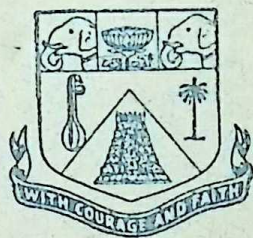

யுத்த காண்டம்

(நான்காம் பகுதி)

1M30486

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்

உ
கவிச்சக்கரவர்த்தி

க ம ப ஈ

இயற்றிய

இராமாயணம்

யுத்த காண்டம்

(நான்காம் பாகம்)

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்

1970

முதற்பதிப்பு ; 1970

அச்சிட்டோர் :

அனுராதா அச்சகம்,

146, திருவொற்றியூர் நெடுஞ்சாலை, சென்னை-21

உ ள் ளு தை

பதிப்புரை

நூல்:

19. படைத் தலைவர் வதைப் படலம் ...	1-79
20. மகரக் கண்ணன் வதைப் படலம் ...	80-118
21. பிரமாத்திரப் படலம் ...	119-365
22. சீதை களங்காண் படலம் ...	366-410
23. மருத்துமலைப் படலம் ...	411-531
24. களியாட்டுப் படலம் ...	532-560
25. மாயா சீதைப் படலம் ...	561-668

பிற்சேர்க்கை:

ஒப்பு நோக்கப் பெற்ற சுவடிகளும் } அச்சப் பிரதிகளும் அவற்றின் } குறியீடுகளும்	... i - iii
பாட வேறுபாடுகள்	... 1-416
பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி	... 417-426
பிழையும் திருத்தமும்	... 427-445

கம்பராமாயணப் பதிப்பாசிரியர் குழு

—: O :—

தலைவர் :

பேராசிரியர், வித்துவான், திரு. கோ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை,
அவர்கள் M.A., B.L.

உறுப்பினர்கள் :

பேராசிரியர், திரு. லெ. ப. கரு. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்
திருவாளர், பி. ஸ்ரீ. ஆச்சாரியார் அவர்கள்

,, நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளை அவர்கள்

,, மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை அவர்கள்

,, பு. ரா. புருஷோத்தம நாயுடு அவர்கள்

பதிப்புரை

கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர் இயற்றிய இராமாவதாரமாகிய பெருங் காப்பியத்தினைப் பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளோடும் அச்சப் புத்தகங்களோடும் ஒப்புநோக்கிக் கிடைத்த பாட பேதங்களைத் தொகுத்துப் பிற்சேர்க்கையாகத் தந்து உரை விளக்கத்துடன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டு வருவதனைத் தமிழுலகம் நன்குணரும்.

கம்ப ராமாயணத்தில் ஆளுவது காண்டமாகிய யுத்த காண்டம் ஆறு பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பெற்று அதன் நான்காம் பகுதி இப்பொழுது வெளியிடப் பெறுகிறது. இதன்கண் படைத் தலைவர் வதைப்படலம் முதல் மாயாசீதைப் படலம் முடிய ஏழு படலங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் படைத்தலைவர் வதைப்படலம், மகரக்கண்ணன் வதைப்படலம் ஆகியவற்றுக்கு வித்துவான் திரு. உ. பழனி, M.O.L. அவர்களும்; பிரமாத்திரப் படலத்திற்கு வித்துவான் திரு. க. வெள்ளைவாரணன் அவர்களும், சீதை களங்காண் படலம், மருத்துமலைப் படலம், களியாட்டுப் படலம், மாயா சீதைப்படலம் என்பவற்றுக்கு வித்துவான் திரு. செ. வேங்கடராமச் செட்டியார் அவர்களும் உரையெழுதியுள்ளார்கள்.

தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவர் மேற்பார்வையில் சிரோமணி, வித்துவான் திரு. P. S. இராமாநுஜாச்சாரியார், புலவர்திரு. K. இராமச்சந்திரன் முதலிய தமிழாராய்ச்சித் துறை ஆசிரியர்கள் பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளையும் அச்சப் புத்தகங்களையும் ஒப்புநோக்கித் தொகுத்த பாட வேறுபாடுகள் இந்நூலின் பிற்சேர்க்கையாகத் தரப் பெற்றுள்ளன.

இப் பதிப்புக்கு வேண்டிய சுவடிகளைக் கொடுத்துதவிய மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், தஞ்சைச் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம், சென்னை அரசாங்கக் கையெழுத்து நூல் நிலையம், திருப் பதி வேங்கடேசுவரர் கீழ்த்திசைக் கல்லூரி நூல் நிலையம் ஆகியவற்றின் பெற்றுப்பாளர்கட்கும், ஈரோடு தமிழாசிரியர் திரு. வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர், தெங்கம்புதூர்

சாத்தான் குட்டிப்பிள்ளை முதலிய அன்பர்களுக்கும் பல்கலைக் கழகத்தின் நன்றியுரியதாகும். இப்பணி இனிது நிறைவேற உதவிய கம்பராமாயணப் பதிப்பாசிரியர் குழு உறுப்பினர்களாகிய பேராசிரியர் திரு. லெ. ப. சுரு. இராமநாதன் செட்டியார், திரு. பி. ஸ்ரீ. ஆச்சாரியார், திரு. நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளை, திரு. மே. வீ.வேணுகோபாலப்பிள்ளை, திரு. பு. ரா. புருஷோத்தம நாயுடு ஆகிய பெருமக்களுக்கும், இக் குழுவின் தலைவர் பேராசிரியர் வித்துவான் திரு. கோ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, M.A.B.L., அவர்களுக்கும், இக் குழுவின் செயலாளராகவிருந்து உதவிபுரிந்த அறிஞர் திரு. தி. கி. இராமாநுஜையங்கார் அவர்களுக்கும் தமிழாராய்ச்சித் துறையின் ஆசிரியர்களாகவிருந்து அவ்வப்பொழுது இப்பணிக்கு உதவிய அன்பர்களுக்கும், இந் நூலின் திருத்தப்படிக்களை ஒப்புநோக்கித் திருத்தியுதவிய நண்பர்களுக்கும் பல்கலைக்கழகச் சார்பில் எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இத்தகைய தமிழ்ப் பணிகள் இனிது நிகழ்தற்கு வேண்டிய பொருளுதவியினைப் புரிந்துவரும் இந்தியப் பல்கலைக் கழகமானியக் குழுவினர்க்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் நன்றியும் பாராட்டும் என்றும் உரியனவாகும்.

செந்தமிழ் வளர்க்கும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பில் இத்தகைய சிறப்புடைய தமிழ் நூல்கள் வெளிவருதற்கு இந்தியப் பேரரசும் தமிழ் நாட்டரசும் வேண்டும் பொருளுதவி புரிந்து ஆதரித்துவரும் என நம்புகின்றோம்.

இந் நூலினை விரைவில் வனப்புற அச்சிட்டு உதவிய சென்னை அலுராதா அச்சகத்தாரது பணி பாராட்டற்குரியதாகும்

அண்ணாமலை நகர் }
12-6-'70

க. வெள்ளைவாரணன்
துணைப் பேராசிரியர்
தமிழாராய்ச்சிப் பகுதி,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்

! 9. படைத் தலைவர் வதைப் படலம்

புகைக் கண்ணன், மாபெரும் பக்கன், மாலி, வேள்விப் பகைவன், துரியன் பகைவன், வச்சிரத் தெயிற்றன், பிசாசன் ஆகிய படைத் தலைவர்களின் வதையைக் கூறும் படலம் என்பது பொருள்.

வானரங்கள் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து ஆரவாரஞ் செய்ததைக் கேட்டு மாபெரும் பக்கனும் புகைக் கண்ணனும் தம்மைப் போர்க்கு அனுப்புமாறு இராவணனை வேண்டினர். அப்பொழுது தூதர்கள், அவ்விருவரும் போர்க் களத்தில் இந்திரசித்தைக் கைவிட்டு ஓடிவந்ததைப் பற்றிக் கூறினர். அதனைக் கேட்ட இராவணன் பெருஞ்சினமுற்றுக் கிங்கரர்களுக்கு அவர்களுடைய முக்கை அரியுமாறு கட்டளையிட்டான். அதனைக் கண்ட மாலி போரில் தோற்று ஓடிவந்த காரணத்திற்காக அவர்களுடைய முக்கை யரிதல் நீதியற்றது என்பதைப் பலகாரணங்களால் விளக்கித் தடுத்தான். பின்னர் மாபெரும் பக்கனும் புகைக் கண்ணனும் தம்முடைய ஆற்றலைக் கூறித் தம்மைப் போர்க்கு அனுப்புமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். இராவணன் பத்து வெள்ளம் சேனையை அவர்களுக்குத் துணையாக அனுப்பினான். வேள்விப் பகைவன், துரியன் பகைவன், மாலி, பிசாசன், வச்சிரத்தெயிற்றன் ஆகியோர் துணையாகச் சென்றனர். படைத் தலைவர்கள் சேனைகளுடன் போர்க்களங் குறுகினர்.

வீடணன் இராமனுக்கு அப் படைத்தலைவர்களின்பெயர்களையும் அவர்கள் ஆற்றலையும் எடுத்துக் கூறினான். பின்னர் வானர சேனைகளுக்கும் அரக்கர் சேனைகளுக்கும் பெரும் போர் நிகழ்ந்தது. புகைக் கண்ணன் அனுமனுடனும், மாபெரும் பக்கன் அங்கதனுடனும், மாலி நீலனுடனும், வேள்விப் பகைவன் இலக்கு

வனுடனும், தூரியன் பகைவன் சுக்கிரீவனுடனும், வச்சிரத் தெயிற்
றன் இடபனுடனும், பிசாசன் பனசனுடனும் எதிர்த்துத் தேவ
ரும் நடுங்குமாறு போர்செய்வாராயினர். எதிர்த்து வந்த பத்து
வெள்ளஞ் சேனைகளில் இராமனால் ஆறு வெள்ளஞ் சேனையும் இலக்கு
வனால் நான்கு வெள்ளஞ் சேனையும் அழிந்தொழிந்தன. இவ்வாறு
போர் நிகழ்கையில் இரவு கழியச் சூரியன் தோன்றினான்.

அனுமனோடு போர்செய்த புகைக் கண்ணன் அனுமன்மேல்
இருபத்தைந்து அம்புகளை எய்தான். அம்புபட்டுக் குருதி ஒழுக
மின்ற அனுமன் வெகுண்டு புகைக் கண்ணனுடைய தேரை அழித்
தான். தேரழிந்ததும் வில்லோடு விண்ணில் எழுந்தான். அவனு
டைய வில்லை இலக்குவன் தன் கணையால் ஒடித்தான். அனுமன்
அப்பொழுது புகைக் கண்ணனை மண்ணிடைத் தள்ளிக் கடல்
தாவிய தன் காலால் உதைத்து அவன் உயிரைப் போக்கி அவனு
டைய தலையைத் திருகிக் கடலில் எறிந்தான்.

அங்கதனோடு போர்செய்த மாபெரும் பக்கன் ஐம்பத்தோரம்
புகளை அவன்மேல் எய்தான். அதனால் வெகுண்ட அங்கதன்
மாபெரும் பக்கனைத் தேரோடும் எடுத்துப் பூமியில் எறிந்தான்.
அப்பொழுது மாபெரும் பக்கன் தப்பாது கொல்லவல்ல சூலம்
ஒன்றை அங்கதன்மீது விடுத்தான். அதனுடைய கொடுமையை
அறிந்த இராமன் தன் அம்பினால் அதனைப் போக்கினான். அப்
பொழுது அங்கதன் இமைப்பளவில் மாபெரும் பக்கனை இரு பிள
வாகப் பிளந்து கொன்றான்.

மாலியும் நீலனும் போர்செய்தபொழுது நீலன் எறிந்த மலையால்
மாலியின் வில் இற்றது. பின்னர் அவன் வானோடு தேரில்
வந்து நீலனை நெருக்கினான். குமுதன் இடையே தோன்றி மாலியின்
தேரை அழித்தான். நீலன் எறிந்த மரத்தைத் தன் வாளால் போக்
கிய மாலியின் தோள்களை இலக்குவன் தன் அம்பினால் துணித்
தான். வானோடு தோள் விழவும் சலியாது நின்று போர்செய்த
மாலியுடன் இலக்குவன் போர்செய்தல் தக்கது அன்று என்று
விலகிச் சென்றான். வீரர்கள் யாவரும் இலக்குவனுடைய மறனி
ழுக்கா மானத்தினை இராமனிடம் புகழ்ந்து கூறினர்.

வேள்விப் பகைவனை இலக்குவன் கொன்றான். சூரியன் பகை
வனைச் சுக்கிரீவன் மாய்த்தான்.

வச்சிரத் தெயிற்றனோடு பொருத இடபன் அவன் தேர் அழியு
மாறு ஒரு மலையை எறிந்தான். தேர் அழிந்ததும் நிலத்திற் குதித்து
இடபன் மாயும்படி தண்டாயுதத்தால் அடித்தான். அப்பொழுது

அவன்முன் அனுமன் தோன்றினான். வச்சிரத் தெயிற்றன் அனுமனது மார்பில் தண்டாயுதத்தால் தாக்கினான். அனுமன் அவனை இடக்கையால் பற்றி வலக்கையினால் குத்தி அவன் உயிர் நீங்குமாறு செய்தான்.

பனசனோடு பொருத பிசாசன், பனசன் குருதிக் கடலில் கிடந்து புரளுமாறு தோமரத்தை விடுத்தான். பிசாசன் குதிரையின்மீது சுழன்று திரிந்தபோது அவன் எவ்விடத்துள்ளானென்று யாரும் அறியாராயினர். அவன் சுழன்று செய்த போரால் வானரக் கூட்டங்கள் அழிந்தன. தேவர்களும் அவன் போரைக் கண்டு அஞ்சினர். இலக்குவன் காற்றின் படையால் பிசாசனுடைய தலையைத் துணித்தான். இராவணனுடைய தூதர்கள் படைத் தலைவர்கள் மாண்டமையைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு இராவணனிடத்து ஓடினர் என்பது இப் படலத்தின் பொருட் சுருக்கமாகும்.

தோற்று ஓடிவந்ததற்காக மாபெரும் பக்கன், புகைக் கண்ணன் ஆகிய இருவருடைய மூக்கினையும் அறுத்தல் கூடாது என்பதற்கு மாலி கூறும் காரணங்கள் அவனுடைய நடுநிலையினையும் அஞ்சாமல் உறுதிசூறும் பண்பினையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நால்வகைப் படைகளும் சென்ற காட்சியும், வானரரும் அரக்கரும் கைகலந்து பொருதமையும், சூரியன் தோற்றமும், படுகளக் காட்சியும் பலபடியாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. தம் கணவரைக் காணுமாறு போர்க்களம் சென்ற அரக்கியர்களின் பல்வேறு நிலைகள் உள்ளத்தைப் பிணிக்கும் வகையில் வீரம், அவலம் ஆகிய சுவைகள் தோன்றக் கூறப்பட்டுள்ளன.

19. படைத் தலைவர் வதைப் படலம்

வானரர்கள் செய்த ஆரவாரங் கேட்ட படைத்தலைவர்
போர் செய்ய இராவணனிடம் விடை கேட்டல்

8433 ஆர்த்தெழு மோசை கேட்ட
வரக்கரு முரசு மார்ப்பப்
போர்த்தொழில் வேட்கை பூண்டு
பொங்கினர் புகுந்து மொய்த்தார்
தார்த்தட மார்பன் றன்னைத்
தாவிடை யென்னச் சார்ந்தார்
பார்த்தனன் முனிந்து மன்ன
னினையன பகர்வ தானான்.

ஆர்த்து எழும் ஓசை கேட்ட
அரக்கரும் முரசம் ஆர்ப்ப,
போர்த்தொழில் வேட்கை பூண்டு,
பொங்கினர், புகுந்து மொய்த்தார்,
தார்த்தட மார்பன் தன்னை,
'தா, விடை' என்னச் சார்ந்தார்;
பார்த்தனன், முனிந்து மன்னன்
இனையன பகர்வது ஆனான்.

பொ :- (நாகபாசத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களது) ஆரவாரித்து
எழுந்த ஓசையைக் கேட்ட அரக்கர் படைத் தலைவர்களும் கிளர்ந்த-
வர்களாகிப் போர்செய்ய விருப்பம்கொண்டு முரசம் ஒலிக்கத்.

திரண்டு வந்து, மாலையணிந்த அகன்ற மார்பினையுடைய இராவணனைப் பார்த்துப் '(போர்க்குச் செல்ல) விடை கொடு' என அடைந்தார்கள் ; (அதனைப்) பார்த்து, இராவணன் கோபித்துப் போர்க்குப் போகச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

கு:- 'ஆர்த்தெழும் ஓசை' என்றது முன்னைய படலத்து 'அழகிதென்று அண்ணல் கூற' (நாகபாசப் படலம்-273) என்று தொடங்கும் செய்யுளைச் சுட்டியது. அரக்கரும் என்ற உம்மை உயர்வு சிறப்புமமை ; பொங்கி, பூண்டு ஆர்ப்ப மொய்த்து, புகுந்து சார்ந்தார் என முடிக்க. 'புகுந்து சார்ந்தார்' என்பது வந்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதைக் குறித்து நின்றது. 'தா விடை' என்பதை விடை தா என மாற்றுக. 'இனையன்' என்றது போருக்குப் போகச் சொல்ல வேண்டிய சொற்களைக் குறித்தது. 'பகர்வதானான்' என்பதில் 'ஆனான்' என்பது ஆணையிட ஒருப்பட்ட நிலையைக் குறித்தது ; எனவே, கட்டளையிடவில்லை என்பது பெறப்பட்டது.

இச் செய்யுளை யடுத்து 52 ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் புத்தகத்தில் பின் வரும் இரண்டு செய்யுள்கள் மிகையாகக் காணப்படுகின்றன.

8433(a) அளப்பரும் வெள்ளச் சேனை

நமர்திறத் தழிந்த தல்லால்

களப்படக் கிடந்ததில்லை

கவிப்படை ஒன்ற தேனும்

இளைப்புறும் சமரம் மூண்ட

இற்றைநாள் வரையு மென்னே

விளைப்பரு மிகல்நீர் செய்து

வென்றது விறலின் மிக்கீர்.

(b) இகல் படைத் தலைவராய

என்பது வெள்ளத் தெண்ணில்

தொகைப்பட நின்றோர் யாரும்

சுடர்ப்படை கரத்தின் ஏந்தி

மிகைப்படும் தாளை வெள்ளம்

ரைந்தோ டேகிவெம்போர்ப்

பகைப்பெருங் கவியின் சேனை

படுத்திவண் வருதி ரென்றான்.

மாபெரும் பக்கனும் புகைக் கண்ணனும் தம்மைப்
போர் செய்ய அனுப்புமாறு வேண்டினால்

8434 மாபெரும் பக்க னோடு
வான்புகைக் கண்ணன் வந்திங்
கேவுதி யெம்மை யென்பார்
தம்முக மினிதி னோக்கிப்
போவது புரிதி ரென்னப்
புகறலும் பொருத தூதர்
தேவமற் றிவர்கள் செய்கை
கேளெனத் தெரியச் சொன்னார்.

மாபெரும் பக்கனோடு
வான்புகைக் கண்ணன் வந்து, 'இங்கு
ஏவுமி எம்மை' என்பார்
தம்முகம் இனிதின் நோக்கி,
'போவது புரிதிர்' என்னப்
புகறலும், பொருத தூதர்
தேவ, மற்று இவர்கள் செய்கை
கேள்!' எனத் தெரியச் சொன்னார்.

பொ :- (அது காலை), மாபெரும் பக்கனோடு சிறந்த புகைக்கண்
ணன் (அருகில்) வந்து, 'இப் போருக்கு எம்மை அனுப்புக' என்று
சொல்லுகிறவர்களுடைய முகத்தை இனிதாகப் பார்த்து, '(நீங்கள்)
போதலைச் செய்யுங்கள்' என்று ஆணையிட்டதும், (அதனைப்)
பொறுக்காத தூதர்கள், 'அரசனே, இவர்களுடைய செய்கையைக்
கேட்பாயாக' என விளங்கக் (கீழ் வருமாறு) கூறினார்கள்.

கு :- மகா பாரசுவன், தூமிராட்சன் என்னும் வட மொழிச்
சொற்களை மாபெரும் பக்கன், புகைக் கண்ணன் என முறையே
மொழி பெயர்த்தார். மேலும், இவ்வாறே மொழிபெயர்த்துக்
கூறுவர். சுவர்ணரதன் என்றதை அருங்கலத் தேரின் பேரான்
எனவு ம்விபாக்கிரதன் என்பதைப் புலித் தேர்ப் பெயரோன் எனவும்
மற்றும் இவ்வாறே மொழிபெயர்த்துக் கூறுதலைச் சூளாமணியுட்
காணலாம். 'ஓடு' என்பது உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது.
'ஏவா மக்கள் முவா மருந்து' (கொன்றைவேந்தன்-8) என்பவாதலின்,
இவ் விருவரும் போர்க்குச் செல்லத் தாமே ஒருப்பட்டமையின்

‘முகம் இனிதின் நோக்கி’ என்றார். போரில் பயந்து ஓடிவந்தவர்களாதலின் இவர்கள் போரில் வெற்றியுறமாட்டார்கள் என்பதை அரசன் உணருமாறு கூறினர் என்பார், ‘தெரியச் சொன்னார்’ என்றார்.

தூதர்கள் மாபெரும் பக்கன், புகைக் கண்ணன்
ஆகிய இருவரது செய்கையைச் சொல்லுதல்

8435 ஆணையும் பரியுந் தேரு மரக்கரு மமைந்த வாழித்
தானைகள் வீய நின்ற தலைமகன் தனிமையோரார்
மானவன் வாளி வாளி யென்கின்ற மழலை வாயார்
போனவர் மீளவந்து புகுந்தனர் போலு மென்றார்.

‘ஆணையும் பரியுந் தேரும் அரக்கரும் அமைந்த ஆழித்
தானைகள் வீய, நின்ற தலைமகன் தனிமை ஓரார்,
“மானவன் வாளி வாளி!” என்கின்ற மழலை வாயார்
போனவர் மீள வந்து புகுந்தனர் போலும்!’ என்றார்.

பொ :- ‘யாணையும் குதிரையும் தேரும் அரக்கரும் என (நால்
வகையாகப்) பொருந்திய கடல்போல் பரந்த சேனைகள் யாவும்
மடியத் தான்மட்டும் நின்ற இந்திரசித்தனது தனிமையை மனத்
தில் கொள்ளாதவராகிப் பயந்து), “இலக்குவனுடைய அம்பு
அம்பு” என்கின்ற மழலைச் சொல்லைச் சொல்லும் வாயினையுடைய
வராய் ஓடிப் போனவர்கள் திரும்ப வந்திருக்கின்றார்கள்’ என்று
கூறினர் (தூதர்).

கு :- உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளான. தலைவனுக்குத் துன்பம்
வந்தபோது துணையாகச் சென்ற இவர்கள் விட்டுவந்தார்கள்
ஆதலின் ‘ஓரார்’ என்று சொன்னார். மானவன்-பெருமை யுடைய
வன் ; மனிதனுமாம் என இகழ்ச்சிப் பொருள் படுமாறு தூதர்கள்
கூறியது ஈண்டு நினைத்தற்குரியது. இவர்கள் அச்சத்தினால்
வாய் குளறிக் கூறினார்களாதலின் ‘மழலை வாயார்’ என்றார். மழலை
என்பது பேச்சு முற்றாத பருவம். இலக்குவனது அம்பினாலுண்டான
நோவைக் கூறவேண்டியவர்கள் ‘அம்பு அம்பு’ என்று கூறியது
மழலையாயிற்று. போலும் என்பது அசை.

இராவணன் படைத்தலைவர் மீது கோபங் கொள்ளுதல்

8436 அற்றவர் கூறலு மாரழ லிற்றாய்
முற்றிய கோப முருங்க முனிந்தான்
இற்றிது வோவிவர் சேவக மென்னுப்
பற்றுமி னென்றனன் வெம்மை பயின்றுன்.

அற்று அவர் கூறலும், ஆர் அழலிற்றாய்
முற்றிய கோபம் முருங்க முனிந்தான்,—
'இற்றிதுவோ இவர் சேவகம்?' என்னு,
'பற்றுமின்!' என்றனன் வெம்மை பயின்றுன்.

பொ :- தூதர்கள் அப்படிச் சொல்லுதலும், கொடுமையிற் பழகினவனாகிய இராவணன், நிறைந்த நெருப்பினது தன்மையுடைய தாய் முதிர்ச்சியடைந்த கோபத்தால் (தன்நிலை) அழியக் கோபித்து, 'இவருடைய வீரம் இவ்வளவுதானோ' என்று சொல்லி (அவ் வீரர் களைப்) பிடியுங்கள்' என்று கூறினான்.

கு :- 'அற்று' என்பது சுட்டுச் சொல். அழலிற்று-நெருப்பினது தன்மையை உடையது. கோபத்தால் என 'ஆல்' வருவிக்க 'எல்லாம் வெகுண்டார் முன் தோன்றாக் கெடும்' (நான்மணிக் கடிதை-8) என்பவாகலின் 'முருங்க' என்றார். சேவகம்-வீரம். 'இற்றிதுவோ' என்பது ஒருசொல் நீர்மைத்து.

8437 என்றலு மெய் தினர் கிங்கர ரென்பார்
பின்றலி னோரை வலிந்து பிடித்தார்
நின்றன ராயிடை நீல நிறத்தான்.
கொன்றிடு வீரலீர் கொண்மி னிதென்றான்.

என்றலும், எய்தினர், கிங்கரர் என்பார்,
பின்றலி னோரை வலிந்து பிடித்தார்,
நின்றனர்; ஆயிடை, நீல நிறத்தான்,
'கொன்றிடு வீரலீர்; கொண்மின் இது'என்றான்.

பொ :- என்று இராவணன் கூறியவுடனே, வேலையாட்கள் என்பவர்கள் வந்து போர்க்களத்தினின்றும் ஓடிவந்தவர்களை

வலிந்து பிடித்துக் கொண்டு நின்றார்கள்; அப்பொழுது கருநிறத்தை யுடைய இராவணன் (வேலையாட்களைப் பார்த்து, 'இவர்களைக்' கொல்லாதீர்கள்; யான் சொல்லப்போவதை மனத்தில் கொள்ளுங்கள்' என்றான்.

கு :- பின்றல் - பின்னிடுதல். பிடித்தார் நின்றனர் - பிடித்து நின்றார். புறமுதுகிட்டோருக்குத் தண்டனையாகக் கொண்டு விடுவார்களோ என்று கருதி 'கொன்றிடுவீர் அலீர்' என்றான். இது என்னும் சுட்டுச் சொல், அவன் மேற்கூறும் தண்டனையைக் குறித்து நின்றது.

8438 ஏற்ற மினிச்செயல் வேறிலை யீர்வீர்
நாற்ற நுகர்ந்துயர் நாசியை நாமக்
கோற்றரு திண்பனை கொட்டினிர் கொண்டு
சாற்றுமி னஞ்சின ரென்றுரை தந்தே.

‘ஏற்றம் இனிச்செயல் வேறுஇலை; ஈர்வீர்,
நாற்றம் நுகர்ந்துயர் நாசியை; நாமக்
கோல்தரு திண்பனை கொட்டினர் கொண்டுஊர்
சாற்றுமின், “ அஞ்சினர் ” என்று உரைதந்தே’.

பொ :- ‘வாசனையை முகர்ந்து ஓங்கித் தோன்றுகின்ற (இவர்களுடைய) முக்கினை அறுத்து, அச்சத்தைத் தருகின்ற கோலால் அடிக்கப்படுகிற வலிய முரசைக் கொட்டிக்கொண்டு (‘போரில்’ பயந்து ஓடி வந்தவர்கள்’ என்று சொல்லி, ஊரிலுள்ளார்க்குத் தெரிவியுங்கள்; (இதைவிட) மிகுதியாக இனிச் செய்யவேண்டியது வேறு ஒன்றுமில்லை’ (என்று கூறினான்).

கு :- ஏற்றம்-உயர்வு; ஈண்டு மிகுதியைக் குறித்தது. படைத் தலைவர் அரசனால் ஊட்டமுறப் பெறுவர் என்பதைக் குறிப்பான், உணவுச் சுவையை நாவிற்கு முன்னர் முக்கு நுகர்வதாதலின் வெளியே தோன்றும் முக்கை அறுக்கச் சொன்னான்; எனவே, உண்டு கொழுத்தவர்கள் என்பது பெறப்பட்டது. ‘உரை தந்து’ என்றதால் ‘சாற்றுமின்’ என்ற சொல் அறிவிக்கப்படும் பொருளில் வந்தது. இவ்வாறு கூறியதன் கருத்து பலராலும் இழித்துரைக்கப் படுவர் என்பது.

மாலி அச் செயலைத் தடுத்துரைத்தல்

8439 அக்கண னேயயில் வாளினர் நேரா
மிக்குயர் நாசியை யீர விரைந்தார்
புக்கன ரப்பொழு திற்புகழ் தக்கோய்
தக்கில தென்றனன் மாலி தடுத்தான்.

அக்கணனே, அயில் வாளினர் நேரா;
மிக்குயர் நாசியை ஈர விரைந்தார்
புக்கனார்; அப்பொழு திற்புகழ் தக்கோய்!
தக்கிலது' என்றனன், மாலி, தடுத்தான்.

பொ :- அப்பொழுதே, (கிங்கரர்) உடன்பட்டுக் கூரிய வாளினை உடையராய், (அப் படைத்தலைவர்களது) மேலே உயர்ந்த முக்கினை அறுக்க விரைந்து புகுந்தனர்; அப்பொழுது மாலி என்பவன் (அவர்களைத்) தடுத்து, (அரசனை நோக்கிப்) 'புகழப்படும் தகுதியை உடையவனே, (இச்செயல்) தகுதியுடையதன்று' என்று சொன்னான்.

கு :- அயில்-கூர்மை. 'நேரா' என்பது செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். நேர்தல் - உடன்படுதல். விரைந்தார், தடுத்தான் என்பன முற்றெச்சம்.

8440 அஞ்சம மஞ்சி யழிந்துள ரானார்
வெஞ்சமம் வேறலும் வென்றிய தின்றாய்த்
துஞ்சலு மென்றிவை தொல்லைய வன்றே
தஞ்சென வாருள ராண்மை தகைந்தார்.

'அம்சமம் அஞ்சி அழிந்துளர் ஆனார்,
வெஞ்சமம் வேறலும், வென்றியது இன்றாய்த்
துஞ்சலும், என்றுஇவை தொல்லைய அன்றே?
தஞ்சுஎன ஆர்உளர், ஆண்மை தகைந்தார்?

பொ :- அரிய போரில் பயந்து தோற்றேடினவர் (பின்னர்க்) கொடிய போரிலே வெல்லுதலும், (முன்பு வென்றவர் மற்றொரு போது) வெற்றியின்றி இறத்தலும் என்று சொல்லப்பட்ட இவைகள் பழமையான முறைமையினை உடையன அல்லவா? வீரத்தை (தன்னிடத்திலே) அடைக்கலமாகத் தடுத்து வைத்துக்கொண்டவர்கள் யார் இருக்கின்றார்கள்? (ஒருவருமில்லை என்றபடி).

கு :- அரும் சமம் என்பது 'அம்சமம்' என இடைக்குறைந்து நின்றது. 'அழிந்துளரானார்' என்பதற்கேற்ப முன்பு வென்றவர் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'தொல்லைய' என்று முறைமையைக் கூறி வேற்றுப் பொருள் வைப்பாக, 'ஆண்மை தகைந்தார் ஆருளர்' என்றான். 'கிடந்த போர் வலியார் மாட்டே' (கும்பகர்ணன் வதைப் படலம்-2) என்னும் பகுதி இதனுடன் ஒப்பு நோக்கற்பாலது. இவ்வாறே 'அற்றார் நவை யென்றலுக்கு ஆகுநர் ஆர்கொல்' என்றான் (கிட்கிந். வாலி வதைப்படலம் - 35) என்று பிறுண்டும் இவ்வாசிரியர் கூறுவர். தஞ்சம் என்பது தஞ்சு எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. தகைத்தல்-தடுத்து நிறுத்துதல்.

8441 அந்தர மொன்று மறிந்திலை யன்றே
வந்தன நம்வயி னெத்தனை மன்னா
தந்திரம் வானவர் தானவ ரென்னும்
இந்திர னஞ்சின னெண்ணுதி யன்றே,

‘அந்தரம் ஒன்றும் அறிந்திலை அன்றே;
வந்தன நம்வயின் எத்தனை, மன்னா!
தந்திரம் வானவர் தானவர் என்னும்,
இந்திரன் அஞ்சினன்; எண்ணுதி அன்றே;

பொ :- 'அரசனே, தேவர்கள், அசுரர்கள் என்று சொல்லப் படுகின்ற சேனைகள் நம்மிடத்திலே (முன்பு) எத்தனை எதிர்த்து வந்தன? அவர்களது முடிவை (நீ) சிறிதும் அறியவில்லை; (தேவர் களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய) இந்திரனே பயந்து ஓடினான்; (இவற்றை) எண்ணிப்பார்.

கு :- அந்தரம்-இறுதி. அன்று, ஏ என்பன அசைநிலையாய் நின்றன. 'தந்திரம்' என்பதற்கேற்ப 'வந்தன' என அஃறிணை முடிபு கொடுக்கப்பட்டது. வானவர் தானவர் என்னும் தந்திரம் நம் வயின் அன்று எத்தனை வந்தன எனக் கொண்டு கூட்டப் பட்டது. மூவகை உலகத்திற்கும் தலைவனாகிய இந்திரனே அஞ்சினான் என வீரத்தின் நிலையை எடுத்துக் காட்டினான்.

8442 வருண னடுங்கினன் வந்து வணங்கிக்
கருணை பெறுந்துணை யும்முயிர் கால்வான்
இருணிற வஞ்சக ரெங்குள ரெந்தாய்
பருணிதர் தண்டமி தன்று பகர்ந்தால்.

‘வருணன் நடுங்கினன், வந்து வணங்கிக்
கருணைபெறும் துணையும் உயிர் கால்வான் ;
இருள்நிற வஞ்சகர் எங்குஉளர்? எந்தாய்?
பருணிதர் தண்டம்இது அன்று, பகர்ந்தால்.

பொ :- (இராமனிடத்து) வந்து வணங்கி (அவனது) அருளைப்
பெறுமளவும் வருணன் பெருமூச்சு விடுபவனாகி நடுங்கி நின்றான்;
கருநிறத்தையுடைய வஞ்சகராகிய அவுணர்கள் எங்கிருக்கின்றார்கள்?
(அழிந்துபோய்விட்டார்கள் என்றபடி), தலைவனே, இத் தண்டனை,
சொல்லுமிடத்து, அறிவுடையோர் கொடுக்கும் தண்டனையன்று.

கு :- வருணன் இராமனிடம் நடுங்கி நின்றது, ‘வந்தனன்
என்பமன்றோ’ (வருணனை வழிவேண்டு படலம்-66) என்னும்
செய்யுளால் உணரப்படும். ‘இருள் நிற வஞ்சகர்’ என்பதால்
தானவரைக் குறிப்பிட்டான். இராமன் கணையினால் தானவர்கள்
அழிந்தமை, ‘கோடி நூருய தீய அவுணரைக் குலங்களோடும்
ஓடி நூறென்று விட்டான் ஓரிமையொடுங்கா முன்னம் பாடி
நூருக நூறி மீண்டதப் பகழித் தெய்வம்’ (வருணனை வழி வேண்டு
படலம்-79) என்பதால் உணரப்படும். மிக்க வலிமையுடைய
வருணன், அவுணர் ஆகியோர்களே அந்த இராமனிடம் தோல்வி
யடைந்திருக்க, இவர்கள் தோற்றுவந்தது குறித்து முக்கை அரிதல்
தகாது என்பான், ‘பருணிதர் தண்டம் இதன்று பகர்ந்தால்’
என்றான்.

8443 பத்தொரு நாலு பகுத்த பரப்பின்
அத்தனை வெள்ள மரக்க ரவிந்தார்
ஒத்தொரு மூவர் பிழைத்தன ருய்ந்தார்
வித்தக யாரினி வீரம் விளைப்பார்.

‘பத்துஒரு நாலு பகுத்த பரப்பின்
அத்தனை வெள்ளம் அரக்கர் அவிந்தார்;
ஒத்துஒரு மூவர் பிழைத்தனர் உய்ந்தார்;
வித்தக, யார்இனி வீரம் விளைப்பார்?

பொ :- ‘சதுரப் பாடுடையவனே, நாற்பது வெள்ளமாகப்
பகுத்த விரிவையுடைய (உன்னாலனுப்பப்பட்ட) அத்தனை அரக்கர்
களும் இறந்து போனார்கள்; (அவர்களில்) ஒரு மூன்று பேர் சேர்ந்து

(போர்க்களத்திலிருந்து) தப்பிவந்து பிழைத்தார்கள்; (அங்ஙனமாக,) இனி (எதிர்த்து நின்று) வெற்றி கொள்பவர் யார் (இருக்கின்றார்கள்)?

கு:- பத்து ஒருநாலு-நாற்பது. நாற்பது வெள்ளம் சேனை போர்க்குச் சென்றது, 'வான்மிகனென்னும், நன்னான் மறையான் அது நாற்பது வெள்ளமென்னச் சொன்னான்' (நாகபாசப்படலம்-24) என முற்கூறப்பட்டமையால் அறியப்படும். 'பரப்பு' என்றது சேனையின் மிகுதியைக் குறித்தது. 'ஒரு மூவர்' என்றது மாபெரும் பக்கன்; புதைக்கண்ணன், இந்திரசித்து ஆகிய மூவரையும். ஓடிவாராவிட்டால் இவர்களும் அங்கே இறந்திருப்பார்கள் என்பான், 'பிழைத்தனர் உய்ந்தார்' என்றான். பிழைத்தல்-தப்பிவருதல். 'யார் இனி வீரம் விளைப்பார்? என விளைவலியைக் குறிப்பிட்டான்.

8444 பாசமு மிற்றது பாதியின் மேலும்
நாசமு முற்றது நம்பி நடந்தாய்
பூசன் முகத்தொரு காண்முனை போதா
நீசரை யீருதி யோநெடு நாசி.

'பாசமும் இற்றது; பாதியின் மேலும்
நாசமும் உற்றது; நம்பி! நடந்தாய்;
பூசல் முகத்துஒரு காண்முனை போதா
நீசரை ஈருதியோ, நெடு நாசி?

பொ:- '(இந்திரசித்தினால் ஏவப்பட்ட) நாகபாசமும் வலியற்றுப் போய்விட்டது; (நீ அனுப்பிய சேனைகள்) பாதிக்கு மேலும் அழிந்து விட்டன; நம்பி! (நீயும் ஒருமுறை போர்க்குப்) போய்த் திரும்பி வந்திட்டாய்; போர் முகத்திலே ஒப்பற்ற உன் புதல்வனாகிய இந்திரசித்துடன் போகாத தாழ்ந்தவர்களாகிய இவர்களது நீண்ட முக்கை அறுக்கின்றாயோ?

கு:- இந்திரசித்து விடுத்த நாகபாசமே செயலற்றபோது இந்த இரண்டு படைத்தலைவர்களால் என்ன செய்யமுடியும்? ஒன்றும் செய்யமுடியாதே என்பதை வெளிப்படுத்த, 'பாசமும் இற்றது' என்றான். இராவணன் முதல் நாட் போரில் தோற்று வந்தானாதலின் அதனை 'நடந்தாய்' என்பதனால் நினைவுபடுத்தினான். 'காண்முனை-புதல்வன். காண்முனையொடு என ஒடு விரிக்க. 'காண்முனை போத' எனப் பாடங்கொண்டு உன் மகனாகிய இந்திரசித்தே ஓடிவர எனப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும்.

8445 வாழி யிலக்குவ னென்னின் மறுக்குந்
 ருழி யரக்கர்தம் வாயி லடைப்பார்
 ஏழு கடற்றுணை யோவினி நாசி
 ஊழி யறுத்திடி னும்முல வாதால்.

“வாழி இலக்குவன்” என்னின் மறுக்குற்று
 ஆழி அரக்கர்தம் வாயில் அடைப்பார்;
 ஏழு கடல்துணை யோ? இனி, நாசி
 ஊழி அறுத்திடி னும், உல வாதால்.

பொ:- ‘இலக்குவன்’ என்று சொன்ன அளவிலே மனக் கலக்க
 முற்று கடல்போல் மிக்குள்ள அரக்கர்களெல்லாம் தம் வீட்டுக்
 கதவை முடிக்கொள்வார்கள்; (ஆகையால், அவர்கள் எல்லோருடைய
 முக்கையும் அறுக்கவேண்டும். ஆகவே) இனி அறுக்கப்படும் முக்கு
 ஏழு கடல் எல்லையில் அடங்கும் அளவுளதோ? ஊழிக்காலம் வரை
 யிலும் அறுந்தாலும் (அறுத்தற்றெழில்) ஒழியாது (முற்றுப்
 பெறுது என்றபடி).

கு:- வாழி, அசை. ‘ஆழி அரக்கர்தம் வாயிலடைப்பார்’ என்
 னும் பகுதியோடு, சக்கிரீவன் காலந் தாழ்த்தமைகண்டு கிட்கிந்
 தைக்கு இலக்குவன் வந்தகாலை, ‘குரக்கினம், நீள் எழுத் தொடருந்
 நெடு வாயிலைத் தாளுறுத்தி’ (கிட்கிந்தைப் படலம்-33) என்னும்
 பகுதி நினைவு கூறற்பாலது. தோற்றோடியவர்களுடைய முக்கையெல்
 லாம் அறுத்துப்போட்டால் ஏழுகடலிலும் அவை அடங்காதென்றும்
 ஊழிக்காலம் வரையிலும் முக்கை அறுத்துக்கொண்டிருந்தாலும்
 அறுத்து முடியாதென்றும் கூறினமையால், தோற்றோடியவர்களின்
 பெருக்கத்தை மாலி புலப்படுத்தினான்.

8446 தூது நடந்த வனைத்தொழு தந்நாள்
 ஓதுநெ டுஞ்செரு வஞ்சி யுடைந்தார்
 தீதிலர் நின்றவர் சேனையி னுள்ளார்
 பாதியின் மேலுளர் நாசி படைத்தார்

‘தூது நடந்தவனைத் தொழுது, அந்நாள்
 ஓது நெடுஞ்செரு அஞ்சி உடைந்தார்,
 தீதிலர் நின்றவர், சேனையின் உள்ளார்
 பாதியின் மேலுளர் நாசி படைத்தார்

பொ:- 'சொல்லப்படும் பெரிய போரில் அந்நாள் அஞ்சித் தூதாக வந்த அனுமனைத் தொழுது, தோற்றுவந்து (உன்னால்) தண்டனை உருமல் நின்றவர், முக்கு உடையவர்களாகிய உன் சேனையில் உள்ளவர்களில் பாதிக்கு மேலும் இருக்கின்றார்கள்.

கு:- தூதுவந்த ஒருவனுக்கே உன் சேனை ஆற்றுது ஓடிவந்திட அவர்களை விட்டிட்டுத் தலைவர் போரில் தோற்றோடிவந்த இவர்களை மட்டும் தண்டித்தல் தகுதியன்று என்பான், தண்டனை பெருமல் இருக்கிறார்கள் என்றான். தூது நடந்தவன், அனுமன். 'அந்நாள்' என்றது அனுமன் போர்செய்த நாளைக் குறித்தது. 'ஓது' என்பதற்குத் தூதுவந்த ஒருவனே ஊரைச் சுட்டுவிட்டான் என்று எல்லோரும் இகழ்ந்து சொல்லும்படியான எனப் பொருள் கூறுதலும் அமையும். தீதிலர், படைத்தார் என்பன முற்றெச்சங்கள் நின்றவர் உளர் என முடிக்க.

8447 விட்டிலை சீதையை யாமெனின் வீரர்
ஒட்டிய போரினி லாருள ரோடார்
வெட்டுதி நாசியை வெந்தொழில் வல்லோர்
பட்டில ரென்றிலை யென்று பகர்ந்தான்.

'விட்டிலை சீதையை ஆம்எனின், வீரர்
ஒட்டிய போரினில் ஆர்உளர் ஓடார்?
"வெட்டுதி நாசியை, வெந்தொழில் வல்லோர்
பட்டிலர்" என்றிலை' என்று பகர்ந்தான்.

பொ:- 'நீ சீதையை விடவில்லையானால், நெருங்கிச் செய்யும் போரினில் வீரர், தோற்று ஓடாதார் யாருளர்?' "வெவ்விய போர்த் தொழிலில் வல்ல வீரர் (ஒவ்வொரு நாளும் சிலர் திரும்பி வந்ததன்றி) இறந்தாரில்லை; (ஆதலின், அவர்களுடைய) முக்குகளை அறுப்பீர்" என்று சொல்லவில்லையே' என்று சொன்னான், (மாலி).

கு:- 'விட்டிலை ஆம் எனின்' என்பதில் 'ஆம், என்பது அசை. சீதையை விட்டிடாத அறத்தின் திறம்பிய நின் செயலால் வெற்றி விளையாது என்பான், 'வீரர் ஒட்டிய போரினில் யாருளர் ஓடார்?' என்றான். 'மாண்ட அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்' (புறநா- 55) என்பது ஈண்டு நினைக்கத்தக்கதாகும். 'வெந்தொழில்வல்லோர்' என்றது இராவணனுடையபோர்வீரர்களை. படுதல்-இறத்தல். 'அந்தரம் ஒன்றும்' எனத் தொடங்கும் செய்யுள் முதல் இச் செய்யுள் வரை இராவணனிடத்துத் தோற்றோரையும், இராம இலக்குவ

ரிடத்துத் தோற்றோரையும், அனுமனிடத்துத் தோற்றோரையும் எடுத்துக்காட்டி இவர்களையெல்லாம் முக்கரியாது விட்டபோது மாபெரும் பக்கன், புகைக் கண்ணன் ஆகிய இருவரையும் அவ்வாறே விட்டுவிடவேண்டும் என மாலி காரணங்காட்டித் தடுத்தது கூறப்பட்டுள்ளது. மாலி சொல்லிய அறிவுரைப் பகுதியில், 'வினை வலியும் தன் வலியும் மாற்றான் வலியும், துணைவலியும் தூக்கிச் செயல், (471) என்னும் திருக்குறட் கருத்து அமைந்திருத்தல் நுணுகி அறியற்பாலது.

மாபெரும் பக்கனும் புகைக்கண்ணனும் கூறுதல்

8448 ஆறின பின்ன ரழிந்தன ரன்னார்
தேறின ரன்னது சிந்தை யுணர்ந்தார்
சீறிய நெஞ்சினர் செங்கண ரொன்றோ
கூறினர் தந்நிலை செய்கை குறித்தார்.

ஆறின பின்னர், அழிந்தனர் அன்னார்,
தேறினர், அன்னது சிந்தை உணர்ந்தார்,
சீறிய நெஞ்சினர், செங்கணர் ஒன்றோ
கூறினர், தம்நிலை செய்கை குறித்தார்:

பொ:- (மாலியின் சொற்களைக் கேட்டு, இராவணன்) கோபம் நீங்கிய பிறகு, போரில் தோற்று ஓடிவந்த மாபெரும் பக்கனும் புகைக் கண்ணனும் அதனை மனத்தில் தெரிந்துகொண்டு தெளிந்த வராகிக் கோபங்கொண்ட மனத்தையுடையவராய்ச் சிவந்த கண்களையுடையராய்த் தம் நிலையையும் செய்கைகளையும் குறித்து ஒன்று கூறலாயினர்.

கு:- 'ஆறின பின்னர்' என்றதால் அதற்கேற்ப இராவணன் கோபம் என வருவிக்கப்பட்டது. 'அன்னார்' என்பது சுட்டுச் சொல். ஓடிவந்த இருவரையும் குறிப்பதற்காக, 'அழிந்தனர் அன்னார்' என்று கூறினார். தேறுதல்-தெளிதல். 'அன்னது' என்னும் சுட்டுச் சொல் இராவணன் கோபம் ஆறிய நிலையைக் குறித்தது. முன்னர்ப் 'போர்த்தொழில் வேட்கை பூண்டு பொங்கினர் புகுந்து மொய்த்தார்' (1) என்றதால் 'சீறிய நெஞ்சினர்' எனவும், 'செங்கணர்' எனவும் கூறினார். 'ஒன்றோ' என்பதில் ஓகாரம் அசை நிலையையும் செய்கையையும் என உம்மை விரித்துக் குறித்தார் என்பதை எச்சமாக்கி ஒன்று கூறினர் என முடிக்க.

இச் செய்யுளையடுத்து 52 ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் புத்தகத்தில் பின்வரும் இரண்டு மிகைப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன:

8448. a. மன்னவர் மன்னவ மற்றிது கேண்மோ
துன்னு மரக்கரின் வீரர் தொகைப்பட்
டுன்னிய நாற்பது வெள்ளமு முற்றங்
கந்நர னம்பினி லாவிய ழிந்தார்.

b. மத்தம தக்கரி யோடும ணித்தேர்
தத்துறு வாசி தணப்பில காலாள்
அத்தனை வெள்ள மளப்பில வெல்லாம்
வித்தக மானிடன் வாளியின் வீந்த

8449. உன்மக னெல்கி யொதுங்கின னென்றோ
மின்னகு வானிடை ஏக விரைந்தான்
அன்னதின் மாயை யியற்றி அகன்றான்
இந்நக ரெய்தின னுய்ந்தன னெந்தாய்.

‘உன்மகன் ஒல்கி ஒதுங்கினன் ஒன்றோ ?
மின்னகு வானிடை ஏக விரைந்தான்,
அன்னதின் மாயை இயற்றி அகன்றான்,
இந்நகர் எய்தினன் உய்ந்தனன்—எந்தாய் !

பொ:- ‘எமது தலைவனே, உன்னுடைய மகனாகிய இந்திரசித்து
(போரில்) தளர்ந்து இடமகன்றான்; அதுமட்டுமா? மின்னல் விளங்கு
கின்ற ஆகாயத்திலே செல்ல விரைந்து சென்றவனாய், அந்தப்
போரில் மாயையைச் செய்து ஓடிவந்து, இந்நகரை யடைந்து
பிழைத்தான்.

கு:- சிறந்த வீரனாகிய உன் மகனே போரில் தளர்ந்து ஓடிவந்
திருக்க, எங்கள்மீது சினங்கொள்வது தகுதியன்று என்பார்,
‘ஒதுங்கினன்’ எனவும், ‘மாயை இயற்றி அகன்றான்’ எனவும்
‘இந்நகர் எய்தி உய்ந்தனன்’ எனவும் கூறினார். ‘ஒன்றோ’ என்பது
எண்ணிடைச் சொல். ‘மின்னகு’ என்பது வானுக்கு அடைமொழி
யாய் இரவை உணர்த்திற்று. ‘மாயை இயற்றி’ என்றதால் அறப்
போர் அன்மை குறித்தார். போர்க் களத்திலிருந்தால் இறந்துபட்டி
ருப்பான் என்பார், ‘இந் நகரெய்தி உய்ந்தனன்’ என்றார். இச்
செய்யுள், மேற்செய்யுளில் கூறிய ‘நிலை’யை விளக்கியவாறு.

8450. இப்பக லொன்றினி னானையி னல்லால்
முப்பக நீர்கில மாவி முடிப்போம்
வெப்பக லாவெரி வெந்தழல் வெந்த
செப்பகல் வெண்ணெயி னோன்மை தெரிந்தோய்.

‘இப்பகல் ஒன்றினின், நானையின், அல்லால்
முப்பகல், தீர்கிலம்; ஆவி முடிப்போம்,
வெப்பு அகலா எரிவெந்தழல் வெந்த
செப்புஅகல் வெண்ணெயின்-நோன்மை தெரிந்தோய்!

பொ:- ‘எங்களது வலிமையை உணர்ந்தோனே, இன்று ஒரு
நாளிலோ (அல்லது) நானையோ அல்லது முன்றும் நாளிலோ,
வெம்மை நீங்காது எரிகின்ற கொடிய நெருப்பிலே சூடேறிய செம்
பால் செய்யப்பட்ட அகலிலே உள்ள வெண்ணெயைப்போல (உருகச்
செய்து) பகைவர்களது உயிரைப் போக்குவோம்; (இதில்) தவற
மாட்டோம்.

கு:- ‘நானையின் அல்லால்’ என்றதால் இப்பகல் ஒன்றினின்
அல்லால் எனவும் ஒரு சொல் வருவிக்கப்பட்டது. இனியும் ஓடிவர
மாட்டோம் என்பார், ‘தீர்கிலம்’ என்று கூறினார். அகலில் எரியும்
தீ வெண்ணெயை விழுங்குவதுபோலப் பகைவரை அழித்துவிடு
வோம் என்றார். வெண்ணெயின் என்பதில் ‘இன்’ உவம உருபு.
‘நோன்மை தெரிந்தோய்’ என்றதால் தங்களுடைய வன்மையை
வெளிப்படுத்தினார்.

8551. விட்டனை யெம்மை விடுத்தினி வெம்போர்
பட்டன ரொன்று படுத்தன ரொன்றோ
கெட்டன ரென்பது கேளலை என்னு
ஒட்டின ராவி முடிக்க வுவந்தார்.

‘விட்டனை எம்மை விடுத்து, இனி, வெம்போர்
பட்டனர் ஒன்று, படுத்தனர் ஒன்றோ,
கெட்டனர் என்பது கேளலை’ என்னு,
ஒட்டினர், ஆவி முடிக்க உவந்தார்.

பொ:- ‘தம்முடைய உயிரைப்போக்கிக்கொள்ள மகிழ்ந்தவராகி,
எம்மை(ப்போருக்கு) அனுப்பினவனாய் விடுத்தபின்பு, கொடிய

போரில் இறந்தனர் என்பதொன்று; (அல்லது பகைவரை) அழித்தனர் என்பதொன்று; (இவ்விரண்டில் ஒன்றன்றி, போரில்) தோற்று ஓடினார் என்பதை இனிக் கேட்கமாட்டாய்' என்று சபதம் செய்தனர்.

கு:- எம்மை விட்டனையாய் விடுத்து என இயைக்க. 'இனி' என்பதைக் கேளலை என்பதனோடு கூட்டுக. வெம் போரில் என ஏழன் உருபு விரிக்க. ஆவி முடிக்க உவந்தனராதலின், 'கெட்டனர் என்பது கேளலை' என்றார். இவ்விரண்டு செய்யுட்களும் 'ஆறின பின்னர்' (16) எனத் தொடங்கும் செய்யுளிற் கூறிய செய்கையைக் குறித்தன.

இராவணன் அப் படைத்தலைவர் இருவருடன் சேனைகளை அனுப்புதல்

8452. அன்னவர் தம்மொடு மையிரு வெள்ளம்
மின்னு படைக்கை யரக்கரை விட்டான்
சொன்ன தொகைக்கமை யானைச் டர்த்தேர்
துன்னு வயப்பரி யோடுதொ குத்தான்.

அன்னவர் தம்மொடும் ஐ-இரு வெள்ளம்
மின்னு படைக்கை அரக்கரை விட்டான்;
சொன்ன தொகைக்கு அமையானை, சுடர்த்தேர்,
துன்னு வயப்பரி யோடு தொகுத்தான்.

பொ:- (படைத்தலைவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட இராவணன்), அவ்விருவர்களோடு கூட விளங்குகின்ற படைக் கலங்களைக் கையிலே உடைய பத்து வெள்ளம் அரக்கர்களைப் போக ஏவினான்; (மேலும்) சொன்ன தொகைக்குப் பொருந்தும்படியாக யானைகளையும் விளங்குகின்ற தேர்களையும், வலிமை பொருந்திய குதிரைகளையும் சேர்த்து அனுப்பினான்.

கு:- வெள்ளம் என்பது பேரெண். அரக்கரை யானை, தேர், பரி யோடு தொகுத்துவிட்டான் என ஒரு முடிபாக்கலும் ஒன்று.

இச் செய்யுளை யடுத்து 52 ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் பிரதியில் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகிறது.

8452. a. இப்படை யோடு மெழுந்திர வின்வாய்
வெப்புறு வன்கவி வீரர்க ளோதை
எப்புற முஞ்செவி நுற்றதை யெண்ணித்
துப்புறு சிந்தையர் வீரர் தொடர்ந்தார்

படைத்தலைவர் போருக்குப் புறப்படுதல்

8453. நெய்யழல் வேள்வி நெடும்பகை நேர்விண்
தைவரு சூரிய சத்துரு வென்பான்
பெய்கழன் மாலி பிசாசு னெனும் பேர்
வெய்யவன் வச்சிரம் வென்ற வையிற்றான்.

நெய்யழல் வேள்வி நெடும்பகை, நேர்விண்
தைவரு சூரிய சத்துரு என்பான்,
பெய்கழல் மாலி, பிசாசன் எனும்பேர்
வெய்யவன், வச்சிரம் வென்ற வையிற்றான்.

பொ :- வேள்விப் பகைஞன், சூரிய சத்துரு என்பவன், கட்டப்
பட்ட கழலையுடைய மாலி, பிசாசன் என்ற பெயரையுடைய கொடிய
வன், (பகைவரை) வென்ற வச்சிரத்தெயிற்றன் (‘ என்றவரோடும்.’
எனவரும் மேற்செய்யுளில் இயைக்க.)

கு :- வேள்விப் பகைஞன் என்பதற்கு ‘நெய்யழல் வேள்வி
நெடும்பகை’ என அடைகொடுத்துக் கூறினார்; நெய்பெய்யப்பட்ட
நெடிய நெருப்பு எரியும் வேள்வி என்பது பொருள். சூரியனுக்கு
அடையாக ‘நேர் விண் தைவரு’ எனக் கூறினார்; ஆகாயத்தில்
நேராக ஊர்ந்து செல்கின்ற சூரியன் என்க. வச்சிரத்தெயிற்றன்
என்பது பெயராதலின் ‘வென்ற’ என்பது அடைமொழி யாக்கப்
பட்டது.

8454. என்றவ ரோடு மெழுந்துல கேழும்
வென்றவ னேவலின் முன்னம் விரைந்தார்
டென்றன மால்கரி தேர்பரி செல்லக்
குன்றின மென்ன நடந்தனர் கோட்பால்

என்றவரோடும் எழுந்து, உலகு ஏழும்
வென்றவன் ஏவலின், முன்னம் விரைந்தார் ;
சென்றன, மால்கரி தேர்பரி செல்லக்
குன்றினம் என்ன நடந்தனர் கோட்பால்

பொ :- ஏழுலகத்தையும் வென்ற இராவணனுடைய ஏவலின் படி (மாபெரும் பக்கனும், புகைக்கண்ணனும்) முற்செய்யுளில் கூறப்படவரோடும் புறப்பட்டு, (போருக்குப்) புறப்பட்டனவாகிய பெரிய யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் தம்முடன் செல்ல, முற்பட்டு விரைந்தவராய், (போரில் வெல்லும்) கொள்கையோடு மலைக் கூட்டங்களைப் போலப் போனார்கள்.

கு :- ‘உலகு ஏழும்’ என்பது ஏழுலகும் என மாற்றப்பட்டது. உலகு ஏழும் வென்றவன் - இராவணன். ‘முன்னம்’ என்பது சேனைகளுக்கெல்லாம் முன்பு சென்றதைக் குறித்தது. ‘சென்றன’ என்பதற்கு இராவணனுடைய ஏவலின்படி வந்தனவாகிய எனப் பொருள்கொள்க. செல்ல - தங்களுடன் வர. கரி தேர்பரி என்பன எண்ணும்மை தொக்கன. வலிமையும் சலியாமையும் உடைமை பற்றிக்குன்றினத்தை அவ்வீரர்களுக்கு உவமையாகக் கூறினார். கோட்பு - கொள்கை. கொள்கையாவது, ‘இப்பகல் ஒன்றினின்’ (18) ‘விட்டனைஎம்மை’ (19) என்னும் செய்யுட்களிற் கூறியன. இவ்விரண்டு செய்யுட்களும் குளகம்.

இச் செய்யுளையடுத்து 52-ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் பிரதியில் பின் வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகிறது.

8454.a. தேர்நிரை சென்றது திண்கரி வெள்ளக்
கார்நிரை சென்றது கால்வய வாசித்
தார்நிரை சென்றது தாழ்வறு காலாள்
பேர்நிரை சென்றது பேசுவர் யாரே.

சேனைகள் சென்ற காட்சி

8455. விண்ணை விழுங்கிய தூளிய விண்ணோர்
கண்ணை விழுங்குத லிற்கரை காணார்
எண்ணை விழுங்கிய சேனையை யாரும்
பண்ணை விழுங்க வுணர்ந்திலர் பண்பால்.

விண்ணை விழுங்கிய தூளிஅ விண்ணோர்
கண்ணை விழுங்குதலின் கரை காணார்
எண்ணை விழுங்கிய சேனையை யாரும்
பண்ணை விழுங்க உணர்ந்திலர் பண்பால்.

பொ :- (சேனைகள் செல்லுதலால் உண்டாகிய) ஆகாயத்தை மறைத்த தூசு, அங்குக் கூடியிருந்த தேவர்களுடைய கண்களை மறைத்தலினால், (அவர்கள், அச்சேனையின்) எல்லையினைக் காணாத வராயினர் ; எண்ணினைக் கடந்து நின்ற தன்மையால், யாரும் அச்சேனையின் கூட்டத்தைத் தம் உள்ளத்துட்கொள்ள அறிந்திலர்.

கு :- ‘விழுங்கிய’ என்பது விண்ணை என்றவிடத்து மூடிய எனவும், ‘‘கண்ணை’’ என்றவிடத்து மறைத்த எனவும், ‘‘எண்ணை’’ என்றவிடத்துக் கடந்த எனவும், ‘பண்ணை’ என்ற விடத்து உள்ளத்துட்கொள்ள எனவும் பொருள்பட்டு நின்றது. ‘அ விண்ணோர்’ என்பதில் அ, சுட்டுச்சொல் ; அது போரினைக் காணவந்த தேவர்களைச் சுட்டியது. எண்ணை விழுங்கிய என்பது சேனையின் பெருக்கத்தைக் குறித்தது. எண்ணை விழுங்கிய பண்பால், யாரும் சேனையை பண்ணை விழுங்க உணர்ந்திலர் என இயைக்க. பண்ணை - கூட்டம்.

8456 கால்கிளர் தேரொடு கால்வரை யோடு
மேல்கிளர் பல்கொடி வெண்டிரை வீச
மாஸ்கட லானது மாமழை வானம்
பால்கிளர் மீனிடை யாடிய பண்பால்.

கால்கிளர் தேரொடு கால்வரை யோடு
மேல்கிளர் பல்கொடி, வெண்திரை வீச,
மாஸ்கடல் ஆனது, மாமழை வானம்,
பால்கிளர் மீனிடை ஆடிய பண்பால்.

பொ :- காற்றைப்போல் ஓடும் தேரோடும் காலையுடைய மலை போன்ற யானையோடும் உயர்ந்து விளங்குகின்ற பல கொடிகளானவை, வெள்ளிய அலைகளைப் போல வீச, வெண்மை விளங்குகின்ற விண்மீன்கள் இடையிடையே காணப்படுந்தன்மையால், கருத்த மேகங்களையுடைய வானம் பெரிய கடலாயிற்று.

கு :- தேரோடும் யாணைகளோடும் சேர்ந்து உயர்ந்து விளங்குகின்ற கொடி என்க. கொடிகள் அசைதலுக்கு வெண்திரை வீசுவது உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கொடிகள் அலைகள் போல் காணப்படுதலாலும் மீன்கள் விளங்கித் தோன்றுதலாலும் மாமழைவானம் மால் கடலானது என்க.

8457. பேரி கலித்தன பேருல கைச்சூழ்

ஏரி கலித்தன வாமென யாணை

காரி கலிக்கட லோடு கலித்த

மாரி கலித்தென வாசி கலித்த.

பேரி கலித்தன, பேர்உலகைச் சூழ்

ஏரி கலித்தன ஆம் என; யாணை

கார் இகலிக் கடலோடு கலித்த;

மாரி கலித்தென வாசி கலித்த.

பொ :- உலகத்தைச் சூழ்ந்த பெரிய கடல் ஒலித்தாற்போலப் பேரி என்னும் வாத்தியங்கள் ஒலித்தன; யாணையானது மேகத்தோடு மாறுபட்டுக் கடல் ஒசைபோலப் பிளிறின; குதிரைகள் மேகம் ஒலித்தாற் போலக் கனைத்தன.

கு :- பேரி - முரசு போன்ற ஒரு வகை வாத்தியம். 'உலகைச் சூழ் ஏரி' என்றதால் கடல் என்பது பெறப்பட்டது. 'கடல் போல் முழங்கும் குரல் கடுவாய்ப்பறை' (பெரிய திருமொழி, 2 : 9 : 9.) யாணை நிறத்தால் காரோடு இகலியது. யாணை ஒலியைவிடப் பேரி ஒலி மிகுந்தது என்பதைத் தெரிவிப்பான், யாணை ஒலியைக் கடல் ஒலி எனவும், பேரி ஒலியைப் பேருலகைச் சூழ் ஏரி ஒலி எனவும் கூறினார். 'பேர் உலகைச் சூழ் ஏரி' என்றது பெரும் புறக் கடலை. வாசி - குதிரை.

8458. சென்றன சென்ற சுவட்டொடு செல்லா

நின்று பிணங்கிய கல்வியின் நில்லா

ஒன்றினை யொன்று தொடர்ந்தன வோடைக்

குன்று நடந்தன போற்கொலை யாணை.

சென்றன, சென்ற சுவட்டொடு செல்லா

நின்று பிணங்கிய, கல்வியின் நில்லா

ஒன்றினை ஒன்று தொடர்ந்தன, ஓடைக்
குன்று நடந்தன போல்—கொலை யானை

பொ :- கொலை செய்கின்ற யானைகள் (சில) முகபடாமணிந்த
மலை நடந்தாற்போல ஒன்றினை ஒன்று தொடர்ந்தனவாகிச்
சென்றன ; (அவை) சென்ற அடிச்சுவட்டோடு (சில, மதத்தால்)
செல்லாதனவாய் பாகர்களின் சொல்லுக்கு அடங்காதனவாய்
நின்று மாறுபட்டன.

கு :- சென்றன என்பது வினைமுற்று. 'சென்ற' என்பதற்கு
முன் அவை என்று ஒரு சொல் வருவிக்க. சுவட்டோடு - சுவட்டில்.
செல்லா - செல்லாதனவாய் ; எதிர் மறை எச்சம். பிணங்கிய என்
பது முற்று. கல்வி என்பது பாகரின் சொல். 'நில்லா' என்பது
'து' வ் விசுதி குறைந்த வினையெச்சம். தொடர்ந்தனவாய்ச் சென்
றன என முற்றுக்குக். ஓடைக்குன்று, இல்பொருளுவமை ; நீரோடை
ஒழுகும் மலையைப் போலத் தலையிலிருந்து மத நீரோழுகும் யானை
எனலுமாம். கொலை யானை தொடர்ந்தன சென்றன சில எனவும்,
பிணங்கிய சில எனவும் யானைகள் செல்வதை இரண்டாகப் பிரித்து
முடிக்க.

8459. மாக நெடுங்கரம் வானின் வழங்கா
மேக நெடும்புனல் வாரின மேன்மேற்
போக விலங்கின வுண்டன போலாங்
காக நெடுங்களி யானை களிப்பால்.

மாக நெடுங்கரம் வானின் வழங்கா,
மேக நெடும்புனல் வாரின, மேன்மேல்
போக விலங்கின, உண்டன போலாம்—
காக நெடுங்கனி யானை களிப்பால்.

பொ :- காகங்கள் துழப்பெற்ற மிக்க மதத்தையுடைய யானை
கள், மதத்தால் மேலும் மேலும் போதலைத் தவிர்ந்தனவாய், நீண்ட
துதிக்கைகளை உயர்ந்த ஆகாயத்திலே செலுத்தி, மேகத்தினது
மிக்க நிறை முகந்தனவாய்க் குடித்தன.

கு :- மாகவான் எனக் கூட்டி இரு பெயரொட்டாக்குக். வழங்
குதல் என்பது செலுத்துதல் என்னும் பொருளில் வந்தது. 'மேன்
மேல் போக' என்பதனை மேலும் மேலும் போதலை என விரிக்க.
போல், ஆம் என்பன அசைகள். காக நெடும் களியானை என்பது

இயற்கையடை. யாணைகள் களிப்பால் விலங்கினவாய், கரம் வழங்கா, புனல்வாரின உண்டன என முடிக்க. இச் செய்யுள், மேற் செய்யுளில் கூறிய யாணைகள் பிணங்கிய என்பதை விளக்கிய வாறு.

8460. எரிந்தெழு பல்படை யின்னொளி வீரர்
அருங்கல மின்னொளி தேர்பரி யாணை
பொருந்திய பண்ணொளி தாரொளி பொங்க
இரிந்தது பேரிரு ளெண்டிசை தோறும்.

எரிந்துஎழு பல்படை யின்னொளி, வீரர்
அருங்கல மின்னொளி, தேர்பரி யாணை
பொருந்திய பண்பளி, தார்ஒளி, பொங்க,
இரிந்தது பேர்இருள் எண்திசை தோறும்,

பொ :- ஒளிவீசி விளங்குகின்ற பலபடைக்கலங்களின் ஒளியும், வீரர்களது ஆபரணங்களின் விளக்கத்தையுடைய ஒளியும், தேரில் பொருந்திய (ஒளியும்), யாணைகளின் மேல் இட்ட தவிசின் ஒளியும், குதிரைக் கிண்கணிகளின் ஒளியும் சேர்ந்து விளங்குதலால் எட்டுத் திக்குகளிலும் உள்ள மிக்க இருள் ஒடிப்போயிற்று.

கு :- 'எரிந்தெழு பல்படை' என்பதற்கு எப்போதும் ஒளியோடு விளங்குகின்ற பல் படை என இயற்கையடையாக்குக. மின்-விளக்கம் ; மின்னலைப் போல விட்டு விட்டு ஒளிவிடும்படியான எனவும் பொருள் கூறலாம். வீரர் என்று பிரித்ததனால் தேர், பரி, யாணை பொருந்திய பண்ணொளி, தார் ஒளி என்பதனைத் தேர் பொருந்திய ஒளி என ஒரு சொல் வருவித்து, யாணை பண்ணொளி எனவும், பரி தார் ஒளி எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

இராமன் வீடணனை வினாவுதல்

8461. எய்திய சேனையை யீச நெதிர்ந்தான்
வெய்தி வண் வந்தவன் மாயையின் வெற்றி
செய்தவ னேகொ றெரித்தியி தென்றான்
ஐயமில் வீடண னன்ன துரைத்தான்.

எய்திய சேனையை ஈசன் எதிர்ந்தான்,
 'வெய்துஇவண் வந்தவன், மாயையின் வெற்றி
 செய்தவ னேகொல்; தெரித்திஇது' என்றான்;
 ஐயத்தில் வீடணன் அன்னது உணர்ந்தான்.

பொ:-வந்த சேனையை இராமன் பார்த்து, 'கோபத்தோடு
 இவ்விடத்திலே வந்துள்ளவன் மாயையினாலே வெற்றியை உண்
 டாக்கிக் கொண்டவனாகிய இந்திரசித்துதானோ? இதனைத் தெரி
 விப்பாய்' என்றான்; (அதைக் கேட்ட) சந்தேகமில்லாத வீடணன்,
 அவன் கேட்டதற்குரிய விடையைப் பின்வருமாறு கூறினான்:

கு:- 'எதிர்ந்தான்' என்பது முற்றெச்சம். செய்தவனேகொல்
 என்பதில் 'கொல்' ஐயப் பொருளது. வீடணன் அரக்கர் தலைவனா
 தலின் படைவீரர்களது திறத்தை ஐயமின்றி உணர்ந்தவன்
 என்றார்.

இச் செய்யுளையடுத்து 52 ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் புத்தகத்தில்
 பின் வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகிறது:

8461.a. ஐயகேள் சிவன்கை வாள்கொண்
 டளப்பரும் புவனங் காக்கும்
 வெய்யவன் வெள்ளச் சேனைத்
 தலைவரின் விழுமம் பெற்றோர்
 கையுறும் சேனை யோடும்
 கடுகினர் கணக்கி லாதோர்
 மொய்ப்படைத் தலைவ ரென்றங்
 கவர்பெயர் மொழிய லுற்றான்.

வீடணன் இராமனுக்கு வீரர்களைப் பற்றிக் கூறுதல்

8462. முழைக்குலச் சீயம் வெம்போர்
 வேட்டது முனிந்த தென்னப்
 புழைப்பிறை யெயிற்றுப் பேழ்வா
 யிடிக்குலம் பொடிப்ப வார்த்துத்

தழைப்பொறி வாளிப் புட்டில்
கட்டிவிற் றுங்கிச் சார்வான்
மழைக்குரற் தேரின் மேலான்
மாபெரும் பக்கன் மன்னோ.

‘முழைக்குலச் சீயம் வெம்போர்
வேட்டது முனிந்தது என்ன,
புழைப்பிறை எயிற்றுப் பேழ்வாய்,
இடிக்குலம் பொடிப்ப, ஆர்த்து,
தழைப்பொறி வாளிப் புட்டில்
கட்டி,வில் தாங்கி, சார்வான்
மழைக்குரல் தேரின் மேலான்
மாபெரும் பக்கன் மன்னோ.

பொ :- பிறையைப் போன்ற பல்லையுடைய பிளந்த துவாரத்தை யுடைய வாயால் இடிக் கூட்டம் பொடியாய் விழும்படியாகப் பேரொலி செய்துகொண்டு, நெருப்புப் பொறியை மிகுதியாகக் கக்குகின்ற அம்புகள் அடங்கிய அம்பருத் தூணியை (முதுகில்) கட்டிக்கொண்டு, (கையில்) வில்லைப் பிடித்துக் கொண்டு மேகம் போல் ஒலிக்கின்ற தேரின் மேலானாய்க் குகையிலுள்ள உயர்வுடைய சிங்கம் கொடிய போரை விரும்பியதாய்க் கோபித்து (ப்புறப்பட்டது) போல வருபவன் மாபெரும் பக்கன் என்பவன்.

கு :- விலங்கினுள் சிறப்புடையதாதலின் ‘குலச்சீயம்’ எனப் பட்டது. ‘வேட்டது’ ‘முனிந்தது’ என்பனவற்றை எச்சமாக்குக. வேட்டு அது முனிந்தது என்ன எனவும் பிரித்துரைக்கலாம். வாயால் ஆர்த்து என்க. பொறிதழைவாளி என இயைக்க. ‘மழைக்குரல் தேர்’ என்பதனை மழைத்தேர் எனவும் குரல்தேர் பிரித்து, மேகம் போல் விரைந்து செல்லும் தேர் எனவும், கட்டிய மணிகளின் ஒலியையுடைய தேர் எனவும் பொருள் கூறுலுமாம். ஆர்த்து, கட்டி, தாங்கி மேலானாய் முனிந்த தென்னச் சார்வான் மாபெரும் பக்கன் எனக் கூட்டி முடிக்க.

8463. சிகைநிறக் கணல்பொழி தெறுதட் செக்கரான்
பகைநிறத் தவருயிர் பருகும் பண்பினான்
நகைநிறப் பெருங்கடை வாயை நக்குவான்
புகைநிறக் கண்ணவன் பொலம்பொற் தேரினான்.

‘சிகைநிறக் கனல்பொழி தெறுகண் செக்கரான்,
பகைநிறத்தவர் உயிர் பருகும் பண்பினுன்,
நகைநிறப் பெருங்கடை வாயை நக்குவான்,
புகைநிறக் கண்ணவன், பொலம் பொந்தேரினான்.

பொ :- ‘கொழுந்துவிட் டெரிகிற சிவந்த நெருப்பைக் கக்குகிற கோபத்தோடு கூடிய சிவந்த கண்களையுடையவனும், பகைவர்க ளுடைய உயிரைப் போக்கும் தன்மையை உடையவனும், கோபச் சிரிப்பு விளங்கப் பெரிய கடைவாயை நக்குபவனுமாகிப் பொன்னால் செய்த அழகிய தேரின் மேல் வருபவன் புகைநிறக் கண்ணன் என்பவன்.

கு :- சிகை - உச்சி. கண் செக்கரான் என்பதைச் செக்கர்க் கண்ணினான் என இயைக்க. பகைநிறத்தவர் - பகைக் குணத்தை யுடையவர். பகைவர். நகை, ஈண்டுக் கோபச் சிரிப்பு. நகை நிறம் என்பதில் நிறம் என்பது தோன்றுதலைக் குறித்தது. கண்ணன் என்பது கண்ணவன் என விரித்தல் விகாரப்பட வந்தது. செக்கர்க் கண்ணனும் பண்பினனும் நக்குவானும் தேரினனுமாய் வருபவன் புகைநிறக் கண்ணன் என முடிக்க.

8464. பிச்சரிற் திகைத்தன பெற்றிப் பேச்சினான்
முச்சிரத் தயிலினான் மூரித் தேரினான்
இச்சிர மும்மதே யெனவந் தெய்துவான்
வச்சிரத் தெயிற்றவன் மலையின் மேனியான்.

‘பிச்சரின் திகைத்தன பெற்றிப் பேச்சினான்,
முச்சிரத்து அயிலினான், மூரித் தேரினான்,
“இச்சிரம் உம்மதே?” என வந்து எய்துவான்,
வச்சிரத்து எயிற்றவன், மலையின் மேனியான்.

பொ :- ‘பித்தரைப் போலத் திகைத்த தன்மையுடைய பேச்சை யுடையவனும், முன்று தலையையுடைய சூலத்தை உடையவனும், வலிய தேரையுடையவனும், “இந்தத் தலை உம்முடையதா?” எனச் சொல்லிக் கொண்டு வருபவனும், மலை போன்ற உடம்பையுடையவ னும் ஆனவன். வச்சிரத்தெயிற்றன் என்னும் பெயரையுடையவன்.

கு :- பெற்றி-தன்மை. பகைவர் தலையைச் சுட்டி ‘இச் சிரம் உம் மதே’ என வீரச் சொல் கூறிக்கொண்டு வருதலின், ‘பிச்சரின்

திகைத்தன பெற்றிப் பேச்சினுன்' என்றார். 'இச் சிரம் உம்மதே?' என்னும் வினாப் பொருளால் பகைவரது எளிமையைக் குறிப்பிட்டான். எயிற்றன் என்பது 'எயிற்றவன்' என விரிந்தது.

8465. காலையு மனத்தையும் பிறகு காண்பதோர்
வாலுளைப் புரவியன் மடித்த வாயினன்
வேலையி னூர்ப்பினன் விண்ணை மீக்கொளும்
சூலமொன் றுடையவன் பிசாசன் தோன்றுவான்.

'காலையும் மனத்தையும் பிறகு காண்பதுஓர்
வால்உளைப் புரவியன், மடித்த வாயினன்,
வேலையின் ஆர்ப்பினன், விண்ணை மீக்கொளும்
சூலம்ஒன்று உடையவன், பிசாசன், தோன்றுவான்.

பொ:- காற்று வேகத்தையும் மனத்தின் வேகத்தையும் பின்னி
டச் செய்வதாகிய ஒப்பற்ற வெள்ளிய பிடரி மயிரையுடைய
குதிரையை உடையவனும், உதட்டைக் கடித்த வாயினையுடையவ
னும், கடல் போன்ற ஆரவாரத்தையுடையவனும் தேவரையும்
வெற்றி கொள்ளும்படியான சூலம் ஒன்று உடையவனுமாகித்
தோன்றுகின்றவன் பிசாசன் என்பவன்.

கு:- காற்றையும் மனத்தையும் விட வேகமாகச் செல்லும்
குதிரை என்க. பிறகுகாண்டல்-பின்னிடச்செய்தல். வேலையின் என்
பதில் 'இன்' உவமப் பொருட்டு. விண், இட ஆகுபெயர். மீக்
கொள்ளுதல்—வெற்றி கொள்ளுதல்.

8466. சூரியன் பகைஞன்ச் சுடற்பொற் தேரினன்
நீரினு முழக்கின னெருப்பின் வெம்மையான்
ஆரிய வேள்வியின் பகைஞ னுமரோ
சோரியுங் கனலியுஞ் சோரியுங் கண்ணினான்.

'சூரியன் பகைஞன், அச்சுடர் பொன் தேரினன்,
நீரினும் முழக்கினன், நெருப்பின் வெம்மையான் ;
ஆரிய ! வேள்வியின் பகைஞன் ஆம் அரோ,
சோரியும் கனலியும் சோரியும் கண்ணினான்.

பொ:- 'தலைவனே, கடலினும் மிக்க முழக்கத்தையுடையவனும்,
நெருப்பைப் போலக் கோபத்தையுடையவனுமாய் அந்த விளங்கு.

கின்ற அழகிய தேரின் மேல் வருபவன் துரியன் பகைவன் என்பவன்; இரத்தத்தையும் நெருப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்ற கண்களையுடைய அவன் வேள்விப் பகைஞன் என்பவன்.

கு:- 'நீர்' என்பது இலக்கணையால் கடலை உணர்த்திற்று. வெம்மை—கோபம். சோரி—இரத்தம்.

8467. சாலிவண் கதிர்நிகர் புரவித் தானையான்
மூலவெங் கொடுமையிற் தவத்தின் முற்றினான்
சூலியம் வெருக்கொளத் தேரிற் றேன்றுவான்
மாலியென் றடிமுறை வணங்கிக் கூறினான்.

‘சாலிவண் கதிர்நிகர் புரவித் தானையான்,
மூலவெங் கொடுமையின் தவத்தின் முற்றினான்,
சூலியம் வெருக்கொளத் தேரில் தோன்றுவான்,
மாலி’ என்று, அடிமுறை வணங்கிக் கூறினான்.

பொ:- ‘வளப்பம் பொருந்திய நெற்கதிர் போன்ற (முகத்தை யுடைய) குதிரைப் படையை உடையவனும், பழைமையாகவுள்ள வெவ்விய கொடுமையோடு தவத்தில் நிரம்பியவனும் ஆகிச் சிவனும் அஞ்சும்படி தேரின்மேல் வருபவன் மாலி என்பவன்’ என்று (இராம னுடைய, அடியில் முறையாக வணங்கிக் கூறி முடித்தான் (வீடணன்).

கு:- குதிரைத் தலை நெற்கதிரைப் போன்றது என்பதைப் ‘புரவிமுகம் செய்து செந்நெல் ஓங்கி விளைகழனி’ (பெரியாழ்வார் திரு மொழி 4:1:10) எனவும், ‘மருங்கு வளர் கதிர்ச் செந்நெல் வயப்புரவி முகம் காட்ட, (திருநாவுக்கரசர் புராணம்-6) எனவும் வருவனவற்றால் உணரலாம். மூலம்-பழைமையாக உள்ளது. சூலி-சூலப் படையை உடையவன். வெரு-அச்சம். மாலி என்பவன் என முடித்து இராமன் திருவடிகளில் வணங்கினான் வீடணன் என்க.

இச் செய்யுளையடுத்து 52ஆம் எண்ணுள்ள அச்சப் புத்தகத்தில் பின் வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகின்றது.

8467. a. இன்னவ ராதிய ரளப்பி லோரிவர்

உன்னருந் தொகைதெரிந் துரைக்க னூழிநாள்
பின்னருஞ் செல்லுமென் றெழியப் பேசினான்
அன்னபோ ராக்கருங் களத்தை யண்மினார்.

வானரரும் அரக்கரும் பொருதல்

8468. ஆர்த்தெதிர் நடந்ததவ் வரியின் ஆர்கலி
தீர்த்தனை வாழ்த்தியுற் றிரண்டு சேனையும்
போர்த்தொழில் புரிந்தன புலவர் போக்கிலார்
வேர்த்துயிர் பதைத்தனர் நடுங்கி விம்மியே.

ஆர்த்து எதிர் நடந்தது, அவ் அரியின் ஆர்கலி
தீர்த்தனை வாழ்த்தி; உற்று இரண்டு சேனையும்
போர்த்தொழில் புரிந்தன; புலவர் போக்கு இலார்,
வேர்த்து உயிர் பதைத்தனர், நடுங்கு விம்மியே.

பொ:- அந்தக் குரங்குச் சேனைக்கடல், இராமனை வாழ்த்திக்
கொண்டு ஆரவாரித்து (அரக்கர் சேனைகளின்) எதிரே சென்றது;
இரண்டு சேனையும் ஒன்றோடொன்று பொருந்திப் போர்த்தொழிலைச்
செய்தன; (அதைக் கண்டு) தேவர்கள் (வானத்தை விட்டுச்) செல்ல
மாட்டாதவராய், நடுங்கித் தேம்பி அழுது (உடலம்) வேர்த்து உயிர்
பதைத்தனர்.

கு:- ‘ஆர்கலி’ என்பதற்கேற்ப ‘நடந்தது’ என ஒருமை முடிவு
கொடுத்தார். சேனைப் பரப்பிற்குக் கடல் உவமை. தீர்த்தன்-பரி
சுத்தமுடையவன்; தன்னை அடைந்தாரைப் பரிசுத்தமாக்கவல்லவன்
எனவும் பொருள்படும். படைகள் தலைவனை வாழ்த்திக்கொண்டு
போருக்குச் செல்லுதல் இயல்பு. புலவர்-தேவர். நடுங்குதல், விம்மு
தல், வேர்த்தல் ஆகியவை அச்சத்தால் தோன்றிய மெய்ப்பாடு.

8469. கல்லெறிந் தனகடை யுருமிற் காரென
வில்லெறிந் தனகணை விசும்பின் மேகத்துச்
செல் லெறிந் தனவெனச் சிதறி வீழ்ந்தன
பல்லெறிந் தனதலை மலையின் பண்பென.

கல் எறிந்தன, கடை உருமின் கார் என
வில், எறிந்தன கணை; விசும்பின் மேகத்துச்
செல் எறிந்தன எனச் சிதறி வீழ்ந்தன,
பல் எறிந்தன தலை, மலையின் பண்பு என.

பொ: ஊழிக்காலத்து இடியைக் கொண்ட மேகம் கல்லை எறிந்
தன: போல (அரக்கர்களுடைய) விற்கள் அம்புகளை எறிந்தன;

ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தினின்றும் இடி வீழ்ந்தனவாக, மலை சிதறி வீழ்வது போல (குரங்கின்) தலைகள், பற்கள் உதிரப்பெற்றனவாய்ச் சிதறிவீழ்ந்தன.

கு:- கடை-ஊழிக்காலம். கடை உருமின்கார் கல் எறிந்தன என வில் கணை எறிந்தன என்றியைக்க. செல்-இடி. 'செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை' (திருமுருகாற்றுப்படை-5) இடி வீழ்தலால் மலை சிதறி விழுவது போல அரக்கரெறிந்த கணையால் குரங்குகளின் தலைகள் வீழ்ந்தன; அவ்வாறு தலைகள் விழும்போது பற்கள் உதிரப்பெற்ற நிலையில் அவை வீழ்ந்தன என்க.

8470. கடம்படு கரிபடக் கலின மாப்பட

இடம்படு சில்லியி னீர்த்த தேர்பட

உடம்படு மரக்கரை யனந்த னுச்சியில்

படம்படு மெனப்படுங் கவியின் கற்பல.

கடம்படு கரிபட, கலின மாப்பட,

இடம்படு சில்லியின் ஈர்ந்த தேர்பட,

உடம்புஅடும் அரக்கரை, அனந்தன் உச்சியில்

படம்படும் எனப்படும் கவியின் கல்பல.

பொ:- ஆதிசேடன் தலையிலுள்ள படமும் அழிந்தொழியும் என்று சொல்லும் படும் (வேகத்தோடு), குரங்குகளால் (எறியப்பட்ட) பல கற்கள், மதம் பொருந்திய யானைகள் அழியவும், கல்லணையை உடைய குதிரைகள் அழியவும், சக்கரங்களால் இழுக்கப்பட்ட பெரிய தேர்கள் அழியவும் செய்து, அரக்கர்களுடைய உடம்பையும் அழிக்கும்.

கு:- கடம்-மதம். படுதல்-தோன்றுதல். கலினம்-குதிரையின் மேல் இடும் சேணம். இடம் படு தேர் என இயைக்க. அரக்கரை என்பதிலுள்ள உருபைப் பிரித்து உடம்பு என்பதனோடு இயைத்து உம்மை விரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. உடம்பையும் என்பதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. படமும் படும் எனச் சிறப்பும்மை விரிக்க. கற்கள் விழுகின்ற வேகத்தினால் பூமியைப் பிளந்து கொண்டு அதனைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற ஆதிசேடன் தலையிலும் படும் என்பது கருத்து. எனப்படும் கற்கள் என இயைக்க. பலகல்-பல மலைகள்.

8471. கொலையொடுங் காநெடும் புயத்தின் குன்றெடும்.

நீகை நெடும் காலொடு நிமிர்ந்த வாலொடும்

மலையொடு மரத்தொடுங் கவியின் வன்னெடுந்
தலையொடும் போம்விசைத் தெறிந்த சக்கரம்.

கொலைஒடுங்கா நெடும் புயத்தின் குன்றெடும்,
நிலைநெடுங் காலொடும், நிமிர்ந்த வாலொடும்,
மலையொடும் மரத்தொடும் கவியின் வல்நெடுந்
தலையொடும் போம்—விசைத்து எறிந்த சக்கரம்.

பொ:- (அரக்கர்கள்) வேகத்தோடு எறிந்த சக்கரம், குரங்குகளு
டைய கொலைத்தன்மை கெடாத பெரிய மலையொத்த தோள்க
ளோடும் நிற்கிற பெரிய கால்களோடும் தூக்கிக் கொண்டிருக்கிற
வால்களோடும் (அவைகள் எறிதற் பொருட்டுக் கையில் எடுத்த)
மலைகளோடும் மரங்களோடும் (அவைகளினுடைய) வலிய பெரிய
தலைகளோடும் அழித்துக் கொண்டு செல்லும்.

கு:- 'கொலை ஒடுங்கா' என்பது புயத்திற்கு அடைமொழி குன்று
போன்ற புயம் என்க. நிலை-நின்றல். மலைகளும் மரங்களும் குரங்கு
களால் எறிவதற்காக எடுக்கப்பட்டன. போம் என்பது இடைக்குறை.

8472. ஆண்டகைக் கவிக்குலத் தலைவ ராக்கையைக்
கீண்டன புவியினைக் கிழித்த மாக்கரி
தாண்டுவ குலப்பரி மனத்திற் றுவுவ
தூண்டினர் கைவிசைத் தெறிந்த தோமரம்.

ஆண்டகைக் கவிக்குலத் தலைவர் ஆக்கையைக்
கீண்டன புவியினைக் கிழித்த—மாக்கரி
தாண்டுவ, குலப்பரி, மனத்தின் தாவுவ,
தூண்டினர் கைவிசைத்து எறிந்த தோமரம்.

பொ:- யானைகளைத் தாண்டிச் செல்வனவும் மனத்தைப் போலத்
தாவிச் செல்வனவும் ஆகிய சிறந்த குதிரைகளைச் செலுத்திய வீரர்கள்
கையால் வேகமாகச் செலுத்தி எறிந்த தோமரம் என்னும் படைக்
கலம், ஆண் தன்மையுடைய குரங்குக் குலத் தலைவர்களது உடலைக்
கிழித்துக் கொண்டு பூமியைப் பிளந்தன.

கு:- ஆக்கையைப் பிளந்த தோமரம் வேகமடங்காது பூமியை
யும் பிளந்தது என்றபடி. மாக்கரி தாண்டுவ மனத்தின் தாவுவ
(ஆகிய) குலப்பரி தூண்டினர் என இயைக்க. தோமரம்-தண்டாயு
தம்.

8473. சில்லியந் தேர்க்கொடி சிதையச் சாரதி
பல்லொடு நெடுந்தலை மடியப் பாதகர்
வில்லொடு கழுத்திறப் பகட்டை வீட்டுமால்
கல்லெனக் கவிக்குலம் வீசங் கல்லரோ.

சில்லி அம் தேர்க்கொடி சிதைய, சாரதி
பல்லொடு நெடுந்தலை மடிய, பாதகர்
வில்லொடு கழுத்து இற, பகட்டை வீட்டுமால்—
கல்லெனக் கவிக்குலம் வீசும் கல் அரோ.

பொ :- குரங்குக் கூட்டங்கள் கல்லென்னும் ஓசையுண்டாக
வீசும் மலைகள், சக்கரத்தையுடைய அழகிய தேரில் கட்டிய கொடி
அறுபடவும், தேரோட்டுபவனது பல்லொடு பெரியதலை அறுபடவும்
கொடியவர்களாகிய அரக்கர்கள் (கையில் பிடித்த) வில்லொடு கழுத்து
அறுபடவும் செய்து, யானைகளை அழிக்கும்.

கு :- சில்லி - சக்கரம். பகட்டை வீட்டும் என்பதற்கு (அரக்கர்
களுடைய) பெருமையை அழிக்கும் எனலுமாம். பெருமை என்பது
ஈண்டு வீரத்தைக் குறித்து நின்றது. 'கல்லென' என்பது ஒலிக்
குறிப்பு. 'ஆல்', 'அரோ' இரண்டும் அசைகள்.

8474. கரகமுந் தியமலை முழையிற் கட்செவி
உரகமுந் தினவென வொளிக்கு மொள்ளிலை
அரகமுந் தினநெடுங் கவிக ளாக்கையில்
துரகமுந் தினரெடுத் தெறியுஞ் சூலமே.

கரகம் உந்திய மலை முழையில், கட் செவி
உரகம் முந்தின என ஒளிக்கும், ஒள்இலை
அரகம் முந்தி நெடுங் கவிகள் ஆக்கையில்
துரகம் உந்தினர் எடுத்து எறியும் சூலமே.

பொ :- குதிரையை ஏறிச் செலுத்தியவரான அரக்கர்கள் தூக்கி
எறிந்த விளக்கத்தையுடைய இலைத்தன்மையமைந்த சூலமானது,
போர்க்களத்திலே முற்பட்ட பெரிய குரங்குகளின் உடம்பில், கர
கத்தைப் போன்று வெளிப்பட்டுத் தோன்றும் சிகரத்தையுடைய
மலைகளினது குகைகளில், கண்ணே செவியாகவுடைய பாம்புகள்
விரைந்து புகுந்தன என்னும்படி போய் மறையும்.

கு :-நீர்க் குடத்தைப் போன்ற உச்சியையுடைய மலை என்பார், 'கரக முந்திய மலை' என்றார். உந்துதல்-வெளியே தோன்றிக் காணப்படுதல். சூலம் ஆக்கையில் ஒளிப்பதற்குக் கட்செவி முழையில் நுழைதல் உவமை. 'ஒள்ளிலை' என்பதைச் சூலம் என்பதனோடு கூட்டுக. அரங்கம் என்பது அரகம் என இடைக் குறைந்து போர்க் களத்தைக் குறித்தது.

8475. வால்பிடித் தடிக்குள் வா னரத்தை மால்கரி
கால்பிடித் தடிக்குமக் கரியி னைக்கவி
தோல் பிடித் தரக்கரை யெறியுஞ் சூர்முசு
வேல்பிடித் தெறிவரம் முசுவை வெங்கணார்.

வால் பிடித்து அடிக்கும் வானரத்தை, மால்கரி;
கால்பிடித்து அடிக்கும், அக் கரியினைக் கவி;
தோல் பிடித்து அரக்கரை எறியும், சூர் முசு;
வேல் பிடித்து எறிவர், அம் முசுவை வெங்கணார்.

பொ :- மதமயக்கம் பொருந்திய யானைகள் குரங்குகளை வாலைப் பிடித்துத் தூக்கி (ப்பூமியில்) அடிக்கும் ; அந்த யானைகளைக் குரங்குகள் காலைப் பிடித்துத் தூக்கி (ப்பூமியில்) அடிக்கும் ; அச்சத்தைச் செய்யும் குரங்குக் கூட்டங்கள் (களத்தில் கிடக்கின்ற) கிடுகுப் படையை எடுத்து அரக்கர் மேல் எறியும்; தறுகண்மையுடைய வீரர் அந்தக் குரங்குகளின்மேல் வேலை எடுத்து எறிவர்.

கு :- மால் - மதமயக்கம். மால்கரி - பெரிய யானை எனலுமாம். வாலைப் பிடித்து அடிக்கும் என்றதால் பூமி என்பது வருவிக்கப் பட்டது. 'தோல்' என்பது கிடுகுப்படை. குரங்குகளுக்குப் படையின்மையால் கிடுகு என்பது போர்க்களத்தில் அரக்கர்களால் போடப் பட்டதைக் குறித்து நின்றது. சூர் - அச்சம். முசு - குரங்கில் ஒரு வகை. வெங்கண் - தறுகண்மை.

8476. முற்படு கவிக்குல முடுக வீசிய
கற்படக் களம்படு மரக்கர் கார்க்கடல்
பற்படு தலைபடப் படுவ பாதகர்
விற்படு கணைபடக் குரங்கின் வேலையே.
முற்படு கவிக்குலம் முடுக வீசிய
கல்பட, களம்படும், அரக்கர் கார்க்கடல் ;

பல்படு தலைபடப் படுவ, பாதகர்
வில்படு கணைபட, குரங்கின் வேலையே.

பொ :- (போரில்) முற்படுகின்ற குரங்குக் கூட்டங்கள் வேகத் தோடு வீசிய மலைகள் படுதலால், அரக்கரின் கரிய கடல் போன்ற சேனை போர்க்களத்திலே அழியும் ; பாதகராகிய அரக்கர்களுடைய வில்லிலிருந்து தோன்றுகின்ற அம்பு படுதலால், கடல் போன்ற குரங்குக் கூட்டங்கள் பல் தோன்றுகின்ற தலை அறுபட அழிவன வாகும்.

கு :- முற்படுதல் - விரைதல். அரக்கராகிய கார்க்கடல் என உருவகித்துப் 'படும்' என அஃறிணை முடிபு கொடுத்தார். கடல், குரங்குக் கூட்டங்களின் பரப்பிற்கு உவமை.

8477. எயிற்றெடு நெடுந்தலை யிட்ட கல்லொடும்
வயிற்றிடை புகப்பல பகலும் வைகிய
பயிற்றிய ராயினுந் தெரிக்கும் பண்பிலார்
அயிர்ப்பர்தங் கணவரை யணுகி யந்நலார்.

எயிற்றெடு நெடுந்தலை, இட்ட கல்லொடும்
வயிற்றிடை புக, பல பகலும் வைகிய
பயிற்றியர் ஆயினும், தெரிக்கும் பண்பு இலார்,
அயிர்ப்பர், தம் கணவரை அணுகி அந்நலார்.

பொ :- அங்குள்ள வீரமடந்தையர் (போர்க்களத்திற்கு) வந்து, பற்களோடு பெரிய தலை, (குரங்குகளால்) போடப்பட்ட கல்லொடும் வயிற்றிலே புகுதலால், பல நாளும் (அவர்களோடு) உறைந்த பழக் கத்தையுடையராயினும் தம் கணவரைத் தெரிந்துகொள்ளும் தகுதி யில்லாதவராகி ஐயப்படுவார்கள்.

கு :- குரங்குகள் போட்ட மலை, தலையை அழுத்திக் கொண்டு வயிற்றினுள்ளே சென்றது. தலை இல்லாமையினாலே உடலை அடையாளங் கண்டுகொள்ள மனைவியர்க்கு இயலாதாயிற்று. பயிற்றியர் - பயிற்சியையுடையவர். 'தெரியும்' என்னும் தன்வினை தெரிக்கும் எனப் பிறவினையாக நின்றது.

8478. கிச்சுறு கிரிபடக் கிளர்பொற் றேர்நிறை
அச்சிறச் செல்கில வாடல் வாம்பரி

எச்சுறு துயரிடை யெய்த வீத்துணு
முச்சிறு வாழ்க்கையின் மூண்டு ளோரென.

கிச்சு உறு கிரி பட, கிளர் பொன் தேர் நிரை
அச்சு இற, செல்கில, ஆடல் வாம் பரி—
எச்சு உறு துயரிடை எய்த, ஈத்து உணு
முச்சு இறு வாழ்க்கையின் மூண்டுளோர் என.

பொ :- இளைத்தலை உண்டாக்குகின்ற (வறுமைத்) துயர் இடை யில் உண்டாதலால், பிறருக்குக் கொடுத்து உண்ணாது முச்சு அற்றுப்போகும் துன்ப வாழ்க்கையிலே அகப்பட்டோரைப் போல, (குரங்குகளால் எறியப்பட்ட) நெருப்புப் பொருந்திய மலைகள் படு தலால், விளங்குகின்ற அழகிய தேர்க் கூட்டங்கள் அச்சு ஓடிய, வலிமையுடைய தாவுகின்ற குதிரைகள் (அவைகளை) இழுத்துச் செல்லாதன ஆயின.

கு :- கிச்சு - நெருப்பு. 'கிச்சிடை யிடுமெனக் கிளக்கின்றார் சிலர்' (சுந்தரகாண் பிணிவீட்டுப்படலம்-3). அடல் என்பது 'ஆடல்' என நீண்டது. எய்த்து என்பது 'எச்சு' எனப் போலியாய் நின்றது. இடை - வாழ்க்கையிடையில். ஈந்து உண்ணு என்பது 'ஈத்து உணு' என நின்றது. முச்சு என்பது 'முச்சு' எனக் குறுகியது. (முச்சற்றான் கொல் அம் முழு முதலோன் என முனிந்தான்' மந்திரப் படலம்-112) என வருவதும் காண்க. 'முச்சற்ற வாழ்க்கை' என்பது வாழ்க்கைநடத்த இயலா அத்துணை வறுமையைக் குறித்து நின்றது.

8479. மீயவர் யாவரும் வீய வெங்கரி

சேயிருங் குருதியிற் திரிவ சேர்வில
நாயக ராளொடு மவிய நவ்விதம்
பாயொடு வேலையிற் திரியும் பண்பின.

மீயவர் யாவரும் வீய, வெம் கரி
சேயிருங் குருதியில் திரிவ— சேர்வு இல,
நாயகர் ஆளொடும் அவிய, நவ்விதம்
பாயொடு வேலையில் திரியும் பண்பின.

பொ :-தம்மேல் ஏறியுள்ள வீரர்கள் யாவரும் இறக்கக் கொடிய யானைகள் சிவந்த பெரிய இரத்த வெள்ளத்தில் திரிவன, தலைவர்கள்

ஆட்களோடு இறக்கக் கப்பல்கள் கரைசேரமாட்டாதனவாய்த் தம் முடைய பாய்மரத்தோடு கடலில் திரியும் தன்மையை உடையன வாயின.

கு :- மீயவர் - மேலுள்ள யானை வீரர். செலுத்தும் வீரர்களின்மையால் யானைகள் அந்த இரத்த வெள்ளத்தை விட்டுக் கரையேற முடியாதன ஆயின. நாயகர்-கப்பலைச் செலுத்தும் மாலுமிகள். நவ்வி - கப்பல். நவ்வி சேர்விலவாய்த் திரியும் என்க. காரி குருதியில் திரிவ, நவ்வி வேலையில் திரியும் பண்பின என முடிக்க.

8480. படையொடு மேலவர் மடியப் பல்பரி

இடையிடை தரவிழுந் திழிந்த பண்பன

கடனெடுங் குருதிய கனலி காலுறு

வடவையை நிகர்த்தன வுதிர வாயன.

படையொடு மேலவர் மடிய, பல்பரி,

இடை இடை தர விழுந்து இழிந்த பண்பன,

கடல் நெடுங் குருதிய,——கனலி காலுறு

வடவையை நிகர்த்தன—உதிரவாயன

பொ :- தன்மேல் ஏறியுள்ள வீரர் படைக்கலத்துடனே மடிதலால், பல குதிரைகள், கடலைப் போன்ற மிக்க இரத்தத்தினது இடையிடையே தோன்ற (இரத்த வெள்ளத்திலே) விழுந்து, உடல் அழுந்திய தன்மையை உடையனவாகி, இரத்தத்தைக் கக்கும் வாயோடு தோன்றுவன, நெருப்பைக் கக்குகின்ற வடவைத் தீயை ஒத்தன.

கு :- 'படை' என்பது குதிரை வீரர் கையில் ஏந்திய படைக்கலம். பரி குருதி இடை, இடைதர என இயைத்து வருந்த எனப் பொருளுரைத்தலுமாம். பண்பன (ஆகி) என ஒரு சொல் வருவிக்க. காலுதல் - வெளிப்படுத்துதல். வடவைத்தீ குதிரை முகம் போன்றது; இது கடல் நீர் மிகுந்து உலகத்தை அழிக்காவண்ணம் சமன்செய்ய இறைவனால் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இரத்த வெள்ளத்தில் உதிரவாயோடு தோன்றுகின்ற குதிரை முகத்திற்கு வடவை உவமம்.

8480. a. எயிற்றெடு நெடுந்தலை யிட்ட கல் லொடும்

வயிற்றிடைப் புகப்பல பகலும் வைகிய

பயிற்றிய ராயினுந் தெரிக்கும் பண்பிலார்

அயிர்ப்பர்தங் கணவரை யணுகி யந்நலார்.

8481. தூமக் கண்ணனு மநுமனு
 மெதிரெதிர் தொடர்ந்தார்
 தாமத் தங்கதன் மாபெரும்
 பக்கனைத் தடுத்தான்
 சேமத் திண்சிலை மாலியு
 நீலனுஞ் செறுத்தார்
 வாமப் போர்வயப் பிசாசனும்
 பனசனு மலைந்தார்.

தூமக் கண்ணனும் அனுமனும்
 எதிர்எதிர் தொடர்ந்தார்;
 தாமத்து அங்கதன் மாபெரும்
 பக்கனைத் தடுத்தான்;
 சேமத் திண்சிலை மாலியும்
 நீலனும் செறுத்தார்;
 வாமப்போர் வயப் பிசாசனும்
 பனசனும் மலைந்தார்.

பொ :- புகைக்கண்ணனும் அனுமனும் ஒருவர்க்கொருவா எதிர்த்துப் போர் செய்தார்கள் ; போர் மாலையணிந்த அங்கதன் மாபெரும் பக்கனைத் தடுத்துப் போர் செய்தான் ; காவலாகிய வலிய வில்லையுடைய மாலியும் நீலனும் போரிட்டனர் ; தாண்டிச் செல்லும் அப்போரிலே வெற்றியையுடைய பிசாசனும் பனசனும் போரிட்டனர்.

கு :- தூமக் கண்ணன் - (கோபத்தினால்) புகையைக் கக்கும் கண்ணையுடையவன். தாமம் - போர் செய்வோர் அணியும் மாலை ; ஈண்டு இயற்கையடை. சேமம் - காவல். செறுத்தல் - கோபித்துப் பொருதல். வாவும் என்பது 'வாம்' என இடைக் குறைந்து நின்றது.

8482. சூரியன் பெரும் பகைஞனுஞ்
 சூரியன் மகனும்
 நேரெ திர்ந்தனர் நெருப்புடை
 வேள்வியின் பகையும்
 ஆரி யன்றனித் தம்பியு
 மெதிரெதி ரடந்தார்

வீர வச்சிரத் தெயிற்றனு மிடபனு மிடைந்தார்.

தூரியன் பெரும் பகைஞனும் தூரியன் மகனும்
நேரெதிர்த்தனர் ; நெருப்புடை வேள்வியின் பகையும்
ஆரியன் தனித் தம்பியும் எதிர்எதிர் அடர்ந்தார் ;
வீர வச்சிரத்து எயிற்றனும் இடபனும் மிடைந்தார்.

பொ :- பெரிய தூரியன் பகைவன் என்பவனும் தூரியனுடைய
மகனாகிய சுக்கிரீவனும் ஒருவர்க்கொருவர் நேராக நின்று எதிர்த்
தனர் ; வேள்வியின் பகைஞனும் இராமனுடைய ஒப்பற்ற தம்பி
யும் ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்த்துப் போரிட்டனர் ; வீரம் பொருந்
திய வச்சிரத் தெயிற்றனும் இடபனும் நெருங்கிப் போரிட்டனர்.

கு :- தூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன், தன் தந்தைக்குப் பகை
வனை எதிர்த்தான் என ஓர் அழகுபட நின்றது. வேள்விக்கு
நெருப்புடைமை இயல்பாதலின் 'நெருப்புடை' என்பது இயற்கை
யடை. வேள்வியின்பகைவனும் என்பது 'அன் வி கு தி
குறைந்து நின்றது. 'ஆரியன்' என்பது ஈண்டு இராமனைக் குறித்
தது. இராவணனே, 'இனையவன் தனக்குமாற்று தென்பெருஞ்
சேனை' (கும்பகருணன் வதைப்படலம்-16) எனப்புகழ்ந்துரைத்தா
னாதலின், 'தனித்தம்பி' என்றார். அடர்தல் - போரிடுதல். மிடை
தல் - நெருங்கிப் பொருதல்.

8483. வெங்கண் வெள்ளையிற் றரக்கரிற்

கவிக்குல வீரச்

சிங்க மன்னபோர்த் தலைவரிற்

றலைவராய்த் தெரிந்தார்

அங்க மாக்களத் தொருவரோ

டொருவர் சென்றடந்தார்

பொங்கு வெஞ்செருத் தேவரு

நடுக்குரப் பெருதார்.

வெங்கண் வெள்ளையிற்று அரக்கரில்,

கவிக்குல வீரச்

சிங்கம் அன்னபோர்த் தலைவரில்,

தலைவராய்த் தெரிந்தார்,

அங்கு அமார்க்களத்து ஒருவரோடு
ஒருவர்சென்று அடர்ந்தார் ;
பொங்கு வெஞ்செருத் தேவரும்
நடுக்குறப் பொருதார்;

பொ :- தறுகண்மையையுடைய வெண்மையான பற்களைக் கொண்ட அரக்கர்களிலும், குரங்குக் கூட்டத்தில் வீரத்தையுடைய சிங்கத்தை யொத்த போர்த் தலைவர்களிலும் தலைவராகத் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட வீரர்கள், போர்க்களத்தில் ஒருவரோடொருவர் (எதி ராகச்) சென்று நெருங்கிக் கிளர்ந்தெழும் கொடிய போரைக் கண்டு தேவரும் அஞ்சும்படியாகப் போரிட்டார்கள்.

கு :- படைத்தலைவர்களை மேலிரண்டு செய்யுட்களில் பிரித்துக் கூறி ஏனையோர்களை இச் செய்யுளில் தொகுத்துக் கூறினார். அடர்தல் - நெருங்குதல். அடர்ந்தார், முற்றெச்சம். பொங்குதல் - கிளர்ந் தெழுதல். செருவைக்கண்டு என ஒரு சொல் வருவிக்க. நடுக்கம்உற என்பது 'நடுக்குற' எனநின்றது.

அரக்கர் சேனையின் அழிவு

8484. இன்ன காலையி னீரைந்து
வெள்ளம்வந் தேற்ற
மின்னு வெள்ளையிற் றரக்கர் தஞ்
சேனையில் வீரன்
அன்ன வெஞ்சமத் தாறுவெள்
ளத்தையு மவித்தான்
சொன்ன நாலையு மிலக்குவன்
பகழியாற் றெலைத்தான்.

இன்ன காலையின், ஈர் ஐந்து
வெள்ளம், வந்துஏற்ற
மின்னும் வெள் எயிற்று அரக்கர்தம்
சேனையில், வீரன்

அன்னவெஞ் சமத்து ஆறு
வெள்ளத்தையும் அவித்தான் ;
சொன்ன நாலையும் இலக்குவன்
பகழியால் தொலைத்தான்.

பொ :- இவ்வாறு போர் நிகழும்போது, அந்தக் கொடிய போரில் பத்து வெள்ளம் என்னும் எண்ணையுடையராய் வந்து போர் செய்த விளங்குகின்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய அரக்கர் சேனையில் இராமன் ஆறு வெள்ளம் சேனையை அழித்தான் ; மீதியாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கு வெள்ளம் சேனையையும் இலக்குவன் அம்பினால் அழித்தான்.

கு :- ' இன்னகாலை ' என்பது போர் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த பொழுதைக் குறித்தது. ' ஈரைந்துவெள்ளம் ' என்பதுமேல், அன்னவர் தம்மொடும் (20) எனத் தொடங்கும் செய்யுளை நினைவூட்டியது. போரின் கொடுமை நோக்கிப் போருக்கு உவமை கூறாமல் அதற்கு அதுவே உவமை என்பது தோன்ற ' அன்னவெஞ்சமம் ' எனச் சுட்டினார்.

இரத்த வெள்ளம் கடலொடு சேர்ந்த தோற்றம்

8485. உப்பு டைக்கடன் மடுத்தன வுதிரநீ ரோதம்
அப்பொ டொத்தன கடுத்தில வார் கலி முழுதும்
செப்பு ருக்கெனத் தெரிந்தது மீன்குலஞ் செருக்கித்
துப்பொ டொத்தன முத்தினங் குன்றியிற் றேன்ற.

உப்புடைக் கடல் மடுத்தன உதிரநீர் ஓதம்
அப்பொடு ஒத்தன கடுத்தில, ஆர்கலி முழுதும்
செப்பு உருக்கு எனத் தெரிந்தது ; மீன்குலம் செருக்கித்
துப்பொடு ஒத்தன, முத்துஇனம் குன்றியின்தோன்ற.

பொ :- உப்புடைய கடலிலே போய்ச் சேர்ந்தனவாகிய இரத்த நீர்ப் பெருக்குகள் (அந்த) நீரோடு கலந்தனவாய் நிறத்தால் ஒவ்வாதன ஆக, கடல்நீர் முழுவதும் செம்பை உருக்கி விட்டாற்போலக் காணப்பட்டது ; (அக் கடலிலுள்ள) முத்துக் கூட்டங்கள் குன்றி மணியைப் போலத் தோன்ற, மீன்கூட்டங்கள் தருக்குற்றுப் பவழத் தோடு ஒத்துத் தோன்றின.

கு :- மடுத்தன ஓதம் என இயைக்க. உதிரநீரோதம் கடல் நீரோடு கலந்தன ஆயினும் நிறத்தால் ஒவ்வாதன ஆயின என்பார், 'அப்பொடு ஒத்தன கடுத்தில' என்றார். 'ஆர்கலி' என்பது நிறைந்த ஒலியுடையது எனக் கடலுக்குக் காரணக் குறி. துப்பு - பவழம். குன்றி - குன்றிமணி.

8486. தத்து நீர்க்கடன் முழுவதுங் குருதியாய்த் தயங்கச்
சித்தி ரக்குலப் பன்னிற மணிகளுஞ் சேந்த
ஒத்து வேறுருத் தெரியல வயர்மதத் தோங்கல்
மத்த கத்துகு தரளமும் வளைசொரி முத்தும்.

தத்து நீர்க் கடல் முழுவதும் குருதியாய்த் தயங்க,
சித்திரக் குலப் பன்னிற மணிகளும் சேந்த;

ஒத்து வேறு உருத் தெரியல, உயர் மதத்து ஓங்கல்
மத்தகத்து உகுதரளமும், வளை சொரி முத்தும்.

பொ :- தாவுகின்ற நீர் சூழ்ந்த கடல் முழுவதும் இரத்தமாய்
விளங்குதலினால், அழகிய சிறந்த பல நிறத்தையுடைய மணிகளெல்
லாம் செந்நிறம்டைந்தன; உயர்ந்திருக்கின்ற மதத்தையுடைய
மலை போன்ற யாளை தலையிலிருந்து சொரிய விடுகின்ற முத்துக்
களும் சங்குகள் சொரிகின்ற முத்துக்களும் (அந்த இரத்தத்தோடு)
சேர்தலால், (செந்நிறமடைந்து) வேருகிய (தம்முடைய) வெண்மை
நிறம் தெரியாதன ஆயின.

கு :- தத்துதல் - தாவுதல். தயங்குதல் - விளங்குதல். சித்திரம்,
ஈண்டு அழகைக் குறித்தது. மணிகள் பல நிறம் உடையன
வாதலின் 'பல்நிற மணிகள்' என்றார். 'சேந்த' என்பது 'அன்'
சாரியை குறைந்து நின்றது. 'வேறுஉரு' என்பது இரத்தத்தினது
சிவப்பு நிறத்திற்கு வேருகிய உரு. 'தெரியல' என்பதில் 'அல்'
எதிர்மறை இடைநிலை. ஓங்கல், உவம ஆகுபெயர். மத்தகத்தில்
என்பது சாரியை நிற்க உருபு தொக்கது. உகுதல் - சொரிதல்.
உகுதரளம், விளைத்தொகை.

சூரியன் தோன்றுதல்

8487. அதிரும் வெஞ்செரு வன்னதொன்
றமைகின்ற வளவில்
கதிர வன்கொழுஞ் சேபொளிக்
கற்றையங் கரத்தால்
எதிரும் வல்லிருட் கரியிறுத்
தெழுமுறை முழுகி
உதிர வெள்ளத்து னெழுந்தவ
னாமென வுதித்தான்.

அதிரும் வெஞ்செரு அன்னதுஒன்று
 அமைகின்ற அளவில்,
 கதிரவன், கொழுஞ் சேயொளிக்
 கற்றைஅம் கரத்தால்,
 எதிரும் வல்இருட் கரிஇறுத்து
 எழுமுறை, முழுகி,
 உதிர வெள்ளத்துள் எழுந்தவன்
 ஆம்என உதித்தான்.

பொ :- அஞ்சும்படியான கொடிய போர் அப்படிப்பட்ட
 தொன்று நடந்து கொண்டிருக்கிறபொழுதில், சூரியன் (தனது)
 மிக்க சிவப்பு நிறத்தையுடைய ஒளித் தொகுதியாகிய அழகிய கைக
 ளால், எதிர்ந்த வலிய இருளாகிய யானையை அழித்துத் தோன்றும்
 காலத்து, இரத்த வெள்ளத்துள் முழுகி எழுந்தவனைப் போலத்
 தோன்றினான்.

கு :- ‘அதிரும் வெஞ்செரு’ என்பதனோடு ‘அதிரப் பொருவது
 தும்பை’ என்பது ஒப்பு நோக்கற்பாலது. ‘அன்னவெஞ்சமம்’
 (52) என்பதனையே ஈண்டு ‘அதிரும் வெஞ்செரு அன்னதொன்று’
 என்றார். இறுத்தல் - அழித்தல். எழும் முறை - எழுகின்ற காலம்,
 ‘முழுகி’ என்பதனை வெள்ளத்துள்’ என்பதன் பின் இயைக்க.

வெயில் பரத்தல்

8488. அரக்க ரென்றபே ரிருளினை
 யிராமனா மிரவி
 துரக்க வெஞ்சுடர்க் கதிரவன்
 புறத்திரு டொலைக்கப்
 புரக்கும் வெய்யவ ரிருவரை
 யுடையன போல
 நிரக்கு நல்லொளி பரந்தன
 வுலகெலா நிமிர.

அரக்கர் என்ற பேர் இருளினை
 இராமன் ஆம்இரவி
 துரக்க, வெஞ்சுடர்க் கதிரவன்
 புறத்துஇருள் தொலைக்க,

புரக்கும் வெய்யவர் இருவரை
உடையன போல,
நிரக்கும் நல்லுளி பரந்தன,
உலகுளலாம் நிமிர.

பொ:- அரக்கராகிய பெரிய இருளினை இராமனாகிய சூரியன் ஓடச் செய்யவும், சுடுகின்ற கிரணத்தையுடைய சூரியன் வெளி இருளினை ஓடச் செய்யவும், பாதுகாக்கின்ற சூரியர் இருவரை உடையன போல நிரம்பிய நல்ல ஒளி உலகமெங்கும் வெளிப்பட்டுப் பரந்தன.

கு:- அரக்கர் இவ்வுலகத்துள் இருப்பதால் அக இருளாகக் குறிப்பிட்டார். 'இராமனும் இரவி துரக்க' என்பதில் துரக்க என்பது அழித்தல். உலகத்தை முடியிருப்பதால் 'புறத்திருள்' எனப்பட்டது. இராமன் கருநிறமாகவும். இருளைப் போக்குந் தொழிலால் சூரியனோடு உவமித்தார்; இது தொழிலுவமம். இச் செய்யுளைக் கொண்டு இதுவரை நிகழ்ந்த போர் இரவுப் போர் என்பது பெறப்பட்டது.

போர்க்களக் காட்சி

8489. நிலைகொள் பேரிரு ணீங்கலு நிலத்திடை நின்ற
மலையும் வேலையும் வரம்பில வயின்றொறும் பரந்து
தொலைவி றன்மைய தோன்றுவ போன்றன சோரி
அலைகொள் வேலையு மரும்பிணக் குன்றமு மணவி.

நிலைகொள் பேர் இருள் நீங்கலும், நிலத்திடை நின்ற
மலையும் வேலையும் வரம்பு இல வயின்றொறும் பரந்து,
தொலைவு இல் தன்மைய தோன்றுவ போன்றன-சோரி
அலைகொள் வேலையும் அரும் பிணக் குன்றமும் அணவி

பொ:- நிலைத்தலைக் கொண்ட பெரிய இருள் அகலுதலும், அலைகளைக் கொண்ட இரத்தமாகிய கடலும் (கடத்தற்கு) அரிய பிணமலைகளும் பொருந்தி, நிலத்திடை நின்ற மலையும் (அதனைச் சூழ்ந்த) கடலும் அளவில்லாதனவாய் இடந்தொறும் பரவி அழியாதனவாய்த் தோன்றுவனவற்றைப் போன்றிருந்தன.

கு:- கடலில் மலை தோன்றுவது போல இரத்தப் பெருக்கில் பிணமலைகள் தோன்றின என்பது கருத்து. சூரிய ஒளி நீங்கியவுடன்

இருள் பரத்தல் இயல்பாதலின், 'நிலைகொள் பேரிருள்' எனப்பட்டது. பலவிடங்களிலும் காணப்படுதலால், 'வயின் தொறும்' எனக் கூறப்பட்டது. அலைகொள் சோரி வேலையும் என இயைக்க. அணவுதல்-பொருந்துதல்; சேர்தல்.

8490. நிலந்த வாதசெந் நீரிடை நிணக்கொழுஞ் சேற்றில்
புலர்ந்த காலையிற் பொறிவரி யம்பெனுந் தும்பி
கலந்த தாமரைப் பெருவனங் கதிரவன் கரத்தால்
மலர்ந்த தாமெனப் பொலிந்தன வுலந்தவர் வதனம்.

நிலம் தவாத செந்நீரிடை, நிணக் கொழுஞ் சேற்றில்
புலர்ந்த காலையில், பொறி வரி அம்பு எனும் தும்பி
கலந்த தாமரைப் பெருவனம், கதிரவன் கரத்தால்
மலர்ந்தது ஆம் எனப் பொலிந்தன, உலந்தவர் வதனம்.

பொ:- விடிந்த பொழுது, நிலம் இடையறவு படாதபடி பரந்திருக்கின்ற இரத்த வெள்ளத்திலே நிணமாகிய கொழுவிய சேற்றில் புள்ளியையும் வரியையும் உடைய அம்புகளாகிய வண்டு பொருந்திய இறந்துகிடக்கின்ற வீரர்களுடைய முகங்கள், தும்பி கலந்த தாமரையாகிய பெரிய காடு சூரியனுடைய கிரணங்களால் மலர்ந்ததுபோல விளங்கின.

கு:- தவுதல்-கெடுதல். தவாத-கெடாத; ஈண்டு இடம் ஒழியாமையிற் பொருட்டில் நின்றது. முகத்தைத் தாமரையோடு உருவகித்த தற்கேற்ப இரத்தத்தை நீராகவும் நிணத்தைச் சேருகவும் உருவகித்தார். மொட்டு, வண்டு ஊத மலர்வதாதலின் 'தும்பி கலந்த' என்பது 'தாமரைப் பெருவனம்' என்பதனோடு மீண்டும் கூட்டப்பட்டது. பொறி, வரி ஆகிய இரண்டினையும் அம்பிற்கு நெருப்புப் பொறியும் கோடுமாகவும், தும்பிக்குப் புள்ளியும் கீற்றுமாகவும் கொள்க. 'புலர்ந்த காலை' என்றமையின் சிவப்பு நிறச் சூரிய ஒளி அரக்கர் முகத்தில்பட்டுத் தாமரை மலர்போல் தோன்றுவதாயிற்று.

இச் செய்யுளை யடுத்து 52ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகின்றது.

8490.a.கொடும ரத்திடை யிராகவன் கோத்த வெம் பகழி
அடல ரக்கரென் றுரைத்திடுங் கானக மடங்கக்
கடிகை யுற்றதில் களைந்தது கண்டுவிண் ணவர்கள்
விடிய லுற்றது நம்பெருந் துயரென வியந்தார்.

8491. தேரும் யாணையும் புரவியும் விரவின தேவர்
 ஊரு மானமு மேகமு முடுக்கட முலகும்
 பேரு மானவெங் காலத்துக் கால்பொரப் பிணங்கிப்
 பாரின் வீழ்ந்தன போன்றன கிடந்தன பரந்த.

தேரும் யாணையும் புரவியும் விரவின,—தேவர்
 ஊரும் மானமும் மேகமும் உடுக்கள் தம் உலகும்
 பேரும் ஆன வெம் காலத்துக் கால்பொர, பிணங்கிப்
 பாரின் வீழ்ந்தன போன்றன—கிடந்தன பரந்த.

பொ:- (போர்க்களத்திலே), தேர்களும் யாணைகளும் குதிரை
 களும் கலந்து பரந்தனவாய்க் கிடந்தன, தேவர்கள் ஏறிச் செல்கின்ற
 விமானமும் மேகமும் விண்மீன் மண்டலமும் (உலகங்கள்) நிலை
 பெயரும் அத்தகைய ஊழிக்காலத்திலே ஊழிக்காற்றுத் தாக்க மாறு
 பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்தனவற்றைப் போன்றன.

கு:- தேர் யாணை புரவிகளுக்கு மானம் மேகம் உடுக்கள் தம்
 உலகு ஆகியவை நிரனிறை உவமை. மானம், முதற் குறை.
 பேரும் ஆன-நிலை பெயரும் அத்தகைய பெயரும் என்பதன் திரிபு
 'பேரும்' என்பது. யாவையும் அழித்தலால் ஊழிக்காலம், 'வெம்
 காலம்' எனப்பட்டது. பொருதல்-தாக்குதல். பிணங்குதல்-ஒன்றோ
 டொன்று கலந்து கிடத்தல்.

போர்க்களம் எய்திய அரக்கியரின்

தன்மையும் செயலும்

8492. எல்லி சுற்றிய மதிநிகர் முகத்திய ரெரிவீழ்
 அல்லி சுற்றிய கோதையர் களம்புகுந் தடைந்தார்
 புல்லி முற்றிய வுயிரினர் பொருந்தினர் கிடந்தார்
 வல்லி சுற்றிய மாமர நிகர்த்தனர் வயவர்.

எல்லி சுற்றிய மதிநிகர்
 முகத்தியர், எரிவீழ்
 அல்லி சுற்றிய கோதையர்,
 களம்புகுந்து அடைந்தார்,

புல்லிமுற்றிய உயிரினர்
பொருந்தினர் கிடந்தார்,
வல்லி சுற்றிய மாமரம்
நிகர்த்தனர் வயவர்.

பொ:- இரவில் சுற்றி வருகின்ற மதியை ஒத்த முகத்தையுடைய வரும், நெருப்பும் தோற்கும்படியான பூமலை சுற்றிய கூந்தலை யுடையவருமாகிய அரக்கியர், போர்க்களத்தில்: புகுந்து (தத்தம் கணவரை) அடைந்து (அவரைத்) தழுவி உயிர் நீத்தனராய்ச் சேர்ந்து கிடந்தார்; (அம் மகளிரால் தழுவப்பட்டுக் கிடக்கும்) வீரர்கள் கொடியினால் சுற்றப்பட்ட மாமரத்தை ஒத்தனர்.

கு:- 'எல்லி சுற்றிய' என்பது மதிக்கு இயற்கை அடை. எரி வீழ் கோதை என இயைக்க. 'வீழ்' என்பது உறழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த உவம உருபு. அல்லி-அகவிதழ். முற்றிய-முடிந்த. கற்புடைய மகளிராதலின் கணவரைத்தழுவி உயிர் நீத்தனர் என்க.

8493. வணங்கு நுண்ணிடை வனமுலைச்
செக்கர் வார்சுந்தல்
அணங்கு வெள்ளையிற் றரக்கியர்
களத்துவந் தடைந்தார்
குணங்கொ ளுந்துணைக் கணவர்தம்
பசுந்தலை கொடாது
பிணங்கு பேய்களின் வாய்களைப்
பிளந்தனர் பிடித்தார்.

வணங்கு நுண்இடை, வனமுலை,
செக்கர்வார் கூந்தல்,
அணங்குவெள் எயிற்று, அரக்கியர்
களத்துவந்து அடைந்தார்
குணம்கொளும் துணைக் கணவர்தம்
பசுந்தலை கொடாது
பிணங்கு பேய்களின் வாய்களைப்
பிளந்தனர் பிடித்தார்.

பொ:- வளையும் நுண்ணிய இடையினையும் அழகிய தனங்களை யும் சிவந்த நீண்ட கூந்தலையும் வருத்தும்படியான வெள்ளிய பல்லை

யுமுடைய அரக்கியர் போர்க்களத்திலே வந்து சேர்ந்து, (போர் செய்யும் வீரக்) குணத்தைக் கொண்ட (தமக்குத்) துணையாகிய கணவரின் பசிய தலையைக் கொடுக்காமல் மாறுபடுகின்ற பேய்களின் வாய்களைப் பிடித்தனராய்ப் பிளந்தனர்.

கு:- அணங்குதல்-வருத்துதல். களம்-போர்க்களம். அடைந்தார், பிடித்தார் என்பன முற்றெச்சங்கள். குணம் என்பது ஈண்டு வீரக் குணத்தை உணர்த்தியது. அப்பொழுது துணிக்கப்பட்டுக் குருதி புலராமலிருந்த தலையாதலின் 'பசுந்தலை' என்றார். பிணங்குதல்- (கொடாது) மாறுபடுதல். தலையினைக் கொடாது பிணங்கும் பேய்களின் வாய்களைப் பிடித்து அரக்கியர் பிளந்தனர் என்க.

8494. சுடரும் வெள்வளைத் தோளிதன்

கொழுநனைத் தொடர்வாள்

உடரு மங்கமுங் கண்டு,கொண்டு

டொருவழி உய்ப்பாள்

குடரு மீரலுங் கண்ணுமோர்

குறுநரி கொள்ளத்

தொடர வாற்றல ணெடிதுயிர்த்

தாருயிர் துறந்தாள்.

சுடரும் வெள்வளைத் தோளி,தன்

கொழுநனைத் தொடர்வாள்,

உடரும் அங்கமும் கண்டு,கொண்டு

ஒருவழி உய்ப்பாள்,

குடரும் ஈரலும் கண்ணும்,ஓர்

குறுநரி கொள்ள,

தொடர ஆற்றலள், நெடிதுஉயிர்த்து,

ஆர்உயிர் துறந்தாள்.

பொ:- விளங்குகின்ற வெண்ணிறத்தையுடைய வளையினைக் கொண்ட தோளையுடையவள் (ஒருத்தி) தன் கணவனைத் (தேடித்) தொடர்கின்றவள், (தன் கணவனுடைய) உடலையும் (அறுபட்ட) உறுப்புக்களையும் கண்டு (அவற்றை) ஓரிடத்திலே கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பவள், குடலையும் ஈரலையும் கண்களையும் ஒரு சிறு நரி கொண்டிட (அதனைத்) தொடர்ந்து செல்லும் வலியில்லாதவளாகிப் பெரு முச்சு விட்டுத் தன் அரிய உயிரைத் துறந்தாள்.

கு:- ஈண்டுத் 'தோள்' என்பது முன்கையினை உணர்த்தியது. தொடர்வாள் கண்டு கொண்டு உய்ப்பாள் என இயைக்க. உடர், குடர் என்பன போலி. அங்கத்தை வேறு பிரித்ததால் அறுபட்ட என்னும் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவழி உய்த்தலாவது, உறுப்புக்களை உடலொடு சேர்த்து வைத்தல்.

8495. பெரிய வாட்டடங் கண்ணியர்

கணவர்தம் பெருந்தோள்

நரிக ளீர்த்தன வணங்கவு

மிணங்கவு நல்கா

இரியல் போவன தொடர்ந்தய

லினப்படை கிடந்த

அரிய நொந்தில ரலத்தகச்

சீறடி யயர்ந்தார்.

பெரிய வாஸ்தடங் கண்ணியர்,

கணவர்தம் பெருந்தோள்

நரிகள் ஈர்த்தன, வணங்கவும்

இணங்கவும் நல்கா

இரியல் போவன தொடர்ந்து,

அயல்இனப் படைகிடந்த

அரிய நொந்திலர் அலத்தகச்

சீறடி, அயர்ந்தார்.

பொ:- பெரியதாகிய வாஸ்போன்ற பரந்த கண்களையுடைய மகளிர், தம்முடைய கணவரின் பெரிய தோள்களை இழுத்துக் கொண்டு சென்ற நரிகள், (தாம்) வணங்கிக் கேட்கவும் இணக்கமான மொழிகளைச் சொல்லி இரக்கவும் கொடுக்காமல் விரைந்து செல்வன வற்றைத் தொடர்ந்து சென்று, பக்கத்திலே கிடந்தனவாகிய கூட்டமாகிய படைக்கலங்கள் செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டப்பெற்ற தம் சிறிய அடிகளை அரியவும், (அதற்கு) வருந்தாதவராய் (அந் நரிகளைப் பிடித்துத் தோள்களைப்பற்ற முடியவில்லையே என்று) வருத்த முற்றனர்.

கு:- பரந்த கண்கள் மகளிருக்கு அழகு செய்வதாகலின், 'தடங் கண்ணியர்' என்றார். 'கஞ்சத்தினளவிறேனும் கடலினும் பெரிய கண்கள்' (ஆரணிய- மாரீசன் வதைப்படலம்-70) என்னும் பகுதி ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. நல்கா-நல்காது. இரியல் போதல்-

விரைந்து செல்லுதல். அயல் கிடந்த இனப்படை அலத்தகச் சீறடி அரிய நொந்திலர் என இயைக்க. அலத்தகம்-செம்பஞ்சக் குழம்பு. படைகள் சீறடி அரியவும் நொந்திலராய், அந் நரிகளைப் பிடித்துத் தோள்களைக் கைப்பற்ற முடியவில்லையே என்று வருந்துவாராயினர் என்க.

8496. நலங்கொ நெஞ்சினர் தந்துணைக்

கணவரை நாடி-

விலங்க லன்னவான் பெரும்பிணக்

குப்பையின் மேலார்

அலங்க லோதிய ரருந்துணை

பிரிந்துநின் றயரும்

பொலங்கொண் மாமயில் வரையின்மேற்

றிரிவன போன்றார்.

நலம்கொள் நெஞ்சினர், தம்துணைக்

கணவரை நாடி,

விலங்கல் அன்னவான் பெரும்பிணக்

குப்பையின் மேலார்

அலங்கல் ஓதியர்,—அருந்துணை

பிரிந்துநின்று அயரும்,

பொலம்கொள் மாமயில் வரையின்

மேல்திரிவன போன்றார்.

பொ:- அன்பு கொண்ட மனத்தினை உடையவராகித் தம் துணைவராகிய கணவரைத் தேடிக்கொண்டு, மலைபோன்ற மிகப் பெரிய பிணக்கூட்டத்தின்மேல் செல்கின்றவராகிய மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள், (தமது) அரிய துணையாகிய ஆண் மயில்களைப் பிரிந்து வருந்துகின்ற அழகு கொண்ட பெரிய பெண் மயில்கள் மலையின்மேல் திரிவனவற்றை ஒத்திருந்தார்கள்.

கு:, 'நலம்' என்பது ஈண்டு அன்பு. பிணக்குப்பைக்கு விலங்கல் உவமை. 'விலங்கல் அன்ன' என்பது உவமேயத்தைச் சிறப்பித்து நின்றது. மேலாராகிய ஓதியர் என்க. பிணக்குவியலின்மேல் தம் கணவரை நாடித் திரியும் பெண்கள், மலையின்மேல் ஆண் மயில்களைத் தேடித்திரியும் பெண் மயில்களைப் போன்றார் என்க.

8497. சிலவர் தம்பெருங் கணவர்தஞ்
 செருத்தொழிற் சினத்தால்
 பலரும் வாய்மடித் துயிர்துறந்
 தார்களைப் பார்த்தார்
 அலைவில் வெள்ளையிற் ருவிதழ்
 மறைத்துள தயலாள்
 கலவி யின்குறி காண்டுமென்
 ருமெனக் கனன்றார்,

சிலவர்—தம்பெருங் கணவர்தம்
 செருத்தொழில் சினத்தால்,
 பலரும், வாய் மடித்து உயிர்துறந்
 தார்களைப் பார்த்தார்,
 ‘அலைவுஇல் வெள்ளையிற்றால் இதழ்
 மறைத்துளது, அயலாள்
 கலவியின் குறிகாண்டும் என்று
 ஆம்’ எனக் கனன்றார்.

பொ:- சில பெண்கள், தமது பெருமைபெற்ற கணவர் பலரும்
 தம்முடைய போர்த் தொழிலிலே கொண்ட கோபத்தினால் வாயை
 மடித்து (அந் நிலையிலேயே) உயிர் துறந்தவர்களைப் பார்த்து, ‘அசை
 வில்லாத வெள்ளிய பற்களால் இதழை மறைத்துள்ளது, வேறொருத்
 தியினுடைய கூட்டத்தினுடைய குறியை நாம் பார்த்துவிடுவோம்
 என்ற கருத்தினுற் போலும்’ எனக் கருதி (அவர் மீது) கோபித்தார்
 கள்.

கு:- ‘சிலவர்’ என்றதற் கேற்பப் ‘பலர்’ என்றார். கணவர் பல
 ரும் எனக் கூட்டுக. இடம் நோக்கி ‘அந்நிலையிலேயே’ என்பது வரு
 வித் துரைக்கப்பட்டது. ‘பார்த்தார்’ என்பது முற்றெச்சம். இறந்த
 மையால் பல் அசைவிலதாயிற்று. கோபித்ததனால் மறைத்த வாயி
 தழை அயலாள் கலவியின் குறி தெரியாமைப்பட்டு மறைத்தது
 என்றது தற்குறிப்பேற்ற அணி. வீரச் சுவையோடு இன்பச் சுவை
 யையும் புணர்த்துக் கூறினார்.

“வாய் மடித்துக் கிடந்த தலைமகனை நோக்கி
 மணியதரத் தேதேனும் வடுவுண்டாயோ
 நீமடித்துக் கிடந்த தெனப் புலவி கூர்ந்து
 நின்றாவி சோர்வானைக் காண்மின் காண்மின்”

(கலிங்கத்துப் பரணி-482) என்னும் தாழிசைக்கு விளக்கமாக இச் செய்யுள் அமைந்திருத்தல் காண்க. இச் செய்யுள் ஊடுகின்ற மகளிர் திறம் கூறியது.

8498. நவைசெய் வன்றலை இழந்ததந்

நண்பரை நணுகி

அவச மெய்திய மடந்தைய

உருத்தெரிந் தறியார்

துவச மன்னதங் கூருகிர்ப்

பெருங்குறி தோண்மேல்

கவச நீக்கினர் கண்டுகண்

டாருயிர் கழித்தார்.

நவைசெய், வன்தலை இழந்ததம்

நண்பரை நணுகி

அவசம் எய்திய மடந்தையர்

உருத்தெரிந்து அறியார்,

துவசம் அன்னதம் கூர்உகிர்ப்

பெருங்குறி, தோள்மேல்

கவசம் நீக்கினர், கண்டுகண்டு,

ஆர்உயிர் கழித்தார்.

பொ:- வலிய தலையை இழந்த, (பகைவரைக்) கொல்லுதலைச் செய்யும் தம்முடைய கணவரை அணுகி, (தம் கணவரின்) அடையாளத்தைத் தெரிந்துகொள்ள இயலாதவராய்த் துயரம் அடைந்த (சில) மகளிர், (அவருடைய) சட்டையை நீக்கித் தோளின்மீது கொடியை ஒத்த தமது கூரிய நகத்தினது பெரிய குறியைப் பார்த்துப் பார்த்து (ப் பெருந்துயரத்தால்) தம் அரிய உயிரை விட்டார்கள்.

கு:- நவை-கொல்லுதல். 'சூர்நவைமுருகன் சுற்றத்தன்ன' (புறம்-23). நவைசெய் நண்பர், வன்தலை இழந்ததம் நண்பர் எனத் தனித்தனி இயைக்க. நண்பர்-கணவர். 'சண்பகத் தணிகோதை நின்றாள் தனி, நண்பனைந் நினையா நறுமேனியே' (சீவகசிந். 1324) என்பதனுள் 'நண்பன்' என்பது கணவன் என்னும் பொருள் குறித்து நின்றல் காண்க. அவசம்-தன் நிலை இழத்தல். உரு-வடிவு; ஈண்டு அடையாளத்தை உணர்த்தியது. துவசம் அன்ன குறி என இயைக்க. 'குறி' என்றது கலவியின் நிகழ்ச்சி. கவசம்-இருப்புச்

சட்டை; பகைவர்களுடைய அம்பு முதலியன தாக்காவண்ணம் உடலில் அணிவது.

8499. மாரி யாக்கிய கண்ணியர்

கணவர்தம் வயிரப்

போரி யாக்கைக ணுடியப்

பொருகளம் புகுந்தார்

பேரி யாக்கையின் பிணப்பெருங்

குன்றிடைப் பிறந்த

சோரி யாற்றிடை யழுந்தின

ரின்னுயிர் துறந்தார்.

மாரி ஆக்கிய கண்ணியர்,

கணவர்தம் வயிரப்

போர் யாக்கைகள் நாடி, அப்

பொருகளம் புகுந்தார்,

பேர் யாக்கையின் பிணப்பெருங்

குன்றிடைப் பிறந்த

சோரி ஆற்றிடை அழுந்தினர்,

இன்உயிர் துறந்தார்.

பொ:- அழுது கொண்டிருக்கிற கண்களையுடைய சில பெண்கள் அந்தப் போர்க்களத்தில் புகுந்தவராய்த் தமது கணவருடைய வலிய போர் செய்கின்ற உடம்புகளைத் தேடி, பெரிய உடம்புகளாகிய உயர்ந்த பிணமலையிலே பிறந்த இரத்தமாகிய வெள்ளத்திலே அழுந்தித் தமது இனிய உயிரை விட்டார்கள்.

கு:- நிறைந்த கண்ணீர் சொரிகின்ற மகளிரை மழை போன்ற கண்ணையுடையவரென்றார். 'ஆக்கிய' என்பது ஈண்டு உவமவாசகம். வயிரம்-வலிமை. போர் + யாக்கை: போரியாக்கை. 'தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரின் இகரம் துன்னும் என்று துணி நரும் உளரே' (நன்னூல்-205), என்பதால் நிலைமொழியில் இகரம் வந்தது. புகுந்தார் என்பது முற்றெச்சம். 'யாக்கையின்' என்பதில் 'இன்' சாரியை. யாக்கையின் பெருக்கத்தைப் பிணமலையாக உருவகித்தார். பிணத்தை மலை என்றதற்கேற்ப இரத்தத்தை ஆறாக உருவகித்தார்.

இச் செய்யுளையடுத்து 52-ஆம் எண்ணுள்ள அச்சப் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகின்றது.

8499.a.வெற்றி வெம்படைத் தலைவரென்
 றுரைத்திடும் வெள்ளத்
 துற்ற போர்வலி யரக்கர்கள்
 ஒருதனி முதல்வன்
 கொற்ற வெஞ்சர மறுத்திட
 அளப்பிலர் குறைந்தார்
 மற்றும் நின்றவர் ஒருதிசை
 தனித்தனி மலைந்தார்.

அனுமனுடன் பொருது புகைக்கண்ணன் மடிதல்

8500. வகைநின் றுயர்தா ணெடுமா ருதியும்
 * புகையின் பொருகண் ணவனும் பொருவார்
 மிகைசென் றிலர்பின் றிலர்வென் றிலரால்
 சிகைசென் றுநிரம் பியதீ யுமிழ்வார்.

வகை நின்று உயர்தாள் நெடு மாருதியும்
 புகையின் பொரு கண்ணவனும், பொருவார்;
 மிகை சென்றிலர், பின்றிலர்; வென்றிலரால்;
 சிகை சென்று நிரம்பியதீ உமிழ்வார்.

பொ :- தகுதியாக நின்று உயர்ந்த கால்களையுடைய பெரிய
 அனுமனும் போர் செய்கின்ற புகைக்கண்ணனும் கொழுந்து விட்டெரி
 கின்ற நெருப்பைக் கக்குபவராய்ப் போர் செய்கின்றவர்கள், ஒருவரின்
 ஒருவர் மேற்படாதவராகிப் பின்னிடையவுமில்லை; வெற்றியடையவு
 மில்லை;

கு :- கடல் தாண்டி வந்த சிறப்பினாலும் கால் கொடு உதைத்துப்
 புகைக்கண்ணனை மடியச் செய்தமையாலும் மாருதிக்கு 'வகை
 நின்றுயர்தாள்' என அடைமொழி கொடுத்தார். 'பொரு' என்பதைப்
 பிரித்து இயற்கையடையாக்கிப் 'புகைக்கண்ணன்' என்க. 'புகையின்'
 என்பதில் 'இன்' சாரியை. 'கண்ணவன்' என்பதில் அகரம்
 விரித்தல், 'மிகை சென்றிலர்' என்பது சமமாகப் போரிட்டார்கள்
 என்றபடி. 'பின்றிலர்' என்பதால் தோற்றிலர் என்பது பெறப்
 படும். கோபத்தீ மிகுதியாக வெளிப்படுதலின் கொழுந்து விட்டெரி
 யும் தீ என்றார். உமிழ்வாராகிப் பொருவார் என இயைக்க.

8501. ஐயஞ் சமல்வா ளியழற் கொடியோன்
மெய்யஞ் சனைகான் முளைமே னியின்மேல்
வையஞ் சிலையா றுவழங் கினனூல்
மொய்யஞ் சனமே கமுனிந் தனையான்.

ஐ-அஞ்சு அழல்வாளி, அழற்கொடியோன்,
மெய் அஞ்சனை கான்முளை மேனியின்மேல்,
வை அம் சிலை ஆறு வழங்கினனூல்,
மொய் அஞ்சன மேகம் முனிந்தனையான்.

பொ :- நெருங்கிய கருப்பு நிறத்தையுடைய மேகம் கோபித்ததனை
ஒத்தவனாகிய நெருப்புப் போன்ற கொடுமையினையுடைய புகைக்
கண்ணன், உண்மையுள்ள அஞ்சனை சிறுவனாகிய அனுமன்
உடம்பின்மீது இருபத்தைந்து கொடிய அம்புகளைத் தான் வைத்
திருக்கின்ற அழகிய வில்லின் வழியாக எய்தான்.

கு :- ஐயந்து — இருபத்தைந்து. அழல்வாளி — நெருப்பைக்
கக்கும் அம்பு. கான்முளை — புதல்வன். வை — வைத்திருக்கிற ;
கூர்மையெனப் பொருள் கொண்டு வாளியொடு கூட்டலுமாம்.
ஆறு — வழி. வழங்குதல், ஈண்டு எய்தல். முனிந்தனையானாகிய
அழற் கொடியோன் என்றியைத்து ஒரே பெயராக்குக. முனிந்தது
அனையான் என்பது குறைந்து ‘முனிந்தனையான்’ என நின்றது.

8502. பாழிப் புயமம் புருவப் படலும்
வீழிக் கனிபோற் புனல்வீ ச வெகுண்
டாழிப் பெருந்தே ரையழித் தனனூல்
ஊழிப் பெயர்கார் நிகரொண் டிறலான்.

பாழிப் புய ம்அம்பு உருவப் படலும்,
வீழிக் கனிபோல் புனல்வீச, வெகுண்டு,
ஆழிப் பெருந் தேரை அழித்தனனூல்—
ஊழிப் பெயர் கார்நிகர் ஒண்திறலான்.

பொ :- ஊழிக்காலத்திலே இப்பங்குகின்ற மேகத்தையொத்த
மிக்க வலிமையுடைய அனுமன், (தனது) வலிய தோள்களில் (அந்த)
அம்புகள் துளைத்துச் சென்றதும், வீழிக் கனிபோல் இரத்தம்
வெளிப்பட, கோபித்து (அவனுடைய) சக்கரத்தையுடைய பெரிய
தேரை அழித்தான்.

கு :- பாழி—வலிமை. உருவப்படல்—ஊடுருவிப் போகும்படியாகத் தைத்தல். புனல் என்றது ஈண்டு இரத்தத்தை. மேற் செய்யுளில் புகைக்கண்ணனை 'மேகம்' என்று கூறி, ஈண்டு அனுமனை 'ஊழிப்பெயர் கார்' என்றதனால் அவனினும் இவன் வலியன் என்பது பெறப்பட்டது.

8503. சில்லிப் பொருதேர் சிதையச் சிலையோ
டெல்லிற் பொலிவிண் ணின்விசைத் தெழுவான்
வில்லிற் றதிலக் குவன்வெங் கணையால்
புல்லித் தரையிட் டனனேர் பொருவான்.

சில்லிப் பொருதேர் சிதைய, சிலையோடு
எல்லின் பொலிவிண்ணின் விசைத்து எழுவான்,
வில், இற்றது, இலக்குவன் வெங்கணையால்;
புல்லித்தரை இட்டனன், நேர் பொருவான்.

பொ :- சக்கரத்தையுடைய போர் செய்தற்குரிய தேர் அழிதலும், கைவில்லோடு சூரியனால் விளங்குகின்ற ஆகாயத்திலே வேகத்தோடு எழுகின்றவனாகிய புகைக்கண்ணனுடைய வில், இலக்குவனுடைய கொடிய அம்பினால் ஓடிந்தது ; (அவனோடு) நேர் நின்று போர் செய்வனாகிய அனுமன் (அவனைத்) தழுவித் தரையில் தள்ளினான்.

கு :- சில்லி - சக்கரம் 'சில்லி.' என்பதைத் தேரோடு இயைக்க. எல் - சூரியன். விசைத்தெழுதல் - விரைதல். வில்கணையால் இற்றது எனக் கூட்டுக. புல்லுதல் - தழுவுதல். நேர் பொருவான் - அனுமன் வில் இற்ற அளவிலே அனுமன் புகைக்கண்ணனைத் தழுவிப் பிடித்துத் தரையில் தள்ளினான் என்க.

8504. மலையிற் பெரியா னுடன்மண் ண்டையிட்
டுலையக் கடரு வியகால் கொடுதைத்
தலையிற் பருகிப் பகுவா யனல்கால்
தலைகைக் கொடெறிந் துதணிந் தனனால்.

மலையின் பெரியான் உடல் மண்ணிடை இட்டு,
உலையக் கடல்தாவிய கால்கொடு உதைத்து,
அலையின், பருகிப் பகுவாய் அனல்கால்
தலை கைக்கொடு எறிந்து, தணிந்தனனால்.

பொ :- மலைபோன்ற பெரியானாகிய தூமக் கண்ணனுடைய உடலைப் பூமியில் போட்டு, (அவன்) அழியும்படியாகக் கடலைத்

தாவிய தன்னுடைய காலைக் கொண்டு உதைத்து, (அவன் உயிரைக்) குடித்து, பிளந்த வாயிலிருந்து நெருப்பைக் கக்கும்படியான தலையைக் கையில் கொண்டு கடலில் எறிந்து, (அனுமன், தன் கோபம்) ஆறினான்.

கு :- 'மலையின்' என்பதில் 'இன்' உவமஉருபு. உலைதல் - அழிதல். 'பருகி' என்றதற்கேற்ப உயிர் என்னும் சொல் வருவித்து உயிரைப் போக்கி எனப் பொருள் கொள்க. உயிரைப் போக்குதலை உயிரைக் குடித்தல் என்பது மரபு. மேல் கும்ப கருணன் வதைப் படலத்தில், 'எற்றுவயிர் குடிப்ப லென்னு எற்றினு னிடது கையால்' (185) எனவும், 'அடித்துயிர் குடிப்பனென்னு அனல் விழித்தார்த்து மண்டி' (189) எனவும் வந்துள்ளமை காண்க. தலையை என இரண்டாவது விரிக்க. 'கைக் கொடு' என்றதனால் தலையைத் திருகினமை பெறப்படும். அலையின் எறிந்து எனக் கூட்டுக.

அங்கதனோடு மாபக்கன் பொருது அழிதல்

8505. மாபக் கனுமங் கதனும் மலைவார்
தீபத் தினெரிந் தெழுசெங் கணிஞர்
கோபத் தினர்கொல் லநினைந் தடர்வார்
தூயத் தினுயிர்ப் பர்தொடர்ந் தனரால்.

மாபக்கனும் அங்கதனும் மலைவார்,
தீபத்தின் எரிந்து எழு செங்கணிஞர்,
கோபத்தினர், கொல்ல நினைந்து அடர்வார்,
தூபத்தின் உயிர்ப்பர், தொடர்ந்தனரால்.

பொ :- (ஒருவரோடொருவர்) போர் செய்பவரான மாபக்கனும் அங்கதனும், விளக்கைப்போல் எரிந்து தோன்றுகின்ற சிவந்த கண்ணையுடையவராய்ச் சினங்கொண்டு, ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல நினைந்து நெருங்கியவராய்ப் புகைபோல் பெருமூச்செறிந்து தொடர்ந்து போரிட்டார்கள்.

கு :- கண்ணினார், கோபத்தினர், அடர்வார், உயிர்ப்பர் என்னும் முற்றுக்களை எச்சமாக்கித் தொடர்ந்தனர் என்னும் முற்றோடு முடிக்க. தீபம் போன்ற கண். தூபம் போன்ற உயிர்ப்பு. தூபம்-புகை. தீபம், தூபம் எனச் சொல் நயம் தோன்ற நின்றது. 'தொடர்ந்தனர்' என்பது ஒருவரை ஒருவர் தொடர்ந்து பொருதனர்' என்றபடி.

8506. ஐம்பத் தொருவெங் கணையங் கதன்மா
மொய்ம்பிற் புகவுய்த் தனன்மொய் தொழிலான்
வெம்பிக் களியோடு விளிந் தெழுதிண்
கம்பக் கரியுண் டைகடா யெனவே.

ஐம்பத்தொரு வெங்கணை அங்க தன்மா
மொய்ம்பில் புக உய்த்தனன், மொய் தொழிலான்—
வெம்பி, களியோடு விளிந்துஎழு திண்
கம்பக்கரி உண்டை கடாய் எனவே.

பொ :- போர் செய்யும் தொழிலையுடைய மாபக்கன், (மனம்)
வெதும்பி மதத்தோடு சினங்கொண்டு எழும் வலிய, கட்டுத்தறியில்
பிணிக்கத்தக்க யானையின்மீது மண் உருண்டையை எறிந்தாற்
போல், அங்கதனது பெரிய தோள்களில் தைக்குமாறு ஐம்பத்தொரு
கொடிய அம்புகளைச் செலுத்தினான்.

கு :- மொய்ம்பு-தோள் 'பூந்தாது மொய்ம்பினவாக' (கலித். 88).
களி-மதம். விளிதல்-சினங் கொள்ளல். 'விளிந்தாரே போலப் பிற
ராகி' (பழமொழி-182). வெம்பிக் களியோடு விளிந்தெழுதிண் கரி
எனவும் கம்பக் கரி எனவும் தனித்தனி இயைக்க. கம்பக்கரி
என்பது இயற்கையடை. அங்கதன்மீது அம்பெறிந்து அவனைக்
கோபத்தில் மிகுமாறு செய்தான் என்பார் யானையின் மீது
உண்டை எறிதலை உவமையாகக் கூறினார். யானை, தன்மீது
எறிந்த கல்லைக் கவுளில் அடக்கிக்கொண்டு காலம் வாய்க்கும்போது
எறிந்தவனைத் தாக்கும் என்பது, 'களிறுகவுளடுத்த எறிகற்போல'
(புறம்-30) என்பதாலும், 'காய்ந்தெறி கடுங் கற்றன்னைக் கவுட்
கொண்ட களிறுபோல' (சீவகசிந்-2910) என்பதாலும் உணரப்படும்.

8507. ஊரோடு மடுத் தொளியோ னையுறுங்
காரோடு நிறக் கதநா கமனான்
தேரோடு மெடுத் துயர்திண் கையினாற்
பாரோடு மடுத் தெறிபண் பிடையே.

ஊரோடு மடுத்து ஒளியோனை உறும்
காரோடு நிறக் கதநாகம் அனான்,
தேரோடும் எடுத்து உயர்திண் கையினால்,
பாரோடும் அடுத்து! எறி பண்பிடையே.

பொ :- ஊர்கோளோடு சேர்த்துச் சூரியனைப் பற்றும் மேகத்
தோடு செந்நிறத்தையுடைய கோபத்தைக் கொண்ட பாம்பையும்

ஓத்தவனாகிய அங்கதன், (தன்னுடைய) உயர்ந்த வலிமையுடைய கையினால், (மாபக்கனைத்) தேரோடு தூக்கிப் பூமியிலே சேரும்படியாக எறியும் சமயத்தில்,

கு :- ஊர்-ஊர்கோள். ஊர்கோள் தேருக்கும், ஒளியோன் மாபக்கனுக்கும், மேகமும் நாகமும் அனுமனுக்கும் உவமை. சூரியனை விழுங்கும் நாகம் கேது. அது சென்றிப் பாம்பாகும். 'அதிகமாங் கேதுச் செம்மை சிகி கதிர்ப்பகையு மாமே' (சுடாமணி நிகண்டு. தேவப் பெயர்த் தொகுதி-63). இதனால் இராகு கேதுக்களிடையேற்றுமை தெரிவிக்கப்பட்டது. மடுத்தல்-சேர்த்தல். இது குளக மாய்க் கீழ்ச் செய்யுளோடு முடியும். பண்பு என்பது தன்மை; ஈண்டு எறியும்போது எனக் காலத்தை உணர்த்தியது.

8508. வில்லைச் செலவீ சிவிழுந் தழியும்
எல்லிற் பொலிதே ரிடைநின் நிழியாச்
சொல்லிற் பிழையா ததொர்கு லமவன்
மல்லிற் பொல்மார் பின்வழங் கினனாள்.

வில்லைச் செலவீசி, விழுந்து அழியும்
எல்லின்பொலி தேரிடை நின்று இழியா,
சொல்லின் பிழையாததொர் சூலம், அவன்
மல்லின் பொலி மார்பின் வழங்கினனாள்.

பொ :- (மாபக்கன்) வில்லை அப்பாற் செல்ல வீசி எறிந்து விட்டு, கீழே விழுந்து அழியுந்தன்மையுடைய, சூரியனைப்போல் விளங்குகிற தேரினின்றும் குதித்து, (பெரியோர்களுடைய) சாபச் சொல்லைப்போலத் தப்பாத ஒரு சூலத்தை அங்கதனுடைய மற்போரினால் விளங்குகின்ற மார்பிலே எறிந்தான்.

கு :- அழியும் தேர் என்க. எல்-சூரியன். தேரோடு தூக்கி எறியப் பட்டானாதலின், தேர் விழுவதற்கு முன் கீழ் இழிந்தான் என்க. சொல்லின் பிழையா-பெரியோர்கள் சாபச் சொல்லைப் போலத் தப்பாத. 'வைதவைவின் மராமரம் ஏழ்துனை எய்த எய்தவற்கு' (5) எனப் பாயிரத்துள்ளும், 'சொல்லொக்கும் கூடிய வேகச் சுடுசரம்' (72) எனத் தாடகை வதைப் படலத்தும் வந்துள்ளமை காண்க. 'நிறைமொழிமாந்தர் பெருமை' (28) என்னுங் குறளில் 'நிறை மொழி' என்பதற்கு அருளிக் கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தே விடும்மொழி எனவரும் பரிமேலழகர் உரையானும் இஃது உணரப்படும்.

8509. சூலம் மெனினை நிதுதொல் லைவரும்
காலம் மெனவுன் னுகருத் தினனாய்
ஞாலம் முடையா னதுநா மறவோர்
ஆலம் முடையம் பின்றுத் தனனால்.

‘சூலம்எனின் அன்றுஇது; தொல்லை வரும்
காலம்’ என உன்னு கருத்தினாய்,
ஞாலம் உடையான், அதுநாம் அற, ஓர்
ஆலம் உடை ஆம்பின் அறுத்தனனால்.

பொ :- ‘இது சூலம் என்போமெனின் அன்று; பழையையாய்
வருகின்ற (முடிவை விளைக்கும்) காலபாசம் என்று நினைத்த
எண்ணத்தையுடையவனாகி, உலகத்தையுடையவனாகிய இராமன்,
அச் சூலத்தினது பெயரும் நீங்கும்படியாக நஞ்சைக் கக்கும் ஓரம்
பினால் (அதனை) ஓடித்துவிட்டான்.

கு :- காலம் சூல உருவைக் கொண்டு வந்தது என்னுங் கருத்தை
உடையவனான இராமன். காலம்—காலபாசம்; இயமனுடைய
கயிறு வடிவாகிய படை. நாமம் என்பது இடைக் குறைந்து ‘நாம்’
என நின்றது. ‘அது நாம் அற’ என்பதற்கு அதனாலுண்டாகும்
அச்சம் நீங்க எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். நாம்—அச்சம். ‘பேம்
நாம் உரும் என வருஉம் கிளவி, ஆமுறை மூன்றும் அச்சப்பொருள்’
(தொல்-சொல்-உரியியல் 67). புதைக்க கண்ணனுடைய வில்லை
இலக்குவன் முறித்தானெனவும், மாபக்கன் விட்ட சூலத்தை
இராமன் ஓடித்தான் எனவும் வரும் பகுதிகளால் இவ்விருவரும்
போரைத் தலைமை தாங்கி நடத்தினார்கள் என்பது பெறப்படும்.

8510. உளந்தா னிணையா தமுனுற் றுகவாக்
கிளர்ந்தா னையிரண் டுகிழித் துணையாய்ப்
பிளந்தா னுலகே ழிநொடே முபெயர்ந்
தளந்தான் வலிநன் றெனவங் கதனே.

உளம்தான் நிணையாதன்முன் உற்று, உகவாக்
கிளர்ந்தானே இரண்டு கிழித் துணையாய்ப்
பிளந்தான்—உலகு ஏழினொடு ஏழு பெயர்ந்து
அளந்தான், ‘வலி நன்று’ என—அங்கதனே.

பொ :- பதினான்கு உலகங்களையும் (தன் நிலையினின்றும்)
பெயர்ந்து அளந்தவனாகிய இராமன், தன் வலியை நன்று என்று

புகழும்படியாக, அங்கதன் மனத்தால் நினைப்பதற்கு முன்னர் அடைந்து, உவந்து மன எழுச்சிகொண்ட மாபக்கனை இரண்டு பிளப்பாகும்படி கிழித்தான்.

கு:- ‘உளம்தான் நினையாத முன்’ என்றது நினைப்பின் முன் சென்று என்று வேகத்தைக் குறித்தபடி. துலத்தை விட்டு ‘அங்கதன் அழிந்துவிட்டான்’ என்று மகிழ்ச்சி கொண்டாடுதலின், செருக்குற்ற அவனை, ‘உகவாக் கிளர்ந்தானை’ என்றார். திருவிக்கிரம அவதாரம் எடுத்த இறைவனே இராமனாக வந்தான் என்ற உட்கோளுடன், ‘உலகு ஏழினொடு ஏழு பெயர்ந்து’ என்றார். ‘வலி நன்று’ என்றது அங்கதன் வலியை இராமன் பாராட்ட என்றபடி.

மாலியும் நீலனும் பொருதல்

8511. மாமா லியுநீ லனும்வா னவர்தம்
கோமா னொடுதா னவர்கோ னிகலே
ஆமா றுமலைந் தனரென் றிமையோர்
பூமா ரிபொழிந் துபுகழ்ந் தனரால்.

மாமாலியும் நீலனும், வானவர்தம்
கோமானொடு தானவர்கோன் இகலே
ஆமாறு, மலையந்தனர் என்று இமையோர்
பூமாரி பொழிந்து புகழ்ந்தனரால்.

பொ:- பெரிய மாலியும் நீலனும் தேவர்களின் தலைவனாகிய இந்திரனோடு அசுரர் தலைவன் செய்த போரே உவமையாகுமாறு போர் செய்கின்றார்கள் என்று தேவர்களெல்லாம் பூமழை பொழிந்து பாராட்டினார்கள்.

கு:- ‘வானவர்தம் கோமான்’ என்பதில் ‘தம்’ சாரியை தான வர்கோன்—அசுரர்தலைவன். நீலனுக்கு வானவர் தலைவனும் மாலிக்குத் தானவர் கோனும் உவமை. அவர்கள் செய்த போரின் திறத்தைப் பார்த்துத் தேவர்கள் புகழ்ந்து பூக்களைச் சொரிந்தனர். பூமாரி—பூக்களாலாகிய மழை; உருவகம். இச் செய்யுளில் வானவர் கோன் என்றது திருமாலையும் தானவர்கோன் என்றது இரணியனையும் குறித்தனவாகக் கொள்ளுதலும் உண்டு.

8512. கல்லொன் றுகடா வியகா லையவன்
வில்லொன் றிருகூ றுவினைத் திடலும்
செல்லொன் றியவா ளொடுதே ரினனாய்
நில்லென் றிடைசென் றுநெருக் கினனால்.

கல் ஒன்று கடாவிய காலை, அவன்
வில் ஒன்று இரு கூறு வினைத்திடலும்,
செல் ஒன்றிய வாளொடு தேரினனாய்
‘நில்!’ என்று இடைசென்று நெருக்கினனால்.

பொ :- (நீலன்) மலையை எடுத்துச் செலுத்தியபோது, (அது)
மாலியினுடைய வில்லை இரண்டு துண்டாகச் செய்த அளவில் (அதனை
எறிந்து விட்டு), இடியை ஒத்த வாளினை எடுத்துக்கொண்டு
தேரின்மேல் சென்று ‘நிற்பாய்’ என்று நீலனிடத்தே தேரை
அடைவித்தான்.

கு :- கல்—மலை. வில் ஒன்று என்பதில் ‘ஒன்று’ என்பது
வில்லொடு சேர்ந்து ஒரு சொல்லாக நின்றது. செல்—இடி. வாளுக்கு
இடி ஒளி பற்றி உவமமாக வந்தது. தேரினனாய்ச்சென்று என
இயைக்க. இடை—நீலனிடத்தே. நெருக்குதல், பிறவினை.

இடையே வந்து குமுதன் எறிந்த குன்றால் மாலியின்
தேர் பொடியாதல்

8513. அற்றத் தொழிலெய் தலுமக் கணனே
மற்றப் புறநின் றவன்வந் தணுகாக்
கொற்றக் குமுதன் னொருகுன் றுகொளா
எற்றப் பொருதேர் பொடியெய் தியதால்.

அற்று அத்தொழில் எய்தலும், அக்கணனே,
மற்றப் புறம் நின்றவன், வந்து அணுகாக்,
கொற்றக் குமுதன், ஒரு குன்று கொளா
எற்ற, பொருதேர் பொடி எய்தியதால்.

பொ :- அத்தன்மைத்தாகத் தேர் நெருங்கி வந்ததும், அந்த
நேரத்திலே மற்றொரு பக்கத்திலே நின்றவனாகிய வெற்றியையுடைய
குமுதன் வந்து சேர்ந்து, ஒரு மலையைக்கொண்டு மோத, போர்
செய்தற்கு உதவியான (மாலியின்) தேர் நொறுங்கிப் போயிற்று.

கு :- ‘அற்று’ என்பது குறிப்பு வினைமுற்று. ‘அத்தொழில்’
என்பது தேர் நீலனை நெருங்கி வருதலைச் சுட்டியது. மற்றைப்புறம்
என்பது மற்றப்புறம் எனச் சாரியை குறைந்து நின்றது.
நின்றவனாகிய குமுதன் அணுகிக் குன்றுகொண்டு ஏற்ற என்க.

இச் செய்யுளை யடுத்து 52ஆம் எண்ணுள்ள அச்சப்புத்தகத்தில் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகின்றது.

8513.a. தேர்போ யழிவுற் றதெனத் தெளியா
போர்மா லிபொருந் துதரைப் படமுன்
ஓர்மா மரம்நீ லனுரத் தொடுகொண்
டேர்மார் பிடைபோ கவெறிந் தனனால்

மாலியின் தோளை இலக்குவன் துணித்தல்

8514. தாளார் மரனீ லனெறிந் தனதன்
வாளான் மடிவித் துவலித் தடர்வான்
தோளா சறவா ளிதுரந் தனனால்
மீளா வினைநூ றும்விடைக் கினையான்.

தாள்ஆர் மரம் நீலன் எறிந்தனதன்
வாளால் மடிவித்து, வலித்து அடர்வான்
தோள் ஆசு அற, வாளி துரந்தனனால்—
மீளா வினை நூறும் விடைக்கு இனையான்.

பொ :- நீலன் எறிந்தனவாகிய அடி பருத்த மரங்களைத் தன் வாளாலே வெட்டி வலிமையோடு (நீலனை) நெருங்குகின்ற மாலியின் தோளின் முட்டு அறும்படி, போக்குதற்கரிய தீவினைகளைப் போக்கு பவனாகிய இடபம் போன்ற இராமனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன் அம்பு செலுத்தினான்.

கு :- ‘மடிவித்து’ என்பது பிறவினையில் வந்த தன்வினை. அடர்தல்—நெருங்குதல். ஆசு—பற்றுக்கோடு; ஈண்டு தோளின் முட்டினை உணர்த்தியது. நூறுதல்—அழித்தல். ‘விடை’ என்பது உவம ஆகுபெயராய் இராமனை உணர்த்திற்று.

கையற்ற மாலியுடன் பொருதல் தகாது என
இலக்குவன் அப்பாற் செல்லுதல்

8515. மின்போன் மிளிர்வா ளொடுதோள் விழவும்
தன்போர் தவிரா தவனைச் சலியா
என்போ லியர்போ ரெனினன் நிதுவோர்
புன்போ ரெனநின் றயல்போ யினனால்.

மின்போல் மிளிர் வாளொடு தோள்விழவும்
தன்போர் தவிரா தவனை, சலியா,
'என்போலியர் போர்எனின், அன்று; இதுஓர்
புன்போர்' எனநின்று அயல் போயினனல்.

பொ:- மின்னலைப் போல் விளங்குகின்ற வாளொடு கூடித் தோள் அறுபட்டு விழவும் தன் போர் முயற்சியில் தளராதவனாகிய மாலியை (ப் பார்த்து, இலக்குவன்) 'என்னைப் போன்ற வீரர்கள் செய்யும் போரோ என்றால் அன்று; இவனொடு செய்யும் போர் ஓர் இழிந்த போராகும்' என்று வெறுத்து நின்று அப்பாற் சென்று விட்டான்.

கு:- 'விழவும் போர் தவிராதவன்' என்றதொடர் மாலியின் வீரத்தை வெளிப்படுத்தியது. சலியா என்பதனை நின்று என்பதனொடு கூட்டுக. நின்று—போர் செய்யாது. மாலி கையிழந்து நின்றானதலின், கை இழந்த அவனொடு பொருதல் தன் வீரத்திற்கு இழுக்காகும் என்று இலக்குவன் அவனொடு போர் செய்யானாயினன். 'யானை, ஒரு கையுடைய தெறிவலோயானும், இரு கை சுமந்து வாழ்வேன்' (தொல். புறத். 60 நச்சர் உரை) என்னும் பகுதி ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

வானரவீரர் இராமனிடம் இலக்குவனைப் புகழ்ந்து கூறுதல்

8516. நீர்வீ ரையனா னெதிர்நேர் வரலும்
பேர்வீ ரனைவா சிபிடித் தவனை
யார்வீ ரதையின் னசெய்தார் களொனாப்
போர்வீ ரருவந் துபுகழ்ந் தனரால்.
நீர்வீரை அனான் எதிர்நேர் வரலும்,
பேர் வீரனை, வாசி பிடித்தவனை,
'யார்வீரதை இன்ன செய்தார்கள்?' எனா,
போர் வீரர் உவந்து புகழ்ந்தனரால்.

பொ:- (இலக்குவன்) கடல் நீரை ஓத்த நிறத்தையுடைய இராமனுக்கு எதிரே நேராக வருதலும், பெரிய வீரத் தன்மையுடையவனும் பெருமை சிறுமையை உறுதியாகக் கொண்டவனுமாகிய இலக்குவனை 'இது போன்ற வீரத்தைச் செய்தவர்கள் வேறு யாருமில்லை' என்று அங்குள்ள போர் வீரர்கள் மகிழ்ந்து போற்றினார்கள்.

கு :- வீரை—கடல். பேர்—பெருமை. வாசி—வேறுபாடு; இது உயர்வு, இது தாழ்வு என்று அறிதல். மேல், 'என் போலியர் போர்' (83) உயர்வு எனவும் கையற்ற இவனொடு பொருதல் தாழ்வு எனவும் கருதி மீண்டாளுதலின், 'வாசி பிடித்தவன்' என்றார். வீரதை—வீரம். யார்எனா என்று கூட்டி ஒருவரும் இல்லை என்று பொருள் கொள்க. மேலும் கீழும் போரைக் குறித்து இடையில் வீரர்கள் புகழ்ந்ததாக நின்ற இச் செய்யுள் இடைப்பிறவரல்.

வேள்விப் பகைஞன் இலக்குவனொடு பொருது மடிதல்

8517. வேள்விப் பகையோடு வெகுண் டடரும்
தோள்வித் தகனங் கொர்சுடர்க் கணையால்
வாழ்வித் தனையென் றவன்மார் பகலம்
போழ்வித் தனனா ருயிர்போ யினனால்.

வேள்விப் பகையோடு வெகுண்டு அடரும்
தோள்வித்தகன், அங்கு ஓர்சுடர்க் கணையால்,
'வாழ்வுஇத்தனை' என்று, அவன்மார்பு அகலம்
போழ்வித்தனன்; ஆர் உயிர் போயினனால்.

பொ :- வேள்விப் பகைவனொடு கோபித்துப் போர் செய்கின்ற தோள்வலியையுடைய இலக்குவன், நெருப்பைக் கக்குகின்ற ஓர் அம்பால் '(உன்னுடைய) வாழ்வு இவ்வளவு தான்' என்று (கூறி), அவனது பரந்த மார்பைப் பிளந்தான்; (அதனால்) அவன் மடிந்தான்.

கு :- அடர்தல்—போர் செய்தல், 'வாழ்வு இத்தனை' என்றது இந்த அம்பால் நீ மடிவாய் என்றபடி. மார்பு அகலம் என்பதை முன் பின்னாகக் கூட்டிப் பரந்த மார்பு எனப்பட்டது. போழ்தல் பிளத்தல்.

இச் செய்யுளையடுத்து 52 ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப்புத்தகத்தில் பின்வருமாறு இரண்டு மிகைப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

8517a. அப்போ தழல்வேள் வியடல் பகைஞன்
வெப்பே றியவெங் கனல்போ லவெகுண்
டிப்போர் தருகென் றவிலக் குவன்மேல்
துப்பார் கணைமா ரிசொரிந் தனனாள்.

8518b. சொரிவெங் கணைமா ரிதொலைத் தீரதம்
பரியுந் தியபா குபடுத் தவன்வெம்
பொருதிண் டிறல்போ கவிலக் குவனங்
கெரிவெங் கணைமா ரியிறைத் தனனாள்.

8517. மல்லற் றடமார் பன்வடிக் கணையால்
எல்லுற் றுயர்வேள் வியிரும் பகைஞன்
வில்லற் றதுதே ரொடுமே னிமிரும்
கல்லற் றகழுத் தொடுகால் களொடும்.

மல்லல் தடமார்பன் வடிக் கணையால்
எல்லுற்று உயர்வேள்வி இரும்பகைவன்
வில் அற்றது தேரொடு; மேல் நிமிரும்
கல் அற்ற; கழுத்தொடு கால்களொடும்.

பொ :- வளப்பம் பொருந்திய பரந்த மார்பையுடைய இலக்கு
வனது கூரிய அம்பால் வேள்விப் பகைவனது வில் தேருடனே
அழிந்தது; மேல் நிமிர்ந்து காணப்படும் தோள்கள் கழுத்துடனும்
கால்களுடனும் அறுபட்டன.

கு :- ‘எல்லுற்று உயர் வேள்வி.’ — (நெருப்பால்) விளக்கம்
பொருந்தி எழுகின்ற வேள்வி ‘எல்லுற்று உயர்’ என்பது வேள்
விக்கு அடைமொழி. வேள்விப்பகைவன் வில்லுடனே தேர் அழியத்
தோள்களும் கழுத்தும் கால்களும் அறுபட்டு வீழ்ந்தனன் என்க.
இவ்விரண்டு செய்யுட்களையும் குளகமாகக் கொண்டு உறுப்புக்கள்
அழிய ஆர் உயிர் போயினன் என முடிக்க.

சூரியன் பகைவனைச் சுக்கிரீவன் கொல்லுதல்

8519. தன்ரு தையைமுன் புதடுத்த தொருநாள்
வென்ற னைவிலங் கலின்மே னியனைப்
பின்ற தவலத் துயர்பெற் றியனைக்
கொன்றான் கவியின் குலமா ளுடையான்.

தன்தாதையை முன்பு தடுத்து, ஒருநாள்,
வென்றனை, விலங்கலின் மேனிபனை,
பின்றத வலத்து உயர் பெற்றியனை,
கொன்றான்—கவியின் குலம் ஆளுடையான்.

பொ :- தன் தந்தையாகிய சூரியனை முன்னர் ஒரு நாள் தடுத்து
நிறுத்தி வென்றவனும், மலைபோன்ற உடம்பை யுடையவனும்,
பின்னிடாத வெற்றியால் உயர்ந்த தன்மையுடையவனும் ஆகிய
சூரியன் பகைவனைக் குரங்குக் கூட்டத்தை ஆளுகின்ற சுக்கிரீவன்
கொன்றான்.

கு :- முன்பு என்றது இராவணனது திக்கு விசய காலத்தைக்
குறித்து நின்றது. தகப்பனை வென்றவனை மகன் கொன்றான் என
ஒரு சிறப்புத் தோன்ற நின்றது. பின்றுதல்-பின்னிடுதல்.

இடபனும் வச்சிரத்து எயிற்றனும் பொருதல்

8520. இடபன் றனிவெஞ் சமமுற் றெதிரும்
விடவெங் கணையிற் றவன்விண் ணதிரக்
கடவுங் கதழ்தேர் கடவா ளினொடும்
படவங் கொருகுன் றுபடர்த் தினனால்.

இடபன்,—தனி வெஞ்சமம் உற்று எதிரும்
விட வெங்கண் எயிற்றவன், விண் அதிரக்
கடவும் கதழ்தேர், கடவு ஆளினொடும்
பட,—அங்கு ஒரு குன்று படர்த்தினனால்.

பொ :- இடபன் என்பவன், கொடிய போரிலே தனியாக நின்று தன்னோடு போர் செய்கின்ற, நஞ்சைக் கக்கும் கொடிய கண்ணையுடைய வச்சிரத் தெயிற்றனது, தேவருலகம் அதிரும்படியாகச் செலுத்துகின்ற விரைகின்ற தேர் (அதனைச்) செலுத்துகின்ற ஆளுடனே அழியும்படியாக அங்கு ஒரு மலையை எறிந்தான்.

கு :- எதிர்தல்- நேர் நின்று பொருதல். வெங்கண் என்பது எயிற்றினுடைய வலிமையின் மேலாய் வச்சிரத்தெயிற்றன் என்பதை விளக்கியது. விண் அதிரக் கடவும் தேர் எனவும் தனித் தனி இயைக்க. கடவும் தேர்-ஏறி வருகின்ற தேர். கதழ்-விரைவு. கடவு ஆள்-ஓட்டுகிற ஆள்.

8521. திண்டே ரழியச் சிலைவிட் டொருதன்
தண்டோடு மிழிந் துதலத் தினனாய்
உண்டோ வுயிரென் னவுருத் துருமோ
டெண்டோ ளனுமுட் கிடவெற் றினனால்.

திண்தேர் அழிய, சிலைவிட்டு, ஒருதன்
தண்டோடும் இழிந்து, தலத்தினன் ஆய்,
'உண்டோ உயிர்?' என்ன உருத்து, உருமோடு
எண் தோளனும் உட்கிட, எற்றினனால்.

பொ :- (வச்சிரத்தெயிற்றன், தன்னுடைய) வலிய தேர் அழிதலும், (கையிலுள்ள) வில்லை எறிந்து விட்டு, ஒப்பற்ற தன்னுடைய தண்டாயுதத்துடனே (தேரின்னின்றும்) குதித்துப் பூமியில் நிற்பவனாகி, 'நீ இறந்து பட்டாய்' என்று கோபித்து இடியும் எட்டுத் தோள்களையுடைய உருத்திரனும் அஞ்சும்படியாக (அத் தண்டாயுதத்தால் இடபனை) அடித்தான்.

கு :- வச்சிரத்தெயிற்றன், தேர் அழிந்ததனால் விற்போரை விடுத்து மற்போரில் இறங்கினான். 'உயிர் உண்டோ' என்றது இந்த அடியால் நீ இறந்து போவாய் என்பதைக் குறித்தது. மேல் 'வாழ்வு இத்தனை' (85) என்பது போலக் கொள்க. உட்கு-அச்சம்.

இடபன் அடியுண்டு அயர,
அனுமன் வச்சிரத்தெயிற்றனோடு பொருதல்

8522. அடியுண் டவனா விசுலைந் தயரா
இடியுண் டமலைக் குவடிந் றனபோல்
முடியும் மெனுமெல் லையின்முந் தினனால்
நெடியன் குறியன் னெனுநீர் மையினான்.

‘அடியுண்டவன் ஆவி குலைந்து அயரா,
இடியுண்ட மலைக்குவடு இற்றது போல்
முடியும்’ எனும் எல்லையில் முந்தினனால்—
‘நெடியன், குறியன்’ எனும் நீர்மையினான்.

பொ :- (வச்சிரத்தெயிற்றனால்) அடிக்கப்பட்டவனாகிய இடபன் உயிர் சோர்ந்து தளர்ச்சியுற்று, இடி தாக்கப்பட்ட மலைச்சிகரம் விழுந்தது போல் (விழுந்து, இனி) இறந்து போவான்’ என்னும் நிலைமையில் இருக்கும்போது (தான் வேண்டியபடி) நெடியவனாகவும் குறியவனாகவும் இருக்கும் தன்மையுள்ள அனுமன் முற்பட்டு வந்தான்.

கு :- அடியுண்டவன் - அடிக்கப்பட்டவன்; இடபன். ஆவி குலைதல்-உயிர் ஓடுங்குதல். அயர்தல்-சோர்தல். இடியுண்ட-இடியினால் தாக்கப்பட்ட. இறுதல்-விழுதல். எல்லை-காலம். சிறிய உடம்போடு கூடியிருந்தும் பெரிய உடம்பை எடுக்கும்படியான தன்மையை உடையவன் அனுமனாதலின் அவன், ‘நெடியன் குறியன்’ எனப் பட்டான். அனுமன் கடல் தாவிய போதும் சீதையைத் தூதாகச் சென்று கண்டபோதும் நெடிய உருவெடுத்தமை பெறப்படும்.

8523. கிடைத்தா னிகல்மா ருதியைக் கிளர்வான்
அடைத்தா னெனமீ துயராக் கையினைப்
படைத்தா னைநெடும் புசழ்பைங் கழலான்
புடைத்தா னவன்மார் புபொடிச் சிதற.
கிடைத்தான் இகல் மாருதியை, கிளர்வான்
அடைத்தான் எனமீது உயர் ஆக்,கையினைப்
படைத்தானை, நெடும் புகழ்ப் பைங்கழலான்,
புடைத்தான், அவன் மாப்பு பொடிச் சிதற.

பொ :- பெரிய புகழினையும் பசிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரக் கழலினையும் உடைய வச்சிரத்தெயிற்றன், தனக்கு எதிரில் வந்தவனும், விளங்குகின்ற வானத்தை அடைந்தவன் என்று சொல்லும்படியாக மேலே உயர்ந்த உடம்பைப் பெற்றவனுமாகிய வலிமையுடைய அனுமனை அவன் மார்பு பொடியாகச் சிதறும்படியாக அடித்தான்.

கு :- 'கிடைத்தான்' என்றது போரில் எதிரியாக வந்தான் என்ற படி. அடைந்தான் எனபது 'அடைத்தான்' என வலித்தல் விகாரமாக நின்றது. 'அடைத்தான்' எனக் கொண்டு வானத்தை அடைத்தவன் எனப் பொருள் கொள்ளுதலுமாம். ஆக்கையினைப் படைத்தான்-உடம்பைப் பெற்றவன். படைத்தானாகிய இகல் மாருதி என்க. சிதறப் புடைத்தான் என இயைக்க.

அனுமனால் வச்சிரத்தெயிற்றன் மடிதல்

8524. எற்றிப் பெயர்வா னையிடக் கையினால்
பற்றிக் கிளர்தண் டுபறித் தெறியா
வெற்றிக் கிளர்கைக் கொடுமெய் வலிபோய்
முற்றத் தனிகுத் தமுடிந் தனனால்.

எற்றிப் பெயர்வாளை இடக் கையினால்
பற்றி, கிளர்தண்டு பறித்து எறியா,
வெற்றிக் கிளர் கைக்கொடு, மெய்,வலிபோய்
முற்ற, தனி குத்த, முடிந்தனனால்.

பொ :- அப்படி அடித்துப் போகிற வச்சிரத்தெயிற்றனை (அனுமன் தனது) இடக்கையினால் பிடித்து, (அவனுடைய) விளங்குகின்ற தண்டைப் பிடுங்கி எறிந்து, வெற்றியோடு விளங்குகின்ற தன்னுடைய கையால் (அவனுடைய) உடல், வலி ஓய்ந்து முடியும் படியாக ஒப்பறக் குத்த, (அந்த வச்சிரத்தெயிற்றன்) இறந்தான்.

கு :- 'இடக்கையினால் பற்றி' என்றதனால் வலக் கையால் குத்தினமை பெறப்பட்டது. வலக் கை என்னும் பொருள் தோன்ற, 'வெற்றிக் கிளர் கை எனக் குறித்தார். வெற்றி—வலம். எறியா-எறிந்து மெய் முற்ற என இயைக்க. 'முற்ற' என்பது ஈண்டு முடிய என்னும் பொருளது. மெய் முற்றக் குத்தியது உயிரையே முடித்தது என்னும் பொருள் நயம் தோன்ற 'முடிந்தனன்' என்றார்.

‘தனி குத்து’ என்றது இவனுடைய குத்துதலின் ஒப்பின்மையை விளக்கி நின்றது.

இச் செய்யுளை யடுத்து 52-ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் பிரதியில் பின்வருமாறு இரண்டு மிகைப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

8524. முடிவுற் றனன்மா ருதிமோ துதலால்

(a) கொடுவச் சிரளயிற் றனெனுங் கொடியோன்
விடமொத் தபிசா சன்விறற் பனச
னெடுமுற் றிருவோ ருமுட ன் றனரால்.

பொரநின் றபனைப் புயவன் பனசன்

(b) நிருதன் களமீ துநெருக் கியதில்
பரிவெள் ளமளப் பிலபட் டழியத்
தரு அங் கைகொடே யெதிர் தாக் கினனூல்.

பிசாசன் பனசனெடு பொருதல்

8525. காத்தோர் மரம்வீ சுறுகைக் கதழ்வன்
போத்தோர் புலிபோற் பனசன் புரளக்
கோத்தோ டநெடுங் குருதிப் புனறிண்
மாத்தோ மரமார் பின்வழங் கினனூல்.

காத்து ஓர்மரம் வீசுறு கைக் கதழ்வன்
போத்து ஓர் புலிபோல் பனசன்புரள,
கோத்துஓட நெடுங் குருதிப் புனல்,திண்
மாத் தோமரம் மார்பின் வழங்கினனூல்.

பொ :- தன்னைக் காத்துக்கொண்டு ஒரு மரத்தை வீசுகின்ற கையையுடைய, விரைவையுடைய வலிய ஓர் ஆண்புலிபோல், பனசன், இரத்த வெள்ளமாகிய நீர் பெருகி ஓட (அதில்) புரளும்படியாக, (அவன்) மார்பில் (பிசாசன் என்பவன்) வலிய பெரிய தண்டா யுதத்தைச் செலுத்தினான்.

கு :- ‘காத்து’ என்றது பிசாசன் செய்கின்ற போரைத் தடுத்து என்றபடி. பனசன், புலி போற் புரள எனக் கூட்டுக. போத்து ஆண்பாற் பெயர். ‘நெடுங்குருதி’ என்பது இரத்தப் பெருக்கைக்

குறித்தது. புனல் ஓடுதலால் அதன்கண் கிடந்து புரள என்க. இதனால் தோமரம் பட்டுப் பனசன் இரத்தம் சொரிய விழுந்தான் என்பது பெறப்பட்டது. மேல் 'பிசாசனும் பனசனும் மலைந்தார்' (49) எனத் தோற்றுவாய் கூறப்பட்டதால் ஈண்டுப் போர் செய்தவன் பிசாசன் என்பது பெறப்பட்டது.

இச் செய்யுளை யடுத்து 52 ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப் பாடல் காணப்படுகின்றது.

(a) பனசன் நயர்வுற் றெருபா லடைய
தனிவெம் பரிதா வுநிசா சரன்வெங்
கன லென் னவெகுண் டுகவிப் படையின்
இனமெங் குமிரிந் திடவெய் தினனால்.

8525. கார்மே வினனோ கடன்மே வினனோ
பார்மே வினனோ பகன்மே வினனோ
யார்மே வினனோ வினவென் றறியாம்
போர்மே வினன்வா சியெனும் பொறியான்

கார் மேலினனோ? கடல் மேலினனோ?
பார் மேலினனோ? பகல் மேலினனோ?
யார் மேலினனோ? இன என்று அறியாம்;
போர் மேலினன், வாசிஎனும் பொறியான்.

பொ :- எந்திரம் போற் சுழலும் குதிரையின் மேலுள்ளவனாகிய பிசாசன், மேக மண்டலத்தின் மேலுள்ளவனோ? கடல் மேலிருக்கின்றனோ? பூமியின் மேல்தான் இருக்கின்றனோ? ஆகாயத்தின் மேல் இருக்கின்றனோ? போரை மேற்கொண்ட இவன் யார்மேல் போர் செய்யப் போகின்றனோ? (அவன் இருக்கும் இடங்கள்) இன்னவை என்று அறிய முடியவில்லை.

கு :- நிலையில்லாது சுழல்வதனால் கார், கடல், பார், பகல் என இடம் ஐயுறுதற் கேதுவாயிற்று. பகல்-சூரியன்; ஈண்டு அவன் உலவும் ஆகாயத்தை உணர்த்திற்று. பொருளை இருட்டினின்றும் பகுத்து (பிரித்து)க் காட்டுதலின் சூரியனுக்குப் பகல் என்பது காரணக் குறியாயிற்று. பொறி-எந்திரம். 'வாசி எனும் பொறியான்' என உருவமாக்கினாரேனும் பொறி போன்ற வாசி என உவமப்

பொருட்டாகக் கொள்க. 'போர் மேலினன்' என்பது போரை மேற் கொண்டவன் எனக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயராய் நின்றது. இச் செய்யுள் கவிக் கூற்று.

8527. நூரு யிரகோ டிகொலன் றுகொலென்

நூரு யிரவா னவரும் மறிவிற்

நேரு வகைநின் றுதிரிந் துளதால்

பாரு டுகளந் தொருபாய் பரியே.

'நூருயிர கோடிகொல்? அன்றுகொல்?, என்று

ஆருயிர வானரும், அறிவின்

தேருவகை நின்று, திரிந்துளதால்—

பாருடு களத்து ஒருபாய் பரியே.

பொ :- பருந்து உலவுகின்ற போர்க்களத்தில் பாய்ந்து செல்லு கின்ற (அந்த) ஒரு குதிரை, (ஒன்றுதானோ? அல்லது) நூருயிர கோடியோ? (அல்லது) அதற்கு மேற்பட்டதோ? என்று (பார்த்து நின்ற) ஆருயிரக் தேவர்களும் (தமது) அறிவில் தெளியாதபடி, சுழன்று கொண்டிருந்தது.

கு :- 'அன்றுகொல்' என்பது அதற்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையை உணர்த்தியது. கொல், ஈரிடத்தும் ஐயப்பொருளை உணர்த்தி நின்றது. 'ஆருயிர வானவர்' என்பது போரைப் பார்த்து நின்ற தேவர்களது பெருக்கத்தைக் குறித்தது. தேறுதல்-தெளிதல். வகை நின்று, ஒரு சொல். பாறு—பருந்து. 'பாய் பரி' என்பது இயற்கையடை. பரி திரிந்துளது என முடிக்க.

இச் செய்யுளை யடுத்து 2, 18, 60, 61, 63 ஆம் எண்ணுள்ள ஏடு களில் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகிறது.

8527. விசைகலா டுயர்வா னவர்விண் ணிரியக்

(a) குசைதங் கியகோ ளெனவா சியுடன்

றிசையெங் கணுநின் றுதிரிந் துளதாற்

பசைதங் குகளத் தொருபாய் பரியே.

இச் செய்யுள், 41 ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் புத்தகத்தில் 'கார் மேலினனோ கடன் மேலினனோ' (94).என்னும் பாடலின் பின் மிகைப் பாடலாகக் காணப்படுகின்றது; 70, 71, 74 ஆம் ஏடுகளிலும் 52 ஆம்

எண்ணுள்ள அச்சப் புத்தகத்திலும், 'கண்ணிற் கடுகும் மன்னிற் கடுகும்' (96) எனும் பாடலின் பின் மிகைப்பாடலாகக் காணப்படுகின்றது.

8528. கண்ணிற் கடுகும் மன்னிற் கடுகும்
விண்ணிற் படர்கா லின்மிகக் கடுகும்
உண்ணிற் குமெனிற் புறனிற் குமுலாய்
மண்ணிற் திரியா தவயப் பரியே.

கண்ணின் கடுகும்; மனனின் கடுகும்;
விண்ணில் படர்காலின் மிகக் கடுகும்;
உள் நிற்கும் எனின், புறன் நிற்கும்; உலாய்
மண்ணில் திரியாத வயப் பரியே.

பொ :- பூமியில் கால் பாவித் திரியாத வெற்றியையுடைய அக் குதிரை, கண்ணின் பார்வையைக் காட்டிலும் விரைந்து செல்லும்; மனத்தை விட விரைந்து செல்லும்; மேலெழுந்து விசுகின்ற காற்றை விட மிகவும் விரைந்து செல்லும்; சேனைக்குள் இருக்கும் என்று பார்க்கப் புகின் (அப்பொழுதே) வெளியே நிற்கும்.

கு:- காற்று விசும் இயல்பினதாகலின், 'விண்ணிற் படர்கால்' எனப்பட்டது. 'உள்நிற்கும் எனின்புறம் நிற்கும்' என்றது உள்ளே நிற்கின்றது என்று பார்க்குமிடத்து, அப் பார்வையினும் கடுகிப் புறத்தே தோன்றும் என்றபடி; சேனையின் உள்ளிடத்திலும் புறத்திடத்திலும் பார்க்கமுடியாத நிலையை உணர்த்தியது. மண்ணில் உலாய்த் திரியாத எனக் கூட்டப்பட்டது. உலாய்—உலவி.

8528. மாப்புண் டரவா சியின்வட் டணைமேல்
ஆப்புண் டவனெனத் தவனா ரயிலால்
பூப்புண் டரவா விபுறத் தகலக்
கோப்புண் டனவா னரவெங் குழுவே.

மாப் புண்டர வாசியின் வட்டணைமேல்
ஆப் புண்டவன் ஒத்தவன் ஆர் அயிலால்,
பூப் புண்தர, ஆவி புறத்து அகல,
கோப்புண்டன, வானர வெங்குழுவே.

பொ:- பெரிய கழுகினை யொத்த குதிரையின் சுழற்சியின் மேல் கட்டுப்பட்டவனை ஒத்து விளங்குகின்ற பிசாசனது அரிய வேலால், வலிமையுடைய குரங்குக் கூட்டங்கள், (உடம்பிலே) பூப் போன்று சிவந்த புண்படுதலால், உயிர் வெளியே போகுமாறு கோக்கப் பட்டன.

கு:- புண்டரம்-கழுகு. வாசி.குதிரை. வட்டம் அணை என்பது தொகுத்தல். யாப்பு என்பது 'ஆப்பு' எனயகரம் குறைந்து நின்றது. யாணை, ஆணை என வருதல் போல. தரவும் அகலவும் என உம்மை விரித்து வேலின்கண் கோக்கப்பட்டன எனவும் பொருள் கூறலாம். கோப்புண்டன-ஒன்றோடொன்று சேர்க்கப்பட்டன.

8530. நூறும் மிருநூறு நொடிப் பளவின்
ஏறுந் நுதிவே லினிறைப் பொழுதில்
சீறுங் கவிசே னைசிதைக் குமெனா
ஆறுந் திறலும் பருமஞ் சினரால்.

‘நூறும் இருநூறும் நொடிப்பு அளவின்,
ஏறும் நுதிவேலின், இறைப் பொழுதில்,
சீறும் கவிசேனை சிதைக்கும்’ எனா
ஆறும் திறல் உம்பரும் அஞ்சினரால்.

பொ:- ‘நூறும் இருநூறுமாகச் சொல்லப்படும் அளவினையுடைய தூய், (உடலிற்) பாயும்படியான கூர்மையையுடைய வேலினாலே, சிறிது நேரத்தில், சினங் கொள்கின்ற குரங்குக் கூட்டங்களை யெல்லாம் (பனசன்) அழித்துவிடுவான்’ என்று வலி ஓய்ந்த தேவர்களெல்லோரும் பயந்தார்கள்.

கு:- ஒரு குத்தால் நூறும் இருநூறும் மடியும் எனக் குறிப்பிட்ட வாறு. நொடித்தல்-சொல்லுதல். ஏறுதல் என்னும் சொல்லிற்கேற்ப ‘உடல்’ என்பது வருவிக்கப்பட்டது. ‘சிதைக்கும்’ என்பது செய்யு மென் முற்று. திறல் ஆறிய என்பது ‘ஆறுந்திறல்’ என நின்றது.

இலக்குவன் காற்றின் படையால் பிசாசனைக் கொல்லுதல்

8531. தோற்றும் முருவொன் நெனவே துணியாக்
கூற்றின் கொலையா லுழல்கொள் கையனை
ஏற்றுஞ் சிலையாண் மையிலக் குவன்வெங்
காற்றின் படைகொண் டுகடந் தனனால்.

தோற்றும் உருஒன்று எனவே துணியா,
கூற்றின் கொலையால் உழல் கொள்கையனை,
ஏற்றும் சிலை ஆண்மை இலக்குவன், வெங்
காற்றின் படை கொண்டு நடந்தனனால்.

பொ:- காணப்படும் உருவங்களுள் (இது) ஒன்றே (அவனுடையது) என்று துணிய முடியாதபடி, கொலைத் தொழிலால் இயமனை ஒத்துச் சூழலும் தன்மையையுடைய பிசாசனை, நானேற்றிய வில்லைக் கொண்ட ஆண்மையையுடைய இலக்குவன், கொடிய வாயுப் படையைக் கொண்டு வென்றான்.

கு:- 'எனவே' என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தைப் பிரித்து 'ஒன்று' என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. சூழன்று வருதலால், பலவிடங்களிலும் தோன்றுகின்றான் என்பதை, 'உரு ஒன்று எனவே துணியா' என்பதால் விளக்கினார். கொலையால் கூற்றினை ஒத்து உழல்பவன். 'ஏற்றும்' என்ற சொல்லால் 'நாண்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'காற்றின் படை' என்பதில் 'இன்' சாரியை. படைகொண்டு-படையால். கடத்தல்-வெல்லுதல்; இது இலக்குவன் பிசாசனைக் கொன்றதைக் குறித்து நின்றது.

8532. குலையப் பொருகு லனெடுங் கொலையும்
உலைவுற் றிலவுய்த் தலுமோய் விலனெண்
டலையற் றுகவுந் தரையுற் றிலனால்
இலையப் பரிமேல் கொளிருக் கையினான்.

குலையப் பொருதலன், நெடுங் கொலையும்
உலைவுற்றில, உய்த்தலும் ஓய்விலன்; ஒண்
தலை அற்று உகவும், தரை உற்றிலனால்;
இலையப் பரிமேல் கொள் இருக்கையினான்.

பொ:- தாளத்திற் கேற்ப அடியிட்டு நடக்கின்ற குதிரையின் மேல் இருக்கையைக் கொண்டவனான, (உயிர்கள்) மடியப் போர் செய்கின்ற சூலத்தை உடையவனாகிய பிசாசன், (தன்) ஒள்ளிய தலை (இலக்குவன்விட்ட காற்றின் படையால்) அறுபட்டு விழவும், தரையில் வீழாதிருந்தான்; (அவன், சூலம்) எறிதலும் ஓய்ந்தானில்லை; (அதனால், அவன் செய்கின்ற) பெரிய கொலையும் ஒழியவில்லை.

கு:- குலைதல் - உயிர் குலைதல். உலைதல் - கெடுதல். உய்த்தல் - செலுத்துதல். லயம் என்பது 'இலயம்' எனத் தமிழ் முடிபு பெற்

றது. இலயம்-தாளத்தின் கால அளவு. 'இலயம்' என்பது எதுகை பற்றி 'இலையம்' எனப் போலியாக வந்தது.

இச் செய்யுளை யடுத்து 52 ஆம்எண்ணுள்ள அச்சுப் புத்தகத்தில் பின் வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகின்றது.

8532. மற்றும் படைவீ ரர்கள்வந் தவெலாம்

(a) உற்றங் கெதிரே றியுடன் றமர்வாய்
விற்றங் குமிலக் குவன்வெங் கணையால்
முற்றும் முடிவெய் திமுடிந் தனரால்.

சீதைக்கு நன்னிமித்தம் தோன்றுதலும்
இயமதூதரும் இராவணன் தூதரும் தம் நகர் சேர்தலும்

8533. இன்றா தியமுண் டெனவின் னகைபால்
சென்றா தினதும் பிகடென் றிசையான்
வன்றா தருமெய் தினர்வஞ் சனையான்
றன்றா தருமெய் தினர்தன் னகர்வாய்.

‘இன்று ஊதியம் உண்டு’என இன்னகைபால்
சென்று ஊதின தும்பிகள்; தென்திசையான்
வன் தூதரும் ஏகினர்; வஞ்சனையான்—
தன் தூதரும் ஏகினர், தம்நகர்வாய்.

பெ:- இனிய பற்களையுடையவளான சீதையினிடத்து இன்று (விளைவதொரு) நற்பேறு உண்டு என்று (நன்னிமித்தமாக) வண்டு கள் சென்று ஊதின; தென்திசையைப் பாதுகாப்பவனாகிய இயம னின் வலிய தூதரும் (போரில் இறந்த உயிர்களைக் கொண்டு) தம் நகருக்குச் சென்றனர்; வஞ்சனையுடைய இராவணன் தூதரும் தம் நகருக்குச் சென்றனர்.

கு:- ‘இன்னகை’ என்பது பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்ச் சீதையை உணர்த்திற்று. ‘தம் நகர்வாய்’ என்பது ‘வன் தூதரும்’ என்பதன் பின்னும் கூட்டப்பட்டது.

இராவணனிடத்துத் தூதர் நிகழ்ந்த செய்தியை அறிவித்தல்

8534. ஏகித் தனிமன் னனிருந் துழிபுக்

கோகைப் பொருளின் றெனவுள் ளழியா

வேகத் தடல்வீ ரர்விளிந் தவெலாம்

சோகத் தொடிறைஞ் சினர்சொல் லினரால்.

ஏகி தனிமன்னன் இருந்துழி புக்கு,

‘ஓகைப்பொருள் இன்று’ என,உள் அழியா,

வேகத்து அடல்வீரர் விளிந்த எலாம்

சோகத்தொடு, இறைஞ்சினர், சொல்லினரால்.

பொ:- (தூதர்கள், தம் நகருக்குச்) சென்று தனியே மன்னவ
னாகிய இராவணன் இருந்த இடத்திற்குச்சென்று, (அவனை) வணங்கி,
மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி சொல்வதற்கில்லையே என்று மனம் வருந்தி,
வேகத்தோடு வலிமையைக் காட்டுகின்ற போர் வீரர்கள் இறந்த
செய்தியையெல்லாம் வருத்ததுடனே கூறினார்கள்.

கு:- ஓகை-மகிழ்ச்சி. உள்-மனம். அடல்-வலிமை. விளிதல்-
இறத்தல். இறைஞ்சினர் என்பது முற்றெச்சம்.

20. மகரக் கண்ணன் வதைப்படலம்

20 ஆவது மகரக் கண்ணன் வதைப் படலம் மகரக் கண்ணனை இராமன் வதைத்தலைப் பற்றிக் கூறும் படலமென்பது பொருள். மகரக் கண்ணன் கரனுடைய புதல்வன் என்பது இப் படலத்திலுள்ள 16 ஆம் செய்யுளால் பெறப்படும்.

படைத்தலைவர் இறந்தமையைத் தூதுவர் வாயிலாக அறிந்த இராவணன் பெருமூச்சு விட்டு வருந்துவான் ஆயினன். அப்போது கரன் மகனாகிய மகரக் கண்ணன், தன்னை ஏவின் தன் தந்தையைக் கொன்றவனாகிய இராமனைக் கொன்று பழி தீர்ப்பேன் எனக் கூறினன். இராவணன் அது கேட்டு மகிழ்ந்து இராமன் மேல் போருக்குச் செல்ல விடையளித்தான். மகரக் கண்ணன் தன்னுடைய ஐந்து வெள்ளம் சேனையுடன் இராவணன் அனுப்பிய ஐந்துவெள்ளம் சேனைகளும் பின்தொடரச் சோணிதக் கண்ணனும் சிங்கனும் தன் தேர்ச் சக்கரக் காவலாளராக உடன்வரப் போர்க்களத்திற்குச் சென்றான்.

அரக்கர்களுக்கும் வானரர்களுக்கும் கடுமையான போர் நிகழ்ந்தது. மகரக் கண்ணன் இராமன் இருக்குமிடத்தை நோக்கித் தன் தேரை ஓட்டிக்கொண்டு சென்றான். இராமனை நோக்கித் தன் தந்தையைக் கொன்றவனாகிய அவனைக் கொன்று பழி தீர்த்துக்கொள்வேன் என வஞ்சினம் கூறிப் போர் செய்தான்.

அந்தப் போரில் மகரக் கண்ணன் தவத்தின் சித்தியினாலும் மாயையினாலும் இடி, காற்று, நெருப்பு ஆகியவற்றை உண்டாக்கித் தன் உண்மை உருவம் தோன்றுவண்ணம் தன்போல் பல உருவங்களைத் தோற்றுவித்துப் போர் செய்து மறைந்து கொண்டிருந்தான். இராமன் அவனுடைய மாயப் போரை வியந்தானாயினும் அவன் திறத்தில் செய்வது இன்னதென்றறியாது மனம் வருந்தியிருந்தான். பின்னர் அவ்வாறு தோன்றிய பல உருவங்களுள்ளும் தனது அம்பு

பட்டமையால் இரத்தம் ஒழுகுகின்ற உருவத்தையே மகரக் கண்ண
னது உண்மை உருவமென்று ஆராய்ந்துணர்ந்து, தன் அம்பைச்
செலுத்தி அவனைக் கொன்றான். அதன் பின்னர்க் குருதிக்
கண்ணனை நாளும், சிங்கனைப் பனசனும் போரிட்டுக் கொன்றனர்
என்பது, இப் படலத்திற் கூறப்படும் செய்தியாகும்.

20. மகரக் கண்ணன் வதைப்படலம்

இராவணன் தூதர் சொல்லைக் கேட்டு வருந்துதல்

8535. சொன்னு ரவார்சொற் செவியிற் றெடர்வோன்
இன்னு தமனத் தினிலங் கையர்கோன்
வெந்நா கவுயிர்ப் பினன்விம் மினனூல்
அன்னு னிலைகண் டயனின் றறைவான்.

சொன்னார் அவர்; சொல் செவியில் தொடர்வோன்
இன்னுத மனத்தின் இலங்கையர் கோன்,
வெந்நாக உயிர்ப்பினன், விம்மினனூல்;
அன்னான் நிலைகண்டு, அயல்நின்று அறைவான் :

பொ:- தூதர்கள் (படைத்தலைவர் வதையுண்டமையைக்) கூறினார்கள்; அச் சொல் செவியினிடத்துக் கேட்டவனாகிய துன்புற்ற மனத்தினையுடைய இலங்கையரக்கர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணன் கொடிய பாம்பு போன்ற பெருமூச்சை உடையவனாய்ப் பொருமினான்; அப்படிப்பட்ட அவனுடைய நிலையைக் கண்டு (மகரக் கண்ணன்) அவன் பக்கத்தில் நின்று கீழ்வருமாறு சொல்லுவான் ஆனான்;

கு:-அச் சொல் எனச் சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. சென்ற சென்ற வீரர்களெல்லாம் மீளாது மடிந்தமையைக் கேட்டவனாகிய இன்னுத மனத்தினையுடையவனென்றார். வெந்நாக உயிர்ப்பினன்-பாம்பு போலச் சிறுபவன். 'பாம்பிவர் தறுகட் சம்புமாலி' (சுந்தரகாண். சம்புமாலி வதைப் படலம்-1) என்றார் முன்னும். இச் செய்யுளுக்கு 5-ஆம் செய்யுளில் வரும் மகரக் கண்ணன் என்பதை எழுவாயாக்குக. (1)

மகரக் கண்ணன் போர்க்குச் செல்ல விடையளிக்குமாறு
இராவணனை வேண்டுகல்

8536. முந்தே யெனதா தையைமொய் யமர்வாய்
அந்தோ வுயிருண் டவனா ருயிர்மேல்
உந்தா யெனையா துமுணர்ந் தீகையோ
எந்தா யொருநீ யிடர்கூ ருதியோ.

‘முந்தே, எனதாதையை மெய் அமர்வாய்
அந்தோ! உயிர் உண்டவன் ஆர்உயிர்மேல்
உந்தாய்; எனை யாதும் உணர்ந்தீகையோ?
எந்தாய்! ஒரு நீ இடர் கூருதியோ?’

பொ:- எந்தையே, என்னுடைய தந்தையை முன்னமே நெருங்கிய
போரில் ஐயோ! கொன்றவனாகிய இராமன்மேல் என்னை ஏவவில்லை;
என்னுடைய வீரத்தை நீ சிறிதும் அறியாயோ? (அங்ஙனம் அறிந்து
ஏவாமையின்) ஒப்பற்ற நீ துயர் மிக்கிருக்கக் கடவையோ?

கு:- ‘தாதை’ என்றது கரண. உயிருண்டது ஆரணிய காண்
டம் கரன் வதைப் படலத்தால் உணரப்படும். ‘அந்தோ’ என்றது
மகரக் கண்ணன் து மனாநிலையைக் குறித்த இரக்கச் சொல். ‘உந்தாய்’
முன்னிலை ஒருமை இறந்தகால வினைமுற்று. ‘யாதும்’ என்பது சிறி
தும் என்னும் பொருட்டு. உணர்ந்து முன்னமே என்னை ஏவியிருப்
பின் நீ இப்பொழுது இடருற மாட்டாய் என்பான், ‘இடர் கூருதியோ’
என்றான். ‘இனாதாக முண்மரம் கொல்க களையுநர், கை கொல்லும்
காழ்த்த விடத்து’ (879) என்னும் குறள் ஈண்டு நினைவு கூரற்பாலது.
‘ஒரு நீ’ என்பது இதுவரை அவன் இடர் அறியாதவன் என்பதைக்
குறித்தது. (2)

8537. யானே செலவெண் ணுவனெய் தவவன்
தானேர் வதுதீ தெனவே தணிவேன்
வானே நிலனே முதன்மற் றுமெலாம்
கோனே யெனைவெல் வதொர்கொள் கையதோ.

‘யானே செல எண்ணுவன் எய்த அவன்,
தான் நேர்வது தீது எனவே தணிவேன்;
வானே, நிலனே, முதல் மற்று மெலாம்,
கோனே எனை வெல்வதொர் கொள்கையதோ?’

பொ:- தலைவனே, இராமன் (எனக்கு எதிரியாகப்) பொருந்த (உன் ஏவலின்றி) யானே போருக்குச் செல்ல எண்ணியிருப்பேன்; (எனினும் தலைவனிருக்கத்) தானாகவே பொருந்திச் செல்வது தீது என்றே போகாமலிருந்தேன்; வானும் நிலமும் முதலாக எல்லா இடங்களிலுமுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் என்னை வெல்லும்படியான தன்மையுடையதோ?

கு:- ‘அவன்’ என்றது இராமனைச் சுட்டியது. ‘யானே’ என்பதிலுள்ள ஏகாரம் அவன் ஏவலினின்றும் பிரித்தது. தணிதல்-அடங்குதல். வானும் மண்ணும் முதலிய மற்றும் எல்லாவற்றையும் தான் வெல்வேன் என்பான், ‘வெல்வதோர் கொள்கையதோ?’ என அவற்றின்மேல் ஏற்றிக் கூறினான். ‘கொள்கையதோ’ என்ற அஃறிணை முடிபினால் உயர்திணைப் பொருள்களும் அடக்கப்பட்டன. (3)

71-ஆம் எண்ணுள்ள ஏட்டுச் சுவடியிலும் 41-ஆம் எண்ணுள்ள அச்சப் புத்தகத்திலும் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப் பாடல் காணப்படுகின்றது.

8537. a இந்திரி யத்தை யிகழ்ந்தவ னந்தோ
மந்தர வெற்றி வழங்க வழங்கும்
இந்திர மற்ற தெனக்கடி திற்கொல்
வந்ததென் விற்ரெழி லைக்கொலை மான

8538. அருந்துயர்க் கடலு ளாளெள்
னம்மனை யமுத கண்ணன்
பெருந்திருக் கழித்த லாற்றாள்
கணவனைக் கொன்று பேர்ந்தோன்
கருந்தலைக் கலத்தி னல்லாற்
கடனது கழியே னென்றாள்
பருந்தினுக் கினிய வேலா
யின்னருள் பணித்தி யென்றான்.

‘அருந்துயர்க் கடலுளாள் என்
அம்மனை, அமுத கண்ணன்,
பெருந்திருக் கழித்தல் ஆற்றாள்,
“கணவனைக் கொன்று பேர்ந்தோன்
கருந்தலைக் கலத்தின் அல்லால்,
கடனது கழியேன்” என்றாள்;

பருந்தினுக்கு இனிய வேலாய்!

இன்னாருள் பணித்தி' என்றான்.

பொ:- 'பருந்துகளுக்கு (உணவு அளித்தலினாலே) இனிமையைச் செய்கின்ற வேலையுடையவனே, என்னுடைய தாயானவள் அழுத கண்ணளாய் அரிய துயர்க்கடலுள் உள்ளாள்; மங்கலநாளைக் கழித்தற்குப் பொறுக்காதவளாகி, "(எனது) கணவனைக் கொன்று விட்டுப் போனவனது கரிய தலை ஓடாகிய பாத்திரத்தாலல்லது (அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய) கடனைச் செய்யமாட்டேன் என்று கூறிவிட்டாள்;" (அவள் கருத்து நிறைவேற) நின் இனிய அருளால் ஏவுவாயாக' என்று வேண்டிக் கொண்டான்.

கு:- துயரைக் கடல்போல மிகுதியாக உடையவள் என்பான் 'அருந்துயர்க் கடலுளாள்' என்றான். 'மக்களிழந்த இடும்பையினும் மனையாளிழந்த இடும்பையினும், மிக்க இடும்பை ஓவாத விதவை இடும்பை என விளம்பத் தக்கது' (உத்தர காண். திக்கு விசயப் படலம்-138) எனவும், 'கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவதில் என்று' (சிலப். வழக்குரை காதை-80) எனவும் வருதலான் கணவனை இழந்த துயர், 'அருந்துயர்' எனப்பட்டது. அம்மனை-தாய். எல்லா அணிகளுக்கும் இன்றியமையாததாதலின், மங்கல நாளைப் 'பெருந்திரு' என்றாள். இறந்த கணவனைக் குறித்து மனைவி வழிபடுதலாகிய கடமையினை ஆற்றுவதலுண்டென்பது, 'பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித், தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த, இன் சிறுபிண்டம் யாங்குண்டனன் கொல்' (234) என்னும் புறநானூற்றுச் செய்யுளடிகளால் உணரலாம். தலை-மண்டை ஓடு. 'பருந்தினுக்கு இனியவேலாய்' என்றது இராவணனது வீரத்தை வெளிப்படுத்தியவாறு. (4)

மகரக் கண்ணன் இராவணனிடம் விடைபெற்றுப்

போருக்குச் செல்லுதல்

8539. அவ்வுரை மகரக் கண்ண

னறைதலு மரக் கனைய

செவ்விது சேறி சென்றுன்

பழம்பகை தீர்த்தி யென்றான்

வெவ்வழி யவனும் பெற்ற

விடையினன் நேர்மேற் கொண்டான்

வவ்விய வில்லன் போனான்

வரம்பெற்று வளர்ந்த தோளான்.

அவ்வுரை மகரக் கண்ணன்
அறைதலும், அரக்கன், 'ஐய !
செவ்விது; சேறி! சென்று, உன்
பழம் பகை தீர்த்தி!' என்றான்

வெவ்வழி யவனும், பெற்ற
விடையினன் தேர்மேற் கொண்டான்.
வவ்விய வில்லன் போனான்,
வரம் பெற்று வளர்ந்த தோளான்.

பொ:- மகரக் கண்ணன் அந்தச் சொல்லைச் சொன்னவுடனே, (அதனைக் கேட்ட) இராவணன், (அவனை நோக்கி) 'ஐயனே, (நீ சொன்ன சொல்) முறைமையுடையது; (நீ) செல்வாய்; போய் உன் பழம் பகையைத் தீர்த்துக் கொள்வாய்' என்று சொன்னான்; (தேவர்களால்) வரம்பெற்றுப் பெருத்த தோள்வலியையுடையவனும் தீ நெறியில் செல்லுபவனும் ஆகிய மகரக் கண்ணன், விடைபெற்றுக் கையிற் பிடித்த வில்லையுடையவனாய்த் தேர்மேல் ஏறிக்கொண்டு போனான்.

கு:- செவ்விது-செம்மையுடையது; ஈண்டு முறைமையை உணர்த்தியது. சேறி, தீர்த்தி என்பன முன்னிலை ஏவலொருமை வினைமுற்று. 'பெற்ற விடையினன்' என்பது விடை பெற்றனன் என்று ஆகி முற்றெச்சமாய் நின்றது. 'மேற்கொண்டான்' என்பது முற்றெச்சம். திரும்பி வாரான் என்னும் கருத்தால் புறப்பட்டான் என்னுது 'போனான்' என்றார். (5)

8540. தன்னுடைச் சேனை கோடி

யைந்துடன் தழுவத் தானே

மன்னுடைச் சேனை வெள்ள

மோரைந்து மழையிற் பொங்கிப்

பின்னுடைத் தாகப் பேரி

கடல்படப் பெயர்ந்த தூளி

பொன்னுடைச் சிமையத் துச்சிக்

குச்சியும் புதையப் போனான்.

தன்னுடைச் சேனை கோடி

ஐந்துடன் தழுவ, தானே

மன்னுடைச் சேனை வெள்ளம்

ஓர் ஐந்து மழையின் பொங்கிப்

பின்னுடைத் தாக, பேரி
கடல்பட பெயர்ந்த தூளி
பொன்னுடைச் சிமையத்து உச்சிக்கு
உச்சியும் புதைய, போனான்.

பொ:- தன்னதாகிய சேனை வரிசை ஐந்துவெள்ளம் உடன் தழுவி வரவும், சேனையினையுடைய அரசனுடைய ஐந்துவெள்ளம் சேனைகளும் மேகத்தைப்போல ஆரவாரித்துக்கொண்டு தன் பின்னேவரவும், பேரிகை கடல்போல ஒலிக்கவும், (சேனைகள் செல்லுதலால்) உண்டாகிய புழுதியால் மேரு மலையின் உச்சியிலுள்ள சிகரமும் மறையும்படியாகச் சென்றான்.

கு:- தன்னுடைய ஐந்து வெள்ளம் சேனை உடன் தழுவி வரவும், இராவணனுடைய ஐந்து வெள்ளம் சேனை பின் வரவும் சென்றான் என்க. 'தாஜைமன்' என்றது சேனையையுடைய அரசன் என அரசனுக்கு இயற்கை அடைமொழி. தூசிப் படையில் சென்றான் என்பது புலப்படச் 'சேனை பின்னுடைத்தாக' என்றார். பட-ஒலிக்க. பேரி ஒலியால் கடல் ஒலி அடங்க எனவுமாம். தூளியால் என உருபு விரிக்க. தலையிலுள்ள சிகரத்தை 'உச்சிக்கு உச்சி' என்றார். (6)

சோணிதக் கண்ணன் முதலியோர் இராவணன்
ஏவலால் மகரக் கண்ணனுடன் செல்லுதல்

8541. சோணிதக் கண்ண னோடு
சிங்கனுந் துரகத் திண்டேர்த்
தாண்முதற் காவல் பூண்டு
செல்கெனத் தக்க தென்னு
வாண்முதற் றுனை யோடு
மனைவருந் தொடரப் போனான்
நாண்முதற் றிங்க டன்னைத்
தழுவிய வனைய நண்பான்.

‘சோணிதக் கண்ண னோடு
சிங்கனும், துரகத் திண்டேர்த்
தாள்முதல் காவல் பூண்டு
செல்க’ என, ‘தக்கது’ என்னு
ஆள்முதல் தானை யோடும்
அனைவரும் தொடரப் போனான்,

நாள்முதல் திங்கள் தன்னைத்
தழுவிய அணைய நண்பான்.

பொ:- 'சோணிதக் கண்ணனோடு சிங்கனும் குதிரை பூட்டப் பெற்ற திண்ணிய தேர்ச்சக்கரத்தினிடத்துக் காவல்பூண்டு செல்வார் களாக' என்று (இராவணன்) கூற, '(அது)தகுதி' என்று, காலாட் படை முதலிய சேனைகளோடு (வீரர்) யாவரும் தொடர்ந்து வர, விண் மீன்களும் கோள்களும் ஆகியவை சந்திரனைச் சேர்ந்தாற் போன்ற சேர்க்கையை உடையவனாகிச் சென்றான்.

கு:- 'தேர்த்தாள் முதல் காவல் பூண்டு' என்றது அவன் தேரை விட்டு விலகாமல் என்றபடி. தாள்- சக்கரம். 'முதல்' ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. 'செல்களன்' என்பது தொகுத்தல். என்னு-என்று. நாள்-விண்மீன்கள். 'முதல்' என்றதனால் கோள்களும் அடங்கின. சோணிதக் கண்ணனும் சிங்கனும் நால்வகைப் படைகளும் தன்னைச் சூழ மகரக் கண்ணன் சென்றனனாதலின் அத் தோற்றம், திங்களை விண்மீன்களும் கோள்களும் சூழ்ந்து செல்வதுபோல் இருந்தது. (7)

அரக்கர் சேனை செல்லுந் திறம்

8542. பல்பெரும் பதாகைப் பத்தி
மீமிசைத் தொடுத்த பந்தர்
எல்லவன் சுடரொண் கற்றை
முற்றவின் னிழலை யீயத்
தொல்சின யாளை யங்கை
விலாழிநீர்த் துவலை தூற்றச்
செல்பெருங் கவியின் சேனை
யமர்த்தொழிற் சிரமந் தீர்ந்த.

பல்பெரும் பதாகைப் பத்தி
மீமிசைத் தொடுத்த பந்தர்,
எல்லவன் சுடர்ஒண் கற்றை
முற்ற, இன்நிழலை ஈய,
தொல்சின யாளை அங்கை
விலாழிநீர்த் துவலை தூற்ற,
செல்பெருங் கவியின் சேனை
அமர்த்தொழில் சிரமம் தீர்ந்த

பொ:- (அரக்கர் சேனைகள் பிடித்த) பல பெரிய கொடிகளின் வரிசைகளால் மேலே தொடுக்கப்பட்ட பந்தலானது, சூரியனது ஒளி பொருந்திய தொகுதியாகிய கிரணங்களின் வெப்பம் முடிவுறும்படி இனிய நிழலைத் தரவும், பழையதாகிய கோபத்தையுடைய யானையினது அழகிய துதிக்கை வழியால் உண்டாகிய உமிழ்நீர்த் துவலை (எங்கும்) சூழவும், எதிர்த்துச் செல்லுகின்ற கூட்டமாகிய குரங்கின் சேனைகள் போர்த் தொழிலில் உண்டாகிய வருத்தம் நீங்கப்பெற்றன.

கு:- அரக்கர் சேனைகள் தாங்கிய கொடிகளின் வரிசை சூரிய ஒளியை மறைத்து நிழலைக் கொடுக்கவும், யானைகளின் துதிக்கை உமிழ்நீர் சிறு தூவலாக மேலேபட்டுக் குளிர்ச்சி கொடுக்கவும், குரங்கின் சேனைகள் போர்த் தொழிலில் உண்டாகிய வருத்தம் நீங்கப் பெற்றன என்பது கருத்து. எல்லவன்-சூரியன். 'சுடர்' ஈண்டு ஆகு பெயராய் வெப்பத்தை உணர்த்திற்று. ஈயவும் துற்றவும் என உம்மை விரிக்க. 'தொல்சின யானை' என்றது யானை இயற்கை யாகவே கோபமுடைய தென்றபடி. யானை துதிக்கையை அசைத்துக் கொண்டே செல்லும் இயல்புடையதாதலின் அதன்வழி வருகின்ற நீர் துவலையாக விசுவதாயிற்று. இதனால் குரங்குச் சேனைகள் போர்த் தொழில் வருத்தம் தீர்ந்தன என்பது பெறப்பட்டது. (8)

8543. முழங்கின யானை வாசி

யொலித்தன முரசின் பண்ணை
தழங்கின வயவ ரார்த்தா
ரென்பதோர் முறைமை தள்ள
வழங்கின பதலை யோதை
யண்டத்தின் வரம்பின் காறும்
புழுங்கின வுயிர்கள் யாண்டுங்
கால்புகப் புரையின் ருக.

முழங்கின யானை; வாசி
ஒலித்தன; முரசின் பண்ணை
தழங்கின; வயவர் ஆர்த்தார்
என்பதோர் முறைமை தள்ள,
வழங்கின, பதலை ஒதை,
அண்டத்தின் வரம்பின் காறும்;
புழுங்கின உயிர்கள், யாண்டும்
கால்புகப் புரை இன்றாக.

பொ:- ‘யாணைகள் முழங்கின ; குதிரைகள் ஒலித்தன ; முரசின் கூட்டங்கள் ஒலித்தன ; வீரர்கள் ஆர்த்தார்கள்’ என்று சொல்லப்படுவதாகிய ஒலிமுறைமை நீங்க, பதலை என்னும் தோற்கருவியால் எழுந்த ஓசை அண்டத்தின் எல்லை வரையிலும் வழங்கின ; (அது கேட்ட) உயிர்கள், எவ்விடத்தும் காற்றுப்புக இடமில்லாதபடி ஆக, (அதனால்) புழுங்கின.

கு:- பண்ணை-கூட்டம். யாணை, குதிரை, முரசு, காலாள் ஆகியவற்றின் ஓசையை விடப் பதலை ஓசை மிக்கிருந்தமையின், யாணை முதலியவற்றின் ஓசை வேறுபாடு தோன்றாமையின், ‘முறைமை தள்ள’ என்றார். அண்டத்தின் வரம்பின் காறும் பதலை ஓசை வழங்கின, அதனால் உயிர்கள் புழுங்கின என்க. ஒலியின் பெருக்கத்தால் காற்றின் அசைவும் தடைப்பட்டு நிற்க, அதனால் உயிர்கள் புழுங்கின என்றபடி.

(9)

அரக்கர்க்கும் வானரர்க்கும் போர் நிகழ்தல்

8544. வெய்தினி னுற்ற தாணை

முறைவிடா நூழில் வெம்போர்

செய்தன செருக்கிச் சென்று

நெருக்கினர் தலைவர் சேர்த்த

கையொடு கைக ளுற்றுக்

கலந்தன கல்லும் வில்லும்

எய்தன வெறிந்த யாணை

யீர்த்தன கோத்த சோரி.

வெய்தினின் உற்ற தாணை

முறைவிடா நூழில் வெம்போர்

செய்தன; செருக்கிச் சென்று

நெருக்கினர் தலைவர்; சேர்த்த

கையொடு கைகள் உற்றுக்

கலந்தன; கல்லும் வில்லும்

எய்தன எறிந்த; யாணை

யீர்த்தன கோத்த சோரி.

பொ:-விரைவாகச் சென்று பொருந்திய சேனைகள் போர் முறையை விடாது கொன்று குவித்தலாகிய கொடிய போரைச் செய்தன ; (இருதிறத்துத்) தலைவரும் செருக்கோடு சென்று ஒருவரோ

டொருவர் தாக்கினர் ; அணிவகுக்கப்பட்ட பக்கப் படையோடு பக்கப் படைகள் பொருந்திப் போரிட்டன ; (இருதிற வீரர்களுடைய கைகளில் பொருந்திய) கற்களும் வில்லும் எறியப்பட்டனவும் எய்யப்பட்டனவும் ஆயின ; (அவ்விடத்துப்) பெருகிய இரத்தம் யானைகளை இழுத்துச் சென்றன.

கு:- விடாது என்பது ஈறு குறைந்து நின்றது. நூழில்- கொன்று குவித்தல். தலைவர் செருக்கிச் சென்று நெருக்கினர் என்றியைக்க. வானரர் கையில் கல்லும் அரக்கர் கையில் வில்லும் படையாதலின் 'கல்லும் வில்லும்! என்றார். 'கல்லும் வில்லும் எய்தன எறிந்த' என்பதை எதிர் நிரனிறையாக்குக. (10)

8545. வானர வீரர் விட்ட

மலைகளை யரக்கர் வவ்வி

மீனொடு மேகஞ் சிந்த

விசைத்தனர் மீட்டும் வீசக்

கானக மிடியுண் டென்னக்

கவிக்குலம் மடியுங் கவ்விப்

போனக நுகரும் பேய்கள்

வாய்ப்புறம் புடைப்போ டார்ப்ப.

வானர வீரர் விட்ட

மலைகளை அரக்கர் வவ்வி,

மீனொடு மேகம் சிந்த

விசைத்தனர் மீட்டும் வீச,

கானகம் இடியுண் டென்னக்

கவிக்குலம் மடியும் கவ்வி,

போனகம் நுகரும் பேய்கள்

வாய்ப்புறம் புடைப்போடு ஆர்ப்ப.

பொ:- வானர வீரர்கள் விட்ட மலைகளை அரக்கர்கள் பிடித்து, நாண் மீனும் மேகமும் கெடும்படியாக மீளவும் விரைந்தவராய் எறிய, (அவைகள் பட்டு), இடி விழுந்த காட்டைப்போல வானரக் கூட்டங்கள் இறக்கும். (அவற்றைக்) கவ்வி உணவாக உண்ணுகின்ற பேய்கள் வாய்ப்புறம் புடைத்திருத்தலை உடையனவாய் ஆரவாரிப்பன.

கு:-மீட்டும் விசைத்தனர் வீச என இயைக்க. 'விசைத்தனர்' என்பது முற்றெச்சம். வீசியதால் மீனும் மேகமும் சிதறியனவாயின.

உண்டு கொண்டிருக்கும்போதே ஆர்த்தனவாதலின் வாய்ப்புறம்
புடைப்பொடு தோன்றுவதாயிற்று. (11)

8546. மைந்நிற வரக்கர் வன்கை

வயிரவாள் வலியின் வாங்கி

மெய்ந்நிறத் தெறிந்து கொல்வர்

வானர வீரர் வீரர்

கைந்நிறைத் தெடுத்த கல்லு

மரனுந்தங் கரத்தின் வாங்கி

மொய்ந்நிறத் தெறிவ ரெற்றி

முருக்குவ ரரக்கர் முன்பர்.

மைந்நிற அரக்கர் வன்கை

வயிரவாள் வலியின் வாங்கி,

மெய்ந்நிறத்து எறிந்து கொல்வர்,

வானர வீரர்; வீரர்

கைந்நிறைத்து எடுத்த கல்லும்

மரனும் தம் கரத்தின் வாங்கி,

மொய்ந்நிறத்து எறிவர், எற்றி

முருக்குவர்; அரக்கர் முன்பர்.

பொ:- கரு நிறத்தையுடைய அரக்கர்களது வலிய கையிலே
பிடித்த உறுதியான வாளினை வானர வீரர் தமது வலிமையினாலே
பிடுங்கி, (அவ்வரக்கர்களுடைய) உடலின் மார்பிலே எறிந்து
கொல்லுவார்கள்; அரக்கரில் வலிமையுடையவர்கள், வானர வீரர்கள்
கைகளில் நிறைய எடுத்த மலையையும் மரத்தையும் தம் கைகளினாலே
பிடுங்கி, (அவ்வானர வீரர்களுடைய) வலிய மார்பிலே எறிவாராய்
அடித்துக் கொல்லுவர்.

கு:- மெய்-உடம்பு. நிறம்-மார்பு. பின்னர் 'அரக்கர் முன்பர்
முருக்குவர்' என்றதால் 'வீரர்' என்றது வானர வீரரை. மொய்-
வலிமை. 'முருக்குவர்' என்னும் முடிபிற்கேற்ப, 'எறிவர்' என்பதை
எச்சமாக்கிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. முன்பையுடைய அரக்கர்
முன்பர்' எனப்பட்டார். முன்பு-வலிமை. (12)

மகரக் கண்ணன் இராமன் மேற்சேறல்

8547. வண்டுலா டலங்கன் மார்பன்

மகரக்கண் மழையே நென்னத்

திண்டிற் ற லரக்கன் கொற்றப்
 பொற்றடஞ் சில்லித் தேரைத்
 தண்டலை மருத வைப்பிற்
 கங்கைநீர் தழுவு நாட்டுக்
 கொண்டன்மே லோட்டிச் சென்றான்
 குரக்கினப் படையைக் கொன்றான்.

வண்டுஉலாம் அலங்கல் மார்பன்
 மகரக்கண் மழைஏறு என்ன,
 திண்திறல் அரக்கன் கொற்றப்
 பொன்தடஞ் சில்லித் தேரை,
 தண்டலை மருத வைப்பின்
 கங்கைநீர் தழுவும் நாட்டுக்
 கொண்டல்மேல் ஓட்டிச் சென்றான்;
 குரங்குஇனப் படையைக் கொன்றான்.

பொ:- வண்டுகள் உலாவும்படியான மாலையையணிந்த
 மார்பையுடையனும், மங்கிய சிவப்பு நிறக் கண்ணையும் இடியேற்றை
 ஓத்த மிக்க வலிமையையும் உடையவனுமாகிய மகரக் கண்ணன்,
 குரங்குக் கூட்டமாகிய சேனையைக் கொன்றவனுய்(த் தனது)
 வெற்றி பொருந்திய அழகிய பெரிய சக்கரத்தையுடைய தேரை,
 சோலை சூழ்ந்த மருத நிலத்தைக்கொண்ட, கங்கை நீரால் சூழப்பெற்ற
 கோசல நாட்டையுடைய, மேகம்போல் நிறத்தையுடைய இராமன்
 மேல் (போருக்காக) ஓட்டிச் சென்றான்.

கு:- உலாவும் என்பது 'உலாம்' என இடைக்குறைந்து நின்
 றது. மழைஏறு-இடியேறு. சில்லி-சக்கரம். தண்டலை-சோலை;
 இது மருத நிலத்திற்கு அடைமொழியாக வந்தது. தண்டலை மருத
 வைப்பின் நாடு எனவும் கங்கை நீர் தழுவும் நாடு எனவும் தனித்
 தனி இயைக்க. 'கொன்றான்' என்பதை முற்றெச்சமாக்கிப் போகும்
 போதே சேனைகளை அழித்துக்கொண்டு சென்றான் என்க. (13).

மகரக் கண்ணன் இராமனை நோக்கிக் கூறுதல்

8548. இந்திரன் பகைஞ் சேனையை
 லென்பதோ ரச்ச மெய்தித்
 தந்திர மிரிந்து சிந்தப்
 படைப்பெருந் தலைவர் தாக்கி

எந்திர மெறிந்த வென்ன
 வேவுண்டு புரண்டா ரெய்திச்
 சுந்தரத் தோளி னானை
 நோக்கிநின் றினைய சொன்னான்.

‘இந்திரன் பகைளுனே கொள்?’
 என்பது ஓர்அச்சம் எய்தித்
 தந்திரம் இரிந்து சிந்த,
 படைப்பெருந் தலைவர், தாக்கி
 எந்திரம் எறிந்த என்ன,
 ஏவுண்டு புரண்டார்; எய்தி,
 சுந்தரத் தோளினை நோக்கி
 நின்று, இனைய சொன்னான்.

பொ:- (அவ்வாறு மகரக் கண்ணன் வரும்போது அவனைக் கண்டு) வானர சேனைகள் (முன்னர் வந்த) இந்திரனுக்குப் பகைவனாகிய இந்திரசித்தோ என்பதாகிய ஒரு பயத்தை அடைந்து கெட்டு ஓடவும், வானர சேனைப் பெருந்தலைவர்கள் அவனொடு பொருது, எந்திரம் எறிந்தாற்போல (அவனால் விடப்பட்ட) அம்பினால் தாக்குண்டு புரண்டாராகவும், அழகிய தோளையுடைய இராமனையடைந்து, அவனைப் பார்த்து நின்று கீழ் வருமாறு கூறினான் :

கு:- முதல் நாள் இந்திரசித்தினால் துன்பம் அடைந்தவர்களாதலின் வானரர்கள் அஞ்சி ஓடினார்கள். வில்லிலிருந்து புறப்படுகின்ற அம்பினது வேகம் எந்திரத்தினின்று புறப்படுவது போன்றது. ‘புரண்டார்’ என்பதற்குப் புரளும்படியாகச் செய்துகொண்டு இவன் சென்றான் எனப் பொருள் விரிக்க. தோளினை எய்தி எனக் கூட்டுக. ‘இனைய’ என்னும் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், கீழ் அவன் சொல்லும் சொற்களைக் குறித்தது. (14)

8549. என்னுடைத் தாதை தன்னை
 யின்னுயி ருண்டா யென்று
 முன்னுடைத் தாய தீய
 முழுப்பகை மூவர்க் கின்றி
 நின்னுடைத் தாய தன்றே
 யின்றது நிமிர்வெ னென்றான்
 பொன்னுடைத் தாதை வண்டு
 குடைந்துணும் பொலம்பொற் றூரான்.

• “என்னுடைத் தாதை தன்னை
இன்உயிர் உண்டாய்” என்று
முன்உடைத் தாய தீய
முழுப்பகை மூவர்க்கு இன்றி,
நின்னுடைத்து ஆயது அன்றே;
இன்றுஅது நிமிர்வென்’ என்றான்—
பொன்னுடைத் தாதை வண்டு
குடைந்துஉணும் பொலம்பொன் தாரான்.

பொ:- ‘பொன் போன்ற நிறத்தையுடைய மகரந்தத்தை வண்டு
கள் கிண்டி உண்ணும்படியான மிக்க அழகிய மாலையையுடைய மக
ரக் கண்ணன், “என்னுடைய தந்தையினது இனிய உயிரை நீ போக்
கினாய்” என்று (எனக்கு) முன்னமே உண்டாகிய கொடிய பெரும்
பகையானது (தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய) மூவர் மாட்டில்லாமல்
உன்னிடத்தே நிகழ்ந்தது; (எனினும்) இன்று அந்தப் பகையை நீக்
கித் தலையெடுப்பேன்’ என்று சொன்னான்.

கு:- கரனால் ஏற்பட்ட பகையை அப்பொழுதே யான் தீர்த்திருந்
தேனனால் இவ்வளவு தூரம் போர் நிகழ்ந்திராது என்பதை வெளிப்
படுத்தும் பொருட்டுத் ‘தீய முழுப்பகை’ என்றான். தான் மனிதனோடு
பொருதல் இழிவு என்பதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு அவர்களிடத்து
நிகழாமல் உன்னிடத்து நிகழ்ந்தது என்றான். ‘பாழி நெடுந்தோள்
வீரா நின் பெருமைக் கேற்பப் பகையிலங்கை, ஏழு கடற்கு மப்பு
றத்த தாகாதிருந்த திழிவன்றோ’ (சுந்தர. உருக்காட்டுப் படலம்-III)
எனச் சீதை கூறியது ஒருபுடை ஒப்பு நோக்கற்பாலது. தகுதியில்
லாத இடத்துப் போராதலின் இகழ்ச்சிக் குறிப்புத் தோன்ற ‘எனி
னும்’ என ஒரு சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (15)

இராமன், மகரக்கண்ணன் கூறியது தக்கது எனல்

5550. தீயவன் பகர்ந்த மாற்றஞ்
சேவகன் நெறியக் கேட்டான்
நீய்கரன் புதல்வன் கொல்லோ
நெடும்பகை நிமிர வந்தாய்

ஆயது கடனே யன்றே
 வாண்பிறந் தமைந்தார்க் கைய
 ஏயது சென்னு யென்ற
 னிசையினுக் கிசைந்த தோளான்.

தியவன் பகர்ந்த மாற்றம்
 சேவகன் தெரியக் கேட்டான்
 'நீய்கரன் புதல்வன் கொல்லோ?
 நெடும்பகை நிமிர வந்தாய்;
 ஆயது கடனே அன்றே
 ஆண்பிறந்து அமைந்தார்க்கு ? ஐய !
 ஏயது சொன்னாய்' என்றான்,—
 இசையினுக்கு இசைந்த தோளான்.

பொ:- புகழுக்குப் பொருந்திய தோள்வலியுள்ளவனும் வீரனு
 மாகிய இராமன், கொடியவனாகிய மகரக் கண்ணன் சொன்ன சொற்
 களை விளங்கக் கேட்டு, 'நீ கரனுடைய மகனா ? (நின்னுடைய) பழைய
 பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வந்திருக்கிறாய் ; ஆண் தன்மையோடு
 பிறந்தவர்களுக்கெல்லாம் அது கடமையன்றோ ? ஐயனே ! நீ
 பொருத்தமுடையதையே சொன்னாய்' என்று கூறினான்.

கு:- இராமன் தெய்வத் தன்மை உடையவனானதலின் எல்லாப் புக
 ழையும் ஏற்கும்படியான தோள் என்பதை விளக்க, 'இசையினுக்கு
 இசைந்த தோள்' என்றார். 'ஏற்கும் பெரும்புகழ் வானவர் ஈசன்'
 (திருவாய்மொழி 3:9:11) என்புழிப்போல. தோளானாகிய சேவகன்
 என எழுவாயாக்குக. படைத்தலைவ என்பதைச் 'சேவகன்' என்
 னும் பெயரால் குறிப்பிட்டார். மகரக் கண்ணன் சொற்களைக்
 கொண்டே அவன் கரன் மகனென்பது இராமனுக்குத் தெரிய வந்த
 தென்பது, 'நீ கரன் புதல்வன் கொல்லோ' என்னும் சொல்லாற்ற
 லால் விளங்குகிறது. ஆண்மைத் தன்மையோடு பிறந்தவர் என்
 பார், 'ஆண் பிறந்து அமைந்தார்' என்றார். 'ஆயது' என்பது பகை
 தீர்த்தலைச் சுட்டியது. இதனால் இராமனுக்குச் செற்றமின்மை புலப்
 படுத்தப்பட்டது.

மகரக்கண்ணனுக்கும் இராமனுக்கும் போர் நிகழ்தல்

8551. உருமிடித் தென்ன வின்னு
 ன்ணெலிபடுத் துன்னே டெந்தை
 செருமுடித் தென்க ணின்ற
 சினமுடித் தமைவெ னென்னுக்
 கருமுடித் தமைந்த மேகங்
 காண்முடித் தெழுந்த காலம்
 பெருமுடிக் கிரியிற் பெய்யுந்
 தாரைபோற் பகழி பெய்தான்,
 உரும்இடித் தென்னவில் நாண்ஒலி
 படுத்து, 'உன்னேடு எந்தை
 செருமுடித்து, என்கண் நின்றசினம்
 முடித்து அமைவென்' என்னு,
 கருமுடித்து அமைந்த மேகம்,கால்
 முடித்து எழுந்த காலம்,
 பெருமுடிக் கிரியில் பெய்யும்
 தாரைபோல், பகழி பெய்தான்.

பொ:- இடி இடித்தாற்போல வில்லினது நாண் ஒலியைத்
 தோற்றுவித்து, (இராமனைப் பார்த்து), 'உன்னேடு என் தந்தை
 காரணமாக ஏற்பட்ட போரை முடித்து, எனது கோபத்தையும் தீர்த்
 துக் கொள்வேன்' என்று சொல்லி, சூல் முதிரப்பெற்ற மேகம் காற்
 றேடுகூடி (உலகத்தை) அழித்தற் பொருட்டு எழுந்த ஊழிக்காலத்
 திலே, பெரிய உச்சியையுடைய மலையிலே பெய்கின்ற மழையைப்
 போல அம்பை எய்தான்.

கு:- 'முடித்தமைவென்' என்பது ஒரு சொல்; தணிவேன்
 என்றபடி. எனன-என்று சொல்லி. என்னுஎய்தான் எனமுடிக்க-
 கால்-காற்று. முடித்து-உலகத்தை முடித்தற்பொருட்டு. மேகம்
 எழுந்த காலம் பெய்யும் தாரை என இயைக்க. இவ் வுவமையால்
 அவன் எய்த அம்புகளது மிகுதி பெறப்பட்டது. (17)

8552. அம்புயக் கண்ணன் கண்டத்
 தாயிரம் பகழி நாட்டித்
 தம்பிதன் கவச மீதே
 யிரட்டிச்சா யகங்க டாக்கி

வெம்பிக லநுமன் மீதே
வெங்கணை மாரி வித்தி
உரம்பர்த முலக முற்றுஞ்
சரங்களாய் முடி யுய்த்தான்.

அம்புயக் கண்ணன் கண்டத்து
ஆயிரம் பகழி நாட்டி,
தம்பிதன் கவச மீதே
இரட்டிச் சாயகங்கள் தாக்கி
வெம்பு இகல் அனுமன் மீதே
வெங்கணை மாரி வித்தி
உம்பர் தம் உலகம் முற்றும்
சரங்களாய் முடி உய்த்தான்.

பொ:- (அந்த மகரக் கண்ணன்), தாமரை போன்ற கண்களை யுடைய இராமனது கழுத்தில் ஆயிரம் அம்புகளைப் பதித்தும், (அவ னது) தம்பியாகிய இலக்குவனது கவசத்தின்மீது இரண்டாயிரம் அம்புகள் கொண்டு தாக்கியும், கோபிக்கின்ற வலிமையுடைய அனு மன் மேல் கொடிய அம்புகளை மழைபோல் விதைத்தும், தேவர் உலகம் எல்லாம் அம்புமயமாகி முடுமாறு (எண்ணிறந்த அம்பு களைப்) பொழிந்தான்.

கு:- கவசம்-மார்பில் அணிவது. முன்பு 'ஆயிரம்' என்றதனால் 'இரட்டி' என்பது இரண்டாயிரத்தைக் குறித்தது. இகல்-வலிமை. கண்களை மாரிபோல் விதைத்தான் எனக் கண்களது மிகுதி கூறப் பட்டது. 'முடி' என்னும் செய்தென் எச்சம் முடுமாறு எனச் செய வென் எச்சமாகத் திரிக்கப்பட்டது. (18)

8553. சொரிந்தன பகழி யெல்லாஞ்
சுடர்க்கடுங் கணைக டுவி
அரிந்தன கைற்றி மற்ற
வாண்டகை யலங்க லாகத்
தெரிந்தொரு பகழி பாய
வெய்தன னிராம னேவ
நெரிந்தெழு புருவத் தான்றன்
நிறத்துற்று நின்ற தன்றே.

சொரிந்தன பகழி எல்லாம்
 சுடர்க்கடுங் கனைகள் தூவி,
 அரிந்தனன் அகற்றி, மற்று அ(வ்)
 ஆண்தகை அலங்கல் ஆகத்து,
 எரிந்துஒரு பகழி பாய
 எய்தனன், இராமன்; ஏவ,
 நெரிந்துஎழு புருவத் தான் தன்
 நிறத்துஉற்று நின்றது அன்றே.

பொ:- இராமன், (மகரக் கண்ணனால்) எய்யப்பட்ட எல்லா அம்பு
 களையும் சுடுகின்ற கொடிய அம்புகளைத் தூவி, ஒடித்துத் தள்ளி,
 அதன் பின்பு ஆண்மைக் குணமுள்ள அந்த மகரக் கண்ணனுடைய
 மாலையணிந்த மார்பிலே ஓர் அம்பினைச் சுட்டுக்கொண்டு பாயும்படி
 யாகச் செலுத்தினான். (அப்படி அவன்) செலுத்த, (அவ்வம்பானது,
 கோபத்தால்) வளைந்து எழுந்த புருவத்தையுடைய மகரக் கண்ணனது
 மார்பிலே அழுந்தி நின்றது.

கு:- 'பகழி எல்லாம்' என்பதனை எல்லாப் பகழி என மாற்றி உரு
 பும் உம்மையும் விரிக்கப்பட்டன. 'அரிந்தனன்' என்பது முற்றெச்
 சம். அலங்கல்-போர்மலை, 'எரிந்து' என்பதனைப் 'பாய' என்பத
 னோடு கூட்டுக. நிறம்-மார்பு. (19)

8554. ஏவுண்டு துளக்க மெய்தா
 விரத்தகப் பரிதி யீன்ற
 பூவுண்ட கண்ணன் வாயிற்
 புகையுண்ட துமிழ்வான் போல்வான்
 தேவுண்ட கீர்த்தி யண்ண
 றிருவுண்ட கவசஞ் சேரத்
 தூவுண்ட வயிர வாளி
 வாயிரந் தூவி யார்த் தான்.

ஏவுண்டு துளக்கம் எய்தா,
 இரத்தகப் பரிதி ஈன்ற
 பூவுண்ட கண்ணன், வாயின்
 புகைஉண்டது உமிழ்வான் போல்வான்

தேவுண்ட கீர்த்தி அண்ணல்
 திருஉண்ட கவசம் சேர,
 தூவுண்ட வயிர வாளி
 ஆயிரம் தூவி ஆர்த்தான்.

பொ:- (இராமனால் எய்யப்பட்ட) அம்பு தைத்து நடுங்கி, சென்றிறத்தையுடைய துரியனால் அலர்த்தப்பட்ட செந்தாமரைப் பூப்போன்ற கண்களையுடைய மகரக் கண்ணன், வாயில் முன்னமே உண்ட புகையைக் கக்குபவன் போன்றவனாகி, (நெருப்பை உமிழ்ந்து கொண்டு), தெய்வத்தன்மை பொருந்திய புகழையுடைய இராமனது அழகிய கவசத்தில் தைக்கும்படியாக (ப் பகைவரது) தசையில் தோய்ந்த திண்ணிய ஆயிரம் அம்புகளைப் பொழிந்து ஆரவாரித்தான்.

கு:- துளக்கம்—நடுக்கம். இரத்தகம்—சென்றிறம். பருதியைக் கண்டுமலரும் தாமரைப் பூவைப் 'பருதி ஈன்ற பூ' என்றது உபசார வழக்கு. 'பூ உண்ட' என்பதில் 'உண்ட' என்பது உவம உருபு 'புகை உண்டது' என்பதில் 'உண்டது' என்பது முன்னமே உண்டதைக் குறித்தது; ஈண்டுக் கோபத் தீயை உணர்த்தியது. (20)

8555. அன்னது கண்ட வாறோ
 ரதிசய முற்ற ராழி
 மன்னனு முறுவ லெய்தி
 வாயம்போ ராறு வாங்கிப்
 பொன்னெடுந் தடந்தேர் பூண்ட
 புரவியின் குரங்கள் போக்கி
 வின்னடு வறுத்துப் பாகன்
 றலையையு நிலத்து வீழ்த்தான்.

அன்னது கண்ட வாறோர்
 அதிசயம் உற்றார்; ஆழி
 மன்னனும், முறுவல் எய்தி,
 வாய்அம்பு ஓர்ஆறு வாங்கி.
 பொன்னெடுந் தடந்தேர் பூண்ட
 புரவியின் குரங்கள் போக்கி,
 வில்நடு அறுத்து, பாகன்
 தலையையும் நிலத்து வீழ்த்தான்.

பொ :- மகரக் கண்ணன் அம்பு எய்ததைக் கண்ட தேவர்கள் வியப்புற்றார்கள்; ஆணைச் சக்கரத்தையுடைய இராமனும் புன்முறுவல் பூத்துக் கூர்மையான ஆறு அம்புகளை எடுத்து, (அவைகளால்) அழகிய நெடிய பெரிய தேரில் கட்டப்பட்ட குதிரைகளின் குளம்புகளைத் துண்டித்து, (அவன் கையில் பிடித்த) வில்லை நடுவே ஓடித்து, தேர்ப்பாகனது தலையையும் பூமியில் விழும்படி செய்தான்.

கு :- மகரக் கண்ணன் மார்பில் தைத்த வாளியால் நடுங்கியும் வீரங் கொடுத்து அம்பு சொரிதலின் வானோர்கள் வியந்தார்கள். 'அன்னது' என்னும் சுட்டுச் சொல், அவன் வாளி தூவி ஆர்த்ததைக் குறித்தது. மார்பில்பட்ட அம்பினால் நடுங்கியும் அவன் கோபத்தோடு அம்பு துரந்ததற்கு இராமன் புன்முறுவலெய்தினான்; இது பிறன்கண் தோன்றிய எள்ளல்பற்றி வந்த நகை. வாய்—கூர்மை. 'வாயம்பு மருமத் தெய்தல்' (கிட்கிந்தா. வாலி வதைப் படலம்-83) என முன்னரும் கூறினர். குரம்-குளம்பு. தலையையும் என்பதிலுள்ள உம்மை, போக்கி அறுத்து என்னும் வினைகளைத் தழுவி இறந்தது தழீஇயதாய் நின்றது. வாய்—தப்பாத என்னலுமாம்.

(21)

மகரக் கண்ணன் வானில் சென்று இடி, காற்று,

நெருப்பு ஆகியவற்றை உண்டாகுதல்

8556. மார்பிடை நின்ற வாளி

வாயிடை வெயிலின் வாரும்

சோரியன் விசும்பி னூடோ

ரிமைப்பிடைத் தோன்ற நின்றான்

காருரு மேறுங் காற்றுங்

கனலியுங் கடைநாள் வையம்

பேர்வுறு கால மென்னப்

பெருக்கினன் றவத்திற் பெற்றான்.

மார்பிடை நின்ற வாளி

வாயிடை வெயிலின் வாரும்

சோரியன், விசும்பி னூடுவர்

இமைப்பிடைத் தோன்ற நின்றான்,

கார் உரும் ஏறும், காற்றும்,
கனலியும், கடைநாள் வையம்
பேர்வுறு காலம் என்ன,
பெருக்கினன், தவத்தின் பெற்றான்.

பொ:- மார்பினிடத்து (இராமனால் எய்யப்பட்டுத்) தைத்து
நின்ற அம்பின் வாயிடத்தினின்றும் வெயிலைப் போலச் செந்நிற
முடையதாக) ஒழுகும் இரத்தத்தையுடையவனாகிய மகரக் கண்ணன்
ஓர் இமைப்பொழுதிற்குள் ஆகாயத்தினிடத்துத் தோன்றி நின்று,
தவத்தினால் சித்தி பெற்றவனாதலின், மேகத்தில் பொருந்திய பேரிடி
யும் காற்றும் நெருப்பும் என்ற இவற்றை, உலகம் நிலைபெயர்ந்து
அழியும்படியான ஊழிக்காலம் என்று சொல்லுமாறு மிகுதியாக
உண்டாக்கினான்.

கு:- 'வெயிலின்' என்பதில் 'இன்' உவம உருபு. வார்தல்—
ஒழுகுதல். சோரி ஒழுகும் மார்பை மார்பிடை ஒழுகும் சோரியன்
எனக் கூறினார். 'விசும்பினூடு' என்பதில் 'ஊடு' என்பது ஏழன்
உருபு. 'விசும்பிடைத் தோன்றா நின்றான்' என்றதால் களத்தினின்
றும் மறைந்தான் என்பது பெறப்பட்டது. 'தோன்றா நின்றான்
என்பது முற்றெச்சம். பேர் உறு—பெயர்ச்சியடைகிற; என்றது
அழிதலை உணர்த்தியது. வையம் பேர்வுறு கடைநாள் காலம்
என்ன என இயைக்க. கடைநாள் காலம்—கடைநாளாகிய காலம்;
ஊழிக்காலம்.

(22)

8557. உருமுறை யநந்த கோடி
யுதிர்ந்தன ஓழி நாளின்
இருமுறை காற்றுச் சீறி
யெழுந்தது விழுந்த வெங்கும்
சுருமுறை நிறைந்த மேகங்
கான்றன கல்லின் மாரி
பொருமுறை மயங்கிச் சுற்று
மிரியலிற் கவிகள் போன.

உரும்முறை அநந்த கோடி
உதிர்ந்தன; ஊழி நாளின்
இருமுறை காற்றுச் சீறி
எழுந்தது; விழுந்த எங்கும்

கருமுறை நிறைந்த மேகம்
கான்றன கல்லின் மாரி;
பொருமுறை மயங்கி, சுற்றும்
இரியலின் கவிகள் போன.

பொ:- (மகரக் கண்ணனது போரால்) இடிகள் வரிசையாக எண்ணில்லாத கோடி உதிர்ந்தன; ஊழிநாளைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு காற்றுச் சீறி எழுந்தது. எவ்விடத்தும் (உள்ள பொருள்கள், நிலைதடுமாறி) விழுந்தன; கருமைத் தன்மை நிறைந்த மேகங்கள் கல் மழை பொழிந்தன; குரங்குகள் போர் செய்யும் தன்மையினின்றும் மயக்கமுற்றுச் சுற்றிலும் நிலை கெட்டு ஓடிப் போயின.

கு:- அநந்த கோடி உரும் உதிர்ந்தலாவது இடி எங்கும் சிதறி விழுதல். இருமுறை—இருமடங்கு. எங்கும்—எல்லா இடங்களும்; ஈண்டு ஆகுபெயராய் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள பொருள்களை உணர்த்தி நின்றது. மயங்கி—தலை தடுமாறி. இரியலின் போன எனக் கூட்டி 'இன்' சாரியையாகக் கொள்க. இரியல் போன-ஓடின. (23)

கண்ணண்ணுக்கு காற்று முதலியவற்றை உண்டாக்கும்
வல்லமை எதனால் உண்டாயிற்று என்று
இராமன் வீடணனைக் கேட்க, அவன் கூறுதல்

8558. போயின திசை னெங்கும்
புகையொடு நெருப்புப் போர்ப்பத்
தீயின மமையச் செல்லு
மாயமா மாரி சிந்த
ஆயிர கோடி மேலு
மவிந்தன கவிக னையன்
மாயமோ வரமோ வென்றான்
வீடணன் வணங்கிச் சொல்வான்,

போயின திசைகள் எங்கும்
புகையொடு நெருப்புப் போர்ப்ப,
தீ இனம் அமையச் செல்லும்
மாயமா மாரி சிந்த,

ஆயிர கோடி மேலும்

அவிந்தன கவிகள்; ஐயன்,

‘மாயமோ? வரமோ?’ என்றான்;

வீடணன் வணங்கிச் சொல்வான்;

பொ:- குரங்குகள், (தாம்) ஓடின திக்குகளெல்லாம் புகையும் நெருப்பும் முடிக்கொள்ளவும், மேகமும் நெருப்புத் தொகுதி பொருந்த பெருமழையை அழியும்படியாகப் பொழியவும், (அதனால்) ஆயிரகோடிக்கும் மிகுதியாக மடிந்தன; (அதனைக் கண்ட) இராமன், (வீடணனை நோக்கி) ‘இது மாயத்தினால் நிகழ்ந்ததா? (அன்றி) வரத்தின் பயனால் உண்டானதா?’ என்று கேட்டான். (அதைக் கேட்ட) வீடணன் வணங்கிப் பின் வருமாறு சொல்லலானான்:

கு:- ‘தீயினம் அமையச் செல்லும் மாயமா மாரி சிந்த’ என்ற தால் நெருப்பு மழை பொழிந்தது குறிக்கப்பட்டது. ‘தீ இனம்’ என்பதில் ‘இனம்’ மிகுதியைக் குறித்தது. நெருப்பும் புகையும் கவிந்துகொண்டு குரங்குகளை அழித்ததேயன்றி, மேகமும் நெருப்பு மழை பொழிந்து அழித்ததென்பார், ‘செல்லும்’ என உம்மை கொடுத்துக் கூறினார். செல்—மேகம். ‘மாய’ என்பதைச் ‘சிந்த’ என்பதனோடு இயைக்க. ‘ஆயிர கோடி மேலும்’ என்றதனால் எண்ணிறந்த என்பது பெறப்பட்டது. (24)

8559. நோற்றுடைத் தவத்தி னோன்மை

நோக்கினர் கருணை நோக்கிக்

காற்றுடைச் செல்வன் றுனு

மழையுடைக் கடவு டானும்

மாற்றல ரீந்த தெய்வ

வரத்தினால் வந்த தென்றான்

நூற்றிதழ்க் கமலக் கண்ண

னகற்றுவெ னொடியி னென்றான்.

‘நோற்றுடைத் தவத்தின் நோன்மை

நோக்கினர், கருணை நோக்கி,

காற்றுடைச் செல்வன் தானும்,

மழையுடைக் கடவுள் தானும்,

மாற்றலர், ஈந்த தெய்வ
வரத்தினால் வந்தது' என்றான்;
நூற்று இதழ்க்கமலக் கண்ணன்,
'அகற்றுவென் நொடியின்' என்றான்.

பொ :- 'வாயுதேவனும் வருணனும் (மகரக் கண்ணன்) செய்த தவத்தினது வலிமையைப் பார்த்துத் (தம்முடைய மாறாத) அருளின் தன்மையைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, (அவன் கேட்ட வரத்தை) மறுக்க முடியாதவராகிக் கொடுத்த தெய்வத்தன்மையுடைய வரத்தினால் இது நிகழ்ந்துள்ளது' என்றான், (வீடணன்); (அதைக் கேட்டு) நூறு இதழ்களையுடைய தாமரைப் பூப்போலும் கண்களையுடைய இராமன் 'ஒரு நொடிப் பொழுதில் (இவற்றைப்) போக்குவேன்' என்றான்.

கு :- தவத்தின் நோன்மை என்பது உறுதியாக இருந்து தவம் செய்தல். 'நோக்கினர்' என்பது முற்றெச்சம். யாவராயினும் தம்மை நோக்கி வழிபட்டார்க்கு அருள் செய்தலாகிய தம்முடைய கருணையைச் சிந்தித்துப் பார்த்து என்பான், 'கருணை நோக்கி' என்றான். மாற்றுதல்—மறுத்தல். 'வந்தது' என்பது சாதி ஒருமை. நொடி—கை நொடிக்கும் கால அளவு.

(25)

மகரக் கண்ணன் தவ வலிமையாற் செய்த போர் அழிதல்

8560. காலவன் படையுந் தெய்வக்
கடலவன் படையுங் காலக்
கோலவன் சிலையிற் கோத்துக்
கொடுங்கண யோடுங் கூட்டி
மேலவன் றுரத்த லோடும்
விசும்பினின் றெரிந்து வெய்தின்
மாலிருங் கடலின் வீழ்ந்து
மறைந்தன மழையுங் காற்றும்.

காலவன் படையும், தெய்வக்
கடலவன் படையும், கால
கோலவன் சிலையில் கோத்து,
கொடுங் கணையோடும் கூட்டி,

மேலவன் துரத்தலோடும், விசும்பின்
 நின்று எரிந்து, வெய்தின்
 மால்இருங் கடலின் வீழ்ந்து
 மறைந்தன மழையும் காற்றும்.

பொ :- மேன்மையை உடையவனாகிய இராமன், தெய்வத்
 தன்மையுடைய வாயுப் படையும் வருணப் படையும் வெளிப்படும்படி,
 (அவற்றைக்) கொடிய அம்புகளோடு சேர்த்து, அழகிய வலிய
 வில்லிலே கோத்துச் செலுத்தின அளவிலே, (மகரக் கண்ணனால்
 ஏவப்பட்ட) மழையும் காற்றும் விரைவாக வானத்திலிருந்து எரிந்து
 கொண்டு, மிகப் பெரிய கடலிலே வீழ்ந்து அழிந்து போயின.

கு :- இராமன் வாயுப் படையையும் வருணப் படையையும்
 அம்புகளோடு சேர்த்து, வில்லிற் கோத்து எய்தான் என்பது முதல்
 இரண்டடிகளாற் போந்த பொருள். காலவன்—காற்று. கடலவன்—
 வருணன். கால—வெளிப்பட. கணையோடும் கூட்டி, கோத்து,
 துரத்தலோடும் என இயைக்க. ‘வெய்து’ என்பது விரைவுக்
 குறிப்பு. மழையும் காற்றும் கூறியதால் இனம்பற்றி இடியும்
 மறைந்ததாகக் கொள்க. அவைகள் எரிந்து கொண்டிருந்தபடியே
 விழுந்து மறைந்தன என்பது கருத்து. மறைதல்—அழிதல். (26)

மகரக் கண்ணனது மாயப் போர்

8561. அத்துணை யரக்க னோக்கி
 யந்தர வான மெல்லாம்
 ஒத்தன வருவே யாக்கித்
 தான்மறைந் தொளித்துச் சூலப்
 பத்திகள் கோடி கோடி
 பரப்பின னதனைப் பார்த்த
 வித்தக னொருவன் செய்த
 வினையமென் றினைய சொன்னான்.

அத்துணை, அரக்கன் நோக்கி,
 அந்தர வானம் எல்லாம்
 ஒத்தன உருவே ஆக்கி,
 தான்மறைந்து ஒளித்து, சூலப்

பத்திகள் கோடி கோடி

பரப்பினன்; அதனைப் பார்த்த

வித்தகன், 'ஒருவன் செய்த

வினையம்'! என்றுஇனைய சொன்னான்;

பொ:- அவ்வளவில், மகரக் கண்ணன் பார்த்து, ஆகாயமெல்லாம் தன்னை ஒத்தனவாகிய உருவங்களை (மாயத்தால்) தோற்று வித்துத் தன் உரு வெளிப்படாமல் மறைந்து பதுங்கிச் சூல வரிசைகளைக் கோடி கோடியாகப் பரப்பினான்; அதனைப் பார்த்த ஞானவடிவினனாகிய இராமன், 'ஒருவன் செய்த சூழ்ச்சி என்னே' என்று இப்படியாகச் சொன்னான் :

கு:- 'அத்துனை' என்றது மழையும் காற்றும் அழிந்த காலத்தை உணர்த்தியது. 'அந்தர வானம்' இருபெயரொட்டு. 'எல்லாம்' என்பது எங்கும் என்னும் இடப்பொருட்டு. வித்தகன்—சதுரப்பாடுடையவன். 'ஒருவன்' என்னும் படர்க்கைப் பெயர், ஈண்டு முன்னிலையாகப் போர் செய்யும் அவனைச் சுட்டியது. வினையம்—சூழ்ச்சி. (27)

இராமன் மனம் வருந்துதல்

8562. மாயத்தால் வகுத்தான் யாண்டும்
வரம்பிலா வருவந் தானெத்
தேயத்தா னென்னு வண்ணங்
கரந்தனன் றெறிரிந்தி லாதான்
காயத்தா லினைய னென்று
நினையலாங் கருத்த னல்லன்
தீயொத்தான் றிறத்தி னென்னை
செயலெனச் சிந்தை நொந்தான்.

'மாயத்தால் வகுத்தான் யாண்டும்
வரம்பிலா உருவம்; தான்எத்
தேயத்தான் என்னு வண்ணம்
கரந்தனன்; தெரிந்தி லாதான்,
காயத்தால் இனையன் என்று
நினையல்ஆம் கருத்தன் அல்லன்;

தீ ஒத்தான் திறத்தின் என்னை
செயல்?' எனச் சிந்தை நொந்தான்.

பொ :- (மகரக் கண்ணன்) மாயத்தினால் அளவில்லாத உருவத்தை எவ்விடத்தும் தோன்றும்படியாகச் செய்து, (தான்) எந்த இடத்தில் இருக்கின்றான் என்று சொல்ல முடியாதபடி ஒளித்து விட்டான்; (அப்படி) ஒளிந்த விட்ட அவன், உடம்பினால் இத்தன்மையை உடையவனென்று நினைக்கும் படியான நினைவுக்கு உட்பட்டவன் அல்லன்; தீயை ஒத்த கொடியவனாகிய அவனிடத்துச் செய்யக் கூடிய செயல் யாது?' என்று மனம் வருந்தினான்.

கு :- 'வகுத்தான்' என்பது முற்றெச்சம். மாயத்தால் வரம்பிலா உருவம் யாண்டும் வகுத்தான் என இயைக்க. 'தேயம்' என்பது இடத்தை உணர்த்தியது. தெரிந்திலா தான்—இன்ன இடத்தில் இருக்கின்றான் என்று தெரியாதபடி ஒளித்த அவன். அவன் உருகண்ணுக்கு வெளிப்படாமையால் 'காயத்தால் இணையன்' என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றான். கருத்து என்பது எண்ணம். (28)

இச் செய்யுளை யடுத்து 23, 26, 43 ஆம் எண்ணுள்ள ஏட்டுச் சுவடிகளில் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப் பாடல் காணப்படுகின்றது.

8562.(a)இந்திரன் பகைஞன் போல

இவனுமோர் மாய வீரன்

றந்திரக் குரக்குச் சேனை

யுளதெலாந் தரையின் வீழ்த்தான்

எந்திர மாகிப் பார்த்த

விடமெலாந் தானே யானான்

அந்தர மவனோ டொப்பார்

ஆரென வமலன் சொன்னான்.

மகரக் கண்ணன் மடிதல்

8563. அம்பின்வா யாறு சோரு

மரக்கன்ற னருளில் யாக்கை

உம்பரிற் பரப்பித் தான்வே

ருளித்தன னென்ன வோர்வான்

செம்புனற் சுவடு நோக்கி
யிதுநெறி யென்று தேவர்
தம்பிரான் பகழி தூண்டத்
தலையற்றுத் தலத்த னானான்.

அம்பின்வாய் ஆறு சோரும்
அரக்கன் தன்அருள் இல்யாக்கை
உம்பரில் பரப்பி, தான்வேறு
ஒளித்தனன், என்ன ஓர்வான்,
செம்புனல் சுவடு நோக்கி
“இது நெறி” என்றுதேவர்
தம்பிரான் பகழி தூண்ட,
தலைஅற்று தலத்தன் ஆனான்.

பொ :- (தன்னுடைய) அம்புபட்ட இடத்திலிருந்து (இரத்தம்) ஆறுபோல ஒழுகும்படியான கருணைக் குணமில்லாத மகரக் கண்ணன், தனது உடம்பை ஆகாயத்தில் பலவாகத் தோற்றச் செய்து, தான் (அவற்றில்) வேறாக ஒளித்திருக்கின்றான் என்று உணர்ந்து, தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராமன், இரத்தம் வழியும் படியான அடையாளத்தைப் பார்த்து, ‘இதுவே (அவன்மீது அம்பு தைத்தற்கு) வழி’ என்று தன் அம்பைச் செலுத்த (அதனால், மகரக் கண்ணன்) தலை துணிக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான்.

கு :- ‘அம்பின்வாய் ஆறு சோர்தல்’ என்பதனால் இரத்தம் என்பது பெறப்பட்டது. ‘அருளில் அரக்கன்’ என இயைக்க. ‘ஓர்வான்’ என்பது முற்றெச்சம். முன்னர்ச் சிந்தை நொந்தவன் இப்பொழுது ஓர்ந்தான் என்றபடி. சுவடு—அடையாளம். தேவர் தம்பிரான்—தேவர்களுக்குத் தலைவனான இராமன். சிந்தை நொந்தான் (28) ஓர்ந்து, சுவடு நோக்கி, தூண்ட, தலத்தானானான் என மேற்பாட்டொடு இயைத்துப் பொருள் கொள்க. (29).

அரக்கன் மாய, மாயையும் அகலுதல்

8564. அயில்படைத் துருமிற் செல்லு
மப் பொடு மரக்கன் யாக்கை
புயல்படக் குருதி வீசிப்
படியிடைப் புரள்த லோடும்

வெயில்கெடுத் திருளை யோட்டுங்
காலத்தின் விளைவி னோடும்
துயில்கெடக் கனவு மாய்ந்தா
லொத்தது சூழ்ந்த மாயை
அயில்படைத்து உருமின் செல்லும்
அம்பொடும், அரக்கன் யாக்கை,
புயல்படக் குருதி வீசி,
படியிடைப் புரள்த லோடும்
வெயில்கெடுத்து இருளை ஓட்டும்
காலத்தின் விளைவி னோடும்
துயில்கெடக் கனவு மாய்ந்தா
லொத்தது — சூழ்ந்த மாயை.

பொ :- கூர்மையுடைத்தாய் இடியைப்போலச் செல்கின்ற இராமனது அம்புடன் மகரக் கண்ணனது உடல், மேகம் மழை பொழிவதுபோல இரத்தத்தைப் பொழிய விட்டுப் பூமியில் விழுந்து புரண்ட அளவில், (அவனால்) விளைவிக்கப்பட மாயை, சூரியன் இருளைக் கெடுத்து ஓட்டும்படியான விடியற்காலத்தின் தோற்றத் தோடும் உறக்கம் கெட, (அவ்வுறக்கத்திற் கண்ட) கனவு (முற்றி லும் பொய்யாய்) அழிந்து போனதை ஒத்தது.

கு :- அம்பு நெருப்பை உழிழ்ந்து கொண்டு செல்லுதலின் 'உருமிற் செல்லும்' என்றார். 'புயல்பட' என்பதில் 'பட' என்பது உவம வாசகம். இருளைக் கெடுத்து என மாறிக் கூட்டுக. 'காலத் தின் விளைவு' என்றது இருள் நீங்கி ஒளி பெறுதலை. மாயை நீங்கிய தற்குப் பொழுது புலர்ந்த அளவில் உறக்கம் நீங்க, அவ்வுறக்கத்திற் கண்ட கனா அழிந்ததை உவமையாகக் கூறினார். (30)

இச் செய்யுளை யடுத்து 52 ஆம் எண்ணுள்ள அச்சுப் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகிறது.

அரக்கன் மாய, மாயையும் அகலுதல்

8564. (a) மற்றவன் இறத்த லோடும்

மறைகளும் தேடிக் காணாக்

கொற்றவன் சரத்தின் மாறி

கடையுக் கழையின் கொள்ளப்

பற்றியங் கரக்கர் தானை
 வெள்ளமத் தனையும் பாரில்
 அற்றவை யழிந்து சிந்த
 அறுத்தொரு கணத்தில் மாய்த்தான்.

நான் குருதிக் கண்ணனோடு பொருது அவனை மாய்த்தல்

8565. குருதியின் கண்ணன் வண்ணக்
 கொடிநெடுந் தேரன் கோடைப்
 பருதியி னடுவட் டோன்றும்
 பசஞ்சுடர் மேகப் பண்பன்
 எரிகனை சிந்திக் காலி
 னெய்தினான் றன்னோ டேற்றான்
 விரிகடற் றட்டான் கொல்லன்
 வெஞ்சினத் தச்சன் வெய்யோன்.

குருதியின் கண்ணன், வண்ணக்
 கொடிநெடுந் தேரன், கோடைப்
 பருதியின் நடுவண் தோன்றும்
 பசஞ்சுடர் மேகப் பண்பன்,
 எரிகனை சிந்தி, காலின்
 எய்தினான் தன்னோடு ஏற்றான் —
 விரிகடல் தட்டான், கொல்லன்,
 வெஞ்சினத் தச்சன், வெய்யோன்.

பொ :- குருதிக் கண்ணன், அழகிய கொடி கட்டப்பட்ட பெரிய
 தேரையுடையவனாய், கோடையை உண்டு பண்ணுகின்ற சூரியனது
 (ஒளியின்) நடுவிலே தோன்றுகின்ற பசிய ஒளியையுடைய மேகத்
 தின் தன்மையையுடையவனாய், நெருப்பை உமிழ்கின்ற அம்புகளை
 எய்துகொண்டு, காற்றைப் போல விரைந்து வந்தவனாகிய அவனோடு
 பரந்த கடலில் அனை கட்டியவனாய், கொல்லும் தொழிலையுடைய
 வனாய், வெவ்வித கோபத்தால் பயமுறச் செய்பவனாய் கொடியவனு
 மாகிய நான் எதிர்த்தான்.

கு :- தேருக்குச் சூரியனது ஒளியும் குருதிக் கண்ணன் நிறத்
 திற்கு மேகமும் உவமை. 'காலின்' என்பதில் 'இன்' உவம உருபு.

இச் செய்யுளில் தட்டான், கொல்லன், தச்சன் எனச் சொல்லளவில் சாதிப் பெயர் வந்தமை காண்க.

(31)

8566. அன்றவ னும வின்னு

ணலங்கற்றோ ளிலங்க வாங்கி

ஒன்றல பகழி மாரி

ஊழித்தீ யென்ன வய்த்தான்

நின்றவ னெடிய தாங்கோர்

தருவினா லகல நீக்கிச்

சென்றனன் கரியின் வாரிக்

கெதிர்படர் சீய மன்னான்.

அன்று, அவன் நாம வில்நாண்

அலங்கல் தோள்இலங்க வாங்க.

ஒன்று அலபகழி மாரி,

ஊழித்தீ என்ன உய்த்தான்.

நின்றவன், நெடியது ஆங்கோர்

தருவினால் அகல நீக்கி,

சென்றனன்— கரியின் வாரிக்கு

எதிர்படர் சீயம் அன்னான்.

பொ:- அப்பொழுது, குருதிக் கண்ணன் அச்சத்தைச் செய்யும் படியான வில்லில் பூட்டிய நாணை மாலையணிந்த தோள் விளங்கும் படியாக இழுத்து, பல அம்பு மழையை ஊழிக் காலத்துத் தீயைப் போல (நெருப்பு உமிழும்படியாக)ச் செலுத்தினான்; அங்கே நின்றவ னாகிய நளன், நெடியதாகிய ஒரு மரத்தினால் (அந்த அம்புகளை) அப்பாற் செல்லும்படி நீக்கி, யாணைக் கூடத்திற்கு எதிராகச் செல்லு கின்ற சிங்கத்தை ஒத்தவனாகிச் சென்றான்.

கு:- நாமம்—அச்சம். தோள் இலங்க வாங்குதல் என்பது தோள் வரை இழுத்தலைக் குறித்தது. ஒன்று அல—ஒன்று அல்லாதது; பல என்றபடி. பகழியை மாரியாக உருவகித்தார்; சொரிதலை உணர்த்தற்கு. நின்றவன், தருவினால் அகல நீக்கி, சீயத்தை ஒத்த வனாகிச் சென்றனன் என்க. மரத்தைச் சுழற்றுதலினால் அம்புகள் விலகின. வாரி—யாணைக் கூடம்.

(32)

8567. கரத்தினிற் றிரியா நின்ற
 மரத்தினைக் கண்ட மாகச்
 சரத்தினிற் றுணித்து வீழ்த்த
 தறுகணுன் றன்னை நோக்கி
 உரத்தினைச் சுருக்கிப் பாரி
 னெடுங்கினுன் றன்னை யொப்பான்
 சிரத்தினிற் குதித்தான் தேவர்
 திசைமுகங் கிழிய வார்த்தார்.

கரத்தினில் திரியா நின்ற
 மரத்தினைக் கண்ட மாகச்
 சரத்தினின் துணித்து வீழ்த்த
 தறுகணுன் தன்னை நோக்கி,
 உரத்தினைச் சுருக்கிப் பாரின்
 ஓடுங்கினுன், தன்னை ஒப்பான்
 சிரத்தினில் குதித்தான்; தேவர்
 திசைமுகம் கிழிய ஆர்த்தார்.

பொ :- (தன்னுடைய) கையிலே சுழல்கின்ற மரத்தைத் துண்ட
 மாக அம்பினால் வெட்டி விழச் செய்த அஞ்சாமையுடைய குருதிக்
 கண்ணனைப் பார்த்துத் தன்னைத்தானே ஒப்பவனான நான், மார்
 பைச் சுருக்கிப் பூமியில் ஓடுங்கினுன் போலப் பதுங்கி அவனுடைய
 தலையில் குதித்தான் ; (அதனைப் பார்த்துத்) தேவர்களெல்லாம் திசை
 யிடங்களெல்லாம் பிளவுபடும்படியாக ஆரவாரித்தார்கள்.

கு :- நான் கையில் சுழன்று கொண்டிருந்த மரத்தினைக் குருதிக்
 கண்ணன் அம்பினால் துணித்து வீழ்த்தான். அத்தகைய குருதிக்
 கண்ணன் தலையில் நான் பாய்ந்தான். அதுகண்டு தேவர் ஆர்த்தார்
 என்க.

(33)

8568. எரியும்வெங் குன்றி னும்ப
 ரிந்திர வில்லிட் டென்னப்
 பெரியவன் றலைமே னின்ற
 பேரெழி லாளன் சோரி

சொரிய வன்சண்ணின் மூக்கிற்
 செவிகளின் மூளை தூங்க
 நெரியவன் தலையைக் காலா
 உதைத்துமா நிலத்தி லிட்டான்.

எரியும்வெங் குன்றின் உம்பர்,
 இந்திர வில் இட்டென்ன,
 பெரியவன் தலைமேல் நின்ற
 பேர் எழிலாளன், சோரி
 சொரிய, வன்கண்ணின் மூக்கின்
 செவிகளின் மூளை தூங்க,
 நெரியவன் தலையைக் காலால்
 உதைத்து, மாநிலத்தில் இட்டான்.

பொ :- நெரு பு எரிகின்ற கொடிய மலையின்மேலே இந்திரவில்
 தோன்றினாற்போலப் பெருந்தோற்றமுள்ள குருதிக் கண்ணனது
 தலை ன்மேல் நின்ற பெரிய அழகுடையனாகிய நளன், (குருதிக்
 கண்ணனது) வலிய கண்களிலும் முக்குகளிலும் செவிகளிலும்
 இரத்தம் சொரியவும், மூளை வழியவும், வலிய தலையை நெரியும்படி
 யாகக் காலால் உதைத்து (அவனைப்) பூமியில் தள்ளினான்.

கு :- குருதிக் கண்ணனது தலைமேல் நளன் இருந்த தோற்றம்
 மலைமேல் இந்திரவில் இட்டாற் போன்றது. தலையில் உதைத்தலும்
 கண்முக்கு செவி ஆகிய துவாரங்களின் வழியாக இரத்தம் பெரு
 கிற்று; தலை நெரிந்ததனால் மூளை ஒழுகிற்று; எனவே, குருதிக்
 கண்ணன் இறந்துபட்டமை பெறப்பட்டது. (34)

சிங்கனைப் பனசன் கொல்லுதல்

8569. அங்கவ னுலத்த லோடு

மழற்கொழுந் தொழுகுங் கண்ணான்
 சிங்கன்வெங் கணையன் வில்லன்
 ருரணி தேரின் மேலான்
 எங்கடா போதி யென்னு
 வெய்தின னெதிரி லாத
 பங்கமின் மேரு வாற்றற்
 பனசன்வந் திடையிற் பாய்ந்தான்.

அங்குஅவன் உலத்த லோடும்,
 அழற்கொழுந்து ஒழுகும் கண்ணான்,
 சிங்கன், வெங்கணையன், வில்லன்,
 தார்அணி தேரின் மேலான்
 ‘எங்குஅடா போதி?’ என்னு,
 எய்தினன்; எதிர் இலாத
 பங்கம்இல் மேரு ஆற்றல்,
 பனசன்வந்து, இடையில் பாய்ந்தான்.

பொ :- குருதிக் கண்ணன் இறந்த அளவில், சிங்கன் என்பவன் நெருப்பு உமிழும் கண்களையுடையவனாய், கொடிய அம்பையுடையவனாய் வில்லையுடையவனாய் சிறுமணிகள் கட்டிய தேரின்மேல் ஏறியவனுமாகி, (நளனைப் பார்த்து) ‘எங்கடா போகிறாய்?’ என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்தான்; (அதைக் கண்டு), கெடுதலில்லாத மேருவைப் போன்ற ஆற்றலையுடைய ஒப்பில்லாத பனசன் என்பவன் நடுவிலே வந்து குதித்தான்.

கு :- அங்கு, அசை. உலத்தல் - இறத்தல். அழற்கொழுந்து ’ நெருப்பு. மேலான் எய்தினன் எனக் கூட்டுக, ‘எங்கடா’ போதி- என்றது அதட்டல் வார்த்தை. எதிரிலாத பனசன், ஆற்றல் பனசன் எனத் தனித்தனி இயைக்க. இடையில் வந்து பாய்ந்தான் என்க. ‘இடையில்’ என்பதற்கு அந்தச் சமயத்தில் எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று.

(35)

8570. பாய்ந்தவன் ரோளின் மார்பின்

பல்லங்க ணல்ல பண்போ

டாய்ந்தன வசனி போல

வையிரண்டழுந்த வெய்தான்

காய்ந்தனன் கனலி நெய்யாற்

கனன்றது போலக் காந்தி

ஏய்ந்தெழு தேரி னோடு

மிமைப்பிடை யெடுத்துக் கொண்டான்.

பாய்ந்தவன் தோளில், மார்பில்,

பல்லங்கள் நல்ல பண்போடு

ஆய்ந்தன, அசனி போல,

ஐ - இரண்டு அழுந்த எய்தான்;

காய்ந்தனன், கனலி நெய்யால்
கனன்றது போலக் காந்தி;
ஏய்த்து எழு தேரினோடும்,
இமைப்பிடை எடுத்துக் கொண்டான்.

பொ :- அப்படிக் குதித்த பனசனது தோள்களிலும் மார்பிலும்
நல்ல தகுதியோடு ஆராய்ந்தெடுத்தனவாகிய பத்து அம்புகளை
இடியைப் போல அழுந்தும்படியாக (ச் சிங்கன்) எய்தான்; (அதைப்
பார்த்துப் பனசன்) கோபித்து, நெருப்பு நெய்யால் சுடர்விட்டு எரிவது
போலக் கொதித்து (ச் சிங்கனைப்) பொருந்தி ஊர்ந்து வருகின்ற
தேரோடும் ஓரிமைப்பிற்குள் (கையினால்) தூக்கினான்.

கு :- தோள்களிலும் மார்பிலும் என உம்மை விரிக்க. பல்லம்-
அம்பு. ஆய்தல் - ஆராய்தல்; தேர்ந்தெடுத்தல். இடிபோல எய்தான்
என்றது இடிபோலக் கொடுமையைச் செய்யும்படியாக எய்தான்
என்றபடி. 'காய்ந்தனன்' என்பது முற்றெச்சம். காந்தி—மனம்
கொதித்தெழுந்து. (36)

8571. தேரொடு மெடுத்த லோடு

நிலத்திடைக் குதித்த செங்கண்

மேருவிற் றேற்றத் தான்ற

னுச்சிமே லதனை வீசப்

பாரிடை விழுத லோடுந்

தானவ னும்பர் பாயச்

சோரியு முயிருஞ் சோரத்

துகைத்தனன் வயிரத் தோளான்.

தேரொடும் எடுத்த லோடு,

நிலத்திடைக் குதித்த செங்கண்

மேருவின் தோற்றத்தான் தன்

உச்சிமேல் அதனை வீச,

பாரிடை விழுத லோடும்,

தானவன் உம்பர் பாய,

சோரியும் உயிரும் சோர,

துகைத்தனன் வயிரத் தோளான்.

பொ :- (பனசன் சிங்கனைத்) தேரொடு தூக்கினவுடனே,
தேரினின்றும் பூமியிலே குதித்த சிவந்த கண்களையும் மேருமலை

போன்ற வடிவத்தினையுமுடைய சிங்கனது தலையின்மேல், வலிய தோளையுடைய பனசன் தேரை எறிய, (சிங்கன் அது பட்டுப்) பூமியில் விழுந்ததும், அரக்கனாகிய அந்தச் சிங்கனது உயிர் துறக்க உலகிற்கு விரைந்து செல்ல, இரத்தமும் உயிரும் சோரும்படியாகப் பனசன் (அவனது உடம்பினை) மிதித்து உழக்கினான்.

கு :- கண்களையும் தோற்றத்தையும் என உம்மை விரிக்க. 'மேருவின்' என்பதில் 'இன்' உவம உருபு. தானவன் - அரக்கன்; ஈண்டுச் சிங்கனைக் குறித்து நின்றது. போரில் இறந்த வீரர் வீரசுவர்க்கம் அடைவர் என்னும் முறை விளங்க 'உம்பர் பாய' என்றார். துறைத்தல் - பல கால் மிதித்தல். (37)

இச் செய்யுளை யடுத்து, 52 ஆம் எண்ணுள்ள அச்சப் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் காணப்படுகின்றது.

8571. a. மடிந்தனன் சிங்க னென்னும்
மறந்தரு வயிரத் தோளான்
தொடர்ந்தன ரரக்கர் பின்னும்
தொடர்ந்தவர் தம்மை யெல்லாம்
கடந்தனர் கவியின் வீரர்
களத்திடைக் கணத்தில் மாய்த்தார்
நெடுந்திரைப் பரவை மீது
நிறைந்தது குருதி நீத்தம்.

போர்ச் செய்தியை இராவணனுக்கு உரைக்கத்
தூதர் செல்லுதல்

8572. தாரதல வேந்தன் மைந்தர்
சரத்தினுங் கவியின் றுனை
மராமர மலையென் றின்ன
வழங்கவும் வளைந்த தானை
பராவரும் வெள்ளம் பத்தும்
பட்டன பட்டி லதார்
இராவணன் றூதர் போனார்
படைக்கல மெடுத்தி லாதார்.

தராதல வேந்தன் மைந்தர்
 சரத்தினும், கவியின் தாணை
 மராமரம், மலை, என்று இன்ன
 வழங்கவும், வளைந்த தாணை,
 பராவ அரும் வெள்ளம்
 பத்தும் பட்டன பட்டிலாதார்
 இராவணன் தூதர் போனார்
 படைக்கலம் எடுத்தி லாதார்.

பொ :- பூமிக்கு அரசனாகிய தசரதன் மைந்தராகிய இராம இலக்குவர் அம்புகளை விடுதலினாலும் குரக்குச் சேனைகள் மராமரம், மலை என்று இவைகளை எறிதலினாலும், மகரக் கண்ணனைச் சூழ்ந்து வந்த சொல்லுதற்கரிய பத்து வெள்ளம் சேனைகளும் இறந்துபட்டன. படைக்கலம் எடுக்காதவராயும் (அதனால்) இறவாமல் நின்றவருமான இராவணன் தூதர்கள் (செய்தியை உரைக்க நகருக்குச்) சென்றார்கள்.

கு :- தரையாகிய தலம், தராதலம். பராவுதல் - சொல்லுதல். மகரக் கண்ணனுடைய சேனை ஐந்து வெள்ளம் எனவும், அரசனால் அனுப்பப்பட்ட சேனை ஐந்து வெள்ளம் எனவும் மேல் 'தன்னுடைச் சேனை' (6) என்னும் செய்யுளில் கூறியதனை ஈண்டு அநுவதித்தார். படைக்கலம் இல்லாதவரைக் கொல்லுதல் போர் முறையன்று என்பதனை விளக்கப் 'படைக்கலம் எடுத்திலாதார் போனார்' என்றார். இதனால் அறப்போர் நிகழ்ச்சி பெறப்பட்டது. (38)

21. பிரமாத்திரப் படலம்

முன்னுரை

இந்திரசித்து, இலக்குவன்மேற் பிரமனது படைக்கலத்தைச் செலுத்திய நிகழ்ச்சியை விரித்துரைக்கும் படலமாதலின் இது, பிரமாத்திரப் படலம் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இப் படலத்தில் அமைந்துள்ள செய்யுட்கள் 231.

படலப் பொருட் சுருக்கம்

மகரக் கண்ணன் இறந்த செய்தியைத் தூதர்கள் இராவணனிடம் சென்று தெரிவித்தனர். இராவணன், 'என் மகன் இந்திரசித்தை அழைத்து வம்மின்' எனப் பணித்தான். தூதர்கள் வாயிலாகப் போர்க்கள நிகழ்ச்சியைக் கேட்டறிந்த இந்திரசித்து, தந்தையை விரைந்து அணுகித் தேறுதல்கூறி வணங்கினான். வணங்கி நால் வகைச் சேனைகள் சூழப் போர்க்களம் நோக்கிச் சென்றான். அரக்கரது சேனை வெள்ளம் செல்லுதலால் பூமியிலிருந்து மேலெழுந்த துகள்கள் வானுலகளவும் மேற்சென்று வானவர் மகளிரின் இமையாக் கண்களிற் படிந்து கடல்போலும் கண்ணீர்ப் பெருக்கினைத் தோற்று வித்தன. ஆயிர கோடித் தேர்களின் நடுவே செல்லும் இந்திரசித்து, கோள்களின் நடுவே செல்லும் கதிரவனையொத்துத் தோன்றினான். அவன், தன்னுடைய சேனைகளை அன்றிற் பறவையின் உருவம் அமைய அணிவகுத்து நிறுத்தித் தன் வில்லின் நானொலியெழுப்பி ஆரவாரித்தான். அவ் வொலியினைச் செவிமடுத்த வானர சேனைகள் வெருவி ஓடின. அரக்கர் சேனைகள் ஆரவாரித்து மேற்சென்று நெருங்கின. அந் நிலையில் அனுமன் தோளின்மேல் இராமபிரானும் அங்கதன் தோளின்மேல் இலக்குவனும் அமர்ந்து போருக்குப் புறப் பட்டனர். தேவர்கள் மலர்மழை பொழிந்து வாழ்த்தினர். அரக்கருடைய தெய்வப் படைகள் வானரர்களாற் பொறுத்தற்கரிய ஆற்றல் வாய்ந்தன என்பதனை எண்ணிய இராமன், நீலன் முதலிய வானரத் தலைவர்களைத் தனக்கும் தம்பிக்கும் பின் வரிசையில் நிற்குமாறு பணித்தான்.

வில் வீரராகிய இராம இலக்குவர் இருவரும் அரக்கருடைய நால் வகைச் சேனைகளின் மேலும் அம்புமழை பொழிந்தனர். அவரது விற்றெழில் வன்மையினை இந்திரசித்து வியந்து நோக்கினான். தன்னுடன் வந்த சேனைகள் பலவாறு அழிவுற்ற அவல நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணுற்றான். இராம, இலக்குவர் எய்த அம்புகளால் அரக்கரிற் பெரும்பாலோர் மாண்டொழிந்தனர். அனுமன் தோள்கொட்டி ஆரவாரித்தான். எஞ்சியுள்ள அரக்கர்கள் அஞ்சி நடுங்கினர். இந்திரசித்து, அஞ்சிய அரக்கர்களைக் கடிந்துரைத்துத் தான் ஒருவனாகவே இராம இலக்குவர்மேற் போருக்கு எழுந்தான். உடன்வந்த தேர்ப்படைகள் நிலமும் திசைகளும் அதிரக் கிளர்ந்தெழுந்தன.

இலக்குவன், இராமனை வணங்கி நின்று வஞ்சனையில் வல்ல இந்திரசித்தின் தலையினைத் தானே அம்பினால் வீழ்த்துவதாக வஞ்சினங் கூறினான். அதுகண்டு அமரர் ஆராவரித்தனர். இராமன் இலக்குவனைப் பாராட்டினான். இலக்குவன் இராமனைத் தொழுது போர்க்கு எழுந்தான். அவனைச் சுமந்து செல்லும் அங்கதன் ஆரவாரித்தான். இராமனது சங்கம் முழங்கியது. அரக்க வீரர்கள் இலக்குவன்மேற் படைக்கலங்களை வீசினர். இலக்குவன் எய்த அம்புகளால் அரக்கர் படைக்கலங்கள் யாவும் துகளாயின. அரக்கர் சேனைகள் சிதைந்தழிவுற்றன. இலக்குவனுடன் சேர்ந்து இராமனும் அம்புகளைச் சொரிவதால், தன் சேனைகள் மடியத் தானும் தன் தேருமே யாகத் தனிமையுற்ற இந்திரசித்து, இராம இலக்குவரை நோக்கி, 'நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்து என்னுடன் பொருதிரோ? அன்றி ஒருவர் ஒருவிராய் வந்து பொருதிரோ? அன்றி நும்முடைய சேனைகளுடன் வந்து பொருது மடிகின்றீர்களோ? இவற்றுள் நுமக்கு ஏற்றதொன்றைச் சொல்மின்' என வினாவினான். அது கேட்ட இலக்குவன் 'யான் ஒருவனாகவே தனித்துப் பொருது உன்னைக் கொல்வதாக வஞ்சினஞ் செய்துள்ளேன்' என்றான். 'உன் தமையனுக்கு முன்னே உன்னைக் கொன்று நும்மிருவரது குருதி நீரால் என் தம்பிமாருக்கும் என் சிறிய தந்தைக்கும் இறுதிக்கடன் செய்வேன்' என்றான் இந்திரசித்து. அரக்கராகிய நும்மினத்தார்க்கெல்லாம். ஒரு சேர இறுதிக்கடன் செய்தற்கு இங்கு உள்ளவன் வீடணனே. நீ உன் தந்தைக்குச் செய்தற்குரிய இறுதிக்கடனை உனக்கு உன் தந்தை செய்வான்' எனக் கூறினான் இலக்குவன்.

இந்திரசித்து வெகுண்டு அம்புமழையினை அளவின்றிப் பொழிந்தான். அமரர்கள் அஞ்சிக் கண்புதைத்து ஒடுங்கினர். இந்திரசித்து ஏவிய அம்புகளைத் தடுத்து விலக்கி அவனை எதிர்த்துச் சென்றான் இலக்குவன். பின்னின்று இராமன் அறங்கருதி அம்புகளைச் சொரிந்திலன். இலக்குவன் கடும்போர் புரிந்தனன். தான்

ஏறிய தேர் அழியத் தனியனாய் நின்ற இந்திரசித்து, அங்குதன் முதலியோர்மேல் அளவற்ற அம்புகளைத் தூர்த்து வெற்றிச் சங்கினை ஊதினான். இலக்குவன், இந்திரசித்தின் கங்கணத்தையும் மார்பிற் கவசத்தையும் சிதைத்து வில்நாணொலிசெய்தான். இராமன் பணித்த வண்ணம் வானரவீரர்கள் அண்டங்குடைய ஆரவாரித்தனர். இந்திரசித்து விரைந்து விண்ணில் மறைந்தான். இலக்குவன் 'அவன் மேல் அயன்படை தொடுப்பேன்' என்றான். 'அப் படைக்கலம் அவ னொருவனோடு மட்டும் முடிவதன்று, உலக முன்றையும் அழிக்கும்' என்று கூறி இராமன் தடுத்தான். உணர்வுடைத் தம்பியாகிய இலக்குவனும் அச் செயலைத் தவிர்த்தான். மறைந்து நின்ற இந்திரசித்து அவர்களது கருத்துணர்ந்து தானே அவர்கள்மேல் தெய்வப் படையினை ஏவுவதாகத் துணிந்து அவ் விடத்தைவிட்டு விரைந்து நீங்கினான். அதனையுணராத தேவர்களும் வானரர்களும் ஆரவாரித் தனர்.

தோல்வியுற்ற இந்திரசித்து, ஒருவருமுணராதவாறு மறைந்து இலங்கையை அடைந்தான். பிரமாத்திரத்தினைத் தானே முற் படத் தொடுப்பதாக எண்ணிச் சென்ற இந்திரசித்தின் எண்ணத்தை யுணராத இராம இலக்குவர் இருவரும் தமது போர்க்கோலத்தைக் களைந்தனர். அப்பொழுது கதிரவன் மறைய மாலைப்பொழுதாயிற்று. இராமன் வீடணனை நோக்கிச் சேனைகட்குரிய உணவினைத் தேடிக் கொணருமாறு பணித்தான். வீடணன் ஏவலருடன் விரைந்து சென் றான். இராமன் தெய்வப் படைக்கலங்கட்குப் பூசனை புரிய எண்ணி, இலக்குவனைச் சேனைகளைக் காக்குமாறு பணித்துப் போர்க்களத்தை விட்டு வேறிடஞ் சென்றான்.

இந்திரசித்து இராவணனைக்கண்டு போரில் நிகழ்ந்தவற்றை எடுத்துரைத்தான். இராவணன், 'இனிச் செய்தற்குரியது யாது?' என வினவினான். 'ஆற்றல் மிக்க போர் வீரராகிய இராம இலக்குவர் உணராதவாறு மறைந்து நின்று அவர்மேற் பிரமாத்திரத்தை முற் படச் செலுத்திக் கொல்லுதலே இனிச் செய்யத் தகுவது' என்றான் இந்திரசித்து. இராவணன், மகோதரனை நோக்கி, 'நீ படையுடன் முந்தச்சென்று மாயப்போர் புரிவாயாக' எனப் பணித்தான். அது கேட்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மகோதரன் நூறுவெள்ளம் சேனை உடன் வரப் போர்க்களத்திற் புக்கான். அரக்கர்க்கும் வானரர்க்கு மிடையே பெரும் போர் நிகழ்ந்தது. இறந்த வானரர்கள் வானவ ராகி அரம்பையர் எதிர்கொள்ள வானுலகு புக்கனர். தூயோனாகிய இலக்குவன் எய்த அம்புகள்பட்டு இறந்த இரக்கமற்ற அரக் கர்களும் தேவர்களாய் அமருலகு புக்கனர். இலக்குவன் போர்க்கள மெங்குந் திரிந்து அம்புமழை சொரிந்து அரக்கர் சேனைகளை அழித்

தான். அப்பொழுது அனுமன் அங்கு இறந்த கும்பகருணனால் விடப்பட்டுக் கிடந்த தண்டாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு அரக்கர் சேனைகளைப் புடைத்தழித்தான்.

சுக்கிரீவன், நீலன் முதலியோர் ஒருவர் ஒருவரைக் காணமுடியாத தூரத்தினராய் அரக்கர் சேனைகளின் நடுவே இருந்தனர். அனுமன் அகம்பன் என்னும் அரக்கனோடு கடும்போர் புரிந்து வெறுங்கையனாக்கி அவனைத் தனது இடக்கையாற் குத்தி வீழ்த்தினான். அதுகண்டு அரக்கர்கள் அஞ்சியோடினர். இலக்குவன் எய்த அம்புகளால் அரக்கர் சேனைகள் அழிவுற்றன. இலக்குவன் நின்ற இடம் இதுவென அறியாது அனுமன் கலக்கமுற்றான். மகோதரனது மாயையால் அரக்கர் சேனையிடையே நின்ற அங்கதன் முதலியோர் ஒருவரையொருவர் காணமுடியாத நிலையில் சேய்மையிடத்தாராய்த் தனிமையுற்றனர். இலக்குவனிருக்குமிடத்திற்கு இரண்டு முன்று காத தூரத்திற்கு அண்மையில்சென்றான் அனுமன்; இலக்குவன் செய்த போரின் பலவகை அடையாளங்களைக் கண்ணுற்றான்; அவனது வில்நாணொலியைக் கேட்டு அலைகடலின் இரு மடங்கு ஆரவாரித்தான். அப் பேரொலியைச் செவிமடுத்த இலக்குவன், 'அனுமன் வந்தான். அவன் வாயிலாக மற்றையோர் செய்தி களை அறிபலாம்' என மகிழ்ந்து திரும்பிப் பார்ப்பதற்கு முன் அனுமன் அவனைப் பணிந்து நின்றான். இலக்குவன் அனுமனைத் தழுவிக்கொண்டு, - 'ஐயனே! வானரவீரர்கள் எங்கேயுள்ளார்கள்? சுக்கிரீவன் எவ் விடத்தேயுள்ளான்? அங்கதன் உன்னைவிட்டுப் பிரிந்ததெவ்வாறு? நிகழ்ந்த தொன்றும் அறிந்திலேன். சொல்வாயாக' என வினவினான். 'தலைவ! போர்மேற் சென்ற அவர்கள் பகைவர்களை எதிர்த்துத் தொடர்ந்து போயின செய்தியைத் தவிரப் பிறிதொன்றும் அறியப் பெற்றிலேன். பகைவரால் உண்டாக்கப் பட்ட இம் மயக்கத்தினைத் தெய்வப் படைகளால் அழித்தொழித்தாலன்றி நின் அடியராகிய வானரவீரர்கள் நின்னை வந்தடையும் ஆற்றலுடையரல்லர்' எனக் கூறினான் அனுமன். அவனது மனக் கருத்துணர்ந்த இலக்குவன், இராமனை நினைந்து வாழ்த்தி, அரக்கர் சேனைகளின் மேற் பாசுபதாத்திரத்தைச் செலுத்தினான். அரக்கர் சேனை எரிந்தொழிந்தது. திசையெங்கும் முடியிருந்த இருள்நீங்கியது. தேவர்களும் மனமயக்கம் தீர்ந்து நல்லுணர்வு பெற்றனர். மகோதரன் தான் செய்தமாயை நீங்கினமையால் வானில் மறைந்தான். வானர வீரர்கள் எல்லோரும் இலக்குவனை அணுகி மகிழ்ந்து கூத்தாடினர். இலக்குவன் தன் சேனைவீரர் யாவர்க்குந் தீதிலாமையறிந்து உளம் மகிழ்ந்தான்.

இந் நிகழ்ச்சியை அரக்கர் தூதர் சென்று இராவணனுக்கும் இந்திரசித்திற்கும் எடுத்துரைத்தனர். பகைவர்மேற் பிரமாத்த

திரத்தை ஏவுவதற்கு இதுதான் ஏற்றகாலம் என எண்ணிய இந்திர சித்து, ஆலமரம் ஒன்றையடைந்து முறைப்படி வேள்வி செய்தான். அவ் வேள்வி நிறைவேறிய நிலையில் அங்குளதாகிய அறிகுறியினால் தனக்கு வெற்றிகிடைத்தல் உறுதியெனவுணர்ந்து தேவர் முதலியோர் அறியாதபடி பிரமாத்திரத்துடன் விசும்பிற் சென்று மறைந்திருந்தான். அவனது வரவினையுணர்ந்த மகோதரன் மாயையினால் இந்நிரனுருவங் கொண்டு வெள்ளையாணையில் அமர்ந்து தேவர் முனிவர் முதலியோர் தனக்குத் துணையாய் உடன்வர, வானர சேனையை அழிக்கத் தொடங்கினான். அதுகண்டு வானர வீரர் திகைப்புற்றனர். இலக்குவன் அனுமனைப் பார்த்து, 'முனிவர் வானவர் முதலியோர் நம்மை வெகுண்டு வருதற்குக் காரணம் யாது'? என வினவினான். அந் நிலையில் மறைந்து நின்ற இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தை இலக்குவன்மேல் ஏவினான். ஒளிமிக்க அம்புகள் இமைப்பொழுதுக்குள் இலக்குவன் மேனியில் தைத்து ஊன்றின. இலக்குவன் செயலற்றுத் தளர்த்து வீழ்ந்தான். 'இந்திரனாகி வந்தவனை அந்தரத்தில் ஏற்றுவேன்' என எழுந்த அனுமன், பிரமாத்திரத்தால் தாக்கப்பட்டு நினைவும் செய்கையும் மறந்துபோய்த் தரையிற் சாய்ந்தான். சுக்கிரீவன், அங்கதன், சாம்பன், நீலன், இடபன், பனசன், குமுதன், நளன், மயிந்தன் முதலிய வானரர்கள் அனைவரும் அப் படைக் கலத்தால் தாக்குண்டு உயிரொடுங்கிச் சாய்ந்தனர். வானரங்கள் யாவும் தரையில் தள்ளப்பட்டு முளையடித்துப் பிணித்தவற்றை யொத்து இறந்து கிடந்தன.

தமது உடம்பினைத் துறந்து வானுலகிற் சென்ற வானர வீரர்களைத் தேவர்கள் எதிர்கொண்டு அன்போடு உபசரித்து மீளவும் மண்ணுலகிற் செல்லுமாறு வற்புறுத்தி வேண்டிக் கொண்டனர்.

'வானரக் குழுவுடன் இலக்குவன் இறந்து போயினன்; இராமன் இங்கு வந்திலன்' என எண்ணிய இந்திரசித்து, வெற்றிச் சங்கினை ஊதி இராவணனை அடைந்து போரில் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறினான். அது கேட்ட இராவணன், 'இராமன் இறந்திலனோ' என ஏக்கற்று வினவினான். 'இராமன் போர்க்களத்தைவிட்டு நெடுந்தாரம் சென்றான். போர்க்களத்தில் இருந்திருப்பானாயின் இலக்குவனையும் அனுமன் சுக்கிரீவன் அங்கதன் முதலியோரையும் நான் பிரமாத்திரத்தால் கொன்றொழிக்கவும் தன் வீரத்திறமை யெல்லாவற்றையும் மறந்து தான் சும்மா இருந்திருப்பானோ? என மறுமொழி கூறினான் இந்திரசித்து. பின் இந்திரசித்தும் மகோதரனும் தத்தம் இருப்பிடம் அடைந்தனர். இராமன் தெய்வப் படைக்கலங்கட்கு வழிபாடு செய்துகொண்டு வேரோரிடத்தில் இருந்தான்.

படைக்கல பூசையினை நிறைவேற்றிய இராமன், அக்கினிப் படையினால் இருளையகற்றிப் போர்க்களத்தை நோக்கி நடந்தான்.

போர்க்களத்திற் புக்கவன், அங்கே பிரமாத்திரத்தினால் உயிரொடுங் திக் கிடக்கும்சுக்கிரீவன் முதலிய வானரத் தலைவர்களைத் தனித்தனி கண்டு வருந்தினான்; அவர்களது பேரன்பின் திறத்தையும் தன்னை அடைந்தோரைப் பாதுகாக்கத் தவறிய தனது எளிமை நிலையையும் எண்ணி அழுது புலம்பினான்; பிரமாத்திரத்தால் தாக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் தம்பி இலக்குவனைக் கண்டு ஆற்றொணாத் துயருற்று உணர்வு ஒடுங்கினான். அங்கு அவனைத் தேற்றுவார் ஒருவருமில்லை. துணையாய் வந்தோர் அனைவரும் இறந்துபட்டனர். ஞான நாயகனாகிய இராமனது பெருந்துயர்கண்டு தேவர் முதலிய யாவரும் வருந்தினர்.

சிறிது உணர்வு வரப்பெற்ற இராமன் கண்ணிழித்துப் பார்த்தான்; தம்பி இலக்குவன் இறந்துவிட்டான் என்பதற்கேற்ற குறிப் பினைக் கண்டு கொண்டான்; அவனது பிரிவாற்றொமையாற் பலவாறு அழுது அரற்றினான். பொறிகளும் புலன்களும் ஆற்றல் குன்றிய நிலையில் 'நாமும் உடன் இறந்தொழிவோம்' என்று, தம்பி இலக்கு வனை மார்புடன் தழுவிக்கொண்டு, ஒன்றும் பேச இயலாதவனாகித் தன்னை மறந்து உறங்கிக் கிடந்தான்.

அவனது துயரநிலையைக் கண்ட தேவர்கள், கண்களில் அறைந்து கொண்டனர்; உளம் துணுக்குற்று அழுதனர்; இராம னது இறைமைத் தன்மையையும் அவதாரத்தின் உண்மையையும் எடுத்துரைத்துத் தம்மைக் காத்தருளும்படி வேண்டிக்கொண்டனர். இறைவனாகிய இராமன், தான் முன்பு துணிந்து மேற்கொண்ட அவதாரச் செய்கை காரணமாக, அன்பு மிகுதியால் இலக்குவனைப் பிரிந்து ஆற்றியிருக்க இயலாதவனாகி உயிர் உள்ளே ஒடுங்கினான். அதுகண்ட அரக்கராகிய தூதர்கள் இராவணனை அடைந்து, 'வானரர் எல்லோரும் இறக்கத் தம்பியிறந்த தன்மைகண்டு இரங் கித் தமையனும் இறந்தொழிந்தான். உன்பகையும் முடிந்தது' எனக் கூறினர் என்பது இப் படலத்தின் பொருட் சுருக்கமாகும்.

வான்மீகத்துடன் வேறுபடுதல்

இந்திரசித்து பிரமாத்திரம் ஏவிய இந் நிகழ்ச்சி வான்மீகத்தில் யுத்த காண்டம் 73ஆம் சருக்கத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது. அதிகாயன் முதலியோர் இறந்தமை கேள்வியுற்ற இராவணன் அளவிலாத் துயருற்றான். அப்பொழுது இந்திரசித்து தந்தையை வணங்கி 'எந்தையே! இலக்குவனையும் இராமனையும் என்னுடைய அம்புகளால் இறந்துகிடப்பவராய்க் காண்பாயாக' எனக் கூறித் தேர்மீதேறிப் போர்க்களத்திற்குப் புறப்பட்டான். ஆற்றல் மிக்க அரக்க வீரர்கள் நால்வகைச் சேனைகளுடன் கூடியவர்களாய்

அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். இந்திரசித்து போர்க்களத்தை அடைந்து தன் தேருக்கு நாற்புறமும் அரக்கர்களை நிறுத்தினான். அங்கு வேத விதிப்படி வேள்வி செய்தான். வேள்வியில் வெற்றிக்குரிய அறிகுறிகள் காணப்பட்டன. அங்கியங் கடவுள் வலஞ்சுழித்தெழுந்து அவிப்பாகத்தை நேரில் வாங்கிக் கொண்டார். படைக்கலப் பயிற்சியில் வல்ல இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தை அழைத்தான் ; தன் வில் தேர் முதலிய எல்லாவற்றையும் அபிமந்திரித்துக் கொண்டான்; தேர், படை முதலியவற்றுடன் வானில் மறைந்தான். அரக்கர் சேனைகள் முற்பட்டுச் சென்று வானரர்களைத் தாக்கின. மறைந்து நின்ற இந்திரசித்து பல படைக்கலங்களைச் சொரிந்து வானரர்களைத் தாக்கினான். வானரர் ஒருங்கு கூடி அவனை எதிர்த்தார்கள். அவன் அரக்கர்களை ஊக்கித் தன் அம்பு ஒன்றுக்கு ஐந்தும் ஏழுமாக வானரர்களின் உடம்புகளைப் பிளந்தான். கலங்காத வானர வீரர்கள் மலைகளையும் மரங்களையும் பெயர்த்து வீசினார்கள். இந்திரசித்து அவற்றையெல்லாம் தகர்த்து வானர வீரர்கள்மேல் அம்புகளைச் சொரிந்து அவர்களைச் செயலற்றவர்களாக ஆக்கினான். அவன் கட்டிலனாகாது மறைந்து நின்று தண்டம், வேல், சதக்கினி முதலிய பலவகைப் படைக்கலங்களையும் வானர சேனைகளின்மேற் சொரிந்தான். வானரர்கள் புண்பட்டு அரற்றி வீழ்ந்தனர். வானரப்படைத் தலைவர்கள் மேற் படைக்கலங்களைச் சொரிந்த இந்திரசித்து, இலக்குவன் மேலும் இராமன்மேலும் எல்லையற்ற அம்புகளைச் செலுத்தினான்! அவற்றூற் கலக்கமுறாத இராமன், இலக்குவனை நோக்கி, 'இலக்குவ! இந்திரசித்து என்னும் இவ் வரக்கன் பிரமாத்திரத்தைக் கைக் கொண்டு நமது சேனையையும் நம்மையும் துன்புறுத்துகின்றான். பிரமதேவர்பால் வரம்பெற்றுப் பேராற்றல் படைத்த இவன், மாயையால் தனது உடம்பினை மறைத்துக்கொண்டு நம் மேற் படைகளைச் செலுத்துதலால் நம்மால் குறிக்கொண்டு எய்து கொல்லுதற்கு அரிய நிலையில் உள்ளான். இவன் பெற்றுள்ள படையோ பிரமதேவருடையது. இப்பொழுது நீ என்னுடன் கூட அம்புகளின் தாக்குதலை மனங்கலங்காது பொறுத்துக் கொள்வாயாக. இவன் அம்புகளால் திசைகளை மறைத்தலால் வானரசேனை தலைவர்களை யிழந்து பொலிவிழந்து அழியும் நிலையிலுளது. இவ் வரக்கன் நம் இருவரையும் உணர்விழந்து தளர்ந்து விழும்படிசெய்து வெற்றி பெறும் நிலையிலுள்ளான் என்பது திண்ணம்' எனக் கூறினான்.

அப்பொழுது இராம இலக்குவர் இருவரும் இந்திரசித்தின் அம்புகளாற் பிணிக்கப்பட்டனர். இந்திரசித்து அதனைக்கண்டு தன் செயல் நிறைவேறியதாக எண்ணி ஆரவாரித்து இலங்கையை அடைந்தான். வானரசேனை மூர்ச்சையுற்றது. சுக்கிரீவன், நீலன்,

அங்கதன், சாம்பவான் முதலியவர்களும் உணர்விழந்து ஒடுங்கினர். அதுகண்டு அறிவிற் சிறந்த வீடணன், வானர வீரர்களைக் கண்டு தேற்றி 'அச்சமுறுதீர்கள்; வருந்துதற்கேற்ற காலம் இதுவன்று. இராம இலக்குவர் இருவரும் பிரமதேவரது வரத்தினைப் பெருமைப் படுத்தும் முறையில் இந்திரசித்தின் படைக்கலத்தாற் பிணிப் புற்று உணர்விழந்துள்ளார்கள் என்பது உறுதி' என ஆறுதல் கூறினான். பிரமதேவர் அளித்த வரத்தால் பிரமாத்திரத்தால் துன்புறுது தன்னுணர்வினாயுள்ள வீடணன் தீங்கின்றித் தன்னியல்பில் இருக்கும் அனுமனைக்கண்டு, இராம இலக்குவர் இருவரும் பிரமாத்திரத்திற்கு மதிப்பளிக்கும் முறையில் அதற்கு அடங்கியிருத்தலை எடுத்துரைத்தான். பின்னர் வீடணனும் அனுமனும்பிழைத்திருக்கின்ற வானர வீரர்களைக்கண்டு தேறுதல் கூறும் முறையில் கொள்ளியை விளக்காகக் கொண்டு போர்க்களமெங்குஞ் சென்றனர். சக்கிரீவன், அங்கதன், நீலன் முதலியோர் பிரமாத்திரத்தால் தாக்குண்டு வீழ்ந்து கிடத்தலைக்கண்டு பின் சாம்பவந்தரைத் தேடிக் கண்டனர். சாம்பவந்தர் அறிவுறுத்திய வண்ணம் அனுமன் விரைந்துசென்று சஞ்சீவிமலையைக் கொணர்ந்தமையால், அதன் மணத்தை முகந்து வானரர் அனைவரும் இராம இலக்குவரும் மயக்கம் நீங்கித் தெளிவு பெற்றெழுந்தனர் என வான்மிகத்திற் கூறப்பட்டுளது.

கம்பர், இக்கதை நிகழ்ச்சியைச் சிறிது மாற்றியமைத்துள்ளார். இந்திரசித்து பிரமாத்திரம் ஏவியது மகரக் கண்ணனை வதைப்பதற்கு முன் என்று முதல் நூலிற் கூறியிருக்கவும், மகரக் கண்ணன் இறந்த பின்னரே இந்திரசித்துப் போருக்குச்சென்று இலக்குவனை எதிர்க் கலாற்றாது தோல்வியுற்று மாயையால் வானில் மறைந்து இராவணனை அடைந்து, பகைவர் அறியாதவாறு அவர்கள்மேல் பிரமாத்திரத்தைச் செலுத்தி அழிக்க எண்ணியிருப்பதாகச் சொல்ல அதற்கு இசைந்த இராவணன், மகோதரனை மாயப் போர் செய்யு மாறு சொல்லி அனுப்பியதாகவும், அந் நிலையில், வீடணன் வானர சேனைகட்கு உணவு கொணர்தற் பொருட்டு இராமனால் அனுப்பப் பட்டுப் போர்க்களத்தைவிட்டு நீங்க, இராமனும் படைக்கலங் களுக்குரிய வழிபாட்டினை நிகழ்த்தற் பொருட்டுப் போர்க்களத்தை விட்டு வேறிடம் சென்றதாகவும், அந் நிலையில் இலக்குவனும் ஏனைய வானர வீரர்களுமே இந்திரசித்து ஏவிய பிரமாத்திரத்திற்கு இலக்கானதாகவும், படைக்கல பூசையினை முடித்துத் திரும்பிய இராமன் போர்க்களத்தையடைந்து அங்கே சக்கிரீவன் முதலிய நண்பர்களும் தன் அன்புடைத் தம்பி இலக்குவனும் உணர்வொடுங்கிக் கிடக்கும் அவலநிலையைக் கண்ணுற்று ஆற்றாது அழுது அரற்றிச் செயலிழந்து உணர்வற்றுக் கிடக்க, அதுகண்டு

வருந்திய தேவர்கள், இராமனது அவதார நோக்கத்தையும் இறைவனாகிய அவனது எளிமைத் திறத்தினையும் தமது அவல நிலையையும் எடுத்துக்கூறி ஆற்றுது வருந்தியதாகவும் இக் கதை நிகழ்ச்சியைக் கம்பர் இக் காப்பியத்தில் திருத்தமுற அமைத்துள்ளார். முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாகிய இராமபிரான் பிரமாத்திரத்தால் தாக்கப்பட்டு அப் படைக்கலத்திற்கு மதிப்பளிக்கும் முறையில் உணர்வொடுங்கினான் என்று கூறுவதைக் காட்டிலும், துன்ப மனிதர் கருமமே புரிய அவதரித்த அவ் விறைவன், தன்தோழர்களும் ஆருயிர்த் தம்பியும் பிரமாத்திரத்தால் தாக்கப்பட்டு இறந்து கிடக்கும் அவலக்காட்சியைக் காணப் பொருது அழுதாற்றி அவலித்து ஆவியுள்ளே ஒடுங்கினான் எனக் கூறுதல் அம் முதல் வனது அவதாரத்தின் படனாய் இவ்வுலகில் நிலைபெற வேண்டிய அன்பு மிகுதியை இனிது புலப்படுத்தும் என எண்ணியே இந் நூலாசிரியர் இக் கதை நிகழ்ச்சியை இங்ஙனம் மாற்றியமைத்தார் எனக் கருத வேண்டியுள்ளது.

இப் படலத்தில், இந்திரசித்து, இராம இலக்குவர் ஆகியோரது வில்வன்மையும், அனுமன் அகம்பன் என்போரது போர்த்திறனும், மகோதரனது மாயப் போர்த்திறமும், அரக்கர் வானரர் ஆகிய இரு திறப்படை வீரர்களின் தறுகண்மையும் நன்கு விரித்துரைக்கப் பட்டன. இருதிறப்படை வீரர்களும் தம்முட் பொருதிறந்தமையால் உளவாகிய பிணமலைகளும் குருதியாறுகளும் படைக்கலத் தொகுதிகளும், குறையுடலாய கவந்தங்களும், பிணந்தின்றும் பேய்களும் பூதங்களும் கணவரையிழந்து அவலமுற்று வருந்தும் அரக்கர் மகளிரும் நிரம்பியதாகப் புணந்துரைக்கப்படும் போரக்கள வருணனை படிப்போருள்ளத்திற் பாரின் விளைவுகளைச் சொல்லோவியஞ் செய்து காட்டும் முறையில் அமைந்துள்ளன.

21. பிரமாத்திரப் படலம்

மகரக் கண்ணன் முதலியோர் இறந்த செய்தியைத் தூதர் கூறக் கேட்ட இராவணன், இந்திரசித்தை அழைத்து வரும்படி கூறுதல்

8573. கரன்மகன் பட்ட வாறுங்

குருதியின் கண்ணன் காலிற்

சிரனெரிந் துக்க வாறுஞ்

சிங்கன தீறுஞ் சேனைப்

பரமினி யுலகுக் காகா

தென்பதும் பகரக் கேட்டான்

வரன்முறை துறந்தான் வல்லைத்

திருதிரென் மகனை யென்றான்.

கரன்மகன் பட்ட வாறும்,

குருதியின் கண்ணன் காலின்

சிரன்னெரிந்து உக்க வாறும்,

சிங்கனது ஈறும், சேனைப்

பரம்இனி உலகுக்கு ஆகாது

என்பதும், பகரக் கேட்டான்;

வரன்முறை துறந்தான், 'வல்லைத்

தருதிர் என்மகனை' என்றார்.

பொ ; - நீதி நெறியினை நீங்கியவனாகிய இராவணன், கரனுடைய புதல்வனாகிய மகரக் கண்ணன் இறந்த செய்தியையும், இரத்தாட்சன் என்னும் அரக்கன் (நளன் என்னும் வானர வீரனது) காலினால் (துகைக்கப்பட்டுத்) தலைநெரிந்து இறந்த நிகழ்ச்சியையும், (பனசன் என்னும் வானரவீரனால் நேர்ந்த) சிங்கனது முடிவினையும், பகைவர் சேனையின் சுமை இனி உலகில் (தம்மவரால்) தாங்கவொண்ணாதது என்பதனையும் (தூதர்கள் அறிந்து) சொல்லக் கேட்டவனாகி, 'என் புதல்வனாகிய இந்திரசித்தை விரைந்து அழைத்து வருவீராக' என (அத் தூதரை நோக்கிக்) கூறினான்.

கு :- வரன்முறை துறந்தான் என்றது, அறநெறியாகிய நீதி முறையினை நீங்கிப் பிறன்மனையாளை விரும்பி அறமல்லன செய் தொழுகும் தூர்த்தனாகிய இராவணனை வரன்முறை துறந்தான், கரன்மகன் பட்டவாறும், குருதியின் கண்ணன் சிரன் நெரிந்து உக்கவாறும், சிங்கன துஈறும் (தூதர்) பகரக் கேட்டான்; 'என் மகனை வல்லைத் தருதிர்' என்றான் என இயைத்துரைக்க. வல்லை— விரைவு.

(1)

இந்திரசித்து இராவணன்பால் விரைந்து வருதல்

8574. கூயின னுந்தை யென்றார்
 குன்றெனக் குவிந்த தோளான்
 போயின நிருதர் யாரும்
 பொன்றினர் போலு மென்றான்
 ஏயின் பின்னை மீள்வார்
 நீயலா தியாவ ரென்னு
 மேயது சொன்னார் கேட்டான்
 ருதைபால் விரைவின் வந்தான்.

'கூயினன், நுந்தை' என்றார்;
 குன்றுஎனக் குவிந்த தோளான்,
 'போயின நிருதர் யாரும்
 பொன்றினர் போலும்' என்றான்;
 'ஏயின் பின்னை, மீள்வார்
 நீஅலாது யாவர்?' என்னு,
 மேயது சொன்னார்; கேட்டான்;
 தாழைபால் விரைவின் வந்தான்.

பொ :- (இராவணன் பணித்தவண்ணம் இந்திரசித்தை அணுகிய, தூதர்கள்) 'நின் தந்தையாகிய இலங்கை வேந்தன் நின்னை வருமாறு அழைத்தனன்' எனக் கூறினார்கள். மலையினை யொத்துத் திரண்ட யர்ந்த தோளினையுடையனாகிய இந்திரசித்து (போர்மேற் கொண்டு) சென்ற அரக்கர் யாவரும் இறந்து பட்டனரோ? என வினவினான். (மாற்றொரையழிக்கவல்ல பகைவரோடு) பொருந்திப் பொருத பின்ன ரும் வெற்றியுடன் மீளவல்லார் நின்னையன்றிப் பிறர் யாருளர்' எனக் கூறி (ப் போர்க்களத்தில்) நிகழ்ந்ததனை (த் தூதர்கள்) எடுத்துரைத் தார்கள். (அதனைக்) கேட்டவனாகிய இந்திரசித்து தந்தையாகிய இராவணன்பால் விரைந்து அடைந்தான்.

கு :- கூயினன் நுந்தை என்றார்' என்புழித் 'தூதர்' என்னும் எழு வாய் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குன்றெனக் குவிந்த தோளான் என்றது இந்திரசித்தினை. 'போயின நிருதர் யாரும் பொன்றினர் போலும்' என்றது, இந்திரசித்து தூதர்களை நோக்கி வினவிய வினா, 'ஏயின பின்னை மீள்வார் நியலாது யாவர்' என்பது, தூதர் கள் இந்திரசித்தினை நோக்கிக் கூறிய மறுமொழி. 'வினாவும் செப் பே வினாவெதிர் வரினே' (தொல்—சொல்—கிளவி—14) என்னும் விதிப்படி வினாவே விடையாக வந்தது. போருக்குச் சென்ற அரக்கர் தலைவர்கள் எல்லாரும் இறந்து போனார்கள் எனக் கூறுதல் மங்கல மன்றென எண்ணிய தூதர்கள் 'போரிற் சென்றபின் பொருது வென்றியுடன் மீள வல்லார் நினையன்றி யாருளர்' என இந்திர சித்தினை உயர்த்துக் கூறும் முறையில் படைத்தலைவர் முதலியோர் போரில் இறந்து பட்ட நிகழ்ச்சியை உய்த்துணர வைத்த நயம் உணர்ந்து பாராட்டத் தக்கதாகும். மேயது—நிகழ்ந்தது. (2)

இந்திரசித்து, தந்தையைத் தேற்றி வணங்கிச் சேனைகள்
சூழப் போர்க்களம் நோக்கிச் செல்லுதல்

8575 வணங்கிநீ யைய நொய்தின்
மாண்டனர் மக்க ளென்ன
உணங்கலை யின்று காண்டி
யுலப்பறு குரங்கி னோங்கற்
பிணங்களின் குப்பை மற்றை
நரருயிர் பிரிந்த யாக்கை
கணங்குழைச் சீதை காணு
மமரருங் காண்ப ரென்றான்.

வணங்கி, "நீ,ஐய! நொய்தின்
மாண்டனர் மக்கள்' என்ன
உணங்கலை; இன்று காண்டி;
உலப்புஅறு குரங்கின் ஓங்கல்
பிணங்களின் குப்பை, மற்றை
நரர்உயிர் பிரிந்த யாக்கை
கணங்குழைச் சீதை காணும்;
அமரரும் காண்பர்" என்றான்.

பொ :- (இந்திரசித்து, தன் தந்தை இராவணனை) வணங்கி, 'ஐயனே! நீ (வன்மை படைத்த) புதல்வர்கள் (பகைவரால்) எளிதில் இறந்தொழிந்தார்கள்' என்று வாடி வருந்துதல் தவிர்க. (நின் புதல் வனாகிய எனது போர் வன்மையை) இன்றே காண்பாய். ஒழி லில்லாத குரங்குகளின் மலைபோலும் பிணங்களின் குவியல்களையும் ஏனைமனிதராகிய இராம இலக்குவர்களின் உயிர் நீங்கிய உடம்புகளையும் திரண்ட குழையென்னும் காதணியினையுடைய சீதை காண்பாள்; தேவர்களும் காண்பார்கள்' என்று கூறினான்.

கு :- 'வணங்கி' என்னும் செய்தென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், என்றான் என்னும் வினை முதல்வினை கொண்டு முடிந்தது. உலப்பு அறு—ஒழிதல் இல்லாத; அளவற்ற. ஓங்கல் போலும் குப்பை என இயைத்துரைக்க. ஓங்கல்—மலை. குப்பை—குவியல். மற்றை நரர் என்றது, குரங்கினத்தினைத் தமக்குத் துணையாகக் கொண்டிருந்தும் அவ் வினத்தின் வேறுபட்ட வடிவும் செயலும் உடைய மனிதராகிய இராம இலக்குவர்களை. உயிர் பிரிந்த யாக்கை-பிணம்; மங்கல வழக்கு. கணம் குழை—திரண்ட குண்டலம். நின் சொல்வழி யொழுகாத வளாகிய சீதையும் நினக்கு நேரும் அழிவினை எதிர்நோக்கி மனத் துள்ளே களிக்குமியல்புடைய வஞ்சகராகிய தேவர்களும் நம் பகை வர்க்கு நேர்ந்த இவ் அவலக் காட்சியைக்கண்டு நெஞ்சம் பதைத்தல் உறுதி என்பான், 'கணங்குழைச் சீதை காணும்; அமரரும் காண்பர்' என்றான்.

(3)

8576. வலங்கொடு வணங்கி வான்செ
லாயிர மடங்கல் பூண்ட
பொலங்கொடி நெடுந்தே ரேறிப்
போர்ப்பணை முழங்கப் போனான்
அலங்கல்வா ளரக்கர் தானை
யறுபது வெள்ளம் யானைக்
குலங்களுந் தேருமாவுங் குழாங்
கொளக் குழீஇய வன்றே.

வலங்கொடு வணங்கி, வான்செல்
ஆயிரம் மடங்கல் பூண்ட
பொலங்கொடி நெடுந்தேர் ஏறி,
போர்ப்பணை முழங்கப் போனான்;

அலங்கல்வாள் அரக்கர் தாளை
 அறுபது வெள்ளம், யாளைக்
 குலங்களும், தேரும், மாவும்,
 குழாங்கொளக் குழிஇய அன்றே.

பொ:- (இவ்வாறு வீரவுரை பகர்ந்த இந்திரசித்து, தன் தந்தையை) வலம் வந்து வணங்கி, வான் வழியாகச் செல்ல வல்லதும் ஆயிரம் சிங்கங்கள் பூட்டப்பட்டதும், பொன் மயமான கொடியிணையுடைய தும் ஆகிய நீண்ட தேரின்மேல் அமர்ந்து போர் முரசம் முழங்கப், (போர்க்களத்தை நோக்கிச்) சென்றான். (அவனுடன்) வெற்றி மாலை யணிந்த வாட்படையையுடைய அரக்கர் சேனைகள் அறுபது வெள்ள மும் யாளைக் கூட்டங்களும் தேர்களும் குதிரைகளும் கூட்டமாகத் திரண்டு சென்றன.

கு:- வலங்கொடு வணங்குதல் என்பது, வலமாகச் சுற்றி வந்து வீழ்ந்து பணிதல். மடங்கல்—சிங்கம். பொலம்—பொன். போர்ப் பணை—போர் முரசம். அலங்கல்—மாலை. குலம்—கூட்டம். (4)

8577. கும்பிகை திமிலை செண்டை
 குறடுமாப் பேரி கொட்டி
 பம்பைதார் முரசஞ் சங்கம்
 பாண்டில் போர்ப் பணவந் தூரி
 கம்பலி யுறுமை தக்கை
 கரடிகை துடிவேய் கண்டை
 அம்பலி கணுவை யுமை
 சகடையோ டார்த்த வன்றே.

கும்பிகை, திமிலை, செண்டை,
 குறடு, மாப்பேரி, கொட்டி,
 பம்பை, தார் முரசம், சங்கம்,
 பாண்டில், போர்ப்பணவம், தூரி,
 கம்பலி, உறுமை, தக்கை,
 கரடிகை, துடி, வேய், கண்டை,
 அம்பலி, கணுவை, ஊமை,
 சகடையோடு ஆர்த்த அன்றே.

பொ:- கும்பிகை, திமிலை, செண்டை, குறடு, பெரிய பேரிகை, கொடு கொட்டி, பம்பை, மாலையணியப்பெற்ற முரசம், சங்கம்,

கஞ்சதாளம், போருக்குரிய பணவம் தூரியம், கம்பலி, உறுமை, தக்லை, கரடிகை, உடுக்கை, முங்கிலாலாகிய வங்கியம், கண்டை, அம்பலி, கணுவை, ஊமை, சகடை ஆகிய பலவகை இயங்கள் ஆரவாரித்தன.

கு :- கும்பிகை, திமிலை, செண்டை, குறடு, பம்பை, பணவம், உறுமை, தக்கை, கண்டை, அம்பலி, கணுவை, ஊமை, சகடை என்பன தோற்கருவி வகைகள். கொட்டி—கொடு கொட்டி என்னும் பறை. பாண்டில்—கஞ்சதாளம். ‘இடிக்குரல் முரசம் இழுமென் பாண்டில்’ (சிலப்பதிகாரம்) என்புழி இச் சொல் இப் பொருளில் வழங்கப் பெற்றுள்ளமை காணலாம். துடி—உடுக்கை. வேய்—முங்கிலாலாகிய வங்கியம் என்னும் துணைகருவி; ஆகுபெயர். (5)

8578. யானைமேற் பறைகீழ்ப் பக்கத்
தெறிமணி யிரதத் தாழி
மானமாப் புரவிப் பொற்றூர்
மாக்கொடிக் கண்டை மானச்
சேனையோர் கழலுந் தாருஞ்
சேண்டரப் புலம்ப மற்றை
வானகத் தோடு மாழி
யலையென வளர்ந்த வன்றே.

யானைமேல் பறை, கீழ்ப்பக்கத்து
எறிமணி, இரதத்து ஆழி,
மானமாப் புரவிப் பொன்-தார்,
மரக்கொடிக் கண்டை, மானச்
சேனையோர் கழலும் தாரும்
சேண்டரப் புலம்ப, மற்றை
வானகத்து ஓடும் ஆழிஅலை
என, வளர்ந்த அன்றே.

பொ :- யானைமேல் வைக்கப்பட்டுள்ள முரசு, கீழ் இருபக்கத்தும் உள்ள ஒலிக்கும் மணிகள், தேரின் சக்கரம், தன்னிலையிற்றழாத பெருமையினையுடைய குதிரைகள் அணிந்த பொன்னால் இயன்ற கிண்கிணிமாலை, பெருமை வாய்ந்த கொடிகளிற் கட்டப்பட்டுள்ள மணிகள், குன்றாத மானமுடைய சேனை வீரர்கள் அணிந்துள்ள வீரக்கழலும் பொன்னரிமாலையும் ஆகிய இவற்றின் ஒலிகள்,

சேணாளவும் சென்றொலிப்ப ஏனை வானிடமளவுஞ் சென்று படருந்
கடலின் அலைகளை யொத்து விரிந்து உயர்ந்தன.

கு:- புரவிப் பொன் தார்-குதிரைகள் அணிந்த பொன்னால் இயன்ற
கிண்கிணிமாலை. கொடிக்கண்டை—கொடிகளிற் கட்டப்பட்டுள்ள
மணி. புலம்புதல்—ஒலித்தல். ஆழி—சக்கரம், கடல். கழல்—காலில்
அணிவது. தார்மாலை. (6)

8579. சங்கொலி வயிரி னேசை

யாகுளி தழங்கு காளம்

பொங்கொலி வரிகண் பீலிப்

பேரொலி மேயின் பொம்கல்

சிங்கத்தின் முழக்கம் வாசிச்

சிரிப்புத்தே ரிடிப்புத் திண்கைம்

மங்குலி னதிர்வு வான

மழையொடு மலைந்த வன்றே.

சங்குஒலி, வயிரின் ஓசை,

ஆகுளி, தழங்கு காளம்

பொங்குஒலி, வரிகண் பீலிப்

பேர்ஒலி, வேயின் பொம்மல்,

சிங்கத்தின் முழக்கம், வாசிச்

சிரிப்பு, தேர்இடிப்பு, திண்கைம்

மங்குலின் அதிர்வு, -வான

மழையொடு மலைந்த அன்றே.

பொ :- சங்கின் ஒலியும் ஊதுகொம்பின் ஓசையும், ஆகுளி
ஒலிக்கின்ற காளம் என்னும் வாத்தியங்களின் மிக்ஞத்தோன்றும்
ஒலியும் அழகிய வரியும் கண்ணும் அமைந்த மயிற்றோகையணிந்த
பீலி என்னும் வாத்தியத்தின் பேரொலியும், வேயங்குழலின் நிறைந்
தெழும் ஓசையும், தேரிற் பூட்டிய சிங்கங்களின் பெருமுழக்கமும்
குதிரையின் கனைப்பும், தேர் செல்லுங்கால் தோன்றும் இடிபோன்ற
ஒலியும், திண்ணிய துதிக்கையினையுடைய மேகம் போலும்
யானைகளின் பிளிறொலியும் ஆகிய இவை வானத்திலுள்ள மேகங்
களின் ஒலியொடு மாறுபட்டுத் தோன்றின.

கு :- வயிர்—ஊதுகொம்பு. ஆகுளி—சிறுபறை. தழங்குதல்—
ஒலித்தல். காளம்—எக்காளம். பீலி—சிறு சின்னம் என்னும் துளைக்

கருவி. வாசி—குதிரை. வாசிச் சிரிப்பு என்றது குதிரையின் கணைப்பினை. திண்கைம் மங்குல்—திண்ணிய கையிணையுடைய மேகம் ; என்றது, கைம்மலை என்றும் போன்று யானைக்குரியதொரு பெயராய் நின்றது. மலைதல் என்றது, ஈண்டு ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டு ஒலித்தலை. (7)

8580. பண்டரு கிளவிக் செவ்விப்

பல்லியத் தொழுகு தீந்தேன்

கண்டினிற் குயின்ற வீணை

நரம்பொடு கமழுந் தேறல்

வண்டினிற் பொலியு நல்லியாழ்

வழியுறு நறவம் வானத்

தண்டர்தஞ் செவியி னுண்ணு

மமிழ்தென லாய வன்றே.

பண்டரு கிளவிச் செவ்விப்

பல்லியத்து ஒழுகு தீந்தேன்,

கண்டினில் குயின்ற வீணை

நரம்பொடு கமழும் தேறல்,

வண்டினில் பொலியும் நல்யாழ்

வழிஉறும் நறவம், வானத்து

அண்டர்தம் செவியின் உண்ணும்

அழிந்து எனல்ஆய அன்றே.

பொ :- பண்ணைத் தோற்றுவிக்கும் சொற்களின் தன்மையினை யுடைய பலவகை வாத்தியங்களினின்று முறைப்படத் தோன்றும் இனிய இசையாகிய தேனும், கற்கண்டு போன்ற இன்சுவையுடைய தாய் அமைந்த வீணை நரம்பிலிருந்து தோன்றும் (உணர்வு) மணங் கமழும் இசையாகிய தேனும், வண்டின் இமிர்தலையொத்து விளங்கும் நல்ல யாழின் இடத்தனவாய்த் தோன்றிய நல்லிசையாகிய தேனும் வானுலகத்து வாழ்வாராகிய தேவர்கள் தம் செவி வாயாகப் பருகி மகிழ்தற்குரிய அமிழ்து என்று சொல்லும்படி (கேட்டார்க்கு) இன்பஞ் செய்வனவாயின.

கு :- தறுகண் வீரர்தம் போர்த்தொழிலில் தளர்ச்சியுறுதவாறு அன்றோர்க்கு உள்ளக் கிளர்ச்சியையுண்டாக்கும் நோக்கத்துடன் பலவகை வாத்தியங்களும் வீணையும் யாழும் சேனைவீரர் கேட்டு

மகிழ இசைவாணர்களால் வாசிக்கப்பெற்றன என்பதாம். இச் செய்யுள் 1, 2, 9, 18, 19, 21, 25, 31, 40, 60, 61, 66, என்னும் எண்ணுள்ள பழஞ்சுவடிகளில் இல்லாமையாலும் பகைவர் நடுக்க முறத் தோற்றுவித்த பல்வகைப் போர் முழக்கங்களினிடையே மென்மையுடைய இன்னிசை யெழுந்தன எனக் கூறும் இப் பாடல் முன்னொடு பின் தொடர்பின்றிக் காணப்படுதலாலும் இதனை இடைச் செருகல் எனக் கருதுதல் ஏற்புடையதாகும். இப் பாடல் 45, 52 என்னும் எண்ணுள்ள அச்சுப் புத்தங்களில் மிகைப் பாடலாகக் கொண்டு விலக்கப்பட்டுள்ளமையும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கதாகும்.

(8)

8581. வில்லொலி வயவ ரார்க்கும்

விளியொலி தெழிப்பி னோங்கும்

ஒல்லொலி வீரர் பேசு

முரையொலி யுரப்பிற் றோன்றும்

செல்லொலி திரடோள் கொட்டுஞ்

சேனொலி நிலத்திற் செல்லும்

கல்லொலி துரப்ப மற்றைக்

கடலொலி கரந்த தன்றே.

வில்லொலி, வயவர் ஆர்க்கும்

விளியொலி, தெழிப்பின் ஓங்கும்

ஒல்லொலி, வீரர் பேசும்

உரையொலி, உரப்பில் தோன்றும்

செல்லொலி, திரள்தோள் கொட்டும்

சேனொலி, நிலத்தில் செல்லும்

கல்லொலி-துரப்ப, மற்றைக்

கடலொலி கரந்தது அன்றே.

பொ: வில்நாணின் ஒலியும், வீரர் ஆரவாரிக்கும் அறைகூவல் ஒலியும் அதட்டுதலால் உயர்ந்து தோன்றும் ஒல்லென்னுமோசையும், வீரர்கள் தம்முள் உரையாடும் பேச்சின் ஆரவாரமும் (அவர்கள்) கனைத்தலால் உண்டாகிய இடிபோன்ற ஒலியும், திரண்ட தோள் களைக் கொட்டுதலால் நெடுந்தூரத்தே சென்றிசைக்கும் ஆர்ப்பொலியும் (அவ் வீரர்கள்) நிலத்திற் (கடுகிச்) செல்லுதலால் உண்டாம் கல்லென்னும் ஒசையும் ஆகிய இவை ஒருங்கே கூடியொலித்து நின்று செலுத்துதலால் ஏனைய கடலின் ஒலியானது இப் பேரொலி கட்குள் (அடங்கி) மறைந்தது.

கு : வயவர்—வீரர். தெழித்தல்—அதட்டுதல். உரப்புதல்—
கணத்தல். செல்—இடி. துரப்ப—செலுத்த. கரத்தல்—மறைதல். (9)

8582. நாற்கட லணைய தானை

நடந்திடக் கிடந்த பாரின்
மேற்கட ந் தெழுந்த தூளி
விசும்பின்மேற் கொழுந்து வீச
மாற்கட ற் சேனை காணும்
வானவர் மகளிர் மானப்
பாற்கட லணைய வாட்கண்
பனிக் கடல் படைத்த வன்றே.

நாற்கடல் அணைய தானை
நடந்திட, கிடந்த பாரின்—
மேல்கடந்து எழுந்த தூளி
விசும்பின்மேல் கொழுந்து வீச,
மால்கடல் சேனை காணும்
வானவர் மகளிர், மானப்
பாற்கடல் அணைய வாட்கண்,
பனிக்கடல் படைத்த அன்றே.

பொ:- நாற்(றிசைக்) கடல்களையொத்த (நால்வகைச்) சேனைகள்
இவ்வாறு நடந்து செல்லுதலால் (அவற்றுககு இடஞாகிக்) கிடந்த
இப் பூமியிருலிந்து மேலே புறப்பட்டு எழுந்த துகள்கள், ஆகாயத்
தின் மேற்பரப்பில் முற்பட்டு வீசினமையால், பெருங்கடல் போலும்
இந்திரசித்தின் சேனைகளைக் காணவந்த தேவர் மகளிரின் பெருமை
வாய்ந்த பாற்கடலையொத்த ஒளி பொருந்திய அகன்ற கண்கள்,
(தம்மிடத்திலிருந்து) குளிர்ந்த கடல்நீரைத் தோற்றுவிப்பனவாயின.

கு:- அரக்கரது சேனைவெள்ளம் செல்லுதலால் பூமியிலிருந்து
மேலேகிளம்பிய தூசுகள் வானத்தின் மேலிடமளவும் பரவிச்சென்று
சேனைகளைக் காணவந்த தேவமங்கையார்களின் இமையாக்
கண்களிற் படிந்து கடல்போலும் புன்கணீர்ப்பெருக்கினைத் தோற்று
வித்தன என உயர்வுநலிற்சி என்னும் அணிநலம் அமையக்
கூறியவாறு. மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினைப் புலப்படுத்துவனவாய்ப்
பாற்கடலையொத்துத் தோன்றிய வானவர் மகளிருடைய கண்கள்
இந்திரசித்தின் சேனைப்பெருக்கைக் கண்டவுடன் அச்சத்தால்

புன்கணீர் சொரிவனவாயின என்பார். 'பாற்கடலணிய வாட்கண் பணிக்கடல் படைத்த' என்றார். வாள்—ஒளி. படை த்தல்—தோற்று வித்தல். (10)

8583. ஆயிர கோடித் திண்டே

ரமரர்கோ னகர மென்ன

மேயின சுற்றத் தானோர்

கொற்றப்பொற் தேரின் மேலான்

தூயமாச் சுடர்க ளெல்லாஞ்

சுற்றுற நடுவட் டோன்றும்

நாயகப் பரிதி போன்றான்

தேவரை நடுக்கங் கண்டான்.

ஆயிர கோடி திண்டேர்,

அமரர்கோன் நகரம் என்ன

மேயின சுற்ற, தான்ஓர்

கொற்றப் பொந்தேரின் மேலான்,

தூயமாச் சுடர்கள் எல்லாம்

சுற்றுற நடுவண் தோன்றும்

நாயகப் பரிதி போன்றான்—

தேவரை நடுக்கம் கண்டான்.

பொ:- தேவர்களை நடுக்கமுறச் செய்த திறலோனாகிய இந்திரசித்து தேவேந்திரனது (அமராவதி) நகரத்தைப் போன்று அழகும் பெருமையும் பொருந்திய திண்ணிய ஆயிரங்கோடித் தேர்கள் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவரத் தான் ஒப்பற்றதொரு வெற்றிமிக்க பொன்மயமான தேரின்மேல் அமர்ந்தவனாகித் தூய்மையும் பெருமையும் வாய்ந்த ஒளிக்கற்றைகளையுடைய கோள்களும் பிறவும் தன்னைச்சுற்றி அமைய அவற்றின் நடுவே திகழும் தலைமை வாய்ந்த சூரியனையொத்துத் தோன்றினான்.

கு:- தேவரை நடுக்கம் கண்டான்—வானுலகின் மேற் படை யெடுத்துச் சென்று இந்திரனை வென்று தேவர்களை நடுக்கமுறச் செய்த இந்திரசித்து. காணுதல்—செய்தல். தேவரை நடுக்கம் கண்டான், தேவர் கோன்நகரம் என்ன மேயின ஆயிரகோடித் திண்டேர் சுற்றத் தான் ஓர் கொற்றப் பொந்தேரின் மேலான் ஆகி, சுடர்க ளெல்லாம் சுற்றுற நடுவண் தோன்றும் நாயகப் பரிதி போன்றான் என இயைத்துரைக்க. பொற்றேரில் விளங்கும் இந்திரசித்துக்குச்

தூரியனும் அவனைச் சுற்றி நிற்கும் ஆயிரகோடித் தேர்களுக்கு
ஏனைய கோள்களாகிய சுடர்களும் உவமை. நாயகம்—தலைமை.
பரிதி—தூரியன். (11)

இந்திரசித்து தன் சேனைகளை அன்றிலின் உருவமைய அணி
வகுத்து நிறுத்திச் சங்க நாதஞ் செய்து தன் வில்லின் நானொலி
செய்து ஆரவாரித்தல்

8584. சென்றுவெங் களத்தை யெய்திச்
சிறையொடு துண்டஞ் செங்கண்
ஒன்றிய கழுத்து மேனி
காலுகிர் வாலொ டொப்பப்
பின்றலில் வெள்ளத் தானை
முறைபடப் பரப்பிப் பேழ்வாய்
அன்றிலி னுருவ தாய
வணிவகுத் தமைந்து நின்றான்.

சென்று வெங்களத்தை எய்தி,
சிறையொடு துண்டம், செங்கண்,
ஒன்றிய கழுத்து, மேனி,கால்,
உகிர், வாலொடு, ஒப்ப,
பின்றலில் வெள்ளத் தானை
முறைபடப் பரப்பி, பேழ்வாய்
அன்றிலின் உருவது ஆய
அணிவகுத்து, அமைந்து நின்றான்.

பொ:- (அங்குனம் தோன்றிய இந்திரசித்து) சென்று போர்க்
களத்தை அடைந்து பின்னிடுதல் இல்லாத, வெள்ளக்கணக்
கினவாகிய தன் சேனைகளை, சிறகு, முக்கு, சிவந்தகண், பொருந்திய
கழுத்து, உடம்பு, கால், நகம், வால் என்னும் இவ்வுறுப்
புகளுக்குப் பொருந்தித் தோன்ற முறைமைப்படப் பரப்பி நிறுத்தி,
பிளந்த வாயினையுடைய அன்றிற் பறவையின் உருவ அமைப்
பினையுடையதாக அணிவகுத்துப் (பகைவரோடு பொருதற்குப்)
பொருந்தி நின்றான்.

கு:- சென்று, களத்தை நண்ணி, வெள்ளத்தானையை சிறை
யொடு துண்டம்...வாலொடு முறைபடப் பரப்பி அன்றிலின் உருவ
தாய அணிவகுத்து அமைந்து நின்றான் என இயையும். சிறை—
சிறகு. துண்டம்—முக்கு. உகிர்—நகம். பின்றல்—பின்னிடுதல்,
தோல்வியுற்றுத் திரும்புதல். பேழ்வாய் — பிளந்தவாய். அன்றில்—
கிரௌஞ்சம் என்னும் பறவை. (12)

8585. புரந்தரன் செருவிற் றந்து
 போயது புணரி யேழும்
 உரந்தவிர்த் தூழி பேருங்
 காலத்து ளொலிக்கு மோதை
 கரந்தது வயிற்றுக் கால
 வலம்புரி கையின் வாங்கிச்
 சிரம்பொதிர்ந் தமர ரஞ்ச
 ஹதினான் றிசையுஞ் சிந்த.

புரந்தரன் செருவில் தந்து
 போயது, புணரி ஏழும்
 உரம் தவிர்த்து ஊழிபேரும்
 காலத்துள் ஒலிக்கும் ஓதை
 கரந்தது வயிற்று, கால
 வலம்புரி கையின் வாங்கி,
 சிரம்பொதிர்ந்து அமரர் அஞ்ச
 ஊதினான், திசையும் சிந்த.

பொ:- (நின்ற இந்திரசித்து) இந்திரன் போரில் (தோல்வி யுற்றுத் திறையாகத்) தந்து சென்றதும், கடல்கள் ஏழும் (உலகப் பொருள்களின்) திண்மயைச் சிதைத்துப் பெருகி மேலோங்கும் ஊழியிறுதி நாளின்கண் ஆரவாரிக்கும் பேரோசையைத் தன் வயிற்றினுள்ளே அடக்கி மறைத்துள்ளதும் காலனது தன்மையினை யுடையதும் ஆகிய வலம்புரிச் சங்கினைத் தன் கையில் எடுத்துத் தேவர்கள் தலை நடுக்குற்று அஞ்சவும் திசைகள் நிலைகெட்டுச் சிதையவும் ஊதினான்.

கு:- புரந்தரன் செருவில் தந்து போயது, புணரிஏழும் ஊழி பேரும் காலத்துள் ஒலிக்கும் ஓதை வயிற்றுக் கரந்தது ஆய கால வலம்புரி என்க. கால வலம்புரி-காலனது தன்மையையுடையவலம்புரிச் சங்கம். காலனது தன்மையாவது உயிரைக் கவர்தல். வலம்புரி கையின் வாங்கி, அம்மர் சிரம் பொதிர்ந்து அஞ்ச, திசையும் சிந்த ஊதினான் என இயைக்க. புரந்தரன்—இந்திரன். செருவில் தருதல்—போரில் திறையாகக் கொடுத்தல். கரத்தல்—மறைத்தல். சிரம் பொதிர்தல்—தலை நடுக்குறுதல்.

8586. சங்கத்தின் முழக்கங் கேட்ட
கவிப்பெருந் தாணை தள்ளிச்
சிங்கத்தி னாதம் வந்து
செவிபுக விலங்கு சிந்தி
எங்குற்ற வென்னா வண்ண
மிரிந்தபோ லிரிந்த வேழை
பங்கத்தன் மலைவி லன்ன
சிலையொலி பரப்பி யார்த்தான்.

சங்கத்தின் முழக்கம் கேட்ட
கவிப் பெருந்தாணை, தள்ளி,
சிங்கத்தின் நாதம் வந்து
செவிபுக, விலங்கு சிந்தி
'எங்குஉற்ற' என்னா வண்ணம்
இரிந்தபோல் இரிந்த, ஏழை
பங்கத்தன் மலைவில் அன்ன
சிலைஒலி பரப்பி ஆர்த்தான்.

பொ :— வலம்புரிச் சங்கின் முழக்கத்தைக் கேட்ட வானரப் பெருஞ் சேனைகள், (ஒன்றையொன்று) தள்ளிக் கொண்டு, சிங்கத்தின் முழக்கம் வந்து தம் செவிகளிற்புக்க அளவில் (யாணை முதலிய) விலங்குகள் (தாம் இருந்த இடங்களை விட்டு) 'எங்கே சென்றன என அறிந்து கொள்ள ஒண்ணாதவாறு சிதறி ஓடியனவற்றையொத்துப் பல இடங்களிலும் ஓடிப் போயின. (அந் நிலையில் இந்திரசித்து) பெண்ணொரு பாகனாகிய சிவபெருமானது மேருமலையாகிய வில்லினையொத்த (தன்னுடைய) வில்லின் நானொலியைப் பரவச்செய்து ஆரவாரித்தான்.

கு :— கவிப் பெருந்தாணை—வானரப் பெருஞ்சேனை. சிங்கத்தின் நாதம் வந்து செவிபுக, விலங்கு, எங்குற்ற என்னவண்ணம் சிந்தி இரிந்தபோல், சங்கத்தின் முழக்கம் கேட்ட கவிப் பெருந்தாணை தள்ளி இரிந்த என இயையும். இரிதல்—நிலைகெட்டு ஓடுதல். ஏழை பங்கத்தன்—பெண்ணொரு பாகத்தனாகிய சிவபெருமான். மலைவில்—மேருமலையாகிய வில். இந்திரசித்து ஆர்த்தான் என்க. (14)

இந்திரசித்தின் போர்முழக்கம் கேட்ட வானர
சேனைகள் வெருவி ஓடுதல்

8587. கீண்டன செவிக நெஞ்சங்
கிழிந்தன கிளர்ந்து செல்லா
மீண்டன கால்கள் கையின்
விழுந்தன மரனும் வெற்பும்
பூண்டன நடுக்கம் வாய்கள்
புலர்ந்தன மயிரும் பொங்க
மாண்டன மன்றோ வென்ற
வானர மெவையு மாதோ.

கீண்டன, செவிகள்; நெஞ்சம்
கிழிந்தன; கிளர்ந்து செல்லா
மீண்டன, கால்கள்; கையின்
விழுந்தன, மரனும் வெற்பும்;
பூண்டன, நடுக்கம்; வாய்கள்
புலர்ந்தன; மயிரும் பொங்க,
'மாண்டனம் அன்றோ?' என்ற—
வானரம் எவையும் மாதோ.

பொ :— (அவ் ஆரவாரத்தைக் கேட்ட) வானரங்கள் யாவும்,
செவிகள் கிழிவுற்றன; நெஞ்சம் பிளவுற்றன; (போரில்) ஊக்கங்
கொண்டு மேற்செல்ல முடியாதனவாய்க் கால்கள் பின் வாங்கின;
கையிற்கொண்ட) மரங்களும் மலைகளும் கைகளினின்றும் (நழுவி)
விழப்பெற்றன; நடுக்கம் மேற்கொண்டன; வாய்கள் உலரப்
பெற்றன; 'நாம் எல்லாம் விரைவில் இறந்தொழிமல்லவா?' என
அரற்றி வருந்தின.

கு :— வானரம் எவையும், செவிகள் கீண்டன; நெஞ்சம்
கிழிந்தன; கால்கள் மீண்டன; வாய்கள் புலர்ந்தன; 'மாண்டனம்
அன்றோ?' என்ற என இயையும். கீளுதல்—கிழிதல். வாய்கள்
புலர்தலாவது நாவில் நீரறுதல். 'மாண்டனம் அன்றோ' என்புழித்
தேற்றம்பற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாயிற்று. என்ற—எனக்
கூறின; பலவின்பால் வினைமுற்று. மாது ஓ என்பன அசை. (15)

8588. செங்கதிர்ச் செல்வன் சேயுஞ்
சமீரணன் சிறுவன் ருனும்
அங்கதப் பெயரி னானு
மண்ணலு மிளைய கோவும்
வெங்கதிர் மௌலிச் செங்கண்
வீடணன் முதல வீரர்
இங்கிவர் நின்ற ரல்ல
திரிந்தது சேனை யெல்லாம்.

செங்கதிர்ச் செல்வன் சேயும்,
சமீரணன் சிறுவன் தானும்,
அங்கதப் பெயரி னானும்,
அண்ணலும், இளைய கோவும்,
வெங்கதிர் மௌலிச் செங்கண்
வீடணன் முதல வீரர்
இங்குஇவர் நின்றார் அல்லது,
இரிந்தது, சேனை எல்லாம்.

பொ :- (போர்க்களமாகிய) இவ் விடத்தில் (அகலாது) நின்ற
வர்கள், சென்றி ஓளித்தொகுதியையுடைய செல்வனாகிய சூரியனு
டைய. புதல்வன் சுக்கிரீவனும், வாயுவின் மகன் அனுமனும்,
அங்கதன் என்னும் பெயரையுடையவனும், தலைவனாகிய இரா
மனும், இளைய பெருமானாகிய இலக்குவனும், வெவ்வித ஓளிக்
கற்றையினை யுடைய (மணிகள் இழைத்த) முடியினை யும் சிவந்த
கண்களையும் உடைய வீடணன் முதலாகவுள்ள ஏனைய படை
வீரர்களும் ஆகிய இவர்களேயன்றி ஏனைய குரங்கின் கூட்டம்
அனைத்தும் நிலைகெட்டு ஓடியது.

கு :- இங்கு நின்றார், செங்கதிர்ச் செல்வன் சேயும் வீடணன்
முதல வீரர் அல்லது குரங்கின் கூட்டம் இரிந்தது என்க. செங்
கதிர்ச் செல்வன்—சூரியன். சேய்-மகன்; என்றது சுக்கிரீவனை.
சமீரணன்-வாயுதேவன். சிறுவன்-மகன்; என்றது அனுமனை
அண்ணல்-தலைவன்; என்றது இராமனை. இளைய கோ-இளவரசன்;
என்றது இளைய பெருமானாகிய இலக்குவனை. அல்லது என்றது
அன்றி என்னும் பொருள்பட வந்தது. கூட்டம்-தொகுதி; கூட்டம். (16)

அரக்கர் சேனை ஆரவாரித்துப்
போர்க்களத்தில் மேற்சென்று நெருங்குதல்

8589. படைப்பெருந் தலைவர் நிற்கப்
பல்பெருந் தாளை வேலை
உடைப்புறு புனலி னோட
ஊழிநா னுவரி யோதை
கிடைத்திட முழங்கி யார்த்துக்
கிளர்ந்தது நிருதர் சேனை
அடைத்தது திசைக ளெல்லா
மன்னவ ரகத்த ரானார்.

படைப் பெருந்தலைவர் நிற்க,
பல் பெருந்தாளை வேலை
உடைப்புறு புனலின் ஓட,
ஊழிநாள் உவரி ஓதை
கிடைத்திட முழங்கி ஆர்த்துக்
கிளர்ந்தது; நிருதர் சேனை,
அடைத்தது, திசைகள் எல்லாம்;
அன்னவர் அகத்தர் ஆனார்.

பொ :- பெருமை வாய்ந்த படைத்தலைவர்கள் மட்டும் (இடம் பெயராது) நிலைத்து நிற்க, மிகப் பலவாகிய (குரக்குச்) சேனையாகிய கடல், கரைகளையுடைத்துச் செல்லும் பெரும்புனை யொத்து ஓடா நிற்க, (அதுகண்ட) அரக்கர் சேனையானது ஊழியிறுதிக் காலத்திலே தோன்றும் கடலோசையினையொத்த பேரொலியுண்டாக முழங்கி ஆரவாரித்து உள்ளக் கிளர்ச்சியுடையதாய்த் திசைகள் எல்லாவற்றையும் (வெற்றிடமில்லையாம்படி) அடைத்து நின்றது. (மேற்குறித்த) அப் படை வீரர்கள் அரக்கர் சேனைகளின் உள்ளிடத்தவராயினார்.

கு :- படைப் பெருந்தலைவர்-வானர சேனைகளின்பெரிய படைத் தலைவர். நின்றல்-பின்னிடாது நிலைத்து நின்றல். உவரி-கடல். கிடைத்திடுதல்-உண்டாதல். அன்னவர்-முற்குறித்த சுக்கிரீவன் முதலியோர். (17)

அனுமன் தோளில் இராமனும் அங்கதன் தோளில் இலக்குவனும்
ஏறியமர்ந்து போருக்குப் புறப்படுதல்

8590. மாருதி யலங்கன் மாலை
மணியணி வயிரத் தோண்மேல்
வீரனும் வாலி சேய்தன்
விறல்கெழு சிகரத் தோண்மேல்
ஆரியற் கிளைய கோவு
மேறின ரமரர் வாழ்த்தி
வேரியம் பூவின் மாரி
சொரிந்தன ரிடை விடாமை.

மாருதி அலங்கல் மாலை
மணிஅணி வயிரத் தோள்மேல்
வீரனும், வாலி சேய்தன்
விறல்கெழு சிகரத் தோள்மேல்
ஆரியற்கு இளைய கோவும்
ஏறினர்; அமரர் வாழ்த்தி
வேரிஅம் பூவின் மாரி
சொரிந்தனர், இடைவி டாமை

பொ :- அனுமனுடைய அசைந்தோளிரும் இயல்பினவாகிய
மலர்மாலையும் மணிகளும் அணிந்த திண்ணிய தோளின்மேல்
வீரனாகிய இராமனும், வாலியின் மைந்தன் அங்கதனுடைய
வெற்றித்திறன் பொருந்திய மலைச்சிகரத்தையொத்த தோளின்
மேல் (இராமன் என்னும்) பெரியோனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்கு
வனும் ஏறியமர்ந்தார்கள். (அதுகண்டு) தேவர்கள் (அவ் விரு
வரையும்) வாழ்த்தித் தேன் நிறைந்த அழகிய மலர்மழையினை
இடைவிடாது சொரிந்தார்கள்.

கு :- மாருதி-மருத்தின் மைந்தன்; வாயுவின் புதல்வனாகிய
அனுமன். அலங்குதல்-அசைதல்; ஒளிவிடுதல். வயிரம்-திண்மை.
வீரன், ஆரியன் என்ற பெயர்கள் இங்கு இராமனைச் சுட்டி
நின்றன. விறல்-வெற்றித்திறன். வேரி-தேன். பூவின் மாரி-மலர்
மழை. இடைவிடாமை சொரிந்தனர் என இயைக்க.

(18)

8591. விடையின்மேற் கலுழன் றன்மேல்
 வில்லினர் விளங்கு கின்ற
 கடையின்மே லுயர்ந்த காட்சி
 யிருவருங் கடுத்தார் கண்ணுற்
 றடையின்மே றுவையுஞ் சாய்க்கு
 மனுமனங் கதனென் றன்னார்
 தொடையின்மேன் மலர்ந்த தாரார்
 தோளின்மேற் றேற்றும் வீரர்.

விடையின்மேல், கலுழன் தன்மேல்,
 வில்லினர் விளங்கு கின்ற
 கடைஇல் மேல்உயர்ந்த காட்சி
 இருவரும் கடுத்தார் - கண்ணுற்று
 அடையின் மேருவையும் சாய்க்கும்
 அனுமன் அங்கதன் என்று அன்னார்
 தொடையின்மேல் மலர்ந்த தாரார்,
 தோளின்மேல் தோன்றும் வீரர்.

பொ :- (தடையாய்க்) கண்ணெதிர்ப்பட்டு மேற்செல்லின்
 மேருமலையையும் தள்ளிச் சாய்க்கவல்ல அனுமனும் அங்கதனும்
 எனச் சொல்லப்படும் அவர்களது தொடையின்மேற் பொருந்திய
 மாலையையுடையராய் அவர்தம் தோளின்மேல் அமர்ந்து தோன்றும்
 இராம இலக்குவராகிய வீரர் இருவரும், ஆனேற்றின்மேலும்
 கருடன்மேலும் (தத்தமக்குரிய) விற்படையினை யேந்தியவராய்
 விளங்கும் உணர்வெல்லையைக் கடந்து மேல் உயர்ந்த தோற்றப்
 பொலிவினையுடைய (சிவன் திருமால் என்னும்) இரு பெருந்தெய்வ
 தையும் ஒத்துத் தோன்றினார்கள்.

கு :- அனுமன் அங்கதன் என்று அன்னார் தோளின்மேல்
 தோன்றும் வீரர், விடையின்மேல் கலுழன்தன் மேல் விளங்கு
 கின்ற இருவரும் கடுத்தார் என இயையும். விடை-இடபம்.
 கலுழன்-கருடன். வில்லினர் விளங்குகின்ற இருவர், கடையின்
 மேல் உயர்ந்த காட்சி இருவர் எனத் தனித்தனி இயைத்துரைக்க.
 வில் என்பது, பிளுகம், சார்ங்கம் என்னும் பெயருடைய வில்
 விரண்டையும் குறித்தது. கடை-முடிந்த எல்லை; ஈண்டு உணர்
 வின் எல்லையைக் குறித்தது. இருவர் என்றது சிவபெருமான்,
 திருமால் என்னும் இருபெருந் தெய்வங்களையும். இருவரையும்
 கடுத்தார் என வேற்றுமையுருபு விரித்துரைக்க. கடுத்தல்-ஒத்தல்.

அனுமன் தோள்மேல் அமர்ந்த இராமனுக்குக் கலுழன்தன்மேல் விளங்கும் திருமாலும், அங்கதன் தோள்மேல் அமர்ந்த இலக்கு வனுக்கு விடையின்மேல் அமர்ந்த சிவபெருமானும் உவமை; எதிர் நிரல் நிறையணி. (19)

போருக்கு முற்பட்டெழுந்த நீலன் முதலிய படைத் தலைவர் களைப் பின்வரிசையில் நிற்குமாறு இராமன் பணித்தல்

8592. நீலன் முதலா யுள்ள

நெடும்படைத் தலைவர் நின்றார்

தாலமு மலையு மேந்தித்

தாக்குவான் சமையுங் காலை

ஞாலமும் விசும்புங் காத்த

நானிலக் கிழவன் மைந்தன்

மேலமர் விளைவை யுன்னி

விலக்கினன் விளம்ப லுற்றான்.

நீலன் முதலாய் உள்ள

நெடும்படைத் தலைவர் நின்றார்,

தாலமும் மலையும் ஏந்தித்

தாக்குவான் சமையுங் காலை,

ஞாலமும் விசும்பும் காத்த

நானிலக் கிழவன் மைந்தன்,

மேல்அமர் விளைவை உன்னி,

விலக்கினன், விளம்ப லுற்றான்.

பொ :- நீலனை முதலாகக் கொண்டு நெடிய பெருஞ்சேனைக்குத் தலைவராக அங்கு நின்ற வானரவீரர்கள், பனைமரங்களையும் மலைகளையும் பறித்தெடுத்துக் கொண்டு (அரக்கர்களைத்) தாக்குதற்கு முற்பட்டுச் சென்றபொழுது, மண்ணுலகத்தையும் விண்ணுலகத் தையும் காத்த நானில மன்னவனாகிய தசரதன் மைந்தனாகிய இராமன், இனிமேல் நிகழவிருக்கும் போரின் விளைவையெண்ணி (அவ் வானர வீரர்களைத்) தடுத்து நிறுத்தியவனாய்ப் பின்வருமாறு கூறத் தொடங்கினான்.

கு : நீலன் என்பவன் வானரசேனைத் தலைவர்கள் எல்லார்க்குந் தலைமன். ஐ—சாரியை. தாலம்—பனை. மண்ணுலகங் காவல் பூண்ட மன்னனாகிய தசரதன், இந்திரனது வானுல ஆட்சியை நிலை

நிறுத்தற் பொருட்டுச் சம்பரன் முதலிய அவுணர்களைப் பொருது வென்று தேவர்களைப் பாதுகாத்தமைபற்றி அவனை ‘ஞாலமும் விசம்புங் காத்த நானிலக் கிழவன்’ என்றது எனச் சிறப்பித்தார் ஆசிரியர். மைந்தன் என்றது இராமனை. இனி நிகழவிருக்கும் போரில் வரத்தின் வன்மைபடைத்த அரக்கர்கள் தெய்வப்படைக் கலங்களைப் பயன்படுத்துவர் என்பதனை எண்ணிய இராமன், அரக்க ரோடு பொருதற்கு ஊக்கமுடையராய் நின்ற வானரசேனைத் தலைவர்களை முன்வரிசையில் நில்லாதவாறு விலக்கினன் என்க. (20)

8593. கடவுளர் படைக னும்மேல்
வெய்யவன் றுரந்த காலைத்
தடையுள வல்ல தாங்குந்
தன்மையி ரல்லிர் தாக்கிற்
கிடையுள தெம்பா னல்கிப்
பின்நிறை நிற்பி ரீண்டுப்
படையுள தனையு மின்றெம்
விற்றொழில் பார்த்தி ரென்றான்.

‘கடவுளர் படைகள், நும்மேல்
வெய்யவன் துரந்த காலை,
தடைஉள அல்ல; தாங்கும்
தன்மையில் அல்லிர்; தாக்கிற்கு
இடைஉளது எம்பால் நல்கி,
பின்நிறை நிற்பிர்; ஈண்டுஇப்
படைஉள தனையும், இன்றுஎம்
வில்தொழில் பார்த்திர்’ என்றான்.

பொ :- ‘தெய்வப் படைக்கலங்களை நும்மேல் கொடியோனாகிய இந்திரசித்து செலுத்தியபொழுது (அவை, தம்மைத்) தடுத்தற்குரிய பிற ஆயுதங்கள் (நும்பால்) உள்ளன அல்ல; (நீங்களும் அவற்றை ஏற்றுத்) தாங்கிக் கொள்ளும் வல்லமையுடையீரல்லீர்; (முன்னின்று) தாக்குதற்கு இடமாயுள்ள முதலிடத்தினை எங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு (எங்களுக்குப் பின்னே) பின்வரிசையிற் பொருந்தி நிற்பீராக. இங்கு இந்த அரக்கர் சேனை (உயிரோடு) உள்ள அளவும் இன்று எம்முடைய விற்றொழில் வன்மையினை (உடன் நின்று) காண்பீராக’ என்று கூறினான்.

கு :- கடவுளர் படைகளாவன, தெய்வங்களை நோக்கிச் செய்த தவத்தின் பயனாக அத் தெய்வங்கள்பாற் பெற்ற ஆயுதங்கள். வெய்யவன் என்றது, கொடியோனாகிய இந்திரசித்தினை. துரத்தல்—

செலுத்துதல். தடை—மாருக நின்றுதடுக்கும் வன்மையுடைய பிற ஆயுதங்கள். உள அல்ல—நுழைந்தது உள்ளன அல்ல. தாக்கிற்கு இடை—எதிரியை முன்னின்று தாக்குதற்கேற்ற முதலிடம். பின்னுற நின்றல்—பின்வரிசையில் நின்றல். உளதனையும்—உள்ள அளவும். (21)

இராம இலக்குவரின் விற்றெழில் வன்மையும், அது கண்டு இந்திரசித்து வியந்துரைத்தலும்.

8594. அருண்முறை யவரு நின்ற
ராண்டகை வீர நாழி
உருண்முறைத் தேரின் மாவி
ஹோடைமால் வரையி னூழி
இருண்முறை நிருதர் தம்மே
லேவின ரிமைப்பி லோரும்
மருண்முறை யெய்திற் றென்பர்
சிலைவழங் கசனி மாரி.

அருள்முறை அவரும்நின்றார்;
ஆண்டகை வீரர், ஆழி
உருள்முறை தேரின்,மாவின்,
ஓடை மால்வரையின், ஊழி
இருள்முறை நிருதர் தம்மேல்
ஏவினர்.—இமைப்பி லோரும்
'மருள் முறை எய்கிற்று' என்பர்—
சிலைவழங்கு அசனி மாரி.

பொ : (நீலன் முதலிய படைத்தலைவர்களாகிய) அவர்களும் (இராமன்) பணித்தருளிய முறைப்படியே (பின்வரிசையில்) நின்றார்கள். போராண்மைத் திறம் வாய்ந்த இராம இலக்குவராகிய அவ் வீரர்கள், சக்கரத்துடன் (விரைந்து) உருளும் முறைமையினை யுடைய தேர்கள்மேலும் குதிரைகள்மேலும் முகபடாம் அணிந்த பெரிய மலைபோலும் யானைகள்மேலும் ஊழிக்காலத்து இருளின் தன்மையையுடைய அரக்க வீரர்கள்மேலும் அம்புகளை ஏவினார்கள். (அவ் விருவருடைய) விற்கள் வெளிப்படும் இடியேற்றுடன் கூடிய அம்புமழையானது, கண் இமைத்தல் இல்லாத தேவர்களும் (இஃது என்ன ஊழிக்காலமோ என) மருளும் நிலையினை அடைந்தது என்பர் அறிஞர்).

கு :- அவரும், அருள்முறை நின்றார் ; ஆண்ட கைவீரர், தேரின் மாவின் ஓடைமால் வரையின் நிருதர் தம்மேல் ஏவினர் ; சிலை வழங்கு அசனிமாரி இமைப்பிலோரும் மருள்முறை எய்திற்று என்பர் என இபையும். அவர்—நிலன் முதலிய வானர சேனைத்தலைவர்கள். அருள்முறை—இராமன் பணித்தருளிய முறை. ஆண்ட கைவீரர்—இராம இலக்குவர். மா-குதிரை. ஓடை மால்வரை என்றது யானையை. ஓடை-முகபடாம். நிருதர்-அரக்கர். இமைப்பிலோர்கண் இமைத்தல் இல்லாத தேவர்கள். இமைப்பிலோரும் மருளும் முறை என்க. உம்மை-உயர்வு சிறப்பு. அசனிமாரி-இடியுடன் கூடிய மழை.

(22)

8595. இமைப்பதன் முன்னம் வந்த

விராக்கத வெள்ளந் தன்னைக்

குமைத்தொழில் புரிந்த வீரர்

தனுத்தொழில் குறித்தின் நெம்மால்

அமைப்பதென் பிறிதொன் றுண்டோ

மேருவென் றமைந்த வில்லால்

உமைக்கொரு பாக னெய்த

புரங்களி னொருங்கி வீழ்ந்த.

இமைப்பதன் முன்னம், வந்த

இராக்கத வெள்ளந் தன்னைக்

குமைத்தொழில் புரிந்த வீரர்

தனுத்தொழில் குறித்து, இன்றுளம்மால்

அமைப்பதுஎன்? பிறிதுஒன்று

உண்டோ? மேருஎன்று அமைந்தவில்லால்

உமைக்குஒரு பாகன் எய்த

புரங்களின் ஒருங்கி வீழ்ந்த.

பொ :- (பொருதற்கு) எதிர்வந்த வெள்ளக் கணக்கினவாகிய அரக்கர் சேனைகளை இமைப்பொழுதுக்குள்ளாக அழிக்குந் தொழிலைப் புரிந்த வீரர்களாகிய இராம இலக்குவரது விற்ரெழில் வன்மையைக் குறித்து எம்மால் (உவமை) பொருந்தக் கூறுதற்கு யாதுளது? உமாதேவியாரை ஒரு பாகத்திற்கொண்ட அம்மையப்பராகிய சிவ பெருமான், மேருமலையென அமைந்த வில்லினால் எய்து அழித்த முப்புரங்களைப் போன்று (அச் சேனைகள் யாவும்) அழிந்து வீழ்ந்தன (என்பதன்றிச் சொல்லத்தக்க உவமை) வேறென்றுளதோ?

கு :- வந்த இராக்கத வெள்ளந்தன்னை இமைப்பதன் முன்னம் குமைத்தொழில் புரிந்த வீரர் என இயையும். இமைப்பது-கண் இமைத்தலாகிய பொழுது. குமைத்தொழில்-அழிக்குந் தொழில். புரி தல்-செய்தல். தனுத்தொழில்-விற்பொழில் வன்மை. அமைத்தல்- உவமை பொருந்தக் கூறுதல், (இராக்கத வெள்ளம்) உமைக்கொரு பாகன், மேரு என்றமைந்த வில்லால் எய்த புரங்களின் ஒருங்கி வீழ்ந்த என்க. உமைக்கு ஒரு பாகன்-பார்வதி தேவியாரை ஒரு பாகத்திற்கொண்ட சிவபெருமான். புரங்களின் புரங்களைப் போன்று; இன்-உவமவுருபு. ஒருங்குதல்-அழிதல், வீழ்ந்த-வீழ்ந்தன. (23)

8596. தேரின்மேற் சிலையி னின்ற
விந்திர சித்தென் றோதும்
வீரருள் வீரன் கண்டான்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்த வென்னும்
பாரின்மே னோக்கி னன்றேற்
பட்டன பட்டா ரென்னும்
போரின்மே னோக்கி லாத
விருவரும் பொருத பூசல்.

தேரின்மேல் சிலையின் நின்ற
இந்திர சித்துஎன்று ஓதும்
வீரருள் வீரன் கண்டான்—
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்த என்னும்
பாரின்மேல் நோக்கின் அன்றேல்,
பட்டன, பட்டார் என்னும்
போரின்மேல் நோக்கு இலாத,
இருவரும் பொருத பூசல்.

பொ :- (போர்க்களமாகிய) நிலப்பரப்பின் மேல்நோக்கி, வீழ்ந்து இறந்தவர்கள் (இவர்கள்), வீழ்ந்து இறந்தவை (இவை) என்னும் அளவிற காண்பதன்றிப் போர் நிகழ்ச்சியை நோக்கி (இன்னவை) இறந்தன (இன்னார்) இறந்தார்கள் எனப் பிரித்தறியவொண்ணாத வாறு (இராம இலக்குவராகிய) இருவரும் நிகழ்த்திய போர்த்தொழி லைத் தேரின்மீது வில்லோடு நின்ற இந்திரசித்து எனப் புகழ்ப்படும் வீரர்க்கெல்லாம் வீரனாகிய அவன் பொருந்த நோக்கினான்.

கு :- இராம இலக்குவர் இருவரும் செய்யும் விற்போரில் தன் சேனைகள் விரைந்து அழிந்து படுந்தன்மையைத் தேர்மீது வில்லோடு

நின்ற இந்நிரசித்து என்னும் வீரர் வீரன் வியப்பும் செயலறவும்
தோன்ற நோக்கினான் என்பார், 'தேரின்மேற் சிலையின் நின்ற
இந்நிரசித்தென்றோதும் வீரருள் வீரன் கண்டான்' என்றார். சிலை
யின் நின்ற-வில்லொடு நின்ற. வீரருள் வீரன்-வீரர் எனத் தக்கார்
எல்லாருள்ளும் முதலில் வைத்து எண்ணத்தக்க பெருவீரன். 'வீழ்ந்
தனர் வீழ்ந்த', 'பட்டனபட்டார்' எனவரும் தொடர்கள், உயர்திணை
அஃறிணை என்னும் திணை வேறுபாடு தெரிய வொண்ணாதவாறு
போர்க்களத்தில் இறந்து வீழ்ந்த சேனைகளின் மிகுதியை யுணர்த்தி
நின்றன. பாரின்மேல் நோக்கின் வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்த என்னும் அன்
றேல், போரின்மேல் 'பட்டன, பட்டார்' என்னும் நோக்கு இலாத
பூசல் என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. (24)

8897. யாணைபட் டனவோ வென்று

விரதமிற் றனவோ வென்றான்

மானமா வந்த வெல்லா

மறிந்தொழிந் தனவோ வென்றான்

ஏனைவா ளரக்கர் டாரு

மில்லையோ வெடுக்க வென்றான்

வானுயர் பிணத்தின் குப்பை

மறைத்தலின் மயக்க முற்றான்.

'யாணை பட்டனவோ?' என்றான்;

'இரதம் இற்றனவோ?' என்றான்;

'மானமா வந்த எல்லாம்

மறிந்து ஒழிந்தனவோ?' என்றான்;

'ஏனைவாள் அரக்கர் யாரும்

இல்லையோ, எடுக்க?' என்றான்

வான்உயர் பிணத்தின் குப்பை

மறைத்தலின், மயக்கம் உற்றான்.

பொ :- (இராம இலக்குவரது போர்த்தொழில் நிகழ்ச்சியை நோக்
கிய இந்நிரசித்து) ஆகாயம் அளவும் ஓங்கிய பிணத்தின் குவியல்
கள் (போர்க்களத்தை) மறைத்தலால் திகைப்புற்றவனாகி, 'யாணைகள்
இறந்து பட்டனவோ?' என ஏங்கினான்; 'தேர்கள் முறிந்
தனவோ?' என வருந்தினான்; 'வீரத்திற்குறையாத பெருமை
யுடையனவாய் வந்த குதிரைகள் யாவும் மாண்டொழிந்தனவோ?'

என இரங்கினான் ; (‘இறந்து வீழ்ந்த பிணங்களை’ எடுத்து அப்பாற் படுத்த மற்றும் இறவாதுள்ள வாள் வீரராகிய அரக்கர் ஒருவரும் (இங்கு) இல்லையோ ’ என ஏக்கமுற்று வருந்தினான்.

கு :- (சிலையொடு தேரின்மேல் நின்ற இந்திரசித்து, இருவரும் பொருத பூசல் கண்டான் ; வானுயர் பிணத்தின் குப்பை மறைத்த லின் மயக்கமுற்றானாகி, ‘யாணப்பட்டவோ, இரதம் இற்றனவோ, மானமா உள்ள எல்லாம் மறிந்தொழிந்தனவோ, (இவற்றை) எடுக்க ஏனை வாளரக்கர் யாரும் இல்லையோ ’ என்று இவ்வாறு எண்ணி, தனிமையுற்று வருந்தினான் என்பதாம். (25)

8598. செய்கின்ற ருருவர் வெம்போர்
சிதைகின்ற சேனை நோக்கின்

ஐயந்தா னில்லா வெள்ள
மறுபது மவிக ளென்று
வைகின்ற ரல்ல ராகின்
வரிசிலை வலத்தான் மாள
வெய்கின்ற ரல்ல ரீதெவ்
விந்திர சால மென்றான்.

‘செய்கின்றார், இருவர் வெம்போர்;
சிதைகின்ற சேனை நோக்கின்,
ஐயம்தான் இல்லா வெள்ளம்
அறுபதும்; ‘அவிக’ என்று
வைக்கிறான் அல்லர்; ஆகின்,
வரிசிலை வலத்தால் மாள
எய்கின்றார் அல்லர்; ஈது
எவ்இந்திர சாலம்?’ என்றான்.

பொ :- ‘கொடிய போரைச் செய்கின்றவர்களோ இருவரே; (இவர் களாற்) சிதைந்தொழியும் சேனைகளை எண்ணிப் பார்த்தாலோ ஐயம் அற்றவகையில் அறுபது வெள்ளம் என்னும் தொகையினவாகும். (‘இவை யாவும் ஒருசேர) அழிந்தொழிக’ என்று சபித்துரைக்கின்ற வர்களும் அல்லர்; ஆனால், வரிந்து கட்டப்பெற்ற வில்லின் துணை கொண்டு தம் வன்மை விளங்க (பகைவர் சேனை) மாளும்படி வலிந்து எய்கின்றவர்களும் அல்லர். (இவ்வாறு அறுபது வெள்ளஞ் சேனை களையும் இருவரே தனி நின்ற பொருதழித்த) இச் செயல் எத்தகைய இந்திரசால வித்தையோ’ என்று வியந்து கூறினான் (இந்திரசித்து)

கு :- வெம்போர் செய்கின்றார் இருவர்; சிதைகின்ற சேனை நோக்கின் அறுபது வெள்ளம்; ‘அவிக’ என்று வைகின்றார் அல்லர்; ஆகின், வரிசிலை வலத்தால் மாள எய்கின்றார் அல்லர்; ஈது எவ் இந்திரசாலம் என இயையும். அறுபது வெள்ளம் சேனைகளையும் நொடிப்பொழுதிற்குள் அழித்தற்கு இவ்விருவரும் நிறைமொழி மாந்தராகிய முனிவர் நிலையில் நின்று ‘அவிக’ என்று சபித்தலையும் மேற்கொள்ளவில்லை; சேனைகளை ஒருசேர மாளச்செய்யும் கருத்தினால் தம்முடைய வலிய முயற்சியை மேற்கொண்டு அம்புகளை வருந்தி எய்யவும் இல்லை; கடிய முயற்சியின்றி அவ்விருவரும் தம் இயல்பிற் செய்த இப்போரிலே அறுபது வெள்ளஞ் சேனைகளும் ஒரு சேர மாண்டொழிந்த இச் செயல் எத்தகைய இந்திரசாலமோ என இந்திரசித்து இராம இலக்குவரது போர்த்திறனை வியந்து பாராட்டினான் என்பதாம். வெகுண்டுரைத்த அளவிலேயே பகை வரை ஒருசேர மாளச்செய்யும் வன்மை சாபமொழிக்கு உண்டு. அறுபது வெள்ளஞ் சேனைகளையும் இவ்விருவரும் சாபமொழியின் துணைகொண்டு அழித்தாரல்லர் என்பார், “அவிக’ என்று வைகின்றார் அல்லர்’ என்றார். வில்லம்பினும் சொல்லம்பு மிக்க வலிமையுடைய தென்பது.

‘வில்லே ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க

சொல்லே ருழவர் பகை’ (திருக்குறள்—872)

எனவரும் தெய்வப் புலவர் வாய் மொழியாலும்,

‘சொல்லொக்கும் கடிய மேகச் சுடுசரம்’ (கம்பர்)

என இந் நூலாசிரியர் அம்பின் கடுமைக்குச் சாபமொழியினை உவமை கூறுதலாலும் இனிது புலனாம். (26)

இருவரது போர்த்தொழில் விளைவுகளை இந்திரசித்து
வியந்து நோக்குதல்

8599. அம்பின்மா மழையை நோக்கு

முதிரத்தி னாற்றை நோக்கும்

உம்பரி னளவுஞ் சென்ற

பிணக்குன்றி னுயர்வை நோக்கும்

கொம்பற வதிர்ந்த முத்தின்

குப்பையை நோக்குங் கொன்ற

தும்பியை நோக்கும் வீரர்

சுந்தரத் தோனை நோக்கும்.

அம்பின்மா மழையை நோக்கும்;
 உதிரத்தின் ஆற்றை நோக்கும்;
 உம்பரின் அளவும் சென்ற
 பிணக்குன்றின் உயர்வை நோக்கும்;
 கொம்புஅற உதிர்ந்த முத்தின்
 குப்பையை நோக்கும்; கொன்ற
 தும்பியை நோக்கும்; வீரர்
 சுந்தரத் தோளை நோக்கும்.

பொ :- (வியப்புற்ற இந்திரசித்து) அம்பின் பெருமழையை உற்றுப் பார்ப்பான்; இரத்தப் பெருக்காகிய ஆற்றினைப் பார்ப்பான்; விண்ணின் உச்சியளவும் உயர்ந்து ஓங்கிய பிணங்களின் குவியலாகிய மலையின் உயர்ச்சியைப் பார்ப்பான்; (போரிற்) கொல்லப்பட்ட யானைகளைப் பார்ப்பான்; அவற்றின் தந்தங்கள் அறுபட்டமையால் சிதறிக் கிடக்கும் முத்தின் குவியலைப்பார்ப்பான்; (இந் நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாக விளங்கும்) வீரர்களாகிய இராம இலக்குவர்தம் அழகிய தோள்களை உற்றுப்பார்ப்பான்.

கு :- அம்பின் மழை, உதிரத்தின் ஆறு என்புழி இன் அல்வழிச் சாரியை. உம்பர்—ஆகாயம்; என்றது அதன் உச்சியை. கொம்பு—தந்தம். அற—ஆற்று வீழ்தமையால்; செயவெனெச்சம் காரணப் பொருளில் வந்தது. கொன்ற—கொல்லப்பட்ட. தும்பி—யானை. வீரர் என்றது இராம இலக்குவர்களை. சுந்தரம்—அழகு. (27)

8600. மலைகளை நோக்கு மற்ற
 வானுறக் குவிந்த வன்கட்
 டலைகளை நோக்கும் வீரர்
 சரங்களை நோக்குந் தாக்கி
 உலைகொள்வெம் பொறியி னுக்க
 படைக்கலத் தொழுக்கை நோக்கும்
 சிலைகளை நோக்கு நானேற்
 நிடியினைச் செவியி னோக்கும்.

மலைகளை நோக்கும்; மற்றுஅவ்
 வான்உறக் குவிந்த வன்கண்
 தலைகளை நோக்கும்; வீரர்
 சரங்களை நோக்கும்; தாக்கி

உலகொள்வெம் பொறியின் உக்க
 படைக்கலத்து ஒழுக்கை நோக்கும்;
 சிலைகலை நோக்கும்; நாண்ஏற்று
 இடியினைச் செவியின் நோக்கும்.

பொ :- மலைகளைப் பார்ப்பான் (அம்மலைகளைப் போன்று) விண்
 ணளவும் பொருந்தக் குவிந்துள்ள தறுகண்மை மிக்க கண்களோடு
 கூடிய (அரக்கர்களின்) தலைகளைப் பார்ப்பான்; (அத் தலைகளைத்
 துண்டித்த ஆற்றல் மிக்க) வீரர் (இருவருடைய) அம்புகளின்
 வன்மையைக் கருதிப் பார்ப்பான்; (அம்புகளால்) தாக்கப்பட்டு
 உலைக்களத்திலே சிதறிக் கிடக்கும் அனற்பொறிகளைப் போன்று
 சிதர்ந்து சிதறியுள்ள (தன் சேனை வீரர்களின்) ஆயுதங்களின்
 தொடர்ச்சியினை உற்றுப் பார்ப்பான்; (இத்தகைய அம்புகளைச்
 சோரிந்த இருவருடைய) விற்படைகளை எண்ணிப் பார்ப்பான்; அவ்
 விற்களில் நாணேற்றுதலால் உண்டாகிய இடி முழக்கத்தினைத் தன்
 செவிகளால் ஓர்ந்து நோக்குவான்.

கு :- இராம இலக்குவர்களின் அம்புகளால் தன் சேனை வீரர்
 களின் தலைகள் அறுபட்டு மலைகளைப் போன்று வானுற வுயர்ந்து
 கிடைத்தலையும், அவர்தம் வலிய படைக்கலங்கள் யாவும் இருவரும்
 எய்த அம்புகளால் தாக்கப்பட்டுக் கொல்லுலைக் களத்தில் அனற்
 பொறிகளையொத்துச் சிதறிக் கிடத்தலையும் கண்ட இந்திரசித்து,
 அவ்விருவரது வில் நாணிநின்றெழும் இடியோசை போலும் பெரு
 முழக்கத்தினையும் தன் செவிகளாற் கேட்டறிந்தான் என்பதாம். இச்
 செய்யுள், சில சுவடிகளில் பின்வருமாறு பல பாடபேதங்களுடன்
 உருமாறித் திரிந்து காணப்படுகின்றது:- (28)

தலைகளை நோக்குந் தான்றன்
 சரங்களை நோக்குந் தன்கைச்
 சிலைகளை நோக்குஞ் செம்பொற்
 றேர்களை நோக்குஞ் செய்த
 கொலைகளை நோக்கும் கொன்ற
 கொற்றவர் தம்மை நோக்கும்
 அலைபெருங் குருதி யென்னு
 மளக்கரை யுழன்று நோக்கும்.

8601. ஆயிரந் தேரை யாட
 லானையை யலங்கன் மாவை
 ஆயிரந் தலையை யாழிப்
 படைகளை யறுத்து மப்பால்
 போயின பகழி வேகத்
 தன்மைமைப் புரிந்து நோக்கும்
 பாய்வன பகழிக் கொன்றுங்
 கணக்கிலாப் பரப்பைப் பார்க்கும்.

ஆயிரம் தேரை ஆடல்,
 ஆனையை, அலங்கல் மாவை,
 ஆயிரம் தலையை, ஆழிப்
 படைகளை அறுத்தும், அப்பால்
 போயின பகழி வேகத்
 தன்மையைப் புரிந்து நோக்கும்
 பாய்வன பகழிக்கு ஒன்றும்
 கணக்குஇலா பரப்பைப் பார்க்கும்.

பொ : ஆயிரக்கணக்கான தேர்களையும் வெற்றியையுடைய
 யானைகளையும் மாலையணிந்த குதிரைகளையும் ஆயிரக்கணக்கான
 (வீரர்) தலைகளையும் சக்கரப் படைகளையும் அறுத்தும் அப்பாற்
 சென்ற அம்புகளின் விரைவுத் தன்மையினை விரும்பி நோக்குவான் ;
 பாய்ந்து (ஊடுருவிச்) செல்வனவாகில் அம்புகளுக்குச் சிறிதும்
 கணக்கிட்டுரைத்தற்கில்லாத போர்க்களத்தின் பரப்பினை உற்றுப்
 பார்ப்பான்.

கு : ஆடல் - வெற்றி. அலங்கல் - மலை. ஆழிப்படை - சக்.
 கரப்படை. பகழி - அம்பு. புரிந்து நோக்குதல் - விரும்பிக் காணுதல்.
 பகைவரையினும் தன்னையொத்த வீரர்களின் போர்த்திறமையினை
 விரும்பி நோக்கி வியத்தல் தலைசிறந்த வீரனது இயல்பாதலின்
 வீரருள் வீரனாகிய இந்திரசித்து தன் சேனைகளின் அழிவினைப்
 பொருட்படுத்தாது இராம இலக்குவரது விற்போர்த் திறமையினை
 வியந்து விரும்பி நோக்கினான் என்பதாகும். (29)

8602. அறுபது வெள்ள மாய

வரக்கர்த மாற்றற் கேற்ற

எறிவன வெய்வ பெய்வ

வெற்றுனுறு படைகள் யாவும்

பொறிவனம் வெந்த போலச்

சாம்பராய்ப் போய தல்லால்

செறிவன வில்லா வாற்றைச்

சிந்தையாற் றெரிய நோக்கும்.

அறுபது வெள்ளம் ஆய

அரக்கர்தம் ஆற்றற்கு ஏற்ற,

எறிவன, எய்வ, பெய்வ,

எற்றுறு படைகள் யாவும்,

பொறிவனம் வெந்த போலச்

சாம்பராய்ப் போயது அல்லால்.

செறிவன இல்லா ஆற்றைச்

சிந்தையால் தெரிய நோக்கும்.

பொ : அறுபது வெள்ளம் என்னும் அளவினராகிய அரக்கர்களின் ஆற்றலுக்குப் பொருந்தியனவாய், (நேர் நின்று) எறிவனவும், (சேய்மையில் நின்று வில்லில் தொடுத்து) எய்வனவும், மிகுதியாகப் பொழிவனவும், வீச எடுத்து வனவும் ஆகிய ஆயுதங்கள் யாவும், தீப் பொறிகளாற் காடு வெந்து அழிந்தாற் போன்று சாம்பராய் அழிந்ததன்றி (அவற்றுள் எவையும் பகைவரை) நெருங்கித் தாக்குதலில்லாத் தன்மையினைத் தன் மனத்தால் விளங்க ஆராய்ந்து நோக்குவான்.

கு : எறிவன, துலம் வேல் முதலியன. எய்வன-வில்லில் தொடுத்து எய்தற்குரிய அம்புகள். பெய்வன பகைவரைச் சூழ மழைபோற் பலவாகச் சொரிதற்குரிய படைக்கலங்கள். எற்றுறு படைகளாவன, வீசித் தாக்குதற்குரிய வாள் தோமரம் முதலாயின. பொறி - தீப் பொறி. பொறியால் என முன்னுமுருபு விரித்துரைக்க. வனம்-காடு. செறிதல் - நெருங்கித் தாக்குதல். கண்ணால் நோக்குதலை நோக்கிய நேக்கம் என்றும் மனத்தால் நோக்குதலை நோக்கல் நோக்கம் (நோக்கு அல் நோக்கம்) என்றும் கூறுவர். (30)

8603. வயிறகைத் தோடி வந்து

கொழுநர்மேன் மகளிர் மாழ்கிக்
குயிறலத் துக்க வென்னக்
குழைகின்ற குழைவை நோக்கும்
எயிறகைத் திடிக்கும் பேழ்வாய்த்
தலையிலா யாக்கை யீட்டம்
பயிறகைப் பறவை பாரிற்
படிகிலாப் பரப்பைப் பார்க்கும்.

வயிறு அலைத்து ஓடிவந்து
கொழுநர்மேல் மகளிர் மாழ்கி,
குயில்தலத்து உக்க என்னக்
குழைகின்ற குழைவை நோக்கும்;
எயிறு அலைத்து இடிக்கும் பேழ்வாய்த்
தலையிலா யாக்கை ஈட்டம்
பயிறலை, பறவை பாரிற்
படிகிலாப் பரப்பைப் பார்க்கும்.

பொ : அரக்கர் மகளிர் (தத்தம் கணவர் இறந்த செய்தி கேட்டு)
வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு ஓடிவந்து (தங்கள் தங்கள்) கண
வர்மேல் விழுந்து மனங்கலங்கிக் குயில்கள் நிலத்தில் வீழ்ந்து
அரற்றின என்னுமபடி மனம் னைந்து இரங்குகின்ற இரங்குதலை
நோக்குவான்; பற்களைக் கடித்து இடிபோற் பேரொலி செய்யும்
பிளந்த வாயினையுடையவாய்த் தலையற்ற உடல்களின் தொகுத்
கள் (போர்க்களம் எங்கும்) பொருந்தியாடுவதனையும் (அவற்றை
நெருங்குதற்கு அஞ்சிப்) பறவைகள் பூமியிற் படிந்து நிணங்
கவர்தற்கு இயலாத (போர்க்களப்) பரப்பினையும் (ஒருங்கு) நோக்க
வான்.

கு : வயிறு அலைத்தல் - வயிற்றில் அடித்துக் கொள்ளுதல்;
பெருந்துயரால் வருந்தும் மகளிரது இயல்பு. கொழுநர் - கணவர்.
மாழ்குதல்-மனங் கலங்கி வருந்துதல். தலத்து உக்க-நிலத்தில் வீழ்ந்
தன. குழைதல் - னைந்து இரங்குதல். தலையிலாயாக்கை - தலையற்ற
முண்டம். பயிறலையும் பரப்பையும் பார்க்கும் என்க. (31)

8604. அங்கத ரநந்த கோடி
 யுளரெனு மனும ரென்பார்க்
 கிங்கினி யுலகம் யாவு
 மிடமிலை போலு மென்னும்
 எங்குமும் மனித ரென்பா
 ரிருவரே கொல்லென் றுன்னும்
 சிங்கவே றனைய வீரர்
 கடுமையைத் தெரிகி லாதான்.

‘அங்கதர் அநந்த கோடிஉளர்’
 எனும்; ‘அனுமர் என்பார்க்கு
 இங்குஇனி உலகம் யாவும்
 இடமிலை போலும்’ என்றும்;
 எங்கும்இம் மனிதர் என்பார்
 இருவரேகொல்?’ என்று உன்னும்;
 சிங்க ஏறு அனைய
 வீரர் கடுமையைத் தெரிகிலாதான்.

பொ : (இலக்குவனைச் சுமந்து திரியும்) அங்கதராயினார்
 (ஒருவரன்றிப்) பல கோடியானவினராகவுள்ளார் என்பான். இங்கு
 (இராமனைச் சுமந்து திரியும்) அனுமர் என்பார்க்கு எல்லாவுலகங்
 களிலும் இடமில்லையாய் விடுமோ என்பான்; ஆண் சிங்கத்தினை
 யொத்த வீரர்களாகிய இராம இலக்குவரது போரின் விரைவினை
 அறிந்து கொள்ள இயலாதவனாகிய இந்திரசித்து ‘இம் மனிதர்
 இருவரே எல்லாவிடங்களிலும் நிரம்பி விட்டார்களோ’ என இவ்
 வாறு எண்ணுவானாயினான்.

கு : அங்கதனும் அனுமனும், முறையே இலக்குவனையும்
 இராமனையும் தத்தம் தோளிற்சுமந்து போர்க்களமெங்கும் விரைந்து
 சாரிதிரிந்தனராக, அவர்தம் தோள்மீது அமர்ந்து போர் புரியும்
 இராம இலக்குவராகிய இவ்விருவரையே போர்க்களத்தில் எல்லா
 விடங்களிலும் கண்ட இந்திரசித்து, இவ்வாறு எங்குமாய்த் தோற்
 றும் இவ்விருவரது போர்த் தொழிலின் வேகத்தினை உள்ளவாறு
 உணர முடியாதவனாகி அங்கதர் பல கோடியுளர் என்றும் உலக
 மெங்கும் இடமில்லையென்னும்படி அனுமர் பலராய் வந்துள்ளார்
 கள் என்றும், போர்க்களமெங்கும் இராம இலக்குவர் என்னும் இம்

மனிதர் இருவரே உள்ளார்களோ என்றும் ஐயுற்றுத் திகைப்புறுவானாயின் என்க. அங்கதர் - அங்கதனைப் போல்வார். அநுமர் - அநுமனைப் போல்வார். அநந்தகோடி - பலகோடி. கடுமை-போர்த்தொழிலின் விரைவு. (32)

8605. ஆர்க்கின்ற வமரர் தம்மை

நோக்குமங் கவர்க ளள்ளித்

தூர்க்கின்ற பூவை நோக்குந்

துடிக்கின்ற விடத்தோ னோக்கும்

பார்க்கின்ற திசைக ளெங்கும்

படும்பிணப் பரப்பை நோக்கும்

ஈர்க்கின்ற குருதி யாற்றில்

யாணையின் பிணத்தை நோக்கும்.

ஆர்க்கின்ற அமரர்தம்மை நோக்கும்;

அங்கு அவர்கள் அள்ளித்

தூர்க்கின்ற பூவை நோக்கும்;

துடிக்கின்ற இடத்தோள் நோக்கும்

பார்க்கின்ற திசைகள் எங்கும்

பிணப் பரப்பை நோக்கும்.

ஈர்க்கின்ற குருதி யாற்றில்

யாணையின் பிணத்தை நோக்கும்.

பொ :- (அரக்கர் சேனைகளின் அழிவுகண்டு) ஆரவாரிக்கின்ற தேவர்களை நோக்குவான்; அத்தேவர்கள் (இராம இலக்குவர் மீது) அள்ளிச் சொரிந்து நிரப்பும் மலர்களை நோக்குவான்; (பின்னர் நேரவிருக்கும் பெருந்துன்பத்திற்கு அறிகுறியாகத்) துடிக்கின்ற தனது இடத்தோளை நோக்குவான்; தான் காண்கின்ற திசையிடங்கள் எங்கும் இறந்து வீழ்ந்த பிணங்களின் மிகுதியை நோக்குவான்; இழுத்துச் செல்லும் வேகமுடைய இரத்த வெள்ளமாகிய ஆற்றிலே (அகப்பட்ட) யாணையின் பிணத்தை நோக்குவான்.

கு :- தூர்த்தல் - சொரிந்து நிரப்புதல். ஆடவர்க்கு இடத்தோள் துடித்தல் தீ நிமித்தமாகும். 'அம்பின் மாமழையை நோக்கும்' என்னும் 27-ஆம் செய்யுள் முதல் இச் செய்யுள் வரை அமைந்த நோக்கும், பார்க்கும் என்னும் வினைகளுக்கு எழுவாயாக இந்திர சித்து என்பதனை வருவித்துரைக்க. (33)

அஞ்சி ஓடிய வானரசேனை
அரக்கர் பலர் மாளக்கண்டும் மீளாமை

8606. ஆயிர கோடித் தேரு
மரக்கரு மொழிய வல்ல
மாயிருஞ் சேனை யெல்லாம்
மாய்ந்தவா கண்டும் வல்லை
போயின குரக்குத் தாளை
புகுந்தில வன்றே போற்றேர்த்
தீயவன் நன்மே லுள்ள
பயத்தினுற் கலக்கந் தீரா.

ஆயிர கோடித் தேரும்
அரக்கரும் ஒழிய, அல்லா
மாயிருஞ் சேனை எல்லாம்
மாய்ந்தவா கண்டும், வல்லை
போயின குறுக்குத் தாளை
புகுந்தில அன்றே, பொன்தேர்த்
தீயவன்தன்மேல் உள்ள
பயத்தினுல கலக்கம் தீரா.

பொ :- முன்னர் விரைந்து ஓடிய வானரசேனைகள், ஆயிர கோடி என்னும் தொகையினவாகிய தேர்களும் (அவற்றில் நின்று பொரும்) அரக்கர்களும் தவிர, அவையல்லாத மிகப்பெரிய சேனைகளெல்லாம் இறந்தொழிந்த செய்தியினை நேரிற் கண்டும் பொன்னால் இயன்ற தேரினையுடைய கொடுந் தொழிலாளாகிய இந்திரசித்தன்பால் தாம் கொண்ட பேரச்சத்தினால் மனக்கலக்கம் நீங்காதனவாய் போர்க்களத்தில் மீண்டும் புகாதனவாயின.

கு :- வல்லை போயின குரக்குத் தாளை, மாயிருஞ்சேனை யெல்லாம் மாய்ந்தவா கண்டும், தீயவன் தன்மேல் உள்ள பயத்தினால் கலக்கம் தீராவாய்ப் புகுந்தில எனமுடிக்க. மாயிரும் சேனை - மிகப் பெரிய (அரக்கர்) சேனை. மாய்தவா - மாய்ந்தவாறு. வல்லை - விரைவு. தீயவன் என்றது, போர்த்தொழிலிற் கொடியவனாகிய இந்திரசித்தனை. அன்று, ஏ என்பன அகை.

இராம இலக்குவர் போர்த்தொழில் கண்டு அனுமன்
தோள்கொட்டி ஆரவாரிக்க, அரக்கர்கள் அஞ்சி நடுங்குதல்

8607. தளப்பெருஞ் சேனை வெள்ள
மறுபதுந் தலத்த தாக
வளப்பருந் தேரி னுள்ள
தாயிர கோடி யாகத்
துளக்கமி லாற்றல் வீரர்
தோளும்போர்த் தொழிலு நோக்கி
அளப்பருந் தோனைக் கொட்டி
யஞ்சனை சிறுவ னூர்த்தான்.

தளப்பெருஞ் சேனை வெள்ளம்
அறுபதும் தலத்தது ஆக,
அளப்ப அருந் தேரின்
உள்ளது ஆயிரகோடி ஆக,
துளக்கம்இல் ஆற்றல் வீரர்
தோளும் போர்த்தொழிலும் நோக்கி,
அளப்பஅருந் தோனைக் கொட்டி,
அஞ்சனை சிறுவன் ஆர்த்தான்.

பொ :- போர்க்களத்திற் பொருது நிற்கும் பெருமையுடைய
அறுபது வெள்ளம் அரக்கர் சேனையும் (அழிவுற்று) நிலத்தின்
கண்ணதாய் மடியவும், அளந்து அறிதற்கியலாத தேர்களின்
மேலுள்ள (அரக்கர்) சேனை ஆயிரகோடி என்னும் அளவுடைய
தாய் நிற்கவும், மனங்கலங்குதல் இல்லாத ஆற்றல்மிக்க வீரர்
களாகிய இராமஇலக்குவர்களின் தோள்களையும் (அவர்கள் செய்யும்)
விற்போர்த் தொழிலையும் கண்டு, அஞ்சனை என்பாளது மைந்தனா
கிய அனுமன், அளத்தற்கரிய பெருவடி படைத்த தன் தோள்
களைக் கொட்டிப்போர் ஆரவாரஞ் செய்தான்.

கு :- தளம்-படை, இச் சொல் போர்க்களம் என்றபொருளில்
ஆளப்பெற்றது. துளக்கம் இல் ஆற்றல் வீரர் என்றது, இராம
இலக்குவரை. துளக்கம்-மனக்கலக்கம், அஞ்சனை-அனுமன்தாய்.
சிறுவன்-மகன்.

8608. ஆரிடை யநும னுர்த்த
 வார்ப்பொலி யசனி கேளாத்
 தேரிடை நின்று வீழ்ந்தார்
 சிலர்சிலர் படைகள் சிந்திப்
 பாரிடை யிழிந்து போகப்
 பாரித்தார் பைம்பொ னிஞ்சி
 ஊரிடை நின்று ளாரு
 முயிரினே முதிரங் கான்றார்.

ஆர்இடை அநுமன் ஆர்த்த
 ஆர்ப்புலி அசனி கேளா,
 தேரிடை நின்று வீழ்ந்தார்
 சிலர்;சிலர் படைகள் சிந்தி,
 பாரிடை இழிந்து போகப்
 பாரித்தார்; பைம்பென் இஞ்சி
 ஊரிடை நின்று ளாரும்,
 உயிரினே உதிரம் கான்றார்.

பொ :- நெருங்குதற்கு அரிய போர்க்களத்திலே நின்று அநுமன் ஆரவாரித்த போர் ஆரவாரமாகிய இடியொலியைக்கேட்டு (தேரில் உள்ளாராகிய அரக்களிற்) சிலர் தேரில் நின்றபடியே வீழ்ந்து உயிர் துறந்தார்கள்; சிலர் தம் கையிலுள்ள படைக்கலங்களைக் கீழே சிதறவிட்டுத் தேரிலிருந்தும் கீழேஇறங்கித் (தப்பி) ஓடுதற்குப் பரபரப்புற்றார்கள்; பசிய பொன்மயமான மதிலாற் சூழப்பட்ட (இலங்கை நகரமாகிய) ஊரினுள்ளேயுள்ள அரக்கர்களும் உயிருடனே இரத்தத்தைக் கக்கினார்கள்.

கு :- ஆர்ப்பொலியாகிய அசனி எனவிரியும். அசனி-இடி. கேள்-கேட்டு; செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். அது வீழ்ந்தார், பாரித்தார், உதிரங்கான்றார் என்னும் வினைமுற்றுக்களுடன் தனித்தனி சென்றியைந்தது. பாரித்தல்-பரபரப்படைதல். பரபரப்படைதல் பைம்பொன் இஞ்சி. ளார் என்றது, இலங்கையினை. இஞ்சி-மதில். காலுதல்-உமிழ்தல்; வெளிப்படுத்தல். (36)

அஞ்சிய அரக்கர்களைக் கடிந்துரைத்து
இந்திரசித்து தான் ஒருவனாகவே
இராம இலக்குவர்மேற் போருக்கு எதிர்தல்

8609. அஞ்சினிர் போமி னின்றோ
ரார்ப்பொலிக் கழியற் பாலிர்
வெஞ்சமம் வினைப்ப தென்னோ
நீருமி வீர ரோடு
துஞ்சினிர் போலு மன்றே
யென்றவர் சுளித்து நோக்கி
மஞ்சினுங் கரிய மெய்யா
னிருவர்மே லொருவன் வந்தான்.
‘அஞ்சினிர், போமின்; இன்று,
ஓர்ஆர்ப்பு ஒலிக்கு அழியற்பாலிர்
வெஞ்சமம் வினைப்பது என்ன?
நீரும் இவ் வீரரோடு
துஞ்சினிர் போலும் அன்றே?
என்றுஅவர் சுளித்து நோக்கி
மஞ்சினும் கரிய மெய்யான்—
இருவர்மேல் ஒருவன் வந்தான்.

பொ :- மேகத்தினும் கரிய மேனியையுடைவனாகிய இந்திர
சித்து, (அச்சமுற்ற அரக்கர்களை நோக்கி,) ‘அஞ்சியவர்களே!
(இவ்விடத்தைவிட்டு) அகன்று போமின். இன்று ஓர் ஆரவார
ஒலியைக் கேட்டு மனங்குலைந்து அழிபவராகிய நீங்கள், (பகைவ
ரோடு) வெம்மையுடைய போர்த்தொழிலை நிகழ்த்துதல் எவ்வாறு
முடியும்? (உயிருடன் உள்ள) நீங்களும் (உயிர் நீங்கிப் பிணமாய்க்
கிடக்கும்) இவ் வீரர்களுடன் ஒப்ப இறந்தொழிந்தீர்கள் அல்லவா?
என அவர்களை வெகுண்டு நோக்கி, (இராம இலக்குவர்) இருவர்
மீதும் தான் ஒருவனாகவே பொருதற்கு வந்தான்.

கு :- மஞ்சினும் கரிய மெய்யான் என்றது, மழை மேகத்
தைக்காட்டிலும் மிகுந்த கருநிறமுடைய மேனியனாகிய இந்திர
சித்தனை, மஞ்சினும் கரியமெய்யான், ‘அஞ்சினிர் போமின் ...
துஞ்சினிர் போலுமன்றே’ என்று அவர் சுளித்து நோக்கி,
இருவர்மேல் ஒருவன் (ஆக) வத்தான் எனமுடிக்க. மஞ்ச-மழை
மேகம். துஞ்சுதல்-இறத்தல், சுளித்தல்-வெகுளுதல். (37)

இந்திரசித்துடன் வந்த தேர்ப்படைகள் கிளர்ந்து எழுதல்

8610. அக்கணத் தார்த்து மண்டி
 யாயிர கோடித் தேரும்
 புக்கன நேமிப் பாட்டிற்
 கிழிந்தது புவன மென்னத்
 திக்கிடை நின்ற யாணை
 சிரம்பொதி ரெறியச் சிந்தி
 உக்கன வீசும்பின் மீன்க
 னுதிர்ந்திடத் தேவருட்க.

அக்கணத்து ஆர்த்து மண்டி,
 ஆயிர கோடித் தேரும்
 புக்கன,—நேமிப் பாட்டில்
 கிழிந்தது புவனம் என்ன—
 திக்கிடை நின்ற யாணை
 சிரம்பொதிர் எறிய, சிந்தி
 உக்கன வீசும்பின் மீன்கள்
 உதிர்ந்திட, தேவர் உட்க.

பொ :- அந்தக் கணத்திலேயே (அரக்க வீரர்களுடைய) ஆயிர கோடித் தேர்களும், எண்திசைகளிற் காவலாக நின்ற யாணைகள் தலை நடுக்கமுற்று அதிரவும், வானத்திலேயுள்ள விண்மீன்கள் சிதறிப் பொடியாய் உதிரவும், தேவர்கள் நெஞ்சங்குலைந்து நடுங்கவும், சக்கரங்கள் ஆழப் பதிதலால் நிலவுலகம் பிளவுற்றது என்னும் படி ஆரவாரித்து நெருங்கிப் (போர்க்களத்திற்) புக்கன.

கு :- ஆயிர கோடித் தேரும், யாணை சிரம் பொதிர் எறிய, விசும்பின் மீன்கள் சிந்தி உக்கன உதிர்ந்திட, தேவர் உட்க, 'நேமிப் பாட்டில் புவனம் கிழிந்தது' என்ன, ஆர்த்து, மண்டிப் புக்கன என இயைத்துரைக்க. நேமிப்பாடு—சக்கரம் ஆழப் பதிதல். பொதிர் எறிதல்—நடுக்க முறுதல். உட்குதல்—மனம் துணுக்குற்று அஞ்சுதல்.

இலக்குவன், இந்திரசித்தின் தலையினை அம்பினால் வீழ்த்துவதாக
இராமன் முன்னிலையில் வஞ்சினம் கூறுதல்

8611. மாற்றமொன் றினாயவன் விளைவிற் செங்கரத்

* தேற்றினை வணங்கிநின் றியம்பு வானிகல்
ஆற்றல னரவுகொண் டசைப்ப வாரமர்
தோற்றன னென்றெனை யுலகஞ் சொல்லுமால்.

மாற்றம் ஒன்று, இனையவன், வளைவில் செங்கரத்து
ஏற்றினை வணங்கி நின்று இயம்புவான்:- 'இகல்
ஆற்றலன், அரவு கொண்டு அசைப்ப, ஆர் அமர்
தோற்றனன்' என்று என உலகம் சொல்லுமால்

பொ:- இனையோனாகிய இலக்குவன், வளைந்த வில்லினைச்
சிவந்த கையினையுடைய ஆண் சிங்கம் போல்வானாகிய இராமனை
வணங்கி நின்று, பின்வருமாறு ஒருவார்த்தையைக் கூறுவானாயி
னான்:- 'போரில் எதிர் நிற்கும் ஆற்றலற்றவனாகிய இந்திரசித்து நாக
பாசத்தைக் கொண்டு இறுகப்பிணித்தமையினால் அரிய போரிலே
(இலக்குவன்) தோல்வியுற்றான்' என்று என்னைக் குறித்து உலகம்
(பழி) கூறும்.

கு:- இனையவன், வளைவில் செங்கரத்து ஏற்றினை வணங்கி
நின்று மாற்றம் ஒன்று இயம்புவான் என இளையும். இனையவன்—
தம்பியாகிய இலக்குவன். வளைவிற் செங்கரத்து ஏறு என்றது, ஆண்
சிங்கம் போல்வானாகிய இராமனை, ஏறு என்பது உபசார வழக்கு.
இகல் ஆற்றலன் என்றது, போரில் நேர் நின்று எதிர்க்கலாற்றாத
நிலையினாகிய இந்திரசித்தினை. அரவு—நாகபாசம். அசைத்தல்—
இறுகப்பிணித்தல். என்னை 'ஆரமர் தோற்றனன்' என்று உலகம்
சொல்லும் என்க. இனையவன் கூறிய மாற்றம் இச் செய்யுளின் பின்
னிரண்டடிகளிலும் இதனை அடுத்து வரும் நான்கு செய்யுட்களிலும்
விரித்துரைக்கப் பெற்றுள்ளமை காண்க. (39)

8612. காக்கவுங் கிற்றிலன் காத னண்பரைப்

போக்கவுங் கிற்றில னொருவன் பொய்ப்பிணி
ஆக்கவுங் கிற்றிலன் வென்றி யாருயிர்
நீக்கவுங் கிற்றில னென்று நின்றதால்.

“காக்கவும் கிற்றிலன் காதல் நண்பரை ;
 போக்கவும் கிற்றிலன், ஒருவன் பொய்ப்பிணி ;
 ஆக்கவும் கிற்றிலன் வென்றி ; ஆருயிர்
 நீக்கவும் கிற்றிலன் ” என்று நின்றதால்.

பொ :- (தன்பால்) ‘அன்புடைய நண்பர்களைத் தீங்கின்றிக் காப் பாற்றவும் ஆற்றலற்றான்; (பகைவன்) ஒருவன் வஞ்சனையாற் செய்த (நாகபாசமாகிய) பிணிப்பினை(த் தன்னளவில் நீக்கி)ப் போக்கு தற்கும் ஆற்றலிலன்; (பகைவனைத் தொடர்ந்து பொருது) தனக்கு வெற்றியை உண்டாக்கிக் கொள்ளுதற்கும் வலியற்றான்; (இந் நிலையில் தனது பெருமை நிலைபெற) அரிய உயிரைத் துறத்தற்கும் உறுதியில்லாதவனாயினான்’ என்று பழி (எனக்கு உலகில்) நிலை பெற்று விட்டது.

கு :- காதல் நண்பரைக் காக்கவும் கிற்றிலன், ஒருவன் பொய்ப்பிணி போக்கவும் கிற்றிலன், வென்றி ஆக்கவும் கிற்றிலன், ஆருயிர் போக்கவும் கிற்றிலன் என்று (பழி) நின்றது என்க. ஆல்—அசை. ஒருவன் என்றது, இந்திரசித்தினை. அவன் வெளிப்பட நின்று போர் செய்யாது மாயத்தால் மறைந்து நின்று நாகபாசத்தை ஏவினமையின் அது ‘பொய்ப்பிணி’ எனப்பட்டது. பொய்ப்பிணி—பொய்ம்மையைத் துணையாகக்கொண்டு பிணித்த பிணிப்பு. தம்பால் அன்புடைய நண்பர்கட்கு எத்தகைய தீங்கும் வாராதபடி முன்னறிந்து பாதுகாத்தல் வீரர் கடன். என் நண்பர்க்கு வந்த தீங்கினை உடனே களைந்திருத்தல் வேண்டும். அத் தீங்கினின்றும் தன்னையாவது காப்பாற்றிக் கொண்டு பகைவனைத் தொடர்ந்து பொருது பிணித்து வெற்றி பெற்றிருத்தல் வேண்டும். இயலாதாயின் என் உயிரைத் துறந்தாயினும் வீரத்திற் குறையாத தன் மானத்தை நிலைபெறச் செய்திருத்தல் வேண்டும். அதனையும் செய்திலன்’ என்ற பழிச் சொல், உலகில் எனக்கு நிலைத்து விட்டதே’ என இலக்குவன் தன்னிலைமை குறித்து இரங்கிக் கூறினான் என்பதாம். (40)

8613. இந்திரன் பகையெனு மிவனை யென்சரம்

அந்தரத் தருந்தலை யறுக்க லாதெனின்
 வெந்தொழிற் செய்கையன் விருந்து மாய்நெடு
 மைந்தரிற் கடையெனப் படுவன் வழியாய்.

‘இந்திரன் பகையெனும் இவனை, என்சரம்
 அந்தரத்து அருந்தலை அறுக்க லாதுஎனின்,
 வெந்தொழிற் செய்கையன் விருந்தும் ஆய், நெடு
 மைந்தரில் கடைஎனப் படுவன், வாழியாய் !

பொ :- (யாவரையும்) வாழ்விக்க வல்லவனே! இந்திரனுக்குப் பகைவன் எனப் பேசப்படும் இவ் இந்திரசித்தினை எனது அம்பு விசும்பின்கண்ணே அரிய தலையினையறுத்து (த்தள்ளிக்) கொல்லாது (வறிது) செல்லுமாயின், வெம்மை வாய்ந்த கொலைத் தொழிலைத் தன் இயல்பான செய்கையாகக்கொண்ட கூற்றுவனுக்குரிய விருந்தினனாக (யான்) ஆகி, (இவ்வுலகில் உயர்த்துக் கூறத்தகும்) பெருமை வாய்ந்த வீரர்களிற் கடையானவன் என இழித்துரைக்கப்படும் நிலையினனாவேன்.

கு :- இந்திரன் பகை எனும் இவன்—இந்திரனுக்குப் பகைவன் என உயர்த்துப் பேசப்படும் இவன்; இந்திரசித்து என அவன் பெற்றுள்ள பெயர்க் காரணத்தைச் சுட்டியவாறு. சரம்—அம்பு. அருந்தலை அந்தரத்து அறுத்தலாவது அரிய தலையினை அறுத்து ஆகாயத்து எறிதல். வெந்தொழிற் செய்கைபன் என்றது, உடம்பினின்றும் உயிரைப் பிரித்து நீக்குதலாகிய கொடிய தொழிலைத் தனக்குரிய இயல்பான செய்கையாகக் கொண்டுள்ள கூற்றுவனை. அவனுக்கு விருந்தாதலாவது, பகைவனால் எளிதிற் கொல்லப்பட்டு இயமனது உலகத்தை அடைதல். நெடு மைந்தர்—உயர்த் துரைக்கப்படும் பெருமையினையுடைய வீரர்கள். கடை—இழிந்தவன். 'வாழியாய்' என்ற விளி, இராமனை நோக்கியமைந்தது. (41)

8614. நின்னுடை முன்னரிந் நெறியி னீர்மையான்
றன்னுடைச் சிரத்தையென் சரத்திற் றள்ளினால்
பொன்னுடை வனைகழற் பொலம்பொற் றோளினாய்
என்னுடை யடிமையு மிசையிற் றுமரோ.

‘நின்னுடை முன்னர், இந் நெறிஇல் நீர்மையான்
தன்னுடைச் சிரத்தை, என் சரத்தின் தள்ளினால்—
பொன்னுடை வனைகழல் பொலம்பொன் தோளினாய்!
என்னுடை அடிமையும் இசையிற்று ஆம்அரோ.

பொ :- பொன்னால் இயன்ற அணிநலமுறப்புனைந்த வீரக் கழலினையும் பொன்னணிகளையுடைய அழகிய தோள்களையும் உடைய அண்ணலே! நினது (கண்) முன்பாக இந்த அறமுறையற்ற தன்மையனாகிய இந்திரசித்தினது தலையினை எனது அம்பினால் அறுத்து வீழ்த்துவேனாயின், யான் நிற்பாற்கொண்ட அடிமைத்திறமும் போற்றத்தகும் புகழுடையதாகும்.

கு :- நெறி இல் நீர்மையான்—போர் அறமாகிய நீதி முறை தவிர்ந்த கொடுந்தன்மையான்; என்றது. முன்னர் வஞ்சனையால் மறைந்து நாகபாசத்தை ஏவிக் கேடுதழ்ந்த கொடியோனாகிய இந்தி

சித்தின் தலையை அறுத்துத் தள்ளினால்தான் யான் நினக்குச் செய்யும் அடிமைத் திருத்தொண்டின் பயனை உள்ளவாறு பெற்றவனாவேன் என, இலக்குவன் இராமனை நோக்கிக் கூறினான் என்பதாம். இசையிற்று—புகமுடையது. அரோ—அசை. (42)

8615. நெடியன வலகெலாங் கண்டு நிற்கவென்
அடுசர மிவன்றலை யறுக்க லாதெனின்
முடிவொன் றுணர்த்துவெ னுனக்கு நான்முயல்
அடிமையின் பயனிகந் தறுவ தாகென்றான்.

‘நெடியன உலகுளலாம் கண்டு நிற்க,என்
அடுசரம், இவன்றலை அறுக்க லாதுஎனின்,
முடியஒன்று உணர்த்துவென் ; உனக்கு நான்முயல்
அடிமையின் பயனிகந்து அறுவதாக’ என்றான்.

பொ :- எனது கொல்லுந்தன்மை வாய்ந்த அம்பு, நீண்ட பரப்
புடைய உலகமெல்லாங்கண்டு நிற்க இவ் இந்திரசித்தின் தலையினை
அறுக்காதொழியுமானால், முடிவாக ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்
வேன் : உனக்கு நான் செய்யும் அடிமைத்திறத்தின் பயன் (என்னை
விட்டு) நீங்கி அற்றொழிவதாகுக எனக் கூறினான் (இலக்குவன்).

கு :- என் அடு சரம், உலகெலாம் கண்டு நிற்க இவன் தலை
அறுக்கலாதெனின், உனக்கு நான் முயல் ‘அடிமையின்பயனிகந்து
அறுவதாக’ என்றான். முடிய உணர்த்தலாவது முடிந்த முடிபாகத்
தனது துணிவினை எடுத்துரைத்தல். இகத்தல்-நீங்குதல். (43)

அதுகண்டு அமரர் ஆர்த்தலும் இலக்குவனை இராமன்
பாராட்டுதலும்

8616. வல்லவ னவ்வுரை வழங்கு மேல்வையுள்
அல்லனீங் கினமென வமர ரார்த்தனர்
எல்லையி லுலகங்கள் யாவு மார்த்தன
நல்லற மார்த்தது நமனு மார்த்தனன்.

வல்லவன் அவ்வரை வழங்கும் ஏல்வையுள்,
‘அல்லல் நீங்கினம்என அமரர் ஆர்த்தனர்;
எல்லை இல் உலகங்கள் யாவும் ஆர்த்தன;
நல்லறம் ஆர்த்தது ; நமனும் ஆர்த்தனன்.

பொ :- (சொல்லியவண்ணம் செய்ய) வல்லவனாகிய இலக்குவன் அத்தகைய வஞ்சின மொழியைக் கூறிய அளவில், ‘துன்பம் நீங்கி னோம்’ எனத் தேவர்கள் ஆரவாரித்தனர். எல்லையில்லாத உலகங்களிலுள்ள எல்லாவுயிர்களும் (உவகையால்) ஆரவாரித்தன. நன்மையையுடைய அறக்கடவுளும் ஆரவாரித்தது. கூற்றுவனும் ஆரவாரித்தான்.

கு :- இந்திரசித்தைக் கொண்டு தீர்வேன் என இலக்குவன் வஞ்சினம் கூறிய அளவில், தம்மவர்க்கு இடையூறுபுரியும் இந்திரசித்து விரைவில் இறந்தொழிவான் என்னுந் தெளிவுடையராய்த் தேவர்கள் மகிழ்ந்து ஆரவாரஞ் செய்தார்கள். உலகில் வாழும் எல்லாவுயிர்களும் இரக்கமற்ற அரக்கர்களால் விளையும் துன்பங்கள் அகன்றன என்னும் பெருமகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தன. கொடியோனாகிய இந்திரசித்தின் இறப்பினால் உலகில் தீமைகள் குறையும் என்னும் கருத்தால் அறக்கடவுள் ஆரவாரித்தது. நெருங்குதற்கரிய பெருவன்மை படைத்த அரக்கர் உயிர்களை இலக்குவன் செய்யும் இப் போரில் எளிதிற் கவர்ந்து கொள்ளலாம் என்றெண்ணிக் கூற்றுவனும் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்தனன் என்பதாம். (44)

8617. முறுவல்வாண் முகத்தினன் முளரிக் கண்ணனும்
அறிவநீ யடுவலென் றமைதி யாமெனின்
இறுதியுங் காவலு மியற்று மீசரும்
வெறுவியர் வேறினி வினைவதி யாதென்றான்.

முறுவல்வாள் முகத்தினன், முளரிக் கண்ணனும்,
‘அறிவ! நீ, “அடுவல்” என்று அமைதியும் எனின்,
இறுதியும் காவலும் இயற்றும் ஈசரும்
வெறுவியர்; வேறுஇனி வினைவது யாது?’ என்றான்.

பொ :- செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய இராமனும் (இலக்குவனது வஞ்சினத்தைக் கேட்டுப்) புன்முறுவல் பூத்த முகத்தினனாகி, ‘அறிவுடைய தம்பியே! நீ (பகைவரைக்) கொல்வேன்’ எனத் துணிந்து எழுந்தனையாயின், அழித்தற்றொழிலையும் காத்தற்றொழிலையும் செய்யும் இரு பெருங்கடவுளரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களையிழந்து வெறுமையுறுவர். (நின் கருத்திற்கு) மாறாக இனி இவ்வுலகில் நிகழத்தக்கது யாதுளது?

கு :- முளரிக் கண்ணனும், முறுவல் வாண்முகத்தினனாய் ‘அறிவ.....வினைவது யாது’ என்றான் என்க. முளரிக்

கண்ணன்-செந்தாமரை மலர் போலும் கண்களையுடையவன் ; என்றது, திருமாலின் அமிசமாகிய இராமனை. முறுவல்-புன்சிரிப்பு, வாள்-ஒளி. 'அறிவுடைய தம்பியாகிய நீ கொல்லுதற்றொழிலை மேற்கொண்டேழுந்தாயாயின், அத் தொழிலைத் தனக்கே உரியதாகக் கொண்ட உருத்திரமூர்த்திக்கும் வேலையில்லை. காத்தற்றொழிலைத் தனக்குரியதாகக் கொண்ட திருமாலும் நினக்கு மாறாகத் தன்காவற்றொழிலை நிறைவேற்றாதற்கியலாது தன் தொழிலைக் கைவிடுதல் திண்ணம். ஆகவே அவ்விருவரும் தாம்தாம் கொண்டுள்ள தொழிலையிழந்து வெறுமையுற்றவராவர் என்பான், 'அறிவ! நீ 'அடுவல்' என்று அமைதியாம் எனின், இறுதியும் காவலும் இயற்றும் ஈசரும் வெறுவியர்' என்றான். இறுதி-அழித்தற்றொழில். காவல்-காத்தற்றொழில், முறையே அத் தொழில்களை நிகழ்த்தும் ஈசர் ஆவார் சிவனும் திருமாலும் ஆகிய இருபெருங்கடவுள். (45)

இராமனைத் தொழுது இலக்குவன் போர்க்குப் புறப்படுதல்

8618. சொல்லது கேட்டடி தொழுது சுற்றிய
பல்பெருந் தேரொடு மரக்கர் பண்ணையைக்
கொல்வலிங் கன்னது காண்டி கொல்லென
ஒல்லையி லெழுந்தன னுவகை யுள்ளத்தான்.

சொல்லது கேட்டு, அடிதொழுது, 'சுற்றிய
பல்பெருந் தேரொடும் அரக்கர் பண்ணையைக்
கொல்வல் ; இங்கு அன்னது காண்டிகொல்! என,
ஒல்லையில் எழுந்தனன்—உவகை உள்ளத்தான்.

பொ :- மகிழ்ச்சி நிரம்பிய உள்ளத்தினனாகிய இலக்குவன்,
(இராமபிரான் உளமுவந்து கூறிய) மொழியாகிய அதனைக் கேட்டு
(அவனுடைய) திருவடிகளை வணங்கி (போர்க்களத்திற்) சூழ்ந்துள்ள
பலவாகிய தேர்களோடும் இராக்கதர் தொகுதியை இப்பொழுதே
கொன்றொழிப்பேன் ; இங்கு அதனைக் காண்பாயாக' என்று கூறி
விரைவிற்போருக்குப் புறப்பட்டான்.

கு :- உவகை உள்ளத்தான், சொல் அது கேட்டு, அடி தொழுது,
'தேரொடும் அரக்கர் பண்ணையைக் கொல்வல், அன்னது காண்டி'
என ஒல்லையில் எழுந்தனன் என்க. சொல் அது-சொல்லாகிய அது.
பண்ணை-தொகுதி. காண்டி-காண்பாயாக, கொல், அசை நிலை. என-
என்று கூறி. ஒல்லை-விரைவு. (46)

அங்கதன் அரவாரித்தலும் இராமனது சங்கம் ஒலித்தலும்

8619. அங்கத னூர்த்தன னசனி யேறென
மங்குனின் றதிர்ந்தன வயவன் தேர்புனை
சிங்கமு நடுக்குறத் திருவி னாயகன்
சங்கமொன் றெலித்தது கடலுந் தள்ளுற.

அங்கதன் அர்த்தனன், அசனி ஏறுஎன;
மங்குலின்னு அதிர்ந்தன; வயவன் தேர்புனை
சிங்கமும் நடுக்குற, திருவின் நாயகன்
சங்கம்ஒன்று ஒலித்தது, கடலும் தள்ளுற,

பொ :- (இலக்குவனைச் சுமந்து செல்லும்) அங்கதன் இடியேற்றினையொத்துப் போர்முழக்கஞ்செய்தான். (அதனால் விண்ணிடத்தே) மேகங்கள் நின்று அதிர்ந்தன. வீரனாகிய இந்திரசித்தின் தேரிற் பூட்டியுள்ள சிங்கங்களும் நடுக்கமடையவும் கடலோசையும் பின்னிடவும் திருமகள் கேள்வனாகிய இராமனது சங்கம் ஒன்று முழங்கியது.

கு :- வானிலுள்ள மேகங்கள் அதிர அங்கதன் இடியேறென ஆரவாரித்தான். இந்திரசித்தின் தேரிற் பூட்டப்பட்ட ஆயிரம் சிங்கங்களும் நடுக்கமுறும்படி இராமனது வெற்றிச்சங்கம் ஒன்று ஒலித்தது என்க. மங்குல்-மேகம். வயவன்-வீரன்; என்றது இந்திரசித்தினை. வயவன் தேர்புனை சிங்கமும் நடுக்குற, கடலும் தள்ளுற, திருவின் நாயகன் சங்கம் ஒன்று ஒலித்தது என்க. தள்ளுதல்-பின்னே தள்ளப்பட்டுத் தாழ்தல். (47)

அரக்கர் இலக்குவன்மேல் படைக்கலங்களை வீசுதல்

8620. எழுமழுச் சக்கர மீட்டி தோமரம்
முழுமுரட் டண்டுவேன் முசுண்டி மூவிலை
கழுவயில் கப்பணங் கவண்கல் கன்னகம்
விழுமழைக் கிரட்டிவிட் டரக்கர் வீசிஞர்.

எழு,மழு, சக்கரம், ஈட்டி, தோமரம்,
முழுமுரண் தண்டு;வேல், முசுண்டி, மூவிலை
கழு,அயில், கப்பணம், கவண்கல், கன்னகம்,
விழுமலைக்கு இரட்டிவிட்டு, அரக்கர் வீசிஞர்..

பொ:-எழு,மழு,சக்கரம், ஈட்டி,தோமரம்,நிறைந்த வன்மையுள்ள தண்டம், வேல், முசுண்டி, முவிலைச்சூலம், கழு, கூரிய கப்பணம், கவண்கல், கன்னகம் ஆகிய இப் படைக்கலங்களை(விண்ணினின்று) சொரியும் மழையைக்காட்டிலும் இருமடங்காக அரக்கர்கள் வீசி எறிந்தார்கள்.

கு :- அரக்கர், எழு, மழு...கன்னகம் என்பவற்றை மழைக்கு இரட்டி விட்டு வீசினார் என்க. எழு-கணையமரம். தோமரம்-இருப்புலக்கை. முரண்-வன்மை. முசுண்டி-ஒருவகை ஆயுதம். அயில்-கூர்மை. கப்பணம் என்பது, நெருஞ்சி முள்ளின் வடிவாக இரும்பினால் செய்து பகைவர் சேனைகளை மேல்வராமல் தடுத்தற்பொருட்டு வீசப்படுவது. மழைக்கு-மழையினும். இரட்டி-இருமடங்கு. (48)

இலக்குவன் அரக்கர் சேனையை அழித்தல்

8621. மீனெலாம் விண்ணினின் ரெருங்கு வீழ்ந்தென
வானெலா மண்ணெலா மறைய வந்தன
தானெலாந் துணிந்துபோய்த் தகர்ந்து சாய்ந்தன
வேனிலா அனையவன் பகழி வெம்மையால்.

மீனெலாம், விண்ணினின் ஒருங்கு வீழ்ந்தென
வானெலாம் மண்ணெலாம் மறைய வந்தன,
தானெலாம், துணிந்துபோய்த் தகர்ந்து சாய்ந்தன;
வேனிலான் அனையவன் பகழி வெம்மையால்

பொ :- விண்மீன்களெல்லாம் விசும்பினின்றும் ஒருசேர வீழ்ந்தன என்னும்படி வானிடமெங்கும் மண்ணிடமெங்கும் மறைய (அரக்கர்களால் வீசப்பட்டு) வந்தனவாகிய (ஒளிமிக்க) ஆயுதங்கள் எல்லாம், காமவேளையொத்த பேரழகனாகிய இலக்குவன் எய்த அம்புகளின் கடிய தாக்குதலால் துண்டிக்கப்பட்டுப் பொடியாகிச் சிதறி வீழ்ந்தன.

கு :- வானெலாம் மண்ணெலாம் மறைய வந்தன என்றது, அரக்கர் வீசிய படைக்கலங்களை வந்தன, வினையாலணையும் பெயர். வந்தனஎலாம்,வேனிலான்அனையவன் பகழிவெம்மையால் துணிந்து தகர்ந்து சாய்ந்தன என்க.தான், அசை. துணிதல்-துண்டிக்கப்படுதல், வேனிலான்-இளவேனிற் பருவத்திற்குச் சிறப்புரிமையுடைய மன்மதன். வேனிலான் அனையவன்-மன்மதனையொத்த பேரழகன்; என்றது, இலக்குவனை. பகழி-அம்பு. (49)

8622. ஆயிரந் தேரொரு தொடையி னச்சிறும்
பாய்பரிக் குலம்படும் பாகர் பொன்றுவர்
நாயகர் நெடுந்தலை துமியு நாமறத்
தீயெழும் புகையெழு முலகுந் தீயுமால்.

ஆயிரம்தேர், ஒருதொடையின் அச்சு இறும்;
பாய்பரிக் குலம்படும்; பாகர் பொன்றுவர்;
நாயகர் நெடுந்தலை துமியும் நாம்அற;
தீஎழும், புகைஎழும், உலகும் தீயுமால்.

பொ :- (இலக்குவன்) ஒருமுறை தொடுத்த அம்பினால் (அரக்
கர்களுடைய) ஆயிரந் தேர்களும் அச்சமுறிந்து அழிவன; (தேர்
களிற் பூட்டிய) பாய்ப்துசெல்லும் குதிரைத் தொகுதிகள் இறந்தொழி
வன; தேர்ப்பாகர் இறந்து வீழ்வர்; படைத்தலைவர்களின் பெருமை
வாய்ந்த தலைகள் பெயருங்கெடத் துண்டிக்கப்படுவன; (அம்பு
பட்ட இடங்களிலே) தீ தோன்றி எரியும்; புகைப்படலம் மேல் எழும்;
உலகமும் தீய்ந்து வெதும்பும்.

கு :- ஒரு தொடையின்-ஒருமுறை தொடுத்து எய்த அம்பினால்;
இன் ஏதுப்பொருளில் வந்தது. ஒரு தொடையின், ஆயிரந் தேர்
அச்சு இறும்; பரிக்குலம்படும்; பாகர் பொன்றுவர்; நாயகர்
நெடுந்தலை நாம் அறத்துணியும்; தீஎழும்; புகை எழும்; உலகும்
தீயும் என்க. நாம் அற-பெயரும் இல்லையாயொழிய. நாமம்
என்பது நாம் எனக் குறைந்தது. (50)

8623. அடியறுந் தேர்முர ணாழி யச்சிறும்
வடிநெடுஞ் சிலையறுங் கவச மார்பறுங்
கொடியறுங் குடையறுங் கொற்ற வீரர்தம்
முடியறு முரசறு முகிலுஞ் சிந்துமால்.

அடிஅறும் தேர்; முரண் ஆழிஅச்சு இறும்;
வடிநெடுஞ் சிலையறும்; கவசமார்பு அறும்;
கொடிஅறும்; குடை அறும்; கொற்ற வீரர்தம்
முடிஅறும்; முரசுஅறும்; முகிலும் சிந்துமால்.

பொ :- (அன்றியும் அவ் ஒரு தொடுப்பினால்) தேர்களின் அடிப்
பகுதி அற்றுச் சிதையும்; வலிய தேர்ச் சக்கரங்களும் அச்சம் அந்
றுச் சிதைவன; கூரிய அம்புடன் கூடிய விற்கள் துணிக்கப்

பட்டு முறிவன ; (வீரர்களின்) கவசம் அணிந்த மார்பும் அறுபட்டு அழிவன ; கொடிகள் அறுபடுவன ; குடைகள் அறுபடுவன ; வெற்றிமிக்க வீரர்கள் (அணிந்த) முடிகள் சிதைந்து வீழ்வன ; முரசங்கள் அறுபடுவன ; (வானிலுள்ள) மேகங்களும் சிதறி வீழ்வனவாயின.

கு :- தேர்களின் அடி முதலியன அறுதற்கு ஏதுவாக மேற்செய்யுளில் வந்த 'ஒரு முறை தொடுப்பின்' என்ற தொடர் இங்கும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஆழி-தேர்ச்சக்கரம். (51)

8624. இன்னதோ ருறுப்பிவை யிணைய தேர்பரி
மன்னவ ரிவரிவர் படைஞர் மற்றுளார்
என்னவோர் தன்மையுந் தெரிந்த தில்லையால்
சின்னபின் னங்களாய் மயங்கிச் சிந்தலால்.

'இன்னது ஓர்உறுப்பு ; இவைஇணைய தேர்பரி ;
மன்னவர் இவர் ; இவர் படைஞர், மற்றுளார்'
என்னவர் தன்மையும் தெரிந்தது இல்லையால்—
சின்னபின்னங் களாய் மயங்கிச் சிந்தலால்.

பொ :- (இவ்வாறு இலக்குவனது அம்பினால் அரக்கர் சேனைகள்) கண்டதுண்டங்களாகச் சிதைவுற்று ஒன்றோடொன்று மயங்கிச் சிதறிக் கிடத்தலால், 'காணப்படும் இது இன்ன உறுப்பு, இவை இத்தன்மையவாகிய தேர்களும் குதிரைகளும், இவர் அரசர் ; இவர்கள் படை வீரர்களும் ஏனையோரும் என இவ்வாறு பகுத்துணர்தற் கேற்ற ஒரு தன்மையும் தெரிந்ததில்லை.

கு :- சின்னபின்னங்களாய் மயங்கிச் சிந்தலால், ஓர் தன்மையும் தெரிந்தது இல்லை என்க. சின்ன பின்னம் ஆதலாவது, கண்டதுண்டங்களாய்ச் சிதைந்து உருமாறியழிதல். (52)

8625. தந்தையர் தேரிடைத் தனயர் வன்றலை
வந்தன தாதையர் வயிர வான்சிரம்
சிந்தின காதலர்க் கியைந்த தேரிடை
அந்தரத் தம்பொடு மற்றெ முந்தன.

தந்தையர் தேரிடைத் தனயர் வந்தலை
வந்தன ; தாதையர் வயிர வான்சிரம்
சிந்தின காதலர்க்கு இயைந்த தேரிடை—
அந்தரத்து அம்பொடும் அற்று எழுந்தன.

பொ :- (அம்பினால்) துணிக்கப்பட்டு அம்பொடும் விசம்பின் மேல் எழுந்தனவாகிய தலைகளில், புதல்வர்களின் வலிய தலைகள் (அவருடைய) தந்தையர் தேர்களில் வந்து வீழ்ந்தன. தந்தையர்களின் திண்மைவாய்ந்த தலைகள் (அவர்தம்) புதல்வர்கட்கு அமைந்த தேர்களிற் சிதறி வீழ்ந்தன.

கு :- அற்று, அம்பொடும் அந்தரத்து எழுந்தன-தனயர் வன் தலை, தந்தையர் தேரிடை வந்தன; தாதையர் வயிர வான்சிரம், காதலர்க்கு இயைந்த தேரிடைச் சிந்தின என இயையும். வயிரம்-திண்மை. காதலர்-புதல்வர்..அந்தரம்-ஆகாயம். (53)

8626. செம்பெருங் குருதியிற் திகழ்ந்த செங்கண்மீன் கொம்பொடும் பரவையிற் திரியுங் கொட்பெனத் தும்பையந் தொடையலார் தடக்கை தூணிவாங்கப் பொடுந் துணிந்தன சிலையோ டற்றன.

செம்பெருங் குருதியின் திகழ்ந்த; செங்கண்மீன் கொம்பொடும் பரவையில் திரியும் கொட்பு என— தும்பைஆம் தொடையலார் தடக்கை, தூணிவாங்கு அம்பொடும் துணிந்தன சிலையோடு அற்றன.

பொ :- அழகிய தும்பை மாலையையணிந்த அரக்க வீரர்களுடைய பெரிய கைகள், அம்பருத் தூணியினின்றும் பற்றி எடுக்கும் அம்பினோடும் துணிக்கப்பட்டனவாகி, (பற்றிய) வில்லுடன் அறுபட்டனவாகி, சிவந்த கண்களையுடைய மீன்கள் கொம்புடன் திரியும் சுழற்சியினைப் போன்று, செந்நிறம் வாய்ந்த குருதிப் பெரு வெள்ளத்திலே விளங்கித் தோன்றின.

கு :- இருதிறத்துப் படைவீரர்களும் ஒரு களத்திலே எதிர் எதிராக நின்று பொரும்போரில் தமது பொருதற்றொழிலுக்கு அடையாளமாகத் தும்பை மலர்மாலையை அணிந்துகொள்வர் என்பது தமிழர் போர்முறையமைப்பாகும். இதனை உளத்துட்கொண்டு இந்திரசித்தும் இலக்குவனும் எதிர்நின்று பொரும் இப் போரிற் கலந்துகொண்ட அரக்க வீரர்களைத் 'தும்பையந் தொடையலார்' எனக் குறித்தார் ஆசிரியர். 'அதிரப் பொருவது தும்பை' எனவரும் தொடர் இங்கு நினைத்தற்குரியதாகும். வில்லேந்திப் போர் செய்யும் அரக்க வீரர்களின் கைகள், அறுபட்ட வில்லையும் அம்பையும் பற்றிய நிலையில் துணிக்கப்பட்டனவாய்; இரத்த வெள்ளத்திற் கிடப்பவை, கடலில் கொம்பொடு திரியும் சிவந்த கண்களையுடைய

மீன்களை யொத்துக் காணப்பட்டன என்பதாம். அம்பொடுந்
துணிந்தன சிலையொடு அற்றன தடக்கை, செங்கண் மீன் கொம்
பொடும் பரவையில் திரியும் கொட்டி என, செம்பெருங் குருதியில்
திகழ்ந்த என முடிக்க. வில்லையும் அம்பையும் பற்றியவண்ணம்
அறுபட்டுக் குருதி வெள்ளத்திற்கிடக்கும் கைகட்குக் கொம்பு மீன்
கள் உவமை. (54)

8627. தடிவன கொடுஞ்சரந் தள்ளத் தள்ளுற
மடிவன கொடிகளுங் குடையு மற்றவும்
முடிவுறு பெரும்பிணக் களத்தின் மொய்த்தன
படிவன வொத்தன பறவை பன்மைய.

தடிவன கொடுஞ்சரந் தள்ள, தள்ளுற
மடிவன கொடிகளும், குடையும், மற்றவும்,
முடிவுஅறு பெரும்பிணக் களத்தின் மொய்த்தன
படிவன ஒத்தன, பறவை பன்மைய.

பொ :- தடிந்து அழிப்பனவாகிய கொடுமையுடைய அம்புகள்
தடிந்து தள்ளுதலால் தள்ளப்பட்டு வீழ்ந்து கிடப்பனவாகிய கொடி
களும் குடைகளும் ஏனையவும் எல்லையற்ற பெரும்பிணங்களை
யுடைய போர்க்களத்திலே நெருங்கியுள்ளவை (பிணங்களையுண்ணு
தற்குப்) பறவைகள் பலவாகப் படிந்த தன்மையினை ஒத்தன.

கு :- கொடிகளும் குடைகளும் மற்றவும், பெரும்பிணக் களத்
தின் மொய்த்தன, பறவை பன்மைய படிவன ஒத்தன என்க.
முடிவு அறு-எல்லை அற்ற. (55)

8628. சிந்து ரங்களின் பருமமும்
பகழியுந் தேரும்
குந்து வன்னெடுஞ் சிலைமுதற்
படைகளுங் கொடியும்
இந்த ணங்களா யிறந்தவர்
விழிக்கன லிலங்க
வெந்த வெம்பிணம் விழுங்கின
கழுதுகள் விரும்பி.

சிந்துரங்களின் பருமமும்,
பகழியும், தேரும்,
குந்துவல் நெடுஞ்சிலை முதல்
படைகளும், கொடியும்,
இந்த னங்களாய், இறந்தவர்
விழிக்கனல் இலங்க,
வெந்தவெம் பிணம் விழுங்கின;
கழுதுகள் விரும்பி.

பொ :- யாணைகளின் மேலிடும் தவிசும் அம்பும் தேரும்
வளைந்த வலிய நெடிய வில் முதலிய படைகளும் கொடியும் விறகு
களாய், (அமைய) இறந்த வீரர்களுடைய (சினமிக்க) கண்களாகிய
தீ (கொழுந்துவிட்டு) விளங்க வெந்தன போன்ற வெம்மையுடைய
பிணங்களைப் பேய்கள் விரும்பி விழுங்கின.

கு :- சிந்துரம்—யாணை. பருமம்—யாணைமேல் இடும் தவிசு.
குந்துதல்—வளைதல். வெந்த வெம்பிணம் கழுதுகள் விரும்பி
விழுங்கின என்க. கழுது—பேய். இஃது இயைபுருவகம்
என்னும் அணியின் பாற்படும். (56)

8629. சில்லி யூடறச் சிதறின
சிலசில கோத்த
வல்லி யூடற மறிந்தன
புரவிகண் படியப்
புல்லி மண்ணிடைப் புரண்டன
சிலசில போராள்
வில்லி சாரதி யொடும்படத்
திரிந்தன வெறிய—
சில்லி ஊடுஅறச் சிதறின
சில;சில, சேர்த்த
வல்லி ஊடுஅற மறிந்தன
புரவிகள் மடியப்
புல்லி மண்ணிடைப் புரண்டன
சில;சில போர்ஆள்
வில்லி சாரதி யொடும்பட,
திரிந்தன வெறிய.

பொ :- தேர்கள் சில, சக்கரங்கள் இடையில் முறியச் சிதறின; சில, இறுகப் பிணித்த குசைக் கயிறுகள் இடையில் அறுபட்டொழியக் குதிரைகள் குப்புற வீழ்ந்து இறந்துபட, தரையிற் பொருந்தி உருண்டன; சில, போர்த்தொழிலை ஆள்பவனாகிய வில் வீரன் பாகனெனும் இறந்துபட (யாரும் அமர்வாரின்றி) வெறுமையுடையன வாய்த் திரிந்தன.

கு :- சில்லி—(தேர்ச்) சக்கரம். ஊடு அறுதல்—இடையில் முறிந்து அறுபடுதல். வல்லி—கயிறு; ஈண்டுக் குதிரைகளைத் தேருடன் பிணித்துள்ள குசைக் கயிற்றை யுணர்த்தியது. மறிதல்—குப்புற வீழ்தல். வில்லி—வில் வீரன். சாரதி—தேர்ப்பாகன். இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் போர்க்களத்திற் சிதைவுற்ற அரக்கர்களுடைய தேர்களின் அழிவினைவிரித்துரைப்பன. அடுத்த செய்யுளின் இறுதியிலுள்ள இரதம் என்னும் எழுவாய் இங்கும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (57)

8630. அலங்கு பன்மணிக் கதிரன
குருதியி னழுந்தி
விலங்கு செஞ்சுடர் விடுவன
வெளியின்றி மிடைந்த
குலங்கொள் வெய்யவர் மறுகிடத்
தீயிடைக் குளித்த
இலங்கை மாநகர் மாளிகை
நிகர்த்தன விரதம்.

அலங்கு பன்மணிக் கதிரன,
குருதியின் அழுந்தி
விலங்கு செஞ்சுடர் விடுவன
வெளியின்றி மிடைந்த,
குலம்கொள் வெய்யவர் மறுகிடத்
தீயிடைக் குளித்த
இலங்கை மாநகர் மாளிகை
நிகர்த்தன—இரதம்.

பொ :- விட்டு விளங்கும் பலவகை மணிகளின் ஒளிக்கற்றைகளை யுடையனவும் இரத்த வெள்ளத்தில் அழுந்தினமையால் மேலே பரவிப் பாயும் சென்றிற் வொளியை விசுவனவும் ஆகி, இடைவெளியின்றி நெருங்கிய தேர்கள், கூட்டமாகப் பொருந்திய கொடியோ

ராகிய அரக்கர்கள் மனங்கலங்கி வருந்த (அநுமனாற் கொளுவப் பட்ட) தீயினுள்ளே அழுந்திய இலங்கைப் பெரு நகரத்தினுள்ளே புள்ள மாளிகைகளை ஒத்துத் தோன்றின.

கு :- அலங்குதல்—விட்டு விளங்குதல். விலங்குதல்—மேலே குறுக்கிட்டுப் பரவுதல், அலங்கு பல்மணிக் கதிரன, குருதியின் அழுந்திச் செஞ்சுடர் விடுவன, வெளியின்றி மிடைந்த—இரதம், தீயிடைக் குளித்த இலங்கை மாநகர் மாளிகை நிகர்த்தன என்க. போர்க்களத்திலே குருதி வெள்ளத்திலே அழுந்திய தேர்களுக்கு அநுமனாற் கொளுவப்பட்ட தீயினாற் சூழப்பட்ட இலங்கை நகர மாளிகைகளை உவமையாகக் கூறினார். (58)

இலக்குவனுடன் சேர்ந்து இராமனும் அம்பு சொரிதலால்
தன் சேனைகள் மடிய இந்திரசித்து தனித்து நின்றல்

8631. ஆன காலையி லிராமனு

மயின்முகப் பகழி

சோனை மாரியிற் சொரிந்தன

னனுமனைத் தூண்டி

வான மானங்கண் மறிந்தெனத்

தே ரெலா மடியத்

தானுந் தேருமே யாயின

னிராவணன் றனயன்

ஆன காலையில், இராமனும்,

அயில்அமுகப் பகழி

சோனைமாரியின் சொரிந்தனன்,

அனுமனைத் தூண்டி;

வான மானங்கள் மறிந்தெனத்

தேர்ளலாம் மடிய,

தானும் தேருமேஆயினன்,

இராவணன் தனயன்.

பொ :- அப்பொழுது இராமபிரானும் (தன்னைத் தாங்கியுள்ள) அநுமனை (இந்திரசித்தின் முன்னர்)ச் செல்லுமாறு செலுத்திக் கூரிய முனையுடன் கூடிய அம்புகளை விடாப் பெருமழைபோற்

சொரிந்தான். (அதனால்) அரக்கர்களுடைய தேர்களெல்லாம், வான் வழியே செல்லும் விமானங்கள், குப்புற வீழ்ந்தாற்போன்று சிதைந்து வீழ்ந்தமையால், இராவணன் மைந்தனாகிய இந்திரசித்து தானும் தன்னுடைய தேருமேயாக (எஞ்சி நிற்கத்) தனிமையுற்று வருந்தினான்.

கு :- இராமனும் என்புழி உம்மை, இலக்குவனேயன்றி இராமனும் எய்தனன் என இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை யாகும். இராமனும் அநுமனைத் தூண்டி அயில்முகப் பகழி சோனை மாரியின் சொரிந்தனன்; தேரெலாம் வான மானங்கள் மறிந்தென மடிய இராவணன் தனயன், தானும் தேருமே ஆயினன் என இயைத்து ரைக்க. அயில் முகப் பகழி—கூரிய முனையினுடைய அம்பு. அயில்—கூர்மை. சோனைமாரி—விடாது பெய்யும் பெருமழை. தூண்டுதல்—செல்லுமாறு செலுத்துதல். மானம்—விமானம். இராவணன் தனயன் என்றது, இந்திரசித்தினை. (59)

இந்திரசித்து, இராம இலக்குவரை நோக்கி, 'இருவிரும் சேர்ந்து என்னுடன் பொருதிரோ? அன்றி ஒருவர் ஒருவிராய் நின்று பொருதிரோ? என வினவுதல்

8632. பல்வி லங்கொடு புரவிகள்
பூண்டதேர்ப் பரவை
வல்வி லங்கல்போ லரக்கர்தங்
குழாத்தொடு மடிய
வில்வி லங்கிய வீரரை
நோக்கினன் வெகுண்டான்
சொல்வி லங்கலன் சொல்லின
னிராவணன் ரோன்றல்

பல்வி லங்கொடு புரவிகள்
பூண்ட தேர்ப்பரவை
வல் விலங்கல்போல் அரக்கர்தம்
குழாத்தொடு மடிய,
வில்வி லங்கிய வீரரை
நோக்கினன், வெகுண்டான்,
சொல், விலங்கலன், சொல்லினன்
-இராவணன் தோன்றல்.

பொ :- பல விலங்குகளுடன் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்த் தொகுதிகள் வலிய மலைகளைப் போன்று அரக்கர் கூட்டத்துடன் மடிந்து கிடக்க(க் கண்ட) இராவணன் மைந்தனாகிய இந்திரசித்து, (அவற்றை) விற்றொழிலால் அழித்தொழித்த வீரர்களாகிய இராம இலக்குவர் இருவரையும் நோக்கி வெகுண்டவனாகி (ப் போரிற்) பின் னிடாதவனாய் (ப் பின்வரும்) மொழியினைக் கூறினான்.

கு :- விலங்கு—மிருகம். பரவை—கடல்; ஈண்டுத் தொகுதி என்னும் பொருளில் ஆளப் பெற்றது. விலங்கல்—மலை. வில் விலங்கிய வீரர் என்றது, விற் படையாற் பொருது அழித்த வில் வீரராகிய இராம இலக்குவர் இருவரையும், விலங்குதல்—மாறுபட்டு அழித்தல். இராவணன் தோன்றல், விலங்கலன் சொல் சொல்லி னன் என்க. தோன்றல்—மகன். விலங்கலன், முற்றெச்சம். விலங்குதல்—(போரிற்) பின் வாங்குதல். (60)

8633. இருவி ரென்னொடு பொருதிரோ

வன்றெனி னேற்ற

ஒருவிர் வந்துயிர் தருதிரோ

வும்படை யோடும்

பொருது பொன்றுதல் புரிதிரோ

உறுவது புகலும்

தருவ லின்றும்மக் கேற்றுவ

தொன்றெனச் சலித்தான்.

‘இருவிர் என்னொடு பொருதிரோ?

அன்றுஎனின், ஏற்ற

ஒருவிர் வந்துஉயிர் தருதிரோ?

உம் படையோடும்

பொருது பொன்றுதல் புரிதிரோ?

உறுவது புகலும்,

தருவல், இன்றுஉமக்கு ஏற்றுவது

‘ஒன்று’எனச் சலித்தான்.

பொ :- (இராம இலக்குவர் ஆகிய) நீங்கள் இருவரும் (ஒருசேர இயைந்து) என்னுடன் போர் செய்கின்றீர்களா? அன்றேல் (ஒரு விர் ஒருவிராய்த் தனித்து) வந்து உயிரைத் தருகின்றீர்களா? (அன்றேல்) நுமக்குரிய (வானர) சேனைகளோடும் கூடி (என்னு டன்) போர் செய்து இறந்தொழிதலைச் செய்கின்றீர்களா? (இவற்

றுள் நாம் ஆற்றலுக்கும் விருப்பத்திற்கும்) பொருந்துவதொன்றைச் சொல்வீராக. நுமக்கு ஏற்புடையதொன்றை இன்று யான் தருகின் றேன் என வெகுண்டு கூறினான் (இந்திரசித்து).

கு : - நீவிர் இருவரும் என்னுடன் தனித்தனியே பொருதாலும் இருவரும் ஒருங்கு கூடியும் சேனைகளோடு சேர்ந்தும் பொருதாலும் நீவிர் எல்லோரும் ஒரு சேர இறந்தொழிதல் திண்ணம் என்பான், 'இருவிர் என்னோடு பொருதரோ, ஒருவிர் வந்து உயிர்தருதிரோ, உம் படையோடும் பொருது பொன்றுதல் புரிதிரோ' என இராம இலக்குவரை நோக்கி இந்திரசித்து வினவினான். சலித்தல்-வெகுண்டு ரைத்தல். (61)

‘யானே உன்னைக் கொல்வதாக வஞ்சினஞ் செய்துள்ளேன்’
என இலக்குவன் மறுமொழி பகர்தல்

8634. வாளிற் திண்சிலைத் தொழிலினின்
மல்லினின் மற்றை

ஆளுற் றெண்ணிய படைக்கல
மெவற்றினு மமரில்

கோளுற் றுன்னொடு குறித்தது
செய்துயிர் கொள்வான்

சூளுற் றெனிது சரதமென்
நிலக்குவன் சொன்னான்

‘வாளின், திண்சிலைத் தொழிலின்,
மல்லினின், மற்றை

ஆளுற்று எண்ணிய படைக்கலம்
எவற்றினும் அமரில்

கோளுற்று உன்னொடு குறித்தது
செய்து, உயிர்கொள்வான்

சூளுற்றேன்; இதுசரதம்’ என்று,
இலக்குவன் சொன்னான்.

பொ : - வாட் படையினாலும் திண்ணிய வில்லினாலும் மல் தொழிலினாலும் ஆளுதலுற்று எண்ணிய ஏனைய ஆயுதங்கள் எல் லாவற்றாலும் போரில் வலிமையை மேற்கொண்டு நின்னொடு

(எதிர்த்து நின்று) நீ குறித்த போர்த் தொழிலைச் செய்து உன் உயிரைக் கவர்ந்து கொள்வதற்குச் சூளுறவு செய்துவிட்டேன்; இது சத்தியம்' என்று இலக்குவன் (இந்திரசித்தனை நோக்கி) மறு மொழி கூறினான்.

கு : - 'நுமக்கு ஏற்றுள்ளது ஒன்று புகலும்' என இந்திரசித்து கூறிய மொழியினைக் கேட்ட இலக்குவன், அவனை நோக்கி, 'நீ குறித்த போர்வகை எதுவாயினும் ஒருவனாகவே அதனை மேற்கொண்டு தனிநின்று பொருது நினது உயிரைக் கவர்வதாச் சூளுறவு செய்துவிட்டேன். இது சத்தியம்' என மறுமொழி பகர்ந்தான் என்பதாம். சூளுறுதல் - சபதஞ் செய்தல். சரதம் - சத்தியம். (62)

‘உன்னையான் கொல்வது உறுதி’ என இந்திரசித்து
இலக்குவனை நோக்கிக் கூறுதல்

8635. முன்பி றந்தவுன் றம்முனை
முறைதவிர்த் துனக்குப்
பின்பி றந்தவ னுக்குவென்
பில் பிறந் தோயை
பின்பி றந்தவ னுக்குவெ
னிதுமுடி யேனேல்
என்பி றந்தத னுற்பய
னிராவணற் கென்றான்.

‘முன்பிறந்த உன்தம் முனை
முறைதவிர்த்து, உனக்குப்
பின்பு இறந்தவன் ஆக்குவென்;
பின்பிறந் தோயை
முன்பு இறந்தவன் ஆக்குவென்;
இதுமுடி யேனேல்
என், பிறந்தனால் பயன்
இராவணற்கு?’ என்றான்.

பொ : - (உனக்கு) முன்னே பிறந்த உன் தமையனாகிய இராமனை (கால) முறைமை தவிர்த்து உனக்குப் பின்னே இறந்த வனாகச் செய்வேன். (அவனுக்குப்) பின் பிறந்த தம்பியாகிய உன்னை

(அவன் இறப்பதற்கு) முன்னரேயே இறந்தவனாகச் செய்வேன் இதனைச் செய்து நிறைவேற்று தொழிவேனாயின், இராவணன் என்னும் வேந்தனுக்கு (யான் மகனாக)ப் பிறந்ததனால் உளதாய பயன் யாது? என (இலக்குவனை நோக்கி)க் கூறினான் (இந்திரசித்து)

கு : - கால முறைப்படி முன்னே பிறந்த முத்தவர்கள் முன்னர் இறத்தலும் பின்னே பிறந்த இளையவர்கள் பின்னர் இறத்தலும் உலகியற் பொதுவிதியாகவும் அம் முறையினை மாற்றி, நினக்கு முன்னே பிறந்த இராமன் நினக்குப் பின்னே இறக்கவும் அவனுடைய தம்பியாகிய நீ முன்னே இறந்தொழியவும் இங்ஙனம் நும் இருவரையும் போரிற் கொன்றொழிப்பேன்; இதனைச் செய்யா தொழியின் யான் இராவணனுக்கு மைந்தனாகப் பிறந்த பயன் யாது? என இந்திரசித்து இலக்குவனை நோக்கிக் கூறினான் என்பதாம். முன்பிறந்த உன் தம்முனை முறை தவிர்த்துப் பின் பிறந்தவனுக்குவென், பின் பிறந்தோயை முன் பிறந்தவனுக்கு வென் - என வரும் தொடர்களில் முன்னே பிறந்தவனைப் பின்னே பிறந்தவனாகவும் பின்னே பிறந்தவனை முன்னே பிறந்தவனாகவும் இவ்வாறு தமையன் தம்பி என்ற முறையினை மாற்றியமைப்பேன் எனச் சிலேடையால் மற்றொரு பொருளும் தோன்றக் கூறிய நயம் உய்த்துணரத்தகுவதாகும். (63)

8636. இலக்கு வன்னெனும் பெயருனக்

கீயைவதே யென்ன

இலக்கு வன் கணைக் காக்குவெ

னிதுபுகுந் திடையே

விலக்கு வன்னென விடையவன்

விலக்கினும் வீரம்

‘விலக்கு வன் நிது காணு முன்

றமையனும் விழியால்

இலக்குவன் எனும்பெயர் உனக்கு

இயைவதே என்ன

இலக்குவன் கணைக்கு ஆக்குவென்;

“இதுபுகுந்து இடையே

விலக்குவன்” என, விடைவன்

விலக்கினும், வீரம்

விலக்குவன்; இதுகாணும்,

உன் தமையனும் விழியால்.

பொ:-இலக்குவன் என்ற பெயர் உனக்குப் பொருத்தமுடையதே என்று (யாவரும்) கருதுமாறு (எனது) வலிய அம்புக்கு (நின்னை) இலக்கு ஆக்குவேன்; (யான் செய்யும்) இப் போரினை விலக்குவேன்' என்று சொல்லி எருதினை ஊர்தியாகவுடைய சிவபெருமானே இடையிற் புகுந்து (பொருது) விலக்கினாலும் (என்) வீரச் செயலால் (அவனைத்) தடுத்து நீக்குவேன்; (என் அம்பினால் நினக்கு உளதாகும் அழிவாகிய) இதனை உன் தமையன் இராமனும் கண்களாற் காண்பான்.

கு : - இதுமுதல் மூன்று செய்யுட்கள் ஒருதொடராய் அமைந்தன, லக்ஷமண: என்னும் வடமொழிப் பெயரைத் தமிழொலிக்கியைய இலக்குவன் எனத் திரித்து வழங்கிய இந்நூலாசிரியர், தாம் திரித்து வழங்கிய இதனையே இலக்குவனது இயற்பெயராக இந்திரசித்து ஏற்றுக்கொண்டு, அம்புக்கு இலக்கானவன் என்னும் காரணம் தோன்ற 'வன்கணைக்கு இலக்கு ஆக்குவேன்' என கூறியதாகக் கூறிய நயம் கூர்ந்துணரத்தக்கதாகும். இது 'விலக்குவன்' என விடையவன் இடையே புகுந்து விலக்கினும் வீரம் விலக்குவன் என இயைத்துரைக்க. விடையவன் - எருதினை ஊர்தியாகவுடைய சிவபெருமான். விலக்குதல் - தடுத்து நீக்குதல். நீ எனது அம்புக்கு இலக்காகி உயிர் துறக்கும் நிலையில் நிகழும் எனது போர் வன்மையாகிய இதனை நின் தமையனாகிய இராமன் செயலற்ற நிலையில் தன் கண்களாற் கண்டு இரங்கி வருந்துவதன்றி நின்னை இறவாது காத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலுடையானல்லன் என்னும் குறிப்புத் தோன்ற 'இது உன் தமையனும் விழியாற் காணும்' என்றான். இச் செய்யுள் யமகம் என்னும் சொல்லணி தழுவி அமைந்துள்ளமை காண்க.

(64)

8637. அறுப தாக்கிய வெள்ளத்தி

னரக்கரை யம்பால்

இறுவ தாக்கிய விரண்டுவில்

லீருங்கண் டிரங்க

மறுவ தாக்கிய வெழுபது

பெள்ளமு மாள

வெறுவி தாக்கு வெ னுலகையிக்

கணத்தினோர் வில்லால்.

அறுபது ஆக்கிய வெள்ளத்தின்
 அரக்கரை அம்பால்,
 இறுவது ஆக்கிய இரண்டு
 வில்லீரும் கண்டுஇரங்க,
 மறுவது ஆக்கிய எழுபது
 வெள்ளமும் மாள,
 வெறுவிது ஆக்குவென், உலகை
 இக்கணத்தின் ஓர்வில்லால்.

பொ : - அறுபது வெள்ளம் என்னும் தொகையினராய் அணி வகுத்து நிறுத்திய அரக்க வீரர்களையெல்லாம் இறந்தொழியும்படி செய்த (ஆற்றல்மிக்க) இரண்டு வில்லினையுடைய நீவிர் இருவரும் கண்டு இறங்கி வருந்துமாறும், (எமக்குப்) பழியினையுண்டாக்கிய எழுபது வெள்ளம் (வானர) சேனைகளும் மாண்டொழியவும் (என்கையிற்கொண்ட) ஒரு வில்லினைக்கொண்டு இவ்வுலகினை இவ்வொரு கணத்திலேயே (எவ்வுயிரும் இன்றி) வெறுமையுடையதாமாறு அழித்தொழிப்பேன்.

கு : - அறுபது வெள்ளத்தின் ஆக்கிய அரக்கரை என இயையும். ஆக்குதல் - அணி வகுத்து நிறுத்துதல். இறுவது - அழிவது, இரண்டு வில்லீரும் என்றது இராம இலக்குவர் இருவரையும். மறு - பழி. அது, பகுதிப் பொருள் விசுதி. இரங்க மாள என்னும் செயவெனெச்சங்கள். வெறுவிதாக்குவென் எனப் பிறவினைமுதல் வினை கொண்டு முடிந்தன. ஓர் வில்லால் இக்கணத்தின் உலகை வெறுவிது ஆக்குவென் என இயைத்துரைக்க. வெறுவிது ஆக்குதல் - உலகம் பாழடையுமாறு எல்லாவுயிர்களையும் கொன்று தீர்த்தல்.

(65)

‘என் தம்பிமாருக்கும் என் சிறிய தந்தைக்கும்,
 நும் இருவரது குருதி நீரால் இறுதிக்கடன் செய்வேன்’ என
 இந்திரசித்து கூறுதல்

8638. கும்ப கன்னனென் றெருவனீ
 ரம்பிடைக் குறைத்த
 தம்பி யல்லன்யா னிராவணன்
 மகனொரு தமியேன்

எம்பி மாருக்கு மென் சிறு
தாதைக்கு மிருவீர்
செம்பு ணீர்கொடு கடன்கழிப்
பேனெனத் தீர்ந்தான்.

‘கும்பகன்னன் என்று ஒருவன்,
நீர் அம்பிடைக் குறைத்த
தம்பி அல்லன் யான்; இராவணன்
மகன்; ஒரு தமியேன்;
எம்பி மாருக்கும் என்சிறு
தாதைக்கும், இருவீர்
செம்புணீர் கொடு கடன்
கழிப்பேன்’ எனத் தீர்ந்தான்.

பொ: - நீவிர் அம்பினுற் சிதைத்தழித்த கும்பகன்னன் என்று பெயர் பூண்ட (இராவணன்) தம்பி அல்லன் யான்; இராவணனுக்கு மகன் (யான்); ஒப்பற்ற தனி வீரனாகிய யான் (நும்மாற் கொல்லப் பட்ட) என்னுடைய சிறிய தந்தையாகிய கும்பகன்னனுக்கும் (இராம இலக்குவர் என்னும்) நும் இருவருடைய செந்நிறம் வாய்ந்த குருதி நீரைக் கொண்டு இறுதிக் கடனை நிகழ்த்தி முடிப்பேன் எனச் சொல்லி முடித்தான் (இந்திரசித்து).

கு: - ‘தம்பி அல்லன் யான்’ என்றது, தம்பியாகிய அவனை யொத்து நும்முடைய அம்புகளாற் குறைதற்குரிய எளிமையுடையோ னல்லன் என அறிவுறுத்தியவாறு. ‘யான் இராவணன் மகன்’ என்றது, தேவர்கள் முதலிய யாவரையும் வென்ற இராவணனையொத்த பேராற்றல் படைத்த மைந்தன் யான் என்றவாறு. எம்பிமார் என்றது, அச்சுக்குமாரன், அதிகாயன் முதலியோரை. சிறுதாதை—சிறு றப்பன்; என்றது கும்பகன்னனை. செம்புணீர்—இரத்தம். கடன் என்றது, தம் குடியில் இறந்தார் பொருட்டுச் செய்யக்கடவ நீர்க் கடனை.

(66)

‘அரக்கராகிய நும்மினத்தார்க்கெல்லாம் ஒருசேர
இறுதிக்கடன் செய்தற்கு உள்ளவன் வீடணனே’ என
இலக்குவன் மொழிதல்

8639. அரக்க ரென்பதோர் பெயர்ப்படைத்
தீர்க்கெலா மடுத்த
புரக்கு நன்கடன் செயவுளன்
வீடணன் போந்தான்

கரக்கு நுந்தைக்கு நீசெயக்
கடவன கடன்கள்
இரக்க முற்றுனக் கவன்செயு
மென்றன னிகையோன்.

‘அரக்கர் என்பது ஒப்பையி
படைத்தீர்க்கு எலாம்அடுத்த
புரக்கும் நன்கடன் செயுஉளன்,
வீடணன் போந்தான்;
கரக்கும் நுந்தைக்கு நீசெயக்
கடவன கடன்கள்
இரக்கம் உற்று, உனக்கு அவன்செயும்’
என்றனன், இளையோன்.

பொ : - ‘அரக்கர் என்று கூறப்படுவதோர் பெயருடையிராகிய
நும் இனத்தார்க்கெல்லாம் பொருந்திய காத்தற்குரிய நல்ல (ஈமக்)
கடன்களைச் செய்தற்கு (உன் சிற்றப்பனாகிய) வீடணன் எம்மை
அடைந்துள்ளான். (இறந்து) மறையும் நும் தந்தையாகிய இராவண
னுக்கு (மைந்தனாகிய) நீ செய்தற்குரிய (ஈமக்) கடன்களை (நின்
தந்தையாகிய) அவனே புலம்புதலுற்று உனக்குச் செய்வான்’ என
(இந்திரசித்தை நோக்கி)க் கூறினான் இளையோனாகிய இலக்குவன்.

கு : - அடுத்த, புரக்கும் என்னும் பெயரெச்சங்கள் நன்கடன்
என்னும் பெயரைக் கொண்டன. அடுத்த—ஏற்புடையதாகப்
பொருந்திய. புரத்தல்—நகரத்தில் விழ்ந்து எண்ணில்லாத காலம்
அல்லலுழவாதவாறு ஈடேற்றிக் காத்தல். கரத்தல்—மறைதல்; இறத்
தல். அவன் இரக்கமுற்று உனக்குச் செய்யும் என இயையும்.
‘எம்பிமாருக்கும் என் சிறு தாதைக்கும், இருவீர் செம்புணீர் கொடு
கடன் கழிப்பேன்’ என இந்திரசித்து கூறியதனைக் கேட்ட இலக்கு
வன், ‘அரக்கர் குலத்தீர் எல்லரும் இறந்துபடுதல் உறுதியாதலை
முன்னமேயுணர்ந்து நுங்களெல்லார்க்கும் இறுதிக் கடன் செய்வதற்
கென்றே வீடணன் எம்மை அடைந்துள்ளான். எனவே, உன் தம்பி
மாருக்கும் சிறிய தந்தை கும்பகன்னனுக்கும் இறுதிக்கடன் செய்ய
வேண்டுமே என்ற கவலை உனக்கு வேண்டுவதில்லை. இனி நின்
தந்தைக்கு நீ செய்யக்கடவ இறுக்கடனைச் செய்யவொண்ணாதவாறு
என்னால் அம்பினால் முன்னமே நீ இறந்துபட்ட நிலையில், நின் தந்தை
யாகிய இராவணனே நினக்குரிய இறுதிக் கடனைப் புலம்புதலுற்றுச்
செய்ய இருக்கின்றான்’ என இந்திரசித்தினை நோக்கிக் கூறினான்
என்பதாம்.

இந்திரசித்து வெகுண்டு கடும்போர் புரிதல்

8940. ஆன காலையி லயிலெயிற்
 றரக்கனெஞ் சழன்றான்
 வானும் வையமுந் திசைகளும்
 யாவையு மறையப்
 பானல் வேலையைப் பருகுவ
 சுடர்முகப் பகழி
 சோனை மாரியி னிருமடி
 மும்மடி சொரிந்தான்.

ஆன காலையில் அயிலெயிற்று
 அரக்கனெஞ்சு அழன்றான்;
 வானும் வையமும் திசைகளும்
 யாவையும் மறைய,
 பால்நல் வேலையைப் பருகுவ
 சுடர்முகப் பகழி,
 சோனை மாரியின் இருமடி
 மும்மடி சொரிந்தான்.

பொ : - (அவ்வாறு இலக்குவன் கூறிய) அப்பொழுது கூறிய
 பற்களையுடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்து, மனம் கொதிப்பற்றுவ
 னாகி, நல்ல பால்போலும் (வானர சேனைகளாகிய) கடலைப் பருகி
 வற்றச் செய்வனாகிய தீயினை முனையற்கொண்ட அம்புகளை வானிட
 மும் மண்ணிடமும் திசைகளும் மறையும்படி விடாத பெருமறை
 யினும் இருமடங்கு மும்மடங்கு (மிகுதியாகப்) பொழிந்தான்.

கு : - அயில்—கூர்மை. அயில் எயிற்று அரக்கன் என்றது,
 இந்திரசித்தினை. பால்நல்வேலை என்றது வெண்ணிறத்தாலும் பெருக்
 கத்தாலும் பாற்கடலை யொத்துத் தோன்றும் வானர சேனைகளை.
 பருகுதல்—உயிரைக் கவர்ந்து குறைத்தல். சுடர்முகப்பகழி—தீச்
 சுடர்களை முனையிற் கொண்டுள்ள வெம்மைமிக்க அம்பு. அரக்கன்,
 நெஞ்சு அழன்றான், சுடர்முகப் பகழி, வானும் வையமும் திசைகளும்
 மறைய, சோனைமாரியின் இருமடி மும்மடி சொரிந்தான் என்க. (68)

8641. அங்கதன் றன்மே லாயிர
 மவற்றினுக் கிரட்டி
 வெங்கண் மாருதி மேனிமேல்
 வேறுள வீரச்

சிங்க மன்னவ ராக்கைமே
 லுலப்பில செலுத்தி
 எங்கும் வெங்கணை யாக்கின
 னிராவணன் சிறுவன்.

அங்கதன் தன்மேல் ஆயிரம்;
 அவற்றினுக்கு இரட்டி,
 வெங்கன் மாருதி மேனிமேல்;
 வேறுஉள வீரச்
 சிங்கம் அன்னவர் ஆக்கைமேல்
 உவப்புஇல செலுத்தி,
 எங்கும் வெங்கணை ஆக்கினன்—
 இராவணன் சிறுவன்.

பொ : - இராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்து அங்கதன் மேனிமேல் ஆயிரம் அம்புகளையும் (சினத்தால்) வெம்மை மிக்க கண்களை யுடைய வாயுவின் புதல்வன் அநுமனது மேனியின்மேல் அவற்றுக்கு இருமடங்கு (ஈராயிரம்) அம்புகளையும் அவர்களின் வேறுகவுள்ள சிங்க ஏற்றினை யொத்தவர்களாகிய வீரர்களின் உடம்பின் மேல் எல்லையற்ற அம்புகளையும் ஏவி, எல்லா இடங்களிலும் கொடிய அம்புகளே செறிந்து காணப்படுமாறு செய்தனன்.

கு : - இராவணன் சிறுவன்—இராவணன் மகன்; என்றது, இந்திரசித்தினை. வீரசிங்கம் அன்னவர் என்றது, மறனிழுக்கா மானமும் வன்மையும் வாய்ந்த சிங்க ஏறுகள் உளவாயின், அவற்றை உவமை கூறத்தக்க நிலையில் மானத்திலும் வன்மையிலும் குன்றாது விளங்கும் ஆற்றல் மிக்க வீரர்களை. (69)

8642. இனைய மைந்தன்மே விராமன்மே

விராவணி யிகவி

வினையும் வன்ஞெழில் வானர

வீரர்மேன் மெய்யுற்

றுனைய வெஞ்சரஞ் சொரிந்தன

னாழிகை யொன்று

வனையு மண்டலப் பிறையென

நின்றது வரிவில்.

இனைய மைந்தன்மேல், இராமன்மேல்,
 இராவணி இகலி,
 வினையும் வன்தொழில் வானர
 வீரர்மேல், மெய்உற்று
 உனைய வெஞ்சரம் சொரிந்தனன் ;
 நாழிகை ஒன்று,
 வனையும் மண்டலப் பிறைஎன
 நின்றது, வரிவில்.

பொ : - இராவணன்புதல்வனாகிய இந்திரசித்து, இனையோனாகிய இலக்குவன் மேலும் இராமன் மேலும் இகல் கொண்டு நிகழும் வலிய போர்த்தொழிலையுடைய வானர வீரர்கள் மேலும் அவர்தம் உடம்புகளில் தைத்து வருத்தும் வண்ணம் வெம்மையுடைய அம்புகளை (மழைபோல் மிகுதியாகச்) சொரிந்தான். வரிந்து நாண் கட்டப்பெற்ற (அவனது) வில்லானது வளைந்த வட்டவுருவினையடையும் நிலையிலுள்ள பிறையினையொத்து ஒரு நாழிகையளவு (அம்புகளைத் தொடர்ந்து எய்யும் தொழிலில் நிலைத்து) நின்றது.

கு :- வடமொழியில் தசரதன் மைந்தன் தாசரதி.என வழங்கும் பெயர் வழக்கினை அடியொற்றி, இராவணன் மகன் இராவணி எனத் தமிழ் முறைப்படி ஒரு புதுப் பெயரினை இந் நூலாசிரியர் அமைத்து வழங்கியுள்ளமை அறிந்து மகிழத்தக்கதாகும். (70)

அது கண்டு அமரர்கள் அஞ்சுதல்

8643. பச்சி மத்தினு முகத்தினு

மருங்கினும் பகழி

உச்சி முற்றிய வெய்யவன்

கதிரென வுமிழக்

கச்ச முற்றவன் கைக்கணைக்

கடுந்தொழில் காண

அச்ச முற்றனர் கண்புதைத்

தொடுங்கின ரமரர்.

பச்சி மத்தினும், முகத்தினும்,
 மருங்கினும், பகழி,
 உச்சி முற்றிய வெய்யவன்
 கதிர்என உமிழ,
 கச்ச முற்றவன் கைக்கணைக்
 கடுந்தொழில் காண
 அச்சம் உற்றனர், கண்புதைத்து
 ஒடுங்கினர், அமரர்.

பொ :- ஆடையை இறுகவுடுத்துப் பொருவோனாகிய இந்திர சித்து, (நண்பகலில்) வானின் உச்சியின் கண்ணே முதிர்ந்து தோன்றிய வெம்மையையுடைய ஞாயிற்றின் கதிர்களை யொத்து (இராம இலக்குவர் முதலாயினோர்களின்) மேற்புறத்தும் முகத்திலும் இரு பக்கங்களினும் அம்புகளைச் செலுத்தி, (அவனது) கையின் கணுள்ள அம்புகளின் கொடுந் தொழிலைக் காணுதற்கு அஞ்சியவர்களாய்த் தேவர்கள் கண்களைக் (கைகளாற்) பொத்தி முடிக்கொண்டு ஒடுங்கி நடுக்கமுற்றார்கள்.

ம :- கச்சம் உற்றவன், உச்சி முற்றிய வெய்யவன் கதிர் என, பச்சிமத்தினும் முகத்தினும் மருங்கினும் பாழி உமிழ, கைக்கணைக் கடுமையைக் காண அமரர் அச்சமுற்றனர் கண்புதைத்து ஒடுங்கினர் என இயையும். கச்சம் உற்றவன், இந்திரசித்து, கச்சம் உறுதல்—ஆடையை இறுக உடுத்துக்கொள்ளுதல். கச்சம்—ஆடை. பச்சிமம்—மேற்றிசை. ஈண்டு மேற்புறம் என்ற பொருளில் ஆளப்பட்டது. முகம்—முன்பக்கம். மருங்கு—இருபக்கம். முற்றுதல்—முதிர்தல். வெய்யவன்—வெங்கதிரோனாகிய சூரியன். உமிழ்தல்—வெளிப்படுத்துதல்.

(71)

இந்திரசித்து ஏவிய அம்புகளைத் தடுத்து விலக்கி இலக்குவன்
 இந்திரசித்தின்மேல் விரைந்து செல்லுதல்

8644. மெய்யிற் பட்டன படப்படா

தனவெலாம் விலக்கித்

தெய்வப் போர்க்கணைக் கத்துணைக்

கத்துணை செலுத்தி

ஐயற் காங்கிளங் கோளரி

யறிவிலா னறைந்த

பொய்யிற் போம்படி போக்கினன்

கடிதினிற் புக்கான்

மெய்யில் பட்டனபட, படாதன
எலாம் விலக்கி,
தெய்வப் போர்க்கணைக்கு அத்துணைக்கு
அத்துணை செலுத்தி,
ஐயற்குஆங்கு இளங்கோளரி, அறிவு
இலான் அறைந்த
பொய்யின் போம்படி போக்கினன்,
கடிதினி புக்கான்.

பொ :- தலைவனாகிய இராமனுக்கு இளைய வலிய சிங்கம் போல்வானாகிய இலக்குவன், விரைந்து பொருதற்கு முற்பட்டவனாகி, தன் உடம்பிற் பட்டனவாகிய அம்புகள் தைத்துத் தோன்ற (தூரத்தே வருவனவாய்ப்) படாத நிலையில் உள்ளவற்றைத் (தன் அம்பினால்) தடுத்து நீக்கிப் போரிற் (பகைவன் ஏவிய) தெய்வத் தன்மையுடைய அம்புகளுக்கு அந்தந்த அம்புகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தக அவ்வவற்றைச் செலுத்தி, (பகைவன் ஏவிய அவையாவும்) அறிவில்லாதான் கூறிய பொய்ம்மொழிகளை யொத்து விரைவில் அழிந்தொழியுமாறு (அவற்றை) விலக்கிப் போக்கினான்.

கு :- மெய்—உடம்பு. படுதல்—தைத்து ஊன்றுதல். படாதன என்றது, மேலும் தன் உடம்பில் தைத்து ஊன்றுமாறு தன்னை நோக்கிவரும் அம்புகளை. ஐயன் என்றது, இராமனை. இளங்கோளரி—இளைய வலிய சிங்கம்; என்றது, இராமன் தம்பியாகிய இலக்குவனை. அறிவுடையோன் அறிவின் வன்மையினுற் புனைந்து கூறிய பொய், அவனது சொல்வன்மையினுற் சில நாட்கள் நிலைத்து நின்றலுங்கூடும்; அவ்வாறன்றி அறிவில்லாதவன் கூறிய பொய் அக்கணத்திலேயே அழிந்தொழிதல் போன்று இந்திரசித்து ஏவிய தெய்வப் படைக்கலங்கள் யாவும் எய்த அக் கணத்திலேயே உருவறச் சிதைந்தொழியுமாறு இலக்குவன் விலக்கினன் என்பார், ‘அறிவிலான் அறைந்த பொய்யிற் போம்படி விலக்கினன்’ என்றார்.

(72)

இராமன் இந்திரசித்தின்மேல் அம்பு செலுத்தாது வறிதே நிற்க, இலக்குவன் இந்திரசித்து இருவரும் கடும்போர் புரிதல்

8645. பிறகு நின்றனன் பெருந்தகை
யிளவலைப் பிரியான்

அறமி தன்றென வரக்கன்மேற்
சரந்துரந் தருளான்

இறவு கண்டில ரிருவரு
 மொருவரை யொருவர்
 விறகின் வெந்தன விசும்பிடைச்
 செறிந்தன விசிகம்

பிறகு நின்றனன் பெருந்தகை,
 இளவலைப் பிரியான்,
 'அறம்இது அன்று' என அரக்கன்மேல்
 சரம்துரந் தருளான் ;
 இறவு கண்டிலர் இருவரும்,
 ஒருவரை ஒருவர் ;
 விறகின் வெந்தன், விசும்பிடைச்
 செறிந்தன விசிகம்.

பொ :- தம்பியைப் பிரியாது (அவன்) பின்னே நின்றவனாகிய (இராமன் என்னும்) பெரியோன், (இலக்குவனும் இந்திரசித்தும் இருவராய்த் தனிநின்று பொருள் இப்போரில் யானும் இலக்குவன் உடன் நின்று இந்திரசித்தின்மேல் அம்பு செலுத்துதலாகிய) இது அறமாகாது என்னும் அருளுள்ளத்தால் அரக்கனாகிய இந்திரசித்தின் மேல் அம்புகளை எய்யாதவனாயினான். (இலக்குவன் இந்திரசித்து என்னும்) இருவரும் ஒருவரையொருவர் இறந்தொழிதலைக் கண்டாரல்லர். (அவ்விருவராலும் எய்யப்பட்டனவாய்) வானிடத்தே நெருங்கிய அம்புகள் (தீயிடைப்பட்ட) விறகினையொத்து வெந்து சாம்பராயின.

கு :- இளவலைப் பிரியான் பிறகு நின்றனன் பெருந்தகை; 'இது அறம் அன்று' என, அரக்கன்மேல் சரம் துரந் தருளான். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் இறவு கண்டிலர்; விசும்பிடைச் செறிந்தன விசிகம், விறகின் வெந்தன என இயையும். பிறகு—பின், இளவல்—தம்பி; என்றது இலக்குவனை. நற்குணங்கட்கெல்லாம் இடமாய் விளங்குதல்பற்றி இராமனைப் 'பெருந்தகை' என்றார். 'இது' என்றது, இருவரும் ஒருவர்க்கொருவராய்த் தனித்து நின்று பொருள் இப்போர் நிகழ்ச்சியில் தன் தம்பி இலக்குவனுக்குத் துணையாய் நின்று அம்பு செலுத்துதலை. பகைவனிடத்தும் அருளுடைமை காரணமாக அம்பு எய்தலைத் தவிர்த்தான் என்னும் அருட் குறிப்புத் தோன்றத் 'துரந்தருளான்' என்றார். துரத்தல்—செலுத்தல். இறவு—இறத்தல், சரம், விசிகம் என்பன அம்பினை குறித்த பெயர்கள்.

3646. மாடெ ரிந்தெழுந் திருவர்தங்
கணைகளும் வழங்கக்

காடெ ரிந்தன கனவரை

யெரிந்தன கனக

வீடெ ரிந்தன வேலைக

ளெரிந்தன மேகம்

ஊடெ ரிந்தன ஊழியி

னெரிந்தன வலகம்.

மாடு எரிந்து எழுந்து

இருவாதம் கணைகளும் வழங்க,

காடு எரிந்தன ; கனவரை

எரிந்தன ; கனக

வீடு எரிந்தன ; வேலைகள்

எரிந்தன ; மேகம்

ஊடு எரிந்தன ; ஊழியின்

எரிந்தன, உலகம்.

பொ :- (இலக்குவன், இந்திரசித்து என்ற) இருவருடைய அம்புகளும் பக்கங்களில் அனல் வீசியெழுந்து (யாண்டும்பரவிச்) செல்லுதலால், காடுகள் தீப்பற்றி எரிந்தன; பருமையுடைய மலைகள் எரிந்தன; பொன்மயமான (இலங்கை நகரத்து) வீடுகள் எரிந்தன; கடல்கள் வெதும்பின; மேகங்கள் (நீர் சுவறி) எரிந்தன; ஊழிக் காலத்தையொத்து உலகங்களும் எரிந்தன.

கு :- இருவர்தம் கணைகளும், மாடுஎரிந்து எழுந்து வழங்க, காடு, கனவரை, வீடு, வேலைகள், மேகம், உலகம் எரிந்தன என்க. ஊழியின்-ஊழிக்காலத்தையொத்து; இன், உவமவுருபு. வழங்க-வழங்குதலால்; செயவென் எச்சம் காரணப் பொருளில் வந்தது. வழங் குதல்-யாண்டும் தடையின்றிப் பரவிச்செல்லுதல், மாடு-பக்கம். எரிந்து எழுதல்-சுடர்விட்டு மேலெழுதல். இருவருடைய அம்புகளின் அனல் வெம்மையினை உயர்வு நவீற்சிபட இங்ஙனம் புனைந்துரைத் தார் ஆசிரியர். எரிந்தன என்னும் சொல் அப் பொருளிற் பலமுறை பயின்று வருதலால், இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை என்னும் அணிதழுவியதாகும்.

8647, படங்கொள் பாம்பணை துறந்தவற்
கினையவன் பகழி

விடங்கொள் வெள்ளத்தின் மேலன
வருவன விலக்கி

இடங்க ரேறென வெறுழ்வலி
யரக்கன்றே ரீர்க்கும்

மடங்க லையிரு நூற்றையுங்
கூற்றின்வாய் மடுத்தான்.

படங்கொள் பாம்புஅணை துறந்தவற்கு
இனையவன், பகழி,

விடங்கொள் வெள்ளத்தின் மேலன
வருவன விலக்கி

இடங்கர் ஏறுஎன, ஏறுழ்வலி
அரக்கன்தேர் ஈர்க்கும்

மடங்கல் ஐ-இரு நூற்றையும்
கூற்றின்வாய் மடுத்தான்.

பொ :- படத்தினைக்கொண்ட (ஆதிசேடன் என்னும்) பாம்புப் படுக்கையினை விட்டு நீங்கி (த் தசரதன் மைந்தனாக) அவதரித்த (திருமாலாகிய) இராமனுடைய தம்பி இலக்குவன், (பகைவனால் எய்யப்பட்ட அம்புகள் நஞ்சின் தன்மையைக் கொண்டனவாய் வெள்ளத்தின் மேற்பட்டுத்(தன்மேல்) வருவனவற்றைத் (தன் அம்புகளால்) தடுத்து நீக்கி, மிக்க வலிமையுடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்தின் தேரினைக் (குருதி வெள்ளமாகிய)நீர்ப்பரப்பிலே) ஆண்முதலையினையொத்து இழுத்துச் செல்லும் சிங்கங்கள் ஆயிரத்தினையும் கூற்றுவன் வாயுட் புகுமாறு கொன்றொழித்தான்.

கு :- பாற்கடலிற் பாம்பணைமேற் பள்ளிகொள்ளும் பரமனாகிய திருமாலே இராமனாக அவதரித்துள்ளான் என்னும் மெய்ம்மையினை வற்புறுத்தும் நோக்குடன், இராமன் தம்பியாகிய இலக்குவனை, 'படங்கொள் பாம்பணை துறந்தவற்கு இனையவன்' எனக் குறித்தார்ஆசிரியர். ஏறுழ்வலி அரக்கன்தேர் இடங்கர் ஏறுஎன ஈர்க்கும் மடங்கல் ஐஇருநூறு என்க. ஏறுழ்வலி அரக்கன் என்றது இந்திரசித்தினை. ஏறுழ்-வலிமை. ஏறுழ்வலியாகும்' என்பது தொல்காப்பியம். ஏறுழ்வலி-ஒருபொருளிருசொல். போர்க்களத்திற் குருதி வெள்ளத்துள் அழுந்தாது ஈர்த்துவரும் வன்மையுடைமை பற்றி இடங்கர் ஏறு எனஈர்க்கும் மடங்கல்' என்றார். மடங்கல்-

சிங்கம். இடங்கர் ஏறு-முதலையுள் ஆண். ஐ இருநூறு-ஆயிரம். அரக்கன் தேர் ஈர்க்கும் மடங்கல் ஆயிரத்தையும் கூற்றின் வாய்ப் பெய்தான் எனவே அத் தேரும் அழிக்கப்பட்டமை பெறப்படும். (75)

இந்திரசித்து, தான்ஏறிய தேர் அழிந்த நிலையில் தனியனாய் நின்று அங்கதன் முதலியோர்மேல் அம்புளய்து தன் வெற்றிச் சங்கினை ஊதுதுல்

8648. தேர ழிந்திடச் சேமத்தேர்
பிறிதிலன் செறிந்த
ஊர ழிந்திடத் தனிநின்ற
கதிரவ னொத்தான்
பார ழிந்தது குரங்கெனும்
பெயரெனப் பகைத்த
சூர ழிந்திடத் துரந்தன
சுடுசரஞ் சொரிந்தான்.

தேர் அழிந்திட, சேமத்தேர்பிறிது
இலன், செறிந்த
ஊர் அழிந்திடத் தனிநின்ற
கதிரவன் ஒத்தான் ;
'பார் அழிந்தது குரங்குளனும்பெயர்'
என, பகைத்த
சூர் அழிந்திடத் துரந்துஅ(ன்)ன
சுடுசரம் சொரிந்தான்.

பொ :- (தன்னுடைய) தேர் அழிந்துபடத் (தான் ஏறிச் செலுத் தற்குரிய) சேமத்தேராகப் பிறிதொன்றும் இல்லாதவனாகிய இந்திர சித்து, நெருங்கியமைந்த ஊர்கோள் அழிந்து மறையத் தனித்து நின்ற கதிரவனையொத்துத் தோன்றியவனாய், 'பூமியின்கண் குரங்கு என்னும் (இனமேயன்றிப்) பெயரும் அழிந்தொழிந்தது' எனக் கண்டோர் கருதுமாறு, இகல் கொண்டு எதிர்த்த சூரபதுமன் இறந்து பட (முருகப்பெருமான்) செலுத்திய வேற்படையையொத்த சுட் டழிக்குந் தன்மை வாய்ந்த அம்புகளை (வானர சேனைகளின்மேற்) பொழிந்தான்.

கு :- சேமத்தேர் என்பது, போர்வீரர் தாம் ஏறிச்செலுத்தும் தேர் பகைவரால் அழிந்துபடும் நிலையில் எய்ப்பில் வைப்பாக உடன் கொண்டுச்செல்லும் தேராகும். இந்திரசித்து தான் ஏறிச்சென்ற தேர் இலக்குவனது அம்பினுற் சிதைவுற்றபொழுது அதனையொத்த பிறிதொரு தேரைப்பெற இயலாத நிலையில் இருந்தனன் என்பதனை 'சேமத்தேர் பிறிது இலன்' என்ற தொடராகுறித்தார். ஊர் அழிந்திடத் தனியின்ற கதிரவன் ஒத்தான்' என்றது, இந்திரசித்தனை. கதிரவன் ஒத்தான், சுடுசரம் சொரிந்தான் என முடிக்க. ஊர்-ஊர் கோள்; சூரிய சந்திரர்களைச்சுற்றி வட்டமாகக் காணப்படும் ஒளி வட்டம். இதனைப் பரிவேடம் எனவும் வழங்குவர். பார்-பூமி. என-என்று கண்டோர் கருத. பகைத்த சூர்-(முருகப்பெருமான்மேல்) இகல் கொண்டு எதிர்த்த சூரபதுமன். துரந்து அன்ன-செலுத்தினால் ஒத்த. சுடுசரம்-சட்டழிக்குந் தன்மையதாகிய அம்பு. (76)

8649. அற்ற தேர்மிசை நின்றுபோ

ரங்கத னலங்கற்

கொற்றத் தோளினு மிலக்குவன்

புயத்தினுங் குளித்து

முற்ற வெண்ணிலா முரட்களை

தூர்த்தனன் முரட்போர்

ஒற்றைச் சங்கெடுத்த தூதின

னுலகெலா முலைய.

அற்ற தேர்மிசைநின்று, போர்

அங்கதன் அலங்கல்

கொற்றத் தோளினும், இலக்குவன்

புயத்தினும், குளித்து

முற்ற, எண்ணிலா முரண்களை

தூர்த்தனன்; முரண்போர்

ஒற்றைச் சங்கு எடுத்து ஊதினன்,

உலகுஎலாம் உலைய.

பொ :- (இந்திரசித்து) அறுபட்டுச் சிதைந்த (தன்) தேரின் மேல் நின்று போர்வலிமிக்க அங்கதனது மாலையணிந்த வெற்றி பொருந்திய தோளின்மேலும், இலக்குவன் தோளிலும் அமுந்தி நிறையுமாறு அளவில்லாத வன்மையினையுடைய அம்புகளைச் சொரிந்து நிரப்பினான்; உலகங்களெல்லாம் நடுங்கும்படி வலிய போரிலே முழங்குதற்குரிய ஒப்பற்ற வெற்றிச் சங்கினை எடுத்து ஊதினான்.

கு :- அறுதல்-சிதைவுற்று அழிதல். தேர்மிசை நின்று, அங்கதன் தோளினும் இலக்குவன் புயத்தினும் கணை தூர்த்தனன், ஒற்றைச் சங்கு ஊதினான் என்க. குளித்து முற்றுதல்-அமுந்தி நிறைதல். (77)

இலக்குவன், இந்திரசித்தின் கங்கணமும் கவசமும் மூட்டறக் கழல அவன்மேற் பத்து அம்புகளைச் சிதறி வில்லான் ஒலி செய்தல்

8650. சங்க மூதிய தசமுகன்
தனிமகன் தரித்த
கங்க ணத்தொடு கவசமும்
மூட்டறக் கழல
வெங்கடுங்கணை யையிரண்
டுருமென வீசிச்
சிங்க வேறன்ன விலக்குவன்
சிலையைநா ணெறிந்தான்.

சங்கம் ஊதிய தசமுகன்
தனிமகன் தரித்த
கங்கணத்தொடு கவசமும்
மூட்டு அறக் கழல,
வெங்கடுங்கணை ஐ-இரண்டு
உருமென வீசி,
சிங்க ஏறு அன்ன இலக்குவன்
சிலையை நாண் எறிந்தான்.

பொ :- ஆண்சிங்கத்தையொத்த இலக்குவன், (வெற்றிச்) சங்கனை எடுத்து ஊதிய இராவணன் தனிப்புதல்வனாகிய இந்திரசித்து அணிந்த வீர கங்கணத்துடன் (மார்பிலுள்ள) கவசமும் மூட்டுவாய் சிதைந்து கழலும்படி வெம்மையும் விரைவும் வாய்ந்த அம்புகள் பத்தினை இடியேறு என்னும்படி வீசித் தன் வில்லின் நாணைத் தெறித்துப் பேரொலியெழுச் செய்தான்.

கு :- சிங்க ஏறு அன்ன இலக்குவன், தசமுகன் தனிமகன் தரித்த கங்கணத்தொடு கவசமும் மூட்டு அறக் கழல, வெங்கடுங்கணை ஐயிரண்டு வீசிச் சிலையை, நாண் எறிந்தான் என்க. தசமுகன்-

பத்துத்தலைகளையுடையவனாகிய இராவணன். தனிமகன்-ஓப்பற்ற புதல்வன்; இந்திரசித்து. 'சங்கம் ஊதிய' என்புழி ஊதிய என்னும் பெயரெச்சம் தனிமகன் என்னும் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. கங்கணம் என்றது, வீரர்கள் அணிதற்குரிய தேள் வளையினை. கவசம், மார்பில் அம்பு முதலியன தைத்து ஊன்றாதவண்ணம் அணியப் படுவது. முட்டு-முட்டுவாய். உரும்-இடி. சிலையை நாண் எறிதல், வில்லின் நாணைத்தெறித்து பேரொலியுண்டாக்குதல். (78)

இலக்குவனது வெற்றிகண்டு, ஆரவாரம் செய்யும்படி
இராமன் பணிக்க, வானரர் ஆரவாரித்தல்.

8651. கண்ட கார்முகில் வண்ணனும்

கமலக்கண் கலுழத்

துண்ட வெண்பிறை நிலவென

முறுவலுந் தோன்ற

அண்ட முண்டதன் வாயினு

லார்மினென் றருள

விண்ட தண்டமென் றுலைந்திட

வார்த்தனர் வீரர்.

கண்ட கார்முகில் வண்ணனும்,

கமலக்கண் கலுழ,

துண்ட வெண்பிறை நிலவுளன

முறுவலும் தோன்ற,

அண்டம் உண்ட தன்வாயினால்,

ஆர்மின் என்று அருள,

'விண்டது அண்டம்' என்று

உலைந்திட, ஆர்த்தனர், வீரர்.

பொ :- (தம்பியின் போர்த்திறமையைக்) கண்ட கருமுகில் வண்ணனாகிய இராமனும், செந்தாமரை மலர்போலும் கண்கள் உவகைக் கண்ணீர் சொரிய, துண்டமாகிய வெள்ளிய பிறைச் சந்திரனது நிலவினையொத்து (த் தன்முகத்திற்) புன்சிரிப்பின் ஒளி தோன்ற, அண்டமாகிய உலகினை உட்கொண்ட தன் வாயினால் (நம் படை வீரர் எல்லோரும்) ஆரவாரம் செய்வீராக' எனப் பணித்தருள, 'இவ் அண்டம் பிளவுற்றது' என்று உலகத்தார் நடுங்கி வருந்தும்படி (வானர) வீரர்கள் (பேரொலியுண்டாக வாய் விட்டு) ஆரவாரித்தார்கள்.

கு :- கார்முகில் வண்ணன்-கரிய மழைமேகம் போலும் கரிய திருமேனியையுடைய இராமன். கலுழ்தல், இங்கு அளவிறந்த உவகையால் நேர்ந்த மெய்ப்பாடு. திருமாலாகிய தன் தெய்வ நிலையில் உலகினை உண்டு உமிழ்ந்த பெரிய வாயினால் பணித்தருளினான் என்பார். 'அண்டம் உண்ட தன் வாயினால் ஆர்மின் என்று அருள்' என்றார். விண்டது-பிளவுற்றது. உலைதல்-நடுக்குற்று வருந்துதல். (79)

இதன் பின் 23, 26, 29, 43, 44, 60-ஆம் எண்ணுள்ள பிரதிகளில் பின்வரும் மிகைப்பாடல் உளது.

8651.a ஆர்த்த வானரர் வாயெலாங்
கையெலா மசையப்
பார்த்த கண்ணெலாம் அங்கதன்
உடலெலாம் பாரிற்
சீர்த்த வீரியன் இளையவன்
இராமன் மேன் செறியத்
தூர்த்த வாளியன் சிலையொடும்
விசும்பினைத் தொடர்ந்தான்.

இந்திரசித்து வானில் மறைந்த நிலையில், இலக்குவன் 'அவன் மேல் அயன்படை தொடுப்பேன்' என இராமனிடம் கூற,
இராமன் அது கூடாதெனத் தடுத்தல்

8652. கண்ணி மைப்பதன் முன்புபோய்
விசும்பிடைக் கரந்தான்
அண்ணன் மற்றவ னாக்கைகண்
டறிகில னாழிப்
பண்ண வற்கிவன் பிழைக்குமேற்
படுக்குநம் படையை
எண்ண மற்றிலை யயன்படை
தொடுப்பலென் றிசைத்தான்.

கண் இமைப்பதன் முன்புபோய்
விசும்பிடைக் கரந்தான்;
அண்ணல்; மற்றுஅவன் ஆக்கை
கண்டறிகிலன்; ஆழிப்

பண்ணவற்கு, 'இவன் பிழைக்குமேல்,
படுக்கும் நம்படையை;
எண்ணம் மற்றுஇலை; அயன்படை
தொடுப்பல்' என்று இசைத்தான்.

பொ :- (அப்பொழுது, இந்திரசித்து) கண்ணிமைக்கும் நேரமாகிய நொடிப்பொழுதிற்கு முன்பே விரைந்து சென்று ஆகாயத்தில் மறைந்தான். (அதனையுணர்ந்த) பெருமையுடையோனாகிய இலக்குவன், அவ் இந்திரசித்தின் உடம்பினைக் கண்டறிய இயலாதவனாய், 'இவ் இந்திரசித்து இவ்விடத்தைவிட்டுத் தப்பி உய்ந்தானாயின் நம் சேனைகளை அழித்தொழிப்பான். (ஆதலால்) இப்பொழுது சிந்தித்துச் செய்யத்தக்க கருமம் வேறென்றுமில்லை. பிரமாத்திரத்தை (இப்பொழுதே இவன்மேல்) தொடுப்பேன்' என்று ஆழிப்படையேந்திய திருமாலின் அமிசமாகிய இராமனுக்கு எடுத்துரைத்தான்.

கு :- 'கரந்தான்' என்னும் பயனிலைக்குரிய இந்திரசித்து என்னும் எழுவாய் உரையில் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அண்ணல் என்றது பெருமைக் குணமுடையவனாகிய இலக்குவனை. ஆக்கை-உடம்பு. ஆழிப்பண்ணவன்-சக்கரப்படையினையுடைய திருமாலாகிய தேவன்; ஈண்டு அவதார மூர்த்தியாகிய இராமனை யுணர்த்தியது. 'இவன் பிழைக்குமேல், நம் படையைப் படுக்கும்? என இயைக்க. படுத்தல்-அழித்தல். எண்ணம் என்றது, ஈண்டு எண்ணித் துணிதற்குரிய கருமத்தையுணர்ந்தி நின்றது. அயன் படை-பிரமாத்திரம்.

(80)

இராமனது ஆணைக்கு இசைந்து
இலக்குவன் அச் செயலைத் தவிர்தல்.

8653. ஆன்ற வன்னது பகர்தலு
மறநிலை வழாதாய்
ஈன்ற வந்தணன் படைக்கலந்
தொடுக்கிலிவ் வுலக
மூன்றை யுஞ்சுடு மொருவனான்
முடிகல தென்றான்
சான்ற வன்னது தவிர்த்தன
னுணர்வுடைத் தம்பி.

ஆன்றவன் அது பகர்தலும்,
‘அறநிலை வழாதாய் !

ஈன்ற அந்தணன் படைக்கலம்
தொடுக்கில், இவ்உலகம்
முன்றையும் சுடும்; ஒருவனால்
முடிகலது’ என்றான்,
சான்றவன்; அது தவிர்ந்தனன்,
உணர்வுடைத் தம்பி.

பொ :- (குணங்களால்) நிறைந்தவனாகிய இலக்குவன் அதனைக் கூறிய அளவில் (எவ்வுயிர்க்கும்) சாட்சியாய் விளங்கும் இறைவனாகிய இராமன், (தன் தம்பியை நோக்கி) ‘அறநெறியில் நின்றலில் வழுவா தொழுகவல்லாய்! (உலகினைப்) படைத்த வேதியனாகிய பிரமனது படைக்கலத்தினை நீ தொடுத்து எய்தனையாயின், (பிரமாத்திரமாகிய அது, மேல், கீழ், நடு என்னும்) இவ்வுலகங்கள் முன்றினையும் ஒருசேரச் சுட்டழிக்கும்; (இந்திரசித்து என்னும்) பகைவன் ஒருவனை அழிப்பதோடு மட்டும் தீர்த்து விடுவதன்று’ என அறிவுறுத்தினான். (அதனைச் செவிமடுத்த) நல்லுணர்வுடைய தம்பியாகிய இலக்குவன், (பிரமாத்திரர் தொடுத்தலாகிய) அச் செயலைச் செய்யாதொழிந்தான்.

கு :- ஆன்றவன்-(அன்பு, நாண், ஒப்புரவு முதலிய குணங்களால்) நிறைந்தவன் ; இலக்குவன். ஆறுதல்-நிறைதல். ஈன்ற அந்தணன்-உலகங்களைப் படைத்த வேதியனாகிய பிரமன். படைக்கலம் என்றது, பிரமாத்திரத்தினை. ஒருவனால் முடிகலது-ஒருவனைக் கொன்றொழித்தலோடு தீர்வதன்று. ‘ஆன்’ உருபு ‘ஒடு’ உருபின் பொருளதாய் நின்றது, சான்றவன்-உயிர்கள் செய்யும் வினைகட்கெல்லாம் சாட்சியாய் விளங்கும் இறைவன் ; என்றது, திருமாலின் அவதாரமாகிய இராமனை. இறைவன், உயிர்கள் செய்யும் வினைகட்கெல்லாம் சாட்சியாய் விளங்குதலை ‘எவ்வுயிர்க்கும் சான்றும் ஒருவனை’ (பெரிய-திருநாவுக்-134) என்ற தொடரில் சேக்கிழாரடிகள் குறித்துள்ளமை இங்கு ஒப்புநோக்குத் தகுவதாகும். பிறர் உணர்த்தலின்றித் தானேயுணரவல்ல அறிவினையுடைய இலக்குவன் தமையனது அறிவுரைகேட்ட அப்பொழுதே தான் செய்யக்கருதிய செயலின் தவறுணர்ந்து அதனைச் செய்யாதொழிந்தான் என்பார் ‘அது தவிர்ந்தனன் உணர்வுடைத் தம்பி’ என்றார். இச்செய்யுளால்,

‘உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று’ (718)

என வரும் திருக்குறட் பொருள் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளமை உணர்ந்து மகிழத்தக்கதாகும்.

மறைந்த இந்திரசித்து, அவரது கருத்தறிந்து,
அவர்கள்மேல் தானே தெய்வப்படையினை ஏவுவதாகத் துணிந்து
அவ்விடத்தை விட்டு நீங்க, அதனையுணராத
தேவர்களும் வானரர்களும் ஆரவாரித்தல்

8654. மறைந்து போய்நின்ற வஞ்சனு

மவருடைய மனத்தை

அறிந்து தெய்வவான் படைக்கலந்

தொடுப்பதற் கமைந்தான்

பிறிந்து போவதே கருமமிப்

பொழுதெனப் பெயர்ந்தான்

செறிந்த தேவர்க ளாவலங்

கொட்டினர் சிரித்தார்.

மறைந்துபோய் நின்ற வஞ்சனும்,

அவருடை மனத்தை

அறிந்து, தெய்வவான் படைக்கலம்

தொடுப்பதற்கு அமைந்தான்;

‘பிரிந்து போவதே கருமம்

இப்பொழுது’ எனப் பெயர்ந்தான்;

செறிந்த தேவர்கள் ஆவலம்

கொட்டினர், சிரித்தார்.

பொ :- (விரைந்து) சென்று விசும்பில் மறைந்து நின்ற வஞ்சகனாகிய இந்திரசித்தும், (இராம இலக்குவர் என்னும்) அவ் விருவரது மனக்கருத்தை அறிந்து தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த மிகப்பெரிய ஆயுதமாகிய பிரமாத்திரத்தை (அவர்கள்மீது) தொடுப்பதற்குப் பொருந்தியவனாகி, ‘இப்பொழுது இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிச் செல்வதே செய்யத்தக்க செயலாகும்’ எனக் கருதி (அவ்விடத்தினின்றும்) மீண்டான். அவனது வஞ்சனைச் செயலையுணராமல், அங்குக் கூடியிருந்த தேவர்கள் கைகொட்டி ஆரவாரித்துச் சிரித்தார்கள்.

கு :- வஞ்சன் என்றது, வஞ்சனைக் குணமுடைய இந்திரசித்தினை. வஞ்சனையால்தான் விசும்பில் மறைந்துள்ள நிலையில், தன்மேல் பிரமாத்திரத்தைத் தொடுத்தற்கு இலக்குவன் முற்பட்டதனையும் அதனை அறமன்றென இராமன் தடுத்ததனையும் அங்கு மறைந்திருந்து குறிப்பால் அறிந்த இந்திரசித்து, பிரமாத்திரத்தை அவர்கள்

தன்மேல் தொடுப்பதற்குமுன் தானே அதனை அவர்கள்மேல் தொடுப்பதாகத் துணிந்து, அதற்குரிய மந்திரச் சடங்குகளைச் செய்தல் கருதி அங்கு நின்றும் மீண்டானாக, அவனது செய்கையையும் நினைவினையும் உணர்ந்து கொள்ளாத தேவர்கள், அவன் தோற்றோடியதாக எண்ணிக் கைகொட்டிச் சிரித்தார்கள் என்பதாம். ஆவலங் கொட்டுதல்-கைகொட்டி ஆரவாரித்தல். (82)

8655. செஞ்ச ரத்தொடு செம்மழை

விசும்பிடைச் செல்ல

மஞ்சின் மாமழை போயின

தாமென மறைய

அஞ்சி னானகன் றுனென

வறிந்தன ரார்த்தார்

வெஞ்சி னந்தரு களிப்பினர்

வானர வீரர்.

செஞ் சரத்தொடு செம்மழை

விசும்பிடைச் செல்ல.

மஞ்சின் மாமழை போயினதாம்

என மறைய,

‘அஞ்சினான் அகன்றான்’ என,

அறிந்தனர் ஆர்த்தார்—

வெஞ்சினம் தருகளிப்பினர்,

வானர வீரர்.

பொ :- செம்மைவாய்ந்த அம்புடன் கூடிய செம்மேகம் வானத்தின் கண்ணே செல்ல (அங்குள்ள கரிய நிறமுடைய) மழைமேகம் (அவ்விடத்தைவிட்டு) அகன்று சென்றது என்னுமாறு (கருநிற முடைய இந்திரசித்து) அவ்விடத்தினின்றும், மறைந்தோட, பகைவனாகிய இந்திரசித்து பொருதற்கு அஞ்சியவனாய் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடினான்’ என்பதனை அறிந்தவர்களாகிய வானர வீரர்கள், மிக்க வெகுளியும் அதனால் பயனாகிய வெற்றிக் களிப்பும் உடையவர்களாய் ஆரவாரித்தார்கள்.

கு :- இலக்குவன் எய்த செஞ்சரமாகிய அம்பு மழைக்கு எதிர் நின்றலாற்றாது மறைந்தோடிய கருமேனியனாகிய இந்திரசித்துக்கு, செம்மேகத்தினால் மோதப்பட்டு அகன்ற கருமேகத்தை உவமை

கூறினார். அதன்ருன் என அறிந்தனர் வானவீரர், வெஞ்சினம்
தருகளிப்பினர் ஆர்த்தார் என முடிக்க. வானர வீரர் என்றது,
நிலன் முதலிய படைத்தலைவர்களை. (83)

தோல்வியுற்ற இந்திரசித்து யாவரும் உணராதபடி மறைந்து
இலங்கையை அடைதல்

8656. உடைந்த வானரச் சேனையு

மோதிநீ ருவரி

அடைந்த தாமென வந்திரைத்

தார்த்தெழுந் தாடித்

தொடர்ந்து சென்றது தோற்றவன்

யாவர்க்குந் தோற்றான்

கடைந்த வேலைபோற் கலங்குறு

மிலங்கையைக் கலந்தான்.

உடைந்த வானரச் சேனையும்,

ஓதநீர் உவரி

அடைந்தது ஆம்என வந்து,இறைத்து,

ஆர்த்து, எழுந்துஆடி.

தொடர்ந்து சென்றது, தோற்றவன்,

யாவர்க்கும் தோற்றான்

கடந்த வேலைபோல், கலங்குறும்

இலங்கையைக் கலந்தான்.

பொ : - (முன் இந்திரசித்தின் சங்க முழக்கங்கேட்டு அஞ்சி)
தோற்றுப் பிரிந்து பின் சென்ற வானரசேனையும், கடலின்றும்
புறத்தே சென்ற ஓதமாகிய நீர், மீண்டும் கடலைச் சேர்ந்தாற்
போன்று திரும்பிவந்து பேரிரைச்சலுடன் ஆரவாரித்து எழுந்து
கூத்தாடி) ஏனைய வானர சேனையினோடு தொடர்ந்து சென்றது.
தோல்வியுற்றவனாகிய இந்திரசித்து, யாவர் கண்ணுக்கும் புலப்
படாதவனாகி (மந்தரமலையாற்) கடையப்பட்டுக் கலங்கிய கடலை
யொத்து (ப் பகைவரது தாக்குதலாற்) கலங்கிய இலங்கை மாநகரைச்
சென்று சேர்ந்தான்.

கு : - உடைதல் - தோற்றோடுதல், ஓதநீர் என்றது, நிறை மதி
நாளிற் கடலினின்றும் பொங்கி நிலத்திற்பாயும் நீர்ப்பெருக்கினை.
நிலத்திற் படர்ந்த ஓதநீர் மீண்டும் கடலில் வந்தடைவதுபோல,
முன் அச்சத்தாற் பிரிந்து, புறத்தே சென்ற வானரசேனையும் திரும்பி
வந்து ஏனைய வானரசேனைத் தொகுதியில் வந்து சேர்ந்தது
என்க. தோற்றவன் - தோல்வியுற்றவனாகிய இந்திரசித்து. தோற்ற
வன், யாவர்க்குந் தோற்றாதவனாகி இலங்கையைக் கலந்தான் என்க.
பகைவர் தாக்குதலாற் கலக்கமுற்ற இலங்கை நகரத்திற்கு, மந்தர
மலையாற் கலக்குண்ட கடலை உவமை கூறினார். தோற்றுதல் - புலப்
படுதல். 'தோற்றாதென் வயிற்றினகம்படியே' (84)

அயன்படையைத் தானே முற்படத் தொகுத்தற்கு எண்ணிச்
சென்ற இந்திரசித்தின் கருத்தினையுணராத
இராம இலக்குவர் போர்க்கோலம் களைதலும் வானவர்
மலர்மழை சொரிந்து வாழ்த்துதலும்

8657. எற்கொ ஞன்முகன் படைக்கல
மீவரென்மேல் விடாமுன்
முற்கொள் வேனெனு முயற்சியன்
மறைமுறை மொழிந்த
சொற்கொள் வேள்விபோய்த் தொடங்குவா
னமைந்தவன் றுணிரை
மற்கொ டோளவ ருணர்ந்தில
ரவன்றிற மறந்தார்.

‘எல்கொள் நான்முகன் படைக்கலம்
இவர்என்மேல் விடாமுன்
முற்கொள் வேன்’எனு முயற்சியன்,
மறைமுறை மொழிந்த
சொல்கொள் வேள்விபோய்த் தொடங்குவான்
அமைந்தவன் துணிரை
மல்கொள் தோளவர் உணர்ந்திலர்;
அவன்திறம் மறந்தார்.

பொ :- (இராம இலக்குவராகிய) இவர்கள் ஒளியினைக்கொண்ட பிரமனது படைக்கலத்தினை என்மேல் செலுத்துவதற்கு முன்னே (அதனை) முற்படக் கொண்டு (இவர்மேற்) செலுத்துவேன்' என்னும் போர்த்தொழில் முயற்சியை யுடையவனுய்ச் சென்று, வேதமுறைப் படி விதிக்கப்பட்ட மந்திரங்களைக்கொண்ட யாகத்தினைத் தொடங்கு தற்குப் பெருந்திய இந்திரசித்தின் உள்ளத்துறுதியை மற்றொழில் வன்மை வாய்ந்த தோள்களையுடையவராகிய (இராம இலக்குவர்) இருவரும் உள்ளவாறு உணரப்பெறாராய், அவனது வஞ்சனைத் திறத்தினை (அறவே) மறந்தாராயினர்.

கு :- எல் - ஒளி. எற்கொள் படைக்கலம் என இயையும். நான் முகன் படைக்கலம் - பிரமாத்திரம். 'இவர்' என்றது, இராம இலக்கு வரை. முற்கொள்ளுதல் முற்படக்கொண்டு செலுத்துதல். சொல் மந்திரம். வேள்வி தொடங்குவான் அமைந்தவன், இந்திரசித்து, மற்கொள்தோளவர், இராமஇலக்குவர். (85)

8658. அனும அங்கதன் ரோளினின்

றிழிந்தன ராகித்

தனுவும் வெங்கணைப் புட்டிலுங்

கவசமுந் தடக்கைக்

கினிய கோதையுந் துறந்தன

ரிருந்தன ரிமையோர்

பனிமலர் பொழிந் தார்த்தனர்

வாழ்த்தொலி பரப்பி.

அனுமன் அங்கதன் தோளின்நின்று

இழிந்தனர் ஆகி,

தனுவும், வெங்கணைப் புட்டிலும்,

கவசமும், தடக்கைக்கு

இனிய கோதையும் துறந்தனர்

இருந்தனர்; இமையோர்

பனிமலர் பொழிந்து ஆர்த்தனர்,

வாழ்த்தொலி பரப்பி.

பொ :- (இராமன், இலக்குவன் என்னும் அவ்விருவரும் முறையே) அனுமன் அங்கதன் என்பவர்களுடைய தோள்களினின்றும் (தரையில்) இறங்கியவர்களாய், வில்லும் கொடிய அம் புகளைக் கொண்ட தூணியும் மார்பின் கவசமும் பெரிய கைகட்கு

இனியவாகிய கையுறையும் ஆகியவற்றை நீக்கியவர்களாய் (ப் போர்க்கோலம் களைந்து) இருந்தார்கள். (அப்பொழுது) தேவர்கள் வாழ்த்தொலிகளை (எவ்விடத்தும்) பரப்பிக் குளிர்ந்த மலர்களை மறைபோற் சொரிந்து ஆரவாரித்தார்கள்.

கு :- முன் செய்யுளில் வந்த ‘மற்கொள்தோளவர்’ என்பனை எழுவாயாக இங்கும் வருவித்து, இழிந்தனராகித் துறந்தனர் இருந்தனர் என முடிக்க. இமையோர் வாழ்த்தொலி பரப்பி, பனி மலர் சொரிந்து ஆர்த்தனர் என்க. களைப்புட்டில் - அம்பருத்தூணி, கோதை என்பது, வில்வீரர் அம்பினை எய்யும்பொழுது கையில் அணிதற்குரிய கையுறை. (86)

சூரியன் மறைதல்

865. ஆர்த்த சேனையி னமலைபோய்
விசும்பினை யலைக்க
ஈர்த்த தேரொடுங் கடிதுசென்
ருளாகன் றிரவி
தீர்த்தன் மேலவன் திசைமுகன்
படைக்கலஞ் செலுத்தப்
பார்க்கி லேன்முந்திப் படுவலென்
பானெனப் பட்டான்.

ஆர்த்த சேனையின் அமலைபோய்
விசும்பினை அலைக்க,
ஈர்த்த தேரொடும் கடிதுசென்றான்
அகன்று இரவி,
‘தீர்த்தன்மேல் அவன் திசைமுகன்
படைக்கலம் செலுத்தப்
பார்க்கிலேன்; முந்திப் படுவல்’
என்பான் என, பட்டான்.

பொ :- ஆரவாரித்த சேனையின் பேரொலி சென்று வானத் தினைக் கலக்கமுறச் செய்ய (க் குதிரைகளால்) இழுக்கப்பட்ட தேருடனே (அவ்விடத்தை) விட்டு நீங்கி விரைந்து சென்றவனாகிய கதிரவன், ‘தூயோனாகிய இலக்குவன்மீது (இந்திரசித்தாகிய) அவன் பிரமாத்திரத்தைச் செலுத்த (அவ்வஞ்சனைச் செயலை)க் காணமாட்டேன், அதற்கு முந்தியே மறைந்தொழிவேன்’ என்பான் போன்று (மேல்கடலில்) மறைந்தான்.

கு :- அமலை - பேரொலி. ஈர்த்த தேரொடும் அகன்று கடிது சென்றான் இரவி, 'தீர்த்தன்மேல் அவன் திசைமுகன் படைக்கலம்' செலுத்தப் பார்க்கிலேன்; முந்திப் படுவப் படுவல்' என்பான் என, பட்டான் எனமுடிக்க. இரவி - தூரியன். தீர்த்தன் - தூயோன்; என்றது, இராமன் தம்பியாகிய இலக்குவனை. திசைமுகன் - நாற்றிசையிலும் முகம் உடையவன்; என்றது நான்முகங்கனையுடைய வனாகிய பிரமனை. அவனது படைக்கலம் பிரமாத் திரம். படுவல் - படுவேன்; படுதல் - மறைதல். இச் செய்யுள் தற்குறிப் பேற்ற அணி. (87)

இராமன், சேனைகட்கு உணவுதேடிக் கொணருமாறு வீடணனுக்குக் கூற, அவன் தமரொடும் விரைந்து செல்லுதல்

8660. இரவு நன்பக லும்பெரு நெடுஞ்செரு வியற்றி
உரவு நம்படை மெலிந்துள தருந்துதற் குறைவு
வரவு தாழ்த்தது வீடண வல்லையி னேகித்
தரவு வேண்டின னென்றனன் ருமரைக் கண்ணன்.

'இரவும் நன்பகலும் பெரு நெடுஞ்செரு இயற்றி,
உரவுநம் படை மெலிந்துளது; அருந்துதற்கு உணவு
வரவு தாழ்த்தது; வீடண! வல்லையின் ஏகி,
தரவு வேண்டினென்' என்றனன், தாமரைக் கண்ணன்.

பொ :- 'இரவிலும் நல்ல பகலிலும் நீண்ட பெரும் போரைச் செய்து வலிமைமிக்க நம் சேனை மெலிவடைந்துளது. (சேனை வீரர்கள்) அருந்துதற்குரிய உணவுவரத் தாமித்தது. வீடணனே! (நீ) விரைவிற் சென்று (அதனைக் கொணர்ந்து) தருதலை விரும்புகின்றேன்' என (வீடணனை நோக்கி)க் கூறினான், செந்தாமரைமலர் போலும் கண்களையுடைய இராமபிரான்.

கு :- நன்பகல் என்றது கதிரவன் உச்சியில் நின்ற வெம்மைமிக்க பகற் பொழுதினை. உரவு—வலிமை. தரவு—தருதல். (88)

8661. இன்ன தேகடி தியற்றுவெ
னெனத்தொழு தெழுந்தான்
பொன்னின் மோவியன் வீடணன்
தமரொடும் போனான்

கன்ன லொன்றிலோர் காலினின்
வேலையைக் கடந்தான்
அன்ன வேலையி னிராமனீ
தினையவற் கறைந்தான்.

‘இன்னதே கடிது இயற்றுவென்’
எனத்தொழுது எழுந்தான்,
பொன்னின் மோலியன் வீடணன்,
தமரொடும் போனான்;
கன்னல் ஒன்றில் ஓர்காலினின்
வேலையைக் கடந்தான்;
அன்ன வேலையின் இராமன்ஈது
இனையவற்கு அறைந்தான்.

பொ :- பொன்னால் இயன்ற முடியினையுடைய வீடணன்,
(உணவினைக் கொணர்தலாகிய) இச் செயலையே விரைந்து செய்
வேன் என்று (இராமனைக்) கைதொழுது எழுந்து தன் ஏவற்
சுற்றத்தாரொடும் (விரைந்து) போயினான்; ஒரு நாழிகைப் பொழு
திற்குள் ஒப்பற்ற காற்றினை யொத்துக் கடலைக் கடந்து சென்றான்.
அந்தச் சமயத்தில் இராமன், தன் தம்பியாகிய இலக்குவனுக்கு:(ப்
பின்வரும்) இவ் வார்த்தையைக் கூறினான்.

கு :- மோலி என்பது, மௌலி என்னும் வட சொல்லின் திரிபு.
மௌலி—முடி. கன்னல்—நாழிகை. காலினின்—காற்றைப்
போன்று, கால்—காற்று, இன், உவமவுருபு. வேலை—கடல்.
அறைதல்—கூறுதல். (89)

தெய்வப் படைக்கலங்களுக்குப் பூசனைபுரிய எண்ணிய இராமன்
இலக்குவனை நோக்கிச் சேனைகளைக் காக்கும்படி பணித்து,
தான் போர்க்களத்தைவிட்டு வேறிடஞ் செல்லுதல்

8662. தெய்வ வான்பெரும் படை கட்கு
வரன் முறை திருந்து
மெய்கொள் பூசனை யியற்றினம்
விடுமிது விதியால்
ஐய நானிவை யாற்றினன்
வருவதோ ரளவும்
கைகொள் சேனையைக் காவெனப்
பேர்க்களங் கடந்தான்.

‘தெய்வ வான்பெரும் படைகட்கு
 வரன்முறை திருந்து
 மெய்கொள் பூசனை இயற்றினம்
 விடும்இது விதியால் ;
 ஐய! நான்இவை ஆற்றினன்
 வருவதுஓர் அளவும்
 கைகொள் சேனையைக் கா’எனப்
 போர்க்களம் கடந்தான்.

பொ :- ‘தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த பெருமை மிக்க ஆயுதங்
 கட்கு வரன்முறையாகத் திருந்திய மெய்ம்மையொடு பொருந்திய
 வழிபாடுகளைச் செய்தோமாகி நிறைவேற்றும் இச் செயல், (போரில்
 வெற்றியினைப் பெற விரும்பும் வீரர்க்குரிய) கடமையாகும். ஐயனே!
 யான் இவ்வழிபாடுகளைச் செய்து முடித்தேனாகி (இங்குத் திரும்பி)-
 வரும் அளவும் அணிவகுத்தலைக் கொண்ட சேனையை (இடரின்றி)
 பாதுகாத்திருப்பாயாக’ என்று கூறிப் போர்க்களத்தை விட்டு
 நீங்கிப் புறத்தே சென்றான்.

கு :- போரில் வெற்றியளிக்கவல்ல அத்திரதேவதைகட்குப்
 பூசனை புரிதல்வேண்டி, இராமன் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கிப்
 பூசனை புரிதற்கேற்ற தூய்மை வாய்ந்த இடத்தினை அடைந்தான்
 என்க. வரன்முறை திருந்து பூசனை, மெய்கொள் பூசனை எனத்
 தனித்தனி இலையும்கூட. கைகொள் சேனை—அணி அணியாக வகுத்
 தலைக் கொண்ட சேனை. கா—காத்திடுக; முன்னிலை ஏவலொருமை.
 (90)

இதன்பின் 45, 52-ல் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப் பாடல் உளது-

8662. இன்ன திவ்வழி நிற்கமற்
 றிருஞ்சமர்க் குடைந்தே
 துன்னு வான்வழி இலங்கையிற்
 போகின்ற தோன்றல்
 பொன்னின் வார்சிலைக் கரத்தொடும்
 பொருக்கெனப் புதுந்து
 தன்னை யீன்றிடும் ஒருதனித்
 தந்தையைக் கண்டான்.

தன் தந்தையைக் கண்டு போரில் நிகழ்ந்தவற்றை
இந்திரசித்து கூற இராவணன் 'இனிச் செய்தற்குரியது
யாது?' என வினவுதல்

8663. தந்தை யைக்கண்டு புகுந்துள
தன்மையுந் தன்மேல்
முந்தை நான்முகன் படைக்கலந்
தொடுக்குற்ற முறையும்
சிந்தை யுட்புகச் செப்பின
அணையவன் நிகைத்தான்
எந்தை யென்னினிச் செயத்தக்க
திசையென விசைத்தான்.

தந்தையைக் கண்டு, புகுந்துள
தன்மையும், தன்மேல்
முந்தை நான்முகன் படைக்கலம்
தொடுக்குற்ற முறையும்
சிந்தையுள் புகச் செப்பினன்;
அணையவன் திகைத்தான்,
'எந்தை! என், இனிச் செய்ததக்கது?
இசை' என இசைத்தான்.

பொ :- (தோல்வியுற்றவனாகி மறைந்து இலங்கை நகரத்தை
யடைந்த) இந்திரசித்து) தந்தையாகிய இராவணனைக் கண்டு,
(போரில்) நிகழ்ந்துள்ள செயலையும், தன் மீது பழையோனாகிய பிரம
னது படைக் கலத்தை (ப் பகைவர்) தொடுத்தற்கு எண்ணிய முறை
மையையும், (தன் தந்தையின்) மனத்திற் பதியும்படி எடுத்துரைத்
தான். (அதனைக் கேட்டுணர்ந்த) அவ் இராவணன் திகைப்புற்றவ
னாகி, 'எந்தாய்! இப்பொழுது நம்மாற் செய்யத் தக்கது யாது?
சொல்வாயாக' என (இந்திரசித்தை நோக்கி) வினவினான்.

கு :- 'தோற்றவன்... இலங்கையைக் கலந்தான்' என 84-ஆம்
செய்யுளில் உள்ள தொடரிற் குறிக்கப்பட்ட இந்திரசித்து என்னும்
எழுவாய் ஈண்டு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவ்வுலகில் வாழும்
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் முன்னோனாகிய' பிரமன் என்பார், 'முந்தை
நான்முகன்' என்றார். சிந்தையுட் புகழ் செப்புதல்—மனத்திற்
பதியுமாறு எடுத்துரைத்தல். அணையவன்—அத் தன்மையனாகிய
இராவணன். தன் மகனை அன்பின் மிகுதியால் 'எந்தையே' என
அழைத்தான்.

இந்திரசித்து, இனி செய்யத் தகுவது இதுவெனக் கூறுதல்

8664. தன்னைக் கொல்வது துணிவரேற்

றனக்கது தகுமேல்

முன்னர்க் கொல்லிய முயல்கவென்

றறிஞரே மொழிந்தார்

அந்நற் போரவ ரறிவுரு

வகைமறைந் தயன்றன்

வென்னற் போர்ப்படை விடுதலே

நலமிது விதியால்.

“தன்னைக் கொல்வது துணிவரேல்,

தனக்கு அது தகுமேல்,

முன்னர்க் கொல்லிய முயல்க’ என்று

அறிஞரே மொழிந்தார் ;

அந்நற் போரவர் அறிவுருவகை

மறைந்து அயன்தன்

வெல்நல் போர்ப்படை விடுதலே

நலம்; இது விதியால்.

பொ :- (பிறர்) தன்னைக் கொல்லுதற்குத் துணிந்தாராயின் (அத்தகையவரைக் கொல்லுதலாகிய) அச் செயல் தன்னாற் செய்வதற்கு இயல்வதாயின், (அவர்கள் அதனைத் தொடங்குதற்கு) முன்னரே (அன்னோரைக்) கொல்லுதற்கு முயலுக’ என்று அறிஞர்களே (தெளிவாகக்) கூறியுள்ளார்கள். அத்தகைய நல்ல போர்த் தொழிலில் வல்ல (பகைவராகிய) அம் மனிதர்கள் அறிந்து கொள்ளாதவாறு மறைந்திருந்து வெற்றியைத் தரும் நல்ல பிரமனது படைக் கலமாகிய அத்திரத்தை (அவர்கள் மீது) செலுத்துதலே நன்மை தரும் செயலாகும். இதுவே நமக்குரிய முறையுமாகும்.

கு :- வன்மையிற் சிறந்த பகைவர் தன்னை முற்படக் கொல்லுதற்குத் துணிந்தாராயின், அத்தகையோரைக் கொன்றொழித்தல் தன்னால் இயல்வதாயின், பகைவராகிய அன்னோர்தம் முயற்சியைத் தொடங்குதற்கு முன்னரே தான் அவரைக் கொன்றொழித்தற்கு முந்துக என்பது, போர்முறை தெரிந்த அறிஞர்கள் கூறிய அறிவுரையாகும். ஆகவே, ஆற்றல்மிக்க போர் வீரராகிய இராம இலக்குவர் அறியாதபடி மறைந்திருந்து அவர்மேற் பிரமாத்திரத்தை முற்படச் செலுத்திக் கொல்லுதலே நமக்கு நலந்தரும் செயலாகும். இப்பொழுது நாம் மேற்கொள்ளவேண்டிய போர்முறையும்

இதுவே என இந்திரசித்து தன் கருத்தினைத் தந்தைக்கு எடுத்துரைத்தான் என்பதாம். (92)

8665. தொடுக்கின் றேனென்ப துணர்வரே

லப்படை தொடுத்தே

தடுப்பர் காண்பரேற் கொல்லவும்

வல்லரத் தவத்தர்

இடுக்கொன் றுகின்ற தில்லை நல்

வேள் வியை யியற்றி

முடிப்ப லன்னவர் வாழ்வையோர்

கணத்தென்று முடித்தான்.

‘தொடுக்கின்றேன் என்பது உணர்வரேல்

அப்படை தொடுத்தே

தடுப்பர்; காண்பரேல், கொல்லவும்

வல்லர்; அத் தவத்தோர்;

இடுக்கு ஒன்று ஆகின்றது இல்லை;

நல் வேள்வியை இயற்றி

முடிப்பல், அன்னவர் வாழ்வைஓர்

கணத்து’ என்று முடித்தான்.

பொ :- (யான் பிரமாத்திரத்தைத்) தொடுக்கின்றேன் என்ற செய்தியை (ப் பகைவர்) அறிந்தனராயின் அதே பிரமாத்திரத்தை (எதிராக)த் தொடுத்து (யான் ஏவியதனை)த் தடுத்து விடுவார்கள். தவத்திற் சிறந்தாராகிய அவர்கள் (என்னை நேரிற்) காண்பார்களாயின் (அப்பொழுதே) கொன்றொழிக்கவும் வல்லமையுடையவர்கள். (இது பற்றிச்) சங்கடம் ஒன்றும் நேர்ந்துவிடப் போவதில்லை. நன்மையைத் தரும் யாகம் ஒன்றைச் செய்து அம் மனிதர்களது வாழ்வை ஒரு கணப்பொழுதிற்குள் முடித்துத் தீர்வேன்’ என (த் தன் துணிபினை) உறுதியாகக் கூறினான். (இந்திர சித்து)

கு :- தொடுத்தல்-வில் நாணிற் பூட்டி எய்தல். அத் தவத்தர் என்றது தவ வேடத்தினராகிய இராம இலக்குவர்களை. இடுக்கு-சங்கடம். ‘இடுக்கி வணியம்புவதில்லை’ (கம்ப-யுத்த-மந்திர-27) என்புழியும் இச் சொல் இப் பொருளில் வழங்குதலறியலாம். ஒன்றும் என உம்மை வருவித் துரைக்கப்பட்டது. அன்னவர் வாழ்வை ஓர் கணத்து முடிப்பல் என்று முடித்தான் என்க. முடித்தல்—துணிவாகக் கூறுதல். (93)

இந்திரசித்தின் கருத்திற்கிசைந்த இராவணன்,
மகோதரனை நோக்கி, 'நீ படையுடன் முன்னதாகச் சென்று
மகோதரனை மாயப் போர் புரிக' எனப் பணித்தல்,

8666. என்னை யன்னவர் மறந்தனர்
நின்றிக வியற்றத்

துன்னு போர்ப்படை முடிவிலா
தவர்வயிற் றாண்டிற்

பின்னை நின்றது புரிவலென்
றனையவன் பேச

மன்னன் முன்னின்ற மகோதரற்
கிம்மொழி வழங்கும்.

‘என்னை அன்னவர் மறந்தனர்
நின்றுஇகல் இயற்ற

துன்னு போர்ப்படை முடிவுஇலாது
அவர்வயின் தூண்டின்

பின்னை, நின்றது புரிவன்’ என்று
அன்னவன் பேச

மன்னன், முன்னின்ற மகோதரற்கு
இம்மொழி வழங்கும்.

பொ :- (இராம இலக்குவராகிய) அவர்கள் என்னை அறவே
மறந்தவராய் நின்று போர் செய்யுமாறு, நெருங்கிய சேனைகளை ஒழி
வின்றி அவர்கள்மீது செலுத்துவாயாயின், பின்பு (நான் செய்ய
வேண்டியதாய்) எஞ்சி நின்ற செயலைச் செய்வேன்’ என்று அவ்
இந்திரசித்து கூறினானாக, அரக்கர் மன்னவனாகிய இராவணன்
(தன்) முன்னின்ற மகோதரனுக்கு (ப் பின் வரும்) இம் மொழியினைக்
கூறுவானாயினான்.

கு :- அன்னவர் என்னை மறந்தனர் நின்று இகல் இயற்ற என
இலையும்த. அன்னவர் என்றது, இராம இலக்குவரை. முடிவு
இலாது—ஒழிவில்லாமல். தூண்டுதல்—செலுத்துதல். பின்னை
நின்றது—பின்பு நான் செய்தற்குரியதாக எஞ்சிநின்ற செயல்;
என்றது, பகைவர் அறியாதபடி அவர்மீது பிரமாத்திரத்தைச்
செலுத்திக் கொல்லுதலை. அன்னவன்—அவ் இந்திரசித்து.
மன்னன் என்றது, இராவணனை.

8667. வெள்ள நூறுடை வெஞ்சினச்
சேனையை வீர
அள்ளி லைப்படை யகம்பனை
முதலிய வரக்கர்
எள்ளி லெண்ணிலர் தம்மொடு
விரைந்தனை யேகிக்
கொள்ளை வெஞ்செரு வியற்றுதி
மனிதரைக் குறுகி.

‘வெள்ளம் நூறுடை வெஞ்சினச்
சேனையை, வீர!
அள் இலைப்படை அகம்பனை
முதலிய அரக்கர்
எள்ளில் எண்ணிலர் தம்மொடு
விரைந்தனை ஏகி,
கொள்ளை வெஞ்செரு இயற்றுதி,
மனிதரைக் குறுகி.

பொ :- வீரனே! கொடுஞ்சினம் உடைய நூறுவெள்ளம்
சேனையை உடையையாய், கூரிய இலைத் தொழிலமைந்த வேற்
படையையுடைய அகம்பன் முதலாகவுள்ள அரக்கர்கள் இகழ்தல்
இல்லாத எண்ணற்றவராயுள்ளவர்களோடு விரைந்து சென்று
(இராம இலக்குவரென்னும்) மனிதரை நெருங்கி அவரது உயிரைக்
கவர்ந்து கொள்ளுதற்குரிய கொடிய போர்ச் செயலை நிகழ்த்து
வாயாக.

கு :- வீர—வீரனே; இராவணன் மகோதரனை நோக்கியழைத்த
அண்மை விளி. சேனையை—சேனையையுடையாய்; சேனை என்னும்
பெயரடியாகப் பிறந்த முன்னிலை யொருமை குறிப்பு வினைமுற்று;
அஃது எச்சமாய் நின்று ஏகி இயற்றுதி என்னும் வினைகொண்டு
முடிந்தது. அள்—கூர்மை. (95)

8668. மாயை யென்றன வல்லன
யாவையும் வழங்கித்
தீயிருட்டு பெரும் பரப்பினைச்
செறிவுறத் திருத்தி

நீயொ ருத்தனே யுலகொரு
முன்றையு நிமிர்வாய்
போயு ருத்தவ ருயிர்குடித்
துதவெனப் புகன்றான்.

‘மாயை என்றன, வல்லன
யாவையும், வழங்கி,
திருட் பெரும் பரப்பினைச்
செறிவுஉறத் திருத்தி,
நீஒருத்தனே உலகு ஒரு
முன்றையும் நிமிர்வாய்;
போய் உருத்தவர் உயிர்குடித்து
உதவு’ எனப் புகன்றான்.

பொ :- மயக்குந் தன்மைய எனச் சொல்லப்பட்டனவாகி (நீ
கற்று) வல்லன எல்லாவற்றையும் செயற்படுத்திக் கொடிய பெரிய
இருட்பரப்பினை (எவ்விடத்தும்) நெருங்கிச் செறியுமாறு செய்து நீ
ஒருவனே ஒப்பற்ற முவுகைங்களையும் (அகத்திட்டு) உயர்ந்தோங்க
வல்லாயாகிச் சென்று, சினந்து பொருவோராகிய பகைவரது உயி
ரைக் கவர்ந்து (இந்திரசித்தின் வெற்றிக்கு) உதவுவாயாக’ என
(மகோதரனை நோக்கி)க் கூறினான் (இராவணன்).

கு :- மாயை—மயக்குந் தன்மையனவாகிய வஞ்சனைச் செயல்
கள். திருத்துதல்—செய்தல். நிமிர்தல்—உயர்தல். உருத்தவர் என்
றது, வெகுண்டு போர்புரியும் இராம இலக்குவர் முதலியவர்களை.
இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தைச் செலுத்திப் பகைவரது உயிரைக்
கவர்தற்குத் துணைசெய்யும் முறையில் நீ முன்சென்று அவருடன்
தொடர்ந்து போர் புரிவாயாக என்பான், ‘போய் உருத்தவர் உயிர்
குடித்து உதவு’ என்றான். உயிர் குடித்து என்பதனை உயிர் குடிக்க
என எச்சத் திரிபாகக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். (96)

மகோதரன் மகிழ்ந்து போருக்குப் புறப்பட்ட நிலையில்
உடன்சென்ற நால்வகைச் சேனைகளின் தோற்றம்

8669. என்ற காலையி னென்றுகொ
லேவுவ தென்று
நின்ற வாளெயிற் றரக்கனு
முவகையி னிமிர்ந்தான்

சென்று தேர்மிசை யேறின
 னிராக்கதர் செறிந்தார்
 குன்று சுற்றிய மதகரிக்
 குலமன்ன குறியார்.

என்ற காலையின், 'என்றுகொல்
 ஏவுவது?' என்று
 நின்ற வாளையிற்று அரக்கனும்
 உவகையின் நிமிர்ந்தான்;
 சென்று தேர்மிசை ஏறினன்;
 இராக்கதர் செறிந்தார்,
 குன்று சுற்றிய மதகரிக் குலம்
 அன்ன குறியார்.

பொ :- என்று இவ்வாறு இராவணன் கூறியபோது, ('மன்னன் என்னைப் போர்மேல்) ஏவுவது எந்த நாளோ?' என ஆசையால் எதிர்பார்த்து நின்ற வாள்போலும் (கோரப்) பற்களையுடைய அரக்கனாகிய மகோதரனும் மகிழ்ச்சியாற் கிளர்ந்து ஓங்கியவனாய் (விரைந்து) சென்று தேரின்மேல் ஏறியமர்ந்தான். அரக்க வீரர்கள் மலையைச் சூழ்ந்து நின்ற மதயாணைக் கூட்டத்தினையொத்த தோற்றமுடைய கூட்டத்தினராய் (அம் மகோதரனைப்) புடைசூழ்ந்து நெருங்கினார்கள்.

கு :- "ஏவுவது என்று கொல்" என்று நின்ற வாளையிற்று அரக்கன்" என்றது, பகைவரைப் போரிற் புறங்காணும் விருப்புடன் மன்னன் தன்னைப் போருக்கு ஏவும் நாள் எந்த நாளோ? என ஏக்கற்றுநின்ற பெரு வீரனாகிய மகோதரனை. மகோதரனுக்கு மலையும், அவனைச் சுற்றிநின்ற அரக்கர் கூட்டத்திற்கு மதயாணைக் கூட்டமும் உவமை. குறி—சபை; ஈண்டுக் கூட்டம் என்னும் பொருளில் ஆளப் பட்டது. (97)

8670. கோடி கோடிநூ ருயிர
 மாயிரம் குறித்த
 ஆடல் யாணைக ளணிதொறு
 மணிதொரு மமைந்த
 ஓடு தேர்குல முலப்பில
 கோடி வந் துற்ற
 கேடில் வாம்பரி கணக்கையுங்
 கடந்தன கிளர்ந்த.

கோடி கோடி நூரூயிரம்
 ஆயிரம் குறித்த
 ஆடல் யானைகள் அணிதொறும்
 அணிதொறும் அமைந்த;
 ஓடு தேர்க்குலம் உலப்புஇல
 கோடி, வந்து உற்று;
 கேடுஇல் வாய்ப்பரி, கணக்கையும்
 சடந்தன கிளர்ந்த.

பொ :- கோடி கோடி நூரூயிரம் ஆயிரம் என்னும் (பெருங்) தொகையினவாகக் குறித்துரைக்கப்படும் வலிய யானைகள் சேனைகளின் அணிதோறும் அணிதோறும் பொருந்தி நின்றன. விரைந்து செல்லும் தன்மையினவாகிய தேர்த் தொகுதிகள் அளப்பில்லனவாகிய கோடிகள் வந்து சேர்ந்தன. கெடுதல் இல்லாதனவாகி (ப் போரில்) தாவிச் செல்லும் குதிரைகள்எண்ணின் அளவையுங்கடந்தனவாய் உள்ளக் கிளர்ச்சியுடன் எழுந்தன.

கு :- இதனால் யானை, தேர், குதிரை என்னும் முவகைச் சேனைகள் அளவற்றனவாய் மகோதரன் படையில் வந்துகூடிய செய்தி கூறப்பட்டது. உலப்பில்—எண்ணத் தொலையாதன. அளவற்றன. வாஷும் என்னும் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சம் இடைநின்ற உயிர்மெய் கெட்டு வாம் என நின்றது. வாவுதல்—தாவுதல். கணக்கு—எண்ணின் அளவு. (98)

8771. படைக்க லங்களும் பருமணிப்
 பூண்களும் பசுவாய்
 இடைக்க லந்தன வெயிற்றினம்
 பிறைகளு மெறிப்பப்
 புடைப்ப ரந்தன வெயில்களு
 நிலாக்களும் புரள
 விடைக்கு லங்கள்போ
 விராக்கதப் பதாதியு மிடைந்த.

படைக்க லங்களும், பருமணிப்
 பூண்களும், பசுவாய்
 இடைக் கலந்தன எயிற்று
 இளம்பிறைகளும் எறிப்ப,

புடைப் பரந்தன வெயில்களும்
நிலாக்களும் புரள,
விடைக் குலங்கள்போல், இரக்கதப்
பதாதியும் மிடைந்த.

பொ :- (தையிற்கொண்ட) ஆயுதங்களும் பருமைவாய்ந்த மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற அணிகலன்களும், பிளவுபட்ட வாயினிடையே விலங்கி அமைந்தனவாகிய (கோரப்) பற்களாகிய இளம் பிறைகளும் ஒளி வீசுதலால், பக்கத்திற் பரவிய வெயில் ஒளியும் நிலவொளியும் மாறிமாறி விளங்க, வலிமிக்க எருதுகளின் தொகுதிகளையொத்து இரக்கதர்களாகிய காலாட் படையும் மிக்கு நெருங்கின.

கு :- அரக்கர்கள் தையிற்கொண்ட படைகலங்களும் அவர்கள் அணிந்துள்ள அணிகலன்களும் ஒளிவிடுதலால் வெயிலின் ஒளியும் அவர்தம் வாயிலுள்ள இளம்பிறைபோலும் எயிறுகள் ஒளிவிடுதலால் நிலவொளியும் பக்கங்களில் மாறி மாறி விளங்கின என்க. இரக்கதப் பதாதி—அரக்க வீரர்களாகிய காலாட் படை. இச் செய்யுளில் மகோதரனுடன் சென்ற காலாட்படையின் இயல்பு விரித்துரைக்கப் பட்டது. (99)

8672. கொடிக்கு ழீஇயன கொழுந்தெடுத்த
தெழுந்துமேற் கொள்ள
இடிக்கு ழீஇயெழு மழைப்பெருங்
குலங்களை யிரித்த
அடிக்கு ழீஇயிடு மிடந்தொறும்
பிதிர்ந்தெழுந் தார்த்த
பொடிக்கு ழீஇயண்டம் படைத்தவன்
கண்ணையும் புதைத்த.

கொடிக் குழீஇயன, கொழுந்து
எடுத்துஎழுந்து மேற்கொள்ள,
இடிக் குழீஇஎழு மழைப்பெருங்
குலங்களை இரித்த;
அடிக் குழீஇடும் இடந்தொறும்
பிதிர்ந்துஎழுந்து ஆர்த்த
பொடிக் குழீஇ, அண்டம் படைத்தவன்
கண்ணையும் புதைத்த.

பொ :- கொடிகள் பலவாகக் குழுமியவை (அவற்றின் ஆடையாகிய) கொழுந்து (சாற்றினால்) எடுத்து வீசப்பட்டு மேலெழுந்து விசம்பின் மேலிடத்தைப்பற்றிக் கொள்வதனால், இடியேற்றுடன் கூடி எழுந்த பெரிய மேகக் கூட்டங்களை (அங்கு நிலைத்திராதபடி) ஓட்டின. (சேனைகளின்) சால்கள் பூமியில் ஆழப் பதியவைக்கும் இடந்தோறும் பிதிர்ப்பட்டு எழுந்து கிரம்பிய தூளிகள் ஒருசேரத் திரண்டு (மேற்சென்று) உலகத்தைப் படைத்தவனாகிய பிரமதேவனுடைய கண்களையும் மறைத்தன.

கு :- குழீஇயன—குழுமியவை. குழுவுதல்—பலவும் ஒன்றாகக் கூடுதல். கொழுந்து என்றது, கொடியாடையின் நுனியினை. இரித்தல்—ஓட்டுதல். பிதிர்தல்—பிளந்து சிதைதல். ஆர்த்தல்—நிறைதல். பொடி—தூளி. அண்டம்—உலகம். (100)

8673. ஆனை யென்னுமா மலை களி

னிழிமத மருவி

வான யாறுகள் வாசீவாய்

நுரையொடு மயங்கிக்

கான மாமரங் கல்லொடு

மீர்த்தன கடிதிற்

போன போக்கரும் பெருமை

புணரியுட் புக்க.

ஆனை என்னும்மா மலைகளின்

இழிமத அருவி

வான யாறுகள், வாசிவாய்

நுரையொடு மயங்கி,

கான மாமரம் கல்லொடும்

மீர்த்தன, கடிதின்

போன, போக்கஅரும் பெருமைய,

புணரியுள் புக்க.

பொ :- யானைகளென்னும் பெரிய மலைகளிலிருந்து விழும் மதநீர் அருவியாகிய வானநதிகள், குதிரைகளின் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் நுரைகளுடன் கலந்து, காட்டிலுள்ள பெரு மரங்களைக் கற்களுடன் இழுத்துக்கொண்டு விரைந்து ஓடியவை, தடுத்தற்கு அரிய பெருக்கத்தையுடையனவாய்க் கடலினுள்ளே சென்று புகுந்தன.

கு :- யானையை மலையாகவும் அதன் மத்தகத்தினின்று இழியும் மதநீரை மலையினின்று இழியும் அருவியாகவும் உருவகித்தார். வாசி - குதிரை. மயங்குதல் - கலத்தல். போக்குதல் - தடுத்தல். புணரி - கடல். வானயாறுகள், நுரையொடு மயங்கி, ஈர்த்தன, கடிதிற்போன, பெருமைய, புக்க என முடியும். (101)

8674. தடித்து மீன்குலம் விசம்பிடைத்

தயங்குவ சலத்தின்

மடித்த வாயினர் வாளையிற்

றரக்கர்தம் வலத்திற்

பிடித்த திண்படை விதிர்த்திட

விதிர்த்திடப் பிறழ்ந்து

பொடித்த வெம்பொறி கொதித்துமேற்

போவன போன்ற.

தடித்து, மீன்குலம் விசம்பிடைத்

தயங்குவ சலத்தின்

மடித்த வாயினர், வாளையிற்று

அரக்கர்தம் வலத்தின்

பிடித்த திண்படை விதிர்த்திட

விதிர்த்திடப் பிறழ்ந்து

பொடித்த வெம்பொறி, கொதித்துமேல்

போவன போன்ற.

பொ :- மின்னலும் விண்மீன் தொகுதிகளும் வானிடத்தே விளங்குவன. வாள்போற் கூரிய பற்களையுடைய அரக்கர்கள், வெகுளியால் மடித்த வாயினையுடையராய்த் தம் வலக் கையிலே பற்றிய திண்ணிய ஆயுதங்களை அசைக்குந் தோறும் அசைக்குந் தோறும் மாறுபட்டுத் தோன்றிய வெவ்வித அனற் பொறிகள் கனன்று மேலே போவனவற்றை ஒத்தன.

கு :- தடித்து - மின்னல். மீன்குலம் - விண்மீன் கூட்டம். விதிர்த்தல் - அசைத்தல். பொடித்தல் - தோன்றுதல். அரக்கர்கள் தம் கையில் ஏந்திய ஆயுதங்களை அசைக்குந் தோறும் அசைக்குந் தோறும் ஒன்றோடொன்று மோதுதலாற் பிறந்த தீப் பொறிகள் மேலே பரந்து சென்றவற்றையொத்து வானிடத்தே மின்னலும் விண்மீன்களும் விளங்கின என்றார் ஆசிரியர். இவ்வாறு பொருளையே உவமையாகக் கூறினும், அரக்கர்தம் கையிடத்துள்ள

ஆயுதங்களை அடைக்குந் தோறும் ஒன்றோடொன்று தாக்குதலாற்
பிறந்த தீப்பொறிகள் விசும்பிடத்தே போவன வானிடத்தேயுள்ள
மின்னலையும் விண்மீன்களையும் ஒத்துத் தோன்றின என்பது
இதன் கருத்தாகக் கொள்க. (102)

8775. சொன்ன நூறுடை வெள்ளமென்

நிராவணன் துரந்த

அன்ன சேனையை வாயிலூ

டுமிகின்ற வமைதி

முன்னம் வேலையை முழுவதுங்

குடித்தது முறையீ

தென்ன மீட்டுமிழ் தமிழ்முனி

யொத்ததவ் விலங்கை.

சொன்ன நூறுடை வெள்ளம்என்று,

இராவணன் துரந்த

அன்ன சேனையை வாயிலூடு

உமிகின்ற அமைதி,

முன்னம் வேலையை, முழுவதும்

குடித்தது 'முறைநது'

என்ன மீட்டுஉமிழ் தமிழ்முனி

ஒத்தது,அவ் இலங்கை.

பொ :- நூறு வெள்ளம் என்று எண்ணிச் சொல்லப்பட்டனவும்
இராவணனால் செலுத்தப்பட்டனவும் ஆகிய அத்தகைய சேனைகளை
(த் தன்) வாயிலின் வழியாக (ஒருங்கே) வெளிவிடுகின்ற தன்மை
யினால், முற்காலத்திற் கடல் முழுவதனையும் (ஒரு சேரக்) குடித்
திட்டது இம் முறையே யென்ன அக் கடலினை மீளவும் உமிழ்ந்து
வெளிப்படுத்தின தமிழ் முனிவராகிய அகத்திய முனிவரை ஒத்துத்
தோன்றியது, அந்த இலங்கை நகரம்.

கு :- அவ் இலங்கை, அன்ன சேனையை வாயிலூடு உமிழ்
கின்ற அமைதி (யால்) வேலையை மீட்டு உமிழ் தமிழ்முனி ஒத்தது
என்க. சிவபெருமான் மலையரசன் மகளாராகிய உமையம்மையைத்
திருமணம் புரியும் நாளில் தென்றிசையுயர்ந்து வடதிசை தாழ்வுற
அத் தாழ்வு நீக்குதல் வேண்டி அகத்திய முனிவரைத் தென்றிசைக்
குச் செல்ல என ஏவியருளினாராகத் தென்றிசைக்கு வரும் அகத்தியர்
சிவபெருமான்பால் தமிழ் மொழியை நன்கு பயின்று பொதிய மலை

யில் தங்கித் தமிழ் மொழியை முத்தமிழ்த் துறைகளாக வளர்த்து வளம்பெறச் செய்தார் என்னும் புராண கதையிணையுளங் கொண்ட இந் நூலாசிரியர், அம் முனிவர் பெருமானைத் தமிழுக்கே சிறப் புரிமையுடையவர் என்னும் கருத்தில் 'தமிழ்முனி' எனச் சிறப் பித்துப் போற்றினார். இவ்வாறே "நெற்றியுமிழ் செங்கண் தழற் புரை சுடர்க் கடவுள் தந்த தமிழ் தந்தான்' (கம்பர்-அகத்தியப்-41) எனவும், 'தென்றமிழ் நாட்டகன் பொதியிற்றிரு முனிவன் தமிழ்ச் சங்கம்' (கம்பர்-நாடவிட்ட-31) எனவும் முன்னர்க் குறித்துள்ளமை யும் இங்கு ஒப்புநோக்கத் தகுவதாகும். (103)

அரக்கர்க்கும் வானரர்க்கும் இடையே நிகழ்ந்த பெரும்போர்

8676. சங்கும் பேரியுந் தாளமுங்

காளமுந் தலைவர்

சிங்க நாதமுஞ் சிலையினு

ணைகெளுஞ் சினமாப்

பொங்கு மோதையும் புரவியி

னோதையும் பொலந்தேர்

வெங்க ணோலமு மாலென

விழுங்கிய வுலகை.

சங்கும், பேரியும், தாளமும்,

காளமும், தலைவர்

சிங்க நாதமும், சிலையின்நாண்

ஓலிகளும், சினமாப்

பொங்கும் ஓதையும் புரவியின்

ஓதையும், பொலந்தேர்

வெங்கண் ஓலமும், மால் என,

விழுங்கிய உலகை.

பொ :- சங்கொலியும் பேரிகையொலியும் தாளத்தொலியும் எக்காளத்தோசையும் படைத் தலைவர்களது சிங்கத்தின் முழக்கத் திணையொத்த பெரு முழக்கமும் வில் நாணின் ஓலிகளும் வெகுளி மிக்க விலங்காகிய யானை கிளர்ந்தெழும் பிளிற்றொலியும் குதிரையின் கணைப்பொலியும் பொன்மயமான தேர்களின் சக்கரங்களினின் றெழும் ஓசையும் திருமலைப் போன்று உலகினை (த் தன் அகத் திட்டி) விழுங்கின.

கு :- சங்கு, பேரி, தாளம், காளம் என்பன அவற்றின் ஒலிகளைக் குறித்தன. சிங்கநாதம்—சிங்கம் கர்ச்சிப்பது போன்ற பெருமுழக்கம். சேனைகளினின்றொழுகுந்த இவ் வொலிகள் யாவும் இவ்வுலகின் கீழும் மேலும் நாற்புறமும் சூழ்ந்து இவ்வுலகினைத் தம் அகத்தே அடக்கின என்பார், 'மால் என விழுங்கின உலகை' என்றார். மால் என—திருமலைப் போன்று. விழுங்கிய—விழுங்கின; அகரவீற்றுப் பலவின்பால் வினைமுற்று. (104)

8677. புக்க தார்ப்பெரும் போர்ப்படை

பறந்தலைப் புறத்தில்

தொக்க தானெடு வானரத்

தானையும் துவன்றி

ஒக்க வார்த்தன வறுக்கின

தெழித்தன வருத்த

மிக்க வான்படை விடுகனை

மாமழை விலக்கி.

புக்க தார்ப்பெரும் போர்ப்படை,

பறந்தலைப் புறத்தில்

தொக்க தால்;நெடு வானரத்

தானையும் துவன்றி

ஒக்க ஆர்த்தன, உறுக்கின,

தெழித்தன, உருத்த

மிக்க வான்படை விடுகனை

மாமழை விலக்கி.

பொ :- (முற்படப்) புகுந்த தூசிப் படையாகிய பெரும்போரைச் செய்யும் சேனையானது, போர்க்களத்தின் புறத்தே சென்று கூடியது. நீண்டவானர சேனையும் நிறைந்து ஒருங்கு ஆரவாரித்தனவாய், மேற்பட்டுவந்த பெரிய அத் தூசிப்படை செலுத்திய அம்புப் பெருமழையை விலக்கித் தண்டித்து அதட்டினவாய் வெகுண்டன.

கு :- தாராகிய படை, பெரும் போர்ப்படை எனத் தனித்தனி இயையும். தார் என்றது, சேனைகளின் அணிவகுப்பில் பகைவர் மேல் முற்படச் சென்று தாக்கும் சேனையை. இதனைத் தூசியெனவும் வழங்குவர். 'தார் தாங்கிச் செல்வது தானை' (767) என்பது திருக்குறள். பறந்தலை—போர்க்களம். தொகுதல்—கூடுதல்.

வானரத் தானையும், துவன்றி ஆர்த்தன, மிக்கவான்படை விடுகளை
மாமழை விலக்கி உறுக்கின, தெழித்தன, உருத்த என முடிக்க.
துவன்றுதல்—நிறைதல். உறுக்குதல்—தண்டித்தல், தெழித்தல்—
அதட்டுதல். மிக்க வான்படை என்றது, மேற்பட்டெழுந்த அரக்
கரது தூசிப்படையை. மிகுதல்—மேற்படுதல். உருத்தல்—வெகு
ளுதல். (105)

8678. குன்று கோடியுங் கோடிமேற்
கோடியுங் குறித்த
வென்றி வானர வீரர்கண்
முகந்தொறும் வீச
வொன்றி னூல்வரு மைவரு
மிராக்கத ருலந்தார்
பொன்றி வீழ்ந்தன பொருகரி
பாய்பரி பொலந்தேர்.

குன்று கோடியும் கோடிமேல்
கோடியும் குறித்த
வென்றி வானர வீரர்கள்,
முகம்தொறும் வீச
ஒன்றின், நால்வரும் ஐவரும்
இராக்கதர் உலந்தார்;
பொன்றி வீழ்ந்தன, பொருகரி,
பாய்பரி, பொலந்தேர்.

பொ :- கோடியும் கோடிக்குமேற் கோடியும் ஆக மலைகளை
இலக்கு நோக்கிய வெற்றித்திறன் வாய்ந்த வானர வீரர்கள், இடந்
தோறும் (எடுத்து) வீசுதலால் (அவர்கள் எடுத்து வீசிய மலை)
ஒன்றுக்கு இராக்கதர் நால்வரும் ஐவரும் என்ற எண்முறையில்
இறந்துபட்டார்கள். (அரக்கர்களுடைய) போர்த் தொழிலில் வல்ல
யானை, பாய்ந்து செல்லும் குதிரை, பொன்னூல் இயன்ற தேர் என்ப
னவும் கெட்டொழிந்தன.

கு :- குறித்தல்—குறிபார்த்துச், செலுத்தல். முகந்தொறும்—
இடந்தோறும். வீச என்னும் செயவெனெச்சம் காரணப் பொருளில்
வந்தது. ஒன்றின்—ஒன்றுக்கு; உருபு மயக்கம். உலத்தல்—இறத்
தல். (106)

8679. மழுவுஞ் சூலமும் வலயமு
 நாஞ்சிலும் வாளும்
 எழுவு மீட்டியுந் தோட்டியு
 மெழுமுனைத் தண்டும்
 தழுவும் வேலொடு கணையமும்
 பகழியுந் தாக்கக்
 குழுவி னோடுபட் டுருண்டன
 வானரக் குலங்கள்.

மழுவும், சூலமும், வலயமும்,
 நாஞ்சிலும், வாளும்,
 எழுவும், ஈட்டியும், தோட்டியும்,
 எழுமுனைத் தண்டும்;
 தழுவும் வேலொடு கணையமும்,
 பகழியும், தாக்க,
 குழுவினோடு பட்டு உருண்டன,
 வானரக் குலங்கள்.

பொ :- (அரக்கர்களுடைய) மழுவாயுதமும் சூலப்படையும், சக்கரப் படையும், நாஞ்சிற் படையும், வாளும், எழுவும் ஈட்டியும், அங்குசமும் மேற்பட்டெழுந்த கூரிய முனையையுடைய தண்டாயுதமும் கையிற் பற்றிய வேற்படையுடன் கணையமும் அம்பும் தாக்குதலால், வானரத் தொகுதிகள் தத்தம் குழுவுடன் கொல்லப்பட்டு (த் தரையில்) உருண்டன.

பொ :- மழுவும்...பகழியும் தாக்க, வானரக் குலங்கள் குழுவினோடு பட்டு உருண்டன என்க. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் அரக்கர் ஏவிய படைக்கலங்களால் வானரங்கள் இறந்த செய்தியை விரித்துரைப்பன. (107)

8680. முற்க ரங்களு முசலமு
 முசுண்டியு முகாயும்
 சக்க ரங்களும் பிண்டிபா
 லத்தொடு தண்டும்
 கப்ப ணங்களும் வளையமுங்
 கவணுமிழ் கல்லும்
 வெற்பி னங்களை நுறுக்கின
 கவிகளை வீழ்த்த.

முற்க ரங்களும், முசலமும்,
 முசுண்டியும், முனையும்,
 சக்க ரங்களும், பிண்டி
 பாலத்தொடு தண்டும்,
 கப்ப ணங்களும், வனையமும்,
 கவண் உமிழ் கல்லும்
 வெற்பி ணங்களை நுறுக்கின;
 கவிகளை வீழ்த்த.

பொ :- (அரக்கர்கள் செலுத்திய) முற்கரங்களும் இருப்புலக்கையுமும் முசுண்டியும் முனையும் சக்கரப் படைகளும் பிண்டிபாலமும் தண்டும் கப்பணங்களும் வனையமும் கவண் வெளிப்படுத்தும் கல்லும் ஆகியவை (குரங்குகள் வீசிய) மலைத் தொகுதிகளைப் பொடியாக நொறுக்கின ; (அவற்றை எறிந்த) குரங்குகளைக் கொன்று வீழ்த்தின.

கு :- முற்கரம், முசலம், முசுண்டி, முனை, பிண்டிபாலம், தண்டு என்பன ஆயுத வகைகள். கப்பணம் என்பது, நெருஞ்சில் முள்வடிவாக இரும்பினால் செய்யப்பட்டுப் போர்க்களத்திற் பகைவர் படை தம்மை அணுகவொண்ணாதவாறு தூவப்படுவது. (108)

8681. கதிர யிற்படைக் கலமவர்

முறைமுறை கடாவ

அதிர்பி ணப்பெருங் குன்றுகள்

படப்பட வழிந்த

உதிர முற்றபே ராறுக

டிசைதிசை யோட

எதிர் நடக்கில குரக்கின

மரக்கரு மியங்கார்.

கதிர் அயில்படைக் கலம்அவர்

முறைமுறை கடாவ

அதிர் பிணப்பெருங் குன்றுகள்

படப்பட, அழிந்த

உதிரம் உற்றபேர் ஆறுகள்

திசைதிசை ஓட,

எதிர் நடக்கில குரக்கினம்;

அரக்கரும் இயங்கார்;

பொ :- (அரக்கராகிய) அவர்கள் ஒளியுடைய கூரிய படைக் கலங்களை அடுத்தடுத்து முறையே செலுத்துதலாலும், அதிர்ச்சி யுற்று விழும் பிணங்களாகிய பெருமலைகள் மேலும் மேலும் உண்டாவதாலும் (ஆயுதங்கள்பட்டு உடல்) சிதைந்தமையால் தோன்றிய குருதிப் பேராறுகள் (போர்க்களத்தில்) திசைகள் தோறும் ஓடுதலாலும் வானரக் கூட்டங்கள் (அரக்கர் சேனைக்கு) எதிரே நடத்தற்கு இயலாதனவாயின. அரக்கர்களும்(அப் போர்க்களத்தில்) மேற்செல்லுதற்கு இயலாதவராயினர்.

கு :- அவர், கதிர் அயிற்படைக்கலம் முறைமுறை கடாவ குரக்கினம் எதிர் நடக்கில எனவும், பிணப் பெருங் குன்றுகள் படப் பட, உற்ற உதிர்ப் பேராறுகள் திசைதிசை ஓட அரக்கரும் இயங்கார் எனவும் இருதொடராக இயைத்துரைக்க. செயவென் எச்சங்கள் காரணப் பொருளில் வந்தன. அவர் என்றது, அரக்கர்களை. (109)

இறந்த வானரர், வானவராதல்

8782. யாவ ராங்கிகல் வானர

ராயின ரெவருந்

தேவ ராதலி னவரொடும்

விசும்பிடைத் திரிந்தார்

மேவு காதலின் மெலிவுறு

மரம்பையர் விரும்பி

ஆவி யொன்றிடத் தழுவினர்

பிரிவுநோ யகன்றார்.

யாவர், ஆங்குஇகல் வானரர்

ஆயினர், எவரும்

தேவர் ஆதலின், அவரொடும்

விசும்பிடைத் திரிந்தார்;

மேவு காதலின் மெலிவுறும்

அரம்பையர் விரும்பி,

ஆவி ஒன்றிடத் தழுவினர்,

பிரிவுநோய் அகன்றார்.

பொ :- யார் யார் அப் போர்க்களத்தில் மாறுபட்டுப் பொருதலை யுடைய வானரராகி வந்துள்ளார்களோ அவர்கள் எல்லோரும்

(முன்னைத் தம் உண்மை நிலையில்) தேவர்களேயாதலால் (தாம் உயிர் துறந்த நிலையில் வானரவுடம்பினை நீத்து) அத் தேவர்களோடும் (ஒன்றுகூடி) விண்ணுலகில் உலவுவாராயினர். (பிரிந்து சென்ற அவர்களை) மீண்டும் அடையப்பெறுதல் வேண்டும் என்னும் காதலால் தளர்ந்து மெலியும் வானுலக மகளிராகிய அரம்பையர்கள் (அவர்களை) விரும்பி உயிரோடொன்றாக இறுகத் தழுவியவராய்ப்பிரிவுத் துன்பம் தீர்த்தார்கள்.

கு :- இரக்கமற்ற இராவணன் முதலிய அரக்கர்களைக் கொன்று உலகவுயிர்களைக் காத்தற்பொருட்டுத் திருமால் இராமனாக அவதரித்தபொழுது, திருமால் பணித்தவண்ணம் தேவர்கள் வானரர்களாகப் பிறந்தார்கள் என்பது வரலாறு. அங்ஙனம் பிறந்த வானரர்களிற் சிலர் இப் போரில் இறந்து வானரவுடம்பைத் துறந்து மீண்டும் தேவவுடம்பினையுடையவராய்ப் புகுந்தபொழுது அவர்தம் மனைவிமார்களாய் அரம்பையர்கள் தம் கணவராகிய அன்னோரை உயிர்பொருந்த இறுகத் தழுவிக்கெண்டு தம் பிரிவுத் துன்பம் தீர்த்தனர் என்பதாம். இது கவிக் கூற்று. (110)

இரக்கமற்ற அரக்கர்களும் பெருந் தேவராதல்

8683. கரக்கு மாயமும் வஞ்சமும்
களவுமே கடனா

இரக்க மேமுதற் றருமத்தி
னெறியொன்று மில்லா
அரக்க ரைப்பெருந் தேவர்க
ளாக்கின வமலன்

சரத்தின் மேலினிப் பவித்திர
முளவெனத் தகுமே.

கரக்கும் மாயமும், வஞ்சகமும்,
களவுமே கடனா,

இரக்கமே முதல் தருமத்தின்
நெறிஒன்றும் இல்லா

அரக்கரைப் பெருந் தேவர்கள்
ஆக்கின, அமலன்

சரத்தின்மேல் இனிப் பவித்திரம்
உள்ளனத் தகுமே?

பொ :- ஒளித்துச் செய்யும் சூழ்வினையும் வஞ்சனையும் களவுத் தன்மையும் ஆகிய இவற்றையே தம் செயல்முறையாகக் கொண்டு (எவ்வுயிர்க்கும் பரிந்து நலஞ்செய்யும்) இரக்கம் முதலிய அறநெறி சிறிதும் இல்லாத (கொடியோர்களாகிய) அரக்கர்களையும் பெருமையுடைய தேவர்களாக ஆக்கிய தூயோனாகிய இலக்குவனது அம்பினைக்காட்டிலும் தூய்மை விளைப்பன பிற உளவென்றல் பொருத்தமுடையதோ ?

கு :- கரக்கும் மாயம்—மற்றையோர்க்குப் புலனாகாதவாறு ஒளித்து நின்று செய்யும் சூழ்வினை. தருமத்தின் நெறி—அறநெறி. அரக்கரையும் என்னும் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அமலன்—குற்றமற்ற தூயோன்; என்றது, இலக்குவனை. சரம்—அம்பு. பவித்திரம்—தூய்மை. தகுமே என்புழி வினா ஏகாரம், தகாது என எதிர்மறைப் பொருள் உணர்த்தி நின்றது. அறநெறி என்பது சிறிதும் இல்லாத இரக்கமற்ற கொடியோர்களாகிய அரக்கர்களும் தூயோனாகிய இலக்குவனது அம்பினால் தீண்டப்பெற்று இறந்தமையால், தம் மாசு தீர்ந்து தேவவுடம்பினைப்பெற்று வீரர்கள் அடைதற்குரிய துறக்கவுலகினையடைந்தனர் என்பதாம். இதுவும் கவிக்கூற்று. (111)

இலக்குவன் பெரும் போர் விளைத்தல்

8684. அந்த கன்பெரும் படைக்கல

மந்திரத் தமைத்தான்

இந்து வெள்ளையிற் றரக்கரும்

யானையும் தேரும்

வந்த வந்தன வானக

மிடம்பெரு வண்ணம்

சிந்தி னான்சர மிலக்குவன்

முகந்தொறுந் திரிந்தான்.

அந்தகன் பெரும் படைக்கலம்

மந்திரத்து அமைத்தான்;

இந்து வெள்ளையிற்று அரக்கரும்,

யானையும், தேரும்,

வந்த வந்தன வானகம்
இடம்பெரு வண்ணம்
சிந்தினான் சரம்—இலக்குவன்,
முகம்தொறும் திரிந்தான்.

பொ :- இலக்குவன், இயமனது பெரிய அத்திரத்தினை மந்திரத்தால் அமைத்துக் கொண்டவனாகி, போர்முகத்தில் எங்குந் திரிந்து, பிறையினையொத்த வெள்ளிய பற்களையுடைய அரக்கர்களும் (அவர்தம்) யானைகளும் தேர்களும் அடுத்தடுத்து வந்தன (சேனைகள்) எல்லாமும் (உயிர் துறந்து) வானுலகில் இடம் கொள்ளாது நெருங்கும்படி அம்புகளைச் சிதறினான்.

கு :- அந்தகன்—இயமன். அவனது படைக்கலம், இயமாத்திரம். மந்திரத்து அமைத்தல்—மந்திரத்தால் படைக்கலமாக அமைத்துக் கொள்ளுதல். இந்து—சந்திரன்; என்றது பிறைச் சந்திரனை. தன் அம்பிற் பட்டு இறந்து துறக்கம் புகும் அரக்கர்களுக்கு விண்ணுலகில் இடம் போதாது என்னும்படி இலக்குவன் தன் அம்புகளால் அரக்கர் சேனையைக் கொன்று குவித்தான் என்பதாம். (112)

கும்பகருணன் கையாண்ட தண்டாயுதம் போர்க்களத்திற்
கிடந்ததை அனுமன் தன் கையிற்கொண்டு
போர் செய்தல்

8685. கும்ப கன்னனான் டிட்டது
வயிரவான் குன்றின்
வெம்பு வெஞ்சுடர் விரிப்பது
தேவரை மேனாள்
தும்பை யின்றலைத் துரந்தது
சுடர்மணித் தண்டொன்
றும்பர் ஞாலத்தை நெளிப்பது
மாருதி யெடுத்தான்.

கும்ப கன்னன் ஆண்டு டிட்டது,
வயிரவான் குன்றின்
வெம்பு வெஞ்சுடர் விரிப்பது,
தேவரை மேல்நாள்

தும்பையின் தலைத்துரந்தது—சுடர்
மணித்தண்டு ஒன்று
இம்பர் ஞாலத்தை நெளிப்பது,
மாருதி எடுத்தான்.

பொ :- (இராவணன் தம்பியாகிய) கும்பகருணன் அப் போர்க்
களத்தில் இட்டுச் சென்றதும் பெரிய வயிர மலையினைப் போன்று
வெதும்பச் செய்யும் கடுங்கதிர்களை விரிப்பதும், முன்னாளில்
(அரக்கரோடு பொருதற்கு வந்த) தேவர்களைத் தும்பைப் போரில்
(தோற்று ஓடும்படி) துரத்தியதும் (பொறுத்தற்கரிய பாரத்தால்)
இப் பூமியை நெளியச் செய்ததும் ஆகிய ஒளியுடைய மணிகள் பதிக்
கப்பெற்ற தண்டாயுதம் ஒன்றினை வாயுவின் புதல்வனாகிய
அனுமன் (தன் கையில்) எடுத்துக் கொண்டான்.

கு :- கும்பகருணன் இராமனோடு பொருது இறந்த நிலையில்
அவனால் விடப்பட்டுப் பிறரால் எடுத்தற் கரியதாய்ப்போர்க்களத்திற்
கிடந்த தண்டாயுதம் ஒன்றை அனுமன் தன் கையிற்கொண்டு
அரக்கர் சேனையைப் புடைத்தற்கு முற்பட்டான் என்பதாம்.
ஆண்டு இட்டது என இரு சொல்லாகப் பிரித்துரையாது ஆண்டிட்
டது என ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு, கும்பகருணனால் போரில்
ஆளப்பட்டது (பயன்படுத்தப்பட்டது) எனப் பொருளுரைத்தலும்
பொருந்தும். ஆண்டு இட்டது, சுடர் விரிப்பது, துரந்தது, நெளிப்
பது—சுடர்மணித் தண்டு ஒன்று மாருதி எடுத்தான் என்க. தும்பை
யின் தலை—தும்பைப் போரில். தும்பைப் போர் என்பது, இரு
திறத்துச் சேனைகளும் ஒரு களத்திலே எதிர்எதிர் ஒத்து நின்று
பொரும் போராகும். தலை, ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு. (113)

8636 காற்றன்றிது கனலன்றென

*

விமையோரிடை காணு

ஏற்றங்கடு விசையோடுயர்

கொலைநீடிய வியல்பால்

சீற்றந்தன துருவாயிடை

தேருததொர் மாருய்க்

கூற்றங்கொடு முனைவந்தெனக்

கொன்றானிக னின்றான்.

‘காற்றுஅன்று, இதுகனல் அன்று’என,
 இமையோர் இடைகாணு
 ஏற்றம் கடுவிசையோடு, உயர்கொலை
 நீடிய இயல்பால்,
 சீற்றம்தனது உருவாய், இடைதேருதது
 ஓர்மாறு ஆய்,
 கூற்றம், கொடுமுனை வந்தெனக்
 கொன்றான், இகல்நின்றான்.

பொ :- இகல் மேற்கொண்டு நின்றவனாகிய அனுமன், ‘இது காற்று அன்று, தீயும் அன்று’ என்று தேவர்கள் (தன்னோடு அவற்றிடை) வேற்றுமையுணராதவாறு மிகுந்த கடுவேகத்துடனே மிக்க கொலைத் தொழிலில் நிலைபெற்றுள்ள தன்மையால், கூற்றுவனாகிய தெய்வம் சீற்றத்தையே தனது உருவாகக் கொண்டு (தன்னை இன்னான் என) வேற்றுமை தெளிந்துணர வியலாத நிலையில் மாறுபட்டுக் கொடிய போர்முனைக்கு வந்தது என்னும்படி (தன் கையிலுள்ள தண்டாயுதத்தால் அரக்கர்களைக்) கொல்லலுற்றான்.

கு :- இகல் நின்றான், கடு விசையோடு உயர்கொலை நீடிய இயல்பால், ‘கூற்றம், சீற்றம் தனது உருவாய், இடை தேருதது ஓர் மாறாய்க் கொடுமுனை வந்தது’ எனக் கொன்றான் என முடிக்க. இகல்—பகைமை, இடை—வேறுபாடு. ஏற்றம்—மிகுதி. அனுமனது கடிய விரைவினையெண்ணிக் காற்றோ எனவும், பகை கொண்டு சேர்ந்தாரைக் கொல்லும் தன்மையினை யெண்ணிக் கனலோ எனவும் ஐயுற்ற தேவர்கள் இவ் விரு தன்மைகளும் ஒரு பொருட்கு இன்மை கருதி ‘இது, காற்று அன்று; கனலன்று’ எனக் கூறி அனுமனோடு அவற்றுக்குள்ள வேற்றுமை காணாராயினர் என்க.

(114).

8687. வெங்கண்மத மலைமேல்விரை
 பரிமேல் விடு தேர்மேல்

சங்கந்தரு படைவீரர்க
 ஞடன்மேலவர் தலைமேல்
 எங்கும்முள னொருவன்னென
 விருநான்மறை தெரிக்கும்
 செங்கண்ணவ னிவனையெனத்
 திரிந்தான்கலை தெரிந்தான்.

வெங்கண் : மதமலைமேல், விரை
 பரிமேல், விடுதேர்மேல்,
 சங்கம்தரு படைவீரர்கள்
 உடல்மேல்: அவர்தலைமேல்;
 "எங்கும்உளன் ஒருவன்" என
 இருநான்மறை தெரிக்கும்
 செங்கண்ணவன் இவனே" எனத்
 திரிந்தான் — கலைதெரிந்தான்.

பொ :- கலை நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தானாகிய அனுமன், வெகுளிமிக்க கண்களையுடைய மதத்தையுடைய மலைபோலும் யாணையின்மேலும், விரைந்து பாயும் குதிரையின் மேலும், (வீரர்களாற்) செலுத்தப்படும் தேரின் மேலும், தொகுதியாகவுள்ள வீரர்களின் உடம்பின் மேலும், 'எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவன் ஒருவனே' எனப் பெருமையுடைய வேதங்களால் தெளிந்து போற்றப் பெறும் சிவந்த (தாமரை மலர்போன்ற) கண்களையுடைய திருமால் இவனே எனக் (கண்டோர்) கருதும்படி (தான் ஒருவனே எங்கும் உள்ளவனாகித்) திரிந்தான்.

கு :- அரக்கர்கள் செலுத்திய யாணை குதிரை தேர் ஆகிய ஊர்திகளின் மேலும், அவற்றைச் செலுத்திக்கொண்டும் தனியாகவும் வந்த அரக்க வீரர்கள் உடம்பின் மேலும் இவ்வாறு போர்க்களமெங்கும் உள்ளவனாகித் திரிந்து தோன்றிய அனுமனது தோற்றத்தைக் கண்டோர், எல்லாப் பொருள்களிலும் நீக்கமறக் கலந்துள்ளவன் ஒருவனே' என நான்மறைகளால் தெளிந்து போற்றப்படும் திருமாலாகிய இறைவன் இவன்தானோ? என ஐயுற்று வியந்தனர் என்பதாம். (115)

8688. கிளர்ந்தாரையுங் கிடைத்தாரையுங்
 கிழித்தான்கனல் விழித்தான்
 களந்தானொரு குழம்பாம்வகை
 யரைத்தானுருக் கரைத்தான்
 வளர்ந்தானிலை யுணர்ந்தாருல
 கொழுருன்றையும் வலத்தால்
 அளந்தானுமுன் னிவனையென
 விமையோர்களு மயிர்த்தார்.

கிளர்ந்தாரையும் கிடைத்தாரையும்
கிழிந்தான், கனல்விழித்தான் ;
களம்தான் ஒருகுழம்பாம்வகை
அரைத்தான், உருக்கரைத்தான் ;
வளர்ந்தான்நிலை உணர்ந்தார், 'உலகு
ஒருமுன்றையும் வலத்தால்
அளந்தானும் முன்இவனே?' என
இமையோர்களும் அயிர்த்தார்.

பொ : - (அனுமன் சினத்தாற்) பொங்கியெழுந்தாரையும் எதிர்ப்
பட்டாரையும் தீப்பொறி தோன்ற (ச் சினந்து) நோக்கியவனாய்
(அவர்தம் உடம்பைக்) கிழித்தெறிந்தான் ; போர்க்களம் எங்கும்
(நிணக்) குழம்பாகுமாறு (அரக்கர் உடம்புகளை) அரைத்து உருவின்
றிக் கரைத்தவனாய்ப் பேருருவாக வளர்ந்து தோன்றிய அவனது
நிலைமையையுணர்ந்தவர்களாகிய தேவர்களும் ஒப்பற்ற முவுலகங்
களையும் தனது வலிமையால் முன்னம் அளந்தவனும் இவனே என
ஐயுற்று வியந்தார்கள்.

கு : - கிளர்தல்—(சினத்தாற்) பொங்கியெழுதல். கிடைத்தல்-
நேர் படுதல்; எதிர்ப்படுதல். கனல் விழித்தான் கிழித்தான் என
மாற்றுக. உலகொரு முன்றையும் வலத்தான் அளந்தான் என்றது
திருமலை. (116)

8689. மத்தக்கரி நெடுமத்தகம்
வகிர்பட்டுக மண்மேல்
முத்திற்பொலி முழுமேனியன்
முகில்விண்டொரு மெய்யான்
ஒத்தக்கடை யுகமுற்றுழி
யுறுகால்பொர வுடுமீன்
தொத்தப்பொலி கனகக்கிரி
வெயில்சுற்றிய தொத்தான்.

மத்தக் கரிநெடு மத்தகம்
வகிர்பட்டு உக, மண்மேல்
முத்தின் பொலி முழுமேனியன்,
முகில்விண்தொடு மெய்யான்,

ஒத்துஅக்கடையுக்ம் உற்றுழி,
உறுகால்பொர, உடுமின்
தொத்தப்பொலி கனகக்கிரி
வெயில்சுற்றியது ஒத்தான்.

பொ :- மதம் பொருந்திய யானையின் நெடிய மத்தகம் பிளவு
பட்டுச் சிந்த (ப் பூமியின்கண்) முத்துக்களாற் பொலிந்து விளங்கும்
முழுவுடம்பிணையுடையவனும் மேகம்பொருந்திய ஆகாயத்தைத்
தொடுகின்ற உடம்பிணையுடையவனும் ஆகிய அனுமன், (உலகில்
எல்லாப் பொருள்களும்) ஒருசேர அழியும் அந்த ஊழிக்காலம் வந்த
பொழுது பெருங்காற்று மோத உடுவாகிய விண்மீன்கள் தொத்தி
நிற்க விளங்குவதும் கதிரவனால் சூழப்பெறுவதும் ஆகிய பொன்
மயமான மேருமலையையொத்துத் தோன்றினான்.

கு :- வகிர்படுதல்-பிளவுபடுதல். உகுதல் - சிந்துதல். யானை
யின் மத்தகம் பிளத்தலால் உதிரும் முத்துக்கள் பொருந்தி விளங்
கும் மேனியையும் விண்ணுறவோங்கிய உடம்பிணையும் உடைய
அனுமனுக்கு, ஊழியிறுதியில் கடுங்காற்று வீசுதலால் உதிரும்
விண்மீன்களொடு பொருந்திய மேருமலை உவமை. தொத்துதல்-
பற்றிப் பொருந்துதல், கனகக்கிரி-பொன்மலை ; மேருமலை. (117)

8690. இடித்தானிலம் விசுப் போடென

விட்டானடி யெழுந்தான்

பொடித்தான்கடற் பெருஞ்சேனையைப்

பொலந்தண்டுதன் வலத்தால்

பிடித்தான்மத கரிதேர்பரி

பிழம்பானவை குழம்பா

அடித்தானுயிர் குடித்தானெடுத்

தார்த்தான்பகை தீர்த்தான்.

‘இடித்தான்நிலம் விசும்போடு ‘என’

இட்டான் அடி, எழுந்தான்.

பொடித்தான், கடற் பெருஞ்சேனையை ;

பொலந்தண்டு தன்வலத்தால்

பிடித்தான், மதகரிதேர்பரி

பிழம்புஆனவை குழம்பா

அடித்தான் ; உயிர்குடித்தான் ;

எடுத்துஆர்த்தான் ; பகைதீர்த்தான்.

பொ :- (அவ் அனாமன்,) நிலத்தினை (அண்ட முகடாகிய) ஆகாயத்துடன் இடித்தான் என்னும்படி (பூமியில்) அடியிட்டு (வான முகடளவும்) நிமிர்ந்தான் ; பொன்மயமான தண்டாயுதத்தை வெற்றித்திறத்தாற் பிடித்தவனாகிக் கடல்போலும் (அரக்கரது) பெருஞ்சேனையைப் பொடியாக்கினான் ; மதம்பொருந்திய யானை தேர் குதிரையென்னும் வடிவுள்ளவற்றை உருச் சிதைந்து குழம்பாகும்படி அடித்தான் ; (அவற்றின்) உயிரைக் குடித்துத்தன் பகையை ஒழித்தவனாகிப் பேர் ஆரவாரஞ் செய்தான்.

கு :- அடியிடுதலால் நிலத்தினையும் நிமிர்ந்து மேல் எழுதலால், விசும்பினையும் இடித்தான் எனக் கண்டோர் கருதுமாறு நிலத்தில் அடியிட்டு விசும்பினமுட்ட நிமிர்ந்தெழுந்தான் என்பார், 'இடித்தான் நிலம், விசும்போடு என இட்டான் அடி, எழுந்தான்' என்றார். தன் வலத்தாற் பொலந்தண்டு பிடித்தான், கடற்பெருஞ் சேனையைப் பொடித்தான் ; மதகரி தேர் பரி பிழம்பானவை குழம்பா அடித்தான் ; உயிர்குடித்தான் பகைதீர்த்தான், எடுத்து ஆர்த்தான் என இயையும். பிழம்பு- வடிவம், எடுத்து ஆர்த்தல்- பெருங்குரல் எடுத்துப் பெருமுழக்கஞ் செய்தல். (118)

8691. நூருயிர மதமாஸ்கரி

யொருநாழிகை நுவல்போ

தாருய்நெடுங் கடுஞ்சோரியி

னளரும்வகை யரைப்பான்

ஏருயிர மெனலாயெழு

வயவீரரை யிடறித்

தேருதுறு கொலைமேவிய

திசையாணையிற் றிரிந்தான்.

நூருயிரம் மதமாஸ்கரி,

ஒரு நாழிகை நுவல்போது,

ஆருய், நெடுங் கடுஞ்சோரியின்

அளறுஆம்வகை அரைப்பான் ;

ஏறுஆயிரம் எனலாய்

எழுவய வீரரைஇடறி,

தேருதுஉறு கொலைமேவிய

திசையாணையின் திரிந்தான்.

பொ:- ஒரு நாழிகை என்று சொல்லப்படும் நேரத்திற்குள் ஒரு நூருயிரம் மதயாணைகளை ஆறுகிப் பெருகும் நெடிய கடிய இரத்தவெள்ளத்தில் இட்டுச்சேருகும்படி துறைத்து அரைப்பவனாகிய அனுமன், ஆண்சிங்கங்கள் ஆயிரம் என்னும்படி பொங்கியெழுந்த வலிய (அரக்க) வீரர்களை (க் காலினால்) இடறித்தள்ளி (மதமயக் கத்தினின்றும்) தெளியாது மிக்ககொலைத்தொழிலைப் பொருந்தியதய திசையாணைபோன்று (போர்க்களமெங்கும்) திரிவானாயினான்.

கு:- நூருயிரம்—இலட்சம், அரைப்பான், திரிந்தான் என முடிக்க. அரைப்பான், வினையாலணையும் பெயர். ஏறு—ஆண்; ஈண்டு ஆண்சிங்கத்தினைக் குறித்தது. தேருது—தெளியாது. (119)

8692. தேரேறினர் பரியேறினர்

விடையேறினர் சினவெங்

காரேறினர் மலையேறினர்

கடலேறினர் பலவெம்

போரேறினர் புகழேறினர்

புகுந்தார்புடை வளைந்தார்

நேரேறினர் விசும்பேறிட

நெறித்தான் கதை திரித்தான்.

தேர்ஏறினர், பரிஏறினர்,

விடைஏறினர்; சினவெம்

கார்ஏறினர், மலைஏறினர்;

கடல்ஏறினர்; பலவெம்

போர்ஏறினர், புகழ்ஏறினர்,

புகுந்தார், புடைவளைந்தார்

நேர்ஏறினர் விசும்புஏறிட,

நெறித்தான், கதைதிரித்தான்.

பொ:- தேரில் ஏறியவர்களும். குதிரைமீது ஏறியவர்களும் விடையேற்றினையொத்த (காலாட்படை) வீரர்களும், வெகுளிமிக்க கொடிய மேகத்தையொத்த யானையின்மேல் ஏறியவர்களும் ஆகிய அரக்கர்கள் (அனுமனுடன்) எதிர்த்துநிற்கும் வலியின்றி) மலைகளில் ஏறிஒளிந்தார்கள்; கடலில் சென்று ஒளிந்தார்கள். பல போர்களிலும் (பகைவர்களை) எதிர்த்து முன் சென்றவர்களும் (வென்றிப்) புகழ்மிக்கவர்களும் ஆகிய அரக்க வீரர்கள் போர்க் களத்திற் புகுந்தவர்களாய் (அனுமனைப்) பக்கத்தில் சூழ்ந்து

கொண்டவர்களும் நேரில் எதிர்த்துச் சென்றவர்களும் ஆகிய (அரக்க வீரர்கள்) யாவரும் விண்ணுலகிற் செல்லுமாறு தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றியவனாய் (அவர்களை) நெரித்துக் கொள்ளுன்.

கு :- விடை ஏறினர் என்றது, ஆற்றல்மிக்க காளையின் தன்மையிணையுடைய காலாட்படை வீரர்களை. நால்வகைச் சேனைகளில் உள்ள அரக்கர்பலர் அனுமனை எதிர்த்து நின்றலாற்றாது மலையிலும் கடலிலும் புகுந்து ஒளிந்துகொண்டார்கள் எனவும், வெம்மைமிக்க பலபோர்களிலும் முந்திச் சென்று வென்றிப்புகழ் பெற்ற வீரர்களாகிய அரக்கர்கள் அனுமனை வளைத்துச் சூழ்ந்தும் நேர்நின்று எதிர்த்தும் அவனது தண்டாயுதத்தினால் உடல் நெரிக்கப்பட்டு விண்ணுலகடைந்தார்கள் எனவும் அரக்கர் சேனைகளில் தோற்றோடியவர்களையும் எதிர்த்து நின்று இறந்தவர்களையும் முறையே எடுத்துரைத்தார். இச்செய்யுளில் 'ஏறினர்' என்ற சொல்லும் பொருளும் பலமுறை பயின்று வருதலால் இது, சொற்பொருட்பின் வருகிலை என்னும் அணியின்பாற்படும். (120)

சுக்கிரீவன் முதலியோர் ஒருவரையொருவர் காணாதவராகி
அரக்கர் படைக்கடலில் அமைதல்

8693. அரிகுல மன்ன னீல

னங்கதன் குமுதன் சாம்பன்

பருவலிப் பனச னென்றிப்

படைத்தலை வீரர் யாரும்

பொருசினந் திருகி வென்றிப்

போர்க்கள மருங்கிற் புக்கார்

ஒருவரை யொருவர் காணா

ருயர் படைக் கடலினுள்ளார்.

அரிகுல மன்னன், நீலன்,

அங்கதன், குமுதன், சாம்பன்,

பருவலிப் பனசன், என்றுஇப்

படைத்தலை வீரர் யாரும்

பொருசினம் திருகி, வென்றிப்

போர்க்கள மருங்கில் புக்கார்

ஒருவரை ஒருவர் காணார்,

உயர்படைக் கடலின் உள்ளார்.

பொ :- வானர குலமன்னனாகிய சுக்கிரீவனும் நீலனும் அங்கதனும் குமுதனும் சாம்பனும் பெருவன்மைபடைத்த பனசனும் என்று தலைமைபெற்ற இச்சேனைவீரர்கள் யாவரும் போர் உடற்றுதற்குரிய வெகுளியால் மாறுபட்டு வெற்றியை வினைக்கும் போர்களத்தின் கண்ணே (தனித்தனியே) புகுந்தவர்கள், ஒருவரையொருவர் காண ஒண்ணாதவர்களாய் அரக்கர் சேனையாகிய கடலினுள்ளே உள்ளவராணர்கள்.

கு :- வீரர்யாரும், புக்கார், காணார், உயர் படைக்கடலின் உள்ளார் ஆயினர் என ஆக்கச் சொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அரிகுலம்—வானரகுலம். அதற்கு மன்னன் என்றது, சுக்கிரீவனை. படைக்கடல்—சேனா சமுத்திரம். (121)

அனுமன் அகம்பனெடு பொருதல்

8694. தொகும்படை யவுணர் வெள்ளந்
துறைதொறு மள்ளித் தூவி
நகம்படை யாகக் கொல்லு
நரசிங்க நடந்த தென்ன,
மிகும்படைக் கடலுட் செல்லு
மாருதி வீர வாழ்க்கை
அகம்பனைக் கிடைத்தான் றண்டா
லரக்கரை யரைக்குங் கையான்.

தொகும்படை அவுணர் வெள்ளம்
துறைதொறும் அள்ளித் தூவி
நகம்படை ஆகக் கொல்லும்
நரசிங்கம் நடந்தது என்ன
மிகும்படைக் கடலுள் செல்லும்
மாருதி வீர வாழ்க்கை
அகம்பனைக் கிடைத்தான், தண்டால்
அரக்கரை அறைக்கும் கையான்.

பொ: - கூட்டமாக வந்து கூடிய சேனைகளாகிய அவுணர் வெள்ளத்தை(ப் போர்முனைகளாகிய)துறைகள் தோறும் வாரி வீசி(த் தன்னுடைய விரலின்) நகமே படைக்கலமாகக் கொண்டு கொன்று குவிக்க

கும் நரசிங்கம் (ஆகிய திருமால் முன்னர்) நடந்ததுபோன்று, மிக்கு நிறைந்த அரக்கர் சேனையாகிய கடலினுள்ளே செல்லும் அனுமன் தண்டாயுதத்தினால் அரக்கர்களை அரைக்கும் கையையுடையவனாகி, வீரத்திறத்துடன் வாழ்தலையுடையவனாகிய அகம்பன் என்னும் அரக்கனை எதிர்ப்பட்டான்.

கு: - தொகுதல்—ஒருங்கே கூட்டமாக வந்து கூடுதல். அவுணர் என்பார், தேவர்க்கு ஒத்த பகைவராய் அரக்கரின் வேறுகிய மற்றோரினத்தவர். சூரபதுமன், இரணியர் முதலியோர் அவுணர் இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். தன் கையிலுள்ள தண்டாயுதத்தால் எதிர்ப்பட்டவரைக் கொன்று அரக்கரது படையினுள்ளே வெகுண்டு செல்லும் அனுமனுக்கு, நகமே படையாகக்கொண்டு எதிர்ப்பட்டார்களைக் கொன்று அவுணர் படையினுள்ளே செல்லும் நரசிங்கமூர்த்தியாகிய திருமாலை உவமை கூறினார். கிடைத்தல்—எதிர்ப்படுதல். (122)

8695. மலைப்பெருங் கழுதை யைஞ்நூற்
 றிரட்டியான் மனத்திற் செல்லுந்
 தலைத்தடந் தேரன் வில்லன்
 ருருக னென்னுந் தன்மைக்
 கொலைத்தொழி லவுணன் பின்னை
 யிராக்கத வேடங் கொண்டான்
 சிலைத்தொழிற் குமரன் கொல்லத்
 தொல்லைநாட் செருவிற் தீர்ந்தான்.

மலைப்பெரும் கழுதை ஐஞ்நூற்று
 இரட்டியான், மனத்தில் செல்லும்
 தலைத்தடந் தேரன், வில்லன்,
 தாருகன் என்னும் தன்மைக்
 கொலைத்தொழில் அவுணன், பின்னை,
 இராக்கத வேடம் கொண்டான்,
 சிலைத்தொழில் குமரன் கொல்ல,
 தொல்லை நாள் செருவில் தீர்ந்தான்.

பொ: - மலையினையொத்த பெரிய உயர்ச்சியினுடைய ஆயிரங் கழுதைகளால் (இழுக்கப்பட்டு) மனத்தைக் காட்டிலும் விரைந்து செல்லும் தலைமைபெற்ற பெரிய தேரையுடையவனும் வில்லை ஏந்தியவனும் ஆகிய அகம்பன், தாருகன் என்னும் பெயரைப் பெற்ற கொலைத் தொழிலையுடைய அவுணர் என்பான் முற்காலத்தில் விற

ஞெழிலில் வல்ல முருகப் பெருமான் போரிற் கொல்ல உயிர் நீங்கிய வனுய்ப் பிற்காலத்தில் இராக்கத வேடத்தைக்கொண்டு தோன்றி யவன்.

கு: - முற்காலத்தில் முருகக்கடவுளாற் போரிற் கொல்லப்பட்ட நூருகன் என்னும் அவுணானே இப்பொழுது அகம்பன் என்னும் பெயருடைய அரக்கனாகப் பிறந்துள்ளான் என அவ்வரக்கனது பேராண்மையை ஆசிரியர் விளக்கும் முறையில் அமைந்தது இச் செய்யுள்.

(123)

8696. பாகசா தனனு மற்றைப்

பகையடுந் திகிரி பற்றும்

ஏகசா தனனும், மூன்று

புரமும்பண் டெரித்து னோனும்

போகதா மொருவர் மற்றிக்

குரங்கொடு பொரக்கற் றுரே?

ஆக,கூற் றுவி யுண்ப

திதனின் மேற்றுகு மென்றான்.

‘பாகசா தனனும், மற்றைப்

பகையடுந் திகிரி பற்றும்

ஏகசா தனனும், மூன்று

புரமும் பண்டு எரித்து னோனும்

போக,தாம் ஒருவர் மற்றுஇக்

குரங்கொடு பொரக் கற்றுரே?

ஆக,கூற்று ஆவி உண்பது

இதனின் மேற்றுஆகும்’ என்றான்.

பொ: - பாகன் என்னும் அசுரனைக் கொன்ற இந்திரனும், ஏனைப் பகையினையழிக்குந் தன்மையினையுடைய சக்கரப் படையினக் கையிற்கொண்ட திருமாலும், முப்புரங்கனையும் முற்காலத்தே ஒருங்கே எரித்தழித்து (என்றும்) உள்ளோனாகிய சிவபெருமானும் தவிர, ஏனைத் தேவர் முதலியவர்களில் ஒருவர் இக்குரங்குடன் தனி நின்று போர் செய்தற்குக் கற்றுள்ளாரோ? (அங்ஙனம் கற்றாராயினும்) ஆகுசு; கூற்றுவன் (போர்களத்திற் போர் செய்வோரது) உயிரைக் கவர்தல் என்பது, (அனுமன் என்னும்) இக் குரங்கின் போர்வன்மையின் மேலதேயாகும்’ என்றான் (அகம்பன்).

கு:-இந்திரன், திருமால், சிவன் என்னும் ஆற்றல் மிக்கோரன்றி ஏனைத் தேவர் முதலியோர் இக்குரங்குடன் தனிநின்று போர் செய்யத்தக்க ஆற்றலுடையோர் அல்லர் என்றும், அங்ஙனம் எரித்துப் பொருவாராயின் அப்போரிற் கூற்றுவன் இக்குரங்கின் வலியைத் துணையாகக்கொண்டே போர் செய்வோர் உயிரைக் கவர்வானாதலில் அன்றோர் இக்குரங்கினால் அழிந்துபடுதல் உறுதியென்றும், அகம்பன் அனுமனது பெருவன்மையை வியந்து கூறியவாறு பாகன் என்ற அசுரனைக் கொன்ற காரணத்தால், இந்திரனுக்குப் பாகசாதனன் என்ற பெயர் வழங்குவதாயிற்று. திகிரி—சக்கரப்படை. ஏகசாதனன்—ஒப்பற்ற கருவியையுடையவன்.

(124)

8697. யான்றடே னென்னின் மற்றிவ்

வெழுதிரை வளாக மென்னும்

வான்றடா தரக்க ரென்னும்

பெயரையு மாய்க்கு மென்னு

ஊன்றடா நின்ற வாளி

மழைதுரந் துருத்துச் சென்றான்

மீன்றொடா நின்ற திண்டோ

ளனுமனும் விரைவின் வந்தான்.

‘யாந்தடேன் என்னின், மற்றுஇவ்

எழுதிரை வளாகம் என்ஆம்?

வாந்தடாது; அரக்கர் என்னும்

பெயரையும் மாய்க்கும்’ என்னு

ஊந்தடா நின்ற வாளிமழை

துரந்து உருத்துச் சென்றான்;

மீன்தொடா நின்ற திண்டோள்

அனுமனும் விரைவின் வந்தான்.

பொ:-யான் (அனுமனாகிய இக் குரங்கினைத்) தடுக்காமல் விடுவேனாயின் ஏழுகடற்களாற் தழுப்பட்ட இந்நிலவுலகம் யாதாய் முடியும்? வானுலகத்தவராகிய தேவர்களோ இதனைத் தடுக்கமாட்டார்கள் (இக்குரங்கு) அரக்கர் என்ற பெயர்கூட இல்லாதபடி அழித்துவிடும் என்று சொல்லி, ஊனுடம்பினையுடைய உயிர்களைத் தடுத்து அழிக்க வல்ல அம்பு மழையைச் சொரிந்து வெகுண்டு (நெருங்கிச்) சென்றான் (அகம்பன்). விண்மீன்களைத் தீண்டுமாறு (உயர்ந்து நின்ற திண்ணிய தோள்களையுடைய அனுமனும் (அவனைநோக்கி) விரைந்து எதிர்த்து வந்தான்.

கு:- வான் என்பது ஆகு பெயராய் வானுலகில் வாழ்வோராகிய தேவர்களை உணர்த்தி நின்றது. ஊன் என்றது, ஊனுடம்பினைப் பெற்ற உயிர்களை, வாளி—அம்பு, உருத்தல்—வெகுளுதல். சென்றான் என்றது, அகம்பனை. (125)

8698. தேரொடு களிறு மாவு

மரக்கரு நெருக்கித் தெற்றக்
காரொடு கனலுங் காலுங்
கிளர்ந்ததோர் கால மென்ன
வாரொடு தொடர்ந்த பைம்பொற்
கழலினான் வருத லோடும்
சூரொடுந் தொடர்ந்த தண்டைச்
சுழற்றினான், வயிரத் தோளான்.

தேரொடு களிறும் மாவும்
அரக்கரும் நெருக்கித் தெற்ற,
காரொடு கனலும் காலும்
கிளர்ந்ததுஓர் காலம் என்ன,
வாரொடு தொடர்ந்த பைம்பொன்
கழலினான் வருத லோடும்,
சூரொடும் தொடர்ந்த தண்டைச்
சுழற்றினான், வயிரத் தோளான்.

பொ:- தேருடன் யானைகளும் குதிரைகளும் அரக்கராகிய வீரர்களும் (ஆகிய நால்வகைச் சேனைகளும்) நெருக்கிச் செறிந்து உடன்வர, மேகத்துடன் நெருப்பும் காற்றும் பொங்கி யெழுந்ததோர் ஊழிக்காலம் (இது) என்று சொல்லும்படி வாரினாற் பிணிக்கப்பட்ட பசிய பொன்னுலாகிய வீரக்கழலையணிந்த அகம்பன் (எதிர்த்து) வந்த அளவில், வயிரம்போலும் திண்ணிய தோள்களையுடைய அனுமன் கொடுந்தன்மையுடன் கூடிய தண்டையுதத்தைச் சுழற்றி வீசி னான்.

கு:- தெற்றுதல்-செரிதல். வாரொடும் தொடர்ந்த பைம்பொற் கழலினான் என்றது அகம்பனை. வயிரத்தோளான் என்றது அனுமனை. சூர்-கொடுமை. (126)

3699. எற்றின வெறிந்த வல்லை
 யேவின வெய்த பெய்த
 முற்றின படைகள் யாவு
 முறைமுறை முறிந்து சிந்தச்
 சுற்றின வயிரத் தண்டாற்
 றுகைத்தன ன்மரர் துள்ளக்
 கற்றில னன்று கற்றான்
 கதையினால் வதையின் கல்வி.

எற்றின, எறிந்த, வல்லை
 ஏவினன, எய்த, பெய்த,
 முற்றின மடைகள் யாவும்,
 முறைமுறை முறிந்து சிந்த,
 சுற்றின வயிரத் தண்டால்
 துகைத்தனன், அமரர் துள்ள ;
 கற்றிலன், அன்று கற்றான்,
 கதையினால் வதையின் கல்வி.

பொ : - (அரக்கர்களால்) எறியப்பட்டவைகளும், வீசப்பட்
 டவைகளும், விரைந்து ஏவப்பட்டவைகளும், எய்யப்பட்டவைகளும்,
 சொரியப்பட்டவைகளும் ஆக (த் தன்னை) ச் சூழ்ந்தடைந்த படைக்
 கலங்கள் யாவும் முறைமுறையே முறிபட்டுப் பொடியாய்ச் சிதறும்
 படி (அனுமன் தான்) சுழற்றின திண்ணிய தண்டாயுதத்தால் தேவர்
 கள் மகிழ்ந்து கூத்தாட மோதிச் சிதைத்தான், (இவ்வாறு) தண்டா
 யுதத்தாற் (பகைவரைக்; கொல்லுந்தொழிலை (இதற்கு முன்பு) பழ
 காதவனாகிய அனுமன், அகம்படுநு பொருத அன்று அதனையும்
 துறைபோகக் கற்றுமுடித்தான்.

கு : - எற்றின-அணுக வந்து மோதித்தாக்கிய ஆயுதங்கள்,
 எறிந்த-சிறிது அகல நின்று வீசியவை, ஏவின-சேய்மையில்
 நின்று செலுத்தின அத்திரங்கள்; எய்த-வில்லில் தொடுத்து எய்த
 அம்புகள், பெய்த-மேல் நின்று சொரியப்பட்ட ஆயுதங்கள். எற்
 றின.....முற்றினவற்றை வயிரத்தண்டால் அமரர் துள்ளத் துகைத்
 தனன் எனவும் கதையினால் வதையின் கல்வி கற்றிலன் அன்று
 கற்றான் எனவும் இரு தொடராக இயைத்துரைக்க, முற்றுதல்-
 வளைத்தல், கதை-தண்டாயுதம், வதையின் கல்வி-கொல்லுதலாகிய
 தொழில், அனுமன் தண்டாயுதத்தைக் கொண்டு அன்று பகைவர்

சேனைகளைக் கொன்றொழித்தது போன்று அதற்கு முன்பு ஒரு பொழுதும் அவ்வாறு செய்ததில்லை எண்ணும்படி அரக்கர்களை மிகுதியாகக் கொன்று தீர்த்தான் என்பதாம். (127)

8700. அகம்பனும் காணக் காண
வையிரு கோடி கைம்மா
முகம்பயில் கலினப் பாய்மா
முளையெயிற் றரக்கர் மூரி
நுகம்பயி றேரி னோடு
நுறுக்கின னூழி நீர்த்தான்
உகம்பெய ருழிக் காற்றி
ஊலைவிலா மேரு வொப்பான்.

அகம்பனும் காணக் காண,
ஐ-இருகோடி கைம்மா,
முகம்பயில் கலினப் பாய்மா,
முளையெயிற்று அரக்கர், மூரி
நுகம்பயில் தேரி னோடும்
நுறுக்கினன்; நூழில் தீர்த்தான்—
உகம்பெயர் ஊழிக் காற்றின்
உலைவுஇலா மேரு ஒப்பான்.

பொ :- ஊழி முடிவடைகின்ற காலத்து வீசும் பெருங்காற்றி னாலும் அசைக்கப்படாத மேருமலையையொத்த அனுமன், அகம்பனாகிய பகைவனும் கண்டுகொண்டிருக்க, பத்துக் கோடி யானைகள் முகத்திற் பொருந்திய கடிவாளத்தைப் பூண்ட பாயுந் தன்மையுடைய குதிரைகள், முளைபோலும் கூரிய பற்களையுடைய அரக்கர்கள் ஆகிய சேனைகளை வலிய நுகத்தொடு பொருந்திய தேர்களோடு பொடியாக்கினவனாகிக் கொன்று குவித்தலைச் செய்துமுடித்தான்.

கு :- உலைவிலா மேருவொப்பான், நுறுக்கினன் நூழில் தீர்த்தான் என முடியும். மேருவொப்பான் என்றது அனுமனை. நுறுக்குதல்—பொடியாகச் சிதைத்தல். நூழில்—கொன்று குவித்தல். தீர்த்தல்—கடைபோகச் செய்து முடித்தல். ஊழிப்பெருங் காற்றினை யொத்த பெருவலி படைத்த அகம்பனும் கண்டுகொண்டு செயலற்றிருக்க அவனுடன் வந்த நால்வகைச் சேனைகளைக் கொன்று குவித்துச் சலிப்பின்றி நின்ற தன்மைபற்றி அனுமனை ‘ஊழிக்காற்றின் உலைவிலா மேருவொப்பான்’ எனச் சிறப்பித்தார் ஆசிரியர். கைம்மா—துதிக்கையினையுடைய விலங்கு; என்றது யானையை. (128)

8701. படுகளப் பரப்பை நோக்கிப்
 பாழிவாய் மடித்த ஓழிச்
 சுடுகனற் பொறிகள் வெங்கண்
 றேன்றிடக் கொடித்தேர் தூண்டி
 விடுகனற் பகழி மாரி
 மழையினு மும்மைவீசி
 முடுகுறச் சென்று குன்றின்
 முட்டினான் முகிலினார்ப்பான்.

படுகளப் பரப்பை நோக்கி
 பாழிவாய் மடித்து, அ-ஊழிச்
 சுடுகனற் பொறிகள் வெங்கண்
 தோன்றிட, கொடித்தேர் தூண்டி,
 விடுகனல் பகழி மாரி
 மழையினும் மும்மை வீசி,
 முடுகுறச் சென்று, குன்றின்
 முட்டினான், முகிலின் ஆர்ப்பான்.

பொ :- மழைமேகத்தின் இடியோசையை யொத்து ஆரவாரித்
 தலையுடைய அகம்பன், (அரக்கர்கள்) இறந்துபட்ட போர்க்களப்
 பரப்பைப் பார்த்துப் பிலம் போன்ற (தன்) வாயை மடித்து, அத்
 தகைய ஊழிக்காலத்தே (எல்லாவற்றையும்) சுட்டழிக்கும் தீயின்
 கொழுந்தினையொத்த நெருப்புப் பொறிகள் வெகுளிக் குறிப்புடைய
 கண்களிலே தோன்றக் கொடிகட்டப்பெற்ற (தனது) தேரைச் செலுத்
 திக் கொண்டு தீயைக் கக்குகின்ற அம்பு மழையை மேகத்தைக்
 காட்டிலும் மும்மடங்கு மிகுதியாகப் பொழிந்து விரைந்து சென்று
 மலையைப் போன்று (அனுமனை) மோதித் தாக்கினான்.

கு :- முகிலின் ஆர்ப்பான் என்றது அகம்பனை, முகிலின் ஆர்ப்
 பான், வாய்முடித்து, தேர் தூண்டி, பகழிமாரி வீசி, சென்று,
 முட்டினான் என முடியும். குன்றின்—மலையைப் போன்று; இன்,
 உவமவுருபு. (129)

8702. சொரிந்தன பகழி மாரி
 தோளினு மார்பின் மேலும்
 தெரிந்தன வசனி போல்வ
 தெறுபொறி பிதிர்வ திக்கின்

வரிந்தன வெருவை மானச்
 சிறைகளா லமரர் மார்பை
 அரிந்தன வடிம்பு பொன்கொண்
 டணிந்தன வாங்கு கண்ணை.

சொரிந்தன பகழி மாரி
 தோளினும் மார்பின் மேலும்
 தெரிந்தன- அசனி போல்வ,
 தெறுபொறி பிதிர்வ திக்கின்,
 வரிந்தன எருவை மானச்
 சிறைகளால், அமரர் மார்பை
 அரிந்தன, வடிம்பு பொன்கொண்டு
 அணிந்தன, வாங்கு கண்ணை.

பொ :- இடியை ஒத்தனவும் செறிந்த தீப்பொறிகளைத் திசை
 கள் தோறும் சிதறுவனவும், கழுகினுடைய பெருமைவாய்ந்த சிறகு
 களாற் கட்டப்பட்டனவும், தேவர்களின் மார்பினைப் பிளந்தனவும்
 சூரிய ஓரங்களிற பொன்கொண்டு புனையப்பட்டனவும் (ஒளியின்
 மிகுதியால், நோக்கினார்) கண்ணொளியினைப் பறித்துக்கொள்ளுந்
 தன்மையனவும் (ஆக, அகம்பன்) சொரிந்தனவாகிய அம்பு மழை
 கள் (அனுமனுடைய) தோளிலும் மார்பின் மேலும் ஊன்றித்
 தோன்றின.

கு :- அசனி போல்வ, தெறுபொறி திக்கின் பிதிர்வ, எருவை
 மானச் சிறைகளால் வரிந்தன, வடிம்பு பொன் கொண்டு அணிந்தன
 வாங்கு கண்ணை-சொரிந்தன பகழிமாரி, தோளினும் மார்பின் மேலும்
 தெரிந்தன என இயைத்துரைக்க. வாங்கு கண்ணை என்பது, கண்
 வாங்குவ என விசுதி பிரித்துரைக்கப்பட்டது. கண் என்றது,
 கண்ணின் ஒளியினை. எருவை—கழுகு. மானச் சிறை—பெருமை
 வாய்ந்த சிறகு.

(130)

8703. மார்பினுந் தோளின் மேலும்

வாளிவாய் மடுத்த வாயில்

சோர்பெருங் குருதி சோரத்

துளங்குவான் றேரு முன்னம்

தேரிரண் டருகும் பூண்ட

ஃழுதையு மச்சுஞ் சிந்தச்

சாரதி புரள வீரத்

தண்டினுந் கண்டஞ் செய்தான்.

மார்பினும் தோளின் மேலும்,
 வாளிவாய் மடுத்த வாயில்,
 சோம்பெருங் குருதி சோரத்,
 துளங்குவான், தேரு முன்னம்,
 தேர்இரண்டு அருகும் பூண்ட
 கழுதையும் அச்சம் சிந்த,
 சாரதி புரள, வீரத்
 தண்டினால் கண்டம் செய்தான்.

பொ :- (தன்) மார்பிலும் தோளின்மீதும் அம்பின்வாய்
 தைத்து ஊன்றிய இடங்களில் வழிந்து பெருகுந் தன்மையதாகிய
 பெரிய இரத்த நீர் பெருகி வழியத் தளர்ச்சியுற்று நின்றவனாகிய
 அனுமன், (தான் மூர்ச்சை) தெளிவதற்கு முன்னரே (அகம்பனது)
 தேரின் இருமருங்கும் பூட்டப்பட்டுள்ள (ஆயிரம்) கழுதைகளும்
 தேரின் அச்சம் சிதைந்து அழியுமாறும் தேர்ப்பாகன் (தரையில்
 வீழ்ந்து) புரளுமாறும் (தன்கையிற்கொண்ட) வீரத் திறன்வாய்ந்த
 தண்டாயுதத்தால் துண்டித்தான்.

கு :- அகம்பன் எய்த அம்புகள் தோளிலும் மார்பிலும் தைத்து
 ஊன்றிய நிலையில் அம்பின் வாய்கள்தோறும் குருதிநீர் பெருகி
 வழியத் தான் மூர்ச்சையுற்று நின்ற நிலையிலும், அகம்பனது தேரிற்
 பூட்டப்பட்டுள்ள ஆயிரங் கழுதைகளையும் தேரின் அச்சினையும்
 தேர்ப்பாகனையும் அனுமன் தன் கையிலுள்ள தண்டாயுதத்தாற்
 கண்டங்கண்டமாகத் துண்டித்தான் என அவனது வெகுளிமிக்க
 போர் வன்மையினை ஆசிரியர் வியந்துரைத்தவாறு. (131)

வில்லினால் அனுமனை வெல்லுதல் அரிதென்றுணர்ந்த அகம்பன்,
 தண்டாயுதத்தைக் கொண்டு அனுமனெழு பொருதல்

8704. வில்லினா விவனை வெல்வ
 தரிதென நிருதன் வெய்ய
 மல்லினா வியன்ற தோளின்
 வலியினால் வானத் தச்சன்
 கொல்லினா லமைத்த தாண்டோர்
 கொடுமுனைத் தண்டு கொண்டான்
 அல்லினால் வகுத்த தன்ன
 மேனியான் கடவி னார்ப்பான்.

‘வில்லினால் இவனை வெல்வது
 அரிது’ என, நிருதன் - வெய்ய
 மல்லினால் இயன்ற தோளின்
 வலியினால், வானத் தச்சன்
 கொல்லினால் அமைத்தது ஆண்டு
 ஓர்கொடு முனைத்தண்டு கொண்டான்
 அல்லினால் வகுத்தது அன்ன
 மேனியான், கடலின் ஆர்ப்பான்.

பொ :- இருளைக் கொண்டு இயற்றியது போன்ற (கரிய)
 உடம்பினை யுடையவனும், கடல்போற் பெருமுழக்கஞ் செய்பவனு
 மாகிய அகம்பன் என்னும் அரக்கன், (அனுமனாகிய) இவனை விற
 ரெழிலால் வெற்றி கொள்வதென்பது எளிதின் இயலாதது என
 எண்ணிக் கொடிய மற்றெழில் வளத்துடன் இயன்ற தன் தோள்
 வன்மையால் (வெல்லக்கருதித்) தெய்வச்சனாகிய விசுவகர்மன்
 கொல்லுத் தொழிலினுற் செய்தமைத்த கொடிய முனையினையுடைய
 தண்டாயுதமொன்றை அவ்விடத்தில் (கையில்) எடுத்துக்கொண்
 டான்.

கு :- அல்லினால் வகுத்தது அன்னமேனியான், கடலின்
 ஆர்ப்பான், நிருதன், ‘இவனை வில்லினால் வேறல் அரிது’ என,
 மல்லினால் இயன்றதோளின் வலியினால், ஆண்டு ஓர்கொடு முனைத்
 தண்டு கொண்டான் என்க. வானத்தச்சன் கொல்லினால் அமைத்
 தது ஓர் கொடு முனைத்தண்டு என்க. வானத்தச்சன்- விசுவகர்மா.
 கொல்- கொற்றேழில். அல்-இருள்.

(132)

8705. இன்றிவன் றன்னை விண்ணு
 டேற்றிவா எலிலங்கை வேந்தை
 வென்றிய னாக்கி மற்றை
 மனிதரை வெறிய ராக்கி
 நின்றுயர் நெடிய துன்ப
 மமரர்பா னிறுப்ப லென்னுச்
 சென்றன னரக்க னன்று
 வருகென வனுமன் சேர்ந்தான்.

‘இன்று இவன் தன்னை விண்ணாடு
 ஏற்றி, வான் இலங்கை வேந்தை
 வென்றியன் ஆக்கி, மற்றை
 மனிதரை வெறியர் ஆக்கி,
 நின்று, உயர் நெடிய துன்பம்
 அமரர்பால் நிறுப்பல்’ என்னாச்
 சென்றனன் அரக்கன்; ‘நன்று
 வருக’ என அனுமன் சேர்ந்தான்.

பொ :- (‘அனுமனாகிய) இவனை இன்றைக்கே விண்ணாட்டில் ஏற்றி, வாட்படையுடைய இலங்கைமன்னனாகிய இராவணனை வென்றியையுடையவனாக்கி, ஏனை (இராம இலக்குவர் ஆகிய) மனிதர்களை (வெற்றியின்றி) வெறுமையுடையவராகச் செய்து நின்று, மேன்மேல் ஓங்கிய பெருந்தயரத்தைத் தேவர்கள்பால் நிலைபெறச் செய்வேன்’ என்று (அகம்பன்) ஆகிய அரக்கன் அனுமனை நெருங்கிச் சென்றான். (அதுகண்ட) அனுமன், ‘நல்லது வருக’ எனக் கூறி அவனை நெருங்கினான்.

கு :- ‘இன்று இவன் தன்னை..... நிறுப்பல்’ என்பது அகம் பனது உட்கொள். விண்ணாடு ஏற்றுதல்- தேவருலகிற்கு அனுப்புதல்; என்றது போரில் உயிரைப்போக்குதலை, சிவபெருமான் உளமுவந்தளித்த வாட்படையினையுடையான் என்பது தோன்ற ‘வான் இலங்கை வேந்து’ என்றான். அனுமன் முதலியோரைத் தான் போர்க்களத்திற் கொன்றழித்தலால் தன்வேந்தனாகிய இராவணனுக்கு வென்றியும், பகைவராய்ப் பொருதற்கு வந்துள்ள மனிதராகிய இராம இலக்குவர்க்குத் தோல்வியும், அதன் பயனாகத் தேவர்குலத்தார்க்குத் தீராப் பெருந்துன்பமும் நிலைநின்றல் உறுதி என்பான், ‘இலங்கை வேந்தை வென்றியன் ஆக்கி, மற்றைய மனிதரை வெறியர் ஆக்கி, நெடியதுன்பம் அமர்பால் நிறுப்பல்’ என்றான். நிறுப்பல்- நிறுத்துவேன்; அல் ஈற்றுத் தன்மை ஒருமை எதிர்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று. வெறியராக்குதல்—வெற்றியின்றி, வெறுமையுடையவராக ‘வென்றியனாக்கி...வெறியராகி’ என வரும் தொடரில் (தோல்வியுற்றவராகச்) செய்தல், ‘வென்றி’ என்ற சொல்லிலுள்ள னகர எழுத்துக் குறைத்து ‘வெறி’ என ஆக்கி அக்கரச் சுதகம் (எழுத்துக் குறைப்பு) என்னும் அணிநலம் அமையக் கூறியதிறம் அறிந்து மகிழத்தக்கதாகும். (133)

8706. தாக்கினார் வலத்து மற்றை
 யிடத்தினும் திரிந்தார் சாரி
 ஓக்கினு ருழி னார்ப்புக்
 கொட்டினார் கிட்டி னார்கீழ்த்
 தாக்கினார் சுழற்றி னார்மேற்
 சுற்றினு ரெற்ற வெற்றி
 நீக்கினார் நெருங்கி னார்போய்
 நெருக்கி னாநீங் கினார்மேல்.

தாக்கினார்; வலத்தும் மற்றை
 இடத்தினும் திரிந்தார் சாரி;
 ஓக்கினார், ஊழின் ஆர்ப்புக்
 கொட்டினார்; கிட்டினார்; கீழ்த்
 தாக்கினார், சுழற்றினார்; மேல்
 சுற்றினார்; எற்ற, எற்றி
 நீக்கினார், நெருக்கினார் போய்;
 நெருக்கினார், நீங்கினார் மேல்.

பொ :- (அனுமான் அகம்பன் ஆகிய அவ்விருவரும்) ஒருவரை யொருவர் முட்டித் தாக்கினர். வலப்பக்கத்திலும் மற்றை இடப் பக்கத்திலுமாகச் சாரி திரிந்தனர். (கைகளை) ஓங்கியவர்களாய் ஊழிக் காலத்தைப் போன்று பேராரவாரம் செய்து (போருக்குத் தோள்) கொட்டினர். (தம்முள்) கிட்டி நெருங்கியவர்களாய்த் தூக்கிக் கொண்டு (உடம்பு தரையிற் படுமாறு) கீழே சுற்றினர்; மேலே (கிறு கிறுவென்று) சுழற்றினர். (ஒருவர், காலால்) எற்றித் தள்ள மற்றவரும் அவ்வாறே உதைத்துத் தள்ளி அப்பால் நீக்கினர். (மீண்டும்) சென்று நெருக்கினர். (அந் நிலையில்) நீங்கிச் சென்றவரும் மேல்வந்து நெருக்குவாராயினர்,

கு :- ஓக்குதல்—உயர்த்துதல். கொட்டுதல்—தோளைக் கொட்டிக் கொண்டு போருக்கு எழுதல். தூக்கி என்பதனைக் கீழ்ச் சுழற்றி னார் மேல் சுற்றினார் என்னும் ஈரிடத்தும் இயைத்துரைக்க. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் அனுமனும் அகம்பனும் பொருத மற்றொழில் நிகழ்ச்சியை வகுத்துக் கூறுவன.

8707. தட்டினார் தழுவி னார்மேற்
 ருவினார் தரையி னேடும்
 கிட்டினார் கிடைத்தார் வீசிப்
 புடைத்தனர் கீழு மேலும்
 கட்டினார் காத்தா ரொன்றுங்
 காண்கிலா ரிறவு கண்ணுற்
 ரெட்டினார் மோதி வட்ட
 மோடினா ராதி போனார்.

தட்டினார்; தழுவினார்; மேல்
 தாவினார்; தரையி னேடும்
 கிட்டினார்; கிடைத்தார், வீசிப்
 புடைத்தனர் கீழும் மேலும்;
 கட்டினார்; காத்தார்; ஒன்றும்
 காண்கிலார், இறவு; கண்ணுற்று
 ஒட்டினார்; மோதி, வட்டம்
 ஓடினார்; ஆதி போனார்.

பொ :- (தோள்) தட்டியவராய் (ஒருவரையொருவர்) தழுவிக்கொண்டனர்; விசும்பின்மேல் தாவினர். தரையிற் கிட்டி நெருக்கினர்; தம் கையிற் கிடைத்தாரைக் கீழும்மேலும் வீசி மோதித் தாக்கினர்; நெருக்கிக் கட்டிக்கொண்டனர்; (அக் கட்டினின்றும் நெகிழ்ந்து வெளிவந்து) தம்மைக் காத்துக்கொண்டனர்; ஒருவர் (மற்றவரை) இறத்தலைச் சிறிதுங் காணமாட்டாதவராயினர்; (ஒருவரையொருவர்) கண்ணுற்று நெருங்கி நின்று சபதங் கூறினர்; (தம்முள்)மோதித் தாக்கி இடம் வலமாகச் சாரிதிரிந்தனர்; நேராக ஓடினர்.

கு :- தழுவுதல்—இறுக்கிப் பிடித்தல். வட்டம் ஓடுதல்—வட்டமாகச் சுற்றி ஓடுதல்; சாரிபோதல். ஆதிபோதல்—நேராக ஓடுதல்.
 (135)

8708. மையொடும் பகைத்து நின்ற
 நிறத்தினான் வயிர மார்பிற்
 பொய்யொடும் பகைத்து நின்ற
 குணத்தினான் புகுந்து மோத

வெய்யவ னதனைத் தண்டால்
 விலக்கினான் விலக்க லோடும்
 கையொடு மிற்று மற்றக்
 கதைகளம் கண்ட தன்றே.

மையொடும் பகைத்து நின்ற
 நிறத்தினான் வயிர மார்பில்,
 பொய்யொடும் பகைத்து நின்ற
 குணத்தினான் புகுந்து மோத,
 வெய்யவன், அதனைத் தண்டால்
 விலக்கினான்; விலக்க லோடும்,
 கையொடும் இற்று மற்று
 அக்கதை களம்கண்டது அன்றே.

பொ:- பொய்யொடும் மாறுபட்டு நின்ற வாய்மைக் குண முடையவனாகிய அனுமன், மைக்குழம்புடன் பகைத்து மிக்கு நின்று சருமை நிறத்தினையுடையவனாகிய அகம்பனுடைய திண்ணிய மார்பின்கண்ணே புக்குத் தாக்கி மோதிய அளவில், கொடியவனாகிய அகம்பன், (தன் கையிற்கொண்ட) தண்டினால் தடுத்து விலக்கினான்; அங்ஙனம் தடுத்த அளவில் அக் தண்டாயுதமானது (தன்னைப்பற்றி யிருந்த) வலக்கையுடனே முறிந்து போர்க்களத்தில் விழுந்தது.

கு:- மை—அஞ்சனம். மையினைப் பகைத்து நின்றல், நிறத் தால் கீழ்ப்படுத்தித் தான் அதனின்மிக்குத் தோன்றுதல். பொய்யொடும் பகைத்து நின்றலாவது, பொய்யுடையவனுக்கு இடமில்லாதபடி அதனை நீக்கி மெய்யுடையவனுக்கு இடமில்லாதபடி. வெய்யவன் என்றது, கொடுமைக் குணமுடையவனாகிய அனுமனை. கதை—தண்டாயுதம். களம் கண்டது—(யாவரும் காணப்) போர்க்களத்தையிடமாகக்கொண்டு கிடந்தது. அனுமன் தண்டாயுதத்தால் தன்னை மார்பில் தாக்கியபோது அகம்பன் தன் கையிலுள்ள கதையினால் தடுத்து விலக்கினானாக, அக் கதையுதமானது தன்னைப்பற்றிய கையுடன் முறிந்து போர்க்களத்தில் வீழ்ந்தது என்பதாம். (136)

8709. கையொடு தண்டு நீங்கக்
 கடலெனக் கலக்க முற்ற
 மெய்யொடு நின்ற வெய்யோன்
 மிடலுடை யிடக்கை யோச்சி

ஐயனை யலங்க லாகத்
தடித்தன னடித்த வோசை
ஓய்யென வயிரக் குன்றத்
துருமினே றிடித்த தொத்த.

கையொடு தண்டு நீங்க,
கடல்எனக் கலக்கம் உற்ற
மெய்யொடு நின்ற வெய்யோன்,
மிடலுடை இடக்கை ஓச்சி,
ஐயனை, அலங்கல் ஆகத்து
அடித்தனன்; அடித்த ஓசை,
ஓய்யென வயிரக் குன்றத்து
உருமின்றறு இடித்தது ஒத்த.

பொ .- (பற்றிய வலக்)கையுடனே தண்டாயுதயம் (முறிந்து)
நீங்க, கடலையொத்துக் கலக்கமுற்ற உடம்புடனே நின்ற கொடியோ
னாகிய அரக்கன், வலிமிக்க தனது இடக்கையினை ஓங்கித் தலைமைப்
பண்புடைய அனுமனை வெற்றிமாலை விளங்கும் மார்பின்கண்ணே
அடித்தான்; அவ்வாறு அடித்தலால் எழுந்த பேரோசை, திண்ணிய
வயிரமலையில் பேரிடி விழுந்ததையொத்து விரையத் தோன்றியது.

கு .- வெய்யோன் என்றது, அகம்பனை. அவனது கை முறிந்து
விழுந்த நிலையில் அவனுடைய கரிய பேருடம்பு அலைமறியும் கடலை
யொத்துக் கலக்கமுற்றது என்பார், 'கடல் எனக் கலக்கமுற்ற மெய்'
என்றார். மிடல்—வன்மை. ஐயன் என்றது, அனுமனை. அலங்கல்—
மாலை. ஆகம்—மார்பு.

(137)

வெறுங்கையனாய் நின்ற அகம்பனை
அனுமன் கையாற் குத்தி வீழ்த்துதல்

8710. அடித்தவன் றன்னை நோக்கி
யசனியே றனைய தண்டு
பிடித்துநின் றேயு மெற்றான்
வெறுங்கையான் பிழையிற் றென்னு
மடித்துவா யிடத்த கையான்
மார்பிடைக் குத்த வாயாற்
குடித்துநின் றுமிழ்வா னென்னக்
கக்கினன் குருதி வெள்ளம்.

அடித்தவன் தன்னை நோக்கி,
 அசனிஏறு அணைய தண்டு
 பிடித்து நின்றேயும் என்றான்,
 'வெறுங்கையான், பிழையிற்று' என்னு,
 மடித்துவாய், இடத்த கையால்
 மார்பிடைக் குத்த, வாயால்
 குடித்து நின்று உமிழ்வான்
 என்னக் கக்கினன், குருதிவெள்ளம்.

பொ : - அனுமன் (தன்னை) அடித்தவனாகிய அகம்பனை நோக்கி 'இவன் (ஆயுதம் எடாத) வெறுங் கையினைபுடையான், (இவனை ஆயுதத்தால் தாக்குதல்) குற்றமுடைய செயலாம்' என்று எண்ணி, இடியேற்றினையொத்த தண்டாயுதத்தைத் தான் பிடித்திருந்தும் (அவ்வாயுதத்தால்) அடிக்காதவனாகி வெகுளிக் குறிப்புடன் தன் வாயை மடித்து இடக்கையினால் அவனது மார்பின்கண்ணே குத்தினானாக, (அவ் வரக்கன்) (முன்னே நிறையாக்) குடித்து நின்று மறுபடியும் கொப்பளிப்பவனைப் போன்று தன் வாயினால் வெள்ளம் போலும் குருதி நீரைக் கக்கினான்.

கு : . அசனி ஏறு—இடியேறு; பேரிடி. 'வெறுங்கையான், பிழையிற்று' என்பது, அகம்பனைக் குறித்து அனுமன் தன் உள் ளத்திலே எண்ணியது. தண்டுமிடித்து நின்றேயும் (அதனால்) என்றான், இடத்த கையால் மார்பிடைக் குத்த குடித்து நின்று உமிழ்வான்போல வாயால் குருதிவெள்ளம் கக்கினன்ன என இயைத்துரைக்க. இடத்த கை—இடது கை. (138)

8711. மீட்டுமக் கையால் வீசிச்

செவித்தலத் தெற்ற வீழ்ந்தான்

கூட்டின னுயிரை விண்ணோர்

குழாத்திடை யரக்கர் கூட்டம்

காட்டில்வாழ் விலங்கு மாக்கள்

கோளரி கண்ட வென்ன

ஈட்டமுற் றெதிர்ந்த வெல்லா

மிரிந்தன திசைக ளெங்கும்.

மீட்டும் அக்கையால் வீசி,

செவித்தலத்து எற்ற, வீழ்ந்தான் ;

கூட்டினன் உயிரை, விண்ணோர்

குழாத்திடை ; அரக்கர் கூட்டம்

காட்டில்வாழ் விலங்கு மாக்கள்
கோள்அரி கண்ட என்ன,
ஈட்டம்உற்று எதிர்ந்த எல்லாம்
இரிந்தன, திசைகள் எங்கும்.

பொ : - (அனுமன்) மறுபடியும் அந்த இடக்கையினாலே ஓங்கி (அகம்பன து) கன்னத்திலே அறைந்து தாக்கக் கீழேவிழுந்தவனாகிய அகம்பன் தனது உயிரைத் தேவர் கூட்டத்திடையே செலுத்தி இறந்துபட்டான். (அந்நிலையில், போர்க்களத்தில்) கூட்டமாய்த் திரண்டுநின்று பொருத அரக்கர் கூட்டம் யாவும், காட்டிடத்தே வாழும் ஐயறிவுடையனவாகிய விலங்குகள் வலிய சிங்கத்தைக் கண்டாற்போன்று அஞ்சினவாகித் திசைகள்தோறும் நிலைகெட்டு ஓடின.

கு : - அனுமனைக் கண்டு அஞ்சியோடிய அரக்கர் கூட்டத்திற்கு, சிங்கத்தைக்கண்டு அஞ்சியோடிய விலங்குகள் உவமை. மன உணர்வின்றி ஐம்பொறியுணர்வுகளை மட்டும் பெற்ற உயிர்களை மாக்கள் என வழங்குதல் மரபு.

(139)

இலக்குவன் அம்பால் அரக்கர் சேனை மாளுதல்

8712. மாண்டன அகம்பன் மண்மேன்

மடிந்தன நிருதர் சேனை

மீண்டனர் குரக்கு வீரர்

விழுந்தன சினக்கை வேழம்

தூண்டின கொடித்தே ரற்றுத்

துணிந்தன தொடுத்த வாசி

யாண்டகை யினைய வீர

னடுசிலை பொழியும் அம்பால்.

மாண்டனன் அகம்பன்; மண்மேல்

மடிந்தன நிருதர் சேனை;

மீண்டனர் குரக்கு வீரர்;

விழுந்தன சினக்கை வேழம்;

தூண்டின கொடித்தேர் அற்றுத்

துணிந்தன தொடுத்த வாசி;

ஆண்டகை இனைய வீரன்

அடுசிலை பொழியும் அம்பால்.

பொ : - அகம்பன் மண்மேல் இறந்து வீழ்ந்தான். அரக்கர் சேனைகளும் மடிந்தன. (முன்னர் அஞ்சியோடிய) வானர வீரர்கள் யாவரும் (அகம்பன் முதலிய அரக்கர்கள் அழிவுற்றமைகண்டு) மீண்டும் போர்க்களத்தை அடைந்தனர். ஆடவரிற் சிறந்த இளையோனாகிய இலக்குவனது கொல்லுந் தன்மை வாய்ந்த வில்லி லிருந்து சொரியப்படும் அம்புகளால், (அரக்கர் சேனையிலுள்ள) வெகுளிமிக்க கையொடு பொருந்திய யானைகள்பட்டு வீழ்ந்தன; (அரக்கராற்) செலுத்தப்பட்ட கொடியுடன் கூடிய தேர்கள் (கொடி) அறுபட்டு அவற்றிற் பூட்டப்பெற்ற குதிரைகள் துணிக்கப்பட்டு இறந்தன.

கு : - அஞ்சிலை பொழியும் அம்பால், வேழம் வீழ்ந்தன. கொடித் தேர் அற்றுத் தொடுத்த வாசி துணிந்தன என இயையும். தொடுத்தல்—தேரிற் பூட்டப்படுதல். வாசி—குதிரை. இச் செய்யுள் சில ஏடுகளில் இல்லை. (140)

இலக்குவன் இருக்கும் சூழல் இதுவென அறியாது
அனுமன் கலக்கமுறுதல்

8713. ஆர்க்கின்ற குரலுங் கேளா
னிலக்குவ னசனி யேற்றைப்
பேர்க்கின்ற சிலையி னாணின்
பேரொலி கேளான் வீரர்
யார்க்கின்ன லுற்ற தென்ப
துணர்ந்தில னிசைப்போ ரில்லை
போர்க்குன்ற மனைய தோளா
னிணையதோர் பொரும லுற்றான்.

ஆர்க்கின்ற குரலும் கேளான்;
இலக்குவன் அசனி ஏற்றைப்
பேர்க்கின்ற சிலையின் நாணின்
பேரொலி கேளான்; வீரர்
யார்க்குஇன்னல் உற்றது என்பது
உணர்ந்திலன்; இசைப்போர் இல்லை;
போர்க்குன்றம் அனைய தோளான்
இனையது ஓர் பொருமல் உற்றான்.

பொ : . பொருதல் தொழிலையுடைய மலையினையொத்த தோள்
களை யுடையனாகிய அனுமன், (மீண்டுவந்த வானர வீரர்கள்) ஆர
வாரிக்கின்ற ஆரவாரத்தையும் கேட்டிலன் ; இடியேற்றின் ஒலி
யையும் மாற்றி அடக்கத்தக்கதாகிய இலக்குவனது வில் நாணின்
பேரொலியையும் கேட்கப்பெற்றிலன் ; (தன்) சேனையைச் சேர்ந்த
வீரர்களில் இன்னார்க்கு இன்ன துன்பம் நேர்ந்தது என்பதனை
உணரப் பெற்றிலன் ; (அதனை) உணர்ந்து உரைப்பவர்களும்
(அங்கு) இல்லை. (அதனால்) இத்தகையதொரு பெருந்துயரத்தை
அடைந்தான்.

கு : - 'போர்க்குன்ற மனைய தோளான்' என்றது பொருதற்
ரெழிலையுடைய மலையுளதாயின் அம்மலையின் உவமை சொல்லத்
தக்க தோள்களையுடையவன் (அனுமன்) என இல்பொருளுவமை
யாய் வந்தது. தோளான், குரலுங்கேளான், பேரொளி கேளான்,
உணர்ந்திலன் ; பொருமல் உற்றான் என இயையும். 'இசைப்போர்
இல்லை' என்னும் தொடர்; இடைப்பிறவரலாய் நின்றது. இனைய
தோர் பொருமலாவது, தான் பகைவர்களைக் கொன்றழித்த நிலை
யிலும் தன் அன்புக்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரிய தலைவனாகிய
இலக்குவனைப் பற்றியும் உடன்வந்த சூக்கிரீவன் முதலிய தலைவர்
களைப்பற்றியும் ஒன்றும் உணரமுடியாத நிலையில் தனக்கேற்பட்ட
தனிமை நிலையால் உளதாகிய பொருந்துயரத்தினை. (141)

அரக்கருடைய படைக் கடலினிடையே அங்கதன் முதலியோர்
ஒருவரையொருவர் காணமுடியாத
நிலையில் சேய்மையில் நின்றல்

8714. வீசின நிருதர் சேனை
வேலையிற் றென்மேற் றிக்கின்

யோசனை யேழு சென்று
னங்கத நதனுக் கப்பால்

ஆசையி னிரட்டி சென்று
னரிகுலத் தரச நப்பால்

ஈசனுக் கிளைய வீர
னிரட்டிக்கு மிரட்டி சென்றான்.

வீசின நிருதர் சேனை
வேலையில் தென்மேல் திக்கின்

யோசனை ஏழு சென்றான்
அங்கதன்; அதனுக்கு அப்பால்

ஆசையின் இரட்டி சென்றான்
 அரிகுலத்து அரசன்; அப்பால்
 ஈசனுக்கு இளைய வீரன்
 இரட்டிக்கும் இரட்டி சென்றான்.

பொ:- சிதறிய அரக்கர் சேனையாகிய கடலினுள்ளே தென்
 மேற்குத் திசையில் ஏழு யோசனையளவு அங்கதன் சென்றான்;
 அதற்கு அப்பால் அதன் இரண்டு மடங்கு (பதினான்கு) யோசனை
 யளவு சென்றான் வானரகுல மன்னனாகிய சுக்கிரீவன்; இராம
 னுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன் அதற்கு அப்பால் நான்கு மடங்கு
 (இருபத்தெட்டு) யோசனையளவு சென்றான்.

கு:- வீசுதல்—சிதறுதல். சேனை வேலை—சேனையாகிய கடல்;
 உருவகம். ஒரு யோசனை என்பது நான்கு குரோசங் கொண்ட தூரம்
 என்றும் ஒரு குரோசம் என்பது இரண்டேகால் சல் தொலைவு என்
 றும் கூறுவர். ஆசை—திசை. இரட்டி—முன் சொன்ன அளவுக்கு
 இருமடங்கு; அஃதாவது பதினான்கு யோசனை தூரம். இரட்டிக்கு
 இரட்டி—நான்கு மடங்கு, அஃதாவது இருபத்தெட்டு யோசனை
 தூரம். அனுமன் நின்ற இடத்திற்கும் அங்கதன் நின்ற இடத்திற்
 கும் இடையிலுள்ள தூரம் ஏழு யோசனை. அங்கதன் நிற்கும் இடத்
 திற்கும் அதற்கு அப்பால் சுக்கிரீவன் நின்ற இடத்திற்கும் இடையி
 லுள்ள தூரம் பதினான்கு யோசனை. சுக்கிரீவன் நின்ற இடத்திற்கும்
 அவனுக்கு அப்பால் இலக்குவன் நின்ற இடத்திற்கும் இடையிலுள்ள
 தூரம் இருபத்தெட்டு யோசனை. எனவே அனுமன் நின்ற இடத்திற்
 கும் இலக்குவன் நின்ற இடத்திற்கும் இடையிலுள்ள தூரம் நாற்பத்
 தொன்பது யோசனை என்றராயிற்று. (142)

அனுமன் இலக்குவன் நின்ற இடத்திற்கு இரண்டு மூன்று
 காத தூரத்திற்கு அண்மையில் அடைதல்

8715. மற்றையோர் நாலு மைந்தும்
 யோசனை மலைந்து புக்கார்
 கொற்றமா ருதியும் வள்ள
 லிலக்குவ னின்ற சூழல்
 முற்றின னிரண்டு மூன்று
 காவத மொழியப் பின்னும்
 சுற்றிய சேனை நீர்மேற்
 பாசியின் மிடைந்து துன்ன.

மற்றையோர் நாலும் ஐந்தும்
 யோசனை மலைந்து புக்கார்;
 கொற்ற மாருதியும், வள்ளல்
 இலக்குவன் நின்ற சூழல்
 முற்றினன்; இரண்டு மூன்று
 காவதம் ஒழிய பின்னும்
 சுற்றிய சேனை நீர்மேற்
 பாசியின் மிடைந்து துன்ன.

பொ:-ஏனைய வீரராகிய படைத் தலைவர்கள் நாலு யோசனையும் ஐந்து யோசனையும் அளவே (அரக்கர் சேனையைப்) பொருது (உள்ளே) புகுந்தனர். வெற்றி வீரனாகிய அனுமனும், சுற்றிய அரக்கர் சேனைகள் நீர்மேற் படர்ந்த பாசியினைப் போன்று மீண்டும் செறிந்து நெருங்க இலக்குவன் போர் செய்து நின்ற இடத்தினை இரண்டு மூன்று காததாரம் இடைவெளியிருக்குமளவு சென்று சேர்ந்தான்.

கு:- மற்றையோர் என்றது, நீலன் முதலிய படைத் தலைவர்களை. காவதம்—காததாரம்; பத்துக்கல் தொலைவு மாருதியும் சுற்றிய சேனை நீர்மேற் பாசியின் பின்னும் மிடைந்து துன்ன இலக்குவன் நின்ற சூழல் இரண்டு மூன்று காவதம் ஒழிய முற்றினன் என இயையும். முற்றுதல்—சென்று சேர்தல். மிடைதல்—செறிதல். துன்னுதல்—நெருங்குதல். (143)

அனுமன், இலக்குவனால் நிகழ்த்தப்பட்ட போரின் பல்வேறு அடையாளங்களைக் காணுதல்

8716. இனாயவ னின்ற சூழ
 லெய்துவென் விரைவி னென்றோர்
 உளைவுவந் துள்ளந் தூண்ட
 ஓழிவெங் காலிற் செல்வான்
 களைவருந் துன்ப நீங்கக்
 கண்டன னென்ப மன்னோ
 வினைவன செருவிற் பல்வே
 ருயின குறிகண் மேய.

‘இளையவன் நின்ற சூழல்
 எய்துவென் விரைவின்’ என்று, ஓர்
 உளைவுவந்து உள்ளம் தூண்ட,
 ஊழிவெங் காலின் செல்வான்,
 களைவுஅருந் துன்பம் நீங்கக்
 கண்டனன் என்ப மன்தோ—
 விளைவன செருவில் பல்வேறு
 ஆயின குறிகள் மேய.

பொ:- (இலக்குவனைக் காணாமையால் உண்டாகிய) ஒரு துயரந்
 தோன்றித் தன் உள்ளத்தைச் செலுத்துதலால், ‘இளையோனாகிய
 இலக்குவன் நின்ற இடத்தினை விரைவில் அடைவேன்’ என்று
 ஊழிக் காலத்துக் கடுங்காற்றினை யொத்து விரைந்து செல்பவனாகிய
 அனுமன், (இலக்குவனால் அங்கு) நிகழ்வனவாகிய போர்ச் செயல்
 களிற் பொருந்திய பல்வேறு அடையாளங்களை நீக்குதற்கரிய தன்
 மனத்துயரம் நீங்கும்படி கண்டான்.

கு:- ஓர் உளைவு வந்து உள்ளம் தூண்ட, ‘இலக்குவன் நின்ற
 சூழல் விரைவின் எய்துவன்’ என்று ஊழிவெங்காலிற் செல்வான்,
 விளைவன செருவில் மேய பல்வேறுயின குறிகள் களைவு அருந்
 துன்பம் நீங்கக் கண்டனன் என இயையும். ஊழிவெங்காலிற் செல்
 வான் என்றது, அனுமனை வெங்காலின்—கடுங்காற்றினைப்போன்று;
 இன், உவம உருபு. அவன் கண்ட குறிகள் வருஞ்செய்யுளில் விரித்து
 ரைக்கப்படும். என்ப, மன், ஓ என்பன அசைகள். (144)

8717. ஆனையின் கோடும் பீலித்
 தழைகளு மாரத் தோடு
 மானமா மணியும் பொன்னு
 முத்தமுங் கொழித்து வாரி
 மீனென வங்கு மிங்கும்
 படைக்கல மிளிர் வீசும்
 பேனவெண் குடைய வாய
 குருதிப்பே ராறு கண்டான்.

ஆனையின் கோடும், பீலித்
 தழைகளும், ஆரத் தோடு
 மானமா மணியும், பொன்னும்,
 முத்தமும், கொழித்து வாரி,

மீன்என அங்கும் இங்கும்
படைக்கலம் மிளிர, வீசும்
பேனவெண் குடைய ஆய,
குருதிப்பேர் ஆறு கண்டான்.

பொ:- யானைத் தந்தங்களையும் மயிற் பிச்சங்களையும் மாலைகளோடு பெருமைமிக்க அரதனங்களையும் பொன்னையும் முத்துக்களையும் கொழித்து வாரிக்கொண்டு (ஒளிமிக்க வான் முதலிய) ஆயுதங்கள் மீன்களைப் போன்று விளங்க விரியொதுக்கும் நுரைகளை யொத்த வெண்குடைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு செல்வனவாகிய இரத்தப் பேராறுகளைக் கண்டான் (அனுமன்).

கு:- கோடு—தந்தம். பீலித்தழை—மயிற்றோகையால் அமைந்த பிச்சம். ஆரம்—மாலை. பே—நுரை. (145)

8718. ஆசைக டோறுஞ் சுற்றி
யலைக்கின்ற வரக்கர் தம்மேல்
வீசின பகழி யற்ற
தலையொடும் விசும்பை முட்டி
ஓசையி னுலக மெங்கு
முதிர்வுற லுழி நாளிற்
காசறு கல்லின் மாரி
பொழிவபோல் விழுவ கண்டான்.

ஆசைகள் தோறும் சுற்றி
அலைக்கின்ற அரக்கர்தம் மேல்
வீசின பகழி, அற்ற
தலையொடும் விசும்பை முட்டி,
ஓசையின் உலகம் எங்கும்
உதிர்வுற, ஊழி நாளில்
காசஅறு கல்லின் மாரி
பொழிவபோல், விழுவ கண்டான்.

பொ:- திசைகள் தோறும் சூழ்ந்து வளைத்துப் போர் செய்கின்ற அரக்கர்களின் மேலே(இலக்குவன்)ஏவிய அம்புகள் அறுபட்ட தலைகளோடு வான முகட்டைச் சென்று முட்டிப் பெருமுழக்கத்துடன்

உலகம் எங்கும் பொடியாய்ச் சிதர்ந்து உதிருமாறு ஊழி முடிவில் குற்றமற்ற கல்மழை சொரிவனவற்றையொத்து (த் தரையில்) வீழ்வனவற்றைக் கண்டான் (அனுமன்).

கு :- அலைத்தல்—போர் செய்து வருத்துதல். விசுதல்—எய்தல். பகழி—அம்பு. காசு—குற்றம். இலக்குவன் அரக்கர்மேல் ஏவிய அம்புகள் அரக்கர் தலைகளையறுத்துக் கொண்டு வான முகட்டளவும் சென்று மேலும் செல்லுதற்கு இயலாமல் தரையில் வீழ்வன, ஊழி முடிவில் உலகமெல்லாம் பொடியாய்ச் சிதையுமாறு பொழியும் கல் மழையினையொத்துத் தோன்றின என்பதாம். (146)

8719. மானவே லரக்கர் விட்ட

படைக்கலம் வான மாரி

ஆனவன் பகழி சிந்தத்

திசையொடும் பொறியோ டற்ற

மீனினை விசும்பி னின்று

மிருளுக வீழ்வ போலக்

கானகந் தொடர்ந்த தீயிற்

சுடுவன பலவுங் கண்டான்.

மானவேல் அரக்கர் விட்ட

படைக்கலம், வான மாரி

ஆனவன் பகழி சிந்தத்

திசையொடும் பொறியோடு அற்ற,

மீனினம் விசும்பி னின்றும்

இருள்உக வீழ்வ போல,

கானகம் தொடர்ந்த தீயின்

சுடுவன பலவும் கண்டான்.

பொ :- (வீரத்திற் குன்றாத) பெருமைவாய்ந்த வேற்படையை யுடைய அரக்கர்கள் செலுத்திய ஆயுதங்களாகிய பெருமழை, அத் தகைய வீரத் தன்மையினை யுடையனாகிய இலக்குவன் (எய்த) அம்புகள் துணிக்கத் திக்குகளை தோளும் தீப்பொறிகளோடும் துணிபட்டு (த் தரையில்) வீழ்வன, விண்மீன் தொகுதிகள் வானத்தினின்றும் இருள் கெட வீழ்வனவற்றைப் போன்று (தரையில் வீழ்ந்து) காட்டிற் பற்றிய பெருந் தீயினையொத்துச் சுடுவன பலவற்றையும் கண்டான் (அனுமன்).

கு :- மானம்—தன்னிலையிற்றா முாமையாகிய பெருமை. வான
மாரி—மெருமழை. ஆனவன்—அத் தன்மையன்; என்றது, மற
னிழுக்கா மானமுடையனாகிய இலக்குவனை. சிந்துதல்—துணித்துச்
சிதைத்தல். இருள்உக—இருள்கெட. கானகம் தொடர்ந்த தீ—காட்
டிற் பற்றிய பெருந்தீ. தியின்—தியினைப் போன்று; இன், உவம
வுருபு. (147)

8720. அருளுடைக் குரிசில் வாளி
யந்தர மெங்குந் தாமாய்த்
தெருளுறத் தொடர்ந்து வீசிச்
செல்வன தேவர் காண
இருளிடைச் சுடலை யாடு
மெண்புயத் தண்ணல் வண்ணச்
சுருளுடைச் சடையின் கற்றைச்
சுற்றெனச் சுடர்வ கண்டான்.

அருளுடைக் குரிசில் வாளி,
அந்தரம் எங்கும் தாம்ஆய்,
தெருள்உறத் தொடர்ந்து வீசிச்
செல்வன தேவர் காண
இருளிடைச் சுடலை ஆடும்
எண்புயத்து அண்ணல் வண்ணச்
சுருளுடைச் சடையின் கற்றைச்
சுற்றுஎனச் சுடர்வ கண்டான்.

பொ :- அருட்குணமுடைய தலைவனாகிய இலக்குவன் (எய்த).
அம்புகள் ஆகாயமெங்கும் தாமேயாய்ப் பரவி (வீரர் யாவரும், இருள்
நீங்கித்) தெளிவுபெறுமாறு தொடர்ந்து ஒளிவீசி (உயர்ந்து) செல்
பவை, தேவரெல்லாம் கண்டு போற்றச் சுடுகாட்டகத்தே நள்ளிருளில்
நடம்புரியும் எண் தோள் ஈசனாகிய இறைவனது அழகுவாய்ந்த
சுருளுதலைப் பொருந்திய சடைத் தொகுதியின் வட்டம் (திசைதோறும்
விரிந்து பரவினாற்) போன்று சுடர்விட்டு விளங்குவனவற்றை (அனு
மன்) கண்டான்.

கு :- இலக்குவன், இருள் நிரம்பிய இரவுப் பொழுதிலே இரக்க
மற்ற அரக்கரோடு நிகழ்த்தும் இப் போரிலே, இருளிலகப்பட்டு வழி
தெரியாது மயங்கிய வானரவீரர்கள் ஒளியினால் தெளிவுபெறும் நிலை
யில் ஒளிமிக்க அம்புகளை வானத்திற் செலுத்த, அவை ஆகாயமெங்

கும் பரவி ஒளி வீசுவன, நள்ளிருளில் ஈமப் புறங்காட்டில் ஆடல் புரிந்தருளும் எண்தோளீசனது செஞ்சடைக் கற்றையின் ஒளி வட்டத்தையொத்துத் தோன்றின என்றவாறு. அருளுடைக் குரிசில் என்றது, இலக்குவனை. வாளி—அம்பு. தெருள்—தெளிவு. ‘நள்ளிருளில் நட்பம் பயின்றோடும் நாதனே’ எனும் திருவாசகப் பொருளை யடியொற்றி ‘இருளிடைச் சுடலையாடும் எண்புயத் தண்ணல்’ என்றார். ‘எண்டோள் வீசி நின்றோடும் பிரான்’ (4-9-2.) எனவரும் அப்பர் அருள் மொழியும் இங்கு ஒப்புநோக்கி யுணர்தற்குரியதாகும். (148)

8721. நெய்யுறக் கொளுத்தப் பட்ட

நெருப்பெனப் பொருப்பி னோங்கும்

மெய்யுறக் குருதித் தாரை

விசம்புற விளங்கு கின்ற

ஐயனைக் கங்குல் மாலை

யரசென வறிந்து காலம்

கைவிளக் கெடுத்த தன்ன

கவந்தத்தின் காடு கண்டான்.

நெய்யுறக் கொளுத்தப் பட்ட

நெருப்புளன, பொருப்பின் ஓங்கும்

மெய்யுறக் குருதி தாரை

விசம்புற விளங்கு கின்ற,

ஐயனை, கங்குல் மாலை,

அரசுஎன அறிந்து, காலம்

கைவிளக்கு எடுத்து அன்ன—

கவந்தத்தின் காடு கண்டான்.

பொ :- நெய் பொருந்தக் கொளுத்தப்பட்ட தீயினையொத்து, மலைபோன்று ஓங்கிய உடம்பினின்றும் பொருந்தக் குருதிப் பெருக்கு விசம்பினைப் பொருந்தி விளங்குபவை, வியக்கத்தக்க குணமுடையவாகிய இலக்குவனை அரசன் என்று உணர்ந்து கங்குல் மாலையாகிய இரவுப்பொழுது கைவிளக்கு எடுத்து வரவேற்பதனை ஒத்த கவந்தங்களின் மிகுதியை (அனுமன்) கண்டான்.

கு :- கவந்தம் என்பது, தலையற்ற உடம்பு. தலையறுபட்ட நிலையில் அவ் வுடம்பின் கழுத்திலிருந்து பீறிட்டு மேலேழும் இரத்த தாரை, நெய்விட்டுக் கொளுத்தப்பட்ட தீச் சுடரையொத்து விளங்கு தலால், அக் கவந்தங்கள், கங்குல் மாலையாகிய இராக்காலம், இலக்கு

வனை அரசர் குலத்தோன்றல் என்னுணர்ந்து ஈடுத்த கைவிளக்கு களாகிய தீவட்டிகளையொத்துத் தோன்றின எனத் தற்குறிப்பேற்றம் என்னும் அணியமையப் புனைந்துரைத்தவாறு. கங்குல் மாலையாகிய காலம் என இயையும். காடு—செறிவு; மிகுதி. (149)

8722. ஆளெலா மிழந்த தேரு

மாணையு மாட ன் மாவும்

நாளெலா மெண்ணி னாலுந்

தொலைவில நாத ரின்றித்

தாளெலாங் குலைய வோடித்

திரிவன தாங்க லாற்றும்

கோளிலா மன்ன னாட்டுக்

குடியெனக் குலைவ கண்டான்.

ஆளெலாம் இழந்த தேரும்

ஆணையும் ஆடல் மாவும்,

நாள்எலாம் எண்ணி னாலும்

தொலைவுஇல, நாதர் இன்றி,

தாள்எலாம் குலைய ஓடித்

திரிவன; தாங்கள் ஆற்றும்

கோள்இலா மன்னன் நாட்டுக்

குடிஎனக் குலைவ கண்டான்.

பொ :- (மேல் இருந்து செலுத்தும்) வீரர்களையிழந்து வெறுமை யுற்ற தேரும் யாணையும் வெற்றிமிக்க குதிரையும் (வாழ்) நாட்க ளெல்லாம் (இருந்து) எண்ணினாலும் எண்ணத் தொலையாதன, (தம்மை ஊர்ந்து செலுத்தும்) தலைவரை இன்றிக் கால்களெல்லாம் குலைந்து தளருமாறு (நிலைபெறுது) ஓடித்திரிபவை, (தளர்ச்சி நீக் கித்) தாங்கிக் காக்கும் கொள்கையில்லாத (கொடுங்கோல்) மன்ன னது நாட்டிலுள்ள குடிமக்களை யொத்து நிலைகுலைந்து சிதைவன வற்றை (அனுமன்) கண்டான்.

கு :- ஆள் என்றது மேல் இருந்து செலுத்தும் வீரர்களை. இழந்த என்னும் பெயரெச்சத்தைத் தேர் ஆனை மாட என்னும் பெயர்களுடன் தனித்தனி இயைத்துரைக்க. நாதர்—மேல் இருந்து செலுத்தும் தலைவராகிய வீரர். அரசுக்கர் சேனைகளில் உள்ள தேர் யாணை குதிரைகளாகிய இவை ஒருவரது வாழ்நாள் முழுதும் எண்ணி அளவிட்டாலும் எண்ணத் தொலையாத பேரளவின என்

பார், 'நாளெலாம் எண்ணினாலும் தொலைவில்' என்றார். தாள்—சக்ரம், கால். தாங்கல்-பொறுத்துக் காத்தல், கோள்-கொள்கை; என் கீழ் வாழும் குடிகளுக்கெல்லாம் யானே உயிராவேன் என்னும் உண்மையையுணர்ந்து அச்சம் நீக்கிக் காக்கும் அறநெறி வழிப்பட்ட உறுதிப்பாடு. அக் கொள்கையில்லாத மன்னன் என்றது கொடுங்கோல் மன்னனை. கொடுங்கோலனால் ஆளப்படும் நாட்டிலுள்ள குடிகள் அவன் செய்யும் பலவகைக் கொடுமைகளையும் தாங்கலாற்றாது ஓரிடத்தில் நிலைபெறுது அலைந்து துயருழப்பர் என்பது, 'ஆள்பவர் கலக்குற அலைபெற்ற நாடுபோற் பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல் கொண்டழிவாளோ' (கலித்—4) எனவும், 'முறை தளர்ந்த மன்னவன் கீழ்க்துடிபோலக் கலங்குப, பொறைதளர்பு பணி வாருங் கண்ணையின் எவன் செய்கோ' (கலித்—33) எனவும் வரும் பாலைக்கலித்தொடர்களில் உவம வாயிலாக எடுத்துரைக்கப்பட்டமை காண்க. (150).

8723. மிடல்கொளும் பகழி மாரி

வானினு மும்மை வீசி

மடல்கொளு மலங்கன் மார்பன்

மலைந்திட வுலைந்து மாண்டார்

உடல்களு முதிர நீரு

மொளிர்படைக் கலமு முற்ற

கடல்களு நெடிய கானுங்

கார்தவழ் மலையுங் கண்டான்.

மிடல்கொளும் பகழி, மாரி

வானினும் மும்மை வீசி,

மடல்கொளும் அலங்கல் மார்பன்

மலைந்திட, உலைந்து மாண்டார்

உடல்களும் உதிர நீரும்,

ஓளிர்படைக் கலமும், உற்ற

கடல்களும், நெடிய கானும்,

கார்தவழ் மலையும் கண்டான்.

பொ : - இதழ்களைக் கொண்ட மலர்மாலையை அணிந்தவனாகிய இலக்குவன், வன்மைகொண்ட அம்புமழையினை மேகத்தைக் காட்டிலும் மும்மடங்கு சொரிந்து போர் செய்தமையால் உயிர்நீங்கி இறந்தோராகிய அரக்கர்களின் உடம்புகளும் (அவற்றிலிருந்து பெருகிய) குருநீர்ப்பெருக்கும் ஒளி வீசும் படைக்கலங்களும் பொருந்தினமையால் கடல்களையும் நீண்ட காட்டினையும் மேகந்தவழும் மலையினையும் (அனுமன் ஒருங்கே) காண்பானாயினான்.

கு : - மடல்கொளும் அலங்கல் மார்பன் என்றது, இலக்குவனை. மார்பன், பகழி மாரி வானினும் முன்மை வீசி மலைந்திட, உலைந்து மாண்டார் உடல்களும் உதிர நிரும் ஒளிர்படைக்கலமும் உற்ற என இயையும். வான்-மேகம். கண்டான் என்றது அனுமனை. இலக்குவன் அரக்கருடன் நிகழ்த்திப் போரின் பயனாக அரக்கர்களின் உயிர் நீங்கிய உடம்புகள் மலைபோலவும், அவற்றிலிருந்து பெருகிய குருதி நீர்க் குட்டங்கள் கடல்கள் போலவும், அவற்றிடையே செறிந்துள்ள ஒளிமிக்க படைக்கலங்கள் காடுபோலவும் அப் போர்க்களத்தில் தோன்றுதலை அனுமன் கண்டான் என்பதாம். (151)

இலக்குவனது நானொலிகேட்டு மகிழ்ந்த அனுமன்
ஆரவாரித்தல்

8724. சுழித்தெறி யூழிக் காலிற்
றுருவ்னன் ரொடருந் தோன்றல்
தழிக்கொண்ட குருதி வேலை
தாவுவான் றனிப்பே ரண்டம்
கிழித்தது கிழித்த தென்னு
நாணுரு மேறு கேட்டான்
அழித்தொழி காலத் தார்க்கு
மார்கலிக் கிரட்டி யார்த்தான்.

சுழித்துஎறி ஊழிக் காலின்
துருவினன் தொடரும் தோன்றல்,
தழிக்கொண்ட குருதி வேலை
தாவுவான், 'தனிப்பேர் அண்டம்'
கிழித்தது, கிழித்தது' என்னும்
நாண்உறும் ஏறு கேட்டான் ;
அழித்து ஒழிகாலத்து ஆர்க்கும்
ஆர்கலிக்கு இரட்டி ஆர்த்தான்.

பொ : - (எல்லாப் பொருள்களையும்) சுழற்றி வீசும் யுகாந்த காலத்துப் பெருங்காற்றுப்போல யாண்டும் ஊடுருவியவனாய் (இலக்குவனைத்) தேடிச்செல்லும் பெரியோனாகிய அனுமன், (நாற்புறத்தும்) வளைத்துக்கொண்டுள்ள குருதிநீர்க் கடலைத் தாவிக் கடந்து செல்பவன், 'தனித்துள்ள இப்பெரிய அண்டத்தைப் பிளந்தது பிளந்தது' என்னும்படி தோன்றிய வில் நாணின் ஒலியாகிய பெரிய

இடியோசையைக் கேட்டவனாகி, (எல்லாப் பொருள்களையும்) அழித் தொழிக்கின்ற ஊழி முடிவு நாளில் ஆரவாரித்து (ப் பொங்கி) எழும் கடலோசையினும் இருமடங்கு ஆரவாரித்தான்.

கு : - ஊழிக்காலின் என்புழி, இன் உவம வருபு. ஊழிக்கால் யுகமுடிவில் வீசும் பெருங்காற்று. 'துருவினன் தொடரும் தோன்றல்' என்றது, இலக்குவன் எங்கேயுள்ளான் என்று போர்க்களத்தின் உள்ளே புகுந்து விரைந்து தேடிச் செல்வோனாகிய அனுமனை. தோன்றல், தாவுவான், நாண் உருமேறு கேட்டான், ஆர்கலிக்கு இரட்டி ஆர்த்தான் என இயையும். ஆர்கலி—கடல். (152)

தன்னையடைந்து வணங்கிய அனுமனை இலக்குவன் தழுவிக்கொண்டு, வானர வீரர்களைக் குறித்து வினாவுதல்

8725. ஆர்த்தபே ரமலை கேளா

வணுகின னனும னெல்லார்

வார்த்தையுங் கேட்க லாகு

மென்றக மகிழ்ந்து வள்ளல்

பார்ப்பதன் முன்னம் வந்து

பணிந்தனன் விசயப் பாவை

தூர்த்தனை யினைய வீரன்

றழுவின் னினைய சொன்னான்.

ஆர்த்த பேர் அமலை கேளா,

'அணுகினன் அனுமன்; எல்லார்

வார்த்தையும் கேட்கல் ஆகும்'

என்று அகம் மகிழ்ந்து, வள்ளல்

பார்ப்பதன் முன்னம் வந்து

பணிந்தனன்; விசயப் பாவை

தூர்த்தனை இனைய வீரன்

தழுவின் இனைய சொன்னான்.

பொ :- ஆரவாரித்த (அனுமனது) பேராரவாரத்தை : கேட்டு 'அனுமன் (இங்கு) வந்து சேர்ந்தான். (அவன் வாயிலாக) எல்லோருடைய செய்திகளையும் கேட்டறியலாம்' என்று தன்னுள்ளத்தே மகிழ்ச்சியுற்று, வள்ளன்மை யுடையோனாகிய இலக்குவன், (அவனைத் திரும்பிப்) பார்ப்பதற்கு முன்னே, (இலக்குவனை) அடைந்து வணங்கினான் (அனுமன்). இனையோனாகிய வீரன்,

வெற்றி மங்கையைக்கூடி மகிழ்ந்தவனாகிய அனுமனை (ஆரத்) தழுவிக் கொண்டவனாய் (ப் பின்வருமாறு) இவ் வார்த்தைகளைக் கூறினான்.

கு :- வள்ளல், கேளா, மகிழ்ந்து, பார்ப்பதன் முன்னம் (அனுமன்) வந்து (அவனை) வணங்கினன் என்க. ஈண்டு வள்ளல் என்றது, வள்ளன்மைக் குணமுடையோனாகிய இலக்குவனை. ‘விசயப் பாவை தூர்த்தன்’ என்றது, அனுமனை. அனுமன் தான் பிரமசரிய ஒழுக்கமுடையவனாக இருந்தும் அகம்பன் என்னும் கொடிய அரக்கனைக் கொன்று வெற்றித் திருவாகிய மங்கையைக் கூடினமையால் தூர்த்தன் (காமுகன்) என்ற பெயர்க்கும் உரியவனாயினான் என்பது ஒரு நயம். இனைய வீரன்—இலக்குவன். இனைய வீரன், விசயப்பாவை தூர்த்தனைத் தழுவினான். இனைய சொன்னான் என முடிக்க. அவன் சொல்லியவை அடுத்த செய்யுளில் விரித்துரைக்கப்படும்.

(153)

8726. அரிகுல வீர ரைய

யாண்டைய ரருக்கன் மைந்தன்
பிரிவுனைச் செய்த தெவ்வா
றங்கதன் பிரிந்த தெங்கே
விரியிருட் பரவைச் சேனை
வெள்ளத்து விளைந்த தொன்றும்
தெரிக்ஸெ னுரைத்தி யென்றான்
சென்னிமேற் கையன் சொல்வான்.

‘அரிகுல வீரர், ஐய’ யாண்டையர்?
அருக்கன் மைந்தன்
பிரிவுனைச் செய்தது எவ்வாறு?
அங்கதன் பிரிந்தது எங்கே?
விரியிருள் பரவைச் சேனை
வெள்ளத்து விளைந்தது ஒன்றும்
தெரிகிலன் உரைத்தி’ என்றான்;
சென்னிமேல் கையன் சொல்வான்.

பொ :- ‘வியக்கத்தக்க வீரனே! வானர குலத்து வீரர்கள் எவ்விடத்தே உள்ளார்கள்? துரியன் புதல்வனாகிய சுக்கிரீவன் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்றது எவ்வாறு? அங்கதன் பிரிந்தது எவ்விடத்தே? செறிந்து பரவிய இளிடே கடல்போலும் சேனைப் பரப்ரு

பிலே நிகழ்ந்த செயல் எதனையும் அறிந்திலேன். (இவற்றை விளங்கச்) சொல்வாயாக ' என வினவினான் (இலக்குவன்). (அது கேட்ட அனுமன்) தலைமேற் கை குவித்தவனாகி (ப்பின் வருமாறு மறுமொழி) கூறுவானாயினான்.

கு :- அரிகுல வீரர்—வானர குலத்தில் தோன்றிய வீரர்கள். என்றான் என்றது, இலக்குவனை. சொன்னான் என்றது, அனுமனை. அனுமன் கூறியன அடுத்துவரும் இரண்டு செய்யுட்களில் விரித்துரைக்கப்படும். (154)

வானர வீரர்களைப்பற்றித் தான் ஒன்றும் அறிந்திலாமையை அனுமன் தெரிவித்தல்

8727. போயினார் போய வாறு

போயின தன்றிப் போரில்

ஆயின ராய தொன்று

மறிந்திலெ னைய யாரும்

மேயினார் மேய போதே

தெரிவது வினைந்த தென்றான்

தாயினான் வேலை யோடு

மயிந்திரப் பரவை தன்னை.

‘ போயினார் போய வாறு

போயினது அன்றி, போரில்

ஆயினார் ஆயது ஒன்றும்

அறிந்திலென், ஐய! யாரும்

மேயினார் மேய போதே

தெரிவது, வினைந்தது’ என்றான்—

தாயினான் வேலை யோடும்

அயிந்திரப் பரவை தன்னை.

பொ :- (கரிய) நீர்க்கடலுடன் ஐந்திர வியாகரணமாகிய நூற் கடலையும் ஒருங்கே கடந்தவனாகிய அனுமன், (இலக்குவனை நோக்கி) ‘ தலைவனே! போர்மேற் சென்றவர்களாகிய அவர்கள் (தம்மை எதிர்த்த பகைவர்களைத் தொடர்ந்து) போயினதைத் தவிரப் போரில் ஈடுபட்டோராகிய அவர்களிடையே நிகழ்ந்த செய்தி எதுவும் அறியப் பெற்றிலேன். (போரிற்) பொருந்தியவர்களாகிய அவர்கள் யாவரும் (இங்கு மீண்டு) வந்த போதுதான் (அங்கு) நிகழ்ந்த செய்தி இது வெனத் தெரியும் ’ என்று கூறினான்.

கு :- ‘ பரவையோடும் அயிரந்திப் பரவை தன்னைத் தாயினான்’ என்றது, கரிய நீர்க் கடலையும் ஐந்திர வியாகரணமாகிய நூற்கடலையும் ஒருசேரக் கடந்தவனாகிய அனுமனை; உடல் வன்மையிலும் அறிவு வன்மையிலும் ஒப்பச் சிறந்தவன் என்றபடி. அனுமன் கருங்கடலைத் தாவிக் கடந்த செய்தி, முன்னர்க் கடல்தாவு படலத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது. அயிரந்திரம் என்பது, இந்திரனாற் செய்யப்பட்ட வடமொழி இலக்கண நூல். இதனைச் சூரியன் அறிவுறுத்தக் கசடறக் கற்றுணர்ந்தவன் அனுமன் ஆதலால் ‘ அயிரந்திரப் பரவை தன்னைத் தாயினான் ’ என அவனைச் சிறப்பித்தார் ஆசிரியர். பரவை—கடல். தாவுதல்—கடந்து கரைகாணல்; ஐயந்திரக் கற்றுணர்தல்.

(155)

போர்க்களத்தில் ஒருவரையொருவர் அறியவியலாத நிலையில்
உளதாய மயக்கத்தை யொழித்ததற்கு அனுமன்
உபாயங் கூறுதல்

8728. மந்திர முளதா லைய

வுணர்வுறு மாலைத் தஃதுன்

சிந்தையி னுணர்ந்து செய்யற்

பாற்றெனிற் செய்தி தெவ்வர்

ததிநர் மிதனைத் தெய்வப்

படைகளாற் சமைப்பி னல்லால்

எந்தைநின் னடியர் யாரு

மெய்தவர் நின்னை யென்றான்.

‘ மந்திரம் உளதால், ஐய !

உணர்வுறும் மாலைத்து; அஃது, உன்

சிந்தையின் உணர்ந்து, செய்யற்

பாற்றுகளின் செய்தி; தெவ்வர்

தந்திரம் இதனைத் தெய்வப்

படைகளாற் சமைப்பின் அல்லால்

எந்தை! நின் அடியர் யாரும்

எய்தவர், நின்னை’ என்றான்.

பொ :- ‘ ஐயனே ! (பகைவரது மாயையாற் பொருந்திய திகைப்பு நீங்கி) நல்லுணர்வினை அடையச்செய்யும் இயல்பின தாகிய உபாயம் ஒன்றுளது. அதனை நின் மனத்தின் கண்ணே

ஆராய்ந்து தெளிந்து (அஃது இப்பொழுது) செய்யத்தக்கதாயின் அதனைச் செய்வாயாக, பகைவரது சூழ்ச்சித் திறமாகிய இம் மயக்கத்தினை தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அத்திரங்களால் அழித்துப் போக்கி னூலன்றி, எந்தையே நின்னடித் தொண்டராகிய வானர வீரர்கள் எவரும் (மயக்கந்தெளிந்து) நினை வந்தடையும் ஆற்றலுடைய ரல்லர்' என (அனுமன் இலக்குவனுக்கு)க் கூறினான்.

கு :- மந்திரம்—உபாயம். மாலை—இயல்பு, தெவ்வர்—பகைவர் தந்திரம்—சூழ்ச்சி. சமைத்தல்—அழித்தல். (156)

இலக்குவன் இராமபிரானை நினைந்து வாழ்த்தி
அரக்கர்மேற் சிவன்படை தொடுத்தல்

8729. அன்னது புரிவெ னென்னு
வாயிர நாமத் தண்ணல்
தன்னையே வணங்கி வாழ்த்திச்
சரங்களைத் தெரிந்து தாங்கிப்
பொன்மலை வில்லி னுன்றன்
படைக்கலம் பொருந்தப் பற்றி
மின்னெயிற் றரக்கர் தம்மே
வேவினான் வில்லின் செல்வன்.

‘அன்னது புரிவன்’ என்னு,
ஆயிர நாமத்து அண்ணல்—
தன்னையே வணங்கி வாழ்த்தி,
சரங்களைத் தெரிந்து தாங்கி,
பொன்மலை வில்லி னுன்தன்
படைக்கலம் பொருந்தப் பற்றி,
மின்னெயிற்று அரக்கர் தம்மேல்
ஏவினான்—வில்லின் செல்வன்.

பொ :- விற்ருழில் வன்மையாகிய செல்வத்தையுடைய இலக்கு வன், (நீ கூறிய) ‘அதனையே செய்வான்’ என (அனுமனுக்கு)ச் சொல்லி, ஆயிரம் திருப்பெயர்களையுடைய இறைவனாகிய இராம பிரானை வணங்கி வாழ்த்தி, அம்புகளைத் தெரிந்தெடுத்து, பொன் மயமான மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானது படைக் கலத்தினைப் பொருந்தச் செய்து மின்னலையொத்து ஒளிரும் பற் களையுடைய அரக்கர்மீது செலுத்தினான்.

கு :- அனுமன் கூறியதனை உளங்கொண்ட இலக்குவன் அரக்கர் மீது தெய்வப் படைக்கலத்தை ஏவத்துணிந்து, இராமபிரானை மனத்தால் வணங்கி வாழ்த்தி அம்பினைத் தெரிந்தெடுத்து அதன்கண் சிவபெருமானது பாசுபதாத்திரத்தினைப் பொருந்தச் செய்து பகைவர்மீது செலுத்தினான் என்பதாம். வில்லின் செல்வன், 'அன்னது புரிவென்' என்றோ, வணங்கி வாழ்த்தி, தெரிந்து தாங்கி, பற்றி ஏவினான் என முடிக்க. வில்லின் செல்வன் என்றது, இலக்குவனை. ஆயிரநாமத்து அண்ணல் என்றது இராமனை. பொன்மலை வில்லினான்—மேருமலையை வில்லாகக்கொண்ட சிவபெருமான். அம் முதல் வனது படைக்கலமாவது பாசுபதாத்திரம். (157)

இலக்குவன் ஏவிய பாசுபதப் படையினால் அரக்ககர் சேனையழிய இருள் நீங்குதல்கண்டு தேவர்கள் மயக்கந்தீர்தல்

8730. முக்கணான் படையை மூட்டி
விடுதலு மூங்கிற் காட்டிற்
புக்கதோ ருழித் தீயிற்
புறத்தினோ ருருவும் போகா
தக்கணத் தெரிந்து வீழ்ந்த
தரக்கர்தஞ் சேனை யாழித்
திக்கெலா மிருளுந் தீர்ந்த
தேவரு மயக்கந் தீர்ந்தார்.

முக்கணான் படையை மூட்டி
விடுதலும், மூங்கில் காட்டில்
புக்கது ஓர்ஊழித் தீயின்,
புறத்தின் ஓர்உருவும் போகாது
அக்கணத்து எரிந்து வீழ்ந்தது,
அரக்கர்தம் சேனை; ஆழித்
திக்குளலாம் இருளும் தீர்ந்த.
தேவரும் மயக்கம் தீர்ந்தார்.

பொ :- (இலக்குவன்) முன்று கண்களையுடையவனாகிய இறைவனது படைக்கலத்தைத் தொடுத்துச் செலுத்திய அளவில், மூங்கிற் காட்டிற் பற்றியதொரு ஊழிக்காலத் தீயினைப் போன்று புறத்தே ஒரு பொருளும் தப்பிப் போகாதவாறு அரக்கர் சேனை அப்பொழுதே

எரிந்து வீழ்ந்தது. கடலை எல்லையாகவுடைய திசைகள் யாவும் இருள் நீங்கின. தேவர்களும் மன மயக்கந் தீர்ந்து உணர்வு பெற்றார்கள்.

கு :- முக்கணான் என்பது, முன்று கண்களையுடையமையாற் பெற்ற காரணப் பெயர்; அஃது, முன்று கண்களையுடைய விநாயகர், வீரபத்திரர் முதலிய ஏனைய தெய்வங்களைக் குறக்காமல் இடுகுறியளவாய் நின்று சிவபெருமானையே குறித்தலின் காரணவிடுகுறிப் பெயரெனப்படும். முட்டி விடுதல்—இணைத்துச் செலுத்தல். வான கத்தாராகிய தேவரும் மயக்கந் தீர்ந்தார் எனவே மண்ணில் உள்ள வானர வீரர்கள் மயக்கந் தீர்ந்து உணர்வு பெற்றமை தானே பெறப்படும். (158)

மாயை நீங்கினமையால் வானர வீரர்கள் இலக்குவனை வந்தடைதல்

8731. தேவர்தம் படையை விட்டா
 னென்பது சிதைந்த செய்யா
 மாபெரு மாயை நீங்க
 மகோதரன் மறையப் போனான்
 ஏவரும் பிரிந்தா ரெல்லா
 மினமழை யிரிய வார்த்துக்
 கோவிளங் களிறறை வந்து
 கூடினா ராடல் கொண்டார்.

தேவர்தம் படையை விட்டான்
 என்பது சிந்தை செய்யா,
 மாபெரும் மாயை நீங்க
 மகோதரன் மறையப் போனான்;
 ஏவரும் பிரிந்தார் எல்லாம்,
 இனமழை இரிய ஆர்த்து,
 கோஇளங் களிறறை வந்து
 கூடினார்; ஆடல் கொண்டார்.

பொ :- ('இலக்குவன்) தேவர்க்குரிய (ஆற்றல்மிக்க) படைக் கலத்தைச் செலுத்தினான்' என்பதனை மனத்தில் எண்ணி, மிகப் பெரிய தனது மாயை நீங்கியொழிய, மகோதரன் என்னும் அரக்கன்

(அங்கு நில்லாது) மறைந்து சென்றான். (முன் தனித்தனியே) பிரிந்து போர்செய்த வானர வீரர்கள் யாவரும் எல்லாமாக மேகக் கூட்டங்கள் அஞ்சியோடுமாறு ஆரவாரித்துத் தலைமையுடைய இளைய ஆண்யானை போல்வானாகிய இலக்குவனை வந்தடைந்து (மகிழ்ச்சி மிகுதியாற்) கூத்தாடுதலைப் பொருந்தினார்கள்.

கு :- பிரிந்தார் எவரும், எல்லாம் (ஆக) ஆர்த்து வந்து கூடினார் ஆடல் கொண்டார் என இயையும். பிரிந்தார் என்றது, முன் தனித்தனியே பிரிந்து சென்று அரக்கரோடு பொருது நின்ற சுக்கிரீவன், அங்கதன், நீலன் முதலிய வானரத் தலைவர்களை; கோவிளங்களிறு—இளங்கோவாகிய களிறு என்க. இளங்கோ - அரசகுமாரனாகிய இலக்குவன். (159)

8732. யாவர்க்குந் தீதி லாமை
கண்டுகண், டுவகை ஏற,
தேவர்க்குந் தேவன் தம்பி
திருமனத் தையந் தீர்ந்தான்.
காவற்போர்க் குரக்குச் சேனை
கல்லெனக் கலந்து புல்ல,
பூவர்க்க மிமையோர் தூவப்
பொலிந்தனன்; றூதர் போனார்.

யாவர்க்கும் தீது இலாமை
கண்டுகண்டு, உவகை ஏற,
தேவர்க்கும் தேவன் தம்பி
திருமனத்து ஐயம் தீர்ந்தான்;
காவல்போர்க் குரக்குச் சேனை
கள்ளெனக் கலந்து புல்ல
பூவர்க்கம் இமையோர் தூவப்
பொலிந்தனர்; தூதர் போனார்.

பொ :- தேவர்கட்கெல்லாம் தேவனாகிய இராமனுடைய தம்பி இலக்குவன், (தன் சேனையிலுள்ளார்) யாவர்க்கும் எத்தகைய இடையூறும் நேராத தன்மையினைக் கண்டு உள்ளத்தே மகிழ்ச்சி பெருகித் தோன்றத் (தான் முன்கொண்ட) சந்தேகம் தீர்ந்தவனாகி (த் தனது) காவலிற் புரியும் போர்த்தொழிலையுடைய வானர சேனைகள் கல்லென்ற ஆரவாரத்துடன் (தன்னைச்) சேர்ந்து தழுவி நிற்கவும், வான

வர்கள் இன மலர்களை (மழைபோற்) சொரிந்து வாழ்த்தவும் (வெற்றிப்) பொலிவுடன் விளங்கினான். தூதர்கள் (அச் செய்தியைச் சொல்ல, இராவணனிடம்) சென்றார்கள்.

கு :- தேவர்க்குந் தேவன்—தேவதேவன் எனப் போற்றப் பெறுந் திருமால்; என்றது, அவனது அமிசமாகிய இராமபிரானை. தம்பி என்றது, இலக்குவனை. தம்பி, கண்டு கண்டு ஐயம் தீர்ந்தானாகி, குரக்குச் சேனை கலந்து புல்ல, இமையோர் பூவர்க்கம் தூவப் பொலிந்தான் என முடிக்க. தூதர் என்றது, இராவணனுடைய தூதர்களை. (160)

அரக்கராகிய தூதர்கள் சென்று
இராவணனுக்கும் இந்திரசித்திற்கும்
போர்க்களத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை எடுத்துரைத்தல்

8733. இலங்கையர் கோனை யெய்தி
யெய்திய துரைத்தார் நீவிர்
விலங்கினிர் போலும் வெள்ள
நூற்றையோர் வில்லால் வேழக்
குலங்களி னோடுங் கொல்லக்
கூடுமோ வென்னக் கொன்றை
அலங்கலான் படையி னென்று
ரன்னதே லாகு மென்றான்.

இலங்கையர் கோனை எய்தி,
எய்தியது உரைத்தார்; 'நீவிர்
விலங்கினிர் போலும்; வெள்ளம்
நூற்றை ஓர்வில்லால், வேழக்
குலங்களினோடும் கொல்லக்
கூடுமோ? என்ன, 'கொன்றை
அலங்கலான் படையின்' என்றார்;
'அன்னதேல், ஆகும்' என்றான்.

பொ :- (சென்ற தூதர்கள்) இலங்கையர் வேந்தனாகிய இராவணனை அடைந்து (போர்க்களத்தில்) நிகழ்ந்த செய்தியை எடுத்துரைத்தார்கள். (அதுகேட்ட இராவணன், அவர்களை நோக்கி) 'நீங்கள் (அஞ்சி) விலகித் திரும்பினீர் போலும்? யானைக் கூட்டத்

துடன் நூறுவெள்ளம் சேனைகளையும் ஒரு வில்லாலே கொன்ற
ழித்தல் இயலுமோ?' என வினவ, 'கொன்றை மாலையையணிந்த
சிவபெருமானது படைக்கலமாகிய பாசுபதத்தால் (இவ்வாறு நம்
சேனை அழிவுற்றது) என்று விடை பகர்ந்தார்கள் (தூதர்கள்).
(அதனைக்கேட்ட இராவணன்) 'சிவனது படைக்கலமாகிய' அது
வாயின் அவ்வாறு அழிக்கவல்லதே என உடன்பட்டுரைத்தான்.

கு:- தூதர் வார்த்தையினைக் கேட்ட இராவணன், இலக்கு
வனது வில் ஒன்றினால் தன்னுடைய நூறுவெள்ளஞ் சேனைகளும்
அழிந்தது என்னும் செய்தியை நம்ப முடியாதவனாகித் தூதர்களைப்
பார்த்து 'நீங்கள் இலக்குவனது அம்புக்குப் பயந்து அங்கு நில்லாது
இங்குத் திரும்பி ஓடிவந்துவிட்டீர்களோ? நூறுவெள்ளம் சேனை
களும் இலக்குவனது வில் ஒன்றினால் அழிந்துபட்டது எவ்வாறு?'
என வினவ, அதுகேட்ட தூதர்கள், 'இலக்குவன் வில்லில்
தொடுத்து ஏவிய படைக்கலம் சிவபெருமானது பாசுபதாத்திரம்'
என்று மறுமொழிகூற, அதன் ஆற்றலையுணர்ந்த இராவணன்,
'அதுவாயின் நூறுவெள்ளம் சேனைகளையும் ஒருசேர அழிக்க
வல்லதே' எனக் கூறித் தூதர் வார்த்தையினை ஏற்றுக்கொண்டான்
என்பதாம்.

(161)

8734. தோடவி ழலங்க லென்சேய்க்

குணர்த்துமி னென்னச் சொன்னா

னோடினார் சாரர் வல்லை

யுணர்த்தினர் துணுக்க மெய்தா

ஆடவர் திலகன் யாண்டை

யானிக லனும னேனோர்

வீடணன் யாங்க ணுள்ளா

ருணர்த்துமின் விரைவி னென்றான்.

‘தோடுஅவிழ் அலங்கல் என்சேய்க்கு

உணர்த்துமின்’ என்னச் சொன்னான்;

ஓடினார், சாரர் வல்லை

உணர்த்தினர்; துணுக்கம் எய்தா,

ஆடவர் திலகன், ‘யாண்டையான்

இகல் அனுமன்? ஏனோர்,

வீடணன் யாங்கண் உள்ளார்?

உணர்த்துமின் விரைவின்’ என்றான்.

பொ :- 'இதழ்கள் முறுக்கவிழ்ந்து மலர்ந்த மலர்களாகிய மாலையினை யணிந்த என் மைந்தன் இந்திரசித்துக்கு இச்செய்தியை அறிவிப்பீராக' என (இராவணன், தூதர்களை நோக்கிச்) சொன்னான். (அப் பணியினை மேற்கொண்டு) ஓடியவர்களாகிய தூதர்கள் (அச் செய்தியை, இந்திரசித்துக்கு) விரைந்து தெரிவித்தார்கள். ஆண் மையிற் சிறந்த வீரர்கட்கெல்லாம் திலகம்போற் சிறந்தவனாகிய இந்திரசித்து, மனந்துணுக்குற்று 'வன்மைமிக்க அனுமன் எவ் விடத்துள்ளான்? வீடணன் முதலிய ஏனையோர்கள் எவ்விடங் களில் உள்ளார்கள்? விரைந்து தெரிவிப்பீராக' என (த் தூதரை நோக்கி) வினவினான்.

கு :- தோடு - இதழ். அவிழ்தல் - முறுக்கவிழ்ந்து மலர்தல். அலங்கல்-மாலை. 'என்சேய்க்கு உணர்த்துமின்' என்பது இராவணன் தூதர்களை நோக்கிக் கூறியது. சாரர்-தூதர். ஆடவர் திலகன் என்றது ஆண்மைமிக்க வீரர் எல்லாருள்ளும் சிறந்தோனாகிய இந்திரசித்தனை. இகல் அனுமன் யாண்டையான்? வீடணன், ஏனோர் யாங்கண் உள்ளார்? விரைவின் உணர்த்துமின்' என்பது, இந்திரசித்து தூதர்களை நோக்கி வினவியது. (162)

8735. வந்தில னிராமன் வேறோர்

மலையுளா னுந்தை மாயம்

தந்தன தீர்ப்பான் போனா

னுண்பன தாழ்க்கத் தாழா

தெந்தையீ தியன்ற தென்றார்

மகோதரன் டாண்டை யென்றான்

அந்தரத் திடையா னென்ன

விராவணி யழகி தென்றான்.

'வந்திலன் இராமன் ; வேறுஓர்

மலைஉளான் ; உந்தை மாயம்

தந்தன தீர்ப்பான் போனான்,

உண்பன தாழ்க்க தாழாது;

எந்தை! ஈது இயன்றது' என்றார்;

'மகோதரன் யாண்டை?' என்றான்;

'அந்தரத் திடையான்' என்ன,

இராவணி 'அழகிது' என்றான்.

பொ:- இராமன் (போர்நிகழ்மிடத்திற்கு) வந்தானல்லன் (அவன்) வேறொரு மலையின்கண்ணே தங்கியுள்ளான்; உன் தந்தை (இராவணன்) மாயத்தாற் செய்வனவாகிய தீங்குகளை யெல்லாம் (முன்னறிந்து) விலக்குபவனாகிய வீடணன், (வானர சேனைகள்) உண்ணுதற்குரியனவாகிய உணவுகள் வரத்தாழ்த்தமையால் (அவற்றைத்) தாமதமின்றிக் கொணர்தற்கு (ப் புறத்தே) சென்றுள்ளான், எந்தையே! இதுவே (அங்கு) நிகழ்ந்த செய்தியாகும்' என்று (தூதர்கள் கூறினர். அதனைக் கேட்ட இந்திரசித்து) 'மகோதரன் எவ்விடத்துள்ளான்?' என வினவ, 'அவன் ஆகாயத்தின்கண்ணே மறைந்தான்' என (த் தூதர்) கூற இராவணன் மைந்தனாகிய இந்திரசித்து, '(மகோதரன் செயல்) அழகாயிருக்கிறது' என (இகழ்ந்து) கூறினான்.

கு:- உந்தை என்றது, 'கேட்போனாகிய இந்திரசித்தின் தந்தையை. 'உந்தை மாயம் தந்தன தீர்ப்பான்' என்றது, உன் தந்தையாகிய இராவணன் இராம இலக்குவர் திறத்து வஞ்சனையாற் செய்யும் தீங்குகளையெல்லாம் முன்னறிந்து தீர்ப்பதனைக் கடமையாகக் கொண்டுள்ள உன் சிறிய தந்தையாகிய வீடணன் எனக் குறித்தவாறு, தீர்ப்பான், வினையாலணையும் பெயர். தீர்ப்பான், உண்பன தாழ்க்க, தாழாது போனான் என இயைத்துப் பொருள் கொள்க, தாழ்க்க-தாமதித்தலால்; செயவென்னும் எச்சம் காரணப் பொருளில் வந்தது. இராவணி என்பது, இராவணன் மைந்தன் என்ற பொருளில் இந்திரசித்திற்கு இந்நூலாசிரியர் படைத்து வழங்கிய பெயராகும். அந்தரம்-வானம். உண்ணுகின்றவன் உணவிலுள்ள கற்களைக் கடித்தவண்ணம், சமைத்தவனை நோக்கி, 'நன்கு அட்டாய்' என்புழிபோல், இந்திரசித்து 'அழகிற்று' எனக்கூறிய இம்மொழியும் தன்னுடன் சென்ற சேனைகளெல்லாம் அழிந்து படவும் தான்மட்டும் ஆகாயத்தில் மறைந்து தப்பிய மகோதரனது செயலை இகழ்ந்துரைக்கும் குறிப்பினதாகும். (163)

'பிரமாத்திரத்தினைப் பகைவர்மேல் எவுதற்கு இதுவே ஏற்றகாலம்' என எண்ணிய இந்திரசித்து முறைப்படி வேள்வியினைச் செய்தல்

8736. கால மீதெனக் கருதிய

* விராவணன் காதல்

ஆல மாமர மொன்றினை

விரைவினி லடைந்தான்

மூல வேள் விக்கு வேண்டுவ
கலப்பைகண் முறையால்
கூல நீங்கிய விராக்கதப்
பூசுரர் கொணர்ந்தார்.

‘காலம் ஈது’ எனக் கருதிய
இராவணன் காதல்,
ஆல மாமரம் ஒன்றினை
விரைவினில் அடைந்தான் ;
மூல வேள்விக்கு வேண்டுவ
கலப்பைகள் முறையால்
கூலம் நீங்கிய இராக்கதப்
பூசுரர் கொணர்ந்தார்.

பொ :- (தான் பிரமாத்திரம் விடுவதற்குரிய) காலம் இதுவே என எண்ணிய இராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்து, பெரியதோர் ஆலமரத்தின் அடியிடத்தை விரைவாகச் சென்றடைந்தான், ஒழுக்க நெறியைவிட்டு விலகிய அரக்கர்குல வேதியர்கள், முதன்மையுடைய யாகத்திற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சாதனங்களை முறைமைப்படக் கொண்டு சேர்த்தார்கள்.

கு :- இராவணன் காதல் - இராவணன் மகன்; இந்திரசித்து. அன்பென்னும் பொருளுடைய காதல் என்னும் சொல், இங்கு ஆகு பெயராய், அன்பு செய்தற்குரிய மகன் என்னும் பொருளை யுணர்த்தி நின்றது. கூலம் நீங்கிய இராக்கதப் பூசுரர், மூல வேள் வி க்கு வேண்டுவ கலப்பைகள் முறையாற் கொணர்ந்தார் என இயையும். கூலம்-ஒழுக்கம்; இராக்கதப் பூசுரர் என்றது, வேதங்களை முறைப் படஒதி அரக்கர் குலத்தினருக்கு ஆக்கங் கருதி வேள்வித் தொழில் புரியும் வேதியர்களை இவர்கள் வேதங்களை யுணர்ந்தாராயினும் பார்ப்பான் பிறப்பு, ஒழுக்கம் குன்றக்கெடும் (திருக்குறள்) என்றவாறு உயிரினும் சிறந்த ஒழுக்கத்தை விட்டமையின், இரக்கமற்ற இழிந்த பிறப் பினராயினர் என்பார், ‘கூலம் நீங்கிய இராக்கதப் பூசுரர்’ எனக் குறித்தார். கலப்பைகள்-வேள்வி செய்ததற்கு வேண்டப் படும் சுருக்கு, சுருவம் முதலிய சாதனங்கள்.

(164)

8737. அம்பி னாற்பெருஞ் சமிதைக

ளமைத்தன னனவிந்

றும்பை மாமலர் தூவினன்

காரியெட் சொரிந்தான்

கொம்பு பல்லொடு கரியவெள்
 ளாட்டிருங் குருதி
 வெம்பு வெந்தசை முறையினிட்
 டெண்ணெயால் வேட்டான்.

அம்பினால் பெருஞ் சமிதைகள்
 அமைத்தனன் ; அனலில்
 தும்பை மாமலர் தூவினன் ;
 காரிள் சொரிந்தான் ;
 கொம்பு பல்லொடு, கரிய
 வெள்ளாட்டு இருங்குருதி,
 வெம்பு வெந்தசை முறையின்இட்டு,
 எண்ணெயால் வேட்டான்.

பொ :- (இந்திரசித்து) வேள்விக்குரிய சமித்துக்களை அம்பி
 னாலேயே (துணித்து) அமைத்துக்கொண்டான் ; வேள்வித் தீயில்
 பெருமைவாய்ந்த தும்பை மலர்களைத் தூவினான் ; கருமை நிற
 முடைய எள்ளினைச் சொரிந்தான் ; கொம்பு, பல் இவற்றுடன் கூடிய
 கருமை நிறம்வாய்ந்த வெள்ளாட்டின் பெருகிய இரத்தத்தையும்
 வேகக்கூடிய வெவ்விய தசையினையும் முறையாக இட்டு எள்ளின்
 நெய்யைச் சொரிந்து ஓமஞ் செய்தான்.

கு :- இந்திரசித்து, தன் பகைவரையழித்தற்பொருட்டுச் செய்த
 யாகம், உலகம் நலம்பெறுதற்பொருட்டுத் தூய நற்பொருள்களைத்
 துணையாகக்கொண்டு ஒழுக்கம்மிக்க அந்தணர்களாற் செய்யப்படும்
 நல்வேள்விக்குமுற்றிலும் மாறுபட அமைந்த தன்மையினை ஆசிரியர்
 இச் செய்யுளின் குறித்துள்ளமை கூர்ந்து நோக்கத்தக்கதாகும். (165)

வேள்வி முற்றிய இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்துடன்
 வானிற்சென்று மறைந்திருத்தல்

8738. வலஞ்சு ழித்துவந் தெழுந்தெரி
 நறுவெறி வயங்கி
 நலஞ்சு ரந்தன பெருங்குறி
 முறைமையி னல்கக்

குலஞ்சு ரந்தெழு கொடுமையான்
முறையினிற் கொண்டே
நிலஞ்சு ரந்தெழு வென்றியென்
றும்பரி நிமிர்ந்தான்.

வலம்சுழித்து வந்து எழுந்து எரி,
நறுவெறி வயங்கி,
நலம் சுரந்தன பெருங்குறி
முறைமையின் நல்க,
குலம் சுரந்துஎழு கொடுமையான்,
முறையினின் கொண்டே,
'நிலம்சுரந்து எழும் வென்றி'
என்று உம்பரின் நிமிர்ந்தான்.

பொ : - (வேள்விக் குண்டத்தில் உள்ள) தீயானது நறுமணத்
துடன் விளங்கி வலப்பக்கமாகச் சுழன்று வந்து மேலெழுந்து நன்
மையை விளைப்பனவாகிய பெரிய அறிகுறிகளை முறைப்படி புலப்
படுத்திக்காட்ட, (அரக்கர்) குலத்தில் ஊற்றெடுத்துப் பெருகும்
கொடுமைகட்கெல்லாம் நிலைக்களமான இந்திரசித்து அம்முறையினை
ஆதரவாகக் கொண்டு (நமக்குச்) 'செரு நிலத்தில் வெற்றி பெருகித்
தோன்றும்' என்று விசம்பின்மேல் உயர்ந்து சென்றான்.

கு : - பகைவரை வென்றழித்தற் பொருட்டுக் கொடுமையுடைய
வேள்வியினை இயற்றிய இந்திரசித்து, அவ் வேள்வியின்கண்ணே
ஓமத்தி வலஞ் சுழித்து எழுந்து நறுமணத்துடன் விளங்குதல் முத
லிய நிகழ்ச்சிகளை நல்ல அறிகுறிகளாகக் கண்டு போரில் தனக்கு
வெற்றியுண்டாதல் நிச்சயம் என்பதனை உறுதியாகத் தன் உள்ளத்
திற் கொண்டவனாய், இலக்குவன்மேற் பிரமாத்நிரத்தை விடுதற்
கெண்ணி விசம்பின்மீது உயர்ந்தான் என்க. எரி, நறு வெறி
மயங்கி, வலஞ் சுழித்து வந்து எழுந்து, நலஞ் சுரந்தன பெருங்குறி
முறைமையின் நல்க என இயைத்துரைக்க. குலம் சுரந்து எழு
கொடுமையான் என்றது இந்திரசித்தினை. 'நிலம் வென்றி சுரந்து
எழும்' என்பது அவனது உட்கோள்.

(166)

8639. விசம்பு போயினன் மாயையின்
பெருமையான் மேலைப்
பசும்பொ னுட்டவர் நாட்டமு
முள்ளமும் படரா

அசும்பு விண்ணிடை யடங்கினன்
முனிவரு மறியார்
தசும்பு நுண்ணெடுங் கோளொடு
காலமுஞ் சார.

விசும்பு போயினன், மாயையின்
பெருமையான் ; மேலைப்
பசும்பொன் நாட்டவர் நாட்டமும்
உள்ளமும் படரா,
அசும்பு விண்ணிடை அடங்கினன் ;
முனிவரும் அறியார் ;
தசும்பு நுண்ணெடுங் கோளொடு
காலமும் சார.

பொ : - (யாவரையும் மயக்குந்தன்மையாகிய) மாயத்தின் மிகுதியை யுடையவனாகிய இந்திரசித்து (வானப் பெருவெளியில்) அசையுந் தன்மையனவாகிய நுண்ணிய நீண்ட கோள்களுடன், (வெற்றியைத் தரும்) காலமும் சேர ஆகாயத்திற் சென்றவனாகி, மேலேயுள்ள பசிய பொன்மயமான துறக்கவுலகத்தவராகிய தேவர்களுடைய கண்களும் உள்ளமும் (ஊடுருவிச்) செல்லவொண்ணாத நீர்த் திவலையையுடைய வானத்திடையிலே நுண்ணுருவுடையவனாய் ஒடுங்கினான் ; (அவனது இருப்பினை) முனிவர்களும் அறிய முடியாதவராயினர்.

கு : - மாயையின் பெருமையான் என்றது, பெரிய மாயச் செய்கையையுடையவனாகிய இந்திரசித்தினை. மாயையின் பெருமையான், தசும்பு நுண்ணெடுங்கோளொடும் காலமும் சார விசும்பு போயினன் ; மேலைப் பசும்பொன் நாட்டவர் நாட்டமும் உள்ளமும் படரா அசும்பு விண்ணிடை அடங்கினன் எனவும், (அவனை) முனிவரும் அறியாராயினர் எனவும் இயைத்துரைக்க. மேலைப் பசும்பொன்னுடு என்றது மேலேயுள்ள துறக்கவுலகத்தை. பொன்னுட்டவர்-தேவர்கள். நாட்டம்-கண். படர்தல்-ஊடுருவிச் செல்லுதல். அசும்பு-நீர்த் திவலை. அடங்குதல்-ஒடுங்குதல். தசும்பு-ததும்பு; தகரத்திற்குச் சகரம் போலியாய் வந்தது; ததும்புதல்-அசைதல்; இயங்குதல். கோள்-கிரகம். காலம் என்றது, வெற்றிபெறுதற்குரிய நற்காலத்தை.

(167)

மகோதரன். மாயையினால் இந்திரனாக வெள்ளை யானையின்
மேல் அமர்ந்து போருக்கு வர, அது கண்டு வானரர்
திகைப்புற்று வருந்துதல்

8740. அணைய னின்றன னவ்வழி
மகோதர னறிந்தோர்
வினைய மெண்ணின னிந்திர
வேடத்தை மேவித்
துணைவ லத்தயி ராவதத்
தெருத்தின்மேற் றேன்றி
முனைவர் வானவ ரவரொடும்
போர்செய மூண்டான்.

அணையன் நின்றனன் ; அவ்வழி
மகோதரன் அறிந்து,ஓர்.
வினையம் எண்ணினன், இந்திர
வேடத்தை மேவி,
துணைவலத்து அயிரா வதத்து
எருத்தின்மேல் தோன்றி,
முனைவர் வானவர் அவரொடும்
போர்செய மூண்டான்.

பொ :- அத் தன்மையனாகிய இந்திரசித்து (விசும்பில் உருக்
கரந்து) நின்றான் ; அவ்விடத்து மகோதரன் அதனையறிந்து ஒரு
சூழ்ச்சிச் செயலை நிகழ்த்துதற்கு எண்ணியவனாய், இந்திரனது உரு
வத்தைத் தான் மேற்கொண்டு விரைவும் வன்மையும் உடைய
வெள்ளை யானையின் பிடரினமேல் அமர்ந்து முனிவர் தேவர் முதலிய
வர்களோடும் கூடி (இலக்குவன் முதலியவருடன்) போர் செய்தற்கு
முற்பட்டான்.

கு :- அணையன்-அத் தன்மையன் ; என்றது, தேவர் முனிவர்
முதலியவர்களாலும் கண்டுகொள்ள முடியாத மாயத்தன்மையினை
யுடைய இந்திரசித்தினை. வினையம்-சூழ்ச்சிச் செயல். துணைவு-
விரைவு. வலம்-வன்மை. ஐராபதம்-இந்திரனுக்குரிய ஊர்தியாகிய
வெள்ளை யானை. முனைவர்-முனிவர். இந்திரசித்து நுண்ணிய உரு
வுடன் மேகத்தில் மறைந்து நின்றலையறிந்த மகோதரன் தனது
மாயையின் வன்மையால், இந்திரனது வடிவத்தை மேற்கொண்டு

வெள்ளை யானையின்மேல் அமர்ந்து முனிவர்களையும் தேவர்களையும்
தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு இலக்குவன் முதலியோருடன்
போர்செய்ய முற்பட்டான் என்பதாம். (168)

8741: அரக்கர் மானிடர் குரங்கெனு
மவையெலா மல்லா
உருக்கள் யாவுள வுயிரினி
யுலகத்தி னுழல்வ
தருக்கு போர்க்குடன் வந்துள
வாமெனச் சமைத்தான்
வெருக்கொ ளப்பெருங் கவிப்படை
குலை ந்தது விலங்கி.

‘அரக்கர் மானிடர் குரங்குளனும்
அவைஎல்லாம் அல்லா
உருக்கள் யாவுள உயிர்இனி
உலகத்தின் உழல்வ,
தருக்கு போர்க்கு உடன்வந்து
ளவாம்’ எனச் சமைத்தான்;
வெருக்கொளப் பெருங் கவிப்படை
குலைந்தது, விலங்கி.

பொ :- (தன் இனத்தவராகிய) அரக்கரும் (பகைவர் இனத்தவ
ராகிய) மனிதரும் குரங்கும் ஆகிய அவையல்லாத உருவங்களை
யுடையவாய் இவ்வுலகத்தில் திரிவனவாகிய உயிரினங்கள் யாவை
யுள்ளன அவை எல்லாமும் இப்பொழுது (இலக்குவன் முதலாயின
ரோடு) செருக்கிச் செய்யும் போர்க்கு (த் துணைசெய்ய) உடன் வந்
துள்ளன எனக் கண்டோர் கருதும்படி (மகோதரன் தன் மாயத்
தால்) படைத்துக் காட்டினான். (அதுகண்டு) பெரிய வானர சேனை
அச்சம் கொண்டமையால் (போரிற்) பின்வாங்கி நடுக்கமுற்றது.

கு :- அரக்கர்க்கும் மனிதர் வானரர்கட்கும் இடையே நிகழும்
இப் போரில் அவ் விரு திறத்தார்க்கும் வேறுபட்ட உடம்பினையுடைய
உயிரினங்களாக இவ் வுலகத்தில் திரிவனவாகிய பல்வேறுடம்
புடைய உயிரினங்களையும் மகோதரன் தன் மாயையின் வல்லமை
யால் தனக்குத் துணையாகப் படைத்துக் கொண்டு போர் செய்ய முற்
பட்டபொழுது, அவற்றைக் கண்ட வானரசேனை அஞ்சி நடுங்கிப்
பின்னிட்டது என்றவாறு.

8742. கோடு நான்குடைப் பானிறக்
 குன்றமேற் கொண்டான்
 ஆட லிந்திர னல்லவர்
 யாவரு மமரர்
 சேடர் சிந்தனை முனிவர்க
 ளமர் பொரச் சீறி
 ஊடு வந்துற்ற தென்கொலோ
 நிபமென வுலைந்தார்.

‘கோடு நான்குடைப் பால்நிறக்
 குன்றமேல் கொண்டான்
 ஆடல் இந்திரன்; அல்லவர்
 யாவரும் அமரர்,
 சேடர், சிந்தனை முனிவர்கள்;
 அமரர் பொரச்சீறி,
 ஊடு வந்துஉற்றது என்கொலோ,
 நிபம்?’ என உலைந்தார்.

பொ.- ‘நான்கு தந்தங்களையுடைய பால்போலும் வெண்ணிறம்
 வாய்ந்த மலையினையொத்த யானையினை ஊர்தியாகக்கொண்டு (அதன்
 மேல் ஏறிச்) செலுத்துபவன், போர்த் தொழிலில் வல்ல இந்திரன்;
 (அவனைச் சுற்றியுள்ள) ஏனையோர் தேவர்களும் சேடர்களும் (பரம்
 பொருளைத்) தியானித்தலையுடைய முனிவர்களும் (ஆவார்கள்). இவர்
 கள் அனைவரும் நம்முடன் இகல்கொண்டு) போரைச் செய்தற்கு
 வெகுண்டு (இப் போர்க்களத்தின்) இடையே வந்துசேர்ந்தது எக் கார
 ணத்தினாலோ’ என (வானரவீரர்கள் திகைப்புற்று) வருந்தினார்கள்.

கு :- ‘விண்ணர் வேந்தனாகிய இந்திரன் தேவர்களையும் முனிவர்
 களையும் துணையாகக் கொண்டு நம்மிது வெகுண்டு இவ்வாறு போர்
 செய்ய வருதற்குக் காரணமாக நாம் செய்த பிழை யாது?’ என
 வானர வீரர்கள் திகைப்புற்று வருந்தினார்கள் என்பதாம். ‘கோடு
 நான்குடைப் பால்நிறக் குன்றம்’ என்றது, நான்கு தந்தங்களை
 யுடைய ஐராவதம் என்னும் வெள்ளை யானையை. அமர் பொரச் சீறி
 ஊடு உற்றது நிபம் என்கொலோ என இயையும். நிபம்—காரணம்.

‘முனிவர், வானவர் முதலியோர் நம்முடன் போர்செய்ய வருவ தற்குக் காரணம் யாது?’ என இலக்குவன் அனுமனை நோக்கி வினவுதல்

8743. அனுமன் வாண்முக நோக்கின
 ஞாயிறை யகற்றித்
 தனுவ லங்கொண்ட தாமரைக்
 கண்ணவன் றம்பி
 முனிவர் வானவர் முனிந்துவந்
 தெய்தயா முயன்ற
 துனியி தென்கொலோ சொல்லுதி
 யுணர்ந்தெனச் சொன்னான்.

அனுமன் வாள்முகம் நோக்கினன்,
 ஆழியை அகற்றித்
 தனுவலம் கொண்ட தாமரைக்
 கண்ணவன் தம்பி,
 ‘முனிவர் வானவர் முனிந்து
 வந்துளய்த, யாம்முயன்ற
 துனிஇது என்கொலோ? சொல்லுதி,
 உணர்ந்து’ எனச்சொன்னான்.

பொ :- (தன் கையிற் கொண்ட) சக்கரப் படையை நீக்கி வில்லை வலக் கையிற் கொண்ட செந்தாமரை மலர்போலும் கண்களையுடைய இராமபிரானது தம்பியாகிய இலக்குவன், அனுமனது ஒளி பொருந் தியமுகத்தை நோக்கியவனாய், ‘முனிவர்களும் தேவர்களும் வெகுண்டு (நம்முடன் போர்செய்ய) வருமாறு நாம் செய்த வெறுக்கத்தக்க குற் றம் யாதோ? ஆராய்ந்து கூறுவாயாக’ என்று கூறினான்.

கு :- சொல்லின் செல்வனாகிய அனுமனது முகம் அவனது சிங் தனையாற்றலைப் புலப்படுத்தும் முறையில் ஒளியுடன் திகழ்வதனைப் புலப்படுத்துவார் ‘அனுமன் வாள்முகம்’ என அடைமொழி புணர்த் துக் கூறினார். வாள்—ஒளி. செந்தாமரை மலர்போலும் கண்களை யுடைய திருமாலே இராமனாக அவதரித்து, தன் கையிலுள்ள சக்கரா யுதத்தை அகற்றி வில்லைக் கையிற்கொண்டு அரக்கர்களைப் பொரு தழித்தற்கு வந்துள்ளான் என அறிவுறுத்துவார், ‘ஆழியை அகற்

றித் தனுவலங் கொண்ட தாமரைக் கண்ணவன்' என்றார். ஆழி-
சக்கராயுதம். தனு-வில். துனி-வெறுப்பு; ஆகுபெயரால் வெறுத்தற்
குக் காரணமாகிய குற்றத்தையுணர்த்தியது. (171)

அந் நிலையில் இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தை
இலக்குவன்மேல் ஏவுதல்

8744. இன்ன காலையி னிலக்குவன்
மேனிமே லெய்தான்
முன்னை நான்முகன் படைக்கல
மிமைப்பதன் முன்னம்
பொன்னின் மால்வரைக் குரீஇயின
மொய்ப்பது போல
மன்ன லாந்தர மல்லன
சுடர்க்கணை பாய்ந்த.

இன்ன காலையின் இலக்குவன்
மேனிமேல் எய்தான்,
முன்னை நான்முகன் படைக்கலம்;
இமைப்பதன் முன்னம்
பொன்னுல் மால்வரைக் குரீஇ
இனம் மொய்ப்பதுபோல,
மன்னல் ஆம்தரம் அல்லன
சுடர்க்கணை பாய்ந்த.

பொ :- இவ்வாறு (அனுமனை நோக்கி இலக்குவன்) வினவும்
நேரத்தில் (வானில் மறைந்து நின்ற இந்திரசித்து) காலத்தால் முற்
பட்ட முதியோனாகிய நான்முகனது படைக்கலத்தை இமைப்பொழு
திற்குள் இலக்குவனது மேனியின்மேற் செலுத்தினான். பொன்மய
மான பெரிய மலையின் மேலே குருவியென்னும் சிறிய பறவை
பினங்கள் நெருங்கி மொய்ப்பதனையொத்து (இன்னத் தன்மைய
என்று) சொல்லுந் தன்மையவல்லாத ஒளிமிக்க அம்புகள் (இலக்குவ
னது மேனியிற்) பாய்ந்து தைத்தன.

கு :- இன்ன காலையில் (இந்திரசித்து) முன்னை நான்முகன்
படைக்கலம் இலக்குவன் மேனிமேல் இமைப்பதன் முன்னம் எய்
தான் என்க. எய்தான் என்னும் வினைக்குக் கருத்தாவாகிய இந்திர

சித்து என்னும் எழுவாய் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பொன்னிற மேனியனாகிய இலக்குவனது உடம்பின்மேல் ஒளிமிக்க அம்புள் தொகுதியாகப் பாய்ந்து தைத்தமைக்கு, பொன்மலையில் குருவிக் கூட்டங்கள் பறந்துசென்று தங்கினமையை உவமை கூறினார். இது பண்பும் தொழிலும் பற்றிவந்த உவமை. (172)

பிரமாத்திரத்தால் தாக்கப்பட்டு இலக்குவன்
உணர்வற்று வீழ்தல்

8745. கோடி கோடி நூ ரூயிரஞ்
சுடர்க்கணைக் குழாங்கள்
மூடி மேனியை முற்றுறச்
சுற்றின மூழ்க
ஊடு செய்வதொன் றுணர்ந்தில
னுணர்வுபுக் கொடுங்க
ஆடல் மாக்கரி சேவக
மமைந்தென வசைந்தான்.

கோடி, கோடி, நூராயிரம்
சுடர்க்கணைக் குழாங்கள்
மூடி மேனியை முற்றுறச்
சுற்றின மூழ்க,
ஊடு செய்வதுஒன்று உணர்ந்திலன்,
உணர்வுபுக்கு ஒடுங்க,
ஆடல் மாக்கரி சேவகம்
அமைந்தென, அசைந்தான்.

பொ :- கோடி கோடி நூராயிரம் என்னும் தொகையினவாகிய கொடிய அம்பின் தொகுதிகள் (இலக்குவனது) மேனியை முழுவதுமாக மூடி மறைத்தனவாய்த் தைத்துப் பதிதலால் அவ் விடை நேரத்தில் இன்னது செய்வது என்று உணர இயலாதவனாகித் தன்னுணர்வு உள்ளே சென்று ஒடுங்க, போர்வலி மிகு பெருமைவாய்ந்த யானையானது தான் துயிலுமிடத்தில் அயர்ந்து துயில் கொண்டாற் போன்று செயலற்றுத் தளர்ந்து கிடந்தான் (இலக்குவன்).

கு :- ஆடல் — வன்மை. சேவகம் — யானை துயிலுமிடம். அசைதல்—செயலற்றுத் தளர்தல். (173)

‘இந்திரனாகி வந்தவனை அந்தரத்து எற்றுவேன்’ என எழுந்த
அனுமன் பிரமாத்திரத்தால் அயர்ந்து வீழ்தல்

8746. அனும னிந்திரன் வந்தவ

னென்கொலி தமைந்தான்
இனியெ னெற்றுவன் களிற்றினோ
டெடுத்தென வெழுந்தான்
தனுவி னாயிர கோடிவெங்
கடுங்கணை தைக்க
நினைவுஞ் செய்கையு மறந்துபோய்
நெடுநிலஞ் சேர்ந்தான்.

அனுமன், ‘இந்திரன் வந்தவன்
என்கொல், இது அமைந்தான்?
இனிஎன்? எற்றுவன், களிற்றினோடு
எடுத்து’ என எழுந்தான்,
தனுவின் ஆயிரகோடி வெங்
கடுங்கணை தைக்க,
நினைவும் செய்கையும் மறந்துபோய்,
நெடுநிலம் சேர்ந்தான்.

பொ :- (அதுகண்ட) அனுமன், ‘வந்தவனோ இந்திரன், (நம்
மோடு போர் செய்தலாகிய) இதனை எது கருதி மேற்கொண்டான்?
(இவ்வாறு இகல் மேற்கொண்டு வந்துள்ள) இப்பொழுது செய்தற்குரி
யது வேறு என்ன இருக்கிறது? (இவனை) யானையோடும் எடுத்து
எற்றித் தள்ளுவேன்’ எனக் கிளர்ந்து எழுந்தவன், (தனது) உடம்
பின்கண்ணே ஆயிரங்கோடி வெம்மைமிக்க அம்புகள் தைத்து
ஊன்றுதலால் தன் நினைவும் செயலும் மறந்துபோய் (மூர்ச்சை
யுற்று) நெடிய தரையிற் சேர்ந்தான்.

கு :- அனுமன், எழுந்தான், கணைதைக்க, நினைவும் செய்கை
யும் மறந்துபோய் நெடுநிலஞ் சேர்ந்தான் என முடிக்க. ‘வந்தவன்
இந்திரன். இது என்கொல் அமைந்தான்? இனி என்? களிற்றினோடு
எடுத்து எற்றுவன்’ என்பது, அனுமன் தன் மனத்து எண்ணிய
எண்ணம். தைக்க—தைத்தலால்; செயவெனச்சம் காரணப்பொருளில்
வந்தது. தனு—உடம்பு. நிலஞ்சேர்தல் என்றது—மூர்ச்சையாகித்
தரையில் வீழ்தலை.

சுக்கிரீவன் வீழ்தல்

8747. அருக்கன் மாமக னூடகக்
 குன்றின்மே லலர்ந்த
 முருக்கின் கானக மாமெனக்
 குருதிநீர் முடுகத்
 தருக்கி வெஞ்சரந் தலைத்தலை
 மயங்கின தைக்க
 உருக்கு செம்பன்ன கண்ணின
 னெடுநில முற்றான்.

அருக்கன் மாமகன், ஆடகக்
 குன்றின்மேல் அலர்ந்த
 முருக்கின் கானகம் ஆம்எனக்
 குருதிநீர் முடுக,
 தருக்கி வெஞ்சரம் தலைத்தலை
 மயங்கின தைக்க
 உருக்கு செம்புஅன்ன கண்ணினன்,
 நெடுநிலம் உற்றான்.

டொ :- பெருமைவாய்ந்த சூரியன் புதல்வனாகிய சுக்கிரீவன்
 பொன்மலையின்மேற் பூத்துத் தோன்றும் செம்முருக்க மரக் காட்
 டினையொத்து, (தன் உடம்பின்மேல்) செந்நீர் சுரந்து பெருகித்
 தோன்றுமாறு வெம்மையுடைய அம்புகள் (தன் உடம்பின்) இடந்
 தோறும் விரவினவாய்த் தைத்து ஊன்றுதலால், உருக்கிய செம்பினை
 யொத்த (சிவந்த) கண்களையுடையவனாகிச் செருக்குற்று நீண்ட
 தரையிடத்தே சாய்ந்தான்.

கு :- ‘தருக்கி’ என்னும் செய்தெனச்சம் ‘வீழ்ந்தான்’ என்னும்
 வினை முதல்வினைகொண்டு முடிந்தது. அருக்கன் மாமகன்—பெருமை
 யுடைய சூரியன் புதல்வனாகிய சுக்கிரீவன். ஆடகக் குன்று—பொன்
 மலை. பொன்னிற மேனியனாகிய சுக்கிரீவனது உடம்பில் அம்புகள்
 தைத்த இடங்கள்தோறும் சிவந்த குருதி நிர்ப்பெருக்கு வெளிப்
 பட்டுத் தோன்றிய தோற்றம் பொன்மலையில் செம்முருக்க மரக்காடு
 சிவந்த பூக்களைப் பூத்து விளங்குதல் போன்று காணப்பட்டது
 என்பதாம். இது பண்புவமை.

அங்கதனும் சாம்பனும் தரையிற் சாய்தல்

8748. அங்க தன்பதி னாயிர

மயிற்கணை யழுந்தச்

சிங்க வேறிடி யுண்டென

நெடுநிலஞ் சேர்ந்தான்

சங்க மேறிய பெரும்புகழ்ச்

சாம்பனுஞ் சாய்ந்தான்

துங்க மார்பையுத் தோளையும்

வடிக்கணை தொளைக்க.

அங்க தன்பதி னாயிரம் அயில்

கணை அழுந்த,

சிங்க ஏறுஇடி யுண்டென

நெடுநிலம் சேர்ந்தான்;

சங்கம் ஏறிய பெரும்புகழ்ச்

சாம்பனும் சாய்ந்தான்;

துங்க மார்பையும் தோளையும்

வடிக்கணை தொளைக்க.

பொ :- அங்கதன், (தன் உடலின்மீது) கூர்மைவாய்ந்த பதினாயிரம் அம்புகள் ஆழப் பதிந்தமையால், ஆண் சிங்கம் இடியினுற் தாக்கப்பட்டாற் போன்று நீண்ட நிலத்திலே சாய்ந்தான். அறிஞர் அவையிலே (பேசப்பட்டுப்) பொருந்திய பெரும்புகழையுடைய சாம்பவானும் உயர்ந்த மார்பையும் தோளையும் கூரிய அம்புகள் துளைத்ததனால் (தரையிற்) சாய்ந்தான்.

கு:- அயில்—கூர்மை. சங்கம்—அறிஞர்கூடிய அவை. சாம்பன்—சாம்பவான் என்னும் வீரன். இவன் அறிஞர்கள் போற்றிப் புகழும் நிலையில் வீரச் செயல்கள் பல செய்து நெடுங்காலம் இந் நிலவுலகிற் பெரும்புகழுடன் வாழ்ந்தவனாதலின், 'சங்கம் ஏறிய பெரும்புகழ்ச் சாம்பன்' எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்றான். துங்கம்—உயர்ச்சி. வடிக்கணை—கூர்மை வாய்ந்த அம்பு.

நீலன், இடபன், பனசன், குமுதன் ஆகியோர் உயிர் நீத்தல்

8749. நீல ஞாயிரம் வடிக்கணை

நிறம்புக்கு நெருங்கக்

கால ஞர்முகங் கண்டன

னிடபன்விண் கலந்தான்

ஆல மேயன்ன பகழியாற்

பனசனு மயர்ந்தான்

கோலின் மேவிய கூற்றினால்

குமுதனுங் குறைந்தான்.

நீலன், ஆயிரம் வடிக்கணை

நிறம்புக்கு நெருங்க,

காலஞர் முகம் கண்டனன்;

இடபன்விண் கலந்தான்;

ஆலமே அன்ன பகழியால்,

பனசனும் அயர்ந்தான்;

கோலின் மேவிய கூற்றினால்,

குமுதனும் குறைந்தான்.

பொ :- (வானர வீரர்களில்) நீலன் என்பான் ஆயிரம் கூரிய அம்புகள் (தன்) மார்பிற் புகுந்து செறிதலால் (உயிர் துறந்து) கூற்றுவனது முகத்தைக் காண்பானாயினன். இடபன் வானுல கத்தையடைந்தான். பனசன் ஆலகால நஞ்சினையொத்த அம்பி னால் (உயிர் ஒடுங்கி) அயர்வுற்றான். அம்பின் வடிவத்தில் வந்த டைந்த கூற்றுவனால் குமுதனும் உயிர் குறைந்தான்.

கு :- காலஞர் முகங்காண்டலாவது, உயிர் உடம்பை விட்டு நீங்கி இயமன் உலகினை அடைதல்; அஃதாவது இறந்தொழிதல். கோலின் மேவிய கூற்று—அம்பின் வடிவு கொண்டுவந்த கூற்று வன்; என்றது உடம்பினின்று உயிரைத் தப்பாது கவருந் திறத்தில் கூற்றுவனையொத்த கொடுமைவாய்ந்த அம்பு என்றவாறு. கோல்—அம்பு.

நளன், மயிந்தன், துமிந்தன், கவயன், கேசரி
என்போர் மடிதல்

8750. வேலை தட்டவ னாயிரம்
பகழியால் வீழ்ந்தான்
வாலி நேர்வலி மயிந்தனும்
துமிந்தனும் மடிந்தார்
கால வெந்தொழிற் கவயனும்
வானகங் கண்டான்
மாலை வாளியிற் கேசரி
மண்ணிடை மடிந்தான்.

வேலை தட்டவன், ஆயிரம்
பகழியால் வீழ்ந்தான்;
வாலி நேர்வலி மயிந்தனும்
துமிந்தனும் மடிந்தார்;
கால வெந்தொழில் கவயனும்
வானகம் கண்டான்;
மாலை வாளியின் கேசரி
மண்ணிடை மடிந்தான்.

பொ :- (மலைகளைக் கொண்டு) கடலை (அணை கட்டி)த் தடுத்தவ னாகிய நளன், ஆயிரம் அம்புகளால் வீழ்ந்து இறந்தான். வாலியை யொத்த வலிமைவாய்ந்த மயிந்தன் என்பானும் (அவன் தம்பி) துமிந்தனும் ஒருசேர மாண்டனர். காலனையொத்த கொடுங் தொழிலையுடைய கவயன் என்பவனும் (உயிர் துறந்து) துறக்க வுல கினைக் கண்டான். மாலை போன்று (தொடர்ச்சியாக) வந்த அம்பு களால் கேசரி என்பான் நிலம்தின்கண் இறந்துபட்டான்.

கு :- வேலை—கடல். தட்டவன் என்றது கடலை அணைகட்டித் தடுத்தவனாகிய நளன் என்னும் வானர வீரனை. தட்டல்—தடுத்தல். மாலை வாளி என்றது, மாலைபோன்று ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து வரும் அம்பின் வரிசையை, (178)

இதன் பின், 18, 23, 26, 40, 41, 43, 45, 52, 60, 61, 70 என்னும் எண்ணுள்ள பிரதிகளிற் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் உளது :

8750. a. கனக னாயிரம் கணைபட

விண்ணிடைக் கலந்தான்
அனக னாயின சங்கனும்
அக்கணத் தயர்ந்தான்
முனையின் வாளியின் சதவலி
என்பவன் முடிந்தான்
புணையும் அம்பினில் தம்பனும்
பொருப்பெனப் புரண்டான்.

சதவலி, சுசேடணன், கந்தமாதனன், இடும்பன், ததிமுகன்
என்போர் இறத்தல்

8751. விந்தமன்ன தோட். சதவலி

சுசேடணன் வினதன்
கெந்த மாதன னிடும்பன்வன்
றதிமுகன் கிளர
உந்து வார்களை கோடிதம்
முடலமுற் றொளிப்பத்
தந்த நல்லுணர் வொடுங்கினர்
மண்ணுறச் சாய்ந்தார்.

விந்தம் அன்னதோள் சதவலி,
சுசேடணன், வினதன்,
கெந்த மாதனன், இடும்பன், வன்
ததிமுகன், கிளர
உந்து வார்களை கோடிதம்
உடலம்முற்று ஒளிப்ப,
தம்தம் நல்உணர்வு ஒடுங்கினர்,
மண்உறச் சாய்ந்தார்.

பொ :- விந்த மலையினை ஒத்து உயர்ந்த தோளையுடைய சதவலி
சுசேடணன், வினதன், கந்த மாதனன், இடும்பன், வன்மையுடைய
ததிமுகன் ஆகிய வானர வீரர்கள், கிளர்ந்து மேலெழ (இந்திர சித்தி
னாற்) செலுத்தப்பட்ட. நீண்ட அம்புகள் கோடிக்கணக்கினவாகத் தம்
உடலில் அழுந்தத் தைத்து மறைத்தலால் தங்கள் தங்களது நல்லு
ணர்வு ஒடுங்கியவர்களாய் மண்ணிற் பொருந்த வீழ்ந்தார்கள்.

கு :- உந்துதல்—செலுத்துதல். வார், என்பது நெடுமை
என்னும் பொருளில் வந்த உரிச் சொல்.

பிரமாத்திரத்தால் தாக்கப்பட்டு வானரவீரர் அனைவரும்
இறந்துகிடக்கும் போர்க்களத்தின் தோற்றம்

8752. மற்றை வீரர்கள் யாவரும்
வடிக்கணை மழையால்
முற்றும் வீந்தனர் முழங்குபே
ருதிரத்தின் முந்நீர்
எற்று வான்நிரைக் கடலொடு
பொருது சென்றேற
ஒற்றை வார்களை யாயிரம்
குரங்கினை யுருட்ட

மற்றை வீரர்கள் யாவரும்
வடிக்கணை மழையால்
முற்றும் வீந்தனர்; முழங்குபேர்
உதிரத்தின் முந்நீர்
எற்றுவான்நிரைக் கடலொடு
பொருது சென்று ஏற,
ஒற்றை வார்களை ஆயிரம்
குரங்கினை உருட்ட.

பொ: ஓலிக்கின்ற பெரிய குருதி நீராகிய (செங்) கடல் மோது
கின்ற பெரிய அலைகளையுடைய கருங்கடலொடு எதிர்த்து மோதி
மேற் செல்லும்படி, (இந்திரசித்தினால் ஏவப்பட்ட) நெடிய ஓர் அம்பு
ஆயிரம் வானரங்களை ஒரு சேர உருட்டித் தள்ளுதலால், எஞ்சியுள்ள
வானர வீரர்கள் எல்லோரும் கூரிய அம்பு மழையால் (தாக்கப் பட்டு)
முற்றும் இகந் தொழிந்தார்கள்.

கு:- இந்திர சித்து ஏவிய பிரமாத்திரத்தால் உந்தப்படும் கூரிய
அம்பு மழையினால் அம்பு ஒன்றுக்கு ஆயிரம் குரங்குகள் வீதம்
உருட்டித் தள்ளப்பட்டு அங்கு எஞ்சியிருந்த வானர வீரர்கள்
எல்லோரும் மடிந்தனர் என்பதாம். உதிரத்தின் முந்நீர்—உதிர
மாகிய கடல். இன், அவ்வழிச் சாரியை. முந்நீர் என்பது கடலுக்கு
ஒரு பெயர். உதிரத்தின் முந்நீர், கடலொடும் பொருது சென்று
ஏற, ஒற்றை வான்களை ஆயிரம் குரங்கினை உருட்ட, வடிக்கணை
மழையால் மற்றை வீரர்கள் யாவரும் முற்றும் வீந்தனர் என
இயையும்.

8753. தனைத்து வைத்தது சதுமுகன்
 பெரும்படை தள்ளி
 ஒளிக்க மற்றொரு புகலிட
 முணர்கில ருருமின்
 வளைத்து வித்திய வாளியான்
 மண்ணெடுந் திண்ண
 முளைப்பு டைத்தன வொத்தன
 வானர முடிந்த.

தனைத்து வைத்தது, சதுமுகன்
 பெரும்படை தள்ளி
 ஒளிக்க, மற்றொரு புகலிடம்
 உணர்கிலர்; உருமின்
 வளைத்து வித்திய வாளியால்,
 மண்ணெடும் திண்ணம்
 முளைப் புடைத்தன ஒத்தன;
 வானரம் முடிந்த.

பொ :- நான்முகனது பெருமைவாய்ந்த படைக்கலமானது
 (வானர வீரர்களைக் கீழே) தள்ளிப் பிணித்து விட்டது. (அவ்
 விடத்தை விட்டுத் தப்பியோடி) மறைதற்கு அன்றோர் வேறொரு
 பாதுகாப்பான இடத்தை உணர்தற்கு இயலாதவராயினர். இடி
 யினைப் போன்று சுற்றிலும் தூவப்பட்ட அம்புகளால் பூமியுடன்
 சேர்த்து உறுதியாக முளையடிக்கப்பட்டவற்றை யொத்தனவாய்
 அங்குள்ள குரங்குகள் யாவும் இறந்தன.

கு :- சதுமுகன் பெரும்படை - நான்முகனை அதிதேய்வமாக
 வுடைய பெருமைவாய்ந்த பிரமாத்திரம் என்னும் தெய்வப் படை.
 நான்முகன் பெரும்படை தள்ளித் தனைத்து வைத்தது என இயையும்.
 முளைப்புடைத்தல்-வேறெங்கும் அசைய வொண்ணாதபடி நாற்புறத்
 தும் முளையடித்து நிறுத்துதல்.

(181)

8754. குவளைக் கண்ணினை வானவர்
 மடந்தையர் கோட்டித்
 துவளப் பாரிடைக் கிடந்தனர்
 குருதிநீர் சுற்றிப்

திவளக் கீழொடு மேல்புடை
பரந்திடைப் செறியப்
பவளக் காடுடைப் பாற்கட
லொத்ததப் பரவை.

குவளைக் கண்ணினை வானவர்
மடந்தையர் கோட்டித்
துவள, பாரிடைக் கிடந்தனர்;
குருதிநீர் சுற்றித்
திவள, கீழொடு மேல்
புடைபரந்து இடைசெறிய,
பவளக் காடுடைப் பாற்கடல்
ஒத்தது, அப்பரவை.

பொ:- வானுலகில் உள்ள தேவ மகளிர் நீலோற்பல மலர்போலும்
தம் கண்களைச் சாய்த்து நோக்கி வாட்டமுற்று வருந்த (வானர வீரர்
கள்) பூமியிற் (பிணமாகக்) கிடந்தார்கள். (அவர்தம் வெண்ணிற
உடம்பினின்றும் வெளிப்பட்ட) இரத்தநீர் கீழும் மேலும் பக்கங்
களிலும் இடையிடையே நெருங்கி விளங்குதலால் அந்த (வானர
சேனையாகிய) கடற்பரப்பானது பவளக் கொடிகளாகிய காடுகளை
யுடைய பாற்கடலையொத்துத் தோன்றியது.

கு:- கோட்டி-வளைத்து; துன்ப மிகுதியால் தலை கவிழ்ந்து
நிலத்தினை நோக்கி. துவளல்-வாட்டமுறுதல். திவனுதல்-விளங்கு
தல். வெண்ணிறம் வாய்ந்த வானரசேனை பாற்கடல் போன்றும்,
அச் சேனை வீரர்கள் உடம்பினின்றும் வெளிப்பட்டு ஓடிய இரத்தப்
பெருக்குகள் அக் கடலிற் படர்ந்து செறிந்த பவளக் கொடிக் காடுகள்
போன்றும் காணப்பட்டன என்பதாகும். (182).

தம் உடம்பினைத் துறந்து விண்ணிற்சென்ற வானர வீரர்களை
வானவர்கள் உபசரித்து மீட்டும்
மண்ணுலகிற் செல்லுமாறு வற்புறுத்துதல்

8755. விண்ணிற் சென்றது கவிக்குலப்
பெரும்படை வெள்ளம்
கண்ணிற் கண்டனர் வானவர்
விருந்தெனக் கலந்தார்

உண்ணிற் கும்பெருங் களிப்பின
ரளவளா யுவந்தார்
மண்ணிற் செல்லுதி ரிக்கணத்
தேயென வலித்தார்.

விண்ணில் சென்றது, கவிக்குலப்
பெரும்படை வெள்ளம்;
கண்ணில் கண்டனர் வானவர்,
விருந்துஎனக் கலந்தார்,
உள்ளிற்கும் பெருங் களிப்பினர்,
அளவளாய் உவந்தார்;
'மண்ணில் செல்லுதிர் இக்கணத்தே'
என வலித்தார்.

பொ:- வானர குலத்தின் பெருஞ்சேனையாகிய வெள்ளம் (மண்ணில் தம் உடம்பினைத் துறந்து தேவர்களாகி) விண்ணுலகிற் சென்றது. (அதனைத்) தேவர்கள் தம் கண்களாற் கண்டவர்களாய் விருந்தினர் என அன்பினாற் கலந்தவர்களாய், உள்ளத்தில் நிலை பெற்ற பெருங்களிப்பினையுடையவர்களாய் (அவர்களோடு) அளவளாவி மகிழ்ந்தார்கள்; '(நீங்கள், எம்பொருட்டு) இப்பொழுதே மண்ணுலகத்திற்கு (மீண்டு) செல்வீராக' என வற்புறுத்தி வேண்டினார்கள்.

கு:- கவிக்குலப் பெரும்படை வெள்ளம் விண்ணிற் சென்றது; வானவர், கண்ணிற் கண்டனர், விருந்து எனக் கலந்தார்; உள்ளிற்கும் பெருங்களிப்பினர், அளவளாய் உவந்தார்; 'இக் கணத்தே மண்ணிற் செல்லுதிர்' என வலித்தார் என இயைத்துரைக்க. பிரமாத்திரத்தால் உயிர் துறந்து வானுலகடைந்த வானர வீரர்களைக் கண்டு வானுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் அன்பினால் விருந்து எதிர்கொண்டு அளவளாவித் தம் நன்றியுணர்வு புலப்படப் பாராட்டியுரைப்பனவாக அமைந்தவை, இச் செய்யுள் முதலாகவுள்ள முன்று செய்யுட்களும்.

(183)

8756. பார்ப் படைத்தவன் படைக்கொரு

பூசனை படைத்தீர்

நீர்ப் பக்கட வீரலீர்

வரிசிலை நெடியோன்

பேர்ப் படைத்தவர்க் கடியவர்க்
கடியரும் பெறுவார்
வேர்ப் படைத்தவெம் பிறவியிற்
றுவக்குண வீடு.

‘பார் படைத்தவன் படைக்கு
ஒருபூசனை படைத்தீர்;
நிர்ப்படக் கடவீர் அலீர்;—
வரிசிலை நெடியோன்
பேர் படைத்தவர்க்கு அடியவர்க்கு
அடியரும் பெறுவார்,
வேர் படைத்தவெம் பிறவியில்
துவக்குண, வீடு.

பொ :- வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்லினை யுடைய நெடியோனாகிய இராமபிரானது பெயரைத் தாங்கிய வர்களுக்கு அடித்தொண்டுபட்டார்க்கு அடியவராயினரும், வேருன்றி நெடுங்காலம் தொடர்தலை யுடைய பிறவிப் பாசத்தாற் பிணிப்புண்ணு நிலையாகிய வீட்டின் பத்தினைப் பெறுதற்குரியவராவர். (இராம நாமத்தைத் தம் பெயராகக் கொண்டார்க்கு அடியவர்க்கு அடியவர் பெறும் பதமே இத் தன்மையதாயின்) இராமபிரானுக்கே நேரில் தொண்டுபட்ட நீங்கள் ஏனைய பாசப் பிணிப்புடையாரைப்போன்றுபோரிற் படைக்கலத்தால். இறந்துபடக் கடவீரல்லீர். இப் பூமியைப் படைத்த பிரம தேவனது படையாகிய பிரமாத்திரத்திற்குச் செய்யத்தக்கதொரு வழிபாட்டினைச் செய்தவராய் (நும் உடம்பைத் துறந்து. இங்கு வந்தீர்கள்.

கு :- ‘இராமனது திருப்பெயரைத் தமது பெயராகக்கொண்டுள்ள மனிதர் ஒருவருக்கு அடியராயினார்க்கு அடியவரும் பிறவிப் பாசத்தால் தொடக்குண்ணாத வீடு பேற்றின்பத்தைப் பெற்று மகிழும் பெருமையுடையாராயின், இராமபிரானுக்கே நேர்முறையில் அணுகி நின்று அத் தொண்டு புரியும் நற்பேறுபெற்ற வானரராகிய நீங்கள் ஏனையோர் போல இறத்தல் பிறத்தல்களாகிய துன்பச் சுழலிற்பட்டு அழுந்துந் தன்மையுடையீரல்லீர். நுமது இயல்பு இவ்வாராகவும் நீவிர் பிரமாத்திரத்தால் உடம்பைத் துறந்து இங்கு வந்தது, படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமதேவரது படைக்கலத்திற்குப் பாரில் உள்ளோர் மதிப்புத்தந்து பூசித்தலாகிய வழிபாட்டினைக்

கடமையாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது பற்றியே யாம்* எனப் பிரமாத்திரத்தினால் உயிர் துறந்து வானுலகுபுக்க வானர வீரர்களை நோக்கி வானவர்கள் பாராட்டுரை கூறி உபசரித்தனர் என்றவாறு.

(184)

8757. நங்கள் காரிய மியற்றுவா

னிலத்திடை நடந்தீர்

உங்க ளாருயி ரெம்முயி

ருடல்பிறி துற்றீர்

செங்க ணுயகற் றாகவெங்

களத்துயிர் தீர்ந்தீர்

எங்க ணுயகர் நீர்களென்

றிமையவ ரிசைத்தார்.

*நங்கள் காரியம் இயற்றுவான்

னிலத்திடை நடந்தீர்;

உங்கள் ஆர்உயிர் எம்உயிர்;

உடல்பிறிது உற்றீர்;

செங்கண் நாயகற்காக வெங்களத்து

உயிர் தீர்ந்தீர்;

எங்கள் நாயகர் நீர்கள்'என்று,

இமையவர் இசைத்தார்.

பொ :- நீங்கள், (தேவர்களாகிய) நம்முடைய செயல்களை நிறைவேற்றுதற்காகவே நிலவுலகிற் சென்று பிறந்தீர்கள். உங்களது அரிய உயிர் எம்முடைய உயிரே. உடம்பு (மட்டும்) வேறாகப் பெற்றுள்ளீர்கள். (தாமரை மலர்போலும்) சிவந்த கண்களையுடைய இறைவனாகிய இராமபிரானுக்காகக் கொடுமைமிக்க போர்க்களத்தில் உயிர் துறந்தீர்கள். எம்முடைய இறைவர் நீங்களே என்று தேவர்கள் (வானர வீரரைப்) புகழ்ந்து பாராட்டினார்கள்.

கு :- 'இக் கணத்தே மண்ணிற் செல்லுதிர்' என வலித்தாராய், 'எங்கள் நாயகர் நீர்கள்' என்று வானவர் இசைத்தார் என முடிக்க. 'நீயிர்' என்னும் முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர் 'நீர்' என்றாகிப் பன்மைமேற் பன்மையாகக் கள் விசுதிபெற்று 'நீர்கள்' என வந்தது. 'நீர்கள் சாரப் பெற்றீர்' (5—92—3) என வருந் திருக்குறும் தொகைத் தொடரில், 'நீர்கள்' என்னும் இப் பெயர் ஆளப்பெற்றிருத்தல் அறியத் தக்கதாகும். திருமால் இராமனாக அவதரித்தருளிய

நிலையில் அவ்விழைவன் பணித்தவண்ணம் தேவர்களே வானரர் களாகப் பிறந்தனர் ஆதலின் 'உங்கள் ஆருயிர் எம்உயிர், உடல் பிறிது உற்றிர்' என வானவர்கள் வானரர்களைத் தம்மினத்தவராகக் குறித்துப் பாராட்டினர்.

(185)

‘வானரக் குழுவுடன் இலக்குவன் இறந்தான்; இராமன் இங்கு வந்திலன்’ என எண்ணிய இந்திரசித்து வெற்றிச் சங்கினை ஊதி இராவணனை அடைந்து நிகழ்ந்தன கூறுதல்

8758. வெங்கண் வானரக் குழுவொடு
மினையவன் விளிந்தான்
இங்கு வந்தில னகன்றன
னிராமனென் நிகழ்ந்தான்
சங்க மூதினன் றுதையை
வல்லையிற் சார்ந்தான்
பொங்கு போரிடைப் புகுந்துள
பொருளெலாம் புகன்றான்.

‘வெங்கண் வானரக் குழுவொடும்
இனையவன் விளிந்தான்;
இங்கு வந்திலன், அகன்றனன்
இராமன்’ என்று இகழ்ந்தான்;
சங்கம் ஊதினன்; தாதையை
வல்லையிற் சார்ந்தான்;
பொங்கு போரிடைப் புகுந்துள
பொருள்எலாம் புகன்றான்.

பொ :- ‘தம்பியாகிய இலக்குவன், வெகுளிமிக்க கண்களை யுடைய வானரக் கூட்டத்துடன் இறந்தான். (அவன் தமையனாகிய) இராமனோ இங்கு (ப் போர்க்களத்திற்கு) வந்து சேர்ந்திலன்’ என்று இகழ்ந்தவனாகிய இந்திரசித்து, (வெற்றிச்) சங்கினை ஊதியவனாய்த் தன் தந்தையாகிய இராவணனை விரைவில் அடைந்தான்; கிளர்ந்தெழும் போரின் கண்ணே விளைந்துள்ள நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் எடுத்துரைத்தான்.

கு :- ‘வெங்கண் வானரக் குழுவொடும் இளையவன் விளிந்தான்; இராமன் இங்கு வந்திலன்’ என்று இவ்வாறு இகழ்ந்தவன் இந்திர சித்து. இகழ்ந்தான், வினையாலணையும் பெயர். இகழ்ந்தான், ஊதினன், சார்ந்தான், புகன்றான் என முடியும். விளிதல்—இறத்தல். தாதை என்றது, இராவணனை. பொங்குதல்—வெகுளியாற் கிளர்ந்தெழுதல். போரிடைப் புகுந்துள பொருள்களாவன, இலக்குவன், அனுமன், அங்கதன், சக்கிரீவன் முதலியோர் இறந்துபடுமாறு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள். (186)

‘இராமன் இறந்திலனோ?’ என வினவிய இராவணனுக்கு அவன் அங்கு இல்லாமையை இந்திரசித்து எடுத்துரைத்தல்.

8759. இறந்தி லன்கொல் விராமனென்

றிராவண னிசைத்தான்

துறந்து நீங்கின னல்லனேற்

றம்பியைத் தொலைத்துச்

சிறந்த நண்பரைக் கொன்றுதன்

சேனையைச் சிதைக்க

மறந்து நிற்குமோ மற்றவன்

றிறனென்றான் மதலை.

‘இறந்திலன்கொல் அவ்இராமன்?’ என்று

இராவணன் இசைத்தான்;

‘துறந்து நீங்கினன்; அல்லனேல்,

தம்பியைத் தொலைத்து,

சிறந்த நண்பரைக் கொன்று,தன்

சேனையைச் சிதைக்க,

மறந்து நிற்குமோ, மற்று அவன்

திறன்?’ என்றான்’ மதலை.

பொ :- (இந்திரசித்து சொல்லியவற்றைக் கேட்ட) இராவணன், ‘அந்த இராமன் இறந்திலனோ’ என வினவினான். ‘அவன் (போர்க்களத்தை) விட்டு நீங்கி எங்கேயோ சென்றுவிட்டான்’ அங்ஙன் செல்லாதிருந்திருப்பானாயின், (யான்) தம்பியை உயிர்போக்கிச் சிறந்த நண்பர்களைக் கொன்று தன்னுடைய வானர சேனைகளை அழிக்குமளவும் அவ் இராமன் (தன்) போர்த் திறமையை மறந்து சும்மா இருந்திருப்பானோ?’ என மறுமொழி பகர்ந்தான் மைந்தனாகிய இந்திரசித்து.

கு :- தன் மைந்தன் செய்தபோரிற்பெற்ற வெற்றிகளைச் சொல்லக் கேட்டும் அமைதிபெறாத இராவணன், தான் சீதையை யடைதற்குத் தடையாயுள்ளது இராமன் உயிரோடுள்ளமையே என்றெண்ணி இராமனது இறப்பினையே எதிர்நோக்கியிருந்த தன் கருத்துப் புலப்பட, 'இறந்திலன் கொலாம் அவ் இராமன்?' எனத் தன் மைந்தனை நோக்கி ஏக்கற்று வினவினான் என்க. தந்தையின் மனக் கருத்தறிந்த இந்திரசித்து, 'இராமன் போர்க்களத்தை விட்டு நெடுந்தூரம் நீங்கிச் சென்றான். நீங்காமல் அங்கேயே இருந்திருப்பானாயின், தன் ஆருயிர்த் தம்பி இலக்குவனையும் சிறந்த நண்பர்களாகிய அனுமன் சக்கிரிவன் அங்கதன் முதலியவர்களையும் யான் பிரமாத்திரத்தால் கொன்றொழிக்கவும் தான் தன் வீரத்திறமையெல்லாவற்றையும் மறந்து சும்மா இருந்திருக்கமாட்டான்' என மறுமொழி பகர்ந்தான் என்பதாம். (187)

இந்திரசித்தும் மகோதரனும் தத்தம் இருப்பிடம் சேர்தல்

8760. அன்ன தேயென வரக்கனு

மாதரித் தமைந்தான்

சொன்ன மைந்தனுந் தன்பெருங்

கோயிலைத் தொடர்ந்தான்

மன்ன னேவலின் மகோதரன்

போயினன் வந்தான்

என்னை யாளுடை நாயகன்

வேறிடத் திருந்தான்.

'அன்னதே' என அரக்கனும்

ஆதரித்து அமைந்தான்;

சொன்ன மைந்தனும், தன் பெருங்

கோயிலைத் தொடர்ந்தான்;

மன்னன் ஏவலின், மகோதரன்

போயினன், வந்தான்;

என்னை ஆளுடை நாயகன்

வேறுஇடத்து இருந்தான்.

பொ :- (நீ கூறிய) அதுவே நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும் என்று கூறி இராவணன் (தன் மைந்தன் சொல்லியதை) அன்புடன் உடன்பட்டு மன அமைதி கொண்டான். (நிகழ்ந்தவற்றைச்)

சொன்ன இந்திரசித்தும் தனது பெரிய மாளிகையினை அடைந்தான். இராவணனது ஏவலால் முன் போர்க்குச் சென்றவனாகிய மகோதரனும் (மீண்டு தன் இருப்பிடத்திற்கு) வந்து சேர்ந்தான். (இந்நிலையில்) என்னை அடிமையாகவுடைய இறைவனான இராமன் (தெய்வப் படைக்கலங்கட்கு வழிபாடு செய்துகொண்டு) வேரோர் இடத்தில் தங்கியிருந்தான்.

கு :- அன்னதே என்பது, அதுவே நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும் என உடன்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளும் குறிப்பினது. ஆதரித்தல்—அன்பு கூர்தல்; ஈண்டு அன்புடன் உடன்படுதல் என்ற பொருளில் ஆளப்பெற்றது. ‘என்னை ஆளுடை நாயகன்’ என்பது கவிக் கூற்று. இதனால் இராமபிராஜை வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்டு அன்பு செய்தவர், இந்நூலாசிரியர் ஆகிய கம்பர் என்னும் புலவர் பெருமான் என்பது உய்த்துணரப்படும். (188)

இதன் பின் 9, 18, 19, 21, 40, 66, 70, 74 என்னும் எண்ணுள்ள பிரதிகளிற் பின்வருமாறு ஒரு மிகைப்பாடல் உளது :

8760.a. ஆர்க்கின்ற குரலுங் கேளான்
இலக்குவன் அசனி யேற்றை
போர்க்கின்ற சிலையின் நாணின்
போரொலி கேளான் வீரன்
யார்க்கின்ன லுற்ற தென்ன
வுணர்கில னிசைப்பா ரில்லைப்
போர்க்குன்ற மனைய தோளான்
இனையதோர் பொரும லுற்றான்.

வேறிடத்திருந்து படைக்கலங்களுக்கு வழிபாடியற்றிய இராமன் அக்கினிப் படையினால் இருளை அகற்றிப் போர்க்களத்தை அடைதல்

8761. செய்ய தாமரை நாண்மலர்க்
கைத்தலஞ் சேப்பத்
துய்ய தேவர்தம் படைக்கெலாம்
வன்முறை துரக்கும்

மெய்கொள் பூசனை விதிமுறை
யியற்றிமேல் வீரன்
மொய்கொள் போர்க்களத் தெய்துவா
மினியென முயன்றான்.

செய்ய தாமரை நாள்மலர்க்
கைத்தலம் சேப்ப,
துய்ய தேவர்தம் படைக்குளலாம்
வரன்முறை துரக்கும்
மெய்கொள் பூசனை விதிமுறை
இயற்றி, மேல், வீரன்,
'மொய்கொள் போர்க்களத்து எய்துவாம்
இனி' என முயன்றான்.

பொ :- (வீரருட் சிறந்த) வீரனாகிய இராமபிரான், செம்மை யுடையதாய் அன்றலர்ந்த தாமரை மலர்போலும் தன் கைத்த லங்கள் மேலும் சிவக்கும்படி தூய்மைவாய்ந்த தேவர்களின் படைக் கலங்களுக்கெல்லாம் (தொன்றுதொட்டுச் செய்து) வருகின்ற முறைப்படி செலுத்துதற்குரிய மெய்மையான வழிபாட்டினை விதி முறைப்படி செய்து முடித்து, அதன்பின்னர், ('சேனை வீரர்கள்') நெருங்கி நிறைதலைக் கொண்ட போர்க்களத்திற்கு இனிச் செல் வோம் ' என்று (புறப்படுதலாகிய) முயற்சியை மேற்கொண்டான்.

கு :- வீரன், கைத்தலம் சேப்ப, இயற்றி, முயன்றான் என முடியும். வீரன் என்றது, வீரராயுள்ளார் யாவரினுஞ் சிறந்த பெரு வீரனாகிய இராமபிரானை. நாள் மலர்—அன்றலர்ந்த மலர். சேப்ப—செந்நிறமடைய. துய்ய—தூய. வரன்முறை—தொன்றுதொட்டு நிகழ்ந்து வருதலாகிய முறை. துரத்தல்—செலுத்துதல்; செய்து நிறைவேற்றுதல். மெய்கொள் பூசனை—பொய்மையானவற்றை விலக்கி மெய்மையில் வழுவாது நின்று செய்யும் வழிபாடு. 'வாய் மையே தூய்மையாக.....போற்றவிக் காட்டினோமே' (4—76—4) எனவும், 'மெய்யே யெங்கள் பெருமான் உன்னை நினைவாரவரை நினைகண்டாய்' (7—41—7) எனவும் வரும் தேவாரத் தொடர்கள் மெய்மை நெறியில் நிகழும் வழிபாட்டினைக் குறிப்பன. 'பொக்க மிக்கவர் பூவும் நீருங்கண்டு, நக்கு நிற்பன்' (5—90—9) என்புழிப் பொய்மையொடுபட்ட பூசனை குறிக்கப்பெற்றமை காணலாம்.

6762. கொள்ளி யிற்சுட ரனலிதன்
 பகழிகைக் கொண்டான்
 அள்ளி நுங்கலா மாரிருட்
 பிழம்பினை யழித்தான்
 வெள்ள வெங்களப் பரப்பினைப்
 பொருக்கென விழித்தான்
 தள்ளி ருமரைச் சேவடி
 நுடங்குறச் சார்ந்தான்.

கொள்ளியின் சுடர் அனலிதன்
 பகழிகைக் கொண்டான்;
 அள்ளி நுங்கலாம் ஆர்இருட்
 பிழம்பினை அழித்தான்;
 வெள்ள வெங்களப் பரப்பினைப்
 பொருக்கென விழித்தான்;
 தள்ளில், தாமரைச் சேவடி
 நுடங்குறச் சார்ந்தான்.

பொ :- தீக் கொள்ளியினையொத்துச் சுடர்விட்டொளிர்கின்ற
 அக்கினிதேவனது அம்பினைத் தன் கையிற் கொண்டவனாகி,
 (கையினால்) அள்ளியெடுத்து விழுங்குதற்குத் தக்கவாறு திரண்டுள்ள
 அரிய இருளின் பிழம்பினைச் சிதைத்து அழித்தான். இகழ்ந்து
 ஒதுக்கப்படுதல் இல்லாத செந்தாமரை மலர்போலும் சிவந்த
 பாதங்கள் அசைவுற்றுத் தளர நடந்து சென்று (குருதி) வெள்ளம்
 நிரம்பிய கொடுமைமிக்க போர்க்களமாகிய பரந்த இடத்தினை
 விரைந்து விழித்துப் பார்த்தான் (இராமன்)

கு :- கொள்ளி—தீக் கொள்ளி; கொள்ளிக்கட்டை அனலிதன்
 பகழி—அக்கினி யாத்திரம். அனலி—அக்கினிதேவன். பகழி—அம்பு.
 தனக்கென்று ஒரு வடிவில்லாத இருளானது, தனது செறவு காரண
 மாக, கையினால் அள்ளியெடுத்து உட் கொள்ளத்தக்க அளவு பிழம்
 புடையது போலத் தோன்றியது என்பார், ‘அள்ளி நுங்கல் ஆம்
 ஆர் இருட்பிழம்பு’ என்றார். நுங்குதல்—உண்ணுதல். பொருக்கென—
 விரைய. தள்ளில் தாமரை—இகழ்ந்து ஒதுக்கப்படுதல் இல்லாத
 தாமரை; என்றது, புழு முதலியவற்றால் இதழ் அரிக்கப்படுதல்
 வடிவும் நிறமும் சிதைதல் முதலியனவாக மலரிடத்து உளவாம்
 குற்றங்கள் எதுவும் இல்லாத சிறந்த தாமரைப் பூவினை. நுடங்
 குதல்—தளர்ந்து அசைதல்.

இராமன், போர்க்களத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் சுக்கிரீவன் முதலிய
வானரத் தலைவரைத் தனித்தனி கண்டு வருந்துதல்

8763. நோக்கி னுன்பெருந் திசைதொறு

முறைமுறை நோக்கி

ஊக்கி னுன்றடந் தாமரைத்

திருமுகத் துதிரம்

போக்கி னுனிணப் பறந்தலை

யழுவத்துட் புக்கான்

காக்கும் வானரத் தலைவரைத்

தனித்தனி கண்டான்.

நோக்கினான் பெருந் திசைதொறும்,

முறை முறை நோக்கி,

ஊக்கினான், தடந் தாமரைத்

திருமுகத்து உதிரம்

போக்கினான்; நிணப் பறந்தலை

அழுவத்துள் புக்கான்;

காக்கும் வானரத் தலைவரைத்

தனித்தனி கண்டான்.

பொ :- (அங்ஙனம்போர்க்களத்தை) விழித்துப் பார்த்தவனாகிய
இராமபிரான், திசையிடங்கள்தோறும் அடுத்தடுத்து உற்றுப்
பார்த்து (அங்குள்ள அவலக் காட்சிகளைக் கண்டு) முயன்று மேற்
சென்றவனாய், விரிந்த பெரிய செந்தாமரை மலர் போலும் (தன்)
அழகிய முகத்தின் கண்ணை உதிரத்தை வெளிப்படுத்தினான்;
நிணம் நிறைந்த போர்க்களப் பரப்பினிடத்தே புகுந்தான்; (தன்
சேனையைக்) காத்தற்றொழிலை மேற்கொண்டிருந்த வானரத் தலைவர்
களை (ஒவ்வொருவராகத்) தனித்தனியே சென்று பார்த்தான்.

கு :- ஊக்குதல்—முயலுதல்; ஈண்டு முயன்று மேற்செல்லுதல்
என்ற பொருளில் வந்தது. திருமுகத்து உதிரம் போக்கினான்,
அழுவத்துட் புக்கான், கண்டான் என முடியும். போக்குதல்—ஒழுக
விடுதல். பறந்தலை—போர்க்களம். அழுவம்—இடப்பரப்பு. இராம
பிரான் தன்னுடைய சேனை வீரர்கள் போர்க்களமெங்கும் மாண்டு
கிடத்தலைக் கண்டு, தன் கண்களில் இரத்தம் வெளிப்பட்டொழுக

வெகுளியும் அவலமும் ஒருங்கேயுடையனாய், வானர வீரர்கள் ஓவ்
வொருவரையும் தனித்தனியே சென்று கண்டு வருந்திய துன்ப நிலை
யினை விரித்துரைக்கும் முறையில் இச் செய்யுளும் அடுத்துவரும்
செய்யுட்களும் அமைந்துள்ளன. (191)

8764. சுக்கிரீவனை நோக்கித்தன்

ருமரைத் துணைக்கண்

உக்க நீர்த்திர ளொழுகிட

நெடிதுநின் றுயிர்த்தான்

தக்க தோவிது நினக்கென்று

தனிமனத் தளர்ந்தான்

பக்க நோக்கினன் மாருதி

தன்மையைப் பார்த்தான்.

சுக்கிரீவனை நோக்கி, தன்

தாமரைத் துணைக்கண்

உக்க நீர்த்திரள் ஒழுகிட,

நெடிதுநின்று உயிர்த்தான்;

‘தக்கதோ இதுநினக்கு?’ என்று,

தனிமனத் தளர்ந்தான்;

பக்கம் நோக்கினன்; மாருதி

தன்மையைப் பார்த்தான்.

பொ :- (உணர்வற்றுக் கிடக்கும்) சுக்கிரீவனைப் பார்த்துத்
தாமரை மலர்போலும் இரண்டு கண்களிலும் சிந்திய அவலக் கண்
ணீர்த்திரள் (அருவி போன்று) ஒழுக, நெடுநேரம் (அசைவற்று)
நின்று பெருமூச்சு விட்டான், (என்னைத் தனியே புலம்புமாறு
விட்டுப் பிரிந்த) இச்செயல், நினக்குத் தகுதியுடையதோ’ என்று
கூறி, மனந்தளர்ந்து வருந்தினான்; (அச் சுக்கிரீவனது) மருங்கே
நோக்கியவன் (அவ்விடத்திதில்) அனுமனது நிலைமையைக் கண்
ணுற்றான்.

கு :- இராமபிரான், போர்க்களத்தில் இறந்துகிடக்கும் சுக்கிரீ
வனைப் பார்த்து, ‘இவ்வாறு என்னைத் தனித்திருக்கச் செய்து நின்று
யிரைத் துறந்தமை என்னுயிர்த் தோழனாகிய நினக்குத் தகுதியுடை
யதாகுமோ’ எனக்கூறி நெடுநேரம் உயிர்ப்பற்று நின்று, பின்னர்
பெருமூச்சு விட்டு மனங்கலங்கி வருந்தினான் என்பதாம். துணைக்
கண்— இரண்டு கண்கள். உகுதல்—சிந்துதல். ‘இது நினக்குத்
தக்கதோ’ என்பது இராமன் சுக்கிரீவனை எதிர்முகமாக்கிக் கூறிய
அரற்றுதல் மொழியாகும். (192)

அனுமனது நிலைகண்டு இராமன் அழுது புலம்புதல்

8765. கடல்க டந்துபுக் கரக்கரைக்
கருவொடுங் கலக்கி
இடர்க டந்துநா னிருக்கநீ
நல்கிய திதற்கோ
உடல்க டந்தன வோவுனை
யரக்கன்வில் லுதைத்த
அடல்க டந்தபோர் வாளியென்
ருகுலித் தழுதான்.

‘கடல்கடந்து புக்கு அரக்கரைக்
கருவொடும் கலக்கி,
இடர் கடந்து நான் இருக்க,
நீநல்கியது இதற்கோ ?
உடல் கடந்தனவோ, உனை
அரக்கன்வில் உதைத்த
அடல் கடந்தபோர் வாளி ?’
என்று ஆகுலித்து அழுதான்.

பொ :- ‘கடலைக் கடந்து (பகைவர் பதியாகிய இலங்கையி
னுள்ளே) புருந்து (எதிர்ப்பட்ட) அரக்கர்களைக் கருவுடனே கலங்கச்
செய்து (அன்றோர் செய்த) இடரைக் கடந்து நான் (உயிர்தாங்கி)
இருக்கும்படி நீ (எனக்கு) உதவியது, இவ்வாறு ஆதற்கு (இறத்
தற்கு) த் தானோ? உன்னை (இலக்காகக்கொண்டு) அரக்கனாகிய
இந்திரசித்து வில்லினின்று செலுத்திய வலிமையில் மேம்பட்ட
போர்த்தொழிற்குரிய அம்புகள் (உனது) உடம்பினை ஊடுருவி அப்
பாற் சென்றனவோ ?’ என்று மனங்கலங்கித் துன்புற்று அழுது
அரற்றினான்.

கு :- இந்திரசித்து ஏவிய அம்பினால் துளைக்கப்பட்டுக் கிடக்கும்
அனுமனது உடம்பினை நோக்கிய இராமன், தன் துயர்தீர்த்தல் வேண்
டிக் கடலை கடந்து இலங்கையுட் புக்குச் சீதா பிராட்டியைக் கண்டு
தன்னிலையை எடுத்துரைத்து அங்கு அரக்கர் செய்த இடர்களை யெல்
லாம் கடந்து மீண்டுவந்து தன்னைக் கண்டு கற்பினுக்கணியாகத் திக
ழும் சீதையின் இயல்புரைத்துத் தன்னை உயிர்தாங்கி இருக்கச்செய்த

அனுமனது பேருபகாரத்தை நினைந்து, அனுமனை எதிர்முகமாக்கி இங்ஙனம் அழுது புலம்பினான் என்பதாம். உதைத்தல்-செலுத்துதல். ஆகுலித்தல்-துன்புறுத்தல்; ஆகுலம் என்ற பெயரடியாகப் பிறந்த வினைச்சொல். ஆகுலம்-மனக்கலக்கம். (193)

8766. முன்னைத் தேவர்தம் வரங்களு
முனிவர்த மொழியும்
பின்னைச் சானகி யுதவியும்
பிழைத்தன பிறந்த
புன்மைச் செய்தொழி லென்வினைக்
கொடுமையாற் புகழோய்
என்னைப் போல்பவ ராருள
ரொருவரென் றிசைத்தான்.

‘ முன்னைத் தேவர்தம் வரங்களும்,
முனிவர்தம் மொழியும்,
பின்னைச் சானகி உதவியும்
பிழைத்தன—பிறந்த
புன்மைச்செய் தொழில் என்வினைக்
கொடுமையால்; புகழோய் !
என்னைப் போல்பவர் ஆர்உளர்,
ஒருவர்?’ என்று இசைத்தான்.

பொ : - ‘புகழ்த்தக்க பெருமையுடையோனே, (என்னுடன்) தோன்றிய இழிந்த செய்தொழிலுக்குக் காரணமாகிய எனது தீவினையின் கொடுமையால், முன்பு (நினக்குத்) தேவர்கள் கொடுத்த வரங்களும் முனிவர்கள் அருளிய வாழ்த்துரையும் (நீ இலங்கை சென்று கண்ட) பின்பு சனகன் மகளாகிய சீதை (உனக்கு) புரிந்த உதவியும் ஆகிய இவையெலாம் பயனற்றவாய் ஒழிந்தன. (இவ்வளவு பெருங்கேட்டிற்கும் காரணமாய்) என்னைப் போன்று (இவ்வுலகில் உயிர் தாங்கி) உள்ளார் ஒருவர் (என்னையன்றிப்) பிறர் யாருளர்?’ என்று (தன்னை வெறுத்துக்) கூறினான் (இராமன்).

கு : - அனுமனாகிய நீ நினக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்ந்து போரில் உயிர்கொடுத்துப் புகழ்கொண்ட என்பான், ‘புகழோய்’ என அழைத்தான். நீ முன்பு தேவர்கள் வாயிலாகவும் முனிவர்கள் வாயிலாகவும் கற்பின் செல்வியாகிய சீதை வாயிலாகவும் பெற்றுள்ள சிறந்த வரங்கள் யாவும் என் தீவினையின் கொடுமை

யொன்றினாலேயே பயனின்றிச் சிதைந்தன என்பான், 'தேவர்தம் வரங்களும், முனிவர்தம் மொழியும், சானகியுதவியும் என் வினைக் கொடுமையாற் பிழைத்தன' என்றான். தேவர்தம் வரங்களாவன, 'உலகமுள்ளவரும் பெறுதி பெயராப்புகழ்' என்று இந்திரனும், 'என் வில்லார் கரத்திற் சத கூற்றில் ஒரு கூறுனக்கு மேவிடுக, எல்லா விஞ்சைகளும் தரிக்க இசைந்த சத்தியுண்டாக, நல்லாய் கொள்' நீ தருகின்றேன்' என்று சூரியனும், 'இரண பூமியிடை நேர்ந்தால் என் பாசத்தால் மரணமில்லை உனக்கு' என்று வருணனும், 'என்தண்டத் தால் முரணின்மிகு மாருதி ஆவி முடியாதொழிய' என்று இயமனும், 'என் கதையால் நீ கூற்றின் சூழல் உராய்' என்று குபேரனும், 'என் பிரம தண்டால் தானும் சாவின்றி மேதாவியுமாய், ஒரு நாளும் விளியா நாளும் உறுக' என்று பிரமதேவனும், 'என்கர முவிலையி னாலும் என்னாலும் மாருதி ஆவியகலாதொழிக' என்று ஈசானும், 'தேவர் படையாற் செருக்காத்தில் வாதா மகன் சாவொழிக, என்று வானோர் தச்சனும் முதலானோர் அனுமனுக்கு அளித அழிவிலாதத் வரங்கள். இவற்றின் விரி வினை உத்தரகாண்டம் அனுமப் படலத் திற் காண்க. சானகி யுதவியாவது, அனுமன் இலங்கையில் அசோக வனத்திற் சிறையிருந்த செல்வியைக்கண்டு இராம னது மணியாழியைத் தந்தபொழுது அதனைப்பெற்றுப் பிரிவின்துயர் தவிர்ந்த பிராட்டி அனுமனை நோக்கி,

‘பாழிய பணைத்தோள் வீர
துணையிலேன் பரிவு தீர்த்த
வாழிய வள்ளலே யான்
மறுவிலா மனத்தே னென்னின்
ஊழியோர் பகலா யோதும்
யாண்டெலாம் உலக மேழும்
ஏழும் வீவுற்ற ஞான்றும்
இன்றென இருத்தி’

(சுந்தர—உருக்காட்—72)

என்று உளமகிழ்ந்து அளித்துதவிய இறவாமையாகிய பெருவரம். பிழைத்தல்-பயன் விளைத்தலில் தவறுதல்.

(194)

இராமன், தன்னை நொந்துரைத்தல்

8767. புன்றொழிப்புலை யரசினை
 வெஃகியென் பூண்டேன்
 கொன்றொரு ருக்கினே னெந்தையைச்
 சடாயுவைக் குறைத்தேன்
 இன்றொரு ருக்கினே னித்தனை
 வீரரை யிருந்தேன்
 வன்றொரு பிற்கொரு வரம்புமுண்
 டாய்வர வற்றோ.

புன்தொழில் புலை அரசினை
 வெஃகிஎன் பூண்டேன்?
 கொன்று ஒருக்கினேன், எந்தையை;
 சடாயுவைக் குறைத்தேன்;
 இன்று ஒருக்கினேன், இத்தனை
 வீரரை; இருந்தேன்;
 வன்தொழிற்கு ஒரு வரம்பும்
 உண்டாய்வர வற்றோ?

பொ :- ‘தாழ்வான செயலால் இழிந்த அரசு பதவியை விரும்பி என்ன புகழை மேற்கொண்டேன்? என் தந்தையாகிய தசரத மன்னரைக் கொன்றொழித்தேன்; சடாயுவை வீழ்த்தினேன்; (இப் போர்க்களத்திலுள்ள) இத்தனை வானர வீரர்களையும் இன்று இறக்கச் செய்தேனாய் (நான்மட்டும் உயிர்தாங்கி) இருந்தேன்; (இத்தகைய என்னுடைய) கொடிய தீச்செயல்களுக்கு ஓர் எல்லையும் உண்டாகி அமைய வல்லதோ?’

கு :- ‘அரசு பதவியை விரும்பி மேற்கொள்ள இசைந்தமையால் நான் அடைந்தது புகழன்று பழியே’ என்பான், ‘புன் தொழிற் புலை அரசினை வெஃகி என்பூண்டேன்?’ எனத் தனக்குள் வினவினான். ‘யான் தந்தை பணித்தவண்ணம் அரசுபதவியை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டதனால் விளைந்தவை என் தந்தையின் இறப்பும் சடாயுவின் மரணமும் என்பொருட்டுப் போர் செய்யப்படுக்க இத்தனை வானரவீரர்களது அழிவுமே யாதலின் என் தீவினையின் காரணமாக நேர்ந்ததுன்ப விளைவுகட்கு ஓர் எல்லையில்லை’ என இராமன் தன்னை நொந்துரைத்தவாறு. வற்றோ—வல்லதோ?; வல்லதன்று என்பதாம். ஓகாரம், எதிர்மறை.

8768. தமையனைக்கொன்று தம்பிக்கு
 வானரத் தலைமை
 அமைய நல்கினென் னடங்கலு
 மவிப்பதற் கமைந்தேன்
 கமைபி டித்து நின் றுங்களை
 யித்துணை கண்டேம்
 சுமையு டற்பொறை சுமக்கவந்
 தேனெனச் சொன்னான்.

‘தமையனைக் கொன்று, தம்பிக்கு
 வானரத் தலைமை
 அமைய நல்கினென், அடங்கலும்
 அவிப்பதற்கு அமைந்தேன்;
 கமைபிடித்து நின்று, உங்களை
 இத்துணை கண்டேன்;
 சுமைஉடல் பொறைசுமக்க வந்தேன்’
 எனச் சொன்னான்.

பொ:-அண்ணனைக் கொன்று தம்பிக்கு வானரகுல அரசனாகத் தன்
 மையைப் பொருந்த அளித்தேனாகி, (அவ்வானரர் குலம்) முழுவதும்
 அழிப்பதற்கு அமைந்துவிட்டேன்; பொறுமையை உறுதியாகக்
 கொண்டு உங்களை (இவ்வளவு துன்பத்திற்கும் உட்படச்செய்தேன்;
 பூமிக்குப் பாரமாகவுள்ள எனது உடம்பின் சுமையினைச் சுமத்தற்
 கென்றே (இவ்வுலகிற்) பிறந்தேன்’ என்று கூறி வருந்தினான்
 (இராமன்).

கு:- பகைவர் சூழலினின்றும் என் மனைவியை மீட்டுக்கொள்
 னாதலாகிய எனது காரியம் ஒன்றினையே முடித்துக்கொள்ள எண்ணி,
 அரசியல் நெறிமுறைக்கு மாறாக முத்தோனாகிய வாலியைக் கொன்று
 இளையோனாகிய சுக்கிரீவனை வானரகுல வேந்தனுக்கினென் என்
 பான், ‘தமையனைக் கொன்று தம்பிக்கு வானரத் தலைமை அமைய
 நல்கினென்’ என்றான். வாலியின் தம்பியாகிய சுக்கிரீவனுக்கு யான்
 செய்த உதவியாகிய இதனைக் காரணமாகக்கொண்டு, சுக்ரீவன்
 முதலிய வானர வீரர்களை எனக்குத் துணையாகப் பெற்று யான்
 இலங்கை நகரை முற்றி அரக்கரொடு மேற்கொண்ட இப்போர் வானர
 குல முழுவதும் அழிவதற்கே ஏதுவாயிற்று என்பான், அடங்கலும்
 அவிப்பதற்கு அமைந்தேன்’ என்றான். அடங்கலும்-முழுவதும்-
 அவித்தல்-அழித்தல். கமை-பொறுமை. இவ்வாறு யான் மேற்

கொண்ட செயல்கள் யாவும் பிறர்க்குத் துன்பம் விளைப்பனவாக அமைந்தனவேயன்றி அவற்றால் யான் எத்தகைய பயனும் அடையப் பெருதேனாகி நிலத்திற்குச் சமையாகவுள்ளேன் என்பான், 'சுமை உடற்பொறை சுமக்கவந்தேன்' எனத்தன் வாழ்வினை வெறுத்துரைத்தான். 'உங்களை இத்துணை கண்டேன்' என்றது, போர்க்களத்தில் இறந்துகிடக்கும் அனுமன் முதலியோரை முன்னிலைப்படுத்துரைக்கும் நிலையில் அமைந்ததாகும். (196)

விழுந்துகிடக்கின்ற அங்கதனை நோக்கி அழுதல்

8769. விடைக்கு லங்களி னடுவனோர்

விடைகிடந் தென்னக்

கடைக்கண் டயுக வங்கதக்

களிற்றினைக் கண்டான்

படைக்க லங்களைச் சுமக்கின்ற

பதகனேன் பழிபார்த்

தடைக்க லப்பொருள் காத்தவா

றழகிதென் றழுதான்.

விடைக் குலங்களின் நடுவன் ஓர்

விடை கிடந்தென்ன

கடைக்கண் தீஉக, அங்கதக்

களிற்றினைக் கண்டான்;

'படைக் கலங்களைச் சுமக்கின்ற

பதகனேன், பழிபார்த்து

அடைக்கலப் பொருள் காத்தவாறு

அழகிது' என்று அழுதான்.

பொ :- எருதுக் கூட்டங்களின் நடுவே ஒப்பற்றதோர் இடபம் கிடந்தாற்போல (ப் பெரு வீரர்களின் நடுவிலே கிடக்கும்) அங்கதனாகிய யானையை (இராமன் தன்) கண்களின் கடையினின்றும் தீப் பொறி பறக்குமாறு பார்த்தான்; ('பகைவரால் நலிவுறுது அடைந்தாரைப் பாதுகாக்கும் நோக்குடன்) ஆயுதங்களைச் சுமந்துக்கொண்டுள்ள தீவினையாளனாகிய யான், பழி (நேராமற் குறிக்கொண்டு) நோக்கி (என்பால் ஒப்புவித்த) அடைக்கலப் பொருளைப் பாதுகாத்த திறம் மிகவும் அழகாயுள்ளது' என்று கூறி அழுதான்.

கு :- விடை-எருது, இடபம். விடை கிடந்தெனக் கிடந்த அங்கதக்களிறு-என உவமையிலுள்ள 'கிடந்த' என்னும் வினைபொருளிலும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அங்கதக் களிறு-அங்கதனாகிய யானை; தறுகண்மையாலும்பெருமிதத்தாலும் யானையையொத்த அங்கதனைக் களிறு என உருவகித்தார். கடைக்கண்-கண்கடை; பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. அங்கதக் களிற்றினைக் கடைக்கண் தீயுக்கண்டான் என இயைத்துரைக்க. தீ - வெகுளித்தீ. இராமன் அங்கதனைக் காணும் நிலையில் அவனைக் கொன்ற பகைவன் மேற்சென்ற வெகுளி காரணமாக இராமன் கண்களிலிருந்து தீப்பொறிகள் உக்கன என்பதாம். தன்னைச்சார்ந்தாரைப் பகைவரால் நலிவு தோன்றுவாறு காக்கவல்ல படைக்கலங்களை ஏந்திய யான் அவற்றைக் காலமறிந்து பயன்படுத்தாமல் வெறும் சுமையாகவே கொண்டு திரியும் தீவினையாளனாயினேன் என்பான், 'படைக்கலங்களைச் சுமக்கின்ற பதகனேன்' என்றான். பதான் — கொடியான். பழிபார்த்தால் — தன்கண் பழிவராமல் விழிப்பாக இருத்தல். பழிபார்த்து என்னும் செய்தென் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம், 'காத்தவாறு' என்புழிக்காத்தல் என்னும் வினைமுதல் வினைகொண்டு முடிந்தது. அடைக்கலப் பொருள் என்றது, இறக்கும் நிலையினாலாகிய வாலியால் 'பொய்யடையுள்ளத் தார்க்குப் புலப்படாப் புலவ..... உன்கையடையாகும்' என ஒப்பு விக்கப்பட்ட அங்கதனை, 'காத்தவாறு அழகிது' என்றது, கற்களித்து நண்கட்டாய் என்புழிப்போல 'அழகன்று' என இகழும் நிலையில் வந்த குறிப்புமொழி.

(197)

இராமன், பிரமாத்திரத்தால் தாக்குண்டு கிடக்கும்
தம்பியைக் காணுதல்

8770. உடலி டைத்தொடர் பகழியி

னொளிர்கதிர்க் கற்றை

சுடரு டைப்பெருங் குருதியிற்

பாம்பெனச் சுமந்த

மிடலு டைப்பண மீமிசைத்

தான்பண்டை வெள்ளைக்

கடலி டைத்துயில் வானன்ன

தம்பியைக் கண்டான்.

உடலிடைத் தொடர் பகழியின்
 ஒளிர்ததிர்க் கற்றை,
 சுடருடைப் பெருங் குருதியில்
 பாம்புஎன, சுமந்த
 மிடலுடைப் பணம் மீமிசை,
 தான்,பண்டை வெள்ளைக்
 கடலிடைத் துயில்வான் அன்ன
 தம்பியைக் கண்டான்.

பொ :- உடம்பின் இடையே துளைத்து ஊடுருவிய அம்புகளின் ஒளிவிட்டு விளங்கும் ஒளித்தொகுதியானது சுடரினையுடைய பெரிய குருதியினிடத்தே (விரவிப்) பாம்பிணையொத்து (ச் துழ்ந்து) தோன்ற, இராமனாகிய தான்,-(திருமாலாகிய) பண்டைநிலையில் சுமக்கின்ற வன்மையினையுடைய (ஆதிசேடன் என்னும்) பாம்பின்மேல் வெண்ணிறம்வாய்ந்த பாற்கடலின்கண்ணே துயில்பவனாகிய தன்னையொத்துக் கிடக்கின்ற தன் தம்பியாகிய இலக்குவனைக் கண்ணுற்றான்.

கு :- இலக்குவனது உடலிடமெங்கும் துளைத்து ஊடுருவிய அம்புகளின் ஒளித்தொகுதியானது, தன்னுடன் வெளிப்பட்ட பெருங்குறுப்பரப்பிலே விரவித்தோன்ற, வெண்மைநிறம்வாய்ந்த வானர சேனையின் நடுவே வீழ்ந்து கிடக்கும் இலக்குவனுக்கு ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பிணைமேல் பாற்கடலில் துயில்கொள்ளும் திருமால் உவமை. பகழியின் ஒளிகதிர்க் கற்றை, குருதியிற் பாம்பு எனத் தோன்ற என ஒரு சொல் வருவித்துரைக்க. மிடல் - வலிமை. பணம் என்றது, படத்தினையுடைய பாம்பிணை. மீ, மிசை என்னும் இரண்டு சொற்களும் மேல் என்னும் ஒரு பொருளுனவாய் இணைந்து வந்தன. இவ்வாறு ஒரு பொருளுடைய இரு சொற்கள் ஒன்றி வருவனற்றை மீமிசைச் சொல் என வழங்குவர். வெள்ளைக்கடல் என்றது, வெண்மை நிறம்வாய்ந்த பாற்கடலை. பாற்கடலில் ஆதி சேடன்மேல் அறிதுயில் கொள்ளும் பரமனாகிய திருமாலே தீயோரை ஒறுத்து நல்லோரைப் பாதுகாத்தருளுதற் பொருட்டு இராமனாக அவதரித்துத் தன் ஆருயிர்த் தம்பியாகிய இலக்குவன் பகை வனது படையால் இறந்துகிடக்கும் இவ் அவல நிலையைக்கண்டு இத்துணையின்னலுழந்தான் என்பது உணர்த்துவார், 'தான், பண்டை வெள்ளைக் கடலிடைத் துயில்வான் அன்ன தம்பியைக் கண்டான்' என்றார் ஆசிரியர்.

இராமன் ஆற்றெனாத் துயருற்று உணர்வு ஒடுங்குதல்

8771. பொருமி னானகம் பொங்கினு
னுயிர்முற்றும் புகைந் தான்

குரும ணித்திரு மேனியு
மன மெனக் குலைந்தான்

தரும நின்றுதன் கண்புடைத்
தலமரச் சாய்ந்தான்

உருமி னாவிடி யுண்டதோர்
மராமர மொத்தான்.

பொருமினான், அகம் ; பொங்கினான் ;
உயிர்முற்றும் புகைந்தான் ;

குரு மணித் திருமேனியும்,
மனம்எனக் குலைந்தான் ;

தருமம் நின்று தன்கண்புடைத்து
அலமரச் சாய்ந்தான் ;

உருமினால் இடியுண்டது ஓர்
மராமரம் ஒத்தான்.

பொ : - (இரத்த வெள்ளத்திற் கிடக்கும் இலக்குவனைக் கண் ணுற்ற இராமன்,) உள்ளத்தே துன்புற்றான்; வெகுளிமீதுரப்பெற்ற வாகி உயிர்ப்பு முழுவதும் புகையுடன் தோன்றப் பெற்றான் ; நிறங் தங்கிய நிலமணி போலும் (தனது) அழகிய உடம்பும் உள்ளம்போல நடுக்கமுற்றான். அறக்கடவுள் (இத் துன்பநிலையினைக் கண்டு இரங்கி) நின்று தன் கண்களில் அடித்துக் கொண்டு மனஞ்சுழன்று வருந்துமாறு (நிலத்திற்) சாய்ந்தான் ; இடியினால் தாக்கப்பட்டதொரு மராமரத்தையொத்து (த் தரையில்) வீழ்ந்தான்.

கு :- அகம் பொருமினான் என இயையும். பொங்குதல்-வெகு னுதல். மனம் எனக் குருமணித் திருமேனியும் குலைந்தான் என்க. குரு-நிறம். மணி-நிலமணி. குலைதல்-நடுங்குதல். காணவொண்ணப் பெருந்துயர்தரும் அவல நிகழ்ச்சியைக் காண்போர் தம் கண்களிற் புடைத்துக்கொண்டு வருந்தும் உலக மக்களது நிகழ்ச்சியை அருவப் பொருளாகிய அறத்தெய்வத்தின் மேலேற்றி, 'தருமம் நின்று தன் கண் புடைத்து அலமர' எனக் கூறினார். தருமம்-அறமாகிய தெய்வம். இடியுண்ட மரம்போல் உணர்வற்றுத் தரையின் மிசை வீழ்ந்தான் என்பார், 'உருமினால் இடியுண்டதோர் மராமரம் ஒத் தான்' என்றார். உரும்-இடி.

8772. உயிர்த்தி லன்னொரு நாழிகை
 யுணர்ந்தில னொன்றும்
 வியர்த்தி லன்னுடல் விழித்திலன்
 கண்ணினை விண்ணோர்
 அயிர்த்தி லன்கொலென் றஞ்சின
 ரங்கையுந் தாளும்
 பெயர்த்தி லன்னுயிர் பிரிந்திலன்
 கருணையாற் பிறந்தான்.

உயிர்த்திலன் ஒரு நாழிகை ;
 உணர்ந்திலன் ஒன்றும் ;
 வியர்த்திலன் உடல் ; விழித்திலன்
 கண்ணினை ; விண்ணோர்
 அயிர்த்து, 'இலன்கொல் ?' என்று
 அஞ்சினர் ; அங்கையுந்தாளும்
 பெயர்த்திலன் ; உயிர் பிரிந்திலன்—
 கருணையால் பிறந்தான்.

பொ : - (அவ் இராமன்) ஒரு நாழிகைப் பொழுதளவும் மூச்சு
 விட்டிலன் ; (அங்கு நிகழ்வது) ஒன்றும் உணர்ந்திலன் ; உடம்பில்
 வியர்வையுண்டாகப் பெற்றிலன் ; இரண்டு கண்களையும் விழித்துப்
 பார்த்திலன் ; அழகிய கைகளும் கால்களையும் இடம்பெயர்த்து
 அசைத்திலன் ; (அந் நிலையில்) தேவர்கள் ('உடம்பின்கண் உயிர்')
 இன்றி இறந்து போயினனோ ?' என ஐயுற்று அச்சமுற்றனர்.
 (அவன் உயிர்கள்மேல் வைத்த) கருணை காரணமாகப் பிறந்தவனாத
 லால் (உடம்பை விட்டு) உயிர் நீங்குதல் இலையினான்.

கு : - ஒரு நாழிகை உயிர்த்திலன் ; ஒன்றும் உணர்ந்திலன் ;
 உடல் வியர்த்திலன் ; கண் இனை விழித்திலன் ; அங்கையும் தாளும்
 பெயர்த்திலன் ; விண்ணோர், 'இலன்கொல்' என்று அயிர்த்து அஞ்
 சினர் ; கருணையாற் பிறந்தான் (ஆதலின்) உயிர் பிரிந்திலன் என
 இயைத்துரைக்க. ஒருவரது உடம்பின்கண்ணே உயிர் நீங்காது
 நிலைபெற்றுளது என்பதனைத் துணிதற்கு உயிர்த்தலும் உணர்
 தலும், வியர்த்தலும், விழித்துப் பார்த்தலும், கைகால்களை இடம்
 பெயர்த்து அசைத்தலும் என உயிரொடுகூடிய வழியுளவாம் உட
 லின் இயக்கங்களுள் யாதானும் ஒன்று அவ் வுடம்பின்கண் இருத்
 தல் வேண்டும். ஒரு நாழிகையளவு இராமனது உடம்பினால் இவற்

றுள் எதனையும் காணாத தேவர்கள் இராமன் இறந்து விட்டானோ என்று ஐயுற்று அஞ்சினார்கள் என்க. இராமன் அன்புடைய நல்லோர்களை இடர் நீக்கி உய்வித்தல் வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணை காரணமாக இரக்கமற்ற கொடியோர்களை ஒறுத்தடக்கத் தோன்றிய வனாதலால் தன் தோற்றத்தின் நோக்கம் இன்னும் நிறைவேறாத நிலையில் உயிர் நீங்குதல் கூடாது என்னும் கருத்தால் உயிர் நீங்காத வனாயினான் என்பது புலப்பட, 'கருணையாற் பிறந்தான் உயிர்பிரிந்தி லன்' என்றார். இந் நிலையில் இராமன் உயிர் நீங்காமைக்குக் கருணை யாற் பிறந்தமையே காரணம் என்றராயிற்று. இனி, கருணையாற் பிறந்தான் என்பதனை இச் செய்யுளுக்கு எழுவாயாக்கியுரைத்தலும் உண்டு. கருணையாற் பிறந்தலாவது, இறைவன், ஏனைய உயிர் களைப்போன்று முன்செய்த வினைக்காரணமாகப் பிறவாது, அவ் வுயிர்கள்மேல் வைத்த தனது அருள் காரணமாகத் தான் விரும்பிய திருமேனியினைக்கொண்டு பிறத்தல்.

(200)

8773. தாங்கு வாரில்லைத் தம்பியைத்

தழீ இக் கொண்ட தடக்கை

வாங்கு வாரில்லை வாக்கினுற்

தெருட்டுவா ரில்லை

பாங்க ராயினுர் யாவரும்

பட்டனர் பட்ட

தீங்கு தானிது தமிழனை

யார்துயர் தீர்ப்பார்.

தாங்குவார் இல்லை ; தம்பியைத்

தழீஇக்கொண்ட தடக்கை

வாங்குவார் இல்லை ; வாக்கினால்

தெருட்டுவார் இல்லை ;

பாங்கர் ஆயினுர் யாவரும்

பட்டனர் ; பட்ட

தீங்குதான் இது ; தமிழனை

யார்துயர் தீர்ப்பார்.

பொ : - (அங்கு, இராமபிரானைத்) தாங்கிக் கொள்வார் எவரும் இல் ; தம்பியாகிய இலக்குவனைத் தழுவிக்கொண்டுள்ள (இராமனது) பெரிய கையினை (ப் பிரித்து) வாங்கி எடுப்பவர் ஒருவருமில் ; தேறுதல் மொழிகளால் தேற்றுவாரும் இல் ; (அவனுக்கு) அணுக்க

ராயுள்ளோர் அனைவரும் இறந்துபட்டனர். (அவனுக்கு) உண்டாகிய துன்பம் இத் தன்மையது. (உற்றார் சுற்றத்தார் எருவருமின்றித்) தனியனாகவுள்ள அவனைத் துயர் தீர்க்கவல்லார் (அங்கு) யாருளர்? (ஒருவரும் இல்லை).

கு :- தாங்குதல், சாய்ந்து தரையில் வீழாது கைகளால் தாவி கிக்கொண்டு அயர்வு நீக்குதல். தடக்கை வாங்குதல்-பெரிசைகையினைப் பற்றி எடுத்தல். வாக்கினால் தெருட்டுதல்-ஆறுதல் மொழிகளைக்கூறி உள்ளத்திலுள்ள கலக்கத்தைப் போக்கித் தெளிவடையச் செய்தல். பாங்கர் ஆவார், அன்பினால் அணுகிநின்று இடர்நீக்கி ஆவனபுரியும் உற்றார் சுற்றத்தார் முதலானோர். படுதல்-இறத்தல், உண்டாதல். இது-இத் தன்மையது; என்றது, துன்பக்காலத்துத் துணையாவார் ஒருவருமில்லாத் தனிமையை. இச் செய்யுள் கவிக்கூற்று. (201)

இராமனைத் தேற்றுவாரில்லாத போர்க்களத்தின் தோற்றம்

8774. கவந்த பந்தமுங் கழுதுந்தங்

கணவரைக் காணார்

சிவந்த கண்ணியர் தேடினர்

திரிபவர் திரளும்

உவந்த சாதக ரீட்டமு

மோரியி னொழுக்கும்

நிவந்த வல்லது பிறரில்லைக்

களத்திடை நின்றார்.

கவந்த பந்தமும், கழுதும்,

தம்கணவரைக் காணார்

சிவந்த கண்ணியர் தேடினர்

திரிபவர் திரளும்,

உவந்த சாதகர் ஈட்டமும்,

ஓரியின் ஒழுக்கும்,

நிவந்த; அல்லது பிறர்இல்லை,

களத்திடை நின்றார்.

பொ :- தலையற்ற உடம்புகளின் தொகுதியும் பேயும், தம்முடைய கணவரைக் காணாமையால் (துயரத்தாற்) சிவந்த கண்களையுடையராய்த் தேடி அலைபவராகிய மகளிர் கூட்டமும் (தமக்கு இரை

யாகும் பிணங்களைக் கண்டு) உவகையுற்ற பூதங்களின் தொகுதியும், நரிகளின் வரிசையும் மிக்குக் காணப்பட்டன அல்லது (அப்) போர்க்களத்தின்கண்ணே உயிர்தாங்கி நின்றார் பிறர் யாரும் இலர்.

கு :- கவந்தம்-தலையற்ற உடம்பு. கழுது-பேய். தம் கணவரது உடம்பினைக் காணாது அலமந்து அழுது துன்புற்றமையாற் சென்றிற் மடைந்த கண்களையுடைய மகளிர் கூட்டம் என்பார், 'சிவந்த கண்ணியர் தேடினர் திரிபவர்திரள்' என்றார். சாதகர்-பூதங்கள். பந்தம், திரள், கூட்டம் என்பன கூட்டம் என்னும் ஒருபொருள் குறிப்பன. ஒழுக்கு-வரிசை. நிவத்தல்-மிக்கு உயர்தல். (202)

இராமனது துயர்கண்டு தேவர் முதலிய யாவரும் வருந்துதல்

8775. வான நாடியர் வயிறலைத்
தழுதுகண் மழைநீர்
சோனை மாரியிற் சொரிந்தனர்
தேவருஞ் சோர்ந்தார்
ஏனை நிற்பவுந் திரிபவு
மிரங்கின வெவையும்
ஞான நாயக னுருவமே
யாதலி னடுங்கி.

வான நாடியர் வயிறுஅலைத்து
அழுது, கண்மழைநீர்
சோனை மாரியின் சொரிந்தனர்;
தேவரும் சோர்ந்தார்;
ஏனை நிற்பவும் திரிபவும்
இரங்கின, எவையும்
ஞான நாயன் உருவமே
ஆதலின் நடுங்கி.

பொ :- (இராமனது துயர்நிலையைக் கண்ணுற்ற) வானவர் நாட்டு மகளிர் தம் வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு அழுதுகரிய கண்ணின் நீரை விடாமழையினுடைய மேகம்போலச் சொரிந்தனர். (உடன் நின்ற) தேவர்களும் மனம் சோர்வுற்று வருந்தினர். (உலகிலுள்ள) யாவையும் ஞானப் பொருளாம் இறைவனாகிய திருமாலின் வடிவமேயாதலால் ஏனைய நிற்பனவும் நடப்பனவும் ஆகிய எல்லா வுயிர்களும் நடுங்கி வருந்தின.

கு :- வானநாடர் என்னும் ஆண்பாற்பன்மையினை அடியொற்றி யமைந்தது, வானநாடியர் என்னும் பெண்பாற் பன்மைப் பெயர். கண்மழைநீர் என்பதனை மழைக்கண் நீர் என மாற்றுக. சோனை மாரி—விடா மழையினுடைய மேகம். இன், உவமவுருபு. நிற்ப— நிலையியற் பொருள்கள்; அசரம். நடப்ப—இயற்கியற் பொருள்கள்; சரம். ஞானநாயகன்—ஞானத்தினையே தன் உண்மையுருவாகக் கொண்டுள்ள இறைவன்; என்றது, ஈண்டுத் திருமாலின் அமிச மாகிய இராமபிரானை. நிற்பன நடப்பனவாக இவ் வுலகிலுள்ள எல்லாவுயிர்களும் இறைவனுக்குரிய உடம்புகளாகத் திகழ்தலால் உயிர்க்குயிராகிய இராமபிரானுற்ற துயரம் அவனுக்கு உடம்பா யுள்ள அவ் வுயிர்களைப்பற்றி வருத்தின என்பதாம். (203)

8776. முகையி னுண்மலர்க் கிழவற்கு

முக்கணுன் றனக்கும்

நகையி னீங்கின திருமுகங்

கருணையு ணலியத்

தொகையு ணின்றவர்க் குற்றன

சொல்லியென் றொடர்ந்த

பகையும் பார்த்தன்று பாவமுங்

கலுழ்ந்தது, பரிவால்.

முகையின் நாள்மலர்க் கிழவற்கும்

முக்கணுன் தனக்கும்

நகையின் நீங்கின, திருமுகம்,

கருணை உள் நலிய;

தொகையுள் நின்றவர்க்கு உற்றன

சொல்லி என்? தொடர்ந்த

பகையும் பார்த்தின்று; பாவமுங்

கலுழ்ந்தது, பரிவால்.

பொ :. முகையின் தன்மையினையுடையதாய் அன்றலர்ந்த (திருமாலின் உந்தித் தாமரை) மலரிலே வாழும் முதியோனாகிய பிர மனுக்கும் முன்று கண்களையுடையவனாகிய உருத்திர மூர்த்திக்கும் (அத் துன்பத்தினைக் காணப்பொருத) அருட்குணம் உள்நின்று வருத்துதலால் திருமுகங்கள் மகிழ்ச்சியாகிய மலர்ச்சியின் நீங்கி வாட்டமுற்றன. (முப்பது என்னும்) எண்ணின் அளவினையுடைய

ராய் நின்ற (ஏனைய) தேவர்களுக்கு நேர்ந்த துன்பநிலையைச்சொல்லி யாது பயன்? தொடர்ந்துள்ள பகையும் அத் துன்பநிலையினைக் கண் விழித்துப் பார்த்ததன்று. (வருத்திற்கும்) பாவமாகிய தீவினையும் இரக்கத்தினுற் கண்ணீர் விட்டமுதது.

கு :- நாண்மலர்க் கிழவர்க்கும் முக்கணுன் தனக்கும் கருணை உள் நலியத் திருமுகம் நகையின் நீங்கின என இயையும். கிழவன்—முதியோன்; ‘முத்துடன் நடுங்கிநிற்கும் இக்கிழவனை’ (7-) இச் சொல் இப் பொருளில் வழங்கியுள்ளமை காணலாம். நலிய—வருத்து தலால், செயவெனச்சம் காரணப் பொருளில் வந்தது. நகை—மகிழ்ச்சிக் குறிப்பாகிய முக மலர்ச்சி. நகையின் என்புழி ஐந்தாவதாகிய இன்னுருபு நீக்கப் பொருளில் வந்தது. தொகையுள் நின்றவர் என்றது, பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் என்னும் இம் மூவரின் வேறுக முப்பத்து முக்கோடி என்னும் தொகையினராகிய ஏனைத் தேவர்களை பார்த்ததன்று என்பது பார்த்ததன்று என வந்தது. பார்த்தல்—கண் களைவிழித்துப் பார்த்தல். பார்த்ததன்று என எதிர்மறுத்துரைக்கவே காணுதற்கு ஆற்றுது கண்களை மூடிக்கொண்டது என்றவாறு. பாவமும் பரிவால் கலுழ்ந்தது என்க. பரிவு—இரக்கம். (234)

இராமன், சிறிது உணர்வு வரப்பெற்றுக் கண் விழித்துப் பார்த்து
தம்பி இலக்குவன் இறந்தான் என்பதனை யுணர்ந்து
பலவாறு புலம்புதல்

8777. அண்ண லுஞ்சிறி துணர்வினோ
டயாவுயிர்ப் பணுகிக்
கண்வி ழித்தனன் றம்பியைத்
தெரிவுறக் கண்டான்
விண்ணை யுற்றனன் மீள்கில
னென்றகம் வெதும்பிப்
புண்ணி னுற்றதோ ரெரியன்ன
துயரினன் புலம்பும்.

அண்ணலும், சிறிது உணர்வினோடு
அயாவுயிர்ப்பு அணுகி,
கண் விழித்தனன்; தம்பியைத்
தெரிவுறக் கண்டான்;

‘விண்ணை உற்றனன்; மீள்கிலன்’
என்று, அகம் வெதும்பி,
புண்ணின் உற்றது ஓர் எரி அன்ன
துயரினன் புலம்பும்.

பொ:- பெரியோனாகிய இராமபிரானும் சிறிது உணர்வுடன் பெருமூச்சு வரப்பெற்றுக் கண்களை விழித்தான். தம்பியாகிய இலக்குவனை நன்கு உற்றுப்பார்த்தான். ‘(இவன் இறந்து) விண்ணுலகடைந்தான்; (இனி) மீள மாட்டான்’ என்று எண்ணி உள்ளம் அழன்று வெம்பிப் புண்ணிடத்தே நெருப்புத் தோய்ந்தாலொத்த (தாங்கொணத்) துன்பத்தினையுடையவனாகி (ப் பின் வருமாறு) வருந்தி அரற்றுவானாயினான்.

கு:- அண்ணல் என்றது, இராமபிரானை. அயாவுயிர்ப்பு—பெருமூச்சு. ‘விண்ணையுற்றனன் மீள்கிலன்’ என்றது, இலக்குவனது நிலையையுற்று நோக்கிய இராமனது எண்ணம். மாற்றானது சூழ்ச்சியால் ஆருயிர்த் தேவியாகிய சீதையைப் பிரிந்து வருந்தும் வருத்தத்தின்மேலும் தன் ஆருயிர்த் தம்பியாகிய இலக்குவனையிழந்த துயரமும் சேர்ந்து புண்ணிலுள்ளே நெருப்புத் தோய்த்தாற் போன்று இராமபிரானை வருந்தின என்பார், ‘புண்ணின் உற்றதோர் எரியன்ன துயரினன்’ என்றார். புலம்புதல்—செயலற்று அரற்றி வருந்துதல்.

(205)

8778. எந்தை யிறந்தா னென்று
மிருந்தே னுலகெல்லாந்
தந்தன னென்னுங் கொள்கை
தவிர்ந்தேன் றனியல் லேன்
கந்தனி ருந்தாய் நீயென
நின்றே னிதுகாணேன்
வந்தனெ னையா வந்தென
னையா வினிவாழேன்.

‘எந்தை இறந்தான்’ என்றும்,
இருந்தேன்; உலகுஎல்லாம்
தந்தனன் என்னும் கொள்கை
தவிர்ந்தேன் தனி அல்லேன்,

கந்தன் இருந்தாய் நீ என,
 நின்றேன்; இது கானேன்;
 வந்தனென், ஐயா ! வந்தனென்,
 ஐயா ! இனிவாமேன்.

பொ :- (முன்னியது முடிக்குந் திறத்தால்) முருகனாகிய நீ (துணையாக) இருந்தாய்; (ஆதலால், நான்) தனித்துள்ளவன் அல்லேன் என்ற எண்ணத்தால். எம் தந்தை (தசரதன்) இறந்தான் எனக் கேள்வியுற்றும் (இறவாது உயிர்தாங்கி) இருந்தேன்; 'உலகம் முழுவதனையும் (பரதனே ஆளத்) தந்தேன்' என்ற (எனது உறுதியான) கொள்கையில் நெகிழ்ந்துநீங்கி (எனது ஆணையின் வழிநின்று பரதன் ஆளும்படி) ஆட்சியுரிமையை ஏற்றுக்கொண்டேனாகி (ப் பகைவரை எதிர்க்கும் உறுதிபூண்டு) நின்றேன். (நினக்கு நேர்ந்த) இத் துயர்நிலையைக் காணப் பெற்றேன்; ஐயனே ! (நீயின்றி ஒருகணமும் உயிர் வாழமாட்டேன்; ஐயனே ! இதோ (நின்னுடன்) வந்தேன் வந்தேன்.

கு :- கந்தன் நீ இருந்தாய் (ஆதலால்) தனி அல்லேன் என, இருந்தேன், தவிர்ந்தேன், நின்றேன் என இயையும். என்றும் - என்று சொல்லக் கேட்டும். இருந்தல்—இறவாது உயிரோடிருத்தல். கொள்கை தவிர்்தல்—தான் முன்கொண்ட உறுதிப்பாட்டினின்றும் நெகிழ்ந்து விலகுதல். கந்தன் - முருகன். 'முருகொத்தீயே முன்னியது முடித்தலின்' (புறம்—) என்றவாறு எத்தகைய பெருஞ் செயலையும் இடையூரின்றி இனிது நிறைவேற்றவல்ல அஞ்சாமை யும் ஆண்மையும்வாய்ந்த இளையோன் இலக்குவனாதலின் கந்தனை உவமை கூறத்தக்க பேரூற்றல்லிக்க அவனை 'கந்தன் நீ இருந்தாய்' என முன்னிலைப் படுத்திக் கூறினான் இராமன். 'இது' என்றது, இந்திரசித்து ஏவிய பிரமாத்திரத்தால் இலக்குவன் உடல் முழுதும் துளைக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் அவலநிலையை. (206)

8779. தாயோ நீயே தந்தையு

நீயே தவநீயே

சேயோ நீயே தம்பியு

நீயே திருநீயே

போயோ நின்ற யென்னை

யிகந்தாய் புகழ்பாராய்

நீயோ நானு நின்றன

னெஞ்சம் வலியேனோ.

‘தாயோ நீயே; தந்தையும்
நீயே; தவம்நீயே;
சேயோ நீயே; தம்பியும்
நீயே; திருநீயே;
போயோ நின்றாய், என்னை
இகந்தாய், புகழ்பாராய்,
நீயோ; நானும் நின்றனன்;
நெஞ்சம் வலியேனோ!

பொ :- (எனக்குத்) தாயும் நீயே; தந்தையும் நீயே; தவமும் நீயே; மைந்தனும் நீயே; தம்பியும் நீயே; செல்வமும் நீயே. (இத்தகைய) நீயோ புகழைச் சுருதாமல் என்னை விட்டு, நீங்கினாய். (உயிர் துறந்து) சென்று நின்றாய். (நின் அன்புக்குரிய) நானும் (உடனுயிர் துறவாது) உயிர்தாங்கி நின்றேன். (ஆகவே, நின்னை விட) நெஞ்சம் வலிமை படைத்துள்ளேன் போலும்?

கு :- தம்பியாகிய நீ என்னை அன்பினால் உணவு முதலியன அளித்துப் பாதுகாப்பதில் பெற்ற ‘தாயாகவும், நல்லுணர்வளித்து நெறிப்படுத்துவதில் தந்தையாகவும், வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்துவித்தலில் தவமாகவும் என் பொருட்டு நல்லறங்களைச் செய்து மேற்கதி உய்க்கும் திறத்தில் மைந்தனாகவும் அறமும் இன்பமுமாகிய இரு பயன்களையும் ஒருங்கேயடையத் துணைபுரிதலால் திருவாகவும் நிகழ்ந்தனை என்பான், ‘தாயோ நீயே தந்தையும் நீயே தவம் நீயே, சேயோ நீயே தம்பியும் நீயே திருநீயே’ என இராமன் இலங்குவனை விளித்தான். இத் தொடர்,

‘தாயொக்கும் அன்பின் தவமொக்கும் நலம் பயப்பின்
சேயொக்கும் முன்னின்றொரு செல்கதி யுய்க்கு நீரால்’

(கம்பர்-பால.)

என முன் தசரத மன்னனைக் குறித்துக் கூறிய செய்யுட் பொருளை அடியொற்றியமைந்திருத்தல் காணலாம். தாயோ, சேயோ என்புழி ஓகாரங்கள் சிறப்புணர்த்தி நின்றன. நீயோ புகழ் பாராய் என்னை இகழ்ந்தாய் போயோ நின்றாய் என இயைக்க. ஓகாரம், அசை. தம்பியாகிய நீ உடன் பிறந்தான் என்ற அளவில் அமையாது எனக்கு இருமுது குரவரும் தவமும், மைந்தனும் பொருளும் ஆகப் பல்வகையானும் அன்புசெய்து ஆதரித்தனை. அத்தகைய நீ இப்பொழுது வன்னெஞ்சமுடையையாய் என்னை இன்னலுட்படுத்தி என்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றமையால் யான் எல்லா நலங்

களையும் இழந்து தனிமையுற்றவனாயினேன். நின்னாற் பல வகையாலும் உதவிபெற்ற யான் நீ இறக்கவும் நின்னுடன் இறவாது உயிர்தாங்கி யிருத்தலால் மிகவும் நின்னினும் வலிய நெஞ்சினை யுடையேன் போலும் என இராமன் துயருழந்து புலம்பினான் என்பதாம். (207)

8780. ஊரு நின்ற புண்ணுடை

யாய்பா லுயிர்காணேன்

ஆரு நின்றே னாவி

சுமந்தே யழிகின்றேன்

ஏறே யின்னு முய்யினு

முய்வே னிருகூருக்

கீரு நெஞ்சம் பெற்றன

னன் றீரு கெடுவேனே.

‘ஊரு நின்ற புண்ணுடையாய்பால்

உயிர் காணேன்;

ஆரு நின்றேன், ஆவி

சுமந்தே அழிகின்றேன்;

ஏறே! இன்னும் உய்யினும்

உய்வேன்; இருகூருக்

கீரு நெஞ்சம் பெற்றான்

அன்றோ, கெடுவேனோ?

பொ :- (உதிரம்) ஊறுகின்ற புண்ணையுடையாய் உள்ள நினது உடம்பின்கண்ணே உயிர் நிலைபெற்றிருத்தலைக் காணப் பெற்றிலேன்; ஆறுதலுடையேனாய் உயிரைச் சுமந்து வருந்துகின்றேன். ஆண் சிங்கம் போல்வானே! (அன்பின் திறமின்றிக்) கெட்டொழிவேனாகிய யான், (நீ இறந்தமையறிந்தும்) இரண்டு கூருகப்பிளந்து சிதைவுறுத வலிய நெஞ்சத்தைப் பெற்றேன் அல்லேனோ? (ஆதலால்) இனிமேலும் பிழைத்து உயிர்தாங்கியிருப்பினும் இருப்பேன்.

கு :- ஊறுதல்—உள்ளிருந்து சுரத்தல். ‘ஊரு நின்ற புண்’ என்புழி இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. ஆறுதல், என்றது, துன்பங்கண்டவழி ஆற்றாமையுறுதலின்றி அமைதியாக இருத்தலை. என்பால் உடன் பிறந்தார்க்குரிய உண்மையான அன்பு நிலைபெற்றிருக்குமாயின், நின்னுடம்பினை

விட்டு உயிர் நீங்கினமை கண்ட அப்பொழுதே என் நெஞ்சம் இரண்டு பிளவாகப் பிளந்து சிதைய என் உயிரும் அப்பொழுதே நீங்கியிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி யான் இன்னும் உயிருடன் இருப்பதொன்றே யான் உடன்பிறப்பாளரிடத்து அன்பு சிறிதும் இல்லாதவன் னெஞ்சமுடையேன் என்பதனையும் அது காரணமாக நினையிழந்துள்ள இந்நிலையிலும் மேலும் உயிருடன் வாழ்ந்தாலும் வாழ்வேன் என்பதனையும் நன்கு புலப்படுத்தும் என இராமன் இலக்குவனது பிரிவாற்றாமையினை எண்ணிப் புலம்பினான் என்றவாறு. ஏறு - ஆண்; சிங்கத்துள் ஆணியைக் குறித்தது. ஏறு போல் வாணை ஏறு என்றார். ஏறு, உவம ஆகுபெயர். இராமன் தன்பால் அன்புடைய இலக்குவனைப் பிரிந்த நிலையிற்கூறிய இவ்வரற்றுதல் மொழி, திருவாதவூரடிகள் தம்பால் அருளுடைய குருவைப் பிரிந்த நிலையில்,

‘தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த எந் தலைவனை நனிகாணேன்
தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரையுருள் கிலேன் செழுங்கடல்
புகுவேனே’

எனக் கூறிய அரற்றுதல் மொழியினை ஒத்தமைந்திருத்தல்
காணலாம். (208)

8781. பயிலுங் காலம் பத்தொடு
நாலும் படர்கானத்
தயில்கின் றேனுக் காவன்
நல்கி யயிலாதாய்
வெயிலென் றுன்னாய் நின்று
தளர்ந்தே மெலிவெய்தித்
துயில்கின் றுயோ வின்றிவ்
வுறக்கந் துறவாயோ.

‘பயிலும் காலம் பத்தொடு
நாலும் படர்கானத்து
அயில் கின்றேனுக்கு ஆவன
நல்கி, அயிலாதாய்!

வெயில்என்று உன்னாய், நின்று
தளர்ந்தே! மெலிவுஎய்தி,
துயில்கின்றாயோ, இன்று? இவ்
உறக்கம் துறவாயோ?

பொ :- பரவிய இடமகன்ற காட்டின்கண்ணே பழகி வாழும் பதினான்கு ஆண்டுகளிலும் (உணவினை) உண்கின்றேனாகிய எனக்குப் பொருந்திய உணவுகளைத் (தேடித்) தந்து, (நீ மட்டும்) உண்ணாதிருந்தவனே! (வெம்மைமிக்க) வெயில் என்று நினைப்பது (எனக்குத் துணையாக) நின்று தளர்ச்சியுற்று. இப்பொழுது மேலும் மெலிந்து உறங்குகின்றாயோ? இந்த(ப் பெரிய) உறக்கத்தினை விட்டு எழமாட்டாயோ?

கு :- படர்கானத்துப் பயிலும் காலம் பத்தொடு நாலும் அயில்கின்றேனுக்கு ஆவன நல்கி, அயிலாதாய்! வெயில் என்று உன்னாய் நின்று தளர்ந்தாய்; இன்று மெலிவு எய்தித் துயில்கின்றாயோ? இவ் உறக்கம் துறவாயோ? என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. பயிலுதல் - பழகி வாழ்தல். காலம் பத்தொடு நாலும் என்றது, மீளவும் விழித்து எழாத நிலையில் ஏற்பட்ட பேருறக்கமாகிய இறப்பினை. உறக்கம் துறத்தல் - இறப்பினை நீங்கி உய்திபெற்று எழுதல். (209)

8782. அயிரா நெஞ்சு மாவியு

மொன்றேயெனுமச் சொற்

பயிரா வெல்லைப் பாதக

னேற்கும் பரிவுண்டோ

செயிரோ வில்லா வுன்னை

யிழந்துந் திரிகின்றேன்

உயிரோ நானோ வாரினி

யுன்னோ ருறவையா.

‘அயிரா நெஞ்சும் ஆவியும்

ஒன்றேனனும் அச்சொல்

பயிரா எல்லைப் பாதகனேற்கும்

பரிவு உண்டோ ?

செயிரோ இல்லா உன்னை

இழந்தும், திரிகின்றேன்;

உயிரோ, நானோ, ஆர்இனி

உன்னோடு உறவு? ஐயா!

பொ :- ஐயுறுத தெளிந்த நெஞ்சமும் உயிரும் (தம்முட் பிரிவின்றி ஒன்றிக்கலந்து நின்றலால்) ஒன்றே என (அறிந்தோர்). கூறும் அம் மொழி(என்னிடத்தும் பொருந்தியமையச்) கூறப்படாத நிலையில் தீவினையாளனாகிய எனக்கும் அன்பென்பது உண்டா

குமோ? ஒரு குற்றமும் இல்லாத (அன்பிற் சிறந்த தம்பியாகிய) உன்னையிழந்த இந் நிலையிலும் (வருத்தமின்றித்) திரியும் நிலையின னாகவுள்ளேன். ஐயனே! நின்னுடன் (உண்மையான) உறவுடையார் (அன்புடைய நெஞ்சத்தினனாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற) யானோ? எனது உயிரோ? இவ் விருவருள் யார்?

கு : அயிர்த்தல்—ஐயுறுதல். பயிர்தல்—அழைத்தல்; கூறுதல். செயிர்—குற்றம். ஓ, ஆசை. உள்ளமும் உயிரும் பொருட்டன்மையால் வேறாயினும் அன்பின் கலப்பினால் உள்ளமும் உயிரும் ஒன்றே எனக் கொள்ளத் தக்கவாறு ஒற்றித்து நிற்பனவாதலால் அன்புக்குரிய தம்பியாகிய உன்னையிழந்த இத்துயர்நிலையில் எனது உள்ளம் பிளந்து சிதைய என்னுயிரும் உடம்பைவிட்டு நீங்கியிருத்தல் வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவகையில் அவ்வாறு எதுவும் நிகழாமையால் யான் எனது உள்ளத்தாலும் உயிராலும் நிற்பால் உண்மையான அன்பின் தொடர்பினைப் பெற்றேனல்லேன் என இராமன் இலக்குவனது பிரிவாற்றாமையால் இரங்கி வருந்தினான் என்க. பரிவு—அன்பு. (210)

8783. வேள் விக் கேகி வில்லு

மிறுத்தோர் விட மம்மா

வாழ்விக் கும்மென் றெண்ணினென்

முன்னே வருவித்தேன்

சூழ்வித் தென்னைச் சுற்றின

ரோடுஞ் சுடுவித்தேன்

தாழ்வித் தேனோ வித்தனை

கேடுந் தருவித்தேன்.

‘வேள்விக்கு ஏகிவில்லும் இறுத்து,

“ஓர்விடம் அம்மா

வாழ்விக்கும்” என்று எண்ணினென்,

முன்னே வருவித்தேன்;

சூழ்வித்து, என்னைச் சுற்றின

ரோடும் சுடுவித்தேன்;

தாழ்வித்தேனோ, இத்தனை

கேடும் தருவித்தேன்?

பொ :- (சனக மன்னன் புரிந்த) வேள்விக்குச் சென்று வில்லை யும் முறித்து, (என்னை) வாழ்விக்க வல்லது என்று எண்ணினேனாய் (சீதை எனப் பெயர்) ஒரு நஞ்சினை என் முன்னே வருவித்துக் கொண்டேன். (என்னைச்) சூழ்ந்து வரச்செய்து என்னைச் சுற்றி யிருந்தவர்களையும் (விரைவில்) உண்டாக்கிவிட்டேன்.

கு :- வேள்வி என்றது, சனக மன்னன் தன் மகள் சீதைக் குரிய கணவனைத் தேர்ந்து கொள்ளுதல் பொருட்டு அமைத்த வில் லேற்று விழாவினை. வில்-சிவதநுசு. விடம்—நஞ்சு; என்றது, சீதையை. அமிழ்தாகித் தன்னை வாழ்விக்கவல்ல வாழ்க்கைத் துணை வியாகத் தன்னால் மணந்து கொள்ளப்பெற்று தன்னைத் தொடர்ந்து வனம் புகுந்த சீதை காரணமாகவே தனக்கு இத்துணைத் துன்பங் களும் மேன்மேல் உண்டாயின என்றெண்ணிய இராமன், தன் வாழ்க்கைத் துணைவியாகிய சீதையைக் கொடிய நஞ்சு எனக் குறித் தான். சூழ்வித்து - சூழ்ந்து வரச்செய்து. தாழ்வித்தல்—காலந்தாழ்த் தல், பிற்படுதல். தாழ்வித்தேனோ என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை.

(211)

8784. மண்மேல் வைத்த காதலின்

மாதா முதலோர்க்குப்

புண்மேல் வைத்த தீநிகர்

துன்பம் புகுவித்தேன்

பெண்மேல் வைத்த காதலி

னிப்பேறுகள் பெற்றேன்

எண்மேல் வைத்தே நென்புகழ்

யான்றோ எனளியேனோ.

‘மண்மேல் வைத்த காதலின்,

மாதா முதலோர்க்குப்

புண்மேல் வைத்த தீநிகர்

துன்பம் புகுவித்தேன்;

பெண்மேல் வைத்த காதலின்,

இப்பேறுகள் பெற்றேன் ;

எண்மேல் வைத்தேன்; என்புகழ்;

யான் தான் எனளியேனோ?

பொ :- மண்ணிடத்தே வைத்து பற்றுக்காரணமாக (என்னு டைய) தாய் முதலோர்க்குப் புண்ணிடத்தே தீ நுழைத்தாற் போன்ற

பெருந் துன்பத்தை உண்டாக்கிவிட்டேன். (சீதை என்னும்) பெண்ணிடத்தே வைத்துள்ள ஆசையினால் இத்தகைய பயன்களை அடைந்தேன். எனது புகழ்த் திறங்களை (ஒன்றென்மேலொன்றாகப் பிறர்) எண்ணி மதிக்குமாறு உயர்த்தினேன். நான்தான் வலியற்ற எளியவனோ?

கு :- மண்மேல் வைத்த காதல் என்றது, இராமன் தன் தந்தை தசரதன் பணித்தவண்ணம் முடிசூடிக்கொண்டு நாடாளுதற்குத் தான் மனமிசைந்து உடன்பட்டதனை. அது காரணமாகத் தான் வனம்புக நேர்ந்தமையால் தந்தையிறக்கத் தன் தாயாகிய கோசலை முதலியோர்க்குப் புண்ணில் நெருப்பினை நுழைத்தாலொத்த பெருந் துன்பத்தினையுண்டாக்கினேன் என்றான். பெண்மேல் வைத்த காதல் என்றது, காதலால் தன்வழியொழுகற் பாலளாகிய சீதையாகிய தன் மனைவி விரும்பியவண்ணம் பொன் மானைப்பற்றித் தொடர்ந்து தான் சென்றதனை. இப் பேறுகள் என்றது, மனைவியை மாற்றான் கொண்டேக அன்புடைய தம்பியையும் ஆருயிர்த் தோழர்களையும் போரில் இழக்க வருந்தும் பேறின்மையைக் குறிப்பினுற் சுட்டி நின்றது. எண்மேல் வைத்தல் - அளவுக்கு மேலாக உயர்த்து வைத்தல். புகழ் என்றது, குறிப்பினால் புகழுக்கு மாறாகிய பழியை உணர்த்தியது. எளியேனோ அன்புழி ஓகாரம் எதிர் மறையாய், இரக்கமற்ற வன்னெஞ்சினேன் என்னும் பொருள்தந்து நின்றது. (212)

8785. மாண்டாய் நீயோ யானொரு

போது முயிர்வாமேன்

ஆண்டா னல்ல னானில

மந்தோ பரதன்ருன்

பூண்டா ரெல்லாம் பொன்றுவர்

துன்பம் பொறையாற்றார்

வேண்டா வோநா னல்லற

மஞ்சி மெலிவுற்றால்.

4 மாண்டாய் நீயோ ; யான்

ஒருபோதும் உயிர்வாமேன்;

ஆண்டான் அல்லன் நானிலம்,

அந்தோ பரதன்தான்

பூண்டார் எல்லாம் பொன்றுவர்,
துன்பம் பொறைஆற்றார்;
வேண்டாவோ, நான் நல்லறம்
அஞ்சி மெலிவுற்றால்?

பொ :- (என் ஆருயிர்த் தம்பியாகிய) நீயோ இறந்தொழிந்தனை (நின்னையின்றி) யான் ஒருகணமும் உயிருடன் வாழமாட்டேன். ஐயோ! (எனது பிரிவாற்றாமை காரணமாகப்) பரதனும் இவ் வுலகத்தை ஆளமாட்டான். (நம்மோடு அன்பின் தொடர்வினைப்) பூண்டவர்கள் எல்லோரும் (பிரிவுத்) துன்பத்தைப் பொறுக்கும் வலியற்றவராய் இறந்துபடுவர். நான் நன்மையுடைய அறத்திற்குப் பயந்து (பகைவர்களை அழிக்குந் தொழிலில்) தளர்ச்சியுற்றால் (அதன் பயனாக) இத்தனைத் துயரங்களும் வேண்டத்தக்கன அல்லவோ?

கு :- நீயோ மாண்டாய்; யான் ஒருபோதும் உயிர்வாழேன்; அந்தோ பரதன்தான் நானிலம் ஆண்டான் அல்லன்; பூண்டார் எல்லாம் துன்பம் பொறை ஆற்றார் பொன்றுவர்; நான் நல்லறம் அஞ்சிமெலிவுற்றால்(இவை யாவும்) வேண்டாவோ? என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. பூனுதல்—மேற்கொள்ளுதல். இலக்குவனாகிய நின்னைப் பிரிந்து ஒருகணமும் வாழமுடியாத நான், இப்பொழுதே எனது உயிரைத் துறக்கும் நிலையிலுள்ளேன். நான் இறந்தமை செவிப்பட்ட அளவில் பரதனும் உயிர் துறப்பான்; நமது பிரிவுத் துன்பத்தைப் பொறுக்கலாற்றாத உறவினரும் நாட்டு மக்களும் தம் முயிரைத் துறத்தல் உறுதி; இத்தனை கேடுகளும் நிகழ்தற்குக் காரணமாயமைந்தது இந்திரசித்தின்மேல் பிரமாத்திரத்தை விடுவதற்கு நீ முற்பட்டபொழுது அறநெறிக்குஅஞ்சி அதனை அவன்மேல் விடாத படி தடுத்த எனது செயல் மெலிவே ஆதலால், அவ்வாறு அறத்திற்கு அஞ்சியமைந்த எனது தளர்ச்சியே உன் உயிர்க்கும் ஆருயிர் நண்பர்களுயிர்க்கும் தீங்காய் முடிந்ததாதலின் அதன் பயனாக இத்தனைத் துயரங்களையும் யான் அடைதற்குரியவனாயினேன் என்பான், 'நான் நல்லறம் அஞ்சி மெலிவுற்றால் (இத்தனையும்) வேண்டாவோ' என இரங்கிக் கூறினான். இராமன். (213)

8786. அறந்தாய் தந்தை சுற்ற மு
முற்று மெனையல்லால்
துறந்தா யென்று மென்னை
மருதாய் துணைவந்து

பிறந்தா யென்னைப் பின்பு
தொடர்ந்தாய் பிரிவாற்றாய்
இறந்தா யுன்னைக் கண்டு
மிருந்தே னெளியேனோ.

‘அறம், தாய், தந்தை, சுற்றமும்.
மற்றும், எனை அல்லால்,
துறந்தாய்; என்றும் என்னை
மருதாய்! துணைவந்து
பிறந்தாய்! என்னைப் பின்பு
தொடர்ந்தாய்! பிரிவுஆற்றாய்
இறந்தாய்; உன்னைக் கண்டும்
இருந்தேன், எளியேனோ ?

பொ : - (எனக்குத்) துணையாக வந்து பிறந்தவனே! எக் காலத்
தும் என்னை மறவாதவனே! அறமும் தாய் தந்தை முதலிய சுற்ற
மும் ஏனைய எல்லாமும் (நின் தமையனாகிய) என்னையன்றி
(வேறில்லையென்று) துறந்தவனே! (எனது) பிரிவினைப் பொறுத்
திருத்தற்கு இயலாதவனாகி என்னைப் பின் தொடர்ந்து (வனத்திற்கு)
வந்தவனே! (அத்தகைய பேரன்பினனாகிய நீ என்னைவிட்டு) இறந்
தாய். இத் துயர்நிலையில்) உன்னை நேரிற்கண்டும் யான் உயிர்
தாங்கியிருந்தேன். வலியற்றவனாவேனோ ?

கு : - அறம் என்றது, நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்
கியன ஒழிதலுமாகிய அறநெறியினை. மணம்புரிந்து மனை வாழ்க்
கையினை மேற்கொண்ட இலக்குவன், தன் வாழ்க்கைத் துணைவி
யாகிய மனையாளொடுங்கூடி இல்லிறந்து விருந்தோம்புதலாகிய அற
நெறியையும், தன்னைப்பெற்ற தாய் தந்தை முதலிய சுற்றத்தாரைப்
பேணும் கடமையையும் துறந்து, தான் பின்பற்றத்தக்க அறமும்
பேணத்தக்க இருமுது குரவரும் சுற்றமுமாகிய எல்லாமாக விளங்குப
வன் தன் தமையனாகிய இராமன் ஒருவனையென்று கொண்டு தன்
னுடன் வனம்போந்த பேரன்பினனாதலின், ‘அறந்தாய் தந்தை சுற்
றமும் மற்று மெனையல்லால் துறந்தாய்’ என்றான். எக் காலத்தும்
என்னுடைய நலங்கூளையே மறவாது எண்ணும் பேரன்பினையுடை
யாய் என்பான், ‘என்றும் என்னை மருதாய்’ என்றான். ‘எனது
தனிமை நீங்கத் துணைசெய்யும் நிலையில் உடன்பிறந்த தம்பியாகிய
நீ நின் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாகப் பின்பற்றத்தக்க அறமும் அன்
பினுற் பேணத்தக்க தாய் தந்தை முதலிய சுற்றமுமாகிய அவை
யாவும் நின் தமையனாகிய என்னையன்றி வேறில்லையெனக்

கொண்டு என்னை நிழல்போற் பிரியாது பின்தொடர்ந்து வனம்புக்கு
என்னை அல்லும் பகலும் பேணிக்காத்தனை. யானோ என் ஆருயிர்த்
தம்பியாகி நின்னைப் பிரிந்தும் உயிருடன் இருக்கின்றேன். ஆத
லால் பெரிதும் மனத்தின்மையுடையேன் காண்' என இராமன்
தன்னை வியந்துரைப்பதுபோன்று இகழ்ந்து கூறியவாறு. எளி
யேனோ என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை. (214)

8787. சான்றோர் மாதைத் தக்க
வரக்கன் சிறைவைக்க
ஆன்றோர் சொல்லு நல்லற
மன்னான் வயமானால்
மூன்றாய் நின்ற பேருல
கொன்றாய் முடியாவேல்
தோன்றோ வோவென் வில்வலி
வீரத் தொழிலம்மா.

சான்றோர் மாதைத் தக்க
அரக்கன் சிறைவைக்க,
ஆன்றோர் சொல்லும் நல்அறம்,
அன்னான் வயமானால்,
மூன்றாய் நின்ற பேர்உலகு,
ஒன்றாய் முடியாவேல்,
தோன்றோவோ, என் வில்வலி,
வீரத்தொழில் அம்மா?

பொ :- குணங்களால் நிறைந்த பெரியோர்களாற் பாராட்டத்
தகும் (கற்பென்னும் திண்மையுடைய) நங்கையை (இரக்கமற்ற
கொடுத்தொழிலுக்குத்) தக்கவனான அரக்கன் சிறைப்படுத்தி வருத்த
வும், அறிவால் நிறைந்தோரால் உண்டென்று உறுதியாகவுரைக்கப்
படும் நல்ல அறமாகிய தெய்வம் அத்தகைய கொடியோனது கொடு
மைக்கு உட்பட்டு அடங்கிச் செயலற்றிருக்குமானால், (மேல் கீழ் நடு
என) மூவகையான நினைபெற்றுள்ள பெரிய உலகம் யாவும் (இன்
னும்) ஒருசேர அழியாதிருக்குமானால், என்னுடைய வில்லின் வண்
மையும் வீரத்தொழிலும் (உலகத்தார்க்கு) நன்கு விளங்க மாட்
டாவே?

கு :- சான்றோர்-அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை முதலிய குணங்களால் நிறைந்த பெரியோர். அத்தகைய சான்றோர்களால் உயர்த்துப் புகழ்த்தக்க கற்பின் செல்வி சீதையாதலின் ‘சான்றோர் மாது’ எனக் குறித்தார். ‘உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்’ என்னும் சிலப்பதிகாரப் பொருள் முடிவு இவ் விராம காதையின் சிறப்புடைக் கருப்பொருளாக அமைந்திருத்தலை இக் காப்பியத்திற் பல இடங்களிலும் ஆசிரியர் குறித்துச் செல்லுதல் கூர்ந்துணரத்தக்கதாகும். இரக்கமற்ற அரக்கர் குல வேந்தனாகிய இராவணன் தன்குல இயல்பாகிய கொடுமைக்குத் தக்கவாறே மெல்லியலாளாகிய பிராட்டியைச் சிறைபடுத்தி வைத்தனன் என்பார், ‘தக்க அரக்கன் சிறை வைக்க’ என்றார். என்பில்லாத புழு முதலிய வற்றை வெயில் தெறுமாறு போன்று அன்பில்லாத கொடியோர்களை ஒறுத்தழிக்கவல்ல அறமாகிய தெய்வம் ஒன்றுண்டு என அறிவுடையோரால் உறுதியாகத் துணிந்துரைக்கப்படும் அறமும் கொடியோனாகிய இராவணன் சீதையைச் சிறைவைத்துள்ள இந் நிலையில் அவனை அழித்தொழிக்கும் வலியற்றதாய் அவனது கொடுமைக்கு அடங்கிச் செயலற்று ஒடுங்கி விட்டது என்பான், ‘சான்றோர் மாதை அரக்கன் சிறைவைக்க, ஆன்றோர் சொல்லும் நல்லறம் அன்னான் வசம் ஆனால்’ என்றான். உலகங்களைப் பிறழாது நெறிப்படுத்தி நிலை நிறுத்துங் கடமையினை யுடைய அறம் இவ்வாறு கொடியோனொருவனுக்கு அஞ்சிச் செயலற்று அடங்கிய நிலையில் எனது வில் வன்மையாலும் வீரத்தொழிலாலும் மூவகையுலகங்களும் ஒருசேர அழிந்து சிதைதல் வேண்டும்; அவ்வாறு சிதையாது இன்னும் நிலைபெற்றிருப்பது முறையன்று என்பான், ‘மூன்றாய் நின்ற பேருலகு ஒன்றாய் முடியாவேல்’ என்றான். இவ்வாறு அறநூல் விதிமுறைக்கு மாறாக இவ் வுலகியல் அமைந்துள்ள இந்நிலையில் யானும் இறவாது உயிர் தாங்கியிருப்பது என் விற்படையின் வலியற்ற தன்மையையும் எனது வீரமின்மையையும் எல்லோரும் அறிய நன்கு புலப்படுத்தும் என்பான், ‘நல்லறம் அன்னான் வயம் ஆனால், பேருலகு ஒன்றாய் முடியாவேல், என் வில்வலி வீரத்தொழில் தோன்றுவோ?’ எனச் சினக் குறிப்புடன் செயலற்று இரங்கினான். ‘வில்வலி’ ‘வீரத்தொழில்’ என்பன முறையே வில்லின் வலியற்ற தன்மையினையும் செயலில் வீரமற்ற தன்மையினையும் குறிப்பால் உணர்த்தி நின்றன. தோன்றுவோ—விளங்கித் தோன்றமாட்டாதனவோ? ஓகா,ம்—எதிர்மறை; எல்லார்க்கும் நன்கு விளங்கித் தோன்றுவனவே என்ற வாறு.

8788. வேலைப் பள்ளக் குண்டக
 ழிக்கும் விராதற்கும்
 காலிற் செல்லாக் கவந்த
 னுயிர்க்குங் கரனுக்கும்
 மூலப் பொத்தற் செத்த
 மரத்தேழ் முதலுக்கும்
 வாலிக் கும்மே யாயின
 வாறென் வலியம்மா.

‘வேலைப் பள்ளக் குண்டு
 அகழிக்கும் விராதற்கும்
 காலின் செல்லாக் கவந்தன்
 உயிர்க்கும், கரனுக்கும்,
 மூலப் பொத்தல் செத்த
 மரதது ஏழ்முதலுக்கும்,
 வாலிக் கும்மே ஆயினவாறு
 என்வலி அம்மா!

பொ :- எனது வன்மையனைத்தும் கடற்பள்ளமாகிய ஆழ்ந்த அகழியை (அணைகட்டி)க் கடத்தற்கும், விராதனைக் கொல்லுதற்கும், கால்கொண்டு நடக்கமாட்டாத கவந்தனது உயிரைக் கவர்தற்கும், கரன் என்னும் அரக்கனை அழித்தற்கும், புரையுடைய பட்டுப்போன ஏழு மராமரங்களின் முதலைத் துளைத்தற்கும் வாலியைக் கொல்லுதற்கும் மட்டுமே ஆகித் தீர்த்தொழிந்தது (அந்தோ! இரங்கத் தக்கதே).

கு :- என் வலி, அகழிக்கும், விராதற்கும், கவந்தனுயிர்க்கும், கரனுக்கும், ஏழ்மர முதலுக்கும், வாலிக்குமே ஆயினவாறு என இயையும். அகழிக்கும்...வாலிக்கும் என்புழி நான்காம் வேற்றுமை யாகிய குவ்வுருபுகள் ‘பிணிக்கு மருந்து’ என்றூற் போன்று பகைப் பொருளில் வந்தன ஆதலின், அப் பொருளை விளக்குதற்கு இன்றி யமையாத வினைச் சொற்கள் உரையில் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. வேலை—கடல். குண்டு—ஆழம். ‘வண்டுண மலர்ந்த குண்டு நீரிலஞ்சி’ என்பது மணிமேகலை. கவந்தன் என்பான், தலையாகிய உறுப்பின்றி வயிற்றிடத்தே வாயினையுடையனாய்க் கால்கொண்டு நடவாது இருந்த இடத்திலேயே இருந்து தன் இரண்டு கைகளாலும் எல்லாவற்றையும் ஒருசேர வாரி வயிற்றிலடக்கும் இயல்பினனாத லால் ‘காலிற் செல்லாக் கவந்தன்’ என்றார். ‘இருந்தே நீட்டி யெவ்

வுயிருங் கையின் வளைத்து வயிற்றடக்குங் கவந்தன்' (கவந்தப்-2) என முன்னர்க் கூறியுள்ளமை ஈண்டு நினைக்கத் தக்கதாகும். என்னுடைய ஆற்றலனைத்தும் விராதன், கரன், கவந்தன், வாலி ஆகியோரை அழித்தலும் பட்டுப்போன ஏழு மரங்களைத் துளைத்தலும், கடலைத் தூர்த்து அணையமைத்தலும் ஆகிய இச் சிறிய செயல்களின் அளவிலே பயன்பட்டுத் தீர்த்தொழிந்ததேயன்றி இரக்கமற்ற கொடியோனாகிய இராவணனைக் குலத்துடன் கொன்றழிக்குந் திறத்திலும் என்பால் அன்புடையார்களை இடரகற்றிப் பாதுகாக்குந் திறத்திலும் சிறிதும் பயன்படாத நிலையிற் சிதைந்தொழிந்ததே என இராமன் செயலற்று இரங்கியவாறு. மூலம் அடி. பொத்தல்—துளை. செத்தமரம்—பட்ட மரம். 'வாலிக்கும்மே' என்புழி, மகரம் விரித்தல் விகாரம். (216)

8789. இருந்தே னான விந்திர

சித்தே முதலாய

பெருந்தே ராரைக் கொன்று

பிழைக்கப் பெறுவேனோ

வருந்தே னீயே வெல்லுதி

என்னும் வலிகொண்டேன்

பொருந்தே னுனிப் பொய்ப்பிற

விக்கும் பொறையல்லேன்.

‘இருந்தே னான, இந்திர

சித்தே முதலாய

பெருந்தேராரைக் கொன்று

பிழைக்கப் பெறுவேனோ?

வருந்தேன், “நீயே வெல்லுதி”

என்னும் வலிகொண்டேன்;

பொருந்தேன், நான், இப் பொய்ப்பிறவிக்கும்

பொறை அல்லேன்!

பொ :- வருத்தம் இல்லாதேனாகி, ‘நீயே (இந்திரசித்தைப் போரிற் கொன்று) வெற்றியடைவாய்’ என்னும் (மன) வலிமையைக் கொண்டு இருந்தேன். (இனி, நினை இழந்த இந் நிலையிலும் உயிர் துறவாது) இருந்தேனாயின் இந்திரசித்து முதலாகவுள்ள பெரிய தேர் வீரர்களாகிய பகைவர்களைப் (போரிற்) கொன்று பிழைத்திருத்தலாகிய ஆற்றலைப் பெறவல்லேனோ? உள்ளீடு இல்லாத இவ் வுடம்பினைச் சுமத்தற்கும் ஆற்றலில்லாதேனாகிய யான் இனி இங்குப் பொருந்தி உயிர்வாழ மாட்டேன்.

கு :- வருந்தேன், 'நீயே வெல்லுதி' என்னும் வலி கொண்டேன். (இனியும்) இருந்தேன் ஆனால், இந்திரசித்தே முதலாய் பெருந்தேராரைக் கொன்று குவிக்கப் பெறுவேனோ? இப் பொய்ப் பிறவிக்கும் பொறை அல்லேன் (ஆதலால்) நான் பொருந்தேன் என முடிக்க. வாழ்க்கை நோக்கமாகிய உள்ளீடில்லாத புரைபட்ட இவ்வுடம்பினைச் சுமத்தற்கும் வலியுடையேனல்லேன் என்பான், 'இப் பொய்ப் பிறவிக்கும் பொறை அல்லேன்' என்றான். பெருந்தேரார்—மகாதரர் ஆகிய வீரர்கள். பெறுவேனோ என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை. பொய்ப்பிறவி—உள்ளீடில்லாத பிறவி; என்றது புரைபட்ட உடம்பினை. உம்மை—இழிவு சிறப்பு. பொறை—பொறுத்தல். பொருந்துதல்—உடம்புடன் பெருந்தி வாழ்தல். நினை இழந்து தனியாகிய இந் நிலையில் இனி ஒருகணமும் உயிர்தாங்கியிருத்தல் என்னால் இயலாது என்பான், 'இருந்தேன் ஆனால்' என்றான். எனது அன்பின்மை காரணமாக யான் ஒருகால் உயிர்தாங்கி இருந்தேனாயினும் தம்பியாகிய நினது துணையையிழந்த இந் நிலையில் தன்னந் தனியாக நின்று பகைவரைக் கொன்று வெற்றியுடன் பிழைத்திருத்தலென்பது இயலாததொன்று. பகைவரை வெற்றி கொள்ளாத நிலையிற் புரைபட்ட உடம்பினைச் சுமத்தற்கும் வலியில்லாத யான் இவ்வுலகில் உடம்பொடு பொருந்தி வாழேன் என இராமன் இலக்குவனையிழந்த தனது ஆற்றாமை தோன்ற இரங்கி வருந்தினான் என்பதாம்.

(217)

8790. மாதா வுந்நஞ் சுற்றமு

நாடு மறையோரும்

ஏதா னாரோ வென்று

தளர்ந்தே யிறுவாரைத்

தாதாய் காணச் சால

நினைந்தே தளர்கின்றேன்

போதாய், யையா, பொன்முடி

யென்னைப் புனைவிப்பான் !

‘மாதாவும், நம்சுற்றமும்,

நாடும் மறையோரும்,

‘ஏதுஆனாரோ’ என்று

தளர்ந்தே இறுவாரை,

தாதாய்! காணச்சால

நினைந்தே தளர்கின்றேன் ;

போதாய், ஐயா, பொன்முடி

என்னைப் புனைவிப்பான் !

பொ : - என் அப்பனே ! (நம்மைப்பெற்ற) தாயும் நம் சுற்றத் தாரும் நாட்டு மக்களும் வேதியர்களும் (வனம்புக்க நம்மைக் குறித்து) 'என்ன நிலையினராயினரோ' என்று தளர்ச்சியுற்று முடிகின்றவர்களை (அவர்தம் துயர் நீங்கக்) காணுதற்குப் பெரிதும் எண்ணி வருந்துகின்றேன். ஐயனே ! என்னைப் பொன்னுலியன்ற முடியைப் புனைவித்தல் வேண்டி (மீண்டும் உயிர்பெற்று) வருவாயாக.

கு : - மாதா—தாய்; என்றது, கோசலை சுமித்திரை முதலியோரை. 'ஏதானோரோ' என்பது, வனம்புக்க இராமன் சீதை இலக்குவன் ஆகியோரைக் குறித்து அயோத்தி நகரத்திலுள்ள மாதர் முதலானோர் தம்முள்ளத்து எண்ணிய எண்ணமாகும். இறுதல்—முடிதல். தாதை என்பது தாதாய் என விளியேற்றது. தாதை—தந்தை; முறைப் பெயராகிய இது, சொல்லினும் எழுத்தினும் தோன்ற முறையினவாகிய அன்னை, என்னை என்ற பெயர்களை யொத்து முறை குறியாது அன்புரிமையொன்றினையே குறித்து நின்றது. (தொல்—பொருளியல்—52. நச். உரை நோக்குக.) ஐயா ! என்னைப் பொன்முடி புனைவிப்பான் போதாய் என இயைத்துரைக்க.

(218)

8791. பாசமு முற்றச் சுற்றிய

போதும் பகையாலே

நாசமு முற்றிப் போது

நடந்தே னுடனல்லேன்

நேசமு மற்றுன் செய்வன

செய்தே நிலைநின்றேன்

தேசமு மற்றென் கொற்ற

நலத்தைச் சிரியாதோ.

‘பாசமும் முற்றச் சுற்றிய

போதும், பகையாலே

நாசமும் முற்று இப்போதும்

நடந்தேன், உடன் அல்லேன் ;

நேசமும் அற்றார் செய்வன

செய்தே நிலைநின்றேன் ;

தேசமும் மற்றுஎன் கொற்ற

நலத்தைச் சிரியாதோ ?

பொ : - நாகபாசம் முழுவதும் (உனது உடம்பைச்) சுற்றிய அப்பொழுதும், பகைவனாலே (நம் சேனைக்குக்) கேடு சூழப்பட்ட இப்பொழுதும் நின்னுடன் துணை நிற்பேன் அல்லதேனாகி (நின்னை விட்டுப் புறத்தே) சென்றுவிட்டேன். அன்பில்லாதார் செய்வன வாகிய சிறுமைகளையே செய்து தளர்ச்சியின்றி நிற்கின்றேன். (இத்தகைய) எனது வெற்றிகலத்தை உலகமும் கண்டு சிரிக்கு மல்லவா ?

கு : - பாசம் என்றது, இந்திரசித்து ஏவிய நாகபாசத்தினை. முற்ற—முழுவதும். சுற்றுதல்—இறுகப் பிணித்தல். பாசமும், நாசமும், நேசமும் என்புழி வந்த உம்மை இசைநிறை. என் செயல் எனக்கேநகைவினைப்பதோடு தேசத்தார்க்கும் நகை விளைப்பதாயிற்று என்னும் பொருள் தந்தமையின் தேசமும் என்புழி உம்மை எச்ச வும்மை. முற்றுதல்—சூழ்தல்; வளைதல். நேசம்—அன்பு. அன்பில்லாதார் செய்வனவாவன, துன்பக் காலத்தில் தம்மால் இயன்ற உதவிகளை விரைந்து செய்யாது விலகி மறைதலும் தம் நலன் ஒன்றையே குறிக்கொண்டு அஞ்சியகலுதலும் முதலாயின. தேசம்—உலகம்; ஆகுபெயராய் உலகில் வாழ்வாரை உணர்த்தியது. கொற்றநலம் என்றது, பகைவனை உரிய காலத்தில் எதிர்த்து அழிக்கலாற்றாத தனது தோல்வி நிலையை; இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

(219)

8792. கொடுத்தே னன்றே வீடண

னுக்குக் குலமான

முடித்தோர் செல்வம் யான்முடி

யாதே முடிகின்றேன்

படித்தே னன்றே பொய்மை

குடிக்குப் பழிபெற்றேன்

ஒடித்தே னன்றே யென்புகழ்

நானே யுணர்வற்றேன்.

கொடுத்தேன், அன்றே, வீடண

னுக்குக் குலம்ஆள

முடித்துஓர் செல்வம் ; யான்

முடியாதே முடிகின்றேன் ;

படித்தேன் அன்றே, பொய்மை ?

குடிக்குப் பழிபெற்றேன் ;

ஒடித்தேன் அன்றே என்புகழ்

நானே, உணர்வு அற்றேன் ?

பொ : - (என்னை அடைக்கலம் அடைந்த) வீடணனுக்கு அவன் குலமுழுவதனையும் ஆளுமாறு முடிவுசெய்து ஒப்பற்ற (இலங்கையரசாகிய) செல்வத்தை அன்றே கொடுத்துவிட்டேன். (அவ்வாறு வாக்குறுதி தந்த) யான் அதனை நிறைவேற்றாமலே இறந்து போகின்றேன். பொய்ம்மொழி கூறப் பயின்றேன் அல்லவா? (அதனால்) என் குடிக்குப் பழியை (த் தேடி)ப் பெற்றேன். உணர்வற்றோருகிய யான் எனது புகழினை நானே சிதைத்தழித்தேன் அன்றோ?

கு : - வீடணனுக்கு குலம் ஆளமுடித்து ஓர் செல்வம் அன்றே கொடுத்தேன்; (அதனை) யான் முடியாதே முடிகின்றேன், பொய்ம்மை படித்தேன் அன்றே? குடிக்குப் பழிபெற்றேன்; உணர்வு அற்றேன் என் புகழ் நானே ஒடித்தேன் அன்றே? என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. முடித்து—முடிவு செய்து. முடியாது—முற்றுவிக்காமல்; நிறைவேற்றாமல். முடித்தல்—இறத்தல். படித்தல்—பயிலுதல். ஒடித்தல்—சிதைத்தழித்தல். என்னைத் தஞ்சமடைந்த வீடணனாகிய அரக்கா குலத் தோன்றலுக்கு 'இலங்கைச் செல்வம் நின்னதே தந்தேன்' என்று உறுதிமொழி கூறிய யான், நின்னை இழந்த இத் துயர்நிலையில் அதனை நிறைவேற்றாமலே இறந்தொழிகின்றேன். சொல்லிய சொல்லை நிறைவேற்ற டியாதமு நிலையில் என்னாற் கூறப்பட்ட அவ் வறுதிமொழி பொய்யாய்ப் பயனின்றியொழிதலால் என் குடிக்குப் பழியைத் தந்து எனது புகழையும் அழித்தவனாயினேன் என இராமன் தன் நிலையினை யெண்ணி இரங்கியவாறு.

(220).

புலம்பிய இராமன் 'இறந்தொழிவோம்'
என்னும் நிலையில் அறிவு சோர்ந்து
துயில் கொள்ளுதல்

8793. என்றென் றேங்கும் விம்மு

முயிர்க்கும் மிடையஃகிச்

சென்றென் றென்றோ டிந்திய

மெல்லாஞ் சிதைவெய்தப்

பொன்றும் மென்னாத் தம்பியை

மார்பத் தொடுபுல்லி

ஒன்றும் பேசான் லன்னை

மறந்தான் றுயில்வுற்றான்.

என்று என்று ஏங்கும், விம்மும்,
 உயிர்க்கும், இடை அஃகி,
 சென்று ஒன்று ஒன்றோடு இந்தியம்
 எல்லாம் சிதைவு எய்த,
 'பொன்றும்' என் னா த் தம்பியை
 மார்பத் தொடு புல்லி,
 ஒன்றும் பேசான் ; தன்னை
 மறந்தான், துயில் வற்றான்.

பொ : - என்று என்று இவ்வாறு புலம்பி வருந்துவான் ; மனம் விம்முவான் ; பெருமூச்சு விடுவான் ; இடையிடையே நெட்டுயிர்ப்பு) அடங்கிச் சென்று (கண் முதலிய) பொறிகளெல்லாம் (தத்தம் புலன்களைக் கொள்ளாதலின்றிச்) சிதைந்து கெட, இறந்தொழிவோம்' என்று தம்? இலக்குவனை மார்போடு இறுகத் தழுவிக்கொண்டு, ஒன்றும் பேச இயலாதவனாகித் தன்னை மறந்து உறங்கிக் கிடந்தான் (இராமன்).

கு : . ஏங்குதல்—அழுதாற்றுதல். விம்முதல்—மனம் வெதும்பி வருந்துதல். உயிர்த்தல்—பெருமூச்சு விடுதல். அஃகுதல்—சுருங்குதல். இந்தியம்—இந்திரியம் ; மெய் வாய் கண் முக்கு செவி ஆகிய ஐம்பொறிகள். பொறிகள் சிதைவெய்தலாவது தத்தமக்குரிய புலன்களைக் கொள்ளாந் தன்மை சிதையக் கேடுறுதல். பொன்றும்—இறந்தொழிவோம் ; என்பது இராமனது உட்கோள். புல்லுதல்—இறுகத் தழுவிக்கொள்ளுதல். பேசான், மறந்தான் என்னும் வினை முற்றுக்கள் எச்சமாய்த் துயில்வற்றான் என்னும் வினையைக் கொண்டு முடிந்தன. (221)

இராமன் துயர்நிலையைக்கண்டு துணுக்குற்ற தேவர்கள்,
 அவனது இறைமைத் தன்மையையும் அவதாரத்தின்
 உண்மையையும் எடுத்துக்கூறி தம்மைக் காத்தருளுமாறு
 வேண்டுகதல்.

8794. கண்டார் விண்ணோர் கண்கள்
 புடைத்தார் கலுழ்கின்றார்
 கொண்டார் துன்ப மென்முடி
 வென்னாக் குலைகின்றார்

அண்டா வையா வெங்கள்
பொருட்டா லயர்கின்றாய்
உண்டோ வுன்பாற் றுன்பென
வன்பா லுரை செய்தார்.

கண்டார் விண்ணோர்; கண்கள்
புடைத்தார், கலுழ்கின்றார்;
கொண்டார் துன்பம், 'என்முடிவு?'
என்றா, குலைகின்றார்?
'அண்டா! ஐயா! எங்கள்
பொருட்டால் அயர்கின்றாய்;
உண்டோ உன்பால் துன்பு?'
என, அன்பால் உரைசெய்தார்.

பொ :- (இராமனுற்ற இப் பெருந்துயரத்தை) வானுலகத்தவ
ராகிய தேவர்கள், கண்டார்கள்; (அதனைக் காணநேர்ந்த தமது
அவல நிலைக்கு இரங்கித்) தம்முடைய கண்களில் மோதி அறைந்து
கொண்டவர்களாய் அழுவாராயினர்; (எல்லையற்ற) துன்பத்தினை
மேற்கொண்டார்கள்; 'முடிவில் நிகழப்போவது யாதோ?' என
அஞ்சி நடுங்குகின்றார்கள்; 'அண்டம் முழுவதும் ஆனவனே! (எம்
முடைய) தலைவனே! (இறைவனாகிய) உன்னிடத்துத் துன்பம்
என்பது உளதோ? (நின் அன்பர்களாகிய) எங்கள் பொருட்டாகவே
(இத் தகைய துன்பங்களை மேற்கொண்டு) தளர்ந்து வருந்துகின்றாய்'
என்று சொல்லி (அம் முதல்வன்பால் தாம் கொண்டுள்ள) பேரன்
பினால் பின்வருமாறு கூறினார்கள்.

கு :- விண்ணோர், கண்டார்; கண்கள் புடைத்தார், கலுழ்கின்றார்;
துன்பம் கொண்டார் குலைகின்றார்; 'அண்டா! ஐயா! உன்பால்
துன்பு உண்டோ? எங்கள் பொருட்டால் அயர்கின்றாய்' என அன்
பால் உரைசெய்தார் என முடிக்க. அண்ட முழுவதுமாய் நிறைந்து
விளங்கும் இறைவனது அமிசமாதல்பற்றி இராமனை 'அண்டா' என
அழைத்தார். 'வானும் மண்ணும் மற்றுள்ள பல்லுயிரும்,
தானாய் எம்பெருமான்' (பெரிய திருமொழி 4—1—3) என்பது திரு
மங்கையாழ்வார் அருளிச் செயல். துன்பங்களில்லாத தூயோனாகிய
நீ நின் அன்பர்களாகிய எங்கள் பொருட்டே இத்தகைய துயரங்களை
அடைந்தன என்பார், 'ஐயா உன்பால் துன்பு உண்டோ? எங்கள்
'பொருட்டால் அயர்கின்றாய்' என அன்பால் உரைசெய்தார் என்க.
வேதர்கள் கூறிய பரிவுரைகள் அடுத்து ஏழு வரும் செய்யுட்களில்
விரித்துக் கூறப்படும்.

8795. உன்னை யுள்ள படியறியே

முலகை யுள்ள திறமுள்ளேம்

பின்னை யறியே முன்னறியே

மிடையு மறியேம் பிறழாமல்

நின்னை வணங்கி நீவகுத்த

நெறியி னிற்கு மதுவல்லால்

என்னை யடியேஞ் செயற்பால

வின்ப துன்ப மில்லோனே.

‘உன்னை உள்ளபடி அறியேம்;

உலகை உள்ளதிறம் உள்ளோம்;

பின்னை அறியேம்; முன் அறியேம்,

இடையும் அறியேம், பிறழாமல்;

நின்னை வணங்கி நீவகுத்த

நெறியின் நிற்கும் அது அல்லால்,

என்னை, அடியேம் செயற்பால?—

இன்ப துன்பம் இல்லோனே!

பொ :- இன்பமும் துன்பமும் இல்லாதவனே! (நின் அடியே மாகிய நாங்கள்) உன் இறைமைத் தன்மையை உள்ளவாறு அறியப் பெற்றிலேம். உலகினை (உள்ளும் புறம்பும்) நிறைந்துள்ள நின் வியாபகத் தன்மையைச் சிந்தித்துணரும் திறமுடையேமல்லேம். முடிவு இதுவென்றறியேம்; முதல் இதுவென்றறியேம்; நடுவும் இது வென்றறியேம். (ஆதி நடு இறுதியில்லாத முழுமுதற் பொருளாகிய) நின்னை வழிபட்டு நீ வகுத்தருளிய அறநெறியில் மாறுபடாமல் நின்று ஒழுகுதலையின்றி நின் அடியேங்களாகிய எங்களாற் செய்யத் தக்கன யாவையுள்ளன?

கு :- பின்-அந்தம். முன்-ஆதி. இடை-மத்தி; நடு. நின்னை வணங்கி நீ வகுத்த நெறியிற் பிறழாமல் நிற்கும் அது அல்லால், அடியேம் செயற்பால என்னை? என இயைத்துரைக்க. ஒரு பொருளையும் விரும்புதலும் வெறுத்தலும் இல்லாத இறைவனாகிய உனக்கு இரு வினைப் பயன்களாய் இன்ப துன்பங்கள் இல்லையென்பார், ‘இன்ப துன்பம் இல்லோனே’ என்றார். உன்னை-உன் இறைமைத் தன் மையை; சொரூப நிலையை. உலகை உள்ள திறமாவது இறைவன் உடலின்கண் உயிர்போன்று உலகின் உள்ளும் புறம்பும் பரவி நிறைந்துளனாய் நிற்கும் நிறைவு.

‘திடவிசும் பெரிவெளி நீர்நில மிவைமிசை
படர்பொருள் முழுவது மாயவை யவைதொறும்
உடல்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்
சுடர்மிகு சுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே’

(திருவாய்மொழி 1—1—7)

என வரும் நம்மாழ்வார் அருளிச்செயல் இங்கு நினைக்கத் தக்கதாகும்.
‘நீ வகுத்த நெறியின் நிற்குமது வல்லால், என்னை அடியேம் சொற்
பால’ என்ற தொடர்,

‘இவையன் றேநல்ல இவையன் றேதீய
இவையென் றிவையறிவ னேலும்—இவையெல்லாம்
என்னு லடைப்புநிக் கொண்ணு திறையவனே
எண்ணுற் செயற்பால தென்’

(இயற்பா-பெரிய திருவந்தாதி—3)

என வரும் அருளிச்செயற்பொருளை அடியொற்றியமைந்திருத்தல்
அறியத்தக்கதாகும். (223)

8796. அரக்கர் குலத்தை வேரறுத்தெம்
மல்ல னீக்கி யருளாயென்
றிரக்க வெம்மேற் கருணையினு
லியையா வருவ மிஃதெய்திப்
புரக்கு மன்னர் குடிப்பிறந்து
போந்தா யறத்தைப் பொறைதீர்ப்பான்
கரக்க நின்றே நெடுமாய
மெமக்குங் காட்டக் கடவாயோ.

‘அரக்கர் குலத்தை வேர்அறுத்து,
எம்அல்லல் நீக்கியருளாய்’ என்று
இரக்க, எம்மேல் கருணையினால்,
இயையா உருவம் இஃதுஎய்தி,
புரக்கும் மன்னர் குடிப்பிறந்து
போந்தாய்! அறத்தைப் பொறைதீர்ப்பான்,
கரக்க நின்றே, நெடுமாயம்
எமக்கும் காட்டக் கடவாயோ ?

பொ :- (இரக்கமற்ற கொடியோர்களாகிய) அரக்கரினத்தை வேருடன் அறுத்துக் களைந்து எம்முடைய துன்பங்களை நீக்கியருள் வாயாக; என்று யாம் (நின்னைக்) குறையிரந்து வேண்ட, எம்மேல் (நீ வைத்த) பேரருளால் (நினக்கு) ஒவ்வாத மானிட வடிவமாகிய இதனையடைந்து (உலகவுயிர்களைக்) காக்கும் மன்னர் குடும்பத்தில் அவதரித்து, அறத்தின் (பொறுக்கவொண்ணாத) பாரமாகிய தீமை களை அறிந்துப் போக்குதல் வேண்டி இங்கு வந்தாய். (இவ்வாறு எமது துயர்தீர்க்க வந்தருளிய நீ நின் இறைமைத்தன்மை) மறைய நின்று நினைது நெடிய மாயத் தன்மையினை (நின்பால் அன்புடைய, எங்கள் திறத்திலும் காட்டும் முறைமையினை யுடையாயோ ?

கு :- ‘அரக்கர் குலத்தை வேரறுத்து எம் அல்லல் நீக்கியருளாய் என்று இரக்க’ என்றது, இராவணன் முதலிய அரக்கர்களது கொடுமைக்கு ஆற்றாத இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் திருப்பாக்கடலில் அறிதுயில் கொள்ளும் திருமலை அடைந்து குறையிரந்து வேண்டிய நிகழ்ச்சியைக் குறித்தது. இந் நிகழ்ச்சி பாலகாண்டம் திருவவதாரப் படலத்துள் கூற பட்டுள்ளது. நின்பால் அன்புடைய அடியார்களாகிய எங்கள் திறத்து வெளிப்பட்டு அருள்புரியும் கடமையை யுடைய நீ, பகைவர் திறந்து மறந்து நின்று செய்யும் நின்மாயச் செயலை எங்களிடத்தும் செய்துகாட்டுதல் நின்னருளின் முறையாகுமோ என வினவுவார், ‘கரக்க நின்றே நெடுமாயம் எமக்கும் காட்ட கடவாயோ’ என்றனர். ‘இயையா உருவம் இஃது’ என்றது, எத்தகைய ஆற்றல்மிக்க பெருவடிவத்தினையும் நின் இச்சையின்படி எடுத்துக் கொள்ளவல்ல நீ நின்னுடைய வரம்பிலாற்றல் முழுவதனையும் மேற்கொண்டு வெளிப்படுத்துதற்குப் போதாத மனித வடிவமாகிய இது எனவும், மறைந்தும் வெளிப்படும் தாக்கும் வஞ்சனைச் சூழ்ச்சியில்வல்ல இரக்கமற்ற கொடியோர்களாகிய அரக்கரொடு ஒத்து நின்று பொருதற்கு ஒவ்வாத மனித வடிவமாகிய இதுவெனவும் இருபொருள் தந்து நின்றது. நீ தோன்றுதற்கு இடஞாகிய குடும்பம், சிறுயிர்களுக்கும் தீங்கு நேராதவாறு குறிக்கொண்டு பாதுகாத்து ஆட்சிபுரியவல்ல பெருவேந்தர் குடும்பம் என்பார் ‘புரக்கும் மன்னர்குடி’ என்றார். அறத்தின் பொறை என்றது, அரக்கர் குலத்தால் அறத்தெய்வத்திற்கு நேர்ந்துள்ள பொறுக்கவொண்ணாச் சூமையாகியகொடுமைகளை. தீர்ப்பான்-தீர்க்க; பானீற்று வினையெச்சம்.

(224)

8797. ஈன் றெம் மிடுக்கண் டுடைத்தளிப்பா

னிரங்கி யரச ரிற்பிறந்தாய்

மூன்ற முலகந் துயர்தீர்த்தி

யென்னு மாசை முயல்கின்றேம்

ஏன்று மறந்தே மவனல்லன்
மனித னென்றே யிதுமாயம்
போன்ற தில்லை யாளுடையாய்
பொய்யும் புகலப் புக்காயோ.

‘ ஈன்ற எம்இடுக்கன் துடைத்து
அளிப்பான்இரங்கி; அரசர் இல்பிறந்தாய்!
“மூன்றுஆம் உலகம் துயர்த்தி”
என்னும் ஆசை முயல்கின்றேம்
ஏன்றும் மறந்தேம், “அவன்அல்லன்;
மனிதன் ” என்றே; இதுமாயம்
போன்றது இல்லை, அளுடையாய்!
பொய்யும் புகலப் புக்காயோ?

பொ :- (நின்னூல்) படைக்கப்பட்டவராகிய எம்முடைய துன்பங்
களை அறவே நீக்கி (எம்மை)க் காத்தற் பொருட்டுக் கருணை கூர்ந்து
மன்னர் குடும்பத்தில் அவதரித்தவனே! (அவ்வாறு அவதரித்
தருளிய நீ) மூன்றாகிய உலகங்களின் துயர்களைத் தீர்த்தருள்வாய்
என்னும் ஆசையினாலேயே முயன்று (உயிருடன்) வாழ்கின்றேம்.
(நீ எம்மை உறுதியாகப் பாதுகாப்பாய் என்பதனை மனம் பொருந்த)
ஏற்றுக் கொண்டிருந்தும், (நின் அரற்றுதல் கேட்டு, ‘இராம
னாகிய இவன்,) திருமாலாகிய அவனல்லன்; மனிதருள் ஒருவனே’
என்று (அவ் வுண்மையை) மறந்தேமாயினேம்; (எம்மிடத்து நீ
காட்டிய) இதனையொப்பதொரு வஞ்சனைச் செயல் (வேறெங்கும்
நிகழ்ந்தது) இல்லை. எம்மை அடிமையாகவுடைய இறைவனே!
(மெய்ம்மையேயுருவாக விளங்கும் நீ) இத்தகைய (துன்பம் விளைக்
கும்) பொய்யுரைகளையும் புகலுதற்கு முற்பட்டு விட்டாயோ?

கு :- ஈன்ற என்னும் பெயரெச்சம் ‘எம்’ என்னும் செயப்படு
பொருளாகிய பெயர் கொண்டது. ஈன்ற என்புழி அகரம் விகாரத்
தால் தொக்கது. எல்லாவுலகங்கட்கும் இறைவனாகிய நீ இவ்வாறு
மண்ணுலகில் மன்னர் குலத்தில் அவதரித்தற்கு மூவகையுலகங்களி
லும் வாழ்வார்களின் துயரங்களைத் தீர்த்தல் வேண்டும் என்னும்
நினது அருட் குறிப்பே காரணம் என்பதனை நன்குணர்ந்து நின்
திருவவதாரத்தால் எம்முடைய துன்பங்களெல்லாம் தவிர்ந்து இன்ப
மாக வாழ்தல் வேண்டும் என்னும் எம்முடைய ஆசை காரணமாகவே
பலவகைத் துன்பங்களிலும் உழன்று உயிர் வாழ்கின்றோம் என்பார்,
‘மூன்றாம் உலகம் துயர்த்தி’ என்னும் ஆசை முயல்கின்றேம்,

என்றார். முயலுதல் என்றது, அல்லற்காலத்துப் பலவகை முயற்சி
களையும் மேற்கொண்டு வாழ்தலை. ஏன்றும் - (மனம் பொருந்த)
ஏற்றுக்கொண்டும். ('இவன்') அவனல்லன், மனிதன்' என்றே
மறந்தேம் என இயைத்துரைக்க. மனிதன் என்னும் பெயர்ப்
பயனிலைக்கு ஏற்ப 'இவன்' என்னுஞ்சொல் எழுவாயாக வருவித்
துரைக்கப்பட்டது. இவன் என்றது, இலக்குவன் உயிர் நீத்தான்
எனக் கவன்று அரற்றிச் செயலற்று வீழ்ந்துகிடக்கும் இராமனை.
அவன் என்றது, திருமாலுருவிற்பரமபதத்துள் எழுந்தருளிய அவ்
விறைவனை. 'இது' என்றது, வரம்பிலாற்றலுடையனாகிய இறை
வன் மக்களினத்தில் ஆற்றல் குன்றிய எளியோருருவனைப்
போன்று அழுதரற்றி வருந்துதலாகிய இவ் அவநிலையினை. 'இது
மாயம் போன்றது இல்லை' என வரும் இத் தொடர், 'வஞ்சம் இது
வொப்பது கண்டதில்லை' (தேவாரம் 4-1-2) என்பதனை அடியொற்றி
யமைந்திருத்தல் அறியத்தக்கதாகும். மெய்மையேயுருவாகத்
திகழ்பவன் இறைவன் என்பது, 'மெய்ப்பொருள்' (திருக்குறள்-
354, 355) 'உள்ளது' (ஐ 357) (வாய்மை' (ஐ 365) என அதனைத்
தெய்வப் புலவர் பெயரிட்டு வழங்குதலால் நன்கு தெளியப்படும்.
வாய்மையேயுருவாகிய தூயவனாகிய நீ இங்ஙனம் எங்களை அச்சுறுத்
தும் நிலையிற் பொய்கூறுதல் நின் இறைமைத் தன்மைக்குச் சிறிதும்
பொருந்தாத செயலாம்என்பார், 'பொய்யும் புகலப் புகாயோ' என்றார்.
'பொய்யும்' என்புழி உம்மை இழிவு சிறப்பு. (225).

8798. அண்டம் பலவு மனைத்துயிரு
மகத்தும் புறத்து முளவாக்கி
உண்டு முமிழ்ந்து மளந்திடந்து
முள்ளும் புறத்து முளையாகிக்
கொண்டு சிலப்பி தன்வாயி
னூலா லியையக் கூடியற்றிப்
பண்டு மின்று மமைக்கின்ற
படியை யொருவாய் பரமேட்டி.

'அண்டம் பலவும்; அனைத்து உயிரும்,
அகத்தும் புறத்தும் உளஆக்கி,
உண்டும் உமிழ்ந்தும், அளந்து இடந்தும்,
உள்ளும் புறத்தும் உளைஆக்கி'

கொண்டு, சிலம்பிதன் வாயில் நூலால்
இயையக் கூடு இயற்றி,
பண்டும் இன்றும் அமைக்கின்ற
படியை ஒருவாய்—பரமேட்டி!

பொ :- மேலான பரம்பொருளே! அண்டங்கள் பலவற்றையும் எல்லாவுயிர்களையும் (இறைவனாகிய நினக்கு) உள்ளேயும் புறத்தேயும் உள்ளனவாகச் செய்து (உலகங்களை ஒருசேர) உண்டு (வயிற்றில்) அடக்கியும், உமிழ்ந்து வெளிப்படுத்தியும் (நின் அடியினால்) அளந்தும், பிளந்தும் அவற்றின் உள்ளேயும் புறம்பேயும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளாயாகி இருந்துகொண்ட, சிலந்தியானது தனது வாயின் நூலினால் கூடியற்றி அதன்கண் நிலைபெற்றிருத்தல் போன்று (உலகுயிர்களை நிலைநிறுத்திக்) காக்கின்ற நின் தன்மையினைத் தொன்மைக் காலத்தும் இக் காலத்தும் நீங்காது உள்ளாய்.

கு :- பரமேட்டி - உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவன்; பரம்பொருள்; இங்கு இப் பெயர் அண்மைவினியாய் நின்றது. அகத்து உளவாக்கி உண்டும் புறத்து உளவாக்கி உமிழ்ந்தும் என நிரனிறையாக்கிப் பொருள் கொள்க. உள்ளும் உளையாகி, புறத்தும் உளையாகி எனத் தனித்தனி இயைத்துரைக்க. உளை-உள்ளாய். உள்ளே உள்ளாயாதல், உயிர்தோறும் (அந்தரியாமியாய்) உயிர்க்குயிராய்க் கலந்திருத்தல். புறத்தே உள்ளாயாதல் உலகிற் பொருள்தோறும் நீக்கமறச் செறிந்து (வியாபித்து) இருத்தல். சிலம்பி-சிலந்தி. படி-தன்மை. ஒருவுதல்-நீங்குதல். சிலம்பி, தன் வாயின் நூலால் கூடு இயற்றி அமைக்கின்ற படியைப் பண்டும் இன்றும் ஒருவாய் என இயைத்துரைக்க. 'பரம்பொருளின்னும் ஆகாயம் தோன்றி, அதனினின்றும் காற்றுத் தோன்றி, அதனினின்றும் தீத் தோன்றி அதனினின்றும் நீர் தோன்றி அதனின்றும் நிலம்தோன்றிற்று' என வேதத்துட் கூறப்பட்ட கொள்கை வைணவ சமய தத்துவத்திற்கு ஒத்ததாலின் அண்டம் பலவும் திருமால் தன்னிடத்தே தோற்றி ஒடுக்குவதாகக் கூறினார் ஆசிரியர்.

‘தீவளி விசும்பு நில னீரைந்து
நூயிறுந் திங்களும் அறனும் ஐவரும்
திதியின் சிருரும் விதியின் மக்களும்
மாசில் எண்மரும் பத்னொரு கபிலரும்
தாமா இருவரும் தருமனும் மடங்களும்
முவே மூலகமும் உலகினுள் மன்பதும்
மாயோய் நின்வயிற் பரந்தவை யுரைத்தேம்
மாயா வாய்மொழி யுரைதர வலந்து’ (பரிபாடல் 3. 4—11)

என வரும் பரிபாடற்பகுதி திருமாலே வழிபடும் சமயத்தின் தொன்மையான தத்துவக் கொள்கையினை விளக்கும் நிலையில் அமைந்திருத்தல் காணலாம். திருமாலாகிய இறைவன் தன்கண்ணின்றே உலகுயிர்களைப் படைத்து அவற்றைத் தன்னுள்ளே மீளவும் ஒடுக்கிக் கொள்ளுதற்குச் சிலந்திப்பூச்சி தன் வாயின் நூலால் கூடியிற்றி அந் நூலினை மீளவும் தன்னுட் சுருக்கிக் கொள்ளுதலை உவமையாகக் கூறுவர் வைணவ சித்தாந்திகள். இந் நூலாசிரியரும் இச் சமய தத்துவத்தை அடியொற்றியே சிலந்தியினை உவமை கூறியுள்ளமை கூர்ந்துணரத் தக்கதாகும். இத்தகைய கருத்து,

‘சின்னூல் பலபல வாயா லிழைத்துச் சிலந்தி பின்னும்
அந்நூ லருந்தி விடுவதுபோல அரங்க ரண்டம்
பன்னூறு கோடி படைத்தவை யாவும் பழம்படியே
மன்னூழி தன்னில் விழுங்குவர் போத மனமகிழ்ந்தே’

என வரும் திருவரங்கத்துமாலையில் இடம்பெற்றிருத்தல் காணலாம். பரம்பொருளாகிய இறைவன் தனக்கு யாதொரு விகாரமுமின்றித் தன்கணிருந்தே உலகினைப் படைத்துத் தன்னுற் படைக்கப்பட்ட உலகினைத் தானே தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொள்ளுதற்குச் சிலந்தியின் செயல் இங்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது. (226)

8799. துன்ப விளையாட் டிதுவேயு
முன்னைத் துன்பந் தொடர்பின்மை
இன்ப விளையாட் டாமெனினு
மறியா தோழுக் கிடருற்றால்
அன்பு விளையு மருள்விளைய
மறிவு விளையு மவையெல்லாம்
முன்பு பின்பு நடுவில்லாய்
முடித்தா லன்றி முடியாவே’.

‘துன்ப விளையாட்டு இதுவேயும்,
உன்னைத் துன்பம் தொடர்புஇன்மை,
இன்ப விளையாட்டு ஆம்; எனினும்,
அறியா தோழுக்கு இடர்உற்றால்
அன்பு விளையும், அருள் விளையும்,
அறிவு விளையும் அவைஎல்லாம்,
முன்பு பின்பு நாடு இல்லாய்!—
முடித்தால் அன்றி முடியாவே.

பொ :- தோற்றம் நிலை இறுதி இல்லாதவனே! (நீ மேற்கொண்ட) இச் செயல் துன்பத்தைத் தரும் வினையாட்டாம் ஆயினும் (இறைவனாகிய நின்னை) அத் துன்பம் தொடர்தல் இல்லாமையால் இன்பத்தைத் தரும் வினையாடலேயாகும். ஆயினும் (நின் இயல்பினை) அறியாதேமாகிய எங்களுக்குத் துன்பத்தையே விளைப்பதாயிற்று. (நீ செய்த இச் செயலால் எங்கள் உள்ளத்தில்) அன்பு உண்டாகும்; அருள் உண்டாகும்; ஞானம் உண்டாகும். அத்தகைய பயன்களெல்லாம் (முதல்வனாகிய நீ முன்னின்று) முடித்து வைத்தாலன்றி (எம்மிடத்து) நிறைவேறுவன அல்ல.

கு :- ‘முன்பு பின்பு நடு இல்லாய்! இது, துன்ப வினையாட்டேயும் உன்னைத் துன்பம் தொடர்பின்மை(யால்) இன்ப வினையாட்டாம்; எனினும், அறியாதேமுக்கு இடரிற்று; (இதனால்) அன்பு விளையும்; அருள் விளையும்; அறிவு விளையும்; அவையெல்லாம் (நீ) முடித்தால் அன்றி முடியா’ என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. தோற்றமும் இறுதியும் நிலையும் இல்லாத முதல்வனே இவ்வாறு இராமனாக அவதரித்துள்ளாய் என்பார், ‘முன்பு பின்பு நடு இல்லாய்’ என அழைத்தார். முன்பு-தோற்றம். பின்பு - இறுதி. நடு - இடையில் நிலைத்திருத்தல். இடரிற்று-இடரினையுடையது; இடர் என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த வினைக்குறிப்புமுற்று. ஆல், அசை. அன்பு என்பது, சுற்றத்தார் முதலிய தொடர்புடையார்கண் செல்லும் விருப்பம். அருள் என்பது, தொடர்பு வேண்டாது எல்லாவுயிர்கள்மேலும் செல்வதாகிய கருணை. முடித்தல் - நிறைவேற்றுதல். முடிதல் - நிறைவேறுதல். ‘யார்க்கும் முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருளுளவோ’ (பெரிய-மனுநீதி கண்ட . . .) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. இனி, ‘இடருற்றால்’ என்ற பாடங்கொண்டு, ‘அறியாதேமாகிய எங்கள் பொருட்டு நீ இத்தகைய துன்பத்தினை அடைவாயானால் அதன் பயனாக எங்கள் உள்ளத்தில் நிறைபக்கல் அன்பு தோன்றும், அன்பின் பயனாக நிற்பால் கருணை தோன்றும், கருணையின் பயனாக எங்களுக்கு ஞானமுண்டாகும். அப் பயன்களெல்லாம் முதல்வனாகிய நீ முன்னின்று முடித்து வைத்தாலன்றி எம்மிடத்து நிறைவேறமாட்டா’ எனப் பொருளுரைத்தலும் ஏற்புடையதாகும்.

(227)

8800. வருவாய் போல வாராதாய்

வந்தா யென்று மனங்களிப்ப

வெருவா திருந்தே நீயிடையே

துன்பம் விளைக்க மெவிகின்றேம்

கருவா யளிக்குங் களைகண்ணே
நீயே யிதனைக் களையாயேல்
திருவாழ் மார்ப நின்மாயை
யெம்மாற் தீர்க்கத் தீருமோ.

‘வருவாய் போல வாராதாய்!
வந்தாய் என்று மனம் களிப்ப,
வெருவா திருந்தோம்; நீஇடையே
துன்பம் விளைக்க, மெலிகின்றேம்;
கருஆய் அளிக்கும் களைகண்ணே!
நீயே இதனைக் களையாயேல்
திருவாழ் மார்ப! நின்மாயை
எம்மால் தீர்க்கத் தீருமோ?

பொ :- (வெளிப்பட) வருவாய் போன்று தோன்றி; (யாவரும் கிட்டி நெருங்கும் நிலையில்) வாராமல் இருப்பவனே! (காணுதற்கு அரிய நீ இன்று இராமனாக அவதரித்து) வந்தாய் என்று எம் உள்ளம் மகிழ்ச்சியுறுதலால் (பகைவர் செய்யும் இடர்களுக்குச் சிறிதும்) அஞ்சாதிருந்தோம். (அச்சம் தீர்த்தருளாவல்ல) நீயே (எம் மகிழ்ச்சியின்) இடையே துன்பத்தையுண்டாக்கினமையால் மெலிவுற்று வருந்துவேம் ஆயினேம். (தாய் வயிற்றிற்) கருவுற்றுப் பிறந்து எம்மைப் பாதுகாத்தருளும் பற்றுகிய பெருமானே! திருமகள் வாழும் மார்பினையுடையவனே! (அருளாளனாகிய) நீயே இத் துன்பத்தைக் களையாதொழிவாயாயின், நினது மாயச்செயல் (உணர்வற்ற) எங்களால் தீர்க்கத் தீர்த்தொழியும் எளிமையுடையதோ?

கு :- தன்னை அன்பின் மிகுதியால் அணைந்து மகிழ விரும்பும் ஆர்வமுடையார்க்கு மனநிறைவு பிறக்கும்படிவெளிப்பட்டு வருவான் போன்று தோற்றங்காட்டிப், புறத்தே அவனை அணையப் புகுங்கால் கைக்கு எட்டமாட்டாதபடியாய் அப்பாற்பட்டு விலகும் எளிமையும் அருமையும் ஒருங்குடைய இறைவன் நீயே என்பார், ‘வருவாய்போல வாராதாய்’ என்றார். இத் தொடர், ‘வந்தாய் போலே வாராதாய், வாராதாய் போல் வருவானே’ (6—10—9) என வரும் திருவாய் மொழித் தொடரை அடியொற்றி அமைந்ததாகும். யாவராலும் அணுகுதற்கு அரியனாகிய நீ இப்பொழுது எம்மனோர் துன்பந்துடைத்தற் பொருட்டு இராமனாக அவதரித்து எக் காலத்தும் நாங்கள் நின்னைக் கண்ணாரக்கண்டு எம்முடைய துன்பங்களைப் போக்கி இன்புறும் நிலையில் இங்கு வந்துள்ளாய் என்று எம்முள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மிக

அரக்கர் செய்யும் துன்பங்களைக் கண்டு சிறிதும் அச்சமின்றியிருந்தோம்' என்பார், 'வந்தாய் என்று மனம் களிப்ப, வெருவாதிருந்தேம்' என்றனர். அன்பராயினுரைது அச்சந் தீர்ந்தருள்புரிதற் பொருட்டு அவதரித்த அருளாளனாகிய நீயே நினது பேராற்றலை உரிய காலத்திற் புலப்படுத்துக் கொடியோரை அழித்தொழிக்காமல் இவ்வாறு தாமதித்து வருந்தி அரற்றி எங்கள் மகிழ்ச்சிக்கிடையே துன்பத்தை விளைத்தலால் மெலிந்து துயருறுகின்றோம் என்பார், 'நீ இடையே துன்பம் விளைக்க மெலிகின்றேம்' என்றனர். எம்துயர் தீர்த்தலில் நின்னை முற்படச் செய்யும் அருட் சத்தியாகிய திருமகள் வாழும் மார்புடைய பெருமானே! நினது மாயச்செயல், வலியற்ற எங்களால் தீர்க்கத் தீர்ந்துவிடும் அத்துணை எளிமையுடையதோ என்பார், 'திருவாழ் மார்ப் நின்மாயை எம்மால் தீர்க்கத் தீருமோ' (228)

8801. அம்பரீடற் கருளியது மயனார்
மகனார்க் களித்ததுவும்
எம்பி ரானே யெமக்கின்று
பயப்பதென்றே யேழுறுவோம்
வெம்பு துயர நீயுழக்க
வெளிகா ணாது மெலிகின்றேம்
தம்பி துணைவாநீ யிதனைத்
தவிர்ந்தெம் முணர்வைத் தாராயோ.

அம்பரீடற்கு அருளியதும், அயனார்
மகனார்க்கு அளித்ததுவும்,
எம்பிரானே! எமக்கு இன்று
பயந்தது' என்றே ஏழுறுவோம்;
வெம்பு துயரம் நீ உழக்க,
வெளி காணாது மெலிகின்றேம்;
தம்பி துணைவா! நீ இதனைத்தவிர்ந்து,
எம் உணர்வைத் தாராயோ?

பொ : - எம்முடைய இறைவனே! அம்பரீடன் என்பானுக்கு அருள்புரிந்ததும், பிரமதேவருடைய புதல்வராகிய உருத்திர மூர்த்திக்கு அருள்வழங்கியதும் ஆகிய நினது அருட்பண்பு எங்களுக்கு இப்பொழுது பயன் விளைப்பதென்றெண்ணி (நினது) பாதுகாப்பினை நாடி அடைதற்கு உள்ள யாங்கள், மனம் வெதும்பு தற்குக்காரணமான துன்பத்தை நீ அடைந்தமையால் (துன்ப இருளை

விட்டுச் செல்லும்) வழிகாணுது தளர்ந்து வருந்துகின்றோம். தம்பிக்குத் துணைவனே! நீ (மேற்கொண்டுள்ள) இத் துயரத்தை நீக்கி (உணர்விழந்த) எங்களுக்கு நல்லுணர்வினைத் தந்தருள மாட்டாயா?

கு : - அம்பரீடன்—தூரிய குலத்தில் பிறந்தஅம்பரீஷன் என்னும் பெயருடைய அரசன். ஏகாதசி விரதத்தினை மேற்கொண்ட இவன் மனுநாள் இறைவனை வழிபட்டுப் பாரணை பண்ணும் நிலையில், துருவாச முனிவர் வந்து நாட்கடன்களை முடித்து வருவதாகச் சொல்லிச் சென்றார். முனிவரது வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த மன்னன் தான் பாரணை முடித்தற்குரிய காலங்கடத்தல் கண்டு இறைவனை வழிபட்ட தீர்த்தத்தை உட்கொண்டு பாரணையை முடித்திருந்தான். அங்கு வந்த துருவாசர் அரசனது செய்கையை அறிந்து வெகுண்டு தன் சடையிலுள்ள மயிரொன்றைப் பறித்து நிலத்தில் ஈறிய அதிலிருந்து பூதம் ஒன்று தோன்றி அரசனை அழிக்க முற்பட்டது. அரசன் திருமாலைத் தியானித்தான். திருமாலருளாற் சக்கரப்படைத் தோன்றிப் பூதத்தைக் கொன்று முனிவர்மேற் சென்றது. அஞ்சி ஓடிய முனிவர் மும்முர்த்திகளிடமும் சரண்புகுந்து அடைக்கலம் பெறுது மீண்டுவந்து அம்பரீடனையே சரண்புகுந்தார். அரசன் சக்கரப்படையை வணங்கி முனிவரை வருத்தாது மீளும்படி வேண்டினான். சக்கரப்படையும் முனிவரைத் துன்புறுத்தாது விட்டுச்சென்றது என்பது புராண கதை. அயனார் மகனார் என்றது, உருத்திரமூர்த்தியை. சிவனை நோக்கித் தவம் புரிந்த பஸ்மாசுரன், தான் யாருடைய தலையைத் தொட்டாலும் அன்னோர் சாம்பராய்ப் போகும்படி வரம்பெற்றவன். தன் வரத்தின் மெய்ம்மையை அறிவதற்காகச் சிவனது தலையையே தொடுத்தற்கு முற்பட்டபொழுது சிவன் மறைய, அந் நிலையில் திருமால் ஒரு பெண்ணாகத் தோன்ற, அசுரன் அப் பெண்ணைக்கண்டு காமுற்று அணையவர, 'நீராடித் தூயோனாகிவிருக' என அவள் கூற, அசுரனும் அவள் சொல்லியவண்ணமே நீரில் முழுகித் தன் தலையை ஈரம் புலரத் துவட்டியபொழுது பெற்ற வரத்தின்படி சாம்பராய் அழிந்தான் என்பது கதை. தனக்கு வரமளித்த சிவனையே அழிக்க முற்பட்ட பஸ்மாசுரனைத் திருமால் பெண்ணுருவாகிச் சூழ்ச்சியாற் கொன்றருளிய செய்தியையே 'அயனார் மகனுக்குக் அருளியது' இந் நூலாசிரியர் குறித்தார் என்பர். எம்பெருமானாகிய நீ செய்தருளிய இச் செயல்கள் இரண்டிற்கும் காரணமாகிய நினது திருவருட் பண்பு, தேவர்களாகிய எங்களுக்கு இப்பொழுது நற்பயன் விளைக்கும் என நம்பியிருந்தேம் என்பார், 'அம்பரீடற்கருளியதும் அயனார் மகனுக்கு அளித்ததுவும் எமக்கு இன்று பயப்பது என்றே ஏழுறுவேம்' என்றனர். ஏழுறுதல்—பாதுகாப்பினை அடைதல்.

வெம்பு துயரம்—கண்டோர் செய்வதறியாது மனம் வெதும்புதற்குக் காரணமாகிய பெருந்துயர். எம்முடைய துயரங்களை யெல்லாம் துடைத்து அருள்புரிய வந்த நீயே இப் பெருந் துயரடைந்தனையாதலின் என்பால் அருளுடைய இறைவனாகிய நீயுற்ற துயர் எங்களுக்கு மேலும் பெருந்துயரத்தை விளைத்தலால் தப்பியுய்தற்கு வழிகாணுது கலங்குகின்றேம் என்பார், 'வெம்பு துயரம் நீயுழக்க வெளிகாணுது மெலிகின்றேம்' என்றனர். வெளி என்பது, துன்ப இருளைக் கடந்து சென்றடைதற்குரிய உபாயமாகிய ஒளிமிக்க வழியினை. இலக்குவனாகிய தம்பியைத் தன்னுயிர்த் துணைவன் எனக் கொண்ட பேரன்பினதால்பற்றி இராமனைத் 'தம்பி துணைவ' என அழைத்தனர். (229)

அரக்கராகிய தூதர்கள், இராவணனையடைந்து
'உன்பகை முடிந்தது' என அறிவித்தல்

8802. என்ப பலவு மெடுத்தியம்பி

யிமையா தோரு மிடருழந்தார்

அன்பு மிகுதி யாலேய

ஆவி யுள்ளே யடங்கினான்

துன்ப மனிதர் கருமமேபுரிய

முன்பு துணிந்த மையால்

புன்க ணிருதர் பெருந்தூதர்

போனா ரக்கனிடம் புகுந்தார்.

என்ப பலவும் எடுத்துஇயம்பி,

இமையாதோரும் இடர் உழந்தார் ;

அன்பு மிகுதியால், ஐயன்

ஆவி உள்ளே அடங்கினான்,

துன்ப மனிதர் கருமமே புரிய

முன்பு துணிந்த மையால் ;

புன்கண் ணிருதர் பெருந்தூதர்

போனார், அரக்கனிடம் புகுந்தார்.

பொ : - என மேற்குறித்தன பலவற்றையும் எடுத்துரைத்துக் கண்ணிமையாதவராகிய தேவர்களும் துன்புற்று வருந்தினார்கள். இறைவனாகிய இராமன், துன்பத்தில் உழலும் மனிதர்களுக்குரிய செயல்முறையினையே புரிவதாகத் தான் முன்பு துணிந்து மேற்

கொண்ட அவதாரச் செய்கை காரணமாக (இலக்குவன்பால் வைத்த) அன்பு மிகுதியால் (அவனது பிரிவினை ஆற்றியிருக்க இயலாதவனாகி) உயிர் உள்ளே ஒடுங்கப்பெற்றான். (அதுகண்டு) துன்பஞ் செய்தலையே இயல்பாகவுடைய அரக்கருடைய பெரிய தூதர்கள் போர்க்களத்ததவிட்டு நீங்கிச் சென்றவர்கள், அரக்கனாகிய இராவணன் (இருக்கும்) இடத்தை அடைந்தார்கள்.

கு : - இமையாதோர்—கண் இமைத்தல் இல்லாத தேவர்கள். ஐயன்—இராமன். ஐயன் துன்ப மனிதர் கருமேபுரிய முன்பு துணிந் தமையால், அன்பு மிகுதியால் ஆவி உள்ளே ஒடுங்கினான் என்க. இராமன் தான் மேற்கொண்ட அவதாரமுறைக்கு ஏற்பத் தனது தெய்வத் தன்மையை வெளிப்படுத்திக் காட்டாது துயரில் உழலும் மனிதரது இயல்பினையே மேற்கொண்டு தம்பியின் பிரிவால் ஆற்றாது வருந்தி உயிர் ஒடுங்கினான் என்பதாம். துயரில்லாத வனும் வரம்பிலாற்றலுடையவனுமாகிய இறைவன், இங்ஙனம் துயர்மிகுந்த மனிதப் பிறவியை மேற்கொண்டமைக்கேற்பத் துயரில் உழந்த எளிமை நிலையினை,

‘துயரில் சுடரொளி தன்னுடைச்

சோதி நின்றவண்ணம் நிற்கவே

துயரில் மலியும் மனிசர் பிறவியில்

தோன்றிக் கண்காண வந்து

துயரங்கள் செய்துதன் தெய்வ

நிலையுலகில் புகவுய்க்கு மம்மான்

துயரமில் சிர்க்கண்ணன் மாயன்

புகழ்துற்ற யானோர் துன்பமில்னே’

(திருவாய்மொழி 3—10—6)

என நம்மாழ்வார் உளங் கசிந்து போற்றியுள்ளமை இங்கு ஒப்பு நோக்கியுணர்தற்குரியதாகும். (230)

8803. என்வந் ததுநீ ரென்றரக்கர்க்க்

கிறைவ னியம்ப வெறிசெருவில்

நின்மைந் தனது நெடுஞ்சரத்தாற்

றுணைவ ரெல்லா நிலஞ்சேரப்

பின்வந் தவனு முன்மடிந்த

பிழையை நோக்கிப் பெருந்துயரால்

முன்வந் தவனு முடிந்தானுன்

பகைபோல் முடிந்த தெனமொழிந்தார்.

‘என் வந்ததுநீர்?’ என்று அரக்கர்க்கு
 இறைவன் இயம்ப, எறிசெருவில்
 நின் மைந்தன்தன் நெடுஞ்சரத்தால்
 துணைவர் எல்லாம் நிலம்சேர,
 பின்வந்தவனும் முன்மடிந்த பிழையை
 நோக்கி, பெருங் துயரால்,
 முன்வந்தவனும் முடிந்தான் ; உன்பகை
 போய் முடிந்தது’ என மொழிந்தார்.

பொ : - அரக்கர் வேந்தனாகிய இராவணன், (வந்த தூதர்களை நோக்கி) ‘நீர் வந்தது என்ன காரணம்பற்றி’ என வினவ, (அது கேட்ட தூதர்) ‘நின்னுடைய புதல்வன் (இந்திரசித்து) ஏவிய நெடிய பிரமாத்திரத்தால் தன்னுடைய தோழர்கள் எல்லோரும் நிலத்தில் (மடிந்து) விழத் தன் பின்னே வந்த தம்பி இலக்குவனும் தனக்கு முன்னேயிறக்க நேர்ந்தமைக்குக் காரணமாயமைந்த தனது (காலத் தாழ்வாகிய) பிழையை எண்ணிப் பெருந்துயரால்) முத்தோனாகிய இராமனும் இறந்துபோனான். (ஆகவே) உனது தீராய்ப்பகையும் அறவே தொலைந்து முடிந்தது என்று கூறினார்கள்.

கு : - போர்க்களத்தினின்றும் விரைந்து வந்த தூதர்களைக் கண்ட இராவணன், தன் மைந்தன் இந்திரசித்துக்குப் போரில் என்ன இடையூறு நேர்ந்ததோ என்னும் அச்சத்தால், ‘நீர்வந்தது என்’ என வினவினான். அச்சமுற்று வினாவிய தம் வேந்தனது அச்சத்தை நீக்கி மகிழ்ச்சியளிக்கும் முறையில், ‘நின்மைந்தனது நெஞ்சரத்தால் துணைவர் எல்லாம் நிலஞ்சேர, பின்வந்தவனும் முன் மடிந்த பிழையை நோக்கி முன் வந்தவனும் பெருந்துயரால் முடிந்தான் ; உன் பகை போய் முடிந்தது’ எனத் தூதர்கள் மகிழ்ச்சிச் செய்தியினை எடுத்துரைத்தார்கள். நின் மைந்தன் என்றது இந்திரசித்தினை. துணைவர் என்றது, துன்பக் காலத்துத் துணைபுரியப் பட்ட சுக்கிரீவன் அநுமன் முதலியோரை. பின் வந்தவன்—இராமனுக்குப் பின்னே பிறந்தவன் ; என்றது, இலக்குவனை. முன் வந்தவன்—முன்னே பிறந்த தமையன் ; என்றது இராமனை. (231).

22. சீதை களங்காண் படலம்

முன்னுரை

சீதை, போர்க்களத்தில் இத்திரசித்தின் பிரமாத்திரத்தால் வீழ்ந்துகிடக்கும் இராம இலக்குவரைக் கண்டு வருந்துகின்ற பகுதியாகலின், இது சீதை களங்காண் படலம் எனப்பெயர்பெறுகின்றது. இப் படலப் பெயர், சிற்சில சுவடிகளில், 'பிராட்டி களங்காண் படலம்' எனவும், 'ஜானகி களங்காண் படலம்' எனவும், 'நாச்சியாரைக் களங்காட்டு படலம்' எனவும், 'சனகி களங்காட்டு படலம்' எனவும், 'சனகி களங்காட்சிப் படலம்' எனவும் 'நாச்சியார் சோகப் படலம்' எனவும் 'சீதை சோகப் படலம்' எனவும் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றது.

அயன் கணையால் இராம இலக்குவரும் வானர வீரர்களும் இறந்தார்கள் எனத் தூதுவர் சொல்லக் கேட்ட இராவணன், மகிழ்ச்சி பொங்கி 'இலங்கை நகர மக்கள் வெற்றி கொண்டாடி நெய்யாடல் செய்க' என்று முரசரையச் செய்துவிட்டு மருத்து என்பவனை விளித்துப் போர்க்களத்துள்ள அரக்கர் பிணங்களையெல்லாம் ஆழ் கடலில் எரியுமாறு கட்டளையிட, அவன் அப்படியே செய்கின்றான். சீதையைப் புட்பக விமானத்தில் ஏற்றிவந்து, போர்க்களத்தில் இராம இலக்குவர் இறந்துகிடப்பதைக் காட்டுமாறு இராவணன் இட்ட கட்டளைப்படி அரக்கியர் சீதையைக் கொணர்ந்து காட்டுகின்றனர்.

கணவன் உருவன்றி மற்றொன்றும் காணாத சீதை, இராமன் முச்சற்றுக் கிடப்பதைக் கண்டு நஞ்சினை அருந்தியவன்போல உடலும் உயிரும் உணர்வும் சோர்ந்து விழுகின்றாள். பின்பு சிறிது தெளிந்து புலம்பி அழுகின்றாள். அவள் அருந்துயர் கண்டு பார்வதி தேவி முதலிய மும்முர்த்தியர் மனைவியர் தேவமாதர் முதலிய பெண்டிரெல்லாம் அழுகின்றார்கள். இரக்கமில்லா அரக்கி மாறும் இரங்கி அழுகின்றார்கள். அறக்கடவுளை நோக்கியும் விதியை நோக்கியும், எமனை நோக்கியும் இராமனையும் இலக்குவனையும் நோக்கியும் சீதை பலபல சொல்லி அரற்றுகின்றாள். பின்பு இராமன் மேனியில் வீழ்ந்து உயிர்விடத் துணிந்து எழுகின்றாள். அப்போது திரிசடை விலக்கி அவள் கலக்கந்தீர, இராம இலக்குவர் மாய்ந்திலர் என்பதைக் காரணங்காட்டி நிறுவுகின்றாள். அவள் சொல்லில் நம்பிக்கை கொண்ட சீதை 'இன்றிரவு வரையில் இருக்

கின்றேன்' என்று உடன்படுகின்றாள். கணவனுடைய சலிலுர் மேனியை நோக்கி வைத்தகண் வாங்காதிருந்த சீதையைக் கைகளால் பற்றிக்கொண்டு விமானத்தை அசோக வனத்திற்கே மீண்டும் செலுத்துகின்றனர். சீதை அசோகவனத்தில் இராமனையே எண்ணி எண்ணி ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்றாள்; என்பது இப் படலத்தில் கூறப்படும் செய்தியாகும்.

வான்மீகத்தோடு கம்பர் வேறுபடும் இடங்கள்

1. இந்திரசித்து விடுத்த நாகபாசத்தால் கட்டுண்டுதிடந்த நிலையில் இராம இலக்குவரைச் சீதை கண்டு புலம்பியதாக வான்மீகம் கூறுகின்றது.

கம்பர், அதை மாற்றி, இந்திரசித்தின் பிரமாத்திரத்தால் இராம இலக்குவர் வீழ்ந்துகிடக்கும் நிலையில் சீதை கண்டு புலம்பியதாகக் கூறியுள்ளார்.

2. இராமன் இறந்துகிடப்பதாகக் கருதிச் சீதை புலம்புகின்ற போது தன்னைப்பற்றிய சிறப்புகளையே மிகுதியாகக் கூறிப் புலம்புகின்றதாக வான்மீகம் கூறுகின்றது :-

“என் கணவன் இங்கு இறந்துகிடக்கின்றமையால், “என் உடம்பில் அமைந்த உத்தம இலக்கணங்களைக் கண்டு, ‘இவன் நித்திய சமங்கிலியாகவும் பிள்ளைப்பேறு உடையவனாகவும் இருப்பான்’ என்றும், ‘அசுவமேதம், சத்திரம் என்னும் வேள் விகளைச் செய்தற்குரிய அரசனுடையபட்டத்தரசியாகத் தக்கவன் என்றும் சொன்னவர்கள் பொய்யர் ஆயினர்” எனவும்,

‘பட்டத்தரசி ஆதற்குரிய பதும ரேகைகள் என் பாதங்களில் இருக்கின்றனவே! ‘பெண்டிற்கு இப் பதும ரேகையிருந்தால் அவர்கள் பட்டத்து அரசி ஆவர்’ என்ற சாத்திரம் பொய்யாய்விட்டதே! கைம்மை அடைவதற்குரிய தீய அடையாளங்கள் என்னுடம்பில் தேடினாலும் காணப்படவில்லையே! எனவும்,

என் இருகால்களிலும் உள்ள பத்து விரல்களும் இரு உள்ளங் கால்களும் தரையில் நன்கு படிந்து உயர்ந்த இலக்கண முடையதாக உள்ளனவே! என் உள்ளங் கைகளும் உள்ளங் கால்களும் சிவந்து காணப்படுகின்றனவே! என்னிறம் மாணிக் கத்தை ஒத்து விளங்குகின்றதே! என் புருவங்கள் இரண்டும் சேர்ந்திராமல் விலகி இருக்கின்றனவே! பற்கள் இடைவெளி

யின்றி நெருங்கியிருக்கின்றனவே! என் நகங்களும் அவ்வாறே நெருங்கியுள்ளனவே! என் கூந்தல் மயிர் தடிப்பின்றி மென்மை யுடன் இருக்கின்றதே! ‘இந்த இலக்கணமுடையவர்கள் எப்போதும் கணவரோடு புன்னகையுடன் வாழ்ந்திருப்பார்கள்’ என்று சொல்லும் சாத்திரம் பொய்யாயினதே! எனவும், தன் உத்தம இலக்கணங்களைப் பற்றியே பெரிதும் சொல்லிச் சீதை புலம்பியதாக வான்மிகம் கூறுகின்றது.

கம்பர், இந்த உத்தம இலக்கணங்களைக் கூறிக் சீதை புலம்பியதாகச் சொல்லவேயில்லை.

இராமன் இறந்துகிடப்பதாகக் கருதிய சீதை, அறக் கடவுளையும் விதியையும், எமனையும் விளித்துக் கடிந்துகூறி அரற்றியதாகக் கம்பர் கூறியுள்ளார்.

‘அறக்கடவுளே! உன்னிடத்தில் பேரன்புடையவராய்ப் பாவம் சிறிதும் செய்தறியாத என் கணவரோடு நீ நட்புக் கொள்ளாமல் பாவத்தையே விரும்பிச் செய்கின்ற அரக்கர்வசம் ஆயினாயே? கொடியாய்! உன்னருள்தான் இதுதானோ?’

‘விதியே! வேதம் கூறும் நெறியில் தவறுது நடக்கும் இராம இலக்குவர்க்கும் துன்பத்தைச் செய்திருக்கின்றாயோ? கொடியாய்! வினையாடுகின்றாயோ?’

‘எமனே! அடியேனது உயிர் என் கணவனே ஆவன்; அவனைக் கவர்ந்துகொண்டு என்னைக் கொல்லாமல் முடிவிலாத துன்ப இருளில் என்னை வீசினையே’ முறையோ?’

என்பன கம்பர் படைத்த சீதையின் அரற்றல் ஆகும். இவை யாவும் இராமனையே உயர்த்திக் கூறுவனவாகவும் உயர்ந்த குறிக்கோளாகப் பற்றியனவாகவும் அமைந்துள்ளமை காணலாம். அறத்தைப் பின்பற்றுபவன்; வேதநெறி வழுவாது ஒழுகுகின்றவன், தனக்கு உயிரினும் சிறந்த பேரன்பினன் என்பன இராமன் சிறப்புக்களே அதில் காணலாம்.

மேலும், ‘தன் கைபிடித்து மணந்தமையினுல்தான் இராமன் உயிர்க்கு இக் கேடு வந்தது’ எனவும், ‘அயோத்தியில் தங்கியிருப்பாயாக’ என்று இராமன் கூறவும் பிரிந்திராது, தொடர்ந்து காடுபுகுந்து ஒரு மான் காரணமாக இராமனைக் கொல்லும் பகையைத் தேடித்தந்த அன்பிலாதவன் தான் என்றும், ‘இராமனுக்கிருந்த

முடிதுடுதற்குரிய விதியும், அவன் தந்தை முடிதுட்டுவதாகச் சொன்ன வாய்மையான சொல்லும் தன்னை மணந்ததனால் பொய்யாயின' என்றும் சீதை சொல்லிப் புலம்பியதாகக் கம்பர் சொல்லியுள்ளார்.

கணவனை இழந்த நிலையில் ஒரு கற்புடைய பெண், தன் உத்தம இலக்கணங்களையே புகழ்ந்து சொல்லி, அவ் விலக்கணங்களுக்கு மாறாகக் கணவன் இறந்துவிட்டானே! என்று புலம்புவதைச் காட்டிலும், தன் பெருமையெலாம் மறந்து தன் பாவத்தால்தான் கணவன் இறந்தான் என்று தாழ்வுவனும் தன்மையோடு சொல்லிப் புலம்புவது துன்ப நிலையில் உள்ள ஒரு கற்புடைய பெண்டுக்கு ஏற்றதாகவும் 'தான் மானை விரும்பிக் கேட்டதால்தான் இக் கேடு நிகழ்ந்தது' எனத் தன்னையே நொந்துகொள்வது கதைத் தொடர்புக்கு ஏற்றதாகவும் அமைந்து கம்பர் படைப்பு சிறந்து காட்டுதல் காணலாம்.

3. வீரமிக்க இராமன் இறந்ததாக நினைந்து புலம்பிக்கொண்டிருக்கும் சீதையைத் திரிசடை தடுத்து இராம இலக்குவர் உயிருடன் இருப்பதாகக் குறிகளால் தெளிவித்தான் என்று வான்மீகம் கூறுகின்றது.

‘அழுவது இனி எதற்கு?’ என்று அழுகையை நிறுத்தி விட்டு இராமன் மேனிமேல் வீழ்ந்து உயிர்விடத் துணிந்து எழுந்த சீதையைத் திரிசடை, இராம இலக்குவர் இறந்திலர் என்பதை நிறுவி அமைதியுண்டாக்கியதாகக் கம்பர் கூறுகின்றார்.

சீதைபின் புலம்புதலைத் தடுத்து ! அமைதியுண்டாக்கினள் திரிசடை என்பதைக்காட்டிலும், கணவன்மேல் வைத்த காதல் மிகுதியால் அவன் மேனிமேல் வீழ்ந்து உயிர்விடத் துணிந்தவளைத் தடுத்து நிறுத்தினாள் திரிசடை என்பது சீதையின் பெருங்கற்பையும் திரிசடையின் பேருதவியையும் உயர்த்திக் காட்டுதல் காணலாம்.

படலப் பொருட் சிறப்பு

சீதை களங்காண்! படலம் முழுவதும் பெரும்பாலும் அழுகைச் சுவையே நிரம்பியுள்ளது என்னலாம். கற்பினுக்கணியாகிய சீதை தன்னுயிரினும் சிறந்த கணவனாகிய இராமன் இறந்துகிடப்பதாகக் கண்ட நிலையைக் கூறும் இப் படலத்தில் வேறு சுவையை அதிகமாக எதிர்பார்க்கவியலாமை தெளிவு. சீதையின் துயரத்தைப் படிப்படியாக உயர்த்திச்செல்லும் அழுகைச் சுவையுடைய செய்யுட்கள் மிகச்

சிறந்தனவாய்ப் படிப்போருள்ளத்தை உருக்குவனவாக உள்ளன. கணவன் உருவத்தையன்றி மற்றொன்றுங் காணாது பழகிய சீதை, தன் கண்முன் அக் கணவன் மூச்சற்று வீழ்ந்துகிடப்பதைக் காணும்போது, எந்த நிலையை எய்தியிருப்பாள் என்பதைக் கம்பர் சிந்தித்து நமக்குக் காட்டியுள்ளமுறை மிகவும் பொருத்தமானது; கருத்தாழமுடையது. இராமன் உடம்பைக் கண்டவுடன் நஞ்சினை உண்டவன்போலச் சீதை உடம்பும் உருவும் உணர்வும் சோர்ந்து வீழ்ந்தாள் எனவும், அவள் வாடி வீழ்ந்துகிடக்கும் நிலை, தண்டா மரைப் பூ ஒன்று கணன்று எரியும் கடுங்கனலில் வீழ்ந்த தண்மை போன்று இருந்தது எனவும் கூறி விளக்கியுள்ளார். இந்த உவமை எவ்வளவு பொருத்தமான உவமை என்பதை ஊன்றி நோக்கியுணரலாம். தண்மையும் வெம்மையும் முரண்பட்ட குணங்கள். தண்ணீரில் தோன்றித் தண்ணீரில் வளர்ந்து தண்ணீரில் வாழ்கின்ற தண்டாமரைப் பூ வெம்மைமிக்க நெருப்பில் சாய நேருமாயின் வாடிக் கருகிச் சுருண்டுபோகும். தாமரை விடுத்துச் சனகன் மனையில் வளர்ந்த மென்மைமிக்க பதுமினிசாதிப் பெண்ணாகிய சீதை, தன் உயிரினும் சிறந்த கணவனது பெரும்பிரிவாகிய கொடுங் தீயினால் வாடி வருந்தினாள் என்பதை இவ் வுவமை எவ்வளவு அழகாகப் பொருத்தமாகத் தெளிவுபடுத்துகின்றது காண்மின் !

இந்தகைய பெருந்துயரைச் சீதை அடைதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை, “தகவுடைய பெண்டானுற்ற பெரும்பீழை யுலகுக் கெல்லாம் பெரிதன்றோ?” என்று வினவி விளக்குகின்றார். இத் தொடரில் உள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும் பொருளழுத்தம் மிக் குக் கவிஞனுடைய கருத்தை விளக்குவதில் போட்டியிட்டு உயர்ச்சி பெறுவதை ஆழ்ந்து காணலாம்.

தகவிலாத எளிய பெண்ணுக்கு ஆயின், கணவனை இழந்த துன்பம் சாதாரணமாகத் தோன்றலாம்; சீதை அத்தகையள் அல்லன்; மிகவுயர்ந்த தகுதியுடையவள் என்பார். ‘தகவுடைய பெண்’ என அவட்கு அடைகொடுத்துச் சிறப்பித்து, அவள் அடைந்த துன்பம் மிகப்பெரிதாதல் இயல்பே என்பதைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். ஒரு பெண் துயர்மிக உறும்போது, அத் துன்பத்திற்குத் துணையாகத்தக்க உற்றார் உறவினரோடு இருந்தால், அத் துன்பம் சிறிது குறைந்துகாட்டும்; துணிவாகவும் அத் துன்பத்தை அனுபவிக்கலாம். அப் பேறு தானும் இன்றி, இரக்கமற்ற அரக்கியர்க்கு இடையில், பணகவர் நேரில் இறந்துகிடக்கும் கணவனைத் தன்னந்தனியாகக் கண்டு துன்புறும் சீதையின் தனித்துறு துயரம் மிகப் பெரிது ஆதலை விளக்கப் ‘பெண் தான் உற்ற பெரும்பீழை’ என்று கூறியுள்ள சிறப்புக் காணலாம். ‘பெண் தான் உற்ற பெரும்

பீழை' என்றமையால், ஆருமொரு துணையின்றி ஆழ்கடல் போன்ற பெருந்துயரைச் சீதை தானே தனித்து உற்றாள் என்பது புலப்படுத்தியதாதல் காணலாம். ஒரு கற்புடைய பெண்ணுக்குத் தாயும், தந்தையும், அண்ணனும், தம்பியும், தமக்கையும், தங்கையும் ஆகிய நெருங்கிய உறவினர் இறந்தால் உளதாகும் துன்பத்தினும் உயிரொன்றாக மணந்துகொண்டு தழைவாது வாழ்ந்த கணவனை இழந்த கடுந்துன்பமே, மிகப்பெரிதாதல் புலப்படத் 'பீழை' என்றொழியாது, 'பெரும்பீழை' என்று அடைமொழி கொடுத்து விளக்கியுள்ளார். "கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவதில்" (சிலப்.—20, 80) என்று இத் துயரை இளங்கோவடிகள் விளக்கியுள்ளமை நினையலாம். ஒன்றன் பெருமையினை விளக்கத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் போன்ற பெரும்புலவர்கள், 'மயிலையினும் மாணப்பெரிது' எனவும், 'கடலிற் பெரிது' எனவும் 'நிலத்தினும் பெரிதே' எனவும், உறழ்ச்சியுவமை கூறி விளக்குவர். சீதையின் துன்ப மிகுதியையுணர்த்த அம்மலையும் கடலும் நிலமும் போதாமையின் அவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கியுள்ள அண்டமாகிய உலக உருண்டைக்கெல்லாம் பெரிது என்பார், 'உலகிற்கெல்லாம் பெரிதன்றோ' என்று உறழ் பொருவாகக் கூறி அவள் துன்பமிகுதியை விளக்கியுள்ளமை நினைந்து நினைந்து உருகத்தகுவதாகும்.

இவ்வாறு மருந்து பிறிதரியாப் பெருந்துயர் உற்ற சீதை புலம்பி அழுத நிலையினைச் சிறப்பிக்க வந்த கம்பர், 'மங்கை அழலும் வாளுட்டு மயில்கள் அழுத' என்று தொடங்கிப் பார்வதியும் திருமகளும், கலைமகளும், கொற்றவையும், கங்கையும் அரக்கமகளிரும் அழுதாகக் கூறியுள்ளார். இத் தெய்வ மங்கையர் யாவரும் இராமன் இறக்கவில்லை என்பதை நன்குணர்ந்தவர்கள்; பின்விளைவு தெரிந்தவர்கள்; இவ்வாறு தெரிந்துள்ள தெய்வ மடந்தையரையே கலங்கி அழச்செய்துவிட்டது சீதை அழகை, என அவள் அழகையின் சிறப்புப் புலப்படுத்தியவாறு. அதற்கு மேலும் கூறுகின்றார். 'இரங்காத அரக்கிமாரும் தளர்ந்தமுதார்' என்கின்றார். இதில் அரக்கிமாருக்குக் கொடுத்துள்ள அடையும் இழிவு சிறப்பும்மையும் அவர்கள் பிறர் துன்பம் கண்டு இரங்கியழுதற்கு உரியரே அல்லர் என்பதை விளக்கி நிற்கச்செய்து, அத்தகையாரும் தளர்ந்து அழுதார் எனச் சீதை அழகையின் உருக்கமிகுதியைப் புலப்படுத்தியுள்ளமை, படிப்போர் உள்ளத்தை உருக்காமல் இராது. சிற்றூர் களில் ஒருத்தியின் கணவர் இறந்துவிட்டதைக் கேட்ட ஊர்ப் பெண்டிரெல்லாம் அவள் அழகையைக் காணச்சென்று கூட்டமாகக் கூடிவிடுவதையும், அவள் அழகையின் மிகுதிகண்டு உருகி இயைபேதும் இல்லாத அவ்வூர்ப் பெண்டிர் எல்லாம் கண்ணீர் வடித்து அழுதலையும் இன்றும் காணலாம். சீதை அழுதமைகண்டு

தேவமாதர் முதலிய பெண்டிரும் அரக்கிமாகும் புலம்பி அழுததாகக் கூறியது அவ் வியல்பு பற்றியேயாம்.

அதற்கு மேலும் ஒன்று கூறுகின்றார். 'பின்னா துடற்றும் பெரும்பாவம் அழுத பின்னென் பிறர் செய்கை' என்று விளவுகின்றார். தன்னை ஆக்கினாரை விடாது பின்பற்றிச் சென்று தொடர்ந்து வருந்துவதையே இயல்பாகக் கொண்டது பாவம். அந்தக் கொடிய பெரும்பாவமும் சீதையின் அழகைகண்டு தன்னியல்பையும் மறந்து அழுதுவிட்டது என்றால், மற்றையோர் அழுவதுபற்றிக் கூறவேண்டுமோ? என்று விளக்குகின்றார். இவ்வாறுகச் சீதை அழகையின் இயல்பைப் படிப்படியாக உயர்த்திச்சென்று இறுதியில் அதற்கு ஒரு முடிவுகவித்தாற்போன்று இதைக் கூறியுள்ள அழகு சாலச்சிறப்புடையதாய் உள்ளமுருக்கும் உயர்பினதாதல் காணலாம்.

இவ்வாறு நைந்து அழுத சீதை, அறக்கடவுளையும், விதியையும் எமனையும் விளித்து எதிர்பெய்துகொண்டு கடிந்துகூறி அரற்றிப் பின் இராமனையும் இலக்குவனையும் விறுத்து இரங்கிக்கூறி அரற்றி விட்டுத் தன் உயிரினைய கணவன் மேனிமேல் வீழ்ந்து உயிர்விடத் துணிந்து எழுகின்றாள்; எழுகின்றவளைத் திரிசடை விலக்கி, இராம இலக்குவர் உயிருடன் இருக்கின்றனர் என்பதைக் காட்சியளவையானும் அனுமான அளவையானும் அருத்தாபத்தி அளவையானும் ஆகம அளவையானும் நிறுவிக் கூறிச் சீதையை அமைதியுறச் செய்யும் முறையை நோக்கின், அத் திரிசடையின் அளவை நூலறிவும், செயச்சொல்லும் சொற்றிரனும், அமையத்தேற்ற நுண்ணிய அறிவும், அன்புகனிந்த அவள் நன்னெஞ்சமும் நன்கு விளங்கும். மேலும், தொல்காப்பியர் "உறுகணைம்பல் தன்னியல்பாகலின் உரியதாகும் தோழிகள் உரனே" (பொருளியல்-45) எனத் தோழிக்கு உரியதாகக் கூறிய 'உரன்' சீதையின் உறுகணைம்பித் தோழியாய்த் திகழ்ந்த திரிசடைக்கு மிக்கிருந்தது என்பதும் உணரலாம்.

22. சீதை களங்காண் படலம்

வெற்றிவிழாக் கொண்டாட இராவணன் கட்டளையிடுதல்

8804. பொய்யார் தூத ரென்பதனாற்
பொங்கி யெழுந்த வுலகையனாய்
மெய்யார் நிதியின் பெருவெறுக்கை
வெறுக்க வீசி வினைந்தபடி
கய்யார் வரைமேன் முரசேற்றிச்
சாற்றி நகரங் களிசிறப்ப
நெய்யா ராடல் கொள்கென்று
நிகழ்த்து கென்று னெறியில்லான்.

பொய்யார் தூதர் என்பதனால்,
பொங்கி எழுந்த உலகையன் ஆய்
மெய்யார் நிதியின் பெருவெறுக்கை
வெறுக்க வீசி, வினைந்தபடி
கைஆர் வரைமேல் முரசுஏற்றிச்
சாற்றி நகரம் களிசிறப்ப
நெய்யார் ஆடல் கொள்கென்று
நிகழ்த்து கென்றான்—நெறிஇல்லான்.

பொ : - நெறிதவறினவனாகிய இராவணன் ; தன் தூதுவர்
பொய் சொல்லமாட்டார்கள் என்ற உறுதியினால், உள்ளத்தில்
பொங்கி எழுந்த மகிழ்ச்சியுடையவனாய் (அத் தூதுவர்க்குத்) தன்
உடம்பில் அணிகலன்களாக நிறைந்துள்ள நிதியாகிய பெரிய செல்
வத்தை அவர் வெறுக்குமாறு கொடுத்துவிட்டு, 'நமக்கு வெற்றி
வினைந்த தன்மையை (யாவரும் அறிய) யானைமேல் முரசத்தை
ஏற்றச் சொல்லி "இலங்கை மாநகரம் களிப்புமிகுமாறு நெய்யிட்டு

முழுகுகின்ற நீராடல் மேற் கொள்வதாக," என்று சொல்லுக' என்று கட்டளையிட்டான்.

கு :- இராவணன், போர்க்களத்தில் இந்திரசித்தின் பிரமாத்திரத்தால் யாவரும் வீழ்ந்ததை நேரில் சென்று அறியாமல் தன்தூதுவர் சொன்னதையே கொண்டு மகிழ்ந்து, நகரம் வெற்றிவிழாக் கொண்டாடக் கட்டளையிட்டதற்குக் காரணம் கூறுவாராய்ப் 'பொய்யார் தூதர் என்பதனால்' என்றார். தூதுவர்பால் அவ்வளவு நம்பிக்கை இருந்தது இராவணனுக்கு. தூதுவர் சொல் கேட்டவுடன் விரைந்து தோன்றிய மகிழ்ச்சியின் விளைவு தோன்றப் 'பொங்கியெழுந்த வுலகையனாய்' என்றார். மெய்யார் நிதி என்றது, இராவணன் தன்னுடம்பில் அணியாக அணிந்துள்ள நவமணிகளால் ஆய ஆரமுதலிய நிதியை மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்ச்சி சொன்னவர்க்கு விரைந்து அன்புடன் கொடுக்கத்தக்கது அந் நிதியேயாதலும் நினைக. நிதியாகிய பெருவெறுக்கை என இருபெயரொட்டு ஆக்குக; 'இன்' தவிர்வழிச்சாரியை. மெய்யார் அணியே யாயினும் விலை வரம்பறியாப் பெருமைபது என்பார் 'பெருவெறுக்கை' என்றும், அவ்வணி கலன்களை வாங்குவோர் வெறுக்குமாறு மிகுதியாகக் கொடுத்தான் என்பார். 'வெறுக்க வீசி' என்றும் கூறினார். வெறுக்கை வெறுக்க வீசி என்ற சொல்நயம் காண்க. கையார் வரை என்றது; துதிக்கை பொருந்திய மலைபோன்ற யானையை. இதனைப் பிசியுவமை என்பர்; விளைந்தபடி—வெற்றி உண்டான தன்மையை. விளைந்தபடி சாற்றி நகரம் நெய்யாராடல் கொள்க என்று நிகழ்த்துக என்றான் என இயையும். நகரம் இடவாகு பெயராய் நகரமக்களையுணர்த்தியது. வெற்றிக்கு அறிகுறியாக நெய் முழுக்காடுதல் மரபு. நிகழ்த்துதல் இங்குச் சொல்லுதலை உணர்த்தியது. (1)

இராவணன் கட்டளைப்படி மருத்தன்
மாய்ந்த அரக்கருடலைக் கடலில் எறிதல்

8805. அந்த நெறியை யவர்செய்ய
வரக்கன் மருத்தன் றனைக்கூவி
முந்த நீபோ யரக்கருடன்
முழுதுங் கடலின் முடுக்கிடுநின்
சிந்தை யொழியப் பிறரறியிற்
சிரமும் வரமுஞ் சிந்துவனென்
றுந்த வவர்போ யரக்கருடன்
முழுதுங் கடலி னுள்ளிட்டான்.

அந்த நெறியை அவர்செய்ய,
 அரக்கன் மருத்தன் தனைக்கூவி
 'முந்த நீபோய் அரக்கர்உடல்
 முழுதும் கடலில் முடுக்கிடு;நின்
 சிந்தை ஒழியப் பிறர் அறியின்,
 சிரமும் வரமும் சிந்துவென்' என்று
 உந்த; அவன்போய் அரக்கர்உடல்
 அடங்கக் கடலினுள் இட்டான்.

பொ :- (இராவணன் இட்ட) அப் பணியை அப் பணியாளர் செய்யாருந், இராவணன் மருத்தன் என்பவனை அழைத்து "முன்னே நீ சென்று, இறந்துகிடக்கும் அரக்கரின் உடம்புகள் எல்லாவற்றையும் கடலில் வீசுக' (இச் செய்தியை) நின் மனம் தவிரப் பிறர் யாரேனும் அறிந்தால் நின் தலையையும் நீ தவத்தால் பெற்றுள்ள வரத்தையும் சிந்திவிடுவேன் ; " என்று கூறி அனுப்ப, அந்த மருத்தன் சென்று அரக்கர் உடல்முழுவதையும் கடலில் போட்டான்.

கு :- நெறி என்றது, இங்குப் பணியை. கடவுதல்-அழைத்தல். விரைந்து சென்று செய்யவேண்டிய செயல் என்பது புலப்பட 'முந்த நீ போய்' என்றான். முடுக்கிடுதல் இங்கு விரையச் சொரிதலை உணர்த்தியது. அரக்கர் பிணம் அனைத்தும் அலைகடலில் சொரியப் பட்டது என்பதை யாரேனும் ஒருவர் அறியச் சொன்னாலும் அச் செய்தி எல்லோர்க்கும் பரவித் தன் வஞ்சனைச் செயலைப் புலப்படுத்து மாகலின் அது அவ்வாறு பரவலாகாது என்ற கருத்தால் 'நின் சிந்தையொழியப் பிறரறியின் சிரமும் வரமும் சிந்துவென்' என்றான். இதனால் இராவணன் ஆட்சியில் நிகழ்ந் குற்றத்திற்குக் கொடுக்கும் தண்டனை மிகுதி புலனாம். அரசியல் மறையைப் புலப் படுத்தல் பெருந்தீமை விளைத்தலின் பின்னும் அவன் அங்ஙனம் செய்யாதவறு அவன் சிரத்தை சிதைத்தலும் அவன் தவஞ்செய்து பெற்ற வரத்தால் சிரத்தைச் சிதைப்பது தடைபடுமாயின், அவ் வரத்தையும் சேர்த்துச் சிதைப்பதும் நிகழும் என்று, அச்சுறுத்தியவாறு. நின் மனத்தோடு இருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. உந்துதல்-செலுத்துதல். சீதைக்குப் போர்க்களத்தைக் காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணமுடையன் ஆகலின் அவள் பார்க்கும்போது, அரக்கர் ஒரு வரும் இறக்கவில்லை ; இராமனும் அவன் சேனையுமே அழிந்தன என்று புலப்படுத்தவேண்டி இங்ஙனம் இராவணன் செய்வித்தான் என்க.

இராவணன் ஏவியபடி சீதையைக் களத்திற்குக் கொணர்தல்

8806. தெய்வ மானத் திடையேற்றி

மனிசர்க் குற்ற செயலெல்லாம்

தையல் காணக் காட்டுமின்கள்

கண்டா லன்றித் தனதுள்ளத்

தைய நீங்கா ளென்றுரைப்ப

வரக்கர் மகளி ரிரைத்தீண்டி

உய்ய முணர்வு நீத்தாளை

நெடும்போர்க் களத்தின் மிசையுய்த்தார்.

‘தெய்வ மானத்திடை ஏற்றி

மனிசர்க்கு உற்ற செயல்எல்லாம்

தையல்காணக் காட்டுமின்கள்;

கண்டால் அன்றித் தனது உள்ளத்து

ஐயம் நீங்காள்’ என்றுஉரைக்க,

அரக்கர் மகளிர் இரைத்துநீண்டி;

உய்யும் உணர்வு நீத்தாளை

நெடும்போர்க் களத்தின் மிசையுய்த்தார்.

பொ :- (பின்பு இராவணன் சீதைக்குக் காவலாக உள்ள அரக்கியரை அழைத்து, நீங்கள்,) சீதையைத் தெய்வத்தன்மையுள்ள புட்பக விமானத்தில் ஏற்றி, இராம இலக்குவராகிய மனிதர்க்கு நேர்ந்த கதி எல்லாவற்றையும் அவன் காணுமாறு காட்டுங்கள்; தன் கண்ணால் கண்டால் அல்லது தன் மனத்துள்ள ஐயம் (நம் சொல்லால்) நீங்கமாட்டாள்’ என்று சொல்ல, அரக்கிமார் ஆரவாரித்துக்கொண்டு நெருங்கி இவ்வுலகத்தில் உய்ந்திருக்க வேண்டும் என்னும் உணர்ச்சியற்ற சீதையை நெடிய போர்க்களத்திற்கு மேலாக அழைத்துச் சென்றார்கள்.

கு :- தெய்வமானம் என்றது புட்பக விமானத்தை. மனிசர் என இழித்துக் கூறியவாறு. மனிதர்க்குற்ற செயல் என்றது இராம இலக்குவர் இறந்து கிடக்கும் நிலையை. தையல் என்றது சீதையை. இராம இலக்குவர்கள் இறந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னால் சீதை நம்பாமல் ஐயுறுவாள்; அவள் கண்களால் போர்க்களத்தில் சென்று அவர் இறந்துகிடப்பதைக் கண்டால் தன் கருத்திற்கு இசைவாள் என்பது இராவணன் எண்ணம் ஆதலின், இவ்வாறு செய்யச் சொல்

கின்றான். இறப்பதற்குத் துணிந்த நெஞ்சத்தவள் சீதை ஆதலின்
'உய்யுமுணர்வு நீத்தாள்' என அவளைக் குறிப்பிட்டார். உயிரினும்
கற்பே சிறந்தது என்று எண்ணுகின்ற சீதை, இராமன் இறந்ததைக்
கண்டால் உயிர்நீப்பாளே அன்றி இராவணன் இச்சைக்கு இணங்காள்
என்பதை அறியாமல் அவளைக் கொண்டுபோன அரக்கர் மகளிரின்
மடமையைப் புலப்படுத்துவதாக இறுதியடி அமைந்துள்ளமை
காணலாம். (3)

சீதை விமானத்திலிருந்தபடியே தரையில் வீழ்ந்து
கிடக்கும் இராமனைக் கண்டு வருந்துதல்

8807. கண்டாள் கண்ணுற் கணவனுரு
வன்றி யொன்றுங் காணுதாள்
உண்டாள் விடத்தை யெனவுடலு
முணர்வு முயிர்ப்பு முடனோய்ந்தாள்
தண்டா மரைப்பூ நெருப்புற்ற
தன்மை யுற்ற தரியாதாள்
பெண்டா னுற்ற பெரும்பீழை
யுலகுக் கெல்லாம் பெரிதன்றோ.

கண்டாள் கண்ணால் கணவன்உரு;
அன்றி, ஒன்றும் காணுதாள்;
உண்டாள் விடத்தை என, உடலும்
உணர்வும் உயிர்ப்பும் உடன்ஓய்ந்தாள்;
தண்தா மரைப்பூ நெருப்புற்ற
தன்மை உற்றாள்; தரியாதாள்
பெண்தான் உற்ற பெரும்பீழை
உலகுக்கு எல்லாம் பெரிதுஅன்றோ!

பொ :- கணவன் உருவைச் சீதை கண்ணால் கண்டாள்; அவ்
வுறுவத்தையன்றி வேறு ஒன்றும் காணுதாள் ஆயினாள்; (பின்பு)
விடத்தை உண்டாள்போல உடம்பும் உணர்ச்சியும் உயிர்ப்பும்
ஒருங்கே ஓயப்பெற்றாள். குளிர்ந்த தாமரைப்பூ நெருப்பில் வீழ்ந்தாற்
போன்ற தன்மையை அடைந்தாள். தரியாதவளாகிய சீதை
என்னும் பெண் அடைந்த பெருந்துயரம் உலகங்கள் எல்லாவற்றி
னும் பெரியதாகும் அன்றோ!

கு:- காணாதாள் ஆயினள் என ஆக்கச்சொல் வருவிக்க. இனிக் கணவன் உருவன்றி ஒன்றும் காணாதாளாகிய சீதை கணவனுருவைக் கண்ணால் கண்டாள் என இயைத்துக்கூறலும் ஆம். இப் பொருட்டுக் 'கணவனுரு' என்பதைத் தாப்பிசைப் பொருள் கோளாக முன்னும் பின்னும் இயைத்தல் வேண்டும்; உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனாண்ண அண்ணாத்தல் செய்யாதளறு'' (குறள்-255) என்புழிப்போல. கணவன் இறந்தான் என்ற துன்பம் விடம் போன்றது ஆதலின். விடமுண்டாள்போல உடலுயிர் உணர்வுகள் ஒடுங்கப் பெற்றாள் என்க. உடலும் உணர்வும் உயிர்ப்பும் ஓய்ந்த நிலையில் அவள் தோற்றம் நெருப்பில் வீழ்ந்த குளிர்த் தாமரைப்பூப் போன்று துவண்டு காணப்பட்டது என்றவாறு. அவள் துயரின் அளவிற்கு மலையும் கடலும் நிலமும் ஈடாகாமையின், அவற்றைக் கூறுது 'உலகுக்கெல்லாம் பெரிதென்றோ' என்றார். பதினாலு உலகங் களையும் ஒன்று சேர்த்துப் பார்த்தாலும் அவள் துயரின் அளவிற்கு ஒப்பாகாது தாழ்தலின் 'உலகுக்கெல்லாம் பெரிது' என்றார். பெரும் பிழை, யுலகுக்கெல்லாம் பெரிதாதலின் அவள் உடலும் உணர்வும் உயிரும் உடன் ஓய்வாளானால் என்க. இனிப் பீழை என்பதை இடைநிலை விளக்காக்கிப் பெண்டானுற்ற பெரும் பீழை உலகுக்கெல் லாம் பெரிதன்றோ! என்று இயைத்துக் கணவனையிழந்த பெருங் துன்பம், துன்பங்கள் பலவற்றினும் பெரிதன்றோ என்று பொருள் கூறலும் ஆம். பீழை- துன்பம். துன்பக்கூட்டம் இங்குத்துன்பஉலக மாகக் கூறப்பட்டது. 'கணவனையிழந்தோர்க்குக் காட்டுவதுஇல்' ஆதலின், அத்துன்பம் தலையாய துன்பமாதல் பெறப்படும். (4)

சீதை அழுதலும் அதுகண்டு பெண்டிருலகமே அழுதல்

8808. மங்கை யழலும் வாணாட்டு

மயில்க ளழுதார் மழவிடையோன்

பங்கி னுறையுங் குயிலழுதாள்

பதும மலர்மலர் மாதழுதாள்

கங்கை யழுதா னாமடந்தை

யழுதாள் கமலத் தடங்கண்ணன்

தங்கை யழுதா ளிரங்காத

வரக்கி மாருந் தளர்ந்தழுதார்.

மங்கை அழலும்—வான் நாட்டு

மயில்கள் அழுதார்; மழவிடையோன்

பங்கின் உறையும் குயில் அழுதாள்;

பதுமத்து இருந்த மாது அழுதாள்.

கங்கை அழுதாள்; நாமடந்தை
அழுதாள்; கமலத் தடங்கண்ணன்
தங்கை அழுதாள்; இரங்காத
அரக்கிமாரும் தளர்ந்து அழுதார்.

பொ :- (உயிரோய்ந்திருந்த) சீதை எழுந்து அழுதலும்—
(அவனைக்கண்டு) விண்ணுலகத்தில் உள்ள மயில்போன்ற சாயலை
யுடைய தேவமாதர் அழுதார்கள். இளமையான எருதை ஊர்தியாகக்

கொண்ட சிவபிரானது இடதுமாகத்தில் தங்கியுள்ள குயில்போன்ற
குரலையுடைய உமையவன் அழுதாள்; செந்தாமரை மலர்மேல் தங்கி
யுள்ள திருமகள் அழுதாள்; (சிவபிரான் சடையில் இருக்கும்) கங்கை
அழுதாள்; பிரமனது நாவில் இருக்கும் கலைமகள் அழுதாள்; தாமரை
மலர்போன்ற பெரிய கண்களையுடைய திருமாலின் தங்கையான
கொற்றவை அழுதாள்; இரங்காத வன்னெஞ்சராகிய அரக்கிமாரும்
தம் வன்மை தளர்ந்து அழுதார்கள்.

கு:— கணவனை இழந்ததாகக் கருதிச் சீதை அழும் துன்பத்தைக்
கண்டு கணவனோடு உரையும் பெண்டிரும் அழத்தொடங்கினர்
என்றவாறு. வானாட்டு மயில்கள் என்றது தேவமாதரை. முன்பு
இலக்குவன் இறந்ததாகக் கருதி, இராமன் அழுதபோது சிவபிரான்
முதலிய ஆடவர் வருந்தியதை “முக்கையினான் மலர்க்கிழவற்கு
முக்கணன் தனக்கும் நகையும் நீங்கிய திருமுகம் கருணையின்
நலிந்த” (பிரமாத்திரம்—204) என முன் கூறியுள்ளது போலவே,
இங்குச் சீதை அழுதல் கண்டு வானாட்டு மகளிர் முதலிய பெண்டிர்
அழுதமை கூறியவாறு. கமலத்தடங்கண்ணன் தங்கை என்றது
கொற்றவையை. “சூலி, நீலி மாலவற் கிளங்கிளை” (சிலப்-12:68)
என்றதும் காண்க. எதற்கும் இரக்கம் கொள்ளாத இயல்பினரான
அரக்கிமாரும் இரங்கி அழுதார் என்றமையால் சீதையின் அவல
மிகுதி புலப்படுத்தியவாறு உம்மை இழிவு சிறப்பு. (5)

8809. பொன்னுள் குழையா டனையீன்ற

பூமா மடந்தை புரிந்தழுதாள்
குன்று மறையுந் தருமமுமெய்
குழைந்து குழைந்து விழுந்தழுத
பின்று துடற்றும் பெரும்பாவ
மமுத பின்னென் பிறர்செய்கை
நின்றுர் நின்ற படியழுதார்
நினைப்பு முயிர்ப்பு நீத்திட்டாள்.

பொன்தாழ் குழையாள் தனைஈன்ற
 பூமா மடந்தை புரிந்துஅழுதாள்;
 குன்றமறையும், தருமமும், மெய்
 குழைந்து குழைந்து விழுந்து அழுத;
 பின்ருது உடற்றும் பெரும்பாவம்
 அழுதபின் என்பிறர் செய்கை?
 நின்றார் நின்றபடி அழுதார்;
 நீனைப்பும் உயிர்ப்பும் நீத்திட்டாள்.

பொ :- பொன்னாற் செய்யப்பெற்றுக் காதில் தொங்குகின்ற குழை என்னும் அணியை அணிதற்குரியவளாய சீதையைப் பெற்ற தாயாகிய பூமிதேவி என்னும் பெண் மனம் மாறுபட்டு அழுதாள்; தன் இயல்பில் குன்றது என்றும் ஒருதன்மைத்தாக இருக்கும் வேதங்களும் தருமமும் மெய் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து விழுந்து அழுதன; பிற்படாமல் முற்பட்டு வந்து வருந்துகின்ற பெரும்பாவமும் அழுதது; பின்பு பிறர் செய்கை கூறி என்? தன்னை நோக்கி அழுதவர்கள் எல்லாம் ஒன்றும் (செய்யவியலாதவராய்) நின்றபடியே நின்றார்கள்; சீதை நினைப்பு இழந்தாள்; பின் உயிர்ப்பும் இழந்தாள்.

கு :- சீதை என்று பெயர் கூறாமல் 'குழையாள்' எனக் கூறியது' பூமாதேவி தான்பெற்ற சீதை மங்கல மகளாய்க் குழையணிதற்குரியளாய் இருந்தவள், அதை அணியாமைக்குறிய கைம்மை நிலையை அடைவாளோ என்ற ஏக்கத்தால் அழுத குறிப்புணர்ந்தவேயாம். கணவனை இழந்தவர்க்குச் சிறந்த அடையாளம் குழையணியாமையே யாதல் உலகியல் நோக்கியுணரலாம். மலர்நீத்துள்ள பூங்கொம்பு போல அணிகலன்களையெல்லாம் நீத்துள்ள சீதையைப் 'பொன்னாள் குழையாள்' என்றது, அதை அணிதற்குரிய மங்கல மகளாயுள்ளமை புலப்படுத்தவேயாம். தருமத்தைக் காக்கவந்த இராமன் மனைவி, வேதத்தில் கூறிய அறநெறிப்படி ஒழுகிய நிலையிலும் இத்தகைய துன்பம் எய்துகின்றாளே என்ற ஏக்கத்தால் வேதங்களும் தருமமும் குழைந்து விழுந்து அழுதல் இயல்பே; ஆயின், முற்பட்டு வந்து வருத்துகின்ற கொடுமையுடைய பெரும்பாவமே அழுதது' என்றபோது, மற்றையோர் அழுதமை கூறவேண்டா என்பார் 'பின்னென் பிறர்செய்கை' என்றார். உடற்றுதல்—துன்புறுத்தல். இராமன் துன்பத்தை விளக்கும்போது "கொகையினின்றவர்க் குற்றதுசொல்லியென்? தொடர்ந்த பகையும் பார்க்கின்ற பாவமுங் கலுழந்தன பரிவால்" (பிரமாத்திரம் - 204) என்று கூறியுள்ளது இங்கு ஒப்பு நோக்குதற்குரியது; அழுதார் நின்றபடி நின்றார் என இயையும். நீனைப்பு நீங்கிய பின்னரே உயிர்ப்பு நீங்கும் இயல்பு

தோன்ற நினைப்பும் உயிர்ப்பும் நீத்திட்டாள் ' என முறைதெரிந்து ஓதினார்.

சீதை தெளிந்து துன்புற்றேங்குதல்
5810. நினைப்பு முயிர்ப்பு நீத்தானை
நீரால் தெளித்து நெடும்பொழுதின்
இனத்தி னரக்கர் மடவார்க
எடுத்தா ருயிர்வந் தேங்கினாள்
கனத்தி னிறத்தான் றனைப்பெயர்த்துங்
கண்டாள் கயலைக் கமலத்தால்
சினத்தி னலைப்பா ளெனக்கண்ணைச்
சிதையக் கையால் மோதினாள்.

நினைப்பும் உயிர்ப்பும் நீத்தானை
நீரால் தெளித்து, நெடும்பொழுதின்
இனத்தின் அரக்கர் மடவார்கள்
எடுத்தார்; உயிர்வந்து ஏங்கினாள்;
கனத்தின் நிறத்தான் தனைப்பெயர்த்தும்
கண்டாள்; கயலைக் கமலத்தால்
சினத்தின் அலைப்பாள் எனக்கண்ணைச்
சிதையக் கையால் மோதினாள்.

போ :- நினைப்பும் உயிர்ப்பும் இன்றி மூர்ச்சையுற்றிருந்த சீதையைக் கூட்டமான அரக்கப் பெண்டிர் நெடிது நேரம்வரை நீர் தெளித்துத் தெளியச் செய்து, எடுத்து அமரச் செய்தார்கள்; சீதை அவர்தம் உதவியால் உயிர்வரப்பெற்று வருந்தினாள். மேக வண்ண னாகிய இராமனை மீண்டும் முன்கிடந்தவாறே கிடக்கக்கண்டாள். கயல்மீனைத் தாமரை மலரால் கோபங்கொண்டு அடிப்பாள்போல கண்களைக் கைகளால் சிதையுமாறு அடித்துக்கொண்டாள்.

கு :- அனுவாதமாக 'நினைப்பு முயிர்ப்பு நீத்தானை' என இச் செய்யுளிலும் கூறித் தொடங்கியவாறு. நீர் தெளித்து என்றனது நீரால் தெளித்து என்றமையால் தெளிந்து என்பதற்குத் தெளியச் செய்து எனப் பொருள் கூறலாயிற்று. நெடும்பொழுதின் நீரால் தெளித்து என இயையும். இனம்—கூட்டம். ஒடுங்கிய உயிர் வந்த வுடன் பழைய துன்பமும் மீண்டும் தொடரும் ஆகலின் 'உயிர்வந்து ஏங்கினாள்' என்றார். தான் மூர்ச்சித்துக் கிடந்து, பின் தெளிந்தது போல, இராமனும் மூர்ச்சை தெளிந்திருப்பானே என்று மீண்டும்.

அவன் முகத்தைக் கண்டவள், அவன் முன்னைய நிலையிலேயே கிடப்பதைக் கண்டு, இத் துன்பக் காட்சியைக் காண நேர்ந்ததே எனக் கண்கள்மேல் கைகளை மோதினாள் என்க. கனம்—மேகம். கயல்போன்ற கண்களைக் கமல மலர்போன்றத் தன் கைகளால் மோதினாள் எனத் தனித்தனியாகக் கூறவேண்டியதைத் தற்குறிப் பேற்ற உவமமாக்கிக் 'கயலை கமலத்தால் சினத்தின் அலைப்பாள் எனக் கண்ணைச் சிதையக் கையால் மோதினாள்' என்றார். கையால் மோதிய கடுமை புலப்படக் 'கண்ணைச் சிதைய மோதினாள்' என்றார். மிதிலையில் கன்னிமாடத்திலிருந்தபோது, வில்லொடு செல்லும் மேகம் போன்ற இராமனைக் காட்டிக் காதலை உண்டாக்கியதும் கண் வழி நுழையும் அக் கள்வனுக்கு வழியாக நின்று அவனை உள்ளத் துள் நுழைவித்ததும் தன் கண்களேயாதலின் அக் கண்களைச் சிதையத் தாக்கினாள் என்கூறலும் ஆம். “உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்” (குறள்-1177) எனத் தன் கண்களை ஒரு தலைவி வெறுத்துக் கூறியுள்ளதும் காணலாம்.

(7)

8811. அடித்தாண் முலைமேல் வயிறலைத்தா

ளமுதா டொழுதா ளனல்வீழ்ந்த

கொடித்தா னென்ன மெய்சுருண்டாள்

கொதித்தால் பதைத்தாள் குலைவுற்றாள்

துடித்தாண் மின்போ லுயிர்கரப்பச்

சோர்ந்தாள் சுழன்றா டுள்ளினாள்

குடித்தா டுயரை யுயிரோடும்

குழைத்தா னுழைத்தாள் குயிலன்னாள்.

அடித்தாள் முலைமேல்; வயிறுஅலைத்தாள்;

அமுதாள்; தொழுதாள்; அனல்வீழ்ந்த

கொடித்தான் என்ன, மெய்சுருண்டாள்;

கொதித்தாள்; பதைத்தாள்; குலைவுற்றாள்;

துடித்தாள்; மின்போல்; உயிர்கரப்பச்

சோர்ந்தாள், சுழன்றாள்; துள்ளினாள்

குடித்தாள் துயரை, உயிரோடும்

குழைத்தாள்; உழைத்தாள்—குயில்அன்னாள்.

பொ :— குயில்போன்ற இனிய குரலுடைய சீதை—மார்பின் மேல் அடித்துக்கொண்டாள்; வயிற்றின்மேல் அறைந்தாள்; அமுதாள்; கணவனை நினைந்து தொழுதாள்; நெருப்பில் வீழ்ந்த கொடி

போல உடம்பு சுருண்டாள்; மனம் கொதித்தாள்; பதை பதைத்தாள்; நடுநடுங்கினாள்; துடிதுடித்தாள்; மின்னல் தோன்றி மறைவது போல முன்வந்த உயிர்ப்பு மீண்டும் மறையச் சோர்வுற்றாள்; (பின் எழுந்து விமானத்தாள்) சுழன்று சுழன்று வந்தாள்; பின்பு துள்ளிக் குதித்தாள்; கணவனை இழந்த துயரைத் தன் உயிரோடும் குழைத்துக் குடித்தாள்; வருந்தினாள்.

கு :— கணவனை இழந்த பெண்டிரிடத்து இயல்பாக நிகழும் செயல்களை முறைப்படுத்திக் கூறியவாறு. அரக்கியரின் உபசாரத் தால் தோன்றிய உயிர் மீண்டும் மறைந்தநிலை, தோன்றி மறையும்

மின்னலைப் போலுதலின் ‘மின்போல் உயிர்கரப்ப’ என்றார். குலைவுறு தல்—நடுங்குதல். உழைத்தல்—வருந்துதல். துயரையும் உயிரையும் நீர்ப் பொருள்போலக் குழைத்தலும் குடித்தலும் கூடாதாயினும் துயர மிகுதியால் உயிரோயப் பெற்றமையுணர்த்த சமாதி அணிதழுவிக்கூறியதாகக் கொள்க.

(8)

8812. விழுந்தாள் புரண்டா னுடன்முழுதும்
வியர்த்தா ருயிர்த்தாள் வெதும்பினாள்
எழுந்தா ளிருந்தாண் மலர்க்கரத்தை
நெரித்தாள் சிரித்தா ளேங்கினாள்
கொழுந்தா வென்று ளயோத்தியர்தங்
கோவே யென்று ளெவ்வுலகும்
தொழுந்தா ளரசே யோவென்றாள்
சோர்ந்தா ளரற்றத் தொடங்கினாள்.

விழுந்தாள்; புரண்டாள்; உடல்முழுதும்
வியர்த்தாள்; அயர்த்தாள்; வெதும்பினாள்;
எழுந்தாள்; இருந்தாள்; தளிக்கரத்தை
நெரித்தாள்; சிரித்தாள்; ஏங்கினாள்;
‘கொழுந்தா!’ என்றாள், ‘அயோத்தியர்தம்
கோவே!’ என்றாள்; எவ்வுலகும்
தொழுந்தாள் அரசேயோ!’ என்றாள்;
சோர்ந்தாள் அரற்றத் தொடங்கினாள்.

பொ :- (பின்பு சீதை விமானத்திற்குள்) விழுந்தாள்; விழுந்து புரண்டாள்; உடல் முழுவதும் வியர்க்கப் பெற்றாள்; பெருமூச்சு விட்டாள்; பின்பு மனம் வெதும்பினாள்; பின்பு எழுந்தாள்; உடனே

உட்கார்ந்தாள்; தாமரை மலர்போன்ற முன் கையை நெரித்துக் கொண்டாள்; (மின்பு தன் நிலையை நினைந்து எண்ணிச்) சிரித்தாள்; உடனே வருந்தினாள்; (இலக்குவனைப் பார்த்து) கொழுந்தா! என்று கூவினாள்; இராமனைப் பார்த்து அயோத்தி நகரத்தவர்தம் அரசே! என்று விளித்தாள். அயோத்திக்கு அரசாயிருந்தாலும் எவ்வுலகத் தாரும் வந்து தொழுதற்குரிய பெருமைவாய்ந்த திருவடிகளையுடைய அரசே! என்று அழைத்தாள்; (அத்தகைய அவன் பெருமையை நினைந்து) சோர்ந்தாள்; (மின்பு சோர்வு சிறிது நீங்கப்பெற்று) வாய் திறந்து பல சொல்லி அரற்றத் தொடங்கினாள்.

கு :- துன்புற்ற சீதையின் பலவகைச் செயல்களையும் இங்குக் கூறியவாறு. துன்பத்தால் அறிவு மழுங்கிய நிலையில் எழுதலும் உடனே இருத்தலும் துன்பத்தால் கைகளை நெறித்தலும் உடனே சிரித்தலும் உடனே அழுதலும் ஆகிய முரண்பட்ட செயல்கள் நிகழும் என்பதை இதனால் அறியலாம். கொழுந்தன்—கணவனுக்குத் தம்பி. இராமனோடு இலக்குவனும் களத்தில் வீழ்ந்துகிடத்தலின் அவனைக் கண்டு ‘கொழுந்தா’ என விளித்தாள். மண்ணுலகத்தில் ஒரு பகுதியாகிய அயோத்திக்கு அரசனானும் ஆற்றலாலும் பண்பினாலும் எல்லாவுலகத்தவரும் இராமனடியைத் தொழுவார்கள் என்பது நினைந்து கூறியவாறு. இதை நோக்கும்போது “தென்னுடைய சிவனே போற்றி எந் நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்ற மணிவாசகம் நினைவுக்கு வருதல் இயல்பு. அரற்றுதல்—வாய் விட்டுப் பல சொல்லிப் புலம்புதல். (9)

சீதையின் அரற்றல் அரத்தை நோக்கிக் கூறியது

8813. உறமே வியகா தலுனக் குடையார்
புறமே துமிலா ரொடுபூ ணலையோ
மறமே புவிவார் வசமா யினையோ
அறமே கொடியா யிதுவோ வருடான்.

‘உறமேவிய காதல் உனக்கு உடையார்,
புறம் ஏதும் இலாரொடு பூணலையோ?
மறமே புரிவார்வசம் ஆயினையோ?
அறமே! கொடியாய்; இதுவோ, அருள்தான்?’

பொ :- அறக் கடவுளே! உன்னிடத்தில் மிகுதியாகப் பொருந்திய அன்புடையவராய் உனக்குப் புறம்பான பாவச் செயல் சிறிதும்

இல்லாதவராகிய என் கணவரோடு சேரவில்லையோ? பாவத்தையே விரும்பிச் செய்கின்ற அரக்கர்வசம் ஆய்விட்டாயோ? கொடியவனே! உனது அருள்தான் இதுதானோ?

கு :- அறச் சார்புடையார் வெல்லுதலும் பாவச் சார்புடையார் தோற்றலுமே நியதியாகவும் அதற்குமாறாக நிகழ்ந்திருப்பது கண்டு சீதை அறக்கடவுளை விளித்து இங்ஙனம் வினவுகின்றாள். இராமன் அறத்தின்மேல் பேரன்புடையவன் என்பதை, “ஆரறத்தினோடன்றி நின்றரவர் வேரறுப்பன்” (ஆரணிய—அகத்தியப்) என அவன் முனிவர்க்குக் கூறிய உறுதி மொழியால் உணரலாம். அறத்தில் அன்பு மிகவுடையவராதலோடு பாவம் சிறிதும் செய்யாதவர்கள் இராம இலக்குவர் ஆதலின், அறக் கடவுள் அவர்களோடு நண்பு பூண்டு பாவினை மாய்க்காமல், பாவினோடு நண்பு பூண்டு தனக்குத் துணையானவர்களைக் கொல்வித்த கொடுமை நினைந்து ‘கொடியாய்’ என விளிக்கலாயினள். இச் செயல் அருள்நெறிக்கு மாறு பட்டதாகலின் ‘இதுவோ அருள்தான்’ என வினவினாள். ‘மறமே புரிவார்’ என்புழி ஏகாரம் பிரிநிலை. மறத்தையே விரும்பிச் செய்வார் என்பார் ‘புரிவார்’ என்ற வினையால் கூறினார். புரிதல் விரும்புதல், செய்தல் என்னும் இரு பொருளையும் உணர்த்தும். அறத்தை மறந்தும் செய்யாதவர் என்பது கருத்து, பூணல்—நண்பு பூணல். அறக் கடவுள் மறமே புரியும் அரக்கர்வசம் ஆகாமலிருந்தால் இராம இலக்குவர்க்கு இந்த நிலை ஏற்படாது என்ற நம்பிக்கையால் இங்ஙனம் கூறலாயினாள்.

(10)

விதியை நோக்கிக் கூறியது

8814. முதியா ருணர்வே தமொழிந் தவலால்
கதியே துமிலார் துயர்கா னுதியோ
மதியேன் மதியே னுனைவாய் மையிலா
விதியே கொடியாய் வினையா ருதியோ.

முதியார் உணர்வேதம் மொழிந்த அலால்,
கதிஏதும் இலார் துயர் காணுதியோ?
மதியேன் மதியேன் உனை வாய்மையிலா;
விதியே! கொடியாய்; வினையாடுதியோ?

பொ :- வாய்மை தவறிய விதியே! அறிவினால் பெரியவர்கள் எல்லாம் உணர்தற்குரிய வேதங்கள் சொல்லிய நெறியில் அல்லது
பு—25

வேறு வழியில் சிறிதும் ஒழுகாதவர்களாகிய இராம இலக்குவரின் துன்ப நிலையைக் கண்டுகொண்டுதான் இருக்கின்றாயோ? அல்லது (என் மனநிலையைச் சோதிக்க) வினையாடுகின்றாயோ? (எங்ஙனம் ஆயினும்; உனை மதிக்கமாட்டேன்; மதிககமாட்டேன்.

கு:- வேதத்தின் பெருமை புலப்பட முதியார் உணர் வேதம் என்றார். முதியார் என்றது, அறிவினால் முதிர்ந்தவரை. வேதம் ஓதியவழியில் நடப்பவர்க்கு நன்மை செய்தலும், அதற்கு மாறாக நடப்பவர்க்குத் தீமை செய்தலும் விதிக்கு இயல்பாகவும், இப்போது அந்நிலை மாறி, வேத விதிப்படி நடக்கும் இராம இலக்குவர்க்குத் துன்பமும் அதற்கு மாறாக நடப்பவர்க்கு இன்பமும் விதி செய்து விட்டமையால், அதன் கொடுமை புலப்படக் 'கொடியாய்' என்றான். கொடுமையுடைய என்றவாறு. கதி—வழி. அடுக்கு வற்புறுத்த வந்தது. துயர் காணுதியோ? வினையாடுதியோ? என்ற ஐய வினா இரண்டனுள் பின்னது உண்மையாதல் பின் நிகழ்ச்சியால் உணரலாம். விதி என்பது இருவினைப் பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற் கேதுவாகிய நயதி. ஊழ், பால், முறை என்பன ஒரு பொருட்கிளவி. வேதம் கூறிய நன்னெறியில் நடக்கும் இராம இலக்குவர்க்கு நல்வினைப் பயனை எய்துவிப்பது விதியின் கடமையாக இருக்கவும், அவர்க்குத் தீவினைப் பயனை எய்துவித்த கொடுமையைச் செய்தமை யினால் அதனைச் சீதை மதியான் ஆயினான். வேதநெறி நடப்பவர்க்கு விதி வினையாட்டாகத் துன்பம் செய்திருந்தாலும் அது தீயதே என்றவாறு. காணுதியோ என்பதற்குச் செய்தியோ என்னும் பொருள் கூறலாம்.

(11)

எமனை நோக்கிக் கூறியது

8815. கொடியே னிவைகா ண்கிலே னுயிர்கோள்
முடியாய் நமனே முறையோ முறையோ
விடியா விருள்வா யெனைவீ சினையே
அடியே னுயிரே யருண யகனே.

கொடியேன் இவை காண்கிலேன்; உயிர்கோள்
முடியாய், நமனே! முறையோ? முறையோ?
விடியா இருள்வாய் எனே வீசினையே!
அடியேன் உயிரே, அருள் நாயகனே.

பொ:- நமனே! அடியேனுடைய உயிரே அருள்மிக்க என் நாயகன் தான்; (அத்தகைய என் நாயகனும் தம்பியும் இறந்துகிடக்கும்)

இத்துன்பக் காட்சிகளைக் கொடியேனாகிய யான் காணமாட்டாத வளாக இருக்கின்றேன்; அத்தகைய மேலியனாகிய என் உயிரைக் கொள்ளும் செயலைச் செய்துமுடிக்காமல், விடிவில்லாத இருளில் (முடிவில்லாத துன்பத்தில்) என்னை வீசிவிட்டாயே! இது முறையாகுமா? முறையாகுமா? (முறையன்று).

கு:- உயிர்போன்ற இராமனைமட்டும் கவர்ந்து கொண்டு உடல் போன்ற என்னை முடிக்காமல் முடிவில்லாத துன்பத்தில் உழலுமாறு விட்டுச்செல்வது முறையாகாது என்று எமனை நோக்கிச் சீதை அரற்றியவாறு. சீதைக்கு உயிர் இராமனே என்பதை,

“எனக்குயிர் பிறிதுமொன்றுள் சென்றிரேல் இரக்கமல்லால்
தனக்குயிர் வேறின்றாகித் தாமரைக் கண்ணதாகி
கணக்கரு மேகம் ஒன்று கார்முகம் தாங்கி ஆர்க்கும்
மணக்கினி தாகி நிற்கு மஃதன்றி—வரம்பிலாதாய்”

(மாயாசனகப்-24)

என்று சீதை முன் கூறியுள்ளதால் அறியலாம். ‘யான் கொடிய வளே ஆயினும், இத்துன்பக் காட்சியைக் கண்டு வாழும் அளவிற்கு வன்மைபடைத்திலேன்’ என்பாள். கொடியன், ‘இவை காண இல்லேன்’ என்றாள். களத்தில் உயிர் நாயகனும் தம்பியும் சேனையும் இறந்துகிடக்கும் துன்பக் காட்சியை நேரே சுட்டிக் காட்டி ‘இவை’ என்றாள். கில் ஆற்றலுணர்த்தும் இடைச் சொல்; காணகிலேன் என்றது, ‘கண்டு வாழும் ஆற்றல் உடையேன் அல்லேன்’ என்றவாறு. காணகிலேனது உயிர் என்க. ‘கோள்’ முதலிய நீண்ட தொழிற் பெயர். நானே! என் உயிர் கொள்ளுதலைச் செய்து முடியாயாய் என இருள்வாய் வீசிணையே முறையோ? என இயையும். ‘விடியா இருள்’ என்றது, ஒட்டணியாய்க் கணவனையிழந்து வாழும் முடிவிலாத துன்பக் கடல் என்ற உவமேயப் பொருளை உணர்த்தியது. அருள் நாயகனே என்புழி ஏகாரம் ஈற்றசை. அடியேனுயிரே என்புழி ஏகாரம் தேற்றப் பொருளது. நமனே! அடியேன் உயிரே நாயகன் ஆதலின் கொடியேன் இவை காணகிலேன்; உயிர்கோள் முடியாய் இருள்வாய் எனவீசிணையே முறையோ என இயையும். (12)

இராமனை நோக்கி அரற்றியது

8816. எண்ணு மயலோ டுமிருந் ததுநின்
புண்ணு கியமே னிபொருந் திடவோ
மண்ணோ ருயிரே யிமையோர் வலியே
கண்ணோ யமிழ்தே கருணா கரனே

எண்ணு, மயலோடும் இருந்தது நின்
 புண்ஆகிய மேனி பொருந்திட வோ?—
 மண்ணோர் உயிரே! இமையோர் வலியே!
 கண்ணே! அமிழ்தே! கருணா கரணே!

பொ :- மண்ணுலகத்தவர்க்கு உயிர் போன்றவனே; தேவர்
 கட்கு (பகை வெல்வதில்) வலிமையாக இருப்பனே! என் கண்
 போன்றவனே! தேவர் அமிர்தம் போன்றவனே! கருணைக்கு இருப்
 பிடமானவனே! யான் அளவிடமுடியாத காதல் மயக்கத்தோடும்
 இதுகாறும் அரக்கர் ஊரில் உயிர் வாழ்ந்திருந்தது, நின் புண்ணை
 உடம்பைப் பொருந்திடத்தானோ? (அரக்கரை வெற்றிகொண்டு
 பூரிக்கும் பொண்ணுன மேனியைத் தழுவ அல்லவோ? என்றபடி).

கு :- சீதை ஊனுறக்கமின்றிப் பகைவர் ஊரில் உயிர் வாழ்ந்
 திருந்தது, பகைவரை வென்று புகழோடுவரும் இராமன் அழகைக்
 காணவேண்டும் என்னும் ஆசையால்தான் எனபதை :—ஊணிலா
 யாக்கை பேணி உயர்புகழ் துடாதுன்முன், நாணிலா திருந்தேனல்
 லேன் நவையறு கிணங்க ளென்னும், பூணெலாம் பொறுத்த
 மேனிப் புண்ணியமூர்த்தி தன்னைக்; காணலாம் இன்னும் என்னும்
 காதலால் இருந்தேன் கண்டால்” (மாயசனகப்—22) எனவும்,
 “சென்று சென்றழியும் ஆவி திரிக்குமால்—செருவிற் செம்பொன்,
 குன்று நின்றனைய தம்பி புறக்கொடை காத்து நிற்ப, கொன்றுநின்
 தலைகள் சிந்தி அரக்கர்தம் குலத்தை முற்றும், வென்று நின்றருளும்
 கோலம் கானிய கிடந்த வேட்கை” (மாயசனகப்—23) எனவும் முன்
 கூறியுள்ளதால் அறியலாம். ‘மன்னனுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்’
 (புறநா—186) என்பவாகலின் உலகின் மன்னனாகிய இராமனை
 ‘மண்ணோருயிரே’ என்றும், சம்பனை வென்ற தந்தைபோலவே
 தேவர்க்குத் துணைசெய்யும் அவன் வீரம் நினைந்து ‘இமையோர்
 வலியே’ என்றும், தனக்குக் காணும் கண்ணாகவும் உண்ணும்
 அமுதமாகவும் இருப்பவன் இராமனே என்ற கருத்தால் ‘கண்ணே!
 அமிழ்தே!’ என்றும்; இவரல்லல் உறத்தக்காயல்லே என்பாள்,
 ‘கருணாகரணே!’ என்றும் கூறினாள். “அல்லல் அருளாள்வார்க்
 கில்லை” (குறள்—245) என்றது காண்க. எண்ணுமயல் என்றது,
 அளவில்லாத காதல் மயக்கத்தை. இராமன் இரத்த வெள்ளத்தில்
 கிடந்தமை கண்டு அவனைப் புண்பட்டு இறந்ததாக நினைத்தாள் ஆத
 லின், “நின் புண்ணாகிய மேனி பொருந்திடவோ” என்றாள். இரா
 மன் மேனியில் புண்ணில்லை என்பதை, “ஆழியானக்கை தன்னில்
 அம்பொன்றும் அறுக்கிலாமை ஏழை நீ காண்டி யன்றே” எனப்
 பின் திரிசடை கூறுவதால் அறியலாம்.

8817. மேவிக் கனன்முன் மிதிலைத் தலையென்
பாவிக் கைபிடித் ததுபண் ணவநின்
ஆவிக் கொருகோள் வரவோ வலர்வாழ்
தேவிக் கமிழ்தே மறையின் நெளிவே.

மேவிக் கனல்முன், மிதிலைத் தலை, என்
பாவிக் கை பிடித்தது, பண்ணவ! நின்
ஆவிக்கு ஒருகோள் வரவோ?—அலர்வாழ்
தேவிக்கு அமிழ்தே! மறையின் தெளிவே!

பொ :- செந்தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகளுக்கு அமிழ்
தம் போன்றவனே! வேதத்தின் தெளிபொருளாக உள்ளவனே!
கடவுளே! (நீ) மிதிலைக்கு வந்து ஓமத்தீ முன்னர் பாவியாகிய என்
கை பிடித்து மணந்துகொண்டது, நின் உயிருக்கு ஒரு துன்பம்
வரத்தானோ?

கு :- தன்னைச் சிறைமீட்டற் பொருட்டுப் போர்செய்து இரா
மன் இத் துன்பத்திற்குள்ளானமையின் சீதை பாவியாகிய தன்னைச்
கைப்பற்றி மணந்தமையால் வந்ததாக நொந்து கூறியவாறு, பாவி
என் கை என மாற்றுக. பண்ணவன்—கடவுள். திருமகள் கொழுந்
தையும் மறையின் தெளிபொருளாகவும் உள்ள கடவுள், முன்னி
யது முடிக்கும் ஆற்றலுடையவனே எனினும் தன் சார்பால் அப்
பெருமையெல்லாம் மறைந்து இறக்கவும் நேர்ந்தது எனத் தன்
பிழையாகச் சீதையென்று கொண்டு கூறினான். கோள்-துன்பம்.
இலக்குவன் இறந்தது கண்டு இராமனும் இவ்வாறே: வேள்விக்
கேகி :வில்லு மிறுத்தோர் விடமம்மா, வாழ்விக்கும் மென்றெண்
ணினன் முன்னே வருவித்தேன், தழ்வித்தென்னைச் சுற்றின ரோடுஞ்
சுடுவித்தேன்'' (பிரமாத்திரம்—211) என்று சீதையால் அழிவு
வந்ததாகக் கூறியிருத்தலும் காணலாம்.

(14)

8818. உய்யா ருயர்போ சலைதன் உயிரோ
ஐயா இனையோ ருயிர்வாழ் கிலரால்
மெய்யே வினையெண் ணிவிடுத் தகொடுங்
கய்கே,சிகருத் திதுவோ களிநே.

‘உய்யாள், உயர் கோசலைதன் உயிரோ’
ஐயா! இளையோர் உயிர்வாழ் இலரால்,
மெய்யே, வினை எண்ணி, விடுத்த கொடுங்
கைகேசி கருத்து இதுவோ?—களிதே!

பொ:- (இருகைகளையுடைய) யானைபோன்றவனே! ஐயா!
(நின் நிலைமையைக் கேட்டால்) உயர்ந்த பண்பினளாகிய கோசலை
தன் உயிர் உய்ந்திருக்க மாட்டாள்; பரதனும் சத்துருக்களும்
ஆகிய இளையோரும் (நின்னை இழந்து) உயிர் வாழ்ந்திருக்கமாட்டார்
கள்; வஞ்சனை நினைந்து நின்னைக் காட்டிற்கு அனுப்பிய கொடிய
குணத்தினளான கைகேசியின் கருத்து உண்மையாகவே இது
தானே? (அன்று என்றபடி).

கு:- இராமன் இறந்ததாக அறிந்தால் கோசலை இறப்பாள்;
பரதனும் இளவலும்; இறந்து படுவர். எனவே, கைகேசியின் கருத்து
இவ்வழிவுதானே? அரசியர் மூவரில் கோசலை முதியவளாதலாலும்
பண்புகளால் உயர்ந்தவள் ஆதலாலும் ‘உயர்கோசலை’ எனச் சிறப்
பிக்கப்பட்டாள். முத்தவர் குறித்து அரசு என்ற முறைமையினை
மாற்றிக் கணவனைக் கொல்வித்து நாட்டை நலிவித்த கொடுமை
யுடையவள் கைகேசி யாதலின் ‘கொடுங்கைசி’ என இகழப்பட்டாள்.
உயிரோ உய்யாள் என இயையும். கோசலை உய்யாள் என்றமை
யால், சுமித்திரையும் உய்யாள் என்பது இனம்பற்றிக் கொள்ளப்
படும்.

(15)

8819. தகைவா ணகர்நீ தவிர்வா யெனவும்
வகையா துதொடர்ந் தொருமான் முதலாய்
புகையா டியகா டுபுகுந் துடனே
பகையா டியவா பரிவே துமிலேன்.

“தகைவாள் நகர்நீ தவிர்வாய்” எனவும்,
வகையாது, தொடர்ந்து, ஒருமான் முதலாய்,
புகையாடிய காடு புகுந்து; உடனே
பகை ஆடியவா! பரிவு ஏதும்இலேன்.

பொ:- (போர் இல்லாத) பெருமையுடைய ஒளிமிக்க அயோத்தி
நகரத்தில் நீ தங்கியிருப்பாயாக’ என்று நீ கூறவும் (அது கேளாது)
இரக்கம் சிறிதும் இல்லாத யான் நின்னைப் பிரிந்திராமல் தொடர்ந்து
புகைமிக்க காட்டில் நின்னுடனே புகுந்து, ஒரு பொன்மான் காரண
மாக நின்னைக் கொல்லும் பகையை உண்டாக்கியவாறு என்னே!

கு :- தகை—பெருமை; இனிப் போர் இல்லாமல் தடுக்கும் நகர், தகைவாள் நகர் எனப்பட்டது எனினும் அமையும். அயோத்தி என்ற வட சொல்லின் பொருளை விளக்கித் தகைவாள் நகர் என்றார். போர் இல்லாத நகரில் இராமன் காடுபுகுந்து போரை உண்டாக்கிக் கொன்ற வன் யானே எனச் சீதை தன் பிழை நினைந்து புலம்பியவாறு. பரிவு-இரக்கம். வகையாது-பிரியாது, ‘அழல் காட்டதர்க், கல்லரக்கும் கடுமைய வல்ல நின், சில்லரக் குண்ட சேவடிப் போது’ (நகர் நீங்கு : 222) என்று இராமன் சீதையை நோக்கி கூறியபோது, சீதை பரிவி கந்த மனத்தொடு பற்றிலாது ஒருவுகின்றனை (223) என இராமனைப் பரிவிகந்த மனத்தினனாகப் பழி கூறினான்தே. அப் பழி அவனுக் கில்லை; தனக்கே என்பார் ‘பரிவேதுமிலேன்’ எனத் தன்னைக் கூறிக் கொள்கின்றாள். வகையாது தொடர்ந்து காடு உடனே புகுந்து ஒரு மான் முதலாப் பகையாடியவா என இயையும். ஒருமான் முதலா என்றது, பொன்மான் காரணமாக என்றவாறு. பகையாடுதல்-பகையை யுண்டாக்குதல். நன்மை செய்பவன்போல் பிரியாது தொடர்ந்து காடுடன் புகுந்து மான் காரணமாகத் தீமை செய்துவிட் டேனே! என்று ஏங்கியவாறு. காட்டின் வெப்பம் புலப்படப் ‘புகை யாடிய காடு’ என்றாள்.

(16)

63 என்ற எண்ணுள்ள சுவடியில் இச் செய்யுளுக்குப்பின் பின் வரும் செய்யுள் காணப்படுகின்றது.

8819a. “வன்றியிடை யான்விழ நின்வடிவி.

னின்றியவர் புல்லரு நேர்கிலரால்.

என்றிவினை பாலிரும்—

டறா சென்றிடையே யிதுவன் செயலே”

8820. இன்றீ கலையே லிறவிய் விடைமான்

அன்றீ யெனவே பரிவோ டடியேன்

நின்றீ வதுநின்னை நெடுஞ் செருவில்

கொன்றீ வதோர்தீ மைகுறித் தலினே.

“இன்று ஈக்லையேல், இறவு இவ் இடை; மான்

அன்று ஈ” எனவே பரிவோடு அடியேன்

நின்றிவது, நின்னை நெடுஞ் செருவில்,

கொன்றிவது ஓர் தீமை குறித்தலினே?

பொ :- அக் காலத்தில், இன்று மாணப் பிடித்துக் கொடுக்க வில்லையானால் இவ் விடத்து எனக்கு இறப்புத்தான்; (ஆதலால்) அம் மாணப் பிடித்துக் கொடு! என வற்புறுத்திக் கூறிவிட்டு, இரக்கத் தோடு அடியேன் தனித்து நின்றது, நின்னை நெடிய போரில் கொல்வதோர் தீமை நினைத்திலினுல்தானோ?

கு :- அன்று என்றது, மாரீசனாகிய மாயமாணக் கண்ட அன்று என்றவாறு. ‘அன்று மான் இன்றிகலையேல் இவ்விடை இறவு; ஈ’ எனப் பரிவோடு அடியேன் நின்றீவது, என இயையும். ஈ-அந்த மாணப் பிடித்துக் கொடு. எனச் சொல்லி நின்றீவது என ஒரு சொல் வருவிக்க. நின்றீவது, கொன்றீவது என்பன வினைத் திரி சொற்கள். இராம இலக்குவர் இருவரையும் பிரித்துச் சீதை தனித்து நின்ற னடியே இராவணனால் கவரப்பட்டமைக்கும் இப் போர் நிகழ்ச்சிக்கும் பரம்பரையான் காரணமாதல் நினைந்து, ‘அடியேன் நின்றீவது, நின்னை நெடுஞ்செருவில் கொன்றீவதோர் தீமை குறித்தலினோ?’ என்றான். அன்று மாயமாணப் பிடித்துத்தர வற்புறுத்தித் தனிமைப் படாமல் இருந்தால் இக் கதி நேர்ந்திராது என்பது கருத்து. (17)

இலக்குவனை நோக்கி அரற்றியது

8821. மேதா வினையோய் விதியார் வினாவால்
போதா நெறியெம் மொடுபோ துறுநாள்
மூதா னவன்முன் னர்முடிந் திடெனும்
மாதா வுரையின் வழிநின் றனையோ.

மேதா! இனையோய்! விதியார் வினாவால்,
போதா நெறி எம்மொடு போதுறுநாள்,
“முதுஆனவன் முன்னம் முடிந்திடு” எனும்
மாதா உரையின் வழி நின்றனையோ?

பொ :- அறிவு நிரம்பியவனே! இளவரசே! விதியின் வினாவால் செல்லமுடியாத காட்டு நெறியில் எங்களோடு வரப் புறப்படும்போது ‘முன்னவனாகிய இராமன் இறக்கும் நிலை நேர்ந்தால், அவனுக்கு முன் நீ முடிந்திடுவாயாக’ என்று கூறிய நின்தாய் சுமித்திரையின் சொல் வழியே முன்னம் இறந்தனையோ?

கு :- இராமனுக்கு இளையவன் ஆதலின் இலக்குவனை இளை யோய்! என விளித்தாள். இராமனைக் காட்டிலும் எதிராத உணரும் அறிவுமிக்குப் பொன்மாண மாயமான் என்று கண்டு முன்னமே

சொன்னது மெய்யானதைப் பின் உணர்ந்தவள் ஆதலின், அவ்வறிவைப் பாராட்டுகின்றனாய் 'மேதா' என அவனை முன் விளித்தாள். இராமன் நாடாளாது காடாள நேர்ந்தது விதியின்விளைவே என்பதை: "விதியின்பிழை நீ இதற்கென்னை வெகுண்டது" என்று இராமன் இலக்குவனை நோக்கிக் கூறியதாலும் அறியலாம். போதா நெறி என்றது மக்கள் போக்குவரவு புரியாத கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த காட்டுவழியை. இராமனை உளப்படுத்தி 'எம்மொடு' என்றான். முதானவன் என்றது, அண்ணனை. மாதா என்றது, சுமத்திரையாகிய தாயினை. "மகனே! இவன்பின் செல்; தம்பி எனும்படி அன்று; அடியாரினில் ஏவல் செய்தி; மன்னும் நகர்க்கே இவன் வந்திடின் வா; அது அன்றேல் முன்னம்முடி" (நகர் நீங்கு—148) என முன் சுமத்திரை கூறியதை உடனிருந்து கேட்டவன் ஆதலின், அதை நினைவு கூர்ந்து இங்கு வினவுவாளாயினள். (18)

8822. பூவுந் தளிருந் தொகுபொங் கணைமேல்
கோவுந் துயிலத் தவிர்வாய் கொடியார்
ஏவின் தலைவந் தவிருங் கணையால்
மேவுங் குளிர்மேல் லணைமே வினையோ.

'பூவும் தளிரும் தொகுபொங்கு அணைமேல்
கோவும் துயில, தவிர்வாய்! கொடியார்
ஏவின் தலைவந்த இருங் கணையால்
மேவும் குளிர்மேல் அணைமே வினையோ?

பொ :- மெல்லிய பூவும் தண்ணிய தளிரும் நிறைந்துள்ள சிறந்த படுக்கையில் இராமன் தூங்கா நிற்கவும், அவனைக் காத்துக் கொண்டு தூக்கத்தை விடுத்து விழித்திருப்பவனே! இப்போது கொடியவர்களாகிய அரக்கர்தம் வில்லினிடத்தில் வெளிப்பட்டு வந்த பெரிய அம்புகளால் அமைந்த குளிர்ந்த மெல்லிய படுக்கையை விரும்பிப் படுத்ததுங்குகின்றனையோ?

கு :- கோவும் என்புழி உம்மையைப் பிரித்து துயிலவும் எனப் பின் கூட்டுக. தவித்தல்-துயில் நீங்கி விழித்திருத்தல். அம்பு ஏவுதற் குரிய கருவியாதலின், வில் ஏவு எனப்பட்டது. கணையால் மேவும் வெய்ய வலிய படுக்கையைக் 'குளிர் மெல்லினை' என்று இகழ்ச்சிக் குறிப்பால் கூறியவாறு. பூவாலும் தளிராலும் அமைந்த படுக்கையை விரும்பாத நீ, பகைவர்விட்ட அம்புகளால் அமைந்த வெவ்விய வலிய படுக்கையை விரும்பித் தூங்குதல் பொருந்துமோ? என்றொரு பகைவர்விட்ட அம்புகளின்மேல் விழுந்து கிடக்கின்றன இலக்குவனை

அம்புப் படுக்கையில் படுத்துப் பேருறக்கம் கொள்வதாகக் கற்பித்துத் தற்குறிப்பேற்றம் எனும் அணிபற்றிக் கூறியவாறு. (19)

மீண்டும் இராமனை நோக்கிக் கூறியது

8823. நெய்யார் பெருவேள் விநிரப் பிநெடுஞ்
செய்யார் புனனா டுதிருத் துதியால்
மெய்யா கியவா சகமும் விதியும்
பொய்யா ன வென்மே னிபொருந் துதலால்.

1 நெய்யார் பெருவேள்வி நிரப்பி, நெடுஞ்
செய்யார் புனல்நாடு திருந்துதி யால்;
மெய் ஆகிய வாசகமும் விதியும்
பொய் ஆன என்மேனி பொருந்துதலால்.

பொ :- (முடிசூட்டு விழாவில் செய்தற்குரிய) நெய் நிரம்பச் சொரியப்பெறும் பெரிய வேள்வியை நிறைவுறச்செய்து, பின், வயல்கள் நிறைந்த நீர்வளமிக்க கோசலநாட்டை நீதிவழுவாமல் அரசாண்டிருப்பாய்; (பாவியாகிய) என் உடம்பைத் தீண்டிய குற்றத்தால், (நின் தந்தை நினக்கு முடிசூடுவதாகக் கூறிய) மெய்யான சொல்லும் நீ முடி சூடுதற்குரியதாக அமைந்த விதியும் பொய்யாயின.

கு :- இராமன் மணிமுடிசூடி அணிமிகு நாட்டை ஆளாத நிலை தன் தொடர்பால் வந்தது எனச்சீதை நொந்து கூறியவாறு. நெய்யார் பெருவேள்வி என்றது, முடிசூட்டு விழாவில் செய்தற்குரிய ஓமத்தை. “அங்கியின் வினையிற்கேற்ற யாவையும் அமைத்து வீரச் சிங்கவாதனமும் வைத்துச் செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்” (கைகேயி சூழ்வினை-81) என வசிட்டன் செய்ததை முன் கூறியுள்ளமை காணலாம். நாடு திருத்துதல் என்றது, இங்கு அரசாளுதலை உணர்த்தியது. அரசர் மேற்கொள்ளவேண்டிய செயல் நாடுதிருத்தி வளப்படுத்துதலை ஆதலின், அவ்வினையாற் கூறியவாறு, மெய்யாகிய வாசகம் என்றது, தயரதன் இராமனை அழைத்து, “புணையு மாமுடி புணந்திந்த நல்லறம் புரக்க நினையல் வேண்டும் யான் நின் வயின் பெறுவது ஈது” (மந்திரப்-68) என்று கூறிய வாசகத்தை. தந்தையின் வாசகமும் அதற்கேற்ற விதியும் நீ முடிசூடி அரசாளுதற்கேற்றவாறு அமைந்திருந்தும், பாவியாகிய தன் கையைப் பிடித்து மணந்துகொண்ட பாவத்தால் அவை பொய்யான என்பதும் தன் தொடர்பு இல்லாதிருந்தால், இராமன் அயோத்தியில் அரசாண்டு கொண்டிருப்பான் என்பதும் சீதையின் எண்ணம். (20)

இராமன் மேனிமீது விழச் சீதை எழுதலும் திரிசடை விலக்கலும்

8824. மழுவாள் உறினும் பிளவா மன்னுண்
டமுவே னினியென் னிடரா நிடியான்
விழுவே னவன்மே னியின்மீ தினெனா
எழுவா னைவிலக் கியியம் பினளால்.

‘மழுவாள் உறினும் பிளவா மன்ன உண்டு
அமுவேன் இனிஏன்? இடர் ஆறிட, யான்
விழுவேன் அவன்மேனியின் மீதின்’ எனா,
எழுவாளை விலக்கி இயம்பி னாளால்.

பொ : - “மழுவாகிய வாள்வந்து தாக்கினும் பிளந்து வேறு
படாத தீண்ணிய மனம் உண்டு; இனி ஏன் அழுகின்றேன்? என்
பிரிவுத்துயர் தணிய அவன் மேனியின்மேல் விழுவேன்” என்று
எழுகின்ற சீதையைத் தடுத்து (திரிசடை) சொல்லலானாள்.

கு : - வன்மையுடைவற்றைப் பிளக்கவல்ல மழுவாள் வந்து
தாக்கினாலும் பிளவுபடாத மனம் என்றது, இராமனைத் தழுவி உயிர்
விட எண்ணிய திண்ணிய மனத்தை. அவ்வெண்ணம் எக்காரணத்
தாலும் வேறுபடாதது என்பதை உணர்த்தவே ‘மழுவாள் உறினும்
பிளவா மனம் உண்டு’ என்றாள். கணவன் மாண்டதற்பின் உயிர்
வாழ எண்ணுவோரே எதிர்காலத் துன்பத்தை நினைந்து அழுதல்
வேண்டும், கணவனோடு இறக்க எண்ணிய தனக்கு அழுதற்குரிய
காரணம் இல்லை என்பாள். ‘அமுவேன் இனி ஏன்?’ என்றாள்,
கணவன் மாண்டபின் வாழும் மகளிர் படும் அல்லலை, —“நறுநெய்
தீண்டாது. அடையிடைக் கிடந்த கைபழி பிண்டம். வெள்ளெட்
சாந்தோடு புளிப்பெய்தட்ட, வேளைவெந்தை வல்கியாகப், பரற்பெய்
பள்ளிப் பாயின்று வதியும் உயவற்பெண்டிர்’ (புறநா—146) எனப்
பூதபாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு விளக்கி இகழ்ந்திருத்தல்
இங்கு நினைவு கூர்தற்குரியது. இடர் என்றது, இராமனைப் பிரிந்தி
ருந்த துன்பத்தை. அந்த இடர் இராமன் மேனியைத் தழுவி உயிர்
விடுவதால் நீங்குமாதலின், ‘இடர் ஆறிட யான் விழுவேன்’ என்றாள்.
உயிர்நீர்த்த கணவனுடையத் தழுவி உயிர்விடுதல் கற்புடைப் பெண்
டிர்க்கு இயல்பாதலின் சீதை விமானத்திலிருந்து இராமன் மேனி
மேல் வீழ்ந்து உயிர்விடத் துணிந்து எழுவாளாயினாள். இயம்பின
வள் திரிசடை என்பதைப் பின்வருஞ் செய்யுளால் அறியலாம். (21)

சீதையைத் தழுவிச் செவியிடைத் திரிசடை கூறியது

8825. மாடுற வளைந்து நின்ற
வளையெயிற் றரக்கி மாரைப்
பாடுற நீக்கி நின்ற
பாவையைத் தழுவிப் பற்றிக்
கூடின ளென்ன நின்று
செவியிடைக் குறுகிச் சொன்னாள்
தேடிய தவமே யன்ன
திரிசடை மறுக்கந் தீர்ப்பாள்.

‘மாடுஉற வளைந்து நின்ற
வளையெயிற்று அரக்கி மாரைப்
பாடுற நீக்கி, நின்ற,
பாவையைத் தழுவிக்கொண்டு,
கூடினள் என்ன நின்று.
செவியிடை, குறுகிச் சொன்னாள்—
தேடிய தவமே அன்ன’
திரிசடை மறுக்கம் தீர்ப்பாள்.

பொ: - சீதை முன்பு தேடிய தவப்பயன்போன்ற திரிசடை அவளது கலக்க உணர்வைப் போக்கியவளாய், அவள் பக்கத்தில் சுற்றிநின்ற வளைந்த கோரப்பற்களையுடைய அரக்கியர்களை இருபக், கங்களிலும் பிரிந்துபோமாறு நீக்கிக்கொண்டு, (விழும் நோக்கத் தோடு) நின்ற பாவைபோன்ற சீதையைத் தழுவிக்கொண்டு அவளோடு ஒன்றாயினள் என்னுமாறு நெருங்கிநின்று அவள் செவியிற் சென்று சொன்னாள்.

கு: - முன்பு செய்த தவத்தின்பயன் உயிர்போங்காலத்தில் வந்து உதவுவதுபோலச் சீதை உயிர்விட நினைக்கும் நினையில் உயிர் விடவொட்டாது திரிசடை உதவுகின்றாள் ஆதலின், ‘தேடியதவமே அன்ன திரிசடை’ என்றார். மறுக்கம் என்றது இங்கு உயிரோ டிருக்கும் இராம இலக்குவரை இறந்தாராகக் கருதிய கலக்க உணர்ச் சியை. மாடு-பக்கம். வளைந்து என்புழி வளைதல் சூழ்ந்திருத்தலை உணர்த்தியது. வளை எயிறு என்றது. வாயின் இருபக்கத்தும் அரக்கியர்க்குள்ள கோரப்பற்களை. பற்றிக்கூடினள் என்ன நின்று’ என்பது தற்குறிப்பேற்றம். இனி, சீதையைத் தழுவிப் பிடித்துக் கொண்டு தானும் அழுதற்குக் கூடினள் என்று பிறர் நினைக்குமாறு

நின்று, என்றும் பொருள்கூறலாம். தீர்ப்பாள், முற்றெச்சம். தீர்ப்பாளய்ச் சொன்னாள் என இயையும். அவள் சொன்னதைப் பின் வரும் பாடல்களில் காணலாம். (22)

திரிசடை சொன்னது
அரக்கர் மாயம் என்று தேற்றியது

8826. மாயமான் விடுத்த வாறுஞ்
சனகனை வகுத்த வாறும்
போயமா நாக பாசம்
பிணித்தது போன வாறும்
நீயமா நினையாய் மாள
நினைதியோ நெறியி லாரால்
ஆயமா மாய மொன்று
மறிகிலை யன்ன மன்னாய்.

‘மாயமான் விடுத்த வாறும்,
சனகனை வகுத்த வாறும்
போயமா நாக பாசம்
பிணித்தது போன வாறும்,
நீ அமா! நினையாய்; மாள்
நினைதியோ? நெறி இலாரால்
ஆயமா மாயம் ஒன்றும்
அறிகிலை, அன்னம் அன்னாய்’.

பொ:- அன்னம் போன்றவனே! அம்மா! மாரீசனாகிய மாயமான முன்விடுத்த தன்மையும், மாயா சனகனை உண்டாக்கிய தன்மையும், சென்றநாளில் (இராம இலக்குவன்முதலியோரைப்) பிணித்ததாகிய பெரிய நாகபாசம் அழிந்துபோன தன்மையும், நீ நினைத்துப் பார்ப்பாயாக! நல்ல நெறியில் செல்லாதவர்களாகிய அரக்கரால் உண்டாய பெரிய மாயச்செயல் ஒன்றையும் அறிகிலையாய், மாண்டு போக நினைக்கின்றாயோ?

கு :- நீரொடு கலந்த பாலைப் பிரித்தறிந்து பாலைமட்டும் அருந்தும் அன்னம்போலச் சீதையும் அரக்கர்களின் மாயச்செயலையும் உண்மைச் செயலையும் பிரித்தறிதற்கு உரியவளாயிருந்தும், அவர் மாயச்செயலை உண்மைச் செயலாக மயங்கி, இறக்க எண்ணுகின்

ருளே என்ற இரக்கத்தால் 'அன்னம் அன்னாய்' என விளித்தாள். அம்மா! என்பது இடைக்குறையாய் 'அமா' என நின்றது. மாய மானும் மாயா சனகனும் நாகபாசமும்போலப் பிரமாத்திரத்தால் முர்ச்சையுறச் செய்ததும் மாயச்செயலே என்பது நீ நினைவாயாக என்றவாறு, 'நெறியிலாரால் ஆயமா மாயம் ஒன்றும் அறிகிலையாய் மாள நினைதியோ!' என்று முற்றெச்சமாக்கி முடிக்க. மாயமானும் மாயா சனகனும் அரக்கர் தம் மாயச் செயலென்பது சீதையால் முன்னமே அறியப்பட்டவை. பிணித்ததாகிய நாகபாசம் கருடனால் வலியிழந்துபோனதை நேற்றுக் கேள்விமுலம் அறிந்துளாள் ஆகலின் 'நீ நினையாய்!' எனத் திரிசடை கூறினாள். முன்னம் பிணித்த நாகபாசம் பிணிவிட்டுபோனதுபோல, இராம இலக்குவரை முர்ச்சையுறச் செய்துள்ள பிரமாத்திரமும் வலியற்றுப் போதற்குரியதே. அப்பிரமாத்திரத்தினால் இராமன் இறந்ததாக நினைந்து நீ மாள நினைதல் கூடாது என்பாள், 'மாள நினைதியோ?' என்றாள், நெறியிலார் என்றது, தீ நெறி செல்லும் அரக்கரை. வஞ்சனையால் வெல்லலாகாது என்ற நெறியில்லாமல் எல்லா மாயச் செயலையும் செய்பவர்கள் ஆதலின், அரக்கரை அப்பெயராற் கூறினாள். (23)

முன்கண்ட கனவு முதலியன காட்டித் தேற்றியது

8827. கண்டன கனவும் பெற்ற
நிமித்தமு நினது கற்பும்
தண்டவா ளரக்கர் பாவச்
செய்கையுந் தருமந் தாங்கும்
அண்டர்நா யகன்றன் வீரத்
தன்மையு மயர்க்க லாமோ
புண்டரீ கற்கு முண்டோ
விறுதியிப் புலையர்க் கல்லால்.

கண்டன கனவும் பெற்ற
நிமித்தமும், நினது கற்பும்,
தண்டவாள் அரக்கப் பாவச்
செய்கையும், தருமம் தாங்கும்
அண்டர் நாயகன்தன் வீரத்
தன்மையும் அயர்க்க லாமோ?
புண்டரீ கற்கும் உண்டோ,
இறுதிஇப் புலையர்க்கு அல்லால்.

பொ :- நீ முன், கண்டுள்ள கனவும் பெற்றுள்ள நன்னீமித்தங் களும், நின்னுடைய கற்பின் தின்மையும், தண்டாயுதத்தையும் வாணையுமுடைய அரக்கர்தம் பாவச்செய்கையும், தருமத்தைத் தாங்கு கின்ற இராமனுடைய வீரத்தன்மையும் மறக்கலாமோ? (மறக்க லாகாது காண்) இப் புலையர்களாகிய அரக்கர்க்கு அழிவு உண்டாவ தல்லது, உந்திக் கமலத்தையுடைய திருமாலின் அமிசமான இராம னுக்கும் அழிவுண்டாகுமோ?

கு :- அண்டர்நாயகன் என்றது இராமனை; தேவர்க்குத் தலை னான திருமாலின் அமிசமான இராமன் என்றவாறு. அயர்த்தல்— மறத்தல். புண்டரீன் என்றது, பிரமனுக்கு ஆதாரமாகிய உந்திக் கமலத்தையுடைய திருமலை. உலகெலாம் படைக்கின்ற பிரமனுக் கும் ஆதாரமாகிய உந்திக் கமலத்தையுடையவன் ஆதலின், அவ னுக்கு அழிவுண்டாக வழியில்லை என்பதுணர்த்த, இராமனை அப் பெயரால் கூறினான். புலையர் என்றது, புலாலுணவை விரும்புகின்ற அரக்கரை, கண்ட கனவும், பெற்ற நிமித்தமும் நின்கற்பும் அரக்கர் பாவமும் அறத்தை மேற்கொண்ட இராமன் வீரமும் அவன் வெற் றிக்கே துணைசெய்வனவாக அமைந்திருக்கவும், அவற்றையெல்லாம் மறந்து அவனுக்கு அழிவு வந்ததாக எண்ணி இறக்கத் துணிதல் கூடாது என்றவாறு. கண்டனகனவுமன்றதுசந்தர காண்டத்துக் காட்சிப் படலத்தில் கூறியவை. “எண்ணெய் தன் முடிதொறும் இமுகி ஈறிலாத்தின் நெடுங்கமுதை பேப்பூண்ட தேரின்மேல், அண்ணல்வேல் இராவணன் அரத்த ஆடையன் நண்ணினன் தென் புலம்” (காட்சிப்-40) என்பதும் “வன்துணைக் கோளறி இரண்டு மாறிலாக் குன்றிடைபுழுவயங் குழுக்கொண்டெண்டியே” வரம்பிலா மகரியுறையு மவ்வனம், நிரம்புற வளைந்தன, நெருக்கி நேர்ந்தன. குரம்பறு பிணம்பாடக் கொன்று மாறிலாப், புரம்புக இருந்ததோர் மயிலும் போயதால்” (50, 51) என்பதும் போல்வன ஆம். நிமித் தங்களாவன : “மங்கையர் மங்கலத்தாலி மற்றவர் அங்கையின் வழங்குநர் எவருமின்றியே, கொங்கையின் வீழ்ந்தன” என்பதும் “மன்னவன் தேவியம் மயன் மடந்தைதன், பின்னவிழ் ஓதியும் பிறங்கி வீழ்ந்தன, துன்னருஞ்சுடர் சுடச்சுறுக் கொண் டேறின” (48, 49) என்பதும் போல்வன. (24)

இராமன் மேனியில் புண் இன்மை காட்டித் தேற்றியது

3828. ஆழியா னாக்கை தன்னி

லம்பொன்று முறுகி லாமை

ஏழைநீ காண்டி யன்றே

யினையவன் வதன மின்னும்

ஊழிநா ளிரவி யென்ன
 வொளர்கின்ற துயிருக் கின்னல்
 வாழியார்க் கில்லை வாளா
 மயங்கலை மண்ணில் வந்தாய்.

ஆழியான் ஆக்கை தன்னில்
 அம்புஒன்றும் உறுகி லாமை
 ஏழைநீ காண்டி அன்றே?
 இனையவன் வதனம் இன்னும்
 ஊழிநாள் இரவி என்ன
 ஒளர்கின்றது; உயிருக்கு இன்னல்
 வாழியார்க்கு இல்லை; வாளா
 மயங்கலை—மண்ணில் வந்தாய்.

பொ : - சக்கரப் படைக்கு உரியவனாகிய இராமனது உடம்பில் அம்பு ஒன்றும் அமுந்தவில்லை என்பதை, மெலிந்த உள்ளமுடைய நீ, நேரே காண்கின்றாய் அன்றோ? (அம்பு பட்டிருந்தாலும்) இனையவனாகிய இலக்குவன் முகம் இன்னும் ஊழியிறுதியில் தோன்றும் துரியனைப்போல ஒளிவிசிக் கொண்டிருக்கிறது; எனவே, நெடிது வாழுந் தன்மையுள்ள அவ்விருவர்க்கும் உயிர்க்கு அழிவில்லை; (என்பது தெளிவு) மண்ணில் தோன்றியவனே / அவர்கள் இறந்தார்கள் என்று வீணாக மயங்காதே!

கு : - இங்ஙனம் மயங்கித் துயருறுதற்கு உரியை அல்லை; பெருமையுடைய என்பான், 'மண்ணில் வந்தாய்!' என்று விளித்தான். தாய் வயிற்றில் தோன்றாது பூமியில் உழுகின்ற படைக்காலில் தோன்றியவன் என்பது பாலகாண்டத்துக் கூறப்பட்டது. இராமனுக்கு அழிவில்லை என்பதை; அம்பொன்றும் உறுகிலாமைகாண்டியன்றே எனக் காட்சியளவையானும், இனையவன் இறக்கவில்லை என்பதை வதனம் இரவியென்ன ஒளர்கின்றது ஆதலின், உயிருக்கு இன்னல் இல்லை என வழியளவையானும் தெளிவித்தவாறு. ஏழை-பெண்; அறிவின்மை என்றும் பொருள்படும். இராமன் மேனியில் அம்பினாலாய புண் ஏதும் இல்லாதிருக்கக் கண்டும் அவன் இறந்தானாக எண்ணி இறக்கத் துணிந்து அவன் அறிவின்மையைக் காட்டுகின்றது என்றகருத்தும் புலப்பட 'ஏழை' எனச் சீதையைத் திரிசடை விளித்தான் எனக் கொள்ளலும் ஆம். ஊழி இறுதியில், துரியன் பேரொளியோடு தோன்றுவன் என்னும் புராண மரபு நினைந்து, ஒளிமிக்க இனையவன் முகத்திற்கு ஊழிநாள்இரவியை உவமை

கூறினான். வாழியான் என்றது, நெடிது வாழ்த்தற்குரியாராகிய இராம இலக்குவரை. மயக்கம் என்றது, முர்ச்சித்துக் கிடப்பவரை இறந்தவராகக் கருதியதை.

(25)

உலகம் அழியாமை காட்டித் தேற்றியது

8829. ஓய்ந்துள னிராம னென்னி
 லுலகமோ ரேழு மேழும்
 தீயந்துறு மிரவி பின்னுந்
 திரியுமே தெய்வ மென்னும்
 வீய்ந்துறும் விரிஞ்சன் முன்னு
 உயிரெலாம் வெருவ லன்னை
 ஆய்ந்தவை யுள்ள போதே
 யவருள ரறமு முண்டால்.

ஓய்ந்துளான், இராமன், என்னின்,
 உலகம்ஓர் ஏழும் ஏழும்
 தீய்ந்துறும்; இரவி பின்னும்
 திரியுமோ? தெய்வம் என்ஆம்?
 வீய்ந்துறும் விரிஞ்சன் முன்னு
 உயிர்எலாம்; வெருவல், அன்னை!
 ஆய்ந்தவை உள்ள போதே,
 அவர்உளர்; அறமும் உண்டால்.

பொ :- இராமன் இறந்துளான் ஆயின் கீழ்ஏழ் உலகமும் மேல் ஏழ் உலகமும் தீய்ந்துபோயிருக்கும்; துரியன் பின்னும் விண்ணில் திரிவானோ? ஊழாகிய தெய்வம் என்ன பயனுடையதாகும்? பிரமன் முதலிய உயிர்கள் எல்லாம் அழிவுறும்; மேற்கூறியவை அழியாமல் உள்ளபோதே அவரும் இருக்கின்றனர்; தருமமும் உண்டு; அன்னையே நீ அஞ்சாதே.

கு :- உலகத்திற்கு முதற்காரணனாயுள்ள இராமன் இறந்திருந்தால் அவன் காரியமாக விளங்கும் உலகங்களும் உயிர்களும் அழிந்திருக்கவேண்டும். அவை அழியாது இருத்தலின், இராமனும் உளன்; இலக்குவனும் உளன்; தருமமும் உண்டு; என அருத்தாபத்தி அளவையால் நிறுவியவாறு. அவ்வாறு இராமர் இலக்குவர் இறக்கவில்லை என்பதை நிறுவினமையால் 'அன்னை! வெருவலை' என்றான். தெய்வம் என்றது, வினைத்தெய்வத்தை. அது, இருவினைப் பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதியாதலின்,

நல்வினை செய்யும் இராமனுக்கு நல்வினைப் பயனை எய்துவிக்காமல் தீவினைப் பயனாகிய தோல்வியையும் இறப்பையும் எய்துவித்திருந்தால் அந்த நியதி என்ன பயனுடையதாகும்? பயனற்றுப்போம் என்றவாறு. உயிர்களுையெல்லாம் படைக்கின்றவன் பிரமன் ஆகலின், விரிஞ்சன் முன்னு உயிரெலாம் என்றார். ஆய்ந்தவை என்றது, முன்ஆய்ந்து சொன்னவற்றை. தெய்வம் என்றது, அறத் தெய்வத்தை எனலும் ஆம். (26)

அனுமனைக் காட்டித் தேற்றியது

8830. மாருதிக் கில்லை யன்றே
மங்கைநின் வரத்தி னாலே
ஆருயிர் நீங்கல் நிற்பால்
கற்புக்கு மழிவுண் டாமோ
சீரிய தன்றி தொன்றுந்
திசைமுகன் படையின் செய்கை
பேருயிப் பொழுதே தேவ
ரெண்ணமும் பிழைப்ப துண்டோ.

‘மாருதிக்கு இல்லை அன்றே,
மங்கைநின் வரத்தி னாலே
ஆ! உயிர் நீங்கல்! நிற்பால்
கற்புக்கும் அழிவு உண்டாமோ?
சீரியது அன்று,- இது ஒன்றும்;
திசைமுகன் படையின் செய்கை
பேரும், இப்பொழுதே; தேவர்
எண்ணமும் பிழைப்பது உண்டோ?’

பொ :- மங்கையே! அனுமானுக்கு நின் வரத்தினாலே அரிய உயிர்நிங்குதல் என்பது இல்லை அன்றோ? (அனுமன் உயிர்நிங்கி யிருப்பின் நின் கற்பின் பெருமை குன்றும்) நிற்பால் அமைந்த கற் பிற்கும் அழிவு உளதாமோ? (நின் கற்பிற்கு அழிவு இன்மையால் மாருதியும் இறந்திலன் என்பது தெளிவு என்றபடி) இவரெல்லாம் முர்ச்சையுற்றுக் கிடக்கின்ற இந்நிலை ஒன்றும் பிறிதொன்றால் நீங் காத சிறப்பினதன்று; இது பிரமாத்திரத்தின் செய்கையாகும்; இது இப்போதே நீங்கும்; தேவர்களின் எண்ணமும் தவறுபடுவ துண்டோ? (இல்லை).

கு:- சீதை கொடுத்த வரத்தால் அனுமனுக்கு மரணம் இல்லை என்பது தெளிவாகலின் அனுமன் இறக்கவில்லை; முர்ச்சையுற்றே இருக்கின்றான் என்பது அருத்தாபத்தியால் புலனும் என்றவாறு. சீதை அனுமனுக்கு மரணமிலா வரம் அளித்தமை: “பாழிய பனைத் தோள் வீர! துணையிலேன் பரிவு தீர்த்த, வாழிய வள்ளலே! யான் மறுவிலா மனத்தேன் என்னின், ஊழியோர் பகலாயோதும் யாண்டெலாம் உலகம் ஏழும், ஏழும் வீவுற்ற ஞானமும் இன்றென இருத்தி” (உருக்காட்டுப்—73) என்று முன் கூறியுள்ளதால், அறியலாம். இதில் ‘மறுவிலா மனத்தேன் என்னின்’ எனத்தன் கற்பையே சீதை காரணமாகக்கொண்டு வரங் கொடுத்தாள் ஆதலின் இங்கும் நிற்பால் கற்புக்கும் அழிவுண்டாமோ? என்று அதனையே காட்டி அனுமன் இறந்திலன் என்பதை நிறுவினாள் திரிசடை என்க. இது ஒன்றும் சீரியதன்று என மாறுக. இலக்குவன் முதலியோர் முர்ச்சையுற்று கிடக்கும் நிலையை இது என்று சுட்டியவாறு. பிறரால் நீக்க முடியாத சிறப்பினையுடையதன்று என்றவாறு. இது திசைமுகன் படையின் செய்கை எனச் சுட்டினைப் பின்னுங்கூட்டுக. சீரிதன்று; பேரும் இப்பொழுதே என்க. (27)

தேவரைக் காட்டித் தேற்றியது

8831. தேவரைக் கண்டேன் பைம்பொற்
செங்கரஞ் சிரத்திற் சேர்த்தி
மூவரைக் கண்டா லென்ன
விருவரை முறையி னோக்கு
ஆவலிப் பெய்து கின்ற
ரயர்ந்தில ரஞ்ச லன்னை
கூவலிற் புக்கு வேலை
கோட்படு மென்று கொள்ளேல்.

‘தேவரைக் கண்டேன்; பைம்பொன்
செங்கரம் சிரத்தில் சேர்த்தி,
மூவரைக் கண்டால் என்ன,
இருவரை முறையின் நோக்கி,
ஆவலிப்பு எய்து கின்றார்;
அயர்ந்திலர்; அஞ்சல்; அன்னை!
“கூவலில் புக்கு; வேலை
கோட்படும்” என்று கொள்ளேல்.

பொ:- தேவர்களைக் கண்டேன்; அவர்கள் மும்முர்த்திகளைக் கண்டாற்போல இராம இலக்குவர் இருவரையும் முறையினால் பணிவோடு பார்த்துப் பசும்பொன்னுற் செய்த அணிகலன் அணிந்த தம் சிவந்த கைகளைத் தலைமேல்வைத்து வணங்கிச் செருக்குற்றிருக்கின்றார்கள். துன்புறவில்லை; ஆதலால் அன்னையே அஞ்சாதே; கடல்கிணற்றில் புகுந்து அக் கிணற்றால் கொள்ளப்பட்டுவிடும் என்று கொள்ளாதே.

கு :- கடல்போன்ற பெருமையுடைய இராமன் சிறு கிணறு போன்ற இலங்கை இராக்கதர்களால் கொல்லப்படுவான் என்று கொள்ளாதே என்றவாறு. கூவல்— கிணறு. வேலை கூவலிற்புக்குக் கோட்படும் என உவமையை மட்டும் கூறி இராமன் அரக்கர்களால் இறந்துபடுவான் என்ற உவமேயத்தைக் கூறுதது ஒட்டணியின் பாற்படும். கடல் நீர்புகுந்து கிணற்றுநீரைத் தன்மயமாக்கி அழிக் குமே யல்லாமல், அக் கூவல் நீர் கடல் நீரை விழுங்கிவிட முடியாது; அதுபோல, இராமன், இராவணனைக் கொன்று தன்னடியில் சேர்த்துக் கொள்வானேஅன்றி இராவணனால் கொல்லப்பட மாட்டான் என்றவாறு, “கூவத்தின் சிறுபுனலைக் கடலயிர்த்த தொவ்வாதோ” (வீடணனடைக்கலப்—103) என அனுமன் கூறிய தும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தகும். முன்னைச் செய்யுளில் ‘தேவர் எண்ணமும் பிழைப்பதுண்டோ?’ என்றவள், அவர் எண்ணத்தை இங்கு விளக்கினாள் எனலாம். பிரமாத்திரத்தால் முர்ச்சையுற்று இறந்தவர்போலக் கிடக்கின்ற இராம இலக்குவரைக்கண்ட தேவர்கள் துன்புறுதலே இயல்பாகவும், அங்ஙனம் செய்யாது, அவர்களை நோக்கிச் செருக்கு அடைகின்றார்கள் ஆதலின், விரைவில் இராம இலக்குவர் எழப் போகின்றார்கள் என்பதை அவர்கள் முன்னமே உணர்ந்து கொண்டுள்ளார்கள் என்பது புலனாகின்றது; ஆதலால், நீ அஞ்ச வேண்டுவதில்லை எனத் தேவர்களைச் சான்றாகக் காட்டித் தேற்றியவாறு, ஆவலிப்பு—செருக்கு. “நின்னாமங்கற்ற ஆவலிப் புடைமை” (திவ—திருமாலை1) என்புழியும் இச்சொல் இப் பொருளத தாதல் காணலாம். அயர்தல்—சோர்தல்; வருந்துதல்; கோட்படுதல்—கொள்ளப்படுதல்.

(28)

விமானத்தின் தன்மை கூறித் தேற்றியது

8832. மங்கல நீங்கி னாரை

யாருயிர் வாங்கி னாரை

நங்கையிக் கடவுண் மானந்

தாங்குறு நவையிற் றன்றால்

இங்கிவை யாவை யாக
விடர்க்கடல் கடத்தி யென்றாள்
சங்கைய ளாய தையல்
சிறிதுயிர் தரிப்ப தானாள்.

‘மங்கலம் நீங்கி னாரை
ஆர்உயிர் வாங்கி னாரை,
நங்கை! இக்கடவுள் மானம்
தாங்குறும் நவையிற்று அன்றால்,
இங்குஇவை அளவை ஆக,
இடர்க்கடல் கடத்தி’ என்றாள்;
சங்கையள் ஆய தையல்
சிறிதுஉயிர் தரிப்ப தானாள்.

பொ:- ‘நங்கையே! இந்தத் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த புட்பக விமானம், மங்கலநாண் நீங்கப்பெற்ற கைம்பெண்டிரையும் அரிய உயிர் நீங்கப்பெற்றுப் பிணமானவரையும் தாங்குகின்ற குற்ற முடையதன்று. இங்கு யான்கூறிய இக்கருத்துக்களை அளவையாகக் கொண்டு இராமன் இறக்கவில்லை என்பதறிந்து துன்பக் கடலைக் கடப்பாயாக; என்று திரிசடை கூறினாள்; (இராம இலக்குவர் உணர்வற்று வீழ்ந்து கிடப்பதுகண்டு இறந்தார்களோ என) ஐயங் கொண்டவளாகிய சீதை (அவள் சொற்களால்) சிறிது உயிர் தாங்கியிருப்பாளாளுள்.

கு :- கடவுள் மானம் என்றது, புட்பக விமானத்தை. நவையுற்றம். மங்கல நீங்கினாரைத் தாங்காது தள்ளும்விமானம் நினைத்தள்ளாது தாங்கியிருத்தலால் நின்கணவன் இறந்திலன் என்பது துணியலாம் என்றவாறு. ‘யான் இங்குக் கூறியவற்றை அளவையாகக் கொண்டு இராமன் இறந்திலன் என்பது துணிந்து இடர்க்கடல் கடத்தி’ என இசையெச்சமாக வேண்டும் சொல் வருவித்து முடிக்க. காட்சியும் அனுமானமும், அருத்தாபத்தியும்; ஆகிய அளவைகளைக் கூறியே திரிசடை இராமன் முதலியோர் இறந்திலர் என்பதை நிறுவினளாகலின் ‘இங்கிவை அளவையாக இடர்க்கடல் கடத்தி’ எனக் கூறினாள். இடரின் மிகுதி புலப்படக் கடலாக உருவகம் செய்தவாறு. ‘கணவனை இழந்தேன்’ என்று சீதையுற்ற துயர், கடல் போன்றமை இதனால் புலப்படுத்தியவாறு. இடர்க்கடல் கடத்தலாவது இடருருது அமைதல். சங்கை-ஐயம். தரித்தல்—தாங்குதல்.

சீதையின் மறுமொழி

8833. அன்னை நீ யுரைத்த தொன்று
 மழிந்தில தாத லானே
 உன்னையே தெய்வ மாக்கொண்
 டித்தனை கால முய்ந்தேன்
 இன்னமீவ் விரவு முற்று
 மிருக்கின்றே னிறத்த லென்பால்
 முன்னமே முடிந்த தன்றே
 யென்றனன் முளரி நீத்தாள்.

‘அன்னை! நீ உரைத்தது ஒன்றும்
 அழிந்திலது ஆத லானே
 உன்னையே தெய்வமாகக் கொண்டு,
 இத்தனை காலம் உய்ந்தேன்;
 இன்னம் இவ்இரவு முற்றும்
 இருக்கின்றேன்; இறத்தல் என்பால்
 முன்னமே முடிந்தது அன்றே?’
 என்றனள்—முளரி நீத்தாள்.

பொ :- தாமரை மலரில் தங்குவதை விடுத்துச் சனகன் மகளாகப் பிறந்த திருமகளாகிய சீதை, (திரிசடையை நோக்கி) அன்னையே! நீ இதுவரையில் சொன்னது ஒன்றும் பழுதுபட்டதில்லை; ஆதலால் உன்னையே தெய்வமாகக்கொண்டு இவ்வளவு காலம் உயிரைக் போக்கிக் கொள்ளாமல் உய்ந்திருந்தேன்; இன்னும் (நின்சொல்லையே நம்பி) இந்த இரவு முழுதும் இருக்கின்றேன்; இறப்பது என்பது என்னிடம் முன்னமே முடிவானது அன்றோ? என்று கூறினாள்.

கு :- திருமகளே சீதையாகப் பிறந்தாள் என்பது புலப்படுத்த ‘முளரி நீத்தாள்’ என்றார். இதனால் இத்துன்பம் எல்லாம் அடைதற்கு உரியளல்லாதவள் இங்ஙனம் துன்புறுகின்றாளே என்ற இரககம் தோன்றுதல் காணலாம். சுந்தர கண்டத்துத் திரிசடை கூறிய இராமதூதுவன் வருகை முதலியன தப்பாமல் நிகழ்ந்ததாதலின் ‘நீ உரைத்தது ஒன்றும் அழிந்திலது’ என்றாள். வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைக் கூறவல்லவள் திரிசடை ஆதலின், அவளைத் தெய்வமாகக் கொண்டு சீதை உய்ந்ததாகக் கூறினாள். இராவணன் எடுத்துக்

கொண்டு வந்ததுமுதல் காலம் வாய்க்கும்போது உயிர்விட வேண்டும் என்று துணிந்துவிட்டாள் ஆதலின், 'இறத்தல் என்பால் முன்னமே முடிந்ததன்றே' என்றாள். (30)

8834. நானெலாந் துறந்தே னில்லி

னன்மையி னல்லார்க் கேய்ந்த

பூணெலாந் துறந்தே னென்றன்

பொருசிலை மேகந் தன்னைக்

காணலா மென்று மாசை

தடுக்கவென் னாவி காத்தேன்

ஏணிலா வுடலி னீங்க

எளிதெனக் கெனவுஞ் சொன்னாள்.

‘நாண்எலாம் துறந்தேன் ; இல்லின்

நன்மையின் நல்லார்க்கு ஏய்ந்த

பூண்எலாம் துறந்தேன் ; எந்தன்

பொருசிலை மேகம் தன்னைக்

காணலாம் என்றும் ஆசை

தடுக்க, என்ஆவி காத்தேன் ;

ஏன்இலா உடலின் நீங்கல்

எளிது,எனக்கு எனவும் சொன்னாள்.

பொ :- இல்லறத்தின் நன்மையினையுடைய கற்புடைப் பெண்டிர்க்குப் பொருந்துதற்குரிய நாண் முதலிய குணங்களையெல்லாம் துறந்தேன்; ஆதலால், பெண்டிர்க்குரிய அணிகலன்கள் யாவற்றையும் துறந்தவள் ஆனேன்; (உயிரினும் சிறந்த நாணம் துறந்தும் உயிர் துறவாமல்) என்னுடைய கணவனாகிய போர்செய்யும் வில்லேந்திய மேகம் போல்வானைக் காணலாம் என்கின்ற ஆசை தருத்தலால் என் உயிரை இதுவரையில் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தேன்; உணவின்றி வலிகுன்றியுள்ள உடலினின்றும் நீங்குதல் எனக்கு எளிது; (அரிதன்று) என்றும் சொன்னாள்.

கு :- நாண், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்ற நான்குணங்களும் கற்புடைப் பெண்டிர்க்கு என்றும் நீங்காக் குணங்கள் ஆம். “அச்சமு நாணுமடனுமுந் துறுத்த, நிச்சமும்பெண்பாற்குரிய வெண்ப” (தொல். பொருள். 99 து) என்றது காண்க. சீதை தன்னை இராவணன் கவர்ந்த அன்றே நாணம் முதலிய குணங்களைத் துறந்துவிட்டதாகக் கருதி இங்ஙனம் கூறினாள். நாண் எலாம் என்றது நாணம் முதலிய நாற்

குணங்களையும் சேர்த்துக் கூறியவாறு. நாண் முதலிய குணங்களே பெண்கட்குப் பூண்கள் ஆதலின், நாண் எலாந் துறந்தமையே நல்லார்க் கேய்ந்த பூணெலாம் துறந்ததாகக் கூறினாள் சீதை. “அணியன்றோ நாணுடைமை” (குறள்—1014) என்றதும் காணலாம். கற்புடைப் பெண்டிர்க்குரிய பூணுகிய நாண்ம் துறத்தற்குரியதன்று ஆதலின், உயிரினும் சிறந்த நாணினைக்காக்க உயிரினைக் துறக்க வேண்டும். “நாணுலுயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால், நாண் துறவார் நாணாள் பவர்” (குறள்—1017) என்பது காணலாம். நாணத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு உயிரைத் துறவாது இருந்த மைக்குக் காரணம், பொருசிலை தாங்கிய மேகம்போல்வானாய் வெற்றி பெற்றமகிழ்ச்சியோடு வருகின்ற இராமனைக் காணலாம் என்னும் ஆசைதடுத் தமையே என்பது விளக்கியவாறு. தன்னை மீட்டும் பொருட்டு இராமன் வில்லேந்தி வந்து இராவணனைக் கொன்று வென்றி கொண்ட கோலத்தோடு வருவான்; அவன் வாகைபெற்ற கோலத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆசையே உயிரைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்றவாறு. கற்புடைப் பெண்டிர் தம் கணவர் வெற்றிபெற்று வருங் கோலத்தைக் காண விரும்புவர் என்பதை: “பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர், வகை கொண்ட செம்மல் நாம் வனப்பார விடுவதோ” (கலி—31) என்று கடும்பனியை நினைந்து தலைவி வருந்துவது கொண்டுணரலாம். மேகம் என வாளா கூறுது, பொருசிலை மேகம் என்ற குறிப்பே, சீதையின் கருத்து இராமனுடைய வெற்றிமேலதே என்பதை உணர்த்துதல் காணலாம். இராவணனை வெல்லாமல் இராமன் தன்னைக் காணமாட்டான்; வென்றபின்பே வில்லேந்திய மேகம்போல வருவான்; அவன் வாகைசூடி வரும் காட்சியைக் காணவேண்டும் என்பது சீதையின் ஆசை. “ஊணிலா யாக்கை பேணி யுயர்புகழ் சூடாதுன்முன், நாணிலா திருந்தே னல்லேன் நவையறு குணங்க ளென்னும், பூணெலாம் பொறுத்த மேனிப் புண்ணியமூர்த்தி தன்னைக் காணலாம் இன்னுமென்னும் காதலால் இருந்தேன் கண்டாய்” என இராவண னிடம் கூறியதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தகும். ஊணிலாயாக்கை யாதலின் ஏணிலாவுடல் என்றாள், ஏண்-வலிமை. வலிமை மிக்க உடம்பினின்று உயிர் பிரிதல் கடினமாகலாம்; என் உடம்பு ஏணிலா உடம்பு ஆதலின் அதினின்றும் நீங்குதல்—இறத்தல்—மிக எளிது என்றவாறு.

சீதையை அரக்கியர் மீண்டும்
அசோகவனத்திற்குச் செலுத்துதல்

8835. தய்யலை யிராமன் மேனி

தைத்தவேற் றடங்க ணுளைக்
கய்களிற் பற்றிக் கொண்டார்
விமானத்தைக் கடாவு கின்றார்
மெய்யுயி ருலகத் தாக
விதியையும் வலித்து விண்மேல்
பொய்யுடல் கொண்டு செல்லு
நமனுடைத் தூதர் போன்றார்.

தையலை, இராமன் மேனி

தைத்தவேல் தடங்க ணுளை,
கைகளில் பற்றிக் கொண்டார்,
விமானத்தைக் கடவு கின்றார்,
மெய்யுயிர் உலகத்து ஆக,
விதியையும் வலித்து, விண்மேல்
பொய்யுடல் கொண்டு செல்லும்
நமனுடைத் தூதர் போன்றார்.

பொ :- கட்டழகுடைய சீதையை-இராமன் மேனியில் பாய்ந்த
வேலைப் போன்ற பெரிய கண்களையுடையவனை-தம் கைகளில் பற்றிக்
கொண்டு புட்பக விமானத்தைச் செலுத்துகின்ற அரக்கியர்-உண்மை
யான உயிர் மண்ணுலகத்துஆக விடுத்து, முன்னை விதியையும்
வற்புறுத்தி மாற்றி, விண்மேல் பொய்யான உடம்பைக் கொண்டு
செல்லுகின்ற எம தூதரைப் போன்றனர்.

கு :- தையல் - கட்டழகுடையவர். தையலை, தடங்கணுளை
என்பது இரண்டனுருபேற்று, ஒரு பொருள்மேல் வந்த பலபெயர்கள்;
'பற்றி' என இறுதி ஒருவினை கொடுக்கப்பட்டது. இராமன் மேனி
அழகில் ஈடுபட்டு வைத்தகண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த
சீதையின் நிலையை விளக்க 'இராமன் மேனிதைத்த வேற்றடங்
கணுளை' என்றார். கடாவுகின்றார் என்ற வினையாலனையும் பெயர்,
'போன்றார்' என்ற வினைகொண்டு முடிந்தது. கடாவுதல்-செலுத்து
தல். கடாவுகின்றாராகிய அரக்கர் என்க. சீதையைக் கைகளில்
பற்றுது விமானத்தைக் கடாவினால் அப் பார்வையோடு தானும் அம்

மேனிமேல் பாய்வனோ என்ற அச்சத்தால் அவனைப் பற்றிக்கொண்டு விமானத்தைக் கடவுவாராயினர். சீதைக்கு மெய்யான உயிர் இராமனே ஆதலின், அவன் மேனி தரையில் கிடக்கப் பொய்யுடலாக விளங்கும் சீதையை விண்மிசை அழைத்துச் செல்லும் அரக்கியர் உயிரைத் தரையில்விடுத்து உடம்பைக் கொண்டுசெல்லும் எமதூதர் போன்றனர் என்றவாறு. உடலைத் தரையில் விடுத்து உயிரைக் கொண்டு செல்லுதலே எமதூதர் இயல்பாகவும் இங்கு மெய்யுயிராகிய இராமனைத் தரையில் விடுத்துப் பொய்யுடலாக விளங்கும் சீதையை விண்மிசைக் கொண்டு செல்லுதற்குத் தக்க உவமையாம்படி இப் பொருவமையாகப் 'பொய்யுடல் கொண்டுசெல்லும் நமனுடைத் தூதர் போன்றார்' என்றார். சீதைக்கு இராமனே உயிர் என்பதை: "அடியேன் உயிரே அருள் நாயகனே" எனச் சீதை முன்பு கூறியுள்ளதாலும் அறியலாம். 'விதியையும் வலித்து' என்றது, உயிரைக் கொண்டுசெல்லும் முறையையும் வற்புறுத்தி மாற்றி என்றவாறு. சீதை களங்காண் படலம் முற்றிற்று.

(32)

23. மருத்துமலைப் படலம்

முன்னுரை

அனுமன், இறந்தவரை உய்விக்கும் மருந்துகளையுடைய மலையைக் கொணர்ந்து, இராமன் படையில் உள்ள யாவரும் உயிர்பெறச் செய்துவிட்டு மீண்டும் கொண்டுபோய் வைத்த நிகழ்ச்சியைக் கூறும் பகுதியாகலின், இது மருத்துமலைப் படலம் எனப் பெயர்பெறுகின்றது. 'இப்படலப் பெயர் சில சுவடிகளில் மருத்து மாமலைப்படலம் எனவும், 'மருத்துப் படலம்' எனவும் 'மருத்துவப் படலம்' எனவும் 'மருந்துப் படலம்' எனவும் வேறுபடக் காணப்படுகின்றது. மருந்தையுடைய மலை என வேற்றுமைத் தொகையாக விரிக்க வேண்டுதலின், மென்தொடர் வன்தொடராய் மருத்து மலை என ஆயிற்று.

படலப் பொருட் சுருக்கம்

இராமனது கட்டளையின்படி சென்ற வீடணன் உணவைத் திரட்டிக்கொண்டு மீண்டுவந்து போர்க்களத்தைப் பார்க்கின்றான். யாவரும் பிரமாத்திரத்தால் இறந்துகிடப்பதையும் இராமன் முச்சற்றுக் கிடப்பதையும் காண்கின்றான். தன்னை அடைக்கலமாக ஏற்று கொண்ட இராம இலக்குவருக்கு நேர்ந்த துன்ப நிலையைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கிக் கலங்குகின்றான். வீடணன் பெருக்கிய கண்ணீரால் அவன் அன்பின் தன்மை அன்று தேவர்களும் கண்டு அறிந்து கொள்கின்றார்கள். இராமன் மேனியை நன்கு நோக்கி வருவொன்றும் இல்லாதது கண்டு வீடணன் நடுக்கம் தணிகின்றான். பிரமன் கணையால் இலக்குவன் இறந்ததுகண்டு நொந்து இராமன் துன்பத்துயில் கொள்கின்றான் என்பதை உணர்கின்றான். இந்த பிரமாத்திரத்தால் வந்த துன்பத்தைத் தீர்ப்பது எப்படி என்பதைச் சிந்திக்கின்றான். நாகபாசம் அழிந்ததுபோலப் பிரமன் படையும் இன்று நாசமடையும் என்று துணிகின்றான்.

இராமன் தெளிவதற்குள், உற்றுழி உதவும் துணைவர் யாரேனும் உய்ந்திருக்கின்றார்களா? பார்ப்போம் என்று கருதிக் கையில் கொள்ளி ஒன்று ஏந்திக்கொண்டு வீடணன் இரத்த வெள்ளத்தில் விரைந்து தேடுகின்றான். அனுமன் யானைப் பிணக்குவியலின்மேல் வீழ்ந்துகிடப்பதைக் கண்டு அவன் மேனியில் தைத்துள்ள அம்பு களைஒன்றொன்றாகவாங்கிவிட்டுக் குளிர்த நீரால் அவன்முகத்தினைக் குளிரச் செய்கின்றான். அனுமனுக்கு உயிர்ப்பு வருகின்றது; கண்களை விழித்துப் பார்க்கின்றான். புரண்டுகொண்டு இராமன் பெயரை மறவாமல் வாழ்த்துகின்றான். அந்நிலையைக்கண்டு அழுகையோடு உவகையும் அடைந்து வீடணன் அனுமனைத் தழுவ, அனுமனும் அன்போடு அவனைத் தழுவி ‘இராமன் வழுவிலாதிருக்கின்றானோ? என்று வினவுகின்றான். ‘இராமன் வலியன்’ என்று வீடணன் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து தொழுகின்றான். ‘இலக்குவன்மேல் வைத்த அன்பினால் அவன் இறந்துகிடப்பது கண்டு அறிவுமயங்கி துன்பொருள் துயில்கின்றான் இராமன். அவனுக்கு உணர்வு வந்த பின் என்ன நிகழுமோ அறியேன்’ என அவர் நிலையை உள்ளவாறு விளக்குகின்றான். வீடணன் சொல்லைக்கேட்ட அனுமன் ‘சாம்பன் எனவிடத்துள்ளான்? அவன் நம்மை மீட்டும் வாழ்விக்கும் உபாயம் வல்லவன்; இறவா வரம்பெற்றவன்; அவனைக் தேடுவோம்’ என இருவரும் சிறிதுதொலைவு சென்று அச் சாம்பனைக் காண்கின்றார்கள். அம்புகள் தைத்த நோவினாலும் முப்பின் துன்பத்தாலும் உயிர்ப்பு அடங்கியோங்கிய மனத்தனானும் சாம்பன் ‘யாரோ வருகின்றார் கள்’ என்ற அடையாளத்தை அறிந்துகொள்கின்றான். ‘யாவிர் அணுகினி என வினவுகின்றான். அவ்வொலி கேட்டவுடன் வீடணன் உய்ந்தனம்! உய்ந்தனம்! என்று ஆரவாரிக்கின்றான். குரலால் வீடணன் வந்துளான் என்பதையறிந்த சாம்பன் ‘அயல்கின்றவன் யாவன்’ என வினவ ‘அனுமன் தொழுகின்றேன்’ எனக் கூறி வாயுசேய் வணங்குகின்றான். ‘ஐய! இறந்திலன் எல்லோரும் எழுந்தனம்! எழுந்தனம்! எனச் சாம்பன் மகிழ்ந்து கூறுகின்றான்.

பிரமன் கணையென்றாலும் இராமனை ஒன்றும் செய்யாது எனபதை முன்னமே அறிவோம்; அவன் எந்நிலையில் உள்ளான்! எனச் சாம்பன் வினவ அனுமன், ‘வள்ளல் துன்ப வெள்ளத்தில் துயில்கின்றான்’ என்கின்றான். ‘தம்பி நிலைகண்டு ஆற்றுவனோ? அது நிற்க; நீ இமைப்பின்முன் சென்று மருந்து கொணர்க எனச் சாம்பன் அனுமனை நோக்கிக் கூறுகின்றான். யான் கூறும் மருந்தனைக் கொணர்ந்தால் யாவரும் உய்வர். அம்மருந்தின் இயல்பு இது; அம் மருந்துள்ள மலைக்குச் செல்லும் வழி இது என விளக்குகின்றான். சாம்பன் சொன்ன வழியே அனுமன் பேருருக்கொண்டு விரைகின்றான். இமயமலையை அடைகின்றான். கயிலையைக்கண்டு

உமையொருபாகனை வணங்குகின்றான், ஏமகூட- மலையையும் நிடத மலையையும் தாண்டி மேருமலையின்மீது பாய்கின்றான். அம் மலையில் பெரிய நாவல்மரத்தைக் காண்கின்றான், பிரமனைக் கண்டு வணங்குகின்றான். திருமாலும் திருமகளும் அங்கு தங்கியிருப்பது கண்டு வணங்குகின்றான். ஆயிரம் சூரியன் உதித்தாற்போன்ற பேரொளியுடைய ஐந்து முகங்களோடு கூடிய சதாசிவன் மனோன் மணியோடு வீற்றிருத்தலைக் கண்டு வணங்குகின்றான். இந்திரன் தேவர்தொழ வீற்றிருக்கும் காட்சியை அங்கு கண்டு வணங்கிச் செல்கின்றான். திசைக்காவலர் எண்மர் இருக்கும் இடங்களையும் காண்கின்றான். உத்தரகுரு என்கிற போகபூமியைக் காண்கின்றான். அங்கு சூரியன் ஒளிவீசுவது கண்டு, பொழுது விடிந்ததாக நினைந்து வருந்தின அனுமன், பின்பு தெளிந்து மேரு மலைக்கு வடக்கே வந்திருப்பதால், சூரியன் மேற்கே தோன்றிவந்து ஒளிவீசுகின்றான் என்று ஆறுதல் அடைகின்றான்.

ஆண் பெண் என்ற இருவரே தோன்றி எஞ்ஞான்றும் இளமை மாறாமல் உயிரும் உள்ளமும் ஒன்றுபட்டு இணையிலா இன்பம் துய்த்து வாழ்கின்ற அந்த உத்தர குருவத்தைத் தெளிவாக நோக்கி அப்பாற் செல்கின்றான். நீலமலையைக் கண்டு அதற்கு அப்பால் ஒளி வீசும் மருந்துகளையுடைய மருத்துமலையில் பாய்கின்றான். அம் மருந்துகளைக்காக்கும் தெய்வங்கள் “நீ யாவன்? உன் கருத்துதான் என்னை?” என்று வினவுகின்றன. அனுமன் உற்றதைச் சொல்ல, அத்தெய்வங்கள் ‘ஐய! வேண்டியதைச் செய்துகொண்டு பின்பு எம்மிடம் கொணர்ந்து காட்டுக’ என்று உடன்பாடு தெரிவித்து மறைந்துவிடுகின்றன. திருமாலின் சக்கரம் காட்சி கொடுத்து மறைகின்றது. இன்ன இன்ன மருந்து என்று தெரிந்து எடுக்கப் புகுந்தால் காலம் நீடிக்கும் என்று அம்மலையை வேரோடும் பறித்துக் கையில் தாங்கிகொண்டு விண்ணில் விரைந்து செல்லலானான்.

அங்கு அனுமன் அவ்வாறு புறப்பட்டனாக, இங்கு வீடணனும் சாம்பவனும் இராமனிடம் விரைந்து சென்று அவன் மலரடியை வருடுகின்றனர். அப்போது இராமன் தாமரைமலர் போன்ற தன் கண்களை மெல்லத் திறந்து அவ்விருவரும் அழுத கண்ணினராய்த் தொழுகையினராய் ஏக்கங்கொண்டு நின்றிருப்பதைக் காண்கின்றான். ‘வீடண! யான் ஏவிய காரியத்தைச் செய்து முடித்துவிட்டுத் துன்ப மின்றி யிருக்கின்றாயா?’ என்று கேட்டுவிட்டுச் சாம்பனை நோக்கி ‘நீ உயிர்வரப் பெற்றாயா?’ என்று வினவுகின்றான். பின்பு அவர்களை நோக்கி ‘அறிவு மிக்கவர்களே! நமக்கு நேர்ந்த அழிவு இதுவாகும்; இறந்தவர்கள் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழ வழியண்டோ?’

என்கின்றான். ‘சீதை என்ற ஒருத்தியினால் சிந்தை வருந்திய பேதையனாகிய என்னால் நேர்ந்த துன்பத்தை எத்தகையதென்று சொல்வேன் மாயை இம்மான்’ என்று என் தம்பி சொன்ன சொல்லைக் கொள்ளாமல் பெண்ணுரை கேட்டுப் போனதால் இப்பழி மிக்க துன்பம் உண்டாயது! என்றார் போன்ற பல துன்பமிக்க சொற்களைச் சொல்லிவிட்டு இறுதியில் ‘இத்தகைய துன்பம் எதையும் பார்க்காமல் யான் முடிவேன்’ என்று இராமன் முடுகிக் கொன்ன அளவில் சாம்பவன் எழுந்து “அரசே யான் சொல்ல வேண்டுவது உளது. உன்னை நீ அறியாது வருந்துகின்றாய்; பெருந்திறல் பெற்ற அனுமன் உணர்வுபெற்று வடதிசைக்கண் உள்ள மருந்து கொணரப் போயிருக்கின்றான், இனி ஒரு கணத்தில் வந்துவிடுவான்; நீ துன்பத்தைத் துறப்பாயாக” என்று ஆறுதல் கூறி அம் மருந்தின் தன்மையை எல்லாம் விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்றான். வடதிசையில் ஓரொலி எழுகின்றது. அனுமன் போர்க் களத்துள்ளோரின் துன்பத்தை ஆற்றும் பொருட்டு ஆரவாரிக் கின்றான். விண்ணில் பறந்துவரும் கலுழன்போல விரைந்து வந்து தோன்றுகின்றான். மருத்துமலை வஞ்சக அரக்கர் ஊர்வர அஞ்சி விண்ணில் நிற்கின்றது. அனுமன்மட்டும் தரைக்கு வருகின்றான். அம்மருந்துகளின் மனம் பட்டவுடன் இறந்தவர்கள் எல்லாம் பழைய நிலையில் எழுந்தனர். வந்த மருந்தினால் அங்கிருந்த பட்டமரங் களும் தழைத்தன என்றால் இராமனுக்குத் துணையாயிருந்த வானரங் கள் உயர்ந்ததுபற்றிக் கூறவேண்டுமோ? இலக்குவன் உணர்வு பெற்றெழுகின்றான். யாவரும் எழுகின்றார்கள். எழுந்த தம்பியை இராமன் உளமகிழ்ந்து தழுவிக்கொண்டு துன்பம் நீங்கினான். பிர மாத்திரம் விலகிவந்து இராமனைப் பணிந்து ‘என்னைச் செலுத்திய பின் கொலைசெய்யாது விடேன்’ என்ற பெருமையை எனக்கு அருளி னாய்; இதுவே நின்பெருமைக்குச் சான்றாகும் என்று சொல்லி பாராட்டிவிட்டுச் செல்கின்றது.

அன்புக் கண்ணீரோடு இராமன் அனுமனைத் தழுவிக்கொண்டு நாங்கள் முன்னும் தயரத மன்னனிடத்தில் தோன்றினோம்; மாண்டு விட்டோம். இப்போது நின்னில் தோன்றினோம். இந்த உதவிக்கு எம்முயிர் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது. எம் பழியையும் வாராமல் காத்துப் பகையும் எம்மைநலியாமல்காத்து எம்மரபையும் காத்தாய்; அதனால் வேத நெறியையும் காத்தாய்; இத்தகைய உதவிசெய்த நீ, இன்னலின்றி என்றும் இனிது வாழ்வாயாக.” என்று வாழ்த்துகின் றான். அனுமன் தன் பணியைத் தெரிவித்துவிட்டுச் சாம்பவன் கூறியபடி மருத்து மலையை மீண்டும் அவ்விடத்தில் வைக்கப் புறப் பட்டுச் செல்கின்றான்.

கம்பர் வான்மீகத்தோடு வேறுபடும் இடங்கள்

1. வான்மீகத்தில்: இந்திரசித்தின் பிரமாத்திரத்தால் இராம இலக்குவர் இருவரும் துன்புற்றுவிழ்ந்து முச்சற்றிருப்பதை வீடணன் கண்டதாகவும் அவ்விருவர் நிலையைக் கண்டு கலங்கும் வானர வீரர் சிலர்க்கு அவன் ஆறுதல் கூறுவதாகவும் உள்ளது. எம் பிரான்கள் இருவரும் பிரமதேவனது படைையைப் பெருமைப் படுத்தவே முச்சடங்கிக் கிடக்கின்றனர். ஆதலின் அஞ்சாதீர்கள் என்பது வீடணனது ஆறுதல்மொழியாக அங்கு அமைந்துள்ளது.

கம்பர் : இராமன் தனியிடத்திற் சென்று தெய்வக் கணைகளுக்குப் பூசை செய்துவிட்டுப் போர்க்களத்திற்குத் திரும்பியபோது, தன் வானர வீரர்கள் எல்லாம் இறந்துகிடப்பதைப் பார்த்துக் கவன்று பல கூறிக்கொண்டே சென்று கடைசியாக இலக்குவன் இறந்துகிடப்பதைக் கண்டு உணர்வற்று விழ்ந்தான் என்றும், உணவு கொணரச் சென்ற வீடணன் வந்து இருவரும் விழ்ந்துகிடப்பதைக் கண்டு கலங்கிப் பின் இராமன் மேனியில் அம்புபட்ட வடுவில்லாததைக் கண்டு, இலக்குவனே அயன்கணையால் இறந்துளான் என்றும், அவன் இறந்துகிடப்பதைக் கண்டு இராமன் துன்பத்தால் மயங்கி விழ்ந்துளான் என்றும் உய்த்துணர்வதாக அமைந்துள்ளார்.

கம்பரது இவ்வமைப்பினால் காப்பியத் தலைவனாகிய இராமன் அயன்கணையால் இறந்திலன் என அவன் பெருமையை நிலைபெறுத்தியதாகின்றது.

2. வான்மீகத்தில்: இமயமலையின் சிகரங்களில் இடபக்குன்று கயிலை என்ற இரு சிகரங்களுக்கும் நடுவே மருத்து மலை இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சாம்பன் அனுமனுக்கு வழி கூறும் பகுதியும் சுருக்கமாகவே அமைந்துள்ளது.

கம்பர் : இப் பகுதியில் மாற்றமும் விரிவும் செய்துள்ளார். தென்கடலுக்கு ஒன்பதினாயிரம் யோசனைத்தொலைவில் இமயமலை இருப்பதாகவும், இமயத்துக்கு அப்பால் ஒன்பதினாயிரம் யோசனை தொலைவில் ஏமகூட மலையும், அதற்கப்பால் அவ்வளவு தொலைவில் நிதமலையும் அம் மலைக்கு அப்பால் அவ்வளவு தொலைவில் மேரு மலையும் அம் மலைக்கு அப்பால் அவ்வளவு தொலைவு கடந்தால் நிலகிரியும், நிலகிரிக்கு அப்பால் நாலாயிரம் யோசனை கடந்தால் மருத்துமலையும் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளார். கம்பர் கூறும் இவ்வழி கற்பனை வழியாகவே காணப்படு

கின்றது. இமயமலையே மேருமலை என்ற வேறு பெயரும் உண்டு என்பது இலக்கியங்களால் உணரக்கிடக்கின்றது. இக்காலத்து அறிஞர்களும் இமயத்திற்கு வேறுக மேருமலை என்ற ஒரு பெருமலை இருப்பதாகக் கூறுவதில்லை. இமயத்திற்கு அப்பால் நாற்பதியிரம் யோசனைத் தொலைவில் மருத்துமலை இருப்பதாகக் கம்பர் கூறியது, அந்த மருந்தின் அருமையும் அதைக் கொணர்ந்த அனுமன் பெருமையும் புலப்படப் புனைந்த புனைவேயாம்.

3. வான்மீகத்தில் : அனுமன் இமயமலையை அடைந்தவுடன் அங்குப் பிரமகோசம், ரசதாலயம் முதலிய ஆச்சிரமங்களையும் கயிலையையும் இமவச்சிலையையும் இடப மலையையும் மருத்துமலையையும் கண்டதாகவும், ஆயிரம் யோசனைப் பரப்புள்ள அம்மலையில் மருந்தைத்தேடி அலைந்து, கிடைக்காமையால் அம் மருந்துள்ள மலையின்மேல் கோபங்கொண்டு அந்த மலைச் சிகரத்தையே எடுத்துக்கொண்டு இலங்கைக்குச் சென்றதாகவும் உள்ளது.

கம்பர் : இமயங்கடந்த அனுமன் கயிலையைக் கண்டு அங்குள்ள உமையொரு பாகனாகிய உருத்திரனை வணங்கிச் சென்றதாகவும், பின்பு ஏமகூடம், நிததம் என்ற மலையைக் கடந்து மேருமலையை யடைந்ததாகவும் கூறுகின்றார். பிரமன் தங்கியுள்ள பிரமன் உலகத்தையும் விண்டுவின உலகத்தையும் ஈசனுலகத்தையும் இந்திரன் உலகத்தையும் கண்டு வணங்கினான் எனவும் திசைக்காவலர் எண்மரையும் கண்டான் எனவும் கூறுகின்றார். உத்தரகுருவில் சூரியன் உதித்திருப்பதைக் கண்ட அனுமன் விடிந்துவிட்டதே எனத் திடுக்கிட்டு வருந்திய பின், சூரியன் மேலைத்திசையில் தோன்றுவதில்லை, மேருமலைக்கு வடக்கே சூரியன் மாறித் தோன்றிப் பகல் செய்வான் என்ற மேலோர் சொல்லை நினைந்து, துன்பம் தவிர்ந்து போக பூமியாகிய அந்த உத்தரகுருவை நன்கு நோக்கிச் செல்கின்றான். பின் உயர்ந்த நீலமலையைக் கடந்துசென்று மருத்து மலையை அடைந்தவுடன் அனுமனது உடற்பாகத்தைப் பொருமல் அம் மலை பாகத்தில் அழுந்துகின்றது. அங்குள்ள மருந்துகளைக் காக்கும் தெய்வங்கள் அனுமனுக்கு முன் தோன்றி வெகுண்டு, நீயார்? “உன்கருத்து என்னை?” என வினவ, அனுமன் நிகழ்ந்தவெல்லாங் கூறியவுடன் ‘நீ வேண்டியபடி இதைக் கொண்டுசென்று மீண்டும் கொணர்ந்து சேர்க்கவேண்டும்’ என உடன்பட்டுக் கூற, அனுமன் அம்மலையைத் தரையில் நின்றுப் பெயர்த்து எடுத்தான், அப்போது திருமாலின்

சக்கரம் தோன்றிக் காட்சியளித்து மறைந்தது என்று கூறியுள்ளார். கம்பர் சொன்ன இக் கற்பனைகள் வான்மிகத்தில் இல்லை. மருத்துமலேயைப் பெயர்த்துவந்தது மட்டுமே அங்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அனுமன் மருத்துமலேயைக் கொணரச் சென்றபின் வீடணனும் சாம்பனும் இராமனை அடைந்து அவன் நிலைமைகண்டுகண்களைவிட்டுக் கலங்கி அவன் திருவடிகளை மெல்லெனத் தைவரும் நிலையில் இராமன் கண்திறந்து அவ் விருவரையும் பார்க்கின்றான். வீடணனைப் பார்த்து 'யான் ஏவின செயலைச் செய்து முடித்துத் துன்பம் இன்றி இருக்கின்றாயோ' எனவும் சாம்பனைப் பார்த்து 'நீ உயிர் வரப்பெற்றாயோ?' எனவும் வினவிவிட்டு, 'அறிவு மிக்கவர்களே, நம் சேனையில் உயிர் பிரிந்தவர்கள் உய்வதற்கு வழியுண்டா?' என்கின்றான். பின்பு சீதை என்ற ஒருத்தியால் உண்டான தீங்குகளையெல்லாம் விரித்துக் கூறி வருந்துகின்றான். (பன்னிரண்டு செய்யுட்களால் இராமனது இவ் வெறுப்புரையைக் கம்பர் விரித்துக் கூறுகின்றார்.) பின்பு சாம்பன் எழுந்து பலவகையாக ஆறுதல் கூறிப் பின், அனுமன் மருந்து கொணரச் சென்றுள்ளதையும் அம் மருந்தின் ஆற்றலையும் விரித்துக் கூறி இராமனை ஆற்றுவித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது வடதிசையில் அனுமன் வரும் ஆரவாரம் கேட்கின்றது; என்று கம்பர் கூறும் பகுதி வான்மிகத்தில் சொல்லப்படவில்லை. அனுமன் மருத்துமலேயைக் கொணர்ந்த பின்னரே இராமன் எழுந்ததாகவே கூறப்பட்டுள்ளது. பிரமன் கணையால் சேனை இறந்தபோது இராமன் தனியிடத்தில் இருந்து அம்புகட்குப் பூசை செய்து கொண்டிருந்ததாக முன் கூறியதற்கேற்ப, இங்கும் கம்பர் தம் கற்பனைத்திறத்தால் இக்கதைப் பகுதியை நுழைத்து அழகு செய்துள்ளார். மேலும், அனுமன் கொணர்ந்த மருத்துமலே வஞ்சக அரக்கர்தம் ஊர்வர உடன்படாமல் விண்ணில் நின்றதாகக் கம்பர் கூறும் செய்தியும் வான்மிகத்து இல்லை. மேலும் மருத்துமலே வந்தவுடன் பிரமாத்திரம் பிடிப்பைவிடுத்து இராமனை வலம்வந்து வணங்கி, வில்லில் தன்னைத் தொடுத்து விட்டபின் கொலைசெய்தல் தப்பாது என்ற பெருமையைத் தனக்கு இராமனே கொடுத்ததாகப் பாராட்டிவிட்டுச் சென்றதாகக் கம்பர் கூறும் செய்தியும் வான்மிகத்தில் காணப்படாததே.

படலப் பொருட் சிறப்பு

இம் மருத்துமலேப் படலத்தில் கம்பரது புதிய படைப்பு விளக்கம் பெற்றிருப்பதை மேலே கண்டோம். அப் படைப்பில் அனுமன் யு—27

உத்தரகுருவையுற்றான் என்பதும் ஒன்று. போக பூமியாகிய அந்த உத்தர குருவின் இயல்பைக் கம்பர் நமக்கு நன்கு விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்.

“ இருவரே தோன்றி என்றும் ஈறிலா ஆயுள் எய்தி
ஒருவரோடு ஒருவர் உள்ளம் உயிராடும் ஒன்றே யாகி—
பொருவரும் இன்பம் துய்த்துப் புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகும்
திருமறை கமலம் அன்ன நாட்டையும் தெரியக் கண்டான் ” (57)

என்கின்றார். இதனால் உத்தரகுரு என்பது, இப் பூவுலகத்தில் புண்ணியம் மிகப் புரிந்தவர்கள் அந்தப் புண்ணியத்தின் பயனாக ஆண்ட பெண் எனத் தாமே பிறந்து என்றும் அழிவு இல்லாத ஆயுளை யுடைவராய் ஒருவரோடு ஒருவர் உள்ளமும் உயிரும் ஒன்றே யாகக் கலந்து ஒப்பற்ற இன்பத்தைத் துய்க்கும் இடம் என்பதும் அது செல்வச் சிறப்பாலும் வடிவழகாலும் திருமகள் தங்கியுள்ள தாமரைமலர் போன்றது என்பதும் புலப்படுகின்றன. நாட்டையும் தெரியக் கண்டான்’ என்று இங்குக் கூறியவர் அடுத்த செய்யுளிலும் “பொன்னிகாட்டுவமை வைப்பைப் புலன்கொள நோக்கிப் போனான் ” (58) என அக் கருத்தையே மீண்டும் கூறி விளக்கியுள்ளார்.

கம்பர், உத்தரகுருவை மட்டும் இவ்வாறு அனுமன் நோக்கிச் சென்றதை வற்புறுத்திக் கூறக் காரணம் என்ன? தாம் பிறந்த நாடாகிய பொன்னி நாட்டின்மேல்—சோழ நாட்டின்மேல்—வைத்த பெருமதிப்பினாலேயே இங்ஙனம் கூறியுள்ளார் எனலாம். என்ன? சரயுநதி பாயும் கோசல நாட்டைக் கூறும்போதும் காவிரிநாடன்ன கழனிநாடொரி’ (முகப்—1) எனத் தம் சோழ நாட்டைப் போன்றது. சரயுநதியாயும் கோசலநாடு எனத் தம் நாட்டை உவமை கூறிச் சிறப்பிப்பது அவர் இயல்பாக முன்னமே கண்டுளேம் ஆதலின் என்க. இங்கும் அத்தகு இயல்பினாலேயே உத்தரகுருவை, பொன்னி நாட்டு உவமை வைப்பு எனப் புகன்றார் என்பதும் பொருத்தமே ஆனால், சரயுபாயும் நாடு, காவிரிபாயும் சோழநாடு போன்றிருப்பது வியப்பான செய்தியன்று. இருவரே தோன்றி ஒருவரோடு ஒருவர் உள்ளமும் உயிரும் ஒன்றேயாகிப் பொருவரும் இன்பம் துய்க்கும் உத்தரகுரு பொன்னி நாட்டின் உவமை வைப்பாதல் யாங்ஙனம்? என்பது ஆழ்ந்து நோக்கி அறிய வேண்டுவதொன்று.

இங்கு கம்பர் தம் நாட்டினைச் சிறப்பிப்பதோடு அமையாது, தமக்கு முற்காலத்துத் தோன்றிப் புகழுடன் விளங்கிய ஒரு பெருங் காப்பியத்தை நினைந்து அக் காப்பியத்தில்கூறிய ஒரு சிறந்த

கருத்தை இங்கு அமைத்துச் சிறப்பிக்கின்றார் என்பதை உளங்கொண்டு நோக்கவேண்டும். கம்பர், இளங்கோவடிகளின் கருத்துக்களைத் தம் காப்பியத்தில் பற்பல விடங்களில் அழகுற அமைத்துக் காட்டியுள்ள மாண்பு அயோத்தியா காண்ட உரையில் விரிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கும் இளங்கோவடிகளின் கருத்தை நினைந்தே கம்பர் இவ்வாறு கூறியுள்ளார். மனையறம்படுத்த காதையில் இளங்கோவடிகள் கண்ணகியையும் கோவலனையும் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும்போது,

உரைசால் சிறப்பின் அரசவிழை திருவின்
பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்

.....
.....

குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வர்
அத்தகு திருவின் அருந்தவ முடித்தோர்
உத்தர குருவின் ஒப்பத் தோன்றிய
கயமலர்க் கண்ணியும் காதற் கொழுநனும்.

என்றுகூறி அறிமுகப்படுத்துகின்றார். இப் பகுதிக்குக் குறிப்புரை வரைந்த ஆசிரியர், 'அரசவிழை திருவினையுடைய கடலோடிகள் மலிந்தநகர் உத்தரகுருவினை ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத் தோன்றிய கண்ணகியும் கோவலனும்' எனக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளார். இவ்வரையை ஆழ்ந்து நோக்குவோமாயின், புகார் நகரம் உத்தரகுருவைப் போன்ற செல்வச் சிறப்பும் பிறசிறப்புகளும் இருந்தும் உயிரும் உள்ளமும் கலந்த ஒப்பற்ற காதலர் இருவர் இல்லாமையால், அந்த உத்தரகுருவாகிய போக பூமிக்கு ஒப்பாகாமல் தாழ்வுற்றிருந்தது என்பதும் கருத்தொருமித்த காதலராகிய கண்ணகியும் கோவலனும் தோன்றிய பின்பு அந்த உத்தரகுருவிற்கு ஒப்பாகும் பெருமைபெற்றது என்பதும் தெளிவாகின்றது.

இதனால், இளங்கோவடிகள் காவிரிபாயும் காவிரிப்பூம்பட்டினம் உத்தரகுருவோடு ஒக்கும் சிறப்பினது என்பதை விளக்கியவாறு ஆயிற்று. இந்தக் கருத்தோடு கம்பர் 'பொன்னி நாட்டுவமை வைப்பை' என உத்தரகுருவினைக் குறிப்பிட்டுள்ளதையும் இணைத்துப் பார்க்கும்போது இளங்கோவடிகளின் கருத்தை விளக்கவே கம்பர் இதையே இங்குக் கூறியுள்ளார் என்பது பெறப்படும். வான்மீகத்தில் கூறப்படாத உத்தரகுருவைக் கம்பர் இங்கு அனுமன் கண்டதாகக் கூறியதும் அதுபற்றி ஐந்து பாடல்களில் விரித்து உரைத்ததும், சிலப்பதிகாரத்தின் நினைவினாலேயே என்பது ஐயமின்றித் தெளியலாம். இதனால், தாம்பிறந்த நாட்டை கம்பர்,

யும் தமக்கு முற்காலத்துத் தோன்றிப் புகழுடன் விளங்கிய இளங்கோவடிகளின் காப்பியத்தையும் சிறப்பித்தவாறுதல் தெளிவு. மேலும், கம்பர், தம் நாட்டின்மேல் தமக்கிருந்தபற்றினை அனுமன் மேல் 'ஏற்றிப்' 'பொன்னி நாட்டுவமை வைப்பைப் புலன் கொள நோக்கிப் போனான்' என்றும் கூறியுள்ளார். மற்றைய இடங்களை அனுமன் பார்த்ததாகக் கூறும்போது இவ்வாறு புலன் கொள நோக்கிப் போனதாகக் கூறுமையும் இங்கு நினைத்ததும்.

இனி, இப் பாடலில் மேலும் ஒரு கருத்தைக் கம்பர் விளக்கியுள்ளார் என்பதை நோக்குவோம். தன்னை ஆதரித்த சோழன் பெருமையைக் கம்பர், இங்குச் சிறப்பாக அமைத்துத் தம் நன்றி யறிதலைப் புலப்படுத்தியுள்ளார் என்பது நினைத்தற்குரியது. 'சென்னிநாள் தெரியல் வீரன் தியாகமா விநோதன் தெய்வப் பொன்னி நாடு' என்கின்றார். பொன்னி என்பது பொன்னிறமுள்ள நீரினையுடைய காவிரியாற்றை. காவிரி வளம் சுரக்கும் சோழநாடு, பொன்னி நாடு எனப்பட்டது. பொன்னி நாட்டைத் தெய்வப் பொன்னி நாடு எனவும், சென்னி.....தியாகமா விநோதன் தெய்வப் பொன்னிநாடு எனவும் சிறப்பித்திருத்தல் காணலாம். சென்னி—சோழன். தியாகமா விநோதன் என்பது வள்ளல் தன்மையை விளையாட்டாகக் கொண்டுள்ளவன் என்ற கருத்துடைய காரணப் பெயர்.

இந்தப் பொன்னி நாட்டுக்கு அடையாகக் கூறியுள்ள,
 'வன்னி நாட்டிய பொன்மௌலி
 வானவன் மலரின் மேலான்
 கன்னிநாள் திருவைச் சேரும்
 கண்ணனும் ஆளுங் காணி.

(பொன்னி நாடு)

என்னும் முன்னிரண்டு அடிகளும் சிலப்பதிகாரக் கருத்தை நினைந்து சொன்னதே என்று கருத இடமுண்டு. 'வன்னி நாட்டிய பொன் மௌலி வானவன்' என்றது, வன்னிப் பத்திரத்தை நிலை பெற அணிந்த பொன்னால் இயன்ற முடியினையுடைய சிவபிரானை. 'மலரின் மேலான்' என்றது, திருமாவின் உந்திக் கமலத்தில் உதித்த பிரமனை. 'கன்னி நாண் திருவைச் சேரும் கண்ணன்' என்றது நாளும் இளமைச் செவ்வி அழியாதிருக்கும் திருமகளை மார்பகத்தே' கொண்டுள்ள திருமாவை. இந்த மும்மூர்த்திகளும் தாம் ஆளும் உரிமையிடமாகக் கொண்டுள்ள பொன்னி நாடு என்பது கருத்து.

இக் கருத்து சிலப்பதிகாரத்தில் எங்குள்ளது? எனின், கூறுவல் இந்திரவிழுவூர் எடுத்த காதையில்,

‘பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்
அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்
வால்வளை மேனி வாலியோன் கோலுயிம்
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்
மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்
மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ
நான்மறை மரபிற் நீமுறை யொருபால்.

(169—175)

என்ற பகுதியில் சிவன், திருமால், பிரமன் என்ற மும்மூர்த்திகளின் ஆட்சி காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இப் பகுதியை யுளங்கொண்டே கம்பர், அவ்வாறு கூறியிருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமாயின், அறுமுகச் செவ்வேள் முதலியோரை இங்குக் குறிப்பிடக் காணோமே எனின், அவர்களை யெல்லாம் இனம்பற்றி உய்த்துணர வைத்துள்ளார் என்றே கொள்ளல் தகும். வன்னி நாட்டிய பொன் மௌலி வானவன் என்ற பிறவா யாக்கைப் பெரியோனைக் கூறியதால் அறுமுகச் செவ்வேறும், திருவைச் சேரும் கண்ணன் என நீலமேனி நெடியோனைக் கூறியதால், வால்வளை மேனி வாலியோனும், மாலை வெண்கொடை மன்னவனும் இனம்பற்றிக் கொள்ளற்குரியாராதல் நினைவலாம்.

கம்பர், இந்த ஒரு பாடலில் தாம் பிறந்த நாட்டின் பெருமையை யும் தமக்கு முற்காலத்துத் தோன்றிய ஒருபெருங் காப்பியத்தின் கருத்துக்களையும், தம்மை ஆதரித்த மன்னவன் புகழையும் புலப்படுத்தியுள்ள அருமை நினைத்தொறும் மகிழ்வூட்டும் சிறப்பின தாகும்.

23. மருத்துமலைப் படலம்

கொணர்ந்த உணவைப் பாசறையில் சேர்த்த வீடணன்
களத்தையடைதல்

8836. போயின டைய லிப்பாற்
புரிகெனப் புலவர் கோமான்
ஏயின கரும நோக்கி
யெய்திய விலங்கை வேந்தன்
மேயின உணவு கொண்டு
மீண்டவை யுறையுள் விட்ட
வாயின வாக்கித் தான்வந்
தமர்ப்பெருங் களத்த னானான்.

போயினள் தையல்; இப்பால்
புரிகெனப் புலவர் கோமான்
ஏயின கருமம் நோக்கி,
எய்திய இலங்கை வேந்தன்,
மேயின உணவு கொண்டு,
மீண்டு, அவை உறையும் விட்ட
ஆயின ஆக்கி, தான்வந்து,
அமர்ப்பெருங் களத்தன் ஆனானான்,

பொ : - சீதை அசோக வனத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தாள்; இங்கே,
தேவர்கள் தலைவனான இராமன் 'செய்க' என்று தன்னை நோக்கி
ஏவிய பணியைச் செய்யக் கருதிச் சென்ற வீடணன், விரும்பத்தக்க

உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு திரும்பி, அவ்வுணவுப் பொருள் களைப் பாசறையுள் சேர்ந்துவிட்டு வந்து பெரிய போர்க்களத்தில் புகுந்தான்.

கு : - புலவர் என்றது தேவரை. தெய்வநிலையை நினைத்து இராமனை 'புலவர் கோமான்' என்றார். ஏயின கருமம் என்றது உணவு கொண்டு வருதலை. வானரசேனை விரும்பத்தக்க சிறந்த உணவு கொணர்ந்தான் என்பார். 'மேயின உணவு கொண்டு மீண்டு' என்றார். வீடணனை இலங்கைவேந்தனாக முன்னரே இராமன் முடிசூட்டிவிட்டதனால் அவனை இங்கு 'இலங்கை வேந்தன்' என்று குறிப்பிட்டார். உறையுள் என்பது சேனை தங்கும் பாசறையை. கொணர்ந்த உணவை பாசறையுள் சேர்த்துவிட்டு என்பார். 'அவை உறையுள்ளிட்ட ஆயினவாக்கி' என்றார். தான்-அரசு.

(1)

வீடணன் வானரசேனை முற்றும்
மாய்ந்துள்ளமை கண்டு மயங்கி வீழ்தல்

8837. நோக்கினான் கண்டான் பண்டிவ்
வலகங்கள் படைக்க நோற்றான்
வாக்கினான் மாண்டா ரென்ன
வானர வீரர் முற்றும்
தாக்கினான் ரெல்லாம் பட்ட
தன்மையை விடத்தைத் தானே
தேக்கினு னென்ன நின்று
தியங்கினு னுணர்வு தீர்ந்தான்.

நோக்கினான் கண்டான்—பண்டு,இவ்
உலகங்கள் படைக்க நோற்றான்
வாக்கினால் மாண்டர் என்ன,
வானர வீரர் முற்றும்
தாக்கினார் எல்லாம் பட்ட
தன்மையை ; விடத்தைத் தானே
தேக்கினான் என்ன நின்று
தியங்கினான், உணர்வு தீர்ந்தான்.

பொ : - (போர்க்களத்திற் புகுந்த வீடணன்) ஆதியில் இந்த உலகங்களை யெல்லாம் படைக்கும் பேறுபெற்றவனாகிய பிரமனது சாபச் சொல்லால் மாண்டனர் என்னும்படி, வானரவீரர் அனைவரும் (பிரமாத்திரத்தால் தாக்கப்பட்டவராய் எல்லாரும்) இறந்துபட்ட தன்மையைத் தன் கண்களாய் கண்டான்; (கண்டு) நஞ்சினைத் தானே அருந்தினான் என்னுமாறு நின்று மயங்கினவனாய் உணர்வு நீங்கினான்.

கு : - பட்ட தன்மையை நோக்கினான் கண்டான் என இயையும் நோக்கினான் என்புழி ஆன் கருவிப்பொருளது. உலகம் படைக்கும் பேற்றினைத் தவத்தினால் பெற்ற பிரமன் என்பார் உலகங்கள் படைக்க நோற்றான், என்றார். “வாக்கினால் மாண்டாரென்ன வானர வீரர் முற்றுப்பட்ட தன்மை என்றதும் விடத்தைத்தானே தேக்கினான் என்ன நின்றுதியங்கினான் என்றதும் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறியவை. இந்திரசித்தின் கணையால் சிறிது போழ்தில் வான ரர்கள் விரைந்து மாண்டமை புலப்படுத்தப் பிரமன் சாபத்தால் மாண்டார்போலப் பட்டார் என்றார். “ஐயந்தான் இல்லாவெள்ளம் அறுபது வீகவென்று வைகின்றார்” (பிரமாத்திரப்—26) என முன் கூறியுள்ளதும் நினையலாம். தாக்கினார் என்பது செயப்பாட்டு வினைப் பொருளையுணர்ந்தும் முற்றெச்சம். தாக்கப்பட்டராய் எல்லாம் பட்ட தன்மையை என இயையும். தியங்குதல்—மயங்கு தல். நஞ்சினை உண்டவர் முன் அறிவி மயங்குதலும் பின் உணர்வு நீங்கி வீழ்தலும் இயல்பு. வானரசேனையெல்லாம் பட்ட தன்மையை கண்ட துன்பம் நஞ்சினையுண்ட துன்பம்போன்று வீடணனை வருத்திற்று என்றவாறு. தேக்குதல், உண்ணுதலை உணர்த்தியது நோக்கினான் கண்டான் என்பதற்கு, கருத்தோடு பார்த்தான் என்று பொருள் கூறலும் ஆம். இப்பொருட்டு நோக்கு என்பது, நோக்கல் நோக்கம் ஆகும். ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது. (2)

வீழ்ந்த வீடணன் மெல்ல எழுந்து சென்று

இராமன் இலக்குவனோடும் வீழ்ந்துகிடப்பதைக் காணுதல்

8838. விளைந்தவா றுணர்ந்தி லாதா

னேங்கினான் தெதும்பி னான்மெய்

உளைந்துளைந் துயிர்த்தா னாவி

யுண்டிலை யென்ன வோய்ந்தான்

வளைந்தபேய்க் கணமு நாயு

நரிகளு மிரிய வந்தான்

இளங்கிளை யோடுஞ் சாய்ந்த

விராமனை யிடை யிற் கண்டான்.

வினைந்தவாறு உணர்ந்தி லாதான்,
 ஏங்கினான், வெதும்பினான்; மெய்
 உனைந்துஉனைந்து உயிர்த்தான்; ‘ஆவி
 உண்டு,இலை’ என்ன, ஓய்ந்தான்;
 வினைந்தபேய்க் கணமும் நாயும்
 நரிகளும் இரிய, வந்தான்;
 இளங்கிளை யோடும் சாய்ந்த
 இராமனை இடையில் கண்டான்.

பொ :- (பிரமாத்திரத்தால்) நிகழ்ந்ததை உணராத வீடணன் ஏக்கம் கொண்டு, மனம் வெதும்பி, உடம்பு வருந்தி வருந்தி பெரு முச்சு விட்டுப் பின்பு ‘உயிர் உண்டோ? இல்லையோ’ என்று கண்டோர் ஐயுறுமாறு உயிர்நவப் பெற்றவனாய் (பின்பு சிறிதுதேறி) பிணங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த பேய்க்கணமும் நாய்க்கூட்டமும் நரிக்கூட்டமும் அஞ்சி ஓடுமாறு (பிணங்களுக்கிடையே) நடந்து வந்து, இளையவனாகிய இலக்குவனோடும் தரையில் சாய்ந்துகிடக்கும் இராமனை இடையே பார்த்தான்.

கு :- உணர்ந்திலாதான் என்றது வினையாலணையும் பெயர். ஏங்கினான், வெதும்பினான், உயிர்த்தான் என்பன முற்றெச்சங்கள், வந்தான் என்பதும் அது வந்து கண்டான் என இயையும். ஓய்தல், முச்சற்றுக்கிடத்தல். பிணங்களைத் தின்ன மொய்த்துக்கொண்டுள்ள பேய் முதலியன உயிரோடு நடந்துவரும் வீடணனைக் கண்டு அஞ்சி இரிந்தோடின என அக்களத்தின் கோரக்காட்சியைப் புலப்படுத்தியவாறு. இளங்கிளை என்றது ‘தம்பி’ என்னும் பொருளது. சாய்தல் இங்குத் தரையில் கிடத்தலை உணர்த்தியது. சாய்தல், உள்ளதனுணுக்கம் என்று கொண்டு உணர்ச்சி குறைந்துகிடந்தமை யுணர்த்திற்றுக் கவும் கொள்ளலாம். (3)

வீடணனது அன்பு அவன் கண்ணீரால் புலப்படுகின்றது

கவிக் கூற்று

8839. என் பென்ப தியாக்கை பெ ன்ப

துயிரென்ப திவைக ளெல்லாம்

பின்பென்ப தல்ல தென்றுந்

தம்முடை நிலையிற் பேரா

முன்பென்ப துளதென் ருலு
முழுவதுந் தெரிந்த வாற்றால்
அன்பென்ப தொன்றின் தன்மை
யமாரு மறிந்த தின்றோல்.

என்புஎன்பது, யாக்கை என்பது,
உயிர்என்பது இவைகள் எல்லாம்
பின்புஎன்பது, அல்லது; என்றும்
தம்முடைய நிலையின் பேரா
முன்புஎன்பது, உளது; என்றாலும்
முழுவதும் தெரிந்த ஆற்றால்
அன்புஎன்பது ஒன்றின் தன்மை
அமரரும் அறிந்தது இன்று;ஆல்.

பொ : - என்பு எனப்படுவதாகிய உடம்பு என்பதும், அவ்வுடம்பினுள் இருக்கும் உயிர் என்பதும் ஆகிய இவைகளின் தொடர்ச்சியெல்லாம், முன்பிறப்பில் செய்துவந்த அன்பின் பயனே என்று சிலர் சொல்லுவது எக்காலத்தும் பொருத்தமானதன்று ; அவ்வுடம்பும் உயிரும் தம்முடைய ஒன்றுபட்ட நிலையில் நின்றுப் பிரிவதற்கு முன்பு (உயிர் உடம்போடு கூடியிருத்தற்குப் பயனாக) உண்டாதற்குரியது அன்பு) என்று சொல்வது உண்மையானது ; என்று அறிஞரால் விளக்கப்பட்டிருந்தாலும், (அதன் தன்மை முழுவதும் இதுகாறும் யா,ராலும் அறியப்படவில்லையாதலின், வீடணனிடத்து இப்போது) அவ்வன்பு முழுவதும் நன்கு புலப்பட்டமையால், அன்பு என்கின்ற ஒன்றின் தன்மையைத் தேவர்களும் அறிந்துகொண்டது இன்றைக்கேயாம். ஆல்-அசை.

கு : - அன்பு பின்பு என்பது அல்லது ; எனவும், அன்பு முன்பு என்பது உளது ; எனவும் இயைத்துரைக்க. இராம இலக்குவர் வீழ்ந்துகிடப்பதைக் கண்டு பெருக்கிய கண்ணீரால் வீடணனது கண்களே அவர்கள்பால் அவனுக்குண்டாகிய அன்பின் மிகுதியைப் புலப்படச் செய்துவிட்டன ஆதலின், அன்பின் தன்மை இத் தன்மையது என்பதை இதுகாறும் விளங்க அறியாதோரும் வீடணனைக்கொண்டுஅறிந்துகொள்வராயினர் என அவ்வீடணனது அன்பின் மிகுதியைச் சிறப்பித்தவாறு, “அன்போடியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்கென்போ டியைந்த தொடர்பு” (குறள்—73) என்ற குறளைப் பின்பற்றி யெழுந்தது இச் செய்யுளாகும். இக் குறளுக்குக் கூறப்படும் இருவேறு உரைகளில் ஒன்றை மறுத்தும் ஏனையதை உடன்பட்டும் கம்பர் அன்பின் இயல்பை இதில் விளக்குகின்றார்.

இக் குறளுக்கு மணக்குடவர், “முற்பிறப்பின்கண் அன்போடு பொருந்தச் சென்ற செலவு என்று சொல்லுவர். பெறுதற்கரிய உயிர்க்கு இப் பிறப்பின்கண் உடம்போடு இடைவிடாத நட்பினை; என்றவாறு” என்று பொருள் கூறியுள்ளார். இவ்வுரையின்படி, இம்மறைப்பில் பிறப்பில் உயிர் உடம்போடு கூடியிருத்தற்கு, முன்பு அன்போடு பொருந்தி வாழ்ந்த வாழ்க்கையே காரணம் என்பது புலனாகின்றது. இக் கருத்தையே “யாக்கையென்ப துயிரென்பதிவைக ளெல்லாம் பின்பு என்பது, அல்லது என்னும்” என்று எடுத்துக் கூறி மறுத்துள்ளார் கம்பர். உயிர் முன் செய்த அன்பு காரணமாகவே இம் மனித உடம்போடு கூடியுள்ளது என்பது மறுக்கப்படுதற்குக் காரணம் என்னை? எனின், உடம்போடு இயைந்தல்லது அன்பு செய்யலாகாமையின், உயிர் உடம்போடு இயையாமுன் செய்த அன்பு காரணமாக இவ்வுயிர் உடம்புகளின் கூட்டுறவு உளதாயிற்று என்பது பொருத்தமாக இன்மையேயாம். என்னும் அல்லது என இயையும்.

இனிக் கம்பரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்து வருமாறு: ‘தம்முடை நிலையிற் பேரா முன்பு என்பது உளது’ என்றது, அக் குறளுக்குப் பரிமேலழகர் எழுதியுள்ள உரையின் கருத்தை ஒத்துள்ளது. “பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போடு உண்டாகிய தொடர்ச்சியினை அன்போடுபெற விருந்திற்கு வந்த நெறியின் பயன் என்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்” என்பது அவர் உரை. உடம்பும் உயிரும் ஒன்றுபட்டிருக்கும் தம் நிலையினின்றும் பிரிந்து போவதற்கு முன்பு அக் கூட்டுறவின் பயனாக உண்டாதற் குரியது என்பது கம்பர் வாக்கின் கருத்தாகும். நூலை பேறுடைய தாய் அருவாய் அறிவுடையதாய் மிளிரும் உயிரும், நிலையிலதாய் உருவாய் அறிவிலதாய் விளங்கும் உடம்பும் ஆகிய முரண்பட்ட இருபொருள்களும் தம்முள் கூடியிருக்கும் வியத்தகு கூட்டுறவுக்குப் பயன் அன்பு செய்தலே ஆம் என இக் கருத்து அன்பின் சிறப்பினை அறிவிப்பதாக இருந்தாலும், அன்பின் முழுத்தன்மையையும் விளக்க வில்லை ஆதலின், இதுகாறும் மக்களேயன்றி அமரரும் அன்பின் முழுத்தன்மையையும் அறியாதவராகவே இருந்தனர் என்றவாறு.

“அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந் தாழ்—ஆர்வலர், புன்கணீர் பூசல்தரும்” (குறள்-71) என்ற குறளின்படி தன்னால் அன்பு செய்யப் பட்டாராகிய இராம இலக்குவர் துன்பங் கண்டுழி அன்பு மிக்க வீடணனது கண் சொரிகின்ற துன்பக் கண்ணீரே அவன் அன்பின் அகலத்தை உணர்த்தியது என்பார், ‘முழுவதும் தெரிந்தவாற்றால்’

என்னும், நுண்ணறிவுடைய தேவர்களும் அன்பென்ப தொன்றன் தன்மையை வீடணனது கண்ணீரால் இன்றைக்கே அறியலாயினர் என்பார். “அன்பென்ப தொன்றன் தன்மை அமரரும் அறிந்தது இன்றால்” என்னும் கூறினார். அமரரும் என உயர்வு சிறப்பும்மை தொடுத்தது, அன்பின் தன்மையை யறிவதில் அமரர்க்குள்ள பயிற்சி பற்றியாகும். இவ்வுலகத்தில் இவ்வாழ்க்கைக் கண் நின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடுங் கூடி இன்புற்றார் தாம் செய்த வேள்வித் தொழிலால் தேவர் ஆவர் என்பது மேல்முடிபாகலின், அன்பின் தன்மை அறிவதில் சிறப்புடையார் தேவரே ஆதல் தெளிக. “அன்புற்ற மர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்தின்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு” (குறள்-75) என்ற குறளையும் அதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதியுள்ள உரையையும் இங்கு நினைவுகூர்தல் தகும்.

‘எனபோடியைந்த தொடர்பு’ என்புழி உடம்பை ‘என்பு’ என்று வள்ளுவர் ஆகுபெயரால் கூறியதை விளக்கவே இங்கு ‘என்பென்ப தியாக்கை என்பது’ எனப் பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளார் கம்பர் என்க. என்பு முதலிய ஏழு தாதுக்களால் இயன்ற உடம்பினை என்பு என்றது, கருவியாகுபெயர். அன்பின் தன்மையை இதற்கு முன்னும் அறிந்திருக்கலாம். அது, கடற்பரப்பின் அளவை முழுதுறக் காணாதவரும் கரைக்கு அருகில் உள்ள சிறுபகுதியைப் பார்த்துவிட்டுக் கடல் கண்டேம், என்பது போன்றதாகும்; இராம இலக்குவர் வீழ்ந்து கிடப்பதைக்கண்டு வீடணன் உடலுக்கு உயிருருகி உளமுருகிக் கண்ணீர் வடிப்பதைப் பார்த்தபோதுதான் அன்பின் தன்மை முழுதும் அறியப்பட்டதாதலின் “முழுவதும் தெரிந்தவாற்றால் அன்பென்ப தொன்றின் தன்மை அமரரும் அறிந்தது இன்றால்” என்றார். வீடணன் இராம இலக்குவர்பால் தனக்கிருந்த அன்பு முழுவதையும் காட்டி உடம்பு பெற்றதற்குரிய பயனை எய்திவிட்டான் என்றவாறு.

(4)

வீடணன் புலம்பாது விம்மி இராமன் மேனி கண்டு
நடுக்கம் தீர்தல்

8840. ஆயினு மிவருக் கிஃலை

யழிவெனு மதனு லாவி

போயின திஃலை வாயாற்

புலம்பலன் பொருமிப் பொங்கித்

தீயினு மெரியு நெஞ்சின்
வெருவலாற் றெரிய நோக்கி
நாயகன் மேனிக் கில்லை
வடுவென நடுக்கந் தீர்ந்தான்.

ஆயினும், 'இவருக்கு இல்லை
அழிவு' எனும் அதனால் ஆவி
போயினது இல்லை; வாயால்
புலம்பலன், பொருமி; பொங்கித்
தீயினும் எரியும் நெஞ்சின்
வெருவலால் தெரிய நோக்கி
'நாயகன் மேனிக்கு இல்லை
வடு' என நடுக்கம் தீர்ந்தான்.

பொ :- வீடணன் அத்தகைய பேரன்புடையவனாயினும்,
'இவ் விராம இலக்குவர்க்கு அழிவு இல்லை' என்கின்ற உறுதியான
நம்பிக்கை யிருந்தமையால் அவன் ஆருயிர் பிரியவில்லை, வாயால்
பல சொல்லிப் புலம்பவும் இல்லை; உள்ளுக்குள்ளே பொருமிக்
கொண்டு துன்பம் கிளரப் பெற்று, நெருப்பினும் மிக்குக் கொதித்து
எரிகின்ற நெஞ்சின் மிக்குத் தோன்றும் அச்சத்தால், அவர்கள்
உடம்பைத் தெளிவாகப் பார்த்துவிட்டு, 'தலைவனாகிய இராமன்
மேனிக்கு (அம்பினாலாய) வடு ஏற்படவில்லை' என அறிந்து மன
நடுக்கம் நீங்கினான்.

கு :- வீடணன் இராம இலக்குவர்பால் பேரன்புடையவனாயின்
'சாவிற் சாதல்' என்கின்ற அன்புடையார் செயலை உயிர்விடாதது
ஏன் என்ற வினாவிற்கு விடை கூறுவாராய் "இவருக்கில்லை அழிவு
எனும் அதனால் ஆவி போயினதில்லை" என்றார். வீடணன் உயிர்
விட ஆயத்தமாக இருந்தும் இராம இலக்குவர்க்கு அழிவில்லை என்ற
நம்பிக்கையால் 'ஆவி போயினதில்லை' என அவன் உயிரின் செய
லாகக் கூறியுள்ள நயம் காண்க. இவருக்கு அழிவில்லை என்பது
தெளிந்தவன் ஆதலின், வாயால் பல சொல்லிப் புலம்பலும் செய்யாத
வனான் என்றவாறு. பொருமுதல், உள்ளுக்குள்ளே விம்முதல்.
பொங்கி என்றது. துன்பம் கிளரப்பெற்று என்றவாறு. பொருமி,
பொங்கி, வெருவலால் தெரிய நோக்கி, 'வடுவில்லை' என நடுக்கம்
தீர்ந்தான்' என இயையும். இவருக்கு அழிவில்லை என்ற நம்பிக்கை
யிருந்தும் இறந்திருப்பாரோ? என மனத்தின் நடுவே தோன்றும்
அச்சத்தால் அவர்கள் உடம்பை நன்கு நோக்கி இராமன் மேனியில்

அம்பினாலாய விடுவேதும் இன்மை தெளிந்து மன நடுக்கம் நீங்கப் பெற்றான் வீடணன் என்றவாறு இராமன் மேலியில் அம்பு தைக்கவில்லை என்பதைத் திரிசடைபும் சீதைக்குக் காட்டி. “அழியான் ஆக்கை தன்னில் அம்பொன்றும் அறுக்கிலாமை ஏழை நீ காண்டி யன்றே” (சீதை களங்காண்—25) என்று கூறியுள்ளாமை இங்கு நினைதல் தகும். (5)

இராம இலக்குவர் வீழ்ந்து கிடத்திற்குக் காரணமும்
தீர்வும் தேர்தல்

8841. அந்தணன் படையால் வந்த
தென்பது மாற்றல் சான்ற
இந்திர சித்தே எய்தான்
என்பது மிளவற் காக
நொந்தன னிராம னென்னு
நுண்மையு நொய்தின் நோக்கி
சிந்தையி னெண்ணி யெண்ணித்
தீர்வதோ ருபாயந் தேர்வான்.

அந்தணன் படையால் வந்தது
என்பதும், ஆற்றல் சான்ற
இந்திர சித்தே எய்தான்
என்பதும், இளவற்கு ஆக
நொந்தனன் இராமன் என்னும்
நுண்மையும், நொய்தின் நோக்கி,
சிந்தையின் எண்ணி எண்ணி,
தீர்வது ஓர் உபாயம் தேர்வான்.

பொ :- (இராம இலக்குவர் முதலோர்க்கு இத்தகைய துன்பம்) பிரமாத்திரத்தால் என்பதையும், ஆற்றல்மிக்க இந்திரசித்தை அதை எய்தான் என்பதையும்; இலக்குவனுக்காக இராமன் வருந்தி முச்சற்றுக் கிடக்கின்றான் என்னும் நுட்பத்தையும் விரைவில் அறிந்து கொண்டு இந்தப் பிரமாத்திரத்தால் வந்த இடர்தீர்வதற்குரிய ஓர் உபாயம் யாது? எனச் சிந்தையினால் எண்ணி எண்ணி ஆராய்வானான்.

கு:- அந்தணன் என்றது பிரமணை. இராமன் மேனியில் அம்பி னாலாய வடு ஏதும் இல்லாமையால், இலக்குவன் நிலை கண்டே இராமன், துன்பத்தில் மயங்கிக் கிடக்கின்றான்; என்ற நுட்பத்தை அனுமான அளவையால் விரைவில் வீடணன் அறிந்து கொண்டான் என்றவாறு. கொய்து விரைவு. தேர்தல்—ஆராய்தல். எண்ணி எண்ணி என்ற அடுக்குப் பன்முறை எண்ணியதை உணர்த்தியது. (6)

இராமன் மூர்ச்சையுற்றமை நினைந்து வீடணன்
கண்ணீர் சொரிதல்

8842. உள்ளுறு துன்ப மூன்ற

வுற்றன வுறக்க மன்றோ
தெள்ளிதி னுணர்ந்த பின்னைச்
சிந்தனை தெரிவ தன்றே
வள்ளலோ தம்பி மாய
வாழ்கிலன் மாய வாழ்க்கைக்
கள்ளனோ வென்ற நென்னு
மழையெனக் கலுமுங் கண்ணான்

‘உள்ளுறு, துன்பம் ஊன்ற,
உற்றனன் உறக்கம் அன்றோ?
தெள்ளிதின் உணர்ந்த பின்னை,
சிந்தனை தெரிவது அன்றே;
வள்ளலோ, தம்பி மாய
வாழ்கிலன்; மாய வாழ்க்கைக்
கள்ளனோ? என்றான்; என்னு,
மழை எனக்கலுமும் கண்ணான்.

பொ :- உள்ளத்தில் பொருந்திய துன்பம், நிலையாக ஊன்றிக் கொண்டதால் இராமன் உறக்கம் (மூர்ச்சை) உற்றான் அன்றோ? அத் துன்ப உறக்கம் நீங்கித் தெளிவாக உணர்ந்தபின் அவர் சிந்தனையைத் தெரிந்து கொள்வது என்றாலோ, அது பொருத்தமுடையது அன்று; என்னை? எனின், வள்ளல் குணமுடைய இராமனோ, தன் அன்புடைத் தம்பி இறந்துவிழத் தான் வாழமாட்டான்; தன் தம்பி இறந்தபின்னும் வாழ்தற்கு இராமன் மாய வாழ்க்கையுடைய கள்வனாகிய இராவணனோ? அல்லன், என்று தனக்குள் கூறிக் கொண்டான்; அவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே மழைபோல் நீர் சொரியும் கண்களையுடையவனானான். (வீடணன்)

கு :- இராமன் முர்ச்சைதெளிவான் என்பதில் நம்பிக்கை அற்றவனாய் வீடணன் கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கினான் என்றவாறு. தம்பிமாய வாழ்கில்லா அன்பினன் இராமன் ஆகலின், தெள்ளிதின் உணர்ந்தபின்னைச் சிந்தனை தெரிதல் பொறுந்துவதன்றாயிற்று. இராமன் தம்பிமேல் வைத்த பாசத்தை நினைப்போது அதற்கு மாறான இராவணனது அன்பற்ற நிலை நினைந்து இகழ்ந்தவாறு ஒருதம்பி உயிரோடு பிரியவும் மற்றொரு தம்பி தனக்காகப் போர் செய்து மாளவும் தான் மாளாது வாழ்வை நச்சியுள்ள இராவணன் போல இராமன் இரான் என்று அவன் அன்பொழுகச் சிறப்பித்தவாறு மாய வாழ்க்கைக் கள்ளனாயின் தம்பி மாய்ந்த பின்னும் வாழ்வான் என்றபடி. தம்பி மாய வாழ இல்லானே இராமன் என்ற ஏக்கத்தால் கண்ணீர்விட்டுக் கலங்கினான் வீடணன் என்க. கண்ணான் ஆயினன், என ஆக்கச் சொல் வருவிக்க கண்ணான், ஆக்கவினைக் குறிப்பு.

(7)

8843. பாசம்போ யிற்றூற் போலப்

பதுமத்தோன் படையு மின்றே

நாசம்போ யெய்து நம்பி

தம்பிக்கு நடுக்க மில்லை

வீசம்போர்க் களத்து வீழ்ந்த

சேனையு மீளும் வெய்ய

நீசர்போர் வெல்வ துண்டோ

வென்றுள நிலையி னின்றான்.

பாசம்போய் இற்றூற் போலப்

பதுமத்தோன் படையும் இன்னே

நாசம்போய் எய்தும்; நம்பி

தம்பிக்கு நடுக்கம் இல்லை;

வீசம்போர்க் களத்து வீழ்ந்த

சேனையும் மீளும்; வெய்ய

நீசன்போர் வெல்வது உண்டோ?

என்றுஉளம் நிலையில் நின்றான்.

பொ :- நாகபாசம் அழிந்துபோனது போலப் பிரமன் கணையும் இப்பொழுதே நாசம் அடையும்; இராமன் தம்பியாகிய இலக்குவனுக்காக நடுங்கவேண்டிய நிலை இல்லை; படைகளை வீசதற்குரிய போர்க்

களத்தில் இறந்து வீழ்ந்துள்ள சேனையும் உயிர்பெற்று மீண்டெழும்; கொடியவனாகிய அரக்கன் போரில் வெற்றிபெறுவது உளதாமோ? என்று வீடணன் மனம் தடுமாறாமல் ஒருநிலையில் நிற்கப்பெற்றான்.

கு :- பாவம் வெல்வது இயலாது; அறநெறியில் நிற்கும் இராம இலக்குவர்க்குத் தெய்வம் துணைசெய்யும்; என்ற நம்பிக்கையால் வீடணன் மனத் தடுமாற்றம் நீங்கி நின்றமை கூறியவாறு. முன்னும் நாகபாசம் இற்றுப் போதற்குத் துணைசெய்த தெய்வம், பதுமத் தோன் படையை நாசமாக்குதற்கும் துணைசெய்யும் ஆதலின், இலக்குவன் இறந்துபட்டானே என்று நடுங்குதற்குக் காரணமில்லை. சேனையும் மீளும் என்று நம்பிக்கை கொண்டான் வீடணன் என்க. இந்த நம்பிக்கைக்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணம் 'வெய்ய நீசன் போர் வெல்வதுண்டோ?' என்ற நியதியே ஆதலின், அதனை இறுதியில் கூறினார். வெய்ய நீசன் எனறது, கொடியவனாகிய இராவணனை; இந்திரசித்து எனலும் ஆம். (8)

இறவாதவர் யாரேனும் உளரோ என
வீடணன் தேடச் செல்லுதல்

8844. உணர்ந்தவன் முன்ன மின்னே
யுற்றுழி யுதவற் கொத்த
துணைவர்க டுஞ்ச லில்லா
ருளரெனிற் றுருவித் தேடிக்
கொணர்குவென் விரைவி னென்னாக்
கொள்ளியொன் றங்கை கொண்டான்
புணரியின் குருதி வெள்ளத்
தொருதனி விரைவிற் போனான்.

'உணர்வதன் முன்னம், இன்னே
உற்றுழி உதவற்கு ஒத்த
துணைவர்கள், துஞ்சல் இல்லார்,
உளர்எனின், துருவித், தேடிக்
கொணர்குவென், விரைவின்' என்னு,
கொள்ளிஒன்று அங்கை கொண்டான்
புணரியின் குருதி வெள்ளத்து
ஒருதனி விரைவிற் போனான்.

பொ :- “இராமன் உணர்வு வந்து எழுவதற்குமுன் இப்பொழுது துன்பம் உற்றபோது உதவுதற்குரிய துணைவர்கள் இறவாதவர்கள் உளராயின் ஆராய்ந்து தேடி அழைத்துக்கொண்டு விரைவில் வருவேன்” என்று வீடணன் கொள்ளிக் கட்டை ஒன்றை அகங்கையில் எடுத்துக்கொண்டு கடல்போன்ற இரத்த வெள்ளத்தில் தனி ஒருவனாக விரைந்து போனான்.

கு :- முர்ச்சையுற்று வீழ்ந்துகிடக்கும் இராமன் உணர்வுவந்து எழுங்காறும் அவன் பக்கல் வாளா இருப்பதினும் உற்றுழி உதவும் நண்பர்களில் இறவாதவர் யாரேனும் உளரோ எனத் தேடிச் கொணர்தல் நல்லது என வீடணன் இருளில் வழிதெரியக் கையில் கொள்ளி ஒன்று ஏந்திக்கொண்டு விரைந்து போனான் என்றவாறு. குருதி வெள்ளத்தின் மிகுதி புலப்படக் கடலை உவமை கூறியவாறு. அகங்கை என்பதில் இடையில் உள்ள எழுத்துக் கெட்டது. அகங்கை-உள்ளங்கை. ‘அகமுனர்ச் செவி கைவரின் இடையன கெடும்’ (நன்னூல்-221) என்பது விதி. (9)

வீடணன் அனுமன் வீழ்ந்துகிடப்பதைக் காணுதல்

8845. வாய்மடித் திரண்டு கையு

முறுக்கித்தன் வயிரச் செங்கண்

தீயுகக் கனகக் குன்றிற்

நிரண்டதோண் மழையைத் தீண்ட

ஆயிர கோடி யாணப்

பெரும்பிணத் தமளி மேலான்

காய்சினத் தனும னென்னுங்

கடல்கடந் தாணக் கண்டான்.

வாய்மடித்து, இரண்டு கையும்

முறுக்கி,தன் வயிரச் செங்கண்

தீஉக, கனகக் குன்றின்

திரண்டதோள் மழையைத் தீண்ட

ஆயிர கோடி யாணப்

பெரும்பிணத்து அமளி மேலான்,

காய்சினத்து அனுமன் என்னும்

கடல் கடந்தாணக் கண்டான்.

பொ :- தன் வாயை மடித்துக்கொண்டும், சிவந்த கண்களில் கோபக் கனல் சிந்தா நிற்கவும், பொன்னாலாய மேருமலை போன்ற திரண்ட தோள்கள் மேகத்தைத் தொடா நிற்கவும், ஆயிரங்கோடியாணைகளின்மிக்க பிணங்களாகிய படுக்கைமேல் கிடப்பவனாகிய கொல்லும் கோபத்தையுடைய அனுமன் என்கின்ற கடல்கடந்த வீரனைக் கண்டான்.

கு :- நாகபாசத்தால் கட்டுண்ட வருத்தமும் இந்திரசித்தின் மேல் எழுந்த கோபமும் புலப்பட அனுமன் யானைப் பிணங்களின் மேல் கிடந்தான் என்றவாறு. வாய் மடித்தலும் செங்கண் தீயுக்க் கிடத்தலும் கோபக் குறிப்பால் நிகழ்ந்தவை. இரண்டு கையும் முறுக்கியிருத்தல் நாகபாசத்தால் கட்டுண்ட வருத்தநிலையை யுணர்த்தும். வயிரத்தீ என இயையும். வயிரம்-கோபம். கனக்க் குன்று என்றது மேருமலையை; அது நிறத்தாலும் வடிவாலும் அனுமன் தோள்களுக்கு உவமையாயது. மழை-மேகம். தோள் மேகத்தைத் தீண்ட என்றது அனுமனது தோளின் உயர்ச்சியைப் புலப்படுத்த என்க. 'ஆயிரங்கோடி யானைப் பெரும்பிணம் என்றது உயர்வு நவிற்சி. பிணத்தமளி என்புழி அத்து அல்வழிச் சாரியை. கடல் கடந்த ஆற்றலையுடைய அனுமன், நாகபாசத்தின் பிணிப் பைக் கடக்கவியலாது கிடக்கின்றானே என்ற இரக்கம் தோன்றக் 'கடல்கடந்தானைக் கண்டான்' என்றார். மேலானாகிய அனுமன் என்னும் கடல் கடந்தானைக் கண்டான் என்க. கடல்கடந்த ஆற்றலுடைய இந் நாகபாசத்தாலாய துன்பக் கடலையும் கடத்தற்குரியவனே என்ற குறிப்பும் தோன்றும்.

(10)

வீடணன் அனுமனுடம்பிலுள்ள அம்புகளை

நீக்கி முகத்தை நீரால் குளிர்வித்தல்

8846. கண்டுதன் கண்க ளாடு

மழையெனக் கலுழி வார

உண்டுயி ரென்ப துன்னி

யுடற்களை யொன்றென் றுக

விண்டநீர்ப் புண்ணி னின்று

மெல்லென வாங்கிக் கையால்

கொண்டனீர் முகந்து கொண்டு

முகத்தினைக் குளிரச் செய்தான்.

கண்டு, தன்கண்களுடு மழை
எனக் கலுழி வார
'உண்டுஉயிர்' என்பது உன்னி,
உடற்கணை ஒன்றுஒன்று ஆக,
விண்டநீர்ப் புண்ணின் நின்று
மெல்லென வாங்கிக் கையால்
கொண்டர் நீர்முகந்து கொண்டு
முகத்தினைக் குளிரச் செய்தான்.

பொ :- வீடணன் அவ்வாறு கண்டு அனுமன்தன் கண்களில்
மழைபோலக் கண்ணீர் பெருகுதலால் 'உயிர் உண்டு' என்பதை
நினைந்து அவன் உடம்பில் தைத்துள்ள அம்புகளை ஒன்று ஒன்றாக,
குருதி வெளிப்படுகின்ற புண்ணின் நின்றும், மெல்ல வாங்கிவிட்டுத்
தன் கையினால் மேகத்தில் உள்ள நீர்முகந்துகொண்டு தெளித்து
அவன் முகத்தினைக் குளிரச்செய்தான்.

கு :- அனுமன்தன் கண்களுடு என்க. கலுழி என்றது துன்பக்
கண்ணீரை ; அதன் மிகுதி புலப்பட 'மழையெனக் கலுழி வார'
என்று உவமை கூறினார். 'வார' என்ற செயவெனெச்சம் காரணப்
பொருளது. கண்ணீர் வார்தலால் 'உண்டுயிர்' என்பதுன்னி
என்க. உயிர் நீங்கியிருப்பின் கண்ணீர் வார்தல் கூடாமையின்,
அனுமன் கண்ணீர் வார்தல் அவன் உயிர் உண்டு என்று உன்னு
வதற்கு ஏதுவாயிற்று என்க. அனுமனுடைய கண்ணீர்க்குக் கார
ணம் அம்புகள் தைத்த துன்பமே என்பதறிந்த வீடணன் அனும
னுடைய உடம்பில் தைத்திருந்த அம்புகளை ஒவ்வொன்றாக மெல்ல
வாங்கிவிட்டு மேகத்தில் உள்ள குளிரந்த நீரைக் கையால் முகந்து
வந்து அவன் முகத்தில் தெளித்துக் குளிர்வித்தான் என்க. வீட
ணன் வடிவம் மேகத்தில் நீர் முகக்கத்தக்க உயர்வுடையதாக இருந்
தது என்றோ, விண்ணில் விரைந்துசென்று மேகத்தில் உள்ள
நீரைக் கொண்டு வந்தான் என்றோ கொள்ளலாம். விண்ட நீர்ப்புண்
என்றது குருதி நீரை வெளிப்படுத்திய புண் என்றவாறு. நீர் விண்ட
புண் என மாற்றுக.

(11)

அனுமன் விழித்து இராம நாமத்தைச் சொல்லி வாழ்த்துதல்

8847. உயிர்ப்புமுன் னுதித்த பின்ன
ருரோமங்கள் சிலிப்ப ஓறி
வியர்ப்புள தாகக் கண்கள்
விழித்தன மேனி மெல்லப்

பெயர்த்துவாய் புனல்வந் தூற
விக்கலும் பிறந்த தாக
அயர்த்தில னிராம னுமம்
வாழ்த்தின னமர ரார்த்தார்.

உயிர்ப்பு முன்உதித்த, பின்னர்,
உரோமங்கள் சிலிர்ப்ப, ஊறி
வியர்ப்பு உளதாக, கண்கள்
விழித்தன, மேனி மெல்லப்
பெயர்த்து, வாய்புனல் வந்துஊற,
விக்கலும் பிறந்த தாக,
அயர்த்திலன் இராமன் நாமம்,
வாழ்த்தினன் ; அமரர் ஆர்த்தார்.

பொ : - (முகங் குளிர்ந்ததும்) முன்பு உயிர்ப்புகள் தோன்றின. உயிர்ப்பு, மயிர்க் கூச்செறிய, சுரந்துகொண்டு வியர்வை உண்டாக, கண்கள் விழித்தன ; அப்போது தன் உடம்பை மெல்ல அசைத்து, வாயில் நீர்வந்து ஊற, விக்கலும் தோன்றியதாக, (அனுமன்) இராமன் நாமத்தை மறவாதவனாய்ச் சொல்லி வாழ்த்தினான் ; அது கண்டு தேவர்கள் ஆரவாரித்தனர்.

கு : - ‘உதித்த’ என்பது அகரவீற்று முற்று. முக்கின் இரு துளைகளிலும் இடகலை, பிங்கலை என்ற உயிர்ப்புகள் உதித்தமை தோன்ற உதித்தன எனப் பன்மையாற் கூறினார். உயிர்ப்பு என்றது முச்சுக் காற்றினை. “என்னுளே உயிர்ப்பாய்ப் புறம்போந்து புக்கு என்னுளே நிற்கு மின்னம் பரிசனே” (திருநாவுக்கரசர் தேவா-5-21-1) என்புழி உயிர்ப்பின் இயல்பு விளக்கப்பட்டிருத்தல் காணலாம். மூர்ச்சையுற்றவர் உணர்வுபெறுங்கால் உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகள் இங்கு நன்கு விளக்கப்பட்டிருத்தல் காணலாம். ஊறுதல்-சுரத்தல், உயிர்ப்பு வந்தவுடன் உரோமம் சிலிர்த்தலும் உடல் வியர்த்தலும் கண் விழித்தலும் உடம்பை அசைத்தலும் நாவில் நீர் ஊறுதலும் விக்கல் தோன்றுதலும் முறையே நிகழும் என்க. அனுமன் அயன் கணையால் உணர்வற்று வீழும்போது கூறிய இராம நாமம் அவன் உயிர்த்து எழும்போதும் நினைவிற்கு வருதல் இயல்பாதலின், ‘அயர்த்திலன் இராமன் நாமம் வாழ்த்தினன்’ என்றார். ‘இராமன் வாழ்க’ என்று சொல்லி அனுமன் வாழ்த்தியதைக் கண்ட அமரர், அனுமன் உயிர்த்தான் என்ற மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தனர் என்க. அயர்த்திலன் முற்றெச்சம் ; அயர்த்திலனாய் வாழ்த்தினன் என இயையும்.

அனுமன் இராமனைப்பற்றி உசாவி அறிதல்

8848. அழகையோடு வகை யுற்ற
வீடண னூர்வங் கூரத்
தழுவின னவனைத் தானு
மன்பொடு தழுவித் தக்கோய்
வழுவில னன்றே வள்ள
லென்றனன் வலிய னென்றான்
தொழுதன னுலக மூன்றுந்
தலையின்மேற் கொள்ளுந் தூயான்.

அழகையோடு உவகை உற்ற
வீடணன் ஆர்வம் கூர,
தழுவினன் அவனை, தானும்
அன்பொடு தழுவி, 'தக்கோய் !
வழுஇலன் அன்றே, வள்ளல் ?'
என்றனன் ; 'வலியன் ' என்றான் ;
தொழுதனன், உலகம் மூன்றும்
தலையின்மேல் கொள்ளும் தூயான்.

யோ : - அழகையோடு மகிழ்ச்சியும் அடைந்த வீடணன் அவ்
வனுமனை ஆர்வம் பொங்கத்தழுவினான் ; அனுமன்தானும் வீட
ணனை அன்போடு தழுவி ; 'தகுதியுடையோனே ! வள்ளலாகிய இரா
மன் தீங்கில்லாது உளன் அன்றே' என்று வினவினான் ; (வீடண
னும்) 'வழுவின்றி வலியனாக உளன்' என்று விடை கூறினான் ;
(அதுகேட்டு மகிழ்ச்சி மிக்கு) முவுலகத்தோரும் தலையின்மேற்
கொண்டு போற்றத்தக்க தூய்மையுடைய அனுமன் திசைநோக்கித்
தொழுதான்.

கு : - இலக்குவன் முதலிய பலரும் இறந்துகிடப்பதால் அழ
கையும், ஆற்றல்மிக்க அனுமன் உயிரோடிருப்பது அறிந்தமை
யால் உவகையும் வீடணனுக்கு உண்டாயின என்க. உவகையும்
அழகையும் முரண்பட்ட மெய்ப்பாடுகள். ஆயினும் பெரிய
துன்பத்தில் சிறிது மகிழ்ச்சியடைந்தான் வீடணன் என்க.
பலரை இழந்த அழகை பெரிதாதலும் அனுமன் ஒருவனை
உயிருடன் கண்ட உவகை அவ் வழகையினுக் சிறிதாதலும்
தோன்ற, உயர்பின் வழித்தாய ஒடுக்கொடுத்துள்ளமை ஓர்க. பொய்
கூறுது நடுவு நின்று வாய்மைகூறத்தக்கவன் வீடணன் என்ற

கருத்துப் புலப்பட 'தக்கோய்' என்று அவனை அனுமன் விளித்தான். தனக்கு நேர்த்தாற்போன்ற துன்பம் இராமனுக்கும் நேர்த்ததோ என்ற ஐயத்தால் 'வழுவிலனன்றே வள்ளல்?' என்று அனுமன் வினவலானான். வீடணனும் இராமன் உயிர்க்குத் தீங்கொன்றும் இல்லை என்ற கருத்துப் புலப்பட 'வலியன்' என்று ஒரு சொல்லால் விடை கூறினான். தக்கோனாகிய வீடணனால் வலியன் என்று கூறப்பட்ட இராமனை நினைந்து அவனிருந்த பக்கம் நோக்கித் தொழுதான் அனுமன் என்றவாறு. உலக முன்றும் தலையின்மேற் கொள்ளத்தக்க பெருமையை அனுமன் இராம வணக்கம் ஒன்றினாலே பெற்றான் என்ற குறிப்பும் இறுதியடியால் புலப்படுதல் காணலாம்.

(13)

இராமனது துன்பத்துயிலை உணர்ந்த அனுமன், சாம்பன் எங்குளன் என்றல்

8849. அன்புதன் தம்பி மேல
தறிவினை மயக்க வையன்
துன்பொடுந் துயில னானு
னுணர்வினித் தொடர்ந்த பின்னை
என்புகுந் தெய்து மென்ப
தறிகில மென்ற லோடும்
தன்பெருந் தன்மைக் கொத்த
சாம்ப னெத்தலைய னென்றான்.

'அன்பு தன்தம்பி மேலது
அறிவினை மயக்க ஐயன்
துன்பொடும் துயிலன் ஆனான்;
உணர்வுஇனித் தொடர்ந்த பின்னை
என்புகுந்து எய்தும் என்பது
அறிகிலம்!' என்ற லோடும்,
'தன்பெருந் தன்மைக்கு ஒத்த
சாம்பன் எத்தலையன்?' என்றான்.

பொ :- ,தன் தம்பி மேலதாகிய அன்பு தன் அறிவினை மயக்கியதால் இராமன் துன்பத்தோடு கலந்த துயிலுடையவனாக (மூர்ச்சித்தவனாக) ஆனான்; 'இனி அவனுக்கு உணர்வு வந்தபின் என்ன நிகழும் என்பதை அறியோம்' என்று வீடணன் கூறியவுடன், (அனு

மன் வீடணனை நோக்கி) 'தன் பெருந்தன்மைக் கொத்த (மூப்பினை உடைய) சாம்பன் எவ்விடத்து உள்ளான்' என்று வினவினான்.

கு :- தம்பி மேலதாகிய அன்பு என்க. இராமன் உணர்வற்றுக் கிடப்பதற்குக் காரணம் தன் தம்பிமேல் வைத்த அன்பே என்பது இங்குப் புலப்படுத்தியவாறு. துன்பொருள் துயிலலாவது, துன்பத்தால் முர்ச்சையுறுதல். சாம்பன் முதுமைக்கேற்ற பண்பு முதிர்ச்சியுடையவன் என்ற கருத்தால் 'தன் பெரும் தன்மைக் கொத்த சாம்பன்' என்று அனுமன் கூறினான். இனி, தன் பெருந்தன்மைக் கொத்த என்பதைக் கவிக்கூற்றாகக் கொண்டு 'சாம்பன் எத்தலையன்?' என்பதே அனுமன் வினா எனக் கொள்ளலும் ஆம். அனுமன் தன் பெருமைக்கேற்ற தகுதியுடைய சாம்பன் என்றவாறு. அனுமன் வலிமையை உள்ளவாற்றறிந்து கடலைத்தாண்டச் செய்தவன் சாம்பனேயாதல் நினைக. இனி, தன் பெருந்தன்மைக்குப் பிறர் உவமமாகியலாமையால் தானே உவமமாகும் சாம்பன் என அவன் தனக்குவமை யில்லாச் சால்பினை யுணர்த்தியதாகவும் கொள்ளலாம்.

(14)

சாம்பனைத் தேடலாம் என அனுமன் கூறல்

8850. அறிந்திலெ னவனை யாண்டுங்
கண்டிலெ னாவி யாக்கை
பிறிந்தில னுளனென் றென்றுந்
தெரிந்திலென் பெயர்ந்தே னென்று
செறிந்ததார் நிருதர் வேந்த
னுரைசெயக் காலின் செம்மல்
இறுந்திற மவனுக் கின்று
னாடுது மேகி யென்றான்.

'அறிந்திலென் அவனை; யாண்டும்
கண்டிலென் "ஆவி யாக்கை
பிறிந்துஇலன், உளன்" என்று ஒன்றும்
தெரிந்திலென், பெயர்ந்தேன்' என்று
செறிந்ததார் நிருதர் வேந்தன்
உரைசெய, காலின் செம்மல்,
'இறும்பிறம் அவனுக்கு இல்லை;
நாடுதும், ஏகி' என்றான்.

பொ :- அச் சாம்பனை எவ்விடத்தும் கண்டிலேன் ஆதலால், அவனைப்பற்றி ஒன்றும் அறிந்திலேன்; அவன் உயிர் உடம்பி லிருந்து பிரிய, இவன் ஆயினானா? அல்லது உயிர் பிரியாது இருக்கின்றானா? என்று ஒன்றும் தெரியாதவனாய் வந்திருக்கின்றேன், என்று நெருங்கிய மலர்மாலையையணிந்த அரக்கர் வேந்தனாகிய வீடணன் சொல்ல, காற்றின் புதல்வனாகிய அனுமன், 'இறக்கும் தன்மை அவனுக்கு இல்லை. ஆதலால், நாம் சென்று அவனைத் தேடுவோம்' என்று கூறினான்.

கு :- இலன் ஆயினான் என ஆக்கச்சொல் வருவிக்க; இலன் என்பது ஆக்கவினைக் குறிப்பு; ஆக்கம் விகாரத்தால் தொக்கது. இலன் உளன் என்ற முரண்தொடை காண்க. இலனா? உளனா? என வினா ஆகாரம் வருவிக்க. சாம்பன் என்றும் இறவாத வரம்பெற்ற வன் என்பதை அறிதற்குரிய வாய்ப்பு இல்லாதவன் வீடணன் என்பது புலப்பட 'நிருதர் வேந்தன்' என அவனைக் கூறியதும், அதை அறிதற்குரிய தகுதிமிக்கவன் அனுமன் என்பது புலப்படக் 'காலின் செம்மல்' என அவனைக் கூறியதும் காண்க. எவ்விடத்தும் இயங்கியாவற்றையும் அறியும் ஆற்றலுடைய காற்றின் புதல்வன் அனுமன் ஆதலின், எல்லாம் அறிதற்குரியனாதல் பெறப்படும். அரக்கர்க்கு அந்த நிலை இன்மை தெளிவு. இன்றால் என்புழி ஆல், ஆதலால் என்னும் பொருளது. பிறிந்து என்ற வினையெச்சம் காரணப் பொருளது. பிறிதல், எதுகை நோக்கிப் பிறிதல் ஆயது. (15)

அனுமன் வீடணனோடு சென்று சாம்பனைச் சார்தல்

8851. அன்னவன் றன்னைக் கண்டா
லாணையே யரக்கர்க் கெல்லாம்
மன்னவ நம்மை யீண்டு
வாழ்விக்கு முபாயம் வல்லான்
என்னலு முய்ந்தோ மைய
வேகுதும் விரைவி னென்றான்
சின்னெறி யிருளிற் சென்றார்
சாம்பனை விரைவிற் சேர்ந்தார்.

'அன்னவன் தன்னைக் கண்டால்
ஆணையே, அரக்கர்க்கு எல்லாம்
மன்னவ! நம்மை ஈண்டு
வாழ்விக்கும்; உபாயம் வல்லான்'

என்னலும், 'உய்ந்தோம், ஐய!
எகுதும். விரைவின்' என்றான்,
சில்நெறி இருளில் சென்றார்,
சாம்பனை விரைவில் சேர்ந்தார்.

பொ : அரக்கர்க்கு எல்லாம் அரசனே! அந்தச் சாம்பனைக் கண்டால் (அவன்) உபாயம் வல்லான் ஆதலின், சத்தியமாக நம்மை இப்போது வாழ்விப்பான் என்று அனுமன் சொல்லுதலும், (வீடணன்) 'ஐய! வாழ்ந்தோம்; விரைவாகச் செல்வோம்' என்றான்; (இருவரும்) சிறிது தொலைவு இருளில் சென்றார்கள்; விரைவில் சாம்பனை அடைந்தார்கள்.

கு :- ஆணை; என்பது சத்தியம் என்ற பொருளில் வந்தது. அன்னவன் தன்னைக் கண்டால், உபாயம் வல்லான் (ஆதலின் நம்மை வாழ்விக்கும் என ஒருசொல் வருவிக்க. கண்டால் வாழ்விக்கும் என இயையும். உபாயம் கூறுவதில் வல்லவன் சாம்பன் ஆதலின், இப்போது அவனைக் கண்டால் இத் துன்பம் தீரும் உபாயம் கூறி நம்மை வாழ்விப்பான் என்றவாறு. மேல் 'இறும், திறம் அவனுக்கு இல்லை' என்று சாம்பன் உயிரோடு இருப்பான் என்பதை உறுதிப்படுத்திய அனுமன், 'இங்கும் அன்னவன் தன்னைக் கண்டால் அவனையே வாழ்விக்கும்' அறுதியிட்டுக் கூறியதனால், வீடணன் 'உய்ந்தோம் ஐய' எனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினான்; காலவழுவமைதி. சிறிதாய வழி என்பதை இங்குச் சின்னெறி என்றார், குடத்தினும் பிற கலத்தினும் உள்ள நிரைச் சிறிது என்னாது சில என்றற்போல. சாம்பனைக் காண நெடுந் தொலைவு சென்று தேடி அலையவில்லை; சிறிது தொலைவிலேயே அவனைக் கண்டுகொண்டார்கள் என்றவாறு.

அவர் வருகையைச் சாம்பன் செவிவாயிலாக அறிதல்

8852. எரிகின்ற மூப்பி னாலு
மேவுண்ட நோவி னாலும்
அரிகின்ற துன்பத் தாலு
மாருயிர் படங்கி யொன்றும்
தெரிகின்ற தில்லா மம்மர்ச்
சிந்தைய னென்னும் வீரர்
வருகின்ற சுவட்டை யோர்ந்தான்
செவிகளால் வயிரத் தோளான்.

எரிகின்ற முப்பி னாலும்,
 ஏவுண்ட நோவி னாலும்,
 அரிகின்ற துன்பத் தாலும்,
 ஆர்உயிர்ப்பு அடங்கி, ஒன்றும்
 தெரிகின்றது இல்லா மம்மர்ச்
 சிந்தையன் எனினும், வீரர்
 வருகின்ற சுவட்டை ஓர்ந்தான்,
 செவிகளால்—வயிரத் தோளான்.

பொ :- (வாழ்வையே வெறுத்து) மனம் வருந்துதற்குக் காரணமான முப்பினாலும், (அதற்குமேல் உடம்பெல்லாம்) அம்புகள் பொத்திய நோவினாலும் (நண்பர்கள் எல்லாம் இறக்க நேர்ந்ததே என்று என்னுவதால், நெஞ்சைப் பிளக்கின்ற துன்பவுணர்வினாலும் அரிய உயிர்ப்பு அடங்கப்பெற்று ஒன்றும் தெரியவியலாத மயக்கமிக்க சிந்தையுடையவனாக இருந்தான் என்றாலும், வயிரமலை போன்ற தோள்களையுடைய சாம்பன், வீரர் இருவர் வருகின்ற அடையாளத்தைச் செவிகளால் ஓர்த்து அறிந்தான்.

கு :- எரிதல்-வருந்துதல். முப்பின் இயல்பு புலப்பட 'எரிகின்ற முப்பு' என்றார். அதனால் உளதாகும் துன்பம் பொறுக்கமுடியாமையால் வாழ்வையே வெறுத்து வருந்துதற்குக் காரணமானது முப்பு என்றவாறு. “வாழ நாளோடு யாண்டு பல வுண்மையின், தீர்தல் செல்லாதென் னுயிரெனப் பலபுலந்து, கோல்காலாகக் குறும்பலவொதுங்கி, நூல் விரிந்தனன் கதுப்பினன் கண் துயின்று முன்றிற் போகா முதிர்வினன் யாயும்” (புறநா—159) என முப்பின் இயல்பைப் பெருஞ்சித்திரனார் விளக்கியிருத்தல் இங்கு நினைபலாம். உடம்பின் முதிர்ச்சியினால் இயல்பாக உளதாய துன்பமும், இந்திரசித்தின் அம்பு தைத்ததால் உண்டான துன்பமும், தன்னைச் சார்ந்தோர்க்கு வந்த இறப்பைஎண்ணிக் கலங்கும் துன்பமும் ஆகிய மூவகைத் துன்பங்கட்கும் இடனாகச் சாம்பான் மயங்கிக் கண் திறக்கவியலாது வருந்திக்கிடக்கின்றனானுயினும் அவ்விருவர் வருகின்ற ஒலியைச் செவிகளால் நுண்ணிதின் உணர்ந்தான் என்றவாறு. சுவடு- அடையாளம். ஓர்தல்-நுனித்தறிதல். (17)

வருபவர் யார் எனச் சாம்பன் கருதுதல்

8853. அரக்கனோ வென்னை யானா

மண்ணலோ வனுமன் றுனோ

இரக்கமுற் றருள வந்த

தேவரோ முனிவ ரேயோ

வரக்கட வார்க ளல்லர்
மாற்றலர் மலைந்து போனார்
புரக்கவுள் ளாரே வென்னாக்
கருதினன் பொரும தீர்ந்தான்.

‘அரக்கனோ ? என்னை ஆளும்
அண்ணலோ ? அனுமன் தானோ ?
இரக்கம்உற்று அருள வந்த
தேவரோ ? முனிவ ரேயோ ?
வரக்கட வார்கள் அல்லர்
மாற்றலர் மலைந்து போனார் ;
புரக்க உள்ளாரே !’ என்னாக்
கருதினன், பொருமல் தீர்ந்தான்.

பொ :- (வருபவன்) வீடணனாகிய அரக்கனோ ? அல்லது, என்னை ஆட்கொள்ளும் பெருமையுடைய இராமனோ ? அல்லது அனுமன்தானோ ? அல்லது என்மேல் இரக்கம்கொண்டு (இத் துன்பம் நீக்கி) அருள வந்த தேவரோ ? அல்லது, முனிவர்தாமோ ? பகைவர்கள் போர்செய்து வென்று போனார் ஆதலின், அவர்கள் இவ் விரவில் வரத்தக்கவர்கள் அல்லர்; எனவே, இப்போது வருபவர் எம்மைக் காப்பாற்றும் தன்மையுள்ள அன்பரே ஆவர்’ என்ன நினைந்து துணிந்தவனுய்த் துன்பம் தீர்ந்திருந்தான்.

கு :- சாம்பன்; தன்னைச் சார்ந்தவர்களில் பிரமாத்திரத்தால் உயிர் நீங்காதிருத்தற்குரியவர் வீடணன், இராமன், அனுமன் என்ற மூவரே எனத் தெரிந்துளான் ஆதலின், அவர்களையே முன்னர் எண்ணலானான். தெரிந்த பொருளில் ஐயந்தீர, அரக்கனோ ? அண்ணலோ ? அனுமன்தானோ ? எனத் தனக்குள் ஐயுற்று வினவிக்கொண்டான். வருவோர் இம் மூவரும் இல்லை எனின், இரக்கம்கொண்டு அருள வந்த தேவராகவோ அல்லது முனிவராகவோ இருக்கலாம் என்பது சாம்பவன் துணிபு. வருபவர் அரக்கராக இருத்தல்கூடாதோ எனின் ? அவர்கள் போர்செய்து வெற்றிப்பெற்றுப் போனார் ஆதலின் வெற்றிக்கொண்டாட்டத்தில் மகிழ்வதை விடுத்து இரவில் இங்கு வாரார்; எனவே, இங்கு வருபவர் நம்மைக் காப்பாற்ற வருபவரே ஆவர்; என்று துணிந்தான் ஆதலின், பொருமல் தீர்ந்தான் ஆனால் என்க, பொருமல்-உள்ளுக்குள்ளே தேம்பி வருந்துதல். இரக்கமுற்று அருள வந்த முனிவரோ எனப் பின்னும் இயையும்.

‘உய்ந்தனம்’ என்ற குரல்கேட்டு வீடணன் என்று
சாம்பன் அறிதல்

8854. வந்தய னின்ற குன்றின்

வார்ந்துவீழ் அருவி மானச்

சிந்திய கண்ணினீர்

ஏங்குவார் தம்மைத் தேற்றி

அந்தமில் குணத்தீர் யாவி

ரணுகினி ரென்று னைய

உய்ந்தன முய்ந்தே மென்ற

வீடண னுரையைக் கேட்டான்.

வந்துஅயல் நின்ற, குன்றின்

வார்ந்துவீழ் அருவி மானச்

சிந்திய கண்ணின் நீர்

ஏங்குவார் தம்மைத் தேற்றி,

‘அந்தம்இல் குணத்தீர் யாவிர்,

அணுகினிர்?’ என்றான்; ‘ஐய!

உய்ந்தனம்! உய்ந்தோம்!’ என்ற

வீடணன் உரையைக் கேட்டான்.

பொ :- வந்து தன்பக்கத்தில் நிற்குகொண்டு, குன்றிலிருந்து பெருகி வீழ்கின்ற அருவிபோலச் சிந்திய கண்ணீரையுடையவராய் ஏங்குகின்றவர்களைத் தேற்றி, முடிவிலாத குணத்தையுடையவர்களே! என்னை அணுகிய நீவிர் யாவிர்? என்று சாம்பன் வினவினான் ‘ஐய’ வாழ்ந்தோம், வாழ்ந்தோம் என்ற வீடணன் சொல்லைக் கேள்வியுற்றான்.

கு :- குன்று போன்ற தம் உடம்பில் அருவிபோலக் கண்ணீரைப் பெருகிக்கொண்டு வீடணனும் அனுமனும் ஏங்கினர் என்க. அவர் தேம்பும் ஒலியால் அவர் வருத்தத்தை உணர்ந்தான் சாம்பன் ஆதலின், அவர்களைத் தேற்றுவானானான். தன் துன்பங்கண்டு ஏங்குகின்றவர்கள் நிரம்பிய குணத்தினரே ஆதல் வேண்டும். என்ற நம்பிக்கையால் அந்தமில் குணத்தீர்! என அவரை விளித்தான். உய்ந்தனம் உய்ந்தோம் என்ற குரல் ஒலியால் இது வீடணன் சொல் என்பதைச் சாம்பன் உணர்ந்தான் என்பார், ‘வீடண னுரையைக் கேட்டான், என்றார். கண்ணீர்விட்டு ஏங்கினராயினும் அவர் இன்னார் என அறிந்துகொள்ள இயலாமையின், பொதுவகையால் அந்தமில் குணத்தீர் என விளிக்க வேண்டியவானான். (19).

8855. மற்றய னின்றான் யாவ

னென்ன மாருதியும் வாழி

கொற்றவ வனும னின்றேன்

ரெழுதன னென்று கூற

இற்றில மைய வெல்லே

மெழுந்தன மெழுந்தே மென்னு

உற்றபே ருவகை யாலே

யோங்கினு னூற்ற முற்றான்.

‘மற்றுஅயல் நின்றான் யாவன்?’

என்ன, மாருதியும், வாழி!

கொற்றவ! அனுமன் நின்றேன்;

தொழுதனென்’ என்று கூற

இற்றிலம், ஐய, எல்லேம்

எழுந்தனம், எழுந்தேம்!” என்னு,

உற்றபேர் உவகை யாலே,

ஓங்கினுன், ஊற்றம் மிக்கான்.

பொ:- (சாம்பன்) “நினைக்கு அருகில் நின்றவன் யாவன்?” என்று வினவ, அனுமனும், ‘வெற்றியுடையவனே! வாழ்க! (வீடணன் அருகில்) அனுமன் நிற்கின்றேன்; தொழுதேன், என்று சொல்ல, (சாம்பன், “ஐய! நாம் இறந்துபட்டிலம்; எல்லேமும் உயிர்பெற்று எழுந்தோம்! எழுந்தோம்!” என்று கூறிக்கொண்டு உள்ளத்தில் உற்ற மகிழ்ச்சியாலே வலிமைமிக்கவனாய்ப் பூரித்தான்.

கு:- மற்று, அசைநிலை; பிறிது எனும் பொருளது எனலும் ஆம். அனுமன் இருந்தால் அவன் துணையால் எல்லோரும் உயிர் பெறலாம் என்ற துணிவால் ‘இற்றிலம்’ எனவும், எல்லேம் எழுந்தனம் எனவும் சாம்பன் கூறலானான். ஊற்றம்—வலிமை. ஓங்குதல். உடம்பு பூரித்தல். மேருமலையில் உள்ள மருந்தினை அனுமான் கொணர்ந்தால் எல்லோரும் உயிர்பெற்றெழுவர் என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த சாம்பனை நோக்கி, ‘வாழி கொற்றவ!’ என்று அனுமன் வாழ்த்துக் கூறியதனால் சாம்பன் எண்ணம் வெற்றிபெறுவது திண்ணம் என்ற குறிப்பும் தோன்றுதல் காணலாம். கொற்றம்—வெற்றி. முப்பினாலும் அம்புபட்ட புண்ணினாலும் கண்திறந்து பார்க்கவியலாத நிலையில் சாம்பன் இருந்தானாகலின் இருவர் வந்துள்ள என்ற குறிப்பும்புலப்பட்டு மற்றொருவர் யார்? என்று தெரியாமலிருந்தமையால் ‘மற்றயனின்றான் யாவன்?’ என்று வினவினான்.

இராமன் நிலையைச் சாம்பன் வினவியறிதல்

3856. விரிஞ்சன்வெம் படையென் றாலும்
வேதத்தின் வேத மன்னை
அரிந்தமன் றன்னை யொன்று
மாற்றில தென்னு மாற்றம்
தெரிந்தனென் முன்னே யன்னான்
செய்ததென் றெரித்தி யென்றான்
பெருந்தகை துன்ப வெள்ளத்
துயிலுளான் பெரும வென்றான்.

‘விரிஞ்சன் வெம்படை என்னாலும்,
வேதத்தின் வேதம் அன்ன
அரிந்தமன் தன்னை ஒன்றும்
ஆற்றிலது என்னும் ஆற்றல்
தெரிந்தனென் ; முன்னே, அன்னான்
செய்தது என் ? தெரித்தி’ என்றான்;
‘பெருந்தகை துன்ப வெள்ளத்
துயில்உளான், பெரும !’ என்றான்.

பொ :- ‘பிரமனுடைய கொடிய அம்பு ஆயினும் வேதத்திற்கும் மேலான வேதம் போன்றவனாகிய - பகைவரை அழிக்கவல்ல - இராமனை ஒன்றும் செய்யாது என்பதற்குரிய அவனுடைய ஆற்றலை முன்னமே தெரிந்திருக்கின்றேன் ; அவன் செய்த செயல் என்ன ? தெரிவிப்பாயாக !’ எனச் சாம்பன் வினவினான், (அனுமன்) ‘பெருமானே ! பெருந்தகையாகிய இராமன் துன்ப வெள்ளத்தினால் தோன்றிய துயிலில் இருக்கின்றான்’ (துன்பத்தினால் உணர்விழந்து கிடக்கின்றான்) என்று கூறினான்.

கு :- விரிஞ்சன்-பிரமன். மக்களுக்கு ஒழுக்கம் கற்பிப்பது வேதம் ; அவ் வேதத்திற்கும் ஒழுக்கம் கற்பிக்கும் முறையில் இராமன் ஒழுகுகின்றவன் ஆதலின். ‘வேதத்தின் வேதமன்ன அரிந்தமன்’ என்றார். ‘நின் செய்கை கண்டு நினைந்தனவோ’ நின்மறைகள். (ஆரணிய-கவந்தப்49) எனக் கவந்தன் புகழ்வது இக்கருத்தானே ஆம். வேதத்தை இயற்றிய பிரமன் அம்பு வேதத்திற்கும் வேதம் போன்ற இராமனை ஏதும் செய்யாது என்ற கருத்து இதனால் புலப்படுத்தியவாறு. ‘அரிந்தம்’ என்ற வடசொல் பகைவரை அழிப்பவன் என்னும் பொருளது ; அது அரிந்தமன் என வந்தது என்பர்

இனித் தமிழ்ச் சொல்லெனவே கொண்டு 'அரிந்தமன்' எனப் பிரித்துப் பகைவரைப் படையினால் அரிந்து வென்ற அரசன் எனப் பொருள்கூறலும் ஆம். ஆற்றிலது செய்கிலது - என்னும் ஆற்றல்-என்று எண்ணுதற்குரிய அவனது ஆற்றல், 'முன்னே தெரிந்தனென்' என்றது. தேவசபையில் முடிந்த முடிவை முன்னமே சாம்பன் அறிந்திருந்தமையைக் குறிப்பிட்டவாறு 'உன்னை நீ உனர்கிலயடியேனுனை, முன்னமே அறிகுவேன் மொழிதல் தீதது; என் எனில் இமையவர் எண்ணுக்கு ஈனமாம்' (82) எனப் பின்னர் இராமனை நோக்கி இவன் கூறுவதாலும் இதை அறியலாம். கடல் வெள்ளத்தில் துயின்று, பழகியவன், இப்போதும் துன்பவெள்ளத் துயிலுளான் என்று நயம்பட விடைகூறினானாயினும் வெள்ளம் போன்ற துன்பத்தால் உணர்விழந்து மூர்ச்சையுற்றிருக்கின்றான் என்பதே அதற்குப் பொருளாகும். "ஐயன் துன்பொடுந் துயிலன் ஆனான்" (14) என முன் வீடணன் தனக்குக் கூறியதையே அனுமன் சாம்பனுக்கு இவ்வாறு கூறினான். (21)

சாம்பன் அனுமனை மருந்து கெணக்காக எனல்

8857. அன்னவன் தன்மை கண்டா
 லாற்றுமே யாக்கை வேறே
 இன்னுயி ரொன்றே மூலத்
 திருவரு மொருவ ரேயால்
 இன்னது கிடக்கத் தாழா
 திப்பொழு திமைப்பின் முன்னம்
 கொன்னியல் வயிரத் தோளாய்
 மருந்துபோய்க் கொணர்த்தி யென்றான்.

'அன்னவன் தன்மை கண்டால்
 ஆற்றுமே? யாக்கை வேறே;
 இன்னுயிர் ஒன்றே மூலத்து
 இருவரும் ஒருவரே யால்;
 இன்னது கடக்கத் தாழாது
 இப்பொழுது இமைப்பின் முன்னம்
 கொன்னியல் வயிரத் தோளாய்
 மருந்துபோய்க் கொணர்த்தி' என்றான்.

பொ :- இராம இலக்குவர் இருவரும் தமக்கு மூலமான தெய்வ நிலையில் ஒருவரே ஆவர்; (இப்போதும்) உடம்பு மட்டுமே வேறு; இனிய உயிர் இருவருக்கும் ஒன்றே ஆகும். ஆதலால் அந்த இலக்குவன் இறந்துகிடக்கும் நிலையைக் கண்டால் ஆற்றியிருப்பானோ? (ஆற்றாது முர்ச்சையுறல் இயல்பே) வலிமை பொருந்திய வயிரம் போன்ற தோள்களையுடையவனே! இந்தத் துன்பநிலையைக் கடக்கும் படிகாலம் தாழ்த்தாது இப்போதே இமைப்பதற்குமுன் போய் மருந்து கொணர்வாயாக' என்று சாம்பன் கூறினான்.

கு :- இன்னது என்றது இலக்குவன் இறந்துகிடப்பது கண்டு இராமன் உணர்விழந்துகிடக்கும் துன்பநிலையை. 'இருவரும் ஒருவரேயால் யாக்கை வேறே உயிர் ஒன்றே ஆதலின், அன்னவன் தன்மை கண்டால் ஆற்றுமோ? இன்னது கடக்கத் தோளாய் போய் மருந்து கொணர்' எனக்கொண்டு கூட்டுக. 'மூலமான தெய்வநிலையிலும் அவதார நிலையிலும் உயிரொன்றாக இருக்கும் இருவரில் ஒருவனாகிய இலக்குவன் இறந்த தன்மையைக் கண்டால் அவனைப் பிரிவறியாத இராமன் ஆற்றாது முர்ச்சித்தல் இயல்புதானே என்று கூறி, இத் துன்பநிலையை நாம் நீங்க நீ விரைந்துசென்று மருந்து கொணர்க எனச் சாம்பன் அனுமனை நோக்கிக் கூறியவாறு. மூலத்திருவரும் ஒருவரே என்பதை, 'என்னை நீ புகலக் கேண்மோ! எங்குமாய்யாவுமாகி, மன்னிய பொருளும் யானே மறைக்கெலா முடிவும் யானே, உன்னையான் பிறிவதில்லை யொருமுறை பிரிந்து மேனான், நன்னிலா வெறிக்கும் பூனாய் நானு நாரணனு மானோம்.' 'பின்னொரு பிறப்பில் யாருமே லக்குமப் பேர் பெற்றோம் இந் நெடும் பிறப்பில் நீயும் யானுமாய் ஈண்டு நின்றோம்'' (வில்லி பாரதம். முதற்போர்-6, 7) எனக் கண்ணன் அருச்சுனன் நோக்கிக் கூறியுள்ளமையால் அறியலாம். கொன்—வலிமை. 'பெருந்தகை துன்பத் துயிலுளான், என்று அனுமன் கூறினானே அன்றி இலக்குவன் தன்மையைக் கண்டு இராமன் துன்பபொருத்துயின்றதாகக் கூறவில்லை யாயினும் சாம்பன் தன் உய்த்துணர்ச்சியினால் 'இலக்குவன் இறந்தது கண்டே இராமன் துன்ப வெள்ளத்து துயிலானான்' என்பதை உணர்ந்து இங்கு 'அன்னவன் தன்மை கண்டால் லாற்றுமோ?' என்று கூறுவானானான். கடத்தல்-வெல்லுதல்; நீங்குதல். மருந்து விரைந்து கொணர்தற்குரிய வலிமையன் அனுமன் என்பது புலப்பட 'கொன்னியல் வயிரத் தோளாய்' என விளித்தான்.

மருந்து கொணர்வதால் உளதாம் பயன்

8858. எழுபது வெள்ளத் தோரு
 மிராமனு மினைய கோவும்
 முழுதுமில் வுலக மூன்று
 நல்லற மூர்த்தி தானும்
 வழுவுவின் மன றயு முன்னால்
 வாழ்ந்தன வாகு மைந்த
 பொழுதிறை தாழா தென்சொ
 நெறிதரக் கடிது போதி.

‘எழுபது வெள்ளத் தோரும்,
 இராமனும், இனைய கோவும்,
 முழுது இவ் உலகம் மூன்றும்,
 நல்லற மூர்த்தி தானும்,
 வழுஇலா மறையும், உன்னால்
 வாழ்ந்தன ஆகும்; மைந்த !
 பொழுதுஇறை தாழாது, என்சொல்
 நெறிதரக் கடிது போதி.

பொ:- வலிமையுள்ள அனும! (மருந்து கொணர்ந்தால்) எழுபது வெள்ளம் சேனையும், இராமனும் இலக்குவனும், இம் முவுலகம் முழுவதும் நல்ல தருமதேவதையும், தவறுதல் இல்லாத வேதமும், உன்னால் வாழ்ந்தனவாகும் ; ஆதலால், சிறுதுபோழ்தும் காலம் தாழ்த்தாது என்சொல் நினக்கு வழியைக் கொடுக்க விரைந்து செல்வாயாக.

கு :- மருந்து கொணர்ந்தால் இறந்துகிடக்கும் இலக்குவனும் எழுபதுவெள்ளம் வானாரும் எழுவர்; இலக்குவன் எழுந்தால் இராமனும் துன்பம் நீங்கி எழுவான்; அவனால் முவுலகமும் தருமமும் வேதமும் பாதுகாக்கப்பட்டு இடைபூறின்றி வாழும் என்பான். ‘உன்னால் வாழ்ந்தனவாகும்’ எனப் புகழ்ந்து கூறினான் சாம்பன். மைந்து-வலிமை. மருந்து விரைந்து கொணர்தற்குரிய வலிமையுடமை நினைப்பிக்க அனுமனை மைந்த! என விளித்தவாறு. இறைப்பொழுது என மாறுக; சிறிதுபொழுது என்பது பொருள். யான் சொல்லும் நெறியில் போதி என்பான் ‘என் சொல் நெறிதரக் கடிது போதி’ என்றான். சொல் நெறிதர என்றது இயக்குந் போலக் கூறியது.

சாம்பன் மருத்துமலைக்கு வழிகூறல்

8859. பின்புளதிக் கடலென்னப் பெயர்ந்ததற்பி
 னியோசனைகள் பேச நின்ற
 ஒன்பதினா யிரங்கடந்தா லிமயமெனுங்
 குலவரையை யுறுதி யற்றால்
 தன்பெருமை யோரிரண்டா யிரமுளதி
 யோசனைபின் றவிரப் போனால்
 முன்புளயோ சனையெல்லா முற்றினைபொற்
 கூடஞ்சென் றுறுதி மொய்ம்ப.

‘ பின்புளது இக்கடல் என்னப் பெயர்ந்ததற்பின்
 யோசனைகள் பேச நின்ற
 ஒன்பதினாயிரம் கடந்தால், இமயமெனும்
 குலவரையை உறுதி; உற்றால்,
 தன்பெருமை ஓர்இரண்டாயிரம் உளது
 யோசனை; பின்தவிரப் போனால்,
 முன்புள யோசனைஎல்லாம்முற்றினை,
 பொற்கூடம்சென்று உறுதி’ மொய்ம்ப !

பொ:- வலிமையுடைய அனும்! இத் தென்கடல் பின்புளது
 என்னுமாறு கடந்து சென்றபின் கண்டோர் சொல்லும்படி நின்ற
 யோசனைகள் ஒன்பதினாயிரம் கடந்தால், இமயம் என்கின்ற சிறந்த
 மலையை அடைவாய்; அவ்வாறு அடைந்தால், அந்த இமயத்தின்
 பரப்பு இரண்டாயிரம் யோசனை உளது; அது பின் நிற்க முற்
 பட்டுச் சென்றால், நின் முன்பு உள்ள யோசனைகள் எல்லாவற்றையும்
 கடந்து போனால், ஏமகூடமலையைச் அடைவாய்.

கு:- இக் கடலைக் கடந்தபின் என்பான், ‘பின்புளதிக்கடல் என்
 னப் பெயர்ந்ததற்பின்’ என்றான். தென்கடலுக்கும் இமயமலைக்கும்
 உள்ள தொலைவு ஒன்பதினாயிரம் யோசனை என்றவாறு. இமயத்தின்
 பரப்பு இரண்டாயிரம் யோசனை. ஏமக்கூடமலை இமயமலைக்கு அப்
 பால் பல யோசனைத் தொலைவு உளது. ஒன்பதினாயிரம் என்பர்.
 ஏமம், பொன் ஆதலின் ஏமகூடமலையைப் பொற்கூடம் என்ற பெய
 ராற் கூறினார். யோசனை என்பது ஒன்பது கல் தொலைவு என்பர்.

8860. இம்மலைக்கு மொன்பதினா யிர முளதால்
 யோசனையி னிடத மென்னும்
 செம்மலைக்கு முளவாய வத்தினையோ
 சனை கடந்தாற் சென்று காண்டி-
 எம்மலைக்கும் பெரிதாய வடமலையை
 யம்மலையி னகல மெண்ணின்
 மொய்ம்மைந்த திரடோளாய் முப்பத்தீ
 ராயிரயோ சனையின் முற்றும்.

இம்மலைக்கும் ஒன்பதினாயிரம் உளதாம்
 யோசனையின் னிடதம் என்னும்
 செம்மலைக்கும் உளவாய அத்தனை
 யோசனை கடந்தால் சென்றுகாண்டி.
 எம்மலைக்கும் பெரிதுஆய வடமலையை ;
 அம்மலையின் அகலம் எண்ணின்,
 மொய்ம்மைந்த திண்தோளாய் ! முப்பத்தீ
 ராயிரம் யோசனையின் முற்றும்.

பொ :- வலிமை மேற்கொண்ட திண்ணிய தோளினையுடைய
 வனே! இந்த ஏமகூட மலையிலிருந்து ஒன்பதினாயிரம் யோசனை
 தொலைவில் னிடதம் என்னும் செம்மலை உளது; அந்தச் செவ்விய
 னிடத மலையில் நின்று ஒன்பதினாயிரம் யோசனை கடந்து போனால்,
 எல்லா மலைகளுக்கும் பெரியதாய் மேருமலையைச் சென்று காண்பாய்;
 அம் மேருமலையின் அகலம் எண்ணினால் முப்பத்திரண்டு ஆயிரம்
 யோசனையில் முடிவு அடையும்.

கு :- ஏமகூடத்திலிருந்து ஒன்பதினாயிரம் யோசனைத் தொலை-
 வில் னிடதமலையும் னிடதமலையிலிருந்து ஒன்பதினாயிரம் யோசனைத்
 தொலைவில் மேருமலையும் உளது. மேருமலையின் அகலம் முப்பத்
 திரண்டாயிரம் யோசனைப் பரப்புளது. மொய்-வலிமை. மலைதல்-
 மேற்கொள்ளுதல். இனி, மொய்ம்மைந்த என்பதற்குப் போர்புரிந்த
 என்று பொருள் கூறலுமாம். (25)

8861. மேருவினைக் கடந்தப்பா லொன்பதினா
 யிரமுளயோ சனையை விட்டால்
 நேரணுகு நீலகிரி தானிரண்டா
 யிரமுளயோ சனையி னிற்கும்

மாருதிமற் றதற்கப்பால் யோசனை நா
 லாயிரத்து மருந்து வைகும்
 கார்வரையைக் காணுதிமற் றதுகாண
 வித்த யர்க்குக் கரையுங் காண்டி.
 மேருவினைக் கடந்து, அப்பால் ஒன்பதினாயிரம்
 உளயோ சனையை விட்டால்,
 நேர்அணுகும் நீலகிரி ;தான் இரண்டாயிரம்
 உளயோ சனையின் நிற்கும்;
 மாருதி !மற்று அதற்குஅப்பால் யோசனை
 நாலாயிரத்து மருந்து வைகும்
 கார்வரையைக் காணுதி ;மற்று அதுகாண
 இத்துயர்க்குக் கரையும் காண்டி.

பொ :- மாருதி! மேருமலையைக் கடந்து அப்பால் உள்ள ஒன்
 பதினாயிரம் யோசனையைக் கடந்தால் நீலகிரி நினக்கு நேராக நெருங்
 கும்; அந் நீலகிரிதான் இரண்டாயிரம் ஆக உள்ள யோசனை அளவில்
 பரவிநிற்கும்; அந் நீலகிரிக்குஅப்பால் நாலாயிரம் யோசனைத் தொலை
 வில் மருந்து தங்கியுள்ள கரிய மருத்துமலையைக் காண்பாய்; அம்
 மலையைக் காணவே இந்தத் துயர்க்கடலுக்குக் கரையையும் காண்
 பாய்.

கு :- மேருமலைக்கும் நீலமலைக்கும் ஒன்பதினாயிரம் யோசனை ;
 நீலமலையின் பரப்பு இரண்டாயிரம் யோசனை. நீலமலைக்கும்
 மருத்துமலைக்கும் நாலாயிரம் யோசனை. மருந்து வைகும் கார்வரை
 என்றது மருத்துமலையை. மருத்துமலையைக் கண்டு அதிலுள்ள
 மருந்தைக் கொணர்ந்த அளவில் இறந்த இலக்குவன் முதலியோரும்
 மூர்ச்சித்த இராமனும் வலிமைபெற்று எழுதல் திண்ணம் ஆதலின்,
 ‘அதுகாண இத்துயர்க்குக் கரையுங் காண்டி’ என்றான். கரை
 யென்ற குறிப்பால் துயரைக் கடலாக உருவகஞ் செய்தமையுய்த்து
 ணர வைத்தமையின் இது குறிப்புருவகம் எனப்படும். தென்கட
 லிலிருந்து எண்பத்தையாயிரம் யோசனை தொலைவில் மருத்துமலை
 இருப்பதாக இங்குக்கூறிய கணக்கால் அறியலாம். (26)

நால்வகை மருந்துகளின் நல் இயல்பு கூறுதல்

8862. மாண்டாரை யுய்விக்கு மருந்தொன்று

முடல்வேறு வகிர்க ளாகக்

கீண்டாலும் பொருந்துவிப்ப தொருமருந்தும்

படைக்கலங்கள் கிளைப்ப தொன்றும்

மீண்டேயும் தம்முருவே யருளுவதோர்
மெய்ம்மருந்து முளநீ வீர
ஆண்டேகிக் கொணர்தியென வடையாளத்
தொடுமுறைத்தா னறிவின் மிக்கான்.

‘மாண்டாரை உய்விக்கும் மருந்து ஒன்றும்,
உடல்வேறு வகிர்கள் ஆகக்
கீண்டாலும் பொருந்துவிக்கும் ஒருமருந்தும்,
படைக்கலங்கள் கிளைப்பது ஒன்றும்;
மீண்டேயும் தம்உருவை அருளுவதுஓர்
மெய்ம்மருந்தும், உள; நீ, வீர!
ஆண்டுஏகிக் கொணர்தி’ என அடையாளத்தொடும்
உரைத்தான், அறிவின் மிக்கான்.

பொ :- அறிவில் மிக்கவனான சாம்பன் — ‘இறந்தவரை உயிர்
பெறச்செய்யும் மருந்து ஒன்றும், உடம்பு வெவ்வேறு பிளவுக
ளாகக் கிழிந்தாலும் முன்போலப் பொருத்தச் செய்யும் மருந்து ஒன்
றும், (உடம்பில் தைத்திருக்கும்) படைக்கலங்களை வெளிப்படுத்து
மருந்து ஒன்றும், மீண்டும் தம் முன்னைய உருவையே கொடுக்கும்
உண்மை மருந்தும் அங்கு உள்ளன; வீர! நீ அங்குச் சென்று
அவற்றைக் கொணர்வாயாக’ என அவற்றின் அடையாளத்தோடும்
(அனுமனுக்குச்) சொன்னான்.

கு :- 1. உயிர் கொடுப்பது; 2. பிளந்த உடம்பை ஒன்று
படுத்துவது; 3. உடம்பில் தைத்துள்ள படைக்கலங்களை அகற்று
வது, 4. வேறுபட்ட உருவை முன்போல் செய்வது என்ற நான்கு
மருந்துகளைக் கூறியதோடு அவ்வம் மருந்துக்குரிய அடையாளத்தை
யும் சாம்பன் கூறினன் என்றவாறு. இம் மருந்துகளின் இயல்பை
யும் இடத்தையும் அடையாளத்தையும் நினைவிற் கொண்டிருந்து
தெளிந்து கூறுதற்கு உரிமை தோன்றச் சாம்பனை இங்கு ‘அறிவின்
மிக்கான்’ என்ற பெயரால் கூறினார். (27)

சாம்பன், இம் மருந்துகளைப்பற்றித் தான் அறிந்த
வரலாற்றைக் கூறியது

8863. இன்னமருந் தொருநான்கும் டயோததியைக்
கலக்கியஞான் நெழுந்த தேவர்
உன்னியமைத் தனார்மறைக்கு மெட்டாத
பரஞ்சடரில் வுலக மூன்று;

தன்னிருதா ளுள்ளடக்கிப் பொலிபோழ்தின்
யான்முடி சஞ் சாற்றும் வேலை
அன்னவைகண் டுயாவுதலுந் தொன்முனிவ
ரவற்றியலெற் கறிவித் தாரால்.

‘இன்னமருந்து ஒருநான்கும், பயோத்தியைக்
கலக்கியனூன்று, எழுந்த; தேவர்
உன்னிஅமைத்தனர்; மறைக்கும் எட்டாத
பரஞ்சுடர் இவ்உலகம் முன்றும்
தன்இருதாள் உள்அடக்கிப் பொலிபோழ்தின்
யான்முரசம் சாற்றும் வேலை,
அன்னவைகண்டு, உயாவுதலும், தொல்முனிவர்
அவற்றுஇயல் எற்கு அறிவித்தாரால்.

பொ :- இத் தன்மையுடைய மருந்து ஒருநான்கும், பாற்கடலைக்
கடைந்து போன்றும் அப் பாற்கடலிலிருந்து எழுந்தன; தேவர்கள்
அவற்றின் பயனை நினைந்து அவற்றை அம் மலையில் அமையுமாறு
செய்தனர்; வேதங்கட்கும் எட்டாத திருமால் இவ்வுலகம் முன்றையும்
தன் இரண்டு அடிக்குள் அடக்கிக்கொண்டு நின்றபோது (முவுலகும்
திருமாலுக்குரிமையான செய்தியைச் சொல்லித் திரிந்து) முரசம் சாற்
றியபோது, அம் மருந்தினைக்கண்டு அவற்றைப்பற்றிக் கேட்ட
போது பழைய முனிவர்கள் அம் மருந்தின் இயல்புகளை எனக்கு
அறிவித்தார்கள்.

கு :- பயோததி—பாற்கடல். திருமால் மாவலிபால் முவடி மண்
தானம்பெற்றுப் பேருருவெடுத்து முவுலகும் ஈரடியால் அளந்து
கொண்டபோது அந் நிகழ்ச்சியைச் சாம்பன் உலகெலாந்திரிந்து
முரசறைந்து சாற்றினான்; அவ்வாறு சாற்றும்போது மருத்துமலையில்
இருக்கும் மருந்துச் செடிகளைச் கண்டு முனியர்களை வினவ அவர்கள்
அம் மருந்தின் இயல்புகளைச் சாம்பனுக்கு விளக்கினர் என்றவாறு.
இச் செய்யுள் கதை நிகழ்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது. அன்று ஆகலா
னும், சொற்போசகும் வேறுபட்டே இருந்தலானும், இடைச் செருக
லாக இருக்கலாம் போலும்.

(28)

8854. இம்மருந்து காத்துறையுந் தெய்வங்க

ண்ணிலவா விரங்கா யார்க்கும்

நெய்ம்மருங்கு படரகில்லா நெடுநேமிப்

படையுமவற்றுடனே நிற்கும்

பொய்ம்மருங்கி னில்லாதாய் புரிகின்ற
காரியத்தின் பொருளை நோக்கிக்
கைம்மடங்கு தொடர்ந்துன்னைக் காவாயென்றப்
புறம்போய்க் கரக்கு மென்றோ.

‘ இம்மருந்து காத்துஉறையும் தெய்வங்கள்
எண்ணிலவால்; இரங்கா, யார்க்கும்;

நெய்ம்மருங்கு படரகில்லா நெடுநேமிப்
படையுமவற் றுடனே நிற்கும்;

பொய்ம்மருங்கின் நில்லாதாய்! புரிகின்ற
காரியத்தின் பொருளை நோக்கிக்

கைம்மருங்கு தொடர்ந்துஉன்னைக் ‘காவாய்’ என்று
அப்புறம்போய்க் கரக்கும் என்றான்.

பொ:- இந்த மருந்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் தெய்வங்கள்
கணக்கிலாதன ; அவை யார்க்கும் இரக்கம் கொள்ளா; யாரும் தன்
பக்கத்தே நெருங்க இயலாததும் நெய் பூசப்பட்டதும் ஆகிய நெடிய
சக்கரப்படையும் அத் தெய்வங்களுடனே காத்துநிற்கும்; பொய்யின்
பக்கத்தில் நில்லாத மெய்மையுடையவனே! நீ செய்கின்ற செயலின்
பயனை நோக்கி அத் தெய்வங்கள்உன்னை இருகைகளின் பக்கத்திலும்
தொடர்ந்து நின்று ‘இம் மருந்தை மீட்டும் கொணர்ந்து கெடாமல்
காப்பாயாக’ என்று சொல்லிவிட்டு அப்புறம் சென்று மறைந்து
கொள்ளும் என்று கூறினான்.

கு :- நெய் பூசப்படுதலும் பிறர் நெருங்க இயலாமையும் சக்கரப்
படைக்குக் கூறிய சிறப்புகளாகும். அனுமன் பொய்யர் தொடர்பு
கொள்ளாமல் மெய்யர் தொடர்பு கொண்டவன் ஆதலாலும், அவன்
செய்கின்ற செயல் உலக முழுமைக்கும் நன்மைபயக்கும் தன்மை
யது ஆதலாலும் அத் தெய்வங்கள் அம் மருந்தை மீண்டும்
கொணர்ந்து இங்கு வைத்துக் காப்பாற்றுமாறு அவனை வேண்டிக்
கொண்டு பின் மறைந்துவிடும் என்றவாறு. அத் தெய்வங்கள் அனு
மன் கண்முன் வாராமல் அவன் கைப்பக்கத்தே நின்று அம் மருந்தை
அழியாமல் காக்குமாறு கூறிவிட்டு மறையும் என்றது, அத் தெய்
வங்களால் அனுமனுக்குத் தீங்கொன்றும் நிகழாது என்பதைப்
புலப்படுத்தியவாறு. யார்க்கும் இரங்காத அத் தெய்வங்கள் அனு
மனுக்குத் துணை நிற்கும் என்றவாறு.

மாருதி மருத்துமலை கொணரப் பேருருவெடுத்தல்

3865. ஈங்கிதுவே பணியாகி னிறந்தோரும்
பிறந்தோரே யெங்கோற் கியாதும்
தீங்கிடை யூ றெய்தாமற் றெருட்டுதிர்போ
யெனச்சொல்லி யவரைத் தீர்ந்தான்
ஓங்கினன்வா னெடுமுகட்டை யுற்றனன்பொற்
ரோளிரண்டுத் திசையோ டொக்க
வீங்கினவா காயத்தை விழுங்கினனே
யெனவளர்ந்தான் பேதம் போல்வான்.

‘ஈங்குஇதுவே பணிஆகில், இறந்தோரும்
பிறந்தோரே: எம்கோற்கு யாதும்,
தீங்குஇடையூறு எய்தாமல், தெருட்டுதிர்போய்’
எனச்சொல்லி, அவரைத் தீர்ந்தான்
ஓங்கினன் வான்நெடுமுகட்டை உற்றனன்,
பொன் தோள்இரண்டும் திசையோடுஒக்க
வீங்கின; ஆகாயத்தை விழுங்கினனே
எனவளர்ந்தான்—வேதம் போல்வான்.

பொ :- “யான் இவ்விடத்துச் செய்யவேண்டிய பணி இதுவே யானால், இப்போது இறந்துகிடப்பவர் எல்லோரும் மீண்டும் இறப்பு நீங்கி எழுந்தவரே யாவர்; எம் கோனாகிய இராமனுக்கு தீங்குவரத் தக்க இடையூறு ஏதும் எய்தாதபடி போய்த் தெளிவுபடுத்துங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டு வேதம் போல்பவனாகிய அனுமன், அவர்களை விட்டு நீங்கி உயர் ஓங்கி வானத்தின் நெடிய முகட்டை அடைந்தான்; அவன் தோள்கள் இரண்டும் திசைகளின் அளவோடு ஒக்கப் பருத்தன; ஆகாயத்தை இடமில்லாமல் விழுங்கிவிட்டான் என்னுமாறு பேருரு எடுத்து வளர்ந்தான்.

கு :- மருத்துமலை கொணர்தல் அனுமனுக்கு எளிதாகலின் இறந்தவர் யாவரும் உயிர்பெறுதல் திண்ணம் என்ற கருத்தால் ‘இறந்தோரும் பிறந்தோரே’ என இறந்தகாலத்தால் கூறினான்; இது தெளிவு பற்றிவந்த கால வழுவமைதி. பிறந்தோர் என்பது உயிர்பெற்றவர் என்னும் கருத்தினது. அனுமன் கல்லாத கலையும் வேதக்கடலும் உலகத்து இல்லாதனவையாகலின் அவனை ‘வேதம் போல்வான்’ எனச் சிறப்பித்தார். ஆகாய முழுமையும் அனுமன் வடிவமாகவே விளங்குதலின் ‘ஆகாயத்தை விழுங்கினனே’ எனக்

கண்டோர் கருதுவர் என்றபடி. 'விண்ணை விழுங்கிய முலையார்' (நாகபாசம்—280) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத் தகும். திசையின் எல்லாவரையில் தோள்கள் வளர்ந்து பருந்தன என்பார், 'தோளி ரண்டும் திசையோ டொக்க வீங்கின' என்றார். (30)

அனுமனது பேருருவின் பெருமை

8866. கோளோடு தாரகைகள் கோத்தமைத்த

மணியாரக் கோவை போன்ற

தோளோடு தோளகல மாயிரயோ

சனையளவுச் சொல்ல வொண்ணு

தாளோடு தாள்பெயர்க்க விடமிலதா

யினதிலங்கை தடக்கை வீச

நீளோடு திசைபோதா விசைத்தெழுவா

னுருவத்தி நிலையீ தம்மா.

கோளோடு தாரகைகள், கோத்து அமைத்த

மணிஆரக் கோவை போன்ற;

தோளோடு தோள்அகலம் ஆயிரம் யோசனை

அளவு சொல்ல ஒண்ணு;

தாளோடு தாள்பெயர்க்க, இடம்இலது

ஆயினது இலங்கை; தடக்கைவீச,

நீளோடு திசைபோதா ; விசைத்து எழுவான்

உருவத்தின் நிலைது அம்மா.

பொ :- விண்ணில் விளங்கும் நவகோள்களும் நட்சத்திரங் களும் (அனுமனது மார்பிற்கு அணியாகக்) கோத்து அமைத்த மணியும் முத்தும் கலந்தமலைபோன்று விளங்கின. ஒரு தோளி லிருந்து மற்றொரு தோளுக்கு உள்ள அகலம் ஆயிர யோசனை அளவு எனவும் சொல்ல ஒண்ணுதவையாய் விரிந்திருந்தன ; ஊன்றிய அடியோடு மற்றொரு அடியைப் பெயர்த்து வைக்க இடம் இல்லாத தாகியது இலங்கை; அவன் பெரிய கைகளை வீச நீண்டு ஓடுகின்ற திசைகள் போதாவாயின. (மருத்துமலை கொணர) விரைந்து எழு கின்ற அனுமனது பேருருவத்தின் நிலை இதுவாகும்.

கு :- அம்மா, வியப்பிடைச் சொல். கோள்கள் முத்துப் போன்றன ; விண்மீன்கள் மணிகளைப் போன்றன என்றவாறு. மணி-மாணிக்கமணி. ஆரம்-முத்து. மணிஆரக் கோவை என்றது,

மணியும் முத்தும் விரவக் கோத்தமலை என்றவாறு. கோள் என்றது ஞாயிறும் திங்களும், செவ்வாயும் புதனும் வியாழனும் வெள்ளியும் சனியும் ஆகிய கிரகங்களை. இராகு கேதுக்கள் ஒளிக் கிரகங்கள் அல்லவாதலின் அவற்றை விடுத்து ஏழு கிரகங்களையே கொள்க. தாரகைகள் என்பன அசுவனி, பரணி போன்ற விண்மீன்களை. அனுமன் பேருருவம் நட்சத்திர மண்டலத்தையும் தாண்டிச் சென்றது ஆகலின் கோள்களும் நாள்களும் அவன் மார்பில் அணிந்த மணிமுத்தமலை போன்றன என்க. ‘மரந்தொறும் மின்மினிக் குலம் மொய்த்துளவாமென முன்னும் பின்னரும், தொத்தின தாரகை மயிரின் சுற்றெலாம்’ (சுந்தர - உருக்காட்டுப்-11) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத் தகும். அனுமனது பேருருவின் பெருமை கூறியவாறு. (31)

8867. வால்விசைத்து கைந்நிமிர்த்து வாயிணையும்

சிறிதகல வகுத்து மானக்

கானிலத்தி னிடைபூன்றி யுரநெருக்கிக்

கழுத்திணையுஞ் சுருக்கிக் காட்டித்

தோன்மயிர்க்குந் தளம்சிலிர்ப்ப விசைத்தெழுந்தா

னவ்விலங்கை துளங்கிச் சூழ்ந்த

வேலையிற்புக் கழுந்திய தோர் மரக்கலம்போற்

சுரித்துலைய விசயத் தோளான்.

வால் விசைத்து, கைந்நிமிர்த்து, வாயிணையும்

சிறிதுஅகல வகுத்து, மானக்

கால் நிலத்தினிடை ஊன்றி, உரம்நெருக்கி

கழுத்திணையும் சுருக்கிக் காட்டி

தோல் மயிர்க்குந்தளம் சிலிர்ப்ப, விசைத்து

எழுந்தான், அவ்விலங்கை, துளங்கிச்சூழ்ந்த

வேலையில் புக்கு அழுந்தியதுஓர் மரக்கலம்போல்

சுரித்துஉலைய—விசயத் தோளான்.

பொ :- வெற்றி பொருந்திய தோலையுடைய அனுமன்:-தன் வாலினை விசைத்துக்கொண்டு, கைகளை நீட்டிக்கொண்டு, வாலினையும் சிறிது விரிந்திருக்குமாறு செய்துகொண்டு, பெருமை பொருந்திய கால்களை நிலத்தில் ஊன்றிக்கொண்டு, மார்பினை நெருக்கிக் கொண்டு, தோலில் உள்ள மயிர்க்கூச்சுகள் சிலிர்க்க, அந்த இலங்கை அசைவுற்று, கடலில் புகுந்து அழுந்தியதொரு கப்பல் போல், சுழன்று வருந்த, விரைவுற்று எழுந்தான்.

கு :- விண்வழிப் பாயந்துசெல்ல அனுமன் எழுங்கால் அவனுடம்பில் தோன்றிய வேறுபாடுகளை உணர்த்தியவாறு. குந்தளம்-மயிர்க்கூச்சு. விசயத் தோளான் விசைத்தெழுந்தான் என இயையும். கடல் சூழிலங்கை மாநகரம், கடலில் முழுகும் கப்பல்போலச் சுழன்று அலைந்து வருந்தியது என உவமை கூறி விளக்கியவாறு. “பாரிடை யழுந்துகின்ற படர்நெடும் பனிமரக்குன்றம், கூருகிர்க் குவவுத்தோளான் கூம்பெனக் குமிழி பொங்க, ஆர்கலி அழுவத் தாழங் கலமென லாயிற்றன்றே” (கடருஷ-9) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத் தரும். (32)

அனுமனது வேகத்தால் நிகழ்ந்தவை

8868. கிழிந்தனமா மழைக்குலங்கள் கீண்டதுநீண்
டகல்வேலை கிழக்கு மேற்கும்
பொழிந்தனமீன் ரெடர்ந்தெழுந்த பொருப்பிணமுந்
தருக்குலமும் பிறவும் பொங்கி
அழிந்தனவா னவர்கான மாகாயத்
திசையனில்பே ரசனி யென்ன
விழுந்தனநீர்க் கடலழுந்த வேறினமேற்
கீறினபோய்த் திசைக ளெல்லாம்.

கிழிந்தன, மாமழைக்குலங்கள், கீண்டது, நீண்டு
அகல்வேலை; கிழக்கும் மேற்கும்;
பொழிந்தன, மீன்; தொடர்ந்துஎழுந்த, பொருப்பு
இனமும், தருக்குலமும், பிறவும், பொங்கி;
அழிந்தன வானவர் மானம், ஆகாயத்
திசையினில்பேர் அசனி என்ன
விழுந்தன, நீர்க் கடல் அழுந்த; ஏறினமேல்,
கீறினபோய்த் திசைகள் எல்லாம்.

பொ :- (அனுமன் விசைத்தெழுதலும்) பெரிய மேகக் கூட்டங்
கள் கிழிந்தன ; நீண்டு அகன்றுள்ள தென்கடல், கிழக்கும் மேற்
குமாகி பிரிந்து கிழிந்தது ; விண்மீன்கள் உதிர்ந்தன ; மலை
இனங்களும் பிறவும் கிளர்ந்து தொடர்ந்து எழுந்தன ; தேவர்
களின் விமானம் ஆகாயத்தின் நடுவே அழிந்தனவாய் பெரிய இடி
யைப்போல நீர்க் கடலில் அழுந்த விழுந்தன ; (அதனால் கடல் நீர்)
மேல் ஏறினவாய்த் திசைகளை எல்லாம் கிழித்தன.

கு :- மழைக்குலம் என்றது மேகக் கூட்டத்தை. வேலை கிழக்கும் மேற்கும் நீண்டது என்க. இலங்கையிலிருந்து வடக்கு நோக்கி அனுமன் பாய்ந்து செல்லுங்கால் எழுந்த காற்றால் தென்கடல் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் ஒதுங்கின என்பார், 'நீண்டகல்வேலை கிழக்கும் மேற்கும் நீண்டது' என்றார். தேவர்கள் ஏறியிருந்த விமானம் கடலில் வீழ்ந்தபோது எழுந்த ஒலி இஃ ஓசை போன்றிருந்தது என்க. வானவாயினம் ஆகாயத் திசையினில் அழிந்தனவாய் அசனி என்ன நீர்க்கடல் அழுந்த விழுந்தன என்க. விமானம் விழுந்த வேகத்தில் கடலினின்று மேலேறிய நீர் திசைதொறும் பரவி நிலத்தைக் கிழித்தன என்றவாறு.

(33)

8369. பாய்ந்தனனங் கப்பொழுதே பருவரைக

ளெனைப்பலவும் வடபா கத்துச்

சாய்ந்தனபே ருடற்பிறந்த சண்டமா

ருதம்வீசத் தாதை சால

ஓய்ந்தனனென் றுறைசெய்ய விசும்பூடு

படர்கின்ற னுருவே கத்தால்

காய்ந்தனவே லைகண்மேகங் கரிந்தன வெந்

தெரிந்தபெருங் கான மெல்லாம்.

பாய்ந்தனன், அங்கு அப்பொழுதே;

பருவரைகள் எனைப்பலவும் வடபாகத்துச்

சாய்ந்தன'பேர்உடல் பிறந்த

சண்டமாருத வீச தாதைசால

ஓய்ந்தனன்' என்று உரை செய்ய,

விசும்பூடு படர்கின்றான் உருவேகத்தால்,

காய்ந்தன வேலைகள்; மேகம் கரிந்தன;

வெந்துஎரிந்தே பெருங்கானம் எல்லாம்.

பொ :- அவ்விடத்து அப்பொழுதே பாய்ந்தனன் ; அவனது பேருடலில் பிறந்த பெருங்காற்று விசதலால் பருத்த மலைகள் எல்லாம் வடக்குப் பக்கமாகச் சாய்ந்தன; தந்தையாகிய காற்றுக் கடவுளும் மிகவும் ஓய்ந்தான் என்று கண்டோர் சொல்லுமாறு விரைந்து விண்வழியே செல்கின்ற உருவத்தின் வேக வெப்பத்தால் கடல்கள் வறண்டு காய்ந்தன; மேகங்கள் கரிந்து போயின ; பெரிய காடுகள் எல்லாம் வெந்து எரிந்தன.

கு :- அனுமன் வடதிசைக்கண் பாய்ந்துசெல்லும் வேகத்தால் தோன்றிய காற்றினால் மலைகள் எல்லாம் வடக்கு நோக்கிச் சாய்ந்தன என்றவாறு. அனுமன் செல்லும் வேகம் வாயுவேகத்தினும் மிக்கிருப்பதால் தந்தை மிகவும் வேகத்தால் குறைந்துவிட்டான் என்று கண்டோர் சொல்லுவர் என்றவாறு. படர்தல்-செல்லுதல். விரைந்து செல்லும்போது காற்றுப் பிறப்பது போலவே வெப்பமும் பிறக்கும் ஆதலின் அனுமன் வேகத்தில் தோன்றிய வெப்பத்தால் கடல் காய்ந்ததாகவும் மோம் கரிந்ததாகவும் கானம் வெந்து எரிந்ததாகவும் கூறினார். ஓய்தல்-சுருங்குதல்; உள்ளதனுணுக்கம் என்பர்.

(34)

அனுமன் பேருருவத்தை நோக்கித் தேவர் புகழ்தல்

8870. கடன் முன்னே நிமிர்ந்தோடக் கால்பின்னே
தொடர்ந்தோடக் கடிதிற் செல்வான்
உடன் முன்னே செலவுள் ளங் கடைக்குழையாய்ச்
செலச் செல்வா னுருவை நோக்கி
அடன் முன்னே தொடங்கியநா ளாழ்கட ல்கு
ழிலங்கையெனு மரக்கர் வெகும்
திடன் முந்நீ ரிடைப்படுத்து மறித்திலந்
துயரென்றார் தேவ ரெல்லாம்.

கடன் முன்னே நிமிர்ந்துஓட, கால்பின்னே
தொடர்ந்துஓட, கடிதின் செல்வான்
உடல் முன்னேசெல, உள்ளம் கடைக்குழையாய்ச்
செல,செல்வான் உருவை நோக்கி,
'அடல் முன்னே தொடங்கியநாள், ஆழ்கடல்,தழ்
இலங்கைஎனும் அரக்கர் வாழும்
திடல் முந்நீர் இடைப்படுத்து மறித்திலந்
நம்துயர் என்றார் தேவர்எல்லாம்.

பொ :- (விரைந்து மருந்தைக் கொணரவேண்டும் என்னும்) கடமை உணர்ச்சி முன்னே நிமிர்ந்து ஓடா நிற்க, கால்கள் அக் கடமையுணர்ச்சிக்குப் பின்னே தொடர்ந்து ஓடா நிற்க, விரைந்துசெல்லும் பொருட்டு உடம்பு அக் கால்களுக்கு முன்னே செல்லா நிற்க, மனம் கடைசியாக வேகங்குறைந்ததாக பின் செல்ல விரைந்து செல்கின்றவனாகிய அனுமனது உருவப் பெருமையை

நோக்கித் தேவரெல்லாம், “அரக்கரைக் கொல்லும் போர்த்தொழிலை முன்னே தொடங்கிய நாளில், ஆழ்ந்த கடலால் துழப்பட்ட இலங்கை என்கின்ற அரக்கர் வாழ்கின்ற தீவினை எடுத்துக் கடலிடை வீழ்த்தி நம் துயரைத் தடுத்திலனே” என்று அவன் உருவினைப் புகழ்ந்து கூறினர்.

கு:- அனுமன் தன் உள்ளத்தினும் விரைந்து சென்றமை முன்னிரண்டடிகளால் புலப்படுத்தியவாறு. கடன் என்றது, விரைந்து மருந்தைக் கொணரவேண்டும் என்னும் கடன்மையுணர்ச்சியை; ஆகுபெயர். கடிதிற செய்வான் என்புழி ‘வான்’ வினையெச்சவிருதி. கடைக்கூழை என்றது, கடைசியில் வரும் கூழைப் படை போன்று வேகங்குறைந்த நிலையையுணர்த்தியது. குழை முதல் குறுகியது வேகம் மிக்கது என்று சொல்லப்படும் மனம் அனுமனது உடம்பினும் பிற்பட்டுவிட்டது என்பார் ‘உள்ளங்கடைக் குழையாய்ச் செல்’ என்றார். உருவப் பொருளாகிய உடம்பு அருவப் பொருளாகிய உள்ளத்தினும் முந்திச்சென்றது என்று அதன் வேகத்தைப் புலப்படுத்தியவாறு. அடல்-கொல்லுதல்; இங்குப் போரை உணர்த்தியது. அனுமனுடைய பேருருவைக் கண்ட தேவர்கள், போர் தொடங்கிய முதல் நாளிலேயே அனுமன் இந்த பேருருவு எடுத்து இலங்கைத் தீவைக் கடலில் போட்டு நம் துயரைத் தடுத்திருக்கலாமே; அது செய்யாது போயினனே! என அனுமனது பேருருவை வியந்து புகழ்ந்தவாறு. அனுமனது பேருருவம் இலங்கைத் தீவை எடுத்துக் கடலில் போடத்தக்க பெருமையுடையது என்றவாறு. எளிதில் செய்யத்தக்க அச் செயலைச் செய்து நம் துயரைத் துடைத்தற்குரிய அனுமன், அது செய்யாது தாழ்ந்து இத்தகைய துன்பம் நேர்ந்தபின் இவ்வுருவை எடுத்தானே என இரங்கிக் கூறுவார் போல அனுமனுருவைப் புகழ்ந்தவாறு. நம் துயர் மறித்திலன் என்றார் என்க. மறித்தல்-வராமல் தடுத்தல். (35)

8871. மேகத்தின் பதங்கடந்து, வெங்கதிருந்
தண்கதிரும் விரைவிற செல்லும்
மாகத்தி னெறிக்கப்பால் வானமீன்
குலம்வழங்கும் வரம்பு நீங்கிப்
போகத்தி னெறிகடந்தார் புகலிடங்கள்
பிற்படப்போய்ப் பூவின் வந்த
ஏகத்தந் தணனிருக்கை யினிச்சேய்த்தன்
ருமென்ன வெழுந்து சென்றான்.

மேகத்தின் பதம் கடந்து, வெங்கதிரும்
 தண்கதிரும் விரைவில் செல்லும்
 மாகத்தின் நெறிக்கு அப்பால், வானமீன்
 குலம்விளங்கும் வரம்பு நீங்கி,
 போகத்தின் நெறி கடந்தார் புகலிடங்கள்
 பிற்படப் போய், 'பூவின்வந்த
 ஏகத்து அந்தணன் இருக்கை இனிச்சேய்த்து
 அன்றும்' என்ன எழுந்து சென்றான்.

பொ : : மேக மண்டலத்தைக் கடந்து வெப்பமிக்க கிரணங்களை யுடைய சூரியனும் குளிர்ந்த கிரணங்களை யுடைய சந்திரனும் விரைந்து செல்லுகின்ற வான வழிக்கு அப்பால், விண்மீன்களின் கூட்டம் இயங்குகின்ற நட்சத்திர மண்டலத்தையும் கடந்து சென்று பெண்டிரோடு கலந்து துய்க்கும் போகத்தின் நெறியையே கடந்தவர் களான தவத்தினர் இருப்பிடங்களாகிய தவலோகம் பிற்படுமாறு உயர்ந்து போய், உந்திக் கமலத்தில் தோன்றிய ஒருவனாகிய பிரம னது சத்திய உலகம் இனிச் சேயது அன்று ; (அண்மையதே) ஆம் என்றுமாறு உயர்ந்து சென்றான்.

கு : - மேக மண்டல முதல் நட்சத்திர மண்டலம் வரையில் கடந்து சென்றவன், அதற்கு மேலுள்ள தவலோகத்தையும் கடந்து பிரமனது சத்தியலோகத்தின் அருகுவரையில் உயர்ந்து சென்றான் என்க. மாகம்-ஆகாயம். போகத்தின் நெறிகடந்தார் புகலிடம் என்றது தவலோகத்தை. சிற்றின்பத்தைத் துறந்து பேரின்பத்தை விரும்பி என்றும் தவத்தில் இருக்கும் தவத்தினர் தங்கும் இடம் ஆதலின், அப் பெயராற் கூறினார். தனக்குவமையில்லாத ஓர் அந் தணன் என்று பிரமனைச் சிறப்பித்தவாறு. பிரமனது சத்தியலோகத் திற்கு அருகில் சென்றான் என்பார், 'இனிச் சேய்த்தன்னுமென்ன' என்றார்.

(36)

விண்வழிச் செல்லும் அனுமனைக் கண்டு
 விண்ணவர் பலவாறு கூறுதல்

8872. வானநாட் நுறைகின்றார் வயக்கலுமுன்
 வயுவிசையான் மாயான் வைகும்
 தானநாட் ருறுகின்ற னென்று றைந்தார்
 சிலர்சிலர்கள் விரிஞ்சன் ருன்றன்

ஏனநாட் டெழுகின்ற னென்றுரைத்தார்
சிலர் சிலர்க ளீச னல்லார்

போனநாட் டிடைபோக வல்லரோ
விவன் முக்கட் புனித னென்றார்.

வானநாட்டு உறைகின்றார், 'வயக்கலுழன்
வல்விசையால், மாயன் வைகும்
தானநாட்டு எழுகின்றான்' என்று உரைத்தார்
சிலர் சிலர்கள் 'விரிஞ்சன் தான்தன்
ஏனநாட்டு எழுகின்றான்' என்று உரைத்தார்
சிலர் சிலர்கள் 'ஈசன் அல்லால்
போனநாட்டிடை போக வல்லரோ?
இவன் முக்கண் புனிதன்' என்றார்.

பொ :- வானநாட்டில் வாழ்கின்றவர்கள் சிலர் 'வலிமைமிக்க
கருடன் வலிய வேகத்தோடு திருமால் தங்கியுள்ள இடமாகிய வைகுந்
தத்திற்குச் செல்கின்றான்' என்று சொன்னார்கள். வேறு சிலர் 'பிரமன்
தான் தன் நாட்டினும் வேறுகிய நாட்டிற்குச் செல்ல எழுகின்றான்'
என்று சொன்னார்கள். சிலர் சிலர், 'சிவன் அல்லாதவர்கள், மிகவும்
உயர்ந்துபோன நாட்டிடையே செல்ல வல்லவர்களோ' (அல்லர்; ஆத
லின்) இவன், முன்று கண்களையுடைய தூயவனாகிய சிவனே'
என்று சொன்னார்கள்.

கு :- அனுமன் விண்ணில் விரைந்து செல்வதுகண்ட விண்
ணுட்டவர்கள் அவனைக் கருடனாகவும் பிரமனாகவும் சிவனாகவும்
எண்ணினர் என்றவாறு. வய-வலி. விரிஞ்சன்-பிரமன். ஏனநாடு-பிற
நாடு. போனநாடு என்றது எல்லா நாட்டினும் உயர்ந்துபோன நாடு
என்றபடி. ஈசனல்லார் போன நாட்டிடை போக வல்லரோ? என்ற
மையால், 'போன நாட்டிடை போகும் இவன் முக்கட்புனிதனே' என்று
அருத்தாபத்தியால் முடிவு செய்தவாறு. போதல். இங்கு எல்லாநாட்டி
னும் உயர்ந்து போதலை உணர்த்தியது. (37)

அனுமனைத் திருமாலாகவே எண்ணுதல்

8873. வேண்டுருவங் கொண் டெழுந்து விளையாடு

கின்றான் மெய் வேத நான்கும்

தீண்டுருவ னல்லாத திருமாலே

யிவனென்றார் தெரிய நோக்கிக்

காண்டுமென விமைப்பதன் முன் கட்புலத்தைக்
கடந்ததலு மின்னுங் காண்மின்
மீண்டுவருந் தரமல்லன் வீட்டுலகம்
புகுமென்றா! மேன்மே லுள்ளார்.

‘வேண்டுஉருவம் கொண்டு எழுந்து,
விளையாடுகின்றான், மெய்வேதம் நான்கும்
தீண்டுஉருவன் அல்லாத திருமாலே
இவன்’ என்றார், ‘தெரிய நோக்கிக்
காண்டும்’ என இமைப்பதன் முன் கட்புலமும்
கடந்துஅகலும்; இன்னும் காண்மின்,
‘மீண்டுவரும் தரம்அல்லன், வீட்டுலகம்
புகும்’ என்றார், மேன்மேல் உள்ளார்.

பொ:- மேல்மேல் உள்ள ‘உலகத்தவர்கள், விரும்பிய உருவந்தாங்கி
விளையாடுகின்றவனாகிய இவன், உண்மையான வேதங்கள் நான்கும்
எட்டுதற்குரிய வடிவினன் அல்லாத திருமாலே’ என்றார்; ‘தெளிவுற
நோக்கிப் பார்ப்போம்’ என்று நினைக்க, இமைப்பொழுதிற்கு முன்
எனமே கட்புலத்தைக் கடந்து செல்லுவான். இன்னும் பாருங்கள்.
இவன் திரும்பிவரும் தன்மையன் அல்லன், வீட்டுலகத்திற்கும்
போவான்’ என்று கூறினார்கள்.

கு:- மேலைச் செய்யுளில் வானநாட்டவர் கூறியதைத் தெரிவித்த
வர் இச் செய்யுளில் அதற்கு மேலுள்ள நாட்டவர் கூறுவதைத் தெரி
விக்கின்றார். வேதங்களால் எட்டமுடியாத உருவினன் திருமால்
என்பார், வேதம் நான்கும் தீண்டுருவன் அல்லாத திருமால் என்று
கூறினார். வடிவம் வானரமாக இருத்தல்கொண்டு திருமால் அல்லன்
என எண்ணல் ஆகாது என்பார், ‘வேண்டுருவில் கொண்டு எழுந்து
விளையாடுகின்றான்’ என்றார். ‘தெரிய நோக்கிக் காண்டும்’ என்று
எண்ணுவதற்குள் அவன் உருவம் கட்புலத்திற்கு எட்டாது மறை
தலின் ‘இமைப்பதன் முன் கட்புலத்தைக் கடந்ததலும், என்றார்.
அவன் இயல்பை மேலும் கூற விழைகின்றார் ஆகலின் ‘இன்னுங்
காண்மின்’ என்றார். எல்லாவுலகங்கட்கு மேல்நிலையில் இருப்பது
வீட்டுலகம் என்பது நூல்வழக்கு ஆகலின், எல்லாவற்றையும் கடந்து
விரைந்துசெல்லும் அனுமனை ‘வீட்டுலகம் புகும்’ என்று எண்ண
லானார்கள். மீட்டிங்கு வாரா நெறியது வீடு ஆகலின், ‘மீண்டு வருந்
தரமல்லன்’ என்றார். விளையாடுகின்றனாகிய இவன் திருமாலே என
இயையும்.

அனுமனுருவை பற்றிப் பலவாறு எண்ணுதல்

8874. உருவென்றார் சிலர்சிலர்க ளொளியென்றார்
சிலர்சிலர்க ளொளிரு மேனி

அருவென்றார் சிலர்சிலர்க ளண்டத்துக்
கப்புறநின் றுலக மாக்கும்

கருவென்றார் சிலர்சிலர்கள் காற்றென்றார்
சிலர்சிலர்கள் கடலைத் தாவிச்

செருவென்று னிலையொன்றுந் தெரியகிலா
ருலகனைத்துந் தெரியுஞ் செல்வர்.

‘உரு’என்றார், சிலர்சிலர்கள்; ‘ஒளி’என்றார்.
சிலர்சிலர்கள் ஒளிரு மேனி

‘அரு’என்றார்; சிலர்சிலர்கள் அண்டத்துக்கு
அப்புறம்நின்று உலகம் ஆக்கும்

‘கரு’என்றார், சிலர்சிலர்கள்; ‘மற்று’என்றார்,
சிலர்சிலர்கள்; கடலைத் தாவிச்

செருவென்றான் நிலைஒன்றும் தெரியஇலார்—
உலகுஅனைத்தும் தெரியும் செல்வர்.

பொ :- உலகனைத்தையும் தெரிந் துணர்ந்த ஞானச் செல்வராகிய பெரியோர், கடலைத் தாண்டி அரக்கரைப் போரில் வென்றவனாகிய அனுமனது நிலையைச் சிறிதும் தெரியாதவர்களாயினர். ஆதலால், அவருள் சிற்சிலர் விளக்கமுடைய அனுமன் மேனியை உருவப் பொருளே என்றார்கள். வேறு சிற்சிலர் அவனை ஒளியுருவினன் என்றார்கள்; அருவப் பொருளே என்றார்கள், மற்றுஞ் சிலர்சிலர்; அண்டத்துக்கு அப்புறத்தில் நின்று உலகத்தைப் படைக்கும் காரணப் பொருள் என்றார்கள் சிலர்சிலர் மற்றுஞ் சிலர்சிலர் காற்றுத்தான் என்றார்கள்.

கு :- விண்ணில் விரைந்துசெல்லும் அனுமன் ஒவ்வொரு சாரார்க்கு ஒவ்வொரு வகையாகத் தோன்றினமை இதனால் புலப்படுத்தியவாறு. உலகனைத்துந் தெரியும் செல்வர்க்கும் அனுமன் உருவம் ஐயத்தை விளைத்தது என அவ் வருவின் சிறப்பினைப் புலப்படுத்திய வாறு.

அனுமன் வேகத்தால் உண்டான ஒலி

8875. வாசநாண் மலரோன்ற னுலகளவும்

நிமிர்ந்தனன்மேல் வான மான

காசமா யின வெல்லாங் கரந்ததன

துருவிடையே கனகத் தோள்கள்

வீசவான் முகடுரிஞ்ச விசைத் தெழுவா

னுடற்பிறந்த முழக்கம் விம்ம

ஆசைகா வலர்தலைகள் பொதிரெறிந்தார்

விதிரெறிந்த தண்ட கோளம்.

வாசநாள் மலரோன்தன் உலகஅளவும்

நிமிர்ந்தனன், மேல்வானம் ஆன

காசம் ஆயினஎல்லாம் கரந்ததனது

உருவிடையே கனகத் தோள்கள்

வீசவான் முகடுஉரிஞ்ச, விசைத்துளழுவான்

உடற்பிறந்த முழக்கம் விம்ம

ஆசை காவலர்தலைகள் பொதிரெறிந்தார்

விதிரெறிந்த தண்ட கோளம்.

பொ : மணம் பொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரை மலரில் வாழ்
கின்ற பிரமனுடைய உலகத்தின் அளவும் நிமிர்ந்து நின்றவனாகிய
அனுமன் மேல்வானம் ஆகிய ஆகாசம் முழுமையும் மறைத்த
தன்னுடைய உருவத்தில் உள்ள பொன்னிறத் தோள்களை
வானத்தின் உச்சியில்பட்டுத் தேய்க்கும்படி வீசுதலால், விசையால்
எழுகின்ற அவனது உடம்பில் பிறந்த முழக்கம் மிக, அதனால்
திசைக்காவலர்கள் தலை நடுக்கங்கொண்டனர் ; அண்டமாகிய
உருண்டை விதிர் விதிர்ப்பு எய்தியது.

கு : - நிமிர்ந்தனன் என்பது வினைப்பெயர். ஆசை—திசை.
முகடு - உச்சி. பொதிரெறிதல்—நடுக்கம் கொள்ளுதல். காசம்,
முதற்குறை, ஆகாசம் என்க.

(40)

அனுமன் பேருருவம் உலகளக்க எடுத்த பாதத்தை
ஒத்துத் தோன்றல்

8876. தொடுத்தநாண் மாலை வானோர்

முனிவரே முதல தொல்லோர்

அடுத்தநான் மறைக னோதி

வாழ்த்தவா ளவுணர் வேந்தன்

கொடுத்தநா ளளந்து கொண்ட
குறளனார் குறிய பாதம்
எடுத்தநா ளொத்த தண்ண
ளெழுந்தநா ளுலகுக் கெல்லாம்.

தொடுத்தநாள் மாலை வானோர்
முனிவரே முதல தொல்லோர்,
அடுத்தநான் மறைகள் ஒதி
வாழ்த்த,வாள் அவுணர் வேந்தன்
கொடுத்தநாள், அளந்து கொண்ட
குறளனார் குறிய பாதம்
எடுத்தநாள் ஒத்தது—அண்ணல்
எழுந்தநாள், உலகுக்கு எல்லாம்.

பொ : - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய அனுமன் வளர்ந்து எழுந்த நாள் உலகுக்கெல்லாம்,—அன்றலர்ந்த மலர்களைத் தொடுத்த மாலையை அணிந்த தேவர்களும் முனிவர் முதலிய பெரியோர்களும் தமக்குரிய நான்கு வேதங்களை ஒதிக்கொண்டு வாழ்த்துக் கூறாநிற்க. அவுணர் வேந்தனாகிய மாபலி தாரைவார்த்துக் கொடுத்த நாளில் உலகத்தை அளந்துகொண்ட வாமனமூர்த்தியின் குறுகிய அளவினை யுடைய பாதத்தை (பெரிதாக்கி) விண்ணின்மேல் எடுத்த நாளை ஒத்து மகிழ்வூட்டியது.

கு : - வாமனனுடைய எடுத்த திருவடியை ஒத்தது அனுமனது பேருருவம் என்றவாறு. இதனால், சிறியதிருவடி எனப் பெயர்பெற்ற அனுமன், உருவத்தாலும் அத் திருவடியை ஒத்தவாறு கூறியவாறு ஆயது. வானோர், தொல்லோர், ஒதிவாழ்த்த, அளந்துகொண்ட குறளனார் என இயையும். இரண்டு அடி உயரமுள்ளவனாக இருந்த மையின் வாமனன் குறளனார் எனப்பட்டான். மண்ணுலகை ஓரடியால் அளந்தபின் விண்ணுலகை அளக்க மேலே எடுத்த பாதம் உயர்ந்து சென்றதுபோல, அனுமன் முன்னம் குறியனாக இருந்து, மருத்துமலை கொணரப் பேருருவெடுத்துத்தோன்றினான் என்றவாறு. வாமனனாய்த் திருமால் உலகளந்தது உலகுக்கு மகிழ்ச்சியளித்தது போலவே, அனுமன் மருத்துமலை கொணரப் பேருருவெடுத்ததும் உலகுக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியையூட்டியது என்றவாறு. 'மகிழ்வூட்டியது' என்பது எச்சமாக வந்தியையும். அண்ணல் எழுந்த நாள், உலகுக்கெல்லாம் குறளனார்குறியபாதம் எடுத்தநாள் ஒத்தது என இயையும்.

வானவர் முதலோர் சொரிந்த மலர் முதலியவற்றால்
அனுமன் கற்பகத் தருப்போலத் தோன்றுதல்.

8877. தேவரு முனிவர் தாமுஞ்
சித்தருந் தெரிவை மாரும்
மூவுல கிடையு ளோரு
முவகையாற் றொடர்ந்து மொய்த்தார்
தூவின மலருஞ் சாந்துஞ்
சுண்ணமு மணியும் தொத்தப்
பூவுடை யமரர் தெய்வத்
தருவென விசும்பிற் போனான்.

தேவரும் முனிவர் தாமும்,
சித்தரும் தெரிவை மாரும்,
மூவுல கிடை உளோரும்
உவகையால் தொடர்ந்து மொய்த்தார்
தூவின மலரும் சாந்தும்
சுண்ணமும் மணியும் தொத்த,
பூவுடை அமரர் தெய்வத்
தருஎன, விசும்பில் போனான்.

பொ. - தேவர்களும் முனிவர்களும், சித்தர்களும் அவர்கள் தேவி
மாரும் முவுலகத்தில் உள்ளவர்களும் மகிழ்ச்சி மேலீட்டினால்
தொடர்ந்து விண்ணில் நெருங்கினவர்களாய்த் தூவிய மலர்களும்
சந்தனமும் சுண்ணப் பொடியும் மணிகளும் அனுமன், தன்மேல்
தெய்வத்தி நிற்க, தேவர்களுக்கு உரிய மலர்களையுடைய தெய்வத்
தன்மைவாய்ந்த கற்பகத்தரு என்னுமாறு விண்வழியே
போனான்.

கு. - தேவர் முதலியோர் சொரிந்த மலர் முதலியன அனும
னுடைய உடம்பில் தொத்திக்கொண்டுள்ள தோற்றம், மலர்
நிறைந்த கற்பகத்தருப் போலத் தோன்றிற்று என்றவாறு.
தொத்துதல்—ஒட்டிக்கொள்ளுதல். அனுமனுடம்பில் உள்ள மயிர்
களில் மலர் முதலியன தொத்திக்கொண்டு நின்றன
என்றவாறு. (42)

அனுமன் கயிலைகண்டு மகிழ்ந்து போதல்

88778. இமயமால் வரையை யுற்ற
 னங்குள விமைப்பி லோரும்
 கமையுடை முனிவர் மற்று
 மறனெறி கலந்தோ ரெல்லாம்
 அமைகநின் கரும மென்று
 வாழ்த்தின ரதனுக் கப்பால்
 உமையொரு பாகன் வைகுங்
 கயிலைகண் டுவகை யுற்றான்.

இமயமால் வரையை உற்றான் ;
 அங்குஉள இமைப்பி லோரும்;
 கமையுடை முனிவர், மற்றும்
 அறன்நெறி கலந்தோர்; எல்லாம்;
 'அமைகநின் கருமம்!' என்று
 வாழ்த்தினர்; அதனுக்கு அப்பால்;
 உமையொரு பாகன் வாகும்
 கயிலைகண்டு; உவகை உற்றான்.

பொ : - அனுமன் இமயம் என்னும் பெரிய மலையை அடைந்
 தான்; அங்கு வாழும் இமையா நாட்டத்தவர்களாகிய தேவர்களும்
 பொறுமையுடைய முனிவர்களும் மற்றுமுள்ள அறநெறியில் வாழ்
 கின்ற பெரியோர்களும் எல்லோரும், (அனுமனைப் பார்த்து) 'நின்
 காரியம் இனிதாக அமைவதாக' என்று வாழ்த்தினார்கள் ; அந்த
 இமயத்திற்கு அப்பால், உமையவளை ஒரு பாகத்தில் கொண்டுள்ள
 சிவன் தங்கியுள்ள கயிலை மலையைக்கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றான்.

கு : - மருந்து கொணர்ந்து இறந்தவரை எழுப்புகின்ற அனுமன்
 கருமம் 'வெற்றி தந்து அமைக' என இமயமலையில் உள்ள தேவர்
 முதலியோர் வாழ்த்துக் கூறினர் என்க. பெரியோர் வாழ்த்தும்
 நற்செயலுக்குத் துணைசெய்வதேயாகும். கயிலை என்பது இமய
 மலையின் தொடர்ச்சியேயாதலின் இமயத்தையடுத்துக் கயிலை கண்ட
 தாகக் கூறினார். உமையம்மையைத் தன் இடப்பாகத்தில் கொண்ட
 வன் சிவன் ஆதலின், 'உமையொரு பாகன்' என அவனைக் குறிப்
 பிட்டார்.

சிவன் அனுமனை உமைக்குக்காட்டிக் கூறுதல்

8879. வடகுண திசையிற் றேன்று
மழுவலா னாண்டு வைகும்
தடவரை யதனை நோக்கித்
தாமரைச் செங்கை கூப்பிப்
படர்குவான் றன்னை யண்ணல்
பரமனும் விரும்பிப் பார்த்துத்
தடமுலை யுமைக்குக் காட்டி-
வாயுவின் றநய னென்றான்.

வடகுண திசையில் தோன்றும்,
மழுவலான் ஆண்டு வைகும்
தடவரை அதனை நோக்கி,
தாமரை கைகள் கூப்பி,
படர்குவான் தன்னை, அண்ணல்
பரமனும் விரும்பிப் பார்த்துத்
தடமுலை உமைக்குக் காட்டி
வாயுவின் தநயன் என்றான்.

பொ :- அங்கு மழுவாயுதந்தையுடைய சிவன் தங்கியிருப்பதும் வட கிழக்கில் தோன்றுகின்ற துமாகிய பெரிய சிகரத்தைப் பார்த்துத் தன் தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த கைகளைக் குவித்து வணங்கிச் செல்கின்ற அனுமனைப் பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய சிவ பரம்பொருளும் விரும்பிப் பார்த்துப் பருத்த நகில்களையுடைய உமையம்மைக்கும் அவனைச் சுட்டிக்காட்டி 'வாயு தேவனுடைய மகன் அனுமன்' என்று கூறினான்.

கு :- கயிலாய மலையில் ஈசான திசையில் உள்ள சிகரமே சிவன் தங்கியுள்ள சிகரம் ஆகலின், ஆண்டு, வடகுண திசையில் தோன்றும் தடவரை அதனை நோக்கி அனுமன் கைகூப்பியதாகக் கூறினார். தோன்றும் தடவரை, மழுவலான் வைகும் தடவரை, எனத் தனித் தனி இயையும். வடகுண திசை, ஈசன் தங்கியுள்ள திசையாதல் பற்றி ஈசான திசையென்றே பெயர்பெற்றுவிட்டது. பரமன் விரும்பிப் பார்ப்பதையறிந்த பார்வதி, அவன் யார்? என்று அவாவி அறியும் குறிப்பினளாதல் அறிந்து சிவன், 'வாயுவின் தநயன்' என்று சுட்டிக்காட்டிப் பெயர் கூறியவாறு.

உமையின் வினாவுக்குச் சிவன் விடை பகர்தல்

8880. என்னிவ னெழுந்த தன்மை

யென்றுல கீன்றாள் கேட்ப

மன்னவ னிராமன் தூதன்

மருந்தின்மேல் வந்தான் வஞ்சர்

தென்னக ரிலங்கைத் தீமை

தீர்வது திண்ணஞ் சேர்ந்து

நன்னுத னாமும் வெம்போர்

காணுது நாளை யென்றான்.

‘என், இவன் எழுந்த தன்மை?’

என்று, உலகு ஈன்றாள் கேட்ப.

‘மன்னவன் இராமன் தூதன்

மருந்தின்மேல் வந்தான்; வஞ்சர்

தென்னகர் இலங்கைத் தீமை

தீர்வது திண்ணம்; சேர்ந்து,

நன்னுதல்! நாமும் வெம்போர்

காணுதும், நாளை’ என்றான்.

பொ:- ‘இவன் விண்ணில். எழுந்து செல்வதற்குக் காரணம் என்ன’ என்று உலகத்தையின்ற உமையவள் கேட்க, (சிவன்) ‘நல்ல நெற்றியுடையவளே! மன்னவர் குலத்துப் பிறந்த இராமனது தூதன் ஆகிய இவன் மருந்தைக் கொண்டுபோக வந்திருக்கின்றான். வஞ்சகர்களாகிய அரக்கர்க்குரிய தென்திசையில் உள்ள நகராகிய இலங்கையினால் உளதாகிய தீமை இனித் தீர்வது திண்ணம்; நாளை நாமும் தேவரோடு சேர்ந்து கொடிய போரைக் காண்போம்’ என்று கூறினான்.

கு:- இலங்கையினாலுளதாகிய தீமையை ‘இலங்கைத் தீமை’ என்றார். இலங்கையைப் பற்றியிருந்த தீமை எனக் கூறலும் ஆம்.

(45)

அனுமன் ஏமகூடத்தையும் நிடதத்தையும் முறையே அடைதல்

8881. நாமயோ சனைகள் கொண்ட

தாயிர நடுவு நீங்கி

ஏமகூ டத்தி னுப்ப

ரெய்தினின் றிறுதி யில்லாக்

காமமே நுகருஞ் செல்வக்
கடவுள் ஈட்டங் கண்டான்.
நேமியின் விசையிற் செல்வா
னிடதத்தி னெற்றி யுற்றான்.

நாம யோசனைகள் கொண்டது
ஆயிரம் நடுவு நீங்கி,
ஏம கூடத்தின் உம்பர்
எய்தினன், இறுதி இல்லாக
காமமே நுகரும் செல்வக்
கடவுள் ஈட்டங் கண்டான்;—
நேமியின் விசையின் செல்வான்—
நிடதத்தின் நெற்றி உற்றான்.

பொ :- சக்கரப் படைபோல விரைவாகச் செல்கின்ற அனுமன்,
பெயர்பெற்ற (ஒன்பதின்) ஆயிரம் யோசனை தொலைவு கொண்ட
நடுவிடத்தைத் தாண்டி ஏமகூடமலையின்மேல் அடைந்து நின்று,
முடிவிலாத காம இன்பத்தையே துய்க்கின்ற செல்வச் சிறப்பினை
யுடைய தேவர்களின் கூட்டத்தைக் கண்டான்; பின்பு நிடதமலையின்
உச்சியையடைந்தான்.

கு :- கயிலைக்கும் ஏமகூடத்திற்கும் உள்ள தொலைவு ஒன்பதி
னாயிரம் யோசனை என்க. இங்குக் கடவுள் ஈட்டம் என்றது, கின்
னரர் கிம்புகுடர் போன்ற தேவசாதியினரை. நேமி—சக்கரப்படை.
(46)

அனுமன் மேருமலையை அடைதல்

8882. எண்ணுக்கு மளவி லாத
வறிவினோ ரிருந்து நோக்கும்
கண்ணுக்குங் கருதுந் தெய்வ
மனத்திற்குங் கடின னானான்
மண்ணுக்குந் திசைகள் வைத்த
வரம்பிற்கு மலரோன் வைதும்
விண்ணுக்கு மளவை மாய
மேருவின் மீது சென்றான்.

எண்ணுக்கும், அளவு இலாத
அறிவினோர் இருந்து நோக்கும்
கண்ணுக்கும், கருதும் தெய்வ
மனத்திற்கும் கடியன் ஆனான்,
மண்ணுக்கும், திசைகள் வைத்த
வரம்பிற்கும், மலரோன் வைகும்
விண்ணுக்கும், அளவை ஆன
மேருவின் மீது சென்றான்.

பொ :- (மனிதர்) எண்ணத்திற்கும், அளவிட முடியாத அறிவினையுடைய ஞானிகள், இருந்தவாறே எல்லாவற்றையும் நோக்குகின்ற ஞானக் கண்ணுக்கும், எல்லாவற்றையும் கருதவல்ல தெய்வமனத்திற்கும் பின்பற்ற முடியாத வேகத்தையுடையவனாகிய அனுமன், மண் உலகத்திற்கும் திசைகளுக்குரியவாக வைத்த எல்லைக்கும் பிரமன் தங்கியுள்ள சத்திய லோகமாய விண்ணுலகத்திற்கும் அளவு கருவிபோல் உள்ளதான மேருமலையின்மீது போன்.

கு :- எண்—எண்ணம். அனுமனுடைய பெரிய வேகத்தைப் புலப்படுத்தியவாறு. அளவிலாத அறிவினோர் என்றது, ஞானியரை. அவர்கள் இருந்த இடத்தில் இருந்தே அனைத்தையும் ஞானக்கண்ணால் நோக்கியறிவாராகலின் 'இருந்து நோக்கும் கண்' என்று ஞானக் கண்ணைச் சிறப்பித்தார். மனிதர் மனத்திற்கும் கடியனானது மேலே கூறிவிட்டமையின் 'கருதும் தெய்வ மனத்திற்கும்' எனத் தெய்வமனத்தை இங்குக் கூறியவாறு. கடியன்—விரைவுடையவன். மக்கள் மனத்தாலும் ஞானக் கண்ணாலும் தெய்வ மனத்தாலும் பின்பற்ற முடியாத வேகத்தையுடையவன் அனுமன் என்றவாறு. மேருமலை தரைக்குமேல் எவ்வளவு உயர்ந்துள்ளதோ அந்த அளவு தரைக்குக் கீழும் ஆழ்ந்துகிடப்பது ஆகலின், 'மண்ணுக்கு அளவையாய் மேரு' என்றும், திசைகளின் எல்லைவரை விரிந்துள்ளது ஆதலின், திசைகள் வைத்த வரம்பிற்கும் அளவையாய் என்றும், பிரமனுலகம்வரை உயர்ந்திருப்பது தோன்ற, 'மலரோன் வைகும் விண்ணுக்கும் அளவையாய் மேரு' என்றும் கூறினார். இதனால், மேருமலையின் கீழெல்லையும் பரப்பும் உயரமும் புலப்படுத்தியவாறு. (47)

மேருமலையில் நாவல் மரத்தை

அனுமன் பார்த்தல்

8883. யாவது நிலைமைத் தன்மை

யின்னதென் றிமையா நாட்டத்

தேவருந் தெரி கிலாத

வடமலைக் கும்பர்ச் சென்றான்

நாவலம் பெருந்தீ வென்னு
 நளிர்கடல் வளாக வைப்பில்
 காவல் மூன் றுலக மோதுங்
 கடவுண்மா மரத்தைக் கண்டான்.

‘யாவது நிலைமைத் தன்மை
 இன்னது, என்று’ இமையா நாட்டத்
 தேவரும் தெரிகி லாத
 வடமலைக்கு உட்பற்ச் சென்றான்;
 நாவலம் பெருந்தீவு என்னு
 நளிர்கடல் வளாக வைப்பில்
 காவல் மூன்று உலகம் ஓதும்
 கடவுள்மா மரத்தைக் கண்டான்.

பொ : - இமைத்தல் இல்லாத கண்களையுடைய தேவரும் நிலையாக உள்ள தன்மையாவது எனச் சிறிதும் தெரியவியலாத மேருமலைக்கு மேல் சென்று குளிர்த் கடலால் சூழப்பட்ட இடமான பூமியில் பெரிய நாவலந்தீவு என்று காவலையுடைய மூன்று உலகத்தாரும் சிறப்பித்துக் கூறுவதற்குக் காரணமான தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய நாவல் மரத்தைக் கண்டான்.

கு : - மேருமலையின் இயல்பு இன்னதென்று இமையாத கண்களையுடைய தேவர்க்கும் தெரியாது என அம் மலையின் சிறப்புப் புலப்படுத்தியவாறு. இமைக்கும் கண்ணையுடைய மனிதர் தெரிகி லாமை வியப்பன்று என்ற கருத்துத் தேவர்க்குக் கொடுத்த அடையால் புலனாதல் காணலாம். நாவலந்தீவு என்று பெயர் பெறுதற்குக் காரணமாயிருந்த நாவல் மரம் மேருமலையில் இருப்பதை அனுமன் கண்டான் என்றவாறு. (48)

மேருமலையின் நடுவில் உள்ள
 பிரமனைக் கண்டு வணங்குதல்

8384. அன்னமா மலையி னுட்ப
 உலகெலா மமைத்த வண்ணல்
 தன்னக ரதனை நோக்கி
 உதனடு நாப்ப னுமப்

பொன்மலர்ப் பீடந் தன்மே
 னான்முகன் பொலியத் தோன்றும்
 தன்மையுங் கண்டு கையால்
 வணங்கினான் தருமம் போல்வான்.

அன்னமா மலையின் உம்பர்,
 உலகுளலாம் அமைத்த அண்ணல்
 தன்னகர் அதனை நோக்கி,
 அதன்நடு நாப்பண் நாமப்
 பொன்மலர்ப் பீடம் தன்மேல்
 நான்முகன் பொலியத் தோன்றும்
 தன்மையும் கண்டு கையால்
 வணங்கினான் தருமம் போல்வான்.

பொ : - அந்த மேருமலையின் உச்சியில், உலகம் எல்லாவற்றையும்
 படைத்த பிரமனுடைய நகரைப் பார்த்து அந்த நகரத்தின் கட்ட
 நடுவே அஞ்சத்தக்க பெருமையுடைய பொற்றாமரை மலர்ப்பீடத்தின்
 மேல் நான்முகங்களையுடைய பிரமன் பொலிவுறத் தோன்றும்
 தன்மையும் கண்டு தருமம் போல்வனாகிய அனுமன் தன் கையால்
 வணங்கினான்.

கு : - நடுநாப்பண் என்பது மீமிசைக் சொல். மேருமலை உச்சியில்
 மனோவதி என்னும் பிரமனுலகம் இருப்பதையும் அவ் வுலகின்
 நடுவில் பிரமன் நான்கு முகங்களோடு பொற்றாமரை மலர்மேல்
 பொலிய வீற்றிருப்பதையும் அனுமன் கண்டு வணங்கினான் என்ற
 வாறு. தருமம் போல்வன் அனுமன் ஆதலின் பிரமனை நேரில் காணும்
 பேறுபெற்றான் என்பது அப் பெயரால் புலப்படுத்தியவாறு. (49)

அனுமன் வைகுண்டத்தில் நாரணனைக் கண்டுவணங்குதல்

8885. தருவன மொன்றில் வானோர்
 தலைத்தலை மயங்கித் தாழ்ப்
 பொருவரு முனிவர் வேதம்
 புகழ்ந்துரை யோதை பொங்க
 மருவிரி துளவ மோலி
 மாநிலக் கிழத்தி யோடும்
 திருவொடு மிருந்த மூலத்
 தேவையும் வணக்கஞ் செய்தான்.

தருவனம் ஒன்றில் வாநோர்
 தலைத்தலை மயங்கித் தாழ,
 பொருஅரு முனிவர் வேதம்
 புகழ்ந்துஉரை ஒதை பொங்க,
 மருவிரி துளப மோலி
 மானிலக் கிழத்தி யோடும்
 திருவொடும் இருந்த, மூலத்
 தேவையும வணக்கம் செய்தான்.

பொ :- (அந்தப் பிரமன் உலகத்திற்கு மேலைத் திசையில் உள்ள) மரங்கள் அடர்ந்துள்ள காடு ஒன்றில் தேவர்கள் இடங்கள் இடங்கள்தோறும் கலந்து வணங்கா நிற்க, ஒப்பற்ற முனிவர்கள் வேத மந்திரங்களோடு புகழ்ந்துசொல்லும் ஒலிமிக்குத் தோன்ற, மணம் வீசும் துளவ மாலையணிந்த முடியிணையுடையனாய்ப், பூதேவி யோடும் சீதேவியோடும் வீற்றிருந்த, எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாக உள்ள நாராயணனையும் வணக்கம் செய்தான்.

கு :- திருமால் முல்லை நிலத் தெய்வம் என்பதற்கேற்ப மேரு மலையிலும் தருவனம் ஒன்றில்தான் தங்கியிருப்பான் என்பது இங்குப் புலப்படுத்தியவாறு. “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்” (தொல்-அகத்-5) என்பதும் நினைக. மயங்குதல்—கலத்தல். தாழ, பொங்க, கிழத்தியோடும் திருவொடும் இருந்த மூலத்தேவு என இயையும். மானிலக்கிழத்தி என்றது, பூமிதேவியை. எல்லாப் பொருளின் தோற்றத்திற்கும் மூலப்பொருளாய் இருத்தலின், நாரணன் மூலத்தேவு எனப்பட்டான். மூலத்தேவு என்பதற்கு இராம அவதாரத்திற்கு மூலமான தேவு எனப் பொருள் கூறலும் ஆம். (50)

ஈசனைக் கண்டு வணங்குதல்

8886. ஆயதன் வடகீழ் பாகத்
 தாயிர மருக்க ரான்ற
 காய்கதிர் பரப்பி யைந்து
 கதிர்முகக் கமலங் காட்டித்
 தூயபே ருலக மூன்றுந்
 தூவிய மடநிற் சூழ்ந்த
 சேயிழை பாகத் தெண்டோ
 ளொருவனை வணக்கஞ் செய்தான்.

ஆயதன் வடகீழ் பாகத்து
 ஆயிரம் அருக்கர் ஆன்ற
 காய்கதிர் பரப்பி, ஐந்து
 கதிர்முகக் கமலம் காட்டி
 தூயபேர் உலகம் முன்றும்
 தூவிய மலரின் சூழ்ந்த
 சேயிழை பாகத்து, எண்தோள்
 ஒருவனை வணக்கம் செய்தான்.

பொ : - அந்த மனோவதிக்கு வடகிழக்கு முலையில் ஆயிரம் சூரியர்களின் நிறைந்த ஒளிவீசும் கதிர்களைப் பரப்பிக்கொண்டு, ஐந்து ஒளிவாய்ந்த முகங்களாகிய தாமரைகளைக் காட்டிக்கொண்டு தூயனவாகிய, பெரிய உலகம் முன்றில் உள்ளோரும் அருச்சுனை யாகத் தூவிய, மலர்களால் சூழப்பெற்று செம்மையான அணி கலன்களை அணிந்த மனோன்மணியம்மையைப் பாகத்தில் கொண்டுள்ள, எட்டுத் தோள்களையுடைய சதாசிவனைக் கண்டு வணக்கம் செய்தான்.

கு :- பிரமன் வாழும் மனோவதி மேருமலையின் நடுவண் இருக் கின்றதாக மேற்கூறினமையின், 'அதன் வடகீழ் பாகத்து' என அதனை எல்லையாகக்கொண்டு சதாசிவனுடைய இருப்பிடத்தை விளக்கினார், "மேருவரை யதற்கு நடுப் பிரமன் முதார் மிக்க மனோவதி, அதற்கு மேலைத் திக்கில், நாரணன் வாழ் வைகுண்டம் வடகீழ் பாலின் நாதன் அமர் சோதிட்கம்; திசைகள் எட்டும் சீரிய இந்திரன் முதலாம் எண்மர் தேயம்" (கந்தபுரா-அண்ட கோசப்-30) என்பது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தகும். ஆயிரம் சூரியரைப் போன்ற ஒளியோடும் ஐந்து முகங்களோடும் எட்டுத் தோள்களோடும் கூடிய சதாசிவர் மனோன்மணி என்ற சத்தியோடு வீற்றிருக்கும் இடம் 'சோதிட்கம்' எனப்படும் என்பதும் இங்கு உணரத்தக்கது. சதா சிவனை முன்றுலகத்தவரும் மலர்கொண்டு அருச்சிப்பர் என்பதும், அம் மலர்கள் அப் பெருமானைச் சூழ்ந்து கிடக்கும் என்பதும் இங்கு விளக்கியவாறு. மேல் கயிலாயத்தில் மழுவலான் என்று கூறியது உருத்திரனை என்றும் 'இங்குச் சேயிழைபாகத் தெண்டோளொருவன்' என்றது சதாசிவனை என்றும் உணர்க.

திசை காவலரில் இந்திரனைக் கண்டு வணங்குதல்

8887. சந்திர னனைய கொற்றத்
தனிக்குடை தலைமே லோங்கச்
சந்திர மகளி ரங்கைச்
சாமரை தென்ற றாவ
அந்தர வான நாட
ரடிதொழ முரசு மார்ப்ப
இந்திர னிருந்த தன்மை
கண்டுவந் திறைஞ்சிப் போனான்.

சந்திரன் அனைய கொற்றத்
தனிக்குடை தலைமேல் ஓங்க,
சந்திர மகளிர் அங்கைச்
சாமரை தென்றல் தூவ,
அந்தர வான நாடர்
அடிதொழ, முரசம் ஆர்ப்ப,
இந்திரன் இருந்த தன்மை
கண்டுஉவந்து, இறைஞ்சிப் போனான்.

பொ:- சந்திரனைப் போன்ற ஒற்றை வெண்கொற்றக்குடை
தலைமேல் நிழல் செய்துகொண்டு உயர்ந்து தோன்ற, அழகுமிக்க
பெண்டிர் தம் அழகிய கையில் தாங்கிய வெண்சாமரைகள் தென்றல்
இளங் காற்றை வீசாநிற்க, அந்தரம் என்று சொல்லப்படும் வான
நாட்டில் உள்ள தேவர்கள் அடிவணங்கி நிற்க, முரசங்கள்
ஆரவாரிக்க, இந்திரன் அரியணையில் இருந்த தன்மையைக் கண்டு
மகிழ்ந்து, வணங்கிப் போனான்.

கு :- வெண்ணிறமும் வட்ட வடிவுமற்றிக் குடைக்குச்
சந்திரன் உவமையாயது. குடைக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்ட
மையால் நிறைமதியையே இங்குச் சந்திரன் என்றார் என்பது உய்த்து
ணர்ச்சியால் பெறலாம். சாமரை தென்றல் போன்ற மெல்லிய
காற்றை வீச என்பார், 'சாமரை தென்றல் தூவ' என்றார். (52)

திசைக் காப்போரைக் காண்டல்

8888. பூவலர் மரத்தைப் போல
வந்தரம் விரிந்து பொங்கும்
தேவர்த மிருக்கை யான
மேருவின் சிகர வைப்பில்

முவகை யுலகஞ் சூழ்ந்த
முரட்டிசை முறையிற் காக்கும்
காவல ரெண்மர் நின்ற
தன்மையுந் தெரியக் கண்டான்.

பூஅலர் மரத்தைப் போல
அந்தரம் விரிந்து பொங்கும்
தேவர்தம் இருக்கை யான
மேருவின் சிகர வைப்பில்
முவகை உலகம் சூழ்ந்த
முரண்திசை முறையின் காக்கும்
காவலர் எண்மர் நின்ற
தன்மையும் தெரியக் கண்டான்.

பொ:—பூக்கள் அலர்கின்ற மரத்தைப்போல விண்ணில் விரிந்து உயர்ந்திருக்கின்ற, தேவர்களின் இருப்பிடமான மேருமலையின் சிகரங்களாகிய இடங்களில், முவகையான உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற முரண்பட்ட திசைகள் எட்டையும் முறைமையாகக் காத்து நிற்கின்ற திசைக் காவலர் எண்மரும் நிற்கின்ற தன்மையையும் தெளிவாகப் பார்த்தான்.

கு :- மரம் போன்றது மேருமலை; அம்மரத்தில் அலர்ந்த பூக்களைப் போன்றவை அதன் சிகரங்கள் என்க. விரிந்து பொங்கும் சிகரம்; இருக்கையான சிகரம் எனத் தனித்தனி இயையும். வைப்பு-இடம், திசைகள் ஒன்றிற்கொன்று எதிர்எதிராக இருத்தலின் 'முரட்டிசை' என்றார். இந்திரனைச் சிறப்புப்பற்றிப் பிரித்துமேலே கூறிவிட்டமையின் இங்குத் திசைக்காவலர் எண்மர் என்றது உபசாரமாகக் கூறப்பட்டது. இந்திரனை ஒழிந்த திசைக் காவலர் எழுவர் நின்ற தன்மையைக் கண்டான் என்பதே கருத்து. திசைக்காவலராவார்: இந்திரன், அக்கினி, எமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என்ற எண்மர் என்க. (53)

சூரியனைக் கண்டு துன்புறுதல்

8889. அத்தடங் கிரியை நீங்கி
யத்தலை யடைந்த வண்ணல்
உத்தர குருவை யுற்று
ஞெளியவன் கதிர்க னூன்றிச்

செற்றிய விருளின் றுக்கி
 விளங்கிய செயலை நோக்கி
 வித்தகன் விடிந்த தென்னு
 முடிந்ததென் வேக மென்றான்.

அத்தடங் கிரியை நீங்கி,
 அத்தலை அடைந்த அண்ணல்,
 உத்தர குருவை உற்றான்;
 ஒளியவன் கதிர்கள் ஊன்றி,
 செற்றிய இருள்இன்று ஆக்கி
 விளங்கிய செயலை நோக்கி
 வித்தகன், 'விடிந்தது' என்னு,
 'முடிந்தது என்வேகம்' என்றான்.

பொ :- அந்தப் பெரிய மேருமலையைவிட்டு நீங்கி அப்பக்கத்தை அடைந்த அனுமன் உத்தரகுரு என்ற போகபூமியை அடைந்தான்; அங்கு ஓளியையுடைய தூரியன் தன் கதிர்களைப் பரப்பி நெருங்கிய இருள் இல்லையாம்படிச் செய்துகொண்டு விளங்கியசெயலைப் பார்த்து, திறமை மிக்கவனாகிய அனுமன், பொழுது விடிந்துவிட்டது என்று கருதி, 'என் வேகம் முடிந்தது' என்று வருந்திக் கூறினான்.

கு :- மேருமலைக்கு வடக்கே சென்றான் என்பார், 'அத்தலை அடைந்த அண்ணல்' என்றார். மேரு மலைக்குத் தெற்கே இருளாயுள்ளபோது அம் மலைக்கு வடக்கே தூரியன்பகல்செய்வான் என்பது நூற்கொள்கை. இதனை மறந்து அனுமன் தூரியன் ஒளிவீசியிருளைப் போக்குவதைக் கண்டவுடனே விடிந்ததாகக் கருதி வருந்தினான் என்றவாறு. விடியுமுன் மருந்து கொண்டுபோய் இறந்தரை எழுப்ப எண்ணிய முயற்சி முற்றுப் பெறாமல் போனதால் 'என்வேகம் முடிந்தது' என்று மடிந்த மனத்தாற் கூறினான் என்க. (54)

8890. ஆதியா னுணரா முன்ன

மருமருந் துதவி யல்விந்

பாதியா லணைய துன்ப

மகற்றுவான் பாவித் தேற்குச்

சோதியா னுதயஞ் செய்தா

னுற்றதோ துணித லாற்றேன்

ஏதியான் செய்வ தென்னு

விடருற்ற னிணையி லாதான்.

‘ஆதியான் உணரா முன்னம்
 அருமருந்து உதவி, அல்லின்
 பாதியால், அணைய துன்பம்
 அகற்றுவான் பாவித் தேற்குச்
 சோதியான் உதயம் செய்தான் ;
 உற்றதோ துணிதல் ஆற்றேன் ;
 ஏதுயான் செய்வது ? என்னு,
 இடர்உற்றான், இணைஇ லாதான்.

பொ :- ஒப்பற்றவனாகிய அனுமன், ஆதியானாகிய இராமன்
 மூர்ச்சைதெளிதற்கு முன்னே அரியதாகிய மருந்தைக் கொணர்ந்து
 கொடுத்து இரவின் பாதியிலேயே அத் துன்பத்தை நீக்க எண்ணி
 யிருந்த எனக்குச் சோதியானாகிய சூரியன் உதயம் செய்துவிட்டான்;
 இனிப் பொருந்திய செயல் யாதோ என்பதைத் துணிய இயலாதவ
 னாக இருக்கிறேன்; யான் என்ன செய்வது ? என்று துன்புற்றான்.

கு :- அல்லிற் பாதியால் என்புழி ஆல் உருபு மயக்கம். பாதி
 யில் என்க. பாவித்தல்-நினைத்தல். சோதியான் என்றது சூரியனை.
 உற்றது என்றது, பொருந்திய செயலை. யான் ஏது செய்வது என
 மாறுக. (55)

8891. காற்றிசை சுருங்கச் செல்லும்
 கடுமையான் கதிரின் செல்வன்
 மேற்றிசை எழுவான் அல்லன்;
 விடிந்தது மன்று ; மேரு
 மாற்றினன் வடபாற் றேன்று
 மென்பது மறைகள் வல்லோர்
 சாற்றின ரென்னத் துன்பந்
 தணிந்தனன் தவத்தின் மிக்கான்.
 கால்திசை சுருங்கச் செல்லும்
 கடுமையான் கதிரின் செல்வன்
 மேல்திசை எழுவான் அல்லன் ;
 விடிந்ததும் அன்று ; மேரு
 மாற்றினன் வடபால் தோன்றும்
 என்பது மறைகள் வல்லோர்
 சாற்றினர் என்னத் துன்பம்
 தணிந்தனன் தவத்தின் மிக்கான்.

பொ : - காற்றின் வேகம் குறையுமாறும் திசையின் தொலைவு சுருங்குமாறும் செல்லுகின்ற விரைவினையுடையவனும் தவத்தின் மிக்கவனும் ஆகிய அனுமன் 'கதிரினைச் செல்வமாகவுடைய தூரியன் மேற்குத் திசையிலே எழுகின்ற இயல்புடையவன் அல்லன்; போழ்து விடிந்ததும் அன்று; மேருவின் வடபக்கத்தே தன்கதியை மாற்றிக் கொண்டவனாய் மேற்கே தோன்றுவான் என்று வேதம்வல்ல சான்றவர்கள் சொன்னார்கள்'; என்று நினைந்து துன்பம் தணிந்தான்.

கு :- கால் திசை என்பது உம்மைத் தொகை. காற்றின் வேகத்தினும் மிக்க வேகமுடையவனாய் அனுமன் செல்லும்போது செல்ல வேண்டிய திசையின் தொலைவு சுருங்கிப்போதல் இயல்பாதலின் 'கால் திசை சுருங்கச் செல்லும் கடுமையான்' என்றார். மேருமலைக்குத் தெற்குக் கீழ்த்திசையில் உதயமாகும் தூரியன் அவ் வியல்பை மாற்றி அதன் வடதிசையில் மேல் திசையில் உதயமாவான் என்றவாறு. நூலளவையால் முன்னம் அறிந்ததை நினைவு கூர்ந்து அனுமன் துன்பம் தணிந்தனன் என்க. முன்னே தோன்றிய கலக்கத்தைத் தன் தவமுடைமையால் நீங்கப்பெற்றான் என்பார், 'தணிந்தனன் தவத்தின் மிக்கான்' என்றார். (56)

உத்தரகுரு நாட்டைக் காணுதல்

8892. இருவரே தோன்றி யென்று
மீறிலா வாயு ளெய்தி
ஒருவரோ டொருவ ருள்ள
முயிரொடு மொன்றே யாகிப்
பொருவரு மின்பந் துய்த்துப்
புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகும்
திருவுறை கமல மன்ன
நாட்டையுந் தெரியக் கண்டான்.
இருவரே தோன்றி என்றும்
ஈறுஇலா ஆயுள் எய்தி,
ஒருவரோடு ஒருவர், உள்ளம்
உயிரொடும் ஒன்றே ஆகி,
பொருஅரும் இன்பம் துய்த்து,
புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகும்
திருஉறை: கமலம் அன்ன
நாட்டையுந் தெரியக் கண்டான்.

பொ :- முன் புண்ணியம் புரிந்தோர் (ஆண், பெண் என்ற) இருவரே பிறந்து என்றும் முடிவு இலாத ஆயுளைப்பெற்று, ஒருவரோடு ஒருவர் உள்ளமும் உயிரும் ஒன்றே என்னுமாறு ஒற்றுமையுடையராய் ஒப்பற்ற இன்பம் துய்த்துக்கொண்டு, தங்கியுள்ள திருமகள் தங்கியுள்ள தாமரை மலர்போன்ற, (இலக்குமியின் இருப்பிடம் போன்ற) உத்தரகுரு நாட்டையும் கண்களால் தெரியக் கண்டான்.

கு :- புண்ணியம் புரிந்தோர் தோன்றி எய்தி, ஒன்றையாகித் துய்த்து வையும் நாட்டையும் கண்டான் என இயையும். பிறர் வயிற்றிற் பிறவாது முன்புசெய் புண்ணியத்தால்தாமே தோன்றி என்பார். இருவரே தோன்றி என்றார். இனிப் 'பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் அன்றிப் பால்வகையால் தாமே யெதிர்ப்பட்டு' என்று பொருள் கூறலும் ஆம். பிணி முப்பு இரப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையாயிருக்கும் தன்மை யெய்தி என்பார். 'ஈறிலா ஆயுளெய்தி' என்றார். இருவர்க்கும் உள்ளம் ஒன்று என்னுமாறு ஒன்றையே நினைத்தலும் உயிர் ஒன்றே என்னுமாறு ஒன்றாய் மகிழ்தலும் உடையர் என்பார், 'உள்ள முயிரொடு மொன்றையாகி' என்றார். செல்வச் சிறப்பால் திருமகளின் இருப்பிடம் போன்றது உத்தரகுரு என்பார், திருவுறைமலர்கள் மன்ன நாடு என்றார். இதுகாறும் செவிகளால் கேட்டுணர்ந்திருந்ததைத் தன் கண்களால் தெரியக் கண்டான் என்க.

(57)

8893. வன்னிநாட் டியபொன் மௌலி

வானவன் மலரின் மேலான்

கன்னிநாட் டிருவைச் சேருங்

கண்ணனு மாளுங் காணி

சென்னிநாட் டெரியல் வீரன்

றியாகமா விநோதன் றெய்வப்

பொன்னிநாட் டுவமை வைப்பைப்

புலன்கொள நோக்கிப் போனான்.

வன்னிநாட் டியபொன் மௌலி

வானவன், மலரின் மேலான்,

கன்னிநாள் திருவைச் சேருங்

கண்ணனும், ஆளுங் காணி

சென்னிநாள் தெரியல் வீரன்
 தியாகமா விநோதன் தெய்வப்
 பொன்னிநாட்டு உவமை வைப்பப்
 புலன்கொள நோக்கிப் போனான்.

பொ:- வன்னிப் பத்திரம் துடியுள்ள பொன்னிறச் சடைமுடியையுடைய சிவனும், தாமரைமலரில் தங்கியுள்ள பிரமனும், செல்வி மாருத குமரிப் பருவமுடைய திருமகளை மார்பிலே கொண்டுள்ள திருமாலும், தமக்குரிமையாகக் கொண்டு ஆள்கின்றதும், அன்ற லர்ந்தமலராலாய மாலையணிந்த, தியாகமா விநோதன் என்றபெயரையுடைய சோழனுக்குரியதும் ஆய தெய்வத்தன்மையுடைய காவிரி பாயும் சோழநாட்டுக்கு உவமையாகத்தக்க அந்த உத்தரகுருவை அனுமன் கட்புலன் கொள்ளுமாறு கருத்தொடு நோக்கிச் சென்றான்.

கு:- வன்னி, ஓர்மரம். வன்னியின் பத்திரம் சிவன் துடுதற்குரியது ஆகலின் 'வன்னி நாட்டிய பொன் மொளி வானவன்' என்றார். வன்னி முதலாகுபெயராய் அதன் சிலையை உணர்த்தியது. பொன்போல் ஒளியிடும் சடைமுடியுடையவன் சிவன் ஆதலின், 'பொன் மொளி வானவன்' என்றார். கன்னி, குமரிப் பருவம். செவ்வியறிமை புலப்பட 'நாஸ்திரு' என்றார். பாற்கடலில் தோன்றிய நாள் இருந்ததுபோலவே என்றும் இருக்கின்றாள் திருமகள் என்றவாறு. மும்மூர்த்தியரும் தம் உரிமையிடமாகக் கொண்டு சோழ நாட்டில் விரும்பித் தங்கியுள்ளார் என அச் சோழநாட்டின் பெருமைவிளக்கி அத்தகைய பெருமையுடைய சோழ நாட்டிற்கும் உவமையாகும் தரத்ததாக உத்தரகுரு இருந்தது என்பதை அனுமன் புலன்கொள்ள நோக்கிப் போனதாகக் கம்பர் தம் நாட்டுப்பற்றினைப் புலப்படுத்தியவாறு தியாகமா விநோதன் என்றது, சோழனது பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று. முன்னுங் குலோத்துங்கனுக்கு வள்ளல் தன்மையையே பெரிய விளையாட்டாகக் கொண்டவன் என்பது அப்பெயரின் பொருள். 'காவிரி நாடன்ன கழனி நாடொரிஇ (குகம்-1) எனக் கோசல நாட்டிற்குத் தன் சோழநாட்டை உவமை கூறிய கம்பர், இங்கு உத்தரகுருவைப் பொன்னி நாட்டிற்கு உவமை வைப்பு எனக் கூறியது ஏன்? எனின், தனக்கு முன்னிருந்த இளங் கோவடிகள், 'உத்தரகுருவினோடொப்பத் தோன்றிய கயமலர்க்கண்ணியும் காதற்கொழுநனும்' (சிலப். 2-10) என்று கூறிப் புகார் நகரம், கோவலனும் கண்ணகிபும் தோன்றுதற்குமுன் உத்தரகுரு விற்குடாகாது தாழ்ந்திருந்ததாகவும் அது இப்போது ஈடு ஆகுமாறு அவ்விருவரும் தோன்றினர் எனவும் விளக்கிய கருத்துக்கு முரணில்லாதவாறு இங்கு இங்ஙனம் கூறியுள்ளார் என்னலாம். கம்பர் தன் நாட்டுப்பற்றை அனுமன் மூலமாக உவ்வாறு புலப்படுத்தியுள்ளார் என்க.

அனுமன் நீலமலையைக் காணுதல்

8894. விரியவன் மேரு வென்னும்
 வெற்பினின் மீது செல்லும்
 பெரியவன் அயனார் செல்வம்
 பெற்றவன் பிறப்பும் பேர்ந்தான்
 அரியவனுலக மெல்லா
 மளந்தநாள் வளர்ந்து தோன்றும்
 கரியவன் என்ன நின்ற
 நீலமால் வரையைக் கண்டான்.

விரியவன் மேரு என்னும்
 வெற்பினின் மீது செல்லும்
 பெரியவன்; அயனார் செல்வம்
 பெற்றவன்; பிறப்பும் பேர்ந்தான்;
 அரியவன், உலகம் எல்லாம்
 அளந்தநாள் வளர்ந்து தோன்றும்
 கரியவன் என்ன நின்ற
 நீலமால் வரையைக் கண்டான்.

பொ : - வலிய மேரு என்னும் மலையின்மீது, (அது, தன் வேகந் தாங்காது) பிளவுறுமாறு செல்லும் பெரிய தோற்றத்தையுடையவனும், பிரமனுடைய பட்டத்தைப் பெறப்போகின்றவனும், பிறவித் துன்பத்தில் நின்று நீங்கினவனும் குரங்கு வடிவினனாக இருப்பவனும் ஆகிய அனுமன், உலகம் எல்லாவற்றையும் அளந்த காலத்தில் பேருருவினனாக வளர்ந்து தோன்றுகின்ற திருவிக்கிரமனாகிய கரியவன்போல நின்ற பெரிய நீலமலையைக் கண்டான்.

கு : - விரியச் செல்லும் பெரியவன் என்க. வலிய மேருமலையும் பிளவுறுமாறு அம் மலையின்மேல் விரைந்து சென்ற பெரியவன் என்க. 'அயனார் செல்வம்' என்றது பிரமபதத்தை' அப்பதத்தை அனுமன் பெறுவது உறுதியாகலின் 'பெற்றவன்' என இறந்த காலத்தில் கூறினார். இது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. சீதையாலும் இராமனாலும் என்றும் இருப்பவனாக வரம்பெற்றவன் ஆதலின் 'பிறப்பும் பேர்ந்தான்' என்றார். அரி - குரங்கு. அரியவன் என்றது குரங்கு வடிவினனாகிய அனுமன் என்றவாறு. நீலமலை

நிறத்தாலும் உயர்ச்சியாலும் திருவிக்கிரமனைப் போன்று தோன்றியது என்க. மாவலியால் முவடி மனைகேட்டுப்பெற்று வளர்ந்து முவுலகையும் ஈரடியால் அளந்த திருவிக்கிரமனைநிலமலேக்கு உவமை கூறி, அவ் வருவம் மாவலியை யடக்கியுலகுறுதுயர் துடைத்தது போல இந்த நிலமலையும் இராவணனை வென்று உலகுறுதுயர் துடைக்கத் துணையாகும் என்ற பயனுவமையும் பெறவைத்ததாகக் கொள்ளலாம். (59)

மருத்துமலையைக் காணுதல்

8895. அற்குன்ற வலங்கு சோதி
 யம்மலை யகலப் போனான்
 பொற்குன்ற மனைய தோளா
 னோக்கினான் புலவன் சொன்ன
 நற்குன்ற மதனைக் கண்டா
 லுணர்ந்தன னாக முற்ற
 எற்குன்ற வெறியுந் தெய்வ
 மருந்தடை யாள மென்ன
 அல்குன்ற அலங்கு சோதி
 அம்மலை அகலப் போனான்,
 பொன்குன்றம் அனைய தோளான்
 நோக்கினான்; புலவன் சொன்ன
 நல்குன்றம் அதனைக் கண்டான்,
 உணர்ந்தனன்—நாகம் உற்ற
 எல்குன்ற எறியும் தெய்வ
 மருந்து அடையாளம்' என்ன.

பொ:- இருள் நிறமும் தாழுமாறு விளங்குகின்ற நிலச் சோதியையுடைய அந்த நிலமால்வரை பிற்படச் சென்றவனாகிய, பொன்மலைபோன்ற தோளினையுடைய அனுமன், கண்களால் நோக்கிப் பேரறிஞனாகிய சாம்பவன் சொன்ன நல்ல மருந்து மலையைக் கண்டு, தெய்வ மருந்துக்கு அடையாளம், விண்ணுலகத்துப் பொருந்திய ஒளியும் குன்றுமாறு ஒளிவீசும் என்று முன் கூறியதால் உணர்ந்தான்.

கு :- நிலமலையின் நில ஒளி இருளினும் சிறந்திருந்தது என்ற வாறு. அகலம்போதலாவது பின்பட்டு நிற்கப் போதல். புலவன்

என்றது அறிவுசான்ற சாம்பவனை. நோக்குனாயச் சொன்ன
என்ன முற்றெச்சமாக்குக. அடையாளம் எல்குன்ற எறியும் என்ன
உணர்ந்தனன் என இயையும். நாகம்—விண்ணுலகம். எல்—ஒளி.
(60)

மருந்து காக்கும் தெய்வங்கள் கேட்டவற்றை
மாருதி விளக்குதல்

8896. பாய்ந்தனன் பாய்த லோடு
மம்மலை பாத லத்துச்
சாய்ந்தது காக்குந் தெய்வஞ்
சலித்தன கடுத்து வந்து
காய்ந்தனை நீதான் யாவன்
கருத்தென்கொல் கழறு கென்ன
ஆய்ந்தவ னுற்ற தன்மை
யவற்றினுக் கறியச் சொன்னான்.

பாய்ந்தனன்; பாய்த லோடும்,
அம்மலை பாத லத்துச்
சாய்ந்தது; காக்கும் தெய்வம்
சலித்தன; கடுத்து வந்து
காய்ந்தனை; நீதான் யாவன்?
கருத்துஎன்கொல்? கழறு கென்ன
ஆய்ந்தவன்; உற்ற தன்மை
அவற்றினுக்கு அறியச் சொன்னான்.

பொ. - (மருந்துள் இடத்தில் மாருதி) பாய்ந்தான்; அவன் அவ்
வாறு பாய்ந்த அளவில் அம் மருத்துமலை பாதலத்தில் சாய்ந்தது;
அம் மருந்தினைக் காத்துவரும் தெய்வங்கள் நடுங்கின; 'விரைந்து
வந்து கோபித்துப் பாய்ந்தவனாகிய நீதான் யார்? இவ்வாறு இங்கு
விரைந்து வந்த கருத்து என்ன? சொல்லுக' என்று கேட்க, நூல்களை
ஆராய்ந்தவனாகிய அனுமன், தான் வந்ததற்குரிய காரணத்தை
அத் தெய்வங்கட்குத் தெளியச் சொன்னான்.

கு. - ஆய்ந்தவன் என்றது அனுமனை. தெய்வங்கள் கேட்ட
கேள்விகளுக்கு அவற்றின் மனங்கொள விடைகூறும் ஆற்றலுடை
யவன் அனுமன் என்பது புலப்பட அப் பெயரார் கூறினார். நூல்
கள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்தவன் என்பது அப் பெயர்க்கும்
பொருள் ஆகும். கடுத்தல்—விரைதல். கழறுதல்—சொல்லுதல். (61)

மருந்தினை மீட்டுங் கொணர்க எனச் சொல்லித்
தெய்வங்கள் மறைதல்

8897. கேட்டவை யைய வேண்டிற்
றியற்றிப்பின் கெடாம லெம்பால்
காட்டென வுணர்த்தி வாழ்த்திக்
கரந்தன கமலக் கண்ணன்
வாட்டலை நேமி தோன்றி
மறைந்தது மண்ணி னின்றும்
தோட்டன னனுமன் மன்றைக்
குன்றினை வயிரத் தோளால்.

கேட்டுஅவை, 'ஐய! வேண்டிற்று
இயற்றி,பின் கெடாமல் எம்பால்
காட்டு'என உரைத்து, வாழ்த்திக்
கரந்தன, கமலக் கண்ணன்
வாள்தலை நேமி தோன்றி,
மறைந்தது; மண்ணில் னின்றும்
தோட்டனன், அனுமன் மற்றுஅக்
குன்றினை, வயிரத் தோளால்.

பொ :- அனுமன் சொன்னதைக் கேட்டு அத் தெய்வங்கள்,
ஐயனே! நீ விரும்பியதைச் செய்துமுடித்துப் பின்பு இம் மருந்து
கொடாதுபடி கொண்டுவந்து எமக்குக் காட்டுவாயாக! என்று சொல்லி
அவனை வாழ்த்திவிட்டு மறைந்தன; தாமரைமலர்போன்ற கண்களை
யுடைய திருமாலின் கூரிய முனையினையுடைய சக்கரப்படை வந்து
தோன்றி அதுவும் மறைந்தது; பின்பு அனுமன், அந்த மருந்து
மலையை மண்ணில் னின்றும் தன் வயிரம்போன்ற தோளினால்
பெயர்த்து எடுத்தான்.

கு :- காட்டு என்பது கொடு என்னும் பொருளில் வந்தது. திரு
மாலின் சக்கரம் .காட்சி கொடுத்து மறைந்தது அனுமன் செயல்
வேற்றிபெறுவதாக என்னும் கருத்தினாலாகும். தோட்டல்-தோண்டு
தல்; பெயர்த்தல்.

மருத்துமலையைக் கையால் அசைத்தல்

8898. இங்குநின் றின்னன மருந்தென் றெண்ணினால்
 * சிங்குமாற் காலமென் றுணர்ந்த சிந்தையான்
 அங்கதை வேரொடு மங்கை தாக்கினான்
 பொங்கிய விசும்பிடைக் கடிது போகுவான்.

‘இங்குநின்று, இன்னன மருந்துஎன்று எண்ணினால்,
 சிங்குமால் காலம்’ என்று உணரும் சிந்தையான்,
 அங்குஅதை வேரொடும் அங்கை தாக்கினான்
 பொங்கிய விசும்பிடைக் கடிது போகுவான்.

பொ :- ‘இவ்விடத்தில் நின்று இத்தன்மையான மருந்து
 என்று ஆராய்ந்துகொண்டிருந்தால் காலம் கழியும்’ என்று உணர்ந்த
 சிந்தையினையுடைய அனுமன், விரிந்த ஆகாயவழியே விரைந்து
 செல்வதற்காக அங்குள்ள அம் மருத்துமலையை வேரோடும்
 பெயர்க்கத் தன் அழகிய கையால் தாக்கி அசைத்தான்.

கு :- நால்வகையான மருந்து இருப்பதாகச் சாம்பவன் சொல்லி
 யனுப்பினான் ஆதலின், அவன் சொற்படி இம்மருந்து இத் தன்மை
 யது என ஆராய்ந்து பறிப்பது காலக்கழிவுக்குக் காரணம் ஆகும்
 ஆதலின் அம் மருந்திருக்கும் மலையையே வேரோடும் பறிக்கக்
 கையில் தாக்கினான். அனுமன் என்க. சிங்குதல்-குறைதல்;
 இங்குக் கழிவையுணர்த்தியது. (63)

மாருதி மருத்துமலையை ஒரு கையில் ஏந்திச் செல்லுதல்

8899. ஆயிரம் யோசனை யகன்று மீதுயர்ந்
 தாயிரம் யோசனை யாழ்ந்த தம்மலை
 ஏயெனு மாத்திரத் தொருநை யேந்தினான்
 தாயின னுலகெலாந் தவழ்ந்த சீர்த்தியான்.

ஆயிரம் யோசனை அகன்று மீதுஉயர்ந்து,
 ஆயிரம் யோசனை சூழ்ந்தது அம்மலை,
 ‘ஏ’ எனும் மாத்திரத்து, ஒருகை ஏந்தினான்,
 தாயினன் உலகுஎலாம் தவழ்ந்த சீர்த்தியான்.

பொ :- (உலகம் முழுமையும் பரவிய புகழையுடையவனான அனுமன், ஆயிரம் யோசனை அளவு விரிந்தும், ஆயிரம் யோசனை அளவு மேல் உயர்ந்தும், ஆயிரம் யோசனையளவு தரையில் ஆழ்ந்தும் உள்ளதாகிய அம்மலையை 'ஏ' எனும் காலத்திற்குள் ஒரு கையில் ஏந்திக்கொண்டு தாவிச்சென்றான்.

கு :- மருத்துமலை, ஆயிரம் யோசனை பரப்பும், ஆயிரம் யோசனை உயரமும், ஆயிரம் யோசனை அளவு தரையில் ஆழ்ந்தும் இருந்தது என்றவாறு. காலச் சிறுமையுணர்ந்த 'ஏ' எனும் மாத்திரத்து' என்றார். இரண்டு மாத்திரைப் பொழுதுக்குள் என்றவாறு. ஏ என்னும் எழுத்து இரு மாத்திரை அளவினதாதல் நினைக. அனுமனது புகழ் உலக முழுமையும் பரவியுள்ளது என்பார், 'உலகெலாந்தவழ்ந்த கீர்த்தியான்' என்றார். 'கீர்த்தி மிகுபுகழ்' என்பர் தொல்காப்பியர் (சொல் உரி- 15)

(64)

8900. அத்தலை யன்னவ ன்னைய னுந்துணை
இத்தலை யிருவரும் விரைவி னெய்தினார்
கைத்தலத் தாலடி வருடுங் காலையில்
உத்தமற் குற்றதை யுணர்ந்து வாமரோ.

அத்தலை, அன்னவன் அனையன் ஆம்துணை,
இத்தலை, இருவரும் விரைவின் எய்தினார்,
கைத்தலத் தால்அடி வருடும் காலையில்,
உத்தமற்கு உற்றதை உணர்த்து வாம்அரோ.

பொ :- அவ்விடத்து அவ் அனுமன் அத்தன்மையன் ஆகும் அளவைக்குள், இவ்விடத்து வீடணனும் சாம்பனும் ஆகிய இருவரும் விரைவாக இராமனை அடைந்தவராய்த் தம் கைகளால் அவனுடைய திருவடிகளைப் பற்றிவருடும்போது, உத்தமனாகிய அவ் விராமனுக்கு உற்றதைச் சொல்லுவோம்.

கு :- இத்தலை என்றது, இலங்கையிலுள்ள போர்க்களத்தில் என்றவாறு. எய்தினார் முற்றெச்சம். வருடுதலாவது கையால் தடவிக் கொடுத்தல். உத்தமன் என்றது இராமனை. அரோ, அசை.

(65)

இராமன் கண் மலர்ந்தல்

8901. விண்டன மடந்தையர் மனத்தை வேரொடும்
கண்டன களவறுங் கருணைத் தாமெனக்
கொண்டன கொடுப்பன வரங்கள் கோளிலாப்
புண்ட ரீகத்துணை நயனம் பூத்தன.

விண்டன, மடந்தையர் மனத்தை வேரொடும்
கண்டன, களவுஅறும் கருணைத்து ஆம்எனக்
கொண்டன, கொடும்பன வரங்கள், கோள்இலாப்
புண்ட ரீகத்துணை நயனம் பூத்தன.

பொ :—(காமுறும்) பெண்டிரின் மனத்தை வேரொடும் நீங்கின
வாம்படி செய்தனவும், களவு இல்லாத கருணையையுடையது ஆகும்
என்று எல்லாராலும் கொள்ளப்பட்டனவும் வரங்களைக் கொடுப்பன
வும் ஆகிய குற்றமற்ற தாமரைமலர்போன்ற இருகண்களும்
மலர்ந்தன.

கு:- சாம்பவனும் வீடணனும் அடிவருடியதால் இராமன் கண்
களைத் திறந்தான் என்றவாறு. இராமன் கண்கள் பிறபெண்டிரை
விரும்பிப் பார்க்காதன ஆதலின் அவனை விரும்பிய பெண்டிர்மனம்
பயன்பெறுது வெறுத்து நீங்குமாறு அக் கண்கள் செய்தனவாகக்
கூறினார். விண்டனவாகக் கண்டன என ஆக்கச்சொல் வருவித்து
முடிக்க. விண்டன—நீங்கின. கண்டன—செய்தன. “மகளிர்க்
கெல்லாம் நஞ்செனத் தகையவாகி நளிரிரும் பனிக்குத் தேம்பாக்
கஞ்ச மொத்தலர்ந்த செய்ய கண்ண!” (அனுமப்—17) என இக் கண்
களைப்பற்றி அனுமன் முன் கூறியுள்ளது இங்கு நினைக்கத்தகும்.
இராமன் கண்கள் களவு அறியாதனவாகவும் கருணை நிரம்பினவாக
வும் இருந்தன என்பார், ‘களவறுங்கருணைத் தாமெனக் கொண்டன’
என்றார். கொண்டன என்பது செயப்பாட்டுப் பொருளது; எல்லா
ராலும் கொள்ளப்பட்டன என்க. மடந்தையர் மனத்தை விண்டன
வாக் கண்டன, கொண்டன, கொடுப்பன ஆகிய நயனம் பூத்தன
என இயையும். தாமரைக்குக் குற்றமாவது பனிக்குத் தேம்புதல்;
அக் குற்றமில்லாத புண்டரீகம் இல்லையாதலின், இதை இல்பொருள்
உவமமாகக் கொள்க. துணை நயனம்—இருகண்கள். (66).

இராமன் சாம்பனையும் வீடணனையும் காணுதல்

8902. நோக்கினன் கரடிகுட் கரசு நோன்புகழ்
ஆக்கிய நிருதனு மழுத கண்ணினர்
தூக்கிய தலையினர் தெர்முத கையினர்
ஏக்கமுற் றருகிருந் திரங்கு வார்ஃகை.

நோக்கினன்—கரடிகட்கு அரசும், நோன்புகழ்
ஆக்கிய நிருதனும், அழுத கண்ணினர்,
தூக்கிய தலையினர், தொழுத கையினர்,
ஏக்கம்உற்று, அருகுஇருந்து, இரங்கு வார்களை;

பொ :- (மலர்ந்த கண்களையுடைய இராமன்) கரடிகட்கு அரசனாகிய சாம்பனும் மிக்கபுகழ்பெற்றவனாகிய வீடணனும், அழுத கண்ணினராய், தூக்கிய தலையினையுடையராய் தொழுத கையினையுடையவராய்த் துன்பமுற்றுத் தன்னருகில் இருந்துகொண்டு இரங்குகின்றவர்களைக் கண்டான்.

கு :- இரங்குவார்களை நோக்கினன் எனப் பூட்டுவிற்பொருள் கோளாகக் கொள்க. கரடிகட்கு அரசம் நிருதனும் கண்ணினராய்த் தலையினராய்க் கையினராய் ஏக்கமுற்று அருகு இருந்து இரங்குவார்களை நோக்கினன் என இயையும். இராமன் தோன்ற எழுவாய் மேல் நயனம்பூத்தன என்றவர், பூத்த அந்த நயனத்தால் 'நோக்கினன்' என்று அடுத்துக் கூறினர். இனி, அழுத கண்ணினர், தலையினர், கையினர் ஆய் ஏக்கமுற்றிரங்குவார்களாகிய அரசையும் நிருதனையும் நோக்கினன் என உருபு பிரித்துக் கூட்டிவுரைப்பாருமுளர். சாம்பனும் வீடணனும் இராமனுடைய திருவடிகளைக் கைகளால் வருடிக்கொண்டிருந்தவர்கள். அவன் கண்களைத் திறந்தவுடன் தூக்கிய தலையினராகவும் எழுத கையினராகவும் ஆயினர் என்க. இராமன் கண்திறப்பதற்குமுன் அழுத கண்ணீரும், இரங்கிய ஏக்கக்குறிப்பும் அவன் கண்திறந்த பின்னும் அப்படியே யிருந்தனவாகலின் அவற்றையும் சேர்த்துக் கூறினார். வீடணன் நிருதனாகப் பிறந்தும் இராமனைச் சரணடைந்து பெரும்புகழ்பெற்றான் என்பார், 'நோன்புகழ் ஆக்கிய நிருதனும்' என்றார். குனிந்த தலையினர் தூக்கிய தலையினர் ஆயினர்; அடிவருடிய கையினர். தொழுத கையினராயினர் என்றவாறு. (67)

இராமன் அவ் விருவரையும் உசாவுதல்

8903. ஏவிய காரிய மியற்றி யெய்தினை
நோவிலை வீடணு வென்று நோக்கிப்பின்
சாவரும் பெரும்புகழ்ச் சாம்பன் றன்னைநீ
ஆவிவர் தனைகொலென் றருளி னானரோ.

‘ஏவிய காரியம் இயற்றி எய்தினை
நோவிலை; வீடண ! என்று நோக்கிப்பின்
சாவுஅரும் பெரும்புகழ்ச் சாம்பன் தன்னைநீ,
ஆவிவந்தனை கொல்?’ என்று அருளிஞன் அரோ.

பொ :.. ‘வீடண ! யான் ஏவிய உணவு கொணர்வதாகிய காரியத்தைச் செய்து வந்தாய் ஆதலின், பிரமாந்திரத்தாலேயே துன்பம் இல்லை யாயினை ! என்று வீடணனை நோக்கிக் கூறிவிட்டுப் பின், மரணமில்லாத, பெரிய புகழினையுடைய, சாம்பனை நோக்கி, ‘நீ உயிர் வரப் பெற்றாயோ?’ என்று கேட்டருளிஞன் இராமன்.

கு :- இராமன் ஏவிய காரியத்தின்மேல் வீடணன் செல்லாதிருந்தால் அவனும் பிரமாந்திரத்தால் துன்புற்றிருப்பான் என்றவாறு நோக்கிக் கூறி என ஒரு சொல் வருவிக்க. சாம்பன் சீரஞ்சீவி என்பது புலப்பட ‘சாவரும் சாம்பன்’ என்றார். ‘சாவரும் சாம்பன் பெரும்புகழ்ச் சாம்பன் எனத் தனித்தனி இறையும் பிரமாந்திரத்தால் துன்புற்றவன் சாம்பன் ஆதலின் அந் துன்பம் நீங்கி உயிர்ப்பு வரப் பெற்றாயோ?’ என்று வினவியவாறு. (68)

8904. அய்யன்மீர் நமக்குற்ற வழிவி தாதலின்
செய்வகை பிறிதிலை யுயிரிற் தீர்ந்தவர்
உய்சில றினிச்செயற் குரிய துண்டெனின்
பொய்யிலீர் புகலுதிர் புலமை யுள்ளத்தீர்.

‘ஐயன்மீர்; நமக்குற்ற அழிவுஇது ஆதலின்,
செய்வகை பிறிதுஇலை; உயிரின் தீர்ந்தவர்
உய்சிலர்; இனிச்செயற்கு உரியது உண்டுஎனின்,
பொய்இலீர்! புகலுதிர், புலமை உள்ளத்தீர் !

பொ:- ஐயன்மீர்! இது நமக்கு நேர்ந்த அழிவே யாகலின், இதற்குமாறாகச் செய்யும் செயல் வேறு இல்லை; உயிர் நீங்கினவர் மீண்டும் பிழைக்க மாட்டார்கள்; அறிவுமிக்க மனத்தையுடையவர்களே! இனிச் செய்வதற்குரிய செயல் ஏதேனும் இருப்பின், பொய்யில்லாதவர்களே! சொல்லுங்கள்.

கு:- இறந்தவர் மீண்டும் உயிர்பெற்று எழுவதற்கு நாம் செய் யக் கூடிய முயற்சி, யேதேனும் இருப்பின் செய்து பார்க்கலாமே என்ற கருத்தால் 'இனிச் செயற்குரியது உண்டெனின் புகலுதிர்' என்று இராமன்கூறினான். பிறரறியாதவற்றையும் அறியும் தன்மையிர் என்பான், 'புலமையுள்ளத்திர்.' என்றும் நீங்கள் கூறின் பொய்யாகாது என்பான் பொய்யிலீர் என்றும் விளித்தான். பொய்யிலீராய்ப் புகலுதிர் என முற்றெச்சமாக்கி முடித்தலும் ஆம். பொய்புகலாமல் மெய்யாகச் சொல்லுங்கள் என்பது கருத்து. தன் துன்பத்தைத் தணிக்கும் பொருட்டுப் பொய்யாகவும் ஒன்றைப் புனைந்து கூறலாம் ஆதலின் இராமன் இங்ஙனம் கூறலானான். (69)

8904. சீதையென் றொருத்தியா லுள்ளந் தேம்பிய
பேதையென் சிறுமையா லுற்ற பெற்றியை
யாதென வுணர்த்துகே னுலக மோதும்
காதைவன் பழியொடுந் திருத்திக் காட்டினேன்.

சீதைஎன்று ஒருத்தியால் உள்ளம் தேம்பிய
பேதையேன், சிறுமையால் உற்ற பெற்றியை
யாதுஎன உணர்த்துகேன்! உலகம் ஒதிடும்
காதைவன் பழியொடும் திருத்திக் காட்டினேன்.

பொ :- சீதை என்ற ஒரு பெண்ணினால் மனம்வருந்திய அறி விலியாகிய யான் என் கீழ்மையால் அடைந்த தன்மையை என்ன வென்று சொல்லுவேன்! உலகம் புகழோடு படித்தறிதற்குரிய என் கதையை வலிய பழியோடும் சேர்த்துத் திருத்திக் காட்டிவிட்டேன்.

கு:- தம்பியையும் எழுபதுவெள்ளம் சேனையையும் இழந்த துன்பத்திற்கெல்லாம் காரணம் சீதை என்ற ஒரு பெண்ணும் தன் அறியாமையுமேயாம் என்பதை இராமன் நினைத்து வருந்தியவாறு. புகழோடு அடைய வேண்டிய தன் காதையைப் பழியோடு பொருந்து வதாக ஆக்கிவிட்டேன். ஒன்று இராமன் தன்னை இழித்துக் கூறிக் கொண்டவாறு. பெற்றி-தன்மை. காதை என்பது கதை பொதிந்த பாட்டு என்பர்.

இராமன் பெண்ணொல் கேட்ட தன்பேதை நினைந்து வருந்துதல்

8906. மாயையிம் மாணென வெம்பி வாய்மையால்
தூயன உறுதிகள் சொன்ன சொற்கொளேன்
போயினென் பெண்ணுரை மருது போகலால்
ஆயதிப் பழியுடை மரண மன்பினீர்.

“மாயை இம்மான்” என, எம்பி வாய்மையால்
தூயன உறுதிகள் சொன்ன சொற்கொளேன்
போயினென், பெண்உரை மருது; போகலால்,
ஆனது, இப்பழியுடை மரணம்—அன்பினீர்!

பொ :- அன்புடையவர்களே! என் தம்பி இலக்குவன், ‘இம்
மான் மாயத்தால் ஆயது’ என்று உண்மையாகச் சொன்ன தூய்மை
யான உறுதிச் சொற்களை நல்லதெனக் கொள்ளேனாய், பெண்
சொல்லை மறுக்காமல் அம் மானின் பின் போயினென்; அவ்வாறு
யான் போனதால் இப் பழியுடைய மரணம் உண்டாயிற்று.

கு :- எம்பி வாய்மையாற் சொன்ன தூய உறுதிச் சொற்களைக்
கொள்ளேனாய் பெண்ணுரை மருது போயினென்; போகலால் இப்
பழியுடை மரணம் ஆயது எனக் கூட்டுக. எம்பி கூறிய சொற்களைக்
கேட்டு மானின் பின் போகாதிருந்தால் இந்தப் பழியுடைய மரணம்
நேர்ந்திராது என இலக்குவனைப் புகழ்ந்தும் பெண் சொல்கேட்டதன்
செயலால் இத்துன்பம் நேர்ந்தது எனத் தன்னை இகழ்ந்தும் இராமன்
கூறியவாறு.

(71)

இராவணனைக் கண்டு அமர்புரிந்தும்
கொல்லாதுவிட்டதை நினைந்து வருந்தியது

8907. கண்டனெ னிராவணன் றன்னைக் கண்களால்
மண்டமர் புரிந்தனென் வலியின லுயிர்
கொண்டில னுறவெலாங் கொடுத்து மாளயான்
பண்டுடைத் தீவினை பயந்த பண்பினால்.

‘கண்டனென் இராவணன் தன்னைக் கண்களால்;
மண்டுஅமர் புரிந்தனென் வலியின்; ஆர்உயிர்
கொண்டிலென், உறவுஎலாம் கொடுத்து, மாள, நான்,
பண்டுடைத் தீவினை பயந்த பண்பினால்.

பொ:- இராவணன் தன்னை என் கண்களால் கண்டேன்; அவனோடு வலிமையால் நெருங்கிய போரையும் செய்தேன்; (ஆனால்,) பழைய என் தீவினைப் பயனால் என் உறவாக உள்ள எல்லோரையும் இழந்து யான் மாளும்படி, அவன் ஆருயிரைக் கொள்ளாது விட்டேன்.

கு :- முதனாட் போரில் எல்லாவற்றையும் இழந்து தனியாக நின்ற இராவணனைக் கொல்லாமல் இன்று போய் நாளை வா என விட்டதால், இப்போது என் உறவினரையெல்லாம் இழந்து யானும் இறக்கும் நிலையுற்றேன்; இது என் பழவினைப் பயனே என்று இரங்கியவாறு. இராவணனைக் கொல்லாது விட்டது தன் தீவினைப் பயனே எனத் துன்பம் நேர்ந்த இன்று கழிவிரக்கம் கொள்கின்றான் இராமன் என்க.

(72)

இலக்குவனைப் பிரமாத்திரம் தொடுக்கலாதென்றது நினைந்திரங்கியது

8908. தேவர்தம் படைக்கலந் தொடுத்துத் தீயவன்
சாவது காண்டுமென் றிளவல் சாற்றவும்
ஆவதை யிசைந்தில னழிவ தென்வயின்
மேவுத லுறுவதோர் விதியின் வெம்மையால்.

“தேவர்தம் படைக்கலம் தொடுத்து, தீயவன்
சாவது காண்டும்” என்று இளவல் சாற்றவும்,
ஆவதை இசைந்திலன் அழிவது என்வயின்
மேவுதல் உறுவதுஓர் விதியின் வெம்மையால்.

பொ :-என்தம்பி, ‘பிரமதேவர்தம் படைக்கலத்தைத் தொடுத்துத் தீயவனாகிய இந்திரசித்து சாவதைக் காண்போம்’ என்று சொல்லவும் என்னிடத்தில் அழிவு பொருந்துதற்குக் காரணமான ஒரு விதியின் கொடுமையால் பொருத்தமான அச் செயலை உடன்படாது போயினேன்.

கு :- தேவர் என்றது இங்குப் பிரமதேவரை. “இவன் பிழைக்கு மேற் படுக்கும் நம்படையை, எண்ண மற்றிலை யயன்படை தொடுப் பெனென் றிசைத்தான்’ (பிரமாத்திரப்-80) என்புழி இலக்குவன் இந்திரசித்தின்மேல் அயன்படை தொடுப்பதாகச் சொன்னது காண்க. “ஆன்றவன் னது புகறலு மறவனீ முனிந்தால், ஈன்ற வந்தணன் படைக்கலந் தொடுக்க வில்வுலகம், முன்றையுஞ் சுடும்

ஒருவனால் முடிகலது” என்றான். (81)என்புழி இலக்குவனை இராமன் தடுத்தமை அறியலாம். இலக்குவன் எண்ணத்திற்கு இசையாததும் தன் அழிவுக்குக் காரணமான தீய விதியின் கொடுமையினுல்தான் என இராமன் இரங்கியவாறு. (73)

இராமன் இலக்குவனுடன் நில்லாது போயதற்கு வருந்துதல்

8909. நின்றிலெ னுடனெறி படைக்கு நீதியால்
ஒன்றிய பூசனை இயற்ற வுன்னினேன்
பொன்றினர் நமரெலா மிளவல் போயினான்
வென்றில நரக்கனை வினையின் மேன்மையால்.

“நின்றிலென்-உடன், எறிபடைக்கு நீதியால்
ஒன்றிய பூசனை இயற்ற உன்னினேன்;
பொன்றினர் நமர்எலாம்; இளவல் போயினான்;
வென்றிலன் அரக்கனை, விதியின் மேன்மையால்.

பொ :- என் தம்பியுடன் நில்லாமல், எறிகின்ற படைக்கலன் களுக்கு மனம் ஒருமித்த பூசனைசெய்ய நினைத்துப் போனேன்; நம்மவர் எல்லாம் இறந்தனர்; என் தம்பியும் இந்திரசித்தனை வெல்லாமல் தீவினையின் மிகுதியால் இறந்து போயினான்.

கு :- உடன் நின்றிலன் என மாறுக. எறிபடை-பகைவர்மேல் வீசுதற்குரிய படை. ஒன்றிய பூசனை என்றது, மனம் ஒருமித்துச் செய்தற்குரிய பூசனையை. இளவல் அரக்கனை வென்றிலனாய்ப் போயினான் என இயையும். தீவினையின் மிகுதியை இங்கு வினையின் மேன்மை என்றார். (74)

இராமன் இறத்தலே நலமென எண்ணுதல்

8910. ஈண்டிருந் திவையிவை யியம்பு மேழைமை
வேண்டு வதன்றினி யமரின் வீடிய
ஆண்டகை யன்பரை யமரர் நாட்டிடைக்
காண்டலே நலம்பிற கண்ட தில்லையால்.

ஈண்டு இருந்து இவைஇவை இயம்பும் ஏழைமை
வேண்டுவது அன்று; இனி, அமரின் வீடிய
ஆண்டகை அன்பரை அமரர் நாட்டிடைக்
காண்டலே நலம்; பிறகண்டது இல்லையால்.

பொ :- இங்கு இருந்துகொண்டு இவற்றை இவற்றை எல்லாம்
சொல்லுகின்ற பேதைமை வேண்டத்தகுவதன்று; போரில் இறந்த
ஆண்டகையாகிய இலக்குவனையும் அன்பர்க்கையும் இறந்துபோய்
வீரசுவர்க்கத்தில் காண்பதே நல்லது; இதைத் தவிர வேறு வழி
தோன்றவில்லை.

கு :- சுழித்தவற்றைச் சொல்லிப் பயனின்மையின் 'இவை
இயம்பும் ஏழைமை வேண்டுவதன்று' என்றான். ஏழைமை—அநி
யாமை. ஆண்டகையை அன்பரை என உம்மைத் தொகையாக்கி
இரண்டனுருபை முன்னுங் கூட்டுக. 'ஆண்டகை' என்றது,
இலக்குவனை. சிறப்பு நோக்கி முன் எண்ணப்பட்டான். அன்பர்
என்றது தன்பால் கொண்ட அன்பால் வந்தடைந்த சுக்கிரீவன்
முதலியோரை. இறப்பதே நலம் என்பான் அதனையே 'அமரர்
நாட்டிடைக் காண்டலே நலம்' என வேறோர் வாய்பாட்டால் கூறிய
வாறு. அமரர் நாடு என்றது இங்கு வீரர் புகும் வீரசுவர்க்கத்தை.
தன் சேனையிலிருந்து போர்செய்து மாண்ட வீரர் அனைவரும் தேவ
ராய் வீரசுவர்க்கம் புக்கிருப்பர் என்ற நம்பிக்கையும் இதனால் புலப்
படுத்தியவாறு. (75)

எம்பியை இழந்தபின் ஏதும் வேண்டேன் எனல்

8911. எம்பியைத் துணைவரை யிழந்த நானினி
வெம்புபோ ரரக்கரை முருக்கி வேரறுத்
தம்பினா விராவண னூவி பாழ்படுத்
தும்பருக் குதவிமே லுறுவ தென்னரோ.

'எம்பியைத் துணைவரை இழந்த நான், இனி,
வெம்புபோர் அரக்கரை முருக்கி, வேர் அறுத்து,
அம்பினால் இராவணன் ஆவி பாழ்படுத்து
உம்பருக்கு உதவி, மேல் உறுவது என் அரோ?'

பொ :- என் தம்பியையும் துணைவரையும் இழந்துவிட்ட நான் இனிமேல், மனம் வெதும்பிச் செய்கின்ற போரில் அரக்கரைக் கொன்று அடியோடு அழித்துவிட்டு, என் அம்பினால் இராவணன் உயிரையும் ஒழித்துவிட்டுத் தேவர்களுக்கு உதவிசெய்து யான் இனி அடையப்போவது என்ன இருக்கின்றது?

கு :- தம்பியையும் துணைவரையும் இழந்தபின் இராவணனைக் கொல்வதால் தேவர்க்கன்றி எனக்கென்ன பயன்? என்று வெறுததுக் கூறியவாறு. இறக்கப்போகும் எனக்கு அவ் வெற்றியால் பயனில்லை என்றவாறு. (76)

8912. இளையவ னிறந்தபின் னெவரு மென்னெனக் களவறு சீர்த்தியென் னறமென் னாண்மையென் கிளையுறு சுற்றமென் னரசென் கேண்மையென் விளைவுதா னென்மறை விதியென் மெய்ம்மையென்.

‘இளையவன் இறந்தபின், எவரும் என்னெனக்கு? அளவுஅறு சீர்த்தியென்? அறம்என்? ஆண்மைஎன்? கிளைஉறு சுற்றம்என்? அரசுஎன்? கேண்மைஎன்? விளைவுதான் என்?மறை விதியென்? மெய்ம்மைஎன்?

பொ :- என் தம்பி இறந்தபின் எனக்கு எவர்தாம் எதற்கு? அளவில்லாத புகழ்தான் எதற்கு? அறம் எதற்கு? ஆண்மை எதற்கு? கிளைத்தல் பொருந்திய சுற்றந்தான் எதற்கு? வேதவிதி எதற்கு? மெய்ந் நெறிதான் எதற்கு?

கு :- இலக்குவன் இல்லையானால் யாராலும் எவற்றாலும் எனக்குப் பயனில்லை என்றது, இலக்குவனைப் போலத் தானும் இறக்கும் எண்ணத்தால் ஆகும். புகழும், தருமமும், ஆண்மையும் சுற்றமும், அரசும், கேண்மையும், நல்விளைவும், மறைவிதியும் மெய்ந்நெறியும் பயனுடையன ஆதல் இலக்குவனோடு இருக்கும் போதேயாம்; என, இலக்குவன்மேல் இராமன் கொண்டுள்ள அன்பின் அகலத்தைப் புலப்படுத்தியவாறு. “எம்பியே பிறர்க்கு மென்னில் எனக்கினி இலங்கை வேந்தன் தம்பியே புகழ்தான் என்னை பழியென்னை அறந்தா னென்னை” (நாகபாசப்-240) என முன்கூறியதும் நினைக. (77)

8913. இரக்கமும் பாழ்பட வெம்பி யீறுகண்

டரக்கரை வென்றுநின் றுண்மை யாள்வனேல்
மரக்கண்வன் கள்வனே வஞ்ச ரென்னிலார்
கரக்கும் தல்லதோர் கடனுண் டாகுமோ.

‘ இரக்கமும் பாழ்பட எம்பி ஈறுகண்டு,
அரக்கரை வென்றுநின்று, ஆண்மை ஆள்வனேல்,
மரக்கண் வன்கள்வனே! வஞ்ச ரென்னில்ஆர்?
கரக்குமது அல்லதுஓர் கடன் உண்டாகுமோ?

பொ :- என் தம்பியின் இறுதியைக் கண்டு வைத்தும் இரக்கம்
என்ற பண்பும் பாழ்படுமாறு (அப் பண்பினை விடுத்து) அரக்கரை
வென்று நின்று, அவரை வென்றதாலாய ஆண்மையைப் பிறரறியக்
காட்டிக்கொண்டிருப்பேனேல், யான் மரக்கண்ணையுடைய வலிய
கள்வனே யாவேன்! (அதுமட்டுமின்றி,) என்னினும் வஞ்சகர்
ஆருளர்? இத்தகைய எனக்குப் பிறர் பொருளைக் கவர்கின்ற களவுத்
தொழில் அல்லது, வேறு ஓர் கடமை இருக்குமோ? (இராது).

கு :- இரக்கமுள்ள நெஞ்சத்தார் தம் தம்பியின் இறப்பைக்
கண்டபின் வன்னெஞ்சராய் அரக்கரை வென்று ஆண்மைகாட்ட
முயலார் என்பார், “இரக்கமும் பாழ்பட, எம்பி ஈறு கண்டு அரக்கரை
வென்று நின்று ஆண்மை ஆள்வனேல்” என்றான். இத்தகைய வன்
நெஞ்சம் எனக்கு இருக்குமாயின் யான்கள்வனே ஆவேன்;
மேலும், வஞ்சகரில் தலைமையானவனும் ஆவேன்; எனக்குக்
களவு அல்லது வேறு தொழில் பொருந்தாது என்றவாறு. தம்பியின்
மரணத்தைக் கண்டபின்னும் ஆண்மை காட்ட விரும்பினால் அவன்
உயிரோடிருக்கும்போது காட்டிய அன்பு முழுவதும் கள்ளத்தாலும்
வஞ்சகத்தாலும் காட்டப்பட்டதே யாகும் என்பதும், அவ்வாறு
காட்டும் தன்மை தனக்கு வந்துவிடுமாயின் பின்பு பிறர் பொருளைக்
கவரும் கள்ளத் தொழிலே தனக்கும் பொருத்தமானதாகும் என்பது
கூறி அந்த ஆண்மையின் இழிவைப் புலப்படுத்தியவாறு. மரக்கண்
என்றது, மரத்தின் கண்ணை. இதைக் கணு என்று வழங்குவர். கண்
என்ற பெயர் அல்லது அதற்குறிய கண்ணோட்டம் இல்லாமையால்
மரக்கண் என்று மக்கள் கண்ணை இகழ்வதுண்டு. “மண்ணோடியைந்த
மரத்தனையர் கண்ணோ டியைந்து கண் ணோடாதவர்” (குறள் - 576)
என்பதும் “வன்பராய் முருடொக்குமென் சிந்தை மரக்கண் என்செவி
இரும்பினும் வலிது” (திருவாசகம்—செத்திலாப்பத்து-4) என்பதும்,

“மரக்கணைனையும் வந்திடப்புணியாய்” (9) என்பதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தகும். கரத்தல்—கவர்தல். “கழுத்தின தெழிலைச் சங்கங் கரந்தன்” (கந்தபு—மாயைப்—48) என்புழி இப் பொருளில் ஆளப்பட்ட டிருத்தல் காணலாம். (78)

8914. தாதையை யிழந்தபின் சடாயு வீய்ந்தபின்
காதலின் துணைவரு முடியக் காத்துழல்
கோதறு தம்பியும் விளியக் கோளிலன்
சீதையை யுவந்துள னென்பர் சீரியோர்.

“தாதையை இழந்தபின், சடாயு வீய்ந்தபின்,
காதலின் துணைவரும் முடிய, காத்துஉழல்
கோதுஅறு தம்பியும் விளிய, கோள்இலன்
சீதையை உவந்துளன்” என்பர் சீரியோர்.

பொ:- ‘தந்தையை இழந்த பின்னும், தந்தை முறையினனாகிய சடாயு இறந்த பின்னும் அன்புள்ள இனிய சுக்கிரீவன் முதலிய துணைவர்களும் இறக்கவும் தன்னைக் காத்துக்கொண்டு திரிந்த குற்றமற்ற தம்பி இலக்குவனும் இறக்கவும் தான்மட்டும் இறவாது சீதையை விரும்பி இருக்கின்றான்; ஆதலால் நல்ல கொள்கை இல்லாதவன் இராமன்’ என்று சொல்லுவார்கள் பெரியோர்கள்.

கு:- தாதையாகிய தயரதன் இறந்ததை நேரில் காணும் வாய்ப்பு இல்லாமல் பரதனால் கேள்விப்பட்டு இராமன் தந்தையை யிழந்தேன் என்ற உணர்ச்சியுடையவன் ஆனமை புலப்படத் ‘தாதையை யிழந்தபின்’ என்றும், சடாயுவின் மரணத்தை அருகிருந்து பார்த்தமை புலப்படச் ‘சடாயு வீய்ந்தபின்’ என்றும் கூறினான். தயரதனும் சடாயுவும் வயது முதிர்ந்தவர்கள்; அவர் இறந்தபின் வாழ்தலும் ஒக்கும்; சுக்கிரீவன் முதலிய துணைவர் முடியவும், தன்னையே காத்துக்கொண்டு திரிந்த குற்றம் அற்ற தம்பி இறக்கவும், தான் இறவாதிருத்தல் பெரியதோர் இழுக்காம் என்றவாறு. பேரன்புடைய இவர்கள் யாவரும் இறக்கவும், யான் இறவாதிருந்தால் பெரியோர்கள், ‘இவன் சீதையை விரும்பியே இருக்கின்றான்; நல்ல கொள்கையில்லாதவன்’ என்று என்னை இகழ்வர் என இராமன் கூறி வருந்தியவாறு. (79)

8915. வென்றென னரக்கரை வேரும் வீழ்ந்தறக்
கொன்றென னயோத்தியைக் குறுகினேன் குணத்
தின்றுணைத் தம்பியை யின்றி யானுளே
னன்றர சாளுமா சால நன்றரோ.

வென்றனென், அரக்கரை வேரும் வீய்ந்துஅறக்
கொன்றனென், அயோத்தியைக் குறுகினேன், குணத்து
இன்றுணைத் தம்பியை இன்றி யான்உளேன்
நன்று, அரசு ஆளுமா சால நன்றுஅரோ.

பொ :- குணத்தினையுடைய இனிய துணைவனாகிய தம்பியை
இழந்து, (யான்மட்டும் இறவாது) வாழ்பவனாயிருந்து, வேரும்
அழிந்துபோகமாறு அரக்கரை அடியோடு கொன்று, வெற்றிபெற்று
அயோத்தியை அடைந்து, யான் அரசு ஆளுமாறு நன்று; மிகவும்
நன்று.

கு :- தம்பியில்லாமல் அரக்கரை வெல்லுதலும் அயோத்தியை
அரசுஆளுதலும் நன்றன்று என்பது கருத்து. யானுளேன், வென்ற
னென், கொன்றனென், குறுகினேன், என்பன முற்றெச்சங்கள்.
தம்பியை யின்றி யானுளேனாய், அரக்கரைக் கொன்று, வென்று,
அயோத்தியைக் குறுகி, அரசாளுமாறு நன்று; சாலநன்று என இயை
யும். ஆளுமாறு என்பது ஆளுமா எனக் கடை குறைந்தது. இகழ்ச்
சிக் குறிப்பால் நன்று; சால நன்று; என்றான். (80)

இராமன் இறப்பேன் எனக் கூறச் சாம்பன் கூறுவது உளதெனல்

8916. படியின்மேற் காதலின் யாதும் பார்க்கலன்
முடிகுவெ னுடனென முடியக் கூறலும்
அடியினை வணங்கிய சாம்ப னாழியாய்
நொடிகுவ துளதென நுவல்வ தாயினான்.

படியின்மேல் காதலின், யாதும் பார்க்கலன்,
'முடிகுவென் உடன்' என முடியக் கூறலும்,
அடியினை வணங்கிய சாம்பன், 'ஆழியாய்!
நொடிகுவது உளது' என நுவல்தாயினான்.

பொ :- பூமியின்மேல் காதலினால் இராமன் பின் விளைவு எதையும் பார்க்காதவனாய் 'இலக்குவனோடு இறப்பேன்' என்று முடிவாகச் சொல்லுதலும், (அவ் இராமனுடைய) திருவடிகளை வணங்கிய சாம்பவன் 'சக்கரப்படையுடையவனே! யான் சொல்லவேண்டுவது உளது' என்று சொல்லத் தொடங்கினான்.

கு :- இராமன் இலக்குவனோடு முடிந்தால் சீதையின் நிலை என்னாவது? முனிவர்கட்குக் கொடுத்த வாக்கு என்னாவது? பரதன் முதலியோர் நிலை என்னாவது? என எதையும் பார்க்காதவனாய்க் கூறினான் என்பார், 'யாதும் பார்க்கலன் முடிசுவை னுடனென முடியக் கூறலும், என்றார். பார்க்கலன், முற்றெச்சம். முடியக் கூறுதலாவது, தீர்மானமாகச் சொல்லுதல். ஆழியாய் என்றது 'சக்கரவர்த்தியே' என்றும் 'சக்கரப்படையுடைய திருமாலே' என்றும் இரு பொருள் கொள்ள நின்றது. சாம்பவன் அவனைத் திருமால் என்ற நினைவினாலேயே இங்ஙனம் விளித்தான் என்பது பின்வரும் அவன் சொற்களால் உணரலாம். நொடி-சொல்.

(81)

சாம்பவன் சொன்னது

8917. உன்னை நீ யுணர்கிலை யடிய நேறுனை
முன்னரே யறிகுவேன் மொழித நீதது
என்னெனி னிமையவ ரெண்ணுக் கீனமாம்
பின்னரே தொகுதி தெரிவில் பெற்றியோய்.

'உன்னை நீ உணர்கிலை; அடியனேன் உனை
முன்னமே அறிகுவேன்; மொழிதல் தீது, அது;
என்னெனில், இமையவர் எண்ணுக்கு ஈனம் ஆம்;
பின்னரே தெரிகுதி;—தெரிவுஇல் பெற்றியோய்

பொ :- எவராலும் தெரிந்துகொள்ள முடியாத (அளத்தற்கு அரிய) பெருந்தன்மையுடையவனே! உன்னை நீ உணராமல் இருக்கின்றாய்; அடியேன் உன்னை முன்னமே அறிவேன்; அதைச் சொல்லுதல் நல்லதன்று; என்னவெனின், தேவர்களின் எண்ணத்திற்குக் குறைவாகும்; பின்னர் நீயே தெரிந்துகொள்வாய்.

கு :- நீ திருமாலே என்பதை அறிந்திருந்தால் இங்ஙனம் கூற மாட்டாய் என்ற கருத்தால் 'உன்னை நீ உணர்கிலை' என்றான். உனை முன்னரே அறிவேன் என்றது, நீ திருமால்தான் என்பதை முன்னரே

அறிகுவேன் என்னும் கருத்தினது. இராவண வதத்தின் பொருட்டு உருமாறித் திருமாலும் தேவர்களும் பிறந்துள்ளனர் என்ற இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாகாது என்பது தேவ சபையின் முடிவு ஆகலின், 'இமையவர் எண்ணுக்கு ஈனமாம்' என்றான். ஈனம் குறைவு. இராவண வதம் முடிந்தபின் இராமனே தன்னை இன்னான் என அறிகுவான் என்றவாறு. "என்னால் கினிதியம்பி யின்றறியக் கூறுவெனேல், ஒன்றுது தேவருறுதிப் கெனவுன்னு" (ஆரணிய-கவந்தப்-51) எனக் கவந்தனும் நினைத்ததாகக் கூறியது இங்கு நினைத்ததும். (82)

8918. அம்புயத் தவன்படை யாத தேறினேன்
உம்பியை உலப்பரும் வலத்தை யொத்தது
வெம்புபோர்க் களத்திடை விழுத்த வென்றியால்
எம்பெருந் தலைவனீ தெண்ண முண்மையால்.

‘அம்புயத்து அயன்படை ஆதல் தேறினேன்,
உம்பியை உலப்புஅரும் வலத்தை ஒத்தது,
வெம்புபோர்க் களத்திடை விழுத்த வென்றியால்;
எம்பெருந் தலைவ! ஈதுஎண்ணம் உண்மையால்.

பொ:- எம்முடைய பெரிய தலைவனே! மனம் கொதித்துச் செய்யும் போர்க்களத்தில் உன் தம்பியை—அழிவில்லாத அவன் வலிமையைப் போன்ற ஒன்றினை வீழ்த்திய வெற்றியினால் அது பிரமனுடைய கணையாதலை அறிந்தேன்; இந்த என் எண்ணம் உண்மையானதாகும்.

கு :- சிறப்புக் கருதி 'உம்பியை உலப்பரும் வலத்தை' எனப் பிரித்துக் கூறியவாறு. 'தனியுந் தானுமத்தையலு மாயினான்' (பால-மதிலை-139) என்று பண்பையும் பண்பியையும் வேருகப் பிரித்து எண்ணியுள்ளதும் காண்க. வலத்தை ஒத்தது என்புழி ஒத்தல் ஒப்பில் போலி. "உம்பியை வலத்தை விழுத்த வென்றியால் அம்புயத்தவன் படையாதல் தேறினேன்; ஈது எண்ணம் உண்மை" என இயையும். இனி, உம்பியினது உலப்பரும் வலத்தை என உருபமயக்கமாக்கலும் ஆம். இலக்குவனது பெரிய வலிமை பிறபடைகளால் வீழ்த்தப்படும் தரத்தன்று என்றவாறு. உலத்தல்-அழிதல். (83)

8919. அன்னவன் படைக்கல மமரர் தானவர்
தன்னையும் விடினுயிர் குடிக்குந் தற்பர
உன்னையொன் றிழைக்கில தொழிந்து நீங்கிய
தின்னமு மளவையொன் றெண்ண வேண்டுமோ.

‘ அன்னவன் படைக்கலம், அமரர் தானவர்-
தன்னையும், விடினையிர் குடிக்கும்; தற்பர!
உன்னைஒன் று இழைக்கில து, ஒழிந்து நீங்கியது;
இன்னமும் அளவைஒன் று எண்ண வேண்டுமோ?

பொ:- அந்தப் பிரமனுடைய கணையை விட்டால் தேவர்கள்
தானவர்கள் என்பவர்களையும் உயிர்குடிக்கும் தன்மையது; (அத்த
கைய பிரமாத்திரம்) எல்லாப் பொருள்களுக்கும் மேலானவனே!
உன்னை ஒன்றும் செய்ய இயலாததாய் விட்டு நீங்கியது. (நீ திரு
மாலே என்பதற்கு இதுவே சான்றாகும் ஆதலின்,) இன்னமும் வேறு
அளவை ஒன்றுகொண்டு நிறுவ வேண்டுமோ? (வேண்டா.)

கு:- அமரரையும் தானவரையும் கொல்லுதற்குரிய பிரமாத்திரம்,
உன்னை ஒன்றும் செய்யவியலாது போயினமையே நீ திருமால்
தான் என்பதற்குப் போதிய அளவையாக அமைதலின் வேறு
அளவைகொண்டு அதனை நிறுவ வேண்டுவதில்லை என்றவாறு.
இது அருத்தாபத்தி அளவை. நீ திருமாலாக இல்லையானால் பிரமாத்திரம்
உன்னை விடுத்துச் சென்றிராது. பிரமாத்திரம் உன்னை ஒன்றும்
செய்யாது போனமையால் நீ திருமாலே என்பதை உணரலாம்
என்றவாறு. ‘உன்னை நீ யுணர்கிலை’ என முன் கூறியதை அருத்தாபத்தியளவையான்
நிறுவியவாறு. அருத்தாபத்தி அளவையே அமையும். வேறு அளவை வேண்டா
என்றவாறு. (84)

8920. பெறுந்திற ஸ்னுமனிண் ணுணர்வு பெற்றுளான்
அருந்துயர் முடிக்குறு மளவி லாற்றலான்
மருந்திறைப் பொழுதினிற் கொணர்கு வாயெனப்
பொருந்தினன் வடதிசைக் கடிது போயினான்.

‘பெருந்திறல் அனுமன்ஈண்டு உணர்வு பெற்றுளான்
அருந்துயர் முடிக்குறும் அளவுஇல் ஆற்றலான்,
“மருந்துஇறைப் பொழுதினில் கொணர்குவாய்!” என,
பொருந்தினன், வடதிசைக் கடிது போயினான்.

பொ : - 'இங்கு உணர்வு வரப்பெற்றிருக்கின்றவனாகிய பெரிய திறமையுடைய அனுமன், இந்தத் துயரை முடிப்பதற்குரிய அளவு இலாத ஆற்றலை உடையவன்; ஆதலின், (அவனை நோக்கி இறந்த வரை எழுப்புகின்ற) மருந்தினை இமைப்பொழுதில் கொணர்வாயாக' என யான் கூற, அவன் அதற்கு உடன்பட்டவனாய் வடதிசை நோக்கி விரைந்து போயிருக்கின்றான்.

கு :- உணர்வு பெற்றுளானாகிய அனுமன் ஆற்றலான் ஆதலின், 'மருந்து கொணர்குவாய்' எனக் கடிது போயினான் என இயையும். பிறரால் தீர்த்தற்கு அரிய துயர் என்பார், 'அருந்துயர்' என்றார். அருந்துயர் முடித்தலாவது, அத்துயர் இல்லையாகச் செய்தல். இறைப்பொழுது—சிறிதுபொழுது; இங்கு இமைப் பொழுது என்ற பொருளில் வந்தது. காலச்சிறுமைக்கு கூறத்தகு வது அதுவேயாதல் நினைக. பொருந்துதல்—உடன்படுதல். (85)

8921. பனிவரை கடந்தனன் பருப்ப தங்களின்
தனியர சதன்புறந் தவிர்ந்து சார்ந்துளான்
இனியொரு கணத்தின்வந் தெய்து மீண்டுறுந்
துனிவரு துன்பந் துடைத்தி தொல்லையோய்.

'பனிவரை கடந்தனன், பருப்ப தங்களின்
தனிஅரசு அதன்புறம் தவிர்ந்து சார்ந்துளான்,
இனிஒரு கணத்தின்வந்து எய்தும்; ஈண்டுறும்
துனிவரு துன்பம்ந் துடைத்தி, தொல்லையோய்!

பொ :- (அனுமன் இப்போது) இமயமலைக் கடந்து, மலைகட் கெல்லாம் ஒப்பற்ற அரசாகிய மேருமலையின் புறத்தை நீங்கி அம் மருந்துள்ள மலையைச் சார்ந்திருக்கின்றான்; பழமையானவனே! இனி ஒருகண நேரத்தில் வந்துசேருவான்; இங்கு நீ உறுகின்ற மனம் கலங்குதற்குக் காரணமான பெருந்துன்பத்தை விடுவாயாக!

கு :- பருப்பதங்களின் தனி அரசு என்றது மேரு மலையை. தவிர்ந்தல்—நிங்குதல். சார்ந்துளான் என்றது, மருத்துமலையைச் சார்ந்துளான் என்றவாறு. ஈண்டுறும் துன்பம், துனிவரு துன்பம் எனத் தனித்தனி இயையும். உலகிற்கு மூலகாரணன் என்ற கருத்தால் இராமனை இங்குத் 'தொல்லையோய்' என விளித்தான்.

8922. யானலா லெந்தையா யுலகை யீன்றுளான்
தானலாற் சிவனலா னேமி தாங்கிய
கோனலா லெனைவரு முணருங் கோளிலர்
வேனலான் மேனியாய் மருந்தை மெய்யுற.

‘யான் அலால், எந்தையாய் உலகை ஈன்றுளான்,
தான் அலால், சிவன் அலால் நேமி தாங்கிய
கோன் அலால், எனைவரும் உணரும் கோள்இலர்,—
வேனலான் மேனியாய்!—மருந்தை மெய்உற.

பொ:- மன்மதன் போன்ற அழகுமிக்க மேனியையுடையவனே!
யான் அல்லது, என் தந்தையாய் இவ்வுலகை படைத்தவனான
பிரமன் அல்லது, சிவன் அல்லது, சக்கரப்படையேந்திய திருமால்
அல்லது, மற்றும்ள்ள எத் தன்மையோடும் அம் மருந்தை மெய்மை
யாக உணரும் தன்மையர் அல்லர்.

கு: யானும், பிரமனும், சிவனும், திருமாலும் அல்லாதோர்
அம் மருந்தின் உண்மையை அறியுந் தன்மையர் அல்லர் என்று
சாம்பவன் கூறினான். வேனலான்—மன்மதன். ‘மருந்தை மெய்
யுற உணருங் கோளிலர்’ என்க. கோள்—தன்மை. ‘யாக்கைக்
கோள் எண்ணர்’ (நாலடி.—18) என்புழியும் இச் சொல் இப் பொருளது
ஆதல் காணலாம். (87)

8923. ஆர்கலி கடைந்தநா ளமிழ்தின் வந்தன
கார்நிறத் தண்ணறன் னேமி காப்பன
மேருவி னுத்தர குருவின் மேலுள
யாருமுற் றுணர்கிலா வரண மெய்தின.

‘ஆர்கலி கடைந்தநான், அமிழ்தின் வந்தன;
கார்நிறத்து அணல்தன் நேமி காப்பன;
மேருவின் உத்தர குருவின் மேல்உள;
யாரும்உற்று உணர்கிலா அரணம் எய்தின.

பொ: - (அந்த மருந்துகள்) திருப்பாற்கடல் கடைந்த நாளில்
அமிழ்தினோடு தோன்றியவை; மேக வண்ணனாகிய திருமாலின்
சக்கரப்படையால் பாதுகாக்கப்படுவன; மேருவின் வடபால் உள்ள
உத்தரகுரு நாட்டிற்கும் அப்பால் உள்ளன; யாரும் நெருங்கி அறிய
வியலாதவண்ணம் பாதுகாவல் பொருந்தியன.

கு :- ஆர்கலி—கடல்; ஆர்க்கின்ற ஒலியையுடையது என்ற காரணம்பற்றி வந்தது. இங்குப் பாற்கடலை உணர்த்தியது. அமிழ்தினோடு வந்தன என்று ஒரு விரிக்க. அரணம்—பாதுகாவல்; தேவர்களால் காக்கப்படுவதையே இங்கு அரணம் எனக் கூறினார் எனலாம். (88)

8924. தோன்றிய நாண்முதல் யாருந் தொட்டில
ஆன்றபே ரண்ணலே யவற்றி னூற்றல்கேள்
மூன்றென வொன்றிய வுலக முன்னை நாள்
சுன்றவ னிறப்பினு மாவி ஈயுமால்.

தோன்றிய நாண்முதல் யாரும் தொட்டில;
ஆன்றபேர் அண்ணலே! ஆவற்றின் ஆற்றல்கேள்,
மூன்றுஎன ஒன்றிய உலகம், முன்னையான்,
சுன்றவன் இறப்பினும், ஆவி ஈயுமால்.

பொ :- (அம் மருந்துகள் பாற்கடலில்) தோன்றிய நாண்முதல் இதுகாறும் யாரும் தொடாதவை; விரிந்த புகழையுடைய அண்ணலே! அம் மருந்துகளின் ஆற்றலைக் கேட்பாயாக; மூன்று என்னுமாறு, பாதலம், பூதலம், மீதலம் என ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கியுள்ள உலகங்களைப் பண்டு படைத்த பிரமன் இறந்தாலும் அவனுக்கு உயிரைக் கொடுக்கவல்லது.

கு :- ஆன்ற பேர் என்றது, விரிந்த புகழை. அகன்ற என்பது ஆன்ற எனவும், பெயர் என்பது, பேர் எனவும் வந்தது. படைப்புக் கடவுளாய் பிரமனுக்கும் உயிரளிக்கவல்லது என அவற்றின் ஆற்றலைப் புலப்படுத்தியவாறு. (89)

8925. சல்லிய மகற்றுவ தொன்று சந்துகள்
புல்லுறப் பொருத்துவ தொன்று போயின
நல்லுயிர் நல்குவ தொன்று நன்னிறம்
தொல்லை தாக்குவ தொன்று தொல்லையோய்.

‘சல்லியம் அகற்றுவது ஒன்று; சந்துகள்
புல்லுறப் பொருத்துவது ஒன்று; போயின
நல்லுயிர் நல்குவது ஒன்று; நன்னிறம்
தொல்லை தாக்குவது ஒன்று;—தொல்லையோய்!

பொ :- பழமையானவனே! (அம் மருந்துகளுள்,) உடம்பில் வைத்துள்ள அம்புகளை அகற்றுவது ஒன்று; மூட்டுகள் பொருந்து

மாறு பொருத்துவது ஒன்று; போன நல்லுயிரை மீட்டுக்கொடுப்பது ஒன்று; பழைய நல்ல நிறத்தைபுண்டாக்குவது ஒன்று.

கு :- சல்லியம்—அம்பு. சந்துகள் என்றது முட்டு வாய்களை. மேல் மருந்து எனப் பொதுவகையாற் கூறியது நான்கு வகைப்படும் என்பதும் அவற்றின் செயல் இவை என்பதும் விளக்கியவாறு. அம்பு முதலிய எதிரிகளின் படைகளை உடம்பிலிருந்து நீக்குகின்ற மருந்து விசல்லிய கரணி எனப்படும். முட்டுகளைப் பொருத்துவது, சந்தான கரணி எனப்படும். போன உயிரைத் தருவது சுஞ்சிவி கரணி எனப்படும். படைபட்ட வடு நீக்கி முன்னைய நிறத்தை உண்டாக்குவது சாவர்ணிய கரணி எனப்படும் என்பர். அனுமனுக்கும் இம் மருந்துகளின் நான்கு வகையைப்பற்றிச் சாம்பன் முன் கூறியுள்ளது. (27) நினைக. (90)

8926. வருவது திண்ணநீ வருந்தன் மாருதி
தருநெறி தருமமே காட்டத் தாழ்க்கிலன்
அருமையை தன் றெனா வடிவ ணங்கினான்
இருமையுந் துடைப்பவ னேம்ப லெய்தினான்.

• வருவது திண்ணம்; நீவருந்தல்; மாருதி,
தருநெறி தருமமே காட்ட, தாழ்க்கிலன்;
அருமையது அன்று' எனா, அடி. வணங்கினான்;
இருமையும் துடைப்பவன் ஏம்பல் எய்தினான்.

பொ :- 'மருந்து வருவது உறுதி; நீ வருந்தாதே; அனுமன் தருமமே பழியைக் காட்டத் தாமதிக்காதவனாய்த் தருவான்; அது அவனுக்கு அருமையுடையதன்று;' என்று சொல்லிச் சாம்பன் இராமனடியை வணங்கினான்; (தனையடைந்தவர்களின் நல்வினை தீவினை என்ற) இருவினையையும் நீக்குகின்றவனாகிய இராமன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

கு :- தாழ்க்கிலன் தரும் என இயையும். இருமை என்றது, இங்கு இரண்டு என்னும் பொருளதாய் நல்வினை தீவினை என்ற இருவினையை யுணர்த்தியது. 'தெரிமாண்டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்' பரிபாடல்—என்பது நினைக. இராமனது தெய்வநிலை நினைந்து இங்கு 'இருமையுந் துடைப்பவன்' என்றார். (91)

**இராமன் சாம்பனதுரையை ஏற்கின்றபோது
வடதிசையில் ஒலியெழுதல்**

8927. பொன்மலை மீதுபோய் போக பூமியின்
நன்மருந் துதவுமென் றுரைத்த நல்லுரைக்
கன்வய மில்லையென் றயிர்க்கின் றேனலேன்
என்னலும் வடதிசை யெழுந்த தோங்கொலி.

“பொன்மலை மீதுபோய். போக பூமியின்
நன்மருந்து உதவும்” என்று உரைத்த நல்உரைக்கு
அன்வயம் இல்லையென்று அயிர்க்கின்றேன் அலேன்
என்னலும், விசம்பியை எழுந்தது ஒங்குஒலி.

பொ: “பொன்மலையாகிய மேருவின் மேற்சென்று போக
பூமிக்கு அப்பால் உள்ள நல்ல மருந்தை அனுமன் உதவுவான்”
என்று நீ சொன்ன நல்ல சொல்லுக்குப் பொருத்தம் இல்லை என்று
யான் ஐயுறவு கொள்ளவில்லை;” என்று இராமன் சொல்லுதலும்,
வடதிசையில் உயர்ந்த ஒலி எழுந்தது.

கு:- அன்வயம்—பொருத்தம். ஐயுறுது ஏற்கத்தக்கதே என்
பான். நல்லுரைக்கு அன்வயமில்லை என்று ‘அயிர்க்கின்றேனலேன்’
என்றான். நல்லுரைக்கு அன்வயம் உண்டு என்று நம்புகிறேன்
என்றவாறு. இறந்தவர் எழுவார்கள் என்ற நல்ல கருத்துடைய
உரையாதலின் நல்லுரை எனப்பட்டது. (92)

வடதிசையில் சண்ட மாருதம் தோன்றுதல்

8928. கடல்கிளர்ந் தெழுந்துமேற் படரக் கார்வரை
இடையிடை பறிந்துவிண் ணேற விற்றிடை
தடையில துடற்றுறு சண்ட மாருதம்
வடதிசை தோன்றிய மறுக்க முற்றதால்.

கடல்கிளர்ந்து எழுந்து மேல்படர, கார்வரை
இடைஇடை பறிந்து விண்ஏற, இற்றுஇடை
தடைஇலது உடற்றுறு சண்ட மாருதம்
வடதிசை தோன்றிய மறுக்கம் உற்றதால்.

பொ :- கடல் பொங்கி எழுந்து கரைகடந்து செல்லவும். கரிய மலைகள் நடுநடுவே பறியுண்டு இடையில் முறிந்து; விண்மேல் ஏறவும், தங்குதடையிலாமல் வீசுகின்ற சண்ட மாருதம் வட திசையில் தோன்றியதாலாகிய கலக்கம் இங்கு உண்டாயது.

கு :- கார்வரை இடையிடைபிரிந்து இடையிற்று விண்ணேற என இயையும். சண்டமாருதம்—பெருங்காற்று. சண்ட மாருதம் தோன்றியதால் உளதாகிய மறுக்கம் எனக் கரணப் பெருளில் வந்த பெயரெச்சமாகச் கொள்க; மறை பொழிந்த வெள்ளம் என்புழிப் போல. மறுக்கம்—கலக்கம். (93)

விண்மீன் முதலியன நிலைகுலைதல்

8929. மீன்குலங் குலைந்துக வெயிலின் மண்டிலம்
தான்குலைந் துயர்மதி தழுவத் தன்னுழை
மான்சுலம் வெருக்கொள மயங்கி மண்டிவான்
தேன்குலம் கலங்கிய நறவிற் சென்றவால்.

மீன்குலம் குலைந்துக, வெயிலின் மண்டிலம்
தான்குலைந்து உயர்மதி தழுவ, தன்னுழை
மான்சுலம் வெருக்கொள, மயங்கி, மண்டிவான்,
தேன்குலம் கலங்கிய நறவின், சென்றவால்.

பொ :- (அனுமன் வரும் வேகத்தால் உண்டான பெருங்காற்றால்) விண்மீன் கூட்டங்கள் நிலைதடுமாறிச் சிந்தவும் வெயிலினை யுடைய சூரிய மண்டலம் நிலைகலங்கி உயர்ந்த சந்திரனைத் தழுவவும், அந்தச் சந்திரனில் உள்ள சிறந்த மான் அச்சங் கொள்ளவும், மேகக் கூட்டம், தேன்கூட்டில் கலங்கியெழுந்த தேனீக்கள் போலக் கலங்கி நெருங்கிச் சென்றன.

கு :- அனுமன் விண்வழிவரும் வேகத்தால் வின்மீனும் சூரியனும் சந்திரனும் மேகமும் பட்டபாட்டினைப் புலப்படுத்திவாறு. மான் குலம் என்பதை குலம் மான் என மாற்றுக. தன்னுழைக் குலமான் என்றது, சந்திரனிடத்தில் உள்ள சிறந்த மானினை சந்திரனிலுள்ள களங்கத்தை மான் ஆகக்கூறும் மரபுபற்றி இங்ஙனம் கூறினார். நறவு என்பது ஆகுபெயராய்த் தேன்கூட்டினை உணர்த்தியது. தேன் கூட்டினைக் கிளறிவிட்டால் அதில் மொய்த்துள்ள தேனீக்கள் அங்குமிங்குமாகக் கலங்கித் திரண்டு பறந்து செல்வது போல, மேகக் கூட்டங்கள் காற்றால் செறிவு கலங்கிப்பின் நெருங்கிச் சென்றன என்க. நறவு கலங்கிய தேன் குலத்தின் என மாற்றுக. (94)

அனுமன் ஆர்த்தல்

8930. வேர்த்துணர் தூரொடு விசும்பை மீச்செலப்
போர்த்தன மலையொடு மரணு முன்புபோல்
தூர்த்தன வேலையைக் காலின் றேன்றலும்
ஆர்த்தன னணையவ ரரந்தை யாற்றுவான்.

வேர்த்துணர் தூரொடு விசும்பை மீச்செலப்
போர்த்தன மலையொடு மரணும், முன்புபோல்
தூர்த்தன, வேலையை; காலின் தோன்றலும்,
ஆர்த்தனன், அணையவர் அரந்தை ஆற்றுவான்.

பொ :- வேரின் தொகுதியையுடைய புதரோடு, வானத்தின்
மேல் செல்லுமாறு முடிக்கொண்டுள்ள மலையொடு மரமும் அனை
கட்டியகாலத்தில் தூர்ந்ததுபோலக் கடலைத் தூர்த்தன; காற்றின்
மதலையாகிய மாமீதியும் அங்குள்ள சாம்பவன் முதலியோரின் துன்
பத்தை முன்சுட்டியே போக்குதற்காக ஆரவாரித்தான்.

கு :- அனுமன் விரைந்து வருங்கால் தோன்றிய காற்றினால்
வழியிலுள்ள மலைகளும் மரங்களும் தூர்களும் பெயர்ந்து, முன்பு
போல் சென்று கடலைத் தூர்த்தன என்றவாறு. தூர்—புதர்.
மலையின் உயர்வினைப் புலப்படுத்த 'விசும்பை மீச்செலப் போர்த்தன
மலை' என்றார். தூரும் மலையும் மரனும் வேலையைத் தூர்த்தன
என்க. முன்புபோல் என்றது, சேதுகட்டிய காலத்தைப்போல
என்றவாறு. சாம்பவன் முதலியோர் முன்பே அறிந்து துன்பம்
தணியுமாறு அனுமன் சேய்மையிலேயே குரல்கொடுத்தான் என்பார்
'ஆர்த்தான்' என்றார். அரந்தை-துன்பம். (95)

அனுமன் ஆர்ப்பொலியின் சிறப்பு

8931. மழைகளுங் கடல்களு மூற்று முற்றுமண்
உழையவும் விசும்பவும் மொலித்தற் கொத்துள
குழிஇயின குமுறின கொள்கை கொண்டதால்
உழுவையின் சினத்தவ னூர்த்த வோசையே.

மழைகளும் கடல்களும், மற்றும் முற்றும், மண்—
உழையவும் விசும்பவும் ஒலித்தற்கு ஒத்துள,
குழிஇயின குமுறின கொள்கை கொண்டதால்—
உழுவையின் சினத்தவன் ஆர்த்த ஓசையே.

பொ :- புலிபோன்ற கோபத்தையுடைய அனுமன் ஆரவாரித்த ஓசையானது - தரையிடத்தனவும் வானிடத்தினவுமாய் ஒலிசெய்த தற்கு உரியனவாகிய கடல்களும் மேகங்களும் மற்றும் அவைபோல் ஒலிசெய்தற்குரியனவாயுள்ள முற்றும் ஒன்று சேர்ந்தனவாய் ஆரவாரித்த தன்மையைக் கொண்டது.

கு :- மண் உழைய கடல்களும் விசும்ப மழைகளும் என எதிர் நிரல்நிறையாக இயையும். மண்ணில் பேரொலி செய்தற்குரிய கடலையும், விண்ணில் பேரொலி செய்தற்குரிய மேகத்தையும் பிரித்துக்கூறி ஒலித்தற்குரிய ஏனையவற்றையெல்லாம் 'மற்று முற்றும்' என்றதால் தழுவிக்கொண்டவாறு. அனுமனது ஆர்ப்பொலி கடலுலியிலும் இடியொலியும் மிக்கிருந்தது என்பார், 'ஒலித்தற் கொத்துள குழிஇயின குமுறினி கொள்கை கொண்டதால்' என்றார். இது தற்குறிப்பேற்ற உவமை. கடலொலியோ இடியொலியோ பிறவொலியோ, தனித்து உவமையாகாது என்றவாறு. உழுவை—புலி. (96)

அனுமன் கருடனை ஒத்துத் தோன்றுதல்

8932. எறிதிரைப் பெருங்கடல் கடைய வேற்றநாள்
செறிசுடர் மந்தரந் தருதி சென்றென
வெறிதுகொ ளெனக்கொடு வ்சும்பின் மீச்செலும்
உறுவலிக கலுழனே யொத்துத் தோன்றினான்.

எறிதிரைப் பெருங்கடல் கடைய ஏற்றநாள்,
'செறிசுடர் மந்தரம் தருதி சென்று' என,
'வெறிது, கொல்' எனக்கொடு, விசும்பின் மீச்செலும்
உறுவலிக் கலுழனே ஒத்துத் தோன்றினான்.

பொ :- வீசுகின்ற அலைகளையுடைய பெரிய திருப்பாற்கடலைக் கடைதற்கு ஏன்று கொண்ட நாளில், 'நெருங்கியே ஒளியையுடைய மந்தர மலையைப் போய்க் கொணர்க' என்று சொல்ல, 'உள்ளீடு இல்லாததொரு எளிய பொருளோ' எனக் கண்டோர் கருதுமாறு (முயற்சியேதும் இன்றி விளையாட்டாகத்) தூக்கிக்கொண்டு விண்ணின்மேல் செல்லும் மிக்க வலிமையுடைய கருடனைப்போன்று தோன்றினான்.

கு :- தேவரும் அசுரரும் ஏற்றநாள் என்க. பாற்கடல் கடைய மத்தாக நாட்டுதற்கு மந்தர மலையைக் கொணரக் கலுழனைத் திருமால் அனுப்பினான் என்றும், அவன் சென்று அம் மலையைப்

பெயர்ந்து மிக எளிதாகத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தான் என்றும் கொள்க. கலுழன் மந்தர மலையைக் கொணர்ந்த செய்தி முன்னும் “அயில்வாளி உவணவண்ணலை யொத்தது மந்தர மொத்தது அவ்வுயர் பொற்றோள்” (கும்பகருணன் வதைப்-346) எனவந்துள்ளது நினைவலாம். கனமிக்க பெரிய மந்தர மலையைக் கருடன் எளிதாக எடுத்துவந்தமை புலப்பட “வெறிது கொலெனக் கொடு” என்றார். வெறிது என்பது, இங்குக் கனமில்லாத வெறும்பொருள் என்னும் கருத்தினது. அனுமன் மருத்துமலை யெடுத்துவரும் தோற்றம் கலுழன் மந்தரமலை எடுத்துவரும் தோற்றம் போன்றிருந்தது என்ற வாறு. வானவரை உய்விக்கக் கலுழன் மந்தரமலையைக் கொணர்ந்தது போலவே அனுமனும் வானரரை (வானவரை) உய்விக்க மருத்துமலையைக் கொணர்கின்றனாதலின் இவ் வுவமை தொழிலு வமையாதலோடு பயனுவமையும் ஆதல் காணலாம். (97)

இச் செய்யுளுக்குப்பின் 44, 77 என்ற எண்ணுள்ள சுவடிகளில் கீழ்வரும் செய்யுள் காணப்படுகின்றது.

8932a. முன்றரத் தாவொடும் புல்லின் முன்னம்வந்
தூன்றின நிலத்தடி கடவு னோங்கருள்
வான்றனி நின்றது வஞ்ச ரூர்வர
வேன்றில தாதலா லனும னெய்தினான்.

அனுமன் வாயுவைப் போலுதல்

8933. பூதரத் தரவொடு மலைந்து போனநாள்
ஓதிய வென்றிய னுடற்று மூற்றத்தன்
ஏதமி லிலங்கையங் கிரிகொ டெய்திய
தாதையு மொத்தன னுவமை தற்கிலான்.

பூதரத்து, அரவொடு மலைந்து போனநாள்,
ஓதிய வென்றியன், உடற்றும் ஊற்றத்தான்,
ஏதம்இல் இலங்கைஅம் காரிகொடு எய்திய
தாதையும் ஒத்தான் உவமை தற்குஇலான்.

பொ :- மேருமலையின் ஆயிரம் சிகரங்களிலும் தன் ஆயிரம் தலைகளையும் வைத்துப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்த ஆதிசேடன் என்னும் பாம்போடு மாறுபட்டுப் போர்க்குப் போனநாளில் சிறப் பித்துக் கூறப்படும் வெற்றியையுடையவனும் போர்செய்யும் வலிமை உடையவனாய்க், குற்றமில்லாத இலங்கைக்கு

இடமாக உள்ள திரிசூடமலையைப் பறித்துக்கொண்டு தென்திசை எய்திய தன் தந்தையாகிய வாயுதேவனையும் ஒத்து விளங்கினான் ;— தனக்குவமையிலாதவனாகிய அனுமன்.

கு :- பூதரம்-மலை; பூமியைத்தாங்கும் காரணம் பற்றிவந்த பெயர். ஆதிசேடனும் வாயுதேவனும் மாறுபட்டுப் போர்செய்யும் போது நியமித்துக்கொண்ட முறைப்படி ஆதிசேடன் மேருமலையின் ஆயிரம் சிகரங்களையும் தன் ஆயிரம் படங்களால் மறைத்துப் பாதுகாத்தனாக வாயு, வேகத்தோடு தாக்கி அம் மலையின் முன்று சிகரங்களைப் பறித்துக்கொண்டு போய்த் தென்கடலில் இட்டான் என்பது, அத் திரிசூடமலையே இலங்கைக்கு இடமாக இருப்பது என்பதும் இங்கு நினைவுகூர்தல் வேண்டும். வாயுதேவனும் வட மேருமலையிலிருந்து சிகரங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு தென்திசை நோக்கியே வந்தான் ஆகலின், மருத்துமலையை ஏந்திக்கொண்டு தென்திசை நோக்கிவரும் அனுமனுக்குப் பொருந்திய உவமையாதல் காணலாம். “நாயகன் தூதன் நாகம், ஒடுக்குறு காலை வன்காற்று அடியொடும் ஒடித்த அந்நாள், முடுக்குற கடலிற் செல்லும் முத்தலைக் கிரியை யொத்தான்” (சுந்தர-கட-ருவு-24) என முன்னும் இந் நிகழ்ச்சி உவமையாக வந்திருத்தல் காணலாம். (98)

அனுமன் தரையில் அடிவைத்தல்

8934. தோன்றின னென்னுமச் சொல்லின் முன்னம்வந்
தூன்றின னிலத்தடி கடவு ளோங்களுன்
வான்றனி நின்றது வஞ்ச ரூர்வர
ஒன்றில தாகவி னனும னெய்தினான்.

‘தோன்றினன்’ என்னும் அச்சொல்லின் முன்னம்வந்து ஊன்றினான் நிலத்துஅடி ; கடவுள் ஓங்கல்தான்
வான்தனி நின்றது, வஞ்சர் ஊர்வர
ஏன்றிலது ஆதலின் ; அனுமன் எய்தினான்.

பொ :- அனுமனது ஆர்ப்பொலிகேட்டுச் சாம்பவன் ‘அனுமன் வந்து தோன்றினன்’ என்று சொல்லிய அச் சொல்லுக்கு முன்பே அவன் வந்து நிலத்தில் அடியை ஊன்றினான்; தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த மருத்துமலை வஞ்சக அரக்கர்வாழ் ஊர்க்குவர அஞ்சியது ஆகலின், வானில் தனியே நின்றது. அனுமன் மட்டும் வந்து நிலத்தையடைந்தான்.

கு :- தோன்றினான் என்று சாம்பவன் சொல்லி முடித்தற்கு முன்னே அனுமன் தரையில் அடியூன்றினான் என்றவாறு. கடவுள் ஓங்கல் என்றது, தெய்வத்தன்மையுடைய மருந்துமலையை. ஓங்கல், என்பது எல்லாப் பொருளினும் உயர்ந்திருத்தல்பற்றி மலைக்குக் காரணப் பெயராயிற்று. கடவுள் ஓங்கல் ஆதலின், வஞ்சர் ஊர்வர அஞ்சதலும் வானில் தனியே நின்றலும் இயல்வதாயிற்று என்க.(99)

8934a வந்தனன் மருந்தினை மருத்து வானவன்
சிந்தையிற் பெருமகிழ் சிறப்புச் சேர்ந்துறிஇ
அந்தரத் தரக்கன்மா மகனோ டாயவர்
வந்திரைத் தார்த்தெழும் வகைசெய் தானரோ.

என்ற செய்யுள், சிறந்தனவாகக் கருதப்படும் பல ஏடுகளிலும் காணப்படாமையாலும் பின்வரும் பாடலோடு இயையாமையானும் இது இடைச் செருகலாகக் கருதப்படுகிறது.

மருத்துமலையின் காற்றுப்பட்டவுடன் எல்லோரும்
உயிர் பெற்றெழுதல்

8935. காற்றுவந் தசைத்தலுங் கடவு ணாட்டவர்
போற்றிட விருந்துவந் திருந்த புண்ணியர்
ஏற்றமும் பெருவலி யழகொ டெய்தினார்
கூற்றினை வென்று,தம் முருவங் கூடினார்.

காற்றுவந்து அசைதலும்,— கடவுள் நாட்டவர்
போற்றிட விருந்துஉவந்து இருந்த புண்ணியர்—
ஏற்றமும் பெருவலி அழகொடு எய்தினார்,
கூற்றினை வென்று,தம் உருவம் கூடினார்.

பொ :- (வானில் நின்ற மருத்துமலையின்) காற்றுவந்து வீசுதலும், அமரர் நாட்டவர்கள் போற்றிடுமாறு அவர்க்கு விருந்தாக அங்கு மகிழ்ந்திருந்த புண்ணியவான்கள். (இங்கிருந்த தம்முடம்பு) அழகோடு மேன்மையும் பெரியவலிமையும் எய்தப் பெற்றவராய் எமனை வென்று, தம் உருவ உடம்பைக் கூடினார்கள்.

பொ :- (வானில் நின்ற மருத்து மலையின்) காற்றுவந்து தம் உடம்பின்மேல் வீசுதலும், அழகுடன் மேன்மையும் பெரியவலிமையும் எய்தப் பெற்றவராய், அமரர் நாட்டவர்கள் போற்றுமாறு

அவர்க்கு விருந்தாய் மகிழ்ந்து தங்கியிருந்த வானரவீரர்களாகிய புண்ணியவான்கள் எல்லாம் எமனைவென்று தம்முடைய உருவ உடம்பைக் கூடினார்கள்.

கு :- இராமனுடைய அறப்போருக்குத் துணையாய் நின்று போர்செய்து மாண்டு வீரசவர்க்கம் புக்கவர்கள் ஆதலின் வானர வீரர் புண்ணியர் எனப்பட்டார். பிரமாத்திரத்தில் உடம்பு புண்பட்டு வீழ்ந்தவுடன் அருவ வுடம்பினராய் வீரசவர்க்கும் புகுந்து அங்கு அமரர்க்கு விருந்தாய் மகிழ்ந்திருந்தவர்கள், மருத்துமலையால் தம்முடம்பு அழகும் மேன்மையும் வலிமையும் பெற்றதை அறிந்தவுடன் அவ்வுடம்பில் வந்து கூடினார்கள் என்க. மரணப் படுக்கையிலிருந்து நீங்கினதையே கூற்றினை வென்றதாகக் கூறினார். ஏற்றமும் பெருவலி அழகை யெய்தியது உடம்பேயாகவும் எய்தினார் என்றது பொருந்துமோ? எனின், உயிர்நீத்து ஒருமகன் கிடந்தான்; எனவும், அறஞ்செய்து துறக்கம் புக்கான், எனவும், உயிரும் உடம்பும் அவரின் வேறன்றி அவராக உணரப்படுதலின் பொருந்தும் என்க. பிரமாத்திரத்தால் இறந்தவர்களின் உயிர் மருத்துமலையால் மீள்வதற்குள் யாண்டுச் சென்றிருந்தது என்பார் வினாவிற்கு விடையாகவும் இச் செய்யுள் அமைதல் காணலாம். (100)

8936. அரக்கர்தம் யாக்கைக ளழிவி லாழியில்
கரக்கலுற் றெழிந்தன வொழியக் கண்டன
மரக்குல முதலவு முய்ந்து வாழ்ந்தன
குரக்கின முய்ந்தது கூறல் வேண்டுமோ.

அரக்கர்தம் யாக்கைகள் அகழிவுஇல் ஆழியில்
கரக்கலுற்று ஒழிந்தன ஒழிய, கண்டன
மரக்குலம் முதலவும் உய்ந்து வாழ்ந்தன;
குரக்குஇனம் உய்ந்தது கூறல் வேண்டுமோ?

பொ :- அரக்கர்தம் உடம்புகள் அழிவில்லாத ஆழ்கடலில் (மருத்தினால் எறியப்பட்டு) மறைந்து ஒழிந்தனபோக காணப்பட்டனவாகிய (பட்ட) மரக் குலம் முதலிய ஒருயிர்ப்பொருள்களும் உயிர்பெற்று வாழலாயின என்றால், ஐயறியுயிராகிய குரங்கினம் உயிர்பெற்றது பற்றிச் சொல்லவேண்டுமோ?

கு :- அரக்கர் உடம்புகள் இராவணன் ஏவலின்படி மருத்தினால் கடலில் எறியப்பட்டமை முன்னமே கூறப்பட்டுள்ளது. கண்டன என்றது, கடலில் கரக்காமல் தரையில் காணப்படுவனவற்றை. மரக் குலம் என்றது வானரர்களால் பறிக்கப்பட்டுப் பட்டுப்போன

மரங்களை. ஓரறிவுயிராகிய மரமும் இழந்த உயிர் மீளப்பெற்றுத் தளிர்த்தன என்றால், ஐயறிவுடைய வானரர் உயிர்பெற்று எழற்குமை வியப்பன்று என்பார், 'குரக்கின முயந்தது கூறவேண்டுமோ' என்றார்.

(101)

இலக்குவன் உணர்வு பெறுதல்

8937. கழன்றன நெடுங்கணை கரந்த புண்கடுத்
தழன்றன குளிர்தன வங்கஞ் செங்கண்கள்
சுழன்றன வலகெலாந் தொழுத தோங்கலைக்
குழன்றபூங் குஞ்சியா னுணர்வுங் கூடினான்.

கழன்ற நெடுங்கணை, கரந்தபுண்; கடுத்து
அழன்றன குளிர்தன, அங்கம்; செங்கண்கள்
சுழன்றன; உலகுஎலாம் தொழுதது, ஓங்கலை;
குழன்றபூங் குஞ்சியான் உணர்வும் கூடினான்.

பொ:- உடம்பில் தைத்திருந்த நீண்ட அம்புகள் தாமே சுழன்று வீழ்ந்தன; அந்த அம்பினுலான புண்கள் எல்லாம் தாமே மறைந்தன; கடுப்புக்கொண்டு கொதித்துக்கொண்டிருந்த அங்கங்கள் இப்போது குளிர்த்தன. சிவந்த கண்கள் சுழலத்தொடங்கின. (இம் மாறுதலுக்குக் காரணமாயிருந்த) மருத்துமலையை உலகு முழுவதும் தொழுதது. சுருண்ட அழகிய குடுமியையுடைய இலக்குவன் உணர்வும் வரப்பெற்றான்.

கு:- மருத்துமலையில் உள்ள நால்வகை மருந்துகளில் சல்லிய மகற்றும் மருந்தினால், நெடுங்கணை சுழன்றன. சந்துகள் புல்லுறப் பொருந்தும் மருந்தினால் புண் சுரந்தன; நல்நிறம் தொல்லையதாக்கும் மருந்தினால் கடுத்து அழன்றனவாகிய அங்கம் குளிர்த்தன. நல்லுயிர் ஈகுவதாகிய மருந்தினால் கண்கள் சுழன்றன எனக்கொள்க. இயக்கமற்று நிலைத்துவிட்ட கண்கள் சுழலுவதே உயிர்வந்ததற்கு அடையாளமாதலும் நினைக. உயிர்வரப் பெற்றதோடு உணர்வும் வரப்பெற்றான் என்க. உம்மை இருந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளது. உயிர்வந்தவுடன் உயிரின் தன்மையான உணர்வும் வந்தது என்றவாறு நால்வகையான மருந்துகளும் இலக்குவனிடத்தில் நன்கு செயற்பட்டமை கண்ட உலகம்மருத்துமலையைத் தொழுது வாழ்த்தலாயிற்று என்க. குழன்ற—சுருண்ட சுழலுதல்—சுருளுதல்; கடைகுழன்ற கருங்குழல்கள்'' (சீவக-164) என்பது காண்க.

(102)

மற்றவர்களும் உயிர்பெற்றெழுதல்

8938. யாவரு மெழுந்தன ரார்த்த வேழகடற்
ருவரும் பேரொலி செவியிற் சார்தலும்
தேவர்தம் வாழ்த்தொலி கேட்ட செங்கணன்
யோகநீங் கினனென விளவ லோங்கினன்.

யாவரும் எழுந்தனர், ஆர்த்த, ஏழ்கடல்
தாவரும் பேர்ஒலி செவியில் சார்தலும்
தேவர்தம் வாழ்த்தொலி கேட்ட செங்கணன்
யோகம் நீங்கினன் என—இளவல் ஓங்கினன்.

பொ :- வானரர் யாவரும் உயிர்பெற்று எழுந்தனராய் ஆர
வாரித்து, ஏழ்கடலின் ஒலிபோன்ற கெடுதலில்லாத பெரிய ஆர
வாரம் தன் செவியில் சேர்ந்தவுடன்—தேவர்களுடைய வாழ்த்தொலி
யைக்கேட்ட சிவந்த கண்களுடைய திருமால் யோகநித்திரையிலிருந்து
எழுந்தான்போல், இலக்குவன் எழுந்து நின்றான்.

கு :- எழுந்தனராய் ஆர்த்த பேரொலி செவியிற் சார்ந்ததும்
இளவல் ஓங்கினன் என இயையும். வானரரின் ஆர்ப்பொலிக்கு
ஏழ்கடல் ஒலியும் நிகராகாது தாமும் என்பார் 'ஏழ்கடற் ருழ்வரும்
பேரொலி' என்றார். வானரரின் ஆர்ப்பொலிகேட்டுப் பெருந்துயி
லிருந்து எழுந்த இலக்குவனுக்குத் தேவர்களின் வாழ்த்தொலிகேட்டு
அறிதுயில் நீங்கியெழுந்த திருமலை உவமை கூறியவாறு.
செங்கணன் என்றது திருமலை. யோகம் என்றது அறிதுயிலை.

(103)

இராமன் இலக்குவனைத் தழுவித் துயர்தீர்தல்

8939. ஓங்கிய தம்பியை யுயிர்வந் துள்ளுற
வீங்கிய தோள்களாற் றழுவி வெந்துயர்
நீங்கின னிராமனு முலகி னின்றில
தீங்குள தேவரு மறுக்கஞ் சிந்தினார்.

ஓங்கிய தம்பியை; உயிர்வந்து உன்உற
வீங்கிய தோள்களால் தழுவி, வெந்துயர்
நீங்கினன் இராமனும்; உலகில் நின்றில,
தங்குஉன; தேவரும் மறுக்கம் தீந்தனர்.

பொ :- உயிர்வந்து உடம்பினுள் பொருந்தியதினால் உணர்வு பெற்று எழுந்த தம்பி இலக்குவனை, இராமனும் தன் பூரித்த தோள்களால் தழுவிக்கொண்டு கொடிய துன்பம் நீங்கப்பெற்றான். உலகில் தீங்காக உள்ளன எல்லாம் நில்லாமல் சென்றன; தேவர்களும் கலக்கம் நீங்கினார்கள்.

கு :- உயிர்வந்து உள்உற ஓங்கிய தம்பியை இராமனுடைய வீங்கிய தோள்களால் தழுவி, வெந்துயர் நீங்கினன் என இயையும். மறுக்கம்-கலக்கம். இலக்குவன் இறந்ததாக எண்ணித் தேவர் கலங்கிய கலக்கம் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்தவுடன் நீங்கப்பெற்றனர் என்றவாறு. (104)

மகிழ்ச்சி ஆரவாரம்

8940. அரம்பைய ராடின ரமிழ்த வேழிசை
நரம்பியல் கின்னர முதல நன்மையே
நிரம்பின வுலகெலா முவகை நெய்விழாப்
பரம்பின முனிவரும் வேதம் பாடினார்.

அரம்பையர் ஆடினர்; அமிழ்த ஏழிசை
நரம்பியல் கின்னரம் முதல நன்மையே
நிரம்பின; உலகெலாம் உவகை நெய்விழாப்
பரம்பின! முனிவரும் வேதம் பாடினார்.

பொ :- அரம்பையர்கள் ஆடினார்கள்; அமிழ்தம் போன்ற இனிய ஏழிசையையெழுப்புகின்ற நரம்பினுவியன்ற கின்னர முதலிய இசைக் கருவிகளின் ஒலி உலகெலாம் நன்றாக நிரம்பின; மகிழ்ச்சியால் செய்யும் நெய்யாடல் விழா (உலகெலாம்) பரவின; முனிவர்களும் வேதம் பாடினார்கள்.

கு :-கின்னரம் என்பது ஒருவகை யாழ். “கின்னர நல்லியாழோலியோ” (கந்தப்-வள்ளி. 32) என்றது காண்க. உவகையால் மேற்கொள்ளும் விழாவாதலின் ‘உவகை நெய்விழா’ என்றார். பரம்பு தல்-பரவுதல். (105)

8941. வேதநின் றுர்த்தன வேத வேதியர்
போதிநின் றுர்த்தன நகழு மார்த்தன
ஓதநின் றுர்த்தன வோத வேகையிற்
சீதநின் றுர்த்தன தேவர் சிந்தனை.

வேதம் நின்று ஆர்த்தன; வேத வேதியர்
போதம் நின்று ஆர்த்தன; புகழும் ஆர்த்தன;
ஓதம் நின்று ஆர்த்தன; ஓத வேலையின்
சீதம் நின்று ஆர்த்தன; தேவர் சிந்தனை.

பொ :- வேதங்கள் மகிழ்ச்சியோடு நின்று ஆரவாரித்தன;
வேதம் பயின்ற அந்தணர்தம் அறிவு நிலைபெற்று ஆரவாரித்தன;
புகழும் ஆரவாரித்தன; கடல்கள் நின்று ஒலி செய்தன; அலைகளோடுகூடிய கடலைப்போல தேவர்களின் சிந்தனையும் குளிர்ச்சியோடு நின்று ஆரவாரித்தன.

கு:- போதம்-அறிவு. ஓதம்-கடல், அலை. சீதம்-குளிர்ச்சி. ஓத வேலையைப் போலத் தேவர் சிந்தனைகள் சீதத்தோடு நின்று ஆரவாரித்தன என்க.

(106)

பிரமாத்திரம் இராமனை வணங்கிச் செல்லுதல்

8942. உந்தின பின்கொலை யொழிவி லுண்மையும்
தந்தனை நீயது நினக்குச் சான்றெனாச்
சுந்தர வில்லியைத் தொழுது சூழவந்
தந்தணன் படையுநின் றகன்று போயதால்.

உந்தின பின்கொலை ஒழிவுஇல் உண்மையும்
தந்தனை நீ;அது நினக்குச் சான்றுஎனா,
சுந்தர வில்லியைத் தொழுது, சூழவந்து,
அந்தணன் படையும் நின்றுஅகன்று போயதால்.

பொ:- பிரமாத்திரமும் (இராமன்முன் வந்து) நின்று, “என்னை வில்லில் நின்று செலுத்தின பின்பு யான் கொல்லுதல் தொழிலை ஒழிதல் இல்லை” என்ற உண்மையையும் நீ எனக்குத் தந்தாய்; அது நின் தெய்வத்தன்மைக்குச் சான்றாகும்’ என்று சொல்லிவிட்டு அழகிய வில்லையுடைய அவ் விராமனை வணங்கி வலம்வந்து நீங்கிச் சென்றது.

கு :-உந்துதல்-செலுத்துதல். பிரமாத்திரத்தை விட்டால் இலக்கானவரைக் கொன்றன்றி யீளாது என்ற பெருமையை இராமன் நினைத்திருந்தால் மாற்றியிருக்கக் கூடும். இலக்குவனைக் கொல்லவந்த பிரம்மாத்திரத்தை நாராயணத்திரத்தைக்கொண்டு அழிக்காமல்விட்டுப் பிரம்மாத்திரத்தால் இலக்குவன் இறக்கவும், இராமன்

வாளா இருந்தது பிரமாத்திரத்தின் பெருமை விளக்கவே என்பது தெளிவுபடுத்தியவாறு. பிரம்மாத்திரத்தினையும் அழிக்கும் ஆற்றல் இராமனுக்கு இருந்தும் அது செய்யாது விடுத்தது, 'உந்தினபின் கொலை ஒழிவில் உண்மையைப் பிரம்மாத்திரத்திற்குத்தருதற்காகவே' என்றவாறு. இராமனது இச் செயலால் அவன் தெய்வத்தன்மை விளங்குதலின் 'அது நினக்குச் சான்று' என அயன்கணை கூறியது. நின் பெருமைக்கு அது சான்று என்றவாறு. சுந்தரவில்லி என்றது இராமனை. மருத்துமலை வந்தவுடன் பிரம்மாத்திரத்தால் இறந்தவர் அனைவரும் உயிர்பெற்று எழுந்தனராக அப் பிரம்மாத்திரம் என்ன செய்தது? என்பதை இதனால் விளக்கியவாறு. (107)

மருந்து கொணர்ந்துதவிய மாருதியைத் தழுவுதல்

8943. ஆய காலையி னமர ரார்த்தெழத்
தாயி னன்பனைத் தழுவி னுன்றனி
நாய கன்பெருந் துயர நாமறத்
தூய காதலீர் துளும்பு கண்ணினான்.

ஆய காலையின், அமரர் ஆர்த்துளழ,
தாயின் அன்பனைத் தழுவி னான்—தனி
நாயகன், பெருந்துயரம் நாம் அற
தூய காதலீர் துளும்பு கண்ணினான்.

பொ:- அது போழ்து ஒப்பற்ற தலைவனாகிய இராமன், (முன்பிருந்த) பெருந்துயரமும் அச்சமும் ஒழிதலால், தாய்மையான அன்புக் கண்ணீர் துளும்பும் கண்களையுடையவனாய்த் தாய் போன்ற அன்பனாகிய அனுமனைத் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்து எழாநிற்கத் தழுவிக்கொண்டான்.

கு:- தனி நாயகன், துயரம் நாம் அறுதலால், நீர்துளும்பும் கண்ணினனாய், அன்பனைத் தழுவினான் என இயையும்; தாயின் என்புழி இன் ஒப்புப் பொருளது. இலக்குவன் முதனியோர் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழக் காரணமாயிந்ததுகொண்டு அனுமனை இங்குத் "தாயின் அன்பனை" என்றார். நாம்—அச்சம். துயரமும் அச்சமும் அறுதலால் உவகைக் கண்ணீர் துளும்பும் கண்ணினனாய் அனுமனைத் தழுவிக்கொண்டான் என்க. பெருந்துயரமும் அச்சமும் அறுதற்குக் காரணமாயிருந்தவன் அனுமனே ஆதல் நினைக. (108)

தன்னைத் தழுவின இராமனை அனுமன் தொழுதல்

8944. எழுது குங்குமத் திருவி னேந்துகோ
டுழுத மார்பின னுருகி யுள்ளுறத்
தழுவி நின்றலுந் தாழ்ந்து தானுறத்
தொழுத மாருதிக் கிணைய சொல்லினான்.

எழுது குங்குமத் திருவின் ஏந்து கோடு
உழுத மார்பினான், உருகி, உள்உறத்
தழுவி நின்றலும் தாழ்ந்து, தாள்உறத்
தொழுத மாருதிக்கு, இணைய சொல்லினான்.

பொ: - தொய்யிற் கோலமாக எழுதிய குங்குமத்தினையுடைய திருமகளின் அமிசமான சீதையின் உயர்ந்த யானைக் கொம்புபோன்ற கொங்கைகளால் உழப்பட்ட மார்பினையுடைய இராமன் உருகி மனம்பொருந்தத் தழுவிநின்ற அளவில் அவன் பாதத்தில் பொருந்துமாறு தாழ்ந்து தொழுத அனுமனுக்கு இத் தன்மையான சொற்களைச் சொன்னான் (இராமன்).

கு: - மகளிர் கொங்கைகளில் குங்குமக் குழம்பால் தொய்யில் எழுதுதல் உண்டு; “திருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியும்” (சிலப்-2-69) என்பது காண்க. தொய்யில் என்பது பத்திக்கீற்று என்பர். ஏந்துகோடு என்றது, உவமையாகுபெயராய் யானைக் கொம்புபோன்ற கொங்கையினை உணர்த்தியது. திருமகளுக்கே யுரிமையுடைய மார்பில் அனுமனைத் தழுவித் தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொண்டான் இராமன் என்றவாறு. உள்ளுருகி எனவும் தானுறத் தாழ்ந்து எனவும் இலையும. இராமன் சொல்லியதை இனிவரும் நான்கு செய்யுட்களால் உணரலாம். (109)

இராமன் அனுமனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்துதல்

8945. முன்னிற் றேன்றினோர் முறையி னீங்கலா
தென்னிற் றேன்றிய துயரி னீறுசேர்
மன்னிற் றேன்றினே முன்ன மாண்டுளோம்
நின்னுந் றேன்றினே நெறியிற் றேன்றினாய்.

முன்னின் தோன்றினோர் முறையின் நீங்கலாது,
என்னின் தோன்றிய துயரின், ஈறுசேர்
மன்னின் தோன்றினோம், முன்னம்; மாண்டுளோம்
நின்னின் தோன்றினோம், நெறியின் தோன்றினாய்.

பொ :- முன் எம்குலத்தில் தோன்றினோரது முறைமையின் நின்றும் நீங்காமலிருந்து, என்னால் தோன்றிய துயரத்தால் இறந்த தசரத மன்னவிடத்தில் தோன்றினோம் முன்னம்; (பிரமாத்திரத்தால்) மாண்டுவிட்டோம்; நல்ல நெறியில் விளங்குபவனே! (இப்போது) நின்னால் மீண்டும் பிறந்தவர்களானோம்.

கு :- துரியகுலத்தில் முன்பு பிறந்தவரின் முறை என்றது, வாய்மை தவறுமையை. என்னில் தோன்றிய துயர் என்றது, இராமன் காடுகோக்கிப் பிரிந்ததனால் தோன்றிய துயரத்தை. ஈறு சேர் மன்னன் என்றது, மரணமடைந்த தயரத்தை. தயரதனிடத்தில் பிறந்த நாங்கள் மாண்டுவிட்டோம்; இப்போது நின்னில் தோன்றினோம் என இராமன் அனுமனது மருத்துமலை கொணர்ந்த உதவியைப் பாராட்டியவாறு. அனுமன் மருத்து மலையைக் கொணராதிருந்தால் இலக்குவனோடு இராமனும் மாண்டிருத்தல் கூடுமாதலின் இங்ஙனம் கூறலானான். இராமனது இப் பாராட்டு “மும்மையா லுலகுக் கெல்லாம் முதல்வற்கு முதல்வன் தூதாய்ச் செம்மையா லுயிர் தந்ததாய்க்குச் செயலென்னு லெறிய துண்டே, அம்மையாய் அத்தனாய் அப்பனே அருளின் வாழ்வே, இம்மையே மறுமை தானும் நல்இனை இசையோடு” (உருக்காட்டுப்-72) என்ற சீதையின் பாராட்டோடு ஒத்து விளங்குதல் காணலாம்.

(110)

8946. அழியுங் காற்றரு முதவி யையனே

மொழியுங் காற்றரு முயிரின் முற்றுமோ
பழியுங் கரத்தரும் பகையும் காத்தெமை
வழியுங் காத்துநன் மறையுங் காத்தனை.

‘அழியுங்கால் தரும் உதவி, ஐயனே !

மொழியுங்கால், தரும் உயிரின் முற்றுமோ?
பழியும் கரத்துஅரும் பகையும் காத்துஎமை
வழியும் காத்து,நன் மறையும் காத்தனை.

பொ :- ஐயனே, எல்லோரும் அழியும் காலத்தில் நீ தந்த உதவியின் பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து, இப்போது தரப்பட்ட உயிரோடு முற்றுப் பெற்றதாகுமோ? (ஆகாது; நீ தந்த உதவியால்) எமக்குவரும் பழியையும் வாராமல் காத்து, அரிய எம் பகையும் வலிமிக்கு உலகை அழிக்காமல் காத்து, எம்மரபையும் அழியாமல் காத்து அதனால் நல்ல வேதநெறியும் வழுவாமல் காப்பாற்றினாய்.

கு :- நீ தந்த உதவி, எம்பழியையும் காத்தது, எம்மரபையும் காத்தது, வேத நெறியையும் காத்தது, ஆதலின், எம் உயிர்தந்த தோடு நின்றுவிடவில்லை என்பான். 'தரும் உயிரின் முற்றுமோ?' என்றான். மருத்து மலையை அனுமன் கொணராதிருந்தால் இராமனும் இறக்க நேர்ந்திருக்கும்; அப்போது பகைவர் கையில் அகப்பட்ட சீதையை மீட்காத பழியும், தண்டக வனத்து முனிவர்க்கு அளித்த அபயத்தை நிறைவேற்றாத பழியும் வந்து சேர்ந்திருக்கும் ஆதலின், 'பழியும் காத்து' என்றும், மருத்து மலையைக் கொணராதிருந்தால் அரக்கர் வலிமைக்கு உலகையும் அழிக்க முற்படுவர் ஆதலின் அப் பகைவர் வலிமை மிகாமல் தடுத்து என்பார்; 'அரும்பகையும் காத்து, என்றும், நாங்கள் இறந்திருந்தால் பரதன் முதலியோரும் இறப்பர் ஆதலின், அது நிகழாமல் எம் குலத்தைக் காப்பாற்றினாய் என்பார், 'வழியும் காத்து' என்னும். எம் குடி முழுதும் அழிந்திருக்கும் ஆதலின், அது நிகழாது காத்தாய் என்பார், 'நன் மறையுங் காத்தனை என்றும்' கூறினார். எமைப் பழியுங்காத்து, பகையும் காத்து, என முன்னும் இயையும்; இடைநில விளக்கணி. (111)

8947. தாழ்வு மங்கிறைப் பொழுது தாழ்ந்ததேல்
வாழி யெம்பிமே லன்பு மாட்டவான்
ஏழும் வீழுமென் பகர்வ தெல்லைநாள்
ஊழி காணநீ யுதவி னுயரோ.

'தாழ்வும் இங்குஇறைப் பொழுது தாழ்ந்ததேல்,
வாழி எம்பிமேல் அன்பு மாட்ட, வான்
ஏழும் வீயும்;என் பகர்வது?—எல்லைநாள்
ஊழி காணநீ, உதவினாய் அரோ !

பொ :- எனக்கு நேர்ந்த இத் தாழ்வும் இவ்விடத்தில் இன்னும் சிறிதுபோழ்து (நின்னால் நீக்கப்படாமல்) தாழ்த்திருக்குமாயின் 'நெடிது வாழ்வதற்குரிய என் தம்பிமேல் எனக்கிருக்கும் அன்பானது அழிக்க மேலேழுலகங்களும் அழிந்திருக்கும்; என்ன சொல்வது? அத்தகைய நிலைமை உண்டாகும் எல்லை நாளில் அவ்வுலகங்கள் அழிவின்றிப் பல ஊழிகள் காணுமாறு நீ மருத்துமலை கொணர்ந்து உதவி செய்தாய்.

கு :- தாழ்வு என்றது, இலக்குவன் முதலியோரை இழந்த நிலையை. இறைப் பொழுது என்றது, சிறிது போழ்தினை. மாட்டு தல்—மாள்வித்தல்; அளித்தல். இலக்குவன்மேல் தனக்குள்ள அன்பு காரணமாகச் சீற்றமிக்கு இவ்விழிதகவைக் கண்டுகொண்டிருக்கும்

விண்ணுலகங்களை அழித்திருப்பேன் என்பான். 'எம்பிமேல் அன்பு மாட்ட வான்-ஏழும் வியும்' என்றான், அத்தகைய சீற்றம் தோன்றும் எல்லையில் அது தோன்றாதபடி அனுமன் மருத்து மலையோடு வந்து உதவினான் என்றவாறு. ஊழி காண என்றது, அவ்வுலகங்கள் என்றவாறு அனுமன் மருத்துமலையோடு வந்தமையால் அவ்வுலகங்கள் ஊழி காணும்படி நிலைத்தன என்றவாறு. இதனால், அனுமன் மருத்து மலையோடு வந்தமையால் இவ்வுலகங்கள் ஊழிகாணும்படி நிலைத்தன என்றவாறு. இதனால், அனுமன் விண்ணுலகங்களையும் காப்பாற்றினான் என இராமன் புகழ்ந்தவாறு. (112)

8948. இன்று வீகிலா தெவரு மெம்மொடு
நின்று வாழுமா நெடிது நல்கினாய்
ஒன்று மின்னனோ யுறுகி லாதுநீ
என்றும் வாழ்தியா லினிதெ னேவலால்.

‘இன்று வீகிலாது, எவரும் எம்மொடு
நின்று வாழுமா நெடிது நல்கினாய்;
ஒன்றும் இன்னல்நோய் உறுகி லாதுநீ
என்றும் வாழ்தியால் இனிது,என் ஏவலால்!’

பொ :- (இந்திரசித்து பிரமாத்திரம் விட்ட) இன்று எவரும் இறவாது எம்மொடு நெடிதுநலம் நின்று வாழுமாறு மருத்து மலையைக் கொணர்ந்து நல்கினாய்; எனவே, என் கட்டளையினால் நீ, சிறிதும் துன்பநோய் அடையாது என்றும் இனிது வாழ்வாயாக.

கு :- எம்மொடு நெடிது நின்று வாழுமா என இயையும். என்றும் வாழ்தல் இன்னல் நோயில்வழியே இனிதாகுமாதலின், ஒன்றும் இன்னல் நோய் உறுகிலாது நீ என்றும் இனிது வாழ்தி என்றான். இராமன் கூறிய இவ்வாழ்த்தோடு, ‘பாழிய பணைத்தோள் வீர! துணையிலேன் பரிவு தீர்த்த, வாழிய வள்ளலே யான் மலுவிலா மனத்தேன் என்னின், ஊழியோர் பகலாயோதும் யாண்டெலாம் உலகம் ஏழும், ஏழும் வீவுற்ற ஞான்றும் இன்றென இருத்தி” என்ற சீதையின் வாழ்த்து ஒருபுடையொற்றுமையும் உயர்வும் உடையதாதல் கண்டு மகிழலாம். (113)

மற்றையோரும் அனுமனை வாழ்த்துதல்

8949. மற்றை யோர்களு மனுமன் வண்மையால்
பெற்ற வாயுளார் பிறந்த காதலார்
சுற்று டேயினார் தொழுது வாழ்த்தினார்
உற்ற வாவெலா முணரக் கூறினான்.

மற்றையோர்களும், அனுமன் வண்மையால்,
பெற்ற ஆயுளார், பிறந்த காதலார்,
சுற்றும் மேவினார்; தொழுது வாழ்த்தினார்;
உற்றவாறு எலாம் உணரக் கூறினான்.

பொ :- அனுமனுடைய வள்ளல் தன்மையால் ஆயுளைப் பெற்ற
வர்களாகிய மற்றையோர்களும், அன்புமிக்கவர்களாய் அவ் வனு
மனைச் சுற்றிக்கொண்டு நின்றவர்களாய்த் தொழுது அவனை
வாழ்த்தினார்கள்; அனுமனும் மருத்துமலையைக் கொண்டுவந்த
நிகழ்சியெல்லாவற்றையும் அவர்கள் உணருமாறு சொன்னான்.

கு :- அனுமன் உதவியால் இலக்குவன் முதலிய யாவரும் உயிர்
பெற்றமை நினைந்து இராமன் வாழ்த்தியதை மேலே கூறியவர், இங்கு
அவன் உதவியால் உயிர்பெற்றமுந்த மற்றையோர் வணங்கி வாழ்த்
தியதைக் கூறினார். மருத்துமலை கொணர்ந்துதவியதையே இங்கு
‘அனுமன் வண்மை’ என்று கூறியவாறு; ஆயுள் பெற்றார், காதல்
பிறந்தார் என்பனவே ‘பெற்றவாயுளார்’ எனவும் ‘பிறந்த காதலார்’
எனவும் பழைய நடையில் கூறப்பட்டன. “அருங்கேடன் என்ப,
தறிக” (குறள்—210) எனவும் “சென்று சேர்கல்லாப் புள்ள உள்ளில்
என்றுழ் வியன் குளம்” (அகநா—42) எனவும் வருதல் காணலாம்.
பெற்ற வாயுளாராகிய மற்றையோர்களும் பிறந்த காதலராய்ச்
சுற்றும் மேவினாராய்த் தொழுது வாழ்த்தினர் என இயையும். (114)

மருத்துமலையை உரிய இடத்தில் கொண்டுபோய்
வைக்குமாறு சாம்பன் கூறுதல்

8950. உய்த்த மாமருந் துதவ வொன்னலார்
பொய்த்த சிந்தையா ரிறுதல் பொய்க்குமால்
மொய்த்த குன்றையம் மூல ஓழிவாய்
உய்த்து மீடியால் வரம்பி லாற்றலாய்.

உய்த்த மாமருந்து உதவ, ஒன்னலார்
பொய்த்த சிந்தையார் இறுதல் பொய்க்குமால்
மொய்த்த குன்றை அம்மூல ஓழிவாய்
வைத்து மீடியால்—வரம்புஇல் ஆற்றலாய்.

பொ:- அளவிலாத ஆற்றலையுடைய அனுமனே! நீ கொண்டு வந்த சிறந்த மருந்து உதவுவதால், பொய் மனத்தவராகிய பகைவர் இறத்தல் பொய்த்துவிடும்; (இறக்கும் அரக்கர் எல்லாம் மீண்டும் உயிர்பெறுவர் என்றபடி) ஆதலால், மருந்துகள் நெருங்கியுள்ள இக் குன்றை அந்தப் பழமையான இடத்தில் வைத்துவிட்டுத் திரும்புவாயாக.

கு:- என்று சாம்பன் ஆண்டியம்ப என வருஞ் செய்யுளில் முடியும்; குளகம். மெய்நெறி பிழையாத நம் சேனை இறக்கும் போது மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுதற்கு உதவியாக அம் மலை இங்கு இருக்கலாம் எனப் பிறர் எண்ணக் கூடுமொகலின் சாம்பவன், 'ஒன்ன லார் பொய்த்த சிந்தையார் இறுதல் பொய்க்கும்' என்பதை எடுத்துக் காட்டினான். பொய்த்த சிந்தையுடைய அரக்கரை நாம் அழிக்க அழிக்க அவர்கள் உயிர்பெற்றெழுந்து கொண்டேயிருந்தால் நம் முயற்சி பயனிலதாய்விடும் என்றவாறு. ஊழி, என்பது இங்கு இடத்தை உணர் தியது; 'ஊழி ஏழான ஒருவா போற்றி' (தேவாரம்-1160-8) என்புழி இச் சொல் இடமான உலகத்தை உணர்த்து தல் காணலாம். மூலஊழி என்றது, பழைய இடத்தை. மருத்து மலையைக் கொடுவந்து அன்றே மீண்டும் அங்கு வைப்பதற்குரிய ஆற்றலுடையாய் என அனுமனைப் புகழ்ந்து ஊக்கியவாறு. இது கருத்துடையடை கொளியணி. மீள்தி என்பது மீடி எனத் (எகரத் தோடு தகரத்திற்கு மயக்கவிதி இன்மையால்) திரித்து நின்றது.

(115)

8951. என்று சாம்பவ னியம்ப வீதரோ

நன்று சாலவென் றுவந்தோர் நாழிகைச்

சென்று மீள்வெனென் றெழுந்து தெய்வமாக்

குன்று தாங்கியக் குரிசில் போயினான்.

என்று சாம்பவன் இயம்ப ஈதுஅரோ

நன்று சால!என்று உவந்து ஓர்நாழிகை

சென்று மீள்வென்என்று எழுந்து தெய்வமாக்

குன்று தாங்கி,அக் குரிசில் போயினான்.

பொ:- என்று சாம்பவன் சொல்ல, 'இது மிகவும் நல்லது' என்று மகிழ்ந்து, 'ஒரு நாழிகையில் சென்று திரும்புவேன்' என்று எழுந்து தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய மருத்துமலையைத் தாங்கிக் கொண்டு அந்த அனுமன் போனான்.

கு :- அரோ, அசை. ஈது சால நன்று என இயையும். இறந்த வரை எழுப்புகின்ற மருந்தினையுடைய குன்ற மாதலின் தெய்வ மாக் குன்று எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. குரிசில் என்றது ஆண்மகன், உபகாரி என்னும் பொருள்சையுடையது. இவ்விரு பொருளும் அனு மனுக்குப் பொருந்துமாதலின் அச் சொல்லால் அவனைக் குறிப்பிட்ட வாறு.

(116)

24. களியாட்டுப் படலம்

முன்னுரை

பிரமன் கணையால் பகைவர் யாவரும் பட்டனர் என்பது கேள்வியுற்ற இராவணனது கட்டளைப்படி மகளிர் கள்ளை உண்டு ஆடிய ஆடலைப்பற்றிக் கூறும் பகுதியாகலின், இது களியாட்டுப் படலம் எனப் பெயர் பெறுகின்றது. இப் படலப் பெயர் களியாட்டப் படலம் எனவும் சில சுவடிகளில் காணப்படுகின்றது. களியாட்டுப் படலம் என வை. மு. கோ. உரைப் பதிப்பில் காணப்படுகின்றது.

இந்திரசித்து விடுத்த அயன்கணையால் இராம இலக்குவர் தம் சேனையோடு மாண்டனர் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட தால், இராவணன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியுடையவனாய்த் தன் வெற்றி விழாவாக மகளிரைக் கள்ளாண்டு ஆடச்செய்து அவ்வாடலைக் கண்டு மகிழ நினைக்கின்றான். அரம்பையர், வித்தியாதரப் பெண்டிர், அரக்கியர், அவுண மாதர், நாக கன்னியர், இயக்க மாதர், சித்தர் கன்னியர் எனப் பல்வகைப் பெண்டிரெல்லாம் வந்து குழுமுகின்றார்கள். மேனகை, திலோத்தமை, அரம்பை, ஊர்வசி என்ற தேவ நடிகையர் பாடி ஆடி மகிழ்ந்து சேர்கின்றனர். எல்லா மகளிரும் கள்ளையுண்கின்றனர். உள்ளின் வேகை விரைந்து முதிர்கின்றது. கள்ளாண்டதால் அப் பெண்டிர் வாய் வெளுக்கின்றது. கண்கள் சிவக்கின்றன. அவர்கள் கூந்தல் கற்றை அவிழ்ந்து சரிகின்றது. இடையிலணிந்த துகிலும் மணிமேகலையும் நெகிழ்ந்து பாதங்களில் வீழ்கின்றன. கண்கள் செருகுகின்றன. கள்ளாண்ட களிப்பு மேலிட மகளிர் தம்மை மறந்து பாடுகின்றனர். தாளத்திற்கும் சுருதிக்கும், காலத்திற்கும், பண்ணிற்கும் பொருந்தாமல் அப் பாடல்கள் அமைகின்றன. இனிமையான குரலில் பண்முறை கடந்து உரத்துப் பாடிய அவர் பாடல்கள், அமிழ்தோடு புளிச்சுவை மலந்ததுபோல வெறுக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றன.

கண்டோர் இந்திரசாலம் என்று வியக்குமாறு, உலகத்துப் பிறவுயிர்களைப் போல அபிநயித்து-நடித்துப் புகழ்பெற்ற நாடக மகளிர், இப்போது, கள்ளுண்ட மயக்கத்தால் ஆடவர்க்கு ஆணையை அவிநயித்துக் காட்டப்போவதாக வாயினாற் சொல்லிவிட்டுச் செயலால் தேரை அவிநயித்துக் காட்டுகின்றார்கள். கள் உண்ட பெண்டிர் சிலர் காரணமின்றி அழுகின்றார்கள்; உடனே சிரிக்கின்றார்கள். பாடிக்கொண்டே ஆடுகின்றார்கள். அங்கு அருகில் நின்றாரைக் காரணம் ஏதுமின்றித் தொழுகின்றார்கள். அப்படியே தரையில் சாய்ந்து உறங்குகின்றார்கள். உடனே துள்ளி எழுந்து சோர்கின்றார்கள். சிவந்த வாயிலிருந்து உமிழ்நீர் ஒழுக நிற்கின்றார்கள். தளர்ந்து தளர்ந்து ஒருவர்மேல் ஒருவர் விழுந்து அழுந்தத் தழுவிக்கொள்கின்றார்கள், சிவந்தகண்களை முடிக்கொண்டு நெட்டை முரிக்கின்றார்கள். சிலர், தம்முள்ளத்து உள்ள கருத்தைச் செய்கையால் ஐயமற உணர்த்திக்கொண்டு ஆடுகின்றார்கள். அவர்கள் செய்கையைக் காணும் காமத்தைக் கடிந்த முனிவர்க்கும் காமவுணர்ச்சி மிக்கு மயிர்க்கால் தோறும் வழியத்தக்கதாக உள்ளது. கயல் மீனையும் காலன் வேலையும் காமன் அம்பையும் வெல்லவல்ல நெடிய கண்களையுடைய சில பெண்டிர் களிமயக்கத்தால், தம் மார்பிலணிந்த பொன் சரட்டையும், இடையில் உடுத்த புடவையையும் மேகலையையும் கையில் வாங்கிக் தம் மேகம்போன்ற கூந்தலில் புனைகின்றார்கள். இவ்வாறு நிகழும் களியாட்டத்தைக் கண்டு களித்திருந்த இராவணன் செவிகளில், மாருதி கொணர்ந்த மருத்துமலையால் உயிர்பெற்றெழுந்த வானர சேனையின் ஆரவாரம் வந்து வீழ்கின்றது. இராவணன் மெய் மயங்கிச் சோர்கின்றான். முன்பு தனக்கு இனிதாக இருந்த பெண்டிரின் ஆடலும் பாடலும் ஊடலும் கடைக்கண் நோக்கும் மழலை மொழியும், இப்போது வாடிய மலர் போலப் பொலிவிழந்து இன்னொரு ஆயின. வானரரின் ஆரவாரத் தோடு இராம இலக்குவரின் வில்நாண் ஒலியும் எழுந்தது. அது, திருப்பாற்கடல்கடைந்தபோது உண்டான பேரொலிபோல இருந்தது. அவ் வொலிகேட்டு இராவணனுடைய யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட் படையும் நடுங்கின. முத்தினை வென்ற முறுவலோடு கண்களாகிய வேலால் குத்திக் கொண்டிருந்த அழகிய மகளிர் கூட்டம் எல்லாம் இப்போது இராவணனுக்கு வானரக் கூட்டம்போலத் தோன்றுகிறது. அவன் உள்ளம் மந்தரமலையாகிய மத்தினால் கலக்குண்ட பாற்கடல்போலக் கலங்குகின்றது. அவனுடைய முகங்கள் பத்தும் பகல் மதிபோல ஒளி மழுங்கின. அப்போது ஒற்றர்கள் வந்து பகைவர் உயிர் பெற்றெழுந்த செய்தியை அறிவிக்கின்றார்கள். அதைக் கேட்டு இராவணன் கொதிக்கின்ற மனத்தினால் ஆலோசனை மண்டபத்தை அடைகின்றான் என்பது இப் படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

வான்மீகத்தோடு கம்பர் வேறுபடும் இடம்

இந்தக் களியாட்டுப் படல நிகழ்ச்சி பெருங்காப்பியத்திற்கு உறுப்பாக நின்று அழகு செய்யுமாறு கம்பரே படைத்து மொழிந்ததாகும். வான்மீகத்தில் இந் நிகழ்ச்சி கூறப்படவில்லை.

படலப் பொருட் சிறப்பு

கம்பர், இப்படலத்தில் கள்ளாண்டார்க்குத் தோன்றும் மாறுபட்ட மெய்பாடுகள் பலவற்றையும் இயல்பு வழாமல் எடுத்துரைக்கின்றார். அவர்கள் பாடலிலும் ஆடலிலும் அணியிலும் உடையிலும் சொல்லிலும் செயலிலும் நிகழ்கின்ற வேறுபாடுகளையெல்லாம் நன்கெடுத்து உணர்த்துவதோடு கள் மானத்தையும் மதியையும் இழக்கச் செய்யும் என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றார். கற்பினுக்கு அணியான சீதையைக் கவர்ந்த கள்வனாகிய இராவணன் தன் தகாத காம வேட்கையால் மற்றப் பெண்டிரையெல்லாம் கள்ளாண்டு ஆடச்செய்து கள்ளின் மயக்கத்தால் அவர் உடை நெகிழும் நிலையைக்கண்டு மகிழும் இழி குணத்தனாக உள்ளான் என்பதையும் இங்கு நன்கு புலப்படுத்துகின்றார்.

நாற்றமிக்க அங்கணத்து நீரையும் அழகிய மணமிக்க பணி நீராக மாற்றிக் காட்டுவதுபோலக் கம்பர், அற்றம் மறைக்கும் பெருங்குணமுடையோர் காணக் கூசும் இழிந்த காட்சியையும் அரிய நீதியைக் காட்டுவதாக நமக்குக் காட்டும்பதும் வியப்பு மிக்கதாக உள்ளது. கள் உண்டு மயங்கி ஒருத்தியின் இடையிலிருந்த ஆடையும்மேகலையும் நெகிழ்ந்து கீழ்வீழ்கின்றது. அவை விழுமுன் அவள் கூந்தல் அவிழ்ந்து வீழ்ந்து அவள் அற்றத்தை மறைக்கின்றது. அந்தக் களியாட்டத்தைக் காணும் வேத்தவையினர் இக்காட்சியைக் கண்டு ஒரு சிறந்த கருத்தைச் சொல்கின்றார்கள்.

தலைமேல் உள்ள கூந்தலை 'மேலோர்' என்றும், கீழே இடையில் அணிந்த ஆடையையும் மேகலையையும் 'கீழோர்' என்றும் காரணத்தோடு புனைபெயர் கொடுக்கின்றார்கள், கீழோரும் மேலோரும் ஆகிய இவ் விருதிறத்தாரும் தத்தம் தகுதிக்கேற்ற செயலையே செய்ததாகக் கூறுகின்றார்கள்.

அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும். (திருக்குறள்-980)

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழியை, ஆடையாகிய கீழோரும், கூந்தலாகிய மேலோரும் நன்கு நிறைவேற்றியிருப்பதாக விளக்குகின்றார்கள். இவ் விழிவான காட்சியிலும் சிறந்த உண்மையைக்

கண்டு நமக்குப் புலப்படுத்தியுள்ளார்கள். சிறுமையுடைய கீழோர் ஆகிய ஆடை, தன்னை அணிந்துகொண்டிருந்த பெண்டிரின் அவமானத்தை—அற்றத்தை—மறைக்காமல் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தி அவிழ்ந்து கீழ் வீழ்கின்றது; மேலோராகிய கூந்தல் உடனே அவிழ்ந்து வீழ்ந்து அவள் அற்றத்தை மறைத்துத் தன் பெருமையைப் புலப்படுத்துகின்றது. தன்னைச் சார்ந்தோரது அற்றம் மறைப்பது மேலோர்--செயலாதலும், அதை மறைக்காமல் பிறர்க்குப் புலப்படுத்துவது கீழோர் செயலாதலும் இவ் விழிவான செயலிலும் காணப்பட்டதாகக் கூறும் வேத்தவையின் சொல் எவ்வளவு பொருள் பொதிந்த சொல்லாக உள்ளது காண்மின்! கம்பர் தம் புலமைத் திறத்தால் இவ்வளவு இழிந்த காட்சியையும் உயர்ந்த காட்சியாகக் காட்டி அதன்கண் ஒரு சிறந்த திருக்குறள் கருத்தை அமைத்து விளக்கியுள்ள அருமை நினைத்தோறும் இனிக்கும் பெருமையுடையதாக விளங்குதல் காணலாம்.

24. களியாட்டுப் படலம்

அயன் கணையால் பகையழிந்ததாகக் கருதி இராவணன்
களியாட்டம் காணுதல்

8952. இன்னதித் தலைய தாக
விராவண னெழுந்து பொங்கித்
தன்னையுங் கடந்து நீண்ட
வவகையன் சமைந்த கீதம்
கின்னரர் முதலோர் பாட
முகத்திடைக் கிடந்த கெண்டைக்
கன்னிநன் மயில னுரை
நெடுங்களி யாட்டங் கண்டான்.

இன்னது இத்தலையது ஆக,
இராவணன் எழுந்து பொங்கி,
தன்னையுங் கடந்து நீண்ட
உவகையன், சமைந்த கீதம்
கின்னரர் முதலோர் பாட,
முகத்திடைக் கிடந்த கெண்டைக்
கன்னி நன் மயில் அன்னுரை
நெடுங்களி ஆட்டம் கண்டான்.

பொ:- இவ் விடத்து இராமன் சேனையில் இவ்வாறு நிகழா
நிற்க, — இராவணன், (பகையை அழித்தோம் என்ற எண்ணத்தால்)
எழுச்சிகொண்டு கிளர்ச்சிமிக்குத் தன்னையும்கடந்து பெருகிய
மகிழ்ச்சியையுடையவனும் இலக்கணப்படி அமைந்த சங்கீதத்தைக்
கின்னரர் முதலியோர் பாடா நிற்க, முகத்தில் கிடந்த (கண்ணாகிய)
கெண்டை மீன்களையுடைய இளமையான நல்ல மயில்போன்ற
சாயலையுடைய பெண்டிரை நெடிதாய களியாட்டம் ஆடுமாறு
செய்தான்.

கு :- இராவணன்இது காறும் கொள்ளாத பெருமகிழ்ச்சி கொண்டான் என்பார், 'தன்னையுங் கடந்து நீண்ட உவகையன்' என்றார். முகத்திடைக் கிடந்த கெண்டை என்றது கண்களை; கண்களாகிய கெண்டை மின்களைக் கொண்ட முகத்தினர் என்றவாறு. கெண்டை மின் போன்ற கண்ணினர் என்பதே கருத்து. நடிப்புக் கேற்ற கண்ணழகுடையவர்களையே களியாட்டம் ஆடுமாறு செய்தான் என்றவாறு. கன்னி-இளமை. களியாட்டம் என்றது. கள் குடித்து ஆடும் ஆட்டத்தை. நெடுமை, காலத்தின்மேலது. கண்டான்-செய்தான். மயிலனாரைக் களியாட்டம் ஆடச் செய்தான் என்றவாறு. (1)

அரம்பையர் முதலியோர் வருதல்

௬53. அரம்பையர் விஞ்சை மாத

ரரக்கிய ரவுணர் மாதர்

குரும்பையங் கொங்கை நாகர்

கோதைய ரியக்கர் கோதில்

கரும்பினு மினிய சொல்லார்

சித்தர்தங் கன்னி மார்கள்

வரம்பறு சும்மை யோர்கள்

மயிற்சூல மருள வந்தார்.

அரம்பையர், விஞ்சை மாதர்,

அரக்கியர், அவுணர் மாதர்

குரும்பையும் கொங்கை நாகர்

கோதையர், இயக்கர் கோதுவில்

கரும்பினும் இனிய சொல்லார்,

சித்தர்தம்-கன்னி மார்கள்,

வரம்புஅறு சும்மை யோர்கள்,

மயில்-சூலம் மருள வந்தார்.

பொ :- தேவமாதரும், வித்தியாதரப் பெண்டிரும், அரக்கியரும் அசுரப் பெண்டிரும், தெங்கின் குரும்பை போன்ற அழகிய கொங்கைகளையுடைய நாகர் உலகத்துப் பெண்டிரும், கோது நீக்கிய கரும்பினும் இனிய சொல்லையுடையவர்களாகிய சித்தர் பெண்டிரும் ஆகிய எல்லையற்ற கூட்டத்தினர் மயிலின் கூட்டம் போல (இராவணனுக்கும் பந்தர்க்கு) வந்தார்கள்.

கு :- சம்மை-திரள் ; கூட்டம். மயிலின் கூட்டம் போல வந்தார் என்பார், 'மயிற்குலம் மருள வந்தார்' என்றார். மருள என்பது உவம உருபு. 'மோனினம் வருவ போன்றும் மயிலினம் திரிவ போன்றும்.....பூநனை கூந்தல் மாதர் பொம்மெனப் புகுந்து மொய்த்தார்' (உலாவியற் படலம்—1) என்பது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தகும். இனி, மயிற்குலம் தம் இனமோ என மருளுமாறு வந்தார் எனவும், கண்டோர் மயிற்குலமோ என மருள வந்தார் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (2)

மேனகை முதலியோர் வருதல்

8954. மேனகை விசய வரட்கட்

டி.லோத்தமை யாம்பை மெல்லென்
தேனகு மழலை யின்சொ
லுருப்பசி முதலாந் தெய்வ
வானக மகளிர் வாழ்ந்தார்
சில்லரிச் சதங்கை பம்ப
ஆனக முரசஞ் சங்க
முருட்டொடு மிரட்ட வாடி.

மேனகை, விசய வாள்—கண்
திலோத்தமை, அரம்பை, மெல்லென்
தேனகு மழலை இன்சொல்
உருப்பசி, முதலாம் தெய்வ
வானக மகளிர் வந்தார்—
சில்அரிச் சதங்கை பம்ப,
ஆனகம், முரசம், சங்கம்,
முருட்டொடும் இரட்ட, ஆடி.

பொ :- மேனகை, வெற்றிபெற்ற வாளைப்போன்ற கண்ணை யுடைய திலோத்தமை, அரம்பை, மெல்லென்று ஒலிக்கின்ற, தேனை யும் பழித்துச் சிரிப்பதற்குரிய, மழலையாகிய இனிய சொல்லினை யுடைய ஊர்வசி முதலிய வானுலகத்துத் தெய்வ மகளிர்,—படகமும் முரசமும் சங்கும் முருடு என்னும் வாத்தியத்தோடு முழங்கத் தம் காலில் அணிந்த சிலவாகிய பரையுடைய சதங்கைகள் ஒலிக்க ஆடிக் கொண்டே வந்தார்கள்.

கு :- அடைமொழியில்லாத மேனகைக்கும் அரம்பைக்கும் பின் வந்த திலோத்தமையின் அடையையும் உருப்பசியின் அடையையும் சேர்த்துக் கூறலும் ஆம். மெல்லென் மழலை தேனடு மழலை எனத் தனித்தனிக் கூட்டுக. தேனை மழலைச்சொல் நகுதலாவது, இனிமை மையால் எனக்கு ஈடாகாய் என எள்ளி நகையாடுதல். வானகத் தெய்வ மகளிர் என்க. மகளிர், ஆனகம், முரசம், சங்கம், முரட் டொடும் இரட்டி, சதங்கை பம்ப ஆடி வந்தார் என இயையும். அரி-பரல்; இது சதங்கைக்குள் ஒலிசெய்யுமாறு இடுதற்குரியது. ஆன கம்-படகம்; ஒருவகை வாத்தியம். முருடு-மத்தளம். 'முரசியம்பின முருடதீர்த்தன' (சிலப்—1—46) என்புறி. முருடு-மத்தளம் எனக் குறிப்புரையாசிரியர் குறித்திருப்பது நினைக. இந் நால்வரும் ஆடல் மகளிர் ஆதலின் வேறு பிரித்துக் கூறப்பட்டனர். (3)

8955. தோடுண்ட சுருளுந் தூங்குங்

குழைகளுஞ் சுருளிற் தோன்றும்

ஏடுண்ட பசும்பொற் பூவுந்

திலகமு மிலவச் செவ்வாய்

மூடுண்ட முறுவன் முத்து

முள்ளுண்ட முளரிச் செங்கட்

காடுண்டு புகுந்த தென்னக்

கலந்தது கறைவெண் டிங்கள்.

தோடுண்ட சுருளும், தூங்கும்,

குழைகளும், சுருளில் தோன்றும்

ஏடுண்ட பசும்பொன் பூவும்,

திலகமும், இலவச் செவ்வாய்

மூடுண்ட முறுவல் முத்தும்,

முள்ளுண்ட முளரிச் செங்கண்,

காடுண்டு புகுந்தது என்னக்

கலந்தது கறைவெண் திங்கள்.

பொ :- பனந் தோட்டின் தன்மை பொருந்திய காதணியாகிய சுருளும், தொங்குகின்ற குழைகளும், (ஐம்பாலில் ஒன்றாகிய) சுருளில் தோன்றுகின்ற இதழ்கள் பொருந்திய பசும் பொன்னாலியன்ற பூவும், திலகமும் இலவம் பூப்போன்ற செவ்வாயால் மூடுண்டு கிடக்கின்ற பற்களாகிய முத்தும், முட்கள் பொருந்திய செந்தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த கண்ணும் ஆகிய காட்டை உட்கொண்டு களங்கத்தையுடைய சந்திரன் புகுந்தது என்று கண்டோர் கருதுமாறு (முகமாகிய மதி) வந்து கலந்தது.

கு :—சுருளும், குழைகளும், பொற்பூவும், திலகமும், முறுவன் முத்தும் செங்கண்ணும் ஆகிய பலவற்றையும் வெண்திங்கள் தன்னுள் பெற்றுவந்தது என்னுமாறு மாதர் முகமதி வந்து கலந்தது என்றவாறு. முகமதி கலந்தது என எழுவாய் வருவிக்க. இது தோன்றா எழுவாய் எனப்படும். காடு என்றது, இங்குப் பல என்னும் பொருளில் வந்தது. செங்கண்ணும் எனல் வேண்டும் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. பெண்டிர் கண்கள் கள்ளுண்டலால் சிவந்தமை புலப்பட 'முளரிச் செங்கண்' என்றார். காதணி, ஓலைச்சுருள் போலச் சுருளாய் இருப்பதும் தொங்கும் இயல்பினதாய் இருப்பதும் என இருவகைப்படும்; இவ்விருவகையான காதணிகளையும் அணிந்திருந்தனர் என்றவாறு. திலகம் என்றே ஒருவகையணியும் உண்டு. சுருள் என்றது, ஐம்பால்களுள் ஒன்று. மாதர் முகம் சந்திரனைப் போன்றது ஆகலின் இங்ஙனம் கூறினார். சந்திரனைப் போன்ற முகமுடைய பெண்டிர் பலர்வந்து கலந்துகொண்டனர் என்ற கருத்தால், 'கூறவெண் திங்கள் காடுண்டு புகுந்தது என்னக் கலந்தது' என்றார்; சாதி ஒருமை திங்கள் சுருளும் குழைகளும் பொற்பூவும் திலகமும், முறுவன் முத்தும் செங்கண்ணும் தன்பாற் கொண்டு புகுந்தது போல மாதர், சுருள் முதலியவற்றால் அணிசெய்த முகத்தினராய் வந்து சேர்ந்தனர் என்றவாறு. (4)

பெண்டிரின் ஒளியால் இருள் நிலைகெடல்

8956. முனைக்கொழுங் கதிரின் கற்றை
முறுவல்வெண் ணிலவு மூரி
ஒளிப்பிழம் பொழுதும் பூணி
னுமிழிள வெயிலு மொண்பொன்
விளக்கையும் விளக்கு மேனி
மிளிர்கதிர்ப் பரப்பும் வீச
வளைத்தபே ரிருளிங் கண்டோ
ரறிவென மருளு மாதோ.

முனைக்கொழுங் கதிரின் கற்றை
முறுவல் வெண்ணிலவும், மூரி
ஒளிப்பிழம்பு ஒழுதும் பூனின்
உமிழிள வெயிலும், ஒண்பொன்

விளக்கையும் விளக்கும் மேனி
மிளிக்கதிப்ப் பரப்பும், வீச,
வளைத்தபேர் இருளும் கண்டோர்
அறிவுளன, மருளும் மாதோ.

பொ :- தோன்றுகின்ற செழுமையான ஒளிக்கதிர்த் திரளைக் கொண்ட (மகளிரின்) புன்சிரிப்பின் வெண்ணிறமான நிலவும், பெரிய ஒளிப்பிழம்பை வெளிப்படுத்துகின்ற அணிகலன்கள் வீசுகின்ற இள வெயிலும், ஒளிவாய்ந்த பொன்னைப்போன்று, விளக்கையும் விளக்குகின்ற அவர்தம் மேனியினது விளங்குகின்ற ஒளிக்கதிர்ப் பரப்பும் வீசுதலால், உலகத்தையே வளைத்துக் கொண்டிருந்த பெரிய இரவு இருளும், அப் பெண்டிரைக் கண்ட ஆடவர் அறிவுபோய் மருண்டு நிலைகெடுவதாயிற்று.

கு :- மகளர்தம் பல் வரிசையின் நிலவொளியும் அவர்கள் அணிந்த அணிகலன்களின் ஒளியும் அவர்தம் மேனி ஒளியும் வீசுதலால் இருள் நிலைகெட்டு ஓடுவதாயிற்று என்றவாறு. இதனால் அம் மகளிர் புன்சிரிப்போடும் அணிகலன்களோடும் மேனி மினுக்கோடும் அங்கு வந்து குழுமினர் என்பதும், அவர் அழகைக்கண்டு ஆடவர் அறிவு மருண்டதுபோல இரவில் வளைத்துக் கொண்டிருந்த இருளும் மருண்டு நிலைகெடுவதாயிற்று என்பதும் புலப்படுத்தியவாறு. அம் மகளிரைக் கண்டோரின் அறிவு மருண்டு நிலைகெட்டது; அதுபோல அவர்தம் ஒளியால் இருளும் மருண்டு நிலைகெட்டது என்க. ஞாயிற்றின் ஒளியும் விளக்கொளியும் ஆகிய மூன்றும் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி நின்றே இருளை ஓட்டவல்ல சிறப்புடையவை. அவை மூன்றும் ஒன்று கூடிவரின் பேரிருளும் மருளும் என்பது சொல்ல வேண்டுமோ என்றவாறு. பெண்டிரின் புன்சிரிப்பால் தோன்றும் பற்களின் ஒளியை நிலவொளியாகவும், அவர் அணிந்த அணிகலன்களின் ஒளியை இளவெயிலாகவும், அவர் மேனி ஒளியை விளக்கொளியாகவும் கொண்டு கூறியவாறு. விளக்கினும் சிறந்த மேனி ஒளியுடையர் என்பார், 'விளக்கையும் விளக்கும் மேனி' என்றார். "மாளிகை இணரொளி பரப்பி நின்றிருள் துரப்பன.....மகளிர் மேனியே" (பால—நகரப்—51) என்றது காண்க. (5).

களளின் வேகம் பரவுதல்

8957. நற்பெருங் கல்விச் செல்வ

நவையறு நெறியை நண்ணி

முற்பய னுணர்ந்த தூயோர்

மொழியொடும் பழகி முற்றிய

பிற்பய னுணர்ந்த தேற்றுப்
 பேதைபால் வஞ்சன் செய்த
 கற்பனை யென்ன வோடிக்
 கலந்தது கள்ளின் வேகம்.

நல்பெருங் கல்விச் செல்வம்
 நவைஅறு நெறியை நண்ணி
 முன்பயன் உணர்ந்த தூயோர்
 மொழியாகும் பழகி, முற்றி,
 பின்பயன் உணர்தல் தேற்றுப்
 பேதைபால், வஞ்சன் செய்த
 கற்பனை என்ன ஓடிக்
 கலந்து, கல்லின் வேகம்.

பொ :- நல்லதாகிய பெரிய கல்விச் செல்வத்தால் குற்றமற்ற வழியைப் பொருத்தி, முற்காலத்து அந் நெறியின் பயனை உணர்ந்த தூயோர்தம் உபதேச மொழியோடு பழகி முதிர்ச்சியுற்றுப் பின்னால் அந்த உபதேச மொழியினால் உளதாம் பயனை (உணர்வேண்டியிருக்க அதனை, உணர்தல் இல்லாத பேதையினிடத்தில் வஞ்சகன் ஒருவன் செய்த கற்பனை, அப் பேதையினுள்ளத்தில் விரைந்து நம்பப்பட்டுப் பரவுவதுபோலக் கள்ளின் வேகம் மகளிர் கூட்டத்தில் விரைந்து பரவியது.

கு :- பயனுணர்ந்த தூயோரது மொழியோடும் பழகி முதிர்ச்சியுற்றோர் வருங்காலப் பயனைத் தெளிந்த மேதையாவர்; அவர்பால் வஞ்சன் செய்யும் கற்பனை நம்பப்படாததாய்ப் பொய்யாய்க் கழியும். அவர்க்கு மாறான பேதைபால் வஞ்சன் சென்று செய்த கற்பனை அப் பேதையால் மெய்யாக நம்பப்பட்டு, அவன் உள்ளத்தில் விரைந்து பதியும்; அதுபோலக் கள்ளின் மயக்கம் பெண்டிர்பால் விரைந்து கலந்தது என்றவாறு. கள்ளிற்கு வஞ்சன் செய்த கற்பனை உவமை; பெண்டிர்க்குப் பேதை உவமை. தூயோர் இவர் என்பது புலப்பட 'நற் பெருங் கல்விச் செல்வ நவையறு நெறியை நன்னி முற்பயன் உணர்ந்த தூயோர்' என்றார். தூயோர் என்றது இங்கு நிறைமொழி மாந்தராகிய ஞானியரை. அவர் ஆணையார் கூறிய மறைமொழியாகிய மந்திரத்தை ஒதிப் பழகி அதனால் பிற்காலத்து வரும் பயனை நன்கு தெரிந்த மேதை, தன்பால் வந்து வஞ்சகன் செய்யும் கற்பனையைத் தான் ஒதிப்பயின்ற மந்திரத்தின் துணையால் பொய்யென்று விரைவில் உணர்ந்து

கொள்வான் ஆதலின், அவன்பால் அக் கற்பனை கலவாது என்ற வாறு. கோவலன் மதுரைக்குச் செல்லும் வழியில் வனசாரணி எனும் மயக்கும் தெய்வம் வயந்தமாலை வடிவில் தன் முன் வந்து கூறிய கற்பனையை ஐயுற்று “வஞ்சம் பெயர்க்கும் மந்திரத்தால் இவ் வஞ்சில் ஓதையை அறிகுவென் யானெனக் கோவலனாவிற் கூறிய மந்திரம், பாய்கலைப்பாவை மந்திரமாதலின் “வனசாரணியான் மயக்கம் செய்தேன் புனமயிற் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கும் என்றிற முரையாதே கெண்டேகிய (சிலப்-11-194-200) செய்தி இங்கு நினைவுகூர்தற்கு உரியது. (6)

கள்ளுண்டோர் நிலை

8958. பலபட முறுவல் வந்து

பரந்தன பணித்த மெய்வேர்

இலவிதழ் துடித்த முல்லை

யெயிறுவெண் ணிலை வ யீன்ற

கொலைபயி நயன வேலிள்

கொழுங்கடை சிவந்த கொற்றச்

சிலைநிகர் புருவ நெற்றிக்

குனித்தன விளர்த்த செய்வாய்.

பலபட முறுவல் வந்து

பரந்தன ; பணித்த, மெய்வேர் ;

இலவுஇதழ் துடித்து ; முல்லை

எயிறுவெண் நிலவை ஈன்ற ;

கொலைபயில் நயன வேல்கள்

கொழுங்கடை சிவந்த ; கொற்றச்

சிலைநிகர் புருவம் நெற்றிக்

குனித்தன ; விளர்த்த செய்வாய்.

பொ :. (கள்ளருந்திய மகளிர்க்கு) பலவகையாகச் சிரிப்பு வந்து பரவின ; உடம்பில் வேர்வைத்துளிகள் தோன்றின ; இலவமலர் போன்று சிவந்த உதடு துடித்தன ; முல்லை அரும்பு போன்ற பற்கள் வெள்ளிய நிலவைச் சொரிந்தன ; (ஆடவரை) வருத்துதலில் பழகிய கண்களாகிய வேற்படையின் செழுமையான ஓரங்கள் சிவந்தன ; வெற்றிபொருந்திய வில்லை நிகத்த புருவங்கள் நெற்றிக்கண் சென்று அதனைபும் வளைத்தன ; சிவந்த வாய் வெளுத்தன

கு :- கள்ளுண்டவர்க்கு உண்டாகும் இயல்புகளைத் தொகுத்துக் கூறினமையின் இது தன்மை நவீற்சியணி. கள்ளுண்டவர் காரணமின்றிச் சிரித்தலும் அவர்க்கு வியர்வு தோன்றுதலும் அதரம் துடித்தலும், கண்சிவத்தலும், புருவம் வளைதலும், வாய் வெளுத்தலும் இயல்பு. குனித்தன எனப் பிறவினையால் கூறியதனால் புருவங்கள் தாம் குனிந்ததோடு தமக்கு மேலுள்ள நெற்றியையும் குனியச்செய்தன என்பது கூறியவாறாயிற்று. நயன வேல் என்றது உருவகம். சிலைநிகர் புருவம் என்றது உவமையணி. (7).

மகளிர்தம் மயக்கம்

8959. கூந்தலம் பாரக் கற்றைக்

கொந்தளக் கோலக் கொண்டல்

ஏந்தக லல்குற் றேரை

யிகந்துபோ யிறங்க யாணர்ப்

பூந்துகி லோடும் பூசன்

மேகலை சிலம்பு பூண்ட

மாந்தளி ரெய்த நொய்தன்

மயங்கினர் மழலைச் சொல்லார்.

கூந்தல் அம்பாரக் கற்றைக்

கொந்தளக் கோலக் கொண்டல்

ஏந்துஅகல் அல்குல் தேரை

இகந்துபோய் இறங்க, யாணர்ப்

பூந்துகி லோடும் பூசன்

மேகலை, சிலம்பு பூண்ட

மாந்தளிர் எய்த, நொய்தின்

மயங்கினர் - மழலைச் சொல்லார்.

பொ :- கூந்தலாகிய - அழகிய சுமையான திரண்ட சுருள் தன்மையுடைய அழகு செய்யப்பட்ட மேகம், பக்கம் உயர்ந்த விரிந்த அல்குல் ஆகிய தேரையும் கடந்து கீழ் இறங்கவும், புதிய பூந்துகிலோடு, ஆரவாரிக்கும் மேகலையும் கழன்று, சிலம்பு பூண்டுள்ள மாந்தளிர் போன்ற பாதத்தை அடையவும், மழலை மொழியினையுடைய பெண்டிர் விரைவில் மயங்கினார்கள்.

கு:- கள்ளருந்திய மகளிர், கூந்தல் அவிழ்ந்து, சோரவும் ஆடையும் மேகலையும் நழுவி பாதத்தில் விழவும் அறியாமல் மயங்கினார்கள் என்றவாறு. பாரமாகவும் திரட்சியாகவும் சூருண்டும் அழகு செய்யப்பட்டும் உள்ள கூந்தலாகிய கொண்டல் என்க; உருவகம். கூந்தல் நெடிதாயிருந்தலின் அது அவிழ்ந்தபோது அல்குலையும் கடந்து கீழிறங்கியது; அல்குற்றேர் என்றது உருவகம். யாணர்—புதுமை. தலையிலிருக்கும் கூந்தல் கிடைக்குக்கீழ் சரிந்தவுடன் இடையிலிருந்த துகிலும் மேகலையும் அவிழ்ந்து பாதத்தை அடைந்தன என்றவாறு. சிலம்பு பூண்ட மாந்தளிர் என்றது, குறிப்புருவகம்; யானையை 'வருங்குன்றம்' என்பதுபோல. பூந்துகில் என்றது பூப்போலும் மெல்லிய துகில் எனவும் பூத்தொழில் செய்யப்பெற்ற துகில் எனவும் பொருள்படும். மேகலை ஒலிசெய்யும் இயல்பினது ஆகலின், அதனைப் 'பூசல் மேகலை' என்றார். பூசல்-ஆரவாரம். (8)

8960. கோத்த மேகலையினோடுந்

துகின்மணிக் குறங்கைக் கூடக்

காத்தன கூந்தற் கற்றை

யற்றமத் தன்மை கண்டு

வேத்தவை கீழு ளோர்கள்

கீழ்மையே விளைத்தார் மேலோர்

சீர்த்தவர் செய்யத் தக்க

கருமமே செய்தார் ரென்ன.

கோத்த மேகலை யினோடும்

துகில்மணிக் குறங்கைக் கூட

காத்தன, கூந்தற் கற்றை,

அற்றம்; அத்தன்மை கண்டு—

வேத்தவை, 'கீழ் ளோர்கள்

கீழ்மையே விளைத்தார்; மேலோர்

சீர்த்தவர் செய்யத் தக்க

கருமமே செய்தார்' என்ன.

பொ:- இராவணனுடைய அவையில் உள்ளோர்கள்- 'கீழ் உள்ளவர்கள் கீழ்மையையே செய்தார்கள்; மேலுள்ளவர்கள், சிறந்தவர் செய்யத்தக்க நற்செயலையே செய்தார்கள் என்று' புகழுமாறு, - மணிகள் கோத்துள்ள மணிமேகலையினோடு இடையில் அணிந்த ஆடை அவிழ்ந்து அற்றத்தை வெளிப்படுத்தித் துடையை அடைய, அத்

தன்மை கண்டு (தலைமேலுள்ள) கூந்தல் திரள், அவிழ்ந்து வீழ்ந்து அவர் அற்றத்தை மறைத்துக் காத்தன.

கு:- அற்றம்-குறி. “அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு” (849) என்பது காண்க. ‘அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் குற்றமே கூறிவிடும்’ (குறள்-980) என்ற திருக்குறளை இச் செய்யுள் நினைவுறுத்தல் காணலாம். மேற் செய்யுளில் கூறிய கருத்தையே இச் செய்யுளில் வேறுவகையாகக் கூறியவாறு. கூந்தல் தலைமேல் இருப்பது ஆகலின் மேலோர் என்றற்கும் மேகலையும் துகிலும் இடையில் அணியப்பட்டதாகலின் கீழுளோர் என்றற்கும் இடவகையால் ஏற்புடையனவாதல் நினைந்து சிலேடை வகையால் கூறியவாறு. கீழுள்ள துகிலும் மேகலையும் தம் சிறுமையையே புலப்படுத்தி மகளிரின் குறியைக் மறைக்காமல் அவமானத்தை வெளிப்படுத்தி நழுவித் துடையில் வீழ்ந்தபோது, தலைமேலுள்ள தன் பெருமைக்கேற்பக் கூந்தல் விரைந்து அவிழ்ந்து வீழ்ந்து அவர்கள் குறியை மறைத்து மானத்தைக் காத்தது என்பது தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறியது. சிர்த்தவர் செய்யத்தக்க கருமம் என்றது அற்றம் மறைத்தலை. கீழ்மை விளைத்தல் என்றது அற்றமறையாது வெளிப்படுத்தலை. வேத்தவை, கீழுளோர் கீழ்மையே விளைத்தார்; மேலோர் செய்யத்தக்க கருமமே செய்தார் என்ன, மேகலையினோடு துகில் குறங்கைக்கூட அத் தன்மைகண்டு கூந்தல் கற்றை அற்றம் காத்தன என இயையும். இங்ஙனம் கொண்டு கூட்டாமல் கிடந்தாங்கே துகில் குறங்கைக்கூடக் கூந்தல் கற்றை காத்தன; அத் தன்மை கண்டு, வேத்தவை, ‘கீழுளோர் கீழ்மையே விளைத்தார். மேலோர் செய்யத்தக்க கருமமே ‘செய்தார்’ என்ன என இயைத்துக் கூறின் என்ன என்ற செயவெனச்சம் முடிபின்றி நின்று பற்றுதல் நினைக.

(9)

8961. பாணியிற் றள்ளிக் கால

மாத்திரைப் படாது பட்ட

நாணியின் முறையிற் கூடா

தொழிவழி நடையிற் செல்லும்

ஆணியி னழிந்த பாட

னவின்றனர் வநங்க வேடன்

தூணியி னடைத்த வம்பிற்

கொடுத்தொழி றுறந்த கண்ணார்.

பாணியின் தள்ளி; கால
மாத்திரைப் படாது பட்ட
நாணியின் முறையிற் கூடாது,
ஒருவழி நடையின் செல்லும்
ஆணியின் அழிந்த பாடல்
நவின்றனர்—அநங்க வேள்தன்
தூணியின் அடைத்த அம்பின்
கொடுத்தொழில் துறந்த கண்ணார்.

பொ:- அனங்கவேள், உலகவர்மேல் செலுத்தாது தன் அம்பருத் தூணியில் அடைத்து வைத்த அம்பைப்போலக் கொடுத் தொழிலைச் செய்யாமல் செருகிக் கொண்டுள்ள கண்களையுடைய பெண்டிர். தாள முறையினின்றும் வேறுபட்டும் இக் காலத்தில் இப் பண் பாடவேண்டும் என்ற கால அளவுக்கு உட்படாமலும், யாழ் நரம்பின் ஒலி முறையோடு கூடாமலும், தனிப்பட்டதொரு வழியில் செல்லுகின்ற வரம்பு தவறிய பாடலைப் பாடினார்கள்.

கு:- கள்ளாண்ட மயக்கத்தால் பெண்டிரின் கண்கள் நிலை தவறிச் செருகிய நிலையிலிருப்பதால் அக் கண்கள் ஆடவர்க்குக் காமக் குறிப்பைக் காட்டவியலாதன ஆதலின், அக் கண்கட்கு அனங்கவேள் தன் தூணியின் அடைத்து வைத்துள்ள அம்பினை உவமை கூறினார். கள் குடித்த மயக்கத்தால் அப் பெண்டிர் பாடும் பாடல் தாளத்தையும், பண்ணுக்குரிய காலத்தையும், யாழ்நரம்பின் சுருதி முறையையும் கடந்து இசைவாணரால் ஒழிக்கப்பட்ட நடையில் செல்லுகின்றதாய் வரம்பு கடந்து ஒலித்தது என்றவாறு. பாணி—தாளம். ‘முற்பாணி தருவாளோ’ (கலி-கடவுள் வாழ்த்து) என்புழிஇச் சொல் இப் பொருளது ஆதல் காணலாம். கால மாத்திரை-கால அளவு. காலையில் மருதப் பண்ணும் மாலையில் செவ்வழிப் பண்ணும் பாடவேண்டும் என்றும் போன்ற பண்ணுக்குரிய கால வரையறையையே ‘கால மாத்திரை’ என்றார். ‘மலை மருதம் பண்ணிக் காலக் கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி வரவு எமர் மறந்தனர்’ (புறநா—449) என இசைவாணர் வரலாற்று முறையை மறந்து பாடிய வழுவழியை யுணர்த்தியிருத்தல் காணலாம். இனி, காலமும் மாத்திரையும் என உம்மைத் தொகையாக்கி இக் காலத் துக்கும் எழுத்துக்களின் மாத்திரையளவைக்கும் உட்படாது எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். நாணி என்றது, யாழ் நரம்பினை. ஆணி—வரம்பு.

8962. வங்கியம் வகுத்த கானம்

வயங்கிய மழலை வாயர்

கங்கையில் பெரும்பணுற்ற

திறந்துறை திறம்பத் தள்ளிச்

சிங்கலி னமிழ்தி னேடும்

புளியளாந் தேற லென்ன

வெங்குர லெடுத்த பாடல்

விளித்தனர் மயக்கம் வீங்க.

வங்கியம் வகுத்த கானம்

வயங்கிய மழலை வாயர்

சங்கைஇல் பெரும்பண் உற்ற

திறத்துறை திறம்பத் தள்ளி,

சிங்கலில் அமிழ்தினேடும் புளி

அளாம் தேறல் என்ன,

வெங்குரல் எடுத்த பாடல்

விளித்தனர், மயக்கம் வீங்க.

பொ : - புல்லாங்குழல் வழங்கும் இன்னிசை தன்னிடம் விளங்குகின்ற மழலைச் சொல்லைப் பேசும் வாயினையுடைய மகளிர் மயக்கம் மேற்பட்டதால் ஐயத்திற்கு இடமில்லாத குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், செவ்வழி என்ற நான்கு பெரும் பண்களின் அமைப்பு முறையும், அப் பண்களோடு இயைபுடைய இருபத்தொரு திறங்களின் துறைகளும் மாறுபடுமாறு புறக்கணித்து, சுவைகுன்றாத இனிய அமிழ்தத்தோடு புளிப்புச் சுவை விரவிய கள்ளினைக் கலந்தாற் போலக் கடுங்குரல் எடுத்துப் பாடும் பாடலைப் பாடினர்.

கு : - பண்ணிற்கும் திறத்திற்கும் உள்ள இலக்கணங்களோடு மாறுபட மகளிர் கட்டுடி மயக்கத்தால் கடுங்குரல் எடுத்துக் கூவினர் என்றவாறு. வங்கியம்—புல்லாங்குழல். மகளிரின் குரலினிமை புலப்பட 'வங்கியம் வகுத்த கானம் வயங்கிய மழலை வாயார்' என்றார். பெரும்பண் எனப்படுவன: குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், செவ்வழி என்பன; இவைமுறையே நடுபாமத்தும், நண்பகலிலும், காலையிலும், மாலையிலும் பாடுதற்குரியன. ஏழு சுரங்களால் ஆகிய இராகங்களைப் 'பண்' எனவும், ஆறு சுரங்களால் ஆகிய இராகங்களைப் 'பண்ணியல்' எனவும், ஐந்து சுரங்களாகியவற்றைக் 'திறம்' எனவும், நான்கு சுரங்களால் ஆகியவற்றைத் 'திறத்திறம்' எனவும் கூறுவர். 'ஈரிரு பண்ணும் ஏழு முன்று திறனும்' என்ற

பிங்கலத்தை நூற்பாவால் பெரும்பண் நான்கு என்பதும், திறம் இரு பத்தொன்று என்பதும் புலனாம். இனிமைமிக்க குரலில் மகளிர் கள்ளுண்ட மயக்கத்தல் இசைவரம்புகடந்து பாடியது, இனிக்கும் அமிழ்தினோடு புளிக்கும் கள்ளினைக் கலந்தது போன்றிருந்தது என்ற வாறு. பாடல் இசைத்தனர் என்னாது, பாடல் விளித்தனர் என்றது, இப் பாடலை அசைமரபு கடந்து உரத்துக் கூவிப் பாடினமை புலப்படுத்த வேண்டியே யாம். சங்கை—ஐயம். சிங்கல் — குறைதல். மழலை வாயார் மயக்கம் வீங்க, பெரும்பண் திறத்துறை திறம்பத்தள்ளிப் பாடல் விளித்தனர் என இயையும். (11)

நாடக மகளிரின் மயக்கம்

8963. ஏனைய பிறவுங் கண்டார்க்

கிந்திர சால மென்னத்

தானவை யுருவிற் றோன்றும்

பாவனைத் தகைமை சான்றோர்

மானமர் நாக்கி னுரை

மைந்தரைக் காட்டி வாயால்

ஆனையை விளம்பித் தேரை

யபிநயத் தியற்றி யுற்றார்.

ஏனைய பிறவும் கண்டார்க்கு

இந்திர சாலம் என்ன,

தானை அவை உறுவில் தோன்றும்

பாவனைத் தகைமை சான்ற

மான் அமர் நோக்கின் நல்லார்,

மைந்தரைக் காட்டி, வாயால்

ஆனையை விளம்பி தேரை

அபிநயத்து இயற்றி உற்றார்.

பொ :- (தம் அபிநயத்தைக்) கண்டோர்க்கு இந்திரசால வித்தை போலத் தோன்றும்படி, தாமல்லாத பிறவுயிர்களாகிய அவையும் தம் உருவில் தோன்றுமாறு நடிக்கும் பாவனைத்தன்மை மிக்கோ ராகிய நாடக மகளிர், மான்போன்ற கண்ணினையுடைய பெண்டிரையும் ஆடவர்களையும் ஆட்டி ஆனையைக் காட்டப்போவதாக வாயினால் சொல்லிவிட்டு (மயக்கத்தால் அதை மறந்து) அபிநயத்தில் தேரை அபிநயித்துக் காட்டினார்கள்.

கு :- சொல்லால் ஆணையைக் காட்டப்போவதாகச் சொல்லி விட்டுச்.செயலால் தேரினை அபிநயித்துக் காட்டினார்கள் என நாடக மகளிரின் கள்ளுண்ட மயக்கத்தைப் புலப்படுத்தியவாறு. இம் மகளிர் கள்ளுண்ணாமல் நடிக்கும்போது தம்முருவிலேயே ஏனைய பிற உயிர்களின் உருவங்களொல்லாம் தோன்றுமாறு விரைவாக அபிநயித்துக் காட்ட வல்லவர்கள் என்பதும், அவ்வாறு அபிநயிக்கும்போது கண்டோர்க்கு இந்திரசால வித்தைபோலத் தோன்றும் என்பதும் கூறி அவர்தம் நடிப்புத்திறையைப் புலப்படுத்தியவாறு. ஆணையை அபிநயிப்பதாகச் சொல்லித் தேரை அபிநயித்தது நகை விளைக்கும் தன்மையதாதல் காணலாம். (12)

8964. அமுகுவர் நகுவர் பாடி

யாடுவ ரயனின் றுரைத்
தொமுகுவர் துயில்வர் துள்ளித்
தூங்குவர் துவர்வா யின்றேன்
ஒமுகுவ ரொல்கி யொல்கி
யொருவர்மே லொருவர் புக்கு
முமுகுவர் குருதி வாட்கண்
முகிழ்த்திடை மூரிபோவர்.

அமுகுவர் ; நகுவர் ; பாடி
ஆடுவர் ; அயல் நின்றுரைத்
தொமுகுவர் ; துயில்வர் ; துள்ளித்
தூங்குவர் ; துவர்வாய் இன்றேன்
ஒமுகுபவர் ; ஒல்கி, ஒல்கி,
ஒருவர்மேல் ஒருவர் புக்கு,
முமுகுவர், குருதி வாட்கண்
முகிழ்த்து, இடை, மூரிபோவர்.

பொ :- (கள்ளுண்ட மயக்கத்தால்) அமுவார்கள் ; பின்பு உடனே சிரிப்பார்கள் ; பின்பு விரும்பியாங்குப் பாடிக்கொண்டு ஆடுவார்கள் ; பின்பு அருகில் நின்றவர்களைக் கைகூப்பித் தொழுவார்கள் ; உடனே உறங்குவார்கள் ; உடனே துள்ளியெழுந்து சோர்வார்கள் ; சிவந்த வாயில் உள்ள இனிய தேன்போன்ற வாலெயிறு ஊறிய நிரையொழுகவிடுவார்கள் ; உடனே தளர்ந்து தளர்ந்து ஒருவர்மேல் ஒருவர் புருந்து படிவார்கள். இரத்தம்போன்று சிவந்த ஒளிவாய்ந்த கண்ணை முடிக்கொண்டு நெட்டை முரிப்பார்கள்.

கு :- கள்ளாண்ட பெண்டிரின் மதிமயங்கிய, முரண்பட்ட செயல்களை விளக்கியவாறு. கள்ளாண்டோரின் இயல்புகளை முறைப் படுத்திக் கூறினமையால் இச் செய்யுள் தன்மையணியின்பாற் படும். தூங்குவர் என்றது சோந்திருத்தலை. துவர்வாய் இன்தேன் என்றது அப் பெண்டிரின் வாலெயிறு ஊறிய நீரை. ஒருவரை ஒருவர் தழுவுங்கால் உளதாகும் நெருக்கதையுணர்த்த 'புக்கு முழுகுவர்' என்றார். "மெய்புகுவன்ன கைகவர் முயக்கம்" (அகநா—11) என்று அம் முயக்கம் விளக்கப்படுதல் காணலாம். கள்ளாண்டார்க்குக் கண் சிவத்தல் இயல்பு ஆதலின், அவர்கள் கண்களைக் 'குருதி வாட்கண்' என்றார். முகிழ்த்தல்- முடுதல். மூரி நிமிர்தலையே மூரிபோவர் என்றார். "சிங்கம்...மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டு" (திருப்பாவை-23, என்றது காண்க. மூரி நிமிர்தலாவது நெட்டைமூரித்தல் என்பர். முணங்கி நிமிர்தல் என்றும் இதனைக் கூறுவர். "அணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்கு நிமிர்ந்து" (புற-78) என்றல் காணலாம். (13)

8965. உயிர்ப்புறத் துற்ற தன்மை

யுணர்த்தினு ருள்ளத் துள்ள
தயிர்ப்பில தறிதி ரென்றே
யதுகளி யாட்ட மாகச்
செயிர்ப்பது சிந்தைத் தெய்வத்
திருமறை முனிவர்க் கேயும்
மயிர்ப்புறந் தோறும் வந்து
பொடித்தது காம வாரி.

உயிர்ப்புறத்து உற்ற தன்மை
உணர்த்தினுர் உள்ளத்து உள்ளது
அயிர்ப்பு இலது அறிதிர்,
என்றே, அது களியாட்டம் ஆக,
செயிர்ப்பு அறு சிந்தைத் தெய்வத்
திருமறை முனிவர்க் கேயும்
மயிர்ப்புறம் தோறும் வந்து
பொடித்தது காம வாரி.

பொ :- 'எம் உள்ளத்தில் உள்ள கருத்து (புணர்ச்சி விருப் பமே என்பது). ஐயம் இல்லாதது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங் கள்' என்று தம் உடம்பில் பொருந்திய செய்கையால் பெண்டிர்

உணர்த்தினார்கள் ; அவர் குறிப்பு களிப்பு மிகுவிக்கும் ஆட்டமாகத் தோன்றியதனால், காம வெகுளி மயக்கம் என்கின்ற குற்றங்கள் அந்த சிந்தையையுடையராய்த் தெய்வத்தன்மையுடைய சிறந்த வேத முணர்ந்த முனிவர்க்கும் மயிர்க்கால் தோறும் காம உணர்ச்சியாகிய வெள்ளம் தோன்றியது.

கு :- உள்ளத்துள்ளது அயிர்ப்பிலது அறிதிர் என்றே உயிர்ப்புறத்துற்ற தன்மையால் உணர்த்தினார் ; அது களியாட்டமாக, முனிவர்க்கேயும் காம வாரி மயிர்ப்புறம்தோறும் வந்து பொடித்தது என இயையும். உற்றதன்மையால் உணர்த்தினார் என முன்றனுருபு விரிக்க. உயிர்ப்புறம் என்றது உடம்பினை. உயிர்க்குப் புறத்தே அதற்கு இடமாக இருத்தல்பற்றி உடம்பு உயிர்ப்புறம் எனப்பட்டது. பெண்டிர் தம்உள்ளக் கருத்து இது வென ஐயமின்றியுணர்ச் செய்கையால் உணர்த்தி ஆடினார் என்ற வாறு. ஒருவர் மனத்து எண்ணியது இது என்று பிறர் உள்ள வாறு உணர்தல் அரிதாகலின், 'உள்ளத்துள்ளது' அயிர்ப்பிலது அறிதிர்' எனப் பெண்டிர் தம் செய்கையால் உணர்த்தலாயினர். அப் பெண்டிர் குறிப்புத் தமக்குக் களிப்பு மிகுவிக்கும் ஆட்டமாக அமைந்தமையால் முனிவர்க்கும் காம வாரி பொடிப்பதாயிற்று. முனிவர்க்கேயும் என்புழி உம்மை உயர்வு சிறப்பு. முனிவர்க்கேயும் காம வாரி பொடித்தது எனின் ஏனையோர் நிலை யாதாயிருக்கும் என உய்த்துணர வைத்தவாறு. செயிர்ப்பு—குற்றம் ; அவை காமம் வெகுளி மயக்கம் என்கின்ற முக்குற்றங்கள். “காம மொடு கடுஞ் சினங் கடிந்த காட்சியர்.....துனியில் காட்சி முனிவர்” (திருமுரு காற்-135-137) என நக்கீரனார் கூறியுள்ளதும் நினைக. காமமில்லாத முனிவர்க்கும் காமத்தை உண்டாக்கியது என அம் மகளிரின் களியாட்டச் சிறப்புப் புலப்படுத்தியவாறு.

(14)

8966. மாப்பிறழ் நோக்கி னுர்தம்

மணிநெடுங் குவளை வாட்கண்

சேப்புற வரத்தச் செவ்வாய்ச்

செங்கிடை வெண்மை சேரக்

காப்புறு படைக்கைக் கள்ள

நிருதர்க்கோ ரிறுதி காட்டிப்

பூப்பிறழ்ந் துருளம் வேரூய்ப்

பொலிந்ததோர் தன்மை போன்ற.

மாப்பிறழ் நோக்கி னூர்தம்
 மணிநெடுங் குவளை வாட்கண்
 சேப்புற, அரத்தச் செவ்வாய்ச்
 செங்குழை வெண்மை சேர,
 காப்புறு படைக்கைக் கள்ள
 நிருதர்க்கு ஓர்இறுதி காட்டி,
 பூப்பிறழ்ந்து உருவம் வேரூய்ப்
 பொலிந்தது ஓர்தன்மை போன்ற,

பொ : வண்டு பிறழ்வதுபோன்ற நோக்கத்தையுடைய கள்
 னுண்ட பெண்டிர் தம் கரிய நீண்ட குவளைமலர்போன்ற ஒளி
 வாய்ந்த கண்கள் சிவக்கப்பெற்றதாலும் செங்கழுநீர் மலர்போன்ற
 சிவந்த வாயாகிய செங்கிடை வெண்ணியும் சேரப்பெற்றதாலும்
 (அவ் விரண்டும்) காப்பாகப் பொருந்திய படைகளையேந்திய வஞ்சகர்
 களாகிய அரக்கர்க்கு ஓரழிவு வரப்போவதை முன்னமே புலப்படுத்தி
 மலர்கள் வேறுபட்டு வண்ணம் வேருக விளங்கியதோர் தன்மை
 போன்று தோன்றின.

கு :- மலர்கள் தம் நிறம் மாறிப் பூப்பது உற்பாதம் என்று
 கருதப்படும். அரக்கர் அழிவு நெருங்கிவிட்டது என்பதை அறிவிக்க
 முந்தி உற்பாதமாக மலர்கள் வண்ணம் மாறிப்பூத்த தன்மைபோலக்
 கள்ளுண்ட பெண்டிரின் கண்ணாகிய கருங்குவளை மலர்கள் சிவந்து
 காட்டின; வாயாகிய செங்குழை மலர்கள் வெளுத்துத் தோன்றின
 என்றவாறு. குவளைக்கண் சேப்புறலாறும் வாய்க்குமுதம் வெண்மை
 சேர்தலாலும் அவ் விரண்டும் நிருதர்க்கோர் இறுதிகாட்டிப்பூப்பிறழ்ந்
 துருவம் மாறி வேரூய்ப் பொலிந்ததோர் தன்மைபோன்ற எனச்
 சுட்டு வருவித்து முடிக்க. இது ஏது தற்குறிப்பெற்றவணி.
 அரத்தம்—செங்கழுநீர் மலர். அரத்தம்போன்ற செவ்வாயாகிய செங்
 கிடை என்பது உவம உருவகம். செங்கிடை—நெட்டி. இது செந்நிற
 முடைய ஒருவகை முள்ளிச் செடி. இதைப் பெண்டிரின் வாயிதழ்க்கு
 உவமையாகக் கூறுவது மரபு.

(15)

8967. கயல்வரு காலன் கைவேல்

காமவேள் கணையென் றாலும்
 இயல்வரு கிற்கி லாத
 நெடுங்கணு ரிணைமென் கொங்கை
 துயல்வரு கனக நாணுங்
 காஞ்சியுந் துகிலும் வாங்கிப்
 புயல்வரு கூந்தற் பாரக்
 கற்றையிற் புனைய லுற்றார்.

கயல், வரு காலன் கைவேல்,
 காமவேள் கணை, என்னாலும்,
 இயல்வரு கிற்கி லாத
 நெடுங்கணை, இணைமென் கொங்கைத்
 துயல்வரு கனக நாணும்,
 காஞ்சியும், துகிலும், வாங்கி,
 புயல்வரு கூந்தல் பாரக்
 கற்றையின் புணைய பெற்றார்.

பொ :- கயல்மீனும், உயிர்கொள வருகின்ற எமன் கையிலுள்ள
 வேலும், காமவேளின் கணையாகிய நீலமலரும் உவமையாய் என்று
 கூறினாலும் அவை உவமையாக இயலாத (சிறப்புடைய) நீண்ட
 கண்ணையுடைய பெண்டிர், தம் இணையான மெல்லிய மார்பில் அசை
 கின்ற பொன் சரட்டையும் இடையில் அணிந்த காஞ்சியையும்
 புடவையையும் கையில் வாங்கி மேகம்போன்ற கூந்தலாகிய கன
 முடைய கற்றையில் அணியத் தொடங்கினார்கள்.

கு :- மிறட்சியில் கயல்மீனையும் கொலைத் தொழிலில் காலன்
 கைவேலினையும் காதலைத் தூண்டுவதில் காமவேள் கணையினையும்
 வென்று மேம்பட்ட கண்களாதலின் ‘இயல்வருகிற்கிலாத நெடுங்
 கணை’ என்றார். கள்ளுண்ட மயக்கத்தால், மார்பிலணியத்தக்க
 பொன் கயிற்றையும் காஞ்சியையும் புடவையையும் கூந்தலில் சூடி
 னார்கள் என்றவாறு. இதனால், அப் பெண்டிரின் மயக்க மிகுதி புலப்
 படுத்தியவாறு. “இலம்பா முழந்த வெண்ணிரும்பே ரொக்கல். விரற்
 செறி மரபின செவித்தொடக்குநரும், செவித்தொடர் மரபின விறற்
 செறிக்குநரும் அரைக்கமை மரபின யிடற்றி யாக்குநரும், மிடற்
 றமை மரபின வரைக்கியாக்குநரும்” (புறநா—378) என்பது இங்கு
 ஒப்புநோக்கத் தகும். காஞ்சி என்பது, எழுகோவை மணியால்
 இயன்று, மகளிர் இடையில் அணியத்தக்கதோர் அணி. (16)

8963. முத்தன்மை மொழிய லாகா
 முகிழிள முறுவ னல்லார்
 இத்தன்மை யெய்த னோக்கி
 யரசுவீற் றிருந்த வெல்லை
 அத்தன்மெய் அரியின் சேகை
 யார்கலி யார்த்த வோதை
 மத்தன்மெய் மயங்க வந்து
 செவிதொறு மடுத்த தன்றே.

முத்துஅன்மை மொழியல் ஆகா
 முகிழ்இள முறுவல் நல்லார்,
 இத்தன்மை எய்த நோக்கி,
 அரசு வீற்றிருந்த எல்லை,
 அத்தன்மெய் அரியின் சேனை
 ஆர்கலி ஆர்த்த ஒதை
 மத்தன்மெய் மயங்க வந்து.

செவிதொறும் மடுத்தது அன்றே.

பொ:- முத்து அல்லாமையைச் சொல்லமுடியாத (முத்து என்ற சொல்லத்தக்க) அரும்பிய இளைய பற்களையுடைய பெண்டிர் கள்ளுண்ட மயக்கத்தால் இந்தத் தன்மையை அடைதலை விருப்பத்தோடு நோக்கிக்கொண்டு (இராவணன்) அரசு வீற்றிருந்தபோது, இராமனது திருமேனி என்று சொல்லத்தகும் குரங்கின் சேனையாகிய கடல் ஆரவாரித்த ஓசை, காம மயக்கம்கொண்ட அவ் விராவணன் மெய்மயங்குமாறு வந்து அவன் செவிகள்தோறும் நுழைந்தன.

கு.- முத்தும் மகளிரின் பல்லும் வேறுபட்டனவே ஆயினும் ஒப்புமை மிகுதியுண்மையால் 'முத்து அன்மை மொழியலாகா..... முறுவல்' என்றார். கள்ளுண்ட மயக்கத்தால் மகளிரடைந்த நிலையையே இங்கு 'இத்தன்மை' எனச் சுட்டியவாறு. நல்லோர் நோக்கவொண்ணாத பெண்டிரின் அலங்கோலக் காட்சியை விரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இராவணனது இழிதகைமை புலப்பட 'நல்லார் இத்தன்மையெய்தல் நோக்கி அரசு வீற்றிருந்த' என்றார். அரசனுக்குச் சேனை உடம்பாகக் கூறப்படும் மரபுண்மையின் 'அத்தன் மெய் அரியின் சேனை' என்றார். அத்தன் என்றது இராமனை. 'தாழ்கழன் மன்னன்றன் திருமேனி வாழ்க சேனாமுகம் என வாழ்த்தி' (சிலப்—25: 191) என்பதும், 'திருமேனியாகிய சேனாமுகம்; சேனாமுகம் அரசனுக்குச் சிறந்தமையின், 'திருமேனி' என்றார். என்ற அதன்குறிப்புரையும் இங்கு நினைக்கத் தகும். மத்தன் என்றது காம மயக்கத்தையுடைய இராவணனை. இராவணனுக்குச் செவி இருபது ஆகலின், 'செவிதொறும் மடுத்தது.' என்றார். கண்களால் இன்பம் நுகர்ந்து கொண்டிருந்த இராவணன் செவிகளால் துன்பக் காரணமான ஒலியைக் கேட்கலானான் என்றவாறு. (17)

வானரசு சேனையின் ஆரவாரத்தினால் களியாட்டம் மங்குதல்

8969. ஆடலுங் களியின் வந்த

வமலையு மமிழ்தி னுன்ற

பாடலு முழுவின் றெய்வப்

பாணியும் பவள வாயார்

ஊடலுங் கடைக்கண் ணோக்கு
 மழலைவெவ் வுரையு மெல்லாம்
 வாடன்மென் மலரே யொத்த
 வார்ப்பொலி வருத லோடும்.

ஆடலும், களியின் வந்த
 அமலையும், அமுதின் ஆன்ற
 பாடலும், முழவின் தெய்வப்
 பாணியும், பவள வாயார்
 ஊடலும், கடைக்கண் நோக்கும்,
 மழலைவெவ் வுரையும், எல்லாம்
 வாடல் மென்மலரே ஒத்த—
 ஆர்ப்பு ஒலி வருதலோடும்.

பொ :- பவளம்போன்றவாயினையுடைய பெண்டிர்தம் ஆடலும், அமுதிலும் இனிதாய் அமைந்த அவர்பாடலும், அப் பாடலுக்கேற்ற மத்தளத்தின் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஓசையும், அவற்றைக் காண் போரின் களிப்பால் வந்த ஆரவாரமும், (அம் மகளிர்மீது காதல் கொண்டுநோக்குவோர்க்கு அம் மகளிர் காட்டும்) ஊடலும், (அவ் ஆட லினால் அவ் வாடவர் வருந்துதல் கண்டு இரக்கம் கொண்டு அம் மக ளிர் தம்மிசைவைத் தெரிவிக்கும்) கடைக்கண் நோக்கமும், அவர்கள் ஆசையைப் புலப்படுத்துகின்ற விருப்பத்தை யுண்டாக்கும் மழலைச் சொல்லும் ஆகிய எல்லாமும், வானரர்தம் ஆரவாரப் பேரொலி வந்த வுடன் வாடிய மலர்போலப் பொலிவழிந்து போயின.

கு - அன்றலர்ந்த மலர்போலப் பொலிவுடன் நிகழ்ந்து கொண் டிருந்த ஆடல் முதலியவை வானரங்களின் ஆரவாரம் கேட்டவுடன் பொலிவிழந்து வாடல் மலரைப் போன்றன என்றவாறு. வானர சேனையுடன் இராம இலக்குவர் இந்திரசித்தின் பிரமாத்திரத்தால் இறந்துபட்டனர் என்று கேள்விப்பட்ட மகிழ்ச்சியால் மேற்கொண்ட களியாட்டமாதலின், அப் பகைவர் இறந்திலர் என்பதையுணர்த்தும் ஆரவாரம் கேட்டவுடன் பொலிவு நிக்வினதாயிற்று என்க. வெவ் வுரை—விருப்பத்தையுனதாக்கும் சொல். வெவ் மழலை உரை என இயையும்.

(18)

இராம இலக்குவரின் வில்நாணொலி

8970. தறிபொரு களிநல் யாணை

சேவகந் தள்ளி யேங்குத்
 துறுசுவற் புரவி தூங்கித்
 துணுக்குற வரக்க ருட்கச்

செறிகழ விருவர் தெய்வச்
 சிலையொலி பிறந்த தன்றே
 எறிகடல் கடைந்த மேனா
 எழுந்தபே ரோதை யென்ன.

தறிபொரு களிகல் யானை
 சேவகம் தள்ளி ஏங்க,
 துறுசுவல் புரவி தூங்கித்
 துணுக்குற, அரக்கர் உட்க,
 செறிகழல் இருவர் தெய்வச்
 சிலைஒலி பிறந்தது அன்றே—
 எடறிகல் கடைந்த மேல்நாள்,
 எழுந்தபேர் ஓசை என்ன.

பொ :- வீரக்கழல் கட்டியுள்ள இராம இலக்குவரின் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த வில்நாண்ஒலி-கட்டுத்தறியையும் முறிக்கின்ற மதக் களிப்பினையுடைய நல்ல யானைகள் தாம் படுத்த விடங்களில் திடுக்குற்று வருந்தவும், நெருங்கிய பிடரி மயிரினையுடைய குதிரைகள் துணுக்குற்றுச் சோரவும், காலாள் வீரராகிய அரக்கர்கள் அஞ்சவும், அலைகள் வீசுகின்ற பாற்கடலைக் கடைந்த முற்காலத்து எழுந்த பேரொலிபோலத் தோன்றியது.

கு :- இராம இலக்குவரின் வில் நாணின் ஒலிகேட்டு இராவணனுடைய யானை, குதிரை, காலாள் என்ற மூவகைப் படையும் நடுங்கினமை இதனால் கூறியவாறு. நால்வகைப் படையுள் தேர்ப் படை தனக்கென வீரம் உடையதன்று ஆகலின் ஏனை மூவகைப் படையினையே இங்குக் கூறியவாறு. “தானை, யானை, குதிரை யென்ற நோனார் உட்கு மூவகைநிலையும்” (தொல்-பொருள்.புறத்-12) என்றதும், “குதிரையானன்றித் தேர்தானே செல்லாமையில் தேர்க்கு மறம் இன்றென்று அது கூறாயினார்” என்ற நச்சினூர்க் கினியர் குறிப்பும் இங்கு நினைத்தல் தகும். இராம இலக்குவர் நாணொலிசெய்து தம் போர் விருப்பதைப் புலப்படுத்தினமை இதனால் கூறியவாறு.

(19)

இராவணன் முகம் மழுங்கல்

8971. முத்துவா ணாகையின் மூரல்
 முகத்தியர் முழுக்கண் வேலால்
 குத்துவோர் கூட்ட மெல்லாம்
 வானரக் குழுவிற றோன்ற

மத்துவாழ் கடலி னுள்ள
 மறுகுற வதன மென்னும்
 பத்துவாழ் மதிக்கு மந்நாட்
 பகலொத்த திரவு பண்பால்.

முத்துவாள் நகையின் முரல்
 முகத்தியர் முழுக்கண் வேலால்
 முத்துவார் கூட்டம் எல்லாம்
 வானரக் குழுவின் தோன்ற,
 மத்துவாழ் கடலின் உள்ளம்
 மறுகுற, வதனம் என்னும்
 பத்துவாள் மதிக்கும் அந்நாள்
 பகல்ஒத்தது இரவு பண்பால்.

பொ :- இலக்கண முழுமையும் நிரம்பப்பெற்ற கண்களாகிய வேற்படைகளால் குத்துகின்றவர்களாகிய - முத்துக்கள் போன்ற பற்களைக் காட்டிச் சிரிக்கும் நகைமுத்தினையுடைய-பெண்டிர் கூட்டம் எல்லாம் இப்போது வானரக் கூட்டம்போல (வெறுக்கத்தக்கன வாகத்) தோன்றவும், மந்தரமலையாகிய மத்துப் பொருந்திய பாற்கடலைப்போல உள்ளம் கலங்கவும், இராவணனது முகம் என்கின்ற பத்து ஒளிவாய்ந்த மதிகளுக்கும் அந்தநாள் இரவு (பொலி வழியச் செய்த) பண்பினால் இரவை ஒத்தது.

கு :- இராவணனுக்கு இன்பம் கொடுக்கும் மகளிர் கூட்டம் வில் நாணுலிகேட்ட இப்போது அஞ்சத்தக்க வானரக் கூட்டம் போலத் தோன்றிற்று என்றது, அச்சம் என்னும் மெய்ப்பாடு தோன்றும்போது உவகைச் சுவை கெடுவதை உணர்த்தியவாறு. இராவணனனுக்கு வெகுளி தோன்றியபோது காமம் அடங்கின நிலையை யுணர்த்தியதாகவும் கொள்ளலாம். மகளிர் அழகும் அழகின்மையும் ஆடவரின் மனநிலைக் கேற்பத் தோன்றும் என்ற உண்மையும் இதனால் புலப்படுத்தியவாறு. அழகில்லாத நிலையைக் குரங்குமுகமாகக் கூறுவது மரபு. அழகுமிக்க ஒரு கற்புடைய பெண்டு, பிரிந்து சென்ற தன் கணவன் வரும்வரையில் அழகில்லாத குரங்குமுகமாகத் தன் முகத்தை மாற்றிக்கொண்டு பிறர் நெஞ்சு புகாதநிலையைக் காப்பாற்றிய செய்தியை 'வேற்றெருவன், நீனோக் கங் கண்டு நிறைமதி வாண்முகத்தைத், தனோர் குரங்குமுகமாகென்று போன, கொழுநன்வரவே குரங்குமுக நீத்த, பழுமணியல் குல் பூம்பாவை' (சிலப் - 21 : 20-23) என்றது காண்க. இனி வேருண்டுவன் கண்ணுக்கு இருண்ட தெல்லாம் பேய்' என்பதற்

கேற்ப அச்சங்கொண்ட இராவணன் கண்கட்கு இன்பந்தரும் பெண்டிர் கூட்டமும் துன்பந்தரும் வானர சேனையாகமாறிக் காட்சியளித்தது என்றலும் ஆம். மனக்கலக்கத்திற்கு உவமையாக மத்துறு துயரைச் கூறுவது மரபு. 'மத்துறு தண்டயிரிற் புலன் தீக்கதுவக் கலங்கி' (திருவாசகம் - நீத்தல்-30) என்றல் காண்க. இராவணனது உள்ளக் கலக்கத்தின் மிகுதியுணர்ந்த 'மத்துவாழ் கடலின் உள்ளம் மறுகுற' என்றார். இரவில் ஒளி மிக்குத் தோன்றும் சந்திரனாக இராவணன் முகங்களை உருவகம் செய்தமையின் அம் முகங்கள் ஒளி மழுங்கச்செய்த காரணத்தால் அன்று இரவு பகலை ஒத்தது என்றார்; பகலில் சந்திரன் ஒளி மழுங்குதல் இயல்பு ஆதலின். கண்களால் காம உணர்ச்சியை எழுப்புதலையே முழுக்கண் வேலால் குத்துவதாகக் கூறினார். முழுக்கண் என்றது,

“ கண்ணிற் கியல்பு கசடறக் கிளப்பின்
வெண்மை கருமை செம்மை அகலம்
நீளம் ஒளியென நிகழ்த்துவர் புலவர் ”

என்று கூறப்பட்ட அறுவகை இலக்கணம் முழுமையும் நிரம்பியிருத்தலை நினைந்து.

(20)

ஒற்றர்களால் நிகழ்ந்தறிந்த

இராவணன் ஆலோசனை மண்டபம் அடைதல்

8972. ஈதிடை யாக வந்தா

ரலங்கன்மீ தேறி னார்போய்

ஊதினார் வேய்கள் வண்டி.

னுருவினா ருற்ற வெல்லாம்

தீதிலார் பகைஞ ரென்னத்

திக்கென்ற மனத்தன் றெய்வப்

போதுரு பந்தர் நின்று

மந்திரத் திருக்கை புக்கான்.

ஈதுஇடை ஆக வந்தார்,

அலங்கல் மீதுஏறி னார்போய்

ஊதினார், வேய்கள், வண்டின்

உருவினார், உற்ற எல்லாம்,

‘தீதுஇலர், பகைஞர்’ என்ன,

திக்கென்ற மனத்தன், தெய்வப்

போதுஉரு பந்தர் நின்று,

மந்திரத் திருக்கை புக்கான்.

பொ:- இந் நிகழ்ச்சிக்கு இடையே ஒற்றர்கள் வண்டின் உருவம் தாங்கினவராய் வந்து இராவணன் மாலைமீது ஏறிப்போய்ப் போராட்டத்தில் நிகழ்ந்த எல்லாவற்றையும் (அவன் செனியில்) ஊதினவர்களாய்ப் பகைவர்கள் மரணமெனும் திங்கு இலராயினர் என்று கூற திக்கென்ற மனத்தனாகிய இராவணன் கற்பகம் முதலிய தெய்வ மலர்கள் சிந்துகின்ற பந்தலில் இருந்து ஆலோசனைக்குரிய மண்டபத்தில் புகுந்தான்.

கு:- சுட்டு நீண்டது. நான்கனுபுகு தொக்கது. வேய்கள்—ஒற்றர்கள். பகைவர் சேனையில் ஒற்றறிதற்காக வண்டினுருவம் தாங்கிச் சென்றவர்கள், அந்த வடிவத்தோடே மீண்டு வந்து, இங்குள்ளவர் அறியாதபடி இராவணன் மார்பிலணிந்த மாலைமேல் ஏறிச் சென்று காதில் ஊதுவதுபோல அங்கு நிகழ்ந்த எல்லாவற்றையும் சொல்லிப் பகைவர் உய்ந்து தீதிலராய் உள்ளனர் என்பதையும் தெரிவித்தாராக இராவணன் கொதிக்கின்ற மனத்தனாய் இன்பப் பந்தலில் நின்று ஆலோசனை மண்டபத்தை அடைந்தான் என்ற வாறு.

(21)

25. மாயா சீதைப் படலம்

முன்னுரை

மாயையால் நிருமித்த சீதையை இந்திரசித்து, மருத்து மலையை வைத்துவிட்டு மீண்டுவந்த அனுமன் கண்முன்னே வெட்டியதைத் தெரிவிக்கும் பகுதியாதலின், இது மாயா சீதைப் படலம் எனப் பெயர் பெறுகின்றது. இப் படலப் பெயரில் எல்லாச் சுவடிகளும் மாறுகொள்ளாமல் ஒன்றுபட்டே இருக்கின்றன.

இராவணன் மந்திரசாலைக்குப் போனது அறிந்து, இந்திரசித்து, மகோதரன், மாலியவான் முதலியோரும் அங்குச் சென்று இராவணன் அருகில் அமர்ந்தனர்; இராவணன் தனக்கு நேர்ந்த துன்பங்களை யெல்லாம் தானே அவர்கட்குக் கூறுகின்றான். மாலியவான் எழுந்து 'அனுமன் மருத்துமலையைக் கொணர்ந்ததனால் . பிரமாத்திரமும் பழுதுற்றது, இனி, நம் சேனையெல்லாம் அழிவதற்குத் தடையில்லை. அனுமன் இலங்கை நகர் இருக்கின்ற இக் குன்றினைப் பெயர்த்தெடுத்து தரையில் வீசினால் யார் பிழைப்பார்? மருத்து மலையைக் கொண்டுபோய் வைக்கச்சென்ற அனுமன், வழியிலுள்ள மாமேரு மலையைக் கொணர்ந்து இந்த இலங்கைமேல் இடுவானாயின் அதை நாம் விலக்கமுடியுமா? எனவே, சீதையைக் கொண்டுபோய் அறச் சிந்தனையுடைய இராம இலக்குவர்பால் கொடுத்துவிட்டு அவர்பால் அடைக்கலம் புகுதலே செய்யத் தகுவது. நின்னைவென்ற வாலியை அம்பு ஒன்றினால் வென்று கும்பகருணையும் கொன்ற இராமனை, நீர்க்குமிழ் போன்ற அரக்கரோ அமரில் வெல்லவல்லவர்? இனி நாம் வெற்றிபெறுவோம் என்பது, வெறும் வார்த்தை' எனக் கூறுகின்றான்.

அவன் சொல்லக்கேட்ட இராவணன் வெகுண்டு 'அரக்கர்கள் எல்லாம் இறந்தனர் என்றாலும் படைக்கலங்கள் யாவும் கெட்டன என்றாலும், என் வாளேந்திய கை கெடவில்லை யன்றோ? என் கை வலிமையுடன் இருக்கும்போது கிளிபோன்ற சீதையை என் வேட்கையு

அழிய விட்டுவிடுவேனோ? யான் அவனைப் பிடித்தது விட்டிட எண்ணித்தானோ? பகைவர்க்கு அஞ்சினவர்களெல்லாம் போய் விடுங்கள். யானே சென்று நாளைப் பகைவரை அழிப்பேன்' என்கின்றான்.

இந்திரசித்து எழுந்து, 'யான் சொல்வதைக் கேட்கும் குறிப்பு இருந்தால் சொல்லவேண்டுவது உளது; யான் பிரமாத்திரத்தைப் பூசித்துவிட்டது இராமனை நீக்கி மற்றவர்களைக் கொல்லவேண்டும் என்ற கருத்தாலன்று. அங்ஙனமாகவும், அந்தப் பிரமாத்திரம் இராமன் மேனியைத் தீண்டாமல் மீண்டது. இதனால் இராமன் மானிடன் அல்லன்; தொல்லை வானவனும் அல்லன்; வீடணன், முன்பு மெய்யாகச் சொன்ன பரம்பொருளே; என்பது ஐயமறத் தெளிவாயிற்று. ஆனால், இப்பொழுது பகைவரது பெருமையைப் பற்றிக் கூறிக்கொண்டிருப்பது ஆண்மையன்று. யான் நிகும் பலைக்குச் சென்று வேள்வி செய்தால் நம் துன்பம் முற்றும்' என்று கூறுகின்றான். இராவணன், 'அன்னது நல்லதே! அவ்வாறே செய்க' என்கின்றான். 'அங்குச் சென்று வேள்வி செய்வதெனின் தம்பி அவர்க்குச் பெல்லிவிடுவானாயின், அவ் வேள்வி முற்றுப்பெறுது அப் பகைவர் போர் செய்வார்களே என்செய்வது?' என இந்திரசித்து வருந்துகின்றான். 'ஆம்; அவர்கள் அவ்வாறு தடை செய்யாதிருக்க நாம் என்ன உபாயத்தைக் கைக்கொள்ளலாம்?' என இராவணன் வினவுகின்றான்.

இந்திரசித்து சிறிது சிந்தித்து 'சீதையின் உருவமாக மாயை யால் செய்து அனுமன் முன்னே சென்று அவனை வாளினால் கொன்று விட்டு, யான் சேனையோடு அயோத்திமேற் செல்வதாகச் சொல்லிப் போக்குக்காட்டி. நிகும்பலைக்குப் போவேனாயின், அவர்கள் செய்வதறியாது பெருந்துயர் உறுவர். இங்குச் சீதை மாண்டுவிட்டாள் ஆதலின், இனி இங்கு நின்று பயனில்லை; அயோத்தியில் தாய்மாரும் தம்பிமாரும் நகரத்துள்ளோரும் மாளாமல் அங்குச் சென்று தடுக்கலாம் எனச் சேனையோடு போய்விடுவார்கள். அவ்வாறு போக வில்லையாயினும், அனுமனையாவது அனுப்பி அங்குள்ள நிலையை அறிந்தால் அன்றித் துன்பம் தணியமாட்டார்கள். அதற்கிடையில் யான் நிகும்பலை வேள்விமுற்றி வேகமுள்ள கொடிய படையினால் அப் பகைவரைக் கொன்று நினக்கு வெற்றிதருவேன்' என்கின்றான். 'அவ்வாறு செய்தல் நல்லதே' என இராவணன் உடன்பட்டுச் சொல்ல, இந்திரசித்து சீதையின் உருவத்தை அமைக்கும் மாயத்தைச் செய்யச் சொல்கின்றான். இது இங்கு நிகழாநிற்க, அங்குச் சுக்கிரீவன் 'இலங்கையை இப்போதே சுடுவோம்' என்று கூறியதை இராமன் உடன்பட, அவ்வாறே வானரர்களோடு சுக்கிரீவன் கொள்ளியைக்

கையில் கொண்டு இலங்கைக் கோபுரத்தை அடைகின்றான். வான ரங்கள் எல்லாம் ஒவ்வோர் கொள்ளிகொண்டு இலங்கைமேல் வீசுகின்றன. இலங்கை எரிகின்றது. இலங்கைவாழ் அரக்கர் அரற்றிக் கொண்டு வெளியே வருகின்றனர். இராமன் விட்ட கணையால் இலங்கைக் கோபுரம் இற்று வீழ்கின்றது. இங்கு இவ்வாறு நிகழ்கின்ற போது, மருத்துமையைக் கொண்டுபோய் வைத்துவிட்டு அனுமன் மீண்டு வருகின்றான்.

மேற்கு வாயிலே அடைந்த அனுமனை இந்திரசித்து நெருங்கி, மாயையால் அமைந்த சீதையின் கூந்தலை ஒரு கையில் பற்றிக் கொண்டு, ஒரு கையில் வாளினை ஏந்திக்கொண்டு, 'இவள் காரணமாகவே நீங்கள் வந்து இங்குப் போர்செய்தீர்கள்; எந்தை இவளை வெறுத்துவிட்டான்; எனவே, இவளை இதோ கொல்கின்றேன்' என்கின்றான். அதுகண்டு அனுமன் உயிர் சோர்ந்து, நாவறண்டு, 'நம் வாழ்வே அழிந்ததுபோலும்!' என, மனம் வெந்து, அவன் கையில் பற்றியுள்ள சீதையை மீட்க வழியறியாதவனாய்த் திகைத்து 'இவனுக்கு நீதி சொல்வதே நேர்மையானவழி' என உணர்ந்து 'பிரமன் மரபில் பிறந்து குணங்களால் சிறந்துள்ள நீ ஒரு பெண்ணைக் கொல்லுதல் பெரும் பழியாகும். என்னிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றால் இவ் வுலகம் நின்வயமாகும். இந்தப் பெண்கொலையாகிய புல்லிய செயலைச் செய்யாதே' என்கின்றான். இந்திரசித்து எள்ளிச்சிரித்து, 'இவளைக் கொல்லுவதால் என் தந்தையும் எம்முரவரும் அழியாமல் உய்வார் என்றால், இதைவிடப் புகழான செயல் வேறும் உண்டோ? இவளைக் கொல்வதோடு என் செயல் முடிந்துவிடவில்லை. அயோத்திக்குச் சென்று அங்குள்ளாரை யெல்லாம் அழிக்கப் போகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டுச் சீதையை வாளால் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டுப் புட்பக விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு வடதிசை நோக்கிச் செல்வதாகக் காட்டி நிகும்பலைக்குச் செல்கின்றான்.

சீதை கொலையுண்டது கண்ட அனுமன், உணர்வற்று வீழ்கின்றான். பின்பு சிறிது தெளிவுற்றுப் பலவாறு புலம்புகின்றான். இந்திரசித்தினைத் தொடர்ந்து அயோதிக்குப் போனால் இராமனுக்கு இத்துன்ப நிகழ்ச்சியை அறிவிப்பார் இல்லையாதலின், தானே சென்று தெரிவித்துப் பின் இராமன் கருத்தறிந்து செயற்படலாம் எனத் துணிந்து இராமனை அடைந்து நடந்ததை மெல்ல அறிவிக்கின்றான். அது கேட்ட இராமன் கொண்ட துன்பத்திற்கு அளவு இல்லை. வானரத் தலைவர்கள் எல்லாம் பெருந்துயர்கொண்டு இராமன் திருவடியில் வீழ்கின்றனர். இலக்குவனும் உணர்வற்று வீழ்கின்றான். வீடணனும் இந்திரசித்து அவ்வாறு செய்திருக்கலாம் என ஐயுற்று வருந்துகின்றான். உணர்வற்றுக் கிடக்கும் இராமனைத் தேற்ற எண்ணி அவன் முகத்தில் குளிர்ந்த நீர் தெளித்தும் விசிறிகொண்டு வீசியும்

அவனைத் தெளிவிக்கின்றான். இலக்குவனும் சிறிது தெளிந்து எழுந்து இராமன் துயரை மாற்றப் பலப்பல சொல்லிச் சீதையைக் கொன்ற பாவியரைக் கொல்லாமல் துன்பத்தால் நம்முயிரை மாய்த்துக்கொள்ளுதல் தக்கதன்று என்கின்றான். சூக்கிரீவன் இலக்குவனுடைய வீர வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கனவுகண்டு எழுப்பவன்போல வீரத்தோடு எழுந்து 'அரக்கன் மார்பிற்போய்க் குதிப்போம் வாருங்கள்' என்று முற்பட, அப்போது அனுமன் அயோத்திமேல் இந்திரசித்து போன செய்தியைத் தெளிவிக்கின்றான். அதைக் கேட்டதும் இராமன் சீதை இறந்த செய்தியை மறந்து அயோத்தியில் உள்ள வர்க்கு நேர்ந்த துன்பத்தை நினைந்து மிகவும் வருந்தி, 'அயோத்திக்குச் சென்று அரக்கனை அழித்தபின்பு இலங்கையை வெல்வேன். அங்கு விரைந்துசெல்ல வழியுண்டோ?' என வினவுகின்றான். அனுமன் தன் தோள்மேல் ஏறிக்கொண்டால், புட்பக விமானத்திற்குமுன் அயோத்திக்குச் செல்லவியலும் என்று கூற, இராம இலக்குவர் அவ்வாறே ஏறிக்கொள்ள முற்படுகின்றனர். அப்போது வீடணன் எழுந்து 'இந்திரசித்தின் செய்கை மாயையாக இருக்கலாம் என எண்ணுகின்றேன்; யான் சென்று உண்மை யறிந்துவந்து சொன்னபின் ஏற்றது செய்யலாம்' எனச் சொல்லிவிட்டு வண்டின் வடிவுகொண்டு அசோக வனத்திற்குச் சென்று அங்குச் சீதை இனிதேயிருப்பதை அறிந்து, மகிழ்ந்து வந்து அச் செய்தியை இராமனுக்குத் தெரிவித்துவிட்டு இவ்வாறு மாயைச் செயலால் நம்மை ஏமாற்றி இந்திரசித்து நிகும்பலை வேள்விசெய்யச் சென்றிருக்கின்றான் என்று கூறுகின்றான். யாவரும் மகிழ்ந்து ஆரவாரிக்கின்றனர் என்பது இப் படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

வான்மீகத்தோடு கம்பர் வேறுபடும் இடங்கள்

1. வான்மீகத்தில் : இந்திரசித்து தன்னைக் கொல்ல இராமன் உபாயம் சிந்திப்பதை உணர்ந்து இலங்கைக்குள் புருந்து, இறந்துபட்ட அரக்கர்களையெல்லாம் நினைந்து சினந்து கண் சிவந்து, இராம இலக்குவரை மாயையால் கலங்கச் செய்து விட்டு, நிகும்பலையில் வேள்வி செய்து முடித்துப் பெருவலி பெற்று அவரை அழிக்கலாம் என எண்ணி அரக்கர் சேனை சூழ மேலைவாயில் வழியாகப் போர்க்குப் புறப்படுகின்றான். மேலைவாயிலில் யானை சேனை சூழ இருந்த அனுமன், அந்த இந்திரசித்தோடு போர்செய்ய நெருங்கும்போது (மாயையால் உண்டாக்கிய) சீதை அவன் தேர்மேல் ஒருபக்கத்து இருந்து 'இராம இராம' என்று கூறிக்கொண்டு புலம்புவதைக் காண்கின்றான். அவ்வாறு புலம்பும் சீதையை இந்திரசித்து அனுமன் காணக் கூந்தலைப் பற்றி இழுத்து, 'இவளை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தப்

போகின்றேன்; இவள் காரணமாகவே நீங்கள் இங்குவந்து போர் செய்கின்றீர்கள்; இவளை வெட்டிவிட்டு உங்களையும் அழிக்கப்போகிறேன்' என்று சொல்ல, அனுமன் அவனைப் பலவாறு பழித்துக் கூறுகின்றான். இந்திரசித்து அப் பழிச் சொற்களையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது சீதையைக் கொண்டு விட்டு, வானர சேனையை அழிக்கத் தொடங்க, அனுமன் அவனோடு நெடிது போர்செய்துவிட்டு 'சீதை இறந்தபின் இவனோடு போர்செய்து பயன் என்ன? இந் நிகழ்ச்சியை இராமனுக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் தெரிவிப்பதே நல்லது' எனச் சென்றதாகவும், அப்போது இந்திரசித்து நிகும்பலைக்குச் சென்று வேள்வி செய்ய முற்பட்டதாகவும் உள்ளது.

கம்பர் : மருத்துமலையைக் கொண்டுபோய் வைத்துவிட்டு மீளும் அனுமன்முன் மேற்கு வாயிலில் இந்திரசித்து, சீதையின் கூந்தலை ஒரு கையில் பற்றிக்கொண்டு, ஒரு கையில் வானை ஏந்திக் கொண்டு வந்து நின்று சீதையைக் கொல்லப்போவதாகச் சொல்ல, அனுமன் கலங்கி, அவனைப் புகழ்ந்து நீதிகள் பல கூறி அச் சீதையைச் கொல்லாமல் தன் கையில் ஒப்புவிக்குமாறு வேண்டியதாகக் கூறுகின்றார். அனுமன், இந்திரசித்தனைப் பழித்துக் கூறியதாகக் கூறவில்லை; இந்திரசித்து தேரில் வந்ததாகவோ, அத் தேரில் சீதை 'இராம! இராம!' என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்ததாகவோ கூறவில்லை. 'உண்மையாய்! அருளாய்' எனச் சீதை இந்திரசித்தனை வேண்டிக்கொண்டதாகவே கூறியுள்ளார். அனுமன் வானர சேனையோடு சென்று இந்திரசித்தோடு மேற்கு வாயிலில் போர்செய்ததாகக் கூறவில்லை. இந்திரசித்தின் போர்க்கு ஆறாது வானரப்படை ஓடிய செய்தியும் சொல்லவில்லை. இந்திரசித்தனை வெல்லமுடியாத நிலையில் அனுமன், இராமன்பால் சென்றான் என்பது அவன் பெருமைக்கு ஏலாது எனக் கருதி இங்ஙனம் மாற்றினார்போலும்.

இந்திரசித்து, சீதையைக் கொன்றபின் புட்பகவிமானத்தில் அயோத்திக்குச் சென்று அங்குள்ளாரை அழிப்பதாகச் சொல்லிப் புறப்பட்டுப் பின் நிகும்பலைக்குச் சென்றதாகக் கூறிய நிகழ்ச்சி, கம்பரின் கற்பனையே யாகும். வான்மிகத்தில் இல்லை. சீதையின் இறப்பைக் கேட்டு இராமன் படும் பெருந்துயரை மாற்றி, அவனுக்கு வீரவுணர்ச்சியை யுண்டாக்குவதாய், இந் நிகழ்ச்சி அமைந்துள்ளது. மேலும், சீதைபால் கொண்ட காதலினும் இராமனுக்கு அயோத்தியிலுள்ள தம்பியர்மேல் கொண்ட அன்பு பெரிது என்பதைக் காட்டவும் உதவுகின்றது. ஒரு பெருந்துன்பத்தைத் தாங்கமாட்டாது வருந்துகின்ற பொழுது அதனினும் பெருந்துன்பம் அடுத்துவர, அதனால் முன்னைத் துன்பம் மறந்து துடிக்கும் இராமன்பால்

அவலச்சுவையும் பெருமிதச் சுவையும் வெகுளிச் சுவையும் அடுத்து அடுத்துத் தோன்றச்செய்து கதைப் போக்கினைச் சுவைமிக்க தாக்கியுள்ளது.

மருத்து மலையைக் கொணர்ந்து, இறந்த வானரர்களை யெல்லாம் உயிர்பெற்றெழச் செய்துவிட்டு, அம் மலையைக் கொண்டுபோய் வைத்துவிட்டு மகிழ்ச்சியோடு மீளும் அனுமன்முன் இந்திரசித்து சீதையை வெட்டி விழ்த்திவிட்டு அயோத்திமேற் செல்வதாகச் சொல்லிச்சென்ற நிகழ்ச்சி உவகைச் சுவையை மாற்றித் துடும் என அவலச் சுவையை யுண்டாக்கியது, நாடகக் காப்பியத்திற்கு நல்லழகு தருவதாக அமைந்துள்ளது. இராமனுக்குயிர்போன்றுள்ள சீதையைத் தன் கண்முன் இந்திரசித்து கொல்லக்கண்டும் அவ் விந்திரசித்தோடு போர் செய்தான் என்பது, அனுமனுடைய அன்பு சால் நெஞ்சிற்குப் பொருத்தமான செயல் அன்று ஆதலின், அந்தக் கொலை நிகழ்ச்சியைக் கண்ட அனுமன் உணர்வற்று விழ்ந்ததாகவும், பின்பு தெளிந்து இந்திரசித்தினைத் தொடர்ந்து அயோத்திக்குப் போக நினைத்து, அவ்வாறு போனால் இராமனுக்கு இச் செய்தியைத் தெரிவிக்க இயலாது என்று கருதி, இராமனை அனுகிச் சீதை கொலை யுண்ட செய்தியை அரிதில் புலப்படுத்தியதாகக் கம்பர் மாற்றி அமைத்துக் கதைப்போக்கினை அழகு செய்துள்ளார்.

2. வான்மிகத்தில் : மேற்கு வாயிலில் அனுமன் இந்திரசித்தோடு போர் செய்து கொண்டிருந்தபோது, வானரர்க்கும் அரக்கர்க்கும் நிகழும் போரின் பேரொலியை இராமன் கேட்டு, அங்குத் துடும் என வந்த சாம்பனை நோக்கி 'அனுமன் பெரும்போர் செய்வதாகத் தோன்றுகின்றது; அவனுக்கு உதவியாக நீ சேனையோடு செல்க' எனப் பணித்தானாக, அவ்வாறு சாம்பன் சென்றபோது அனுமன் எதிர்வரக் கண்டு திரும்பி எல்லோருமாகச் சேர்ந்து இராமனை அடைந்தார்கள் என்று உள்ளது.

கம்பர் : அனுமன் போர் செய்ததாகவே கூறுமையால், சாம்பன் துணைக்குச் சென்று வாளா மீண்ட நிகழ்ச்சியைக்கூற இடமில்லாது போயது. சுக்கிரீவன் கருத்தின்படி இராமன் உடன்பாடு பெற்று வானரங்கள் கொள்ளிகொண்டு இலங்கையை எரியூட்டிய செய்தி கம்பரின் கற்பனையேயாகும். வான்மிகி கூறவில்லை.

3. வான்மிகத்தில் : சீதை கொலையுண்ட செய்திகேட்டுப் பெருந்துயர் உறுகின்ற இராமனை இலக்குவன் தேற்றிக்கொண்டு இருக்கும் போது வீடணன், வானர சேனையைத் தத்தம் தொழிலைச் செய்யுமாறு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு அங்கு வந்து, யாவரும் கண்ணீருடன் இருப்பதையும், இலக்குவன் துடைமீது இராமன் புலம்பிக்

கொண்டு படுத்துக்கிடப்பதையும் கண்டு, 'இதுவென்?' என்று வினவ, இலக்குவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறுகின்றான். அரக்கர் தம் இயல்பை நன்குணர்ந்த வீடணன் 'இதுவெல்லாம் மாயச் செயல்;' சீதையை விடுதற்கே விரும்பாத இராவணன், அவனைக் கொல்லுமாறு விடுவானோ? இந்திரசித்து வானரர்களை ஏமாற்றிவிட்டு நிகும்பலைக்குப் போய் வேள்வி தொடங்கியுள்ளான்; அவன் வேள்வியை முற்றுமுன் அவனைப் போர்க்கு அழைத்தால் அயன்கொடுத்த வரத்தின்படி அவன் கொல்லுதற்கு எளியனாவான். காலம் தாழ்த்தாது இலக்குவனை என்னோடு அனுப்புக, அவன் வேள்வியை நிறைவேற்றி விட்டால் தேவர்களாலும் அவனைக் கொல்லமுடியாது' என்று கூறியதாக உள்ளது.

கம்பர்: இந் நிகழ்ச்சியைச் சிறிது மாற்றியமைத்து நாடகக் காப்பியத்தை நயப்படுத்தியுள்ளார். அனுமன் சொன்னது கேட்டு வருந்தி உணர்வற்றிருக்கும் இராமனுக்கு வீடணனே குளிர்ந்த நீர் தெளித்தல் முதலியன செய்து, அவன் பாதங்களை வருடி உணர்வுபெறச் செய்தான் என்றும், இராமனுக்கு நேர்ந்துள்ள பேரிடரைக் கண்டு கொண்ட வருத்தத்தால், அனுமன் சொல்லியன யாவும் நிகழ்ந்திருக்கும் என ஆராயாது முன்பு நம்பியிருந்தான் என்றும், பின்பு அயோத்திமேற் சென்ற இந்திரசித்தினைக் கொல்லுதற்கு விரைந்து செல்ல வேண்டி அனுமன் தோள்மேல் இராம இலக்குவர் ஏறும்போது துடும் என உய்த்துணர்ச்சி வரப்பெற்ற வீடணன் இந்திரசித்தின் இச் செயல்கள் மாயமாக இருக்கலாம் என எண்ணுகின்றேன்; இதை யானே நேரிற் சென்று கண்டு வந்தபின் ஏற்றது செய்யலாம் எனக்கூறி, வண்டின் உருவங்கொண்டு அசோக வனத்திற்குச் சென்று சோகத்தளாய சீதை இனிதிருக்கக்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு மீண்டு வந்து, இராமனுக்குச் சீதை இனிதே இருப்பதைக் கூறினான். நம் சிந்தனையை வேறுபக்கம் திருப்பவே இந்திரசித்து மாயா சீதையை வதைத்து அயோத்திக்குச் செல்வதாகப் போக்குக்காட்டி நிகும்பலைக்குச் சென்று வேள்வி செய்கின்றான். இப்போதே இலக்குவனை என்னுடன் அனுப்புக! வேள்வி முடியுமுன் அவனைப் போருக்கு அழைத்துப் பொருது அழித்துவிடலாம் எனக்கூறினான் என்றும் கம்பர் கூறியுள்ளார்.

வீடணன் வண்டின் உருவங் கொண்டு அசோக வனத்திற்குச் சென்று சீதை உயிருடன் இருப்பதைக் கண்டுவந்தபின் இந்திரசித்தின் செயல் மாயம் என்று சொல்லியதாக வான்மீகி கூறவில்லை.

அரக்கர் இயல்பை அறிந்திருந்த பழக்கத்தினால் இந்திரசித்தின் செயல் மாயச் செயல் என்று சொல்லியதாகவே கூறியுள்ளார்.

சீதை இந்திரசித்தால் கொலையுண்ட செய்தியைக் கேட்டவுடன் வீடணன் உண்மை என்று நம்பி வருந்திப் பின் அயோத்திக்கு விரைந்து செல்லவேண்டி அனுமன் தோள்மேல் இராம இலக்குவர் ஏறும்போது துடும் என உய்த்துணர்ச்சி பெற்று, 'இந் நிகழ்ச்சி இந்திரசித்தின் மாயச் செயலாக இருக்கலாம் எனத்தோன்றுகின்றது' என்று கூறி, அது உண்மை என்பதை நேரிற் கண்டு வந்து கூறியதாகக் கம்பர் அமைத்தது இக்கதைப் போக்கினை மேலும் சுவைமிக்கதாக ஆக்கியுள்ளமை காணலாம். இத்தகைய சுவை நல முதிர்ந்த மாற்றங்களைச் செய்வது வழிநூல் செய்யும் புலவர்க்குரிய உரிமைச் செயலேயாகும்.

படலப் பொருட் சிறப்பு

சுவைநலம்

இந்த மாயா சீதைப் படலம் அழகைச் சுவையும் பெருமிதச் சுவையும் விரவிய படலம் எனலாம். இந்திரசித்தின் பிரமாத்திரத்தால் இராமன் முதலியோர் இறந்துவிட்டதாக எண்ணிக் களியாட்டத்தில் மகிழ்ந்த இராவணன் அப் பகைவர் யாவரும் அனுமன் கொணர்ந்த மருத்துமலையால் உயிர்பெற்றனர் என்பதை யுணர்ந்து துன்புற்றுத் தன் சூழ்ச்சித் துணைவர்க்குக் கூறும் நிலையும், அவன் துன்பநிலை கண்ட மாலியவான், அத் துன்பத்தை மிகுதிப்படுத்து முறையில் அறிவுரை கூறுவானாய், அனுமனுடைய ஆற்றலையும் இராமனது பெருமையையும் புலப்படுத்தி அவனைச் சரணடைவதே நன்றெனக் கூறும் நிலையும், இந்திரசித்தும் மாலியவான் சொல்லியதை யுடன்படுத்தி இராமனது பெருமைகூறும் நிலையும் அரக்கர்களின் அவலச் சுவைக்கு அடையாளங்களாதல் காணலாம்.

இந்திரசித்து கொன்றது உண்மையான சீதையையே என வஞ்சனையறியா நெஞ்சத்தால் நினைந்த அனுமன் படும் அல்லலும், இராம இலக்குவரும் வானர சேனையும் படும் அல்லலும், அவலச் சுவையின் உச்ச நிலையாக விளங்குதல் காணலாம்.

மாலியவான் சொல்லைக்கேட்டு இராவணன் வெகுண்டு பேசும் பேச்சும், இந்திரசித்து அனுமன்முன் சீதையை வெட்டிவிழ்த்தி விட்டு அயோத்திக்குப் போவதாகக் காட்டிப் பேசும் பேச்சும், அதனை உண்மை என நினைந்து இராமன் பேசும் பேச்சும், இலக்குவன் பரதனுடைய ஆற்றலைப் புலப்படுத்தும் பேச்சும் பெருமிதச் சுவையை— வீரச்சுவையைப் புலப்படுத்துதல் காணலாம்.

மாலியவான்

இராவணன் தனக்கு நேர்ந்துள்ள துன்பநிலையைத் தன் சூழ்ச்சித் துணைவர்க்குக் கூறியபொழுது மாலியவான் கூறும் அறிவுரைகள் உண்மையும் உயர்வும் உடையவை. இராவணனை உய்விக்கவேண்டி அனுமனுடைய ஆற்றலை மிக உயர்த்திக்கூறி அவனை அச்சுறுத்துவதும், 'இனியேனும் அறந்தரு சிந்தையோரை அடைக்கலம் புகுதும்' என்று தன் முடிவை முடிவில் தெரிவிப்பதும் அவன் தூய உள்ளத்தையும், தன்னுயிர்க்குறுதி யெண்ணாது தலைமகன் வெகுள்வான் என்பதுணர்ந்தும் அஞ்சாது அவனுக்கு உறுத்பயக்கும் சொற்களைச் சொல்லும் அவனது துணிவுடைமையையும் புலப்படுத்துவனவாகும்.

இந்திரசித்து

மாலியவான் சொல்லைக்கேட்டு வெகுண்டு இராவணன், 'மைந்தன் என்? மற்றையோர் என்? அஞ்சினிர் உய்ந்து போமின்' என்று கூறித் தன்னாற்றலைப் படுத்தியபோது இந்திரசித்து எழுந்து கூறும் சொற்கள், தன் அனுபவத்தால் உணர்ந்த உண்மையும் உறுதியும் புலப்படுத்தும் உயரிய சொற்களாக விளங்குகின்றன. தான் பூசித்துவிட்ட அயன்களை எல்லோரையும் கொன்று இராமனைமட்டும் ஒன்றும் செய்யாது விடுத்தமையால் அவன் மனிதன் அல்லன்-என்பதையும், 'வீடணன் மெய்யிற் சொன்ன யானென தெண்ணல் தீர்த்தார் எண்ணுறும் ஒருவன்' என்ன ஐயமறத் தான் தெளிந்ததையும் இராவணன் தெளிய உரைக்கின்ற துணிவுடைமையை நோக்கினால் அவனது உயர்ந்த ஞானமும் துணிவும் புலப்படும். இவ்வகையில் இந்திரசித்து வீடணனை ஒக்கின்றான் என்னலாம். பரம்பொருளாகிய இராமனை வெல்ல இயலாது என்ற முடிவை உணர்ந்தவனாயினும், தன் தந்தையின் துயர்தீர்க்கத் தன்னாலியன்ற வஞ்சனை செய்தேனும் முயல எண்ணி, 'நிகும்பலை விரைவி னெய்தி துணியறு வேள்வி வல்லை யியற்றினால் முடியும் துன்பம்' என்று இராவணனுக்குக் கூறுகின்றான். இதனால், இந்திரசித்து இராமன் பரம்பொருளே என்பதை உணர்ந்தவன் ஆயினும், அவனைச் சரணடைந்து உயிர்வாழ எண்ணவில்லை. தன் தந்தை இராவணனுக்கு உற்ற துன்பம் தீர்க்கும் நெறியில் முயன்று உயிர்விடவும் துணிந்துள்ளான் என்பதுணரலாம். இத்தகைய அவன் உரிமை அன்பும் கடமையுணர்ச்சியும் பாராட்டற்கு உரியவாகும். இவ் வகையில் இந்திரசித்து கும்பகருணனை ஒத்தவன் ஆகின்றான் என்பது தெளிவு.

இந்திரசித்து பகைவெல்லும் சூழ்ச்சித்திறன்மிக்கவன் என்பதைக் கம்பர் இப் படலத்து நன்கு புலப்படுத்தியுள்ளார். மாயையால் சீதை

வடிவை வகுத்து அவள் தன்மையை அறிந்த அனுமனுக்கு முன்
வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினால் என்ன என்ன நிகழும் என்று இராவண
னுக்கு இந்திரசித்து சொன்னானே அவையெல்லாம் அவன் சொன்ன
படியே நிகழ்கின்றன.

“இத்தலைச் சீதை மாண்டாள் பயனிவண் இல்லை என்பார்,
அத்தலைத் தம்பிமாரும் தாயரும் அடுத்துளோரும்
உத்தம நகரும் மாளும் என்பதோர் அச்சம் ஊன்ற,
பொத்திய துன்பம் முளச் சேனையும் தாமும் போவார்”

என எதிர்காலத்து நிகழப்போவதாக இந்திரசித்து கற்பனை செய்து
கூறியபடியே இராம இலக்குவர், சீதை கொலையுண்டமைக்கு முன்
வருந்தினமையும் பின் அவ் வருத்தம் மறந்து அயோத்திக்கு
விரைந்துசென்று அவர்களைக் காக்கவேண்டி அனுமன் தோள்மேல்
ஏறத் தொடங்கியதையும் நோக்கலாம். அது போலவே,

“உம்பிகூற நண்ணலார் ஆண்டு நண்ணி முன்னிய வேள்வி
முற்றுவகை செரு முயல்வர்” என அவன் கூறியபடியே வீடணன்
ஐயுற்று அசோகவனம் சென்று, சீதையைக் கண்டதோடு அரக்கர்
பலர் நிகும்பலை நோக்கிச் செல்வதுகண்டு இந்திரசித்து நிகும்பலையில்
வேள்விசெய்கின்றான் என்பதை அனுமானித்து இராமனுக்குக் கூறு
வதையும் அவன் கூறியபடியே இலக்குவன் நிகும்பலைக்குச் சென்று
அவன் வேள்வி முற்றுதபடி போர்செய்தது காணலாம். இதனால்
பகைவர்கள் என்னசெய்வார்கள் என்பதை முன்னரே உய்த்துணர்ந்து
செயல்படும் சூழ்ச்சித்திறன் இந்திரசித்துக்கு மிக்கிருந்தது என்பது
புலனும்.

ஓசை நயம்

சுக்கிரீவன் எண்ணப்படி குரங்குகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு
கொள்ளியைக் கையில்கொண்டு இலங்கையை எரியூட்டிய நிகழ்ச்சி
யைக் கூறும்போது அக் குரங்குகள் உள்ளக் கிளர்ச்சியோடு
குதித்துக்கொண்டு செல்வதுபோன்ற உணர்ச்சி தோன்றுமாறு
சந்தம் அமைத்துக் கம்பர் பாடுகின்றார்.

ஆசைகள் தோறும் அள்ளின கொள்ளி
மாசறு தாளை மார்க்கட வெள்ளம்
நாசமில் ஒருக் குண்டென நள்ளின்
வீசின வானின் மீன்விழ லென்ன

என்ற செய்யுளை ஓசையத்தோடு படித்தால் அந்த உணர்ச்சி தோன்றும். கம்பர் கதை நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்ற சந்தம் அமைத்துச் செய்யுள் செய்து சுவையூட்டுவதில் திறமிகப் படைத்தவர் என்பது இதனால் புலனாம். இதே சந்தத்தில் இந்திரசித்து வீரமொழி பேசிச் சீதையை வாங்கொண்டு வெட்ட முற்படுவதையும், அதுகண்ட அனுமன் மனம் அழிந்து நீதிமொழி பேசி, இரந்து வேண்டுவதையும், அவ் வேண்டுகோட்கு இணங்காது சீதையை வாளால் வெட்டி விட்டுப் புட்பகமேறி அயோத்தி நோக்கி விரைவதாகக் காட்டிய இந்திரசித்தின் வஞ்சனைச் செயலையும் அமைத்துக் கூறியுள்ள அழகு படித்துப்படித்து இன்புறத்தக்கவை.

25. மாயா சீதைப் படலம்

இந்திரசித்து முதலியோர்க்கு இராவணன் நேர்ந்துள்ள
நிலைமையைச் சொல்லுதல்

8973. மைந்தனு மற்று னோரு
மகோதரன் முதலோ ராய
தந்திரத் தலைமை யோரு
முதியருந் தழுவத் தக்க
மந்திர ரெவரும் வந்து
மருங்குறப் படர்ந்தார் பட்ட
அந்தர முழுதுந் தானே
யனையவர்க் கறியச் சொன்னான்.

மைந்தனும் மற்று னோரும்
மகோதரன் முதலோர் ஆய
தந்திரத் தலைமை யோரும்,
முதியரும், தழுவத் தக்க
மந்திரர் எவரும், வந்து,
மருங்குஉறப் படர்ந்தார்; பட்ட
அந்தரம் முழுதும் தானே
அனையவர்க்கு அறியச் சொன்னான்.

பொ :- தன் மகனாகிய இந்திரசித்தும், மகோதரன் முதலிய
சேனைத்தலைவரும், முத்தோராகவுள்ள பெரியோர்களும், ஏற்றுக்
கொள்ளத்தக்க ஆலோசனையாளர் எவரும், மற்றவர்களும் வந்து
தன் பக்கத்தில் நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள் ; (அப்போது) இராவணன்
தானே நேர்ந்துள்ள துன்ப நிலைமை முழுவதையும் அவர்கட்கு
விளங்கச் சொன்னான்.

கு :- மைந்தன்ஃ என்றது, இந்திரசித்தினை. தந்திரம்—சேனை. மந்திரர்—ஆலோசகர். எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க ஆலோசனை கூறவல்லார் என்பார், 'தழுவத்தக்க மந்திரர்' என்றார். அனுபவத்தால் பலவுண்மைகளைக் கூறவல்லோர் முதியவர்களே ஆதலின், அவரையும் இங்குச் சேர்த்துக் கூறினர். அந்தரம்—துன்பம். மேல், களியாட்டின் இறுதியில் இராவணன் மந்திர இருக்கை புக்கான் என்பது கேள்வியுற்ற இந்திரசித்து முதலியோர் தாமும் அவ் விராவணன் குறிப்பறிந்து வந்துற்றனர் எனவும், அங்ஙனம் வந்துற்ற ஆலோசனைக்குரியவரிடம் இராவணன் நேர்ந்துள்ள துன்பநிலையைத் தானே விளக்கினன் எனவும் கொள்க. மந்திரர் எவரும் மற்றுளோரும் எனப் பின்னர்க் கூட்டுக.

(1)

மாலியின் அறிவுரை 8974—8980

8974. நங்கினை யுலந்த தெல்லா

முய்ந்திட நணுகு மன்றே

வெங்கொடுந் தீமை தன்னால்

வேலையி லிட்டி லேமேல்

இங்குள வெல்லா மாடற்

கனிவரு மிடையூ றில்லை

பங்கயத் தண்ணன் மீளாப்

படைபழு துற்ற பண்பால்.

நம்கினை உலந்தது எல்லாம்

உய்ந்திட நணுகும் அன்றே,

வெங்கொடும் தீமை தன்னால்

வேலையில் இட்டி லேமேல் ?

இங்குள எல்லாம் மாளதற்கு

இனிவரும் இடையூறு இல்லை;

பங்கயத்து அண்ணல் மீளாப்

படை பழுதுற்ற பண்பால்.

பொ :- (அது கேட்ட மாலியவான் இராவணனை நோக்கி) மிகக் கொடிய தீய எண்ணத்தால் கடலில் கொண்டுபோய்ப் போடாமல் இருந்தால், அழிந்துபோன தம் சேனை முழுவதுங்கூட உயிர் பெற்றேழ வாய்த்திருக்கும் அல்லவோ ? (அவ்வாய்ப்பையும் இழந்து

விட்டோமே.) கொன்றன்றி மீளாத பிரமாத்திரமே பழுதடைந்து விட்ட தன்மையால் இனி இங்குள்ள சேனை எல்லாம் மாள்வதற்கு பொருந்தும் தடை ஏதும் இல்லை.

கு :- அனுமன் கொணர்ந்த மருத்துமலையால் பகைவர் சேனை உயிர் பெற்றெழுந்தது போலவே, பகைவரால் மாண்ட நம் சேனையும் அம்மலையால் உயிர் பெற்று உய்ந்திருக்கும் ; அதையும் நாமே கெடுத்துக் கொண்டோம் என்பது மாலியவான் கருத்து. இராமனும் அவன் சேனையுமே மாண்டுகிடப்பதாகச் சீதை நினைக்க வேண்டி. இராவணன், அரக்கர் பிணங்களைக் கடலில் கொண்டுபோய்ப் போடு மாறு மருத்தனுக்குக் கட்டளையிட்டதையே இங்கு 'வெங்கொடுங் தீமை தன்னால்' என்று குறிப்பிட்டான். வேலையி லிட்டி. லேமேல் உலந்ததாகிய நம் கிளையெல்லால் உய்ந்திட நனுகும் அன்றே என இயையும். பகைவர் சேனை பிரமாத்திரத்தால் இறந்தும் மீண்டும் மருத்துமலையால் உய்ந்துவிட்டமையால், இனிப் பிரமாத்திரம் கொண்டு இங்குள்ள சேனையை மாளாமல் காக்கலாம் என்பதற்கு இடமில்லை என்பான் 'இங்குள வெல்லாம் மாள்தற்கு இனிவரும் இடையூறு இல்லை' என்றான். இடையூறு—தடை. பகைவர் சேனை நம் சேனையை யழிப்பதற்குத் தடையாக இருந்த பிரமாத்திரமும் பழுதுற்றமையால் இனி நம்சேனை பகைவர் சேனையால் எளிதில் அழியும் என்றவாறு. (2)

8975. இலங்கையி னின்று மேரு

பிற்பட விமைப்பிற் பாய்ந்து

வலங்கிளர் மருந்து நின்ற

மலை யொடுங் கொணர வல்லான்

அலங்கலந் தடந்தோ ளண்ண

லனுமனே யாதல் வேண்டும்

கலங்கலி லுலகுக் கெல்லாங்

காரணங் கண்ட வாற்றால்.

இலங்கையின் நின்று, மேரு

பிற்பட, இமைப்பில் பாய்ந்து,

வலங்கிளர் மருந்து, நின்ற

மலையொடும் கொணர வல்லான்

அலங்கலம் தடந்தோள் அண்ணல்

அனுமனே ஆதல் வேண்டும்—

கலங்கலில் உலகுக்கு எல்லாம்

காரணம் கண்ட ஆற்றால்.

பொ :- (நாம் நூல்களாற்) கண்ட நெறியால் (பார்க்கும்போது) இலங்கையினின்றும் மேருமலையும் பிற்பட இமைப்பொழுதில் பாய்ந்துசென்று, வலிமை விளங்கும் மருந்தினை அது நின்ற மலையோடும் கொணர வல்லவனாகிய, மாலையணிந்த அழகிய பெரிய தோளினையுடைய பெருமைமிக்க அனுமனே உலகுக்கு எல்லாம் கலங்குதல் இல்லாத காரணப்பொருளாகிய கடவுள் ஆதல் வேண்டும்.

கு :- கலங்கலில் காரணம் என்க. காரணம் ஆதல் வேண்டும் என இயையும். கண்டவாறு என்றது, நூல்களால் அறிந்த நெறியினை. இத்தகைய ஆற்றல் உலக காரணனுக்கல்லது இல்லை என்பதை நூல்களால் உணர்ந்தவனாகலின், கண்டவற்றால், இலங்கையினின்றும் மேரு பிற்பட இமைப்பிற் பாய்ந்து மருந்துநின்ற மலையோடும் கொணர வல்லானாகிய அனுமனே உலகுக்கெல்லாம் கலங்கலில் காரணம் ஆதல் வேண்டும் என ஆகம அளவைகொண்டு நிறுவியவாறு. காரணம் என்றது, காரணமாக உள்ள கடவுளை. ஐயமின்றித் தெளிந்த காரணப்பொருள் என்பான் 'கலங்கல் இல காரணம்' என்றான். இராமனும் அனுமன் சொல்லைக் கேட்டவுடன், "மாணியாம்படிவ மன்று மற்றிவன் வடிவமைந்த ஆணியில் வலகுக்கெல்லாம் என்னலாம்" (கிட்கிந்தா—அனுமப—21) என முன்னர் வியந்து கூறியுள்ளதும் நினைக. இறந்தவரை யெழுப்புகின்ற வலிமை விளங்குகின்ற மருந்து என்பான், வலங்கிளர் மருந்து என்றான்.

(3)

8976. நீரினைக் கடக்க வாங்கி

யிலங்கையாய் நின்ற குன்றைப்

பாரினிற் கிழிய வீசி

னாருளர் பிழைக்கற் பாலார்

போரினிப் பொருவ தெங்கே

போயின வனுமன் பொன்மா

மேருவைக் கொணர்ந்திவ் ஓர்மே

விடுமெனின் விலக்க லாமோ.

“நீரினைக் கடக்க வாங்கி,

இலங்கையாய் நின்ற குன்றைப்

பாரினில் கிழிய வீசின்,

ஆர் உளர், பிழைக்கற் பாலார்?

போரினிப் பொருவது எங்கே?

போயின அனுமன் பொன்மா

மேருவைக் கொணர்ந்து, இவ்ஊர்மேல்

இடும்எனின், விலக்கல் ஆமோ?

பொ :- இலங்கை நகராக நின்றதுள்ள குன்றினை, அதைச் சூழ்ந்துள்ள கடல்நீரினைக் கடக்குமாறு பறித்து எடுத்துப் பூமியின்மேல் கிழியுமாறு எறிவானாயின், உயிர்பிழைத்தற்குரியோர் இங்கு யார் உளர்? (இதையும் செய்யவல்லன் அனுமன் என்றபடி) இனிப் போர் செய்வது எங்கே? மருத்துமலையை வைத்துவிட்டுவரப் போயுள்ள அனுமன், பொன்மயமான மேருமலையைக் கொணர்ந்து இந்த ஊர் மேல் போடுவானாயின் அதைத் தடுக்க இயலுமோ?

கு :- மருத்துமலையைப் பெயர்த்துத் தெடுத்துவந்த அனுமனுக்கு இலங்கை நகரம் கட்டப்பட்டுள்ள திரிகூடமலையைப் பறித்துத் தரைமேல் எறிவதும், மேருமலையைக் கொணர்ந்து இலங்கைமேல் வீசுவதும் எளிய செயல்களே என்பதும், அங்ஙனம் அனுமன் செய்வானாயின், யாரும் உய்யார்; அவனை விலக்குவாரும் இலர் என அனுமனது ஆற்றலைப் புகழ்ந்து கூறியவாறு. (4)

8977. முறைகெட வேண்டின் முன்பு

நினைந்ததே முடிப்பன் முன்பின்

குறையிலை குணங்கட் கென்னோ

கோதிலா வேதங் கூறும்

இறைவர்கண் மூவ ரென்ப

தெண்ணிலா டெண்ண மேதான்

அறைகழ லனும னோடு

நால்வரே முதல்வ ரம்மா.

முறைகெட வேண்டின் முன்பு

நினைந்ததே முடிப்பன் முன்பின்

குறைஇலை குணங்கட்கு; என்னோ

கோதுஇலா வேதம் கூறும்

இறைவர்கள் மூவர் என்பது?

எண்இலார் எண்ணமே தான்;

அறைகழல் அனும னோடும்

நால்வரே முதல்வர் அம்மா.

பொ :- அனுமன் முறைகெடச் செய்ய விரும்பினால் முன்பு நாம் நினைந்ததையே தன் வன்மை மிகுதியால் செய்து முடித்து விடுவான்; ஆனால், குணங்களுக்கு அவன்பால் குறையில்லை, (குணங்களால் நிறைந்தவன் ஆதலால் முறைகெட்ட செயலை செய்ய மாட்டான்) குற்றமற்ற வேதங்கள் சொல்லும் கடவுளார்கள் மூவரே என்பது, சிந்தனையில்லாதவர்களின் சிறப்பில்லாத எண்ணமே ஆம்; ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய அனுமனோடு முதற்கடவுளர் நால்வரே ஆவர்.

கு :- முன்பு நினைந்தது என்றது, மேலைச் செய்யுளில் மாலிய வான் நினைந்த செயல்களை. முறைகெடச் செய்ய அனுமான் விரும்பான்; விரும்பினால் தன் வலிமையினால் செய்து முடிக்கத் தக்கவன் என்றபடி. முன்பின் முடிப்பன் என்க. முன்பு—வலிமை. எண்—சிந்தனை; அறிவுமாம். எண்ணுடையோர் அனுமனையும் சேர்த்து உலக முதல்வர் நால்வர் எனவே கூறுவர் என்றவாறு. நால்வரே என்புழி ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது. “தேவரு முனிவரு முணருந் தேவர்கள் மூவரினால்வரா முனிவந் தெய்தினான்” (அயோத்தி-மந்திரப்—4) என வசிபட்டனைக் குறிப்பிட்டதும் இங்கு நினைத்ததும். குணங்களின் நிறைவினால் மும்மூர்த்தியரோடு ஒப்பாதற்குரியவன் அனுமன் என்றவாறு. (5)

8978. இறந்தவ ரிறந்து தீர
வினியொரு பிறவி வந்து
பிறந்தன மாகி யுள்ளே
முய்ந்தனம் பிழைக்கும் பெற்றி
மறந்தன மெனினு மின்னஞ்
சனகியை மரபி னீந்தவ்
வறந்தரு சிந்தை யோரை
யடைக்கலம் புகுது மைய.
‘இறந்தனர் இறந்து தீர;
இனிஒரு பிறவி வந்து
பிறந்தனர் ஆகி உள்ளேம்;
உய்ந்தனம்; பிழைக்கும் பெற்றி
மறந்தனம்; எனினும், இன்னம்
சனகியை மரபின் ஈந்து, அவ்
அறம்தரு சிந்தையோரை
அடைக்கலம் புகுதும் ஐய!

பொ :— (பகைவரால்) இறந்தவர் இறந்துதீர, இறவாது உள்ள நாம், புதியதொரு பிறவியில் வந்து பிறந்தனம்போன்று உய்ந்திருக்கின்றோம். உயிர்பிழைத்து வாழும் தன்மையை இதுவரையில் மறந்திருந்தோம்; என்றாலும், இனியேனும் ஐயனே! சீதையை முறைப்படி கொடுத்துவிட்டு, அந்த தரும் நெறி செல்லும் சிந்தையராகிய இராம இலக்குவரை அடைக்கலம் புகுவோமாக.

கு :—ஆற்றல் மிக்க அனுமனாலும் இராமஇலக்குவராலும் இறவாதிருந்தது புதியதொரு பிறவியெடுத்தாற்போன்ற அருமையது என்பான், 'உள்ளேம், இனியொரு பிறவிவந்து பிறந்தனமாகி உய்ந்தனம்' என்றான். ஆகி என்புழி ஆக்கம் உவமப் பொருளது, 'ஆள்வாரிலி மாடாவேனா' (திருவாசகம்—382) என்புழிப்போல. இறந்தவர் இறந்துதீர உள்ளேம் இனி ஒரு பிறவி வந்து பிறந்தனமாகி உய்ந்தனம் என இயையும். நாம் யாவரும் இறவாது உய்யும் நெறி இராமனைச் சரணடைவதேயாகும்; அதனை முன்னமே செய்திருத்தல் வேண்டும் என்பான். 'பிழைக்கும் பெற்றி மறந்தனம் எனினும்' என்றான். இனியும் அதைச் செய்யலாம் என்பான், 'ஐய! அடைக்கலம் புகுதும்' என்றான். இவ்வளவு துன்பங்களை அவர்க்குச் செய்த பின்னும் சீதையைக் கொடுத்துவிட்டு அடைக்கலம் புகுந்தால் ஏற்றுக் கொள்ளும் அருளாளர்கள் அவர்கள், என்பான் 'அவ்அறந்தரு சிந்தையோரை' என்றான். (6)

8979. மறிகடல் குடித்து வாளை

மண்ணெடும் பறிக்க வல்ல

எறிபடை யரக்க ரெல்லா

மிறந்தன ரிலங்கை யூரும்

சிறுவனு நீயு மல்லா

லாருள ரொருவர் தீர்ந்தார்

வெறிதுநம் வீர மென்றான்

மாலிமேல் வினைவ தோர்வான்.

‘மறிகடல் குடித்து, வாளை

மண்ணெடும் பறிக்க வல்ல

எறிபடை அரக்கர் எல்லாம்

இறந்தனர்; இலங்கை ஊரும்,

சிறுவனும் நீயும் அல்லால்

ஆர்உளர் ஒருவர்? தீர்ந்தார்;

வெறிதுநம் வீரம் என்றான்,

மாலி,மேல் வினைவது ஓர்வான்.

பொ :- அலைவீசும் கடல் நீரையெல்லாம் குடித்துவிட்டு வானுலகத்தை மண்ணுலகத்தோடும் சேர்த்துப் பெயர்த்தெடுக்கவல்ல, எறிதற்கு உரிய ஆயுதங்களையுடைய அரக்கர்கள் எல்லாம் இறந்து பட்டனர்; இலங்கை என்கின்ற இந்த ஊரும் நின் சிறுவனாகிய இந்திரசித்தும் நீயும் அல்லாமல் வேறு ஒருவர் யார் உளர்? எல்லாம் இறந்தனர்; நம் வீரம் எல்லாம் பயனற்றதாயிற்று என்று, மேல் வினையத்தக்க செயலிது என உய்த்துணர்ந்த மாலியவான் கூறினான்.

கு :- பறிக்கவல்ல அரக்கர், எறிபடையுடைய அரக்கர் என்க. சிறுவன் என்றது மகன் என்னும் பொருளில் வந்தது. சிறப்பு நோக்கிச் சிறுவனும் நீயுமல்லால் ஆருளர் என்றான். தீர்த்தார் என்றது, முடிந்தனர் என்றவாறு. மேல் வினாவது ஓர்வானாகிய மாலி நம்வீரம் வெறிது என்றான் என இயையும். வெருவிது என்பது வெறிது என மருவியது. கடல் குடித்து வாளை மண்ணோடும் பறிக்கவல்ல அரக்கர் என்றது, கும்பகருணன் முதலியோரை நினைந்து கூறிய உயர்வு நவீற்சியாகும்.

(7)

8980. வாலியை வாளி யொன்றால்

வானிடை வைத்து வாரி

வேலையை வென்று கும்ப

கருணனை வீட்டி னானை

ஆலியின் மொக்கு ளன்ன

வரக்கரோ வமரின் வெல்வார்

சூலியைப் பொருப்பி னோடுந்

தூக்கிய விசயத் தோளாய்.

‘வாலியை வாளி ஒன்றால்

வானிடை வைத்து வாரி

வேலையை வென்று, கும்ப

கருணனை வீட்டி னானை,

ஆலியின் மொக்குள் அன்ன

அரக்கரோ, அமரின் வெல்வார்?—

சூலியைப் பொருப்பினோடும்

தூக்கிய விசயத் தோளாய்!

பொ :- துலப்படையையுடைய சிவனைக் கயிலையினோடும் தூக்கிய வெற்றி பொருந்திய தோள்களையுடையவனே ! வாலியை அம்பு ஒன்றினால் கொன்று விண்ணுலகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு, நீர் நிறைந்த கடலைச் சேது கட்டி வென்று, கும்பகருணனைக் கொன்ற

வனாகிய இராமனை, மழைத்துளியால் நீரில் தோன்றும் மொக்குளைப் போன்று விரைந்து அறியத்தக்க அரக்கரோ வெல்லவல்லார்?

கு :. தயிலையைத் தூக்கிய தோள்வலி நினைந்து செருக்குகின்றவன் இராவணன் ஆதலின் அவன் தோள் சிறப்பையே நினைப்பித்து அத்தகைய தோளினைக் காட்டி வாலினையுடைய வாலியையும் நினைப்பித்து அவ் வாலியை வென்றதோடு கடலில் சேதுகட்டி வந்து பெருவலிபடைத்த கும்பகருணனையும் வென்ற இராமனது வீரத்தைச் சிறப்பித்தவாறு. நீடு நிலையாமைக்கு நீர்க்குமிழியை எடுத்துக்காட்டுதல் மரபு. “கொப்புளே போலத் தோன்றி யதனுளே யழியக் கண்டும்” (தேவாரம்-4-79-2) என்றது காண்க. வானிடை வைத்து என்றது விண்ணுலகத்திற்கு அனுப்பி என்றவாறு. கொன்று என்பதே கருத்து. வாரி-நீர். ஆலி-மழைத்துளி. வேலை-கடல். வேலையை வென்று என்றது; கடலின் ஆழத்தைக்கண்டு அஞ்சியிராது அப்பெருங்கடல்மேல் அணைகட்டிக் கடந்ததையுணர்த்தியவாறு. அரக்கர்களில் கும்பகருணனே யாராலும் வெல்ல வியலாத வலிமை மிக்கவன் ஆதலின், அவனை வீட்டியதையே சிறப்பாக இங்கு மாலியவான் குறிப்பிட்டான். “என்னை வென்றுளரெனிலிலங்கை காவல! உன்னை வென்று உயருதல் உண்மை” (கும்பகருணன்-வதைப்-97) எனக் கும்பகருணனே இராவணனை நோக்கிக் கூறியது இங்கு நினைத்ததும். இராமன் வலிமையை நோக்கும் போது அரக்கரின் வலிமை மிகமெல்லியதாகிய நீர்க்குமிழி போன்றது என இழித்துக் கூறியவாறு. ஆலி-என்றது துலப்படையினை யுடைய சிவனை. (8)

மாலியவான் சொல்லியது கேட்டு இராவணன் சினத்தல்.

8981. என்றுமா லியவான் கூறப்

பிறையெயிற் றெழிலி நாப்பண்

மின்றெரிந் தென்ன நக்கு

வெருவர வுரப்பிப் பேழ்வாய்

ஒன்றினொன் றசனி யென்ன

வுருத்துநீ யுரைத்த மாற்றம்

நன்றுநன் றென்று சீறி

யுரைத்தன னடத்தை யோரான்.

என்று மாலியவான் கூற;

பிறையெயிற்று எழிலி நாப்பண்

மின்தெரிந் தென்ன நக்கு,

வெருவர உரப்பி, பேழ்வாய்

ஒன்றின்ஒன்று அசனி என்ன
உருத்து, நீ, உரைத்த மாற்றம்
நன்று,நன்று!' என்று சீறி,
உரைத்தான், நலத்தை ஓரான்.

பொ :- என்று மாலியவான் சொல்ல, பிறைச்சந்திரனாகிய எயிற்றிணையுடைய மேகத்தின் நடுவிலே மின்னல் தோன்றினாற் போலப் பற்கள் தோன்றச் சிரித்துக் கண்டோர்க்கு அச்சம் வருமாறு அதட்டிப் பிளந்த வாய்களால் ஒன்றினும் ஒன்று அதிகமாக இடிபோலப் பேரொலி தோன்ற அச்சுறுத்தி, நீ சொன்ன சொல் நல்லது, நல்லது' என்று, நன்மையை ஆராயாதவனாகிய இராவணன் வெகுண்டு கூறினான்.

கு :- கோரப்பல்லும் கரிய நிறமும் உடைய இராவணன் உடம்பிற்கு உவமையாகப் பிறையெயிற்று எழிலி கூறப்பட்டது பொருத்தமிக்கதாகும். பிறையாகிய எயிறு என உருவகம் ஆக்குக. இனி எழிலி நாப்பண் மின்தெரிந்தென்ன பிறையெயிற்று நக்கு என்று இயைத்துக் கூறலும் ஆம். இச் செய்யுள் பல சுவடிகளில் இல்லை. 'கட்டுரை யதனைக் கேளா' எனத் தொடங்கும் அடுத்த செய்யுளை நோக்கும்போது இச் செய்யுள் இடைக் செருகலே என்பது தெளிவாதல் காணலாம்.

(9)

இராவணனது வீரமொழி

8982. கட்டுரை யதனைக் கேளாக்
கண்எரி கதுவ நோக்கிப்
பட்டனர் அரக்கர் என்னிற்
படைக்கலம் படைத்த வெல்லாம்
கெட்டன வெண்ணில் வாட்கை
கெடாதெனில் கிளிய னானை
விட்டிட வெண்ணி யோயான்
பிடித்தது வேட்கை வீய.

கட்டுரை அதனைக் கேளா,
கண்எரி கதுவ நோக்கி,
பட்டனர் அரக்கர் என்னில்,
படைக்கலம் படைத்த எல்லாம்

கெட்டன என்னில் வாட்கை
கெடாது எனில், கிளி அனாளை
விட்டிட எண்ணி யோயான்
பிடித்தது, வேட்கை வீய ?

பொ:- மாலியவான் கூறிய உறுதிமொழியைக் கேட்டுத் தன் கண்களில் தோன்றிய, தீப்பொறி அம் மாலியவாளைப் பற்று மாறு வெகுண்டு பார்த்து அரக்கர்கள் எல்லாம் இறந்து பட்டனர், என்றாலும், நாம் படைத்தபடைக்கலங்கள் எல்லாம் கெட்டுப் பயனற்றன என்றாலும், வானோந்திய என்கை கெடாது இருக்கின்றது என்றால், கிளிபோன்ற சொற்களையுடைய சீதையை என் வேட்கை அழிய (விட்டிடுவேனோ ?) விட்டிட எண்ணியோ யான் பிடித்தது ? (அன்று)

கு:- 'வாட்கை கெடாதெனில் விடுவனோ' என ஒருசொல் வருவிக்க. அரக்கர் பட்டாலும் படைக்கலம் எல்லாம் கெட்டாலும் வாழ்க்கை கெடாதெனில் கிளியனாளை விடுவேனோ ? விட்டிட வெண்ணியோ யான் பிடித்தது ? அன்று ; என்றபடி. எல்லாம் அழிந்தாலும் என் வாழ்க்கை யுள்ளவரையில் போராடியே நிற்பேன் என்றபடி. "என்னையே நோக்கியான் இந்நெடும்பகை தேடிக்கொண்டேன்" (இந்திரசித்து வதைப்—8) எனவும், "சீதையை விடுவதுண்டோ இருபது தோளுண்டாக" (9) எனவும் பின்னர் இராவணன் கூறுவதும் இங்கு நினைத்ததும். (10)

8983. மைந்தனென் மற்றை யோரெ
னஞ்சினீர் வாழ்க்கை வேட்டிர்
உய்ந்தனார் போவீர் நாளை
ஊழிவெந் தீயி னோங்கிச்
சிந்தனை மனித்த ரோடக்
குரங்கினைத் தீர்ப்பெ னென்றான்
வெந்திற லரக்கர் வேந்தன்
மகனிவை விளம்ப லுற்றான்.

‘மைந்தன்என்? மற்றை யோர்என்?
அஞ்சினிர் வாழ்க்கை வேட்டிர் !
உயந்துநீர் போவீர்; நாளை
ஊழிவெந் தீயின் ஓங்கி,

சிந்தனை மனித்த ரோடுஅக்
 குரங்கினைத் தீர்ப்பேன்' என்றான்,
 வெந்திறல் அரக்கர் வேந்தன்;
 மகன்இவை விளம்ப லுற்றான்.

பொ :- 'என் மகன்தான் என்ன? மற்றையவர்கள் தாம் என்ன? இவ்வாறு அச்சங்கொண்டிராய் உயிர் வாழ்க்கையை விரும்பினீர்கள் எல்லாம் உயிர் உய்ந்து போய்விடுங்கள்; நாளைக்கு ஊழிக் காலத்துத் தோன்றும் கொடிய வடவைத் தீப்போலப் பொங்கி, அந்தக் குரங்குச் சேனையைச் சிந்தனைமிக்க மனிதரோடு அழிப்பேன்' என்று கொடிய திறமையுடைய அரக்கர் வேந்தனாகிய இராவணன் கூறினான்; (அது கேட்ட அவன்) மகன் இந்திரசித்து இவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

கு :- மகன் விளம்பியவை வரும் மூன்று செய்யுட்களில் காணலாம். 'மகன் என்ற உறவோ, படைஞர் என்ற தகுதியோ நோக்கி இங்கு யாரும் இருத்தல் வேண்டா. மரணத்திற்கு அஞ்சி உயிர் வாழ விரும்புவோரெல்லாம் இன்றே சென்று விடுங்கள்' என்றவாறு. 'யான் ஒருவனே அந்த மனிதரையும் குரங்குகளையும் அழிக்க வல்லேன்' என்பது இராவணன் வீர வார்த்தை. மனித்தரோடு என்புழி 'ஓடு' உயர்பின் வழித்தாயது. சிந்தனை மனித்தர் என்றது, இராம இலக்குவரின் சூழ்ச்சித் திறனை நினைந்து கூறியது. (11)

இந்திரசித்து கூறுகிறான்

8984. உளதுநா னுணர்த்தற் பால
 துணர்ந்தனை கோட லுண்டேல்
 தளமலர்க் கழுவன் றந்த
 படைக்கலந் தழலிற் சார்த்தி
 அளவில தமைய விட்ட
 திராமனை நீக்கி யன்றால்
 விளைவில தனையன் மேனி
 தீண்டில மீண்ட தம்மா.

உளதுநான் உணர்த்தற் பாலது,
 உணர்ந்தனை கோடல் உண்டேல்;
 தளமலர்க் கிழுவன் தந்த
 படைக்கலம் தழலின் சார்த்தி

அளவுஇலது அமைய விட்டது
 இராமனை நீக்கி அன்றால்
 விளைவுஇலது அணையன் மேனி
 தீண்டில மீண்டது அம்மா !

பொ :- (யான் சொல்வதை) உணர்ந்து கொள்ளும் எண்ணம்
 கினக்கு இருக்குமாயின், நான் சொல்லத் தகுவது உளது; (என்னை
 எனின், இதழ்களையுடைய தாமரைத் தவிரில் இருக்கும் பிரமன்
 கொடுத்த பிரமாத்திரத்தைத் தீப ஒளியால் ஆராதனை செய்து அள
 வில்லாத ஆற்றலுடையதாய்த் தன் தொழிலில் அமையுமாறு விட்
 டது இராமனை நீக்கியன்று; (இராமனையும் கொல்லவேண்டும்
 என்றே விடுத்தேன்;) அங்ஙனம் விட்டிருந்தும், பயன் இல்லதாய்
 அந்த இராமனது மேனியைத் தீண்டாததாய் மீண்டது.

கு :- சிறியவன் சொல்வதிலும் கருத்திருக்கலாம் எனக் கேட்
 டுணரும் எண்ணம் கினக்கு இருக்குமாயின், யான் சொல்லத் தகுவது
 உளது என்பது இந்திரசித்தின் அடக்க உரையாகும். சினமிக்குள்ள
 இராவணனைத் தன்பால் திருப்ப இந்திரசித்து இங்ஙனம் கூறினான்.
 ‘தழலிற்சார்த்தி’ என்றது தீபாராதனை செய்து வழிபட்டதையுணர்த்
 தியவாறு. ‘இராமனோடு யாவரையும் அழிக்கவேண்டும் என்றே
 பிரமாத்திரத்தை விட்டேன். ஆனால், அந்தக் கணை இராமனது
 மேனியைத் தீண்டுதலும் செய்யாது மீண்டது’ என்று கூறி இராம
 னது தெய்வ நிலையை விளக்கியவாறு. தெய்வக் கணைகளைப்
 பூசனை செய்வதற்காக இராமன் தனியிடத்தில் இருந்தான். ஆயினும்
 எங்கும் சென்று பற்றிக் கொல்லத்தக்க ஆற்றலுடைய பிரமாத்திரம்
 இராமனது மேனியைத் தீண்டாது விட்டது அவன்தன் தெய்வ
 நிலையை நினைந்தேயாம் என விளக்கியவாறு. (12)

8985. யானிட னல்லன் ஞெல்லை

வானவ னல்லன் மற்று

மேனியான் முனிவ னல்லன்

வீடணன் மெய்யிற் சொன்ன

யானென தெண்ண நீர்த்தா

ரெண்ணுறு மொருவ னென்றே

தேனுகு தெரியன் மன்னு

சேகறத் தெரிந்த தன்றே.

மானிடன் அல்லன்; தொல்லை
 வானவன் அல்லன்; மற்றும்
 மேனியான் முனிவன் அல்லன்;
 வீடணன் மெய்யின் சொன்ன
 யான்எனது எண்ணல் தீர்த்தார்
 எண்ணுறும் ஒருவன் என்றே
 தேன்உகு தெரியல் மன்னா!—
 சேகுஅறத் தெரிந்தது அன்றே.

பொ:- தேன் சிந்துகின்ற மாலையை யணிந்த அரசே ! பிரமாத்திரம் தீண்டா மேனியையுடைய இராமன், மானிடன் அல்லன்; முனிவன் அல்லன்; வீடணன் உண்மையாக ஆராய்ந்து சொன்ன-யான் எனது என்னும் செருக்கினை நினையாமல் நீங்கியுள்ள ஞானிகள் என்றும் எண்ணுதற்கு உரிய ஒப்பற்ற கடவுள் என்றே ஐயமறத் தெளிவாயிற்று.

கு :- மற்று மேனியான் என்றது, பிரமன்களை தீண்டலாகாத மேனியையுடைய இராமன் என்றவாறு. வடிவு நோக்கி மானிடனாகவோ, வேடம் நோக்கி முனிவனாகவோ, ஆற்றல் நோக்கி தேவரில் ஒருவனாகவோ எண்ணலாகாது என்பான், மானிடன் அல்லன்; வானவனல்லன்; முனிவனல்லன் என்றான். வீடணன் மெய்யிற் சொன்ன ஒருவன் எனத் தனித்தனி இயையும். 'முனைவரு மமரரு முழுதுணர்ந்தவர்களு முற்று மற்றும், நினைவருந்தகையர் நம் வினையினால் மனிதராய் எளிது கின்றார்.' (இராவணன் மந்திரப்-85) என வீடணன் முன்கூறியதையே இந்திரசித்து இங்கு நினைவு கூர்ந்து 'வீடணன் மெய்யிற் சொன்ன ஒருவன்' என்றான் யான் எனது எண்ணல் தீர்த்தார் என்றது யான் எனது என்கின்ற அகப்பற்றினையும் புறப்பற்றினையும் நினையாது இறைவனையே நினைத்து வாழும் ஞானியரை. எண்ணுறும் ஒருவன் என்றே கேடு அறத்தெரிந்தது என்க. இருவகைப்பற்றும் அற்றதுறவிகள் இடைவிடாது எண்ணுதற்குரிய கடவுளே இராமன் என்பது பிரமாத்திரத்தினால் தீண்டப்படாமை யால் ஐயமறத் தெளிவாயிற்று என்றவாறு. சேகு-ஐயம். வீடணனுக்கு மந்திரப் படலத்தில் ஏற்பட்ட தெளிவு, இந்திரசித்துக்குப் பிரமாத்திரத்தின் செயல் கண்டபின் உண்டாயிற்று. (13)

8986. அணையது வேறு நிற்க

வன்னது பகர்த லாண்மை

வினையெனி னன்று நின்று

வீழ்ந்தவர் வீழ்க வீர

இணையனீ மூண்டி யான்போய்
 நிகும்பலை விரைவி னெய்தித்
 துனியறு வேள்வி வல்லைத்
 தொடங்கினான் முடியுந் துன்பம்.

‘அணையது வேறு நிற்க;
 அன்னது பகர்தல் ஆண்மை
 வினைஎனின் அன்று; நின்று
 வீழ்ந்தவர் வீழ்க! வீர!
 இணையல்நீ; மூண்டு யான்போய்
 நிகும்பலை விரைவின் எய்தி,
 துனிஅறு வேள்வி வல்லை
 இயற்றினால் முடியும் துன்பம்.

பொ :- அந்த நிலைமை வேறு; அது நிற்க. அதை இப் போது சொல்வது ஆண்மை வினையோ என்றால், அன்று; போரில் எதிர்த்து நின்று வீழ்ந்தவர்கள் வீழ்ந்தும்; வீர! அதுபற்றி நீ வருந் தாதே! யான் முனைந்து சென்று நிகும்பலை என்ற கோயிலை விரை வில் அடைந்து துன்பம் அறுதற்குக் காரணமான வேள்வியை விரைந்து தொடங்கினால், நின் துன்பம் முடியும்.

கு :- அணையது வேறு என்றது அந்தக் கடவுள் தன்மை யெல் லாம் நினைப்பதற்குரிய காலம் இதுவன்று என்னும் கருத்தினது. நின்று-எதிர்த்து நின்று. பகைவர் படையில் வீழ்ந்தவர் எழுந்தாற் போல நம் படையில் வீழ்ந்தவர் எழுதற்குரிய மருந்து இன்மையால் வீழ்ந்தவர் வீழ்ந்தவராகவே கழியட்டும் என்றவாறு. நிகும்பலை என்பது ஒரு கோயில். அக் கோயிலில் இருந்து வேள்வி செய்தால் வலிமை பெருகிப் பகைவரை அழிக்க இயலும் என்பது அரக்கரின் நம்பிக்கை. துனி-துன்பம். துனியறுதற்குக் காரணமான வேள்வி என்க. வல்லை-விரைவாக. இராமனது கடவுட்டன்மையை இந்திர சித்து விளக்கியபோது இராவணனது குறிப்பறிந்து அஞ்சி ‘அன் னது பகர்தல் ஆண்மை வினையெனின் அன்று’ என்று கூற லானான்.

(14)

இராவணன் உடன்பட்டு நிகும்பலை வேள்வியை
 இடையூறு இன்றி முடிக்கும் உபாயம் யாது? எனல்

8987. அன்னது நல்ல தேயா

லமைதியென் றரக்கன் சொன்னான்
 நன்மக னும்பி கூற
 நண்ணலார் கண்டு நண்ணி

முன்னிய வேள்வி முற்று
வகைசெரு முயல்வ ரென்றான்
என்னவ ரெய்தா வண்ண
மியற்றலா முறுதி யென்றான்.

‘அன்னது நல்ல தேயால்;
அமைதி’ என்று அரக்கன் சொன்னான்,
நல்மகன், ‘உம்பி கூற,
நண்ணலார் கண்டு நண்ணி,
முன்னிய வேள்வி முற்று
வகைசெரு முயல்வர்’ என்றான்;
‘என், அவர் எய்தா வண்ணம்
இயற்றலாம் உறுதி?’ என்றான்.

பொ :- ‘(நீ சொல்லுகின்ற) அது நல்லதே; நிகும்பலையில்
வேள்வி அமைத்துச் செய்க’ என்று இராவணன் கூறினான்; அது
கேட்ட அவனது நல்ல மகனாகிய இந்திரசித்து, ‘உன் தம்பி வீடணன்
இந்த மந்தணத்தைச் சொல்லப் பகைவர் அவ்விடத்தைக் கண்டு
நெருங்கி, நாம் கருதிய வேள்வி முற்றுப் பெறுதபடி போர்செய்ய
முயல்வார்களே என்று கூறினான்; ‘அவ்வாறு அப் பகைவர் எய்தாத
படி செய்யத்தக்க உபாயம் என்ன’ என்று இராவணன் வினவினான்.

கு :- இராவணன் கருத்தறிந்து நடக்கும் இயல்பு நினைந்து, இந்
திரசித்தினை ‘நன்மகன்’ என்றான். நன்மகன், என்றான் என இயை
யும். நண்ணலார் நண்ணி என்ற முரண்தொடை காண்க. நண்ண
லார்-பகைவராகிய இராம இலக்குவர். முன்னுதல்-கருதுதல். ‘இயற்ற
லாம் உறுதி என்’ என இயையும். உறுதி என்றது உறுதிதரும்
உபாயத்தை. (15)

இந்திரசித்து உபாயம் கூறல்

8988. சானகி யுருவ மாகச்

சமைத்தவ டன்மை கண்ட

வானுய ரனுமன் முன்னே

வாளினாற் கொன்று மாற்றி

யானெடுஞ் சேனை யோடு

மயோத்திமே லெழுந்த னென்னப்

போனபின் புரிவ தொன்று

மறிகிலர் துயரம் பூண்பர்.

‘சானகி உருவ மாகச்

சமைத்து, அவன் தன்மை கண்ட

வான்உயர் அனுமன் முன்னே,

வாளினால் கொன்று மாற்றி,

யான்நெடுஞ் சேனை யோடும்

அயோத்திமேல் எழுந்தேன் என்னப்

போனபின், புரிவது ஒன்றும்

அறிகிலர், துயரம் பூண்பர்.

பொ :- சீதையின் உருவமாக மாயையினால் செய்துகொண்டு, அச் சீதையின் தன்மையை முன்னமே வந்து கண்டுள்ள, மிக்க உயர்வுள்ள அனுமனுக்கு முன்னே சென்று, அவனைக் கொன்று உயிரைப் போக்கிவிட்டு, ‘யான் நெடிய சேனையோடும் அயோத்தி மேல் இதோ எழுகின்றேன்’ என்று கூறி அத் திசை நோக்கி யான் போன பின்பு, அவர்கள் செய்வது ஒன்றும் அறிகிலராய்த் துன்பம் அடைவார்கள்.

கு :- சீதையை இலங்கைக்கு எடுத்துச் சென்றபின், அச் சீதையின் தன்மையை நேரில்கண்டு சென்றவன் அனுமனே ஆதலின், அவன் முன்னே இம் மாயை விளையாட்டைச் செய்வதே நல்லது என்று இந்திரசித்துத் துணிந்தான் என்பார், ‘அவன் தன்மை கண்ட வானுயர் அனுமன் முன்னே’ என்றார். அயோத்திமேல் எழுகின்றேன் என நிகழ்காலத்தால் கூறவேண்டியதை விரைவுபற்றி ‘எழுந்தேன்’ என இறந்தகாலத்தால் கூறினான். ‘அயோத்திமேல் புறப்பட்டுவிட்டேன்’ என்று அப் பக்கம் நோக்கிப் போனபின் பகைவர், செய்வது அறியாது கலங்கி வருந்துவர் என்றவாறு. (16)

8989. இத்தலைச் சீதை மாண்டாள்

பயனிவ ணில்கை யென்பார்

அத்தலைத் தம்பி மாருந்

தாயரு மடுத்து னோரும்

உத்தம நகரு னோரு

மொழிவரென் றுள்ளத் துள்ளிப்

பொத்திய துன்ப மூளச்

சேனையும் தாமும் போவார்.

“இத்தலைச் சீதை மாண்டாள்;
 பயன் இவண் இல்லை” என்பார்,
 அத்தலை, தம்பி மாறும்
 தாயரும் அடுத்து உளோரும்,
 உத்தம நகர் உளோரும்
 ஒழிவர் என்று உள்ளத்து உள்ளி,
 பொத்திய துன்பம் முளச்
 சேனையும் தாமும் போவார்.

பொ :- இவ்விடத்தில் சீதையோ மாண்டுபோனாள்; இனி இங்கு
 நின்று (போர் செய்வதில்) பயன் இல்லை; என்று கருதுகின்ற இராம
 இலக்குவர், ‘அவ்விடத்துத் தம்பிமாரும், அவர்களை அடுத்துள்ள
 சுற்றத்தோரும், சிறந்த அயோத்தி நகரத்தில் உள்ள மக்களும்
 (இந்திரசித்தினால்) உயிர் ஒழிந்து போவார்கள்’ என்று மனத்தில்
 நினைத்துக் கலந்த துன்பம் மேன்மேல் வளர்தலால், சேனையும் தாமும்
 அயோத்திக்குப் போய்விடுவார்கள்.

கு :- என்பார், வினைப்பெயர். என்பார், போவார் என இயை
 யும். இராம இலக்குவர் வானர சேனையோடு சேர்ந்து இலங்கையில்
 போர்செய்ய வந்தது சீதையின் பொருட்டேயாகலின், அவள் மாண்ட
 பின் ‘பயன் இவணில்லை’ என்று அவர் கருதுவர் என்பதும், தான்
 அயோத்திமேல் போர்க்குப் போவதாகப் போக்குக் காட்டினமையால்;
 தம்பிமாரும் தாயரும் முதலிய எல்லோரும் இந்திரசித்தினால் இறப்பர்
 என்று நினைந்து சேனையோடு விரைந்து அயோத்திக்குப் புறப்பட்டுச்
 சென்றுவிடுவர் என்பதும் இந்திரசித்தின் கற்பனையில் தோன்றிய
 கருத்துகளாகும். பொத்துதல்-கலத்தல். முளுதல்-பெருகுதல். (17)

8990. போகில ரென்ற போது
 மனுமனை யாண்டுப் போக்கி
 ஆகிய தறிந்தா லன்றி
 யருந்துய ராற்ற லாற்றார்
 ஏகிய கரும முற்றி
 யான வண் விரைவி னெய்தி
 வேகவெம் படையிற் கொன்று
 தருகுவென் வென்றி யென்றான்.

‘போகிலர் என்ற போதும்,
 அனுமனை ஆண்டுப் போக்கி,
 ஆகியது அறிந்தால் அன்றி,
 அருந்துயர் ஆற்றல் ஆற்றார்;
 ஏகிய கருமம் முற்றி,
 யான் அவண் விரைவின் எய்தி,
 வேகவெம் படையின் கொன்று,
 தருகுவென் வென்றி’ என்றான்.

பொ:- ‘அயோத்திக்கு அவர்கள் போகவில்லையாயினும் அனுமனையேனும் அங்கே அனுப்பி, அங்கு நிகழ்ந்ததை அறிந்தால் அல்லது, தாங்குதற்கரிய இத் துன்பத்தைத் தாங்கமாட்டார்கள்; அதற்குள் யான் சென்ற கருமத்தை முடித்துக்கொண்டு அவ்விடத்திற்கு விரைவாகச் சென்று வேகமுடைய கொடிய படைக்கலத்தால் அப் படைவரைக் கொன்று நினக்கு வெற்றியைத் தருவேன்’ என்று கூறினான்.

கு:- ஆகியது என்றது, அங்கு நிகழ்ந்ததை. ‘அயோத்திக்குச் சென்று இந்திரசித்து, பரதன் முதலியோரைக் கொன்றுவிடுவான்’ என்ற எண்ணத்தால் தோன்றிய துயரம் அவர்களால் தாங்குதற்கு அரியது ஆதலின், ‘அருந்துயர் ஆற்றல் ஆற்றார்’ என்றான். ஏகிய கருமம் என்றது, நிகும்பலைக்குச் சென்று யாகம் செய்தலை. ‘அவண்’ என்றது போர்க்களத்தைச் சுட்டிக் கூறியது. இந்திரசித்து மாயா சீதையைக் கொன்று, அயோத்திக்குச் சென்று அங்குள்ளாரையும் கொல்வேன் என்று கூறி அங்குப் போவதாகப் போக்குக் காட்டினால், இராம இலக்குவர், சீதை மாண்டபின் போர்செய்து பயன் இல்லை என விடுத்து, அயோத்தியிலுள்ளோரைக் காப்பாற்றச் சேனையோடு புறப்படுவர்; இல்லையேல், அனுமனை அனுப்பியேனும், அங்கு நிகழ்ந்ததை அறிந்துகொள்வர், அதற்குள் நிகும்பலையாகத்தை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று தன் யோசனையைக் கூறினான். அவ் விராம இலக்குவர் எண்ணத்தை வேறுபக்கம் திருப்பிவிட்டதனால் நம் யாகத்தைத் தடைசெய்யும் எண்ணமே அவர்க்கு எழுது என்ற படி.

(18)

மாயா சீதை அமைக்க இந்திரசித்து போதல்

8991. அன்னது புரித னன்றென்

றரக்கனு மமைய வஞ்சொற்

பொன்னுரு வமைக்கு மாய

மியற்றுவான் மைந்தன் போனான்

இன்னதித் தலைய தாக
விராமனுக் கிரவி செம்மல்
தொன்னக ரதனை வல்லைக்
கடிகெடச் சுடுது மென்றான்.

‘அன்னது புரிதல் நன்று என்று
அரக்கனும் அமைய, அம்சொல்
பொன்உரு அமைக்கும் மாயம்
இயற்றுவான் மைந்தன் போனான்;
இன்னது இத்தலையது ஆக,
இராமனுக்கு, இரவி செம்மல்,
‘தொல்நகர் அதனை வல்லக்
கடிகெடச் சுடுதும்’ என்றான்.

பொ :- ‘அந்தச் செயலைச் செய்தல் நல்லதே’ என்று இராவண
னும் உடன்பட, அவன் மைந்தனாகிய இந்திரசித்து, அழகிய சொல்
லையுடைய சீதையின் உருவத்தை அமைக்கும் மாயச்செயலைச் செய்வ
தற்குப் போனான்; இவ்விடத்து இது நிகழாநிற்க, அங்கு இராம
னுக்குச் சுக்கிரீவன் பழைமைமிக்க இலங்கை நகரை விரைவாக
அதன் சிறப்புக்கெடுமாறு சுடுவோம் என்று கூறினான்.

கு :- பொன்-திருமகள்; இங்குத் திருமகளின் அமிசமான சீதை
யைக் குறித்தது. இரவி செம்மல்-சூரியனுடைய மகனாகிய சுக்கி
ரீவன். இலங்கை நகரத்தின் பழமை புலப்படத் ‘தொன்னகரதனை’
என்றான். கடிகெட-சிறப்பு; விளக்கமும் ஆம். இராமன் உடன்பாடு
பெறும் எண்ணத்தால் சுக்கிரீவன் இங்ஙனம் தன் கருத்தைத் தெரி
வித்தான் எனக் கொள்க. (19)

சுக்கிரீவன், இலங்கையை எரியூட்ட
இராமன் இசைவு பெற்றுக் கோபுரத்தையுடைய
வானரங்கள் எல்லாம்கையில்கொள்ளி கொள்ளுதல்

8992. அத்தொழில் புரித னன்றென்
றண்ணலு மமைய வெண்ணித்
தத்தின னிலங்கை மூதூர்க்
கோபுரத் தும்பர் சார்ந்தான்

பத்துடை ஏழு சான்ற
 வானரப் பரவை பற்றிக்
 கைத்தலத் தோரோர் கொள்ளி
 யெடுத்ததெவ் வுலகுங் காண:

‘அத்தொழில் புரிதல் நன்று’ என்று
 அண்ணலும் அமைய, எண்ணி;
 தத்தினன், இலங்கை முதுரர்க்
 கோபுரத்து உம்பர்ச் சார்ந்தான்;
 பத்துடை ஏழு சான்ற
 வானரப் பரவை பற்றிக்
 கைத்தலத்து ஓர்ஓர் கொள்ளி
 எடுத்ததுஎவ் உலகும் காண.

பொ :- ‘அச் செயலைச் செய்தல் நல்லதே’ என்று பெருமைமிக்க
 இராமனும் சிந்தித்து உடன்பட, சுக்கிரீவன் தாவி, இலங்கையாகிய
 பழைய நகரின் கோபுரத்து உச்சியை அடைந்தான்; எழுபது
 வெள்ளம் என்று அமைந்த வானர சேனையாகிய கடல் அவனைப்
 பின்பற்றி (ஒவ்வொரு வானரமும்) எவ்வுலகமும் காணுமாறு ஒவ்
 வொரு கொள்ளியைக்கையில் எடுத்துக் கொண்டது.

கு :- எண்ணி அமைய என இயையும். தத்துதல்-தாவுதல்.
 பத்துடை ஏழு என்றது எழுபதினை. வானர சேனையின் அளவு
 எழுபது வெள்ளம் என்பது கம்பர் கருத்தாதல் முன்னம் அறிந்தது.
 வான்மீகி அறுபத்தேழு கோடி வானரப்படை என்கின்றார். ஒரு
 கோடியையே கம்பர் வெள்ளம் என்று பெயர்கொடுத்து அறுபத்
 தேழினை எழுபது என்ற முழு எண்ணுக்கிக் கூறினார்போலும். எவ்
 வுலகுங் காண எடுத்தது என இயையும். (20)

வானரங்கள் கொள்ளியை வீசுதல்

8993. எண்ணின கோடிப் பல்படை யாவும்
 மண்ணுறு காவற் நிண்மதில் வாயில்
 வெண்ணற் மேக மின்னினம் வீசி
 நண்ணின போலத் தொன்னகர் நண்ணி.
 எண்ணின கோடிப் பல்படை யாவும்,
 மண்ணுறு காவல் திண்மதில் வாயில்,
 வெண்ணிற மேகம் மின்இனம் வீசி
 நண்ணின போல, தொல்நகர் நண்ணி.

பொ :- எழுபது வெள்ளம் என்று கணக்கிடப்பட்ட கோடிக் கணக்கான பல வானர சேனைகள் யாவும் அழகு செய்யப்பெற்றதும் காவலையுடையதுமாகிய திண்மையான மதிலின் வாயில் வழியாக, வெண்மையான நிறத்தையுடைய மேகங்கள், மின்னினங்களை வீசிக் கொண்டு நெருங்கிய தோற்றம்போல — (கொள்ளிகளை வீசிக் கொண்டு) பழைமையான இலங்கை நகருக்குள் நுழைந்தது.

கு :- குளகம். நண்ணி என்ற எச்சம் வருஞ் செய்யுளில் கொள்ளி 'வீசின' என்ற வினையோடு முடியும். வெண்மையான வானரப்படை கையில் கொள்ளிகளை யேந்திக்கொண்டு இலங்கையில் புகுந்த தோற்றம், வெண்ணிறமேகம் மின்னினம் வீசிக்கொண்டு நண்ணினபோலக் காணப்பட்டது என்க. மண்ணுறுதல்-அலங்கரித்தல். மண்ணுறு மதில் என்க. செம்பிட்டுச் செய்த இஞ்சியாதலின் மண்ணினியன்ற மதில் எனப் பொருள் கூறல் பொருந்தாமை தெளிவு. வெண்ணிற மேகம் போன்றவை, வானரங்கள்; மின் இனம் போன்றவை, கொள்ளிகள். (21)

குரங்குகள் கொள்ளியை வீசுதல்

8994. ஆசைக டோறு மள்ளின கொள்ளி
மாசறு தாளை மார்க்கட வெள்ளம்
நாசமில் லுருக் குண்டென நள்ளின்
வீசின வானின் மின்விழ லன்ன.

ஆசைகள் தோறும் அள்ளின கொள்ளி
மாச-அறு தாளை மார்க்கட வெள்ளம்,
'நாசம் இவ்ஊருக்கு உண்டு' என, நள்ளின்
வீசின, வானின் மின்விழல் அன்ன.

பொ :- குற்றம் அற்ற சேனையாக அமைந்துள்ள வானர வெள்ளம் கொள்ளிகளைக் கையில் அள்ளிக் கொண்டனவாய்த் திசைகள் தோறும் வீசின;—(அக் கொள்ளிகள்) 'இவ் விலங்கைக்கு அழிவு உண்டு' என உணருமாறு நள்ளிரவில் வானத்திலுள்ள மீன்கள் விழுதல்போலத் தோன்றின.

கு :- மார்க்கட வெள்ளம், கொள்ளி அள்ளிவாய் வீசின; (அவை) இவ்ஊருக்கு நாசமுண்டென நள்ளின் வானின் மின் விழல் அன்ன வாயின என இயையும். ஆசை-திசை. மார்க்கடம்-குரங்கு. நள்ளிரவில் வானமீன்கள் உதிர்ந்தல் அழிவுக்கு முன்னறிவிப்பு; உற்பாதம் என்பர். இலங்கை நகர்க்கு அழிவு உண்டு என்பதை அங்குள்ளோர் யு—38

முன்னே உணருமாறு வான மின்கள் உதிர்தல் போன்றன, வான ரங்கள் வீசிய கொள்ளிகளின் தோற்றம்; என்றவாறு. அள்ளின வாய் வீசின என முற்றெச்சமாக்குக. 'வீசின' என்ற வினைப்பெயர் வானின் மின் விழல் அன்னவாயின என்ற ஆக்கவினைக் குறிப்பு வினைகொண்டு முடிந்தது.

(22)

கொள்ளிகள் மேன்மேல் செல்லுதல்

8995. வஞ்சனை மன்னன் வாழ மிலங்கைக்
குஞ்சர மன்னார் வீசிய கொள்ளி
அஞ்சன வண்ண னுழியி னேவும்
செஞ்சர மென்னச் சென்றன மென்மேல்.

வஞ்சனை மன்னன் வாழும் இலங்கை,
குஞ்சரம் அன்னார் வீசிய கொள்ளி,
அஞ்சன வண்ணன் ஆழியில் ஏவும்
செஞ்சரம் என்னச் சென்றன மென்மேல்.

பொ :- வஞ்சனை செய்த இராவணன் வாழ்கின்ற இலங்கை நகர்மேல் யானை போன்ற பெருவலிபடைத்த வானரர் வீசிய கொள்ளிகள், மைவண்ணான இராமன் சினந்து கடல்மிசை எய்த சிவந்த அங்கியங் கணைகளைப்போல மேலும் மேலும் தொடர்ந்து சென்றன.

கு :- வருணன்மேல் சினங்கொண்ட இராமன் கடலின்மேல் எய்த அங்கியங் கணைகள் மேலும் மேலும் தொடர்ந்து சென்று வீழ்ந்தன ஆகலின், வானரங்கள் மேலும் மேலும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வீசிக்கொண்டிருந்த கொள்ளிகளுக்கு உவமையாயின. மேலைச் செய்யுளில் மேலிருந்து கொள்ளிகள் இலங்கையில் வீழ்தற்கு உவமை கூறியவர், இச் செய்யுளில் அக் கொள்ளிகள் மேலும் மேலும் செல்லுதற்கு உவமை கூறியவாறு. இராமன் வீசிய அங்கியங் கணைபோல வானரங்கள் கொள்ளிகளை அடுத்தடுத்து வீசின என்றவாறு. சிதையை வஞ்சித்துக் கவர்ந்தமை நினைந்து இராவணனை வஞ்சனை மன்னன் என்றார். தான் வழிப்பட்டும் வாராது வஞ்சனையாக மறைந்திருந்த வருணன்வாழ்கின்ற கடலை இராமன் அங்கியங் கணையால் அழிக்கத் தொடங்கியதுபோல, வஞ்சனை செய்த இராவணன் மறைந்து வாழ்கின்ற இராவணன் நகரைக் கொள்ளிகொண்டு வானரங்கள் அழிக்கத் தொடங்கின என உவமையை விரித்துக் கொள்க.

(23)

இலங்கை எரிதல்

8997. கய்யக விஞ்சிக் காவல் கலங்கச்
செய்ய கொழுந்தீச் சென்று நெருங்க
ஐயன் நெடுங்கா ராழியை யம்பால்
எய்ய வெரிந்தா லொத்த திலங்கை.

கைஅகல் இஞ்சிக் காவல் கலங்க,
செய்ய கொழுந்தீ சென்று நெருங்க,
ஐயன் நெருங்கார் ஆழியை அம்பால்
எய்ய எரிந்தால் ஒத்தது, இலங்கை.

பொ :- இடம் அகன்ற மதிலாகிய காவல் கலங்குமாறு சிவந்த-
செழுமையான தீ சென்று நெருங்குவதால், இலங்கை நகர் (வேகின்ற
தோற்றம்) இராமன், நீண்ட கரியகடலை அம்பினால் எய்தபோது
அக் கடல் எரிந்தாற்போன்று தோன்றிற்று.

கு :- கொழுந்தீச் சென்று நெருங்கலால் இலங்கை, ஐயன்
ஆழியை அம்பால் எய்ய எரிந்தால் ஒத்தது என இயையும். மேற்
கூறிய உவமையை மேலும் விரித்தவாறு. மேல் வானரங்கள் வீசிய
கொள்ளிகளுக்கு, இராமன் கடல்மேல் வீசிய அங்கியங் கணையை
உவமைகூறியவர், இங்கும் அக் கணையால் அக் கடல் எரிந்தாற்போல
இலங்கை வானரங்களின் கொள்ளிகளால் எரிந்தது என்றவாறு. (24)

தீப்பற்றலால் பறவைகள் விண்ணில் எழுந்து பறத்தல்

8997. பரற்றுறு தொல்பழு வத்தெரி பற்ற
நிரற்றுறு பல்பற வைக்குல நீளம்
உரற்றின விண்ணி னொலித்தெழும் வண்ணம்
அரற்றி யெழுந்த தடங்க விலங்கை.

பரல்துறு தொல் பழுவத்து எரிபற்ற,
நிரல்துறு பல்பறவைக் குலம், நீளம்
உரற்றின, விண்ணின் ஒலித்து எழும்வண்ணம்
அரற்றி எழுந்தது, அடங்க இலங்கை.

பொ :- பறக்கற்கள் நெருங்கியுள்ள பழமையான காட்டில் எரி
பற்றிக்கொள்ள, (அதுகண்டு) வரிசையாக நெருங்கியிருந்த பல
பறவைக் கூட்டம், தம் கூட்டில் முன்பு அரற்றினவாய்ப் பின்பு

விண்ணில் அரற்றிக்கொண்டு எழுதல்போல, இலங்கை நகரத்துள்ள அரக்கர் கூட்டம் முழுவதும் வீட்டிலிருந்து அரற்றிக்கொண்டு வெளியே எழுந்தது.

கு :- பழுவம்-கூடு. காட்டில் மரங்களில் கூடு கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்த பறவைகள், அக் காட்டில் எரிபற்றியது அறிந்து தத்தம் கூட்டிலிருந்து முழங்கிக்கொண்டு பின்பு விண்ணில் அரற்றிக் கொண்டு பறந்தெழுதல் போல, இலங்கை நகரம் தீப்பற்றியெரிவது கண்ட அரக்கர் அரற்றிக்கொண்டு தத்தம் வீடுகளிலிருந்து வெளியே புறப்பட்டார்கள் என்றவாறு. நிரல்-வரிசை. நீளம்-கூடு. உரற்று தல்—முழங்குதல். ‘உருமுரறு கருவிய பெருமலை’ (மலைபடு—357). என்புழியும் இச் சொல் இப் பொருள் பட்டிருத்தல் காணலாம். இலங்கை இடவாகு பெயராய் இலங்கையரக்கரை உணர்த்தியது. எழும் வண்ணம்போல அரற்றி எழுந்தது என உவம உருபு விரிக்க. (25)

இராமன் அம்பினால் இலங்கை மதிற்கோபுரம் விழுதல்

8998. மூவுல கத்தவ ரும்முத லோரும்

மேவின விற்றொழில் வீர னிராமன்

தீவ மெனச்சில வாளி செலுத்தக்

கோவுர முற்றும் விழுந்தது குன்றின்.

மூவுல கத்தவ ரும்,முத லோரும்,

மேவின வில்தொழில் வீரன் இராமன்,

தீவம் எனச்சில வாளி செலுத்த,

கோவுரம் இற்று விழுந்தது, குன்றின்.

பொ :- முன்று உலகத்தில் உள்ளவரும் முதற் கடவுளரும் விரும்பத்தக்க வில்தொழில் வீரனாகிய இராமன், விளக்குப்போல சில அம்புகளைச் செலுத்தினானாக, இலங்கைக் கோபுரம் முழுவதும் குன்று போல இடிந்து விழுந்தது.

கு :- முதலோர் என்றது, மும்மூர்த்தியரை. மேவுதல்-விரும்பு தல். வானரங்கள் கொள்ளிக்கொண்டு வீசா நிற்கும்போது இராமனும் சில அம்புகளைச் செலுத்தினான்; அவ்வம்பினால் கோபுரங்கள் இடிந்து மலைபோல வீழ்ந்தன. தீபம், கோபுரம் என்பன எதுகை நோக்கி தீவம், கோவுரம் எனத் திரிந்தன. அம்பின் ஒளி புலப்படத் ‘தீவ மெனச் சில வாளி’ என்றார். கோபுரத்தின் பெருமை புலப்பட ‘குன்றின் இற்று விழுந்தது’ என்றார். (26)

அனுமன் மீண்டு வருதல்

8999. இத்தலை யின்ன நிகழ்ந்திடு மெல்லைக்
கைத்தலை யிற்கொடு காலி னெழுந்தான்
உய்த்த பெருங்கிரி மேருவி னுப்பால்
வைத்த நெடுந்தகை மாருதி வந்தான்.

இத்தலை, இன்ன நிகழ்ந்திடும் எல்லை,
கைத்தலை யில்கொடு காலின் எழுந்தான்,
உய்த்த பெருங்கிரி மேருவின் உப்பால்
வைத்த, நெடுந்தகை மாருதி வந்தான்.

பொ :- இலங்கையில் இவ்வாறு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கையில்,
தான் கொணர்ந்த பெரிய மருத்துமலையைக் கையில் எடுத்துக்
கொண்டு காற்றுப்போல விரைந்து எழுந்து மேருவின் அப்
பக்கத்தில் வைத்த, நெடிய தன்மையனாகிய, அனுமன் வந்தான்.

கு :- உய்த்த பெருங்கிரி கைத்தலையிற் கொடு என இயையும்.
எழுந்தான், முற்றெச்சம். உப்பால் என்றது அப் பக்கத்தை. நெடிய
வடிவோடு மருத்துமலையைக் கொண்டுபோய் வைத்த நிலையை
நினைந்து, அனுமனை 'நெடுந்தகை' எனச் சிறப்பித்தார். நெடுந்தகை
யாகிய மாருதி என இருபெயரோட்டாக்குக. (27)

அனுமன் ஆர்ப்பொலி கேட்டு இலங்கை நடுங்குதல்

9000. அறையர வக்கழன் மாருதி யார்த்தான்
உரையா வஞ்செவி யுற்றுள தவ்வூர்
சிறையா வக்கலு முன்கொடு சீறும்
இறையா வக்குல மொத்த திலங்கை.

அறைஅரவக் கழல் மாருதி ஆர்த்தான்,
உறைஅரவம் செவி உற்றுளது, அவ்ஊர்;
சிறைஅரவக் கலுமுன் கொடுசீறும்
இறைஅரவக் குலம் ஒத்தது, இலங்கை.

பொ :- ஒலிக்கின்ற ஒலியைக் கொண்ட வீரக்கழலை அணிந்த
அனுமன் ஆரவரித்தான்; அந்தச் செறிந்த ஒலி அவ் விலங்கையின்
செவியில் பட்டது; (அவ் வனுமன் ஆர்ப்பு ஒலியைச் செவியில் கேட்ட
தனால்) இலங்கை, சிறகுகளையுடைய கருடன் ஆரவாரம் கொண்டு
சீறப்பெற்ற தலைமையுடைய பாம்பின் கூட்டம் ஒத்தது.

கு :- உறை அரவம் என்றது, அழுத்தமான ஆரவாரத்தை. உறைதல்-செறிதல்; அழுந்துதல். அவ்வூர் செவியுற்றுள்ளது; எனவும் சிறைக் கலுழன் அரவங்கொடு சீறும் எனவும் இயையும். அனுமனது ஆரவாரத்தைக் கேட்டு நடுங்கும் இலங்கைக்கு உவமையாகக் கலுழனது அரவம்கேட்டு நடுங்கும் பாம்பின் கூட்டத்தைக் கூறுதலே பொருத்தமாதல் காண்க. சீறும் அரவக்குலம் என்புழிச் செய்யும் என்னும் பெயரச்சம் செயப்படு பொருட்பெயர் கொண்டது; 'உண்ணுஞ்சோறு' என்புழிப்போல. அனுமனது சிற்றத்தாலாகிய ஆரவாரம், சிறகுகளோடுகூடிய கலுழனது சிற்றத்தோடுகூடிய ஆரவாரம் போன்றது எனவும், அனுமனது ஆரவாரம் கேட்டு இலங்கையரக்கர் நடுங்குதல், கலுழன் ஆரவாரம் கேட்டுப் பாம்புக் கூட்டம் நடுங்குவது போன்றது எனவும், உவமையை விரித்துக் கொள்க. இறையரவம்-தலைமைத் தன்மையுடைய நாகங்கள் வஞ்சனையரக்கர்க்கு நஞ்சினையுடைய பாம்புக் கூட்டம், பொருந்திய உவமையாதல் காண்க. சிறிய திருவடி எனப்படும் அனுமனுக்குப் பெரிய திருவடியாகிய கலுழனை உவமை கூறிய பொருத்தம் நினைக்கத்தகும்.

(28)

மேலைவாயிலில் அனுமனை இந்திரசித்து நெருங்குதல்

9001. மேற்றிசை வாயிலை மேவிய வெங்கட்
காற்றின் மகன்றனை வந்து கலந்தான்
மாற்றலின் மாயம் வகுக்கும் வலத்தான்
கூற்றையும் வென்றுயர் வட்டனை கொண்டான்.

மேல்திசை வாயிலை மேவிய வெங்கண்
காற்றின் மகன்தனை வந்து கலந்தான்—
மாற்றல் இல்மாயம் வகுக்கும் வலத்தான்,
கூற்றையும் வென்றுயர் வட்டனை கொண்டான்.

பொ :- மாற்ற முடியாத மாயத்தைச் செய்யும் வலிமைபெற்றவனும், எமனையும் வென்று உயர்ந்த வெற்றி உலாவை மேற்கொண்டவனுமாகிய இந்திரசித்து, மேலைவாயிலை அடைந்த கொடிய கண்ணையுடைய அனுமனை வந்து நெருங்கினான்.

கு :- அனுமன் மேலைவாயிலை அடையும்போது இந்திரசித்தும் அங்கு வந்து சேர்ந்தான் என்றவாறு. காற்றின் மகன்-மாருதி என்னும் பொருளது. இந்திரசித்து செய்யும் மாயத்தை யாரும் மாற்ற இயலாது ஆதலின், 'மாற்றல் இல்மாயம் வகுக்கும் வலத்தான்' என அவனைப் புகழ்ந்தவாறு. உலகோர் அனைவரையும் வென்று உயிர்

கொள்ளும் கூற்றுவனையும் இந்திரசித்து வென்று அவ் வெற்றி புலப் பட உலா மேற்கொண்டான் என்பார், 'கூற்றையும் வென்றுப் பரவட்டினை கொண்டான்' என்றார். உம்மை உயர்வு சிறப்பு. வட்டினை-உலா. தன் வெற்றி தோன்ற இந்திரசித்து திரிந்த உலாவினை 'உயர்வட்டினை' எனச் சிறப்பித்தார். வட்டினை கொள்ளுதலாவது உலாவினை மேற்கொள்ளுதல். வட்டினை கொண்டான், கலந்தான் என இயையும். வலத்தான், கொண்டான் என்பன குறிப்பு வினைப் பெயரும் தெரிநிலை வினைப்பெயருமாய் ஒரு பொருள்மேல் பல பெயர்களால் அடுக்கி நின்றன. (29)

மாயா சீதையின் கூந்தலை ஒருகையில் பற்றிக்கொண்டு
சினந்து இந்திரசித்து சொல்லுதல்

9002. சானகி யாம்வகை கொண்டு சமைத்தோர்
மானனை யானை வடிக்குழல் பற்று
ஊனகு வாளொரு கைக்கொடுருத்தான்
ஆனவ னந்நிலை யின்ன வறைந்தான்.
சானகி ஆம்வகை கொண்டு சமைத்துஓர்
மான் அனையானை வடிக்குழல் பற்று,
ஊன்நகு வாளொரு கைக்கொடு உருத்தான்,
ஆனவன் அந்நிலை இன்ன அறைந்தான்.

பொ:- அத்தகைய இந்திரசித்து அந்த நிலையில் ஒரு மான் போன்ற மங்கையைச் சீதையாகத் தோன்றும்படி மாயங் கொண்டு (அம் மாயாசீதையின்) திருந்திய கூந்தலைப் பற்றிக் கொண்டு (தகை விளங்கும் வாளினை மற்றொரு கையில் கொண்டு) சினந்த வனாய் இத்தகைய சொற்களை சொல்லானான்.

கு :: ஆனவன், அந்நிலை ஓர் மான் அனையானைச் சானகியாய் வகைகொண்டு சமைத்து அவள் வடிக்குழல் பற்று, வான் ஒரு கைக்கொடு உருத்து இன்ன அறைந்தான் என இயையும். இதனால், வேறொரு பெண்ணையே சீதையாக மாயத்தால் சமைத்தான் என்பது புலனாம். வடிக்குழல்-திருந்திய கூந்தல். ஒரு கையில் சீதையின் கூந்தலையும் ஒரு கையில் வானையும் கொண்டு இந்திரசித்து சினந்து சொல்லுகின்றான் என்க. பகைவர் உடம்பில் பாய்ந்து பழகிய வான் என்பார், 'ஊன் நகு வான்' என்றார். நகுதல்-விளங்குதல். உருத்தல்-கோபித்தல். உருத்தானாய் அறைந்தான் என முற்றெச்சமாக்கி முடிக்க. (30)

இச் செய்யுளுக்குப்பின் 23, 43ஆம் ஏடுகளில் பின்வரும் செய்யுள் காணப்படுகிறது.

9002a. எந்தையு மிந்த விலங்கையு ளோரும்
உய்ந்துயர் இறைத லும்முயர் வுண்டோ
முந்தையர் வானவர் யாவரு மொப்பில்
இந்திர சித்தவ னின்னன சொன்னான்.

சீதையைக் கொல்வேன் என்ற இந்திரசித்தின்
சொல்லைக்கேட்டு அனுமன் அஞ்சிச் சோர்தல்

9003. வந்திவள் காரண மாக மலைந்தீர்
எந்தை யிகழ்ந்தனன் யானிவ ளாவி
சிந்துவெ னென்று செறுத்துரை செய்தான்
அந்தமின் மாருதி யஞ்சி யயர்ந்தான்.

‘வந்துஇவள் காரணம் ஆக மலைந்தீர்;
எந்தை இகழ்ந்தனன்; யான்இவள் ஆவி
சிந்துவென்’ என்று செலுத்து, உரைசெய்தான்;
அந்தமில் மாருதி அஞ்சி’ அயர்ந்தான்.

பொ :- (நிங்கள்) இவள் காரணமாக வந்து போர் செய்தீர்கள்;
அதை அறிந்து என் தந்தை இவளை வேண்டாம் என இகழ்ந்து
ஓதுக்கி விட்டான்; யான் இவளுடைய உயிரைப் போக்குவேன்’
என்றுவெகுண்டு சொன்னான்; அதுகேட்டு மரணமிலாத (சிரஞ்சீவி
யான) அனுமன் அஞ்சிச் சேர்ந்தான்.

கு :- செறுத்தல்-வெருளுதல். அனுமன் சிரஞ்சீவி நிலையை
அடைந்தவன் ஆதலின் ‘அந்தமில் மாருதி’ எனப்பட்டான். (31)

இந்திரசித்தின் கையில் சீதையைக் கண்ட அனுமன் நிலை

9004. கண்டவ ளேயிவ ளென்பது கண்டான்
விண்டது போலும் வாழ்வென வெந்தான்
கொண்டிடை தீர்வதொர் கோளறி இல்லான்
உண்டுகி ரோவென வாயு முலர்ந்தான்.

‘கண்டவளே இவள்’ என்பது கண்டான்,
‘விண்டது போலும், நம்வாழ்வு’ என வெந்தான்;
கொண்டு, இடைதீர்வது ஒர்கோள் அறிகில்லான்;
‘உண்டு உயிரோ’ என வாயும் உலர்ந்தான்.

பொ :- (நான் தூது சென்றபோது) கண்ட சீதையே இவள்
என்பதைத் தெளிவாக அறிந்தான்; ‘நம்வாழ்வு அழிந்ததுபோலும்’
என மனம் வெந்தான்; அச் சீதையை அவன் கையிலிருந்து
விடுவித்துக்கொண்டு போவதொரு நெறியை அறிய இல்லாதவனாய்,
‘உயிர் உண்டோ?’ என்று கண்டவர் ஐயுறுமாறு வாயும் உலரப்
பெற்றான் ஆயினான்.

கு :- இலங்கையில் சீதையைக் கண்டவனாதலின் அனுமன் அவ்வடையாளத்தைக் கொண்டு உறுதிசெய்தான் என்பார், 'கண்டவனே யிவள் என்பது கண்டான்' என்றார். வானர சேனையில் அனுமனையன்றிச் சீதையைக் கண்டோர் பிறர் இலர் என்பதை நினைந்தே இந்திரசித்தும் அனுமன் எதிரில் மாயா சீதையைக் கொல்வதாகிய சூழ்ச்சியைச் செய்தான் என்பதை, "சானகியுருவமாகச் சமைத்தவள் தன்மைகண்ட, வானுயர் அனுமன் முன்னே வானினுற் கொன்று மாற்றி" (16) என முன் கூறியதால் உணரலாம். விண்டது-பிளந்தது; அழிந்தது. கொல்ல இருக்கின்ற இந்திரசித்தின் கையில் இருக்கும் சீதையை எப்படியேனும் விடுவிக்க நினைத்தும் வழி தெரியாமையினால் உயிர்விடுவது போன்ற இன்ன லுற்றான் என்பார், 'கொண்டு இடை தீர்வதொர் கோள் அறிகில் லான் ... வாயுமுலர்ந்தான்' என்றார். வாய் உமிழ்நீர் வற்றல் மரணம் நெருங்கியதற்கு அடையாளம் ஆதலின், உயிர் உண்டோ? எனக் கண்டோர் ஐயுறுவர் என்றவாறு. ஓகாரம் பிரித்துக் கூட்டப் பட்டது.

(32)

இந்திரசித்துக்கு அனுமன் நீதி கூறல்

9005. யாகு மினிச்செய வில்லென லெண்ணு
நீதி யுரைப்பது நேரென வோராக்
கோதில் குலத்தொரு நீகுண மிக்காய்
மாதை யொறுத்தல் வசைத்திற மன்றோ.

'யாதும் இனிச்செயல் இல்' என எண்ணு,
நீதி உரைப்பது நேர்' என ஓரா,
கோதுஇல் குலத்து ஒரு நீ குணம் மிக்காய்!
மாதை ஒறுத்தல் வசைத்திறம் அன்றோ?

பொ :- (அனுமன்) இனி நாம் செய்யத்தக்க செயல் ஏதும் இல்லை என எண்ணியும், நீதி சொல்வதே நேர்மையான உபாயம் என ஆராய்ந்து அறிந்தும், (இந்திரசித்தினை நோக்கி) குணமிக்கவனே! குற்றமற்ற குலத்தில் பிறந்த ஒப்பற்ற நீ, ஒரு பெண்ணைக் கொல்லுதல் என்பது பழிச்செயல் அல்லவோ?

கு :- முப்பத்தாறாவது செய்யுளில் 'என்றான்' என முடியுய். குற்றமற்ற குலத்தில் பிறந்து குணமிக்கவனாக உள்ள உனக்குப் பெண் கொலை புரிதல் பழியை யுண்டாக்கும் என்றவாறு. சீதையை விடுவித்தலாகிய நன்மையைப் பெறுதற்கு, இந்திரசித்தினைக் குணமிக்கவனாகவும் குற்றமற்ற குலத்தற் பிறந்தவனாகவும்

புகழ்ந்து கூறியவாறு. வசை-பழி. ஒறுத்தல்-தண்டித்தல்; இங்குக் கொல்லுதலை யுணர்த்தியது. 'எண்ணு, ஓரா, நீ மாதை ஒறுத்தல் வசைத்திற மன்றோ என்றான்' என இயையும். (33)

9006. நான்முக னுக்கொரு நால்வரின் வந்தாய்
நான்முக முற்று நுணங்க வுணர்ந்தாய்
பான்முக முற்ற பெரும்பழி யன்றோ
மான்முக முற்றொரு மாதை வதைத்தல்.

‘நான்முக னுக்கு ஒரு நால்வரின் வந்தாய்;
நூல்முகம் முற்றும் நுணங்க உணர்ந்தாய்;
பால்முகம் உற்ற பெரும்பழி அன்றோ,
மால்முகம் உற்று ஒருமாதை வதைத்தல்?

பொ :- (நீ) பிரமனுக்கு ஒரு நாலாவது தலைமுறையினனாகி இராவணனிடத்தில் வந்து பிறந்துள்ளாய்; நூல்களில் உள்ள சிறந்த கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் நுட்பமாக உணர்ந்துள்ளாய்; (இவ் விருவகைச் சிறப்பும் பொருந்திய நீ) அறிவு மயங்கி ஒரு பெண்ணைக் கொல்லுதல், பழிக்கத்தக்க பகுதிகள் எல்லாம் இடம்பெற்ற பெரிய பழி அல்லவோ?

கு :- நான்முகனுக்கு ஒரு நால்வர் என்றது, பிரமனுக்கு நாலாவது தலைமுறையினனாகிய இராவணனை. பிரமன் மகன் புலத்தியன்; புலத்தியன் மகன் விச்சிரவசு; விச்சிரவசுவின் மகன் இராவணன் ஆதலின், இங்ஙனம் கூறினார். பிரமனுக்கு நாலாவது தலைமுறையினனான இராவணனிடத்தில் வந்து பிறந்துள்ளாய் என்றவாறு. குலப்பிறப்பாலும் கல்விச் சிறப்பாலும் தூய்மை மிக்குள்ள நீ நின்தகுதிக்குப் பொருந்தாத பெண்கொலை செய்தால் பழிக்கப்படும் குற்றங்கள் எல்லாம் இடம்பெற்ற பெரிய பழியாக முடியும் என்று விளக்கியவாறு. நூல்களில் உள்ள சிறந்த கருத்துகளையே இங்கு ‘நான்முகம்’ என்றார். பால்-பகுதி. பழிக்கத்தக்க பகுதிகள் எல்லாம் நிறைந்த பெரிய பழியை விளைப்பது பெண்கொலை என்பார், ‘பால்முகமுற்ற பெரும்பழி’ என்றார். கொலைப் பழியும், தனக்கு ஈடாகாத எளியனைக் கொன்ற பழியும் பெண்ணைக் கொன்ற பழியும், கற்புத் தெய்வத்தைக் கொன்ற பழியும் என இக் கொலையால் வரும் பழிப் பகுதிகள் பலவாதலின், பால்முகமுற்ற பெரும்பழி என்றார். மால்முகம் உறுதலாவது, அறிவு மயங்குதல்.

9007. மண்குலை கின்றது வானு நடுங்கிக்
கண்குலை கின்றது காணுதி கண்ணால்
எண்குலை கின்ற திரங்க றுறந்தாய்
பெண்கொலை செய்கை பெரும்பழி யன்றோ.

‘மண்குலை கின்றது; வானும் நடுங்கிக்
கண்குலை கின்றது; காணுதி, கண்ணால்;
எண்குலை கின்றது; இரங்கல் துறந்தாய்!
பெண்கொலை செய்கை பெரும்பழி அன்றோ?

பொ :- இரக்கம் என்னும் பண்பினைக் கைவிட்டவனே! (நீ செய்
யும் செயலைக் கண்டு) மண்ணுலகம் நடுங்குகின்றது; வானுலகமும்
நடுங்கிக் கண் கலங்குகின்றது; (நீயே)கண்ணால் காண்பாயாக? என்
னுடைய எண்ணமும் நடுங்குகின்றது; பெண்கொலை செய்வது
பெரும்பழிக்குக் காரணம் அல்லவா?

கு :- பெண்கொலை புரியத் துணிந்த நெஞ்சம் இரக்கமுள்ளதாக
இருத்தல் இயலாதாகலின், ‘இரங்கல் துறந்தாய்’ என இந்திரசித்
தினை அனுமன் விளித்தான். குலைதல்-நடுங்குதல். மண், வான்
என்பன இடவாகு பெயராய் அங்குள்ள மக்களையும் தேவரையும்
உணர்த்தின. எண்-எண்ணம்; நெஞ்சம். (35)

9008. என்வயி னல்கினை யேகுதி யென்றால்
நின்வய மாமுல கியாவையு நீநின்
அன்வய மேது மறிந்திலை யையா
புன்மை தொடங்கல் புகழ்க்கழி வென்றான்.

‘என்வயின் நல்கினை ஏகுதி என்றால்,
நின்வயம் ஆம்; உலகு யாவையும்; நீநின்
அன்வயம் ஏதும் அறிந்திலை; ஐயா!
புன்மை தொடங்கல் புகழ்க்கு அழிவு என்றான்.

பொ :- இந்தச் சீதையை என்னிடத்தில் கொடுத்துச் சென்றால்
இவ் வுலகம் எல்லாம் நின்வயமாகும்; நீ நின் குலத்தின் பெருமையைச்
சிறிதும் அறிந்திலை; ஐயா! புல்லிய இச் செயலைச் செய்யத் தொடங்
காதே! தொடங்கினால் நின் புகழ்க்கு அழிவுண்டாகும் என்று
கூறினான்.

கு :- நல்கினை என்ற வினைக்குச் சீதை என்ற செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது. சீதையைக் கொடுத்துச் சென்றால் இந்திரசித்தின்
இச் செயலைக் கண்டு உலகவர் அனைவரும் அவன் சொல்வழி நிற்பர்

என்றவாறு. அன்வயம்-குலம். தொடங்கல் என்பது அல்லீற்று எதிர்மறை வியங்கோள்; 'மகனெனல்' (குறள்—196) என்புழிப்போல. இனித் தொழிற் பெயராகக் கொண்டு கூறலும் ஆம். மேல் பழி உண்டாகும் என்ற அனுமன் இச்செய்யுளால் புகழழியும் என்றான். (36)

இந்திரசித்தின் மறுமொழி

9009. என்றனன் மாருதி யிந்திர சித்தும்
ஒன்றுரை கேளென தெந்தையு மூரும்
பொன்றுத றீரு மிதிற்புக முண்டோ
நன்றுரை யென்றுபி னக்குரை செய்தான்.

என்றனன் மாருதி; இந்திர சித்தும்
'ஒன்றுஉரை கேள்; எனது எந்தையும் ஊரும்
பொன்றுதல் தீரும்; இதின் புகழ் உண்டோ?
நன்றுரை!' என்று பின்நக்கு, உரைசெய்தான்.

பொ :- மாருதி இவ்வாறு கூறினானாக, இந்திரசித்தும் 'ஒரு சொல் கேள்? (யான் இவனைக் கொல்வதனால்) என் தந்தை இராவணனும் இலங்கையும் அழிவுஎய்துதல் நீங்கும், இதைக்காட்டிலும்புகழ்க்குக் காரணமான செயல் பிறிதுண்டோ? 'நல்ல சொல் சொன்னாய்' என்று இகழ்ந்து சிரித்துப் பிறகு சொல்லலானான்.

கு :- தன் தந்தையும் இலங்கையும் அழியாமல் காக்கின்ற செயலாகச் சீதையின் கொலை அமைவதால், இச் செயலைக் காட்டிலும் புகழ்க்குக் காரணமான செயல் வேறில்லை என்று இந்திரசித்து நிறுவியவாறு. அனுமன் நல்லதைச் சொல்லவில்லை என்பான் குறிப்பினால் 'நன்றுரை' என்று புகழ்ந்து இகழ்ந்தவாறு. (37)

இச் செய்யுள் 2, 9, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 43, 44, 54, 60, 62, 63, 65, 66, 70, 74 என்ற எண்ணுள்ள ஏடுகளில் இல்லை. இடைச் செருகலாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது.

9010. எந்தையு மிந்த விலங்கையு ளோரும்
உய்ந்திட வானவர் யாவரு மோடச்
சிந்துவென் வாளினி லென்று செறுத்தான்
இந்திர சித்தவ னின்ன விசைத்தான்.

‘எந்தையும் இந்த இலங்கை யுளோரும்
உய்ந்திட, வானவர் யாவரும் ஓட,
சிந்துவென் வாளினில் என்று செறுத்தான்
இந்திர சித்தவன் இன்ன இசைத்தான்.

பொ:- ‘என் தந்தையும் இந்த இலங்கையிலுள்ளவர்களும்
உய்ந்திடவும் தேவர்கள் யாவரும் அஞ்சி ஓடவும் (சீதையை) வாளி
னால் வெட்டுவேன்’ என்று வெகுண்டவனாய், இந்திரசித்து இத்த
கைய சொற்களைச் சொல்லலானான்.

கு:- செறுத்தானாய் இன்ன இசைத்தான் என முற்றெச்சமாக்கி
முடிக்க. வாளினில் சிந்துதலாவது வெட்டுதல்; செயப்படுபொருள்
அவாய் நிலையான் வருவிக்கப்பட்டது. (38),

இந்திரசித்து அயோத்திமேலும் செல்வேன் எனல்

9011. போமின டாவினை போயது போலாம்
ஆமெனி னின்னு மயோத்தியை யண்மிக்
காமின தின்று கனற்கரி யாக
வேமிது செய்தனி மீண்டு வெ னென்றான்.

‘போமின். அடா!வினை போயது போலாம்?
ஆம்எனில், இன்னும் அயோத்தியை அண்மி,
காமின்; அதுஇன்று கனல்கரி ஆக
வேம்;இது செய்து,இனி மீள்குவென்’ என்றான்.

பொ:- ‘அடா குரங்கே! என் செய்கை இவள் கொலையோடு
முடிந்துவிட்டதோ? (இல்லை;) நீங்கள் எல்லாம் செல்லுங்கள்: உங்
களால் ஆகும் என்றால் அயோத்தியை நெருங்கிக் காவல் செய்யுங்
கள்; அந்த அயோத்தி நகரம் இன்று நெருப்பில் கரியாக வேகப்
போகின்றது! இந்தச் செயலைச் செய்துவிட்டு இப்போதே மீள்வேன்’
என்று கூறினான்.

கு:- வினை என்றது, இந்திரசித்து செய்யவேண்டிய செயலை.
போயது போலாம் என்றது முடிந்தது போலும்? என்று வினவிய
வாறு. ‘சீதையின் கொலையோடு என் செயல் முடிந்துவிட்டதாகக்
கருதவேண்டாம்; யான் அயோத்தி நகரத்தை நெருப்பினால் கரியாக்
கவும் போகின்றேன். குரங்குகளாகிய நீங்கள் எல்லாம் போமின்.
ஆமெனின், அயோத்தியைக் காமின்!’ என இந்திரசித்து வீரவுரை
கூறியவாறு. (39)

இந்திரசித்து, இராமன்
தம்பியரையும் தாயரையும் கொல்வேன் எனல்

9012. தம்பியர் தம்மொடு தாயரு மாயோர்
உம்பர் விலக்கிடி னும்மினி யுய்யார்
வெம்பு கடுங்கனல் வீசிடு மென்கை
அம்புக னோடு மவிந்தன ரம்மா.

தம்பியர் தம்மொடு தாயரும் ஆயோர்,
உம்பர் விலக்கிடினும் இனி உய்யார்;
வெம்பு கடுங்கனல் வீசிடும் என்கை
அம்புகளோடும் அவிந்தனர் அம்மா!

பொ :- (உங்கள் தலைவனான இராமனுக்குத்) தம்பியரோடு
தாயரும் ஆயவர்கள் இனித் தேவர்களே வந்து தடுத்தாலும் உய்ய
மாட்டார்கள்; வெம்புகின்ற கடுமையான கனலை வீசுகின்ற, என்
கையிலுள்ள அம்புகளால் இறந்தனரே ஆவர்.

கு :- தம்பியர் தாயர் என்றது அனுமனுக்குத் தலைவனாய் இரா
மனை நினைந்து கூறியது. கனல் வீசிடும் அம்பு; என் கை அம்பு;
எனத் தனித்தனி இயையும். ஒடு கருவிப் பொருளது; 'ஊசியோடு
குயின்ற தூசும் பட்டும்' என்புழிப்போல. அம்மா, வியப்பிடைச்
சொல். தெளிவுபற்றி அவிந்தனர் என இறந்தகாலத்தாற் கூறி
னான். அம்புகளால் அவிவர் என்பதே முறை. காலவழுவமைதி.

(40)

9013. இப்பொழுதே கடிது ஏகுவென் யானிப்
புட்பக மான மதிற்புக நின்றேன்
தப்புவ ரேயவர் சங்கையி லாவென்
வெப்புறு வாளிக ளின்று விரைந்தால்.

‘இப்பொழுதே கடிது ஏகுவென்; யான் இப்,
புட்பக மானம் அதில்புக நின்றேன்;
தப்புவரே அவர், சங்கை இலாஎன்
வெப்புறு வாளிகள் இன்று விரைந்தால்?’

பொ :- யான் இந்தப் புட்பக விமானத்தில் புக்கு நின்றவனாய்,
இப்பொழுதே அயோத்திக்கு விரைந்து செல்வேன்; கணக்கு இல்லாத
என் வெப்பமிக்க அம்புகள் இன்று விரைந்து செல்லுமாயின் அவர்
கள் தப்பிவிடுவார்களா? (தப்பார்.)

கு:- யான் புட்பகமானமதிற் புக நின்றேனாய்க் கடிது ஏகுவான்;
என் வாளிகள் விரைந்தால் அவர் தப்புவரோ? என இயையும்.
சங்கை-எண்ணிக்கை; ஐயம் எனலும் ஆம். அம்புகளின் கொடுமை
புலப்பட 'வெப்புறு வாளிகள்' என்றான், (41)

மாயா சீதையை வெட்டிவிட்டு இந்திரசித்து
சேனையோடு விரைதல்

9014. ஆளுடை யாயரு ளாயரு ளாயென்
றேழை வழங்குறு சொல்லி னிரங்கான்
வாளி னெறிந்தனன் மாகடல் போலும்
நீளுறு சேனையி னோடு நிமிர்ந்தான்.

'ஆளுடையாய்! அருளாய் அருளாய்!' என்று
ஏழை வழங்குறு சொல்லின் இரங்கான்,
வாளின் எறிந்தனன்; மாகடல் போலும்
நீள்உறு சேனையி னோடு நிமிர்ந்தான்.

பொ:- 'என்னை ஆளாக உடைய அரசே! அருள்வாயாக;
அருள்வாயாக!' என்று சீதை சொல்கின்ற சொல்லிற்கு இரங்காத
வனாய் இந்திரசித்து அவனை வாளால் வெட்டிவிட்டு, பெரிய கடல்
போன்ற நெடிய சேனையோடு புட்பக விமானத்தில் உயர்ந்து பறந்
தான்.

கு:- தன்னைக் கொல்லாமல் விடவேண்டும் என்று வேண்டு
கின்ற மாயா சீதை இந்திரசித்தினை 'ஆளுடையாய்!' என விளித்
தான்; மாயா சீதையின் இச் சொல் பொய்யே யாயினும் அனும
னுக்கு உண்மையாகத் தோன்ற வேண்டி இங்ஙனம் கூறினான்.
எறிந்தனனாய் நிமிர்ந்தான் என்க. நிமிர்தலாவது விமானத்தில்
எழுதல். (42)

இந்திரசித்து சீதையைக் கொன்றுவிட்டுப் புறப்பட்டவுடன்
அனுமன் அலறி விழுதல்

9015. தென்றிசை நின்று வடாது திசைக்கட்
பொன்றிணி புட்பக மேற்கொடு போனான்
ஒன்று முணர்ந்திலன் மாருதி யுக்கான்
வென்றி நெடுங்கிரி போல விழுந்தான்.

தென்திசை நின்று வடாது திசைக்கண்
பொன்திகழ் புட்பகம் மேல்கொடு போனான்;
ஒன்றும் உணர்ந்திலன், மாருதி உக்கான்
வென்றி நெடுங்கிரி போல விழுந்தான்.

பொ :- தென் திசையிலிருந்து வடதிசைக்கண் பொன்னொளி வீசும் புட்பக விமானத்தின்மேல் இந்திரசித்து போனான்; அது கண்டு மாருதி ஒன்றும் உணராதவனாய் உயிர்ப்பிழந்து வெற்றி மிக்க நெடிய மலைபோலத் தரையில் விழுந்தான்.

கு :- உக்கான் என்றது உயிர்ப்பிழந்த நிலையை யுணர்த்திய வாறு. அயோத்தி இலங்கைக்கு வடதிசைக்கண் உள்ளது ஆகலின், இந்திரசித்து வடக்குத் திசைக்கண் போவதுபோலக் காட்டினான் என்க. அனுமனுக்கு உவமையாக வேண்டி வென்றி நெடுங்கிரியைக் கூறினார்; இல் பொருளுவமை. வென்றி விளைத்திருந்த ஒரு மலை தரையில் சாய்ந்ததுபோல வென்றிவிளைத்த நெடிய தோற்றத்தினனாகிய அனுமன் முச்சற்றுத் தரையில் விழுந்தான் என்றவாறு. (43)

வடதிசைக்கண் போன இந்திரசித்து நிகும்பலை
புகலும் அனுமன் நிலையும்

9015. போயவன் மாறி நிகும்பலை புக்கான்
தூயவ னெஞ்சு துயர்ந்து சுருண்டான்
ஓய்வரு மாவி ஒருங்க வுணர்ந்தான்
ஏயன பன்னின் னின்னன சொன்னான்.

போயவன் மாறி நிகும்பலை புக்கான்;
தூயவன் நெஞ்சு துயர்ந்து சுருண்டான்,
ஓய்வரு மாரி ஒருங்க உணர்ந்தான்;
ஏயன பன்னினன் இன்னன சொன்னான்.

பொ :- அயோத்தி நோக்கிப் போவதாகக் காட்டிய இந்திரசித்து அத் திசைமாறி நிகும்பலை என்னும் கோயிலுள் புகுந்தான்; அவன் வஞ்சனையை யுணரவியலாத தூயவனாகிய அனுமன், மனம் வருந்திச் சுருண்டு விழுந்தவன் ஓய்வில்லாத கண்ணீர்மாரி ஒருசேர ஒழுக உணர்ந்தவனாய்த் தன் மனத்தில் தோன்றியதைச் சொல்லத் தொடங்கி இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லலானான்.

கு :- போயவன், வினைப்பெயர்; அயோத்தி நோக்கிப் புறப் பட்டதாகக் காட்டிய இந்திரசித்து பின்பு நிகும்பலை என்ற கோயில் உள்ள திசையில் விமானத்தைச் செலுத்தினான் என்பார், 'மாறி, நிகும்பலை புக்கான்' என்றார். துயர் என்ற பெயர்ச் சொல்லிலிருந்து 'துயர்ந்து' என்ற வினையெச்சச் சொல்லைக் கம்பர் படைத்துக் காட்டியுள்ளார்; சித்திரித்து, கடைக்கணித்து என்பன போல. கண்ணீர் மாரி பெருகுதலால் உணர்ந்தவனாய் ஏயன பன்னினன் இன்னன சொன்னான் என்க. மாரி என்றது கண்ணீர்மாரியை. ஒருங்குதல்-ஒருசேரச் சொரிதல். ஏயன என்றது மனத்திற்குப் பொருந்திய சொற்களை. உணர்வற்று வீழ்ந்த அனுமனை அவன் கண்ணீர் மாரியே உணர்வுண்டாக்கி யெழுப்பியது என்றவாறு. (44)

அனுமன் சீதையை நோக்கி அரற்றுதல்

9017. அன்னமே யென்னும் பெண்ணி
 * னருங்குலக் கலமே யென்னும்
 என்னமே யென்னுந் தெய்வ
 மில்லையோ யாது மென்னும்
 சின்னமே செய்யக் கண்டுந்
 தீவினை நெஞ்ச மாவி
 பின்னமே யாய தில்லை
 யென்னும்பே ராற்றல் பேர்ந்தான்.

'அன்னமே!' என்னும்; 'பெண்ணின்
 அருங்குலக் கலமே!' என்னும்
 'என்னமே!' என்னும்; 'தெய்வம்
 இல்லையோ யாதும்?' என்னும்;
 'சின்னமே' செய்யக் கண்டும்
 தீவினை நெஞ்சம் ஆவி
 பின்னமே ஆயது இல்லை
 என்னும்—பேர் ஆற்றல் பேர்ந்தான்.

பொ :- தனது பெரிய வலிமை குறையப் பெற்றவனாகிய அனுமன், (சீதையை நோக்கி) 'அன்னமே!' என்பான்; பெண்களின் அரிய குலத்திற்கே அணிகலன் பொன்றவனே! என்பான்; 'என் அம்மையே!' என்பான்; இத் தீமையைத் 'தடுக்கத் தெய்வம் எதுவும்
 யு—39

இல்லையோ?’ என்பான்; (உன்னை வாளினால்) சின்ன பின்னமாக்கக் கண்டும் தீவினையுடைய எனது நெஞ்சமும் உயிரும் பிளந்தொழிய வில்லை; என்பான்.

கு :- அழகும் தூய்மையும் நினைந்து சீதையை ‘அன்னமே’ எனவும், கற்பின்பெருமை நினைந்து ‘பெண்ணின் அருங்குலக்கலமே’ எனவும், தனக்குத் தாயாம் தகுதியார் என்பது நினைந்து ‘என்னமே’ எனவும் விளிப்பானாயினான். அம்மே என்பது இடைக் குறையாய் ‘அமே’ என நின்றது. தூய்மையும் கற்பும் பெருந்தன்மையும் உடைய சீதை கொலைப்படுவது கண்டும் எத் தெய்வமும் வந்து தடுக்கவில்லையே என்ற கருத்தால் ‘தெய்வமில்லையோ யாதும்’ என்றான். இத்தகைய துன்பக் காட்சியைக் கண்ட என் மனமோ, உயிரோ பிளந்திருக்க வேண்டும்; அதுதானும் நிகழவில்லையே என்று, தன்னிலைக்கும் அனுமன் இரங்கியவாறு. தாயின் கொலை கண்டும் பிளந்தொழியாத கன் மனத்தையும் போகாத வல்லுயிரையும் பெற்றுள்ளேனே என்பது கருத்து. (45)

அனுமன் படும் அல்லல்

9018. எழுந்தவன் மேலே பாய

வெண்ணும்பே ரிடரைத் தள்ளி
விழுந்துவெய் துயிர்த்து விம்மி
வீங்கும்போய் மெலியும் வெந்தீக்
கொழுந்துக னுயிர்க்கும் யாக்கை
குலைவுறுந் தலையே கொண்டுந்
றுழுந்தரை தன்னைப் பின்னை
யினையன வுரைப்ப தானான்.

எழுந்துஅவன் மேலே பாய

எண்ணும்; பேர் இடரைத் தள்ளி;
விழுந்துவெய்து உயிர்த்து விம்மி
வீங்கும்; போய் மெலியும்; வெந்தீக்
கொழுந்துகள் உயிர்க்கும்; யாக்கை
குலைவுறும்; தலையே கொண்டுஉற்று
உழும்புரை தன்னை; பின்னை
இனையன உரைப்பது ஆனான்.

பொ :- இந்தப் பெரிய துன்பத்தைத் தள்ளிக்கொண்டு எழுந்து, அந்த இந்திரசித்தின் மேலே பாயலாமா? என எண்ணுவான்; பிறகு தரைமேல் விழுந்து வெப்பமாக மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு தேம்பி முகம் வீங்குவான்; அந்த நிலைபோய் மெலிவுறுவான்; வெப்பமான அனற் கொழுந்துகளையே உயிர்ப்பான்; உடல் நடுங்குவான்; தன் தலையையே கொண்டு தரையைப் பொருந்தி உழுவான்; பின்னர் இத் தன்மையான சொற்களைச் சொல்லலானான்.

கு :- இடரைத்தள்ளி எழுந்து அவன்மேலே பாய எண்ணும் என இயையும். மூச்சுக் காற்றுடன் தீக்கொழுந்துகளும் வருமாறு வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விடுவான் என்பார், வெந்தீக் கொழுந்துகள் உயிர்க்கும் என்றார். தலையையே கலப்பையாகக் கொண்டு தரையை யுழுவான் என்க. என்றது, தரையில் தலையை முட்டிக்கொண்டு துன்புறுவான் என்றவாறு. (46)

அனுமன் அவல உரைகள்

9019. முடிந்தது நந்த மெண்ண

மூவுல கிற்குங் கங்குல்

விடிந்ததென் றிருந்தேன் மீள

வெந்துய ரிருளின் வெள்ளம்

படிந்தது வினையச் செய்கை

பயந்தது பாவி வாளால்

தடிந்தனன் திருவை யந்தோ

தவிர்ந்தது தரும மம்மா.

“முடிந்தது நம்தம் எண்ணம்;

மூவுல கிற்கும் கங்குல்

விடிந்தது” என்று இருந்தேன்; மீள

வெந்துயர் இருளின் வெள்ளம்

படிந்தது; வினையச் செய்கை

பயந்தது; பாவி வாளால்

தடிந்தனன் திருவை! அந்தோ

தவிர்ந்தது தருமம் அம்மா’

பொ :- நம் எண்ணம் முடிந்தது; மூன்று உலகங்கட்கும் துன்ப இருள் விடிந்தது என்று இருந்தேன்; மீளவும் கொடிய துன்பமாகிய இருளின் பெருக்கு வந்து படிந்துவிட்டது. வஞ்சகச்

செய்கையே பயனளித்துவிட்டது; தருமம் பயனளிக்காமல் நீங்கியது; பாவியாகிய இந்திரசித்து வாளினால் திருமகளின் அமிசமாகிய சீதையை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டான்; அந்தோ!

கு:- கங்குல் என்றது, துன்பமாகிய இருளை; விடிதலாவது துன்ப இருள் நீங்குதல்; வெந்துயரிருளின் வெள்ளம் எனப் பிற கூறுவதால் கங்குல் என்றது துன்பத்தையே என்பதை விளக்கியுள்ளமை காணலாம். வினையச் செய்கை என்றது, வஞ்சகச் செய்கையை. ‘அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும்’ என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த அனுமன், தன் முன்னே வஞ்சக அரக்கரின் பாவச் செயல் அவற்குப் பயன்தந்ததையும், இராம இலக்குவரின் அறச் செயல் பயன் தாராது போனதையும் சீதையின் கொலையினால் கண்கூடாகக் கண்டான் ஆகலின் இங்ஙனம் கூறலானான். பாவி வாளால் திருவைத் தடிந்தனன் அந்தோ! என இயையும். பிரமாத் திரத்தினால் உளதாகிய துன்பஇருள் மருத்து மலையைக் கொணர்ந்ததனால் நீங்கிற்று என எண்ணி மகிழ்ந்திருந்த அனுமன் சீதையின் சிறப்பாகிய துன்பப் பேரிருள் சூழ்ந்துகொண்டதை நினைந்து வருந்தியவாறு. தருமம் தவிர்த்தது என்றது, பயன் தாராமல் நீங்கியது என்றவாறு.

(47)

9020. பெருஞ்சிறைக் கற்பி னுளைப்

பெண்ணினைக் கண்ணிற் கொல்ல

இருஞ்சிறை யற்ற புட்போல்

யாதுமொன் றியற்ற லாற்றேன்

இருஞ்சிறை யழுங்கு கின்றே

னெம்பிரான் தேவி பட்ட

அருஞ்சிறை மீட்ட வண்ண

மழகிது பெரிது மம்மா.

‘பெருஞ்சிறைக் கற்பி னுளைப்

பெண்ணினைக் கண்ணின் கொல்ல,

இருஞ்சிறை அற்ற புட்போல்,

யா தும்ஒன்று இயற்றல் ஆற்றேன்;

இருஞ்சிறை அழுங்கு கின்றேன்;

எம்பிரான் தேவி பட்ட

அருஞ்சிறை மீட்ட வண்ணம்

அழகிது பெரிதும் அம்மா.

பொ :- பெரிய காவலாகிய கற்பிணையுடைய சீதையை—பெண்ணினை—என் கண்முன் கொல்லவும், பெரிய சிறகுகள் அற்ற பறவை போல யாதொன்றும் செய்ய இயலாதவனாய் இருந்து, சிறிது வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன்; எம்பெருமானாகிய இராமன் மனைவியை அவள் அகப்பட்டிருந்த பொறுத்தற்கரிய சிறையிலிருந்து மீட்டவண்ணம் அம்மா மிகவும் அழகிது!

கு :- பெண்ணினைக் காப்பதற்குரிய மதிலும் வாயிற்காவலும் ஆகிய சிறையினும் நிறையாகிய காவல் சிறந்தது ஆகலின், அதனைப் 'பெருஞ் சிறைக் கற்பு' என்கின்றார். "சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை" (குறள்-57) என வள்ளுவனாரும் சிறைக் காவலினும் நிறைக்காவல் சிறந்தது என்பதை விளக்கியுள்ளமை காணலாம். நிறை, நெஞ்சைக் கற்புநெறி நிறுத்துதல் என்ற பரிமேலழகர் விளக்கமும் இங்கு நினையலாம். "பூவை கற்பெனும் இருஞ்சிறை" (ஆரணி-சடாயு-144) என்று காண்க. சீதையைக் காப்பதற்குரிய கற்பாகிய காவலும் அவளைக் கொலையுண்ணாமல் காக்கவில்லை; தன்னைத்தானே காத்துக்கொள்ள இயலாத பெண்ணினை யானும் காக்க வியலாதவனாக ஆனேன் என்பான், 'பெருஞ்சிறைக் கற்பினுளைப் பெண்ணினைக் கண்ணிற் கொல்ல இருஞ்சிறை அற்ற புள்போல் யாது மொன்றியற்ற லாற்றேன்' என்றான். சிறை முன்னது காவல் என்ற பொருளிலும் இரண்டாவது சிறகு என்ற பொருளிலும் அருஞ்சிறை என்புழித் தங்குதற்கரிய சிறைச்சாலை என்ற பொருளிலும் வந்தது. மூன்றாம் அடியிலுள்ள இருஞ்சிறை என்பது இருஞ்சு இறை அமுங்குகின்றேன் எனப் பிரிக்கப்படும்; இருந்து என்பது இருஞ்சு எனப் போலியாய் எதுகைநோக்கி வந்தது. இறை-சிறிது. ஒன்றும் செய்ய இயலாத யான் இருந்து சிறிது வருந்துவதைப் பயனின்று என்பது புலப்படுத்தியவாறு! அனுமன் தனக்குக் கைகளிருந்தும் அக் கைகளைக்கொண்டு இந்திரசித்தினை ஒன்றும் செய்ய இயலாமையின் சிறகற்ற பறவையைத் தனக்கு உவமையாகக் கூறிக்கொண்டான். புள் என்றது பொதுவகையாகக் கூறப்பட்டிருப்பினும் 'சீதையைக் காக்க முயன்று இரு சிறையுமற்ற சடாயுவை நினைந்து சடாயுபோல யானும் சீதையைக் காக்க வியலாதவனாக ஆனேன்' என்று அனுமன் நினைத்ததாகக் கூறுவது பொருத்தமுடையதாகும். எதுகையானும் சடாயு உயிர் நீத்த படலம் 144 ஆம் செய்யுளை இச்செய்யுள் ஒத்திருத்தல் நோக்குதற்குரியது.

(48)

9021. பாதுக வரக்கன் றெய்வப்

பத்தினி தவத்து ளானைப்

பேதையைக் குலத்தின் வந்த

பிழைப்பிலா தானைப் பெண்ணைச்

சீதையைத் திருவைத் தீண்டிச்
 சிறைவைத்த தீயோன் சேயே
 காதவுங் கண்டு நின்ற
 கருமமே பெருமைத் தம்மா.

பாதக அரக்கன், தெய்வப்
 பத்தினி, தவத்துளானை,
 பேதையை குலத்தின் வந்த
 பிழைப்பு இலாதானை, பெண்ணை,
 சீதையை, திருவை, தீண்டிச்
 சிறைவைத்த தீயோன் சேயே
 காதவும், கண்டு நின்ற
 கருமமே பெருமைத்து அம்மா!

பொ :- தெய்வக் கற்புடையவளாய்த் தவத்திலிருப்பவளை—
 பேதைமைக் குணமுடையவளை—நல்ல குலத்தில் பிறந்த குற்றமற்ற
 வளை—பெண்ணை—சீதையை—திருமகள் அமிசமானவளைக் கவர்ந்து
 சென்று சிறையில் வைத்த பாதக அரக்கனாகிய தீய இராவணன்
 மகனே கொல்லவும் கண்டுகொண்டு நின்ற என் செயலே எல்லாவற்றி
 னும் பெருமையுடையது!

கு :- பாதக அரக்கனாகிய தீயோன் என இயையும். இனி, பாதக
 வரக்கனாகிய சேய், தீயோன் சேய் என இந்திரசித்துக்கே இரு பெய
 ரொட்டு ஆக்கலும் ஆம், பாதகனும் கொள்ளுதற்கு ஏலாத இயல்பு
 களையுடையவள் சீதை என்பதைப் புலப்படுத்த, ஒரு பொருள்மேல்
 வந்த பல பெயராகத் தெய்வப் பத்தினி முதல் சீதை என்ற பெயர்
 வரையில் அடுக்கிக் கூறியுள்ள முறை இரக்க வுணர்ச்சியை
 யெழுப்ப வல்லதாக அமைந்திருத்தல் காணலாம். சீதையைக் காத
 வும் என இயையும். ‘திருவைத் தீண்டிச் சிறைவைத்த தீயோன்’
 எனத் தீண்டுதற்குச் செயப்படுபொருளாகத் திருவைமட்டும் கொள்க.
 சீதையிருந்த பன்னாசையோடு இராவணன் பெயர்த்துக் கொடு
 போனான் என்று முன்கூறப்பட்டுள்ளமையால் இங்குத் ‘தீண்டுதல்’
 என்று கூறியது தரையோடு சீதையைப் பெயர்த்துச் சென்றதையே
 குறிப்பதாகக் கொள்ளல் வேண்டும். சீதையைக் கொன்றது பத்தினி
 யைக் கொன்ற பாவத்தையும் தவத்தியைக் கொன்ற பாவத்தையும்,
 ஒன்றுமறியாப் பேதைமைக் கொன்ற பாவத்தையும், குற்றமற்ற
 குலக்கொடியைக் கொன்ற பாவத்தையும் பெண்ணைக் கொன்ற
 பாவத்தையும் தருகின்ற மாபாதகம் என்பது புலப்படுத்தியவாறு.
 தீயோன் சிறைவைத்திருந்த நிலையைக் கண்டு வாளா வந்தது

போலவே, அவன் சேய் காதவும் கண்டு நின்றது சிறுமையுள்
சிறுமை எனத் தன்னைப் பழித்துக் கொள்கிறான் அனுமன். ‘கண்டு
நின்ற கருமமே பெருமைத்து’ என்றது குறிப்பு மொழி. சிறுமைத்து
என்பதே கருத்து. (49)

9022. கல்விக்கு நிமிர்ந்த கீர்த்திக்

காகுத்தன் நூத னாகிச்

சொல்விக்க வந்து போனே

னாய வித்துயர் செய்தாரை

வெல்விக்க வந்தே னுன்னை

மீட்பிக்க வன்று வெய்தின்

கொல்விக்க வந்தே னென்றோர்

கொடும்பழி கூட்டிக் கொண்டேன்.

கல்விக்கும் நிமிர்ந்த கீர்த்திக்

காகுத்தன் நூதன் ஆகிச்

சொல்விக்க வந்து போனேன்,

ஆய இத்துயர் செய்தாரை

வெல்விக்க வந்தேன்; உன்னை

மீட்பிக்க அன்று; வெய்தின்

கொல்விக்க வந்தேன் என்றுஓர்

கொடும்பழி கூட்டிக் கொண்டேன்.

பொ :-கல்வி அறிவிற்கும் எட்டாது உயர்ந்த பெரும் புகழினை
யுடைய இராமனுக்குத் தூதுவனாகி, அவன் சொன்ன சொல்லைத்
தெரிவிக்க முன்வந்து போன யான், இப்போது கூட்டமான இந்தத்
துயர் செய்த அரக்கர்களை வெல்விக்க வந்தேன்; உன்னை மீட்பிக்க
அன்று; மிகக் கொடுமையாக உன்னைக் கொல்லுமாறு செய்யவே
வந்தேன் என்று ஒரு கொடும்பழியை யான் தேடிக்கொண்டேன்.

கு :- கல்வி என்றது, கல்வியினாலாய அறிவினை; என்றது புல
மையை. புலமை யுள்ளத்தாலும் அளந்துகூற முடியாதபடி மிக
உயர்ந்த புகழினை யுடையவன் இராமன் என்றவாறு. “புலவரை
யிறந்த புகழ் சால் தோன்றல்” (புறநா—21) என்பது இங்கு ஒப்பு
நோக்கத்தகும். ககுத்தன் என்ற அரசன் மரபில் தோன்றியவன்
இராமன் ஆகலின், காகுத்தன் எனப்பட்டான். காகுத்தன் தூதனாகி
வந்து போனபோது புகழ்பெற்ற அனுமன் சீதையை மீட்பிக்க வந்த
போது கொடும்பழியையே பெற வேண்டியதாயிற்று என்றவாறு.

ஆயம்-கூட்டம். ஆய இத்துயர் என்றது, பலவகையான துன்பங் களைத் துன்பம்செய்தாரை வெல்லவந்த யான் அவரை வெல்வித்தேன்; நின்னை மீட்க வந்த யான் நின்னைக் கொல்வித்தேன் என அனுமன் கூறி வருந்தியவாறு. தன் கண்முன் சீதையை இந்திரசித்து கொன்றாகலின், அதை வாளா பார்த்துக் கொண்டிருந்த தானே இக் கொலைக்குக் காரணன் என அனுமன் ஏறிட்டுக்கொண்டவாறு. வாளா பார்த்துக்கொண்டிருந்தமையால் அரக்கரை வெல்வித்தவாறும் ஆயிற்று என்றவாறு. கொல்விக்க என்புழி விக்குதல், வெளிப்படுத் தல் என்னும் பொருளது. (50)

9023. வஞ்சியை யெங்குங் காணு

துயரினை மறந்தா னென்னச்
செஞ்சிலை யுரவோன் தேடித்
திரிகின்ற னுள்ளந் தேற
அஞ்சொலா ளிருந்தாள் கண்டே
னென்றயா னரக்கன் சொல்லத்
துஞ்சினு ளென்று சொல்லத்
தோன்றினேன் றோற்ற மீதால்.

வஞ்சியை எங்கும் காணாது,
உயிரினை மறந்தான் என்ன,
செஞ்சிலை உரவோன் தேடித்
திரிகின்றான் உள்ளம் தேற,
“அம்சொலாள் இருந்தாள்; கண்டேன்”
என்றயான், “அரக்கன் சொல்லத்
துஞ்சினான்’ என்றும் சொல்லத்
தோன்றினேன்; தோற்றம் ஈதால்!

பொ :- வஞ்சிக்கொடி போன்ற சீதையை எங்கும் காணாமல் தன்உயிரையே மறந்தவன் போலத் தேடித் திரிகின்றவனாகிய செம்மையான வில்வலி படைத்த வீரனாகிய இராமன் மனம் தெளியும் படி, ‘அழகிய சொல்லையுடைய சீதை இருந்தால்; (இலங்கையில்) கண்டேன்’ என்று கூறி மகிழ்வித்த யான், இப்போது ‘அரக்கனாகிய இந்திரசித்து கொல்லச் சீதை இறந்தாள்’ என்று சொல்லவும் தோன்றினேன். என் பிறப்பு இத்தகைய முரண்பட்ட தன்மைய தாயிற்றே!

கு :- வஞ்சிக்கொடி போன்ற சீதையை வஞ்சி என்று உவமை ஆகுபெயரால் கூறியவாறு. தன்னுயிரைப் பெரிதாக எண்ணாமல் இராமன் சீதையையே சிறப்பாக எண்ணித் தேடித் திரிந்தான் என அவன் தன்னலமற்ற காதலுணர்வைப் புலப்படுத்தி 'வஞ்சியை யெங்குங் காணாது உயிரினை மறந்தானென்ன..... தேடித்திரி கின்றான்' என்றார். திரிகின்றனாகிய உரவோன் உள்ளம் தேற என இயையும். சீதையை எங்கும் காணாது வருந்திய இராமனது வருத் தம் தீரச் சீதை இலங்கையில் இருப்பதைக் கண்டு வந்து சொல்லி அவன் கலக்கற் தீர்த்த யானே, அவள் இறந்தாள் என்பதைச் சொல்லி அவனைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்தும் தீய செயலையும் செய்யத் தோன்றி னேன்! என் பிறப்பே இத்தகையதாயிற்றே! என அனுமன் நினைந்து வருந்தியவாறு.

(51)

9024. அருங்கடல் கடந்திவ் ளுரை

யள்ளொரி மடுத்து வெள்ளக்

கருங்கடல் கட்டி மேருக்

கடந்தொரு மருந்து காட்டிக்

குரங்கினி யுன்னோ டொப்ப

தில்லெனக் களிப்புக் கொண்டேன்

பெருங்கடற் கோட்டந் தேய்த்த

தாயதென் னடிமைப் பெற்றி.

‘அருங்கடல் கடந்து, இவ் ஊரை

அள்ளரி மடுத்து, வெள்ளக்

கருங்கடல் கட்டி, மேருக்

கடந்து ஒரு மருந்து காட்டி,

“குரங்கு இனி உன்னோடு ஒப்பது

இல்” எனக் களிப்புக் கொண்டேன்;

பெருங்கடல் கோட்டம் தேய்த்து

ஆயது, என் அடிமைப் பெற்றி!

பொ :- கடத்தற்கு அரிய கடலைக் கடந்து வந்து, இந்த இலங் கையைச் செறிவுள்ள எரியூட்டி, நீர்மிக்க கரிய கடலில் சேது என்னும் அணை கட்டி, மேருமலையைக் கடந்து சென்று ஒப்பற்ற மருந்து கொணர்ந்து காட்டி, (இறந்தவரை யெல்லாம் எழுப்பி) இனி ‘உன்னோடு ஒப்பதாகிய குரங்கு இல்லை’ என்று என்னை யானே புகழ்ந்து கொண்டு களிப்படைந்தேன்; இவ்வாறெல்லாம் செய்த என் அடிமைத் தன்மை இப்போது பெரியகடலில் கோட்டம் என்னும் வாசனை மரத்தைத் தேய்த்தது போலப் பயனற்றதாயிற்று.

கு :- கடல் கடத்தலும் இலங்கை எரியூட்டலும், சேது கட்டலும், மருந்துமலை கொணர்தலும் ஆகிய தன் அரிய செயல்கள் எல்லாம் சீதையை இந்திரசித்து கொன்று விட்டமையினால் பயனற்ற செயலாயது என்பதைப் புலப்படுத்தி அனுமன் வருந்திய வாறு. அனுமன் போன்று இத்தகைய பெருஞ்செயல் செய்த குரங்கு பிறிது இல்லை ஆதலின், ‘குரங்கினி உன்னோ டொப்பது இல்’ என்று அனுமன் தனக்குள் தானே சொல்லிக்கொண்டு மகிழ்ந்தான் என்றவாறு. “என்குலம் எனக்குத் தந்தாள்” (சுந்தர- திருவடி தொழுத 61) என்றதும் இக்கருத்தானேயாதல் நினைபலாம். சிறி தளவு தண்ணீரில் கோட்டத்தைத் தேய்த்தால் அத்தேய்வு மணமிக்க தாய்ப் பயன்படும் ; பெரிய கடலில் அதனைத் தேய்த்தால் அளவற்ற அக் கடல்நீரில் கலந்து அது மறைந்து போகுமேயன்றி மணம் வீசாது; அதுபோல, அனுமன் செய்த அடிமைத் தொண்டுகள் யாவும் சீதை இறந்த துயர்க்கடலில் கலந்து மறைந்து போயதே யன்றிப் பயன்படவில்லை என உவமையை விரித்துக் கொள்க. “கடலிடைக் கோட்டம் தேய்த்துக் கழிவது கரும மன்றால்” (கும்ப கருணன் வதைப்—146) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தகும். (52)

9025. விண்டுநின் ருக்கை சிந்தப்

புல்லுயிர் விட்டி லாதேன்

கொண்டுநின் ருனைக் கொல்லக்

கூசினே னெதிரே கொல்லக்

கண்டுநின் றேன்மற் றின்னும்

கையினுற் கனிகள் வெவ்வே

றுண்டுநின் றுய்ய வல்லே

எளியனோ வொருவ னுள்ளேன்.

விண்டுநின்று ஆக்கை சிந்தப்

புல்லுயிர் விட்டி லாதேன்,

கொண்டுநின் ருனைக் கொல்லக்

கூசினேன் ! எதிரே கொல்லக்

கண்டுநின் றேன் ! மற்று இன்னும்

கையினால் கனிகள் வெவ்வேறு

உண்டுநின்று உய்ய வல்லேன் ;

எளியனோ ? ஒருவன் உள்ளோன் !

பொ :- நின்னைக் கொல்லுதற்காகக் கையில்லொண்டு நின்ற இந்திரசித்தினைக் கொல்லக் கூசினேன் ; ஆனால், என் கண் எதிரே

உன்னைக் கொல்லக் கண்டு கொண்டு, என்னுடம்பு நின்று பிளந்து இந்தச் சிறிதாகிய என்னுயிரை விடத் துணியாதவனாய்—இன்னும் கையினால் வெவ்வேறு சுவையுள்ள கனிகளை உண்டு நின்று உயிர் வாழ்தற்கு வல்லனாய்,—வாளா நின்றேன்; இத்தகைய யான் எளியவனோ? ஒப்பற்றவனாகவே உள்ளேன் !

கு :- சீதையை அரக்கன் கொல்லக் கண்டும் உயிர்விடாதிருக்கும் தன் இழிதகவை நினைந்து அனுமன் தன்னைப் பழித்துக் கொண்டவாறு. சீதையைக் கையில் பற்றிக்கொண்டுள்ள இந்திரசித்தைக் கொல்ல முயன்றால், சீதைக்கு என்ன நேர்ந்து விடுமோ என்று கூசி வாளா இருந்த அனுமன், அந்த இந்திரசித்து சீதையைக் கொன்ற போதேனும் அவன்மேற் பாய்ந்து கொன்றிருக்கவேண்டும்; அது இயலாது போனால், தன்னுயிரையேனும் விட்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்விரண்டில் ஒன்றும் செய்யாது, அப்பெண் கொலை பார்த்துக்கொண்டு நின்றது, பின்னிருந்து பலவகைக் கனிகளைச் சுவையுறவுண்டு உயிர்வாழும் எண்ணத்தினாலேயே என்பது விளக்கி, இத்தகைய இழிவுடைய தான் எளியனல்லன்; ஒப்பற்றியுயர்ந்தவன்! எனக் குறிப்பினால் அனுமன் தன்னைப்பழித்துக் கூறி இரங்குகின்றான். கொல்லக் கண்டு, உயிர்விட்டிலாதேனாய், கனிகள் உண்டு நின்று உய்யவல்லேனாய் நின்றேன்; எளியனோ? ஒருவன் உள்ளேன் ! என மாறிக் கூட்டுக. சீதையை மீட்க முடியாத நிலையில் தற்கொலையேனும் செய்துகொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்பது அனுமன் கருத்து. (53)

இரங்கிய அனுமன் இனிச் செய்வது
யாதெனச் சிந்தித்தல்

9026. என்னநின் நிரங்கிக் கள்வ
னயோத்திமே லெழுவ னென்று
சொன்னது முண்டு போன
சுவடுண்டு தொடர்ந்து செல்லின்
மன்னனிங் குற்ற தன்மை
யுணர்கிலன் வருவ தோரான்
பின்னினி முடிப்பதி யாதென்
நிரங்கின னுணர்வு பெற்றான்.

என்னநின்று இரங்கி, 'கள்வன்
 "அயோத்திமேல் எழுவேன்" என்று
 சொன்னதும் உண்டு; போன
 சுவடு உண்டு; தொடர்ந்து செல்லின்,
 மன்னன்இங்கு உற்ற தன்மை
 உணர்கிலன்; வருவது ஓரான்;
 பின்இனி முடிப்பது யாது?" என்று
 இரங்கினான், உணர்வு பெற்றான்.

பொ :- என்னச் சொல்லி நின்று அனுமன் இரங்கி, 'கள்வனாகிய இந்திரசித்து "அயோத்திமேல் எழுகின்றேன்" என்று சொன்னது உண்டு; சொன்னவாறே அத்திசை நோக்கிப் போன அடையாளமும் உண்டு; அந்தக் கள்வனைத் தொடர்ந்து யான் அயோத்திக்குச் சென்றால், இராமன் இங்கு நிகழ்ந்ததை உணர வழியில்லை; இனி அயோத்தியில் நேரப்போகின்ற துன்பத்தையும் அறிய கில்லான்; பின்பு இனி யான் செய்து முடிப்பது எதனை?" என்று, மனமிரங்கித் துன்புற்றவனாய்ப் பின் உணர்வினைப் பெற்றான்.

கு :- இந்திரசித்து சீதையைக் கொன்றதை நினைந்தே வருந்திக் கொண்டிருந்த அனுமன், அவன் அயோத்திமேற் செல்வதாகச் சொல்லிச் சென்றதை நினைவு கூர்ந்து, அந்த இந்திரசித்தினைத் தொடர்ந்து அயோத்திக்குச் சென்றுவிட்டால் இங்கு நிகழ்ந்த சீதையின் கொலையைப்பற்றியும் அவன் அயோத்திக்குச் சென்று நிகழ்ந்த இருக்கும் துன்பத்தைப் பற்றியும், இராமன் அறிந்துகொள்ள வழியில்லாமற் போகுமே! அயோத்திக்குச் செல்வதா? இராமனிடஞ் செல்வதா? என்று எண்ணி இரங்கிய அனுமன் உணர்வுபெற்று ஒரு முடிவிற்கு வருகின்றான் என்றவாறு. கள்வன் என்றது இந்திரசித்தினை; அவன் சொன்னபடி செய்யாமல் மாறுதற்கும் உரியவன் என்பதையும் நினைப்பித்தவாறு. சொன்னபடியே செய்வதாக அயோத்திக்குப் போவதாகப் போக்குக் காட்டினான் ஆதலின், 'போனசுவடு உண்டு' என்று அனுமன் நினைத்தான். இங்குற்ற தன்மையை உணராமையோடு வருவதையும் ஓரான் என்றவாறு. இங்குற்ற தன்மை என்றது சீதையின் கொலையை; வருவது என்றது, அயோத்தி மேற்சென்று அங்குள்ளாரை அழிப்பதாகச் சொன்னதை.

சொன்னவாறு செய்வேன் என அனுமன் இராமனையடைதல்
9027. உற்றதை யுணர்த்திப் பின்னை

யுலகுடை யொருவ னோடும்
இற்றுழி னிற்று மாள்வெ
னன்றெனி னெண்ண மெண்ணச்
சொற்றது செய்வென் வேறோர்
பிறிதிலென் துணிவி தென்னாப்
பொற்றடந் தோளான் வீரன்
பொன்னடி மருங்கிற் போனான்.

‘உற்றதை உணர்த்தி, பின்னை
உலகுடை ஒருவ னோடும்,
இற்றுஉறின், இற்று மாள்வென்;
அன்றுஎனின், எண்ணம் எண்ணி,
சொற்றது செய்வென்; வேறுஓர்
பிறிது இலேன்; துணிவுஇது என்னா,
பொன்தடந் தோளான், வீரன்
பொன்அடி மருங்கில், போனான்.

பொ :- ‘நிகழ்ந்ததை இராமனுக்கு உணர்த்திப் பிறகு, (அவன்) உயிரொழிவானாயின், உலகுடைய அப்பிரானோடு—யானும் அழிந் தொழிவேன்; அங்ஙனமில்லையாயின், அவன் கருத்தை எண்ணி யறிந்து அவன் சொன்னதைச் செய்வேன்; வேறு பிறிது ஒரு செயலும் யானுடையனல்லேன்; இதுவே துணிவு;’ என்று பொன்னிறமான பெரிய தோளையுடைய அனுமன் வீரனாகிய இராமனது அழகிய திருவடிகளின் பக்கத்தே சென்றான்.

கு :- அனுமனது துணிவு இதனால் விளக்கப்படுகிறது. இந்திர சித்தினைப் பின்பற்றி அயோத்திக்குப் போவதை விடுத்து இரா மனுக்கு நிகழ்ந்தது கூறிப் பின் அவன் கருத்துப்படி நடப்பதே தனக்குக் கடமை என்பதை அனுமன் தெளிந்து, இராமனுள்ள இடத்திற்குச் சென்றான் என்றவாறு. இராமனது பெருமையும் அனுமனது பணியும் புலப்பட இராமன் மருங்கிற் போனான் என்றது ‘வீரன் பொன்னடி மருங்கிற் போனான்’ என்றார். ‘பொன் தடந்தோளான்’ என்றது, அனுமனை. வீரன் என்றது இராமனை. இந்திரசித்து சீதையை வெட்டிவிட்டான் என்பதைக் கேட்டவுடன் இராமன் இறக்கவும்கூடும்; என்னை? தன்னுயிரினும் சிறந்தா ளாக அவனை எண்ணி இருந்தவன் ஆதலின். அங்ஙனன் இராமன் இறக்க நேர்ந்தால் அனுமன், தன் அடிமைப் பண்பின் இறப்புத்

தோன்ற இறக்கவேண்டும் என எண்ணியது பொருத்தமுடையதே யாகும். அங்ஙனமில்லையாயின் 'சொற்றது செய்வன்; வேரோர் பிறிதிலென்' என்பது, அடிமையின் இயல்பை உள்ளவாறு விளக்கு கின்றது. இராமன் செய்வதைச் செய்வது; அல்லது, இராமன் சொன்னதைச் செய்வது; என்பதே அனுமனது துணிவு என்பது இதனால் புலனாம்.

(55)

இராமனடியில் வீழ்ந்து பொருமுதல்

9028. சிங்கவே றணைய வீரன்

செறிகழற் பாதஞ் சேர்ந்தான்

அங்கமு மனமுங் கண்ணு

மாவியு மலக்க ணுற்றான்

பொங்கிய பொருமல் வீங்கி

யுயிர்ப்பொடு புறத்திற் போர்ப்ப

வெங்கண் ரருவி சோர

மால்வரை யென்ன வீழ்ந்தான்.

சிங்கரறு அணைய வீரன்

செறிகழல் பாதம் சேர்ந்தான்,

அங்கமும் மனமும் கண்ணும்

ஆவியும் அலக்கண் உற்றான்,

பொங்கிய பொருமல் வீங்கி,

உயிர்ப்பொடு புறத்தைப் போர்ப்ப,

வெங்கண் நீர் அருவி சோர,

மால்வரை என்ன வீழ்ந்தான்.

பொ :- ஆண்சிங்கத்தைப் போன்ற வீரனாகிய இராமனது வீரக்கழல் அணிந்த பாதத்தை நெருங்கிய அனுமன், -உடம்பும் உளமும் கண்ணும் உயிரும் பதைக்கப் பெருந்துன்பமுற்றவனாய், மனத்துள் பொங்கியெழுந்த அழகைப் பொருமல் பெருகிப் பெருமூச் சோடு உடம்பின் புறத்தையெல்லாம் மூடிக்கொள்ளக் கண்களில் செவ்விய நீர் அருவி பொழியா நிற்கப் பெரிய மலைவீழ்வதுபோல் வீழ்ந்தான்.

கு :- மேலைச் செய்யுளில் வீரன் பொன்னடி மருங்கிற் போனான் என்பதையே இச் செய்யுளிலும் அனுவதித்தவாறு. 'பாதம் சேர்ந்தவ னாகிய அனுமன்' என வினையாலணையும் பெயராக்கி மேல்வரும் வினைகட்கு எழுவாயாக்குக. அலக்கணுற்றானாய் வீழ்ந்தான் என முற்றெச்சம் ஆக்கி முடிக்க. பொருமல் என்றது, வெளிப்பட

அழுதல் செய்யாது அடக்கும் நிலையில் தோன்றும் விம்முதலை உணர்த்தியது. உள்ளத்தில் பொங்கிய பொருமல் வீங்கிய நிலையில் உடம்பையும் நடுக்குவதாகலின் 'உயிர்ப்பொடு புறத்திற் போர்ப்ப' என்றார். பெருமூச்சும் விம்முதலாயாகிய உடம்பு, நடுக்கமும் உண்டாகக் கண்ணீர் சொரிந்துகொண்டு இராமன் பாதத்தில் அனுமன் வீழ்ந்தான் என்றவாறு. அனுமனது பெரிய தோற்றம் புலப்பட 'மால்வரை யென்ன வீழ்ந்தான்' என உவமை கூறினார். வெம் நீர் என நீர்க்கு அடையாக்குக. துன்பத்தாலாய கண்ணீர் வெப்பமுடையதாதல் இயல்பு. (56)

இந்திரசித்து சீதையை வெட்டினான்
என்பதைக் கூறி அனுமன் தரையில் புரளுதல்

9029. வீழ்ந்தவன் றன்னை வீரன்
விளைந்தது விளம்பு கென்னத்
தாழ்ந்திரு தடக்கை பற்றி
யெடுக்கவுந் தரிக்கு லாதான்
ஆழ்ந்தழு துன்பத் தானை
யரக்கனின் றயில்கொள் வாளால்
போழ்ந்தன னென்னக் கூறிப்
புரண்டனன் பொருமு கின்றான்.

வீழ்ந்தவன் தன்னை, வீரன்,
'விளைந்தது விளம்பு' கென்னு,
தாழ்ந்து, இரு தடக்கை பற்றி
எடுக்கவும், தரிக்கி லாதான்,
'ஆழ்ந்து அழு துன்பத் தானை,
அரக்கன், இன்று, அயில்கொள் வாளால்
போழ்ந்தனன்' என்னக் கூறி,
புரண்டனன், பொருமு கின்றான்.

பொ :- வீழ்ந்தவனாகிய அனுமனை இராமன், 'நடந்ததைச் சொல்' என்று சொல்லிக்கொண்டே குனிந்து தன் இரண்டு பெரிய கைகளால் பற்றி எடுக்கவும், எடுக்கத் தரிக்கிலாதவனாய், 'ஆழ்ந்து அழுகின்ற துன்பத்தையுடைய சீதையை இந்திரசித்து இன்று கூர்மைகொண்ட வாளினால் பிளந்துவிட்டான்' என்று சொல்லிக் கொண்டு விம்முகின்றவனாய்ப் புரண்டான்.

கு :- தடக்கையைப் பற்றி என் இரண்டனுருபு விரிக்கினும் அமையும். அரக்கன் என்றது, இந்திரசித்தினை. தரித்தல்-தாங்குதல். பொருமுகின்றவனாய்ப் புரண்டனன் என இயையும். (57)

சீதை கொல்லப்பட்டது கேட்ட இராமன் நிலை

9030. துடித்தில னுயிர்ப்பு மில்ல

னிமைக்கிலன் றுள்ளிக் கண்ணீர்

பொடித்திலன் யாது மொன்றும்

புகன்றிலன் பொருமி யுள்ளம்

வெடித்திலன் விம்மிப் பாரில்

வீழ்ந்திலன் வியர்த்தா னல்லன்

அருந்துள துன்பம் யாவு

மறிந்தில ரமர ரேயும்.

துடித்திலன்; உயிர்ப்பும் இல்லன்;

இமைத்திலன்; துள்ளிக் கண்ணீர்

பொடித்திலன்; யாதும் ஒன்றும்

புகன்றிலன்; பொருமி, உள்ளம்

வெடித்திலன்; விம்மிப் பாரில்

வீழ்ந்திலன்; வியர்த்தான் அல்லன்;

அடுத்துஉள துன்பம் யாவும்

அறிந்திலர் அமர ரேயும்.

பொ :- (அனுமன் சொல்கேட்ட இராமன்) துடிதுடிக்கவும் இல்லை; பெருமூச்சு விடவும் இல்லை; கண்கள் இமைக்கவும் இல்லை; கண்ணீர்த் துளிகளைத் தோற்றுவிக்கவும் இல்லை; யாதொன்றும் பேசவும் இல்லை; தேம்பி இதயம் பிளக்கவும் இல்லை; விம்மியழுது பூமியில் விழவும் இல்லை; துன்பமிகுதியால் வியர்க்கவும் இல்லை; அவனுக்கு அடுத்துள்ள துன்பவுணர்ச்சி முழுவதையும் இவ் வளவினது என இமையா நாட்டமுடைய தேவரும் அறிந்திலராயினர்.

கு :- துன்பம் நேருங்கால் உலகத்தார் படும் துடிப்பு முதலிய மெய்ப்பாடுகள் இராமன்பால் காணப்படவில்லை என்றவாறு. பொடித்தல்-தோன்றுதல். இராமனுக்குத் துன்பவுணர்ச்சி உண்டு என்பதை இமையா நாட்டமுடைய தேவரும் அறிய இல்லா நிலையில் இராமன் சித்திரப்பாவை போல் நின்றான் என்றவாறு. “அன்பென்ப தோன்றன் றன்மை அமரரு மறிந்த தன்றால்” (மருத்துமலைப்-4) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தகும். இராமன் தன் பேரறிவு

புலப்படத் துன்பத்திலும் துன்பவுணர்வைப் புலப்படுத்தாது இருந்தான் என்க. அவன் நிலையைப் பின் 'சித்திரத் தன்மையுற்ற சேவகன்' (60) என விளக்குவர். (58)

வானர வீரர்களின் நிலை

9031. சொற்றது கேட்ட லோடுந்

துணுக்குற வுணர்வு சோர

நற்பெரு வாடை யுற்ற

மரங்களி னடுக்க மெய்தாக்

கற்பக மனைய வள்ளல்

கருங்கழற் கமலக் காண்மேல்

வெற்பின மென்ன வீழ்ந்தார்

வானர வீர ரெல்லாம்.

சொற்றது கேட்ட லோடும்,

துணுக்குற, உணர்வு சோர,

நல்பெரு வாடை உற்ற

மரங்களின் நடுக்கம் எய்தா,

கற்பகம் அனைய வள்ளல்

கருங்கழல் கமலக் கால்மேல்,

வெற்பி இனம் என்ன வீழ்ந்தார்,

வானர வீரர் எல்லாம்.

பொ :- அனுமன் சொன்னதைக் கேட்ட அளவில், மனம் திடுக்கிட, உணர்வு சோர, நல்ல பெரிய வாடைக்காற்றால் மோதுண்ட மரங்களைப்போல நடுக்கம் அடைந்து, கற்பக மரம் போன்ற வள்ளல் தன்மையுடைய இராமனது பெரிய வீரக்கழல் அணிந்த கமலமலர் போன்ற பாதங்களின்மேல் மலைகளின் கூட்டம் போல வானர வீரர்கள் எல்லாம் வீழ்ந்தார்கள்.

கு :- அனுமன் கூறிய சொல்லுக்கு வாடைக்காற்றும், வானரங்களின் உடல் நடுக்கத்திற்கு மரங்களின் நடுக்கமும், அவர்கள் இராமன் பாத கமலங்களில் வீழ்தற்கு மலைகள் வீழ்வதும் உவமைகளாம். கற்பகம் என்றது, இந்திரனுக்குரிய ஐந்தருக்களில் ஒன்று. அது வேண்டுவார் வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் கொடுக்க வல்ல இயல்பினது; இராமனும் தன்னை அடைந்தார்க்கு வேண்டு வனவற்றையெல்லாம் கொடுக்கும் வள்ளல் தன்மையுடையவன் ஆகலின், அவனைக் 'கற்பகமனைய வள்ளல்' என்றார். பெருந்
யு—40

தலைவனாகிய இராமனுக்கு நேர்ந்துள்ள பெருந்துன்பத்தில் அடியவர்களாகிய வானரங்கள் பங்குகொள்ளும் முறை இது என்பது புலப்பட 'கமலக்கான் மேல் வானர வீரரெல்லாம்.....வீழ்ந்தார்' என்றார். கருங்கழல் என்புழிக் கருமை பெருமையை யுணர்த்தியது.

(59)

இராமன் உயிரற்றவன்போல் தரையில் சாய்தல்

9032. சித்திரத் தன்மை யுற்ற

சேவக னுணர்வு தீர்ந்தான்

மித்திரர் வதன நோக்கா

இனையவன் வினவப் பேசான்

பித்தரு மிறைபொ ருத

பேரபி மான மென்னும்

சத்திர மார்பிற் றைக்க

வுயிரில னென்னச் சாய்ந்தான்.

சித்திரத் தன்மை உற்ற

சேவகன், உணர்வு தீர்ந்தான்;

மித்திரர் வதனம் நோக்கான்,

இனையவன் வினவப் பேசான்,

பித்தரும் இறைபொ ருத

பேர்அபி மானம் என்னும்

சத்திரம் மார்பில் தைக்க,

உயிர்இலன் என்னச் சாய்ந்தான்.

பொ :- சித்திரத்தின் தன்மை அடைந்திருந்த வீரனாகிய இராமன், இப்போது உணர்ச்சி நீங்கினவனாய்த் தன் காலில் விழுந்தமும் அன்புள்ள வானர வீரர்களின் முகங்களைப் பாராதவனாய், இலக்கு வன் துன்பம் தணிக்க வினவவும் அதற்குப் பதில் பேசாதவனாய், பித்தர்களாயுள்ளவர்களும் சிறிதும் பொறுக்கமுடியாத பெரிய அபிமான உணர்ச்சி என்கின்ற வேல் மார்பில் பாய்தலால் உயிர் இலன் ஆயினான், என்னுமாறு தரையில் சாய்ந்தான்.

கு :- இராமன் சித்திரத் தன்மையுற்றதை மேல் 58 ஆம் செய்யுளில் விளக்கப்பட்டது; இங்கு அனுவாதமாக அதையே குறிப்பிட்டவாறு, சேவகன்—வீரன்; என்றது, இராமனை. மித்திரர் நண்பர்; என்றது, வானரத் தலைவர்களை. இராமனது துன்பத்தைத்

தணிக்கும் பொருட்டு இலக்குவன் வினவும் அவன் வினாக்களுக்குப் பதில் கூறவில்லை என்றவாறு. தன் மனைவியை மாற்றான் கவர்ந்தான் என்ற மானக்கேட்டோடு தன் மனைவியைப் பகைவன் கொன்றான் என்ற மானக்கேடும் நேர்ந்ததே என்ற மானவுணர்ச்சி தாக்க உயிரிழந்தான்போல இராமன் வீழ்ந்தான் என்றவாறு. தன் மனையாளைப் பகைவன் கொன்றான் என்ற மானக்கேட்டைப் பித்தரும் பொறுக்கமாட்டார்கள் என்றால், உயிர்களின் அறிவுக்கும் அறிவாய் நின்ற இராமன் பொருது வருந்துதல் சொல்ல வேண்டுமோ? என்பார், பித்தரு மிறைபொருத பேரபிமானம் என்னும் சத்திரம் மார்பிறைக்க சாய்ந்தான் என்றார். பேரபிமானம் என்றது பெரிய மான வுணர்ச்சியை; மானமாவது, 'எஞ்ஞான்றும் தம் நிலையில் தாழாமையும், தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையும் ஆம்' என்ற பரிமேலழகர் விளக்கம் இங்கு நோக்குதற்குரியது. இங்கு இராமனுக்கு ஊழினால் தாழ்வு வந்துள்ளமையால், அத்தாழ்வினைப் பொருத மானவுணர்ச்சியையே உயிரைப் போக்கும் வேலாக உருவகம் செய்தார். சத்திரம்-வேல். (60)

இலக்குவனும் உணர்வழிந்து சாய்தல்

9033. நாயகன் றன்மை கண்டுந்

தமக்குற்ற நாணம் பார்த்தும்

ஆயின கரும மீள

வழிவுற்ற வதனைப் பார்த்தும்

வாயொடு மனமுங் கண்ணும்

யாக்கையு மயர்ந்து சாம்பித்

தாயினை யிழந்த கன்றிற்

றம்பியுந் தலத்த னானன்.

நாயகன் தன்மை கண்டும்,

தமக்குஉற்ற நாணம் பார்த்தும்,

ஆயின கருமம் மீள

அழிவுற்ற அதனைப் பார்த்தும்,

வாயொடு மனமும் கண்ணும்

யாக்கையும் மயர்ந்து சாம்பி,

தாயினை இழந்த கன்றின்,

தம்பியும் தலத்தன் ஆனான்.

பொ :- தன் தலைவனான இராமனது நிலைமையைக் கண்டும், தங்களுக்கு நேர்ந்துள்ள நாணத்தக்க நிலையை நோக்கியும், கைகூடி வந்த செயல் மீண்டும் கெட்டுவிட்டதை நினைந்தும், வாயும் மனமும் கண்ணும் உடம்பும் உணர்வழிந்து வாடித் தாய்ப்பசுவை. இழந்த கன்றினைப்போலத் தம்பி இலக்குவனும் தரையில் சாய்ந்தான்.

கு :- இராமன் தரையில் உணர்வழிந்து வீழ்ந்ததுபோலவே இலக்குவனும் வீழ்ந்தான் என்றவாறு. மனைவியை இழந்து துன்புறும் இராமன் நிலைமையைக்கண்ட வருத்தத்தாலும், தமக்கு நேர்ந்துள்ள நாணத்தக்க நிலையை நோக்கியதாலும் கைகூடி வந்த வெற்றி மீண்டும் அழிந்ததே என்பதை நினைத்தலாலும் இலக்குவன் உணர்வழிந்து வீழ்ந்தான் என மூன்று காரணங்கள் கூறியவர், இறுதியில் சீதையை இழந்த துன்பத்தால் பெரிதும் வருந்தி உணர்வழிந்து வீழ்ந்த நிலையைத் 'தாயினை யிழந்த கன்றில்' என்ற உவமையால் புலப்படுத்தியுள்ளார். தாய்ப்பசு போன்றவள் சீதை என்பதும் கன்று போன்றவன் இலக்குவன் என்பதும், சீதையை இழந்த இலக்குவன் துன்பம் தாய்ப்பசுவை இழந்து தவிக்கும் கன்றின் துன்பம்போன்றது என்பதும் புலப்படுத்தியவாறு. மயர்தல்—உணர்வழிதல்; 'விடந்தனை யயின்றன ரெனும்படி மயர்ந்து' (கந்தபு-திருவி-80) என்புழியும் இச் சொல் இப்பொருளில் ஆளப்பட்டிருத்தல் காணலாம். வாயால் பேசுதல் அடங்கியபின் மனத்தால் நினைத்தலை மறத்தலும் பின்பு கண்ணால் பார்த்தல் கூடாத நிலையும், பின்பு மெய்மறத்தலும் உளதாகும் முறைமை நினைந்து 'வாயொடு மனமுங் கண்ணும் யாக்கையும் மயர்ந்து' என்று கூறியுள்ள அழகு நோக்குதற்குரியது. சாம்புதல்-வாடுதல். அண்ணன் மனைவியைத் தாயாக மதித்தல் மரபு. மேலும், சுமித்திரையும் "தாயர் நம் பூங்குழற் சீதையென்றே ஏகாய்" (நகர் நீங்கு-151) எனச் சொல்லியனுப்பியது நினைக.

(61)

இந்திரசித்து சீதையைக் கொல்லுதலும் கூடும் என
வீடணன் ஐயுறுதல்

9034. தொல்லை துணரத் தக்க

வீடணன் துளக்க முற்றான்

எல்லையி றுன்ப மூன்ற

விடையொன்றுந் தெரிகி லாதான்

வெல்லவு மரிது நாச
மிவடனூல் விளைந்த தென்னாக்
கொல்வது மடுக்கு மென்று
மனத்தினோ ரையங் கொண்டான்.

தொல்லையது உணரத் தக்க
வீடணன், துளக்கம் உற்றான்,
எல்லைஇல் துன்பம் ஊன்ற,
இசை ஒன்றும் தெரிகிலாதான்,
“வெல்லவும் அறிது; நாசம்
இவள்தனூல் விளைந்தது” என்னு,
கொல்வதும் அடுக்கும் என்று
மனத்தின் ஓர்ஐயம் கொண்டான்.

பொ :- அரக்கரின் இயல்பான மாயச் செயலை உணரத்தக்க வனாகிய வீடணனும், அளவிலாத துன்பம் அமுத்துதலால் அத் துன்பத்திற்கு நடுவே ஒன்றும் தெரியாதவனாய், நடுக்கமுற்று, “நாம் வெல்லுவதும் அரிதாக உள்ளது ; இவளால் அழிவு உண்டாயிற்று” என்று இந்திரசித்து சீதையைக் கொன்றிருக்கவும் கூடும்” என்று மனத்தில் ஒரு சந்தேகத்தைக் கொண்டான்.

கு :- தொல்லை என்றது, இங்கு அரக்கரின் இயல்பான மாயச் செயலை. அரக்கர்க்கு மாயம் செய்தலே இயற்கை என்பதை அறிய வல்லவன், அக்குலத்தில் பிறந்த வீடணன் என்றவாறு. தொல்லை-இயல்பு; சீதையை இழந்து இராமன் படும் அல்லல்கண்டு வீடணன் அளவிலாத துன்ப முறுகின்றனாதலின், அத் துன்பத்திற்கிடையே ‘அரக்கரின் மாயச் செயலாக இருக்கலாம் இது’ என்ற உய்த்துணர்ச்சி ஒன்றும் அவனுக்குப் புலப்படவில்லை என்பார், “இடையொன்றும் தெரிகிலாதான்” என்றார். உணரத்தக்க வீடணன் ஒன்றும் தெரிகிலானாய்த் துளக்கமுற்று, கொல்வதும் அடுக்கும் என்று ஓர் ஐயம் கொண்டான்; என இயையும். தெரிகிலாதான், உற்றான் என்பன முற்றெச்சங்கள். மனிதரை வெல்வது அரிதாக இருத்தலின், சீதை காரணமாகவே அவர் போர் தொடுத்துள்ளமையால் அவனைக் கொல்லவே அவர் போர் செய்யாது போய் விடுவர் என்ற கருத்தால் இந்திரசித்து கொன்றும் இருக்கலாம் என வீடணன் ஐயுற்றான் என்றவாறு. உணரத்தக்க வீடணனும் ஐயம் கொண்டான் என்புழி உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

9035. சீதநீர் முகத்தி னப்பிச்

சேவகன் மேனி தீண்டிப்

போதம்வந் தெய்தற் பால

யாவையும் புரிந்து பொற்பும்

பாதமுங் கையு மெய்யும்

பற்றினன் வருட லோடும்

வேதமுங் காணு வள்ளல்

விழித்தனன் விழியை மெல்ல.

சீதநீர் முகத்தின் அப்பி,

சேவகன் மேனி தீண்டி,

போதம்வந்து எய்தற் பால

யாவையும் புரிந்து, பொன்பும்

பாதமும் கையும் மெய்யும்

பற்றினன் வருட லோடும்,

வேதமும் காணு வள்ளல்

விழித்தனன், விழியை மெல்ல.

பொ :- (ஐயம் கொண்ட வீடணன்) குளிர்ந்த நீரை இராமனது முகத்தில் தெளித்து, அவன் திருமேனியைத் தன்கையால் தீண்டி, உணர்வு வரத்தக்க எல்லாச் செயல்களையும் செய்து, அழகிய மலர் போன்ற அவன் திருவடிகளையும் கைகளையும், உடம்பையும் தன்கையால் பற்றித் தடவிக்கொடுத்த அளவில் வேதங்களாலும் காண முடியாத வள்ளல் தன்மையுடைய இராமன் கண்களை மெல்ல விழித்தான்.

கு :- சேவகன் முகத்தின் என முன்னும் சேவகன் மேனி பின்னும் இயையும். சேவகன் இடைநிலைவிளக்கு. வீடணன் தீண்டு தற்கரிய மேனிஎன்பது புலப்படச் 'சேவகன் மேனிதீண்டி' என்றார்- போதம்-உணர்வு, வேதமும் காண முடியாத ஓபருமையனாகிய இராமன், தனக்கு அன்பனாக வந்தடைந்த வீடணன் தன் கைகளால் தொட்டு வருடுமாறு தன் பொற் பூம்பாதத்தை எளிவரக் கொடுத்த வள்ளன்மையும் வீடணன் பெற்றபேறும் நினைந்து வியந்து கம்பர் இச் செய்யுளை இயற்றியுள்ளார் என்னலாம். வேதமும் காண ள் ா ல் ான் பதனால் அவன் பெருமையும் பொற் பூம்பாதமுங் கையும் மெய்யும் பற்றினான் வருடலோடும் விழித்தனன் என்றதனால், அவன் அன்பர்க்கெரியன் ஆனமையும் புலப்படுத்தியவாறு. வேத முங்காணாத பெரியவனாயிருந்தே தன் பகைக் குலத்தில் பிறந்து

தன்னைச் சரணடைந்த வீடணன் தொட்டு வருடுமாறு தன் பாதம் முதலியவற்றைக் கொடுத்துக்கிடந்த அருள் உள்ளத்தை நினைந்து அவனை 'வள்ளல்' என்று சிறப்பித்தவாறு. வீடணன் தன் பாதத்தைத் தொட்டு வருடவேண்டியே இராமன் மயக்கமுற்றான் போலக்கிடந்தானோ? என்று ஐயுறுமாறு, அவன் வருடலோடும் விழித்தான் என்றவாறு. (63)

இராமனைத் தேற்ற இலக்குவன் சொல்வது

9036. ஊற்றுவார் கண்ணீ ரோடு
முள்ளழிந் துற்ற தெண்ணி
ஆற்றுவா னல்ல னாகி
யயர் கின்ற னெனினு மையன்
மாற்றுவா னல்லன் மான
முயிருக வருந்து மென்னாத்
தேற்றுவா னினைந்து தம்பி
யிவையிவை செப்ப லுற்றான்.

ஊற்றுவார் கண்ணீ ரோடும்
உள்அழிந்து, உற்றது எண்ணி,
ஆற்றுவான் அல்லன் ஆகி,
அயர்கின்றான் எனினும்; ஐயன்,
மாற்றுவான் அல்லன்; மானம்
உயிர்உக வருந்தும், என்னு,
தேற்றுவான் நினைந்து, தம்பி
இவை இவை செப்பலுற்றான்.

பொ : - தம்பி இலக்குவன் ஊற்றுகின்ற நெடிய கண்ணீரோடு மனம் அழிந்து தமக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை எண்ணி, ஆற்ற முடியாதவனாகி வருந்துகின்றான் எனினும், இராமன் பகைவரை அழிக்கமாட்டான். மானஉணர்வு காரணமாக உயிர் கெடுமாறு வருந்துவான் என்று அவனைத் தேற்றுவதற்கு எண்ணி இன்ன இன்னவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

கு : - இடைவிடாது ஒழுகுகின்ற கண்ணீரை விளக்க 'ஊற்றுவார் கண்ணீர்' என்றார். வார்—நெடுமை. இலக்குவன், தன் வருத்தத்தை அடக்கிக்கொண்டு உயிர்விடும் நிலையில் வருந்துகின்ற இராமனைத்

தேற்றச் சில சொல்லலானான் என்றவாறு. மாற்றுதலாவது, பகை வரை அழிப்பது. மானத்தால் உயிர் உக வருந்துகின்றான் என மூன்றாவது விரிக்க. பகைவனால் கவரப்பெற்ற சீதையை மீட்காமையோடு அவனைக் கொல்லவும் விடுத்தோமே என்ற மானவுணர்ச்சி உயிரையும் போக்கவல்லது என்றவாறு.

9037. முடியுநாட் டானே வந்து

முற்றினாற் றுன்பந் மூந்நீர்ப்

படியுமாஞ் சிறியோர் தன்மை

நினக்குது பழியிற் றுமால்

குடியுமா சுண்ட தென்னி

னறத்தொடு மூலகைக் கொன்று

கடியுமா றன்றிச் சோர்ந்து

கழிதியோ கருத்தி லார்போல்.

முடியும் நாள்தானே வந்து

முற்றினால், துன்ப முந்நீர்

படியுமாம், சிறியோர் தன்மை;

நினக்குஇது பழியிற்று ஆமால்;

குடியும் மாசு உண்டது என்னின்,

அறத்தொடும் உலகைக் கொன்று,

கடியுமாறு அன்றிச் சோர்ந்து

கழிதியோ, கருத்து இலார்போல்?

பொ : - ஒருவர்க்கு முடிவுநாள் (ஊழ்வினையால்) தானே வந்து நேர்ந்தால், துன்பமாகிய கடலில் அழுந்துவிடும் தன்மை சிறியோர் தன்மையாகும்; (பெருந்தன்மையுடைய) நினக்கு (இத் தன்மை பொருந்தாது) பழியினைத் தருவதாகும்; அறநெறிசெல்லும் நம் குடியும் பழியுண்டது என்றால், தருமத்தோடு உலகையும் அழித்து ஒழிப் பதன்றிக் கருத்தில்லாதவர்போல மனம் சோர்ந்து கிடப்பாயோ?

கு:- சீதை வெட்டுண்டாள் என்பது கேட்டு இராமன் துன்பக் கடலில் அழுந்திக்கிடப்பதை மாற்றுவதற்காக இலக்குவன் இவ்வாறு கூறலானான். ஒருவர்க்கு ஆயுள் முடிவது இயல்பாக வருவது என்பதும் அதுபற்றித் தொடர்புடையார் துன்புற்றுக் கிடப்பது பொருந்தாது என்பதும், சிறியோர்க்கே அது தருவதன்றிப் பெருந்தன்மையுடைய நமக்குத் தகாது; பழியினைத் தருவதாகும் என்பதும்,

கூறி இராமனது சோர்வை விலக்கியவாறு.. அறத்தினைக் காக்கும் நமக்கு இந் நிலை நேர்ந்தமையால், அறத்தையும் இத் தகாச் செயலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த உலகத்தையும் அழிப்பதே கடமை; அதை விடுத்துக் கருத்தற்றவர்போல் சோர்ந்துகிடப்பது கூடாது என்ற வாறு, “செருக்கினர் வலியராகி நெறிநின்றார் சிதைவராகின் இருக்கு மிதென்னும் இம்முன்றுலகையும் எரிமடாதே?” (67) எனப் பின்னர்க் கூறுவம் காணலாம்.

அறத்தினை வெறுத்துக் கூறுவது

9038. தய்யலைத் துணையி லானைத்

தவத்தியைத் தருமக் கற்பின்

தெய்வதந் தன்னை மற்றுன்

தேவியைத் திருவைத் தீண்டி

வெய்யவன் கொன்ற னென்றால்

வேதனை யுழப்ப தின்னும்

உய்யவோ கருணையாலோ

தருமத்தோடு உறவு முண்டோ.

‘தையலை, துணைஇலானை

தவத்தியை, தருமக் கற்பின்

தெய்வதம் தன்னை, மற்றுன்

தேவியை, திருவை, தீண்டி,

வெய்யவன் கொன்றான் என்றால்,

வேதனை உழப்பது இன்னும்

உய்யவோ? கருணை யாலோ?

தருமத்தோடு உறவும் உண்டோ?’

பொ:- மெல்லியலாகிய பெண்ணை-துணையற்றவனை-தவநிலையில் இருப்பவனை-அறநெறியாகிய கற்பின் தெய்வமாக இருப்பவனை-அறத்தைக் காக்கும் நின் மனைவியை-தருமகன்போல விளங்கு பவனைக் கையால் தீண்டிக் கொடியவனாகிய இந்திரசித்து கொன்றான் என்றால், (இச் செயலைத் தடுக்காத அறத்தை அழித்தலைச் செய்யாது) வேதனைப்படுவது, இன்னும் உயிர் உய்ந்து, வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தாலோ? அல்லது, கருணை மிகுதியாலோ? அல்லது, தருமத்தோடு இனி உறவும் இருக்கின்றதாக எண்ணுவ தாலோ?

கு:- ஒருவன் கையால் தொடுத்தற்கும் அஞ்சுதற்குரியவன் சீதை என்பதைப் பலபெயர்கூறிப்பெயர்ப்படுத்தியவாறு. ஒரு பொருண்மேல்

பலபெயர்வந்தவாறு. பெண்ணாய்ப் பிறந்தவனைக்.கொல்லுதல்-துணையற்ற நிலையிலிருப்பவனைக் கொல்லுதல்-தவநெறியில் இருப்பவனைக் கொல்லுதல்-கற்பின் தெய்வத்தைக் கொல்லுதல் - தருமத்தைக் காக்கும் நின் தேவியைக் கொல்லுதல் - திருமகள் போன்ற உருவினைக் கொல்லுதல் என்ற கொலைப் பாவங்கள் பல வரத்தக்க செயலை அரக்கன் செய்யவும் அறக் கடவுள் அவனைத் தடுக்காது இருந்தும், அந்தத் தருமத்தை அழிக்காமல் வேதனையடைந்து கொண்டிருப்பது எதற்கு? என்பது இலக்குவன் கருத்து. தருமத்தையே அழித்துவிட்டு நாமும் அழிந்து போவதே முறையாகவும் அவற்றைச் செய்யாது வருந்துவது, இன்னும் உய்யும் கருத்தினாலோ? அல்லது, நாம் வருந்தினாலும் பிறிதொன்றுக்குத் துன்பம் செய்யலாகாது என்னும் கருணை மிகுதியாலோ? அல்லது தருமத்தோடு நமக்கு இனியும் உறவு இருப்பதாக நினைத்ததாலோ? என்று வினவி, இம் முன்று காரணமும் பொருத்தமற்றன என்பதைப் புலப்படுத்தியவாறு.

(66)

உலகை வெறுத்துக் கூறுவது

9039. அரக்கரென் னமரர் தாமென்

னந்தணர் தாமென் னந்தக்

குருக்களென் முனிவர் தாமென்

வேதத்தின் கொள்கை தானென்

செருக்கினர் வலிய ராகி

நெறிநின்றார் சிதைவ ரென்றால்

இருக்குமி தென்னா மிம்முன்

றுலகையு மெரி மடாதே.

‘அரக்கர்என், அமரர் தாம்என்,

அந்தணர் தாம்என், அந்தக்

குருக்கள்என், முனிவர் தாம்என்,

வேதத்தின் கொள்கை தான்ஏன்;

செருக்கினர் வலியர்ஆகி,

நெறிநின்றார் சிதைவர் என்றால்,

இருக்குமிது என்னும், இம்முன்று

உலகையும் எரி மடாதே?’

பொ:- (அறநெறி மறந்து) செருக்கின பாவிகள் வலியர் ஆகி அறநெறியில் நின்று ஒழுகினவர்கள் சிதைவார்கள் என்ற நிலை

எற்பட்டது என்றால், (இனி நமக்கு) அரக்கர்கள் என்ன, அமரர்கள் என்ன, அந்தணர்தாம் என்ன, அந்தக் குருக்கள் என்ன, முனிவர்தாம் என்ன, வேதத்தின் கொள்கைதான் என்ன, இவர் யாவரும் ஒருங்கே அழியுமாறு இந்த மூவுலவைவும் நெருப்புக்கு இதையாக் காது வருந்திக் கொண்டிருப்பது என்ன பயனைத்தரும்?

கு:- அரக்கர் செய்த தீமைக்காக நல்லவர்களாகிய அமரர் முதலியோரைக் கொல்லலாமோ என்ற வினாவிற்கு விடையிறுப்பான்போல இலக்குவன், பாவம் வெல்லுதலும் அறம் தோற்றலும் ஆகிய முரணான செயல் நிகழ்கின்றபோது, நல்லவர் பொல்லாதவர் என்ற வேறுபாடு பார்க்கவேண்டுவதில்லை; எல்லோரும் அழியுமாறு மூவுலகத்தையும் எரிக்கு இரையாக்குவதே முறை; சோர்ந்திருப்பது நன்றன்று என்று இராமனைத் தேற்றியவாறு. பகைவர் நாட்டை அழிக்கும் போதும் அந்தணர் முதலியோரைக் கொல்லாது விடுப்பதே முறை என்பதை-“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும், பெண்டிரும் பிணியுடையீரும் பேணித், தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும் பொன்போற் புதல்வர்ப் பெருதீரும், எம்மம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண் சேர்மினென, அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை” (புறநா-9) என்ற நெட்டிமையார் பாடலால் புலனாம். கண்ணகி மதுரையை யெரித்த போதும், “பார்ப்பாரறவோர் பசுப்பத்தினிப் பெண்டிர் மூத்தோர் குழவியெனு மிவரைக் கைவிட்டுத் தீத்திறத்தோர் பக்கமே சேர்கென்று” (சிலப்-21.53-55) கூறியுள்ளதும் நினையலாம். (67)

உலகையும் அறத்தையும் அழிக்காமல சோர்ந்து
வருந்துவது நன்றன்று என்பது 9040-9042

9040. முழுவதே மூலக மின்ன

முறைமுறை செய்கை மேன்முண்

டெழுவதே யமர ரின்ன

மிருப்பதே யறமுண் டென்று

தொழுவதே மேக மாரி

சொரிவதே சோர்ந்து நாம்வீழ்ந்

தழுவதே நன்று நந்தம்

விற்றெழி லாற்ற லம்மா.

‘முழுவது ஏழ்உலகம் இன்ன

முறைமுறை செய்கை மேல்முண்டு,

எழுவதே! அமரர் இன்னம்

இருப்பதே! அறம்உண்டு என்று

தொழுவதே! மேகம் மாரி
 சொரிவதே! சோர்ந்து நாம் வீழ்ந்து
 அழுவதே! நன்று, நம்தம்
 வில்தொழில் ஆற்றல் அம்மா!

பொ :- (நன்னெறியிற் செல்லும் நம் சீதையை அரக்கன் கொன்றபின்) இன்னமும், ஏழ்உலகம் முழுவதும் முறை முறை யாகத் தத்தம் செய்கைமேல் முண்டு எழுவதா? தேவர்கள் இன்னமும் இருப்பதா? தருமம் ஒன்று உண்டு என்று எண்ணி அதனைத் தொழுதுகொண்டிருப்பதா? இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு நாம் சோர்ந்து வீழ்ந்து அழுது கொண்டிருப்பதா? நம் விற்போர்த் தொழிலின் வலிமை அம்மா மிகப்பெரியது!

கு :- (நன்னெறி செல்லும் நமக்கு இந்த நிலை வந்தபின்னும் ஏழுலகங்களும் முன்போலவே செயற்பட்டுக் கொண்டிருத்தலும், தேவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருத்தலும், அறம் ஒன்று இருப்பதாகத் தொழுதலும், மேகம் மழையைச் சொறிதலும், கூடாது; நம் வில்லின் வலிமையால் அவற்றையெல்லாம் அழித்தல் வேண்டும்; அது செய்யாது, நாம் சோர்ந்து வீழ்ந்து அழுவது, நம் வில்லின் ஆற்றலுக்கு இழுக்காகும் என்பது, இலக்குவனுடைய எண்ணம். நன்று—பெரிது. விற்பொழில் ஆற்றல் நன்று! என்று குறிப்பால் இகழ்ந்த வாறு. அம்மா, வியப்பிடைச் சொல். ஏகாரங்கள் வினாப் பொருளவாய் அவை பொருந்தாமை விளக்கின.

(68)

9041. புக்கிவ்லூ இமைப்பின் முன்னம்

பொடிபடுத் தரக்கன் போன
 திக்கெலாஞ் சுட்டு வாடே
 ருலகெலாந் தீர்த்துத் தீரத்
 தக்கநாவ் கண்ணீ ராற்றித்
 தலைசுமந் திருநை நூற்றித்
 துக்கமே யுழப்ப மென்றந்
 சிறுமையாய்த் தோன்று மன்றே.

*புக்கு, இவ்லூ இமைப்பின் முன்னம்
 பொடிபடுத்து, அரக்கன் போன
 திக்குளலாம் சுட்டு, வாடே
 உலகுளலாம் தீர்த்து, தீரத்

துக்கநாம், கண்ணீர் ஆற்றி,
தலைசுமந்து இருகை நாற்றி,
துக்கமே உழப்பம் என்றால்,
சிறுமையாய்த் தோன்றும் அன்றே?

பொ .- புகுந்து, இந்த இலங்கையை இமைப்பொழுதில் பொடி
படும்படி அழித்துவிட்டு, அரக்கன் போனதிசை யெல்லாவற்றையும்
சுட்டு, வானவர் உலக முழுவதையும் அழித்து, அழியத்தக்க நாம்
(அவற்றைச் செய்யாது) கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டு தலையையும்
சுமந்து கொண்டு, இரு கைகளையும் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு, துக்கப்
பட்டுக்கொண்டே இருப்போம் ஆயின், இது பிறர்கண்ணுக்குச்
சிறுமையாகப் படுமன்றோ?

கு :- இலங்கையை அழித்தலும், அரக்கனையழித்தலும்,
வானோர் உலகினை அழித்தலும் செய்தபின் தாழும் மாய்தல்
வேண்டும் என்பது இலக்குவன் கருத்து. தலையைச் சுமத்தல் என்ப
தும் இருகை நாற்றல் என்பதும் பயன் இன்மையை உணர்த்தின.
அறிவுக்கு இருப்பிடமான தலையும், செயலுக்கு ஏற்ற கைகளும்
இருக்கும்போது அவற்றைப் பயன்படுத்தாமல் துக்கம் உழந்து
கொண்டிருத்தல் நம் சிறுமையைக் காட்டும் என்றவாறு. (69)

9042. அங்குமீவ் வறமே நோக்கி
யரசிழந் தடவி யெய்தி
மங்கையை வஞ்சன் பற்ற
வரம்பழி யாது வாழ்ந்தோம்
இங்குமீத் துன்ப மெய்தி
யிருத்துமே லெளிமை நோக்கிப்
பொங்குவன் றனையிற் பூட்டி
யாட்செயப் புகல்வன்றே.

‘அங்கும், இவ் வறமே நோக்கி,
அரசிழந்து, அடவி எய்தி.
மங்கையை வஞ்சன் பற்ற,
வரம்பு அழியாது வாழ்ந்தோம்;
இங்கும், இத் துன்பம் எய்தி
இருத்துமேல், எளிமை நோக்கி,
பொங்குவன் தனையில் பூட்டி,
ஆட்செயப் புகல்வர் அன்றே?’

பொ :- அவ்விடத்தும் (அயோத்தியிலும்) இந்தத் தருமத் தையே நோக்கி அரசினை இழந்து காட்டை அடைந்து, சீதையை வஞ்சகனாகிய இராவணன் கவர அறத்தின் வரம்பு கெடாது வாழ்ந்தோம். (சீதையை அரக்கன் கொன்றபின்னும்) இந்த இலங்கையிலும் இந்தத் துன்பம் அடைந்துகொண்டு இருப்போமாயின் நம் எளிமையைப் பார்த்து (நம் பகைவர்) வலிமை மிக்க தனையில் நம்மைப் பூட்டி அழைத்துச்சென்று அடிமை செய்யுமாறு சொல்லுவார்கள் அன்றோ?

கு :- அங்கு என்றது அயோத்தியையும், இங்கு என்றது, இலங்கையையும் ஆம். தனக்குரிய அரசரிமையைத் தந்தைசொல் கடத்தலாகாதென்னும் அறத்தை நோக்கிப் பரதனுக்குக் கொடுத்தான் இராமன் என்றவாறு. அறத்தை நோக்கியிருப்பதால் தாழ்வே உண்டாகும் என்பது இலக்குவன் கருத்து. வரம்பு என்றது தருமத்தின் வரம்பினை. சீதையை அரக்கன் கொன்ற பின்னேனும் அறத்தை நோக்காது இவ்வுலகை அழிக்க வேண்டாவா? துன்புற்றுக்கிடப்பதால் இழிவுதானே உண்டாகும்? என்று கூறி இராமனை இலக்குவன் தேற்றியவாறு.

(70)

9043. மன்றலங் கோதை யானைத்

தம்மெதிர் கொணர்ந்து வாளிற்

கொன்றவர் தம்மைக் கொல்லங்

கோளிலர் நாணங் கூரப்

பொன்றின ரென்ப ராவி

போக்கினுற் பொதுமை பார்க்கின்

அன்றிது கரும மென்னி

யயர்கின்ற தறிவி லார்போல்.

‘மன்றலங் கோதை யானைத்

தம்மெதிர் கொணர்ந்து, வாளின்

கொன்றவர் தம்மைக் கொல்லங்

கோளிலர், நாணம் கூரப்

பொற்றினர்’ என்பர், ஆவி

போக்கினுல்; பொதுமை பார்க்கின்,

அன்றுஇது கருமம்; என்,நீ

அயர்கின்றது, அறிவு இலார்போல்?’

பொ :- இப்பொழுது துன்பத்தால் உயிர் விடுவோம் ஆயின் (உலகத்தார்) 'மணமிக்க அழகிய கூந்தலையுடைய சீதையைத் தம் மெதிரே கொண்டுவந்து, வாளினால் கொன்ற அரக்கரைக் கொல்லும் வலிமையில்லாதவர்கள், நாணம் மிகுதலால் இறந்துவிட்டார்கள்' என்று சொல்லுவர்; நடு நின்று நோக்கினால், இவ்வாறு துன்புறுதல் நமக்குரிய கருமம் அன்று; (இதை அறிந்திருந்தும்) அறியாதவர் போல் நீ வருந்துவது என்னை?

கு :- ஆவி போக்கினால், கோளிலர் நாணங்கூறப் பொன்றினர் என்பர் என இயையும். நடுவு நிலையையே 'பொதுமை' என்றான். இது கருமம் அன்று; அறிவிலார்போல் நீ அயர்கின்றது ஏன்? என இயையும். நீ என்றது, அறிந்துள்ள நீ என்னும் பொருளது. கோள்—வலிமை. கூர்தல்—மிகுதல்; உரிச்சொல். அயர்தல் இங்குத் துன்புறுதலை உணர்த்தியது. இராமன் உயிர்விடுதலும் கூடும் என்ற எண்ணத்தால் இலக்குவன் இவ்வாறு ஆறுதல் கூறினான். (71)

சுக்கிரீவன் எழுந்து, 'அரக்கன் மார்பில் குதிப்போம்' எனல்

9044. அணையன விளவல் கூற

வருக்கன்சே யயர்கின் றுனோர்

கனவுகண் டனனே யென்னக்

கதுமென வெழுந்து காணும்

வினையினி யுண்டோ வல்லை

விளக்கின்வீழ் விட்டி லென்ன

மனையுறை யரக்கன் மார்பிற்

குதித்துநாம் வம்மி னென்றான்.

அணையன இளவல் கூற,

அருக்கன் சேய், அயர்கின்றான், ஓர்

கனவு கண்டனனே என்னக்

கதுமென எழுந்து, காணும்

வினை இனி உண்டே? வல்லை,

விளக்கின்வீழ் விட்டில் என்ன,

மனைஉறை அரக்கன் மார்பில்

குதித்தும், நாம்; வம்மின்' என்றான்.

பொ :- அத்தகைய சொற்களை இலக்குவன் சொல்லக் கேட்ட சக்கிரீவன், துன்பத்தால் சோர்ந்து கிடக்கின்றவன், ஒரு கனவு கண்டவனைப்போல விரைந்து எழுந்து, 'இனி, ஆராய்ந்து பார்க்கும் செயலும் உண்டோ? விளக்கில் விரைந்து வீழ்கின்ற விட்டில் பூச்சியைப்போல நாம் மனையில் தங்கியுள்ள இராவணன் மார்பில் குதிப்போம்; வாருங்கள்!' என்று கூறினான்.

கு :- இராமனுக்கு இலக்குவன் கூறிக் கொண்டிருந்த சொல்லைச் சக்கிரீவன் கேட்டு உணர்வுபெற்று எழுந்து, 'அரக்கன் மார்பிற் சென்று குதிப்போம்' என வானரர்களை அழைத்தான் என்றவாறு. துன்பத்தால் உணர்வற்றுக் கிடந்த சக்கிரீவன் உணர்வுபெற்று விரைந்து எழுந்ததை 'ஓர் கனவு கண்டனனே என்னக்கதுமென எழுந்து' எனத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறியவாறு. சுதுமென என்பது விரைவுக் குறிப்புணர்த்தும் இடைச்சொல். காணுதல், ஆராய்தலை உணர்த்தியது. விளக்கு எரிந்து கொண்டிருக்கும் போது அதில் விட்டில் வீழ்வது இயல்பான நிகழ்ச்சி. விட்டில் வீழ்வதால் விளக்கு அவிதலும் உண்டு; விளக்கில் வீழ்ந்த விட்டில் இறப்பதும் உண்டு. 'இனி வெற்றி தோல்விகளை ஆராயாமல் இராவணன் மார்பில் குதிப்போம்' என்ற சக்கிரீவன், தன் கருத்திற் கேற்ற உவமையைக் கூறியுள்ளான். விட்டில் வீழ்வதால் விளக்கு அவிதல்போல, நாம் சென்று குதிப்பதால் இராவணன் இறந்தாலும் இறக்கட்டும்; அல்லது, அவன் வலிமையினால் நாம் இறந்தாலும் இறப்போம் என்றவாறு. வீட்டிலென்னக் குதித்தும் என்க. இனி, 'வீட்டிலென்ன மனையுற அரக்கன்' என அரக்கனுக்கு அடையாக்கி விளக்கினை விரும்பி உண்ண வீழ்கின்ற விட்டிலைப் போலச் சீதையை விரும்பி மனையில் தங்கியுள்ள இராவணன் எனக்கூறலும் ஆம். இப்பொருட்டு விளக்கு என்பது, ஒட்டணியாய்ச் சீதையை யுணர்த்தியதாகக் கொள்க.

அரக்கரைக் குலங்கயோடு அழிப்போம் எனல்

9045. இலங்கையை யிடந்து வெங்க

ணிராக்கத ரென்கின் றுரைப்

பொலங்குழை மகளி ரோடும்

பானு கர் புதல்வ ரோடும்

குலங்களோ டடங்கக் கொன்று

கொடுத்தொழில் புரிது நம்மேல்

விலங்குவா ரென்னிற் றேவர்

விண்ணையும் மண்ணில் வீழ்த்தும்.

‘இலங்கையை இடந்து, வெங்கண்
இராக்கதர் என்கின் றுரைப்
பொலங்குழை மகளி ரோடும்,
பால்நுகர் புதல்வ ரோடும்,
குலங்களோடு அடங்கக் கொன்று,
கொடுத்தொழில் புரிதும்; நம்மேல்
விலங்குவார் என்னின், தேவர்
விண்ணையும் மண்ணில் வீழ்த்தும்.

பொ :- இலங்கை நகரத்தையே பெயர்த்துவிட்டு, அரக்கர் என்று உள்ளவரையெல்லாம் அவர்கள் பொன்னுலியன்ற குழையினை அணிந்த மனைவிமாரோடும் பாலுண்கின்ற புதல்வர்களோடும் இனத்தோடும் அழியுமாறு கொன்று, கொடுமையான தொழிலையெல்லாம் செய்வோம்; அறத்திற்கு மாறான செயலைச் செய்கின்ற நம்மேல் வெகுண்டு வந்து தேவர்கள் தடுப்பார் ஆயின், அவர்களது விண்ணுலகத்தையும் இம் மண்ணுலகத்தில் வீழ்த்துவோம்.

கு :- ‘இலங்கையைப் பெயர்த்துத் தள்ளிவிட்டு அரக்கர் மரபையே அடியோடு அழிப்போம்’ என்று சுக்கிரீவன் கூறியவாறு. பகைவர் நாட்டிலும் மாதரைக் கொல்லுதலும் பாலரைக் கொல்லுதலும் அறம் அன்று ஆகலின், ‘அடங்கக் கொன்று கொடுந்தொழில் புரிதும்’ என்றான். கொடுந் தொழிலாவது அறத்தொடு மாறுபட்ட தொழில். இந்திரசித்து பெண்ணென எண்ணுது சீதையைக் கொன்ற கொடுமைக்கு ஈடாக, அரக்கர் மகளிரையும் அவர்கள் பாலுண் பாலரையும் கொல்வோம் என்பது சுக்கிரீவன் கருத்து. அறத்திற்கு மாறான இச் செயலைச் செய்வது கண்டு, தேவர்கள் சீறு எழுந்தாலும் அஞ்சாது அத் தேவர் உலகத்தையும் மண்ணுலகத்தில் வீழ்த்துவோம் என்பது வீரமொழியாகும். தேவர் இச் செயலை விலக்கமாட்டார் என்பான், ‘விலங்குவா ரென்னின்’ என்றான். விலங்குதல்—தடுத்தல். தேவருலகத்தையும் அழிப்போம் என்பான், ‘விண்ணையும் மண்ணில் வீழ்த்தும்’ என்றான். வீழ்த்தும் என்பதுவீழ்த்தும் என விகாரப்பட்டு வந்தது, தொகுத்தல். அடங்க-அழிய; முழுவதும், என்றலும் ஆம்.

(73)

9046. அறங்கெடச் செய்து மென்றே
யமைந்தன மாகி னைய
புறங்கிடந் துழைப்ப தென்னே
பொருதினிப் புவன மூன்றும்

கறங்கெனத் திரிந்து தேவர்
 குலங்களுங் கட்டு மென்னு
 மறங்கிளர் வயிரத் தோளா
 னிலங்கைமேல் வாவ லுற்றான்.

‘அறம்கெடச் செய்தும் என்றே
 அமைந்தனம் ஆகின், ஐய!
 புறம்கிடந்து உழைப்பது என்னே?
 பொருதுஇனிப் புவனம் முன்றும்
 கறங்குஎனத் திரிந்து, தேவர்
 குலங்களைக் கட்டும்’ என்னு,
 மறம்கிளர் வயிரத் தோளான்
 இலங்கைமேல் வாவல் உற்றான்.

பொ :- ‘அறம் கெடுமாறு செய்வோம் என்றே துணிந்தோம்
 ஆயின், ஐய! புறத்தே கிடந்து வருந்துவது எதற்கு? இனிப்
 போர் செய்து முவுலகத்தும் காற்றாடிபோலத் திரிந்து தேவர் குலங்
 களையும் அடியோடு அறுப்போம்’ என்று கூறிக்கொண்டு வீரம்
 விளங்குகின்ற வயிரம் போன்ற தோள்களையுடைய சுக்கிரீவன்
 இலங்கை மேல் பாயத் தொடங்கினான்.

கு :- அறத்திற்கு மாறுபடலாகாது என்ற வரம்பு இருக்கும்
 போது, இது செய்யலாம்; இது செய்யலாகாது என்ற விதி விலக்கு
 கட்டு உட்பட்டு எதையும் செய்தல்வேண்டும்; அந்த வரம்பு
 இல்லாது, அறம் கெடச் செய்யத் துணிந்து விட்டபின், இந்த
 முவுலகிலும் இன்றார், இனியார் என்று பாராது யாவரையும்
 அழிப்போம்; தேவர் குலத்தையும் வேரோடு அழிப்போம் என்ற
 வாறு. கட்டும் என்பது, தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று;
 ‘களைவோம்’ என்பது பொருள். தோளான் என்றது, சுக்கிரீவனை.
 புறம் என்றது, இந்தத் துணிவுக்கு வேறான நெறியை. (74)

மற்றை வானரரும் ஏகலுற்றபோது அனுமன் அயோத்திமேல்
 அரக்கன் சென்றதை உரைத்தல்

9047. மற்றைய வீர ரெல்லா
 மன்னனின் முன்னம் வாவி
 எற்றுது மரக்கர் தம்மை
 யில்லொடு மெடுத்தென் நேகல்

உற்றன ருறுத லோடு
முணர்த்துவ துளதென் றுன்ஞ்ச்
சொற்றன னனுமன் வஞ்ச
னயோத்திமேற் போன சூழ்ச்சி.

மற்றைய வீரர் எல்லாம்
மன்னனின் முன்னம் தாவி,
'எற்றுதும், அரக்கர் தம்மை
இல்லொடும் எடுத்து' என்று, ஏகல்
உற்றனர்; உறுத லோடும்,
உணர்த்துவது உளது' என்று உன்ஞ,
சொற்றனன் அனுமன், வஞ்சன்
அயோத்திமேல் போன சூழ்ச்சி.

பொ :- ஏனைய வானரர் யாவரும் 'நம் மன்னவனாகிய சுக்கிரீ
வனுக்கு முன் தாவி, அரக்கரை அவர் இருக்கும் இல்லத்தோடு
எடுத்து மோதுவோம்' என்று செல்லத் தொடங்கினர்; தொடங்கு
தலும் அனுமன் 'உணர்த்த வேண்டியது உளது' என்று எண்ணி
வஞ்சனாகிய இந்திரசித்து அயோத்திமேல் போன சூழ்ச்சியைச்
சொன்னான்.

கு :- மன்னன் என்றது, வானர மன்னனாகிய சுக்கிரீவனை.
அரக்கர் தம்மை இல்லொடும் எடுத்து எற்றுதும் என இயையும்.
ஏகல் உற்றனர்-செல்லத் தொடங்கினர். அனுமன் உன்ஞ வஞ்சன்
போன சூழ்ச்சி சொற்றனன் என இயையும். எற்றுதல்-மோதுதல்.
வானரர்கள் தம்மன்னவன் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதில்
கொண்ட ஆர்வம் புலப்பட 'மன்னனின் முன்னம்தாவி...எற்றுதும்'
என்றனர்.

(75)

அயோத்திமேல் அரக்கன் சென்றமை கேட்ட இராமன்
சீதையை யிழந்த துயரை மறத்தல்

9048. தாயருந் தம்பி மாருந்
தவம்புரி நகரஞ் சாரப்
போயின னென்ற மாற்றஞ்
செவித்தொனை புகுத லோடும்

மேயின வடிவி லுற்ற
 வேதனை கனைய வெந்த
 தீயிடைத் தணிந்த தென்னச்
 சீதைபால் துயரம் தீர்ந்தான்.

தாயரும் தம்பி மாரும்
 தவம்புரி நகரம் சாரப்
 போயினன் என்ற மாற்றம்
 செவித்தொனை புகுத லோடும்,
 மேயின வடிவின் உற்ற
 வேதனை, கனைய வெந்த
 தீயிடைத் தணிந்தது என்ன,
 சீதைபால் துயரம் தீர்ந்தான்.

பொ :- 'தாய்மாரும் தம்பிமாரும் தவம்புரிந்து கொண்டிருக்
 கும் அயோத்தி நகரத்திற்கு (அரக்கன், போயினன்' என்ற சொல்
 (இராமன்) செவித் தொனையில் புகுந்தவுடன்-உயிர்க்குப் பொருத்த
 மான உடம்பில் முன்னம் (வேல் முதலியன பாய்ந்தமையால்)
 உண்டான வேதனையானது, மிகுதியாக வெந்த தீ பட்டதனால்
 தணிந்ததுபோல-சீதைபால் கொண்ட துயரம் தீர்ந்தான்.

கு :-தாயர் மூவரும் கைம்மை நோன்பு நோற்றுக்கொண்டு
 இருத்தலானும், பரதனும் சத்துருக்களும் தவக்கோலம் பூண்டு
 தவநிலையில் இருத்தலானும் 'தாயரும் தம்பிமாரும் தவம்புரி நகரம்'
 என, இராமன் அயோத்தியைச் சிறப்பித்தான். அனுமன் கூறியது,
 'அரக்கன் அயோத்திமேற் சென்றான்' என்றது மட்டுமே என்பது
 நினைக. சீதை அரக்கனால் இறந்தாள் என்ற சொல்லைக் கேட்டு இரா
 மன் வருந்திய வருத்தத்தினும், தம் குலத்தோர் வழிவழியாக
 அரசாண்ட அயோத்தி நகரமும், தவம்புரிந்து கொண்டிருக்கின்ற
 தாயரும் தம்பிமாரும் அரக்கனால் படப்போகும் அல்லலை நினைந்து
 வருந்தும் வருத்தம் மிகப் பெரிதாகலின், 'நகரம் சாரப் போயினன்
 என்ற மாற்றம் செவித் தொனை புகுதலோடும்...சீதைபால் துயரம்
 தீர்ந்தான்' என்றார். முன்னைச் சிறிய துன்பம் பின்வரும் பெரிய
 துன்பத்தினால் மறைந்து விடுதல் இயல்பு. இதை விளக்கவே, 'வடி
 விலுற்ற வேதனை, கனைய வெந்த தீயிடைத் தணிந்ததென்ன' என்ற
 உவமையைக் கூறினார். வடிவு என்றது உடம்பினை. உயிரின்
 தன்மைக்கேற்ற உடம்பு அமைதல் இயல்பு என்பது புலப்பட
 'மேயின உடம்பு' என்றார். வடிவிலுற்ற வேதனை என்றது, வேல்

முதலியவற்றால் உடம்பில் உண்டான வேதனையை. வேல்பட்ட புண்ணால் வருந்திக்கொண்டிருக்கும் ஒருவன், அப் புண்ணில் கனல் நுழையுமாயின், அவ் வேலினாலாய துன்பம் மறையக் கனலால் ஆய பெருந்துன்பத்தால் வருந்துவான்; அதுபோல, சீதையின் இறப்பை நினைந்து வருந்திக்கொண்டிருந்த இராமன், அயோத்தியில் உள்ளாரை அரக்கன் என் செய்வானோ? என்ற எண்ணத்தால் உண்டாய பெருந்துன்பத்தால் சீதையின் நினைவை மறந்தான் என்றவாறு. “மருமத்தின் எறிவேல் பாய்ந்த புண்ணிலாம் பெரும்புழையில் கனல் நுழைந்தாலெனச் செவியிற் புகுதலோடும்” (பால-கைய டைப்-11) என முன் உவமை கூறியிருத்தலும் நினைக. “வேலேறு படத் தேளேறு மாய்ந்தாற்போல” (இறையனார் களவியலுரை-களவு. சூ-2) என்ற உவமை இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தகும். (76)

துன்பத்தை மறந்த இராமன் அயோத்திக்கு விரையு
நினைவால் கலங்குதல்

9049. அழுந்திய பாலின் வெள்ளத்
தாழிநின் றனந்தர் நீங்கி
எழுந்தன னென்னத் துன்பக்
கடலினின் றேறி யாருக்
கொழுந்துறு கோபத் தீயு
நடுக்கமும் மனத்தைக் கூட
உழுந்துருள் பொழுதுந் தாழா
விரைவினான் மறுக்க முற்றான்.

அழுந்திய பாலின் வெள்ளத்து
ஆழிநின்று, அனந்தர் நீங்கி
எழுந்தனன் என்ன, துன்பக்
கடலின் நின்றுஏறி, ஆருக்
கொழுந்துறு கோபத் தீயும்
நடுக்கமும் மனத்தைக் கூட,
உழுந்துஉருள் பொழுதும் தாழா
விரைவினான், மறுக்கம் உற்றான்.

பொ :- ஆழமான பாலின் வெள்ளத்தையுடைய கடலில் நின்
றும் உறக்கம் நீங்கி எழுந்தவன்போலத் துன்பமாகிய கடலில் நின்
றும் ஏறி, ஆரூததாய்க் கொழுந்து விட்டெறிகின்ற கோபத்

தியும் நடுக்கமும் உள்ளத்தில் சேர்தலால், உழுந்து உருள்கின்ற சிறுபொழுதும் காலம் தாழ்த்தலாகாத விரைவுடையனாய்க் கலக்கம் அடைந்தான்.

கு :- துன்பக் கடலில் சோர்ந்துகிடந்த இராமன், அதனை மறந்து வீரவுணர்ச்சி பெற்றைழுந்தமைக்கு, அவன் தெய்வ நிலையில் பாற்கடற் பள்ளியில் உறக்கம் நீங்கி, அன்பர்களின் அல்லல் நீக்க எழுந்ததையே இங்கு உவமையாக்கினார். அனந்தர்-உறக்கம்; அறிதூயில். துன்பத்தைக் கடலாக உருவகஞ் செய்தமையால், துன்பத்தை மறந்து எழுந்ததை 'ஏறி' என்ற வினையாற் கூறினார். ஆரூத் தீ என இயையும். கோபத் தீ என்றது உருவகம். அரக்கன் அயோத்திக்கும் சென்றானே என்றதால் கோபமும், அங்குள்ள தாயரும், தம்பியரும் என்னாவாரோ என்பதால் நடுக்கமும் அடைந்தான் இராமன் என்றவாறு. மிகச் சிறிய கால அளவைக் குறிக்க 'உழுந்துருள் பொழுதும்' என்றார்; நொடிப்பொழுதும் என்பதுபால. தாழ்க்க வியலாத விரைவினையுடையனாய்க் கலக்கமுற்றான் என்க. மறுக்கம்-கலக்கம்.

(77)

இராமன் அயோத்தியர்க்கு நேர்ந்துள்ள நிலைமை
நினைந்து வருந்துதல் 9050-9054

9050. தீருமிச் சீதை யோடு

மென்கில தன்மென் றீமை

வேரொடு முடிப்ப தாக

வினைந்தது வேறு மின்னும்

யாரெடுந் தொடரு மென்ப

தறிகிலே னிதனை யைய

பேருறு கதியு முண்டோ

வெம்பியர் பிழைக்கின் றுரோ.

தீரும்இச் சீதை யோடும்

என்கிலது அன்றுஎன் தீமை

வேரொடும் முடிப்பதாக

வினைந்தது; வேறும் இன்னும்

ஆரொடும் தொடரும் என்பது

அறிந்திலேன்; இதனை ஐய

பேருறு கதியும் உண்டோ ?

எம்பியர் பிழைக்கின் றுரோ?

பொ :- எனது தீவினை, இச் சீதையோடும் தீர்த்துவிடும் என்று சொல்லக்கூடியதாகவும் இல்லை ; எம் குலத்தையே வேரோடு முடிப்பதாக வினைந்துள்ளது ; இன்னும் வேறு யாரோடு தொடரும் என்பதை அறியேன் ; ஐய ! இத் துன்பத்தை வாராமல் பெயர்க்கும் வழியும் உண்டோ ? அங்கு என் தம்பிமார் உயிரோடிருக்கின்றாரோ ?

கு :- இத் துன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணம் தன் தீவினையே என்பது இராமன் எண்ணமாகலின் 'என் தீமை இச் சீதையோடும் தீரும் என்கின்றதன்று' என்கின்றான். அரக்கன் சீதையை வெட்டியதோடு அமையாது, அயோத்தியையும் அழிப்பதாகச் சென்றுள்ளான் ஆகலின் 'வேரோடும் முடிப்பதாக வினைந்தது' என்றான். அவன் அயோத்திக்குச் சென்றால் அங்குள்ள தன் தம்பியர் முதலிய யாவரும் அழிதல் கூடும் ஆகலின், அங்ஙனம் கூறினான். தன் குலம் அடியோடு முடியும் என்றபடி, இன்னும் வேறு யாரோடும் தொடரும் என இயையும். தனது தீவினை தன்னைமட்டும் வருத்தாமல் தன் தம்பியரையும் தாயரையும் வருத்துவதாக வினைந்தது அறிந்தமையால், 'இன்னும் தன் தொடர்புள்ள யார்யாரை வருத்த இருக்கின்றதோ ? அறிகிலேன்' என இராமன் வருந்துவானான். பேருறுகதி-பெயர்க்கின்ற வழி. இதனை என்றது அயோத்தியர்க்கு வந்துள்ள இத் துன்பத்தை, என்றவாறு. புட்பகத்தில் சென்ற இந்திரசித்து இதற்குள், தன் தம்பியரைக் கொன்றும் இருக்கலாம் என்ற ஏக்கத்தால் 'எம்பியர் பிழைக்கின்றாரோ?' என்றான். (78)

9051. நினைவதன் முன்னஞ் செல்லு

மானத்தி நெடிது போனான்

வினையொரு கணத்தின் முற்றி

மீள்கின்றான் வினையேன் வந்த

மனைபொடி பட்ட தங்கு

மாண்டது தார மீண்டும்

எனையன தொடரு மென்ப

துணர்கிலே னிறப்புங் காணேன்.

நினைவதன் முன்னம் செல்லும்

மானத்தில் நெடிது போனான்

வினைஒரு கணத்தின் முற்றி

மீள்கின்றான்; வினையேன் வந்த

மனைபொடி பட்டது அங்கு;

மாண்டது தாரம் ஈண்டும்

எனையன தொடரும் என்பது

உணர்கிலேன்! இறப்பும் காணேன்!

பொ :- நினைப்பதற்கு முன்னே குறித்த இடத்திற்குச் செல்ல வல்ல புட்பக விமானத்தில் நெடுந்தொலைவு சென்றவனாகிய இந்திர சித்து, தான் நினைத்த வினையைக் காணப்பொழுதில் முடித்துக் கொண்டு மீள்வதற்குரியவனாவான்; தீவினையேனாகிய யான் பிறந்த வீடு அங்கு பொடிபட்டு அழிந்தது; இங்கும் மனைவி மாண்டாள், இன்னும் எத்தகைய துன்பங்கள் என்னைத் தொடரும்? என்பதை உணர்கிலேன்; (இத்தகைய யான் இறந்து ஒழியவேண்டும் என்றால்) சாவும் வரக்காணேன்.

கு :- புட்பக விமானத்தின் விரைவு புலப்பட 'நினைப்பதன் முன்னம் செல்லும் மானம்' என்றும் இந்திரசித்தின் வஞ்சத்திறமை நினைத்து 'வினையொரு கணத்தின் முற்றி மீள்கின்றான்' என்றும் கூறினான். தான் பிறந்த அரண்மனை பொடிபட்டு அழிந்தது; என்று துணிவுபற்றி நினைந்து வருந்துகின்ற இராமன், தன் தீவினை காரணமாகவே வழிவழி வந்த அரண்மனை அழியலாயிற்று என்ற எண்ணத்தால் 'வினையேன் வந்த மனை' என்று கூறினான். பிறந்தமனையும் மணந்த மனைவியும் அழிதற்கேற்ற தீவினை செய்த யான் சாவதே பொருத்தமாகவும், சாக்காடும் அரிதாகவுள்ளதே என்ற கருத்தால் 'இறப்பும் காணேன்' என்றான். (79)

9052. தாதைக்குஞ் சடாயு வான

தந்தைக்குந் தமிழ ளாய

சீதைக்குங் கூற்றங் காட்டித்

தீர்ந்தில தொருவென் றீமை

பேதைப்பெண் பிறந்து பெற்ற

தாயர்க்கும் பிழைப்பி லாத

காதற்றம் பியர்க்கு மூர்க்கு

நாட்டிற்குங் காட்டிற் றன்றே.

தாதைக்கும் சடாயு வான

தந்தைக்கும் தமிழள் ஆய

சீதைக்கும் கூற்றம் காட்டித்

தீர்ந்திலது ஒருவென் தீமை;

பேதைப்பெண் பிறந்து பெற்ற
தாயர்க்கும் பிழைப்பு இலாத
காதல்தம் பியர்க்கும் ஊர்க்கும்
நாட்டிற்கும் காட்டிற்று அன்றே.

பொ :- ஒருத்தனாகிய என்னுடைய தீவினை, — என் தந்தை தயரதச் சக்கரவர்த்திக்கும், சடாயுவான தந்தைக்கும், (இராவணனால் கவரப்பட்டுத்) தனித்திருப்பவளான சீதைக்கும் எமனைக் காட்டி விட்டு அவ்வளவோடு நீங்கிவிடவில்லை; பேதைமையுடைய பெண் பாலாகப் பிறந்து என்னைப் பெற்ற தாய்மார்க்கும், எந்தத் தவறும் இல்லாத, அன்புடைய தம்பிமார்க்கும், அயோத்தி என்னும் எம் முர்க்கும், கோசல நாடு என்கின்ற எம் நாட்டிற்கும் எமனைக் காட்டி விட்டது.

கு :- என் தீவினையே தயரதனாகிய தந்தையையும் சடாயுவான தந்தையையும் சீதையையும் கொன்றது; அவ்வளவோடு நீங்காமல் என் தாயரையும் தம்பியரையும் ஊரவரையும் நாட்டவரையும் கொன்றது என்றவாறு. ஒருவென் தீமை, தாதைக்கும் தந்தைக்கும் சீதைக்கும் கூற்றம் காட்டித் தீர்ந்திலது; தாயர்க்கும் தம்பியர்க்கும் ஊர்க்கும் நாட்டிற்கும் (கூற்றம்) காட்டிற்று என இயையும். பேதைமை வாய்ந்த பெண்பாலாய்ப் பிறந்து பெற்ற தாயர் எனத் தாயர்க்கு அடையாக்குக. பெண்பாலாய்ப் பிறந்தவர் தம் கொலைக்குக் காரணமான குற்றத்தோடு பெற்ற தாயார்கொலைக்குக் காரணமான குற்றமும் எனதாகும் என்றவாறு. கூற்றம் காட்டுதலாவது கொல்லுதல், தாதைக்கும் சடாயுவான தந்தைக்கும், சீதைக்கும் கூற்றம் காட்டியது இறந்தகால நிகழ்ச்சியாதலின், 'கூற்றம் காட்டித் தீர்ந்திலது' என்று பிரித்துக் கூறிப் பின் பெற்ற தாயர்க்கும் தம்பியர்க்கும் ஊர்க்கும் நாட்டிற்கும் காட்டிற்று என எதிர்பார்க்கும் நிகழ்ச்சியைக் கூறினான். காட்டிற்று என்றுது, துணிவுபற்றி : எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறியது. சடாயு பிற்காலத்துத் தந்தையாகத் தழுவப்பட்டவனான அவனைப் பிற்கூறினான். இறப்பும் பின் நிகழ்ந்ததாதல் நினைக. ஊர், நாடு என்பன இடவாகுபெயராய் ஆண்டு வாழும் மக்களையுணர்த்தின. இந்திரசித்து தாயரையும் தம்பியரையும் கொன்றதோடு ஊரவரையும் நாட்டவரையும் கொன்றிருப்பான் என்ற நம்பிக்கையால் இராமன் இங்ஙனம் கூறினான்.

(60)

9053. உற்றதொன் றுணர கில்லா

ருணர்ந்துவந் துருந்தா ரேனும்

வெற்றிவெம் பாசம் வீசி

விசித்தவன் கொன்று வீழ்த்தால்

மற்றைவெம் புள்ளின் வேந்தன்
 வருகிலன் மருந்து நல்கக்
 கொற்றமா ருதியங் கில்லை
 யாருயிர் கொடுக்கற் பாலார்.

உற்றதுஒன்று உணரகில்லார்;
 உணர்ந்துவந்து உருத்தா ரேனும்
 வெற்றிவெம் பாசம் வீசி
 விசித்து அவன்கொன்று வீழ்த்தால்
 மற்றைவெம் புள்ளின் வேந்தன்
 வருகிலன்; மருந்து நல்கக்
 கொற்றமாருதி அங்கு இல்லை;
 யார்உயிர் கொடுக்கற் பாலார்?

பொ :- (இந்திரசித்து துடும் எனப் போர்க்குச் சென்றால் தம்பியர் இங்கு) நேர்ந்தது ஒன்றையும் உணரார் (ஆகலின், விரைவில் அழிவர்); ஒருகால் உணர்ந்து தம்பியர் சேனையோடு வந்து வெகுண்டு போர் செய்வாரேனும்; அவன் வெற்றி தருகின்ற கொடிய நாக பாசத்தைவீசி அவர்களையெல்லாம் கட்டிக் கொன்றுவீழ்த்தினால்(அந் நாகபாசத்திற்குப் பகையாகவுள்ள) கொடிய கலுழன் அங்கு வரமாட்டான்; அவன் வாரானே ஆயிடினும், மருத்துமலையைக் கொணர்ந்து கொடுக்க வெற்றிவாய்ந்த அனுமனும் அங்கு இல்லை; அவர்கட்கு உயிர்கொடுக்கத் தக்கார் யாருளர்?

கு :- இந்திரசித்து முன் அறிவிப்பின்றி அயோத்தி மேற் சென்று போர் தொடுப்பானாயின், தம்பியர் வலியரேனும் ஆயத்த மில்லாத நிலையில் அழிவெய்துவர்; ஒருகால் இவன் வரவையுணர்ந்து படையோடு வந்து தம்பியர் போர் செய்வாராயினும் அரக்கன் நாக பாசத்தை வீசி அவர்களைக் கட்டி வீழ்த்தலாம்; அவ்வாறு வீழ்த்தி யிருந்தால் நமக்குக் கலுழன் வந்து நாகபாசத்தை அழித்ததுபோல அங்கும் அவன் செல்லுதற்கு வாய்ப்பில்லை. கலுழன் இல்லையெனினும் பிரமாத்திரத்தால் நம் படை இறந்தபோது, மருத்துமலை கொணர்ந்து அவர்களை உய்வித்த அனுமன் அங்கிருந்தால் மருத்து மலை கொணர்ந்து அவர்களை உய்விப்பான்; அனுமனும் அங்கு இல்லை; எனவே அவர்கட்கு உயிர் கொடுப்பார் யாருளர்? ஒருவரும் இல்; எனவே அவர்கட்கு அழிவு உறுதி என்றவாறு. (81)

விண்வழியே அயோத்திக்கு விரைய உபாயமுண்டோ
என இராமன் கேட்டல்

9054. மாகவா காயஞ் செல்ல

வல்லையின் வயிரத் தோளாய்

ஏகுவா னுபாய முண்டே

வியம்புதி நின்ற வெல்லாம்

சாகமற் றிலங்கைப் போருந்

தவிர்க்கவச் சழக்கன் கண்கள்

காகமுண் டதற்பின் மீண்டு

முடிப்பெனன் கருத்தை யென்றான்.

மாக ஆகாயம் செல்ல,

வல்லையின் வயிரத் தோளாய்!

ஏகுவான் உபாயம் உண்டேல்,

இயம்புதி, நின்ற எல்லாம்

சாக;மற்று இலங்கைப் போரும்

தவிர்க;அச் சழக்கன் கண்கள்

காகம்உண்ட தற்பின், மீண்டும்

முடிப்பென்என் கருத்தை என்றான்.

பொ :- ‘வயிரம் போன்ற தோளையுடைய அனும் ! மாகம் எனப்படும் ஆகாயவழியே விரைவாகச் செல்லவும் அயோத்தியைச் சேரவும் உபாயம் இருக்குமாயின் சொல்லுக ! எஞ்சினின்றன வெல்லாம் சாகட்டும் ; இலங்கைப் போரும் நிற்க ; அந்தக் கொடியவனான இந்திரசித்தின் கண்களைக் காகம் உண்டபின் மீண்டும் வந்து என்கருத்தை முடிப்பேன்’ என்று இராமன் கூறினான்.

கு :- இராமன் மனம் விரைகின்ற அளவு உடம்பு விரைந்து செல்ல வழியின்மையின், வான் வழி செல்லும் பயிற்சியுடைய அனுமனை நோக்கி இங்ஙனம் வினவலானான். மாகவாகாயம் என்பது மீமிசைச்சொல். இராமன் நோக்கம் அயோத்திக்கு விரைந்து சென்று அங்குச் சென்றுள்ள இந்திரசித்தினைக் கொல்லுதலில் முற்பட்டிருந்தலின், ‘நின்ற வெல்லாம் சாக’ என்றும் ‘இலங்கைப் போரும் தவிர்க’ என்றும் கூறினான். அச்சழக்கன் என்றது, இந்திரசித்தினை. இந்திரசித்தினைக் கொன்ற பின்னரே இலங்கைப் போர் நிகழ்த்தி இராவணனைக் கொல்லலாம் என்பான், ‘மீண்டும் என் கருத்தை முடிப்

பேன்' என்றான். அச்சமூக்கன் கண்கள் காகம் உண்டதற்பின்
என்றது, அச்சமூக்கனைக் கொன்றபின் என்னும் கருத்தினது. (82)

இலக்குவன் பரதனது ஆற்றலைப் புகழ்தல், 9055, 9056

9055. அவ்விடத் திளவ லைய

பரதனை யமரி னார்க்க

எவ்விடற் குரியான் போன

விந்திர சித்தே யன்று

தெவ்விடத் தமையின் மும்மை

யுலகமுந் தீர்ந்த ருவோ

வெவ்விடர்க் கடலின் வைகல்

கேளென விளம்ப லுற்றான்.

அவ்விடத்து, இளவல் 'ஐய!

பரதனை அமரின் ஆர்க்க

எவ்விடற்கு உரியான் போன

இந்திர சித்தே அன்று;

தெவ்விடத்து அமையின் மும்மை

உலகமும் தீர்ந்து அருவோ?

வெவ்விடர் கடலில் வைகல்

கேள் என விளம்பல் உற்றான்.

பொ :— (இராமன் இவ்வாறு கூறிய) அப்போது, இலக்குவன்
(இராமனை நோக்கி) ஐய! பரதனைப் போரில் கட்டுமாறு நாகபாசம்
போன்ற படையினை ஏவுதற்கு உரியவனாய்ப்போன இந்திரசித்தே
அல்ல, மூன்று உலகமும் சேர்ந்து பகைப்புலத்து நிற்குமாயினும்,
அழிந்து ஒழியாவோ? கொடிய துன்பக்கடலில் நீ தங்கவேண்டா;
யான் சொல்வதைக்கேள்; எனச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

கு:— ஆர்த்தல்—கட்டுதல். எவிடற்கு என்பது எதுகை நோக்கி
எவ்விடற்கு எனக் குறுக்கலும் விரித்தலும் ஆகிய இருவிகாரங்கள்
பெற்றன. இந்திரசித்தே அன்று; மும்மை உலகமும் தெவ்விடத்து
அமையின் தீர்ந்து அருவோ? என இயையும். மும்மை என்றது,
மூன்று என்னும் எண்ணுப் பொருளில் வந்தது; 'தேரிமாண்டமிழ்
மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்' (பரிபாடல்) என்புழிப்போல,
அமையினும் என்ற உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. இடர்க்கடல்

என்பது உருவகம். வைகல், எதிர்மறை அல்லீற்று வியங்கோள். 'மகனெனல்' (திருக்குறள்— 196) என்புழிப்போல, பரதன் முவுலகமும் எதிர்த்தாலும் அவற்றை அழிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவன் என இலக்குவன் புகழ்ந்து இராமனுக்கு ஆறுதல் கூறியவாறு. (83).

9056. தீக்கொண்ட வஞ்சன் வீசத்

திசைமுகன் பாசந் தீண்ட

வீக்கொண்டு வீழ யானே

பரதனும் வெய்ய கூற்றைக்

கூய்க்கொண்டு குத்துண்ட அன்னான்

குலத்தொடு நிலத்த னாதல்

போய்க்கண்டு கோடி யன்றே

யென்றனன் புழுங்கு கின்றான்.

தீக்கொண்ட வஞ்சன் வீச,

திசைமுகன் பாசம் தீண்ட

வீக்கொண்டு வீழ, யானே

பரதனும்? வெய்ய கூற்றைக்

கூய்க்கொண்டு குத்துண்டு அன்னான்

குலத்தொடு நிலத்தன் ஆதல்,

போய்க்கண்டு கோடி அன்றே?

என்றனன் புழுங்கு கின்றான்.

பொ:— தீமையே இயல்பாகக்கொண்ட வஞ்சகனாகிய இந்திரசித்து வீசியதால் பிரமன் அளித்த நாகபாசம் வந்து தீண்டிய உடனே இறந்துவீழ யானே பரதனும்? (யான் அல்லன்) அந்த இந்திரசித்து பரதனால் குத்துண்டு கொடிய எமனைக் கூவிக்கொண்டு தன் இனத்தவரோடு நிலத்து வீழ்தலை நீ போய் நேரே கண்டு கொள்வாய் அல்லவோ? என்றனன், மனம்புழுங்குகின்றவனாகிய இலக்குவன்.

கு:— தீ என்றது தீமையை. நாகபாசம் பிரமனால் கொடுக்கப்பட்டது என்பது புலப்பட 'திசைமுகன் பாசம்' என்றான். வீ— இறப்பு. நாகபாசத்தால் இலக்குவன் முன் வீழ்ந்தமை நினைந்து, இங்கு இங்ஙனம் கூறினான். நாகபாசத்தால் இறந்துவீழ யான் என்று நினைத்தாயோ பரதனையும்? என்னைப்போல நாகபாசத்தால் இறந்து படத்தக்கவன் அல்லன்; இந்திரசித்தினை அழிக்கத்தக்க ஆற்றல் படைத்தவன் என்று அவனைப் புகழ்ந்தவாறு. அன்னான்

குத்துண்டு வெய்ய கூற்றைக் கூய்க்கொண்டு குலத்தொடு
நிலத்தன் ஆதல் என இயையும். கூற்றைக் கூய்க்கொண்டு
என்றது வரவேற்றுக் கொண்டு என்றவாறு. அன்னான் என்றது
இந்திரசித்தினை. பரதன் ஒரு குத்துக்கே :ஆற்றுவதாய் இந்திர
சித்து இறந்து வீழ்வான் என்றவாறு. (84)

அனுமன் இராம இலக்குவரைத் தன்தோள்மேல்
ஏற வேண்டுதல் 9057-9060

9057. அக்கணத் தனும னின்ற
ணையவென் றோளி னாதல்
கைத்துணைத் தலத்தே யாத
வேறுதிர் காற்றும் தாழ
இக்கணத் தயோத்தி மூதூர்
ரெய்துவ னிடமுண் டென்னில்
திக்கனைத் தினிலுஞ் செல்வென்
யானேபோய்ப் பகையுந் தீர்வென்.

அக்கணத்து அனுமன் நின்றான்,
ஐய! என் தோளின் ஆதல்
கைத்துணைத் தலத்தின் ஆதல்,
ஏறுதிர்; காற்றும் தாழ
இக்கணத்து அயோத்தி மூதூர்
எய்துவென்; இடம்உண்டு என்னின்
திக்கு அனைத்திலும் செல்வென்,
யானேபோய்ப் பகையுந் தீர்வென்.

பொ:— அந்தக் கணத்தில் அங்கு நின்றவனாகிய அனுமன்
ஐய! என் தோளிலோ? அல்லது இரு கைத்தலங்களிலோ ஏறிக்
கொள்ளுங்கள்; காற்றும் விரைவதில் பின்னிடுமாறு இந்தக்கணத்
தில் அயோத்தி என்கின்ற பழைய ஊரை அடைவேன்; இடம்
வாய்க்குமாயின், திசையெல்லாவற்றிலும் செல்வேன்; நீங்கள்
விரும்பினால் யானே தனித்துச் சென்று அப் பகைவனை ஒழிப்பேன்.

கு:— ஐய! என்றது, இராமனை நோக்கிய விளி, ஐய ஏறுதிர்
என்பது முன்னிலையில் வந்த ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். ஆற்றுப்
படைக்கு உரியதாகத் தொல்காப்பியர் ஒதிய விதியே இங்கும்

பொருந்துவதாகும். ‘முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக்கிளவி, பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்றே, ஆற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்’ (தொல்—சொல்-462) என்பது காண்க. இடம் என்றது காலத்தை. விரைந்து செல்வதில் காற்றுச்சிறப்புடையதாகலின் ‘காற்றுந்தாழ’ என்றான். வாயுவேகத்தினும் வேகமாகச் செல்வேன் என்றவாறு. நீங்கள் கருதியவாறு கணப்பொழுதில் அயோத்தி அடைவதோடு, திசையெல்லாம் செல்லவேண்டி நேருமாயின், அதையும் செய்வேன்; அதற்குமேல் தனியே சென்றும் அப் பகைவனை அழிப்பேன் எனத் தன் ஆற்றலை அனுமன் புலப்படுத்தியவாறு.

(85)

9058. எழுபது வெள்ளத் தோடு

மிலங்கையை யிடந்தென் றோண்மேல்
தழுவுற வைத்தின் றேகென்
றுரைத்தியேற் சமைவென் றக்கோய்
பொழுதிறை தாழ்ப்ப தென்னோ
புட்பகம் போதன் முன்னம்
குழுவொடு கொண்டு போவென்
கணத்தினிற் குதிப்பேன் கூற்றின்.

‘எழுபது வெள்ளத்தோடும்
இலங்கையை மிடந்து,என் தோள்மேல்
தழுவுற வைத்து, ‘இன்றுஏகு’ என்று
உரைத்தியேல், சமைவென்; தக்கோய்!
பொழுதுஇறை தாழ்ப்பது என்னோ?
புட்பகம் போதல் முன்னம்,
குழுவொடும் கொண்டு போவென்;
கணத்தினில் குதிப்பென், கூற்றின்.

பொ :- நம் எழுபது வெள்ள வானர சேனையோடும் இலங்கை நகரைப் பெயர்த்துஇன்று என் தோள்மேல் பொருந்துமாறு வைத்து, ‘செல்வாயாக’ என்று சொல்வாயானாலும், தகுதிமிக்கவனே! யான் செய்வேன்; இமைப்பொழுது தாழ்ப்பதும் எதற்கு? இந்திரசித்தின் புட்பகவிமானம்அயோத்தியை அடைதற்குமுன் நம்வானரக்கூட்டத் துடனே உங்கள் இருவரையும் சுமந்துகொண்டு கணப்பொழுதில் அயோத்திக்குப் போய், எமனைப் போலக் குதிப்பேன்.

கு :- தன் வலிமையை அனுமன் முன்னிரண்டடிகளால் புலப் படுத்தியவாறு. எழுபது வெள்ளம் என்றது, அவ்வளவினையுடைய வானர சேனையை, ஆகுபெயர். இறைப்பொழுது என்றது, சிறு பொழுதினை. குழு என்றது, வானரக் குழுவினை, போவென் என்றது முற்றெச்சமாய்ப் போய்க் கூற்றின் குறிப்பென்' என இயையும் இச் செய்யுள் பல சுவடிகளில் இல்லை. (86)

9059. கொல்லவந் தானை நீதி

கூறினென் விலக்கிக் கொள்வான்
சொல்லவஞ் சொல்லி நின்றேன்
கொன்றபின் துன்ப மென்னை
வெல்லவந் தரையில் வீழ்வுற்
றுணர்ந்திலென் விரைந்து போனான்
இல்லையே லுணறிற் றீயோன்
பிழைக்குமோ விழுக்க முற்றேன்.

‘கொல்ல வந்தானை நீதி
கூறினென், விலக்கிக் கொள்வான்,
சொல்லவம் சொல்லி நின்றேன்;
கொன்றபின் துன்பம் என்னை
வெல்லவும் தரையில் வீழ்வுற்று
உணர்ந்திலென்; விரைந்து போனான்:
இல்லையேல், உணரில், தீயோன்
பிழைக்குமோ? இழுக்கம் உற்றேன்.

பொ :- சீதையைக் கொல்லுதற்கு வந்த இந்திரசித்தினை நீதி சொல்லி விலக்கிச் சீதையை உய்யக் கொள்வதற்காகக் சொற்களை வீணை சொல்லிக்கொண்டு நின்றேன்; சீதையை அவன் கொன்ற பின், (சீதை கொலையுண்டதாலாய்) துன்பம் என்னை வென்று மீதுர்ந்ததால் தரையில் வீழ்ந்து உணர்விழந்தேன்; (அப்போது அப் பாதக அரக்கன்)விரைந்து போனான்; அவன் போகாமலிருந்திருந்தால் யான் உணர்வு பெற்றிருந்தால், அக்கொடியவன் உய்வானோ? தவறி விட்டேனே!

கு :- கொல்லுதற்காகச் சீதையைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள இந்திரசித்தினை யான் கொல்லமுற்பட்டால் அவன் விரைந்து சீதையைக் கொல்வானே என்ற எண்ணத்தால் நீதிமொழி சொல்லி அக்

கொலையை விலக்கிச் சீதையை உய்யக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தால், நீதிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு நின்றேன் என்றது, சீதையை அவன் கொல்லாதமுன், அவனைக் கொல்ல இயலாமைக்குக் காரணம் கூறிய வாறு. 'சொல் அவம் சொல்லி நின்றேன்' என்றது, தன் சொற்கள் பயன் தராமை நினைந்து; 'சொற்களை அவமே சொல்லி நின்றேன்' என்று கூறியவாறு. சீதையைக் கொன்றபின் துன்பம் என் உணர்வை மறைத்து விட்டமையால் அவனைக் கொல்ல இயலாது போயது என்றவாறு. சீதையைக் கொல்லும் முன்னும் பின்னும் இந்திரசித்தினைக் கொல்ல வியலாது போனமை விளக்கியவாறு. 'துன்பம் என்னை வெல்லவும்' என்புழித் துன்பம் வெல்லுதலாவது, துன்பம் மேற்பட்டு அனுமன் வலிமை அத்துன்பத்திற்கு உட்படுதல். யான் உணர்வற்றுத் தரையில் வீழ்ந்துகிடந்த நிலையில் அவன் விரைந்து போய்விட்டான்! அவன் போகவில்லையானால், யானும் உணர்ச்சிபெற்றெழுந்திருப்பேனானால், அத் தீயவன் பிழைக்கமாட்டான்; அழித்திருப்பேன் என்றவாறு. அவனும் போகாமலிருக்க யானும் உணர்ச்சி பெற்றிருந்தால் அவன் உய்தல் அறிது என்றபடி. கழிந்ததற்கிரங்கும் நிலையில், 'இழுக்க லுற்றேன்' என அனுமன் கூறியவாறு.

(87)

9060. மனத்தின்முன் செல்லு மானம்

போனது வழிய தாக

நினைப்பின்முன் னயோத்தி யெய்தி

வருநெறி பார்த்து நிற்பென்

இனிச்சில தாழ்ப்ப தென்னே

யேறுதி விரண்டு தோளும்

புனத்துழாய் மாலை மார்பீர்

புட்பகம் போதன் முன்னம்.

‘மனத்தின்முன் செல்லும் மானம்

போனது வழியது ஆக,

நினைப்பின்முன் அயோத்தி எய்தி,

வருநெறி பார்த்து நிற்பேன்?

இனிசில தாழ்ப்பது என்னே?

ஏறுதிர் இரண்டு தோளும்,

புனத்துழாய் மாலை மார்பீர்!

புட்பகம் போதல் முன்னம்.

பொ :- மனத்தின்முன் விரைவாகச் செல்லத்தக்க புட்பக விமானம் போன வழியாகவே, அவ் விமானம் பிற்படும்படி நம் நினைப்பி யு—42

னும் முன்னதாக அயோத்தியை அடைந்து, அவ் விமானம் வரும் வழியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நிற்பேன்; காட்டில் விளையும் துளப மாலையணிந்த மார்பினையுடையவர்களே! இனிச் சில கணங்கள் தாமும் தாழ்ப்பது எதற்கு? புட்பகம் போதற்கு முன் (நாம் அயோத்தியை அடையும்படி) என் இரண்டு தோள்களிலும் ஏறுங்கள்; (என அனுமன் கூறினான்.)

கு :- நாடக அரங்கில் பேசும் முறையில் இச்செய்யுள் அமைந்துள்ளது ஆதலின், 'என அனுமன் கூறினான்' என்பது எச்சமாக வருவிக்கப்படுகின்றது. விரைந்து செல்வதில் மனம்தலைமையானது ஆகலின் அதனிலும் புட்பக விமானம் விரைந்து செல்ல வல்லது எனச் சிறப்பித்தவாறு. 'மானுருவாக நின் மனம் பூட்டினையோ?' (அகநா—384) என்பது இங்கு நினைவு கொளத்தகும். 'விமானம் சென்றதாகிய வழியே சென்று அது பிற்படுமாறு அயோத்தியை அடைந்து அவ்விமானம் வரும் வழியை எதிர்பார்த்து நிற்பேன்' எனத் தன்னுற்றலை அனுமன் புலப்படுத்தியவாறு. சில என்றது, சில கணப்போழ்தினை. புட்பகம் போதன் முன்னம் அயோத்தியடைபுமாறு என் இரண்டு தோளும் ஏறுதிர் என்க. (88)

அனுமன் தோள்மேல் இராம இலக்குவர் ஏறும்போது,
வீடணன் தன் ஐயத்தைத் தெரிவித்தல், 9061-9062

9061. ஏறுது மென்னா வீர

ரெழுதலு மிறைஞ்சி யீண்டுக்

கூறுவ துளது துன்பங்

கோளுறக் குலுங்கி யுள்ளம்

தேறுவ தரிது செய்கை

மயங்கினென் திகைத்து நின்றேன்

ஆறினெ னதனை யைய

மாயமென் றயிர்க்கின் றேனால்.

'ஏறுதும்' என்னா, வீரர்

எழுதலும் இறைஞ்சி ஈண்டுக்

கூறுவது உளது; துன்பம்

கோள்உறக் குலுங்கி, உள்ளம்

தேறுவது அரிது; செய்கை

மயங்கினென்; திகைத்து நின்றேன்;

ஆறினென்; அதனை ஐய!

மாயம்என்று அயிர்க்கின் றேனால்.

பொ :- (அனுமன் தோள்மேல்) ஏறுவோம் என்று இராம இலக்குவர் எழுகையில் (வீடணன் இராமனை நோக்கி) வணங்கி, 'இப்போது யான் சொல்லவேண்டிய செய்தி உளது, துன்பம் என்னைக் கவர்ந்து கொண்டதால், உள்ளம் நடுங்கித் தெளிவுபெறுவது அரிதாய்விட்டமையால், செயல் மயங்கினவனாய்த் திகைத்து நின்றேன்; இப்போது அத்துன்பம் ஆறினென் (தெளிவுற்றேன்) இந்திரசித்து சீதையை வெட்டியதை மாயச் செயல் என்று ஐயுறுகின்றேன்.

கு :- குளகம்; 91 ஆம் செய்யுளில் 'வீடணன் விளம்ப' என்புழி முடியும். 'இறைஞ்சி' என்ற வினையெச்சத்திற்கு எழுவாயும் எச்ச வினையும் அங்கு அத்தொடர் மொழியிலே உள்ளன. உள்ளத்தைத் துன்பம் கவர்ந்துகொண்டமையால் உள்ளத் தெளிவு இலதாயிற்று என்றவாறு. துன்பம் ஆறினென் ஆதலின், முன்னைய தெளிவுவந்து மாயம் அது என்று அயிர்க்கின்றேன் என்றவாறு. குலங்குதல்— நடுங்குதல். அயிர்த்தல் — ஐயுறுதல். கோளுதல் — கொள்ளுதல்; கவர்தல். அதனை என்றது, சீதையின் கொலையை. (89)

9062. பத்தினி தன்னைத் தீண்டிப்

பாதகன் படுத்த போது

முத்திறத் துலகும் வெந்து

சாம்பராய் முடியு மன்றே

அத்திற மான தேனு

மயோத்திமேற் போன வார்த்தை

சித்திர மிதனை யெல்லாந்

தெரியலாஞ் சிறிது போழ்தின்.

'பத்தினி தன்னைத் தீண்டிப்

பாதகன் படுத்த போது,

முத்திறத்து உலகும் வெந்து

சாம்பராய் முடியும் அன்றே?

அத்திறம் ஆன தேனும்,

அயோத்திமேல் போன வார்த்தை

சித்திரம்; இதனை எல்லாம்

தெரியலாம் சிறிது போழ்தின்.

பொ :- பத்தினியாகிய சீதையைப் பாதகனாகிய இந்திரசித்து தீண்டிக் கொன்றிருப்பானாயின், அவன் கொன்றபோது, முன்று

வகையான உலகங்களும் வெந்து சாம்பலாய்ப் போயிருக்குமன்றோ? (அங்ஙனம் சாம்பலாய்ப் போகாமையால் சீதையைக் கொன்றது மாயச்செயலே). அந்த நிகழ்ச்சி உண்மையாக நடந்திருந்ததாயினும், இந்திரசித்து அயோத்திமேல் போனான் என்ற வார்த்தை அதிசயமானது; இதையெல்லாம் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கு :- பத்தினி—கற்புடையவள். பாதகன் தீண்டலாகாத தூய்மையினள் என்பது புலப்படப் 'பத்தினி தன்னைத் தீண்டிப் பாதகன் படுத்தபோது' என்றான். பாதகன் தீண்டிய அளவிலேயே இவ் வுலகங்கள் வெந்து போதற்குரியன; தீண்டியதோடு சீதையை வெட்டியபோது இவ் வுலகங்கள் வேகாமல் இருக்க இயலுமா? இம் முவுலகங்களும் வெந்தழியாது இருத்தலின், சீதையை இந்திரசித்து தீண்டி வெட்டினான் என்பது உண்மையாகாது; மாயச்செயலே! என்று அருத்தாபத்தியனைவையால் நிறுவியவாறு. ஒருகால் சீதையைக் கொன்றது உண்மையானது என்றாலும், அரக்கன் அயோத்திமேல் போனான் என்பது, விசித்திரமானது. விசித்திரம்—அதிசயம். “இவையென்ன விசித்திரமே” (திருவாய்மொழி: 7, 8, 2) என்புழியும் இச்சொல் இப்பொருளில் ஆளப்பட்டிருத்தல் காணலாம். விசித்திரம் என்பது, சித்திரம் என விகாரப்பட்டது; முதற்குறை. “சித்திரமில் இது வொப்பது எங்குண்டு” (பால—கார்முகப்—19) என்புழியும் இவ்வாறே முதற்குறையாய் இச் சொல் ஆளப்பட்டிருத்தல் காணலாம். விசித்திரம் என்றது, அதிசயமாய் நம்பத்தகாததாய் உள்ளது என்னும் கருத்தினது. ‘அத்திரம் ஆனதேனும்’ என்றவுண்மை ஆகாமை தெளிவித்து நின்றது. எதிர்மறை உம்மை.

(90)

சீதையின் இருப்பிடத்தைப் பார்த்தபின் முடிவு செய்யலாம்
என்ற வீடணன் யோசனையை இராமன் உடன்பட

வீடணன் செல்லுதல்

9053. இமையிலிட யாக யான்சென்

நேந்திழை யிருக்கை யெய்தி

அமைவுற நோக்கி யுற்ற

தறிந்துவந் தறைந்த பின்னர்ச்

சமைவது செய்வ தென்று

வீடணன் விளம்பத் தக்க

தமைவதென் றிராமன் சொன்னு

னந்தரத் தவனும் சென்றான்.

‘இமைஇடை யாக யான்சென்று,
 ஏந்திழை இருக்கை எய்தி,
 அமைவுற நோக்கி, உற்றது
 அறிந்துவந்து அறைந்த பின்னர்ச்
 சமைவது செய்வது’ என்று
 வீடணன் விளம்ப, ‘தக்கது;
 அமைவது;’ என்று இராமன் சொன்னான்;
 அந்தரத்து அவனும் சென்றான்.

பொ :- ‘இமைப் பொழுதிற்குள்ளாக யான் போய்ச் சீதையின் இருப்பிடத்தை அடைந்து, பொருத்தமுறப் பார்த்து, நிகழ்ந்ததை அறிந்து வந்து, யான் சொன்னபின், பொருந்தியது செய்யத் தக்கது’ என்று வீடணன் சொல்ல, —இராமன், இது செய்யத் தக்கது! பொருத்தமானது! என்று உடன்பட்டுச் சொன்னான்; வீடணனும் விண்வழியே அசோகவனத்திற்குப் போனான்.

கு :- இமை என்றது, இமைப் பொழுதினை. ஏந்திழை என்றது சீதையை; உயர்ந்த அணிகலன்களை யணியத்தக்கவள் என்ற பொருளது. வீடணன் சொன்னது இராமன் உடனத்திற்குப் பொருத்தமாக இருந்தமையால் ‘தக்கது! அமைவது!’ என்று இருமுறை அவன் ஆலோசனையைப் பாராட்டினான். செய்யத்தக்கது; இவ்வமையத்திற்குப் பொருத்தமானது; என்றவாறு. (91)

9064. வண்டின துருவங் கொண்டான்
 மானவன் மனத்திற் போனான்
 தண்டலை யிருக்கை தன்னைப்
 பொருக்கெனச் சார்ந்து தானே
 கண்டன னென்ப மனனே
 கண்களால் கருத்தா லாவி
 உண்டலை யென்ன நின்ற
 வோவிய மொக்கின் றானே.

வண்டினது உருவம் கொண்டான்,
 மானவன் மனத்தின் போனான்;
 தண்டலை இருக்கை தன்னைப்
 பொருக்கெனச் சார்ந்து, தானே

கண்டனன் என்ப மன்னோ,
கண்களால்—கருத்தால், 'ஆவி
உண்டு,இலை' என்ன நின்ற
ஓவியம் ஒக்கின் ருளை.

பொ :- வண்டினது உருவத்தைக் கொண்டவனாய், இராமனது மனத்தைப்போல் விரைந்து சென்று, அசோகவனத்தில் உள்ள சீதையின் இருப்பிடத்தை விரைந்து அடைந்து, உயிர் உண்டு, இல்லை என ஐயுற்றுச் சொல்லுமாறு இருக்கின்ற, சித்திரப் பதுமை போன்றவளாகிய, சீதையைத் தானே (வீடணன்) தன் கண்களால் கருத்தினோடு கண்டனன்.

கு :- என்ப, மன், ஓ அசைநிலை. பிறர் அறியாமல் இருத்தற் பொருட்டும் விரைந்து பறந்து செல்லும் பொருட்டும் வீடணன் வண்டின் உருவத்தைக் கொள்வானானான். மானவன் என்றது, பெருமையுடைய இராமனை. தண்டலை—குளிரந்த இடம்; என்றது, அசோகப் பொழிலை. பொருக்கென என்றது விரைவைபுணர்த்தும் இடைச்சொல். பிறர்சொல்லக் கேட்டானலன் என்பான் 'தானே கண்டனன்' என்றும், கருத்துடன் பாராது கண்களால் பொதுவகையால் பார்த்துப் பிறிதோருருவத்தைச் சீதை எனப் பிறழ்ந்து காண வில்லை என்பார், 'கண்களால் கருத்தால் கண்டனன் என்றும் கூறினார். 'ஆவி உண்டு' என்று ஒரு சாராரும், 'ஆவி இல்லை' என்று மற்றொரு சாராரும் கூறுமாறு மெலிந்து ஐயத்திற்கு இடமாக இருக்கின்ற சீதையைக் கண்டான் என்றவாறு. ஓவியமொக்கின்றான் என்றது சீதை என்னும் பொருளதாய் நின்றது. அவள் அழகு மிகுதி புலப்பட அப் பெயரால் கூறியவாறு. கொண்டான் போனான் என்பன முற்றெச்சம். கருத்தால் என்புழி ஆல் உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது. ஓவிய மொக்கின்றானாத் தானே கருத்தோடு கண்களால் கண்டான் என இயையும். (92)

9065. தீர்ப்பது துன்பம் யானென்

னுயிரொடென் றுணர்ந்து சிந்தை

பேர்ப்பன செஞ்சொ லாளத்

திரிசசை பேசப் பேர்ந்தாள்

கார்ப்பெரு மேகம் வந்து

கடையுகங் கலந்த தன்ன

ஆர்ப்பொலி யமிழ்த மாக

வாருயி ராற்றி னானே.

‘தீர்ப்பது துன்பம், யான்என்
 உயிரொடு’ என்று உணர்ந்த சிந்தை
 பேர்ப்பன செஞ்சொலாள், அத்
 திரிசடை பேசப் பேர்ந்தாள்,
 கார்ப்பெரு மேகம் வந்து
 கடையுக் கலந்தது அன்ன
 ஆர்ப்பொலி அமிழ்தம் ஆக,
 ஆர்உயிர் ஆற்றி னானே.

பொ :- ‘யான் துன்பம் தீர்வது என்னுயிரோடுதான்’ என்று
 எண்ணி இறக்கத் துணிந்த சிந்தையை மாற்றும் ஆற்றலுடைய
 செஞ்சொல்லினளாகிய அந்தத் திரிசடை பேசியதால், துன்பம் நீங்கப்
 பெற்றவளாய், கரிய பெரிய மேகம் வந்து ஊழியிறுதியில் கலந்து
 ஆரவாரித்தாற் போன்ற (வானரங்களின்) ஆரவார ஒலியே தனக்கு
 அமிழ்தம் போன்றதாகத் தன் அரிய உயிரைச் சுமந்திருந்த
 சீதையை.

கு :- ‘ஆற்றினானைக் கண்டனன்’ என மேலைச் செய்யுளோடு
 முடியும். பிரமாத்திரத்தால் இறந்துகிடந்த இலக்குவனையும்
 உணர்வற்றுக் கிடந்த இராமனையும் கண்டு கலங்கிய நிலையில் சீதை
 சொன்ன சொல்லை இங்கு, ‘தீர்ப்பது துன்பம் யானென் உயிரொடு’
 என அனுவதித்தவாறு. ‘யான், விழுவேன் அவன் மேனியின்
 மீதில்’ என, எழுவானை விலக்கி இயம்பினளால்” (சீதை களங்—21)
 என்றதும், “இங்கு இவைபனாவைபாக இடர்க்கடல் கடத்தி என்றான்
 சங்கையளாய் தையல் சிறிதுயிர் தரிப்ப தானான்” (சீதைகளங்—29)
 என்றதும் இங்கு நினைத்ததும். திரிசடையின் ஆறுதல் மொழி
 களால் துன்பம் தணிந்திருந்த சீதையின் செவியில், மருத்துமலை
 யால் உயிர் பெற்றெழுந்த வானரங்களின் ஆரவாரம் அமிழ்தம்
 போன்று நுழைந்தமையால், அவன் உயிர் சுமந்திருந்தான் என்றும்,
 அவ்வாறு உயிர்தாங்கியிருந்த சீதையை வண்டின் வடிவு கொண்ட
 வீடணன் கண்டனன் என்றும், கொள்க’. பேர்ந்தாளாய் ஆற்றி
 னானைக் கண்டனன் என இயையும்; முற்றெச்சம். வானரங்களின்
 ஆரவாரத்தின் பெருமை புலப்படக் ‘கார்ப் பெருமேகம் வந்து கடை
 யுக் கலந்ததன்ன ஆர்ப்பொலி’ என்றார். வானரரின் ஆரவாரம்,
 இராமன் உயிருடன் இருப்பதை அறிவித்தலின், அது சீதைக்கு
 அமிழ்தமாக இனித்து உயிரைத் தளிர்ப்பித்தது. ஆற்றுதல்—
 சுமத்தல், தாங்குதல். உயிர் ஆற்றினான் என்றது, உயிர்தாங்கி
 யிருந்த சீதையை.

இச் செய்யுளுக்குப்பின் 52 என்ற எண்ணுள்ள அச்சுப்புத்த கத்தில் பின்வரும் மிகைப்பாடல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

9065 a கண்டுதன் கருத்தில் கொண்ட
கவலையைக் கடந்து அங்குஆவி
உண்டெனத் தெளிந்து தேறும்
வீடணன் உற்ற தெல்லாம்
கொண்டுதன் நகத்தில் உன்னி,
குலவிய வுவுகை தூண்ட,
தொண்டைவாய் மயிலன் னுனை
மனத்தொடும் தொழுது நின்றான்.

சீதையைக் கொன்றான் என்பது வஞ்சனை என்பதை உணர்ந்து
மகிழ்ந்த வீடணன், இந்திரசித்து நிகும்பலை வேள்வியான்
என்பதை உணர்தல்

9066. வஞ்சனை யென்ப துன்னி
வானுய ருவகை வையும்
நெஞ்சின னாகி யுள்ளந்
தள்ளுற லொழிந்து நின்றான்
வெஞ்சிலை மைந்தன் போனா
ன்கும்பலை வேள்வி யானென்
றெஞ்சலி லரக்கர் சேனை
யெழுந்தெழுந் தேகக் கண்டான்.

வஞ்சனை என்பது உன்னி,
வான்உயர் உவகை வையும்
நெஞ்சினன் ஆகி உள்ளம்
தள்ளுறல் ஒழிந்து நின்றான்,
'வெஞ்சிலை மைந்தன் போனான்.
நிகும்பலை வேள்வியான்' என்று,
எஞ்சலில் அரக்கர் சேனை
எழுந்துஎழுந்து ஏகக் கண்டான்.

பொ:- (சீதையைக் கொன்ற செயல்) மாயம் என்பதை நினைந்து
மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சி தங்கிய மனத்தினனாய் முன் பிறந்த மனத்

தடுமாற்றம் நீங்கி நின்ற வீடணன், கொடிய வில்லையுடைய இந்திரசித்து, அயோத்திக்குப் போக்குக்காட்டிப் போனவன்' நிகும்பலை என்ற கோயிலில் வேள்விசெய்து கொண்டிருக்கின்றான் என்று, குறைவில்லாத அரக்கர் சேனை எழுந்து எழுந்து அவ் விடத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருப்பதால் கண்டுகொண்டான்.

கு :- 'ஓழிந்துநின்றான்' வினைப் பெயர்; நின்றவனாகிய வீடணன் 'போனானாகிய மைந்தன் நிகும்பலை வேள்வியான்' என்று, அரக்கர் சேனை ஏகுதலால், கண்டான் என இயையும். சீதையைக் கொன்றது உண்மையன்று என்பதை அறிந்தமையால், வீடணன் உள்ளத்தில் தோன்றிய உவகையின் பெருமை புலப்பட 'வானுயர் உவகைவையும் நெஞ்சினனாகி' என்றார். தள்ளுறல்-தடுமாற்றம். சீதை உயிரோடு இருப்பதைக் கண்களால் கண்ட வீடணன், இந்திரசித்து அயோத்திக்குப் போவதாகக் கூறி, நிகும்பலையில் வேள்விசெய்து கொண்டிருக்கின்றான் என்பதை, அந்த நிகும்பலைக்கு அரக்கர் சேனை எழுந்து எழுந்து ஏகுதலால், அனுமான அளவைகொண்டு உய்த்துணர்ந்து கொண்டான் என்றவாறு. சீதையைக் கொன்றது மாயச் செயல் என்பதைக் காட்சியளவையாலும் இந்திரசித்து அயோத்திக்குப் போகவில்லை; நிகும்பலையில் வேள்வி செய்கின்றான் என்பதை அனுமான அளவையாலும் வீடணன் கண்டு கொண்டான் என்றவாறு. 'ஏக' என்பது காரணப் பொருளில்வந்த வினையெச்சம்; மழை பெய்ய நெல்விளைந்தது என்புழிப் போல. ஏகுதலால் கண்டான் என்க.

(94)

இந்திரசித்தின் சூழ்ச்சியிதுவென உணர்ந்து வீடணன்
இராமனை அடைதல்

9067. வேள்விக்கு வேண்டற் பால

கலப்பையும் விறகு நெய்யும்

வாழ்விக்குந் தாழ்வி லென்னும்

வானவர் மறுக்கங் கண்டான்

சூழ்வித்த வண்ண மீதோ

கன்றெனத் துணிவு கொண்டான்

தாழ்வித்த முடியன் வீரன்

ருமரைச் சரணஞ் சார்ந்தான்.

‘வேள்விக்கு வேண்டற் பால
கலப்பையும் விறகும் நெய்யும்
வாழ்விக்கும் தாழ்வில்’ என்னும்
வானவர் மறுக்கம் கண்டான்,
‘தூழ்வித்த வண்ணம், ஈதோ?
நன்று!’ எனத் துணிவு கொண்டான்,
தாழ்வித்த முடியன், வீரன்
தாமரைச் சரணம் சார்ந்தான்.

பொ:- ‘வேள்விக்கு வேண்டியனவான கலவைப் பொருள்களும் விறகும் நெய்யும் நம்மைத் தாழ்வில் வாழ்விக்கப் போகின்றதே’ என்று கூறி யேங்குகின்ற தேவர்களின் கலக்கத்தையும் கண்டு, ‘இந்திரசித்து தூழ்ச்சி செய்தவண்ணம் இதுதானோ? நல்லது!’ என்று, துணிவு கொண்டவனாய், வணங்கிய தலையினனாய் இராமனுடைய தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளைச் சேர்ந்தான்.

கு.- கலப்பை என்றது, வேள்வியில் தருகின்ற அவிசுக்காகக் கலக்கும் கலவைப்பொருள்களை; அவை, தேங்காய், வெல்லம், தானிய வகைகள் முதலியன. “ஆயதற் குரியன கலப்பை யாவையும் ஏயெனக் கொணர்ந்தனர்” (பால-திருவவதாரப்-84) என முன்னும் இச் சொல் இப் பொருளில் ஆளப்பட்டிருத்தல் காணலாம். வேள்வி வானவரை வாழ்விக்கும் தன்மையது. நிகும்பலை வேள்வியோ தேவரைத் தாழ்விக்கத் தக்கதாக அமையப் போகின்றது என்பதை அவர்கள் முன்னமே உணர்ந்து தமக்குள் பேசிக்கொண்டு கலங்குவதையும் வீடணன் கண்டான் என்றவாறு. இந்திரசித்து நிகும்பலையில் வேள்வி செய்கின்றான் என்பதை அரக்கர் சேனை எழுந்து எழுந்து ஏகுவது கொண்டு முன் உய்த்துணர்ந்த வீடணன், இங்குத் தேவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் அவ் வேள்வியைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு கலங்குவதையும் கண்டு அந்த உய்த்துணர்ச்சியை உறுதி செய்து கொண்டான் என்றவாறு. தாழ்வில் வாழ்வித்தலாவது, வேள்வியின் பயனாய்ப் பெருவலி பெற்று, இராம இலக்குவரை வென்று முன் போலவே அரக்கர் தேவரைப் பணியாளராய்த் தாழ்ச்செய்தல். மறுக்கம்-கலக்கம். வீடணன் அரக்கன் ஆதலின் தேவர்களின் பேச்சும் உருவும் அவனுக்குப் புலனாயின. மாயத்தால் சீதையை வதைத் ததும், அயோத்திக்குப் போர்மேற் செல்வதாகக் காட்டியதும் ஆகிய தூழ்ச்சிகள் இந்த நிகும்பலை வேள்விக்காகவே நிகழ்ந்தன என்பான், ‘தூழ்வித்த வண்ணம் ஈதோ?’ என்றான். ஈதோ என்றது இதற்காகத் தானோ? என்னுங் கருத்தினது. இந்த வேள்வியைத் தடுப்பதை எளிது என்ற கருத்தால் ‘நன்று!’ என்றான்; இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

வீடணன் தான் கண்டதை இராமனுக்குச் சொல்வது

9668. இருந்தன டேவி யானே

யெதிர்ந்தனெ னென்க னூர
அருந்ததி கற்பி னுளுக்
கழிவுண்டோ வரக்க நம்மை
வருந்திட மாயஞ் செய்து
நிகும்பலை மருங்கு புக்கான்
முருங்கழல் வேள்வி முற்றி
முதலற முடிக்க முண்டான்.

‘இருந்தனள், தேவி; யானே
எதிர்ந்தனென், என்கண் ஆர;
அருந்ததி கற்பி னுளுக்கு
அழிவுண்டோ? அரக்கன் நம்மை
வருந்திட மாயம் செய்து,
நிகும்பலை மருங்கு புக்கான்;
முருங்குஅழல் வேள்வி முற்றி,
முதல்அற முடிக்க முண்டான்.’

பெர் :- தேவி (இனிதே) இருந்தாள்; யானே என் கண்ணாரக்
கண்டேன்; அருந்ததி போன்ற கற்பிணையுடைய சீதைக்கு அழிவும்
வருவதுண்டோ? இந்திரசித்து (நாம்) வருந்துமாறு (அயோத்திக்குப்
போவதாகக் காட்டி) நம்மை ஏமாற்றிவிட்டு, நிகும்பலை என்னும்
கோயிலில் புகுந்து எல்லாவற்றையும் அழிக்கவல்ல தீயில் செய்யப்
படும் வேள்வியைச் செய்துமுடித்து, நம்மை அடியோடு அறும்படி
அழிக்க முண்டுளான்.

கு :- சீதை இறந்ததாகக் கருதியிருந்த இராமனை மகிழ்விக்க
வேண்டி ‘தேவி இருந்தனள்’ என முறையிற் கூறுது ‘இருந்தனள்’
என்ற சொல்லை முன்னர்க் கூறினான், அவள் உயிரோடு இருக்
கின்றாள் என்பதை முன்பு அறிவிக்க நினைந்து. பிறர் சொல்லக்
கேட்டு வந்தானோ? என்ற ஐயம் தோன்றாதபடி ‘யானே என்கண்ணார
எதிர்ந்தனென்’ என்றான். எதிர்ந்தல்-காணுதல். நம்மை மாயஞ்
செய்து என இயையும். மாயஞ்செய்து, மாற்றி. ஏமாற்றுவதாவது
அயோத்திக்குப் போய் அங்குள்ளாரையெல்லாம் அழிப்பதாகக் கூறி
அத் திசை நோக்கிச் செல்வதாகக் காட்டுதல். அரக்கன் செய்யும்
வேள்வியைப் பற்றி உய்த்துணர்ந்து செயல்படாதபடி நாம் வருந்திக்
கிடக்கவே அவ்வாறு ஏமாற்றினான் என்றவாறு. முருங்குதல்-
அழித்தல்; அழலுக்கு அடை. முளுதல்-முற்படுதல்.

வானரசேனையின் ஆரவாரம்

9669. என்றலு முலக மேழு
 மேழுமாத் தீவு மெல்லை
 ஒன்றிய கடல்க ளேழு
 மொருங்கெழுந் தார்க்கு மோதை
 அன்றென வாசு மென்ன
 வமரரு மயிர்க்க வார்த்துக்
 குன்றின மிடியத் துள்ளி
 யாடின குரங்கின் கூட்டம்.

என்றலும், 'உலகம் ஏழும்
 ஏழுமாத் தீவும், எல்லை
 ஒன்றிய கடல்கள் ஏழும்
 ஒருங்குளமுந்து ஆர்க்கும் ஒதை
 அன்று' என 'ஆகும்' என்ன
 அமரரும் அயிர்க்க, ஆர்த்து,
 குன்றுஇனம் இடியத் துள்ளி,
 ஆடின- குரங்கின் கூட்டம்.

பொ:- என்று வீடணன் கூறினஉடன், 'ஏழு உலகங்களும் இவ்
 வுலகத்து ஏழு பெரிய தீவுகளும், எல்லை பொருந்திய ஏழுகடல்களும்
 ஒருசேர எழுந்து ஆரவாரிக்கும் ஓசை இதுவன்று' எனவும், அவ்
 வோசையேயாகும் எனவும் தேவர்களும் ஐயுறுமாறு குரங்கின்
 கூட்டம் ஆரவாரித்து, மலைகளும் இடியுமாறு துள்ளிக்குதித்து
 ஆடின.

கு:- நுண்ணிய செவிப்புலமுடைய அமரர்க்கும் குரங்கின்
 ஆரவாரமா? ஏழுலகமும் ஏழுகடலும் சேர்ந்து ஒலிக்கும் ஆரவாரமா?
 என்று பிரித்துணர முடியாதபடி இருந்தது, வானரசேனையின்
 ஆரவாரம் என அதன் சிறப்பைப் புலப்படுத்தியவாறு. வானரர்
 மகிழ்ச்சியினால் துள்ளிக் குதித்துபோது அருகிலிருந்த குன்றுகளும்
 இடிந்தன என்றவாறு. சீதை உயிருடன் இருப்பதை அறிந்த
 மகிழ்ச்சியினால் வானரசேனையின் ஆரவாரம் செய்துகொண்டு துள்ளி
 விளையாடின என்பது கருத்து,

(97)

21. பிரமாத்திரப் படலம் :

8715-ஆம் பாடலின் பின் 52-ஆம் பிரதியில்.

8715a. அருந்திறல் அகம்பன் ஆதி
அரக்கரோடு அளவுஇல் ஆற்றல்
பொருந்திறல் களிறு காலான்
புரவிதேர் அளப்புஇல் கோடி
இரிந்திடக் கொன்றுதான் அங்கு
ஒருதிசை யாரும் இன்றப்
பொருந்திய இருளின் பொம்மல்
பொலிய மாருதியும் நின்றான்.

8778-ஆம் பாடலின் பின் 52-ல்

8778a. தந்தை இறந்தும் தாயர்
பிரிந்தும் தலம் விட்டும்
பின்தனி மேவும் மாது
பிரிந்தும் பிரிவு இல்லா
எம்துணை நீஎன்று இன்பம்
அடைந்தேன் இது காணேன்
வந்தனென் எம்பி வந்தனென்
எந்தாய் இனி வாழேன்.

23. மருத்துமலைப் படலம் :

8934-ஆம் பாடலின் பின் 52-ல்

8934a. அயன்சிவன் அறிவுரு
ஆதி நாயகன்
வியன்கர நேமி
ஆம்படை அவ்வெற்பினை
நியங்கொடு தாங்கிவிண்
நின்றதால் அதில்
இயங்கிய ஊதை
வெங்களத்தின் எய்தவே.

24-களியாட்டுப் படலம்:

8954-ஆம் பாடலின் பின் 52-ல்

8954a. வடித்திடும் அமுதத் தேறல்
மாந்தினர் எவரும் உள்ளம்
பிடித்தது களிப்பின் பெற்றி
பிறந்தது காம வேகம்
எடுத்தனர் மகர யாழின்
இன்னிசை இனிமை யோடு
நடித்தனர் நங்கை மார்கள்
நாடகத் தொகையின் பேதம்.

25. மாயா சீதைப் படலம்:

8977-ஆம் பாடலின் பின் 52-ல்

8977a அரக்கரிற் சிறந்த வீரர்
ஆயிர வெள்ளம் என்னும்
திரைக்கடல் அரக்கர் யாரும்
சிதைந்தனர் திண்தேர் யானை
சுருக்கமில் இவுளி காலாள்
எனும்தொகை அளப்புஇல் வெள்ளம்
உரைக்கு அடங்காது எலாம்
உலந்தது அங்கு இருவர் வில்லால்

பிற்சேர்க்கை

**ஓப்பு நோக்கப்பெற்ற சுவடிகளும், அச்சப்பிரதிகளும்
அவற்றின் குறியீடுகளும்**

குறியீடு	சுவடி பெற்ற இடம்	சுவடி எண்	குறிப்பு
*1	தஞ்சை சரஸ்வதி மகால்	367-8	
2	„	369	
9	„	382	
10	„	1387	
11	„	394-5	
18	மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்	677	
19	திரு. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர், ஈரோடு.		
21	„		
23	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்	T.R.D.L. 1150	
25	திரு. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர், ஈரோடு.		
26	மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்	27	
29	„	41	
31	அரசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலை, சென்னை.	514	
39	மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்	40	
40			ஆழ்வார் திருநகரி பிரதி களின் படி பெரியன் ஸ்ரீ நிவாசையங்கார் பதிப்பித்தது 1942.
41			வை. மு. கோபால கிருஷ்ண மாசாரியர் உரைப்பதிப்பு. 1955
42			கவித்தலம் துரைசாமி மூப்பனார் பதிப்பு 1888.
43	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்	T.R.D.L. 1147	
44	„	1148	

* இங்குக் குறிக்கப்படாத எண்ணுள்ள பிரதிகளில் யுத்த
காண்டம் இல்லை.

குறியீடு	சுவடி பெற்ற இடம்	சுவடி எண்	குறிப்பு
45			உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையப் பதிப்பு, அடையாறு.
46			பூமகள் விலாசம் பதிப்பு 1928.
48			வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் பதிப்பு-கம்ப ராமாயண சாரம் 1955.
52			மலிவுப் பதிப்பு (எஸ். ராஜம் வெளியிட்டது) 1958.
54	மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்	37	
60	„	673	
61	„	29	
62	„	43	
63	„	32	
64	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்		கடல்காண் படலம். மந்திரப் படலம் 77 ஆம் பாடல் வரையுள்ளது.
65	திரு. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர், ஈரோடு.		
66	ஸ்ரீவேங்கடேசுவரர் கீழ்த் திசைக் கல்லூரி, திருப்பதி.	6583	
67	திரு. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர், ஈரோடு.		
68			வி. கோவிந்தப் பிள்ளை பதிப்பு நாகபாசப் படலம் வரையுள்ளது.
70	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்		மந்திரப் படலம் முதல் இராவணன் தேரேறு படலம் வரையுள்ளது.
71	மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க	31	
3	திரு R. குழந்தைவேலு		வீடணன் அடைக்கலப் படலம் முடிய உள்ளது.

குறியீடு	சுவடி பெற்ற இடம்	சுவடி எண்	குறிப்பு
74	திரு. R, குழந்தைவேலு		ஒன்னார் வலியறி படலம் (இலங்கை கேள்விப் படலம்) முதல் உத்தரகாண்டம் சம்புகன் வதைப் படலம் வரையுள்ளது.

குறிப்பு

இப் பதிப்பில் மூலத்தில் எடுத்துக்கொண்ட பாடங்கள், செய்யுட்களின் தொடரெண் முறைப்படி அடிமுறையாகவும் சீர் முறையாகவும் தடித்த முதலெழுத்தோடு முன்னே காட்டப் பெற்றுள்ளன. அவற்றோடு வேறுபட்ட பாடங்கள் அவற்றின் பின் முறையே சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. பாடங்களின் பின்னே குறிக்கப்பட்டுள்ள எண்கள், அப்பாடங்கள் உள்ள சுவடிகளின் குறியீடுகள். 40, 41, 45, 48 என்ற எண்கள், அக் குறியீட்டுள்ள அச்சுப்புத்தகங்களிலுள்ள மூலபாடங்களுக்கும், அப்புத்தகங்களில் பிரதீபேதங்களாகக் காட்டப்பட்ட பாடங்களுக்கும் உரியன. '46—' என்னும் குறியீடு, 46 என்னும் எண் இட்டுக்காட்டிய அச்சுப்புத்தகத்தோடு ஒத்த பாடம் உடைய ஏடுகளின் எண்களையும் குறிக்கும். பிழைபட்ட பாடங்களும் அவற்றைக் காட்டும் சுவடிகளின் எண்களும், சிதைந்த சுவடிகளின் எண்களும் விரிவஞ்சிக் குறிக்கப்படவில்லை.

6. யுத்த காண்டம்

பாட வேறுபாடு

19. படைத் தலைவர் வதைப்படலம்

8433

- I ஓசை; 46—
ஓதை; 10, 11, 54.
அரக்கரும்; 46—
அரக்கனும்; 54—
முரசுமார்ப்பு; 46—
முரசுமார்த்துப்; 19, 21, 29,
65.
முரசுமார்த்துப்; 25.
- II வேட்கை; 46—
வேடம்; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 54,
60, 61, 65, 66, 71, 74.
வேட்டம்; 53.
பொங்கினர்; 46—
பொங்கின; 2, 54.
பொங்கியே; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 65, 66.
- III சார்ந்தார்; 46—
சொன்னார்; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 65, 66.
- IV பார்த்தனன்; 46—
பார்த்தனர்; 29.
முனிந்து; 46—
முனிந்து; 2, 23, 26, 43, 67,
70, 74.

அரக்கர்; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 52, 65, 66.

மன்னன்; 46—
கோனும்; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 52, 65, 66.

இனையன்; 46—
போமெனப்; 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 52, 65, 66.

பகர்வதானான்; 46—

பகரலுற்றான்; 67.
பகருங்காலை; 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 52, 65, 66.

8434

- I மாபெரும் பக்கனோடு; 46—
மாபெரும் பக்கனோடும்; 1,
10, 11, 18, 40 67.
- வான்புகைக் கண்ணன்; 46—
வான்புகைக் கண்ணின்; 2,
வான்புகைக் கண்ணை; 40,
41, 45, 60.
- மாபுகைக் கண்ணன்; 41.
மரபுகைக் கண்ணன்; 45.
- வந்திங்கு; 19, 21, 29, 41,
45, 52, 62, 65, 66.
- வந்தான்; 46—
வந்தங்கு; 25.

வந்தாங்கு; 23, 43.
வந்தார்; 9.

நீயும்; 1, 18, 40, 41, 60, 61.

II ஏவுதி யெம்மை; 46—
ஏவுதி யென்னை; 26, 54, 63, 67.
ஏவுதி ரெம்மை; 41.
ஏகுமி னென்னப்; 18, 40, 41, 45, 60.

ஏகுதி ரென்னப்; 2.
ஏவுறு மெம்மை; 41, 45.
ஏறுதி யெம்மை; 66.
ஏவுதி வெம்மை; 45.

என்பார்; 46—
என்றார்; 9, 19, 21, 25, 29, 41, 45, 65, 66, 71.

பாரா; 2, 18, 40, 41, 45, 60, 61.

என்றான்; 41, 45, 52.

அம்ம; 54.

தம்முகம்; 46—

அவர் முகம்; 2, 9, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 45, 52, 60, 61, 65, 66, 71.

அவன் முகம்; 45.

இனிதினோக்கிப்; 46—

இனிது நோக்கிப்; 2, 9-11, 18, 21, 23, 26, 31, 40, 41, 43, 45, 54, 60, 61, 66, 67, 70-72, 74.

III புரிதிரென்னப்; 46—
புரிதியென்னப்; 74.
புரிதிரென்னு; 45.
புரிதி ரென்னுப்; 18, 41, 60, 61.

புரிமி னென்னப்; 31.

புகறலும்; 46—

புகுதலும்; 23, 26, 41, 43, 45, 54, 61, 67, 70, 71, 74.

பொருத தூதர்; 46—

பொருத தூதர்; 18, 60, 61, 66, 74.

போன தூதர்; 23, 26, 43, 44, 69, 70.

IV தேவமற்றிவர்கள்; 46—
தேவர் மற்றிவர்கள்; 67, 69, 70, 71.

தேவ மற்றவர்கள்; 11.

சொன்னார்; 46—

சொன்னான்; 67.

8435

I ஆணையும்; 46—
யாணையும்; 71.

அரக்கரு மமைந்த; 46—
அரக்கரு மைய; 9, 41, 45.
அரக்கரு மமைந்தது; 63, 67.

வாளிற்; 2, வாளித்; 46—

ஆழித்; 9, 41, 45, 52.

யாளித்; 41, 45, 71.

வானத்; 74.

வெள்ளத்; 19, 21, 25, 29, 41, 45, 62, 65, 66.

வாளி; 61.

மிக்க; 63, 67.

II தானைகள் விய நின்ற; 19, 25, 29, 41, 45, 52, 65, 66.

தானையும் வியநின்ற; 46—
தானை சென்றவிய நின்ற; 9, 31, 61, 63, 67, 74.

தனிமை யோரார்; 46—

தனிமை யோரர்; 1, 10, 11.

தனிமை நோக்கார்; 54.

தனிமை போலாம்; 69.

தன்மை யோரார்; 26, 44, 69, 70.

III மானவன்; 46—
மானனை; 65.

வாளி வாளி; 46—

வாளியேவி; 10, 11.

வாயார்; 46—

வாயால்; 54, 67, 74.

வாயர்; 2, 18, 19, 21, 25, 29,
31, 40, 45, 52, 60, 61, 71.

IV போனவர்; 46—

ஆனவர்; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 65.

மீள வந்து; 46

மீண்டு வந்து; 2, 21, 25, 29,
41, 62.

மீண்டும் வந்து; 9, 19, 65, 66,
71.

அழியார் வந்து; 74.

இவர்கள் வந்து; 54.

இங்கு வந்தார்; 63.

இங்கு வந்து; 67.

இயாவர் வந்து; 23, 43.

திரிய வந்து; 31.

யாவர் வந்து; 26, 44, 69, 70.

புகுந்தனர்; 46—

புகுந்துளர்; 2, 18, 23, 25, 26,
41, 43, 44, 45, 60, 61, 65,
70.

புகுந்துளார்; 54.

போலுமென்றார்; 46—

போலுமென்றான்; 23, 26, 43,
70.

அரச வென்றான்; 9, 29.

அரச வென்றார்; 19, 21, 25,
41, 65, 66.

8436

I அற்றவர்; 46—

உற்றவர்; 10, 11.

அற்றது; 41, 45, 54.

கூறலும்; 46—

உணர்த்தலும்; 41, 45.

ஆரழ லிற்றாய்; 46—

ஆரழ லிற்றூ; 2, 60, 61.

ஆரழ லிற்காய்; 9, 29, 41, 45,
65, 66.

ஆரழலிற்றான்; 74.

ஆரழலுற்றார்; 23, 26, 43, 70.

ஆரழலுற்றான்; 44, 54.

ஆரழல் போதும்; 67.

ஆர்கழலிற்காய்; 25.

II முருங்க; 46—

முருக்க; 67.

முழங்கி; 23, 26, 43, 44, 54,
69, 70,

III இற்றிதுவோவிவர்; 46—

இற்றது வோவிவர்; 1, 9, 18,
23, 26, 31, 41, 43, 45, 54,
60, 63, 67, 69, 70, 71.

இற்றது போயிவர்; 10, 11.

இற்றவர் போலிவர்; 40.

சேவக மென்னாப்; 46—

சேவக மென்னப்; 1, 2.

சேவுக மென்னாப்; 67, 69.

செய்கைய தென்னாப்; 63.

IV பற்றுமினென்றனன்; 46—

பற்றுமினென்றான்; 31.

பற்றுமினின்றன; 54.

பற்றுமின்னென்றனன்; 9.

பயின்றான்; 46—

பணித்தான்; 63.

8437

I என்றலுமெய்தினர்; 46—

என்றலுமெய்தன; 10, 11.

என்றலுமேயினர்; 41.

கிங்கர ரென்பார்; 46—

கிங்கிரரென்பார்; 2, 9, 18,
23, 26, 29, 43, 44, 54, 60,
61, 63, 65—67, 69.

கிங்கிர னென்பான்; 10.

II பின்றலி னோரை; 46—

பின்றலி லோரை; 1, 9, 18,
40, 44, 54, 61, 67, 69—
71, 74.

பின்றலி லொன்னர்; 23, 43.

பின்றலி யோரை ; 63
 பின்றலி லாரை ; 41.
 பின்றலில் யாக்கை ; 31.
 பின்றினவோரை ; 19, 21,
 25, 29, 41, 65, 66.

வலிந்து பிடித்தார் ; 46—
 வலிந்து மடித்தார் ; 65

உடன்று பிடித்தார் ; 2, 18,
 40, 60, 61, 74.

உடன்று பிடித்தே ; 41, 45.

III கில நிறத்தான் ; 46—
 கில கிலற்றான் ; 44.

IV கொன்றிடுவீரலிர் ; 46—
 கொன்றிடு வீர்விரை ; 74.
 கொன்றிடுவீரலிர் ; 29, 45,
 65, 66.

கொன்றிடு வீரிலிரே ; 63.
 கொன்றிடு வீரெனக் ; 41, 45.
 கொன்றிடு வீரர் ; 41, 45.
 கொன்றிடும்வீரலிர் ; 67
 கொண்மினிதென்றான் ; 46.
 கொண்மினிரென்றான் ; 1, 9-
 11, 18, 19, 21, 29, 40.
 கொண்மினிரென்றான் ; 23,
 25, 41, 43, 45.
 கொண்மினென்றான் ; 65.

கேண்மின தென்றான் ; 2.
 கேண்மினி தென்றான் ; 41,
 45.

கொல்லலி ரென்றான் ; 41, 45.

குத்துமினென்றான் ; 31.

8438

I ஏற்றமினிச் செயல் ; 46—
 ஏற்றமினிச் செய் ; 10, 11.
 ஏற்றமிவற்கினி ; 54.

எற்றுமினிச் செயல் ; 23, 26,
 43, 70.

வேறிலை யீர்வீர் ; 46—
 வேறிலை யீர்ந்தவர் ; 1, 9, 19,
 21, 25, 29, 65, 66.
 வேறிலை யீர்ந்தின் ; 31, 52, 74.

வேறிலை யீர்ந்தே ; 23, 26, 43,
 44, 62, 70.

வேறிலை யுண்ணோர் ; 71.
 வேறிலை யீர்ந்தவர் ; 41, 45.
 வேறிலை யீரும் ; 67.
 வேறிலை யீர்ந்து ; 41, 45.
 வேறிலை வீரை ; 41.

என்னிகல் போரில் ; 54.

II நாற்றநுகர்க்குயர் ; 46—
 நாற்றநுகர்க்கிடு ; 9, 19, 21,
 41, 45, 65, 66, 67.
 நாற்றமுகர்க்கிடு ; 71.
 நாற்றமுகந்துயிர் ; 23, 26,
 43, 44, 70.
 நாற்றநுகர்க்கிடின ; 25.

தோற்றநரென்றோரு ; 54.
 நாசியை நாமக் ; 46—
 நாசியை நாமிக் ; 67.
 நாசியை ஈவிர் ; 41.
 நாசியை ஈவிர் ; 45.
 நாசி யறிந்தே ; 71.
 சொல்லுள ராணர் ; 54.

III கோற்றரு ; 46—
 கோற்றெரு ; 2, 61.
 கோற்றெரு ; 18, 41.
 கோற்றெரு ; 45.

கூற்றன ; 67.
 கூற்றரு ; 26, 44, 70.

நாற்றமும் ; 54.

திண்பணை ; 46—
 திண்படை ; 23, 26, 43, 44,
 67, 70.

வந்திட ; 54.

கொட்டினிர் ; 46—
 கொட்டினர் ; 9, 18, 19, 21, 25,
 29, 40, 41, 45, 60, 62, 65,
 71, 74.

கொட்டி நீர் ; 25, 44, 70.
 கொட்டினிர் ; 66.

தேர்குதர் ; 67.

நாசியை ; 54.

கொண்டு; 46—
கொண்டிர்; 67, 74.
கொண்டே; 1, 9-11, 19, 21
23, 25, 26, 29, 41, 43-45,
62, 65, 66, 69—71.

ஈராத்தி; 54.

- IV சாற்றுமினஞ்சினர்; 46—
சாற்றுமினஞ்சினன்; 2.
சாற்றுமின்னெஞ்சினர்; 9.
சாற்றின ரஞ்சினர்; 41, 45.
தூற்றிடு காடு; 54.
என்றுரைதந்தே; 46—
என்றுரைத்தீர்; 2, 61.
என்ற தனைத்தான்; 41.
என்ற தனைத்தான்; 45.
என்றுரைத்தான்; 26, 44,
69, 70.
துறந்திடு மென்றான்; 54.

8439

- I அக்கணனேயயில்; 46—
அக்கணனேசில; 2, 61.
அக்கணனேயரி; 9, 18, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 60, 62,
65, 66.
அக்கணவெஞ்சின; 70.
அக்கணமேயயில்; 63, 67,
71.
அக்கண மெய்தினர்; 74.
அக்கண மேயரி; 40.
அக்கணனே யுயர்; 41.
அக்கணம்வெஞ்சின; 23, 26,
43, 44.
வாளினர் நேரா; 46—
வாளினர் ஆனார்; 2.
வாளின ரானார்; 18, 40, 41,
45, 61.
வாளினனார்; 23, 43.
வாளின ரன்னார்; 31.
வாளினர் வாளால்; 41, 45.
வாளினர் அன்னார்; 44, 54.
63, 67, 70, 71, 74.
வாளினர் வந்தார்; 9, 19, 21,
25, 26, 29, 41, 45, 65.

- III புக்கனர்; 46—
புக்கனன்; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 65, 74.
அப் பொழுதிற் புகழ்
தக்கோய்; 46—
அப்பொழுதிற் புகடந்தாய்;
70.
அப்பொழுதிற் புகழ் தந்தாய்;
23, 26, 43.
அப்பொழுதிற் புகழ் தந்தீர்;
63, 67.
அப்பொழுதிப் புகழ்
தக்கோய்; 2, 60, 61.
IV தக்கில தென்றனன்; 46—
தக்கில வின்றென; 23, 26,
43, 44, 70.
தக்கில வென்றெதிர்; 54.
தக்கில தென்றுரை; 67.
தக்கல தென்றனன்; 19, 21,
25, 29, 60, 62, 66.
தக்க தென்றனன்; 40.

8440

- I அஞ்சம மஞ்சி; 46—
அஞ்சமரஞ்சி; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 65, 66, 74.
அஞ்சலுமஞ்சி; 1, 23, 26,
43, 44, 69.
அஞ்சலி மஞ்சி; 70.
அஞ்சியு மஞ்சி; 63.
அழிந்துள ரானார்; 46—
அழிந்துள ரானால்; 2, 18, 41,
45, 61.
அழிந்துள தானார்; 71.
அழிந்துள ரானோர்; 41, 45,
52.
அழிந்துள ரானார்; 19, 21, 25,
29.
அடைந்தவர் தாமே; 54, 63,
67.
II வெஞ்சமம் வேறலும்; 46—
வெஞ்சமம் வென்றலும்; 2, 9,
18, 19, 21, 25, 29, 40, 45,
54, 60, 62, 65, 66, 67.

வெஞ்சம மேறலும்; 71.
 வெஞ்சமம் வென்றதும்; 41.
 வெஞ்சமும் வென்றலும்; 61.
 வெஞ்சமர் வென்றலும்; 74.
 வென்றிய தின்றாய்த்; 41,
 45, 52.
 வென்றிய தன்றாய்த்; 46—
 வென்றிய தன்றால்; 1, 10,
 11, 44, 70.
 வென்றிய ரன்றோ; 2, 40,
 45, 60.
 வென்றிய தன்றே; 9, 41,
 45.
 வென்றிய தன்றோ; 19, 21,
 25, 29, 45, 65, 66, 71, 74.
 வென்றிய ரென்றோ; 61.
 வென்றிய தன்றால்; 23, 43.
 வென்றவர் போயில்; 54.
 வென்றவர் போரில்; 67.
 வென்றவர் பாரில்; 31.

III தொல்லைய வன்றே; 46—
 தொல்லையதன்றே; 9, 19,
 21, 25, 29, 41, 54, 62, 65,
 66.
 தொல்லைய வன்றோ; 18, 40,
 41, 45, 60.
 தொல்லைய வென்றே; 61.

IV தஞ்சென வாருளர்; 46—
 தஞ்சனை யாருளர்; 23, 26,
 43, 44, 69, 70.
 தகைந்தார்; 46—
 தகைந்தோர்; 18, 40.
 தகைந்தே; 41, 45.
 தகைந்தாய்; 45.
 தடுத்தார்; 67.
 தரித்தார்; 54, 63.

8441

I அந்தர மொன்றும்; 46—
 அந்தர மென்றும்; 74.
 அறிந்திலையன்றே; 46—
 அறிந்திலையென்றே; 74.
 அறிந்திலையயா; 69, 71.
 II வந்தன நம்வயின்; 46—

வந்தனனம் வயின்; 10, 11,
 54.

வந்தனனம் வயின்; 74.
 வந்தனர் வாயின்; 31.
 வந்தது நம் வயின்; 19, 21,
 25, 29, 41, 45, 52, 66.
 வந்தனர் நம் வயின்; 18, 40,
 60.

வந்தனை நம் வயின்; 23, 26,
 41, 43-45, 69, 70.

எத்துனை; 46—
 எத்தனை; 1, 2, 9-11, 18, 19,
 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
 43-45, 52, 54, 60-63, 66,
 67, 69, 70, 71, 74.

அத்தனை; 65.

முனிந்தனை; 31.

மன்னா; 46—

மன்னோ; 2, 61.

II தந்திரம்; 46—
 தந்திர; 1, 2, 23, 26, 40, 41,
 43, 45, 67, 69-71, 74.
 தானவ ரென்னும்; 46—
 தானவ ராதி; 71.
 தானவ ரேனும்; 19, 21, 23,
 25, 26, 29, 31, 41, 43-45,
 62, 65, 66, 70, 74.
 தானவரென்றும்; 18, 40, 41,
 52, 60.
 தானவரேன்றும்; 45.

IV இந்திரனஞ்சினன்; 46—

இந்திரனஞ்சினர்; 31, 71.
 இந்திர னஞ்சின; 70
 இந்திர னஞ்சென; 31.
 இந்திர ரஞ்சினர்; 45.
 இந்திர ரஞ்சினன்; 41.
 எண்ணுத்யன்றே; 46—
 எண்ணும தென்றே; 63.
 எண்ணுவ தென்றே; 67.
 எண்ணுரை யன்றே; 19, 21,
 25, 29.

8442

- I நடுங்கினன்; 46—
நடுங்கின; 70.
வணங்கிக்; 46—
நடுங்கிக்; 26, 44.
பணிந்தான்; 54.
வணங்கி; 40.
- II கருணை பெறுந்துணையும்
முயிர்; 46—
கருணை பெறுந் துயி ரும்
முயிர்; 2.
கருணை பெறுந்துணையிம்
முயிர்; 25.
கருணை பெறுந்துணையாரு
யிர்; 67, 69.
கருணை பெருந் துணையும்
முயிர்; 45.
கருணையினனுயர் காவல
(னைத்தான்); 54.
கால்வான்; 46—
கால்வார்; 71.
காலா; 41, 45, 52.
- III இருணிற வஞ்சகர்; 46—
இருணிகர் வஞ்சகர்; 18.
இருணிறை வஞ்சகர்; 41, 45.
அருணிற வஞ்சகர்; 61.
மருணனிறம் பயில்; 54.
எங்குள ரெந்தாய்; 46—
எங்குளருய்ந்தார்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.
மானுடன் வாலிக்; 54.
- IV பருணிதர்; 46—
பருணதர்; 67.
பருணர; 74.
கிருநிற; 54.
தண்டமிதன்று; 46—
தண்டமிதென்று; 26, 61,
63, 67, 69, 70.

தண்டமதென்று; 66.
தண்டமதன்றிது; 31.
தண்டமதன்று; 9, 19, 21,
25, 29, 65.
தண்டுமி தென்று; 2.
வஞ்சகரோ வெதிர்; 54.
பகர்ந்தால்; 46—
பகர்ந்தார்; 2, 45, 65.
பகர்ந்தாய்; 9, 18, 40, 41.
பகர்ந்தான்; 19, 21, 23, 25,
26, 41, 43, 44, 54, 61, 63,
66, 67, 69, 70, 71.
பணித்தான்; 74.
பார்த்தால்; 31.
எந்தாய்; 54.

8443

- I பத்தொரு; 46—
பத்தொடு; 54.
நாலு; 1, 2, 10, 11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 31, 40,
41, 43, 44, 52, 61, 65, 66,
67, 69, 70, 71, 74.
நான்கு; 46—
- II அத்தனை; 46—
இத்தனை; 63.
அரக்கர்; 46—
அரக்கன்; 67.
அவிந்தார்; 46—
அடைந்தார்; 2, 18, 23, 31,
40, 41, 43-45, 60, 61, 70,
71.
அடர்ந்தார்; 69.
இடைந்தார்; 41, 45, 63.
இடைத்தார்; 67.
- III ஒத்தொரு மூவர்; 46—
ஒத்தலையோர் முதல்; 54.
பிழைத்தனருய்ந்தார்; 46—
பிரிந்தன ருய்ந்தாய்; 2, 40,
60.
பிறந்தன ருய்ந்தார்; 18, 61.
பிழைத்த வருய்ந்தார்; 65.

பிறிந்தன ருய்ந்தார்; 41, 45, 52.

பிளந்தனருய்ந்தார்; 41, 45.

முவரிற்றந்தார்; 54.

- IV வித்தகர் யாரினி; 46—
வித்தகர் யாருளர்; 2, 60.
வித்தகரி யாரினி; 71.
வித்தக யாருளர்; 41.
வித்தக ராரினி; 23, 26, 43, 44, 70.
வித்தக வாருளர்; 18, 40, 45.
வித்தக வாரினி; 54.
வித்தக ராரெனின்; 67.
வித்தக யாரினி; 1, 9-11, 19, 21, 29, 31, 45, 52, 65, 66.
வித்தக யாருளர்; 61.

8444

- I பாசமு மிற்றது; 46—
பாசமு மற்றது; 31.
பாதியின் மேலும்; 46—
பல்படை யாகின்; 31
பல்படை யாலும்; 67.

- II நாசமு முற்றது; 46—
தாசமு மற்றது; 41.
நம்பி நடந்தாய்; 46—
நம்பி நடந்தான்; 10, 11, 23, 26, 31, 43-45, 63, 67, 69-71.
நம் படைதாய்; 2.
நம் படை சாய்ந்து; 41, 45, 66.
நம் படை நின்சே; 54.
நம் படைதாய்ப்; 61.
நம் படையைய; 74.
நம் படை நடந்தாய்; 60.
தம்பி நடந்தாய்; 41.

- III முகத்தொரு; 46—
முகத்திடை; 54.
முடித்தொரு; 41, 45.
கான் முளை; 46—

கார்முளை; 1, 10, 11, 41, 45, 67.

யாரெதிர்; 54.

போதா; 46—
போத; 2, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 45, 52, 60-62, 65, 66.
போக; 9, 41, 45.
போகான்; 10, 11, 23, 26, 43, 44, 69, 70.
போகா; 31, 41, 45, 54, 63, 67, 71.
போதன்; 74.

ஈருதியோ; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61, 66, 71, 74.

- IV வெட்டுதியோ; 46—
வெட்டுதுமோ; 9, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 41, 43-45, 62, 65, 67, 69, 70.

8445

- I என்னின் மறுக்குற்று; 46—
என்னின் மறுக்கலால்; 44.
என்னின் குற்றால்; 31.
என்னு மறுக்கால்; 44, 70.
என்று மயக்குற்று; 9.
என்று மறுகுற்று; 18.
என்று மறுக்குற்று; 40, 41, 45, 60.
என்ன மறுக்குற்று; 2, 19, 21, 25, 29, 41, 45, 52, 65, 66, 71.
என்று மறுக்கால்; 23, 26, 43, 67.

- II அரக்கர்தம் வாயிலடைப் பார்; 46—
அரக்கர்தம் வாசலடைப்பார்; 74.
அரக்கரிலாரிடையாதார்; 54.

- III கடற்றுணையோவினி; 46—
கடற்றுணையோடு; 63.
கடற்றுணை போயினி; 1.
கடற்றுணையோவினி; 54.

- IV அறுத்திடினும் முலவாதல்; 46—
அறுத்திடினும் மொழியாதல்; 19, 21, 25, 29, 41, 45, 62, 65, 66.
அறுத்திடினும் முலவாவால்; 45.
அறுத்திடினும் மிலவாதல்; 54.
அறுத்திடினும் முலவாதல்; 40.
அறுத்திடினும் மழியாதல்; 45.

8446

- I நடந்தவனைத்; 46—
நடந்தவரைத்; 54, 63.
கடந்தவனைத்; 40.
தொழுதந்நாள்; 46—
தொழுதன்னார்; 2, 40, 41, 45, 61.
தொழுதன்னான்; 9, 41, 45.
தொழுதொன்னார்; 71.
தொழுதன்னான்; 23, 25, 26, 29, 43.
துடரந்நாள்; 54, 63.
II ஓது நெடும்; 46—
ஓதி நெடும்; 67.
செருவஞ்சி; 46—
செருவெஞ்சி; 54.
செரு நாசி; 23, 26, 29, 43, 44, 70.
உடைந்தார்; 46—
அடைந்தார்; 26.
நின்றவர்; 46—
நின்றனர்; 9, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 31, 41, 43, 45, 54, 63, 65, 66, 67, 70, 71.
நின்றனர்; 2, 18, 40, 41, 45, 61.
சேனையினுள்ளார்; 2, 9, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 31, 40,

41, 43-45, 52, 60-63, 65, 66, 69, 70, 71.

சேனையினின்றார்; 46—
சேனையிலுள்ளே; 67.

- IV பாதியின் மேலுளர்; 46—
பாதியினன்னுளர்; 18.
பாதியினன்னுயர்; 40, 41, 45, 60.
பாதியதன்னுயர்; 2, 61.

8447

- I விட்டிலை; 46—
விட்டில; 23, 43, 71.
விட்டிலர்; 26, 44, 70.
சீதையை யாமெனின்; 46—
சீதையை யாமெனில்; 1, 2, 9-11, 18, 19, 21, 23, 25, 29, 31, 40, 43, 54, 60, 61, 65-67, 71, 74.
வீரர்; 46—
வீரா; 1, 2, 9-11.
வீர; 41, 45.
போரினிலாருளரோடார்; 2, 40, 52, 60, 61, 63.
போருளதோ வொருநாளே; 46—
போருளதே லொருநாளே; 54.
நாளுலதே யொழியாமல்; 19; 21, 25, 29, 65.
நாளுலதே யொருநாளே; 9.
நாளுளதே யொழியாமல்; 41, 45.
பொருளினியோரொருநாளே; 74.
போரினிலாருள ரொட்டார்; 18, 41, 45, 67.
போரினி லாருள ரொப்பார்; 44.

போரினிதே யொழியாமல்; 66.

போரினி லியாருள ரோடார்; 71.

போருளதேயொரு நாளே; 1, 31.

போருளவேலொருநாளே; 23, 26, 43, 69, 70.

III வெட்டுதி நாசியை; 46—

வெட்டிடு நாசியை; 2, 9, 23, 26, 31, 41, 43-45, 61, 70, 71, 74.

வெட்டிடும் நாசியை; 67, 69.

பட்டிடிதல் து; 54.

வெந்தொழில் வல்லோர்; 46—

வெந்தொழில் வல்லார்; 18, 40.

பல்படையெல்லாம்; 54.

IV பட்டில ரென்றிலை; 46—

பட்டில ரென்னலை; 1, 2, 10, 11, 18, 40, 41, 45, 60, 65, 66, 71.

பட்டில ரெள்ளலை; 9, 19, 21, 25.

பட்டில ரென்னிலை; 23, 26, 41, 43, 45, 61, 70, 74.

பட்டிலரெலெனில்; 41, 45.

பட்டிடி லென்ன து; 67.

கெட்டிடிதல் து; 54.

என்று பகர்ந்தான்; 46—

என்று பகர்ந்தார்; 23, 41, 43, 45, 70.

ஒன்று பகர்ந்தான்; 25, 74.

கிட்டது முண்டோ; 54.

8448

I ஆறின; 46—

ஆறினன்; 2, 9, 18, 19, 21, 25, 29, 31, 40, 41, 45, 52, 60—62, 65, 66, 71, 74.

ஆறினர்; 1, 23, 26, 43, 44, 67, 69, 70.

பின்னரழிந்தனர்; 46—

என்னவறிந்தனர்; 2, 18, 31, 40, 41, 45, 60—62, 71.

என்னவறிந்தவர்; 74.

என்பதறிந்தனர்; 9, 19, 21, 29, 41, 45, 52, 65, 66, 67.

என்னவழிந்தனர்; 23, 26, 43, 44, 69, 70.

என்பதறிந்தனர்; 25.

என்னையறிந்தனர்; 41, 45.

மாலியுரைப்பவர்; 63.

மன்னரழிந்திலன்; 41, 45.

அன்னார்; 46—

ஆனார்; 31, 74.

II தேறினரன்ன து; 46—

தேறினரன்னவர்; 23, 26, 43, 44, 70.

தேறினாரின்றனர்; 19, 21, 29, 41, 45, 52, 65, 66.

தேறினன்னவார்; 54.

தேறினனென்பது; 41, 45.

உணர்ந்தார்; 46—

தெரிந்தார்; 9, 41, 45.

தெளிந்தார்; 19, 21, 25, 29, 45, 52, 65, 66.

III சீரியநெஞ்சினர்; 46—

சீரியநோக்கினர்; 9.

சீரியவெஞ்சினர்; 18.

சீரியநெஞ்சினர்; 2, 41, 45.

சீறினநெஞ்சினர்; 44, 70.

சீறினநெஞ்சினர்; 23, 26, 31, 43, 54, 69.

சீறினநெஞ்சினர்; 74.

ஊறினநெஞ்சினர்; 67.

செங்கணரொன்றோ; 46—

செங்கணரன்றோ; 23, 26, 41, 43—45, 70, 71.

செங்கணரொன்றே; 41, 45.

செங்கணர்நின்றார்; 31.

சிந்தையர்நின்றே; 54.

ஓண்கணரொன்றோ; 67.

- IV கூறினர்தந்நிலை; 46—
கூறினர்அந்நிலை; 2, 45, 60.
கூறுவதின்னிலை; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 65, 66.
கூறுவதந்நிலை; 45.
கூறுவதன்னிலை; 41.
கூறினதன்னிலை; 54.
கூறினர்தன்னிலை; 23, 26,
43, 70, 74.
கூறினர்அன்னிலை; 18, 41,
61.
கூறினர்அன்னது; 67.
கூறுவதந்நிலை; 45.

I பிரதிபேதம் இல்லை.

- II தணப்பில; 52—
தரைப்பில; 45.

8449

- I உன்மகனெல்கி; 46—
உன்மகனஞ்சி; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45,
60—63, 65, 66, 71.
உன்னலநல்கி; 10, 11
ஒதுங்கினனென்றே; 46—
ஒதுங்கினனன்றே; 2, 9,
18, 19, 21, 23, 25, 26,
29, 40, 41, 43, 44, 52,
60, 62, 63, 65, 66, 69, 70.
ஒதுங்கினனன்றே; 71, 74.
ஒதுங்கினனின்னே; 54.
ஒதுங்கினனன்றே; 45.

- II மின்னகு; 46—
மின்னகு; 65.

ஏக; 46—
ஏகி; 18, 19, 21, 25, 29, 40,
41, 45, 52, 60, 61, 65,
66, 74.
விரைந்தான்; 46—
விரைந்தே; 19, 21, 29, 41,
45, 52, 65, 66, 71.
விரைந்தார்; 54.

- III அன்னதின்; 46—
அன்னது; 2, 9, 18, 19, 21,
29, 40, 41, 45, 60, 61,
63, 65, 66, 74.
அன்னெடு; 71.
அன்னகை; 23, 43, 70.
அன்னதன்; 44, 54.
அன்னதை; 67.

மாயை; 46—
மாய்கை; 2, 10, 11, 26, 29,
61, 65, 66.
மாயம்; 54, 63, 67.

இயற்றியகன்றன்; 46—
இயற்றியதன்றன்; 2, 61.
இயற்றியதாலே; 71.
இயற்றியகன்றே; 19, 21,
29, 65, 66.
இயற்றியதன்றே; 41, 45.
இயற்றியதென்றன்; 41, 45.

- IV இந்நகரெய்தினன்; 46—
இந்நகரெய்துவன்; 61.
இந்நகரெய்து; 67.
இன்னகரெய்தினன்; 18, 44.
இன்னகரெய்தினம்; 54.
உன்னகரெய்தினன்; 23, 43.
அன்னகரெய்தினன்; 44.
உயந்தனனெந்தாய்; 46—
உயந்தனனென்றன்; 23, 26,
43, 69, 70.
உயந்தனமெந்தாய்; 54.
உய்த்தனனெந்தாய்; 63.
உய்குவரெந்தாய்; 61.

8450

- I ஒன்றினினுளையின்; 46—
அன்றெனினுளையின்; 1, 10,
11, 18, 19, 21, 23, 29,
31, 40, 43, 45, 52, 60,
61, 65, 66.
அன்றெனினுளையிது; 54.
அன்றெனினுளையது; 67.
அன்றெனினுளையிவ்; 44,
69.

அன்றினி நாளையின் , 2, 9.
 அன்றினி நாளையிது ; 71.
 அன்றினி நாளைமீது ; 74.
 அன்றினிஞளையிது ; 54.
 அன்றியஞளையின் ; 41, 45.
 அன்றெனினுளையின் ; 41.

என்றெனினுளையின் ; 25.
 என்றினி நாளையிவ் ; 26.
 எங்களை யேவுதி ; 63.

ஒன்றினி நாளையிது ; 45.
 அன்றெனினுளையிவ் ; 70.
 ஒன்றினினுளையிது ; 41.

அல்லால் ; 46—

எல்லாம் ; 1, 2, 9—11, 26,
 31, 41, 44, 45, 54, 61, 69.

அன்றால் ; 67.

II முப்பகதீர்கிலம் ; 46—
 முப்பகதீர்கலம் ; 2, 74.
 முப்பகதீர்க்கிலம் ; 41, 45.
 முப்பகதீர்க்கிலம் ; 41.
 முப்பகதீர்கிலர் ; 67.
 முப்பகதீர்கிலம் ; 26, 44,
 45, 54, 63, 69, 70.
 முப்பகதீர்கலம் ; 23, 43.
 முடிப்போம் ; 1, 2, 10, 11,
 18, 19, 21, 25, 29, 31, 40,
 41, 45, 52, 60, 61, 63,
 66, 67.

முடிப்போம் ; 46—
 முடிப்போம் ; 71.

III வெப்பகலாவெரி ; 46—
 வெப்பகலாலெரி ; 2, 61, 74.
 வெப்பகலாறழல் ; 67.

வெந்தழல் வெந்த ; 46—
 வெந்தொழில் வெந்த ; 2, 61.
 வெந்தழி வந்த ; 9, 19, 21,
 25, 29, 41, 45, 65, 66.
 வெந்தழியந்தச் ; 74.
 வெந்தழி வெந்த ; 54.
 வெந்தக வெந்த 63.
 வெந்துளி வந்த ; 67.

வெந்தழல் வந்த ; 1, 10, 11-
 71.

IV வெண்ணெயினுன்மை ; 46,
 வெண்ணெயினுண்மை ; 23,
 26, 43, 69, 70.

வெண்மையினுண்மை ; 44.

தெரிந்தோய் ; 46—

தெரிந்தாய் ; 2, 18, 23, 26,
 40, 43, 44, 60, 61, 69-71.
 தெரிந்தார் ; 9.

திரிந்தார் ; 19, 21, 25, 29,
 41, 45, 62, 65, 66, 74.

தெரிந்தோம் ; 63.

8451

I விட்டனையெம்மை ; 46—
 விட்டனை வெம்மை ; 67.
 விட்டனி வெம்மை ; 18.
 விட்டனி மெய்மை ; 60.
 விட்டனி யெம்மை ; 2, 40,
 41, 45, 61.

விட்டன மெய்மை ; 71.

விட்டனை யெம்மை ; 74.

விடுத்தினி ; 46—

விடுத்தனை ; 2, 18, 40, 41,
 45, 61.

விடுத்தனி ; 23, 26, 43, 44,
 70.

விடுத்தனி ; 25, 29, 67, 69.

மிடுக்கினில் ; 54.

வெம்போர் ; 46—

வெய்யோர் ; 2, 9, 18, 19,
 21, 23, 26, 29, 40, 41, 43-
 45, 54, 61, 63, 65-67, 69,
 70, 74.

மெய்யோர் ; 25, 71.

பட்டன ரொன்று ; 2, 9—11,
 18, 19, 21, 25, 40, 41, 44,
 45, 52, 61-63, 65-67.

II பட்டன ரென்று ; 46—
 பட்டனர் கொன்று ; 74.
 படுத்தன ரொன்றோ ; 46—

படுத்தனரென்றோ; 23, 43,
65, 70.
படுத்தனரென்றோ; 26.
படுத்தன ரல்லால்; 52.

III கெட்டன ரென்பது; 46—
கெட்டன ரென்றன; 26, 70.
கெட்டனனென்றினி; 23, 43.
கெட்டுடைகின்றில; 63.

கேளலையென்னு; 46—
கேளினியென்றோர்; 2.
கேளினியென்றார்; 18, 40,
61.

கேளினியென்னு; 1, 10, 11,
23, 26, 41, 43-45, 54, 67,
69, 70, 71, 74.

கேட்கலையென்னு; 41, 45, 66.
நியி துகேளென்று; 63.

IV ஓட்டினராவி; 46—

முட்டினராவி; 74
முடிக்க; 46—
முடிப்ப; 23, 26, 43, 44, 69,
70.
முடித்த; 67.

உவந்தார்; 46—
உணர்ந்தார்; 1, 9-11, 19,
21, 25, 29, 31, 41, 44, 45,
54, 62, 65, 66, 69-71.
உணர்ந்தான்; 23, 26, 43,
70.

உகந்தார்; 2, 40, 41, 45, 60.
உணர்ந்தோர்; 63.

நினைந்தார்; 74.

8452

I அன்னவர்தம்மொடு; 46—
அன்னவர் தாமொடு; 41, 45.

III தொகைக்கமையானை; 46—
தொகைக்கமையாய்; 10, 11.
தொகைத்தனையானை; 63,
67.

சுடர்த்தேர்; 46—
சுடர்த்தேர்; 10, 11, 71.

சுடகற்றேர்; 67.

தொடர்த்தேர்; 23, 43.

துடர்த்தேர்; 26, 69, 70.

IV துன்னுவயப்பரியோடு;
46—
துன்னும்வயப்பரியோடும்;
40.

மன்னு வயப்பரியோடும்;
18.

மன்னு வயப்பரியோடு;
60, 61.

மன்னுவப் பரியோடு; 45.

துன்னியவப் பரியோடு;
2, 41.

துன்னவயப் பரியோடு;
41, 45.

மன்னும் வயப்பரியோடு;
41, 45.

தொகுத்தான்; 46—

தொகுத்தார்; 41, 45.

துகைத்தான்; 31.

வகுத்தான்; 18, 40, 41, 45,
61.

8452 a

செவிடுற்றதை யெண்ணித்;
52—

செவியுற்றதை யெண்ணி;
45.

8453

I நெய்யழல்; 46—
நெய்யமை; 1, 10.
நெய்யெழில்; 2, 41, 45.
நெய்யகல்; 23, 26, 43, 69,
70.

நெய்யெரி; 18, 40, 41, 45,
61.

நெடும்பகை நேர்விண்; 46—
நெடும்பகை தேர்விண்; 1, 2,
10, 11, 41, 45, 61, 69, 70.

நெடும்பகல் தேர்விண்; 26,
44.
நெடும்படை தேர்விண்; 41,
45.
நெடும்பகை நேர்வுண்; 74.
நெடும்பகை யோடு; 71.
நெடும்பகை யோன் விண்;
18, 41, 45.

II தைவரு; 18, 19, 21, 23, 25,
40, 41, 43, 45, 61, 65,
66, 67, 69, 70.

தய்வரு; 46—

சத்துருவென்பான்; 46—
சத்துருவென்றோர்; 9, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 60—62, 65, 66.
சத்துருவின்னான்; 74.
சத்துருவென்போன்; 67.
சத்துருவென்றோர்; 41, 45.
சத்துருவேறோர்; 2.
சத்துரு ஏற்றால்; 41.
சத்துரு ஏற்றால்; 45.
சத்துரு ஒன்றோ; 41, 45.

III மாலி; 46—
மாரி; 74.

பிசாச நெனும்போர்; 46—
பிசாச நெனும்பொர்; 54,
67.
பிசாச நெனும்போர்; 63.
பசாச நெனும்போர்; 71.
பிசாசனனென் போர்; 10.
பிசாசனனெனும் போர்; 11.

IV வச்சிரம் வென்ற; 46—
வச்சிர மென்னும்; 74.
வச்சிர மென்ன; 23, 26, 43,
44, 70.
வச்சிரமென்ற; 18, 19, 21,
25, 40, 41, 45, 60, 62,
65, 66.
வச்சிர வெள்ளி; 54.
வச்சிர வெயிற்றுடை; 61.
வச்சிர மேவு; 63.
வச்சிர மேவும்; 67.
எயிற்றுன்; 46—

வீரன்; 61.

8454

I என்றவரோடும்; 46—
என்றனரோடும்; 67.

II முன்னம்; 46—
ஏகி; 18, 40, 41, 45, 61.
முன்னர்; 26.

III சென்றன; 46—
சென்றனர்; 9, 23, 26, 40,
43, 61, 69, 70, 74.

மால்கரி; 46—
மாகரி; 9, 19, 25, 29, 31,
41, 45, 65, 66.

செல்லக்; 46—
செல்லும்; 63, 67.
செல்வக்; 52.

IV குன்றின மென்ன; 46—
குன்றினமாக; 1, 2, 9—11,
41, 45, 63, 65, 66, 67.
குன்றினமொக்க; 71.
குன்றின முயரியர்; 18, 41,
45, 60, 61.
குன்றின முயரிய; 40.
குன்றினமாக; 19, 21, 25,
29, 62.

நடந்தனர்; 46—
நடந்தது; 2, 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 54, 62, 65,
66, 74.

நடந்தன; 10, 11, 63, 71.
வீரியர்; 18, 40, 41, 45, 60,
61.

கோட்பால்; 46—
கோட்பார்; 2, 61.
கோட்ப; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 65, 66.
கோட்பால்; 41, 45, 52, 72.
கோடல்; 74.

8454 a

III தாழ்வரு காலால்; 45
தாள்வரு காலால்; 52.

IV யாரே; 52—
யாரோ; 45.

8455

- I தூளிய, 46—
தூளியின்; 1, 10, 11, 18, 23,
26, 31, 40, 41, 43-45, 52,
54, 60, 69, 74.
தூளியன்; 70.
தூளியர்; 2, 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 61, 62, 65, 66.
- II கண்ணை; 46—
எண்ணை; 41, 45.
கரைகாணார்; 46;—
கரைகாணு; 1, 10, 11, 18,
40, 41, 45, 60, 61, 71, 74.
கரைகாணு; 2.
கரை காணும்; 9, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 62, 65, 66.
கரை கண்ணுற்று; 23, 26,
43, 44, 69, 70.
கடைகாணார்; 54, 67.
- III எண்ணை, 46—
மண்ணை; 41, 45, 71.
விழுங்கிய சேனையை யாரும்;
2, 9, 19, 23, 25, 26, 31,
43-45, 52, 65, 66, 69, 72.
விழுங்கியசேனையர் யாரும்
46—
விழுங்கிய சேனை வ ரு ம்
போர்ப்; 41, 45, 71.
விழுங்கிய யெழுந் துயர்
சேனை; 18, 40, 41, 45, 60.
விழுங்கி யெழுந் துயர் சேனை
யும்; 61.
விழுங்கிய சேனையர் எங்கும்;
63.
விழுங்கிய சேனையர் ஏங்கு;
67.
விழுங்கியா சேனையர் யாரும்;
74
விழுங்கிய சேனைய்ய யாரும்;
1.

IV பண்ணை; 46—

மண்ணை; 18, 40, 41, 45, 54,
60, 61, 63, 67.

விழுங்க வுணர்ந்திலர்; 46—
விழுங்கவுணர்ந்தனர்; 26.
விழுங்க வுணர்கிலர், 66.
விழுங்கிட வானினும்; 54,
63.
விழுங்கிட வானிலும்; 67.
பண்பால், 46—

வாணோர்; 18, 40, 41, 45, 61.
வந்தார்; 54, 63, 67.

8456

- I கால்வரையோடு; 46—
கால்வரையோடும்; 41, 52.
கால்விரைவோரும்; 54.
கார்வரையோடு; 1, 2, 10,
11, 18, 19, 21, 25, 29, 31,
40, 41, 45, 61, 65-67, 74.
- II பல்கொடி; 46—
வால்கொடி; 67.
வெண்டிறை; 46—
சாமரை; 54.
வீச; 46—
வீசு; 23, 26, 42, 43, 69-71.
- III மால்கடலானது; 46—
வால்கடலானது; 67.
மாமழை; 46—
மாபடை; 25, 29, 65, 66.
மாப்படை; 41, 45, 52.
வானம்; 1, 23, 26, 31, 41,
43, 44, 45, 63, 67, 69-71.
வானப்; 46—
வாள்கள்; 25, 29, 41, 45,
52, 65, 66.
வான்போல்; 54.
- IV பால்கிளர்; 46—
ஆலிய; 54.

மீனிதையாடிய பண்பால்;
46—

மின்னிடையோடிய பண்
பால்; 40, 41, 45.

மின்னிடையாடியபண்பால்;
2, 9, 18, 23, 26, 43, 61,
67, 69-71.

மீடுடையாரடையற்பால்; 54.

8457

I கலித்தன; 46—
கலித்தென; 70.

பேருலகைச்; 46—
பேருலகம்; 2, 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 61, 63, 65, 66,
71.

II ஏரி; 46—

வாரி; 10, 41, 45, 67, 74.

கலித்தன வாமெனயானைக்;
46—

கலித்தன வாமெனயானை;
1, 2, 10, 11, 29, 41, 44,
45, 65.

கலித்தன வாமெனவானைக்;
9, 23, 43.

கலித்தெனவாமெனவானை;
74.

கலித்தெனவாமெனயானை;
70.

கலித்தெனவெண்ணரு பூழ்க்
கை; 71.

கலித்தெனவாமெனயானைக்;
9.

III காரிகலிக்கடலோடு; 46—
காரிகலக்கடலோடு; 10.
காரிகலித்தடலோடு; 54.
காரிகலிக்கடலோடு; 66.
காருருமேறுகலித்தன; 41,
45.
கலித்த; 46—

கலிப்ப; 2, 9, 18, 19, 21, 23⁸
25, 26, 29, 31, 40, 41, 42,
43, 44, 54, 60-63, 65-67,
69-71.

ஒப்ப; 41, 45.

IV மாரிகலித்தென; 46—
மாரிகலித்தன; 2, 41, 45.
மாரிசலித்தன; 63.

வாரிகலித்தென; 9, 71.

கலித்த; 46—
கலிப்ப; 9, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 31, 41, 42, 43, 44,
45, 54, 61, 63, 65, 66, 67,
69, 70, 71, 74.

8458

I சென்றன; 46—
சென்றனர்; 74.
சென்ற சுவட்டொடு; 46—
சென்ற சுவட்டின; 1, 2, 10
11, 18, 60, 61, 71.
சென்ற சுவட்டன; 23, 26,
43, 63, 67, 70.
சென்ற சுவட்டதர்; 74.
சென்ற சுவட்டின்; 41, 45.
சென்ற சுவட்டினைச்; 41, 45.
சென்றன சுவட்டின; 40.
சென்றன வட்டகர்; 54.
செல்லா; 46—
செல்ல; 61, 63, 66, 67, 71.

II பிணங்கிய; 46—
பிணங்கின; 2, 9, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 44,
60, 62, 63, 65, 66, 67, 69,
70, 71, 74.

பிணங்கள்; 41.

கல் வியினில்லா; 2, 9-11, 45,
52, 72.
கலவியினில்லா; 46—
கலவியினில்லாது; 18, 19,
21, 40, 61, 62, 65, 66.
கலவியி நில்லாது; 41, 45.
கவ்வையினில்லா; 41, 45.

- III ஒன்றினை யொன்று; 46—
என்றினை யொன்று; 25.
தொடர்ந்தன வோடைக்; 46-
தொடர்ந்தன வோடைக்; 74.
தொடர்ந்தன வோடை; 44.
துடந்தன வோடைக்; 67.
- IV குன்று நடந்தன; 46—
குன்றுகள் நின்றன; 69.
குன்று தொடர்ந்தன; 1, 10,
11, 71.
குன்று கடந்தன; 23, 25,
26, 43, 44, 70.
குன்று நடந்தது; 67.
குன்று நடந்த; 40.
போற் கொலை யானை; 46—
போர் கொலை யானை; 1.
போற் குலையானை; 61.

8459

- I மாக நெடுங்கரம்; 46—
மாக நெடுங்கர; 61.
மாக நெடுங்களி; 63.
வாக நெடுங்கரம்; 26, 44,
69, 70.
வாகை நெடுங்கரம்; 23, 43.
வானின் வழங்கா; 46—
வானின் முழங்கா; 54
வானில் வழங்கா; 71.
வாளினர் வங்க; 61,
மானின் வழங்கா; 41, 45.
- II மேகநெடும் புனல்; 46—
மேக விரும் புனல்; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 65, 66.
வாரின மேன் மேல்; 46—
வாரினர் மேன் மேல்; 2, 61.
வீசிடை மேன் மேல்; 23, 26,
43, 44, 69, 70.
பாரினில் மேன் மேல்; 67.
வாரின வீசி; 41, 52.

2

- III போக விலங்கின; 46—
போக விலங்கினர்; 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 60,
62, 65, 66.
போக விண்ணவர்; 41, 45-
பாதை விலங்கின; 74.
உண்டன; 46—
மண்டின; 23, 26, 43, 44,
54, 67, 69, 70.
விண்ணவர்; 18, 19, 21, 25,
29, 40, 60, 62, 65, 66.
போலாம்; 46—
போகக்; 2, 61.
போலக்; 9, 41, 45.
போதக்; 18, 19, 21, 25, 29,
40, 41, 45, 60, 62, 65, 66-
போவ; 41, 52.
போவக்; 45.

- IV காக நெடும்; 46—
காத நெடும்; 44.
ஆக நெடும்; 74.
களிப்பால்; 46—
களிப்ப; 23, 26, 43, 44, 69,
70.

8460

- I எரிந்தெழு பல்படை; 46—
விரிந்தெழு பல்படை; 69.
பரிந்தெழு பல்படை; 63.
அரந்திகள்; வெல்படை; 54-
இன்னொளி; 46—
விண்ணொளி; 10.
மின்னொளி; 11.
வீரர்; 46—
யாணர்; 1, 2, 9-11, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 52,
60-63, 65-67, 71.
வாளின்; 54.

II அருங்கல மின்னொளி; 46—
அருங்கல நீளவர்; 63, 67.
அருங்கல வொள்ளொளி; 71.
அருங்கல நன்னிழல்; 1, 2,
9, 10, 18, 40, 41, 45, 60,
61, 74.

அருங்கழல் நன்னிழல்; 11.

உரந்திகழ் பூனொளி; 54.

யாணை; 46—

யாணைப்; 23, 43.

III பண்ணொளி; 46—
பண்ணொளி; 10, 11.

மண்ணொளி; 69, 70.

மண்ணொளி; 26, 44.

மின்னொளி; 54.

பூனொளி; 67.

தாரொளி; 43—

தாரொளி; 10, 41, 45, 69, 70.

தேரொளி; 67.

பொங்கி; 46—

பொங்கி; 67.

IV இரிந்தன; 46—

விரிந்தது; 1, 2, 10, 19, 21,
25, 29, 54, 60, 61, 65—
67, 74.

இரிந்தது; 31, 45, 52.

பேரிருள்; 46—

பேருளர்; 67.

எண்டிசைதோறும்; 46—

எண்டிசையெங்கும்; 18, 40,
41.

45, 52, 60, 71.

8461

I எதிர்ந்தான்; 46—
எதிர்ந்தால்; 10, 11.

II வெய்திவண்; 46—
வெய்திவன்; 9, 61.

வெய்தினின்; 23, 25, 26,
43, 44, 70.

வெய்தினில்; 19, 21, 29, 41,
45, 65, 66.

வெய்தின்; 74.

வெய்யவன்; 54.

வந்தவன்; 46—

வந்திவன்; 19, 21, 29, 65,
66.

வந்திவண்; 41.

மறைந்தான்; 74.

மாயையின் வெற்றி; 46—

மாயையின் வென்றி; 23, 26,
43, 44, 54, 69, 70, 74.

மாயையின் வெற்றிச்; 18,
19, 21, 25.

மாயையின் மேற்றம்; 63.

மாயையின் வெற்றம்; 41,
45.

III செய்தவனேகொல்; 46—

செய்தவனென்கொல்; 2, 41,
45, 61.

தெரித்தியிதென்றான்; 46—

தெரித்தி தென்னான்; 10,
11.

தெரித்திய தென்னான்; 44.

தெரித்திய வென்றான்; 26.

தெரித்திய தென்றான்; 23,
43, 69, 70.

தெரிந்தில மென்றான்; 54.

IV ஐயமில்; 46—

ஐய்யன்; 1, 9, 11, 25, 62,
74.

ஐயென; 2, 61.

அய்யவன்; 66, 71.

அய்யனும்; 23, 26, 43, 44,
70.

அய்யனவ்; 18, 19, 21, 29,
40, 45, 60, 65, 67.

அய்யனை; 54.

ஐயனவ்; 41.

எய்யென; 41, 45.

ஒய்யென; 31.

வீடணனன்ன துரைத்தான் ;
46—

வீடணனன்ன துரைப்பான் ;
1, 10, 11, 18, 40, 41, 45,
52, 71.

வீடணனின்ன துரைத்தான் ;
31.

வீடணனன்றி துரைத்தான் ;
41, 45.

8462

I வெம்போர்; 46—
மொய்ப்போர்; 1, 10, 18, 41,
44, 74.
மொய்ப்போர்; 26, 40, 45,
69, 70.

ஒப்பார்; 54.

ஒப்போர்; 67.

மாப்போர்; 41, 45.

வேட்டது; 46—

முட்டநல்; 54.

முனிந்த தென்னப்; 46—

முனிந்தா லென்னு; 26, 44,
70.

முனிந்தா லென்ன; 23, 43,
69.

II புழைப் பிறை; 46—

இழைப்பிறை; 44, 69, 70,
71.

பிழைப்பிறை; 23, 26, 47, 34,

இடிக்குலம் பொடிப்ப; 46—

இடிக்குலம் பொடிக்க, 1, 10,
71, 74.

இடிக்குரலென்ன; 2

இடிக்குரல் பொடிப்ப; 54, 61.

இடைக்குலம் பொறிப்ப; 26,
70.

பொருகளிறென்ன; 31, 41,
45.

III ஆர்த்துத்; 46—
ஆர்த்துக; 2, 61.

தழைப்பொறி வாளிப்; 46—

தழற் பொறிவாளிப்; 10,
18, 19, 21, 29, 31, 40, 45,
60, 62, 65, 66, 71.

தழற் பொறிவாளில், 1.

தழைப் பொறை விரலிற்; 54.

தழல் பொழிவாளிப்; 52.

தழைப்பொறி வாளிப்; 41.

தழைப் பொழிவாளிப்; 41,
45.

களைப் பொறிவாளிப்; 61.

குழைப் பொறிவாளிப்; 2.

IV மழைக்குரற்றேறின்
மேலான்; 46—

மழைக்குலத் தேரின் மிக்
கான்; 61

மழைக் கு ல த் தே ரி ன்

மேலான்; 71, 74.

பக்கன் மன்னோ; 46—

பக்கன் என்னுன்; 54.

பக்க மன்னோ; 21.

8463

I சிகைகிறக் கனல்பொழி; 46.
சிகைகிறத் தனல்பொழி; 2,
9, 18, 19, 21, 25, 29, 40,
41, 45, 60-62, 65, 66.

சிகைகிறக் கனற்பொறி; 54.

சிகைகளிற் கனல்பொழி; 10,
11.

சிகைபெறக் க ன ல் பொழி;
69.

தெறுகட் செக்கரான்; 46—

தெறுகட் செக்கர்வான்; 71.

தெறுகட்டியினுன்; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

தறுகட் செக்கரான்; 54.

II பகைகிறத்தவருயிர்; 46—

பகை நிறத்தவனுயிர்; 54.

பருகும்; 46—

பருகு; 9.

பண்பினுன்; 18, 19, 21, 23

26, 31, 40, 41, 43-45, 52,
60-62, 65, 66, 70, 74.
பண்பினால்; 46—

II நகை நிறப்; 46—

தகை நிறப்; 18, 19, 21, 23,
26, 31, 40, 41, 43-45, 52,
60-62, 65, 66, 70, 74.

பெருங்கடை; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 40, 41, 45, 52, 61,
65, 66, 71.

பெருங்கடல்; 46—

பெருங் கனல்; 23, 26, 43,
69, 70.

வாயை நக்குவான்; 46—

வாயிற் றந்துளான்; 23, 26,
43, 44, 69, 70

வாயின் நக்குவான்; 63, 67,
72, 74.

வாயில் நக்குவான்; 41, 45.
வயிரம் நக்குவான்; 54.

IV கண்ணவன்; 46—

கண்ணினன்; 23, 26, 43, 61,
69, 70, 74.

கண்ணன்; 67.

கண்ணனப்; 45,

கண்ணப்; 41.

பொலம் பொற்றேரினான்;
46—

பொலன் பொற்றேரினான்;
10, 11.

3464

பிச்சரிற் றிகைத்தன; 25, 29,
40, 41, 44, 61, 63, 65, 66,

பிச்சரிற் றிகைத்தனன்; 46—
பிச்சரிற் றிகைத்தன; 2, 54.

பிச்சரிற் றிகைத்தன; 52.

பிச்சரிற் றிகைத்தவன்; 31,
41, 45.

பிச்சரிற் றிகைத்தெனப்; 45.

பித்தரிற் றிகைத்தன; 23, 43,
69.

பெற்று; 46—

பெற்றிப்; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 23, 25, 29, 40, 41,
43-45, 61, 65, 66, 67, 71,
பெச்சிப்; 69.

மயக்கப்; 54.

பேச்சினான்; 9, 18, 19, 21,
23, 25, 29, 40, 41, 43-45,
52, 65, 66, 69,

போரினான்; 46—

பேரினான்; 2, 61.

பெற்றியான்; 54.

II முச்சிரத்தயிலினான்; 46—

முச்சிரத்தயிலினன்; 1, 9, -11
19, 21, 25, 29, 62, 65, 66,
71.

முச்சிரத் தயிலனன்; 2, 74-
முச்சிரத் தயிலவன்; 23, 26,
43, 44.

முச்சிரத் தலையுடை; 54.

முச்சிரத் தலையினன்; 67.

தேரினான்; 46—

தேரினன்; 9, 23, 26, 29, 43,
61, 62, 65, 66, 71, 74.

III இச்சிரமும்மதேயென வந்து; 46—

இச்சிரமும்மதே தென்பது;
45, 71.

இச்சிரமும்மதே யென்ன; 9,
21, 29, 41, 45, 65, 66.

இச்சிரமும் மதேயென்ப; 41.

இச்சிரமுறுவதோ யென
வந்து; 41, 45.

இச்சிரமிறுவதே யென்பது;
61.

இச்சிரமும்முதேயெனவந்து;
23, 43.

இச்சிர மிற்றுவ தென்பது;
2.

இச்சிரத்தும்மதே யென
வந்து; 67.

எச்சிரத்தையும் கெடுத்
தோற்கு மின்னலீர், 54.

IV வச்சிரத் தெயிற்றவன்; 46—

வச்சிரத் திற்றன்; 71.

வச்சிரத் தேரவன்; 26.

வச்சிரத் தெயிற்றினன்; 45,
61.

வச்சிரத்தெயிற்றினன்; 41.

மலையின்; 46—

மழையின்; 9, 41, 45.

8465

I பிறகு காண்பதோர்; 46—
பிறக்குங் காண்பதோர்; 10,
11.

பிறக்கக் காண்பதோர்; 74.

பிறற்குக் காண்பதோர்; 54.

I வாலுளைப்; 46—

வாலுளப்; 70.

மாலுளைப்; 2.

புரவியன்; 1, 41, 45, 52, 61.

புரவியின்; 46—

புரவியான்; 9, 18, 19, 21,
25, 40, 60, 62, 71.

புரவியோன்; 66.

மடித்த; 46—

வடித்த; 74.

வாயினன்; 1, 2, 9-11, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 43, 44,
54, 61-63, 65-67, 70, 71,
74.

வாயினான்; 46—

III விண்ணை மீக்கொளும்; 46—

விண்ணை மீக்கொடும்; 10.

விண்ணு மீக்கொளும்; 2,
61.

IV சூலமொன்றுடையவன்; 46—

சூலமென்றுடையவன்; 67.

பிசாசன் றேன்றுவான்; 23,
31, 41, 43-45, 52, 54, 69,
70.

பிசாசன் றேன்றினான்; 46—

பிசாசன் றேனினான்; 45.

பசாசன் றேன்றினான்; 9, 71,
74.

8466

I பகைஞன்ச் சுடர்பொற்றேரி
னன்; 46—

பகைஞன்முன் துரந்த தேரி
னன்; 2, 61.

பகைஞன் முன்னுறுத்த
தேரினன்; 41, 45.

பகைஞன் முன் தொடுத்த
தேரினன்; 41, 45.

பகைஞனும் துதித்த தேரி
னன்; 31.

பகைஞனும் துரித்த தேரி
னன்; 23, 43, 44, 69, 70.

பகைஞனும் துரகத் தேரி
னன்; 63, 74.

பகைஞன் முன் துரகத் தேரி
னன்; 26, 41, 45, 66.

பகைஞன் முன்றுருத்த தேரி
னன்; 62.

பகைஞன் முன் துருத்த தேரி
னன்; 40.

பகைஞனுந் துரித்த தேரி
னன்; 41, 45.

பகைவர் வந்துரகத் தேரி
னன்; 54.

பகைஞன் முன்றுருத்த தேரி
னன்; 18, 60.

பகைஞன் முன் துரித்ததேரி
னன்; 71.

பகைஞன் முன்னுருத்ததேரி
னன்; 9, 19, 21, 25, 29,
65.

பகைஞனும் துரந்த தேரி
னன்; 67.

II நீரினு முழக்கினன்; 46—

நீரக முழக்கினன்; 2, 41, 45,
61.

நீர்தரும் முழக்கினன்; 9, 19,
21, 25, 26, 29, 31, 45, 65, 66.

நீரிரு முழத்தனன்; 1, 10, 11,
11, 41, 45.

நீருமுழக்கினான்; 18, 40.

நீரென முழக்கினன்; 23, 43,
44, 70.

நீரியன் முழக்கினன்; 72.

நீரிசை முழக்கினன்; 71.

நீர்தரு முழக்கினன்; 41.

நீர முழக்கினான்; 54.

நீரெழு முழக்கினன்; 69.

நீரினு முழக்கினான்; 60.

காரென முழக்கினன்; 63.

காரெழு முழக்கினன்; 74.

காரன முழக்கினன்; 67.

நெருப்பின்; 46.

நெருப்புப்; 2, 71.

நெடிய; 54.

வெம்மையான்; 46—

பங்கியன்; 2, 61.

நீர்மையான்; 19, 21, 25, 26,

29, 41, 45, 65.

நீர்மையன்; 66.

வெப்பினான்; 54.

கண்ணினன்; 9, 71.

கண்ணினான்; 23, 41, 43-45,

63, 67, 69, 70, 74.

III ஆரிய; 46—

ஆரியன்; 23, 43, 44, 70.

ஆரியின்; 67.

பகைஞ்ஞமரோ; 46—

பகைஞ்ஞனவன்; 74.

பமைஞ்ஞமவன்; 72.

பகைவஞ்ஞமரோ; 54.

IV கனலியும்; 46—

கனல்களும்; 18, 40, 41, 45, 60.

சொரியுங் கண்ணினான்;

46—

சொரியும் வாயினன்; 23,

43, 44, 69, 70.

18, 23, 40, 43, 44, 54, 60,

69, 70, ஆம் எண்ணுள்ள

சுவடிகளில் 4, 2, 3 ஆம்

அடிகள் முறையே 2, 3,

4 ஆம் அடிகளாக உள்

ளன.

1-ஆம் எண்ணுள்ள சுவடி

யில் 2, 3, 4 ஆம் அடிகள்

முறையே 4, 3, 2 ஆம்

அடிகளாக உள்ளன.

8467

T சாலிவண்; 46—

சாலியின்; 1, 9—11, 18,

19, 21, 23, 25, 29, 40, 41,

43, 44, 45, 54, 61, 65, 66,

67, 70, 71, 74.

சாலியன்; 2

கதிர் நிகர்; 46—

கதிர்முகப்; 61.

தானையான்; 46—

தானையன்; 70, 71.

II மூலவெங் கொடுமையிற்;

10, 11, 41, 45, 52, 54.

மூலவெங் கொடுமையிற்;

46—

மூலவெங் கொடுமையான்;

18, 40, 41, 45.

மூலவெங் கொடுமையான்;

65, 66.

முற்றினான், 46—

முற்றினோன்; 1, 10, 11.

III தூலியும்; 46—

தூலியும்; 41, 45.

தேரிற்றோன்று வான்; 46—

தேரிற்றோன்றினான்; 2, 61.

தேரிற்றோன்றினோன்; 26.

தேரியத்தோன்றுவான்; 10,

11.

IV மாலி யென்றடி முறை;

46—

மாலி யென்றம் முறை; 19,

21, 25, 29, 60, 62, 65, 74,

74.

மாலியென்றடியினை; 18, 40,

41, 45.

மாலியென்றடி மிசை; 54.

மாலி யென்றடிமுடை; 44.

கூறினான்; 46—

கூறுவான்; 26, 41, 44, 45,

54, 69, 74.

8468

- I இன்னவராதியர்; 52.
இன்னவராதியோர்; 45,

8469

- I நடந்தவல்; 46—
நடந்தவல்; 1, 10, 11, 26,
70.
நடந்தனர்; 2, 61, 63.
நடந்தவ; 66.
ஆர்கலி; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 25, 29, 40,
41, 43—45, 52, 54, 60 —
63, 65—67, 71.

தாணயும்; 46—
ஆர்கலித்; 70, 74.

- II தீர்த்தனை; 46—
தீர்த்தவர்; 65
நீர்த்தனை; 67

வாழ்த்தியுற்று; 46—
வாழ்த்தியிட்டு; 2.
வாழ்த்தியிற்று; 74.
வாழ்த்தியொத்து; 41, 45,
52.

அழுத்தியுற்று; 65.

வாழ்த்தினர்; 60, 61.
வணங்கியுற்று; 44.

- III புரிந்தன; 2, 9—11, 18, 40,
41, 45, 52, 63, 72.
புரிந்தனர்; 46—
புரிந்தது; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 65, 66.

போக்கிலார்; 46—
போக்கிலர்; 69, 74.
போகிலர்; 61.
போகிலார்; 2.

- IV வேர்த்துயிர்; 46—
வேத்துயர்; 69
விம்மியே; 46—

விம்மவே; 2, 9, 41, 45, 61.
விம்மினார்; 18, 23, 26, 40.
41, 43—45, 60, 63, 69,
70.
விம்மு்வார்; 67.

8470

- T கல்லெறிந்தன; 46—
கல்லெறிந்தனர்; 2, 31, 41,
45.
கடையுருமிற்; 46—
கடையுருமின்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 40, 41, 45, 60—
62, 65, 66, 71.
காரென; 1, 10, 11, 18, 40,
41, 45, 52, 54.
காலன; 46—
கல்லென; 23, 26, 43, 67,
70.

- II வில்லெறிந்தன; 46—
வில்லெறிந்தனர்; 19, 21,
25, 29, 65, 66.
வில்லெறிந்தெரி; 63.

மேகத்துச், 18, 40, 41, 45,
52, 60.

மேகத்த; 46—

மேகத்தைச்; 10, 11, 71, 74.

மேகத்தச்; 25, 67.

மேதகச்; 1, 23, 26, 43, 44,
54, 70.

- III செல்லெறிந்தனவெனச்; 46—
செல்லறிந்தனவெனச்; 10,
11.

சொல்லெறிந்தனவெனச்; 1,
74.

சொல்லறிந்தனவெனச்; 71.

வீழ்ந்தன; 46—

வீந்தன; 19, 25.

வீய்ந்தன; 21, 29, 65.

- IV பல்லெறிந்தன; 46—
மல்லெறிந்தன; 69.
பண்பென; 46—

பண்பின; 1, 10, 11, 41, 45.

பண்பன; 2, 67.

பண்ணைய; 9, 19, 21, 25, 41, 45, 62, 65, 66.

8471

I கரிபடக்; 46—

கிரிபடக்; 41, 45.

கரிபடப்; 2, 18, 40, 41, 45, 61.

பரிபடக்; 65.

கலினமாப்பட; 46—

கனலின்மாப்படை; 70.

கனலின்கால்பட; 63, 71.

கனலின்மாப்பட; 1.

கனலின்மாப்பட; 31.

புரவிக்கால்பட; 2, 18, 40, 41, 45, 61.

கலினமாப்படை; 26, 65, 69;

II சில்லியினீர்த்து; 46—

சில்லியினெழிலித்; 1, 10, 11, 21.

சில்லியினெழுந்த; 2.

சில்லியினெழினித்; 9, 18, 23, 29, 40, 41, 43—45, 54, 60—63, 65, 66, 69, 70.

சில்லியினெழிலி; 71,

சில்லியினெழிலிற்; 41, 45, 74.

சில்லியினெழில்கொள்; 67

சில்லியினெழினி; 41, 45.

சில்லியினீர்த்து; 31.

சிலையினெழினித்; 19, 21,

தேர்பட; 46—

பிற்பட; 41, 45, 71.

III உடம்படு; 46—

வடம்படு; 23

அனந்தனுச்சியில்; 46—

அனந்தனுச்சியின்; 2, 9, 18, 19, 2, 25, 29, 65, 66.

அனந்தனுச்சியில்; 67

அனந்தனுச்சியில்; 45, 52.

IV படம்படுமெனப்படும்; 46—
படம்படுமெனப்படு; 41, 45,
படும்படுமெனப்படும்; 25.

கவியின்; 46—

கவியிற்; 10, 11.

கற்பல; 1, 2, 9, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43;

—45, 52, 60—62, 70, 71.

கற்படை; 46—

பற்பல; 10, 11, 65, 66,

பல்படை; 54, 63, 74.

8472

I கொலையொடுங்காநெடும்; 46—
கொலையொடுங்காநெடும்;

45, 69, 71, 74.

கொலையொடுங்கரமொடும்;

19, 21, 25, 29, 65.

கொலையொடுங்காநெடும்;

54, 61, 67.

கொலையொடுங்கரநெடும்;

41.

கொலைநெடுங்காநெடும்; 63.

குலையொடுங்காநெடும்; 70,

குலையொடுங்குரநெடும்; 23.

43.

குலையொடுங்காநெடும்; 26,

44, 69.

புயத்தின்; 46—

புகறின்; 41, 45.

II நிலைநெடுங்காலொடு; 46—

நிலைநெடுங்காநெடு; 23, 43,

44, 70,

நிலையொடுங்காலொடு; 19,

21, 65, 66.

வாலொடும்; 46—

வாநெடு; 23, 43, 44, 70.

மாலொடும்; 60.

III மரத்தொடும்; 46—

மரத்தொடு; 70.

கவியின்; 46—

மற்றிவ்; 23, 26, 43, 44, 70.

வன்னெடும்; 46—

மன்னெடும்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61, 63.

மார்பொடும்; 41, 45, 71.

விண்ணெடும்; 74.

வானரத்; 23, 26, 43, 44,
71.

- IV போம்விசைத்தெரிந்த; 46 —
போம்விசைத் தெரியும்; 1.
10, 11, 41, 45, 54, 63, 74,
போர்விசைத்தெரிந்த; 41,
45.

8473

- II இப்பாடல் 10 ஆம் எண்
னுள்ள சுவடியில் இல்லை.

- I ஆண்டகை; 46—
ஆண்டகை; 1, 2, 9, 11.
ஆண்பகை; 18.
ஆண்ட; 67.
கவிக்குலத்தலைவர்; 46—
கவிக்குலவீரர்; 2.
கவிக்குலமரக்கர்; 74.
கவிக்குலவீரர்; 18, 40, 41,
45, 52, 61, 67.
கவிக்குலத்தரக்கர்; 65, 69.
ஆக்கையைக்; 46—
ஆக்கைகள்; 18, 40.
யாக்கையைக்; 2.
கீண்டன; 46.
கீண்டின; 61.
புவியினைக்; 46 —
புவியிடை; 41, 45.
புவியினைக்; 65
ஆகத்தைக்; 23, 26, 43, 44,
69, 70.

கிழித்த; 46—

கிழித்து; 18, 23, 26, 40,
43, 44, 69, 70.

மாக்கரி; 46—

மாக்கிரி; 41, 45.

மாப்பரி; 67.

மாத்திரத்; 54.

மாதிரம்; 1, 9, 11, 18, 19,
21, 25, 40, 41, 45, 52, 60-
62, 65, 66, 71.

மாருதி, 63.

மாத்திரம்; 41, 45.

- III தாண்டுவ; 46—
தாண்டுறு; 23, 26, 43, 61,
69, 70.
தாண்டின; 74.
குலப்பரி மனத்திற்றுவ; 46—
குலப்பரி மனத்திற்றுமிகத்;
2.
குலப்பரி மனத்திற்றுவறத்;
23, 26, 43, 44, 69, 70,
குலப்பரிமனத்திற்றுய்மிகத்;
18, 40, 60, 61,
குலப்பரி மனத்திற்றுவறு,
54.
குலப்பரிமனத்திற்றுய்மிக;
41.
குலப்பரிவனத்திற்றுய்மிகத்;
45.
மிசையிருந்தரக்கர்தாமிக;
67.

- IV தூண்டினர்; 46—
தூண்டுவ; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.
தூண்டின; 9, 44, 54.
தூண்டரும்; 71.
தூண்டுவர்; 67.
கைவிசைத்தெறிந்த; 46—
கைவிசைத்தெறியும்; 1, 9,
11, 19, 21, 41, 45, 54, 62.
கைவிசைத்தெரிந்த; 41, 45,
கைமிசைத் தெரிந்தது; 67.
தோமரம்; 46 —
சக்கரம்; 40.

ஓர்மரம்; 67.

8474

I சில்லியந்; 46—

சில்லியந்; 54.

தேர்க்கொடி; 46—

தேர்த்தொகை; 47.

தேரோடு; 1, 10, 11.

தேர்களும்; 54.

தேர்கொடி; 41, 45.

தெரிகொடி; 19, 21, 25.

சிதைபச்; 47—

பரிகள்; 19, 21, 25, 41, 45,
62, 65, 66.

பல்லொடு; 2, 18, 19—21,
25, 29, 40, 41, 45, 52,
60-62, 65, 66.

II பல்லுடை; 46—

பல்லுயிர்; 71.

பல்லுளை; 23, 26, 43, 44,
69, 70.

மல்லுடை; 63.

மடியப்பாதகர்; 46—

முடியப்பாதகர்; 23, 26, 43,
44, 69, 70.

முறியப்பாதகர்; 54.

படியப்பாதகர்; 74.

III வில்லொடு; 46—

வில்லொடும்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
43, 44, 54, 60-62, 65, 66,
70, 71, 74.

கழுத்திறப்பகட்டை; 46—

கழுத்தறப்பகட்டை; 1, 2,
10, 11, 18, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 40, 41, 43, 44,
54, 60-62, 65, 66, 70, 71,
74,

கழுத்தறத்தடக்கை; 67.

கழுத்தறப்பகட்டை; 45.

வீட்டுமால்; 46—

வீழ்த்துமால்; 1, 10, 11,

வீட்டுமாற்; 2.

வீக்குமாக்; 74.

வீடுவ; 63.

வீட்டிடும்; 67

வேண்டுமாம்; 25

வேண்டுமால்; 23, 26, 43,
69, 70.

IV விசங்கல்லரோ; 46—

விசங்கற்களே; 23, 26, 43,
44, 70.

விசங்காலரோ; 54.

8475

I கரகமுந்தியமலை; 1, 2, 9, 11,

18, 19, 21, 23, 26, 29,
42, 43, 44, 52, 60—62,
65, 66, 69, 70, 71, 74.

கரகமுந்தினமலை; 46 —
காகமுந்தியமலை; 31, 40, 41,
45.

கரகமுந்தீமலை; 54.

கரகமுந்தியமலை; 63.

II உரகமுந்தின; 46—

யூகமுந்தின; 10, 11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43, 45, 54, 60, 62, 63,
65, 66, 69—71.

யாகமுந்தின; 67.

யோகமுந்தின; 31.

எனவொளிக்குமொள்ளிலை;
46.

எனவொளிக்குமள்ளிலை; 9.
எனவொளிக்குமுன்னிலை;
63.

எனத்துளிக்குமொள்ளிலை;
67.

III அரகமுந்தின; 46—

யாகமுந்துவ; 31

ஆகமுந்திய; 10, 11,

ஆகமுந்துவ; 41, 45

ஆகமுந்துறு; 41, 45.
ஆகமுந்தின; 40, 45.
அரகமுந்துவன்; 65, 70.

மரகமுந்துவ; 9, 66.

நெடுங்கவிகளாக்கையில்; 1,
2, 18, 19, 21, 23, 25, 26,
29, 40, 41, 43—45, 54,
60, 61, 63, 65, 67, 69, 70,
71, 74.

கவித்தலைவராக்கையில்; 46-
நெடுங்கவிகளாயாக்கையில்;
10, 11.

நெடுங்கவிகள் மார்பினில்; 9,
66.

நெடுங்கவியினாக்கையில்; 31,
41, 42, 45, 52.

கவித்தலைவர்மார்பினில்; 41,
45.

IV தூகமுந்தினர்; 46—
தூகமுந்தின; 9, 41, 45,
65.

தூகமுந்தின; 19, 21, 25,
29.

தூகமுந்தினர்; 18, 31, 40,
45, 66.

தூகமுந்திட; 54.

தூகமுந்தினது; 63.

தூகமுந்துவர்; 67

தூதர்முந்தினர்; 11.

எடுத்தெறியுஞ்தலமே; 46—

விசைத்தெறியுந்தோமரம்;
9, 19, 21, 25, 29, 45, 65,
66.

எடுத்தெறியுந்தோமரம்; 2,
18, 40, 60, 61, 71.

எறித்தெறிந்ததோமரம்; 67.

எடுத்தெறியுந்தோமரம்; 41.

எடுத்தெறியுஞ்தலமே; 45.

விசைத்தெறியுஞ்தலமே; 41.

8476

I இப்பாடல் 29, 71-ஆம் சுவடி
களில் இல்லை.

வால்பிடித்தடிக்கும்; 46—
வால்பிடித்திழுக்கும்; 54.
வானரத்தைமால்கரி; 46—
வானரத்தைமால்கரிக்; 74.
வானரத்தைமால்கரி; 19, 21,
25, 65, 66.

அவ்வானரத்தைமால்; 70.

II அடிக்குமக்; 46—
அடிக்குறுங்; 63.

கரியினைக்கவி; 46 —

கரிகளைக்கவி; 1, 2, 10, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 40,
41, 43—45, 60—62, 65,
66, 69, 70, 74.

கவிகளைக்கவி; 54.

கவியினைக்கவி; 63.

கரிதனைக்கவி; 67.

III தோல்பிடித்து; 46—

கோல்பிடித்து; 1, 23, 25,
41, 43, 45, 65, 66, 70.

எறியுஞ்தர்முசு; 46—

எறியுங்கொண்முசு; 19, 21,
25, 44, 65, 66, 70.

எறியுஞ்தர்முழை; 74.

எறியுங்கொண்முசு; 23, 26,
43, 69.

எறியுஞ்தரமும்; 54.

எறியுஞ்தன்முசு; 67.

எறியுஞ்தற்பொறி; 41.

எறியுங்கொண்முசு; 41, 45.

பொறியுஞ்தர்முசு; 45.

IV எறிவரம்முசுவை; 46—

எறிவரம்முசுவை; 18.

எறிவரம்முகுவை; 67.

எறிமரம்முசுவை; 25.

எறிந்தவர்முசுவை; 26.

எறிகுவர்முசுவை; 74.

எறிவார்முசுவை; 63.

வெங்கணூர்; 49—

வெங்கணூர்; 45.

8477

I கவிக்குலமுடுக; 46—

கவிக்குல முடுகி; 1, 23, 26,
43, 44, 54, 63, 69, 70, 74.

கவிக்குலமுறுகி; 9.

கவிக்குலமுழுக; 19, 21, 25,
62, 65.

கவிக்குலமுட்டி; 41, 45, 66.

விசிய; 66—

விக்கிய, 41, 45.

II கற்படக் கலம்படும்; 46—

கற்படக் களப்படும்; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 65, 66.

கற்படக் களப்பட; 45.

கற்படக் கறற்படு; 63.

கற்படு கலம்படு; 74.

கற்படக் கலம்படு; 1.

கார்க்கடல்; 46—

காற்கடி; 69, 70.

தார்க்கடல்; 65.

III பற்படுதலைபடப்; 46.

பற்படத்தலைபடப்; 54.

படுவர் பாதகர்; 46—

படுவர் வீரர்தம்; 63.

படுப்பர் பாதகர்; 54.

படுவபாதகர்; 29, 40, 41, 45,
52, 66, 72.

படுவப் பாதகர்; 67.

படுவர் வீரர் தம்; 63.

IV குரங்கின் வேலையே; 46—

குரக்கின் வேலையே; 71.

குரக்கு வேலையே; 18, 40, 41,
45, 60, 61.

குரங்கு வேலையே; 67.

8478

I நெடுத்தலை; 46—

தடந்தலை; 23, 26, 43, 44, 70,

நடந்தலை; 69.

கல்லொடும்; 46—

கல்லொடு; 1.

காலொடும்; 40.

II வயிற்றிடை; 46—

வயிற்றிடைப்; 9, 45.

வயிற்படை; 74.

புகப்பல; 46—

புக்கபல்; 1, 2, 9, 18, 29, 40,
41, 45.

வைகிய; 46—

வைகியே; 19, 21, 25, 29, 41,
45, 62, 65, 66.

III பயிற்றியராயினும்; 46—

பயிற்றியராலினும்; 69.

பயிற்றியராயினும்; 45.

பயிற்றினராயினும்; 2, 61.

பயிற்சியராயினும்; 18, 40,
41, 45, 74.

தெரிக்கும் பண்பிலாற்; 46—

தெரிக்கும் பண்பிலர்; 19, 21,

தெரியப் பண்பிலர்; 74.

IV அயிர்ப்பர் தங்கணவரை;
46—

அயிர்ப்பர் தங்கணவனை; 61.

அயிர்ப்பர் தங்கண்ணுரை;
63.

அயிர்ப்பதங் கணவரை; 23,
41, 43, 45.

அணுகியந் நலார்; 46—

அணுகியன் னரால்; 2,

அணுகியின்னலார்; 11.

அணுகியன் னலார்; 19, 21,
61, 70.

அணுகியந் நல்லார்; 18,

அணுகியண்ணலார்; 25, 44,
63, 65, 67

அரக்கர் மாதர்கள்; 54.

அரக்க மாதரார்; 52.

8479

I கிரிபடக்; 46—

கரிபடக்; 31, 54.

பொற்றேர் நிறை; 1, 2, 10,
11, 18, 19, 21, 29, 40, 41,
45, 52, 61, 65, 66, 71.

பொற்றேர்க்கிறை; 46—

பொற்றேள்களை; 23, 26, 43,
44, 69, 70.

பொற்றேர் நிலை; 25, 74.

பொற்றேர்களை; 63, 67.

பொற்றேர்க்களை; 31.

- II அச்சிறச் செல்கில; 46—
அச்சறச் செல்கில; 23, 26,
43, 70.
அச்சிறு செல்கில: 21.
அச்சறச் செல்கில; 41, 45.
அச்சிறக்கிலக்கில; 63.
வாம்பரி; 46—
மாப்பரி; 1, 2, 9-11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43-45, 54, 60-63, 65-67,
69, 70, 74.
மால்பரி, 41, 45.
அம்பரி; 71.

- III எச்சுறு; 46,
எச்சிறு; 2, 3 26, 43, 67, 69,
70, 74.

- எய்த வித்துண; 46—
எய்த வித்துண; 1
எய்த ஈத்தினம்; 45.
எய்த வீர்க்கொண 9, 41, 45.
எய்தி யீர்க்கண;—63.
எய்த வீற்குண; 23, 43, 70.
எய்த வீர்க்குரு; 74;
எய்த வீர்கொண ;69.
எய்த வும்பர்கண; 71.
எய்த யீத்தனம்; 41.
எய்தியீர்க்கொண; 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.
எய்தியெற்கொண; 54.
எய்தவீரர்க்கும்; 44.
எய்தவீர்த்துண; 61.
எய்தவித்துண; 67.
எய்திவித்துண; 41, 45.

- IV முச்சிறுவாழ்க்கையின்; 46—
முச்சுறவாழ்க்கையின்; 2.
முச்சுறவாழ்க்கையின்; 61.
முச்சுறுவாழ்க்கையின்; 60.
முச்சுறுவாழ்க்கையின்; 9.

- முச்சுறுவாழ்க்கையின்; 4 1
முச்சுறுவாழ்க்கையின்; 63, 67,
முச்சுறுவாழ்க்கையின்; 1,
10, 11, 18, 21, 29, 31,
44, 45, 62, 65, 66, 71.

- முச்சுறுவாழ்க்கையின்; 19,
40, 41, 45.
முச்சிறுவாழ்க்கையின்; 23,
43.

- முச்சுறுவாழ்க்கையின்; 74.
முச்சிறுவாழ்க்கையின்; 31,
41, 45.

- முண்டுளாரென; 46 —
முண்டுளாரென; 9, 18, 19,
21, 23, 29, 43, 63.
முண்டுமாரென; 65.
முண்டுநேரென; 10, 11.

8480

- I மியவரயாவரும்; 46—
மியவரடைய; 41.
மியவரியாவரும்; 23, 25, 43,
63
மியவரயாவரும்; 66.

விய; 46—

- விளிய; 23, 31, 43—45, 52,
54, 63, 67, 69, 70, 74.

அலைய; 45.

- வெங்கரி; 46—
வெங்கத்திர்; 54.
வெங்களி; 63.

- II சேயிருங்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43—45, 52, 54, 60 —
63, 65, 66, 69, 70, 74.

- சேயருங்; 46—
சேயிரு; 71.
சேயுரு; 67.
சேயறும்; 41, 45.

- குருதியிற்றிரிவ; 46 —
குருதியிற்றிரிவர்; 10, 11,
65, 67.

- குருதியிற்றெரிவது; 23, 26,
43, 44, 70.

குருதியிற்றிரிய; 31.

சேர்வில; 46—

சேர்கில; 9—11, 41, 45, 71.

சேர்கிலர்; 67.

சோர்வில; 41, 45, 52.

தேர்வில; 69.

தோய்வில; 74.

ஓர்கிலர்; 23, 26, 43, 70.

ஓர்கிலம்; 44.

III நாயகராளோடும்; 46—

நாயகர்யாரோடும்; 1.

நாயகர்யாளோடும்; 10, 11.

நாயகராரோடும்; 41, 45.

ஆயதனாளோடும்; 41, 45.

ஆயதம் ஆனளோடும்; 52.

ஆயதனாளோடும்; 41, 45.

வாயதனாளோடும்; 18, 40, 60, 61.

வாய்வுறுநாயகர்; 71.

அவிய நவ்விதம்; 46—

வியவம்பிதம்; 1.

வியநவ்விதம்; 9, 41, 45, 54,

வியநவ்விதான்; 19, 21, 25, 29, 65, 66.

வியந்தநம்பிதம்; 63.

அவியவம்பிகள்; 18, 40, 52, 60, 61.

இலாதவம்பிகள்; 71.

வலியமம்பினம்; 74.

அவியவம்பிதம்; 2, 10, 11, 41, 45.

அவியநல்லினம்; 23, 26, 43, 69, 70.

அவியநல்விதம்; 45

அவியநவ்விதான்; 41, 45.

அவியநல்வளம்; 44.

அவியநவ்விதன்; 41.

அவியநற்கலம்; 67.

அவியநவ்விதன்; 45.

IV பாயொடு; 46—

பாயொடும்; 2, 9, 18, 19, 21,

23, 26, 29, 40, 43, 52,

60—62, 67, 69, 74.

பாவொடு; 10, 11.

வேலையிற்றிரியும்; 46—

வேலையிற்றிரிவ; 65, 67.

பண்பின; 46

பண்பன; 2, 26, 31, 44, 61,

67, 70, 71.

பண்பினம்; 74.

பண்பென; 18, 23, 40, 41,

43, 45, 52, 54, 60, 69.

பண்பிடை; 63.

பான்மைபோல்; 19, 21, 25,

29, 41, 45, 65, 66.

பான்மைய; 9.

8481

48.

I மேலவர்; 46—

வேலவர்; 61.

மடியப்; 46—

விளியப்; 74.

பல்பரி; 46—

பாய்கரி; 67.

II இடையிடை தர விழுந்து;

46—

இடையிடை கரியெழுந்து;

63.

இடையிடை காலெழுந்து;

54.

இடையிடை தரவெழுந்து;

18, 19, 21, 25, 29, 41,

52.

இடையிடை தாயெழுந்து;

67.

இடையிடைத்தா யெழுந்து;

1, 9—11, 65, 66, 74.

இடையிடை தாவெழுந்து;

45.

இடையிடை நாவெழுந்து;

2.

இடையிடை மிதந்தெழுந்து;

71.

இடையிடை யெழுந்

தெழுந்து, 23, 26, 43, 44,

69, 70.

இழிந்தபண்பன; 2, 31, 41,

72.

இழிந்த பண்ணை; 46—

அழுந்து பண்ணை; 41.

அழுந்து பண்ணை; 45.

அழுந்து பண்பன; 45, 52.

இகழ்ந்த பண்ணை; 10,
11, 23, 26, 43, 44, 70.

இகழ்ந்த வண்ணை; 54.

இழந்த பண்ணை; 1, 9,
67.

இழந்த பண்ணை; 69.

இழந்த பண்பன; 61.

இழிந்த பண்ணை; 19, 21,
25, 41, 45, 65, 66.

இழிந்த பண்ணை; 29.

இழிவகாண்குவ; 71.

எழுந்த பண்பல; 63.

எழுந்த பண்பல; 74.

கடனெடும்; 46—

கடனெடும்; 25.

கடலொடும்; 54.

கடைநெடும்; 23, 26, 43, 44,
70.

குருதிய; 46—

குருதிகள்; 44.

குருதியன்; 23, 26, 43, 70.

குருதியில்; 54, 63.

குருதியின். 74.

கனலிகாலுறு; 46—

கனலிகால்வுறு; 2, 18, 40,
41, 45.

கனலிகால்வுறும்; 23, 26,
43, 44.

கனலிகாலுறு; 69.

கனலிகாலுவ; 74.

கனலிதாவுறும்; 67.

கனலிற்காய்வுறு; 1, 10, 11,
41, 45, 71.

கனலின் மாய்ந்ததும்; 63.

கனலுங்கால்வன; 19, 21,
25, 29, 41, 45, 65, 66.

IV வடவையை; 46—

வடவையின்; 54.

வடவையே; 40.

உதிரவாயன; 46—

உதிரவாயின; 1, 10, 11, 19,
21, 25, 29, 41, 45.

உதிரம்வாயன; 74.

8482(a)

II புகப் பல; 45.

புக்கபல்; 45.

வைகியே; 45.

III பயிற்றியர்; 45.

பயிற்சியர்; 45.

IV அயிர்ப்பர்தம்; 45.

அயிர்ப்பராபம்; 45,

8483

I அநுமனும்; 46—

அனுமனும்; 45.

தொடர்ந்தார்; 46—

துடர்ந்தார்; 67.

II மாபெரும்; 46

மற்பெரும்; 67.

III திண்சிலை; 46—

திண்சிலை; 67.

மாலியும்; 46.

மாலியை; 2, 61,

செறுத்தார்; 46—

செறுத்தான்; 2, 61.

IV போர்வயப்; 46—

போர்வளப்; 9, 41, 45.

போர்பயப்; 74.

போர்த்தொழில்; 23, 43, 44.

பொற்றோளிறப்; 26, 70.

பிசாசனும்; 46—

பசாசனும்; 66, 71, 74.

பனசனும்; 1, 9—11.

பனசனும்; 46—

பசாசனும்; 9.

பிசாசனும்; 1, 10, 11.

மலைந்தார்; 46—
மலைந்தான்; 67, 74.

8484

I பகைஞனும்; 46—
பகைவனும்; 69.

புதல்வனும்; 23, 26, 43, 44,
70.

சூரியன்மகனும்; 46—

பகைஞனும்சுளிந்தார்; 23, 26,
43, 44, 70.

புதல்வனும்சுளிந்தார்; 69.

II நேரெதிர்ந்தனர்; 46—
நேர்திரிந்தனர்; 67.

பார்நெரிந்தனர்; 26.
பார்நெரிந்திட; 23, 43, 44,
69, 70.

நெருப்புடை; 46—
நெருப்பிடை; 2, 9—11, 18,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 61
— 63, 65, 66, 71, 74.
நெருப்பென; 23, 43, 44, 69,
70.

வேள்வியின்; 46—
வேள்வியன்; 11.
வேள்வியும்; 67, 74.

பகையும்; 46—
பகைஞன்; 63.

III தனிதகம்பியும்; 46—

துணைத்தம்பியும்; 9, 19, 21,
29, 41, 45, 65, 66.

எதிரெதிரடர்ந்தார்; 19, 21,
25, 29, 41, 45, 52, 54, 63,
65 67, 71.

அவரெதிரடர்ந்தார்; 46—
அவரெதிரடந்தார்; 45.
அவரெதிரடர்ந்தார்; 23, 43,
44.

எதிரடர்த்தனரால்; 40.
எதிரடர்ந்தனரால்; 2, 18, 41,
45, 60, 61.
எதிரெதிரடர்ந்தார்; 69.
எதிரெதிரடைந்தார்; 70.
எதிரெதிரடந்தார்; 74.
எதிரெதிர்நடந்தார்; 10, 11.
எதிரெதிரெதிந்தார்; 1.
போரெதிரடர்ந்தார்; 9.

IV வீர; 46—

ஈர; 23, 26, 43, 44.

மிடைந்தார்; 46—

மலைந்தார்; 23, 26, 43, 44,
69, 70.

8485

I அரக்கரில்; 46—
அரக்கர்கள்; 23, 26, 43, 44,
54, 67, 69, 70.

கவிக்குல வீரச்; 46—
கவிக்குல வீரர்; 2, 9, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43-45, 60-62, 65, 66, 69,
70.

விளங்கு போர்வீரர்; 67.

II போர்த் தலைவரில்; 46—
போர் வீரரில்; 41, 45, 52.
போர்த் தலைவரில்; 2.

தலைவராய்த் தெரிந்தார்;
46—
தலைவராய்த் தெரிந்தது; 67.
தலைவராய்ச் செறிந்தார்; 18,
40, 41, 45, 60.
தலைவராய்ச் செருத்தார்; 9.
தலைவரொற்றறிந்தார்; 74.
தலைவரைத் தெரிந்தார்; 63.

III அங்கு; 46—

ஆங்கு; 67.

ஒருவரோடொருவர்; 46—
ஒருவரிலொருவர்; 74.

சென்றடர்த்தார்; 46 —
சென்றடர்ந்தார்; 1, 2, 10,
11, 26, 41, 45, 52, 61, 63.
சென்றடைந்தார்; 19, 21, 25,
29, 41, 44, 45, 65-67.

IV நடுக்குறப் பொருதார்; 46 —
நடுங்குறப் பொருதார்; 21.

வெருக்கொளப் புரிந்தார்; 74.
வெருக்கொளப் பொருதார்;
1, 10, 11, 23, 26, 43, 44,
54.
வெருக்கொளப் பொருந்தார்;
70.

8484

I இன்னகாலையின்; 46 —
இன்னகாலையில்; 1, 9 - 11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 43,
44, 54, 61-63, 65-67, 70,
71.

வெள்ளம் வந்தேற்ற; 46—
வெள்ளம் வந்தேதிரா; 54,
74.

வெள்ளம் வந்தேர்ப்ப; 71.
வெள்ளம் வந்தேரு; 10, 11.
வெள்ள மென்றெற்ற; 23,
26, 43, 70.
வெள்ளமொன்றெற்ற; 44.

II மின்னும்; 46 —
மின்னு; 67.

பின்னும்; 40.

வெள்ளையிற்று; 46—

வாளையிற்று; 23, 26, 43,
71.

சேனையை; 46—

சேனையில்; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 23, 26, 29, 31, 40,
41, 43, 45, 52, 60, 61, 63,
65, 67, 70, 71.

வீரன்; 46—

வீரர்; 41, 45.

3

III வெஞ்சமத்து; 46 —
வெஞ்சமர்த்து; 66.

அவித்தான்; 46—

அவித்தார்; 41, 45.

அறுத்தான்; 2, 10, 11, 18,
23, 40, 41, 43, 45, 52, 60,
61, 71.

IV இலக்குவன்; 46—

பகழியால்; 23, 26, 43, 44,
70.

பகழியால்; 46—

இலக்குவன்; 23, 26, 43, 44,
70.

தொலைத்தான்; 46—

துணித்தான்; 10, 11, 63,
67.

8485

I உப்புடைக்கடல்; 46—

உப்புடைக்கலம்; 69.

உப்புடக்கடல்; 74.

உப்படைக்கடல்; 63, 66.

உப்பிடைக்கடல்; 44, 69, 70.

மடுத்தன; 46—

மடுத்தது; 1, 2, 9-11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43-45, 60-62, 65, 66, 69,
70, 71, 74.

உதிர நீரோதம்; 46—

உதிரத்தினோதம்; 31.

குருதியினொழுக்கம்; 54, 63.

குருதியினோதத்து; 44.

குருதியினோதம்; 1, 2, 9-11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43, 45, 60-62, 65-
67, 69, 70, 71, 74.

II அப்பொடொத்தன; 46—

அப்பொடித்தன; 69, 70.

அப்பொடொத்தில்; 66.

தப்பொடித்தன; 23, 26, 43.

கடுத்தில; 46
 கடுக்கில; 1, 10, 11, 41, 45.
 தடக்கில; 63.
 தடிக்கில; 2, 61, 71.
 தடிக்கிலை; 67.
 தடித்தில; 9, 18, 19, 21, 40,
 41, 45, 60, 65, 74.
 தடிந்தில; 23, 26, 43, 69,
 70.
 தடித்தின; 66.

III செப்புருக்கெனத்; 46 —
 செப்புடைத்துருத்; 10, 11.
 தெரிந்தது; 46 —
 தெரிந்தன; 45.

திரிந்தன; 1, 41, 45, 63, 67.
 திரிந்தது; 9, 18, 19, 21, 29,
 31, 40, 41, 44, 45, 60 — 62,
 65, 66.
 திரிந்தென; 1, 11.

IV குன்றியிற் றேன்ற; 46 —
 குன்றியிற்று வன்றி; 40,
 41, 45.
 குன்றியின்று வன்றி; 18,
 60, 61, 71.
 குன்றியிற்றேன்றி; 1, 9 —
 11, 19, 21, 25, 26, 29, 41,
 45, 54, 65, 66, 67, 74.
 குழனியிற்றேன்ற; 70.

8486

இப் பாடல் 19, 21, 25, 29,
 65, 66—ஆம் பிரதிகளில்
 இல்லை.

I குருதியாய்த் தயங்கச்; 41,
 52.
 குருதியாய்த் தழங்கச்; 46—
 குருதியாய்த் தழுவாச்; 54.
 குருதியாற்றழங்கச்; 2, 71,
 74.
 குருதியாற்றழங்கிச்; 63.
 குருதியாற்றயங்கச்; 23, 43,
 44, 67, 69, 70.
 குருதியாற்றங்கச்; 26.
 குருதியிற்றங்கச்; 60.

குருதியிற்றழங்கிச்; 18, 40,
 45, 61.

குருதியிற்றழங்கச்; 41.
 குருதியாய்த்தழங்கச்; 45.

II பன்னிற; 46—
 பன்னெடு; 2, 18, 40, 41,
 45, 60, 61.

மணிகளுஞ்சேந்த; 46 —
 மணிகளுஞ்சேர்ந்த; 2, 9,
 23, 26, 41, 43 — 45, 67,
 69.
 மணிகளுஞ் சேர்ந்தது; 41,
 61.
 மணிக் குலஞ் சேர்ந்த; 63.

III ஒத்து; 46—
 ஒத்த; 44, 67.

வேறுருத் தெரியல; 46—
 வேறுருத் தெரிக்கில; 67,
 வேறுருத்தெரிகில; 26, 44,
 70, 74.

வேறுருத்தெரிகில; 71.
 வேற்றுருத் தெரிகில; 45.
 வேற்றுருத் தெரிக்கில;
 18, 40, 41, 45, 60.

வேற்றுருத் தெரியல; 41,
 52.

வேற்றுருத் தேர்கில; 61.
 வேற்றுருத் தொக்கில; 2.
 வேறுருத் தெரிக்கில; 9.
 வேறுருத் தெரிகில; 23,
 43.

உயர்மதத்து; 46 —
 துயர்மதத்து; 67.

IV மத்தகத்துரு; 46—
 மத்தகத்துரும்; 71.
 மத்தகத்துறு; 2, 40, 60, 61,
 74.

தரளமும்; 46 —
 தானமும்; 1, 74.

வளைசொரி முத்தும்; 46 —

அத்தகைமுற்றும்; 1, 2, 10,
 11, 41, 45, 61.

அத்தகைமாமானும்; 9, 18, 23,
26, 40, 43, 44, 60, 70.

இத்தகைமாமானும், 41, 45.

துப்பொடுமானும்; 54, 63,
74.

தொகை முற்றுமானும்; 67.

8487

I அதிரும்வெஞ்சரு; 1, 2, 9—
11, 19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 52, 61, 62, 65—67,
74.

அதிரவெஞ்செரு; 46—

அதிரவெஞ்சமர்; 69.

அதிருவெஞ்செரு; 60.

அன்னதொன்று; 46

அன்னதென்று; 63, 74.

ஆனதொன்று; 65.

இன்னதொன்று; 9.

அமைகின்றவளவில்; 2, 9—
11, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
41, 43, 45, 52, 54, 60, 61,
63, 66, 67, 70, 71.

அமைக்கின்றவளவில்; 46—
அமைகின்றவமைவில்; 63.

II கதிரவன்கொழும்; 46—
கதிரவன்செழும்; 2, 18, 40,
41, 54, 60—62.

கதிரவன்னுயர்; 23, 26, 43,
44, 69, 70.

சேயொளிக்கற்றையம்; 46—
சேயொளிக்கற்றையம்; 21,
25.

சேயொளிக்கற்றையம்; 63.

சேயொழிக்கன்றையம்; 74.

கரத்தான்; 1, 2, 9—11, 18,
40, 41, 45, 52, 67, 74.

கரத்தான்; 46—

கரத்தன்; 66.

கரற்ற; 26, 70.

தரத்த; 23, 43.

III எதிரும்; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 65
—67.

எதிர; 46—

எதிரி; 23, 26, 43, 44, 70.

எதிரில்; 31, 41, 45, 63, 74.

வல்லிருட்கரியிறுத்து; 46—
வல்லிருட்கரியறுத்து; 40, 41,
45.

வல்லிருட்கரிசெறுத்து; 41,
45.

வல்லிருட்பகையறுத்து; 41,
45.

வல்லிருட்கிரியறுத்து; 71.

எல்லிருட் கரியிறுத்து; 19,
21, 25, 29, 41, 45, 65.

எல்லிருட்படையறுத்து; 66.
நல்லிருட்கரியிறுத்து; 9.

மெல்லிருட்கிரியிறுத்து; 2.

பல்வகைக்கரிசெறுத்து; 31.

பல்வகைகரியிறுத்து; 41, 45.

பல்வகைக்கருவறுத்து; 23,
26, 43, 44, 70.

பல்வகைக்கிரியறுத்து; 74.

பல்லிருகதிறுத்து; 63.

எழுமுறைமுழுகி; 1, 2, 9—
11, 18, 19, 21, 25, 31, 40,
61, 65, 66.

எழுமுறைமுழுகி; 46—

IV வெள்ளத்துள்; 46—

வெள்ளத்தின்; 1, 2, 10, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43—45, 60—63,
65, 66, 69, 70, 74.

எழுந்தவன்; 46—

எழுந்தனன்; 9, 40, 41, 45,
63, 74.

உதிந்தனன்; 61.

நின்றனன்; 66.

உதித்தான்; 46 —
உதிர்ந்தான்; 21, 67.

8488

I அரக்கரென்றபேர்; 46 —
அரக்கரன்பதோர்; 45.
அரக்கரென்பதோர்; 9, 41.
அரக்கனென்றபேர்; 67, 74.
அரக்கனென்பதோர்; 19, 21,
29, 65, 66.

இருளினை; 46 —
இருளை; 21.
இராமனாமிரவி; 46 —
இராமனாமிருந்து; 1, 10, 11,
41, 45, 71.
இராமனாமருக்கன்; 9, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 45,
52, 65, 66.
இராமனாமலரி; 74.
இராமனாமாழி; 67.
இராமனாம்புலரி; 63.
இராமனாமாலோன்; 2, 61.
இராமனாமறிந்து; 23, 26,
43, 44, 69, 70.
இராமனப் போரில்; 31, 41,
45.
இராமனம்பெரித்துத்; 54.

II துரக்க; 46 —
துரக்கச்; 1, 10, 11, 54.
துரக்கும்; 69.

வெஞ்சுடர்க்; 46 —
செஞ்சுடர்க்; 1, 10, 11, 54.

புறத்திருடொலைக்கப்; 1, 2,
9 — 11, 18, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 40, 41, 43 — 45, 52,
60 — 62, 65 — 67, 69, 70,
71, 74.

புறத்திருடுரக்கப்; 46 —
புறத்திருடுலைக்கப்; 31.
புறத்திருடேர்களைப்; 54.

III புரக்கும்; 46 —
புரக்க; 67.

இருவரை; 46 —

இருவரும்; 2, 18, 40, 41, 45,
60 — 62.

உடையனபோல; 1, 9 — 11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 41,
43, 45, 52, 63, 65, 66, 69,
70.

உடையவர்போல; 46 —

அடைந்தவர்போல; 71.

ஒருவரேபோல; 2, 18, 40,
41, 45, 60 — 62.

IV நிரக்கும்; 1, 2, 9 — 11, 18,
21, 29, 40, 41, 45, 52, 60,
61, 65, 66, 69, 71.

நிரைக்கும்; 46 —

நிரக்க; 19.

பரந்தன; 46 —

பரத்தலில்; 2, 18, 41, 45,
61.

பரத்தலின்; 40.

பரந்தென; 41, 45.

நிமிர; 46 —

நிரம்ப; 23, 26, 43, 44, 70,
74.

8489

I பேராருணீங்கலும்; 46 —
பேருருநீங்கலும்; 9.

II வரம்பில; 46 —
வயின்னெறும்; 67.
வயின்னெறும்பரந்து; 46 —
வயின்னெறும்பரந்த; 18, 23,
26, 31, 40, 41, 43, 45, 70.
வயின்னெறும்பதிந்த; 67.
வயின்னெறும்பதிந்த; 9, 41,
45.
வயின்னெறும்பதிந்து; 19,
21, 25, 29, 41, 45, 65, 66.
பயன்னெறும்பரந்து; 63.

III தொலைவில்தன்மைய; 9, 19,
21, 29, 31, 41, 45, 52, 65,
— 67.

தொலையிலாதவை; 46—

துலையின் தன்மையைத்; 23,
26, 43, 70.

தொலையிலாதவை; 1.

தொலையிலாதமையின்; 54.

தொலையின் தன்மைய; 44.

தொலையுந்தன்மைய; 2, 18,
40, 41, 45, 60, 61, 63, 69,
71.

தொலையில் தன்மையத்து;
41, 45.

தொலையில் தன்மையைத்;
74.

தொலையின் தன்மைய; 25.

தோன்றுவபோன்றன; 46—

தோன்றுவதொன்றின; 10,
11.

ஒன்றுவபோன்றன; 41, 45,
54.

IV அலைகொள்; 46—

மலைகொள்; 65.

நிலைகொள்; 63.

வேலையுமரும்பிணக்; 46.

வேலையும்மரும்பிணக்; 45.

வேலையும்மருப்பிணக்; 41, 45.

வேலையுமருப்பிணக்; 29, 67.

வேலையுஇருப்பிணக்; 41.

வேலையும்நெடும்பிணக்; 63.

அணவி; 2, 18, 40, 41, 45,
52, 61.

நிரம்ப; 46—

நிரம்பி; 9— 11, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 65, 66.

நிரவி; 23, 26, 31, 41, 45, 63,
70.

நிரப்பி; 41, 45.

அளவில்; 74.

அணைய; 71.

8490

I செந்நீரிடை; 46—
சென்னீரிடை;

நிணக்கொழும்; 46—

நிணப்பெரும்; 67.

II புலர்ந்த; 46—

புலந்த; 1, 11, 19, 21, 25, 26,
29, 31, 62, 63, 65, 66.

அம்பெனும்; 46—

அப்பெனும்; 74.

III கலந்த; 46—

கரந்த; 23, 43, 69, 70.

IV மலர்ந்ததாமெனப்; 46—

மலர்ந்த வாமெனப்; 2, 23,
26, 43, 70, 71.

உலந்தவர் வதனம்; 46—

உலர்ந்தவர் வதனம்; 2, 10,
11, 19, 29, 45, 67, 71.

8490 (a) 8491

இப் பாடலுக்குப் பிரதிபேதம்
இல்லை.

I தேரும் யானையும்; 46—

தேரும் ஆனையும்; 23, 43,
70.

தேருமி யானையும்; 71.

விரவின தேவர்; 46—

விரிவன தேவர்; 11.

நிரவின தேவர்; 23, 26, 43,
44, 67.

II ஊருமானமும்; 46—

ஊரும் வானமும்; 18, 21,
25, 26, 29, 65, 66.

மேகமும்; 2, 9, 18, 19, 21,

23, 25, 26, 29, 40, 41, 43,

45, 52, 60-62, 65, 66, 69-

71.

உடுக்களும்; 46—

உடுக்களும்; 74.

உடுக்கடமுலகம்; 2, 9, 19,
21, 25, 29, 41, 65, 66.

உலகமுமலையும்; 46—

உலகமு முலகம்; 61, 65,
66, 70, 71.

உட்கிடவுலகம்; 74.

உடுக்களுமுலகம்; 52.

உடுக்களுமுலகம்; 18, 23,
26, 40, 41, 43, 45, 69.

உடுக்களு மலையும்; 60, 62.

மேகமு முலகம்; 67.

III பேருமான; 46—

பேரும்மான; 52.

பேருமன்ன; 1, 10, 11.

பேருமான; 25.

வெங்காலத்துக்; 46—

வெங்காலங்கள்; 23, 43, 44,
70.

வெங்காலமோர்; 63.

IV பாரின்; 46—

பாரில்; 22.

பாருள்; 45.

பாருன்; 72.

வீழ்த்தன; 46—

வீழ்வன; 63.

வீழ்த்தது; 31.

போன்றன; 46—

போன்றெனக்; 31.

கிடந்தன; 1, 10, 11, 23, 26,
43, 44, 69, 70.

கிடந்தன; 46—

கிடந்தது; 31.

பரந்தன; 2, 18, 40, 41, 45,
60—62, 67.

போன்றன; 1, 10, 11, 23,
26, 43, 44, 70.

பரந்த; 46—

கிடந்த; 2, 18, 40, 41, 45,
60—62, 67.

பரந்தன; 21.

பரந்த; 31, 41, 45, 52.

படிந்த; 23, 26, 43, 44, 69,
70.

8492

I எரிவீழ்; 46—

எரிதழ்; 23, 26, 43, 44, 70.

எரிவீழ்ந்து; 61.

II அல்லிசுற்றிய; 46—

வல்லிசுற்றிய; 9, 41, 45.

கோதையர்; 46—

கோதையில்; 1, 2, 9—11, 18,

19, 21, 23, 25, 26, 31, 40,

41, 43, 45, 60—62, 65,

66, 70, 71, 74.

களம்புருந்து; 46—

புருந்துவந்து; 63.

III புல்லிமுற்றிய; 46—

புல்லிசுற்றிய; 23, 26, 43,

44, 69, 70.

புல்லிமுற்றிய; 71.

புல்லிமுற்றின; 67.

பொருந்தினர்; 46—

பொருந்திடக்; 1, 2, 9—11,

18, 19, 21, 25, 29, 40,

41, 45, 54, 60, 61, 63,

65, 66, 71, 74.

பொருந்திடைக்; 23, 26, 43,

44, 69, 70.

பொரும்படைக்; 67.

கிடந்தார்; 46—

கிடைந்தார்; 67, 70.

IV மாமரம்; 46—

மாமதி; 2.

மராமரம்; 1, 9, 18, 19, 21,

23, 25, 26, 31, 40, 41, 43—

45, 60—62, 65, 66, 69—

71.

நிகர்த்தனர்; 46—

நிகர்த்தன; 10, 11, 23, 26,

43, 63, 67, 69, 71.

வயவர்; 46—

வயமா; 10; 11, 63.

8493

I வனமுலைச்; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.

மலைமுலைச்; 46—

மலைமுலை; 23, 26, 43.

செக்கர்வார்சுடந்தல்; 46—

செக்கர்வான்சுடந்தல்; 2, 31, 40, 41, 45, 60, 61, 65.

II வெள்ளையிற்றரக்கியர்; 46—
வெள்ளையிற்றரக்கிமார்; 67.
எயிற்றற்றரக்கியர்; 72.

களத்துவந்தடைந்தார்; 46—

அமர்க்களத்தடைந்தார்; 2, 19, 21, 29, 41, 45, 63, 65, 66, 71.

அமர்க்களமடைந்தார்; 41, 45.
அமர்க்களமடைந்தார்; 9, 18, 40, 60—62.

III குணங்கொளுந்துணைக்; 46—
குணங்கொடந்தம்; 1, 9.

குணங்கொடந்துணைக்; 23, 26, 31, 43, 44, 70.

குணங்கடந்துணைக்; 63.

குணங்கடைந்துடைக்; 67.

குணங்குடைந்துணைக்; 54.

குணங்கடந்தம்; 2, 18, 19, 21, 29, 40, 41, 52, 60, 62, 65, 66, 71.

குணங்கடெந்தம்; 10, 11.

குணங்கடந்தம்; 45.

குணங்குடைந்துணைக்; 54.

கணங்கொடந்தம்; 74.

பசுந்தலைகொடாது; 46—

பசுந்தலைதொடாது; 19, 25.

IV பிணங்குபேய்களின்; 1, 2, 10, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43—45, 52, 60, 61, 63, 65, 66, 69, 70, 71, 74.

பிணங்குபேய்களைப்; 46—

பிணங்குபேய்களை; 67.

வணங்குபேய்களின்; 9.

வாய்களைப்; 1, 2, 9—11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43—45, 52, 60, 61, 63, 65—67, 69—71, 74.

பிளந்தனர்; 46—

பிளந்தனர்பிடித்தார்; 1, 10, 41, 45.

தொடர்ந்தனர்பிடித்தார்; 46—
தொடர்ந்தனர்பிடிப்பார்; 41, 45.

தொடர்ந்தனர்பிடித்தே; 41, 45.

பிளந்தனர்பிடிப்பார்; 2, 9, 61, 71.

பிளந்தனர்பிடித்தே; 18, 19, 21, 25, 29, 40, 52, 61, 62, 65.

பிளந்தனர்மடிந்தார்; 11.

பிளந்தனர்பிடித்தே; 66.

பிடித்தனபிளந்தார்; 70.

8494

I வெள்வளைத்தோளிதன்; 46—
வெள்வளைத்தோளிதம்; 65.

வெள்வளைத்தோழிதம்; 2.

வெள்வளைத்தோளியர்; 74.

வெள்வளைத்தோளினர்; 66.

வெள்வளைத்தெள்ளிதின; 70.

வெள்வளைமகளிர்ந்தம்; 71.

கொழுநனைத்தொடர்வாள்; 46—

கொழுநனைத்தொடர்வார்; 10, 11.

கொழுநரைத்தொடர்வாள்; 71.

கணவனைத்தொடர்வாள்; 2, 9, 18, 19, 21, 29, 40, 41, 45, 60—62, 65, 66.

கணவரைத்தொடர்வார்; 74.

II உடருமங்கமும்; 46—

உடருங்கைகளும்; 41.

உடலுங்கைகளும்; 19, 21, 25, 29, 45, 65, 66.

உடலுமங்கமும்; 2, 9, 10,
18, 23, 26, 29, 31, 40, 41,
43, 45, 60—62, 67, 69,
70, 71.

கண்டுகொண்டு; 46—
கண்டுகண்டு; 9, 67.

ஒருவழியுய்ப்பாள்; 1, 10,
11, 18, 23, 26, 40, 41, 43—
45, 52, 60—62, 66, 69, 70.

ஒருவழியுய்யாள்; 46—

ஒருவழியுய்ப்பக்; 71.

ஒருவழியுய்ப்பார்; 74.

ஒருவழியுயிர்ப்பாள் 63.

ஒருவழியுய்ப்பார்; 54.

ஒருவழியுய்யான்; 45.

ஒருவழியுய்வான்; 9, 19, 21,
25, 29, 65.

ஒருவாளியுயிர்ப்பாள்; 67.

III குடருமீரலும்; 46—

குடருமீருளும்; 2, 18, 40,
45, 60—62.

குடலுமீரலும்; 19, 21, 23,
25, 26, 29, 41, 43—45,
63, 66, 69—71.

குடலுமீருளும்; 41.

சுடலுமீரலும்; 65.

IV ஆற்றலன்; 46—

ஆற்றல; 69, 71.

ஆற்றலர்; 74.

நெடிதுயிர்த்து; 46—

நெடிதுதன்; 23, 26, 43, 44,
70.

ஆருயிர் துறந்தான்; 46—

ஆருயிர் துறந்தார்; 10, 11,
74.

8495

I வாட்டடங்கண்ணியர்; 1, 2,
9—11, 18, 19, 21, 25, 29,
31, 40, 41, 45, 52, 60—
63, 65—67, 71, 74.

வாட்டடங்கண்ணியோர்; 46—

வாட்டடங்கண்ணிதன்; 23,
26, 43, 44, 69, 70.

கணவர்தம்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 25, 29, 31, 40, 41,
45, 52, 60—63, 65, 66, 74.

கணவன்றன்; 46—

கணவர்தன்; 67.

II நரிகளிர்த்தன்; 46—

நரிகளிர்த்திட; 9.

நரியுமோரியும்; 23, 26, 41,
43—45, 67, 69, 70.

நாரியுமோரியும்; 31.

அரியுமோரியும்; 74.

வணங்கவுமிணங்கவும்; 46—

வணங்கவுமிளங்கவும்; 10.

வணங்கவும்கவர்ந்தவா; 41,
45.

வணங்கவும்வணங்கவும்; 2,
9, 19, 21, 25, 29, 41, 62,
65, 66.

வணங்கவும் புகழவும்; 71.

வணங்கவும் வணங்கிட; 18,
41.

வணங்கிட வணங்கிட; 40, 41,
45, 60, 61.

வணங்கவும்பிணங்கவும்; 63.

உணங்கவும் வணங்கவும்;
74.

கவர்ந்தவர்வணங்கவும்; 31

சுர்ந்தனவணங்கவும்; 70.

சுர்த்தனவணங்கவும்; 23, 26,
43, 44, 67, 69.

நல்கா; 46—

நல்லாபாது; 23, 26, 43, 44,
54, 61, 70—72.

III இரியல்போவன; 46—

இரியல்போயவற்று; 23, 26,
43, 70.

இரியல்போந்திட; 54.

இரியன்போவன; 29.

தொடர்ந்தயல்; 46—

தொடர்தயில்; 1, 41, 45, 71.

தொடர் தலின்; 74.

இனப்படைகிடந்த; 46—

அயிலினப்படையீர்த்து; 19,
21, 25.

இனப்படைகிடந்தங்கு; 67.

இனப்படைக்கிடந்த; 70.

இனப்படையீர்த்தீர்த்து; 52,
66.

இனப்படைகிடப்ப; 54.

எனப்படைகிடந்த; 41, 45.

வயப்படைகிடந்த; 74.

வேற்படைகிடந்த; 71.

IV அரிய; 46—

அரியன்; 74.

இணைய; 67.

நொந்திலரலத்தகச்; 1, 10,
11, 18, 40, 41, 45, 60.

நொந்திலவலத்தகச்; 46—

நொந்திலரலர்த்தகச்; 2.

நொந்திலரத்தகச்; 21.

நொந்திலபாடகச்; 54.

நொந்திலரலர்த்தருச்; 67.

நொந்திலதரத்தகச்; 25, 29,
64.

நொந்திலதலத்தகச்; 41, 45.

நொக்கினவலத்தகச்; 71.

நொக்கிலதரத்தகச்; 19, 62.

நொக்கிலரலர்த்தகச்; 61.

நொந்திலரலத்தகச்; 41, 45,
52.

நொந்திலவலத்தகச்; 31.

நொந்தியலார்த்தகச்; 74.

அயர்த்தார்; 1, 10, 11,
18, 40, 41, 45, 52, 60—62.

அயர்த்தான்; 46—

அந்தோ; 9, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 31, 41, 43—45,
65, 66, 69, 70, 74.

ஈர்த்து; 41, 45.

8496

I நலங்கொணஞ்சினர்; 46—
நலங்கொணஞ்சியர்; 2.
நலங்கொணஞ்சினார்; 40, 69.

தந்துணைக் கணவரை; 46—

தந்துணைக் கணவனை; 44.

தந்துணைத் துணை வரை;
45.

வந்துணைக் கணவரை; 69.

வந்துணைக் கணவனை; 26,
70.

வன்றுணைக் கணவனை; 23,
43.

பெருந்துணைக் கணவரை;
45.

நாடி; 46—

நாடில்; 10, 11.

II விலங்கலன்ன வான்; 46—

விலங்கலன்னவர்; 2, 61.

விலங்கலன்னவன்; 67, 71.

விலங்கல் வான்றோடும்; 23,
26, 43- 69, 70.

அலங்கலன்ன வான்; 10,
11.

மேலார்; 46—

மேலால்; 71.

மேலாய்; 54.

மேலோர்; 2, 41, 52, 63.

மேலா (நலங்கல்) 65.

III அலங்கலோதியர்; 46—

அலங்கலோதிகள்; 54.

அருந்துணை; 46—

துணைவரைப்; 19, 21, 25,
29, 41, 65, 66.

பெருந்துணை; 2, 9, 41, 61.

விழுந்திடத்; 54.

பிரிந்துநின்றயரும்; 46—

பிரிந்து நின்றகவும்; 2, 31,
41, 45.

பிரிந்து நின்றயர்வின்; 18,
40, 41, 45, 60.

பிரிந்து நின்றழிவார்; 44.
பிரிந்து நின்றவழுவார்; 23,
26, 43, 67, 69, 70.

பரிந்து நின்யரும்; 25.
பரிந்து நின்றயர்வின்; 61.

தனிதிகந்தயர்வார்; 54.

IV பொலங்கொள்; 46—
பொலன் கொள்; 70.

புலங்கொள்; 67.

வரையின்மேல்; 46—

மலையின்மேல்; 19, 21, 29,
41, 45, 65, 66, 71.

மலையின் மற்று; 25.

கிரியின் மேல்; 54.

8497

I கணவர்தம்; 46—
கணவர்கள்; 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 41, 43—45, 63,
65, 66, 69, 70.

சினத்தால்; 46—
சினத்தார்; 18, 61.

II உயிர் துறந்தார்களைப்; 46—
உயிர் துறந்தவர்களைப்; 1,
10.
உயிர் துறந்தோர்களைப்; 23,
26, 43, 44, 70.

துயர் துறந்தோர்களைப்; 67.

பார்த்தார்; 46—
பாராத; 23, 26, 43, 44, 67,
70.

III அலைவில்; 18, 40, 41, 45,
52, 61.

அலகில்; 46—
அலரும்; 41, 45.

தலைகொள்; 67.
தலைவர்; 23, 26, 43, 44, 70.

மறைத்துளதயலாள்; 46—
மறைத்துளதயலார்; 23, 26,
43, 44, 70.

மறைத்துளதயல்; 74.
மறைத்துளதயலார்; 67.
மறைத்துளதல்லால்; 63.
மறைத்துளதயலாள்; 41,
45, 71, 72.

IV காண்டுமென்றோமெனக்;
46—

காண்டு துறாமெனக்; 41.
காண்டு துயாமெனக்; 67.
காண்டுமேயாமெனக்; 74.
காண்குதுயாமெனக்; 18.
காண்குதும் யாமெனக்; 2,
40, 41, 45, 61.

காண்குவம் யாமெனக்; 9,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 63,
65, 66.

காண்குறும் யாமெனக்; 71.
காண்கிலாயாமெனக்; 69.
காண்கிலோம் யாமெனக்;
23, 26, 43, 44, 70.

காணுதியாமெனக்; 54.
காட்டுதுமாமெனக்; 10.

நாட்டுதுமாமெனக்; 11.

கனன்றார்; 46—
கனன்றார்; 61.

8498

இப்பாடல் 10, 11, ஆம் பிரதி
களில் இல்லை.

I நவைசைய்; 67.
நவசைய்; 46—
நவைசைய்; 1, 2, 23, 25, 26,
31, 41, 43—45, 52, 60—
62, 70, 71, 74.

தலையிழந்ததம்; 46—
தலையிழந்ததன்; 31, 67.
தலையிழந்ததம்; 41, 45, 52.
தலையிழந்ததன்; 1, 9, 74.
தலையிழந்தனார்; 2, 18, 40,
41, 60—62.

நண்பரைநணுகி; 46—
நண்பரை யெய்தி; 1.

அன்பரை நணுகி; 31, 45,
52, 67.

II அவச மெய்திய; 46—
அவசமெய்திட; 31, 41, 45,
52.

மடந்தையர்; 46—
மங்கையர்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 25, 40, 41, 45, 60—
62, 65, 66, 71, 74.

உருத் தெரிந்தறியார்; 46—
உருத் தெரிந்தறியா; 67.
உருத் தெரிந்தறியான்; 40.
உற்றதையறியாத்; 71.
உற்றதையறியார்; 2, 61.

III துவச மன்னதம்; 46—
துவச மன்னர்தம்; 1, 63.

கூருகிர்ப்; 46—
கூருயிற்; 74.
கூருகிர்க்; 54.

பெருங்குறி தோண் மேல்;
46—
பெருங்குறி தம்மேல்; 69.
பெருங்குறித் தோண்மேல்;
9, 23, 26, 31, 43.

குறியினைத் தோண்மேல்;
54.

கவச நீக்கினர்; 1, 2, 9, 18,
19, 31, 40, 41, 45, 52,
54, 60, 61, 63, 65—67,
72, 74.

கவச நீங்கினர்; 1, 2, 9, 18,
19, 31, 40, 41, 45, 52, 54,
60, 61, 63, 65—67, 72, 74.

IV கவச நீங்கினர்க்; 46—
கவச நீங்கினர்; 70.
கவசங்கீறினர்; 71.
கண்டுகண்டாருயிர்; 46—
கண்டுகண்டாருயிர்க்; 41.
கண்டுகொண்டாருயிர்; 1, 2,
9, 29, 40, 41, 62, 71, 74.
கண்டவராருயிர்; 61.
கண்டு கொணாருயிர்; 25.
கழித்தார்; 46—

அழிந்தார்; 41.

கழிந்தார்; 18, 31, 40, 45,
52, 60—62, 66, 67, 71.
களைந்தார்; 54.

8499

இப்பாடல் 10, 54, 69, 70,
74—ஆம் பிரதிகளில்
இல்லை.

II போரியாக்கைகள்; 46—
போரிலாக்கைகள்; 41, 45,
66.
போர்யாக்கைகள்; 52.

நாடியப் பொருகளம்; 46—
நாடியபொருகளம்; 1, 9, 11,
19, 21, 25, 31, 41, 45, 65,
66.

நாடியேபொருகளம்; 67.
நாடினர்பொருகளம்; 40, 41,
45, 60.
நாடினர் பொருங்களம்; 2.

புகுந்தார்; 46—
புகுந்தோர்; 44.
புக்கார்; 2, 9, 18, 19, 21, 25,
29, 40, 41, 45, 60, 61, 65,
66, 71.

III பேரியாக்கையின்; 46—
பேர்யாக் கையின்; 52.
பேரியாக் கைய; 67.
பேரியாக்கையைப்; 1, 9, 11,
18, 40, 41, 45.
பேரியாக்கிய; 2, 61.

பிணப்பெரும்; 46—
பெரும்பிணக்; 2, 40, 41, 45.

குன்றிடைப் பிறந்த; 46—
குன்றிடைப்பிறங்கு; 23, 26,
43, 44.
குன்றிடைப் பிறந்தார்; 67.

IV சோரியாற்றிடை; 46—
சோரியற்றிடை; 67.
அழுந்தினர்; 46—
அழுத்தினர்; 67.

ஒழுகினர்; 2.

ஒழுக்கினர்; 18, 40, 41, 45,
60, 61.

8499(a)

IV நின்றவர் ஒருதிசை; 52.
நின்றவரும் திசை; 45.

8500

I வகை நின்றயுயர்தாள்; 46—
வகைநின்றயுயர்தாளுயர்; 41,
45,
வகை நின்றிருதானெடு;
41, 45.

வகை நின்றயுயர்தோனெடு;
1, 10, 11, 23, 26, 41, 43—
45, 52, 67, 69.

வகை நின்றயுயிர்தோனெடு;
25.

வகையின்னுயர்தானெடு;
31, 41, 45, 54.

வகையின்னுயர்தோனெடு;
9, 70.

வகையின்னுயர்ககண்டுயர்;
74.

வகையின்னுயர்தானெடு;
41.

வகையின்னுயிர்தானெடு;
45.

வகையின்னுயர்தோனெடு;
2, 18, 19, 21, 40, 60, 66.

வகையின்னுயிர்தோனெடு;
61, 62, 65.

வகையொன்றியதோனெடு;
71.

மாருதியும்; 46—

மாநதியும்; 18.

II புகையின்; 46—
புகையும்; 1, 2, 23, 25, 26,
43, 65, 67, 70, 74.
புகைவேம்; 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

பொருகண்ணவனும்; 46—
பொழிகண்ணவனும், 71.

தருகண்ணவனும்; 67.

கண்ணும்பொருவார்; 18, 60,
61.

கண்ணும் பொருவார்; 40,
41, 45, 52.

பொருவார்; 46—

பொருதார்; 63, 71, 74.

பொரவே; 18, 40, 41, 45, 52,
60, 61.

III மிகைசென்றிலர்; 46—
மிசைசென்றிலர்; 65.

பின்றிலர்; 46—

வீழ்கிலர்; 74.

IV சிகைசென்று; 46—

திகைசென்று; 23, 25, 26,
43, 44, 70.

தீயுமிழ்வார்; 46—

தீயுமிழ்வான்; 10, 11.

தீயுறுவார்; 9.

8501

I ஐயஞ்சமல்வாளி; 41, 45,
52.

அய்யஞ்சமல்வாளி; 46—

அய்யஞ்சயில்வாளி, 1, 2, 9,
10, 18, 19, 21, 26, 29, 44,
54, 60, 61, 63.

அய்யஞ்சலிவாளி; 62, 74.

அய்யஞ்சிலவாளி; 70.

ஐயஞ்சயில்வாளி, 40, 41,
45, 65—67.

ஐயயைஞ்சயில்வாளி; 23,
25, 43—71.

அழற்கொடியோன்; 46—

அழற்கொடிபோல்; 31, 67,
69.

அமர்க்கொடியோன்; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 65,
66.

அறக்கொடியோன்; 10, 11.

- II** மெய்யஞ்சனை; 46—
மெய்யஞ்சனை; 54.
கான்முனை; 46—
காதலன்; 71.
கார்முனை; 1, 10, 11, 67.
மேனியின்மேல்; 46—
மேனியன்மேல்; 31.
- III** வய்யஞ்சிலையாறு; 46—
வய்யஞ்சயில்பாய; 71.
வய்யஞ்சயில்மாய்கை; 2.
வய்யஞ்சலிபாய; 1, 9, 11,
18, 19, 21, 25, 29.
வய்யஞ்சலில்பாய; 41, 74.
வய்யஞ்சலியாயது; 54.
வய்யஞ்சலிமாய; 10.
வய்யஞ்சலியாலி; 23, 26, 43,
44, 70.
வையஞ்சயில்மாய்கை; 61.
வையஞ்சலியாலி; 69.
வையஞ்சலியாறு; 45, 63.
வையஞ்சலியாது; 67.
வையஞ்சலிபாய; 40, 41, 60,
62, 65, 66.
வையஞ்சிலைபாய; 31, 41,
45, 52.
வழங்கினனூல்; 46—
வழங்கினனூ; 18.
வழங்கினனும்; 41.
வழங்கினரும்; 45.
- IV** மொய்யஞ்சன மேகம்; 46—
மொய்யஞ்சனமோகம்; 2.
மொய்யன்புறமேகம்; 65.
மெய்யஞ்சனமேகம்; 40.
மெய்யஞ்சனைமேகம்; 18, 70.
நெய்யஞ்சனமேகம்; 10.
முனிந்தனையான்; 46—
முனிந்தனையோன், 18, 40.
முனிந்தனனூல்; 63.
முனிந்தவையான்; 74.

8502

- I** அம்புருவப் படலும்; 46.

அம்புபுகப்படலும்; 1, 9, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43—45, 60—63,
65—67, 69.
அம்புபுகப் புகலும்; 70.
அம்புபடப் புகலும்; 2, 74.
அம்புபடப் படலும்; 71.

- II** கணிபோல்; 46—
கனல்போல்; 69.

புனல்விசு; 46—
புனல்விசி; 70.
புனல்விழ; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45; 62, 65, 66.

- III** பெருந்தேரை; 46—
பெருதேரை; 19, 29, 45.
பொருதேரை; 1, 2, 9—11,
18, 23, 25, 31, 40, 41,
43—45, 54, 63, 65—67,
69—71, 74.

அழித்தனனூல்; 46—
அழித்தினனூல்; 67.

- IV** ஊழிப்பெயர்கார்; 46—
ஊழிப்பெயர்கான்; 41, 54,
63; 67.
ஊழிப்பெயரான்; 21.
ஊழிப்பெயர்தான்; 26, 69,
70.
ஊழிப்பொருகார்; 9, 19, 21,
25, 29.
ஊழிப்பொருகால்; 1, 2, 10,
11, 18, 40, 52, 60—62,
65, 66, 71.
ஊழிக்கிளர்கான்; 74.

திறலான்; 46—
திறலோன், 2, 54, 67, 71.

8503

- I** பொருதேர்; 46—
பெருதேர்; 19, 21, 29, 65.
- II** எல்லிற்பொலி; 46—
எல்லிற்பொரு; 1, 9—11, 40,
45.

எல்லிப்பொரு; 2, 19, 21, 41, 61, 66.

எல்லிப்பொலி; 41, 45.

எல்லிப்பெரு; 25, 29, 41, 60, 62, 65.

எல்லிற்பெரு; 18, 45, 67.

விண்ணின் விசைத்து; 46—
விண்ணின் விரைந்து, 18,
40, 41, 45, 60—62.

விண்ணில் விரைந்து, 2.
விண்ணில்விசைத்து; 10, 11,
31.

விண்ணின்மிசைத்து; 69, 70.
விண்ணினிசைத்து; 74.

III வில்லிற்றது; 46—
வில்லிற்ற; 44, 70.

IV தரையிட்டனனேர்; 46.
தரையிட்டனனே; 63.
தரையிட்டனனே; 74.
தரையிட்டனனேர்; 23—43.

8504

I மண்ணிடையிட்டு; 46—
மண்மிசையிட்டு; 67.

II உலையக்கடல். 1, 2, 9, 10,
18, 19, 21, 25, 29; 31, 40,
41, 45, 52, 60—63, 65—
67, 71, 74.

உலறக்கடல்; 46—

உலையிற்கடல்; 26, 69, 70.

உலவிற்கடல்; 23, 43.

கால்கொடு தைத்து; 46—

கால்கொடு தைந்து; 23, 26,
43, 44, 70.

கால்கொடுகைத்து; 67, 71,
74.

மண்ணோடு தைத்து; 63.

III அலையிற் பருகிப்; 46—
அலையிற்றிருகிப்; 9, 11, 19,
21, 25, 29, 31, 41, 45, 65,
66, 71, 74.
அலையிற்றிருகும்; 23, 26,
43, 44, 67, 69, 70.

அலையிற்றுருகிப்; 1.

அலையத்திருகிப்; 2, 18, 40,
41, 52, 60, 62.

அலையைத்திருகிப்; 10, 61.

இலையிற்றிருகும்; 63.

பருவாயனல்கால்; 46—

பருவாயல்தால்; 67.

பருவாமனல்கால்; 74.

IV தலைகைக்கொடு; 46—
தலைகைகடு; 66.

தலைகைத்தொடு; 71.

தலகைக்கொடு; 23, 26, 43,
74.

மலைகைக்கொடு; 41, 45.

வலைகைக்கொடு; 41, 45.

எறிந்து; 46—

எழுந்து; 74.

தணிந்தனனால்; 46—

தணிந்தனரால்; 60.

தகர்த்தனனால்; 63.

தணிந்தனனால்; 25.

தணித்தனனால்; 9.

துணிந்தனனால்; 26, 65.

தனித்தனனால்; 45.

8505

இப்பாடல் 60ஆம் பிரதியில்
இல்லை.

I அங்கதனும்; 46—

குமுதனும்; 61.

மலைவார்; 46—

மலையா; 67.

II தீபத்தினெரிந்து; 46—
தீபத்தினெரிந்து; 9.

தீபத்தினிரைந்து; 2.

தீபத்தவெரிந்து; 74.

தீபக்கமெழுந்து; 71.

தீர்வத்தினெரிந்து; 25

எழுசெங்கணிஞர்; 46—

செழுங்கணிநூர்; 9.

இடுசெங்கணிநூர்; 41, 45.

- III நினைந்தடர்வார்; 46—
நினைந்தமர்வார்; 23, 43.
நினைந்திடவார்; 74.
நினைந்தெழுவார்; 1, 10, 11.
முனிந்தெழுவார்; 67.

- IV தூபத்தினுயிர்ப்பர்; 46—
தூபத்தினுயர்ப்பர்; 18.
தூபத்தினுயிர்ப்பு; 74.
தூமத்தினுயிர்ப்பர்; 71.

தொடர்ந்தனரால்; 46—
தொடங்கினராய்; 41.
தொடங்கினார்கள்; 45.

துடந்தனரால்; 67.

8506

- I அங்கதன்மா; 46—
அங்கதன்மார்; 1, 2, 10, 11,
19, 23, 25, 26, 29, 43, 60
—62, 65, 67, 70, 71.
அங்கணமா; 63.

- II மொய்ப்பில்; 46—
மொய்ப்பிறல்; 60.

புகவுய்த்தனன்; 46.
புகவுய்ந்நன்; 74.

மொய்தொழிலான்; 46—
மொய்த்தொழிலான்; 9, 19,
21, 23, 25, 29, 31, 41, 43
—45, 65—67, 69, 74.

மொய்தொழிலோன்; 18, 40,
52.

மொய்த்தொழிலோன்; 1,
10, 11, 67.

அத்தொழிலான்; 2.

- III களியோடு; 46—
களியோடும்; 2, 54, 70, 74.
கடிதோடும்; 23, 26, 43, 44.
விளிந்தெழுதிண்; 46—

விளிந்தெழுதிண்; 1, 23, 26.
40, 41, 43, 45, 52, 54,
70.

விரைந்தெழுதிண்; 9.
விழித்தெழுதிண்; 10, 11,
60, 67.

விழுந்தெழுதிண்; 74.

- IV கரியுண்டைகடாயெனவே;
46—
கரியுண்டைகடாவினனே;
10.
கரியுண்டைகடாவினவே;
11.
கரியுண்டைகடாவெனவே;
63.
கரியுண்டைகடாவெனவே;
74.
கரியும் பகடாயினவே; 23,
43, 44, 70.
களியுண்டைகடாயெனவே;
67.

8507

- I ஊரோடுமடுத்து; 46—
ஊரோடுமெடுத்து; 2, 9, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43, 62, 65, 66, 69--71,
74.

ஒளியோனையுறும்; 46—
ஒளியோனையொடும்; 71.

- II நிறக்கதநாகமனான்; 1, 2,
10, 11, 18, 31, 40, 41, 45,
52, 60, 66, 67.

நிகர்க்கத நாகமனான்; 46—
நிகர்க்கத நாயகனைத்; 26—
70.

நிகர்க்கருநாகமனான்; 71.
நிறக்கத நாகமனனான்; 9,
61.

நிறக்கதநாயகனைத்; 23, 43,
44.

நிறக்கரு நாகமனான்; 74.
நிறத்தவன்னாகமனான்; 19,
21, 25, 29, 62, 65.

எடுத்துயர்கைகளினால்;
63.

III உயர்திண்கையினால்; 46—
எறியச் சிதையாப்; 63.

IV பாரோடுமடுத்து; 46—
பாரோடுமெடுத்து; 2, 9—11,
18, 19, 21, 23, 25—26, 29,
31, 40, 41, 43—45, 54, 60
—63, 65—67, 69—71, 74.

8508

I வில்லைச்செலவீசி; 46—
வில்லைச்சிலவீசி; 21, 67.
வில்லைச்சிலைவீசி; 23, 26,
43.
வில்லிற்செலவீசி; 69.
விழுந்தழியும்; 46—
விழுந்திழியும்; 23, 26, 43,
44, 63, 70, 71.

இழுந்தழியும்; 67.

விழித்தழியா; 54.

வெகுண்டடடிரா; 41, 45,
52, 65, 66.

வெகுண்டனனாய்; 19, 21,
25, 29.

II எல்லிற்பொலிதேரிடை;
46—
எல்லிற்பொலிநேரிடை; 45.
எல்லிற்பொருதேரிடை; 41,
44, 45, 70, 71.
எல்லிப்பொருதேரிடை; 61.
எல்லைப்பொருதேரிடை; 74.
அல்லிற்பொலிதேரிடை; 19,
25, 65, 66.

நின்றிழியாச்; 46—

நின்றழியாச்; 1, 2, 18, 21,
23, 25, 26, 29, 43, 65—67,
70.

III பிழையாததொர்; 1, 2, 9—
11, 19, 21, 25, 40, 41, 52,
61, 66, 67, 69.

பிழையாதொரு; 46—

பிழையாதவொர்; 23, 26, 43,
70.

பொலியாததொர்; 65.

IV மல்லின்; 46—
மல்லன்; 23, 26, 43, 70.

பொலிமார்பின்; 46—
பொலிமார்பன்; 65.

8509

I துலம்மெனினன்றியது; 46—
துலமெனினன்றிது; 41
துலம்மெனினன்றது; 12, 19,
18, 19, 21, 25, 29, 41, 45,
61, 65—67.
துலம்மெனிலன்றது; 1, 10,
11, 63, 71, 74.
துலம்மெனலென்றிது; 31,
70.
துலம்மெனில் நின்றது; 40
துலம்மெனினின்றது; 41,
45.

தொல்லைவரும்; 46—
தொல்லைவரு; 29, 65.

II காலம்; 46—
கால; 41.

கருத்தினனாய்; 46—
கருத்தினனா; 41, 45.
கருத்தினனால்; 2, 40, 41, 45,
54, 60, 61, 71, 74.

III ஞாலம்முடையான்; 46—
ஞாலமுடையான், 41.

அதுநாமறவோர்; 46—
அதுநாமறயோர்; 63.
அதுநாசமுற; 23, 26, 43, 44,
70.

IV ஆலம்முடையம்பின்; 46—
ஆலமுடையம்பின்; 41.
ஆலம்முகவம்பில்; 11.
ஆலம்முகவம்பின்; 1, 2, 10,
18, 19, 21; 23, 26, 29, 40,
41, 43—45, 54, 60—62,
65—67, 69—71, 74.

ஆலம் முதவம்பின்; 31.
ஆலம் உமிழம்பின்; 52.

8510

- I உளந்தான்; 46—
உளைந்தான்; 67.
நினையாதமுநுற்றுதவாக்;
46—
அயராதமுநுற்றுதவாக்; 23,
43.
இனையாதமுநுற்றுதவாக்; 71.
நினையாத முனய்த்துகவாக்;
41, 45, 52.
நினையாதமுநுற்றுதவாக்;
67.
நினையாதமுநுற்றுதவாக்; 9.
நினையாதமுநுற்று காவாக்;
65
நினையாதமுநுற்றுதவாக்;
26, 44.
நினையாதமுநுற்றுவார்க்;
45.
நினையாதமுநுற்றுதவாக்;
70.
நினையாதமுநுற்றுதவாக்;
1.
நினையாதமுநுற்றுதவாக்;
54.
நினையாதுமுன்னுற்றுதவாக்;
10, 11
- II கிளந்தானை; 46—
கிளந்தானை; 40, 41, 45, 66.
கிழித்துணையாப்; 46—
கிழித்துணையாப்; 65.
கிழித்துணையாப்; 19, 21,
25, 66.
கிழித்துணையாப்; 18, 23,
40, 41, 43, 45, 52, 61, 62.
கிழித்துணையாப்; 2, 71.
கிழித்துணையாப்; 63.
- III ஏழினோடேழுபெயர்ந்து; 46—
ஏழினோடேழுபெயர்த்து; 31,
71, 74.

IV அளந்தான்; 46—
அளந்தான்; 19.
அமுந்தான்; 74.

8511

- II தானவர் கோனிகலே; 46—
தானவர் கோமிகலே; 69.
- III என்றிமையோர்; 46—
என்றமரர்; 71.
அன்றிமையோர்; 23, 26,
43, 52, 66, 67.
- IV புகழ்ந்தனரால்; 46—
புகன்றனரால்; 26, 40, 70.

8512

- I கடாவிய காலையவன்; 46—
கடாவிய கலையிவன்; 31, 74.
கடாவிய காலையினே; 67.
கடாவிய காலையினில்; 69.
கடாயின காலையவன்; 23,
26, 43, 70.
- II இருகூறு; 46—
இருகூறுற; 74.
இருகூறும்; 67.
இருகூறின; 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61.
வினாத்திடலும்; 46—
வினாத்திடலும்; 22, 43, 70.
விழுந்திடலும்; 18, 40, 41,
52.
விழுந்துடலும்; 45.
வினாத்திடலும்; 1, 9, 19, 21,
25, 26, 29, 41, 44, 45, 60,
61, 63, 65-67, 69, 70, 74.
பிளந்திடலும்; 2.
- III செல்லொன்றிய; 46—
அல்லொன்றிய; 1, 2, 10, 18,
19, 21, 25, 29, 54, 60, 61,
71.
எல்லொன்றிய; 23, 26, 31,
43, 44, 63, 67, 69-71.

மல்லொன்றிய; 40, 41, 45,
52, 65, 66.

வாளொடு தேரினனாய்; 46—
வாளொடு தோலினனாய்; 1,
31.

வாளொடு தோளினனாய்; 2,
9-11, 19, 21, 25, 41, 45,
65, 66.

வாளொடு தோணினனாய்;
74.

தோளினன் வாளினொடு; 18,
40, 60, 61.

தோளினன் வாளினொடும்;
41, 45-52.

தோளொடு வாளினனாய்; 54,
67.

IV இடை சென்று; 46—
இடை வந்து; 54.
எதிர் சென்று; 67.

8513

I தொழிலெய்தலும்; 46—
தொழிலெய்த தும்; 74.
தொழில் செய்தலும்; 23, 26,
43, 44, 70.

அக்கணனே; 46—
அக்கணமே; 71.

II மற்றப்; 46—
மற்றைப்; 2.

III குமுதன்; 46—
குமுர்தன்; 74.
குன்றுகொளா; 46—
குன்றுகொடா; 66.
குன்றுகொளாத்; 67.
குன்றெறியப்; 23, 26, 43,
44, 63, 70.

IV எற்றப்பொரு; 46—
ஏற்றப்பொரு; 41.
தெற்றிப் பொரு; 67.
பொற்றப் பொரு; 26.
பொற்றைப் பொரு; 23, 43,
44, 70.

வெற்றிப் பொரு; 10, 41, 61,
71.

தேர்; 46—
தோள்; 23, 43.

எய்தியதால்; 46—

ஆயினவே; 63.

செய்தனனால்; 67.

8513 (a)

இப் பாடலுக்கு பிரதி பேதம்
இல்லை.

8514

I தாளார்மரணிலன்; 46—
தாளார் மரணிலன்;
தாளாலமர் ணிலன்; 2.
தாளால் மரணிலன்; 9, 19, 21,
25, 61, 65-67.
தாளால் மரணிலன்; 62.
தாளார்மரணிலன்; 18, 26, 29,
40, 41, 44, 45, 54, 60, 69.
தாளார்மலர் ணிலன்; 74.
தாளார்மலை ணிலன்; 23, 43.

எறிந்தனதன்; 1, 2, 9-11,
41, 45, 61, 63, 67, 69, 71.

எடுத்தனதன்; 46—

எடுத்ததனை; 54.

எறிந்ததனை; 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43, 45,
52, 60, 62, 65, 66, 70.

எறிந்தனனே; 74.

II வாளான் மடிவித்து; 46—
வாளா மடிவித்து; 25.
வாளான் மடித்து; 2, 61.
வாளான் மடித்தும்; 2.
வாளான் மடிவித்த; 31, 45.
வாளான் மெலிவித்த; 67.
வாளான் மலிவித்து; 54.
வலித்தடர்வான்; 46—
வலிந்தடர்வான்; 1, 9-11, 19,
21, 25, 31, 41, 45, 63, 65-
67, 71.

வலிந்திடவான்; 74.
வதித்தடர்வான்; 41, 45.
வலிந்தமர்வான்; 61.

அவிந்தமர்வான்; 2.

III துரந்தனனல்; 46—
துடர்ந்தனனல்; 1, 10, 11,

IV வினை நூறும்; 46—
வினை நூறு; 2, 9.
விண்ணூறும்; 10, 11.
விடைக் கிளையான்; 46—
விடைக் கிளையான்; 1.
விடக்கிளையான்; 74.

8615

I மின்போன்மிளிர்; 46—
மின்போனெடு; 9.
மின்போலொளிர் 66, 67.

II தன் போர் தவிராதவனைச்;
46—
தன் போர்தவிராதவனைச்; 2.
தன் பேர்தவிராதவனைச்; 74.
தன் பேர்தவிழ்தாரவனைச்;
71.

தம் போர்தவிராதவனைச்; 9.

சலியா; 46—

சலியான்; 9.

சலையா; 2.

III என் போலியர்; 46—
என் போலிகள்; 23, 26, 29,
43, 44, 70.

போரெனினன்றிதுவோர்;
46—

ஆ மெ னி லி ன் றி து வோர்;
9.

போரினி யாரிதுவோ; 54.
போரினி யின்றிதுவோ; 71.
போரெனிலன்றிதுவோர்;
1, 10, 11, 18, 19, 21, 25,
31, 40, 60, 65, 66.

பொரெனிலின்றிதுவோர்;
63.

போரெனினின்றிதுவோர்;
41, 45.

போரெனநன்றிதுவோர்; 74.
போரென நின்றிதுவோர்; 23,
26, 29, 43, 44, 69, 70.

போரென லன்றிதுவோர்; 2.
போரெனலின்றிதுவோர்;
67.

IV என நின்ற; 46—
என வின்ற; 11.

8516

இப் பாடல் 2, 61-ஆம் பிரதி
களில் இல்லை.

I நீர் வீரையனன்; 46—
நீர்வீரையன்னன்; 2.
நீர்வீரையினர்; 67.
நீர் வீரையினன்; 31.

நேர் வரலும்; 46—

நேர் வரவும்; 1, 9-11, 26, 31,
40, 41, 44, 45, 63, 67, 70,
71, 74.

நேர்வனெனப்; 69.

II பேர் விரனை; 46—
பேர் விரர்கள்; 74.
போர்விரனை; 19, 21, 23, 41,
43, 44, 69, 71.

பிடித்தவனை; 46—

பிடித்தவனைப்; 74.

III வீரதை; 46—
வீரர்கை; 71.
வீரரை; 74.
வீரமது; 41-45.

இன்ன செய்தார்கள்; 46—

இன்ன செய்வார்கள்; 44.

அன்ன செய்வார்கள்; 10, 11,
67.

பின்னசையார்கள்; 23, 26,
43, 70,

எனப்; 46—

எனப்; 18, 19, 21, 29, 40, 60,
62, 63, 65, 66.

IV வீரரு வந்து; 46—

வீரரும் வந்து; 1, 9-11, 18,
23, 25, 26, 29, 31, 43, 44,
54, 63, 65-67, 70, 71, 74.
வீரனும் வந்து; 41, 45.

புகழ்ந்தனரால்; 46—
புகழ்ந்தனனால்; 41, 45,
புகுந்தனரால்; 63.

8517

I பகையோடு; 46—

பகையோடும்; 18, 40, 66, 74.
பகையோனை; 63.

II தோள்வித்தகன்; 46—

தோள்வித்தகம்; 18, 60, 61.

காழ்வித்தகம்; 40, 41.
காழ்விக்கம்; 45.

அங்கொர் சுடர்க்; 46—

உற்ற கடும்; 18, 40, 41, 45,
60, 61.

III என்றவன்; 46—

என்றனன்; 67.

மார்பகலம்; 46—
மர்பகலப்; 19, 31.
மார்பகமே; 54.

IV போழ்வித்தனன்; 46—

போழ்வித்தவன்; 9.

போழ்வித்திட; 1, 10, 23, 26,
43, 44, 70.

ஆருயிர்; 46—

ஏயுயிர்; 23, 26, 43, 44, 70.

போயினனால்; 46—

போயினதால்; 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 52, 62, 66.

8517 (a)

இப் பாடலுக்கு பிரதி பேதம்
இல்லை.

8517 (b)

இப் பாடலுக்கு பிரதி பேதம்
இல்லை.

8518

இப் பாடல் 9, 29-ஆம் பிரதி
களில் இல்லை.

I மல்லல்; 46—

மல்லில்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61, 63, 69.
மல்லித்; 67.

தடமார்பன்; 46—

தடமாரன்; 41, 45.

தனமார்பன்; 25.

தடமார்வன்; 1.

பொலிமார்பன்; 63.

பொலிமார்பின்; 54.

வடிக்கணையால்; 46—

வயக்கணையால்; 18, 40, 60.

II எல்லுற்றுயர் வேள்வி; 46—

எல்லுற்றுயர் மாலி; 10, 11.

எல்லுற்றுயர் வேள்வி; 2, 65.

எல்லிற்றுயர் வேள்வி; 18,

40, 41, 45, 60, 61, 69, 74.

எல்லித்துயர் வேள்வி; 67.

எல்லொத்துயர் வேள்வி; 41,
45.

வெல்லுற்றுயர் வேள்வி; 23;
43.

வில்லற்றது; 46—

வில்லற்றன்; 25.

வில்லிற்றது; 1, 11, 18, 40,
41, 45, 60, 62, 63, 65, 66,
71, 74.

வில்லிற்றது; 67.

தேரோடு; 46—

தேரோடு; 45.

தோளென; 10, 23, 25, 26,
40, 41, 43-45, 63, 65, 66,
70, 71, 74.

தோளோடு; 2, 18, 19, 21, 31,
41, 52.

கோளென; 67.

கோனென; 11.
மேனியிரும்; 46—
மேனியிரும்; 25, 40, 41, 45,
52, 60, 63, 65, 66.

- IV கல்லற்ற; 46—
கல்லற்ற; 18, 19, 21, 25, 40,
41, 45, 60, 65, 66, 69.
கழுத்தொடு; 46—
கரத்தொடு; 1, 23, 26, 43,
44, 69, 70.
கால்களொடும்; 46—
கால்களொடு; 2.

8519

- I தன்றுதையை; 46—
என்றுதையை; 23, 26, 43,
70.
தடுத்தொருநாள்; 46—
தடுத்தொருதான்; 67.
தனித்தொருநாள்; 74.
களத்தொருநாள்; 23, 26, 43,
70.
II விலங்கலின்; 46—
விலங்கின; 2.
III வலத்துயர்; 46—
வரத்துயர்; 2, 23, 26, 29, 43,
44, 54, 63, 70, 74.
பெற்றியனைக்; 46—
பெற்றினையால்; 67.
IV கவியின்குலம்; 46—
கவியின் அமர்; 67.
கவிசேனைகள்; 2.
ஆளுடையான்; 46—
தானுடையான்; 2.

8520

- I இடபன்; 2, 23, 26, 41, 43,
45, 52, 67, 69-71, 74.
இடவன்; 46—

வெஞ்சம்; 46—
வெஞ்சமர்; 2, 60.
உற்றெதிரும்; 46—
உற்றியலும்; 63.

இற்றெதிரும்; 67.

- II விடவெங்கணையிற்றவன்;
46.
விடவெங்கணையிற்றவன்;
23, 26, 43, 65, 70.
விடைவெங்கணையிற்ற
வன்; 60.

- III கடவுங்கதழ் தேர்; 46—
கடவுங்கதழ் தேட்; 21.
கடவுங் கதிர்தோள்; 9.
கடவும்பரிதேர்; 63.
கடவுப்பரிதேர்; 67.
கடவாளினொடும்; 46—
கதிர்வாளினொடும்; 1, 10, 11,
23, 26, 31, 41, 43, 44, 70,
71.

கெடவாளினொடும்; 9, 18, 19,
21, 40, 41, 45, 65, 66, 74.
கெடவாள்தொடும்; 2.

- IV படவங்கொரு; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 29, 31, 40, 41, 44,
45, 52, 54, 63, 65, 66, 70,
72, 74.
படவுங்கொரு; 46—
படவன்றொரு; 67.

குன்றுபடத்தினனால்; 46—
குன்றுபடர்த்தனனால்; 66.
குன்றுபடர்த்தினனால்; 11.
குன்று பறித்ததனனால்; 2,
23, 26, 31, 43, 44, 54, 61,
63, 67, 69, 70, 74.
குன்று பறித்திடவே; 71.

8521

- I திண்டேரழியச்; 46—
திண்டேரொழியச்; 18, 40,
41, 45, 60, 61.
சிலைவிட்டு; 46—
சிலையிட்டு; 9, 19, 21, 25, 66.

III தண்டோடுமிழிந்து; 46—
தண்டோடுமிழிந்து; 2.
தண்டோடுமிழிந்து; 1, 10,
11, 23, 43.
தண்டே கொடிழிந்து; 18, 40,
41, 60, 61.
தண்டேருமிழிந்து; 70.
தண்டேரொடிழிந்து; 45.
தலத்தினனாய்; 46—
தலத்தினனாய்; 65, 70, 74.

III உருத்துருமோடு; 46—
உருத்ததிரும்; 63.
உருத்திரனும்; 18, 40, 41,
45.
உருத்திருமோடு; 74.
உருத்திரனும்; 2.

IV எண்டோளனும்; 46 —
எண்டோளினும்; 74.
உட்கிட; 46—
உட்கிட; 67.
எற்றினனாய்; 46—
எற்றினனாய்; 31.

8522

I குலைந்தயரா; 66—
குலைந்தமரா; 10, 11.
உலைந்தயரா; 18, 40, 61.
உலைந்தயர்; 41, 45.
உலைந்தலைபா; 41, 45.

II இற்றனபோல்; 46—
இற்றதுபோல்; 1, 2, 10, 11,
18, 19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 52, 60-62, 66, 67, 71.

உற்றதுபோல்; 65.

III எல்லையின்; 46—
எல்லையின்; 41.
ஏல்வையின்; 2, 9, 19, 21,
25, 29, 66, 71.
ஏவ்வையின்; 45.
வேலையின்; 1, 10, 11, 23,
26, 43, 44, 70, 74.
முந்தினனாய்; 46—

முற்றினனாய்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 66,
71, 74.

முன்னினனாய்; 1, 10, 11.

IV குறியன்; 46—
குறியான்; 10, 11.

எனுநீர்மையினாய்; 46—

எனுநீர்மையினாய்; 40.

எனுநீர்மையினாய்; 23, 26,
43, 44, 61, 69, 70.

என்னுநீர்மையினாய்; 67.

8523

I கிடைத்தானிகல்; 46—
கிடைத்தானியல்; 67.
கிடைத்தானாயர்; 23, 26, 43,
44, 69.

மாருதியைக்; 46—
மாருதிகைக்; 23, 26, 43, 70.

II அடைத்தானென; 46—
அடைத்தானெனும்; 10, 11,
74.

மிடைத்தானென; 9, 40, 41,
45, 60, 61.

விடைத்தானென; 2, 19, 21,
29, 41, 45, 65, 71.

மீதுயர்; 46 —

மீயுயர்; 18.

மீதெனும்; 54.

ஆக்கையினைப்; 46.

ஆக்கையினைப்; 2, 9—11,
19, 21, 41, 45, 60, 61, 63,
66, 71.

ஆக்கையினைப்; 1.

ஆர்க்கையினைப்; 71.

III படைத்தானை; 46—
படைத்தானை; 18.

IV அவன்மாப்பு; 46—
அகமாப்பு; 61.

அகல்மார்பு; 1, 2, 9,—11,
18, 19, 21, 25, 26, 29,
40, 41, 45, 52, 62, 63, 65
—67, 69—71, 74.

இகன்மார்பு; 23, 43, 54.

பொடிச்சிதற; 46—
பொறிச்சிதற; 41, 52, 67.

8524

- I பெயர் வாணை; 46—
பொரு வாணை; 71, 74.
- II கிளர்தண்டு; 46—
கதிர்தண்டு; 23, 26, 43, 44,
70.
- III வெற்றிக் கிளர்; 46—
மற்றைக் கிளர்; 1, 2, 9—
11, 18, 19, 21, 29, 40, 41,
45, 60—62, 65, 66, 74.
மற்றக் கிளர்; 63, 67.
- கைக்கொடு; 46—
கைகொடு; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 29, 60—63, 65—
67, 7, 71, 74.
கையொடு; 23, 26, 43.
கைபொரு; 70.
- மெய்வலி போய்; 46—
மெய்வலியோன்; 74.
மெய்வலியோய்; 23, 31, 43,
65.
மெய்வலி மொய்; 18, 40.
- மைவலி போய்; 2.
மைவலி மொய்; 40, 41, 45,
60.
- மாவலி போய்; 9, 63.
மார்பதனின்; 67.
- வன்மையினால்; 71.
- IV முற்றத்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43—45, 52, 60—63,
66, 67, 70.

முற்றித்; 46—

தனிகுத்த; 46—
தனிக்குத்த; 41, 45.

முடிந்தனனால்; 46—
முடித்தனனால்; 41, 74.

8525

- I காத்தோர்மரம்; 46—
கார்த்தோர்மரம்; 54, 67,
74.
காத்தோமரம்; 2, 9—11, 19,
21, 25, 41, 45.
- பார்த்தோரயல்; 71.
- வீசுறு கைக் கதழ்வன்; 46—
வீசுறுகைக் கதமுன்; 41,
45.
வீசுறுகைக் கதமுடன்; 65.
வீசுறுகைக் கழ்வன்; 61.
வீசுறுகைக் கழுகன்; 9.
வீசுறுகைக் கழுதன்; 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 45,
52, 60.
வீசுறுகைக் கழைவன்; 2.
வீசுறுகைத்ததவன்; 23,
26, 43, 70.
வீசுறுகைத்தழவான், 67.
வீசியகைக்கதடன்; 74.
- II போத்தோர்புலி; 46—
போர்த் தோர்புலி; 9—11,
41, 54, 61, 66, 71, 74.
போர்த்தோபுலி; 67.
- புரளக்; 46—
புரள; 2.
புரளத்; 1, 10, 11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 31, 40, 43,
63, 65—67, 69, 70, 74.
- III கோத்தோடநெடும்; 46—
தீர்த்தோடநெடும்; 67.
- தேத்தோடநெடும்; 31.
தேத்தோடநெடும்; 9, 18,
40, 41, 45, 66.
தேய்த்தோடநெடும்; 2.

தேர்த்தோடநெடும்; 1, 10,
11, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
43, 44, 63, 65, 69, 70.

தேர்த்தாழநெடும்; 54.

தேர்த்தோடநெடும்; 74.

குருதிப்புன றிண்; 46—

குருதித்திரளின்; 63.

குருதிக்குறை றிண்; 67.

குருதித்திரைகள்; 19, 21,
41, 45, 65, 66.

IV மாத்தோமரம்; 46—

மாத்தோரமர்; 18, 66.

மார்பின்; 46—

பார்பின்; 18.

8526

I கார்மேலினனோ; 46—

கார்மேலனனோ; 2, 10, 11,
26, 63, 67, 69, 70.

கார்மேலனவோ; 9, 19, 21,
25, 41, 62.

கார்மேலவனோ; 71.

கார்மேலனவோ; 45.

கார்மேலெனவோ; 29, 65.

கடன் மேலினனோ; 46—

கடன் மேலனனோ; 2, 10,
11, 26, 63, 67, 69, 70.

கடன் மேலனவோ; 9, 19,
21, 25, 62.

கடன் மேலனனோ; 71.

கடன் மேலெனவோ; 65.

கடன் மெல்லெனவோ; 29.

II பார்மேலினனோ; 46—

பார்மேலனனோ; 2, 10, 11,
26, 63, 67, 69, 70.

பார்மேலனவோ; 9, 19, 21.

பார்மேலவனோ; 71.

பார்மேலெனவோ; 25, 29,
65.

பகன் மேலினனோ; 46—

பகன் மேலனனோ; 2, 10,
11, 25, 54, 63, 67, 69,
70.

பகன் மேலனவோ; 9, 19,
21.

பகன் மேலவனோ; 71.

பகன் மேலெனவோ; 25, 29,
65.

III ஆர்மேலினனோ; 46—

ஆர்மேலனனோ; 2, 63.

ஆர்மேலனவோ; 9, 19, 21,
25.

ஆர்மேலவனோ; 71.

ஆர்மேலெனவோ; 29, 65.

யார் மேலினனோ; 1, 23, 31,
41, 43, 45, 52.

யார் மேலனனோ; 10, 11,
26, 54, 67, 69.

யார்மேலனனோ; 70.

யார்மேலெனவோ; 41.

இனவென்றறியாம்; 46—

இனவென்றறியோம்; 41.

இனவென்றறியோம்; 31,
45.

இவனென்றறியாம்; 72.

எனவப்பர்மேல்; 71.

எனவென்றறியாப்; 2, 9—
11, 19, 25, 29, 40, 41, 45,
60, 61, 65, 66.

எனவென்றறியாம்; 18, 21,
44, 63, 69.

எனவென்றறிடார்; 74.

எனவெண்ணறியாப்; 23,
26, 43, 70.

எனவெண்ணறியோம்; 67.

எனவையறியோம்; 54.

எனவொன்றறியார்; 1.

IV போர்மேலினன்; 46—

போர்மேலினன்; 1, 2, 9—
11, 18, 19, 21, 31, 66, 69,
71.

போர்மேலின; 65.

போர்மேலு; 63, 67.

போர்மேலின; 74.

போர்மேலினன்; 70.

போர்மேலு; 54.

வாசியெனும்; 46—

வாசியனும்; 2.

நின்றதிரப்; 71.

பிசாசனெனும்; 54, 63, 67.

பொறியான்; 46—
பொறியால்; 1, 10, 11.
பொறையான்; 67, 74.
பொருவான்; 71.

புரையான்; 41, 45.

பெயரான்; 54, 63.

8527

- I நூரூயிர; 46—
நூரூயிரம்; 41, 45.
கோரூயிர; 41, 45.
கொலென்று; 70.
கொலன்று; 46—
- II ஆரூயிர வானவரும்; 46—
ஆரூயிரம் வானவரும்; 9,
18, 19, 21, 23, 31, 40, 41,
43, 45, 60, 63, 66, 67, 69,
70.
ஆரூயிர வானரமும்; 74.
ஆரூயின வானவரும்; 2,
61.
ஆரூயுத வானவரும்; 41,
45.
- அறிவின் (தேரூ); 46—
அறிவிற் (தேரூ); 1, 2, 9,
18, 19, 21, 23, 26, 31, 40,
41, 43, 45, 60—63, 65,
66, 69, 71, 74.
அறிவிற் (தேபா); 25.
அமரிற் (தேற்றூ); 67.
- III திரிந்துளதால்; 46—
திரிந்ததவன்; 71.
தெரிந்துளதால், 23, 26, 43.
- IV பாருடு; 46—
பாரோடு; 74.
களத்தொருபாய்; 46—
களத்தொருவன்; 31, 41,
45.
களத்தொடுபாய்; 1, 74.

8527(a)

- I விசை; 2—
மிசை; 23, 26, 43, 44, 70.
விண்ணிரியக்; 2—
விண்ணிரியக்; 26, 70.
- II குசை; 2—
விசை; 71.
கோள்; 2—
கோன்; 40.
என வாசியுடன்; 2—
என வாசையறும்; 63.
என ஓசையறும்; 23, 26, 43,
44, 70.
என அண்டமொடெண்; 45,
52.
- III எங்கனும்; 2—
எங்கனும்; 45.
திரிந்துளதாற்; 2—
திரிந்துளவால்; 23, 25, 43,
70.
திரிந்தனனால்; 71.
தெரிந்துளதாற்; 74.
- IV களத்தொரு; 2—
களத்தொடு; 74.
களத்தில; 71.
பரியே; 2—
பரிமேல்; 71.

8528

- I கடுகும் மனனிற்; 46—
கடுகும் மண்ணிற்; 63.
கடுகங் குலினிற்; 54.
கடுங்குங் கனவிற்; 67.
- II படர்காலின் மிகக்; 46—
பலகாலின் மிகக்; 69.
பலகாலுமிகக்; 23, 26, 43,
70.
படுகாலின் மிகக்; 40, 41,
45, 54.
படுகாலன் மிகக்; 2.

III உண்ணிற்குமெனிற்; 46—
உண்ணிற்குமெனப்; 66.

முன்னிற்குமெனப்; 54.

புறனிற்கு முலாய்; 46—

புறனிற்கு முதலாய்; 67.

புறனிற்கு முலாம்; 52.

புறனிற்கு முலாய்; 10, 60—
62, 70.

புறனிற்கு முலா; 74.

IV மண்ணிறற்றியாத; 46—
மண்ணிறற்றியாத; 2, 9,
19, 21, 23, 25, 26, 41, 43,
45, 65, 66, 70.

மண்ணிறற்றியாத; 31.

பரியே; 46—

பரிமா; 74.

8529

இப்பாடல், 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66—ஆம் பிரதி
களில் இல்லை.

I மாப்புண்டரவாசியின்; 46—
மாப்புண்டரவாசியில்; 67.
மாப்புண்டரவாளியின்; 41,
52.

மாப்புண்டனவாசியின்; 70.

மாப்புண்டனவாசியின்; 41.

வட்டணைமேல்; 46

வட்டணையால்; 2, 9, 18, 31,

40, 60, 61, 63, 67.

விட்டணையால்; 71, 74.

II ஆப்புண்டவன்; 46—

ஆப்புண்டவர்; 9.

ஆப்புண்டன; 2, 67, 69, 70,
74.

ஆப்புண்டனர்; 40, 41.

ஆர்ப்புண்டவன்; 10, 11.

ஆர்ப்புண்டனர்; 60.

ஓத்தவனூரயிலால்; 46—

ஓத்தவனூரயிலான்; 41, 45.

ஓத்தவனூரயிலாப்; 10, 11.

ஓத்தவலாண்மையினால்; 71.

ஓத்தவனூரயிலால்; 2, 61.

ஓத்தனராவியலால்; 9, 40,
41.

III பூப்புண்டரவாவி; 46—

பூப்புண்டரவாயில்; 61.

பூப்புண்டரவாயி; 2.

பூப்புண்டவர்வாவி; 74.

பூப்புண்டவராவி; 67.

பூப்புண்டனவாவி; 23, 26,
43, 44, 63, 70.

பூப்புண்டனவாயில்; 9.

பூப்புண்டனவாளி; 69.

புறத்தகலக்; 46—

புறத்தகலாச்; 9.

IV கோப்புண்டன வானர;
46—

கோப்புண்டன வானவர்; 9,
67.

கோப்புண்டரவானர; 54.

8530

I நொடிப்பளவின்; 23, 26, 31,
41, 43--45, 52, 70.

நொடிப்பளவில்; 46—

நொடிப்பளவா (வேறுந்); 1.

நொடிப்பளவாம்; 11.

நொடிப்பளவாய்; 2, 61.

நொடிப்பளவால்; 9, 19, 21,
25, 54, 67, 71.

நொடிப்பளவாம்; 74.

நொடிப்பளவாய்; 10.

II ஏறுந்நுதி; 46—

ஏறும்பரி; 41, 45, 71

ஏறுந்திறல்; 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

வேறுந்நுதி; 10, 11, 70.

வேறுந்திறல்; 2.

வேறுண்ணுதி; 23, 26, 43.

வேலினிறைப் பொழுதில்;

46—

வேலிலிறைப் பொழுதில்; 54.

வேல் கொடிமைப்பொழுதில்;

23, 43, 44, 69, 70.

வேல் கொடிமைப் பொழு
தின்; 26.

உந்தியிமைப் பொழுதில்;
41, 45, 71.

III எனா; 46—
என; 66.
எழு; 74.

IV உம்பரும்; 46—
வானவர்; 23, 26, 43, 44,
69, 79, 74.
அஞ்சினரால்; 46—
அஞ்சினவால்; 26.
அஞ்சினனால்; 1.

8531

I தோற்றும்; 46—
தூற்றும்; 67.
உருவொன்றெனவேதுணி
யாக; 46—
உருவொன் றெனவே துணி
யார்; 9, 19, 21, 25, 29, 41,
45, 62, 65, 66.
உருவொன்றெனவோர்
துணியாக்; 44, 69.
உருவொன்றெனவோ
துணியாக்; 1.
உருவென்றனவோ துணி
யாக்; 31.
உருவென்றனவோ து
னுயிர்க்; 10.
உருவென்றனவோ தனு
யிர்க்; 11.
உருவென்றெனவே துணி
யாக்; 61.
உருவென்றனவே துணி
யாக்; 74.
உருமேறெனவோர் துணி
யாக்; 23, 26, 43.
உருமேறெனவே துணி
யாக்; 71.
உருமேறெனவோ துணி
யாக்; 70.
உருபோன்றெனவே துணி
யாக்; 18.

பொருவன்றலையோர் துணி
யார்; 67.

II கூற்றின்; 46—
கூற்றிற்; 31.

கொலையாலுழல்; 46—
கொலையாலுயர்; 44, 67, 69,
70.
கொலையாலுயிர்; 23, 26, 43,
74.
கொலையானுழல்; 1, 2, 10
61, 66.
கொலையானுழை; 11.
கொலைசெய்யுமொர்; 71.

III சிலையாண்மை; 46—
சிலையான; 2.
சிலையாணை; 18, 40, 41, 54.

IV காற்றின்; 46—
கூத்தின்; 10.
கடந்தனனால்; 46—
கடிந்தனனால்; 63, 71, 74.
கரந்தனனால்; 41, 45.
கலந்தனனால்; 2, 10, 11, 61,
67.

8532

I குலையப்; 46—
கொலையப்; 1, 66, 74.
பொருதல னெடுங்; 46—
பொருதல நெடுங்; 1, 2, 9—
11, 18, 19, 25, 26, 40, 41,
44, 45, 60, 61, 65--67, 70,
74.
பெருதல நெடுங்; 23, 43.
கொலையும்; 46—
குலையும்; 60, 61, 70, 71.

II உலைவுற்றில வுய்த்தலு
மோய் விலனெண்; 46—
உலைவுற்றில வுய்த்தலு
மோய்விலதோ; 1, 40, 41,
60.
உலைவுற்றில வுய்த்தலு
முய்த விலதோ; 10, 11.

உலவுற்றில வய்த்தலு
மோய் விலதோ; 18.
உலவுற்றில வய்த்தலு
மோவிய தோள்; 45.
உலவுற்றில வய்த்தலு
மோய் விலகொண்; 2, 61.
உலவுற்றில வய்த்தலு
மோய் விலவன்; 9, 19,
21, 29, 41, 65.
உலவுற்றில வய்த்தலு
மோய் விலதொண்; 41,
45.
உலவுற்றில வய்த்தலு
மோய் விலகோ; 67.
உலவுற்றில வய்த்தலு
மோய் விலகோட்; 63.
உலவுற்றிரு கூறுறவுங்
கொடியோன்; 71.
உலையிற்றில வய்த்தலு
மோய் விலனெண்; 69.
உலையிற்றலு மோய் வில
வும் முயிர்கோ; 74.

அலையப் புயமும் தலையும்
மயில் கொண்; 23, 26, 43,
70.

அலையப் புயமும் தலையும்
மலை கொண்; 66.

III - டலையற்று; 46—
—டலையிற்று; 74.
—டலையுற்று; 2, 67.
—டலையுற்று; 61, 63.

தலையற்று; 19, 21, 29, 65,
66, 71.

தலையிற்று; 9.

தரையுற்றிலனல்; 46—

தரையற்றிலனல்; 69.

தரையிற்றிலனல்; 2, 67.

தரையுய்த்திலனல்; 10, 11.

தரசுற்றிலனல்; 63.

தரசுயற்றிலனல்; 23, 26,
43, 70.

IV இலையப்; 46—

குலையப்; 2.

மலையப்; 71.

பரிமேல்கொள்; 2, 9-11, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43-45, 54, 60, 61, 65—
67, 69, 70.

பரிகோளின்; 46—

பரிகோள்; 1.

பரிமேல்கொ (டிருக்கையி
னல்); 74.

பொருவாசியின்; 71.

இருக்கையினன்; 46—

இருக்கையினல்; 10, 11, 19,
21, 25, 31, 65, 66, 74.

மேலுறவோன்; 71.

வாசியினல்; 71.

853² (a)

இப் பாடலுக்குப் பிரதிபேதம்
இல்லை

8533

I எனவின்னகைபால்; 46—
எனவின்னகையாற்; 10, 11,
31, 66, 67, 71.

எனவின்னசையாற் (நென்
நூதிய); 18.

எனவின்னசையால்; 9, 23,
26, 40, 41, 43, 45, 60.

எனவின்னசைவாற்; 19, 21,
25, 29, 65.

எனவின்னிசையால்; 44, 61,
62, 70, 74.

II ஊதின; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,
40-45, 52, 60-63, 66,
67, 69, 70.

ஊதிய. 46

ஊதன; 65.

தும்பிகடென்றிசையான்;
46—

தும்பிகடென்றிசையா; 74.

தும்பிகள்சென்றிசையான்;
25.

கூளியதென்றிசையான்; 9.

கூளிகடென்றிசையான்; 18,
40, 41, 45, 60.

III வன் றூதருமெய்தினர்; 46—
வன் றூதருமேகினர். 9, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 52,
60, 66, 67, 69, 71, 74.
வன் றூதருமேகின; 62.
வன் றூதருமேகிலர்; 65.
வன் றூதருமேங்கினர்; 61.
வன் றூதலுமேகினர்; 2.

IV தன் றூதரும்; 46—
தந்தூதரும்; 70.

மன் றூதரும்; 74.

எய்தினர்; 46—
எய்தினன்; 54.

ஏகினர்; 2, 9, 10, 18, 19,
25, 29, 40, 41, 45, 52, 60
—62, 67.

(தூதரு)மேகினர்; 65.

தன்னகர்வாய்; 46—
தந்நகர்வாய்; 41, 45, 52.
தன்னேதிரே; 19, 25, 29,
41, 45, 65.

நன்னகர்வாய்; 69.

8534

இப்பாடல், 2, 9, 19, 21, 25,
31, 61, 62, 66, 74-ஆம்
பிரதிகளில் இல்லை.

I ஏகித்; 46—
ஏகத்; 29, 65.

II பொருளின்றென; 46—
பொருளின்னென; 29, 65.
பொருளென்றென; 65.
பொருளுண்டென; 23, 43.
பொருள்கேளென; 1, 10, 11,
18, 40, 41, 45, 54, 60, 67,
71.

பொருளேயென; 26, 44, 70.

உள்ளழியா; 46—
உற்றழியா; 29.

உற்றுழிவாய்; 1, 10, 11,
18, 23, 26, 40, 41, 43-45,
54, 60, 65, 67, 70 71.

III வேகத்தடல்; 46—
வேகக்கடல்; 41, 45.

வீரர்; 46—
வீரன்; 63.

விளிந்தவெலாம்; 46—
விளிந்ததெலாம்; 1, 10, 11,
18, 23, 26, 29, 40, 41,
43—45, 60, 63, 65, 67,
69—71.

IV சொல்லினரால்; 46—
சொற்றனரால்; 23, 26, 29,
43, 44, 63, 65, 70, 71.
சொற்றனரே; 1, 10, 11, 67.

20. மகரக் கண்ணன் வதைப் படலம்

8535

I செவியில்(ன்); 1, 2, 9, 10,
11, 18, 19, 21, 23, 26, 31,
41, 43, 45, 52, 54, 60, 61,
62, 65, 66, 67, 70, 71, 74.

செவிபால்; 46—
தொடர்வோன்; 46—

கடல்சென்று; 74.

சுடர; 65.

சுடர்தொத்(தின்னாது); 23,
43, 44, 71.

சுடர்தோற்(றின்னாது); 26.

சுடவொன்று; 63, 67.

தொடர்தோ(றின்னாது); 1, 2,
31.

தொடர்போது; 9.

தொடரச்(சென்னாது); 10, 11.

தொடர்கொண்டு; 18, 40, 41,
60.

தொடர; 19, 21.

தொடர்ந்தொன்(றின்னாது);
41, 45.

துடர்தோ(றின்னாது); 61.

துடர; 62.

துடரா; 66.

II இன்னாது; 46—

இன்னாது; 45, 61.

மனத்தின்; 1, 2, 18, 23, 25,

26, 31, 41, 43, 45, 52, 65,

66, 67, 70, 71, 74.

மனத்தன்; 46—

III வெந்நாக; 46—

வெந்நாகம்; 1, 10, 11, 18,

40, 41, 52, 60.

வெந்நாத; 71.

வந்நாக; 70.

உயிர்ப்பினன்; 46—

உயிர்ப்பென; 23, 26, 43,

44, 70.

உயிர்ப்பனன்; 61.

உயிர்ப்பினால்; 54.

உயிர்த்தென; 1, 10, 11, 18,

40, 41, 45, 52, 60.

விம்மினனால்; 46—

வெம்பினனால்; 54, 63.

IV அன்னாநிலை; 46—

அன்னாநிலை; 19, 21.

அன்னாநிலை; 25, 29.

அன்னாநிலை; 44.

அயனினு; 46—

அவனினு; 60.

8536

I எனதாதையை; 46—

என்தந்தையை; 18, 21, 23,

40, 41, 43, 45, 60.

எனபாதையை; 25.

என்றாதையை; 74.

II அந்தோவுயிருண்டவன்; 46—

அந்தோருயிருண்டவன்; 63.

அந்தோவுயிருண்டவன்; 60.

அந்தோவுயிருண்டவன்; 41.

ஆருயிர்மேல்; 46—

ஆருயிர்மேல்; 71.

III உந்தாயெனையாதும்; 46—

உந்தாயெனையாதும்; 1.

உந்தாயெனையாதும்; 2.

உந்தாயெனையாவும்; 9.

IV எந்தாயொருநீ; 46—

எந்தாயெனநீ; 2.

எந்தாயினநீ; 41, 45, 71.

8537

I யானே; 46—

ஆனே; 44,

செலவெண்ணுவன்; 46 —

செலவெண்ணுவென்; 41;

52.

செலவெண்ணினன்; 71.

பொரவெய்துவது; 41, 66.

எய்தவவன்; 46—

எய்தவவன்; 41.

எய்துதலால்; 31, 41, 42.

எய்தலன்றோ; 9.

எண்ணிலன்றோ; 41, 66.

ஏகிடினும்; 23, 26, 43, 44,

70.

ஏவுதிநீ; 71.

ஏவிதியாற்; 2, 67.

ஏவுதியேற்; 18, 40, 41, 52,

60, 61, 63, 74.

யானே பொரவெய்வ தெண்

னிலன்றோ; 19, 21, 25, 29,

65.

II தானேர்வது; 46—

தானேயது; 2, 18, 23, 26,

40, 41, 43, 44, 60—62, 67,

74.

தானேவது; 71.

தானேவுதல்; 19, 21, 25,

29, 65.

தானேவுதி; 41, 66.

தானேயெதிர்; 63.

தீதெனவேதணிவேன்; 46—

தீதெனவேதணிவான்; 31,

70.

தியதெனத்தணிவன்; 1, 10, 11.

தியதெனத்தணிவான்; 23, 25, 43, 44.

தியதெனத்தவிர்வன்; 9.

இன்றுதடுப்பரிதால்; 71.

நன்றுதடுப்பரிதால்; 19, 21, 25, 29, 41, 65, 66, 74.

நின்றுதகைப்பரிதால்; 63.

நின்றுதடுப்பரிதால்; 40, 41, 62, 67.

நின்றுதடுப்பரிதாம்; 2, 18, 41, 60, 61.

III முதன்மற்றுமெலாம்; 46—
திறல்வானவர்தம்; 23, 26, 43, 74.

IV கொள்கையதோ; 46—

8536 a

III இந்திரமற்றதெனக்கடிதிற் ;
71—
இந்திரமற்றதெனக்கடிதிக்;
41.

8538

I கடலுள்ளாளென்னம்மனை; 46—
கடலுள்ளாளென்னம்மனை ;
71.

கடலுள்ளாளெம்மனை; 60.

கடலுள்ளாரென்னம்மனை; 54.

கடலுள்ளாரென்னம்மனை;
67.

கடலுள்ளாமுமம்மனை; 11.

கடலுள்ளாமுமம்மனை; 1, 10,
41, 45, 52.

கடலுள்ளானேனம்மனை; 2,
18.

கடலினுள்ளாளெம்மனை; 26,
44, 70.

கண்ணன்; 46—

கண்ணார்; 18.

கண்ணுள்; 10, 11, 23, 26,
31, 40, 43, 44, 54, 60, 63,
67, 70, 71, 74.

II திருக்கழித்தலாற்றாள்; 46—
திருக்கழற்றலாற்றாள்; 10.

திருக்கழித்திலாதாள்; 18, 40,
41, 45, 52, 61.

திருக்களிக்கின்றல்லாள்; 67.

திருக்களித்திலாணை; 60.

திருத்துறக்கலாற்றாள்; 41,
45.

துணைக்கழிக்ககில்லாள்; 44.

துணைக்கழிக்ககில்லாள்; 23,
43, 70.

துணைக்கழிக்கலாற்றாள்; 25.

கொன்று; 46—

கொண்டு; 70.

பேர்ந்தோன்; 46—

பேந்தோர்; 71.

பேர்ந்தார்; 9, 19, 26, 41, 45.

பேர்ந்தாள்; 70.

பேர்ந்தேன்; 1.

போந்தான்; 23, 26, 43, 44.

போர்ந்தார்; 21, 62, 63, 65—
67.

பொய்த்தேர்; 74.

III கருந்தலைக் கலத்தினல்லாற்;
46—

கருந்தலைக் கலத்தினல்லால்;
9, 25, 29.

கருந்தலைக் களத்தினல்லா;
1.

கருந்தலைக்களத்தினல்லாற்;
10, 11, 45, 65, 66.

கருந்தலைக் களத்தினல்லால்;
19, 21, 41.

கருந்தலைதலக்கினல்லாற்;
44.

கருந்தலைத் தலத்தினல்லாற்;
23, 26, 41, 43, 45, 71,
72, 74.

கருந்தலைதரை வீழ்ந்தல்
லாற்; 18, 40, 41, 45, 60,
61.

கடனது கழியே னென்றாள்;
46—

கடனது கழியே னென்றாள்;
63.

கடனது கழிய னென்றான்;
23, 26, 43, 44.

கடனது கழிப்ப னென்றான்;
74.

கடன்கழியேனா னென்றான்;
18, 40, 41, 45, 60-62.

கடன் கழியேனே யென்றால்;
2.

கடன்கழியே னென்றாளார்;
1, 10, 11.

கடன்முறை கழியே னென்
ருள்; 71.

அருங்கடன் கழியேனென்
ருள்; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45.

IV வேலாயின் னருள்; 46—
வேலாய் விடைதந்து, 23,
26, 43, 44, 54, 63, 67, 70.
வேலோய் விடைதந்து; 74.

பணித்தி; 46—
பணத்தி; 19.

8539

I மகரக்கண்ண னறைதலும்,
46—

மகரக்கண்ணனுரைத்தலும்;
1, 2, 9-11, 19, 23, 25, 26,
29, 31, 40, 41, 43-45, 54,
60-63, 65, 66, 70, 71.

மகரக்கண்ணனுணர்த்தலும்
67.

மகராக்கன்னுரைத்தலும்;
74.

அரக்கனைய; 46—

அரக்கனையா; 40, 60.

அரக்கர் கோமான்; 9, 19, 21,
29, 41, 45, 62, 65, 66.

அரக்கர் வேந்தன்; 23, 26,
43, 44, 54, 63, 70, 74.

II செவ்விது; 46—

செவ்வழி; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

சேறி சென்றுன்; 46—

சேறிச்சென்றுன்; 19.

சேறியின் னுன்; 41, 67.

சேறியென்று; 23, 26, 43,
44, 70.

சேறியென்றுன்; 41, 63, 65,
66.

சென்றுநியுன்; 1, 10, 11, 18.

தீர்த்தியென்றுன்; 46—

தீர்த்தியென்பான்; 25.

தீர்த்தியென்றுன்; 19, 21, 25,
62.

தீர்த்தியென்ன; 23, 26, 43,
44, 70.

III வெவ்வழியவனும்; 46—

வெவ்வழியிவனும்; 74.

வெவ்வழியவனும்; 54.

வெவ்வியவவனும்; 10, 11.

IV வவ்விய வில்லான்; 46—

வவ்விய வில்லன்; 19, 21,
23, 25, 26, 31, 41, 43-45,
52, 54, 62, 65, 67, 70.

வவ்விய மில்லான்; 63.

அவ்வியம் வில்லான்; 74.

மைவலி வில்லான்; 1, 61.

போனான்வரம் பெற்று; 46—

போனான் மரபே (னமர்பெ)
ற்று; 9, 18, 19, 21, 25,
40, 41, 45, 60, 67.

வளர்ந்த; 46—

வாழ்ந்த; 63.

8540

I கோடியைந்துடன்; 46—

கோடியஞ்சுடன்; 10, 11.

கோடி வந்துடன்; 71.

வெள்ளமைந்துடன்; 41, 45.

தழுவத்தானை; 46—

தழுவநின்ற; 1, 10, 11.

தழுவித்தானை; 23, 26, 31,
43, 44.

தழுவிச் செல்ல; 71.

II ஓரைந்து மழையிற்; 46—

ஓரைந்து மழைபோற்; 41.

ஈரைந்து மழையிற்; 1, 10, 11.

நாலைந்து மழையிற்; 2, 18, 19, 21, 25, 26, 40, 41, 44, 45, 52, 54, 60-63, 70, 71, 74.

நாலைந்து மழைபோற்; 29, 41, 45, 65, 66.

நாலைந்து மமையப்; 67.

நாலைந்து மலையிற்; 23, 43.

III பின்னுடைத்தாகப்; 46—

பின்னுடைத்தாகிப்; 25, 67.

பின்னுடைத்தாக்கிப்; 29, 62.

பின்னுடைத்தரக்கி; 66.

பேரிக்; 46—

பேரி; 1, 9-11, 41, 45, 63, 67, 74.

போகக்; 23, 26, 43, 66, 70.

கடல்படப்; 46—

கடலெனப்; 67.

கடலொலி; 71.

பெயர்ந்த தூளி; 46—

பெயர்ந்த தூளிப், 62, 67.

பெயர்ந்த தூழி, 66.

பிறங்கத்தூளி; 71.

IV பொன்னுடைச் சிமையத்து, 46—

பொன்னுடைச் சிகரத்து; 71.

பொன்னுடைத் துலகத்து; 74.

பொன்னுடைப் புவனத்து; 1, 9-11, 19, 21, 29, 41, 54, 62, 65-67.

பொன்னுடை புவணத்து; 45.

புதையப்; 46—

பொதியப்; 1, 2, 9-11, 18, 19, 21, 29, 40, 41, 45, 60-62, 65, 66, 71.

8540

I கண்ணனோடு; 46—

5

கண்ணனோடு; 1, 2, 9, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 43, 44, 52, 54, 60-63, 65, 66, 70.

சிங்கனும்; 46—

சங்கனும்; 31.

சங்கனைத்; 67.

துரகத்திண்டேர்த்; 46—

துரகத்திண்டேர்க்; 1.

துரகத்திண்டேர்; 9, 10.

துரிதத்திண்டேர்த்; 23, 41, 43-45, 70.

துருதத்திண்டேர்த்; 40, 41, 45, 54, 60-62.

துருதத் திண்டேர்; 18.

துருவத் திண்டேர்த்; 2.

II தாண்முதற்; 46—

காண்முதற்; 1.

செல்கெனத்; 46—

செல்கெனத்; 44.

என்னு; 46—

என்ன; 23, 25, 29, 43, 61, 62, 65, 66.

III ஆண்முதற்; 46—

ஆண்முகத்; 29, 41, 45, 65, 66.

அனைவரும்; 46—

அனையவர்; 29, 41.

யாவரும்; 41, 45.

போனான். 46—

வந்த; 10.

வந்தார்; 1, 23, 26, 41, 43-45, 54, 67, 70, 71, 74.

வந்தான்; 2, 9, 18, 19, 21, 29, 40, 41, 45, 60, 61, 65, 66.

IV தழுவியவனைய; 46—

தழுவியதனைய; 2, 9, 29.

தழுவியமீனம்; 41, 45.

தழுவிருளனைய; 54.

தவவியதனைய, 19, 21.

கவ்வியதனைய; 65.

நண்பான்; 46—

நண்பால்; 31, 41.

நண்பர்(பா); 1, 2, 9, 10, 18, 23, 26, 40, 41, 43-45, 54, 60, 61, 63.

நண்பார்; 67, 70.

நண்பன்; 19, 21, 25, 29, 65.

போன்றார்; 41, 45.

8541

I பல்பெரும்; 46—

பலம்பெரும்; 21.

பதாகை; 46—

பதாகைப்; 1, 41, 45, 52, 54, 74.

பற்றி மிமிசை; 46—

பற்றிமிமிசைத்; 2, 9-11, 31.

பத்திமிமிசைத்; 1.

பத்திமிமிசை; 23, 40, 41, 43, 45, 52, 54, 67, 70.

பந்திமிமிசை; 74.

செற்றிமிமிசை; 25, 29, 62, 65, 66.

செற்றிமிமிசைத்; 19; 21, 41, 45.

ஈட்டமிமிசை; 71.

பந்தர்; 46—

பத்தி; 71.

II எல்லவன்; 46—

எல்தவழ்; 54.

ஏல்வன; 74.

ஓல்வன; 40, 41, 45, 60, 61.

செல்வன; 9.

செல்லவெங்; 19, 21, 29, 41, 45, 62, 65, 66.

சுடரொண்; 46—

சுடரின்; 1, 10, 11, 23, 26, 31, 41, 43, 44, 70, 71.

சுடரொண்; 2, 9, 18, 41, 45, 54, 60, 61, 63, 67

கதிரொண்; 45.

கதிரோண்; 19, 21, 29, 41, 62; 65, 66.

முற்றவின்; 1, 23, 26, 41, 43-45, 52, 54, 67, 70.

முற்றிய; 46—

மாற்றினன்; 71.

முற்றவன்; 10, 11, 29.

முற்றவும்; 2, 9, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 45, 60-62, 65, 66.

ஏற்றவும்; 74.

நிழலையித; 1, 10, 11, 52, 60, 61, 71.

நீழலையித; 46—

நீழல் வீசத்; 23, 26, 43, 44, 70.

நிழலையித; 67.

நிழலையித்த; 45.

நிழலையிந்த; 41.

நிழலையியந்த; 54

நிழலை யெய்த; 63.

தோற்றுவண்ணம்; 41, 45.

தோன்றுவண்ணம்; 2, 18

தெரியாவண்ணம்; 19, 21, 25, 29, 65.

தெரியாவண்ணம்; 9, 41, 45 66.

III தொல்சினயாணையங்கை; 46—

தொல்சின வாணையங்கை; 74.

தொல்சிலயாணையங்கை; 10.

தொல்பெரும் யாணையங்கை; 71.

தொல்வனயாணையங்கை; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.

கொல்சின யாணையங்கை; 9, 19, 21, 29, 41, 45, 65, 66.

சொல்சின வாழியங்கை; 54.

கொல்சினயாணையாழி; 67.

விலாழி நீர்த்துவலை தூற்றச்
46—

விலாலிநீர்த்துவலை தூற்றிச்;
41, 45, 61.

விலாழி நீர்த்துவலை சுற்றச்;
41, 45

விலாழிநீர்த்திவலைகொள்ளச்
62, 66.

விலாழி நீர்த்திவலைகொள்ள;
9,

ஆழிநீர்த்துவலை தூற்ற; 74.

ஆழிநீர்த்துவலை தூற்றச்;
1, 26, 31, 41, 45, 54, 70, 71.

ஆழிநீர்த்துவலை தூற்றிச்;
2.

ஆழிநீர்த்துவலை தூர்த்தல்;
10, 11

ஆழிநீர்த்திவலை கொள்ளச்;
19, 21, 25, 29; 65.

IV செல்பெருங்; 46—

செல்வன; 2, 18, 41, 45, 52
60, 61.

வெல்பெருங்; 9, 31, 41, 67,
74.

தீர்த; 46—

தீர; 63

தீர்த்தார்; 9, 61

வீந்த; 31.

வீய்ந்த; 41, 45, 67.

8542

I யாணை; 46—

ஆணை; 23, 40, 41, 43, 45.

வாசியொலித்தன; 46—

வாசியொலித்தனன்; 21.

வாசியொலித்தனன்; 41, 45.

வாசிகலித்தன; 54.

வாசி மொய்த்தன; 18, 40,
41, 45.

வாசியாலித்த; 44, 74.

வாசியாவித்த; 23, 43.

பண்ணை; 46—

சும்மை; 65.

மும்மை; 9, 19, 21, 25, 29
41, 45, 65, 66.

II ஆர்த்தார்; 46—

ஆர்த்தல்; 74.

ஆர்ப்பது; 19, 21, 25, 41,
45, 65, 66.

என்பதோர்; 46—

தேரொலி; 71.

முறைமைதள்ள, 46—

முறைமை தள்ளி; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

தழைத் தவெங்கும்; 71.

III வழங்கின; 46—

வழங்கிய; 71.

தழங்கின; 41, 45

பதலையோதை; 46—

மதலையோதை; 2, 31, 67,
71.

திலிலையோசை; 63.

வாம்பின் காறும்; 46—

வரம்பின்றாறும்; 2, 41, 45,
61.

வரம்பின்றாறும்; 18, 23, 26,
40, 41, 43, 45, 60, 63, 74.

வரம்பிற்றோன்றும்; 67.

வரம்புகாறும்; 19, 21, 25,
41, 45, 52, 62, 65, 66.

IV உயிர்கள் யாண்டும்; 46—

உயிர்களியாண்டும்; 63.

உயிர்கள் யாவும்; 25, 31,
44, 52.

உயிர்களியாவும்; 41, 45.

உயிர்களாண்டும், 10, 11,
23, 26, 43, 54.

உலகம் யாவும்; 67.

புரையின்றாக; 46—

புறையின்றாகி; 1, 2, 9, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 45,
54, 60, 62, 65—67.

8543

- I வெய்தினி னுற்ற; 46—
வெய்தினிலுற்ற; 1, 10, 31,
63, 67.

எய்தினிலுற்ற; 71.

வெய்தனிலுற்ற; 74.

எய்தினனுற்ற; 2.

நொய்தினினுற்ற; 23, 26,
43, 44, 70.

முறைவிடா நூழில்; 46—
முறைவிடா தூழின்; 41, 45,
66.

முறைவிடா தூழி; 25, 29, 62.
முறைவிடா தூளி; 19, 21, 65,
முறைவிட நூழில்; 18, 23,
26, 40, 41, 43—45, 60,
61, 63.

முறைவிட நூழில்; 10, 11

முறைவிட லூழில்; 2.

முறையிட நூழில்; 54, 67.

முறையுட னூழில்; 9.

முறை முறை நூழில்; 71.

உறைவிட நூழில்; 74.

- II செய்தன; 46—
செய்தனர்; 2, 18, 26, 40, 41,
44, 45, 54, 60, 61, 70, 74.
செய்தெனச்; 9.
செருக்கிச்; 46—
செருக்கிற்; 1, 2, 9, 40, 41,
45, 72.
நெருக்கிற்; 18.
நெருக்கினர்; 46—
நெருக்கின; 19, 25, 41, 45,
நெருங்கினர்; 1.
செருக்கினர்; 10, 11, 31

தலைவர் சேர்த்திக்; 46—
தலைவர் சேர்த்த; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

தலைவர் சாற்றிக்; 41, 45

தலைவர் செற்றிக்; 2, 18, 41,
45, 52, 60, 61.

தலைவர் சேர்ந்த; 31.

தலைவர் சேர்ந்து; 41, 45

தலைவர் சோர்ந்தார்; 67

குரக்குச் சேனை; 23, 26, 43,
44, 70.

குரக்குத்தானை; 54, 63.

- III கையொடு; 23, 25, 29, 41,
43, 45, 52, 54, 65, 72.

கய்யொடு; 46—

கைகொடுங்; 63.

கைகொடு; 71

கலந்தன; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 25, 29, 41, 43.
45, 52, 60—63, 65, 70.

கலந்தனர்; 46—

கலந்தது; 67.

கல்லும்; 46—

கணையும்; 54.

வில்லும்; 46—

வில்லு (வெய்தன); 61

- IV எய்தன வெறிந்த; 46—
எய்தன வெறிந்தார்; 63
எய்தன மெறிந்த; 25.
எய்தனரெறிந்தார்; 41, 45,
66.

மெய்யென வெறிந்த; 10, 11.

யானை; 46—

ஆனை; 60.

தானை; 1, 10, 11.

கோத்த சோரி; 46—

கோர்த்த சோரி; 63, 72.

தோற்ற சோரி; 26.

தோத்த சோரி; 23, 43, 44,
67.

சோரி சோரி; 29, 54, 65, 66.

சோரி வெள்ளம்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 41, 45, 60-62, 71.

8544

- I வானர வீரர்; 46—
வானரர் வீரர்; 18.

விட்ட மலைகளை; 46—
விட்ட வரைகளை; 23, 26, 43,
44, 54, 70.
விட்டு மலைகளை; 45.

வவ்வி; 46—

வெளவி; 63.

வேழ்வி; 67.

II மீனெடு; 46—

மேனெடு; 26.

சிந்த விதைத்தனர்; 46—

சிந்த விதைத்தனர்; 66.

சிந்த மிடைந்தனர்; 23, 26,
43, 44.

சிந்தி விதைத்தனர்; 21.

சிந்தி விதைத்தனர்; 19, 25,
29, 62, 65.

மீட்டும் வீசக்; 46—

மீட்டும் வீசிக்; 11.

மீட்டு வீசக்; 21.

மீண்டும் வீசக்; 45, 66.

விட்டு வீசக்; 2, 10, 18, 40,
41, 60, 61, 71, 74.

விட்டு வீரக்; 1.

III கானக மடியுண் டென்னக்;
46—

கானக மடியுண் டென்னக்;
60.

கானக மடிப்புண் டென்னக்;
71.

கானக மடிப்புண் டென்னக்;
10, 11, 41, 45.

கானமும் வரையுமுற்ற; 2.

கவிக்குல மடியக் கவ்விப்;
46—

கவிக்குலம் பிடிக்குங் கவ்
விப்; 63.

கவிக்குல மடியுங் கவ்விப்;
2, 9, 18, 19, 21, 25, 29,
31, 40, 41, 45, 52, 60-62,
65, 66, 74.

கவியின மடியக் கவ்விப்; 1,
10, 11.

கவியின மிரியுங் கவ்விப்; 23,
26, 43, 44.

கவியின மிரியுங் கேள்வி;
67, 70.

கவியின முடியுங்கவ்விப்; 54.

IV போனக நுகரும்; 46—

போனகங் கருதும்; 67.

போனதுங் கருமம்; 2, 61.

வாய்ப்புறம்; 46—

வாய்புறம்; 31.

வாய்ப்புறப்; 2, 41, 45, 52.

புடைப் போடார்ப்பு; 46—

புடைப் போடார்ப்பு; 41, 45,
52.

படைப்பப் போமால்; 23, 26,
43, 70.

புடைப்பப் போமால்; 44, 54
63.

பொடிப்பப் போமால்; 74.

8545

மைந் நிற வரக்கர்; 41, 45,
52, 72.

I மய்ந் நிறவரக்கர்; 46—

மய்ந் நிறத்தரக்கர்; 1, 2, 9—
11, 41, 45.

மைநிறத்தரக்கர்; 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 43, 44,
54, 60—63, 65, 66, 70, 71,
74.

மைநிற வாக; 67.

வன்கை; 46—

வன்மை; 2, 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 62, 66, 71.

வண்மை; 18, 40, 41, 45, 60,
65, 74.

வான்கை; 63.

கையில்; 67.

வலியின் வாங்கி; 46—

வலியின் வாங்கிப்; 18, 67.

வலிய வாங்கி; 11.

உறையின் வாங்கி; 41, 45.

- II மெய் நிறத் தெறிந்து; 46—
மெய்நிறத் தெறிந்து; 29, 44,
45, 54, 60, 61, 63, 65, 70, 74.
மெய்நிறத் தெறிந்து; 71.
பெய் நிறத் தெறிந்து; 18.
பெய் நிறத் திறந்து; 67.

கொல்வர்; 46—

கொல்ல; 41, 45, 63.

கொல்வார்; 2, 18, 40.

கொள்வர்; 26.

கொள்வார்; 74.

வெல்வார்; 54.

வானர; 46—

வானவர்; 26.

வீரர்; 46—

வீரர்க்; 18, 19, 25, 40.

வீரக்; 2, 23, 26, 29, 41, 43-
45, 60, 61, 65, 70, 74.

வீசக்; 54, 63.

தங்கள்; 31, 41, 45.

- III கைநிறைத் தெடுத்த; 19, 25,
45, 65.

கய்ந் நிறத் தெடுத்த; 46—

கை நிறத் தெடுத்த; 18, 29,
45, 54, 60—63.

கைந் நிறத் தெடுத்த; 41, 52.

கை நிறத் தறிந்து; 26.

கை நிறத் தெடுத்துக்; 74.

கைநிறைத் தெறிந்து; 23, 43.

கைந் நிறைத் தெடுத்த; 41,
72.

கல்லு மரனுந்தங்; 46—

கல்லு மரனுந்தன்; 70.

கல்லு மரமுந்தங்; 9.

கல்லு மரமுந்தன்; 74.

கல்லு மரங்களும்; 67.

குன்று மரனுந்தங்; 19, 21,
29, 41, 45, 62, 65.

குன்று மரமுந்தங்; 25.

வில்லு மரனுந்தங்; 54.

கரத்தின்; 46—

கரத்து; 9, 54, 63, 74.

- IV மொய்ந் நிறத்து; 46—
மொய் நிறத்து; 18, 19, 26,
29, 44, 45, 65, 66, 70,
74.

மெய்ந் நிறத்து; 10, 11, 23,
43, 60—62.

மெய் நிறத்து; 63.

எறிவ ரெற்றி; 46—

எறிவர் வெற்றி; 26, 31, 44,
70.

எறிவர் சுற்றி; 63.

எறிந்து பற்றி; 1, 2, 9, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 60—62, 65, 66, 71,
74.

எறிந்து பாற; 10, 11.

முருக்குவர்; 46—

முருக்குவார்; 2, 9—11, 40.

முடுக்குவர்; 31.

முடுக்குவார்; 1, 74.

முன்பர்; 46—

முன்பார்; 63.

முன்பால்; 1, 10, 11.

மொய்ம்பர்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

மொய்ம்பால்; 23, 26, 43,
44, 70, 74.

8646

வண்டுலா மலங்கல்; 2, 9,
18, 19, 21, 23, 25, 26,
40, 41, 43—45, 52, 60—
62, 65, 66, 71, 74.

- I வண்டுலா வலங்கல்; 46—

வண்டுலா மாலை; 41.

வண்டுழல லங்கல்; 1, 10,
11.

வண்டுழாயலங்கல்; 54, 63.

மார்பன்; 46—

மாலை; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 43-
45, 60—63, 65—67, 71, 74.

மகரக்கண், 46—
மகராக்கன்; 18, 40, 41, 45,
52, 74.
மாக்கண; 29, 65.
மழையேறென்னத்; 46—
மழையேறென்னும்; 2, 18,
41, 45, 60—62.
மழையேறன்ன; 19, 21, 25,
26, 41, 45.
மழையேற்றன்ன; 9, 23,
43, 44.
மழையென் றெண்ணத்; 63.
மலையே றென்னும்; 40,

II அரக்கன்; 46—
அரக்கர்; 67.

கொற்றப் பொற்றடம்;
46—
கொற்ற பொற்றடம்; 44.
கொற்றப் பொற்றடம்; 26.
கொற்றப் பொருட்டம்;
23, 43.
சொற்ற பொற்றடம்; 74.
சில்லித் தேரைப்; 46—
சிலையிற் தேரைப்; 74.

III வைப்பிற்; 46 —
வைப்பைக்; 61.

தழுவு நாட்டுக்; 46—
தழுவு நாடன்; 31.
தழுவு நாட்டார்; 1, 2, 9, 11,
18, 19, 25, 29, 40, 41,
45, 54, 60, 61, 65, 66, 71.
தழுவு நாட்டார்; 10.
தழுவு நாட்டோர்; 23, 26, 43,
44, 70.
தழுவ நாட்டுக்; 41, 45.
தழுவ நாட்டார்; 67.

IV கொண்டன் மேலோட்டிச்;
46—
கொண்டன் மேலோட்டிச்; 23,
26, 41, 43—45, 71.
கொண்டமேலோட்டிச்; 65.
சென்றான்; 46—
சென்றார்; 63.
சென்று; 1, 10, 11.

குரக்கினப்; 46—
குரங்கினப்; 54.

படையைக்; 46—
பரப்பைக்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43,—45, 54, 61, 62,
65—67, 71, 74.

கொன்றான்; 46—
கொன்றே; 19, 21, 23, 25,
26, 29, 41, 43—45, 54, 62,
65, 66, 70, 74.
கொல்வான்; 63.

8547

I பகைஞனே கொல்; 46—
பகைஞனென் கொல்; 2, 63.
பகைஞன் கொல்லாம், 18,
40, 41, 45, 60, 61.
பகைவனே கொல்; 11, 54.
பகைவனென் கொல்; 74.

எய்தித்; 46—

தோன்றித்; 74.

II இரிந்து; 46—

அழிந்து; 9, 25, 29, 41, 45,
65.

இழிந்து; 19, 66.

தலைவர் தாக்கி; 46—
தலைவர்த் தாக்கு; 2.
தலைவர் தாங்கி; 23, 26, 43,
44, 70.
தலைவர் வாங்கி; 54.

III எந்திரமெறிந்த வென்ன;
46—

எந்திரமெறிந்த தென்ன; 2,
18, 21, 29, 40, 41, 52, 54,
60—62, 74.

எந்திரமறிந்த வென்ன; 1,
10, 11, 23, 41, 43.

எந்திரமறிந்த தென்ன; 9,
19, 25, 26, 44, 45, 63,
65—67, 70.

புரண்டார்; 46 —

புரண்டாய்; 74.

IV சுந்தரத் தோளிணை; 46—
சுந்தர வில்லிணை; 19, 21,
29, 41, 45, 62, 65, 66.

நோக்கி நின்றிணை; 46—

நோக்கி நின்றிணை; 18.

நோக்கினனிணை; 10, 11.

சொன்னான்; 46—

சொல்வான்; 23, 26, 43, 44,
70.

8548

I இன்னுயிர்; 46—
இன்றுயிர்; 67.

என்று; 46—

என்று (முன்னுடைத்); 1, 9
—11, 18, 19, 21, 29, 31,
40, 41, 45, 52, 54, 63, 65,
66, 74.

தியமுழுப் பகை; 46—

தியப்பழம் பகை; 74.

இன்றி; 46—

அன்றி; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 41, 43
—45, 52, 54, 60—63, 65—
67, 74.

III நின்னுடைத்தாயது; 46—
நின்னுடைத்தாயது; 23, 26,
43, 44, 70

நின்னிடத்தாயது; 41, 45.

அன்றேயின்றது; 46—

அன்றேயின்றிது; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 63, 65—
67, 71.

அன்றேலின்றிது; 2, 54.

அன்றேயானது; 23, 26, 43,
44, 70.

ஆமேயின்றது; 40, 41.

ஆமேயின்றிது; 18, 52, 60,
61.

இன்றேயின்றிது; 74.

நிமிர்வெனென்றான்; 46—

நிமிர்வதென்றான்; 41, 45,
52.

நிமிர்வெனென்றான்; 63, 71,
72.

நிப்பெனென்றான்; 19, 21,
25, 29, 41, 65, 66.

நேர்வெனென்றான்; 18, 40,
41, 60, 61.

தீர்ப்பெனென்றான்; 9.

தீர்வெனென்றான்; 1, 2, 10,
11, 23, 43, 67, 74.

தீர்வேனென்றான்; 26, 44,
70.

IV பொன்னுடைத் தாதை;
46—

பொன்னுடைத்தாது; 1, 31.

பொன்னுடைத்தாயது; 23, 26,
26, 43, 44, 54, 63.

உணும்; 19, 23, 43, 45, 54,
63, 65, 66.

உண்ணும்; 46—

பொலம்; 1, 2, 9—11, 19,
40, 45, 52, 63, 65, 67, 70,
74.

பொலன்; 46—

புலம்; 23, 26, 43.

8549

I தீயவன்; 46—

தீயன்; 19, 21, 29.

மாற்றம்; 46—

வார்த்தை; 2.

கேட்டான்; 46—

கேளா; 23, 26, 43, 44, 70.

II நீய்கரன்; 46—

நீகரன், 23, 25, 26, 40, 41,
43—45, 52, 54, 60—62,
65, 67, 74.

கொல்லோடுநெடும்; 2, 18, 41,
45, 52, 54, 61.

கொல்லா நெடும்; 46—
கொல்லா நெம்; 72.
கொல்லோ நின்; 44.

போலாநெடும்; 1, 10, 11,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 62,
63, 65, 67, 74.

என்றேநின்; 23, 26, 43, 70.

நிமிர; 46—

நேடி; 23, 26, 43, 44, 7.

தீர; 1, 10, 11, 54, 67

தேடி; 74.

III ஆயது; 46

ஆவது; 19, 21, 29, 54, 65-
67.

ஆனது; 41, 45

அன்றோ வாண்; 46—

அன்றோவான்; 45

அன்றையான்; 1, 2, 9, 19,
29, 41, 45, 62, 63, 65, 67,

ஆனதான்; 40, 61.

ஆனதான்; 60.

மானதான்; 18.

பிறந்தமைந்தார்க்கைய;
46—

பிறந்தமைந்தார்க்கெல்லாம்;
29.

பிறந்தமைந்தார்க்கைத்தே;
74.

பிறந்தமைந்தோர்க்கெல்
லாம்; 23, 43, 70.

பிறந்தமைந்தோற்கெல்லாம்;
26, 44.

பிறந்தாருக்கைய; 1, 10, 11
திறலமைந்தார்க்கெல்லாம்;
9.

திறனமைந்தார்க்கெல்லாம்;
19, 21, 62, 66.

திறன்மைந்தற்கெல்லாம்;
65.

திறன்மைந்தார்க்கெல்லாம்;
41, 45.

திறமமைந்தோர்க்கம்ம; 67.

IV ஏயது; 46.

வேயது; 74.

ஏய்வது; 19, 21, 62,
ஏயவன்; 65.

இசைந்த; 46—

இசையும்; 26.

இயைந்த; 71.

8550

I இடித்தென்ன; 46—

இடித்தன்ன; 23, 26, 43, 70.

இடித்தின்ன; 2.

ஒலிபடுத்து; 46—

ஒலிபடைத்து; 1, 10, 11.

எந்தை; 46—

எந்தைச்; 44.

என்னைச்; 23, 26, 43.

ஏய்ந்த; 19, 21, 29, 41, 45,
62, 65, 66.

II முடித்தமை வென்; 46.

முடித்தமைவன்; 23, 25, 26,
41, 43, 44, 72.

முடித்தமைவது; 63.

முடித்தகல்வன்; 54, 67.

முடிக்குவனினு; 19, 21,
41, 45, 62, 66.

முடிக்குவனென்று; 29, 65.

என்னாக்; 46—

என்னக்; 29

III கருமுடித்தமைந்த; 46—

கருமுடித்தமைத்த; 31.

கருமுடித் தெழுந்த; 2, 9—11
18, 40, 41, 45, 60, 61, 71,
74.

கருமிடித்தமைந்த; 63.

கான்முடித்து; 46—

கால்முடித்து; 29, 54, 66.

காலடித்து; 10, 11.

கால்பிடித்து; 2, 18, 23, 26,
40, 41, 43—45, 52, 60, 61,
70—74.

காரடித்து; 1.

கார்பிடித்து; 41, 45.

கார் முடித்து; 67.
காலம்; 46—
காலப்; 63.

IV பெருமுடிக்கிரியிற்; 46—
பெருமிடித் தெரியும்; 74.

பருமுடிக்கிரியிற்; 23, 26,
43, 44, 67, 70.

தாரை; 46—
தாமரை; 21.

பகழி; 46—

கணைகள்; 19, 22, 25, 29, 41,
45, 62, 65, 66.

பெய்தான்; 46—

எய்தான்; 23, 26, 43, 74.

8551

இப்பாடல், 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 25, 31, 40, 52, 54,
60—63, 66, 67, 71, 74.

I நாட்டித்; 41, 45, 70.
நாட்டி; 46—

II இரட்டிச் சாயகங்கள்; 46—
இரட்டி சாயகங்கள்; 23, 26,
43, 65.
இரட்டிசாயகங்கள்; 45.

IV உம்பர்தமுலக முற்றும்; 46—
உம்பர்தனுலக முற்றும்;
23, 43.
உம்பரதனுலகுமற்றும்; 44,
70.
உம்பர் தனுலகுமுற்றும்;
26.

சரங்களாய் முடி; 46—
சரங்களாய் முடி; 72.
சரங்களாம் முடி; 44.
சரங்களால் முடி; 29, 65, 70.

8552

1 பகழி; 46—
கணைகள்; 63.

கடுங்கணைகடுவி; 46—
கடுங்கணைகடுவ; 29, 65

கொழும் பகழிதாவி; 67.
கொழும்பகழி வீசி; 63.

II அரிந்தனனகற்றி; 46—
அரிந்தனனகற்ற; 23, 43, 44
71.

அரிந்தனனவற்றை; 54.
அரிந்துகவகற்றி; 9, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 62, 65.
அரிந்துகவற்றி; 66.
அருந்தினனகற்ற; 26.
வ (அ) ருந்துகவற்றி; 65.

மற்றவாண்டகை; 1, 2, 10,
11, 54, 63, 67, 70.

மற்றையாண்டகை; 46—
மற்றையாண்டவன்; 41, 45.
மற்றையரக்கனது; 41, 45,
74.

மற்றவரக்கனது; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 66.

மற்றவ்வரக்கனது; 71.
மற்றவாண்டவன்; 23, 26,
41, 43-45.

மற்றிவரக்கனது; 65.
மாற்றியாண்டகை; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

அலங்கலாகத்; 46.
அலங்கலாசத்; 65.
அலங்கன் மார்பத்; 44, 70.
அலங்கன் மார்வத், 23, 26,
43.

அலங்கன் மார்பித்; 54.
அலங்களு மார்பில். 74.

III தெரிந்தொரு; 46—
தெரிந்ததார்; 40.
தெரிந்ததோர்; 2, 9, 18, 19,
41, 45, 65, 66.

பாயவெய்தனன்; 46—
பாயவேவினன்; 9, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 41, 43-45,
62, 65, 66, 70.

பாயவேவினன்; 2, 18, 40,
60, 61, 67, 74.

மாயவேஷிடுன்; 63.

வாங்கியே வினன்; 1, 10, 11.

ஏவ; 46—

அஃதே; 23, 26, 43, 44, 70.

IV நெரிந்தெழு; 46—

நெரிந்தெழு; 23, 26, 43.

நெரிந்துறு; 10, 11.

புருவத்தான்றன்; 46—

புருவத்தோன்றன்; 40, 60.

நிறத்துற்று; 46—

நிறத்துற; 18, 19, 23, 26, 40, 41, 43, 45, 52, 54, 60, 67.

நிறத்தது; 2, 44.

நின்றது; 46—

நின்ற; 44, 70.

8553

I ஏவுண்டு; 46—

ஏவுண்ட; 2.

எய்தாவிரத்தகப்; 46—

எய்தாவித்தகப்; 74.

எய்தாவித்தகைப்; 9.

எய்தாவிராக்கதப்; 23, 26, 43, 44, 70.

எய்தா இ(வி)லைத்தகப்; 18, 40, 45, 60.

எய்தாவிர்த்தகப்; 10, 11, 63.

எய்தா வீர்த்தகைப்; 19, 29, 41, 45, 62, 65, 66.

எய்தார் வீர்த்தகைப்; 25.

எய்தாவிர்த்ததப்; 61.

எய்துவிரத்ததப்; 2.

எய்தியிரத்தகப்; 67.

எய்தியிரத்ததை; 54.

பரிதியீன்ற; 46—

பரிதியீன்ற; 45.

உந்தியான்ற; 54.

பருதியீன்ற; 18, 19, 21, 25, 29, 40, 60, 61, 65-67, 71, 74.

பருதியன்னான்; 23, 26, 43, 44, 70.

பருதியீன்ற; 63.

II உண்டதுமிழ்வான்; 46—

உண்டதுமிழ்வன்; 65.

உண்டதுமிழவ; 1, 2, 9-11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 31, 40, 41, 43-45, 54, 60-62, 65, 70, 71, 74.

உண்டதுமிழும்; 63, 67.

போல்வான்; 46—

போலான்; 54.

III கீர்த்தி; 46—

கீற்றி; 26.

சீர்த்தி; 66, 74.

சேரத்; 46—

சாற்றற் (நூவுண்ட); 67.

தீரத்; 74.

செய்த, 65.

செய்யத்; 29.

8554

I கண்ட; 46—

கண்டு; 40, 41, 45.

அதிசயம்; 46—

அதிசெயம்; 63, 65.

உற்றூராழி; 46—

உற்றூர்வாழி; 74.

உற்றூராழி; 9.

II மன்னனும்; 46—

மன்னவன்; 74.

வண்ணனும்; 9.

எய்தி; 46—

எய்தா; 23, 25, 26, 43, 44, 70.

செய்து; 31, 41, 45, 52.

செய்யா; 67.

தோன்ற; 63.

III புரவியின் குரங்கள்; 46—

பொங்குளைப்புரவி; 23, 26,
43, 44, 54, 70, 74.

அ(வ)லங்குளைப் புரவி; 67.

குரங்களின் கரங்கள்; 2.

குரங்களின் சிரங்கள்; 63.

துரகங்கள் குரங்கள்; 19, 21,
25, 41, 45, 65, 66.

துரகதக்குரங்கள்; 18, 40, 41,
45, 60—62.

துரகத்தின் குரங்கள்; 10, 11,
41, 45.

துரகத்தின் குரங்க 1.

IV நிலத்து; 46—

நிலத்தில்; 2, 18, 40, 52, 60,
61.

அறுத்து; 11, 23, 26, 43, 44,
63, 70, 74.

8555

I மார்பிடை; 46—

மாரிடை; 67.

வாயிடை; 46—

வாயினின்; 26.

வெயிலின் வாரும்; 46—

வெரிநின் வாரும்; 1, 2, 10,
11, 18, 19, 21, 25, 26, 29,
40, 41, 45, 60-62, 65-67,
70, 71.

வெரிநின்வாரச்; 23, 26, 43,
44, 70.

வெரிநின் வாலும்; 74.

வெரிநீர் வாரும்; 31.

வெருவி வாரும்; 63.

வென்னிலாகச்; 54.

II சோரியன்; 46—

சோரியின்; 9-11, 19, 21, 23,
25, 26, 31, 41, 43, 45, 61,
63, 65-67, 70, 71, 74.

விசும்பினூடோர்; 46—

விசும்பினிண்டோர்; 41, 45.

விசும்பினோடி; 23, 26, 43,
44.

தோன்ற நின்றான்; 46—

மறந்துதோன்றாக்; 70.

மறைந்துதோன்றாக்; 67.

மறைந்து தோன்றாக்; 23, 26,
43, 44, 54.

மறைந்து தோன்றான்; 1, 2,
9-11, 18, 19, 21, 25, 29,
31, 40, 41, 60-63, 65, 66,
71, 74.

மறைந்து நின்றான்;

III காருருமேறும்; 46—

காருருமேகம்; 74.

IV பேர்வுறு; 46—

பேர்வுறும்; 18, 40.

பெருக்கின் ன்றவத்திற்;
46—

பெருக்கின் ன்றவத்தின்; 10,
44, 67, 72.

பெருக்கின் ன்றவத்துப்; 2, 9,
18, 40, 60, 61.

பெருக்கின் ன்றவத்தும்; 71.

பெருக்கின் ன்றவத்துப்; 74.

பெருக்கின் ன்றவத்திற்; 23, 43.

பெற்றான்; 46—

பேற்றால்; 72.

மிக்கான்; 10.

8556

I உதிர்ந்தன; 46—

உதிர்ந்தன; 10.

எதிர்ந்தன; 63.

நாளின்; 46—

நாளில்; 54, 63, 67.

II காற்றுச்; 46—

காற்றுஞ்; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 63, 65, 66, 74.

காற்றிற்; 23, 26, 43, 44.

எழுந்தது; 46—

எழுந்தன; 9, 23, 26, 43, 44,
74.

எழுந்து கீழ்; 21, 25, 29, 62,
65.

விழுந்த வெங்கும்; 46—

விழுந்த தெங்கும்; 1, 9—11,
31, 54, 65—67.

விரிந்த தெங்கும்; 41, 45,
52.

விழுங்க வெங்கும்; 23, 26,
43, 44.

வீழ்ந்த தெங்கும்; 21, 25,
62.

வீழ்ந்த வெங்கும்; 29.

எழுந்த தெங்கும்; 41, 74.

எழுந்த வெங்கும்; 2, 40, 60,
61.

III நிறைந்த மேகம்; 46—

கிளர்ந்த மேகம்; 10, 11.

மேகமெங்கும்; 18, 40, 45,
60, 61.

மேகம் மேகம்; 41.

கான்றன; 46—

கலந்தன; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61, 71.

கலந்தெனக்; 1.

கவிந்தன; 10, 11.

கல்லின்; 46—

கலித்த; 1, 2, 10, 11, 18, 40,
45, 60, 61, 63, 67.

கலித்த; 71.

கனலின்; 26, 44.

காலின்; 25.

மாரி; 46—

மாரிப்; 44.

IV பொருமுறை மயங்கிச்; 46—

பொருமுறை யங்கிச்; 26.

பொருமுறை மயக்கம்; 10.

சுரிமுறையதுவே; 63.

ஒருமுறை மயங்கிச்; 11, 21,
60—62, 65.

சுற்றும்; 46—

சுற்றக்; 71.

சுற்றி; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 54,
60—63, 65, 67, 74.

இரியலிற்; 46—

இரித்தலிற்; 1, 63.

இரித்தது; 74.

விரிந்தலிற்; 10.

கவிக்குலம்; 71.

கவிசள் போன; 46—

கலியள் போன; 26, 44.

கவியின் போன; 23, 43, 70.

குரங்கு போன; 1, 11.

குரங்கு பொன்ற; 10.

இரிந்து போன; 71.

8557

I நெருப்புப்; 2, 9, 11, 18, 19,
23, 26, 40, 41, 43—45, 52,
54, 63, 67, 71, 74.

நெருப்பும்; 46—

போர்ப்பத; 46—

போர்க்கத; 1, 10.

II தீயினமமையச் செல்லும்; 1,
2, 9—11, 18, 19, 21, 25,
29, 40, 41, 45, 52, 60—62,
65, 66, 71.

தீயினமனைய செல்லும்;
46—

தீயினமனையவாகக்; 23, 26,
43, 44, 70.

தீயினமினைய செல்லக்; 67.

தீயினின் மழையும் செல்
லும்; 74.

தீயினு மறையச் செல்லும்;
63.

மாயமாமாரி; 46—

கல்லின் மாமாரி; 23, 26,
31, 41, 43—45, 54, 67,
70.

கலினமாமாரி; 63.

கல்லுமாய் மாரி; 74.

சிந்த; 46—

சிந்த(மாயிர); 44.

சிந்தி; 1, 10, 11.

III அவிந்தன கவிகளையன்; 46—

விரிந்தன கவிகளையன்; 63.
விரிந்தன தனையன் மாயை; 26.

IV மாயமோ வரமோ; 46—

மாயமோ வரமே; 21.
மாயையோ வரமோ; 23, 43, 44, 70.

ஏயவர் வரமோ; 26.

என்றான்; 46—
என்ன; 67.

சொல்வான்; 19, 23, 25, 26, 29, 41, 43—45, 52, 62, 65, 66, 70.

சொன்னான்; 46—
சொல்லும்; 67.

8558

I நோற்றுடைத்; 46—

நோற்றிடைத்; 31.
நோக்கினர்; 46—
நோக்கினன்; 19, 54, 63, 67.
நோக்கின; 10, 11.
நோக்கியே; 74.
நோக்கித்; 46—

எய்திக்; 74.

நோக்கக்; 18, 40, 41, 45, 60, 63.

நோக்கார்; 66.
நோக்கால்; 41, 45.

II மழையுடைக்; 46—

மழையிடைக்; 63.

கடவுடானும்; 46—
கடவுட்டானும்; 1.

III மாற்றலீந்த; 46—

மாற்றலீய்ந்த; 18, 23, 25, 26, 29, 40, 43, 44, 54, 60—62, 67, 70, 71.

மாற்றலரிவந்த; 63.
மாற்றலர் வீய்ந்த; 19, 65.

மாற்றலா வீய்ந்த; 9.

மாற்றவரியைந்த; 74.

மாற்றலினீய்ந்த; 1, 10, 11.

ஆற்றலாலீந்த; 41, 45.

ஆற்றலிற்றீர்ந்தே; 41, 45.

தெய்வ; 46—

மாய; 23, 26, 43, 44, 70.

வந்ததென்றான்; 46—

வந்ததென்றான்; 10.

அமைந்ததென்றான்; 19, 21, 25, 29, 41, 45, 62, 65.

நூற்றிதழ்க்; 10, 11, 23, 40, 41, 43, 45, 52.

IV நூற்றிகழ்க்; 46—

நூற்றிகழ்; 26.

நூற்றிதழ்; 1.

நூற்றிதட்; 2, 9, 19, 21, 25, 29, 44, 54, 63, 65, 67, 74.

கண்ணனகற்றுலென்; 46—

கண்ணனகற்றுவன்; 21, 25, 26, 41, 65—67, 70.

கண்ணனகற்றுவ; 44.

கண்ணனூறுவ; 9.

கண்ணனூற்றுலென்; 63.

கண்ணன் மாற்றுவன்; 74.

கண்ணின் மாற்றுவன்; 71.

நொடியி னென்றான்; 46—

நொடியி லென்றான்; 1.

நொடிதினென்றான்; 23, 43.

8559

I காலவன்; 46—

காவலன்; 63.

படையும்; 46—

படையின்; 67.

தெய்வக் கடலவன்; 46—

தெய்வக் கணலவன்; 9.

தீயின்கடவுடன்; 63.

காலக்; 46—

கால் கொள்; 9, 19, 21, 25, 41, 52, 62, 65.

கால் கொன்; 45.

- II கோலவன்; 46—
கோவலன்; 63.
கோலவெம்; 9, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 67.
கோத்துக்; 46—
கோர்த்துக்; 74.
கோத்த; 1, 10, 11, 41, 45,
52, 67.
கோர்த்த; 63.

கணையோடும்; 46—
கணையோடு; 23, 26, 43.
கணையதனைக்; 63.

- III மேலவன் றுரத்தலோடும்;
46—
மேலவன் றுர்த்தலோடும்;
26.
மேவலன் றுர்த்தலோடும்;
63.
விசம்பினின் றெரிந்து; 46—
விசம்பினின்று இ(றி)ரிந்து;
2, 19, 21, 25, 29, 45, 52,
66, 71.
விசம்பினின் திரிந்து; 41.
விசம்பினி னிரிந்து; 18, 45,
60.
விசம்பினின் றிரிந்து; 63.
விசம்பினின் றிழிந்து; 74.
விசம்பினிற் றிரிந்து; 54,
61.
விசம்பினிற் றெரிந்து; 26,
44.
விசம்பினில் தெளிந்து; 40.
விசம்பினன் றிரிந்து; 9.

வெய்தின்; 46—
வெய்தாய்; 1, 10, 11.

வீழ்ந்து; 70.

- IV மாலிரும்; 46—
மாலரும்; 63.

கடலின் வீழ்ந்து; 46—
கடலிற் புக்கு; 71.
காற்றும்; 46—
காற்று; 19.

8560

- I அத்துணை யரக்கனோக்கி;
46—
அத்துணை யாக்க நோக்கி;
63.
அத்திற மரக்கனோக்கி; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 62, 65.
அந்தர வானம்; 46—
அந்தரம் வானம்; 41, 45, 63.

- II ஒத்தன வருவே; 46—
ஒத்தன வருவம்; 9.
ஒத்தன துருவே; 23, 26, 43.
ஒத்தன னுருவே; 10, 11, 18,
29, 44, 54, 70, 71.
ஒத்ததன் னுருவம்; 62.
ஒத்ததன் னுருவே; 40, 41, 45,
52, 60, 61, 67.
ஒத்ததன் னுருவம்; 19, 21,
25, 65, 66.
ஒத்துநன் னுருவே; 74.
ஒத்துத் தன் னுருவே; 63.
மொய்த்தன் னுருவே; 2.

ஆக்கித்; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 43—45,
52, 54, 60—62, 65—67,
70, 71, 74.

ஆகித்; 46—

மறைந்து; 46—
மறைத்து; 45.

சூலப்; 46—

சூலம்; 21, 25, 29, 41, 45,
65—67, 71.

- III பரப்பினன்; 46—
பரப்பினான்; 1, 10, 11, 23,
26, 43, 44, 63, 65, 67, 70,
71, 74.
பார்த்த; 46—
பார்த்து; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 54, 60—
63, 65—67, 74.
பாரா; 23, 26, 43—45.

- IV வித்தகன்; 46—
வித்தகம்; 2, 54.

செய்து; 46—

செய்யும்; 18, 41, 45, 52, 60,
61, 74.

என்றினை; 46—

என்றினையச்; 10, 11.

என்றினைச்; 54.

என்றனை; 29.

என்னென்று; 41, 45.

ஒன்றினை; 21, 74.

8562

I மாயத்தால்; 46—

மாயத்தான்; 74.

வகுத்தான்யாண்டும்; 46—

வகுத்தானியாண்டும்; 41,
45, 63.

வகுத்தான்யாண்டு; 1.

வகுத்தானாண்டும்; 11, 23,
26, 43, 44.

வகுத்தானாண்டு; 74.

யாண்டும்பெற்ற; 67.

வரம்பிலா; 46—

வரம்பில்லா; 45.

வரம்பில; 19, 21, 25, 29.

உருவந்தானெத்; 1, 9, 19,
29, 41.

உருவத்தானெத்; 46—

உருவத்தானே; 11, 74.

உருவத்தானே; 10, 21, 23,
25, 26, 41, 43—45, 54,
70, 71.

II என்னு; 46—

எண்ணு; 41, 45.

கரந்தனன்; 46—

கரந்தலன்; 74.

காந்தினன்; 66.

தெரிந்திலாதான்; 46.

தெரிந்திலாத; 40, 41, 45,
60, 61.

தெரிந்திலானி; 21.

தெரிந்திலானிக்; 19, 41, 45,
62, 65,

தெரிக்கிலாதான்; 67.

தெரிகிலாதான்; 74.

III காயத்தாலினையென்று;

46—

காயத்தாலினையதென்று; 2,
40, 41, 45, 60, 61.

காயத்தாலினையதொன்று;
1, 10, 11.

காயத்தாலினையிதென்று;
74.

காயத்தானினையென்று;
23, 26, 43, 44, 54, 63.

காயத்திலினையென்று; 41,
45.

காயத்திலெனையென்று;
21, 29, 65, 66.

நினையலாம்; 46—

நினையலான்; 26, 44.

நிலையலான்; 74.

நீக்கலாம்; 2, 9, 18, 40, 41,
45, 54, 60—62.

நீக்கலான்; 71.

நோக்கலாம்; 19, 21, 29, 41,
65, 66.

நோக்கவாம்; 45.

கருத்தனல்லன்; 46—

கருத்தனல்லான்; 67.

கருத்தினல்லன்; 10, 11.

கருத்தர்க்கெட்டாத்; 61.

IV தியொத்தான்; 46—

தியத்தான்; 26, 40, 41, 44,
45, 60, 61, 70.

திறத்தினென்னை; 46—

திறத்திலென்னை; 1.

திறத்தலென்னை; 70.

திறத்தலென்னைச்; 26, 44.

திறத்திலென்னைச்; 10, 18.

திறத்திலென்ன; 21, 74.

திறத்திலென்னே; 40, 52,
60.

திறத்திலென்னென்; 9, 19,
25, 29, 54, 61, 65, 66.

திறத்தினென்ன; 2, 67.

திறத்தினென்னே; 41, 45.

திறத்தினென்று; 41, 45.

நி(இ)றத்தனென்னை; 63.

நொந்தான்; 46—

செய்தான்; 1, 2, 9, 10, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43—45, 54, 60—63,
65, 66, 74.

8562 (a)

II உளதெலாம்; 26—
உளவெலாம்; 65.

தரையின்; 26—
தரையில்; 23, 43, 70.

IV அவனோடு; 26—

இவனோடு; 29, 44, 65, 70.

ஒப்பார்ஆரென; 26—
ஒப்பாரியாரென; 23, 43.
ஒப்பாராரென்றும்; 70.

அமலன்; 26—

விமலன்; 65.

8563

I அரக்கன்றன்; 46—

அரக்கனது; 23, 26, 40, 43,
44, 60—62.

ஆகத்தன்; 2, 19, 21, 25,
41, 45, 63, 65.

ஆகத்தான்; 1, 9—11, 66.

அருளில் யாக்கை; 46—

அருளிலி யாக்கை; 40, 60—
63.

அளவிலாக்கை; 1, 10, 11,
23, 26, 31, 43, 44, 54, 70,
71.

அளவில் யாக்கை; 9, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 63, 65—
67, 74.

II பரப்பித்தான் வேறு; 46—

பரப்பித் தந்தான்; 2.

பரந்தானாக; 41, 45.

பிரித்தான் வேறோர்; 63.

பிரிப்பிற்குன் வேறு; 74.

ஒளித்தனன்; 46—

ஒழித்தனன்; 63.

என்னவோர்வான்; 46—

என்னவோர்வர்; 9.

என்னவுன்னுச்; 23, 26, 43,
44, 70.

என்பதோர்வான்; 63.

III செம்புனற்சுவடுநோக்கி; 46

செம்புனற்சுவட்டுமிது; 23,
26, 43, 44, 70.

செம்புனற்சோரிநோக்கி; 2.

செப்புற்றசுவடுநோக்கி; 54.

இதுநெறியென்று; 46—

இதுநெறியென்றும்; 18.

அதுநெறிசென்று; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 62,
63, 65, 66.

செறியென்றுதேவர்; 23, 26
43, 44, 70.

IV பகழிதூண்டத்; 46—

பகழிதூவத்; 2.

வாழிதூண்டத்; 74.

தலத்தனான்; 46—

தலத்தனன்; 9.

தலத்திலானான்; 41, 45.

தலத்தினான்; 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66.

தலத்தில் வீழ்ந்தான்; 2, 63.

தரையின் வீழ்ந்தான்; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

8564

I படைத்துருமிற்; 46—

படைத்துருமிச்; 74.

படுத்துருமிற்; 2, 23, 26,
41, 43, 45, 54, 63.

மடுத்துருமிற்; 31, 41, 42,
45.

அரக்கன் யாக்கை; 46—

அரக்கனாக்கை; 1, 2, 9—11,
18, 19, 21, 23, 25, 29,
31, 40, 41, 43—45, 54,
60—63, 65—67, 70, 71,
74.

ஆக்கை நாகக்கை; 26.

II புயல்படக்; 46—

புயல்படைக்; 10.

புயலிடைக்; 65.

புயலுடைக்; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 66.

புயல்படு; 2, 9.

குருதி வீசிப்; 46—

குருதி வீசப்; 10, 18, 40, 41,
45, 60.

குருதித் தாரை; 74.

படியிடைப்; 46—

படியிடை; 10, 21.

தரையிடைப்; 74.

புரள்தலோடும்; 1, 2, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 41—
45, 54, 63, 65—67, 70.

புரடலோடும்; 46—

புரளலோடும்; 18, 40, 60,
61, 71, 74.

புரழ்தலோடும்; 9, 10, 62.

III வெயில்கெடுத்து; 46—

வெயிலடுத்து; 2, 9.

வெயிலெடுத்து; 41, 45.

வெயில் கிடைத்து; 74.

வெயில் படுத்து; 63.

வெயில் படைத்து; 40, 41,
45, 52, 60, 61

இருளை ஓட்டும்; 46—

இருளையிட்டு; 1

இருளையிட்டிக்; 67.

இருளையிட்டும்; 10, 11, 19,
23, 25, 26, 29, 41, 43—
45, 54, 62, 66, 70.

இருளை வீட்டும்; 65.

இருளை நீட்டும்; 71.

இருளையோட்டிக்; 63, 74.

காலத்தின்; 46—

காலத்தில்; 19, 25, 29, 62,
65, 66.

காமத்தின்; 23, 26, 43, 44,
70.

கரணத்தின்; 54.

கருமத்தின்; 1, 10, 11, 41.

கிரணத்தின்; 63.

விளைவினோடும்; 46—

விளைவையுன்னித்; 74.

விளைவையொட்டி; 54.

விளைவையொத்து; 2, 18,
40, 41, 45, 60, 61.

விளைவையோடத்; 67.

விளைவையோர்ந்து; 10.

விடிதலோடும்; 19, 21, 25,
29, 41, 45, 62, 65, 66.

இயற்கை வியத்; 1, 10, 11,
23, 26, 41, 43, 44, 70.

IV துயில்கெடக்; 46—

துயில்படக்; 41, 45, 60, 61.

துயில்படைக்; 18.

கனவுமாய்ந்தாலொத்தது;
46—

கனவுமாய்ந்தாலொத்ததச்;
2, 9, 19, 21, 25, 29, 40,
60—62, 65, 74.

கனவுமாய்ந்தாலொத்துச்;
41.

கனவுமாய்ந்ததொ (தோ) ற்
றது; 26.

கனவுமாய்ந்தொத்தது;
23, 43, 44, 70.

கனவுமாய்த்தாலொத்தது;
54.

கனியுமாய்ந்தாலொத்ததச்;
18.

மாயை; 46—

மாய்கை; 10, 11, 61, 63.

மாயம்; 19, 21, 23, 25, 26,
29, 41, 43—45, 62, 65,
66, 70.

8565

- I கண்ணன்வண்ணக்; 46—
கண்ணவண்ணக்; 10, 11.
வண்ணன்கண்ணன்; 74.
தேரன்கோடைப்; 46—
தேரன்கொண்டப்; 67.
தேரன்கோடி; 63.
தேரன்மேலும்; 10, 11.
தேரின்காலப்; 2.
- II பரிதியின், 46—
பருதியின்; 18, 19, 21, 23,
26, 29, 40, 42—44, 52, 54,
60, 63, 65, 66, 70, 71, 74.
நடுவட்; 46—
நடுவுட்; 2, 9, 19, 21, 41, 45.
பசுஞ்சுடர்; 46—
பரஞ்சுடர்; 9, 25, 26, 29, 40,
41, 44, 45, 60—63, 65, 70.
பரஞ்சுடர்ப்; 63.
பனிச்சுடர்; 67.
மேகப் பண்பன்; 46—
மேய பண்பன்; 1, 10, 11, 31,
41, 45.
நயனப் பண்பன்; 9, 18, 19,
21, 23, 25, 29, 40, 41, 43,
45, 60—62, 65, 66.
போலும் பண்பன்; 67.
பண்பனன்ன(னெரி); 63.
- III எரிகனை; 46 —
அரிகனை; 67.
காலினெய்தினான்; 46—
காலியெய்தினான்; 70.
காலினெய்தினன்; 9, 19,
21, 23, 25, 29, 43, 54, 62,
65, 66, 71.
கால்போலெதிர்த்தவன்; 41,
45.
கால்போலெதிர்த்தவன்; 2,
18, 40, 60, 61.
ஏற்றான்; 46—
ஏன்றான்; 63.

- ஒற்றான்; 26.
ஒத்தான்; 44, 70.
- IV விரிகடற்றட்டான் கொல்
லன்; 46—
விரிகடற்றட்டான் கொல்
லும்; 1, 10, 11.
விரிகடற்றட்டான் கொல்
லும்; 74.
விரிகடல் மலையிற்றட்டான்;
44, 54, 67, 70.
அவிர்கடன் மலையிற்றட்
டான்; 26.
விரிகடல் மலையாற்கட்டும்;
71.
விரிகடன் மலையாற்றட்
டான்; 31.
விரிகடற்றான கொல்லன்;
65.
விரிகடல் நடுவட்டோன்றும்;
63.
வெஞ்சினத் தச்சன்; 46—
வெஞ்சினத் தரக்கன்; 9.
ஆலவெஞ்சினத்தின்; 67.
வடவையஞ்சினகயாம். 63.
வெய்யோன்; 46—
மெய்யான்; 67.

8566

- I அன்றவனாமினனான்;
46—
அன்றவனாலும் வின்னான்;
18, 40, 41, 45, 61.
அன்றவன்றாலும் வின்
னான்; 23, 26, 43, 44.
அன்றிவனாமினனான்;
1, 10.
அன்றிவனாலும் வின்னான்;
2, 63, 74.
அன்றிமனாமினனான்; 31.
அன்றிவினாலும் வின்னான்;
61.
அன்றிடிபோலும் வின்னான்
41, 45.
இலங்க வாங்கி; 46—

இலங்க வாங்கிப்; 26.
இலங்க நக்தி; 63.

குலங்கவாங்கி; 1, 2, 9, 10,
18, 19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 60 - 62, 65, 66, 74.

II ஒன்றல; 46—

பொன்றல; 26.

உய்த்தான்; 46—

உய்த்தார்; 74.

உய்த்தா (னன்றன்); 2.

III நின்றவன்; 46—

நின்றனன்; 54.

நெடியது; 46—

நெடிய; 26, 44, 70.

தருவினாலகல; 46—

தருவினாலடித்து; 2, 18, 40,

41, 45, 60, 61.

தருவினால் கலக்கி; 31, 41,

45.

தருவினனாக; 63

தருவினாலகல; 54.

மரத்தினாலகல; 67.

IV சென்றனன்; 46—

சென்றன; 2, 18.

கரியின்; 46—

கணையின்; 72.

பகழி; 31, 41, 45, 54, 63.

வாரிக்கெதிர்படா (டர்); 2, 9,

19, 25, 29, 40, 41, 45, 52,

60, 62, 65, 66.

வாரிக்கெதிர்பட்ட; 46—

வாரிக்கெதிர்ப்பட்ட; 41.

வாரிக்கெதிர்படச்;

வாரிக்கெதிர்படும்; 71.

மாரிக்கெதிர்படு; 41, 45

மாரிக்கெதிர்படச்; 31, 63.

மாரிக்கெதிர்பட; 72

மாரிக்கெதிப்பட்டான்; 54.

8567

I திரியாநின்ற; 1, 2, 9—11,
18, 19, 26, 40, 41, 52, 72.

திரியானின்ற; 46—

திரியனின்ற; 74.

கண்டமாகச்; 46—

கண்டமாக்கிச் 9, 41, 45,

II துணித்து வீழ்த்த; 46—

துணித்த வீழ்த்த; 26.

துணிந்து வீழ்த்த; 10, 11.

தறுகணன்றன்னை; 46—

தறுகணன்றன்மை; 54.

தறுகணன்றன்னை; 9.

III உரத்தினைச் சுருக்கிப்; 46—

உரத்தினைச் சுரிக்கப்; 29, 65

உரத்தினை சுரிக்கிப்; 66.

உரத்தினிற் சுருக்கிப்; 9, 41,

45, 63, 67.

உரத்தினிற் சுரிக்கப்; 19, 21.

பாரினொடுங்கினான்; 46—

பாரிலொடுங்கினான்; 2, 18,

40, 52, 60, 61, 63, 67.

பாரிலோங்கினான்; 1, 70.

பாரினொங்கினான்; 9.

பார்நின்றோங்கினான்; 19, 21,

29, 41, 45, 62, 65, 66.

பார்மேலொடுங்கினான்; 23,

26, 43, 44.

பார்மேலோங்கினான்; 54.

பற்றியொடுங்கினான்; 10, 11.

தன்னையொப்பான்; 46—

தன்னைத் தேரான்; 41, 45.

தன்னைத் தேரோன்; 18, 40,

60, 61.

தன்னையொவ்வான்; 41, 74.

தன்னையொவ்வாச்; 9, 54,

63, 67, 71.

தன்னையோவாச்; 1, 10, 11,

மகுடமோங்கும்; 19, 21, 29,

41, 45, 62, 65, 66.

IV குதித்தான்; 46—

குதித்தோன்; 2.

திசை; 46—
திசா; 26, 44, 70.

கிழியவார்த்தார்; 46—
கிழிய வார்த்தான்; 2, 9—11,
19, 21, 25, 42, 62.
கிழிய பார்த்தார்; 60.

8568

I எரியும் வெங்; 46—

எரியும் வன்; 1, 10, 11, 23,
26, 43, 44, 60—63, 65—67
70, 71.

எரியும் வண்; 54.

எரியுமன்; 74.

எரியவன்; 9, 18, 19, 21, 25,
29, 40, 41, 45.

எரிவன; 2.

குன்றிலும்பர்; 46—

குன்றிலும்பர்; 65, 74.

குன்றினின்ற; 67.

குன்றின் முன்னர், 9.

குன்றத்தும்பர்; 63.

இந்திரவில்லிட் டென்னப்;
46—

இந்திரன் வில்லிட் டென்னப்
41, 45.

இந்திரவில்லெயென்னப்; 67.

இந்திரவில்லெட்டென்ப; 65.

எழிலாளன்; 46—

எழிலான; 54.

எழிலாளர்; 74.

III சொரியவன்; 46—

சொறிய வெங்; 1, 2, 9—11,
18, 40, 41, 44, 45, 60, 61,
63, 65, 67, 70, 71, 74.

சொரியவே; 54.

முக்கிற் செவிகளின்; 46—

முக்கின் செவிகளின்; 1, 2,
52, 74.

முக்கிற் செவிகளால்; 67.

தூங்க; 46—

தூங்கி; 1, 9—11, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 62, 65, 66.

தூக்கி; 71.

தூவி; 63,

IV தலையைக்; 46—

தலையிற்; 74.

உதைத்து மாநிலத்தில்; 46—
உதைத்து மாநிலத்தின், 1,
9.

உதைத்து மாநிலத்தில்; 21,
63, 74.

உதைத்து மாநிலத்தின்;
25, 26, 29, 44, 61, 62.

உதைத்துயர் நிலத்தில்; 67.

8569

I உலத்தலோடும்; 46—

உதைத்தலோடும்; 41, 45,
63.

உலகத்தாடும்; 2,

வீழ்தலோடும்; 65.

அழற்; 46—

அனற்; 1, 10, 11, 23, 26,
43, 44, 63, 67, 70, 74.

கொழுந்தொழுகுங்; 46—

கொழுந்தோழுங்; 18

கொழுந்தொழுகு; 1, 10, 11,

கொழுங் கண்ணன்; 63.

கண்ணான்; 46—

கண்ணன்; 2, 9, 18, 19, 21,
25, 29, 40, 60—62, 67.

அஞ்ச; 63.

II சிங்கன் வெங்; 46—

சிங்கவெங்; 29, 54, 65, 66.

சங்கன் வெங்; 31.

கணையன்; 46—

கணையான்; 1, 10, 11, 65,
71,

கணையின்; 2.

வில்லன்றாரணி; 46—

வில்லன்றாரணித்; 1, 9—11,
19, 23, 25, 26, 41, 43, 45.

வில்லன்றாரணி; 31, 64, 67.

வில்லன்றாரணித்; 2, 74,

மேலான்; 46—
மேலோன்; 29, 61.

III எங்கடா; 46—
எங்கட; 23, 26, 43, 44.
எங்கினிப்; 74.

போதியென்னு; 46—
போதியென்ன; 9,
போவதென்ன; 23, 26, 43, 44,
54, 65, 70, 74.

எய்தினன்; 46—
எய்தினென்; 45.

எய்தினான்; 1, 2, 9—11, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 41,
43—45, 54, 60—63, 65,
70, 74.

எதிரிலாத; 46—

தன்முனெய்திப்; 1, 9—11,
19, 23, 25, 26, 29, 43, 44,
54, 62, 63, 65, 70, 74.
தன்னெடெய்திப்; 2, 40, 41,
45, 60, 61.

IV மேருவாற்றற்; 46—
மேருவாற்றப். 60, 74
மேருவாரிற்; 63.

பனசன்வந்து; 46—
பனசனது; 63.
பாய்ந்தான்; 46—

சார்ந்தான்; 10, 11.

8569

I மார்பின்; 46—
மார்பிற்; 9, 10, 19, 25, 26,
29, 44, 52, 60—63, 66, 67,
70, 71, 74.

பல்லங் கணல்ல பண்போடு
46—

பல்லங் கணல்லப் பாற்
போடு; 74.

பல்லங் கணல்ல பாற்போடு;
2, 18, 40, 60, 61, 67, 70,
71.

பல்லங் கணல்லபார்ப்போடு;
41, 45.

பல்லங்கணல்ல வார்ப்போடு;
23, 26, 43, 44.

பல்லங் கணல்ல மாற்றோடு;
54.

பல்லணங் கல்லப் பார்ப்
போடு; 31.

பல்லவங் கனலப் பார்ப்
போடு; 65.

II ஆய்ந்தன வசனி; 46—
ஆய்ந்தன னசனி; 19, 29,
62.

ஆய்ந்தவனசனி; 74.

ஏய்ந்தன வசனி; 31, 41, 45,
54, 71.

ஏய்ந்தவனசனி; 23, 26, 43,
44.

ஏய்த்தவனசனி; 70.

போல; 46—

என்ன; 2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43—45,
60—62, 65—67, 70, 71,
74.

அழுந்த வெய்தான்; 46—
அழுந்த வெய்ய; 29.

அழுந்த வெய்யக்; 1, 2, 9,
10, 18, 19, 21, 25, 40, 41,
44, 45, 54, 60—62, 65, 66,
70, 71, 74.

எழுந்த வெய்யக்; 23, 26,
43.

III காய்ந்தனன்; 46—

காய்ந்தெரி; 1, 9, 11, 19,
21, 29, 41, 45, 61, 62, 66,
74.

காய்ந்தெழு; 2, 10, 18, 23,
26, 40, 41, 43—45, 54, 60,
65, 70.

காந்தெழு; 63.

கனலி; 46—

கனலில்; 2, 26.

கனலின்; 41, 45.

கனலும்; 74.

நெய்யாற்; 46—
நெய்யிற்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61, 74.
நொய்யாற்; 29.

கனன்றது; 46—
கனன்றன; 23, 26, 43, 44,
70.
கனன்றெரி; 2, 61.
கான்றது; 45.

IV ஏய்ந்தெழு; 46—
ஏய்ந்திடும்; 65.
ஏந்தலை; 23, 26, 43, 44, 63.
தேரீனோடும்; 46—
எரியினோடும்; 63.
இமைப்பிடை; 46—
இமைப்பினில்; 74.
விசும்பிடை; 63.

8570

I தேரொடுமெடுத்தலோடு;
46—
தேரொடுமெடுத்தலோடும்;
40.
தேரொடுமெடுத்தலோடு; 2.
தேருடனெடுத்தலோடு; 44.
தேருடனெடுத்தலோடும்;
23, 26, 43.
குதித்த செங்கண்; 46—
குதித்த செம்பொன்; 41, 45.
குதிக்கச் செங்கண்; 41, 45.
குதிக்கச் செம்பொன்; 19,
21, 29, 66.
குதித்துச் செங்கண்; 54, 62,
63.

II மேருவிற்; 46—
மேருவின்; 9, 74.
உச்சிமேல்; 46—
தலையின்மேல்; 23, 26, 43,
44.
விசப்; 46—
விசிப்; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 31, 40,
41, 43—45, 60—63, 65, 66,
70, 74.

III பாரிடை; 46—
பாரினில்; 63.
விழுதலோடும்; 46—
வீழ்தலோடும்; 9, 29, 52, 65,
66.
வீழ்த்தலோடும்; 2, 19, 21,
40, 41, 45, 60—62.
வீழ்ந்தலோடும்; 74,
தானவனும்பர்; 46—
தானவனும்பர்ப்; 1.
தானவனம்பிற்; 18.
தானதன் மீது; 21, 25, 41,
45, 54, 62, 66, 67.
தானதனும்பர்ப்; 9.
தகர்த்தனன் பனசன்; 74.
பகர்த்தன பனசன்; 23, 26,
43, 44, 70.
பனசனுமும்பர்; 71.

(ம)அந்தரமவனும்; 41, 45.
மா(ஆ)னவனம்பிற்; 2, 40,
41, 45, 60, 61.

அவன் சிரம் பறித்து; 52.

பாயச்; 46—

பாயாச்; 1.

பாய்ந்து; 2, 18, 23, 25, 26,
40, 41, 43—45, 54, 60—62,
66, 67, 70, 74.

மாயாச்; 52.

IV உயிருஞ் சோரத்; 46—

நிணமுஞ் சேரத்; 26.

நிணமுஞ் சோரத்; 23, 43,
44, 74.

துகைத்தனன் வயிரத்; 46—

துகைத்தனன் வீரத்; 71.

துவைத்தனன் வயிரத்; 9.

8570 (a)

I மடிந்தனன்; 52—
மடித்தனன்; 45.

III கணத்தில்; 52—
கணத்தின்; 45.

8571

I மைந்தர்; 46—
மைந்தன்; 19, 21, 23, 25,
26, 41, 43-45, 54, 60, 62,
63, 66, 67, 70, 71, 74.

II மலையென்றின்ன; 46—
மலையிறுநென்ன; 74.
மலையின்றின்ன; 70.

வழங்கவும்; 46—
வழங்கலும்; 41, 45.

தானை; 46—
தானைப்; 26, 41, 45, 74.
சேனை; 67.

III பராவரும் வெள்ளம் பத்தும்;
46—

பராவரும் வெள்ளம் பத்து;
67.

பராவரு வெள்ளம் பத்தும்;
1.

பராவருமைந்து கோடி; 2.

பராவரும் வெள்ளம் கோடி;
61.

பராவரும் வெள்ளமொக்கப்;
9, 19, 21, 25, 29, 41, 62.

பராவரும் கோடி யைந்தும்;
40, 41, 45, 60.

பராவருகோடியைந்தும்; 18.

பட்டன பட்டிலாதார்; 46—

பட்டனபட்டிலாத; 31.

பட்டது பட்டிலாதார்; 9, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 41, 43,
44, 54, 62, 66, 67.

பட்டது பட்டிலாத; 74.

வெள்ளநாலைந்து பட்டது; 2,
61.

வெள்ளநாலைந்தும் பட்டது;
18, 40, 41, 60.

வெள்ளநாலைந்தும் பட்ட; 41
45, 52.

IV தூதர்; 46—
தூது; 54.
எடுத்திலாதார்; 46—
எடுக்கிலாதார்; 2, 63.

21. பிரமாத்திரப் படலம்

8572

I குருதியின்; 46—
குருதியிற்; 65.

காலிற்; 2, 18, 23, 40, 41, 43,
44, 45, 52, 54, 60, 66, 70,
74.

காவற்; 46—

காலான்; 21.

காலி; 61.

காலுஞ்; 41, 45.

வண்ணச்; 71.

II சிரனெரிந்து; 46—
சிரனெரிந்து; 2, 9, 10, 18, 19,
21, 40, 44, 54, 65, 66, 74.

உக்க; 46—

இற்ற; 1, 9, 18, 19, 21, 29,
40, 41, 45, 54, 60, 61, 66.

சிங்கனது; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 52, 62, 66, 74.

சிங்கனிற்; 46—

சிங்கனும்; 1, 2, 10, 18, 40,
41, 44, 45, 54, 60, 61, 65,
71.

சிங்கனச்; 23, 43.

சிங்களஞ்; 26, 70.

செறிந்தன; 41,

செங்கனல்; 31.

ஈறும்; 9, 19, 21, 25, 29, 41,
45, 52, 62, 66, 74.

சீறும்; 46—

சீறு; 26, 44, 70.

செறிந்த; 2, 18, 40, 45, 60,
61.

சேனையோடும்; 71.

சேனைப். 46—

சேனை; 2, 23, 26, 43, 44, 65,
70.

III பரமினி; 46—
பரமவில-வு; 74.

யுலகுக்கு; 46.

யமருக்கு; 54.

ஆகாது; 46.

ஆகேன்; 54.

எல்லாம்; 26, 44, 70.

என்பதும்; 46.

ஆகா; வென்பதும்; 9, 18,
19, 23, 29, 40, 41, 43, 60,
62, 66.

வென்பது; 45, 61, 71.

என்பது; 1, 2, 74.

ன் - என்பதும்; 41.

IV வரன்முறை; 46—
வரமுறை; 1, 74.

துறந்தான்; 1, 2, 9, 10, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 44,
45, 60, 61, 65, 66, 71, 74.

தவிர்ந்தான்; 46.

தெரிந்தான்; 23, 26, 43, 70.

வல்லைத்; 1, 10, 23, 43, 44.

வல்லை; 46—

6573

I கூயினன்; 46—
கூவினன்; 61.

நுந்தை; 46—

எந்தை; 70.

குன்றெனக்; 46.

குன்றன; 44, 54, 70.

குவிந்த; 46.

கவிந்த; 74.

குவவுத்; 1, 2, 23, 26, 41,
43, 44, 45, 61, 63, 70.

தோளான்; 46—

தோளால்; 2.

தோளார்; 31, 41, 45.

தோளாய்; 54, 61, 74.

II நிருதர்; 46.

நிருத; 1.

அரக்கர்; 2.

நிருதரி; 41.

யாரும்; 46—

எல்லாம்; 1, 10, 11, 65, 74.

போலும்; 62.

பொன்றினர்; 46—

பேர்க்திலர்; 26, 44, 63, 70.

பொன்றின; 54.

போக்திலர்; 41, 45, 52.

என்றான்; 46—

என்றார்; 9, 74.

என்றால்; 61.

என்றான்; 63, 70.

III ஏயின; 46.

ஏயினர்; 2, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 43, 61, 66, 70.

பின்னை; 46—

பின்னர்; 9, 18, 19, 21, 25,
26, 29, 40, 44, 60, 62, 63,
66, 70, 74.

தாளை; 65.

மீள்வார். 46—

மீள்வர்; 26, 44, 65, 70.

மீள்வான்; 41, 45.

நியலாது; 46—

நியல; 2, 9, 18, 19, 21, 25,
29, 31, 40, 41, 54.

என்றான்; 46—

என்றார்; 19, 21, 25, 29, 66.

என்ன; 18, 40, 60.

து-இல்லை; 41, 45.

IV மேயச; 46—
மேயசம்; 9, 19, 21, 25, 29,
66.

வேயச; 26, 44, 70.

சொன்னார்; 46—
சொல்லக்; 10, 65, 74.

தூதர்; 45.

கேட்டான்; 46.

தூதர்; 9, 40, 41, 45, 52, 60,
61.

வீரன்; 23, 43.
வீரர்; 26, 44, 70.

விரைவின்; 46—
விரைவில்; 2, 19, 21, 25, 29,
62, 66.

வந்தான்; 46—

சென்றான்; 9, 19, 21, 25, 29,
62, 66.

8574

I வணங்கிநீ; 46—
வணங்கினன்; 2, 18, 23, 26,
40, 41, 43, 44, 45, 54, 60-
3, 70, 71, 74.

ஐய; 46—

ஐய்; 19.

ஐயா; 10, 11.

ஐயன்; 70.

மாண்டனர்; 46—

மாண்டன; 41, 45.

மக்கள்; 46—

மாக்கள்; 10, 26, 41, 45, 70.

அரக்கர்; 2, 40, 41, 45, 60,
61.

II உலப்பறு; 46—
உலப்புறு; 2, 10, 11, 18, 40,
41, 45, 60, 61, 74.
உலப்பது—9, 19, 21, 25, 29,
54, 62, 66.

உலப்புறக்; 23, 43, 44.

உலப்பறக்; 26.

யிலப்புறக்; 70.

குரங்கின்; 1, 10, 11, 65, 71.

குரங்கை; 46—

குரங்கும்; 63.

ஓங்கல்; 2, 9, 18, 19, 21, 23,
26, 29, 40, 41, 43, 44, 45,
60, 61, 66, 70.

நீக்கிப்; 46—

ஓதப்; 1, 10, 11, 65, 71.

ஓதைப்; 54.

ஓதை; 74.

நோக்கி; 31.

III மந்தை; 46—
மந்த; 71.

நாருயிற்; 9, 18, 19, 21, 29,
40, 41, 45, 52, 60, 65, 66.

ஆருயிர்; 46, 71.

யாக்கை; 46—

ஆக்கை; 71.

IV கணங்குழைச்; 46—

அணங்குழைச்; 23, 43, 44,
70.

கணங்குழை; 45.

காணும்; 1, 9, 19, 21, 25,
41, 45, 65, 66, 74.

தானும்; 46—

யோடும்; 71.

அமரரும்; 46—

ஆருயிர்; 54.

காண்பர்; 46—

காண்பன்; 54.

என்றான்; 46—

அன்றே; 1, 10, 11, 18, 23,
26, 40, 41, 43, 44, 45, 60,
61, 65, 70.

என்றே; 2.

இன்றே; 74.

னன்றே; 54.

8575

I வலங்கொடு; 46—
வலங்கொண்டு; 2, 29, 31,
41, 52, 54, 61, 63, 71.
வான்செல்; 46—
வானில்; 9.
வான்செய்; 65, (63-?)

பூண்ட; 46—

பூண்டான்; 41, 45.

II பொலங்கொடி; 46—

புலன்கொடி; 2, 44, 61.

பொலன்கொடி; 65.

புலங்கொடி; 70.

நெடுந்தேர்; 46—

ஆடும்; 2, 23, 43, 45.

ஆடு; 18, 26, 40, 44, 60, 61,
63, 70.

அடுந்தேர்; 41.

ஏறிப்; 46—

தேர்மேல்; 2, 18, 23, 26, 40,
43, 44, 60, 61, 63, 70.

போர்ப்பனை; 46—

பொற்பனை; 18, 26, 61.

பொருப்பனை; 41.

போய்ப்பனை; 70.

பொருபனை; 45.

முழங்கப்; 46—

பொலிப்பப்; 1, 10, 23, 26,
43, 54, 74.

பொலியப்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

போர்ப்பப்; 44.

பொய்ப்பப்; 70.

III அலங்கல்; 46—
அலங்கு; 1, 10, 65, 74.
அலங்கொல்; 9, 71.
அரக்கர்; 46—
அரக்கன்; 25, 54.

தாளை; 46—

சேளை; 54.

வெள்ளம்; 1, 2, 9, 10, 18,
19, 21, 25, 26, 29, 40, 41,
44, 52, 54, 60,—63, 65,
66, 71, 74.

வெள்ள; 46—

யாளைக். 46—

மாளைக்; 23, 43, 70.

இயாளைக்; 25, 29, 41, 45,
71, 74.

IV (குழாங்) கொள்க; 46—

கொண்டு; 19, 21, 25, 29,
62, 66.

கொடு; 71.

குழீஇய; 46—

குழிய; 26, 44, 60, 61, 74.

குழிய; 62, 65.

வன்றே; 46—

தன்றே; 1, 2, 9, 10, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 31, 40,
41, 44, 54, 60, 61, 65, 66,
70, 71, 74.

8576

I தமிழை; 46—

மி கூலை; 54.

மிதிலை; 61.

தமிழைத்; 71.

செண்டை; 2, 9, 18, 19, 21,
25, 29, 40, 41, 45, 52, 60,
61, 62.

சண்டை; 46—

செண்டைக்; 74.

தண்டை; 1, 10, 71.

கண்டை; 23, 26, 31, 43, 44,
54, 63, 70.

கொட்டி; 2, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43, 45,
52, 60, 62, 63, 71.

குறடுமாப்; 46—

குறடுமா; 9, 21, 54.

கொட்டும்; 46—

கொட்டிப்; 1, 9, 10, 61, 65,
66, 74.

கொம்பு; 54.

கோடி; 41, 45, 70.

II பம்பை தார்; 46—

பம்பை கார்; 1, 10.

பம்பைமா; 2, 18, 26, 40, 41,
44, 45, 60, 61, 63, 70.

பம்புவார்; 54.

பம்பைகள்; 74.

பம்பமர்; 41, 45.

முரசுப்; 46—

முரசு; 65.

சங்கம்; 2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 31, 40, 41, 43,
44, 45, 52, 60—63, 66, 70,
71, 74.

சஞ்சம்; 46—

சங்கு; 54, 65.

பாண்டில் போர்ப்; 46—

பாண்டில் பொற்; 9, 19, 21,
23, 25, 26, 31, 43, 54, 62,
63, 66, 70, 74.

பணவம்; 46—

பவளத்; 31.

பனையந்; 61.

பனைசந்; 23, 43, 70.

பனைசிந்; 26, 44.

தூரி; 46—

தூர்க்கம்; 1.

தாரம்; 9, 19, 21, 25, 29, 62,
66.

தூரிக்; 10.

துங்க; 54.

தூரம்; 23, 26, 43, 44, 70.

தூம்பு; 31, 63.

தூர்க்க; 65.

தூற்கம்; 74.

III கம்பலி; 46—

கம்புலி; 1, 23, 26, 29, 43, 44,
70, 71, 74.

கம்பிலி; 2, 9, 10, 18, 19, 21,
25, 40, 61—63, 65, 66.

கம்பிலை; 54.

உறுமை; 46—

உறுமி; 23, 43.

உறுனை; 74.

துடிபேய்; 46—

துடிதை; 1, 2, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 60—
62, 66, 71, 74.

துடி; 23, 43, 44, 45, 54, 65.

துடிக்கை; 40, 63.

துடிசேர்; 70.

துடிசெய்; 41.

கண்டை; 46—

சேகண்டி; 65.

கவண்டை; 54.

தண்டை; 63.

IV அம்பலி; 46—

அம்புலி; 1, 2, 10, 11, 23, 26,
41, 44, 45, 54, 61, 63, 65,
70, 71, 74.

அம்பிலி; 9, 18, 19, 21, 25,
29, 40, 60, 62, 66.

கணுவை; 46—

கடுவை; 1, 2, 54, 71, 74.

கடுமை; 9, 10, 11, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 41, 43, 44,
45, 65, 66, 70.

தடுமை; 18, 40, 41, 45, 60.
கடிகை; 63.

ஆர்த்து; 46—
ஆர்ப்பு; 2, 23, 26, 43, 44,
61, 70.

அன்றே; 46—

தன்றே; 1, 9, 10, 11, 19,
21, 29, 54, 62, 63, 65, 66,
71, 74.

8577

யாணமேல்; 46—

ஆணமேல்; 2, 9, 10, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 43, 44,
54, 61—3, 66, 70, 71.

வாணமேற்; 74.

ஆணகீழ்; 65.

பறைகீழ்ப்; 41.

பறைசால்; 46—

பறைகீழ்; 1, 2, 9, 18, 23,
26, 29, 40, 41, 43, 44, 45,
60—62, 66, 70, 71.

பறைகள்; 10, 54, 63.

பறைகிழிப்ப; 21, 25, 74.

பறைகிழ்ப்ப; 19.

பறைகள்; 65.

பக்கத்து; 9, 23, 26, 29, 41,
43, 44, 62, 66, 70.

ஈட்டத்து; 46—

இட்ட; 31.

பட்ட; 2, 18, 40, 41, 45, 52,
60, 61, 63.

பட்டத்; 41, 71.

ஈட்டி; 10, 54.

எறிமணி; 1, 9, 23, 26, 29,
40, 41, 43, 44, 45, 52, 54,
65, 66, 70, 71.

அறைமணி; 46—

எறிமணி; 10, 11.

யிரதத்து; 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 52, 62, 66, 70,
74.

யார்த்து; 46—

வயிரத்து; 2, 54.

யீர்த்து; 10, 11, 41, 45, 61..

யயிரத்; 18, 60.

யீரத்; 23, 26, 43, 44, 65..

யிரத்; 71.

யயிர்த்து; 40, 41, 45.

யிரைத்து; 41, 45.

ஆழி; 46—

ஆளி; 21, 45, 60, 61, 74.

வாழி; 63, 71.

II மானமாப்; 46—

மானவர்; 63.

மானமார் 29, 41, 45.

யாணமாப்; 74.

புரவிப் பொற்றூர்; 46—

புரவி பொற்றூர்; 9, 26, 29,
41, 54, 61, 66.

புரவிப் பொற்றேர்; 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 41, 43,
44, 45, 62, 70.

புரவிறூர்; 63—(?)

மாக்கொடிக்; 46—

மாக்கொடி; 41, 71.

மாக்கடற்; 41, 45.

கண்டை; 46—

கொண்டை; 2.

கடலை; 9, 19, 21, 23, 25, 29,
41, 43, 62, 66, 74.

கொண்ட; 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

கண்ட; 45, 65.

ஈலை; 45.

மானச்; 46—

வாவும்; 41, 45.

பண்ணைச்; 2, 18, 41, 45,
52, 60, 61.

பண்ணை; 40.

III கழலும்; 46—

கலிப்புத்; 2, 61,

கலிப்பித்; 18, 40, 41, 60.

களிப்ப; 45.

தாரும்; 46—

தாவிச்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

சேண்டில்; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 52, 66, 74.

சேடகப்; 46—

சேடரப்; 1, 10, 62, 65.

சென்றதொன்; 2.

சென்றன; 71.

சேண்படப்; 9.

சென்றொரு; 18.

சேண்புக; 23, 26, 43, 44,
70.

சென்றதேர்; 40, 41, 45,
60.

சேடரம்; 63. (?)

புலம்ப; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 52, 62, 66.

புளகச்; 46—

(தொன்)ருன; 2.

புளகைச்; 10, 11.

புரனுஞ்; 41, 45.

மீன; 18.

விடமில்; 23, 26, 43, 44, 70.

உருமின்; 40, 41, 45, 60.

உருண்டு; 61.

புழக்கச்; 63. (?)

மற்றை; 41, 52.

சில்லி; 46—

சல்லின்; 2, 54.

மற்ற; 9, 19, 21, 25, 29, 62,
66.

சில்லென்; 31.

என்; 23, 26, 43, 44, 70.

IV வானகத்து; 2, 18, 23, 26,
31, 40, 41, 43, 45, 52, 60,
61, 70.

ஆனகத்து; 46—

ஏனைய; 9, 19, 21, 29, 41,
45, 66.

அருணகத்து; 54.

ஓடும்; 2, 18, 40, 41, 45, 52,
60, 61.

ஓடு; 46—

பிறவு; 9, 19, 21, 29, 41, 45,
66.

ஆழி; 2, 18, 40, 41, 45, 52,
60, 61.

வாளை; 46—

மெல்லாம்; 9, 19, 21, 29,
41, 45, 66.

மாளை; 23, 26, 43, 70.

(டும்) யாளை; 44.

வானின்; 54.

மியாளி; 71.

எல்லாம்; 41.

யலையென; 41, 45, 52.

யரியென; 46—

மலையென; 2, 18, 40, 41,
60, 61.

எழுமொலி; 41, 45.

வளர்ந்த; 2, 9, 18, 19, 21,
29, 40, 41, 45, 52, 60, 61,
66.

வலைந்த; 46—

திரிந்த; 54.

வார்த்த; 71.

எழுந்த; 41, 45.

வன்றே; 46—

தன்றே; 1, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 23, 29, 31, 40, 41,
43, 45, 54, 60, 61, 65, 66,
71, 74.

தன்றோ; 25.

8578

I சங்கொலி; 46—
சங்கொடு; 26.

உயிரின்; 46—

வரியின்; 54.

ஓசை; 46—

ஓதை; 2, 18, 29, 40, 60, 61,
71.

ஆகுளி; 46—

ஆகுளித்; 19, 21, 26, 29,
66.

ஆகுழித்; 2.

தழங்கு; 46—

தழைத்த; 1, 10, 11, 31, 65.

தழக்கங்; 2, 19, 21, 29, 44,
66, 70.

தாளங்; 9.

தழக்க; 26, 61.

தழங்கக்; 54.

துங்கக்; 63.

தழங்கும்; 62.

தமரங்; 71.

காளம்; 46—

காளப்; 1, 9.

தாளப்; 10, 11, 31, 65.

II வரிகண்; 46—

வருதாள்; 1, 9, 10, 11, 44,
63, 71, 74.

வரிதாள்; 2, 18, 40, 45, 60,
61.

தாள; 19, 21, 29, 62, 66.

வயிர்த்தாள்; 23, 43, 70.

வயிர; 26—

தாளப்; 54.

வருநாட்; 65.

வரிதாட்; 41.

பீலி; 46—

பீலிப்; 1, 2, 9, 10, 11, 81,
23, 40, 43, 54, 60, 61, 71.

வோசைப்; 19, 21, 29, 62,
66.

தாளம்; 26.

போலிப்; 65, (?)

போரொலி; 46—

பேரொலி; 29, 31, 40, 41,
45, 52, 60, 61, 66, 71, 74.

பீலிபேர்; 26.

வேயின்; 46—

யிடியின்; 23, 43.

வெயினப்; 65

வெயிரின்; 31.

ஓலியின்; 26.

III சிங்கத்தின்; 46—

சிங்கலில்; 9.

சிங்கமா; 63.

சிங்கொலி; 65.

முழக்கம்; 46—

முழங்கம்; 65.

முழக்க; 70.

முழக்கு; 71.

வாசிச்; 46.

வாசி; 10, 71.

சிரிப்புத்தேர்; 46.

சிரப்புத்தேர்; 10, 11.

திண்ணகம்; 46—

திண்ணக, 18, 19, 21, 29,
40, 44, 54, 62, 63, 70, 71,
74.

திண்மை; 65.

- IV அகிர்வு; 46—
அதிர; 1, 9, 10, 11, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 71, 74.
அதிர்ப்பும்; 2, 40, 41, 45,
60.
அதிர்ப்பு; 18, 54, 61, 63,
66.

(ல்)திரியும்;—31.

குரல்போய்; 23, 43, 44, 70.
குரல்போல்; 41, 45.

வான; 46—

வானின்; 1, 2, 10, 11, 23,
41, 43, 44, 45, 65, 70, 74.

மழையொடு; 46—

மழையொடும் 10, 11, 25.

மலையொடு; 63, 74,

மலைந்த; 46—

மலைந்தது; 1, 9, 19, 21,
25, 29, 31, 41, 45, 54, 52,
63, 65, 66, 71, 74.

வந்தது; 10, 11.

8579

- I பண்டரு; 46—
பண்டொரு; 10, 11, 41, 44,
63.
பண்டொரு; 26, 29, 54, 65,
70.
பல்லியந்; 46—
பலகையின்; 10, 11, 23, 26,
29, 41, 43, 44, 63, 65, 70,
71, 74.

தொழுகு; 46—

தொழுகுந்; 23, 26, 29, 43,
65, 70.

- II கன்டினிற்; 46—
கன்டினி; 71.
கமழும்; 46—

கள்ளுந்; 41.

தேறல்; 46—

தென்றல்; 74.

- III வண்டினிற்; 46—
வண்டினி; 65.

நல்லியாழ்; 63, 70.

நல்யாழ்; 46—

வழியுறு; 46—

வழியறு; 29.

வழியுற; 65.

வழிவுறு; 71.

வழிவழி; 74.

அளவுறு; 41.

வானத்து; 46—

(வ) மானத்து; 74.

- IV அண்டர்தம்; 46—
அண்டர்கள்; 71.

செவியின்; 46—

செவிகள்; 10, 11, 23, 29, 41,
43, 44, 70, 71, 74.

அமிழ்தெனல்; 46—

அமிழ்தெனப் 23, 26, 29, 41,
43, 44, 70, 71.

அமுதெனப்; 54, 63, 65, 74.

ஆய; 46—

ஆயது; 23, 43.

(ப்)பொலிந்தப்; 10, 11, 26,
29, 70, 71.

பொலிந்தது; 44, 54, 63, 65,
74.

ஆயிற்று; 41.

8580

- I வில்லொலி; 46—

வல்லொலி; 66.

ஆர்க்கும்; 46—

ஆர்ப்பும், 63, 65.

ஆர்ப்பு; 71

விளியொலி; 46.

விருதொலி; 54.

வாளொலி; 66.

விளிப்பொலி; 71.

தெழிப்பின்; 46—

தெளிப்பின்; 9, 10, 62, 63.

ஓங்கும்; 46—

ஓசை; 2, 18, 40, 54, 60, 61, 65, 71.

எங்கும்; 63.

II பேசும்; 46—

போகும்; 10.

உரையொலி; 46.

உரவொலி; 63.

உரப்பில்; 46—

உருமிச்; 54.

பரப்பிச்; 61.

யுறைப்பின்; 65.

யுயிர்ப்பில்; 31.

தோன்றும்; 46—

ச்-சொல்லும்; 2, 18, 19, 21, 29, 40, 41, 45, 60-63, 66.

சேரும்; 9.

தோன்றும்; 23, 26, 41, 43, 44, 45, 70.

செல்லும்; 54, 71.

III செல்லொளி; 46—

சொல்லொலி; 1, 2, 18, 19, 21, 29, 31, 40, 41, 45, 60-63, 66, 70, 71.

திரடோள்; 46—

திண்டோள்; 2.

தாடோள்; 41, 45.

சேணுலி; 46.

தோளொளி; 40, 41, 60, 61, 63, 74.

நிலத்தில்; 46—

நிறத்த; 65.

யோடும்; 45.

செல்லும்; 46.

கூடி; 45.

IV துரப்ப; 46—

பரப்ப; 1, 9, 10, 11, 19, 21, 29, 41, 45, 62, 66, 71, 74.

வயிரின்; 2.

பரப்பு; 23, 26, 31, 43, 70.

யோடும்; 18, 40; 41 52, 60, 61.

பரப்பின்; 54; 63.

பரப்பை; 65.

மற்றைச்; 46.

ஓதை; 2.

மற்றக்; 19, 21, 23, 29, 43, 62, 63.

கூட; 18, 40, 52, 60, 61.

யுற்ற; 54.

கூடிக்; 41.

முற்றும்; 65.

கடலொலி; 46.

யாகுளி; 2.

கடலொடு; 9.

காந்தது; 46—

மறைந்த; 1, 9, 10, 11, 19, 21.

தழங்கும்; 2.

பரந்தது; 41, 45, 54, 71.

கலந்தது; 61.

கடந்தது; 40, 41, 45, 60, 63.

அன்றே; 46—

காளம்; 2.

8581

I நாற்கடல்; 46—

பாற்கடல்; 2.

நடந்திடக்; 46—

நடந்திடைக்; 23, 26, 43, 44,
70.

நடந்தது; 54.

நனந்தலை; 71.

நயத்தலை; 41, 45.

கிடந்த; 46.

பாரின்; 54.

எய்தப்; 41, 45, 71.

பாரின்; 46—

மேன்மேல்; 54.

II மேற்கடந்து; 46—

மேற்கடுத்து; 2, 9, 31, 41,
45, 52, 70, 71.

மேற்றடுத்து; 23, 43.

மேற்றுடர்ந்து; 26.

மேற்படர்ந்து; 54.

மேற்கெடுத்து; 40, 60, 61.

எழுந்த; 46.

எடுத்த; 9.

துளி; 46—

தூழி; 29.

கொழுந்து; 46—

தொடர்ந்து; 2, 18, 23, 26,
40, 41, 43, 44, 45, 52, 60,
61, 70.

வீச; 46—

செல்ல; 54.

III மாற்கடற்; 46—

மாற்கடச்; 26, 63.

காணும்; 46.

தானும்; 54, 71.

யோடும்; 41, 45.

மகளிர்; 46—

மகளிர்; 44, 65, 74.

மானப்; 46—

யாரும்; 63.

வானப்; 65.

கானப்; 74.

IV பணிக்கடல்; 46—

மணிக்கடல்; 29.

பணிக்கடல்; 44.

படைத்த; 1, 10, 11, 23, 26,
43, 44, 63, 65, 70.

படைத்தது; 46—

அடைந்த; 54.

படுத்த; 31, 41, 45.

8582

I ஆயிர; 46—

ஆயிரங்; 2.

ஆயதோர்; 65.

கோடித்; 46—

கோடி; 1, 2, 9, 11, 18, 19,
21, 26, 29, 31, 44, 54,
60—63, 65, 70, 71, 74.

நகரம்; 46—

கானம்; 54.

II மேயின; 2, 18; 40, 41, 45,
52, 60, 61, 63.

மேயவர்; 46—

வேயின; 23, 26, 43, 44, 70.

பொற்றேரின்; 46—

போர்த்தேரின்; 10, 11.

மேலான்; 46—

மேலோன்; 1.

III தூயமாச்; 1, 9, 10, 11, 19,
21, 25, 29, 65, 66, 71,
74.

தூயவச்; 46—

தூயமேற் 2.

தூயபோர்; 18.(?)
தூயபொற்; 23, 26, 40, 41,
43, 44, 52, 60, 61, 70.
தூயவற்; 41, 45.

சுற்றுற்; 46—
சுற்றிட; 2, 40, 41, 45, 60,
61.

நடுவன்; 46—
நடுவுன்; 19, 21, 29, 54, 60,
66.

நடுவுற்று; 25.

தோன்றும்; 46—

ஒன்றும்; 25.

IV பரிதி; 46—
பத்தி; 2.
பருதி; 18, 19, 21, 23, 26,
40, 43, 44, 54, 60, 61,
63, 65, 66, 74.

போன்றான் 46—

போந்தான்; 2.

தேவரை; 46—

அமரரை; 1, 10, 11, 54, 74.

எவரையும்; 2, 40, 41, 61.

ஏவரை; 45.

கண்டான்; 1, 9, 10, 11, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 31,
41, 44, 45, 54, 62, 63,
65, 66, 71, 74.

கொண்டான்; 46—

8583

I சென்று; 46—
சென்ற; 41, 45.

எய்திச்; 46—

யெய்தச் 31, 41, 45.

II மேனி; 46—

மென்கால்; 41.

காலுகிர்; 46—

வாலுகிர்; 25, 26, 70.

ஒள்ளுகிர்; 41.

வாலோடு; 46—

வாலின்; 18, 41, 52, 60, 61.

ஒப்பப்; 46—

ஒப்பம்; 40.

ஆர்ப்பப்; 63.

III பின்றலில்; 46—

பின்றலின்; 61.

பின்றில; 63.

பின்றிலில்; 74.

முறைபடப்; 46—

முறைமுறைப்; 18.

முறையிடப்; 63.

முறைபடல்; 65.

முற்படப்; 41, 45.

IV உருவது; 46—

ல்-உருவ; 60.

உருவ; 65.

ஆய; 46—

மாக; 18, 23, 26, 40, 41,
43, 44, 45, 60, 61, 70.

மாய; 52.

மான; 63.

அணி; 46—

தணி; 25.

அமைந்து; 46—

அமைத்து; 31, 74.

8584

I போயது; 46—

போனது; 2.

II உரந்தவிர்த்து; 46—

உரந்தையுற்று; 1, 9, 10,
11, 18, 40, 45, 60, 61,
63, 74.

அரந்தையுற்று; 2.

உரத்தையுற்று; 41.
உரந்தரும்; 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.
உரந்தையொத்து; 23, 26,
43, 70.
உரந்தையின்; 71.

காலத்துள்; 46—
காலத்தில்; 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66, 71.
காலத்தின்; 23, 26, 41, 43,
45, 52, 63, 70.
காலத்துப்; 1, 9, 10, 11,
74.

ஓதை; 46—
ஓசை; 1.

III வயிற்றுக்; 46—
வயிற்றில்; 2, 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 43, 44,
54, 60, 62, 63, 65, 66,
70, 71.
வயிற்றுள்; 41, 45.

கையின்; 46—
கையில்; 40, 52.

IV சிரம்பொதிர்ந்து; 46—
சிரம்பொதிர்த்து; 1, 10, 11.
சிரம்பொதிந்து; 2, 9, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45,
54, 60, 61, 63, 66, 71,
74.

ஊதினான்; 46—
ஊதினன்; 1, 10, 11, 18,
19, 21, 26, 40, 44, 60, 61,
66, 70, 74.

திசையும்; 46—
திசைகள்; 40, 52, 60, 61.

சிந்த; 46—

தீந்த; 41, 45.

8585

I கவிப்பெரும்; 46—

வயப்பெரும்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

தள்ளிச்; 46—

யாளை; 2, 18, 40, 41, 45,
52, 54, 61.

II நாதம்; 45—

முகம்; 2.

முழக்கம்; 18, 23, 26, 40,
41, 43, 44, 45, 61, 70.

ஓசை; 54.

வந்து; 46—

மலர்ந்து; 2.

கேட்டது; 18, 40, 60.

கேட்டான்; 61.

கேட்ட; 23, 26, 41, 43, 44,
45, 52, 70.

செவிபுக; 1, 2, 10, 11, 19,
21, 29.

செவிப்புக; 46—

செவியுக; 9.

ஓத்தன; 18, 40, 60.

ஓத்தென; 61.

கரியென; 23, 26, 43, 44,
70.

செவிப்புகும்; 71.

ஓத்தது; 41, 45, 52.

விலங்கு; 46—

விரிந்து; 18, 23, 26, 40, 41,
43, 44, 45, 52, 60, 70.

களிறற்றிற்; 71,

III எங்குற்ற; 46—

எங்குத்தம், 2, 23, 26, 43, 44,
70.

எங்குத்த; 19.

எங்கித்த; 21, 25, 29, 65.

எங்குத்தாம்; 54.

எங்குத்தம்—45.

என்றாவண்ணம்; 46.—

உயிரிதோடும்; 18, 40, 41.

இன்றாவண்ணம்; 26.

இரிந்தபோல்; 1, 2, 9, 10, 19, 21, 25, 29, 31, 41, 54, 62, 63, 65, 66, 74.

இருந்தன; 46—

இருந்ததீது; 18, 40, 41, 60.

இரிந்ததீது; 45, 52.

இரிந்தது; 23, 43, 44.

இருப்பதீது; 61.

இரிந்தன; 71, 45.

இரிந்தபோல்; 45.

இரிந்த; 1, 2, 9, 19, 21, 25, 29, 31, 45, 60, 62, 63, 65, 74.

திருந்தப்; 46—

இருந்த; 10.

ஆங்க; 41, 45.

அன்றி; 18, 40, 41, 52, 60, 61.

பொலிந்த; 23, 43, 44, 71.

திரிந்த; 45.

ஏழை; 46—

வேழம்; 26, 70.

ஏழைப்; 71.

IV பங்கத்தன்; 46—

பங்கத்தான்; 2, 9, 19, 23, 43, 44, 63.

பங்கத்தின்; 10, 11, 45.

மலைவில்; 46—

மலையின்; 26, 63, 70.

அன்ன; 46.

என்னச்; 31, 41.

8586

I கீண்டன; 46—

கீண்டறல்; 54.

செவிகள்; 46.

செவியின்—54,

நெஞ்சம்—46—

அச்சம்; 54.

கிளர்ந்து; 46—

கிளர்ந்த; 19.

கிளர்த்துக்; 26.

கிளந்து; 70.

செல்லா, 46—

செல்ல; 25, 31.

சொல்லா; 23, 43,

II கையின்; 46.

கையில்; 9, 19, 21, 25, 29, 31, 62, 65, 66.

கையும்; 54.

விழுந்தன; 46—

வீழ்ந்தன—18, 40, 60, 61.

நெரிந்தன; 54.

மாறும்; 46—

மரழும்; 9, 18, 19, 21, 25, 29, 54, 60—62, 65, 66.

வெற்பும்; 46—

கல்லும்; 63.

III புலர்ந்தன; 46—

புலந்தன; 19, 21, 25, 66.

பொங்க, 46—

பொங்கி; 9, 19, 21, 25, 29, 65, 66.

போகா; 71.

பொங்கா; 41, 45.

IV மாண்டனம்; 46—

மாண்டனன்; 11.

அன்றோ; 46.

மென்றோ; 1, 45.

மன்றோ, 11.

போன்று; 23, 26, 43, 44, 70

என்ற; 46—

என்ன; 10, 11.

என்றப்; 31.

என்றே; 65.

நின்ற; 23, 26, 43, 44, 70 .

8587

I சிறுவன்; 46—

தனயன்; 41, 45

III மௌலிச்; 23, 26, 41, 43, 45,
52, 54, 66, 71.

மவுலிச்; 46—

முதலு; 1, 2, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 31, 40, 43, 44,
45, 60, 61, 63, 65, 66, 71,
74.

முதலர்; 46—

முதலவ்; 10, 11.

முதலாம்; 31, 41, 52, 54.

முதல்; 41 (?)

IV அல்லது; 46—

அல்லாத், 1, 23, 26, 43, 54,
70, 74.

அல்லர்; 1, 10, 11, 23, 26,
43, 44, 54, 70, 71, 74.

திரிந்தது; 46—

இரிந்தது; 1, 10, 11, 74.

இரிந்தன; 23, 26, 43, 44, 54,
70,

விரிந்தன; 71.

சேனை; 1, 2, 9, 10, 11, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43, 44, 45, 52, 60—63,
65, 66, 71, 74.

குரங்கின்; 46—

குரக்கின்; 45.

திசைகள்; 54.

எல்லாம்; 1, 2, 9, 10, 11, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43, 44, 45, 52, 54, 60—63,
65, 66, 71, 74.

ஈட்டம்; 46—

8588

I தலைவர்; 46—

தேவர்; 65.

நிற்கப்; 46—

நிற்பவர்; 2, 18, 23, 26, 40,
43, 44, 54, 60, 61, 70.

வேலை; 46—

வெள்ளம்; 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

II புனலின்; 46.

புனலில்; 1, 10, 11, 74.

ஓட; 46.

ஓடே; 23, 26, 43, 65.

ஓதை; 46.

ஓசை, 26, 44, 70.

III கிடைத்தது; 46—

கிடைத்திட்; 1, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 41, 54, 62, 65,
66, 74.

கிடைத்திடப்; 40, 60, 61.

கிடைத்திடை; 23, 26, 41, 43,
44, 45, 70, 71.

முழங்கி; 46—

மொங்கி; 2, 41, 45, 60, 61.

முழக்கி; 74.

கிளர்ந்தது; 46—

கிளர்ந்தெழு; 1, 2, 10, 11, 18,
23, 26, 40, 41, 44, 45, 60,
61, 70, 74.

கிளைத்தெழும்; 41, 45.

சேனை; 46—

தாளை; 9, 19, 21, 25, 62, 65,
66, 71.

IV அடைத்தது; 46—

அடைத்தன; 2, 18, 23, 26,
40, 41, 43, 45, 60, 61, 70.

அடைத்தனர்; 44.

அடைந்தது; 31.

மன்னவர்; 46—

மன்னவ; 2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 29, 40, 41, 43, 54,
60—63, 65, 66, 71, 74.

அகத்தர்; 2, 9, 18, 23, 26,
40, 41, 43, 45, 52, 54,
60—63, 65, 66, 71, 74.

களத்தர்; 46.

கதத்த; 41, 45.

அகத்தது—19, 21, 25, 29.

8589

மாலை ; 46—

மார்பின்; 23, 26, 29, 43, 44,
65, 70.

II சேய்தன்; 46—
சேயோன்; 71.

சிகரத்; 46—

வயிரத்; 23, 26, 29, 43, 44,
65, 70.

ஏறினர்; 1, 10, 11, 18, 23,
29, 40, 41, 45, 52, 60, 63,
65, 74.

III மேவநின்று; 46—

ஏறினாத்; 26, 44, 54, 70.

வாழ்த்தி; 46—

ஆர்த்தார்; 23, 26, 29, 43,
44, 65, 70.

IV வேரியம்; 46—
வேரியின்; 63, 65.

பூவின்; 46—

மலரின்; 63.

விடாமை; 46—

விடாமல்; 1, 18, 23, 26, 29,
40, 41, 43, 44, 45, 52,
54, 60, 63, 65, 70, 71,
74.

8590

I வில்லினர்; 46—
வில்லிசை; 1.

விரைபுடன்; 23, 26, 43, 44,
70.

விளங்குகின்ற; 46—

விளங்கி நின்ற; 63.

II காட்சி; 46—

காட்சிக்கு; 41, 45.

கடுத்தார்; 46—

கழுத்தார்; 70.

III அடையின்; 46—

அடையும்; 10, 11, 18.

உடையும்; 25.

அங்கதனென்று; 1, 10, 11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,
40, 41, 43, 44, 45, 52, 54,
60, 62, 63, 65, 66, 74.

அங்கதனென்று; 46—

அன்னார்; 46—

அன்ன; 10, 11, 74.

இன்ன; 9, 41, 45.

ஓதும்; 19, 21, 25, 29, 62,
65, 66.

இன்னோர்; 23, 26, 43, 44,
70.

அன்னோர்; 41, 45, 63.

இன்னார்; 41, 52.

IV தொடையின்மேன்; 46—

தொடையின்மேல்; 9, 10,
11, 19, 21, 23, 25, 41, 43,
63, 66, 70, 71.

தொடையினை; 54.

மலர்ந்த; 46—

அமர்ந்த; 9, 10, 11, 19, 21,
25, 41, 45, 66, 71.

உயர்ந்த; 23, 26, 41, 43,
45, 63, 70.

தாரார்; 46—

தாரர்; 1, 9, 11, 41, 45, 66.

தாரான்; 74.

8591

I நீலனை; 46.

நீலனை; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43, 44, 45, 60, 61, 63,
70, 74.

II தாலமும்; 46.

சாலமும்; 63, 66.

தாலமே; 74,

ஏந்தித்; 66,

தாங்கித்; 54.

தாக்குவான்; 46—

தாக்குவார்; 23, 43, 54, 71.

தாக்குவர்; 26, 70, 74.

சமையும்; 46.

சமைந்த; 41, 45, 52.

காலை; 46.

வேலை; 1, 9, 10, 11, 19, 21,
29, 41, 52, 63, 65, 66,
74.

காலம்; 18.

ஏல்பை; 71.

III ஞாலமும்; 46.

ஞாலமே; 1.

காத்த; 46.

காக்கும்; 19, 21, 25, 29, 66.

கார்க்கும்; 65.

IV மேலமர்; 46.

மேல்வரு; 1, 10, 11.

மேலமை; 9, 19, 25, 29, 41,
45, 62, 63, 65, 66.மேலவாம்; 18, 31, 40, 41,
45.

மேல்வரும்; 54.

மேலினி; 71.

விளைவை; 46.

விளைபை; 1, 2, 10, 11, 41,
45, 61, 66.

விலக்கினன்; 46.

விலக்கினான்; 2, 18, 40.

விலங்கினன்; 41, 45.

இன்னன்; 71.

வினவினான்; 41, 45.

8592

I படைகள்; 46.

படையை; 31, 41, 42.

நும்மேல்; 46—

நம்மேல்; 63.

வெய்யவன்; 46.

கரந்திவன்; 23, 26, 29, 43,
44, 65, 70.

மெய்யவன்; 60.

காலைத்; 2, 9, 10, 11, 18, 19,
21, 23, 29, 31, 40, 43, 44
60-63, 65, 70, 74.

காலம்; 46—

காலை; 26, 41, 45, 52, 66,
71.II வல்ல; 2, 9-10, 11, 18, 40,
41, 45, 52, 60, 61, 71, 74.

வல்லது; 46—

வல்லை; 1.

வல்லீர்; 19, 21, 25, 29, 62,
65, 66, 74.

வலத்தால்; 23, 43, 44, 70.

வரத்தால்; 26.

அல்லல்; 41, 45.

தாங்கும்; 1, 2, 9, 10, 11, 18
19, 23, 25, 29, 40, 41, 43,
44, 45, 52, 60-63, 65, 66,
70, 71, 74.

ஆகும்; 46—

தாங்கு; 26.

தன்மையிர்; 46—

தன்மையிர்; 1, 2, 10, 11, 26,
44, 61, 62, 70.தன்மைய; 9, 18, 25, 29, 48,
60, 66, 71, 74.

தானையிர்; 41, 45.
தன்மையிர்; 43.
தன்மையால்; 19, 21, 23,
41, 43, 45, 65.

அல்லிர்; 46.
அல்லிர்; 1, 2, 10, 11, 18, 25,
26, 29, 40, 44, 52, 60, 61
62, 66, 70, 71, 74.
அலிர்க்குத்; 9.

ஈரத்; 19, 21, 65.
ஈர; 23, 43.

வல்லிர்; 63.
வீரத்; 41, 45.

தாக்கிற்கு; 46—
தக்க; 1, 9, 10, 11, 19, 21,
25, 29, 62, 63, 65, 66, 74.
தானைக்கு; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43, 44, 45, 60, 61, 70.

III இடையுளது; 46.

திடையுள; 1, 9, 10, 11, 19,
63, 66, 71, 74.

குடையுள; 2.

துடையுள; 21, 25, 29, 62,
65.

எம்பால்; 46—
என்பால்; 1, 10, 11, 18, 40,
63, 74.

ஒப்ப; 2, 61.

ஏமப்; 70.

ஓம்ப; 41, 45.

பின்னிரை; 41, 45.
பின்னிறை; 46.
பின்னுற; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43-45, 60, 61, 63, 70.

நிற்றிர்; 46.
நிற்றிர்; 25, 29, 60—63, 65,
74.

நிற்பிர்; 23, 43, 44.
நிற்பிர்; 26.
நிற்பர்; 70.

IV தனையும்; 41, 45, 52.

தனையே; 46—

தெனையென்; 1, 10, 11.

தனையென்; 1, 2, 9, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 62, 63, 65,
66.

தனையுமெம்பி; 18, 23, 26,
40, 41, 43, 44, 60, 61, 70.
தன்றென்; 71.

அதனையெப்பி; 41, 45.

தனகன்; 74.

யின்தெம்; 46—

தம்பி; 1, 2, 9, 10, 11, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 62, 63,
65, 66, 71, 74.

எம்பி; 45.

பார்த்திர்; 46—

பாற்றி; 26.

பார்த்தி; 74.

8593

II உருண்முறைத்; 46—

உருண்முறை; 2, 40, 41.

தேரின்; 46.

தேரும்; 26.

மாவின்; 46—

மாவில்; 9, 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.

ஓடைமால்; 46—

ஓடைமான்; 40.

வரையின்; 46.

வரையில்; 9, 19, 21, 29, 62.

ஊழி; 46—

ஊழின்; 2, 18, 40, 41, 45.

III தம்மேல்; 46—

தன்மேல்; 29—

ஏவினார்; 46—

ஏவினார்; 2, 18, 26, 40, 45,
60, 63,
ஏயினார்; 61.
ஏவினான்; 41, 45, 54.

இமைப்பில்; 46.
இமைப்பின்; 2, 18, 26.

IV எய்திற்று; 46.
எய்தி; 1, 10, 11, 19, 21, 29,
41, 45; 63, 65, 66.
எய்து; 9, 54, 71.
எய்தின்; 25, 74.
என்பர்; 46—

கொய்தில்; 1, 9, 10, 11, 41,
45, 54, 63, 71, 74.

என்ப; 2, 23, 40, 43, 44, 60,
61.

நிற்பச்; 19, 21, 25, 29, 65,
66.

என்பச்; 18.

மாரி; 46.

கேயிர்; 1; 10, 11, 41, 45,
62, 63, 71, 74.

8594

I இராக்கத; 46.
இராக்கதர்; 2, 41, 71, 74.

வெள்ளப்; 46.

வேலை; 41, 71.

தன்னைக்; 46—
தாளை; 74.
தன்னை; 41.

II தறுத்தொழில்; 46.
தவத்தொழில்; 63.
குறித்தின் நெம்மால்; 46.
குறித்தின்றெம்பால்; 40, 44,
61.
குறைந்தின்றம்பால்; 41.

III அமைப்பதென்; 46—
அமைப்பதே; 26, 44.

அமைப்பது; 74.

அமைப்பதின்; 41.

பிறிதொன்றி; 46—
பிறிதென்று; 71.

உண்டோ; 46—

ஈண்டு; 2, 18, 40, 41, 60,
61, 66.

உண்டு; 23, 26, 43, 44.

அனக; 63(?).

ஆண்டு; 41, 71.

இல்லை; 74.

மேருவென்று; 46—
மேருவின்; 2, 18, 40, 60, 61.
மேருவொன்று; 66.
மேருவன்று; 74.
மேகமென்று; 41, 71.

வில்லால்; 46—

வில்லான்; 41, 45, 61.

IV புரங்களின்; 46—

மரங்களின்; 40.

புரங்களில்; 45.

ஒருங்கி; 46—

ஒங்கி; 63.

ஒருங்கி; 45.

வீழ்ந்த; 46—

வீழ்ந்தார்; 63.

8595

II வீழ்ந்தனர்; 2, 41, 45, 61.

விழுந்தன; 46—

விழுந்தது; 71.

வீழ்ந்த; 2, 41, 54, 61.

விழுந்த; 46—

விழுந்தது; 71.

என்றும்; 46—

வேனும்; 1, 10, 11, 63.

III நோக்கின்; 2, 18, 40, 41, 60.

பாரின்மேல்; 46—
பாரிமேல்; 71.

நோக்கல்; 46—
நோக்கில்; 23, 26, 43, 44, 45, 52, 61, 63.
நோக்க; 9.

அன்றேல்; 46—
அன்றே; 1, 10, 11, 19, 21, 41, 65, 66, 71.

னன்றேற்; 2, 18, 40, 41, 52, 60.
னன்றே; 23, 26, 43, 45.

நின்றே; 61.
நின்றார்; 63.

பட்டன; 26.
பட்டனர்; 46—

IV நோக்கிலாத; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.

நோக்கலீதில்; 46—
நோக்கியிந்த; 23, 43.
நோக்கியிந்த; 26, 41, 44, 45, 70.

நோக்கிலிந்த; 54.
நோக்கிலீதல்; 31, 71.
நோக்கிலீரிவ்; 74.
நோக்கிலீதின்; 45.
நோக்கிவீர; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 63, 65, 66.

8596

I யானை; 46—

ஆனை; 23, 26, 43, 44, 63, 66, 70.

பட்டனவோ; 46—
பட்டனவே; 60.

இற்றனவோ; 46—
அற்றனவோ; 54.

II மானமா; 46—

வானரம்; 26, 44.
வானவாம்; 54.

மானவா; 65.

வந்த; 46—
வந்தது, 1, 2, 9—11, 19, 21, 25, 29, 31, 40, 41, 45, 54, 60, 61, 63, 66.

ஆன; 41, 45.

மறிந்தொழிந்தனவோ; 46—

மறிந்தழிந்தனவோ; 1.
மடிந்தொழிந்தனவோ; 2, 26, 40, 44, 52, 60, 61.
மறந்தொழிந்தனவோ; 65.
மடிந்தழிந்தனவோ; 41, 45.

III யாரும்; 46—

எல்லாம்; 10, 11.

இயாரும்; 25, 41, 45,

எடுக்க; 46—

தடுக்க; 23, 26, 43, 44, 70.

IV மறைத்தலின்; 46—

மறைத்தலால்; 2, 18, 40, 60, 61.

மறைத்தபின்; 9.

மறைத்தலும்; 71.

உற்றான்; 46—

உற்றார்; 74.

8597

I சிதைகின்ற; 46—

சிதைக்கின்ற; 1, 2, 19, 21, 26, 29, 70.

நோக்கின்; 46—

நோக்கில்; 1, 9, 10, 11, 19, 21, 25, 29, 31, 40, 60, 61, 63, 65.

நோக்கி; 2, 23, 26, 42, 43, 45, 48, 54, 70.

ஐயந்தான்; 23, 26, 41, 43,
48, 60, 71.

II அய்யந்தான்; 46—

நைகின்றும்; 18.

ஐகின்றும்; 40.

இல்லாவெள்ளம்; 46.

இல்லைவெள்ளம்; 2, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 43, 44,
65, 66.

அறுகவில்லை; 42, 48.

அறுபதும்; 46—

மறிப்பதும்; 21.

அவிக; 46 —

வீக; 9, 10, 11, 19, 21, 23,
25, 26, 41, 42, 43, 44,
45, 48, 70, 71.

வீயக; 29, 65, 66.

இல்லை; 45.

அவிய; 54.

அறுக; 45.

வைகின்றார்அல்லர்; 23, 40,
41, 43, 48.

வய்கின்றாரல்லர்; 46—

வைகின்றாரல்ல, 42, 45, 48.

ஆகின்; 46—

ஆகில்; 2, 9, 10, 11, 19, 21,
25, 29, 31, 40, 60, 61, 63,
65, 66, 71.

ஆக; 41; 42, 45, 48, 52.

வரிசிலை; 46—

வரிச்சிலை; 2.

வளைசிலை; 66.

வலத்தான்; 46—

வலத்தார்; 44.

வலத்து; 9.

வலத்தால்; 63.

மாள; 46—

வாங்கி; 9,

IV அல்லர்; 46—

அவர்; 2.

இல்லை; 9.

அல்லார்; 10, 11.

அல்ல; 63.

ஈதெவ்; 46—

ஈதிவ்; 1, 10, 11.

ஈது; 26, 44, 70.

ஈதாம்; 2.

ஈதொர்; 18, 19, 21, 25, 29,
40, 42, 45, 48, 60, 66.

தேரர்; 23, 43.

எந்த; 31.

ஈதொர்; 42, 54, 62.

ஈதாம்; 42, 45, 48, 61.

ஈதவ்; 71.

எந்த; 42, 45, 48.

சாலம்; 46—

ஞாலம்; 19, 21, 25, 26, 29,
42, 45, 54, 61, 62, 65, 70.

என்றான்; 46—

என்றார்; 40.

எல்லாம்; 70.

8598

I நோக்கும்; 46—

நோக்கி; 41, 45.

உதிரத்தின்; 46—

அனுமன்றன்; 54.

II அளவும்; 46—

அளவு; 1, 9, 10, 11, 23, 26,
43, 44, 54, 62, 63, 70, 71,
74,

அணவி; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

அளவில்; 19, 21, 25, 29, 41,
45, 65, 66.

அளவிச்; 41, 45,

சென்ற; 46—

நின்ற; 2, 9, 18, 23, 26, 40,
43, 45, 60—63, 70, 71.

பிணக்குன்றின்; 46—

பிணங்; 21.

பிணத்தை நோக்கும்; 23, 43,
44, 70.

பிணக்குபட்டு; 71.

உயர்வை; 46—

ஓழுக்கை; 1, 2, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 26, 29, 40, 41,
45, 54, 60, 61, 63, 65, 66,
71, 74.

(நோக்)கும் கை; 23, 43, 44,
70.

நோக்கும்; 46—

ஓங்கல்; 23, 43, 44, 70.

III கொம்பற; 46—

கொம்பிற; 23, 41, 43, 44,
45, 63.

கொம்புற; 41, 45.

கொன்ற; 46—

குன்றத்; 63.

கொண்ட, 41, 45.

IV வீரர்; 46—

வீரன்; 23, 26, 41, 43, 44, 45.

வீரச்; 54, 74.

8599

I மலைகளை; 46—

தலைகளை; 2, 23, 26, 43, 44,
61, 70, 71.

மற்ற; 46—

மற்றை; 1.

தன்றன்; 2, 23, 26, 43, 61.

மற்று; 19, 21, 62, 66.

மற்றும்; 25, 29, 65.

மாபோல்; 41, 45.

தானறன்; 44, 70.

செய்ய; 7.

வானுறக்; 46—.

சரங்களை; 2, 23, 26, 43, 44,
61, 70, 71.

குவிந்த; 46—

குவித்த; 41, 63, 74.

நோக்கும்; 2, 23, 26, 43, 44,
61, 70, 71.

வன்கண்; 46—

தன்கைச்; 2, 61, 71.

தங்கள்; 23, 26, 43, 44, 70..

II தலைகளை; 46—

சிலைகளை; 2, 23, 26, 43, 44,
54, 70.

சிலையினை; 61, 71.

வீரர்; 46—

செம்பொன்; 2, 23, 26, 43,
44, 61, 70, 71.

சரங்களை; 46—

தேர்களை; 2, 23, 26, 43, 44,
61, 70, 71.

கரங்களை; 25

தேரினை; 71.

தாக்கி; 46—

செய்த; 2, 23, 26, 43, 44,
61, 71.

தாங்கி; 21, 41, 45, 74.

தாக்கும்; 41, 45.

III உலைகொள்செம்; 46—

கொலைகளை; 2, 23, 26, 43,
44, 61, 70.

கொலையினை; 71.

பொறியின்; 46—

நோக்கும்; 2, 23, 26, 43,
44, 61, 70, 71.

உக்க; 46—

கொளற்; 2, 23, 26, 43, 44,
61, 70, 71.

படைக்கலத்து; 46—

தும்பியை; 2.

கொற்றவர்; 23, 26, 43, 44,
70, 71.

குஞ்சாக்; 61.

ஒழுங்கை; 45.

ஒழுக்கை; 46—

நோக்கும்; 2.

தம்மை; 23, 26, 43, 44, 70,
71.

குழுவை; 61.

நோக்கும்; 46—

செய்ய; 2.

IV சிலைகளை; 46—

அலைபெரும்; 2, 23, 26, 43,
44, 61, 70, 71.

நோக்கும்; 47—

குருதி; 2, 23, 26, 43, 44,
61, 70, 71.

நோக்கி; 54.

நானேற்று; 46—

நாணின்; 1, 10, 11, 54.

யாற்றுள்; 2.

யாற்றில்; 61.

யென்றும்; 23, 26, 43, 44,
70.

தள்ளும்; 71.

இடியினைச்; 46—

அரக்கரை; 2, 61, 71.

இடிகளைச்; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 63, 65, 66.

அளக்கரை; 23, 26, 43, 44,
70.

இடிப்பினைச்; 54.

செவியின்; 46—

அழன்று; 23, 26, 43, 44,
70.

அமைய; 61, 62, 71.

நோக்கும்; 46—

ஏற்கும்; 41, 52, 54, 66.

8600

I ஆணையை; 46—

யாணையை; 1, 10, 11.

II அறித்தும்; 46—

அறுத்திட்டு; 54.

அறுக்கும்; 41, 45, 60.

அப்பால்; 46—

அம்பால்; 10, 11, 65, 74.

III பகழி; 46—

வேக; 29, 65.

வேகத்; 46—

ஆழி; 29, 65.

தன்மையைப்; 46—

புகைந்தெரி; 29, 65.

தன்மையும்; 74.

புரிந்து; 46—

கறுவப்; 29, 65.

கதுவப்; 65.

புணர்ந்து; 54.

புகுந்து; 71.

நோக்கும்; 46—

நோக்குமப்; 71.

IV பாய்வன; 1, 9, 10, 11, 19,
21, 54, 63, 66, 74.

பாயும்வெம்; 46—

பாய்வனம்; 25.

பாயின; 29, 65.

பகழிக்கு; 46—

பகழி; 40, 45, 60, 61.

ஒன்றும்; 46—

என்னும்; 2, 40, 41, 45, 60,
61.

கணக்கிலாப்; 46—
காண்கிலாம்; 71.

பரப்பைப்; 46—
படியைப்; 1, 10, 11.
பரப்பிற்று; 29, 65.
படையைப்; 74.
பார்க்கும்; 46—
அம்மா; 29, 65.

8601

I வெள்ளம்; 2, 9, 18, 23, 26,
40, 41, 43, 44, 52, 60,
61, 70, 71.
வெள்ளத்து; 46—
ஆற்றற்கு; 46—
ஆற்றல்; 10, 11, 26.
ஏற்ற; 46—
ஓத்த; 2, 18, 40, 41, 45, 60,
61.

தேற்ற; 10, 11.
செற்ற; 26.

II எய்வ; 66.
எய்யப்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.
பெய்வ; 19, 21, 25, 29, 65,
66.
பொதுப்ப; 71.
பெய்வ; 46—
பெற்று. 2.
பெற்றது; 18, 40, 41, 45,
60, 61.

எய்வ; 19, 21, 25, 29, 65,
66, 71.

போல; 23, 26, 43, 44, 54,
70.

எற்றுறு; 46—
எற்றுவு; 1, 2, 9, 19, 44, 65,
66, 71.

வேற்றுள; 23, 44.

யாவும்; 46—

(களி)யாவும்; 45, 71, 74.

III போலச்; 46—
போலாம்; 2.

சாம்பராய்ப்; 46.
சாம்பலாய்ப்; 1, 2, 9, 19,
21, 29, 31, 45, 65, 66.
சாம்பலாற்; 41.

போயது; 2, 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61, 63.

போவது; 46—
போதல்; 66.

VI இல்லாற்றைக்; 1, 2, 9, 10,
11, 19, 21, 23, 26, 29, 41,
44, 45, 52, 54, 61, 63, 65,
66, 71.

இல்லாவார்த்தை; 46—
இல்லாவற்றைச்; 18, 31, 40,
60.

சிந்தையாற்; 46—
சிந்தையிற்; 71.

8602

I மகளிர்; 46—
மகளிர்; 54, 74.
மாழ்கிச்; 46—

முழ்கிக்;—

II குயிறலத்து; 46—
குயிதலைத்து; 2, 10, 11, 23,
26, 29, 31, 43, 44, 54, 61,
65.

பகுறலைத்; 74.

உக்க; 46—

துலக்க; 66.
துற்ற; 71.

குழைகின்ற; 46—
குழைக்கின்ற; 2, 10, 11,
31.

குழைக்கின்றே; 74.

குழைவை; 46—

சமைவை; 23, 26, 43, 44.

குழுவை; 31.

III இடிக்கும்; 2, 9, 10, 11, 18,
23, 25, 26, 29, 31, 40, 41,
43, 44, 45, 54, 60—62,
65, 66, 70, 71.

இடுக்கும்; 46—

இடக்கும்; 21.

இமைக்கும்; 74.

இருக்கும்; 45.

யாக்கை; 1, 2, 61, 63.

ஆக்கை; 46—

VI பறவை; 46—

பறவைப்; 1, 66.

பாறை; 60, 70, 71.

பாரில்; 46—

ஈட்டம்; 31, 41, 45, 63.

படிகிலால்; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 40, 41,
43, 44, 45, 52, 54, 60—
63, 65, 66, 71.

படிகலால்; 46—

பரப்பைப்; 2, 9, 18, 19, 21,
25, 29, 40, 41, 45, 52, 54,
60—63, 65, 66, 71.

படியைப்; 46—

பரம்பைப்; 45.

8603

I அங்கதர்; 46—

அங்கதன்; 2, 21, 23, 25,
26, 43, 44, 61, 66, 71.

அநந்த; 46—

அனேக; 48.

உளரெனும்; 46—

உளனெனும்; 10, 11, 26.

உளவெனும்; 41, 42, 45.

அனுமன்; 46—

அனுமான்; 54.

அனுமார்; 1, 19, 21.

என்பார்க்கு; 46—

என்பால்; 2.

என்பாற்கு; 10, 11, 29, 41,
42, 45.

என்பார்; 26.

II யாவும்; 1, 2, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 41,
42, 43—45, 52, 54, 60,
61, 63, 65, 66, 70, 71.

எல்லாம்; 46—

இடமிலை; 46—

இடமிலை; 10, 11.

என்றும்; 46—

என்பான்; 2, 18, 40, 41,
42, 45, 60, 61.

III எங்குமிம்; 46—

அங்குமிம்; 10, 11.

எங்குமே; 41, 42, 45.

மனிதர்; 1, 2, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,
40, 41, 43, 44, 52, 54,
60, 61, 63, 65, 66, 70, 71,
74.

மனிசா; 46—

என்பார்; 46—

என்பர்; 42, 48.

என்பான்; 18, 23, 43, 60,
61.

இருவரே; 46—

இருவர்சொல்; 2, 18, 23, 26,
40, 41, 42, 43, 44, 45, 60,
61, 70.

கொல்லென்று; 46—

கொள்க; 1, 10, 11, 54, 63,
71, 74.

என்க; 2, 18, 23, 26, 40, 43,
44, 60, 61.

கொள்ப; 9.

என்ன; 41, 42, 45.

அல்ல; 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

அனேகர்; 23, 43, 70.

உன்னும்; 46—

என்னும்; 1, 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21, 25, 26, 29, 40, 44, 54, 60--63, 65, 66, 71, 74.

VI கடுமையைத்; 46—

கடிமையைத்; 19, 21, 25, 29, 62.

தெரிகிலாதான்; 23, 40—43, 45, 48, 52, 74.

தெரிக்கிலாதான்; 46—

தெரிக்கலாதான்; 1, 10, 11.

தெரியக்கொளாதான்; 63.

8604

I ஆர்க்கின்ற; 46—

ஆர்க்கின்றார்; 10, 11.

அமரர்; 46—

தேவர்; 2, 18, 23, 40, 41, 43 —45, 60, 61, 70.

தம்மை; 10, 11.

தம்பை; 46—

நோக்கும்; 10, 11.

நோக்குமங்கு, 46 —

நோக்குமாங்கு; 2, 40, 41, 45, 52.

அங்கவர்; 10, 11.

அவர்கள்; 46—

பகழி; 10, 11.

II இடத்தோள்; 40, 41, 45, 52, 60, 61.

தோளை; 46 —

இடத்தோன்; 18.

8

III எங்கும்; 46—

எல்லாம்; 1, 9, 10, 11, 63, 71, 74.

படும்பிணல்; 46 —

பெரும்பிணல், 1, 2, 9, 10, 11, 18, 23, 40, 41, 43 —45, 60, 61, 63, 70, 71.

நெடும்பிணல்; 19, 21, 25, 29 65, 66.

நோக்கும்; 9, 18, 23, 26, 40, 43, 44, 52, 60, 61, 70.

பார்க்கும்; 46—

IV யாற்றில்; 1, 10, 11, 74.

யாற்றோடு; 46—

யாற்றோடு—41.

யாற்றுள்; 2.

யாற்றின்; 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.

யாற்றோடு; 41, 45.

8605

I ஆயிர; 46—

ஆயிரம்; 2, 23, 43, 71, 74.

கோடித்; 46—

கோடி; 1, 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 43, 44, 54, 65, 66, 71, 74.

அரக்கரும்; 46—

அரக்கனும்; 2, 23, 29, 43, 44, 61.

அல்லார்; 46—

அல்லால்; 1, 10, 11, 74.

அல்ல — 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43—45, 52, 60, 61, 70.

அல்லா; 19, 21, 25, 29.

மற்ற; 71.

II மாய்ந்தவா; 46—

மாய்ந்தன; 31, 41.

கண்டும்; 46—

கண்டு; 2, 63.

வல்லை; 1, 2, 9, 10, 11, 23,
25, 26, 40, 43, 44, 54, 60
— 63, 65, 70, 71, 74.
வல்லைப்; 46—

III போயின; 46—
போயினர்; 10, 11, 74.
யோவின; 25.

குரக்குத்; 46—
குரக்குச்; 1, 10, 11.
குரங்கின்; 2, 18, 23, 26, 40,
43—45, 60, 70.
குரங்கின—41.

தாளை; 46—

சேளை—1, 10, 11, 63, 74.

புகுந்தில—2, 18, 23, 26, 40,
43, 44, 45, 60, 61, 70.

புகுந்திலது; 46—

அன்றே; 46—

என்றே—10, 11, 65

பொற்றேரித், 46—
பொற்றேர்; 9, 23, 43, 70.

IV தன்மேல்; 46—
தன்வேல்; 25.

உள்ள; 46—
உற்ற; 9.

பயத்தினால்; 46—

மனத்தினால்; 41 45.

கலக்கம்; 46—

சிறுமை; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

தீரா; 46—

தீரார்; 1, 2, 26, 31, 44, 70,
71.

தீர்த்தார்; 18, 40, 41, 44, 55,
74.

8608

I தளப்படும்; 46—
தளப்பெரும்; 1, 9, 10, 11,
18, 19, 21, 25, 29, 31, 41,
52, 60—63, 65, 66, 71, 74,

வெள்ளம்; 1, 2, 9, 10, 11, 18,
19, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43—45, 52, 54, 60, 61, 63,
65, 66, 70, 71, 74.

வெள்ளத்து; 46—

தலத்தது; 46—

தலத்த; 23, 26, 43, 44, 70.

II அளப்படும்; 46—
அளப்பெரும்; 65, 70, 74.

உள்ளது; 46—

உள்ள; 40, 52, 60, 63, 70.

ஆயிர; 46—

ஆயிரம்; 31.

ஆகத்; 46—

நிற்கத்; 19, 21, 25, 29, 62,
65, 74.

யார்த்த; 23, 26, 43, 44, 70.

நிற்பத்; 66.

III துளக்கமில்; 46—
துளக்கலில்; 26.

ஆற்றல்; 46—

ஆற்ற; 26, 74.

தோளும்போர்த்; 1, 10, 11.

பொருதபோர்த்; 46—

தோளும்பொற், 74.

தொழிலும்; 1, 10, 11, 74,

தொழிலை; 46—

நோக்கி; 2, 9, 10, 11, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 31, 40,
43—45, 52, 54, 60, 61, 65,
66, 71, 74.

நீக்கி; 46—

IV சிறுவன்; 1, 10, 11, 74.

மதலை; 46—

சிங்கம்—23, 26, 41, 43—45,
70.

8607

- I ஆரிடை; 46—
ஆருடை; 1, 10, 11.
போரிடை; 66.
அநுமன்; 46—
மதலை; 54.
ஆர்ப்பொலி; 18, 41, 45, 52,
60, 61.
ஆர்கலி; 46—
பொங்கொலி; 66
- II நின்னு; 46—
நின்னும்; 1, 9, 10, 11, 18,
40, 60, 61, 63.
- III கிழிந்து; 46—
வீழ்ந்து; 11, 41, 45, 60, 61.
இருந்து; 41, 52,
அழிந்து—41, 45.
போகப்; 46—
போதல்; 41, 45.
வீழ்ந்து; 18, 40, 41, 45, 52.
பாரித்தார்; 46—
பதைத்தனர்; 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61.
பார்த்தால்; 25.
பரித்தனர்; 41, 45.
- IV உளாரும்; 46—
உள்ளோரும்; 9.
உளார்தம்; 18, 40, 41, 45,
60, 61.
உளோரும்; 19, 25, 29, 65,
66.
உயிரினோடு; 46—
உயிரொடும்; 40, 41, 45, 60,
61.
கான்றூர்; 46—
கண்டார்; 74.

8608

- I அஞ்சினிர்; 46—
அஞ்சினர்; 1, 10, 11, 45, 74.
அஞ்சினீர்; 2, 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43, 44,
54, 60—63, 65, 70.
(போமி)னின்னோர்; 46—
என்ற; 10, 11, 63, 71, 74,
என்றான்; 2, 9, 18, 23, 25,
26, 29, 40, 41, 44, 45, 60—
62, 65, 66, 70.
என்னே; 54.
என்னோர்; 31.
ஆர்ப்பொலிக்கு; 46—
வார்ப்பொலி; 74.
அழியர்; 9, 18, 25, 29, 31,
40, 41, 45, 52, 60, 62, 63,
74.
இழியற்; 46—
இழியல்; 1.
அழியப்; 2, 10, 11, 19, 21,
61, 66.
ஆற்றீர்; 23, 26, 31, 43, 44,
70.
அழிந்த; 54.
பாலிர்; 46—
பாலீர்; 2, 9, 10, 11, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 52, 54, 60—
63, 65, 66, 74.
ஆகில்; 23, 26, 31, 43, 44,
70.
வீரர்; 71.
- II வெஞ்சமம்; 46—
வெஞ்சமர்; 74.
விளைப்பது; 46—
விசைப்பது; 74.
விளைப்ப; 23, 26, 43, 44, 70.
என்னோ; 46—

என்னே; 1, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43, 44, 45, 54, 60—62,
70, 74.

நீருமி; 46—

நீவிரும்; 1, 18, 40, 41, 45,
54, 66.

நீரரும்; 2.

நீவரும்; 10, 11, 74.

நீருமல்; 19, 21, 25, 29, 31,
65, 66.

வீரர் நீர்; 23, 43.

வீர நீற்; 26, 44, 70.

நீரரு; 61.

நீரிரு; 41, 45, 71.

வீரரோடு; 46—

வீரரோடும்; 1, 2, 9, 10, 11,
19, 21, 25, 29, 31, 65, 66,
71, 74.

உயிரிடுருடும்; 23, 26, 43,
44, 70.

வீரராயின்று; 61.

III துஞ்சினிர்; 46—

துஞ்சினிர்; 2, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
43, 44, 54, 60, 65, 66, 71.

அஞ்சினிர்; 61.

துஞ்சினர்; 74.

அன்றே; 46—

இன்றென்; 2.

என்றென்; 18, 40, 45, 60,
61.

அன்றே; 41, 45, 52.

என்றவர்க்; 46—

அவர் முகம்; 2, 18, 40, 45,
60, 61.

அற்றவர்; 19, 21, 25, 26,
29, 65.

என்றவன்; 31.

சுலித்து; 46—

சுளிந்து; 1, 2, 19, 21, 23,
25, 26, 31, 41, 43—45, 62,
63, 74.

சுழிந்து; 9, 29, 54, 65, 66,
71.

சுழிய; 40, 60, 61.

சுளிய; 41, 45.

IV மஞ்சினும்; 2, 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43—45,
60—61, 65, 66, 71, 74.

மஞ்சினில்; 46—

மஞ்சிலும்; 1, 10, 11.

கரிய; 46—

இருண்ட; 9, 19, 21, 25, 29,
65, 66.

மெய்யான்; 46—

மெய்யன்; 25, 65, 66.

8609

I ஆயிர; 46—

ஆயிரம்; 23, 43, 71.

கோடித்; 46—

கோடி; 1, 2, 9, 10, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 31, 40, 43,
44, 54, 60, 61, 71, 74.

II புக்கன; 46—

புக்கதன்; 1.

புக்கது; 9, 19, 21, 25, 29, 65,
66.

புக்கின; 74.

கிழிந்தது; 1, 9, 10, 11, 19,
21, 25, 29, 65, 66, 71, 74.

கிழிந்தன; 46—

பொழிந்தன; 2.

புகுந்தன; 63.

III திக்கிடை, 46—

திக்கணி; 18, 40, 41, 52, 60,
61.

திக்கிடப்; 41.

திக்கிட; 45.

யாணை; 46—

ஆணை; 18, 40, 41, 45, 60.

சிந்தி; 46—

போரின; 18.

பாரின்; 40, 41, 45, 52, 60, 61.

IV உக்கன; 46—

உக்கின; 74.

உதிர்ந்திடத் 46—

உலைந்திடத்; 19, 21, 25, 29, 62, 66.

உடக; 46—

உக்க; 74.

8610

I இனையவன்; 46—

இனையன; 54.

இனையவன்; 44.

வனாவில்; 46—

மறைவில்; 2, 18, 40, 61, 66.

வரிவில்; 9, 54.

மழையிற; 21, 25, 29, 31, 41, 45, 71.

விரைவில்; 19.

மனையிற; 65.

II ஏற்றினை; 1, 9, 10, 11, 18, 19, 23, 25, 29, 31, 40, 41, 43-45, 52, 60, 63, 65, 66, 71, 74.

ஏற்றினன்; 46.

ஏற்றிய; 26, 70.

III ஆற்றலன்; 1, 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 44, 45, 60, 66, 70, 71, 74.

ஆற்றினன்; 46—

ஆற்றுவன்; 23, 43.

ஆற்றவன்; 26.

ஆற்றலா; 63.

அரவுகொண்டு; 46—

ஆற்றல்கொண்டு; 41, 45.

அசைப்ப; 46—

இசைப்ப; 41, 45.

IV தோற்றனன்; 46—

தோற்றனன்; 45—

என்றெனை; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43, 60, 61, 70.

என்றுகொண்டு; 46—

8611

I கிற்றிலன்; 46—

கற்றிலன்; 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43, 44, 54, 60, 62, 65, 66, 70, 71.

காதல்; 46—

கரந்த; 2—

II கிற்றிலன்; 46—

கற்றிலன்; 2, 9, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 43, 44, 54, 60, 62, 65, 66, 70, 71.

பொய்ப்பிணி; 9, 10, 11.

போய்ப்பிணி; 46—

போல்ப்பிணி; 18-(?).

III கிற்றிலன்; 46—

கற்றிலன்; 2, 18; 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43-45, 54, 60, 62, 65, 66, 70, 71.

வென்றி; 46—

அன்றி; 2, 23, 26, 43, 70.

அமரில்; 45, 52.

அமரின்; 41—

ஆருயிர்; 46—

யாறுயிர்; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

IV நீக்கவும்; 46—

நீக்கிலன்; 10, 11.

கிற்றிலன்; 46—

கற்றிலன்; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 41,
43-45, 54, 60, 62, 65, 66,
70, 71.

என்று; 46—

என்னும்; 2—

ஒன்று; 41, 45.

நின்றதால்; 46—

நிற்குமால்; 2.

8612

I பகையெனும்; 46—

பகைவனும்; 54.

II அறுக்க; 46—

அறுக்கி; 23, 26, 41, 43.

அறுத்திடா; 41, 71.

அறுத்திலாது; 31, 45.

அறுத்திலா; 2, 18, 23, 26,
40, 43, 60, 61, 70.

எனின்; 46—

எனில்; 1, 9, 10, 11, 74.

III வெந்தொழில்; 46—

எந்தொழில்; 23, 26, 43, 70.

செய்கையன்; 46—

செய்கையின்; 31, 54.

செய்கையான்; 10, 11.

செய்கை; 2, 23, 26, 43, 61.

செய்கையால்; 60.

செய்கையர்; 40, 41, 45.

மனைவியால்; 63.

செவ்வையின்; 41, 45.

விருந்துமாய்; 46—

வீழ்ந்தமன்; 2.

வீழ்ந்தமென்; 61.

இழந்துயான்; 23, 26, 43,
44.

முந்துமேல்; 41, 45.

IV மைந்தரில்; 46—

மந்தரில்;

கடையெனல்; 46—

கடையென்; 9, 19, 21, 65,
66, 71.

படுவன்; 46—

படுவ; 54.

திரிவன்; 2, 18, 40, 41, 45,
61.

வாழ்வன்; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 44, 45, 65, 66, 71.

8613

I நின்னுடை; 46—

நின்னிடை; 54.

நின்னெடு; 2.

முன்னரிந்; 46.

முன்னரி; 9, 41, 45, 74.

முன்னர் யான்; 41, 45,

நெடும் பகை; 23, 26, 43,
70.

முன்னரே; 71.

நெறியின்; 46—

நெறியில்; 40, 52,

மகனை; 23, 26, 43, 70.

மனையின்; 41, 45.

நீர்மையான்; 46—

நீங்கினான்; 54.

நேர்ந்ததோர்; 23, 26, 43,
70.

நேர்ந்தவன்; 45.

II தன்னுடைச் 46.

தன்னிடைச்; 44, 70.

சிரத்தையென்; 46.

தலையென்; 23, 43.

சரத்தின் 46.

சரத்தினால்; 2, 31.

தள்ளினால்; 46—

தள்ளெனும்; 26, 70.

தள்ளெனல்; 23, 43.

தள்ளினான்; 65.
தள்ளித்; 31.

II பணிகழல்; 46.

வரிகழல்; 18, 40, 41, 45, 60.

பொலங்கழல்; 41, 45.

பொலம்பொன்; 1, 2, 9, 18,
25, 41, 52, 61-63, 65, 66,
70, 74.

பொலன்பொன்; 46.

புலம்பொன்; 23, 26, 40, 43.

தோளினாய்; 46—

தாளினாய்; 31.

தாரினாய்; 9.

IV இசையிற்று 46.

மிகையிற்று; 2.

இனிதன்று; 9.

இனிதென்று; 19, 21, 23,
25, 43, 62, 63, 65, 66.

இயைபிற்று; 18, 41, 45, 60.

இயையிற்று; 40.

8614

I நெடியன; 46—

கடிதினில்; 1, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 41, 63, 66, 71, 74.

கடிதினின்; 25, 29, 54, 62,
65.

கடிதினி, 1, 2, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 54,
61-63, 65, 66, 71, 74.

கடியவன்; 23, 26, 43, 70.

நிற்கவென்; 46.

நிற்பவன்; 23, 26, 43, 44,
70.

நிற்பவென்; 41, 45.

நிற்கவென்று; 10, 11.

II அசுரப்; 46.

சுசுரம்; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 41, 43-45, 54,
61, 62, 65, 66, 70, 71, 74.

இவன்றலை; 46.

அவன்றலை; 18.

அறுக்கலாதெனின்; 46.

அறுக்கிலாதெனின்; 1, 31.

துணிக்கலாதெனின்; 9, 62,

துணிக்கலாவெனின்; 2, 18.

26, 41, 44, 54, 61, 70.

துணிக்கிலாதெனின்; 19, 21

25, 29, 63, 65, 66, 74.

துணிக்கிலாவெனின்; 23,
44.

துணிந்திடாதெனின்; 71.

அறுத்தாலாதெனின்; 41, 45.

III முடியவொன்று; 46.

முடியநின்று; 2, 23, 26, 41,
43, 45, 61, 70.

முடியவென்று; 10, 25.

உணர்த்துவென்; 46.

உணர்த்துவன்; 1, 9, 11, 25,
63, 65, 66, 74.

உணர்த்தியென்; 2, 23, 26,
41, 43, 45, 61, 70.

உணர்ந்தவன்; 10.

உணர்த்திடும்; 21, 44.

நான்முயல்; 46.

யான்முயல்; 23, 26, 43, 61,
70.

நான்முதல்; 23, 26, 43, 70.

நான்முயன்று; 54.

IV அடிமையின்; 46—

அடிமையும்; 10.

பயனிகந்து; 46.

பயனிழந்து; 1, 2, 9, 10, 11,
18, 19, 21, 25, 29, 31, 41,

44, 45, 54, 61-63, 65, 66,
71, 74.

பயனுழந்து; 23, 26, 43, 70.

அறுவதாக; 46.
 அறுவதாங்கு; 1, 10, 11, 74.
 அறுக; 2, 18, 23, 26, 41, 43-45, 61-63, 70.
 அறுவது; 9, 19, 21, 25, 54, 65, 66, 71.

ஆவன்; 41.

என்றான்; 46—

ஆழியாய்; 2, 9, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 41, 43-45, 54, 65, 66, 70, 71.

8615

I வல்லவன்; 46.

வல்லையின்; 2, 9, 21, 25, 29, 41, 42, 45, 65, 66.

வல்லையன்; 54.

அவ்வுரை; 46.

இவ்வுரை; 41, 45, 54.

எல்வையுள், 46—

ஏல்வையுள்; 41, 45, 52.

போழ்தினின், 2, 40, 45.

போழ்தினில்; 18, 41, 42, 60.

காலையின்; 9, 19, 21, 25, 29, 41, 42, 45, 62, 65, 66.

போதனின்; 2, 3, 26, 43, 44, 70.

காலையில்; 31.

எல்வையின்; 54.

எல்லையின்; 74.

மாலையின்; 41, 42, 71.

ஏல்வையுள்; 41, 42, 45.

II அல்லல் நீங்கினமென; 46—

அல்லலினீங்கிய; 1, 9, 11, 54.

அல்லலினீங்கி நின்று; 25, 29, 62, 66.

அல்லலை நீங்கிய; 2, 18, 40-42, 45.

அல்லலை நீக்கிய; 60.

அல்லலீர்ந்தனமென, 71.

அல்லவை நீங்கி நின்று; 65.

அல்லையினீங்கிய; 23, 26, 43, 70.

III எல்லையில்; 46.

எல்லையின்; 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21, 23, 26, 43, 54, 60.

உலகங்கள்; 1, 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40-42, 43-45, 54, 60-63, 65, 66, 70, 74.

உலகமும்; 46.

யாவும்; 1, 9, 10, 11, 19, 21, 23, 26, 29, 42-45, 52, 54, 62, 63, 65, 66.

எவையும்; 46—

இயாவும்; 25, 41, 70, 74.

IV ஆர்த்தன 46—

ஆர்த்தது; 1, 19, 21, 25, 41, 42, 52, 62, 65, 66, 74.

ஆர்த்தது; 45.

ஆர்த்தனன்; 46—

ஆர்த்தன; 23, 43, 70.

8616

I முறுவல்வாண்; 46—

முறுவல்செய்; 71.

முகத்தினன்; 46—

முகத்திறன்; 46, 60.

கண்ணனும்; 46.

கண்ணனும்; 61.

II அறிவ நீ; 46—

அறிவனீ; 9, 23, 25, 26, 29, 31, 41, 43, 62, 65, 66.

அறியநீ; 41, 45.

அறிவைநீ; 45, 61, 74.

அடுவலென்று; 46—

அடுவமென்று; 1, 10, 74.

அடுதியென்று; 2, 9.

செய்தியென்று; 23, 26, 41,
43, 45.

அடுவென்னது; 25, 29, 54,
62, 66.

அடுவெயென்று; 40, 41,
45, 61.

செய்வன்; 41, 45.

செய்வென்னது; 31.

ஆமெனின்; 46—

ஆமெனில்; 1, 10, 40, 54,
71, 74.

ஆயெனின்; 25, 65.

இறுதியும்; 46.

உறுதியும்; 74.

காவலும்; 46.

காலமும். 41, 45.

ஈசரும்; 46.

ஈசரம்; 74.

ஈசனும்; 70.

IV வெறுவியர்; 46—

வெறுவிய; 2, 61.

வேறினி; 46—

மேலினி; 9, 19, 21, 25, 65,
66.

வெயிலினி; 10.

வினாவது; 46—

வினாவ; 1, 10, 23, 24, 40,
41, 43, 45, 61, 70.

விழைவது; 74.

8617

I சொல்லது; 1, 2, 10, 23, 40,
43—45, 52, 54, 60, 61, 63,
70, 74.

சொல்லிது; 46—

சொல்வது; 9, 11, 26, 41,
71.

சொல்லிய; 21, 25, 29, 62,
65, 66.

கேட்டடி; 46—

கேட்டின்; 2, 40, 41, 45,
60, 61.

கேட்டியே; 9.

கேட்டதும்; 54.

கேட்டனன்; 21, 25, 29, 62,
65, 66.

கேட்டவன்; 23, 26, 31, 41,
43—45, 70.

கேட்டினி; 63.

II அரக்கர்; 46—

பதகன்; 9, 19, 21, 25, 29.

அரக்கன்; 18, 31, 41, 45,
54, 61.

பதகர்; 65, 66.

III கொல்வலிங்கு; 46—

கொல்வலிங்கு; 1, 2, 10,
18, 25, 29, 31, 40, 41,
60, 62, 65, 66, 71, 74.

கொல்வனீங்கு; 9. 61.

கல்லுவன்; 23, 26, 41, 43,
44.

கொல்லுவன்; 45, 54.

கொல்வென்; 45, 52.

அன்னது; 46—

கணத்தலை; 54.

இங்கிது; 23, 41, 43, 44.

ஈங்கிது; 26, 45.

கொல்லென; 46—

கோவென; 2, 41, 45, 61.

கொல்லென்; 9, 19, 25, 29,
41, 45, 65, 66, 71.

கோவென்; 23, 26, 43, 54.

நீடென; 63.

IV ஒல்லையில; 46—

எல்லையில; 9.

ஒல்லையின்; 2, 31.

உவகை; 46—
 உவகையால்; 9.
 உள்ளத்தான்; 46—
 என்னுனி; 9.

8618

I ஏறென; 40, 41, 45, 52, 65,
 70, 74.

ஏறன; 46—

ஏறின; 29.

II மங்குனின்று; 46—

மங்குலும்; 31.

மங்கு நின்று; 41, 45.

அதிர்ந்தன; 46—

உதிர்ந்துக; 1, 10, 11, 41,
 65.

அதிர்ந்துக; 9, 23, 26, 29,
 43, 44, 45, 54, 70, 74.

உதிர்ந்தன; 71.

நிமிர்ந்துக; 31.

வயவன்; 46—

வான; 9.

தேர்புனை; 2, 18, 23, 26, 29,
 40, 41, 43, 44, 45, 52, 60,
 61, 65.

தேர்வரும்; 46

தேரவாம்; 1, 10, 11.

மீன்களும்; 9.

தேர்பரி; 54.

தேரரும்; 71.

IV சங்கமொன்று; 46—

சங்கமும்; 63.

ஒலித்தது; 46.

ஒலித்தெனக்; 1, 10, 11,
 65.

ஊதினன்; 2, 18, 23, 26,
 40, 43, 44, 60, 61, 63,
 70.

ஒலித்ததக்; 74.

ஒலித்தனன்; 41, 45, 52.

ஊதினான்; 41, 45.

ஒலித்தன; 31.

8619

I எழுமழுச்; 1, 2, 10, 11, 18,
 19, 21, 23, 25, 26, 41,
 44, 45, 52, 54, 60, 63,
 65, 66, 70, 71, 74.

எழுமரச்; 46—

எழுமெழுச்; 2.

II முழுமுரண்; 46—

முழுமுதல்; 40, 41, 45, 54,
 61.

தண்டுவேல்; 46—

தண்டுவன்; 74.

முவிலை; 26.

முவிலைக்; 46—

III கழுவயில்; 46—

கருவெருக்; 2, 23, 26, 43,
 44, 61, 62, 70.

கழுவியற்; 66,

கழுவயக்; 31, 41, 45.

கவண்கல்; 46—

கனைகல்; 1, 10, 11, 18, 19,
 23, 26, 43, 44, 60, 61,
 65, 66, 70, 71, 74.

கனையம்; 29, 54.

கனைகள்; 41, 45.

கனைகல்; 31.

கன்னடம்; 46—

பின்னகம்; 2, 41, 45, 61.

IV அரக்கர்; 46—

அரக்கன்; 41, 45, 61.

வீசிஞர்; 46—

வீசிஞன்; 45, 61.

8620

I விண்ணினின்று; 46—

விண்ணினின்; 1.

விண்ணினை; 10, 11.

ஒருங்கு; 46—

நெருங்கி; 10.

நெருங்க; 11.

உதிர்ந்து; 54.

வீழ்ந்தென; 1, 2, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 26, 40, 41, 44,
45, 52, 61, 62, 65.

வீழ்ந்தன; 46—

வீசின; 54.

II வந்தன; 46—

வந்தெனத்; 41, 45.

III தானெலாம்; 46—

கோனெலாம்; 2.

கானெலாம்; 18, 40, 41, 45,
60, 61.

துணிந்து; 46—

தணர்ந்து; 41.

தகர்ந்து; 46—

தளர்ந்து; 9, 19, 21, 25, 62,
66, 74.

தகைந்து; 23, 43.

தணந்து; 45.

சாய்ந்தன; 46—

காந்தின; 40, 41, 45, 52, 60,
61.

IV வேனிலான்; 46—

வேனலான்; 23, 26, 43.

8621

I தெரொரு; 46—

தேரொடு; 10, 11.

அச்சிறும்; 46—

அச்சறும்; 1, 10, 11, 19, 21,
23, 25, 26, 41, 43, 45, 65,
66, 74.

அச்சிறு; 44.

II பாய்பரிக்; 46—

மாயிரும்; 26, 63.

குலம்படும்; 46—

பரிபடும்; 26, 63.

பாகர்; 46—

பகை ஏர்; 71.

அரக்கர்; 26, 63.

பொன்றுவர்; 46—

பொன்றுவார்; 10, 11,

III துமியும்; 46—

துணிக்கும்; 2.

மறியும்; 26, 44, 70,

துணியும்; 41, 45.

நாமறத்; 46—

நாசமாய்த்; 26, 44.

நாகமும்; 41, 45.

அந்தரம்; 74.

IV தீயெழும்; 46—

தீயெழு; 26.

புகையெழும்; 46—

பொறியெழும்; 26.

உலகும்; 40, 41, 45, 61.

உலகம்; 46—

தீயுமால்; 1, 2, 9, 10, 11,
21, 23, 26, 40, 41, 45, 52,
54, 60—63, 65, 66, 70,
71, 74.

தீய்ந்தற; 46—

தேயுமால்; 25.

8622

I அடியறும்; 46—

அடியிறும்; 2, 18, 26, 40,
41, 45, 61, 70.

தேர்முரண்; 46—

தேர்முரன்; 40—

தேர்மரம்; 31.

அச்சிறும்; 2, 18, 23, 26, 31,
40, 41, 43—45, 60, 62, 63,
70, 71.

- அக்கறும்; 46—
 அச்சறும்; 1, 9, 10, 11, 19,
 21, 29, 41, 52, 54, 65, 66,
 74.
- II சிலையறும்; 46—
 சிலையிறும்; 2, 23, 26, 40,
 41, 43, 60, 61, 70.
 சிலையலு; 31.
- கவசம்; 1, 2, 10, 11, 19,
 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
 43, 44, 52, 54, 61, 63, 65,
 66, 70, 71, 74.
- வாசி; 46—
 மதலை; 31.
 மார்பறும்; 46—
 மார்பிறும்; 2, 18, 23, 26,
 40, 43, 44, 61, 70.
 மார்ப்பறும்; 25, 29, 44, 54.
 அக்கு; (?) 45.
- III கொடியறும்; 46—
 கொடியிறும்; 2, 18, 23, 26,
 40, 41, 60, 61, 70.
- குடையறும்; 46—
 கொடையிறும்; 2, 18, 26,
 70.
- குடையிறும்; 23, 40, 41, 43,
 61.
- IV முடியறும்; 46—
 முடியிறும்; 2, 23, 26, 40,
 41, 43, 60, 61.
- உடையறும்; 54.
- முரசறும்; 46—
 முரசிறும்; 2, 23, 26, 40, 41,
 43, 60, 61, 70.
- முகிலும்; 46—
 முழுதும்; 2, 18, 19, 21, 23,
 25, 26, 29, 40, 41, 44, 45,
 52, 60, 61, 65, 66, 70,
 74.

8623

- I இன்னதோர்; 1, 2, 9, 10, 18,
 19, 21, 25, 29, 40, 41, 45,
 52, 54, 61, 63, 65, 66, 71,
 74.
- இன்னவோர்; 46—
 இன்னதோல்; 41, 45.
 இன்னகொல்; 23, 43, 70.
 இன்னசொல்; 26,
 இன்னதே; 31.
- உறுப்பிவை; 46—
 இறுப்பிவை; 23, 26, 43,
 70.
- அறுப்பிவை; 61.
- இனைய; 46—
 யானை; 54.
- II இவரிவர்; 9, 31, 40, 41, 45,
 52.
- இருவர்; 46—
 இவருவர்; 1.
 இருவர்தம்; 10, 11.
- உயர்வலிப்; 54.
 உவர்வலிப்; 41, 45.
- இருவரும்; 65.
- படைனார்; 46—
 பகைனார்; 74.
- மற்றுளார்; 1, 2, 9, 10, 11,
 18, 19, 26, 40, 44, 54, 61,
 70, 74.
- மற்றுளோர்; 46—
- III என்னவோர்; 46—
 இன்னதோர்; 54.
- அன்னவோர்; 61.
- தெரிந்தது; 46—
 தெரிந்த; 23, 26, 43, 62,
 70.
- இல்லையால்; 46—
 தன்மையும்; 62.

- IV சின்ன பின்னங்களாய்;
46—
சின்ன பின்னங்களால்; 2,
10, 11.
சின்ன சின்னங்களாய்; 41,
45.
சிந்தலால்; 46—
சிந்துமால்; 18, 40, 41, 45.
தீர்ந்தலால்; 71.

8624

- I தந்தையர்; 46—
தந்தையை; 41, 45.
தேரிடைத்; 46—
தேரிடை; 26.
தநயர்; 46—
தலைய; 10, 11.
வன்றலை; 46—
வான்றலை; 74.
II வந்தன; 46—
வந்தனர்; 1.
வந்தனை; 18.
விந்தன; 40.
வாண்சிரம்; 46—
வண்சிரம்; 65.
III காதலற்கு; 1, 2, 9, 18, 40,
41, 44, 45, 52, 60, 61, 74.
காதலர்; 46—
காதலத்; 10, 11.
கரதலம்; 45.
இயைந்த; 1, 2, 9, 10, 11, 18,
40, 41, 44, 45, 52, 60, 61,
74.
தேரில்; 46—
சிரத்; 26, 41.
சிரம்; 23, 43, 70.
சின்ன; 54.
சிர; 45, 63.
தேரிடை; 1, 2, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 44,
45, 52, 61, 62, 65, 66, 74.

சின்னமா; 46—
சிந்தின; 45.

தலத்திடை; 23, 26, 41, 43,
45, 63, 70.

பின்னமாய்; 54.

IV அற்று; 46—

ஆர்த்து; 23, 26, 43, 70..

8625

- I செம்பெரும்; 46—
செம்பொன்வெல்; 23, 43.
செப்பொடும்; 26.
திகழ்ந்த; 46—
கழிந்த; 23, 43.
II கொம்பொடும்; 46—
கொம்பொடு; 1, 23, 26, 31,
43.
திரியும்; 46—
திரிவ; 54.
கொட்பெனத்; 46—
கொட்பன; 9, 23, 25, 26, 29,
41, 43—45, 54, 62, 63, 65,
66.
கொட்பனங்; 2.
கொட்பனத்; 70, 71.
III தும்பையம்; 1, 2, 9, 19, 21,
23, 26, 29, 40, 41, 43—45,
52, 60, 61, 63, 65, 66, 70,
71, 74.
தும்பையின்; 46—
தும்பியைத்; 10, 11, 54.
தும்பியப்; 18, 45.
தும்பியும்; 45.
தும்பையும்; 41, 62.
தொடையலார்; 46—
தொடையலர்; 41.
தொடைமலர்த்; 1, 10, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43—45, 54, 60—
63, 65, 66, 71, 74.

தடக்கை; 46—
தடக்கைத்; 2, 19, 21, 23, 26,
43.

தடங்கை; 10, 11.

தூணிவாங்கு; 46—
தூணியாம்; 54.

IV அம்பொடும்; 46—
அம்பொடு; 54.

துணிந்தன; 46—
துணிந்தனர்; 40.

சிலையொடு; 46—

நிலையொடு; 18, 41, 45, 60.

சிலையும்; 54.

இலையொடு; 40.

அற்றன; 46—

இற்றன; 19, 21, 25, 62.

8626

I தடிவன; 46—
தடவரை; 19, 21, 25, 29.

கொடுஞ்சரம்; 46—
நெடுஞ்சரம்; 40.
கொடுஞ்சிரம்; 54.

II மடிவன; 46—

வடிவன; 71.
வடிவமர்; 70.

கொடிகளும்; 46—

குடைகளும்; 1, 10, 11, 74.
குடையும்; 46—

கொடியும்; 1, 10, 11, 54.
கொடிய; 74.

III முடிவறு; 9, 23, 26, 40, 41,
43, 44, 54.

வெடிபடு; 46—

முடிவுறு; 1, 10, 11, 45, 74.
முடிவறும்; 2.

முடிவன; 18, 19, 21, 25, 29,
45, 62, 65, 66.

பெரும்பிணக்; 1, 2, 9, 10, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43—45, 60—63, 65,
66, 70, 71, 74.

கடனிகர்; 46—
பிணம் பெரும்; 41, 45, 54.

களத்தினர்; 1, 2, 9, 10, 11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 41,
43—45, 54, 61—63, 65,
66, 70, 71.

குருதி; 46—
கணத்தின்; 18, 40, 41, 45,
60, 74.

மொய்த்தன; 1, 2, 10, 11,
18, 23, 26, 40, 41, 43—45,
54, 60, 61, 63, 70, 71, 74.

வெள்ளத்தில்; 46—

மும்மடி; 9, 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.

IV ஒத்தன; 46—

போன்றன; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 65, 66.

ஒத்ததப்; 54.

பறவை; 46—
பறவைப்; 1, 18, 25, 29, 31,
44, 54, 61, 63, 65, 66, 71,
74.

பரவைப்; 2. 60.

பலவும்; 10, 11.

பன்மைய; 46—

பார்மையே; 2.

பான்மையா; 18, 19, 21, 23,
25, 29, 40, 41, 43, 45, 60,
61, 63, 65, 66, 71, 74.

பன்மையே; 41, 54.

பந்தரே; 52.

8627

I பருமமும்; 46—
பருமகம்; 54.

பாகரும்; 65.

மருமமும்; 74.

II குந்துவன்னெடும்; 46.
குந்துவுன்னெடும்; 41.

சிலைமுதல்; 46—
சிலைகளும்; 45, 54.
சிலைமுகற்; 61, 74.

படைகளும்; 46—

கொடிமுதல், 54.
கொடியும்; 46.

குடையும்; 2, 18, 40, 60, 61.

படையும்; 54.

III இந்தனங்களாய்; 46—
இந்தனங்களின்; 2, 23, 26,
43.

இறந்தவர்; 46—
இறந்தனர்; 1, 74.
இறந்தன; 10, 11.

விழிக்கனல்; 46—
விழிகனல்; 23, 43, 65.

இலங்க; 46—

பிறங்கி; 1, 10, 11, 54, 63,
74.

பிறங்க—2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43—45,
60—62, 65, 66, 70, 71.

IV விழுங்கின; 46—

அருந்தின; 2, 18, 40, 41, 45,
61.

கழுதுகள்; 46—
கருகினம்; 18, 23, 26, 40, 41,
43—45, 61.

8628

I ஊடறச்; 46—
ஊடுறச்; 41, 45, 71, 74.

சிலசில; 46—
சிலசிலர்; 65 (?)

கோத்த; 46—

சேர்ந்த; 1, 2, 10, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 43—45, 60
62, 63, 65, 70, 71, 74.
சேர்த்த; 9, 40, 41.

சாந்த; 65 (?)

II ஊடற; 46—
ஊடுற; 54, 71, 74.

மறிந்தன; 46—

மடிந்தன; 1, 10, 11, 23, 26,
43, 44, 70, 71, 74.

மறைந்தன; 41, 45, 54.

மடியப்; 23, 26, 31, 41, 43—
45, 52, 63, 70, 74.

மறையப்; 46—

மறியப்; 1, 2, 18, 40, 41, 45.

III மண்ணிடைப்; 46—
மண்ணிடை; 1, 10, 11, 26,
74.

போரான்; 46—

போரார்; 1, 63, 66.

பேரான்; 9.

போரா; 10.

பேரார்; 11.

போர்வான்; 21, 74.

போர்கொள்; 23, 43, 44, 70.

போர்கள்; 54.

பொருத; 71.

போரான்; 41.

8629

I கதிரன 46—
கதிரின; 1, 2, 10, 11, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 43, 44, 60,
62, 65, 70, 71.
கதிரினம்; 31, 40, 41, 45, 54,
66.
கதிரனம்; 61.
கதிரென; 63.
கதிரினின்; 74.

அழுந்தி; 9, 19, 21, 25, 29,
31, 41, 45, 52, 62, 65, 66.

II செஞ்சுடர்; 46—
வெஞ்சுடர்; 1, 10, 11, 18, 23,
26, 40, 41, 43—45, 60, 61,
70, 71, 74.

வெஞ்சரம்; 41, 45.

வெளியின்றி; 1, 18, 40, 41,
45, 52, 60, 61, 71.

அளவின்றி; 46—

விளவன்றி; 23, 43.

அளவன்றி; 74.

III குலங்கொள்; 46—
குலங்கர்; 19, 21, 25, 29, 65,
66.

வெப்பவர்; 46—

வெம்பியே; 19, 21, 25, 29,
65, 66.

மறுகிடத்; 2, 9, 18, 19, 21,
29, 31, 40, 41, 43, 45, 61,
63, 65, 66, 70.

அமர்க்களத்; 46—

குளித்த; 46—

கொதித்த; 1, 9, 10, 11, 19,
21, 25, 29, 63, 66, 71, 74.

கொழித்த; 65.

கொதித்தார்; 41, 45.

IV மாநகர்; 46—
மானகர்; 29, 54, 63, 65, 66,
70, 74.

மானிகை; 46—

மானிகைக்கு; 18, 40, 41, 45,
60.

நிகர்த்தன; 46 —

ஒத்தன; 1, 10, 11, 62.

8630

I காலையிலு; 1, 10, 11, 18, 40,
52, 54, 61, 63, 65, 71, 74.
காலையின்; 46—

மறிந்தெனத்—9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 40, 43
—45, 54, 60, 62, 65, 66,
70, 71.

II மடிந்தெனத்—46

மடியத்; 1, 2, 10, 11, 18, 40,
41, 45, 52, 60, 61, 63, 71,
74.

மடிந்த; 46—

மறியத்; 23, 26, 43, 44, 70.

மடித்தான்; 65.

IV தேருமேயாயினன்; 46 -
தேருமாய் நின்றனன்; 23,
26, 43, 70.

தனயன்; 46—

தனையன்; 25, 26, 52.

8631

I தேர்ப்பரவை; 46—

தேர்ப்பரப்பை; 1, 2, 10, 11,
23, 26, 43, 70, 74.

II வல்; 46—

அல்; 23, 26, 43, 70.

விலங்கல்; 46.—

இலங்கல்; 74.

விலங்கு; 1, 2, 41, 45, 74.

அரக்கர்தம்; 46.

அரக்கரைச்; 41, 45.

குழாத்தொடு; 46—

குலத்தொடும்; 41, 45.

மடிய; 46.

அவிய; 23, 26, 41, 43, 44,
45.

அனிய; 70.

III விலங்கிய; 46.

இலங்கிய; 52, 74.

விலங்கைய; 63—

வீரரை; 46—

வீரனை; 10.

நோக்கினன்; 46—

நோக்கினான்; 2, 61, 71.

நோக்கியே, 74.

IV சொல்; 46—

தொல்; 44, 70.

விலங்கலன்; 46.

இலங்கலை; 74.

இலங்கில; 40.

விலங்கலை; 1, 10, 11, 54.

விலங்கல்கள்; 2, 26, 41, 45, 61, 70.

விலங்கிடக்; 9, 19, 21, 23, 25, 29, 43, 62, 66.

விலங்கலின்; 31.

விலங்கிய; 41, 45, 60.

சொல்லினன்; 46—

சொல்லினான்; 2, 40, 61.

8632

I இருவிர்; 46—

இருவர்; 9, 10, 11, 19, 21, 23, 26, 29, 31, 40, 41, 44, 45, 54, 60—63, 65, 66.

என்னை; 46.

என்னையும்; 1, 10, 11, 19, 21, 23, 43, 44, 54, 60, 62, 63, 65, 66, 74.

என்னுடன்; 2, 26, 40, 41, 42, 45, 61, 70, 71.

அன்றெனின்; 46—

வென்றெனின்; 21.

அன்றெனில்; 1, 10, 11, 19, 21, 25, 29, 31, 40, 54, 60—62, 71.

ஏற்ற; 46—

ஏற்றோர்; 26.

II ஒருவின்; 46—

ஒருவர்; 1, 2, 9, 10, 11, 21, 23, 26, 29, 31, 40, 41, 43, 45, 60—62, 65, 70, 71, 74.

வந்துயிர்; 46—

உடந்தெதிர்; 1, 10, 11, 74.

உடந்தமர்; 41, 42, 45.

தருதிரோ; 46—

பொருதிரோ; 74.

உம்படை; 46—

அன்றியும்படை; 41.

III புகலும்; 46—

புகல்வீர்; 71.

IV தருவல்; 46.

தருவேன்; 52, 54.

தருதல்; 42.

இன்றுமக்கு; 46—

உன்றுமக்கு; 74.

இன்றுனக்கு; 9, 23, 26, 43, 70.

ஏற்றுளதொன்றெனச்; 46—

ஏற்றுளபானெனச்; 45, 52.

இயன்றனயானெனச்; 9.

இயானெனச் சொல்லினன்; 19, 21, 25, 29, 41, 42, 65, 66.

குறையுள தொன்றெனச்; 26.

உற்றுளதோவெனச்; 44.

உற்றுளதொன்றெனச்; 23, 40—43, 45, 61, 70, 71.

ஏற்றதொன்றேயெனச்; 74.

ஒன்றுளதொன்றெனச்; 41, 45.

ஏற்றதொன்; 74.

ஒன்றுளது; 41, 45.

தோவெனச்; 44.

தேயெனச்; 74.

சலித்தான்; 46—

சலத்தான்; 19, 21, 25, 29,
41, 42, 65, 66.
சமைந்தான்; 23, 26, 41, 42,
43, 45, 54, 70.
சமைத்தார்; 71.

8633

I வானின்; 46—
வானில்; 54.
வானித்; 61, 74.

தொழிலினின்; 46—

மல்லனில்; 2, 40, 41, 45,
60—62.

தோளினில்; 9.

தொழிலினன்; 10, 11, 74.
தொழிலினில்; 19, 21, 29,
65, 66.

மல்லினின்; 46—

தொழிலினில்; 2, 60-62.

மறலின; 26.

மல்லினன்; 74.

தோளினில்; 40, 41, 45.
வேலினில்; 19, 21, 29, 65,
66.

அல்லெனில்; 25.

மற்றை; 46—

மற்றும்; 54.

II எண்ணிய; 46—
எண்ணரும்; 71.
எவற்றிறும்; 46—
எய்திறும்; 26.
யாதிறும்; 71.

III உன்னோடு; 2, 9, 10, 25, 41.
உன்னோடு; 46—
உன்னோடுங்; 11.
உன்னுயிர்; 23, 26, 43, 70.

குறித்தது; 46—

குறித்தமர்; 2, 18, 23, 26,
31, 40, 41, 45, 52, 54, 60,
61, 70, 71.

கொள்வான்; 46—

கொள்ள; 2, 9, 31.

கொள்ளச்; 19, 21, 23, 25,
26, 29, 41, 43-45, 54, 60-
62, 65, 66, 70.

கொள்வன்; 63, 71.

IV இது; 46—

அது; 66.

இலக்குவன்; 46—

உண்மையாய்ச்; 66.

8634

I முன்பிறந்தவன்; 46—
முன்பிறந்தவன்; 19, 21, 25,
29, 44.
முன்பிறந்தநின்; 41, 42, 45,
52.

தம்முனை; 46.

தமையனை; 19, 21, 25, 31,
41, 42, 45, 54, 63, 65, 66.

நம்முனை, 41, 42, 45.

முறைதவிர்த்து; 46.

முறைதவிர்த்து; 10, 11, 25,
29, 40, 44, 61-63, 65, 70.

II பின்பிறந்தவன்; 46.

பின்பு இறந்தவன்; 52.

ஆக்குவன்; 46.

ஆகுவன்; 19, 21, 23, 25, 26,
29, 41, 43-44, 54, 60-63,
65, 66.

ஆக்குவன்; 42, 70, 74.

III முன்பிறந்தவன்; 46—
முன்பு இறந்தவன்; 52.

ஆக்குவன்; 46—

ஆக்குவன்; 29, 31, 41, 42,
60—63, 70, 71.

இதுமுடியேனேல்; 46—

இவைமுடியேனேல்; 66.

8635

I இலக்குவன்னும்; 46—
இலக்குவனெனும்; 2, 9.

பெயருனக்கு; 46—
பேருனக்கு; 26.

இயையதே; 46—
இசைவதே; 2, 19, 21, 29,
31, 44, 54, 61, 65.

இசைவதென்; 23, 26, 43.

என்ன; 1, 11, 31, 41, 61,
63, 74.

என்னு; 46—
என்னே; 2, 41, 45.

என்றான்; 41, 45.

என்னில்; 18, 40, 41, 45,
54, 60, 71.

II இலக்குவன்கணைக்கு; 46—
இலக்குவென்கணைக்கு; 61.
இலக்குவகணைக்கு; 40.
இலக்குவன்கணை; 54.

ஆக்குவென்; 46—
ஆக்குவன்; 29, 41.

தாங்குவன்; 54.

இதுபுகுந்து; 46—

நீபுகுந்து; 10, 11.

III விலக்குவன்னென; 46—
விலக்குவனென; 9, 10, 11.
விலக்குவன்னெனும்; 23, 43.
விலக்குவன்னெனில்; 54.
விலக்குவென்னென; 45.
விலக்கினும்; 46—
விலங்கனும்; 19.
விலகினும்; 21.
விலங்கினும்; 41, 45, 65.
வீரம்; 46—
வில்லால்; 31, 41.

IV விலக்குவன்; 46—
விலக்குவென்; 45, 52.

கலக்குவன்; 2, 9, 10, 11,
18, 19, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43—45, 52, 54,
60—63, 65, 66, 70, 71,
74.

நினைக்; 46—

இது; 1, 2, 9—11, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 41,
43—45, 54, 60—63, 65,
66, 70, 71, 74.

அது; 31.

காணுமுன்; 46—
காணுநின்; 26, 31, 70.
காண்பனான்; 71.

விழியால்; 46—

கண்ணால்; 1, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29,
31, 40, 41, 43—45, 52,
54, 60—63, 65, 66, 70,
71, 74.

8633

I அறுபது; 46—
அறுவது; 40.

ஆக்கிய; 1, 2, 10, 11, 18,
23, 26, 31, 40, 41, 43,
45, 60, 61, 65, 70, 74.

ஆகிய; 46—

வெள்ளத்தின்; 46—

அரக்கர்தம்; 2, 18, 29, 40,
41, 44, 45, 60, 61, 70, 71.
அரக்கரை; 46—

வெள்ளத்தை; 2, 10, 18, 29,
40, 41, 44, 45, 60, 61.

II இறுவதாக்கிய; 46—
இறுவதாகிய; 41.
இறுவதாயை; 45.

வில்லீரும்; 46—
வில்லினரும்; 41, 45, 52.

கண்டிரங்க; 46—
கண்டிரக்; 74.

II மறுவதாக்கிய; 46—

உறுவதாக்கிய; 74.

மாள; 46—

மாண; 45, 74.

IV வெறுவிது; 66—

வெறுவது; 1, 2, 9, 10, 11,
18, 23, 26, 29, 41, 43,
45, 54, 60—63, 65, 70.
71.

ஆக்குவென்; 46—

ஆக்குவன்; 23, 26, 29, 40,
43—45, 54, 60—63, 65,
70, 71.

உலகையிக்; 2, 41, 45, 52.

உலகினைக்; 46—

உலகினிக்; 1, 23, 26, 63.
70.

உலகிலிற்; 11, 41, 45.

உலகுமொர்; 18, 60, 62.

உலகுமோர்; 40.

உங்களை; 54.

உலகிலிக்; 29, 63, 65, 71,
74.

கணத்திலேயர்; 46—

கணத்திலென்; 65.

வில்லால்; 46—

வில்லான்; 29.

8637

I கும்பகன்னென்று; 46—

கும்பகன்னனை; 25, 74.

கும்பகன்னனோ; 71.

ஒருவனீர்; 46—

இராமனன்று; 1, 9, 10, 11,
19, 41, 42, 45, 63, 74.

(கன்னனோ) வல்லநீ; 71.

(என்பவ)னிராமனன்று; 21,
40, 41, 42, 54.

இராமனன்று; 25, 74.

இராமன்கை; 65.

ஒருவனன்று; 44.

அம்பிடைக்; 46—

அமரிடைக்; 1, 2, 9, 10, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26,
40, 41, 42, 43, 44, 45,
63, 66, 70, 71, 74.

குறைத்த; 66—

கொன்ற; 1, 2, 9, 10, 11, 18,
19, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 42, 43—45, 54, 60—
63, 66, 70—71, 74.

அல்லன்யான்; 1, 10, 11,
45, 65.

அல்லநான்; 46—

அல்லயான்; 2, 41, 42, 60,
61, 62.

(தம்பி)மாரல்ல; 71.

மகனோரு; 46—

ஒருமகன்; 41, 42, 45.

III தாதைக்கும்; 46—

தந்தைக்கும்; 42.

இருவீர்; 46—

இருவர்; 2, 9, 18, 23, 26,
29, 40—42, 43—45, 60—
63, 65, 70—71, 74.

இருவீர்; 41, 42, 45.

IV நீர்கொடு; 46—

நீரொடும் 26.

நீர்கொண்டு; 41, 42, 45, 54,
74.

நீரொடு; 44.

கழிப்பேனெனத்; 1, 2, 9,
19, 21, 23, 25, 26, 29,
31, 41, 42, 43, 44, 45,
54, 60, 62, 63, 65, 66, 70,
71.

கழிப்பானின்று; 46—

கழிப்பேனென்று; 10, 11,
18, 40—42, 45, 52, 61.

கழிப்பானென; 42.

கழிப்பான்வந்து; 74

தீர்ந்தான்; 1, 2, 10, 11, 18,
29, 31, 40—42, 62, 63,
65.

தீர்ந்தேன்; 46—

தீர்ந்தான்; 9.

தெரிந்தான்; 19, 21, 23, 25,
42, 43, 45, 52, 66.

செப்பும்; 26, 44, 70.

செப்பி; 54.

செறுத்தான்; 71.
செரிந்தேன்; 74

8638

I அரக்கர்; 46—
அரக்கன்; 19, 21, 25, 26, 70,
74.

என்பதோர்; 46—
என்றதோர்; 54.

படைத்தீர்க்கெலாம்; 1, 2, 9,
10, 11, 18, 19, 21, 23, 29,
40, 41, 43, 45, 60-62, 66.

படைத்தவர்க்கெலாம்; 46—
படைத்துயிர்க்கெலாம்; 41,
45.

படைத்தார்க்கெலாம்; 25, 54,
71.

படைத்தோர்க்கெலாம்; 65.
படைத்தீர்க்கெல்லாம்; 70.

அடுத்த; 46—
அமரில்; 1, 10, 11, 65, 74.
அடுத்த; 2, 9, 19, 21, 25, 26,
29, 54, 60-62, 70.
அடுத்துப்; 18, 40, 41, 45,
60.

ஆவி; 23, 43.

அடைய; 41, 45.

II நன்கடன் 46—

மந்திரம்; 41, 45.

செயவுளன்; 46—
செய்யவும்; 1, 2, 9, 10, 11,
41, 45, 65.

செயவுள்ள; 21, 63.
செயலுளன்; 25.
செயவுள; 74.

போந்தான்; 46.
போன்றான்; 74.

III நுந்தைக்கு; 46—

உந்தைக்கு; 2, 29, 31, 41, 44,
45, 54, 61, 63, 65, 70.

கடவன்; 46—

கடவிய; 1, 2, 9, 10, 11, 25,
31, 54, 61, 66.
கடவதக்; 74.

VI உற்றுனக்கு; 46—
உற்றுநின்று; 19, 21, 25.
உற்றுமக்கு; 29, 45, 65.

அவன்; 46—

இவன்; 19, 21, 23, 25, 26,
29, 41, 45, 66.

செயும்; 46—
செய்வன்; 74.

இளையோன்; 46—
இளங்கோ; 1, 2, 9, 10, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
31, 40, 43-45, 54, 60, 61,
65, 66, 70, 71, 74.
இளங்கோன்; 41, 45.

8639

I காலையின், 46.
காலையில்; 1, 2, 9, 10, 11,
23, 26, 29, 31, 40, 43, 54,
60-63, 65, 74.

அரக்கன்; 46—
அரக்கர்; 21.
அழன்றான்; 46—
அழன்று; 2, 18, 23, 26, 29,
40, 41, 43-45, 52, 61, 71.

II வானும்; 1, 2, 9, 10, 11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 43-
45, 52, 60-63, 65, 66, 71,
74.

வானம்; 46—

திசைகளும்; 46—

பரவையும்; 29, 41, 65.

யாவையும்; 46—

பாவையும்; 9, 23, 26, 43, 45,
63, 66, 71.

திங்களும்; 29.

திசைகளும்; 65.

மறையப்; 46—

மறைப்பப்; 65.

பானல்; 46—

பான; 18, 19, 21, 25, 26, 29;
40, 41, 44, 45, 60, 62, 63,
66.

பானம்; 61.

பானு; 41, 45.

பருகுவ; 46—

பருகுறு; 21, 62, 66.

IV மாரியின்; 46.

மாரியில்; 1, 10, 11, 31, 74.

சொரிந்தான்; 1, 2, 9, 10, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43-45, 52, 54, 60—
63, 65, 66, 71, 74.

துரந்தான்; 46—

8640

I அவற்றினுக்கு; 46—

மற்றினுக்; 25.

II வெங்கண்; 46.

எங்கண்; 19, 21, 25.

வேறுள; 46.

வேறுவேறு; 1, 10, 11, 74.

எறுழ்வலி; 9, 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.

வீரச்; 46.

உள்ள; 1, 10, 11, 74.

வீரர்; 2, 18, 40, 41, 45, 54,
60-62.

III சிங்க மன்னவர்; 46.

சிங்கமென்னவர்; 29.

சிங்கமன்னவன்; 23, 26, 43,
70.

மேலுலப்பில; 46.

மேலும்பல; 23, 26, 43, 44.

மேல்மெய்யுற்றுப்பின்; 29.

மேலுலைப்பில; 65.

IV வெங்கணை; 46.

வெஞ்சரம்; 9.

சிறுவன்; 46.

ஏந்தல்; 9, 19, 21, 25, 29,
66.

8641

I இனையமைந்தன்மேல்; 46—

இனையவன் றன்மேல்; 1, 10,
11, 74.

இனையவள்ளல்மேல்; 54.

இராவணி; 46—

அநுமன்மேல்; 1, 9, 10, 11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 41,
43-45, 62, 63, 65, 66, 70,
74.

இகலி; 2, 40, 41, 45, 52, 60,
61.

இகலில்; 46—

இகலாய்; 1, 10, 11, 74.

இகல்தான்; 9, 19, 21, 25,
29, 65, 66.

இகலே; 23, 26, 43, 70.

II வினையும்; 46—

வனையும்; 2.

வன்ஞெழில்; 46.

வன்றிற; 9, 19, 21.

வன்றிறல்; 25, 29, 45, 52,
65, 66.

மெய்யுற்று; 46—

வினையுற்று; 54.

மெய்யிற்று; 41, 45, 65.

மெலிவுற்று; 74.

III உனாய; 1, 9, 10, 11, 25, 41,

45, 60-63, 66, 71, 74.

உனாயும்; 46—

ஒன்று; 46.

ஒன்றும்; 1.

ஒன்றில்; 2, 9, 18, 19, 21,
25, 29, 40, 41, 45, 54, 60,
62, 65, 66.

- ஒன்றின்; 23, 26, 43, 44, 63, 70.
- IV வளையும்; 9, 18, 19, 21, 25, 60-63, 65, 66, 74.
வளைய; 46—
- மண்டலப்; 1, 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 45, 52, 60-63, 65, 66, 74.
மண்டிலப்; 46.
மண்டலம்; 23, 26, 41, 43-45, 54, 70.
- நின்றது; 46.
நின்றதல்; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 54.
- வளைந்தது; 9, 23, 26, 43, 65, 70.

8642

- I பச்சிமத்தினும்; 46—
பச்சிமுத்தினும்; 63.
முகத்தினும்; 46—
மருங்கினும்; 41, 45, 52.
மருங்கிலும்; 46—
மருக்கினும்; 21.
இலக்குவன்; 54.
முகத்திலும்; 41, 45, 52.
- II உமிழ்க்; 46—
உமுத; 44.
உமிழ்ந்தான்; 70.
- III கச்ச; 46—
கைச்ச; 44.
கச்சு; 41.
முற்றவன்; 46—
முற்றன்; 1, 10, 11, 74.
முற்றுவன்; 2.
மற்றவன்; 23, 43, 66.
மத்தின்வில்; 26, 44.
மற்றவில்; 23, 43.
கைக்கணைக்; 1, 10, 11, 54, 74.

சைத்துணைக்; 46—
கைத்தொழில்; 23, 26, 40, 41, 43, 44, 45, 60.

தகத்தொழில்; 41, 45.

கடுந்தொழில்; 1, 10, 11, 54, 71, 74.

கடுமையைக்; 46—

கடிமையைக்; 19, 21, 29, 63, 65, 66.

கடுமையும்; 31.

காண; 1, 9, 10, 11, 19, 21, 25, 29, 65, 66, 74.

காணு; 46—

- IV அச்சமுற்றனர்; 46—
அச்சமுற்றுள; 11.
அச்சமுற்றன்; 10.
அச்சமுற்றிய; 54.

ஒடுங்கினர்; 46—

அடங்கினர்; 2, 40, 41, 45, 52, 60, 61.

8643

- I பட்டன; 46—
பட்டனர்; 21.
படப்படாதன; 46—
படாதனவவை; 19, 21, 25, 29, 54, 62, 65, 66.
படப்படாவகை; 61.
- அவையெலாம்; 19, 21, 25, 29, 54, 62, 65, 66.
- தனவெலாம்; 46—
வகையெலாம்; 61.
- II போர்க்கணைக்கத் துணைக்கு;
9, 18, 19, 21, 25, 40, 41, 44, 45, 52, 60-63, 65, 66.
- பொற்கணைக்கத் துணைக்கு;
46—
பொற்கணையாவையும்; 23, 26, 43, 44, 70.
பொற்கணையெத்துணை; 54.

போர்க்கணைக்கித் துணைக்கு;
29.

III ஐயற்காங்கு; 52.

அய்யற்காங்கு; 46—
அய்யற்கங்கு; 9, 21, 65, 66.
அறிவிலானறைந்த; 46—
அறிவிலானமைத்த; 65.
அறமிலானறைந்த;
அறமிலாமறைத்த; 41.
அறமிலான்மறைத்த; 45.
அறமிலானறைந்த; 45.

IV போக்கினன்; 46— போக்கினன்; 65.

ஆக்கினன்; 2, 23, 26, 40,
41, 45, 52, 60, 61.

8644

I பிறகு நின்றனன்; 46— பிறகு நின்றன; 2, 10, 11. பிறகின் நின்றனன்; 40, 41, 45.

இளவலைப்பிரியான்; 46—
இளவலைப்பிரியின்; 70.
இளவலைப்பெரியான்; 2.

II அறமிதன்றென; 46— அறமிதன்றென; 41, 74. அறமிதல்லவென்று; 41, 45. அறனதன்றென; 19, 21, 65, 66.

அறனிதன்றென; 18, 40,
41, 45, 52, 60, 61.
அறனிதல்லவென்று; 41.
அறனிதென்றல; 41.
அறிவதன்றென; 9.

சரந்துரந்தருளான்; 46—
சரந்துதொடுத்தருளான்; 31,
41, 45.

III கண்டிலரிருவரும்; 46— கண்டிலனிருவரும்; 41, 45.

ஒருவரையொருவார்; 46—
ஒருவரையொருவர்; 1, 2, 10,
11, 23, 26, 31, 43, 52, 54,
60—63, 70, 74

ஒருவரைவெல்ல; 19, 21, 25,
29, 65, 66.

ஒருவருக்கொருவர்; 71.

IV விறகின்வெந்தன; 46— விறகின்வெந்தென; 45. விறகின்நீயின; 71. விறகில்வெந்தன; 1, 10, 11, 54. விசும்பிடைச்; 46— விசும்பிடை; 65, 70.

சொரிந்தன; 71.
செறிந்தனவிசிகம்; 46—
செறிந்தனவிசிகள்; 19, 21,
25, 29.
செறிந்ததுவிசிகம்; 54.
சென்றனன்விசிகம்; 70.
சென்றனவிசிகம்; 2, 18, 23,
26, 40, 41, 43—45, 60,
61.
சொரிந்தனவிசிகம்; 71.
கண்டிலன்விசிகம்; 45.

8645

I மாடெரிந்தெழுந்து; 46— மாடெரிந்தெரிந்து; 41, 45. மாடெரிந்தன; 41, 45. மாடெழுந்தெரிந்து; 60, 61.

இருவர்தம்; 46—
இருவர்தன்; 2.

கணைகளும்வழங்கக்; 46—

சரங்களும்வழங்கக்; 2, 9,
19, 21, 25, 41, 44, 45, 54,
65, 66.

சரங்களும்மலையக்; 71.
சரங்களின்மயங்கிக்; 23, 26,
40, 41, 43—45, 60, 61,
63, 70.

கண்களும்வழக்; 10, 11.

II கனவரை; 46— கனவரை; 60. கனமழை; 1, 9, 10, 11, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 74.

- எரிந்தனமேகம்; 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.
III எரிந்தனவிலங்கல்; 46—
 எரிந்தனபிலங்கள்; 23, 43.
 எரிந்தனவிரிஞ்சன்; 41, 45.
IV ஊடெரிந்தன; 46—
 ஊரெரிந்தன; 41, 45.

8646

- I** இளையவன்பகழி; 46—
 இளவறன்பகழி; 61.
II வெள்ளத்தின்; 46—
 வேகத்தின்; 23, 26, 43, 44, 54.
 மேலன வருவன; 46—
 மேலென வருவன; 1, 10, 11, 25, 29, 63, 65, 74.
 மேலவன் வருவன; 18, 26, 44, 52.
 மேலவன் விடுவன; 2, 40, 41, 45, 60, 61.
 மேல் வருவனவெலாம்; 54.
 விலக்கி; 46—
 விலகி; 19, 21, 25.
III இடங்கரேறென; 2, 40, 63.
 இடங்கரேறன; 46—
 இடங்கரேன்றன்ன; 10, 11.
 இடங்கரேன்னவே; 65.
 இடங்கரேற்றன; 19, 21, 29, 44.
 இடங்கரேற்றின; 25.
 இடங்கரேறினான்; 70.
 இடங்கரேறன்ன; 1, 9, 31, 74.
 இடங்கரேறனான்; 23, 41, 43, 45.
 இடங்கரேன்றினான்; 26.
 எறுழ்வலி; 46—
 எறுவலி; 65.
 அரக்கன்றேரிர்க்கும்; 46—
 அரக்கன்றேரிழுக்கும்; 31, 41, 45.

- அரக்கன்றேர் பரிக்கு; 1, 10, 11, 74.
IV கூற்றின்வாய் மடுத்தான்; 46—
 கூற்றின்வாய் மடுத்த; 1, 10, 11, 71.
 கூற்றின்வாய் மடித்த; 74.

8647

- I** தேரிழிந்திடச்; 46—
 தேரிழிந்துகச்; 9, 19, 21, 25, 29, 41, 45, 54, 65.
 தேரிழிந்திடச்; 70.
 பிறிதிலன்; 46—
 பிறிதிலான்; 26, 44.
III பாரழிந்தது; 46—
 பாரழிந்தன; 71.
 பாரிழிந்தது; 26.
 குரங்கெனும்; 1-2, 6, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43, 45, 52, 54, 60, 63, 65, 66, 70, 74.
 புரமெனும்; 46—
 கரங்கெனும்; 61.
 குரங்கெனப்; 71.
 குரங்கென்னும்; 10.
 பெயரெனப்; 2, 9, 18, 19, 21, 25, 40, 41, 45, 52, 60, 61, 63, 65.
 படியவான்; 46—
 பெயரென்றும்; 1.
 பெயரென்னும்; 10.
 பெயரெனும்; 74.
 பெயர்கொடு; 71.
 பேரெனப்; 23, 26, 29, 43, 44, 54, 70.
 பகைத்த; 9, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 43-45, 54, 65, 66, 70, 71, 74.
 பகையின்; 46—
 பகையை; 41.

பதைத்த; 1, 10, 16.
பதைத்தார்; 2, 18, 40, 41,
52, 60, 61.

IV துரழிந்திடத்; 46—
துரழிந்தது; 62.
துரழிந்திடச்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61, 63, 71.

துரழிந்திடத்; 54.
துரந்தன; 1, 19, 21, 25, 29,
74.

துரந்தனன்; 46—
துலைப்பன; 66.

சுடுசரம்; 71.

சொரிந்தன; 63.
சொரிந்தனன்; 2.
சொரிந்தநற்; 18, 10, 41, 45,
60, 61.

சுடுசரம்; 46—
சுடுகணை; 54.

நிரந்தரம்; 71.

சொரிந்தான்; 46—

துறந்தான்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 60—62, 65,
66, 71.

துறந்தான்; 41, 45.
துறந்தவன்; 31.

8648

I தேர்மிசை; 46—
தேரின் மேல்; 18, 40, 41,
45, 60, 61.

நின்றுபோர்; 46—
நின்றும் போர்; 1, 10, 74.
நின்று பேர்; 23, 26, 43.

II புயத்தினும்; 46—
புலத்தினும்; 25.
குளித்து; 1, 9, 10, 41, 45,
52, 74.
குளிக்க; 46—
குணித்து; 71.

குளிப்ப; 2, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 40, 43, 44, 54, 60,
61, 63, 65, 66, 70.

III எண்ணிலா; 46—
எண்ணில; 9, 19, 21, 23, 26,
29, 43, 44, 70.

முரட்கணை; 46—
முதிர்கணை; 74.

துார்த்தனன்; 46—
துார்த்தனன்; 70.
துரந்தனன்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 26, 29, 40, 41,
43—45, 60—62, 65, 66,
71, 74.

துரந்தவன்; 54.

முரட்போர்; 46—
முரட்போர்; 1, 2, 61, 71.
முரண் போர்; 52.

IV ஒற்றைச்; 46—
ஒற்றச்; 65.

ஊதினன்; 1, 2, 9—11, 25,
29, 44, 54, 65, 66, 70, 71,
74.

ஊதினன்; 46—

உலகெலாமுலைய; 46—
உலகெலா முலைப்ப; 44.

8649

I சங்கமுதிய; 46—
சங்கமுதினன்; 41, 45.

தனிமகன் தரித்த; 46—
தனையன் மெய்தரித்த; 71.

II கங்கணத்தொடு; 41, 45,
52.

கங்கமார்பெரும்;
கங்கணத்தொடும்; 18, 40,
60.

கங்கடப்பெரும்; 54.
கங்கடற்பெரும்; 10, 23, 26,
43, 44.

கங்கணப்பெரும்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 63, 65, 66.

- கங்கடப்பெரும்; 2, 54, 61.
கங்கமாபெரும்; 31—45.
கங்கட்பேரிரும்; 1, 71, 74.
தங்கடற்பெரும்; 41, 45.
கவசமு முட்டறக்; 18, 40, 41, 45, 52, 60.
கவசமுமிற்றுடன்; 46—
கவசமுமிற்றுடன்; 9, 19, 21, 66.
கவசமிடத்துடன்; 25.
கவசமற்றுடன்; 63, 71.
கவசமுடற்றன; 54.
கவசமுடறுத்துடல்; 1, 10, 11, 74.
- III வெங்கடுங்கனை; 1, 2, 9—11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 43, 45, 52, 54, 60—63, 65, 66, 70, 71, 74.
வெங்கொடுங்கனை; 46—
உருமெனவீசிச்; 46—
உருமெனவேவிச்; 23, 26, 43, 70.
ஐயிரண்டுருமென வீசிச்; 46—
ஐயிரண்டுருமெனவேவிச்; 23, 26, 43, 70.
ஐயிரண்டுமொருன்றவீசிச்; 29.
ஐயிரண்டும் மெனவீச்சி; 10.
ஐயிரண்டருமெனவீசிச்; 74.
ஐயிரண்டாமெனவீசிச்; 66.
- IV சிங்கவேறென்ன; 46—
சிங்கவேறென்ன; 45.
சிங்கவேறென; 2, 23, 26, 43, 60, 71, 74.
சிங்கவேறென; 40, 44, 61.
சிங்கமேறென்ன; 41.
சிங்கமேறென்ன; 41.

8650

- I கார்முகில்; 46—
கார் மழை; 1, 9, 10, 19, 21, 25, 29, 41—45, 54, 65, 66 74.

கார்முக; 23, 43.
கார்நிற; 63.

- II நிலவென; 46—
நிலவென; 9.
நிலவென்ன; 1, 74.
நிலவெனும்; 25, 41, 45, 54.
- III அண்டமுண்டதன்; 46—
அண்டமுண்டதம்; 54.
என்றருள; 46—
என்றருளா; 2, 18, 40, 60—62.
- IV உலைந்திட; 46—
உலைத்திட; 74.
உலர்ந்திட; 10, 11.
உலைந்திட; 21.
ஊண்ணிட; 71.
ஆர்த்தனர் வீரர்; 46—
ஆர்த்தன வீரர்; 10.
ஆர்த்தனன் வீரன்; 11.

8650 (a)

- I வாயெலாம்; 23—
கையெலாம்; 26, 44, 70.
கையெலாம்; 23—
வாயெலாம்; 26, 44, 70.
அசையப்; 23—
அசையாப்; 65.
- II உடலெலாம் பாரில்; 23—
உடலெலாம்பார்நீ; 65.
- III இராமன் மேற்செறியத்; 29, 65, 70.
இராமன் மேற்சீறியத்; 23—
- IV தூர்த்தவாளியன்; 23—
தூர்த்தவ்வாளியன்; 70.

8651

- I முன்புபோய்; 46—
முன்னம்போய்; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43—45, 60, 61, 63, 70, 71.

விசும்பிடைக்; 46—
விசும்பிடை; 10, 11.
விண்ணிடைக்; 18, 40, 41,
45, 60—62.

II மற்றவன்; 46—
மற்றிவன்; 54.

கண்டறிகிலனாழிப்; 18, 41.
கண்டறிகிலனாகிப்; 46—
கண்டறிகிலனாகில்; 23, 26,
43.
கண்டறிகிலனாகும்; 54.
கண்டறிந்திலனாகிப்; 41, 45,
74.
கண்டறிந்திலனாகித்; 1, 10,
11.
கண்டறிந்திலனாழிப்; 2.
கண்டறிகிலன்னாழிப்; 40.
கண்டறிந்தனனாழிப்; 45.

III பண்ணவற்கு; 46—
பண்ணவர்க்கு; 9.

இவன் பிழைக்குமேல்; 46—
அவன் பிழைக்குமேல்; 1, 10.
இவன் பிழைக்குவ; 23, 26,
43.

படுக்கு நம் படையை; 46—
படுக்கும்வெம்படையை;
2, 41, 45.
படுக்கும் வெம்படையே; 40.

IV தொடுப்பலென்று; 46—
தொடுப்பனென்று; 1, 2, 9—
11, 18, 19, 21, 23, 25, 26,
29, 40, 41, 43—45, 54, 60,
61, 63, 65, 66, 70, 71, 74.
தொடுப்பெனென்று; 52.

8652

I ஆன்றவன்னது; 46—
ஆன்றவன்னவை; 41, 45.
ஆன்ற வன்னிலை; 18, 40,
60—61.

ஆன்றவனிலை; 2.

பகர்தலும்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
43—45, 52, 54, 60—63,
65, 66, 70, 71, 74.

புகறலும்; 46.
புகலலும்; 31.
புகலவும்; 41.

அறனிலை வழாதாய்; 41, 71.
அறவனீ முனிந்தால்; 46—
அறவனீ முனிந்தே; 54.
அறனிலை முனிந்தால்; 18.
அறனிலை வாழாதாய்; 41.
அறனிலை வழாதாய்; 2, 9,
23, 24, 40, 43—45, 52, 60,
61, 65, 70.
அறனிலை வழாதான்; 19, 21,
29, 63, 66.
அறனிலை வார்த்தான்; 25, 62.
அறவனீ முனிந்தாய்; 11.
அறிவனீ முனிந்தாய்; 1, 10,
74.

II தொடுக்கிலிவ்வுலகம்; 1, 40,
41, 45, 52, 60, 61, 63, 71,
74.

தொடுக்கிலிவ்வுலகம்; 46—
தொடுக்கினிவ்வுலகம்; 45.
தொடுக்கினிவ்வுலகை; 2.
தொடுப்பினிவ்வுலகம்; 9, 19,
21, 25, 62, 66.
தொடுப்பினிவ்வுலகம்; 26,
29, 44, 65, 70.

III முடிகலதென்றான்; 46—
முடிக்கலதென்றான்; 74.
முடிக்குறலென்றான்; 61.
முடிக்குருவென்றான்; 45.
முடிக்குருவென்றான்; 23, 24,
43, 44, 70.

முடிக்குருவென்ன; 2.
முடிக்குருவென்றால்; 41.
முடிகிலனென்றான்; 65.
முடியுமோவென்ன; 60.
முடியுமோவென்னச்; 40, 41,
45.
முடிவதோவென்றான்; 71.

IV அதுரவிந்தனன்; 46—

நிலைதவிர்ந்தனன்; 61.

உணர்வுடைத்தம்பி; 46—

அறிவுடைத்தம்பி; 74.

8353

I வஞ்சனும்; 46—

அரக்கனும்; 2, 23, 26, 43—
45.

அவருடைமனத்தை; 46—
அவனுடை மனத்தை; 19,
21, 25, 29,

II அமைந்தான்; 46—
அமைந்தார்; 74.

III போவதே கருமம்; 46—
போயதே கருமம்; 41, 45.

இப்பொழுதெனப்; 46—
இப்பொழுதென்று; 1, 44,
71.

பெயர்ந்தான்; 46—
பெயந்தான்; 21.
பேர்ந்தான்; 54.

IV செறிந்த; 46—
செறிந்து; 41, 45.
கொட்டினர்; 46—
கொட்டினார்; 65.

8654

I செஞ்சரத்தொடு; 46—
செஞ்சரத்தொடும்; 1.
செஞ்சரங்கொடு; 2, 9, 18,
19, 21, 23, 25, 26,
40, 41, 43—45, 60, 61,
66.

செஞ்சரங்கொடும்; 74.
செஞ்சரக்கொடும்; 10, 11,
63.

செம்மழை; 46—

சின்மழை; 2, 41, 54, 61,
63.

சினமழை; 45.

சேண்கதிர்; 18, 40, 41, 45,
52, 60.

சேண்மழை; 1, 9—11, 19,
23, 25, 26, 29, 41, 43—45,
65, 66, 70, 71, 74.

விசும்பின்மேற்செல்ல; 46—
விசும்பின்மேற்செல்லா; 41,
45.

விசும்பின்மேற்செல்வான்;
41, 45.

விசும்பிடைச்செல்லா; 41, 45.
விசும்பிடைச்செல்வான்; 10,
11, 74.

விசும்பிடைச்செல்வான்; 2,
18, 23, 26, 40, 43, 44, 60,
61, 70.

விசும்பினிற்செல்ல; 54.
விசும்பினிற்செல்வான்; 71.

II மஞ்சின்மாமழை; 46—
மஞ்சன்மாமழை; 41.

போயினதாமென; 2, 9, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43—45, 54, 60, 62,
63, 65, 66, 70.

ஓவியமாமென; 46—
ஓவியதாமென; 1, 10, 11,
31, 41, 45.

போயினனாமென; 61.

ஓவியந்தாமென; 41.
ஓய்விலாதாமென; 74.
ஓயினதாமென; 52.

ஊடுறமறைந்தனன்; 71.

மறைய; 23, 26, 43, 44, 70,
71.

மாற; 46—

III அகன்றனெனவறிந்தனர்;
46—

அகன்றனென்பதறிந்தனர்;
1, 9—11, 23, 25, 26, 41,
43—45, 54, 62, 63, 65,
66, 70, 74.

மறைந்தானகன்றனென;
40, 41, 45, 52, 60.

மறைந்தானகன்றோன்
பது; 2, 61.

ஆர்த்தார்; 46—
அறிந்தார்; 2, 61.
ஆற்றார்; 74.
ஆரே; 62.

- IV தருகளிப்பினர்; 46—
தரும்களிப்பினர்; 23, 26, 43,
44.
தரும்கோளின; 54.
தருதோளினர்; 2, 41, 45,
61.
தருபோரினர்; 9.
தருபோரினில்; 19, 21, 25,
29, 65, 66.
வானரவீரர்; 46—
வானரவீரர்; 45.
களித்தனர்வீரர்; 2, 61.
களித்தனர்வீர; 9.
களித்திடும்வீரர்; 19, 21, 25,
29, 65, 66.

8655

- I உடைந்த; 46—
உடைந்து; 74.
வானரச்சேனையும்; 46—
வானரத்தானையும்; 9, 19,
21, 25, 29, 62, 65, 66.
II வந்திரைத்து; 46—
வந்திரைந்து; 18, 40.
வந்தெழுந்து; 10, 11.
ஆர்த்தெழுந்தாடித்; 46—
ஆர்த்தெழுந்தோடித்; 31, 41,
45.
ஆர்த்தெழுந்தாடித்; 74.
III தொடர்ந்துசென்றது; 46—
தொடர்ந்துசென்றன; 10, 11.
தொடர்ந்தெழுந்தது; 10, 19,
21, 25, 29, 62, 65, 66.
தொடர்ந்தவென்றி; 71.
துடர்ந்துசென்றது; 44, 54.
தோற்றவன்; 46—

தோற்றரும்; 1.
தோற்றநம்; 74.
தோற்றான்; 41.

சுற்றமிற்று; 70.
சுற்றமற்று; 23, 26, 43, 44.
கொற்றமின்று; 9, 19, 21,
25, 29, 66.
கொற்றநம்; 10, 11.
கொற்றமன்று; 45, 52.
கொற்றமென்று; 2, 18, 40,
60, 61, 65.

யாவர்க்குந்தோன்றான்; 54.
யாவர்க்குந்தோன்றாக்; 46—
யாவர்க்குந்தோற்றான்; 74.

இளவற்குக்கொன்றான்; 10,
11.
இளவற்குத்தோற்றான்;
1, 2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 43—45,
60, 61, 65, 66, 70.
இளவற்குத்தோன்றான்; 52.

- IV கடைந்தவேலைபோல்; 46—
கடைந்தவேலையில்; 2, 18,
40, 45, 60, 61.
கடைந்தவேலையில்; 41.
கடந்தவேலைபோல்; 74.
இலங்கையைக் கலந்தான்;
46—
இலங்கையைக் கரந்தான்;
23, 26, 43.
இலங்கையிற்கரந்தான்; 2,
18, 40, 41, 45, 52, 60, 61,
71.
இலங்கையிற் கவர்ந்தான்;
74.
இலங்கையிற்கலந்தான்; 63.

8656

- I என்மேல்விடாமுன்; 46—
என்மேல்விடுமுன்; 2, 18,
19, 21, 25, 40, 41, 45, 60
—62, 65, 66.
முற்கொள்வேனெனும்; 46—

முற்கொள்வேனென்னும்; 26.

முற்கொள்வேனென்று; 2, 10, 11.

முயற்சியன்; 46—

முயற்சியான்; 2, 40, 60, 61, 71.

முயற்சியின்; 10, 11, 23, 25, 43, 54.

மறைமுறைபொழிந்த; 46—

மறைமுறைமொழிந்த; 2, 18, 23, 41, 43, 45, 52, 60—63, 74.

மறைமுனமொழிந்த; 21, 25.

அடிமுறைபொழிந்த; 1, 10, 11.

முறைமறைமொழிந்த; 9.

முறைமுறைமொழிந்த; 26, 31, 40, 44, 70.

முறைமுனமொழிந்த; 19, 29, 65, 66.

முறைமைநூல்மொழிந்த; 54.

முந்தைநூல்மொழிந்த; 71.

III தொடங்குவான்; 46—

துடங்குவான்; 54.

அமைந்தவன்; 46—

துணிந்தவன்; 2, 18, 40, 41, 45, 60, 61.

IV மற்கொடோளவர்; 46—

மற்கொடாள்வரும்; 74.

உணர்ந்திலரவன்றிறம்; 46—

உணர்ந்திலரவன்றிறல்; 71.

உணர்ந்திலரவன்தொழில்; 52.

உணர்ந்திலரமர்த்தொழில்; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43—

45, 54, 60, 61, 63, 70.

உணர்ந்திலர்மனத்தறம்; 1.

உணர்ந்திலார்மனத்தறம்; 10, 11.

உணர்ந்திலார்மறத்திறம்; 74.

உணர்த்தினாலிவன்றிறம்; 65.

மறந்தார்; 46—

மறைந்தார்; 40, 70.

8657

இப்பாடல் 2, 9, 19, 21, 25, 29, 31, 61—63, 65 ஆம் பிரதிகளில் இல்லை.

I தோளினின்று; 46—

தோளின்மேல்; 10, 11.

இழிந்தனராகித்; 46—

அறிந்தனராகித்; 10, 11.

III இருந்தனரிமையோர்; 46—

இருவருமிமையோர்; 41, 45, 52.

IV பனிமலர்பொழிந்து; 1, 10,

11, 18, 40, 41, 45, 52, 60, 66, 71, 74.

பனிமலர்த்தொகை; 46—

பனிமலர்ச்சொரிந்து; 23, 26, 43, 44, 54, 70.

ஆர்த்தனர்; 1, 10, 11, 18, 23, 26, 40, 41, 43—45, 52, 54, 60, 66, 70, 71.

பொழிந்தனர்; 46—

உலர்ந்தனர்; 74.

வாழ்த்தொலி பரப்பி; 46—

வாழ்த்தினர்பரவி; 54.

வாழ்த்தினர் பலகால்; 18, 40, 60.

வாழ்த்தினர் பல்கால்; 41, 45, 52.

வாழ்த்தினர் பரப்பி; 23, 26, 41, 43—45, 70.

8658

I அமலைபோய்; 46.

ஆர்கலிபோய்; 54.

விசும்பினையலைக்க; 46—

விசும்பினையலைப்ப; 54.

விசும்பிடையலைக்க; 63.

விசும்பிடையலைப்ப; 2, 23,
26, 43, 44, 70, 71.

II தேரோடும்; 46
தேரோடு; 54.

கடி.துசென்றானகன்றிரவி;
46

கடி.துசென்றானந்த விரவி;
1, 2, 10, 11, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

கடி.துசென்றாறவிரவி; 74.

கடி.துசென்றடைந்தன
னிரவி; 54.

கடி.துசெல்லாநின்றவிரவி; 71.

கடி.துசென்றானிந்தவெய்
யோன்; 23, 26, 43, 70.

கடி.துசெல்லாநின்றவிரவி;
9, 19, 21, 25, 62, 65, 66.

III தீர்த்தன்மேலவன்; 46—
தீர்த்தன்மேனிமேல்; 71.
தீர்த்தமேலவன்; 4.
தீர்த்த மேலவன்; 45.

செலுத்தப்; 46—
செலுத்தல்; 2, 70.

IV பார்க்கிலேன்முந்திப்; 46—
பார்க்கிலேன்முந்தப்; 2, 41,
45, 61.
பார்த்திலேன் முந்திப்; 63,
65, 66, 74.
பார்த்திரேவ முந்தப்; 54.
பார்க்கற்கிலேன்; 45.

பார்க்ககிற்கிலேன்; 41.

படுவலென்பானெனப்; 46—

படுவனென்பானெனப்; 1,
9-11, 19, 21, 23, 26, 41, 43,
54, 60, 62, 65, 66, 70, 71,
74.

படுவனென்னேனெனப்; 40.

படுவனென்பான்முந்திப்; 54,

படுவதேனன்றெனப்; 31, 41,
45, 52.

படுவன்யானெனப்; 41, 45.

படுவனானெனெனப்; 61.

படுவனானெனெனப்; 2.

8659

I நன்பகலும் பெரு; 46—
நன்பகலும் பெரும்; 18, 40,
41, 60, 63.

நன்பகலுநெடும்; 9, 41, 45.

நன்பகலிலும்; 41, 45.

நன்பகல் பெருந்திறல், 25.

நன்பகலும் பெரு; 10, 11.

நன்பெரும் பகலினும்; 54.

நெடுஞ்செருவியற்றி; 46—

நெடுஞ்சமமியற்றி; 1, 10,
11.

செருவினையியற்றி; 18, 40,
41, 60, 63.

திறல் நெடுஞ்செருவியற்றி;
21, 29.

பெருஞ்செருவியற்றி; 9, 41,
45.

II உரவுநம்படை; 46—
உரவு நன்படை; 1, 41.

அரவுநம்படை; 54, 74.

விரவுநன்படை; 10, 11.

மெலிந்துளதருந்துதற்
குணவு; 46—

மெலிந்துளவருந்துதற்
குணவு; 2, 60, 61.

மெலிந்துளதருந்துதற்குண
வுளவாம்; 54.

மேலெறந்துந்துதற்கு
குணவு; 41, 45.

III வீடண; 46—
வீடணன்; 2, 11, 21, 26, 31,
65, 70.

வீடணு; 40, 54, 60—62.

வல்லையினேகித்; 46—

வல்லையினெய்தித்; 2, 9, 19,
21, 26, 29, 40, 41, 44, 45,
60—63, 65, 66, 70, 71.

IV தரவுவேண்டினென்; 46—
தரவு வேண்டினது; 2, 18,
41.

தரவுவேண்டினன்; 41.
தரவுவேண்டியது; 45, 71.
தரவும் வேண்டினன்; 9,
21, 54, 62, 63, 66.
தரவும் வேண்டினன்; 19.
தரவும் வேண்டினது; 40, 60
61.
தரவும் வேண்டின; 74.

8660

- I இயற்றுவெனெனத்; 46—
இயற்றுவெனெனிக்; 1, 3 —
11.
இயற்றுவெனெனத்; 23, 26,
40, 41, 43, 61, 63, 65, 66,
70, 71.
இயற்றுவெனெனிக்; 74.
இயற்றுவெனெனிக்; 54.
இயற்றுவெனெனத்; 21.
தொழுதெழுந்தான்; 46—
தொழுதெழுந்து; 19, 21, 23,
25, 26, 29, 43, 52, 62, 63,
65, 70, 71.
கடிதெழுந்தான்; 1, 10, 11,
74.
கடிதெழுந்து; 9, 54.
- II பொன்னின் மோலியன்;
46—
பொன்னின் மோலியான்;
71.
பொன்னின் மவுலியன்; 25,
61.
பொன்னின் மாமணி; 44, 54.
பொன்னின் மௌலியன்;
1, 10, 11, 26, 41, 45, 52,
70, 74.
பொன்னின் மௌலிய; 2.
பொன்னின் மோலியன்; 31.
பொன்னமவுலியன்; 19, 21.
பொன்னுமாமுடி; 65.
வீடணன்; 46—
மவுலியன்; 44, 54.
தமரொடும் போனான்; 46—
தமரொடும் போகிக்; 23, 43.

தமரொடும் போக்கிக்; 26, 70,
தமரொடுபோனான்; 9, 25, 71,
வீடணன் போனான்; 44, 54.

- III கன்னலொன்றில்; 46—
கன்னலொன்றின்; 1, 2, 10,
11, 19, 21, 29, 40, 60, 61,
65, 66, 71, 74.

ஓர்காலினின்; 46—
ஓர்காலினில்; 23, 43.
ஓர்காலினில்; 1, 10, 11.
ஓர்காலினில்; 74.
ஓர்கங்குலின்; 2, 40, 41, 45,
52, 60, 61.
ஓர்காலையின்; 9, 19, 21, 25,
29, 63, 65, 66.
ஓர்காலில்; 26, 70.
ஓர்வேலையைக்; 71.

வேலையைக் கடந்தான்; 46—
வேலையைக் கடைந்தான்; 2,
26, 65.

காலினிற் கடந்தான்; 71.

- IV அன்னவேலையின்; 46—
அன்னவேலையின்; 10, 11,
31, 40.
அன்னகாலையின்; 23, 26, 41,
43, 44, 70.
அன்னகாலையிலு; 2, 45, 60,
61.

இன்னவேலையின், 23, 26,
43, 44, 70.

அன்னகாலையீது; 41, 45.

இராமனீது; 46—

ராமனது; 74.

அறைந்தான்; 46—

அறைவான்; 71.

உரைத்தான்; 23, 26, 43, 44,
70.

8661

- I படைகட்கு; 46—
படைக்கெலாம்; 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66.

திருந்து; 46—

திருத்து; 2, 9, 23, 26, 40, 41,
43, 44, 54, 60, 61.

திருத்தி; 1, 10, 11, 19, 21,
25, 62, 65, 66, 74.

II பூசனையியற்றினம்; 46—

பூசனையியற்றினன்; 1, 2,
9—11, 31, 40, 41, 45, 60,
61, 63, 74.

பூசனையியற்றியாம், 23, 43.

பூசனையியற்றிரான்; 26, 44.

பூசனையியற்றினான்; 70.

பூசனையியற்றியே; 19, 21,
25, 54, 65, 66, 71.

விடுமிது விதியால்; 46—

இடுவதுலையால்; 61.

விடுவதுவிதியால்; 2, 9-11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43-45, 54, 63, 65, 66,
70, 71,

விடுவதுலையால்; 60.

III அய்ய; 46—

அய்யன்; 54.

ஐய; 41, 45.

நானிவை யாற்றினன்; 46—

நானிவையமைத்தனன்; 62.

நானிவையாற்றியே; 26, 54.

நானிவையாற்றினன்; 52,
44.

நானிதுவியற்றியே; 63.

நான்மறையியற்றினன்; 74.

நானவையாற்றினன்; 2, 23,
40, 43, 44, 52, 60, 61.

நானவையமைத்தனன்; 9,
19, 21, 25, 65, 66.

நானவைபுரிந்துபின்; 71.

நானவையியற்றியே; 41, 45,
70.

நானவையிற்றினன்; 1, 10,
11.

IV கைகொள்; 40, 41, 45.

கய்கொள்; 46.

சேனையைக்காவெனப்; 46—

சேனையைக்காவென்று; 1, 9,
11, 21, 25, 62, 63, 65-66,
74.

8661 (a)

II துன்னுவான்; 52.

துன்னுவான்; 45.

III போகின்றதோன்றல்; 52.

பேர்கின்றதோன்றல்; 45.

கரத்தொடும்; 52.

கரத்தோடு; 45.

IV தந்தையைக்; 52.

தாதையைக்; 45.

8662

I தன்மையும்; 46—

தகைமையும்; 1, 10, 11, 74.

II முந்தைநான்முகன்; 46—

முந்தநான்முகன்; 1, 2, 10,
11, 18, 19, 21, 25, 29, 41-
44, 45, 54, 60-63, 65, 74.

III சிந்தையுட்புகச்; 46—

சிந்தையுள்புகச்; 2, 9-11, 19,
21, 26, 60-62, 65, 66.

சிந்தையுள்புகச்; 70, 74.

சிந்தியுள்புகச்; 1.

செப்பினனையவன்; 46—

செப்பினனையவன்; 2.

செப்பினன்றனையவன்; 54.

திகைத்தான்; 46—

திசைத்தான்; 71.

IV எந்தையென்னினிச்; 46—

எந்தையேயினிச்; 40, 41, 45,
60.

எந்தையேவினன்; 26.

செயத்தக்கதிசையென; 46.

செயத்தக்கதாமென; 1, 2, 9-

11, 18, 19, 21, 23, 26, 29,

31, 40, 41, 43-45, 54, 60-

63, 65, 66, 74.

செயத்தக்ககருமமென்று; 71.

8663

- I தன்னைக்கொல்வது; 46.
தன்னைக்கொல்லியது; 1, 9-11, 19, 21, 25, 41, 45, 54, 66.
தன்னைக்கொல்லுகை; 2, 18, 40, 52, 60, 61.
தன்னற்கொல்லிய; 74.
துணிவரேல்; 46—
துணிவரத்; 74.
துணிய; 45.
தனக்கது தகுமேல்; 46—
தனக்கது தகுமே; 71.
தனக்கது துணிய; 41.
தனக்கது தருமேல்; 26.
தக்கதுதகுமேல்; 54, 65,
- II முன்னர்க்கொல்லிய; 46—
முன்னர்க்கொல்வகை; 18.
முன்னர்க்கொல்லுகை; 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.
முன்னறிந்கொலை; 31, 41, 45.
முன்னற் சொல்லுகை; 45.
முன்னர்ச் சொல்லிய; 2.
முன்னைச் சொல்லியது; 41, 45.
முன்னற்கொல்லுகை; 41, 52.
முயல்கவென்று; 46—
முயல்வ சென்று; 1, 74.
அமைகவென்று; 71.
உலகமென்று; 2, 9, 41, 45.
எனமுனம்; 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.
நலமென; 40, 41, 45, 60, 61.
அறிஞரேமொழிந்தார்; 46—
அறிஞரேமொழிந்தான்; 2.
அறிஞரோமொழிந்தார்; 40, 41, 74.
- III அந்நற்போரவர்; 52.
அன்னப்போரவர்; 46—
அன்னற்போரவர்; 1, 9-11, 40, 60, 61, 66, 74.

அறிவுருவகை; 1, 2, 9-11, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43-45, 52, 54, 60-62, 65, 66, 70, 71, 74.
அறிவரும்வகை; 46—
அயன்றன்; 46—
அவன்றன்; 71.
அகன்றேன்; 74.

- IV வெள்ளல்; 9, 18, 29, 41, 52, 60, 61, 63, 65, 66.
வென்னப்; 46—
வென்றிப்; 23, 26, 31, 40, 43-45, 70.
மின்னல்; 1, 10, 11, 54, 74.
போர்ப்படை விடுதலை; 46—
போர்ப்படை விடுவதே; 1, 2, 9, 18, 21, 23, 26, 29, 40, 43, 44, 54, 60-63, 65, 66, 70, 74.
போர்ப்படையிடுவதே; 10.
பொற்படை விடுதலை; 41, 45.
நலமிது விதியால்; 46—
நலமிதுமெய்யால்; 41, 45.
நலனிது விதியால்; 2, 9, 18, 23-26, 40, 43, 44, 54, 60, 61, 63, 70, 71.
நலனினி விதியால்; 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

8664

- I உணர்வரேல்; 46—
அறிவரேல்; 2, 9, 23, 26, 40, 41, 43, 45, 60, 61, 70, 71.
தொடுத்தே; 46—
தொடுத்துத்; 2, 9-11, 19, 21, 23, 26, 29, 40, 41, 43-45, 60, 61, 63, 65, 66.
- II வல்லரத்; 1, 2, 9, 23, 25, 26, 29, 31, 41, 43-45, 52, 54, 61, 62, 65, 66, 70, 71, 74.
வலத்தரத்; 46—
வல்லவர்; 40, 41, 45, 60.
வல்லதாம்; 10.

வல்லர்தாம்; 11.

III இடுக்கொன்றாகின்றது;
46—

இடுக்கொன்றாகின்றது; 26, 44.
இடுக்கென்றாகின்றது; 1.

நல்வேள்வியை; 46—
நல்வேள்வியின்; 2, 40, 41,
45, 60, 61.

IV முடிப்பலன்னவர்; 46—

முடிப்பலன்னவர்; 1, 2, 9-
11, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
31, 40, 43, 44, 54, 60-63.
65, 66, 70, 71, 74.

முடிப்பனின்றவர்; 41, 45.
முடிப்பெனின்றவர்; 52.

வாழ்வையோர்; 46—
ஆவியோர்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

வாட்கையோர்; 23, 26, 43.

கணத்தென்று; 46—

கணத்திட; 2.

கணத்தென; 23, 26, 40, 41,
43-45, 52, 60, 61, 66, 70.

முடித்தான்; 46—

மொழிந்தான்; 23, 26, 31,
43-45, 52, 54, 70.

8665

I மறந்தனர் நின்றிகல்; 46—

அறிந்திலாவகையல்; 41,
45, 52,

மறந்தனராயிகல்; 19, 21,
25, 29, 65.

மறக்கவும் நின்றிகல்; 74.

மறந்தனர் நின்றிகல்; 9.

மறந்தனராயிகல்; 65.

மறந்திலன் என்றிகல்; 2,
18, 40, 41, 45, 60, 61, 71.

காண்பரிதாமிகல்; 23, 26,
43, 44, 70.

காண்பரிதாம் வகை; 54.

இயற்றத்; 46—

இயற்றித்; 23, 26, 43, 44,
54, 70, 74.

II போர்ப்படை; 46—

பொய்ப்படை; 41, 45.

முடிவிலாதவர்வயில்; 46—

முடிவிலாவவர்வயில்; 45.

முடிவிலாதவர்வயில்; 9, 25,
29, 62, 65, 66.

முடிவிலாவவர்வயில்; 2, 40,
60, 61.

தீய்கிலாதவர்வயில்; 54.

தூண்டின்; 41, 45, 66.

தூண்டித்; 46—

III புரிவலென்று; 46—

புரிவலென்று; 1, 2, 18,
23, 26, 31, 40, 41, 43—
45, 54, 60, 61, 70, 71.

பிரிவலென்; 74.

செய்வலென்று; 9, 19, 21,
25, 29, 65, 66.

அனையவன்; 46—

அன்னவன்; 41, 45, 52.

இனையவன்; 41, 45.

வினையவன்; 74.

IV மன்னன் முன்னின்ற; 46—
மன்னன் நின்றவம்; 25, 65,
66.

மன்னன் நின்றவன்; 41,
45.

மன்னன் நின்றவம்; 1, 9—11,
19, 21, 74.

மன்னனுன் திறல்; 2, 18,
23, 26, 40, 41, 43, 44, 60,
61, 70, 71.

மன்னனுந்திறன்; 45.

இம்மொழி; 46—

இன்மொழி; 1, 10, 11.

அம்மொழி; 25, 29, 62, 65,
66, 70.

ஒரு மொழி; 54.

8666

- I** நூறுடை; 46—
நூற்றுடை; 2, 44, 61, 70.
நூற்றிடை; 31, 54.
நூறிடை; 74.
வெஞ்சினச் சேனையை; 46—
வெஞ்சினத் தானையை; 41, 45.
வீர; 46—
வீரா; 71.
விரவி; 9, 19, 21, 25, 29, 41, 45, 54, 62, 63, 65, 66.
- II** அள்ளிலைப் படை; 46—
வள்ளளப் படை; 40, 60, 61.
வள்ளலிப் படை; 2, 31.
வள்ளலைப் படை; 1, 54.
வள்ளிலப் படை; 70.
வள்ளிலைப் படை; 63, 71, 74.
அகம்பனை; 46—
அகம்பனை; 2, 26, 40, 41, 44, 52, 54, 60, 61, 70.
முதலியவரக்கர்; 46—
முதலியவாக்கி; 9.
முதன்மைய தாக்கி; 19, 21, 25, 29, 65.
- III** எள்ளில்; 46—
எள்ளி; 54.
எள்ளிர்; 61.
எண்ணிலர்; 46—
எண்ணலர்; 18.
எண்ணலார்; 40, 60, 61.
எண்ணிலார்; 2, 9, 54, 71, 74.
எண்ணிலாத்; 9, 25, 62, 65.
எண்ணிலா; 63.
தம்மொடு; 46—
தம்மொடும்; 1, 2, 9, 18, 23, 26, 40, 43, 54, 61, 70, 71, 74.
தமரொடு; 65.

தவரொடும்; 63.

- விரைந்தனையேகிக்; 46—
விரைந்தனையெய்திக்; 2, 23, 26, 40, 41, 43, 45, 60, 70, 71.
விரைந்தனனெய்திக்; 61.
விரைந்து நீயேகிக்; 74.
- IV** கொள்ளை; 46—
கொள்ள; 26, 66.
கொள்ளு; 61.
கொள்ளும்; 18, 40, 41, 45, 60.
வெஞ்செரு வியற்றுதி; 46—
வெஞ்செரு வியற்றி; 63.
வெஞ்செரு வியத் துழி; 26.
வெஞ்சமம் வியற்றுதி; 41, 45.
மனிதரைக்; 1, 2, 9, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 29, 40, 41, 43—45, 52, 54, 60—63, 65, 66, 71, 74.
மனிசரைக்; 46—
களத்திடைக்; 23, 26, 43, 70.

8667

- I** என்றன வல்லன; 46—
என்பன வல்லன; 44.
என்றன வல்லனை; 19, 21, 25, 29, 52, 54, 65, 66.
ஒன்றல வல்லன; 1, 9—11, 74.
ஒன்றன வல்லன; 23, 26, 43, 70.
- II** தீயிருட்; 46—
தீயிரும்; 23, 26, 43, 70.
பெரும் பரப்பினைச்; 46—
பெரும் பரப்பினை; 1, 74.
பெரும் பரப்பினை; 10, 11.
பெரும் பிழப்பினை; 54.
பெரும் பிழப்பினை; 9, 19, 21, 25, 29, 52, 65, 66, 71.

பெரும் பிழம்பினைச்; 23, 26,
43, 44, 70.

பெரும் பிழம்பினைத்; 2, 18,
40, 41, 45, 60—62.

செறிவுறத்திருத்தி; 46—

அழலறத்திருத்தி; 74.

அழிவறத்திருத்தி; 1, 19,
21, 25, 66.

அழிவுறத்திருத்தி; 10, 11.

அறிவறத் திருத்தி; 65.

இழிவறத் திருத்தி; 9, 25,
54, 71.

ஒழிவறத் திருத்தி; 52.

செருவறத் திருத்தி; 23, 43.

செருவுறத் திருத்தி; 26, 41,
44, 45, 70.

திகழ்வறத் திருத்தி; 60.

திகழ்வுறத் திருத்தி; 2, 18,
40, 41, 45, 61, 62.

III றியொருத்தனே; 46—
றியொருத்தனில், 54.

நிமிர்வாய்; 46—

நிமிர்; 54, 70.

IV போயுருத்து; 46—

வாயுருத்து; 70.

அவருயிர் குடித்து; 46—

அவ்வுயிர் குடித்து; 10,
11.

உவருயிர் குடித்து; 1.

அவனுயிர் குடித்து; 26, 31.

அவருயிர் உகுத்து; 41, 45.

புகன்றான்; 46—

புகன்றார்; 19, 29.

பகன்றான்; 54.

8668

I என்றகாலையின்; 46—

என்ற காலையில்; 1, 2, 9,
10, 18, 31, 40, 60, 61.

ஏவுவதென்று; 46—

ஏவுவதென்றே; 74.

ஏவுகதென்று; 54.

II நிமிர்ந்தான்; 46—

நிமிர்ந்தார்; 74.

நிமிர்ந்து; 2, 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 54, 65, 66.

III சென்று; 46—

ஒன்று; 1, 10, 11.

ஒன்றும்; 74.

தேர்மிசை ஏறினன்; 46—

தேர்மிசை ஏறினர்; 10.

செறிந்தார்; 46—

உருத்தார்; 1, 74.

உற்றார்; 10.

IV மதகரிக்; 46—

மதகரி; 10.

குலமன்ன குறியார்; 46—

குலமன்ன குறையார்; 11.

குலமன்னர் குறியார்; 10.

குலமன குறியார்; 65, 66,

குலமென குறியார்; 41, 45.

குலமென குறிப்பால்; 54.

குலமென்னும் குறியார்; 74.

8669

I ஆயிரங்குறித்த; 46—

ஆயிரங் குறித்த; 41, 45.

II ஆடல் யாணைகள்; 46—

ஆடல் ஆணைகள்; 9, 19, 21,

23, 25, 26, 29, 41, 43, 45,

65, 66.

ஆடலி யாணைகள்; 74.

அணிதொறு மமைந்த; 2,

18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,

31, 40, 41, 43—45, 52,

54, 60—63, 65, 66, 70,

71.

அணிதொறுமமைத்த; 46—

அணிதொறுமமைத்தது;

45.

அணிதொறுமணிந்த; 9.

III கோடிவந்துற்ற; 9, 18, 19, 21, 40, 41, 45, 60, 65, 66, 71.

ஓடிவந்துற்ற; 46—

ஓடிவந்துற்றது; 45.

IV கேடில்வாம்பரி; 45.

கேடில்வாம்பரிக்; 46—

ஆடல்வாம்பரிக்; 2, 10, 11, 18, 40, 41, 45, 60—63.

ஆடல்மாப்பரி; 65, 66, 74.

ஆடல்மாப்பரிக்; 1, 9, 19, 21, 25, 29, 54.

ஆடல்வெம்பரிக்; 23, 26, 43, 44, 70.

நீடுவாம்பரிக்; 71.

கணக்கையும்; 46—

கணிதமும்; 74.

அரத்தை; 45.

அரந்தை; 41.

கடந்தன கிளர்ந்த; 46—

கடந்தன வடைந்த; 9, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 40, 41, 43—45, 60, 62, 63, 65, 66, 70.

கடந்தன நிறைந்த; 71.

கடந்தன வனந்தம்; 54.

கடந்தன வளைந்த; 2, 61.

கடந்த வந்தடைந்த; 1.

கடந்துவந்தடைந்த; 10, 11, 74

8670

I படைக்கலங்களும்; 46—
படைக்கலன்களும்; 66.

II இடைக்கலந்தன; 46—
இடைக்கலந்தன்மேல்; 10, 11, 41.

இடைக் கலந்தபேர்; 26, 31, 41, 45, 52, 70, 71.

இடைக்கலந்தனர்; 45.

எயிற்றினம்; 46—

எயிற்றினப்; 74.

பிறைகளுமெறிப்பப்; 46—

பிறைகளுமெறிக்கப்; 23, 26, 31, 43, 44, 70.

பிறைகளுமேறிப்; 11, 25.

III வெயில்களும்; 46—

வெயிற்களும்; 2, 9, 40, 60, 61.

நிலாக்களும் புரள; 46—

நிலாக்களும் பிரள; 19.

நிலாக்களும் பிறழ; 62, 65, 66.

IV இராக்கதப்; 46—

இராக்கதர்ப்; 74.

அரக்கர்தம்; 18, 40, 41, 45, 60, 61.

8671

I கொடிக்குழியன; 46—

கொடிக்குழியின; 74.

கொடிக்குழியின; 9, 54.

கொடிக்குழியன; 2, 23, 26, 29, 43, 62, 65, 70.

கொடிக்குழியன்ன; 10, 71.

கொடிக்கொழியன; 66.

கொழுந்தெடுத்து; 46—

கொழுந்திரைத்து; 71.

எழுந்து மேற்கொள்ள; 46—

எழுந்துகொள் விசம்பின்; 2,

18, 23, 26, 40, 41, 43—45, 60.

எழுந்து சொற்கொள்ள; 45.

எழுந்துயர் விசம்பின்; 71.

II இடிக்குழி யெழு; 2, 19, 21, 23, 25, 26, 31, 43—45, 52, 66.

இடிக்குழி இயன; 46—

இடிக்குழியன; 29, 61, 62, 65, 70.

இடிக்குழியன்ன; 10.

இடிக்குழியின; 74.

இடிக்குழி இயெழு 9, 41, 45.

மழைப் பெரும்; 46—

மலைப் பெரும்; 54.

குலங்களை யிரித்த; 46—

குலங்களை யிரிப்ப; 71.

குலங்களை விரித்த; 10, 11.

III அடிக்குழி இயிடும்; 46—

அடிக்குழி யிடும்; 2, 23, 26,

29, 43, 60—62, 65, 70—74.

அடிக்குழி இனம்; 45.

இடந்தொறும்; 46—

இடத்தொடும்; 18, 40, 41,

45, 62.

பிதிர்ந்தெழுந்து; 46—

பிரிந்தெழுந்து; 41, 45.

அதிர்த்தெழுந்து; 2, 18, 40,

54, 60.

அதிர்த்தெழுந்து; 45, 52.

எழுந்தெதிர்ந்து; 41, 45.

IV பொடிக்குழியுண்டம்; 46—

பொடிக்குழியுண்டம்; 22, 29,

62, 65, 70, 74.

படைத்தவன்; 46—

புடைத்தவன்; 10.

கண்ணையும் புதைத்த; 46—

கண்ணையும் புதைத்தான்;

70.

8672

I ஆனையென்னும்; 46—

யானையென்னும்; 2, 9, 21,

29, 61, 62, 66.

யானையொன்றும்; 65.

மாமலையினிழிமத; 45, 52,

60, 63.

மாமலையினிழிதரும்; 46—

மாமலையினின்றிழிதரும்; 1,

9—11, 19, 21, 25, 29, 41,

45, 54, 62, 65, 66, 70, 74.

மாமலையினிழிமத; 41.

மாமலையினின்றிழிமத; 71.

II வானயாறுகள்; 46—

வானயாறென; 18, 40, 41,

45, 61.

வானவாசியின்; 41.

வானயாறுகள்; 25, 29, 60,

62, 65.

வாசிவாய்; 46—

வாசியாய்; 41, 65.

வாசியின்; 2, 18, 26, 31, 40,

41, 44, 45, 60-62, 70, 71.

வாரிவாய்; 10, 11.

நுரையொடு மயங்கிக்; 46—

நுரையொடு மயங்கக்; 41,

45.

நுரையொடும் வயங்கிக்; 54,

66.

விலாளியின் மயங்கிக்; 18,

40, 60.

விலாழியின் மயங்கிக்; 41,

45.

III கடிதின்; 54.

கடிதில்; 46—

கடுகி; 9, 52.

கடுகிப்; 21, 25, 41, 45, 62, 63,

65, 66.

IV போக்கரும்; 2, 31, 41, 44, 45,

52.

போதரும்; 46—

புரக்கரும்; 23, 43.

நீர் தரும்; 41, 45.

போர்க்கரும்; 26, 70.

போதரும்; 41.

போன திக்கு; 54.

வெண்டிறை; 71.

பெருமைய; 46—

அரக்கரும்; 54.

நதியிரும்; 25.

ததியிரு; 19, 62, 66.

நதியிரும்; 9, 21.

நதியிரும்; 29, 65.

பெருநதி; 18, 40, 41, 45, 60.

பெருமையப்; 11, 41.
 பெருமையிலு; 41, 45.
 பெருமையும; 2, 61.
 பெருமையப்; 11, 41.
 பெருமையிலு; 41, 45.
 பெருமையைப்; 1, 10, 23,
 26, 31, 41, 43-45, 70.
 பெருந்திரைப்; 41, 45.
 பொருநெடும; 71.
 பொரும்புழை; 41, 45.
 புணரியுட் புக்க; 46—
 புணரியிற் புக்க; 2, 9, 18,
 19, 23, 25, 29, 31, 40, 41,
 43-45, 54, 60, 62, 63, 65,
 66.
 புணரியிற் புக்கு; 26, 70.
 புணரியிற் புகுந்த; 71.

8673

- I தடித்து; 46—
 தடித்த; 60.
 மீன்குலம்; 31, 52.
 மின்குலம்; 46—
 மின்களும்; 1, 2, 9—11, 18,
 19, 21, 23, 25, 26, 41,
 43—45, 54, 60—63, 65, 66,
 70, 71, 74.
 விசும்பிடைத்; 46—
 விசும்பிடை; 9.
 தயங்குவசலத்தின்; 46—
 தயங்குவசலதி; 9.
 தயங்கிய சலத்தின்; 41, 45.
 தயங்கின சலத்தின்; 2, 18,
 40, 60, 61.
 தியங்குவ சலத்தின்; 19, 25,
 65.
 II வலத்தின்; 46—
 வலத்தல்; 1, 2, 9—11, 18,
 21, 23, 25, 29, 31, 41, 43,
 44, 60—63, 65, 66, 70,
 71, 74.
 வரத்தல்; 41, 45.
 III திண்படை; 46—

தம்படை; 1, 10, 11, 74.
 விதிர்த்திட; 46—
 விதிர்த்திடப்; 26, 44, 54,
 66.
 அங்கையால்; 31, 41, 45.
 விதிர்த்திடப் பிறழ்ந்து;
 46—
 விதிர்த்திடப் பிறழ்ந்த; 41,
 45.
 விதிர்த்திடப் பிறந்த; 41, 45.
 விதிர்த்திடப் பிணங்கி; 71.
 விதிர்த்திடப் பிறந்து; 9, 21,
 23, 29, 41, 43, 45, 62.
 விதிர்த்திடப் பிழந்து; 61.
 விதிர்த்திடப் பிளந்து; 65.
 விதிர்த்திட மின்னும்; 41,
 45.
 விதிர்த்திடைப் பிறழ்ந்து; 41,
 45.
 பிறந்தது பேரப்; 54.
 பிறந்துளமின்னும்; 26, 44.
 பிறழ்ந்தது போலப்; 66.
 IV பொடித்த வெம்பொறி; 46—
 பொடித்தவெம்பிறை; 41,
 45.
 பொடித்துதவெம்பொறி;
 18.
 கொதித்து மேல்; 46—
 கொதித்து முன்; 1, 10, 11,
 18, 23, 26, 40, 41, 43—45.
 கோத்துமுன்; 2, 61, 71.
 செம்பொறி; 45.
 தொத்தின; 19, 21, 25, 29,
 41, 61, 63, 65, 66.
 தோன்றின; 31.
 புகையொடு; 9, 45.
 புகையொடும்; 52.
 விசும்பிடை; 54.
 போவன; 46—
 போன்றன; 19, 21, 25, 29,
 31, 45, 61, 65, 66.

தொத்தின; 54.

போன்ற; 46—

போல; 23, 26, 31, 43.

போவ; 44, 63.

போல்வ; 41, 45, 52.

ஒத்த; 19, 21, 25, 29, 61, 65.

8674

I நூறுடை; 46—

நூறிடை; 41, 45, 63.

வெள்ளமோர்; 54.

வெள்ளமென்று; 1, 2, 9, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 31, 40, 41, 43, 45, 60—62, 70.

வெள்ளமன்று; 46—

வெள்ளமொன்று; 65, 66, 71.

நூறுடை; 54.

II சேனையை; 46—

சேனையவ்; 2, 18, 40, 41, 45.

வாயிலூடு; 1, 2, 9—11, 18, 31, 40, 41, 45, 52, 54, 60—62, 71, 74.

வாயிலூடு; 46—

வாயில்கள்; 19, 21, 25, 65, 66.

III வேலையை; 46—

வேலையர்; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43—45, 60, 62.

முறையீது; 46—

முறையீந்து; 31.

முறையிற்று; 19.

முயிரின்; 54.

IV மீட்டுமிழ்; 45.

மீட்டதும்; 54.

மீண்டுமிழ்; 71.

இட்டுமிழ்; 1, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

வீட்டுமிழ்; 10, 11.

தமிழ் முனி; 1, 9, 19, 21, 25, 29, 41, 45, 52, 62, 65, 66.

குறுமுனி; 46—

8675

I சங்கும் பேரியும்; 18, 41, 45, 60, 61.

சங்க பேரியும்; 46—

சங்கம் பேரியும்; 2.

சங்கு பேரியும்; 26, 41, 45.

தாளமும்; 1, 2, 9—11, 18, 23, 26, 29, 41, 43—45, 54, 60, 61, 63, 65, 66, 70, 71, 74.

காளமும்; 46—

தாளமும்; 19, 21, 25.

காளமுந் தலைவர். 1, 2, 9—11, 18, 23, 26, 29, 41, 43—45, 54, 60, 61, 63, 65, 66, 70, 71, 74.

தாளமுந் தலைவர்; 46—
தலைவர்தம் மார்ப்பும்; 19, 21, 25.

II நாணொலிகளும்; 46—

நாணொலிகளும்; 60.

சினமாப்; 46—

சிமரப்; 25.

III ஓதையும்; 46—

அமலையும்; 41, 45, 52.

ஈனையும்; 9, 19, 21, 25, 29, 65.

பொலந்தேர்; 1, 2, 18, 29, 31, 40, 41, 45, 52, 63, 71, 74.

பொலிதேர்; 46—

புலர; 23, 26, 43, 44.

புலந்தார்; 66.

புலந்தார்; 21, 25, 62.

பொலந்தார்; 9, 65.

பொலன்றேர்; 10, 11, 54, 60, 61.

IV ஓலமுமாலென; 46—
ஓலமுமாமென; 23, 43, 71.
ஓலமும் விழுங்கியது; 63.
ஓதைபுமாலென; 74.

ஆலமுமாலென; 9, 70.
ஆலமுமாமென; 26, 44.

விழுங்கியவுலகை; 46—
விழுங்கியவுலகம்; 54.
விழுங்கியதுலகை; 2, 9, 18,
21, 23, 25, 26, 31, 40, 41,
43—45, 61, 62, 65, 66,
70.

விழுங்கினவுலகை; 1, 71,
74.

விளங்கினவுலகம்; 11.
விளங்கினவுலகை; 10.

உலகையும் விம்மி; 63.

8676

I புக்கதார்ப்; 1, 10, 11.
புக்கதால்; 46—
புக்கதப்; 63.

போர்ப்படை; 1, 21, 23, 43.
போர்ப்படைப்; 46—

பறந்தலைப்புறத்தில்; 46—
பறந்தலைபுறத்தில்; 54.
பறந்தலைப்புறத்துத்; 2, 18,
23, 26, 43, 44, 61, 70,
71.

II தொக்கதானெடு; 46—
தொக்கதானெடும்; 2, 25,
65, 66.

தொக்ககாலையில்; 23, 26,
43, 44, 70.

தொக்க வேலையில்; 71.

வானரத்தானையும்; 46—

வானரச் சேனையும்; 2, 18,
40, 60, 61.

III ஆர்த்தனவுருக்கின; 46—
ஆர்த்தனருருத்தனர்; 9.
ஆர்த்தனருருக்கின; 41.
ஆர்த்தனருருக்கினர்; 45, 54,
63.

ஆர்த்தனவுறுக்கின; 41,
52.

ஆர்த்தனவுறுக்கினர்; 41.

தெழித்தனவுருத்த; 1, 10,
11.

தெழித்தனவுருமின்; 46—
தெழித்தனருருத்து; 54, 63.

தெழித்தனவுருத்து, 21, 29,
62.

தெழித்தினவுறுத்து; 25,
65, 66.

தெளித்தனருருக்கி; 9.

IV மாமழை விலக்கி; 10, 11,
18, 31, 40, 41, 44, 45, 52,
54, 63, 71.

மாமலை விலக்கி; 46—

மாமலை விலக்க; 41, 45.

மாமலை விலங்கி; 9, 23, 26,
41, 43, 54, 70.

மாமழை விலக்க; 2, 60,
61.

மரமவை விலக்கி; 25, 66.

மாரியை விலக்கி; 74.

8677

II வீரர்கள்; 46—
வீரர்தம்; 1, 9—11, 21,
25, 29, 41, 45, 74.

முகந்தொறும்; 46—

எடுத்துடன்; 71.

வீச; 9, 21, 25, 52, 62, 65,
66, 71.

விலங்கல்; 46—

இலங்க; 10, 11.

விலங்க; 1, 26, 41, 44, 45,
70.

விலங்கி; 2.

வீக்கி; 54.

III நால்வருமைவரும்; 46—
நால்வருமெய்வரும்; 63.
உலந்தார்; 46—
உலர்ந்தார்; 71.
உலைந்தார்; 23, 43, 44, 63,
65, 70.
உவர்ந்தார்; 25.

IV வீழ்ந்தனர்; 46—
வீழ்ந்தனர்; 41, 45.
பொருகரி; 46—
பொருகளம்; 41, 45.
பொருக்கரி; 25.
மதகரி; 2, 18, 40, 41, 45,
61.
பொலந்தேர்; 46—
பொலன்றேர்; 54.
புலந்தேர்; 26, 61, 65.

8678

I சூலமும்; 46—
பாலமும்; 1, 10, 11, 74.
வலயமும்; 46—
வலையமும்; 21, 25, 29.
வனையமும்; 2, 18, 23, 40,
43, 54, 61, 71.

II எழுமுனைத்தண்டும்; 9, 25,
40, 41, 45, 52, 54, 62, 63,
71.
எழுமுனைத்தண்டும்; 46—
எழுமுழுத்தண்டும்; 41, 45.
எழுமழுத்தண்டும்; 31.

III தழுவும்; 2, 23, 26, 40, 41,
43—45, 70.
கழுவும்; 46—
குழுவும்; 74.
சழுவும்; 45.
வேலொடு; 46—
வேலொடும்; 2, 40, 74.

பகழியுந்தாக்க; 2, 18, 23,
26, 40, 43—45, 52, 54, 61,
63, 70, 71.
பகழியுங்காத்த; 46—
பகழியுங்காக்க; 10, 11.
பகழியுங்காக்கக்; 1.
பகழியுங்கலக்க; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65.

அவருடற்கலக்க; 74.

IV குழுவினோடுபட்டு; 46—
குழுவினோடுமட்டு; 45.
குழுவினோடுலகு; 70.
குழுவினாடுபட்டு; 9.
குழுவினாறுபட்டு; 19, 21,
25, 29, 66.
குழுவினோடும்பட்டு; 1, 10,
11, 18.

8679

I முற்கரங்களும்; 46—
முற்கரங்கொளும்; 31.
முக்கரங்களும்; 10, 11.
முசலமும்; 46—
முசண்டியும்; 1, 9—11, 19,
21, 25, 29, 41, 54, 63,
65, 66.
முசண்டியுமுனையும்; 46—
முசண்டியுமுனையும்; 40, 41,
45.
முசலமுமுனையும்; 1, 9—11,
19, 21, 25, 29, 63, 65,
66.
முரண்டியுமுனையும்; 2.
முவிலைவேலும்; 54.
வனையமும்முனையும்; 41, 45.

II சக்கரங்களும்; 46—
சக்கரத்தொடு; 9, 19, 21, 25,
66.
பிண்டிபாலத்தொடு; 46—
பிண்டிபாலங்களும்; 19, 25,
29, 65, 66.
பிண்டிபலங்களும்; 21.

III கப்பணங்களும்; 9, 10, 18,
18, 21, 23, 25, 29, 41, 43,
45, 52, 54, 60, 62, 65,
66.

கற்பணங்கனும்; 46—

வனையமும்; 41, 45, 52.

கணையமும்; 46—

கவணுமிழ்கல்லும்; 2, 18,
23, 40, 41, 43-45, 60—62,
70, 71.

கவண்விடுகல்லும்; 46—

கவணெறிகல்லும்; 19, 21,
65, 66.

IV நுறுக்கின; 46—

துரக்கின்ற; 41, 45.

உருக்கின; 60.

உருட்டின; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65.

கவிகளைவீழ்த்த; 46—

கவிகளைவீழ்த்தார்; 2.

கவிக்குலம்வீழ்த்த; 1, 11.

கவிக்குலம்வீழ்த்த; 10.

8680

I கதிரயில்; 46—

கதீர்வயப்; 23, 26, 43, 70.

படைக்கலம்அவர்முறை;

31, 41, 45.

படைக்கலம்வரன்முறை;

46—

படைக்கலம்வரவரன்; 23,

43, 44, 70.

படைக்கல்லவர்முறை; 1,

10, 11, 71.

படைக்கலவரமுறை; 45.

படைக்குலம்வரமுறை; 40,
61.

படைக்குலம்வரன்முறை;

41, 45, 52.

படைக்குலம்வரைமுறை; 2.

படைக்குலமறமுறை; 54.

படையிவைவையிவைமுறை; 9,
19, 21, 25, 65, 66.

முறைகடாவ; 46—

முறைகடாவி; 63.

முறைகடவ; 18, 40, 60.

II அதிர்பிணப்; 46—

அதிர்குரல்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 66, 74.

அதிர்பெரும்; 65.

அதிரவிப்; 63.

எதிர்வினைப்; 41.

முதிர்பிணப்; 71.

விதிர்வினைப்; 45, 54.

வெதிர்வினைப்; 26, 44, 70.

பெருந்துகள்; 46—

பிணக்குன்றுகள்; 54, 63,
65.

படப்படவழிந்த; 46—

படப்படவிழுந்த; 41, 45.

படப்படவிழுந்து; 54.

படப்படவீழ்ந்த; 23, 26, 43,
44, 70.

களப்படவழுந்த; 9.

வான்முகடவை; 71.

III உதிரமுற்றபேர்; 46—

உதிரமுற்றபோர்; 71.

உதிரவிற்பிண; 45.

உதிரவிற்பிணப்; 41.

திசைத்திசையோட; 46—

திசைதிசையோட; 1, 2, 9,
10, 61, 62.

திசைதிரையோட; 11.

திசைதொறுமோட; 74.

IV எதிர்நடக்கில; 46—

எதிர்கடக்கில; 65.

குரக்கினம்; 2, 9, 19, 21, 23,
25, 26, 41, 43—45, 52,
54, 63, 65, 66, 71.

கவிக்குலம்; 46—

குரங்கினம்; 18, 31, 40,
60—62.

8681

I யாவாராங்கிகல்; 46—

யாவதிங்கிகல்; 9, 19, 21,
25, 29, 65, 66.

யாவரிங்கிகல்; 18, 40, 41,
45, 54, 60—62.
யாவரிங்கில. 2.
யாவரிங்கிதில்; 1, 11, 74.
யாவரிங்கிகல்; 52.

ஆவரிங்கதன்; 23, 43, 70.
ஆவரிங்கிதன்; 26.
ஆவரிங்கிவர்; 44.

வானரராயினர்; 46—
வானரமாயினர்; 1, 2, 10,
11, 18, 23, 25, 26, 40, 41,
43—45, 52, 60, 61, 63.
வானரமாயினார்; 9, 54, 65,
66, 74.
வானரமாயினோர்; 19, 21,
29, 62.

II தேவராதலின்; 2, 18, 23,
26, 31, 41, 43—45, 52,
54, 61, 70.

தேவராகலின்; 46—

தேவராகலில்; 74.

தேவராதலில்; 1, 9—11, 19,
24, 25, 63, 65, 66.

அவரொடும்; 46—

அவருடன்; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43—45, 61, 70.

வலத்தொடு; 74.

விசும்பிடைத்; 46—

விம்பிடைச்; 71, 74.

விசும்பினில்; 18, 40, 41,
45, 61.

திரிந்தார்; 46—

தீர்ந்தார்; 9—11, 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66.

தெரிந்தார்; 54.

சேர்ந்தார்; 71, 74.

III மெலிவுறும்; 46—

மெலிவுற; 9, 19, 21, 25, 62,
65, 66.

அரம்பையர்; 46—

மங்கையர்; 9, 11, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

IV ஒன்றிடத் தழுவினர்; 1, 2,
9—11, 18, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 31, 40, 41, 43—45,
52, 62, 63, 65, 71, 74.

ஒன்றிட விழைவினர்; 46—

ஒன்றிடத் தழுவினார்; 54.

ஒன்றிடத் தழுவினோர்; 70.

பொன்றிடத் தழுவினர்; 61.

பிரிவு நோயகன்றார்; 46—

பிரிவு நோயகல; 54.

பிரிவினோய கன்றார்; 1, 26,

31, 44, 63, 70, 71.

பிறவிநோயகன்றார்; 11.

8682

I கரக்குமாயமும்; 46—

கரக்குமாய்முக; 1.

கரக்கும் வஞ்சமும்; 23, 43.

வஞ்சமும்; 46—

மாயமும்; 23, 43.

களவுமே கடனா; 46—

களவுமே கடனாய்; 2, 9, 63,
70.

II இரக்கமே முதல்; 46—

இரக்கமா முதல்; 9, 19, 21,
25, 41, 45, 62, 65, 66.

நெறியொன்றுமில்லா; 2,
23, 26, 40, 43—45, 52, 60,
61, 70.

நெறிக்கென்று மிழியா;
46—

நெறிக்கென்று மில்லா; 41.

நெறிக்கொண்டுமிழியா; 31.

நெறிக்கொன்றுமில்லா; 45.

நெறிக்கொன்று மிழியா; 1,
41.

நெறிக்கொன்று மிசையா;
54.

நெறிநின்றுவிமையா; 63.

நெறியென்றுமிழியா; 41.

நெறியென்று மில்லா; 45.

நெறியொன்றுமிழியா; 41.

- III தேவர்களாக்கின; 46—
தேவர்களாக்கினன்; 74.
தேவர்களாக்கிய; 54.
தேவர்களாக்கின்ற; 41, 45.
வேர்களாக்கினது; 18, 40,
54, 60, 61, 71.

நாதர்களாக்கின; 2, 61.

- IV மேலினிப்; 46—
வேறினிப்; 23, 26, 43—45,
54, 63, 66, 70.

பவித்திரம்; 46—

பவுத்திரம்; 1, 2, 18, 23, 43,
61, 65, 66, 74.

உளவெனத் தகுமே; 46—

உளவெனத் தருமோ; 21,
25, 26, 29, 31, 44, 54, 62,
65, 66, 70, 74.

உளவெனத் தருமோ; 10,
11.

உளவெனத் தகுமே; 2, 18.

உளதெனிறற்குமோ; 23,
43.

உளதெனத் தகுமோ; 40,
41, 45, 52, 61, 63.

8683

- I அந்தகன் பெரும்; 46—
அந்தணன் பெரும்; 46—
மந்திரத்தமைத்தான்; 1, 61,
62, 65, 66, 71.
மந்திரத்தமைந்தான்; 46—
மந்திரித்தாமந்தான்; 2, 18,
40, 41, 45, 60.
மந்தரத்தமைந்தான்; 19, 21,
31.
மந்தரத்தமைத்தான்; 9, 25,
29.

- II அரக்கரும்பாணையும்; 46—
அரக்கரும் ஆணையும்; 9, 19,
21, 62.
அரக்கருமியாணையும்; 54.

- III வந்த வந்தன; 46—
வந்த வந்துயர். 41, 45.

வந்த வந்தவை; 19, 21, 25,
62, 65.

வந்துவந்துயர்; 1, 9—11, 74.

இடம்பெரு; 46—

இடம்பெறும்; 9.

- IV சிந்தினான்; 46—
சிந்தினன்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
43, 44, 54, 60—62, 65, 66,
70, 71.

திரிந்தான்; 46—

திரிந்தே; 19, 21, 25, 29,
62.

தெரிந்தான்; 1, 2, 10, 11, 41,
45.

8684

- I கும்பகன்னனாண்டிடது;
46—
கும்பகன்னன் டிட்டது; 2,
40, 41.
கும்பகன்னன் றிட்டது; 18,
44, 45, 60, 61, 70, 71.
குன்றின்; 46—
குன்றில்; 9, 21, 29, 65, 66.
குன்றம்; 54.
குன்றி; 70.

- II வெம்பு; 46—
வெம்பி; 10, 11, 66.

விரிப்பது; 46—

விடுப்பது; 54.

- III தும்பையின்றலை; 46—
தும்பையின்றலைத்; 10, 11.
தும்பையன்றலை; 26.
துரந்தது; 46—
துடைத்தது; 63.
துமித்தது; 63.

தொடர்ந்தது; 23, 26, 43,
44, 70.

- IV இம்பர் ஞாலத்தை; 46—
உம்பர் ஞாலத்தை; 19, 28,
44, 70.

இம்பர் ஞாலத்தைத்; 1, 2, 9—
11, 18, 21, 25, 26, 40, 41,
44, 45, 54, 61—63, 65, 66,
70, 71, 74.

நெளிப்பது; 46—

தடுத்தது; 2, 18, 40, 41, 45,
61.

தடுப்பது; 1, 9—11, 21, 25,
26, 44, 45, 54, 62, 63, 65,
66, 70, 71, 74.

8635

I காற்றன்றிது; 46—
காற்றின்றிது; 21, 25, 61,
62.

காற்றென்றிது; 31.
கனலன்றென; 46—
கனலாமென; 2, 18, 19, 40,
41, 45, 60—62.

காணு; 46—
காணார்; 9, 21, 25.

II ஏற்றங்கடு; 46—
ஏற்றங்கொடு; 10, 11, 23,
26, 41, 43—45, 52, 70.
ஏற்றுங்கடு; 71.

விசையோடுயர்; 46—
விசையோடின; 41, 45.

இயல்பால்; 46—
இயலால்; 26, 41, 44, 45, 70.

III தனதுருவாய்; 1, 10, 11, 71,
74.

தனியுருவாய்; 46—

தேருததொர்மாராய்க்; 46—
தேருததொர்மாலாய்; 9—11,
23, 26, 31, 43, 44.

தேருததொர்மாரும்; 18, 40,
52, 60—61, 71.

தேருததொருமாரும்; 41, 45.

IV கூற்றங்கொடு; 46—
கூற்றங்கடு; 9, 19, 25, 29,
41, 45, 62, 65, 66.
கூற்றங்கொரு; 23, 26, 43,
44, 70.

முனைவந்தெனக்; 46 —
முனவந்தெனக்; 61, 62.
முனவந்தென; 2.

முன்வந்தெனக்; 41.

முன்வந்துளது; 31, 41.

முனைவந்தெளது; 54.

கொன்றான்; 46—

என்னும்படி; 31, 41, 54.

இகனின்ருன்; 46—

இகல்வென்றான்; 9, 18, 19,
21, 25, 40, 52, 61, 62, 65,
66.

கொன்றான்; 23, 26, 31, 41,
43, 44, 54, 70, 71.

8636

I மலைமேல்விரை; 46 —
மலைமேல்விடு; 23, 26, 43, 44,
70.

மாமேல் விரை; 54.

மலைவிரை; 65.

பரிமேல்விடு; 46--

பரிமேல் விரை; 74.

தேர்மேல்விடு; 23, 26, 43,
44, 70.

தேர்மேல்; 46—

பரிமேல்; 23, 26, 43, 44,
70.

II வீரர்களுடன்; 46---
வீரர்களுடல்; 71.

III எங்கும்முளன்; 46—
எங்கும்முளது; 63.
எங்கும்முள; 11, 18, 21, 23,
31, 43, 45.

ஒருவன்னென; 1, 10, 11, 18,
21, 23, 25, 26, 29, 31, 40,
41, 43—45, 52, 54, 62, 65,
66, 71, 74.

ஒருவன்னெதிர்த்து; 46—

ஒருவனென; 2, 9.

இருநான்மறை; 46—

விரிநான்மறை; 23, 43, 44,
70, 74.

தெரிக்கும்; 46—
தெரியும்; 1, 2, 9—11, 21, 23,
25, 26, 29, 31, 40, 41, 43—
45, 54, 60—63, 65, 66, 70,
74.

IV இவனேயெனத்; 46—

அவனேயெனத்; 41.

திரிந்தான்கலை; 46—
திரிந்தான் கதை; 2, 61.

தெரிந்தான்; 46—

தரிந்தான்; 2.

8687

I கிளர்ந்தாரையும்; 46—
கிளர்ந்தானியல்; 41, 45.
கிளந்தாரையும்; 44,
கிடைத்தாரையும்; 46—
கிடத்தாரையும்; 65, 74.
கிடந்தாரையும்; 41, 45.
கிழித்தான்கனல்; 46—
கிழித்தான்கல்; 66.

II குழம்பாம்வகை; 46—

குழம்பாம்படி; 23, 43.
குழம்பாவகை; 2.

உருக்கரைத்தான்; 46—

அரக்கரைத்தான்; 26, 44, 70.

இருகரத்தால்; 2, 18, 40, 52,
61.

இருகரத்தான்; 41, 45.

III வளர்ந்தானிலை; 46—

வளந்தானிலை; 10, 26, 44.

வளந்தானிலை; 11, 70.

வளந்தேர்நிலை; 41, 45.

உணர்ந்தார்; 46—

உணர்ந்தான்; 2, 9, 18, 26,
40, 44, 54, 70, 71.

உலகொரு முன்றையும்தன்; 46—

உலகொருமுன்றுதன்; 9,
29, 62.

உலகொரு முன்றுதன்; 19,
21, 25, 65, 66.

வலத்தால்; 46—

வலந்தான்; 10, 11,

IV அளந்தானுமுன்; 1, 2, 9—
11, 18, 19, 21, 23, 25, 26,
29, 40, 41, 43—45, 60, 61,
70, 71, 74.

அளந்தான்முனம்; 46—

அளந்தானுரு; 54.

இமையோர்களுமயிர்த்தார்;
46—

இமையோர்களுமறைந்தார்;
21, 25, 29, 62, 66.

இமையோர்களும யிறந்தார்;
65.

இமையோரெடுதார்த்தார்;
23, 26, 43, 44, 70.

8688

I மத்தக்கிரிநெடு; 46—

மத்தக்கிரிநெடு; 23, 26, 43,
44, 70, 71.

வகிர்பட்டுக; 46—

வகிர்பட்டுக; 52,

அதிர்பட்டுக; 2, 18, 40, 41,
60, 61.

அதிர்பற்றுக; 45.

மண்மேல்; 1, 2, 19, 21, 23,
25, 29, 31, 41, 43—45,
54, 65, 71.

மணிமேல்; 46—

II முத்திற்பொலி; 46—

முத்தப்பொலி; 54.

வித்தப்பொலி; 1, 10, 11, 41,
45.

முகில்விண்டொடு; 46—

மழைவிண்டொடு; 1, 9—11,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 65.

மெய்யான்; 46—

மெய்யன்; 19, 21, 25, 62, 65,
71.

மொய்யான்; 45.

III ஒத்தக்கடையுதம்; 46—
ஒத்துக்கடையுதம்; 9, 21, 25,
29, 62, 65.

ஒத்தைக்கடையுதம்; 1, 45.
ஒற்றைக்கடையுதம்; 41, 44.

உற்றுழி; 46—

உற்றழி; 74.

உறுகால் பொர; 46—

உடுகால்பொர; 41.

உடுகார்பொக; 45.

உடுமின்; 46—

உடுமின்; 65.

உடுவின்; 1, 2, 9—11, 18, 19,
25, 29, 40, 41, 44, 45, 54,
62, 66, 70, 71.

விடுமின்; 74.

விடுவின்; 21.

IV தொத்தப்பொலி; 46—
தொத்திப்பெயர்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.
தொத்திப்பொலி; 23, 26, 43,
71.

தொத்திப்பொலி; 44, 54.

தொத்துப்பொலி; 1, 9—11,
19, 21, 25, 65, 66.

செத்துப்பொலி; 41, 45.

கனகக்கிரி; 46—

கனகக்கதிர்; 19.

8689

I இடித்தானிலம்; 46—
இடித்தானிகல்; 41, 45, 54.

விசும்போடென; 46—

விசும்போடுடன்; 2, 18, 19,
21, 25, 26, 40, 41, 45, 60,
62, 65, 66.

இட்டானடியெழுந்தான்; 46—

இட்டானடியெடுத்தான்; 54.

இட்டானுடனெழுந்தான்; 9.

இட்டான்றனியெழுந்தான்;
71.

இரட்டானடி யெழுந்தான்;
23, 43.

II பொடித்தான் கடல்; 46—
பொடித்தான்பெரும்; 9.
பெருஞ்சேனையை; 46—

கடற்சேனையை; 9.

பொலந்தண்டுதன்; 46—

பொன்றண்டுதன்; 9, 54.

III பிடித்தான்; 46—
படித்தான்; 41, 45.

மதக்கரிதேர்பரி; 41.

மதகரிதேர்முதல்; 46—

மதகரிதேர்பரி; 2, 18, 23, 26,
41, 43, 44, 52, 60, 61, 70,
71.

மதக்கரி தேர்முதல்; 1, 2, 10,
11, 45.

பிழம்பானவை; 46—

பிழம்பாம்புறு; 2.

பிழம்பாமது; 41, 45.

பிழம்பாயது; 71.

பிழம்பாயுறு; 45.

பிழம்பாவதும்; 26, 44, 70.

பரிபாவையும்; 25.

பரியாவையும்; 1, 9-11, 19,
21, 29, 31, 41, 45, 65, 66.

போரியாவையும்; 54.

குழம்பாவதும்; 23, 43.

குழம்பா; 46—

குழம்பாய்; 2, 18, 54.

பிழம்பாய்; 31.

பிரியா; 19, 21, 25, 29, 65,
66.

IV அடித்தானுயிர்; 46—

வடித்தானுயிர்; 45.

8690

I மதமால்கரி; 46—

மதமாகரி; 19, 21, 25, 26,
29, 31, 44, 61, 65, 66, 70,
74.

மதவெங்கரி; 1, 71.

நாழிகை நுவல்போது; 46—

நாழிகை நுவல்போர்; 44.

நாழிகை நுவல்போர்; 26.

நாழிகை நுவல; 54.

நாழிகை நுவலப்; 70.

II ஆரூய்நெடும்; 46—

ஆரூரெடும்; 9-11, 25, 45, 60, 62, 65, 66.

ஆரூனெடும்; 1, 2, 21, 26, 40, 41, 44.

ஆரூய்வரும்; 71.

பேரானெடும்; 70.

கடுஞ்சோரியின்; 46—

கடுஞ்சோரியல்; 18.

கடுஞ்சோரி; 45.

கொடுஞ்சாரியின்; 21, 25, 29, 66.

அளரூய்வகை; 46—

அளரூய்ப்படி; 9, 66.

அளரூப்படி; 19, 25, 66.

அழரூயடி; 21.

அழரூய்ப்படி; 29.

அன்றூய்வகை; 40.

ஆரூய்ப்படி; 41, 45.

ஆரூய்வகை; 26, 41, 45, 54.

சேரூய்ப்படி; 71.

சேரூய்வகை; 1, 10, 11.

அரைப்பான்; 46—

அரைத்தாய்; 44.

அரைத்தான்; 23, 26, 43, 54, 71.

III ஏரூயிரம்; 46—

மாரூயிரம்; 23, 26, 43, 70.

எனலாயெழு; 46—

எனலாயெழும்; 9-11, 41, 66.

எனலாமெழு; 23, 43, 44, 70.

எனலாய்வரு; 61. • • •

எனலாய்வரும்; 18, 40, 41, 45, 52, 60.

எனலாவெழும்; 45.

வயவீரரை; 46—

அயிர் வீரரை, 26, 70.

அயில் வீரரை; 44.

இடறித்; 46

இடித்த; 41, 45.

IV தேரூதுறு; 46—

தேரூதுறு; 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

கொலையெவிய; 46—

களியோடுறு; 9.

களியோடுயர்; 19, 21, 25, 29, 65, 66.

திசையானையின்; 46—

கொலையானையின்; 11.

திரிந்தான்; 46—

திரிந்தோன்; 61.

8691

I பரியேறினர்; 46—

படையேறினர்; 29.

விடையேறினர்; 46—

கரியேறினர்; 54, 61.

களிறேறினர்; 2, 9, 25, 41.

களிற்தேறினர்; 45.

களியேறினர்; 19, 21, 62.

II மலையேறினர்; 2, 61.

மழையேறினர்; 46—

அரியேறினர்; 54.

கலையேறினர்; 23, 26, 43-44, 70.

கடலேறினர்; 2, 41, 45, 61.

கலையேறினர்; 46—

மழையேறினர்; 23, 26, 43, 44, 70.

பலவெம்; 46—

எவரும்; 9.

பலவும்; 1, 10, 11, 41, 45.
பலரும்; 54.
பலர்வெம்; 70.

பிறரும்; 19, 21, 25, 29, 65.

மழைவெம்; 41, 45.

III புடைவளைந்தார்; 46 —
புடைவளைத்தார்; 61, 74.
புடைவளந்தார்; 70.

படைவளைந்தார்; 2.

இடைவளைந்தார்; 9, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 65, 66.

IV நேரேறினர்; 46—
நேரேறிட; 9.
நெரித்தான்கதை; 46—
நெரித்தான்கதிர்; 23, 26, 43,
44.

திரித்தான்; 46—
தரித்தான்; 1, 10, 11, 74.

8692

I குமுதன்; 46—
அநுமன்; 1, 9—11, 31, 41,
45, 54.

II படைத்தலைவீரர்; 46—
பதைத்தொழில்வீரர்; 1, 10,
11, 74.

III பொருசினம்; 46—
பொருஞ்சினம்; 25.
வென்றிப்; 1, 10, 11, 41,
65, 74.
வெற்றிப்; 46—
ஒன்றிப்; 9, 19, 21, 25.

போர்க்களம்; 46—
பொற்கரம்; 54.

மருங்கில்; 46—
மயங்கப்; 54.
மருங்குப்; 54.
மயங்கிப்; 9, 19, 21, 25, 29,
31, 62, 66.

முயங்கிப்; 1, 10, 11, 65,
74.

நெருங்கப்; 41, 45.

IV உயர்ப்படைக்; 46—
உயர்கடல்; 9, 19, 21, 25,
29, 66.
உயிர்கடல்; 65.

கடலினுள்ளார்; 46—
கடலுளாழ்ந்தார்; 23, 26, 43,
44.

படியினுள்ளார்; 65.
படையினுள்ளார்; 9, 25, 29,
66.

8693

I அவுணர்வெள்ளம்; 1, 2, 10,
11, 23, 40, 43, 45, 60, 70,
71, 74.

அரக்கர்வெள்ளம்; 46—
அரக்கர்தம்மைத்; 66.
அவுணர்தம்மைத்; 9, 19, 21,
26, 29, 41, 44, 45, 54, 65.

துறைதொறும்; 2, 9, 18,
21, 25, 60, 62, 66.
துறைதுறை; 46—
துறைத்துறை; 54.
துறைதுள்ளி; 10, 11.

அள்ளித்தூவி; 46—
அள்ளித்தூக்கி; 23, 26, 43,
70.
அள்ளத்தூவி; 41, 45.

II நகம்படையாகக்; 1, 9, 18,
19, 21, 25, 40, 41, 44, 45,
52, 54, 60, 62, 66.

நகும்படைத்தலைவர்க்; 46—
நகம்படவவுணற்; 2.
நகும்படையரக்கர்; 65, 71,
74.

நகம்படையரக்கர்க்; 26.
நகும்படையரக்கர்; 10, 11,
70.

நகும்படையரக்கர்க்; 23, 43.
நடந்தென்ன; 46—

நடந்ததைப்போன்று; 60.
நடந்ததேபோல்; 2, 40, 41,
45, 61.

III வீரவாழ்க்கை; 46—
வீரவாட்கை; 1, 26, 44, 54,
70, 74.

IV கிடைத்தான்றண்டால்; 46—
கிடைத்தானண்டா; 21, 25.
கிடைத்தாற்றண்டால்; 65.
கண்டாள்தண்டால்; 2, 18,
23, 26, 40, 43, 44, 52, 54,
60, 61, 70, 71.

கொண்டான்றண்டால்; 44.

அரக்கரை; 46—
அவுணரை; 9.

8694

I மலைப்பெருங்கழுதை; 46—
மலைப்பெருங்கரங்கள்; 74.
மலைப்பருங்கழுதை; 1.

இரட்டியான்; 46—
இரட்டியா; 26, 44.
இரட்டியன்; 52.
இரட்டிவான்; 9, 21, 25, 29,
54, 65, 66.

மனத்திற்செல்லும்; 46—

அகத்துச்செல்லும்; 54.

II தேரன்; 46—
தேரான்; 71, 74.

வில்லன்; 46—
வில்லான்; 2, 65.
வில்லோன்; 71.

தாருகன்; 46—
தாருதன்; 19, 21.
தாரகன்; 65.

என்னுந்தன்மைக்; 46—
என்னுந்தன்மை; 1, 2.
என்னுந்தன்மைதக்கோர்; 10.
என்னுமுற்பெயரோன்; 71.

III அவுணன்பின்னை; 46—
அவுணன்பின்னர்; 9, 21, 25,
26, 44, 65, 66.
அவுணன்பின்னோர்; 2, 18,
40, 41, 45, 61.

வீரன்பின்னை; 41, 45.

இராக்கத; 46—
இராக்கதர்; 9, 25.
இக்கத; 26.

வேடங்கொண்டான்; 46—
வேடங்கொண்டோன்; 71.

IV குமரன்கொல்லத்; 46—
குமரற்கஞ்சித்; 71.

தொல்லைநாள்; 46—
தொலைத்தநாள்; 1

8695

I மற்றைப்; 46—
மற்றப்; 18, 40, 60, 61.

பகையடும்; 46—
பகையடு; 1, 2, 9—11, 18,
21, 23, 25, 26, 29, 31, 43,
44, 54, 60, 65, 71, 74.
பகைபடும்; 41, 45.

திகிரிபற்றும்; 46—
திகிரிமற்றும்; 74.
திகிரிமுற்றும்; 71.
திகிரியோனும்; 54.

II ஏகசாதனனும்; 46—
ஏகநாயகனும்; 23, 43, 66.
ஏகமால்தானும்; 41, 45.

முன்றுபுரமும்; 46—
முன்றுபுரங்கள்; 2, 18, 41,
45, 52, 60, 61.

எரித்துளோனும்; 46—

எரித்துளானும்; 1, 2, 10,
11, 18, 19, 21, 23, 26, 40,
43, 44, 45, 60, 61, 65, 66,
74.

III போகதாமோருவர்; 46—
போகமாமோருவர்; 54.

மற்றிக்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 23, 26, 31, 40, 41,
43, 44, 45, 52, 61, 65, 66,
70, 74.

பற்றிக்; 46—

கற்றிக்; 44.

மற்றக்; 54.

யாரிக்; 71.

பொரக்கற்றாரே; 46 —

போகற்றாரே; 2.

போர்கற்றாரே; 9, 11, 19,
21, 25, 26, 40, 44.

IV ஆககூற்று; 46—
ஆகடற்று; 41, 45.
ஆகமற்று; 9, 19, 21, 29,
62.
ஆகவுற்று; 23, 26, 43, 44.
ஆவியுண்பது; 46 —
ஆவியுண்ணும்; 54.

இதனின்மேற்று; 46—

இதனின்மேல்; 41, 45.

இதனின்பெற்று; 23, 26,
43, 44.

இதனிற்பெற்று; 1, 74.

அதனிற்பெற்று; 10, 11.

இவனிற்பெற்று; 54.

8696

I யான்றடேனென்னின்; 46—
யான்றடேனென்னில்; 44.

இயான்றடேனென்னில்; 26.

யான்றடேனென்னின்; 70,
74.

நான்றடேனென்னின்; 54.

மற்றிவ் வெழுதிரை; 46—

மற்றிவ் வெழுகடல்; 2, 23,
26, 31, 41, 43-45, 71.

மற்றை யெழுதிரை; 54.

வளாக மென்னும்; 46—

வளாகமென்னு; 10, 11, 60,
61, 70, 74.

வளாக மென்ன; 41.

வளாக மென்றும்; 40.

வளாக மெல்லாம்; 31, 41,
45.

II வான்றடாதரக்கர்; 46—

வான்றடாவரக்கர்; 9, 21, 62,
65, 71.

வான்றடவரக்கர்; 66.

வான்றுடர்ந்தரக்கர்; 1, 10,
11, 74.

வான்றொடரரக்கர்; 23, 43,
54.

வான்றொடர்த்தக்க; 26.

வான்றொடர்த்தரக்கர்; 44.

மான் தடாதரக்கர்; 41, 45.

பெயரையு மாய்க்கும்; 46 —

பெயரையு மயக்கும்; 2.

பேரையுமாய்க்கும்; 26, 74.

III ஊன்றடா நின்ற; 46—

ஊன்றொடா நின்ற; 1, 2, 9-
11, 19, 21, 23, 43, 54, 71.

ஊன்றொடா நின்ற; 74.

மழை துரந்து; 46—

மழை சொரிந்து; 71.

மழையெனத்; 41, 45.

உருத்துச் சென்றான்; 46—

உருத்து வந்தான்; 2, 41, 45,
61.

உருத்துச் சொன்னான்; 41,
45.

உரத்து வந்தான்; 18, 40,
60.

உரத்து சென்றான்; 41.

உரத்துச் சென்றான்; 41, 45.

உரந்து சென்றான்; 41, 45.

IV மீன்றொடா நின்ற; 46—

மீன்றொடா நின்ற; 66.

மீன்றடா நின்ற; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

மீண்டொடா நின்ற; 1.

அநுமனும்; 46—

அநுமன்மேல்; 23, 43.

விரைவின் வந்தான்; 46—

விரைவின் சென்றான்; 19, 21.

விரைவிற சென்றான்; 25, 29, 54, 65, 66.

8697

I தேரோடு களிறும்; 46—

தேரோடுகளிறும்; 54.

தேரோடுங் களிறும்; 1, 10, 70, 74.

நெருக்கித் தெற்றக்; 41.

நெருக்கித் தெற்றிக்; 46—

நெருக்கிச் செற்றக்; 61.

நெருங்கிச் செற்றிக்; 2, 9, 18, 40, 45.

நெருங்கித் தெற்றக்; 31, 45, 52.

நெருங்கித் தெற்றிக்; 71.

நெருங்கிச் செற்றிக்; 41.

II காரோடு; 46—

காரோடும்; 1, 10, 11, 74.

கனலுங் காலும்; 46—

கனலுங் காற்றும்; 2, 23, 26, 43, 44, 60, 61.

கடலுங் காலும்; 9, 19, 21, 29, 54, 71.

காலுங் காற்றும்; 18, 40, 41.

கிளர்ந்ததோர்; 46—

கிளர்ந்தவோர்; 23, 43, 44, 70.

காலமென்ன; 46—

காலமென்னப்; 10, 11.

III வாரோடு தொடர்ந்த; 46—

வாரோடுந் தொடர்ந்த; 1, 2, 19, 21, 23, 25, 26, 31, 43, 44.

வாரோடு துடந்த; 74.

பாரோடுந் தொடர்ந்த; 10, 11.

கழலினான்; 46—

கழலினன்; 21, 25, 52, 62, 65, 66, 71.

IV துரோடுந் தொடர்ந்த; 46—

துரோடுந் துரந்த; 26.

துரோடு தொடர்ந்த; 54.

சுழற்றினான்; 46—

சுழற்றினன்; 9.

சுற்றினன்; 19, 21, 41, 45, 65, 66.

சுற்றினான்; 10, 11, 31, 54.

8698

I வல்லை; 2, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 44, 45, 52, 61, 62, 66, 70, 74.

எல்லை; 46—

வேலை; 54

ஏவின; 19, 21, 25, 26, 31, 44, 54, 62, 65, 66, 70, 74.

எய்தின; 46—

ஏயின; 1, 2, 9—11, 40, 41, 52, 61.

ஏயிவ; 45.

எய்த; 46—

எய்து; 10, 11.

எறிந்த; 54.

பெய்த; 46—

எய்த; 54, 74.

பெய்து; 1, 10, 11.

போர்கள்; 2, 18, 40, 61.

போர்க்கண்; 41.

போய்த; 26.

II படைகள்; 46—

போர்க்கண்; 45.

III சுற்றின; 46—

சுற்றினன்; 1, 9-11, 18, 26, 40, 41, 45, 71.

அமரர் துள்ளச்; 46—

அமரர் துள்ளிக் 10, 11, 45.

மார்பு துள்ளக்; 62.

IV கற்றிலன்; 46—

கற்றலன்; 18.

கற்றனன்; 19, 21, 25, 29,
54, 62, 65, 66.

அன்று கற்றான்; 1, 2, 9—11,
18, 19, 21, 26, 40, 41, 44,
45, 61, 62, 65, 66, 70, 71,
74.

இன்று கற்றான்; 46—

அன்று நன்றும்; 54.

கதையினால்; 46—

கையினால்; 10, 11, 29, 66.

வதையின்; 46—

வதைக்கும்; 45.

வதையும்; 10, 11.

8699

I கோடிகைம்மா; 46—

கோடிகைமா; 9—11, 26, 40,
54, 65, 66, 74.

II முனையெயிற்றரக்கர்; 2, 19,
21, 25, 29, 41, 54, 61, 62,
65, 66, 71.

முனையெயிற்றிட்ட; 46—

முனையெயிற்றினி; 1, 74.

முனையெயிற்றிட்டி; 41.

முனையெயிற்றீட்ட; 31.

முனையெயிற்றரக்கர்; 18, 23,
40, 43—45, 52.

முனையெயிற்றிட்ட; 26.

முனையெயிற்றினி; 10, 11.

முனைவயின் தூண்டு; 41, 45.

முரனெயிற்றுக்க; 70.

முரி; 46—

ஈட்டம்; 1, 10, 11, 71, 74.

III நுகம்பயில்; 46—

நுகம்படு; 41, 45.

நுகம்பல; 41, 45.

தேரினோடு; 46—

தேரினூடு; 2.

நுறுக்கினன்; 46—

நுறுக்கினன்; 1, 2, 9-11, 19,
21, 23, 26, 40, 43, 44, 60-
62, 65, 66, 70.

நூக்கினன்; 54, 74.

நூழிநீர்த்தான்; 46—

ஊழி தீர்த்தான்; 2, 41, 45,
74.

ஊழி செய்தான்; 54.

IV காற்றினுலேவிலா; 46—

காற்றினுலேவினன்; 1, 9-11,
19, 21, 29, 66, 74.

காற்றினுலேவினன்; 41, 45.

காற்றினுலேவிலா; 61.

காற்றினுலேவிலா; 2, 18, 40,
41, 45.

8700

I மடித்த ஓழிச்; 2.

அதுக்கி நூழில்; 46—

அதுக்கி முரிச்; 23, 43.

மடித்த சோரிச்; 54.

மடித்த நூழில்; 45.

மடித்த ஓழின்; 18, 40, 61.

மடிக்குமுழிச்; 10, 11, 71.

மடித்து நூழில்; 41, 45, 52.

மடித்து முரிச்; 19, 21, 26,
29, 44, 65, 66, 70.

மடித்து முழில்; 9.

மடித்து ஓழிச்; 41, 45.

மடித்து ஓழின்; 41, 45.

மடுக்கு நூழில்; 41, 45.

மடுக்கு முழிச்; 1.

மடுத்து நூழில்; 41.

மடுத்து முரிச்; 25, 62.

படுக்கு முழிச்; 74.

II சுடுகனற்; 2, 18, 26, 40,
52, 54, 60, 61, 65, 66,
71.

சுடுகினர்; 46—

சுடுகினர்ப்; 1, 10, 11.

சுடுகரற்; 44.

சுடுகின்ற; 9, 19, 21, 23, 25,
41, 43, 45, 62.

சுடுதழல்; 41, 45.

சுடுதணற்; 31.

பொறிகள்; 2, 18, 40, 41,
45, 52, 60, 61.

புகைவெம்; 46—

வெங்கண்; 2, 18, 40, 41,
45, 52, 61.

கண்ணில்; 46—

தோன்றிடக்; 46—

தோன்றிடத்; 19, 21, 25.

கொடித்தேர்; 46—

தொடித்தேர்; 19, 21, 25.

III விடுகனல்; 2, 40, 41, 45,
52, 60.

விடுகணை; 46—

விடுகணை; 1, 21.

விடுகின்ற; 41, 45, 61.

பகழிமாரி; 2, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

படலைமாரி; 46—

அடிலைமாரி; 21.

படலமாரி; 9, 23, 26, 31,
41, 43—45, 54, 65, 71,
74.

IV சென்று; 46—

சென்ற; 41, 45.

குன்றின்; 46—

குன்ற, 26, 44, 70.

கண்டு; 23, 43.

8701

I சொரிந்தன; 46—

சொரிந்தனன்; 19, 21, 23,
25, 29, 43, 65, 66.

பகழிமாரி; 46—

பகழியெல்லாம்; 54.

II அசனிபோல்வ; 46—

அசனிபோலத்; 1, 2, 10, 11,
23, 40, 41, 43—45, 52,
54, 60—62, 70, 74.

அசனிபோலச்; 31.

அசனிபோல்வந்து; 29.

தெறுபொறி; 1, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 44,
45, 52, 60, 62, 65, 66,
74.

செறிபொறி; 46—

தெறிபொறி; 71.

தெறிப்பொறி; 23, 26, 43,
54, 70.

தெறும்பொறி; 2, 61.

பிதிர்வதிக்கின்; 46—

பிதிரத்திக்கில்; 44.

உதிரத்திக்கில்; 23, 26, 43,
70.

III வரிந்தன; 46—

எதிர்ந்தன; 9.

எரிந்தன; 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.

வதிர்ந்தன; 10, 11.

விதிர்ந்தன; 2, 23, 40, 41,
43, 45, 60, 61.

எழுவைமான; 46—

எருவைமானச்; 1, 2, 10, 11,
54, 60—62, 65, 66, 70.

மேருமான; 41, 45.

வீரமான; 41.

சிறைகளால்; 46—

சிறைகளாம்; 2, 40, 41, 45,
60, 61.

சிறைகழல்; 65.

சிறையினுன்; 54.

அமரர்மார்பை; 46—

அமரர்மார்வை; 1.

அமரன்பார்பை; 54.

மாழுமுற்ற; 66.

மானமார்பை; 45.

- வீரமார்பை; 40, 60.
 வீரர்பார்பை; 41, 45.
 வீரன் மார்பை; 2, 41, 61.
 வயிரந்தன்னை;

IV அரிந்தனவடிம்பு; 46—
 அரிந்தனவடிமாப்; 54.

பொன்கொண்டணிந்தன; 2,
 9—11 18, 19, 21, 23, 25,
 26, 31, 40, 41, 43—45,
 52, 61, 62, 65, 66, 70, 71,
 74.

பொன்கொண்டமைந்தன;
 46—

வாகுங்கண்ணை; 46—
 வாங்கு கண்ணை; 1, 9—11,
 19, 21, 23, 25, 41, 43, 52,
 65, 66, 71.

வாங்கு கண்ணை; 26, 44,
 70.

வாங்கு கண்ணை; 74.

வாகுமென்ன; 2, 40, 41, 45,
 61.

வாகுங்கண்ணை; 31.

8702

- I வாளிவாய் மடுத்த; 46—
 வாளிவாய் மடுத்தல்; 62.
 வாளிவாய் மடுத்து; 65.
 வாளிவாய் மடுக்க; 54.
 வாழியாய் மடுத்த; 74.
 வாளின்வாய் மடுத்த; 31.

- II குருதிசோரத்; 46—
 குருதிகக்கத்; 23, 26, 43—
 45, 54, 70, 71.
 குருதிகக்கித்; 1, 2, 9—11,
 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41,
 60, 61, 63, 65, 66, 74.

துளங்குவான்; 46—

தொன்னிறம்; 1, 2, 9—11,
 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
 40, 41, 43—45, 54, 60,
 61, 63, 65, 66, 70, 71, 74.
 தேருமுன்னம்; 46—

சிவந்துதோன்றத்; 1, 2, 9—
 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26,
 29, 40, 41, 43—45, 54,
 60, 61, 63, 65, 66, 70, 71,
 74.

- III தேரிரண்டருகு; 18, 26, 31,
 40, 41, 44, 45, 61.
 தேரிரண்டருகும்; 46—
 தேரினின்றருகு; 10, 11.

கழுதையும்; 46—
 கழுதையின்; 54.

உழுவையும்; 65.

அச்சஞ்சிந்தச்; 46—
 அச்சஞ்சிந்திச்; 26, 41, 44,
 45, 54, 70, 71.

சிரமுஞ்சிந்தச்; 54.

- IV சாரதிபுரள; 46—
 சாரதிபுரண்டு; 74.

வீரத்தண்டினால்; 46—
 வீரன் தண்டினால்; 54.
 வீழ்த்தண்டினால்; 74.

கண்டஞ்செய்தான்; 46—
 தண்டம் செய்தான்; 1, 9—
 11, 19, 21, 25, 61, 62, 74.
 தடித்து வீழ்த்தான்; 26, 44.
 தடிந்து வீழ்த்தான்; 23, 43,
 71.

துண்டம் செய்தான்; 18, 40,
 41, 45, 54.

8703

- I வெல்வதரிதென; 46—
 வெல்லலரிதென; 18, 25, 31,
 40, 41, 45, 60, 61, 63.
 வெல்லலரிதென; 52, 62.
 வெல்லவரிதென; 19, 21,
 65.
 வெல்லவரிதென; 41, 74.
 வென்றலரிதென; 2, 41, 45.

- II தோளின்; 46—
 தோளன்; 11.

தோளான்; 2, 9, 18, 19, 21, 29, 40, 52, 60—62, 65, 66.

திண்டோள்; 54.

வலியினால்; 46—

வலியினான்; 71, 74.

வானத்தச்சன்; 46—

அணைந்தானென்ன; 23, 26, 43, 44.

வாய்த்த தச்சன்; 18, 40, 60, 61.

வாய்ந்த தச்சன்; 2, 41, 45.

III கொல்லினாலமைத்தது; 46—

கொல்லினாலமைந்தது; 10, 11, 40, 41, 45.

கொல்லினாலமைத்தது; 41.

கொல்லினாலமைத்தது; 25.

கொல்லினாலியன்றது; 23, 43, 70.

கொல்லினாலியன்றது; 52.

கொல்லினாலமர்ந்தது; 54.

சொல்லினாலமைத்தது; 2, 61, 65, 66, 74.

சொல்லினாலமைந்தது; 1, 18, 60.

சொல்லினாலியன்றது; 71.

சொல்லினாலியன்றது; 26, 44.

சொல்லினாலியன்றது; 9, 19, 21, 29.

ஆண்டோர்; 46—

ஆங்கோர்; 2, 9, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43-45, 52, 54, 60, 61, 65, 70, 71, 74.

ஈண்டோர்; 10, 11.

கொடுமுனைத்; 10, 11, 26, 41, 45, 52, 63, 70.

கொடுமுனைத்; 46—

கொடுமுரட்; 74.

கொழுமுனைத்; 54.

குழுமுனைத், 41, 45.

குருமணித்; 2.

குருமுனைத்; 9, 25, 29, 41, 45, 62.

குருமுனைத்; 19, 21, 65, 66.

சுடர்மணித்; 18, 40, 41, 45, 60, 61, 71.

IV அல்லினால்; 46—

கல்லினால்; 54.

வகுத்ததன்ன; 46—

வகுத்தாங்கோர்; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

வகுத்ததான; 23, 43.

மேனியான்; 46—

மேனியன்; 2.

கடலினார்ப்பான்; 46—

கடலினாய்ப்பான்; 70.

அடியினார்ப்பான்; 2.

இடிப்பினார்ப்பான்; 40, 60.

இடியினார்ப்பான்; 63.

முகிலினார்ப்பான்; 9, 19, 21, 25, 29, 52, 62, 65, 66.

அல்லினால் வகுத்தானல்ல
எிறத்தினான் கடலினார்ப்பான்; 26, 44.

அல்லினால் வகுத்தானல்ல
எிறத்தினான் கடலினாய்ப்பான்; 70.

8704

இப்பாடல் 40-ஆம் பிரதியில்
இல்லை.

I விண்ணாடேற்றிவான்; 46—

விண்ணாடேற்றிவாழ்; 31, 41, 45.

விண்ணாடேற்றிவான்; 41, 45.

விண்ணிலேற்றிவான்; 1, 2, 18, 41, 45, 60, 61, 63, 74.

விண்ணிலேற்றுவான்; 23, 43.

விண்ணினேற்றிவான்; 9-11, 19, 21, 54, 62, 65, 66.

- விண்ணினேற்றுவான்; 26, 44.
 விண்ணோடேற்றிவான்; 71.
- II வென்றியனாக்கி; 46—
 வென்றியனாகி; 44.
 வென்றியதாக்கி; 54.
 மற்றை; 46—
 மற்ற; 54.
 நின்ற; 23, 26, 43, 44.
 மனிதரை; 1, 2, 10, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43-45, 52, 54, 60-63, 65, 66, 70, 71, 74.
 மனிசரை; 46—
 வெறியராக்கி; 46—
 வெறியராக; 23, 26, 43, 44,
 வெறியனாக; 10, 11.
 வெறிஞராக்கி; 71.
 வென்றுதுன்றி; 54.
- III நின்னுயர்; 46—
 நின்னுழி; 2, 10, 11, 18, 21, 25, 41, 45, 61, 62, 65, 66, 74.
 நின்னுயான்; 9.
 நின்னுவாழ்; 45.
 நெடியதுன்பம்; 46—
 நெடிதுதுன்பம், 9, 23, 43.
 அமரர்பானிறுப்பலென்னுச்; 46.
 அமரர்பானிறுப்பனென்னுச்; 18, 60.
 அமரர்பானிறுப்பனென்னுச்; 1, 9-11, 19, 21, 25, 26, 31, 41, 52, 54, 62, 63, 65, 66, 71, 74.
 அமரர்பானிற்குமென்னுச்; 41, 45.
 அமரர்பானிற்குமென்னுச்; 2.
 அமரர்பானிறுப்பென்னு-
 னுச்; 45.
 அமரர்பானிறுத்திநேரே; 61.
 ஆறயானிறுப்பனென்னுச்;
 23, 43, 44.

- IV அரக்கனன்று; 46—
 அரக்கனென்று; 65.
 அரக்கன்சென்று; 2, 61.
 அரக்கன்ருனும்; 54.
 அகம்பனன்று; 9, 19, 21, 25, 52, 62, 66.
 அநுமன் சேர்ந்தான்; 46—
 அநுமன் சென்றான்; 41, 45.
 அநுமசேர்ந்தான்; 62.
 அவனும் சேர்ந்தான்; 1, 2, 10, 11, 18, 25, 41, 45, 60, 61, 71, 74.

8705

- I தாக்கினார் வலத்து; 1, 9-11, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 43-45, 62, 63, 65, 66, 70, 71, 74.
 தாக்கினாரிடத்து; 46—
 தாக்கினார் வந்து; 2, 18, 40, 41, 45, 54.
 தாக்கினான் வந்து; 60, 61.
 மற்றை; 1, 9-11, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 41, 43, 45, 54, 62, 63, 65, 70, 71, 74.
 மற்றும்; 46—
 மற்றவ்; 18.
 மற்றிவ்; 2.
 மற்றெவ்; 40, 41, 45, 60, 61.
 இடத்தினும்; 1, 9-11, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 41, 43-45, 54, 65, 70, 71, 74.
 வலத்தினும்; 46—
 இடங்கனும்; 41, 45.
 விடத்திலும்; 41, 45.
 விடத்தினும்; 2, 18, 40, 61.
 திரிந்தார்; 46—
 தரித்தார்; 74.
 திரிந்து; 2, 18, 40, 41, 45, 60, 61.

II ஓக்கினார்; 46—

போக்கினார்; 1, 2, 9, 11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,
40, 41, 43-45, 60-62, 66,
70, 74.

ஊக்கினார்; 54.

ஊழினார்ப்புக்; 46—

கடுப்பினார்ப்புக்; 23, 26, 29,
43, 44, 71.

கழப்பினார்ப்புக்; 9, 21, 41,
45.

கழப்பினார்ப்புக்; 18.

கழப்பினார்ப்புக்; 25.

களப்பினார்ப்புக்; 19, 66.

கேள்பினார்ப்புக்; 11.

தெழிப்பினார்ப்புக்; 2, 40, 41,
45, 60, 61, 70.

தெழிப்பினார்ப்புக்; 1, 10, 74.

தெளிப்பினார்ப்புக்; 54.

கிட்டினார் கிழ்த்; 46—

கிட்டினார்கள்; 74.

கிட்டினார்கீழ்; 10, 66.

கிட்டினார்கள்; 9, 54, 61.

கிட்டினார்க்கீழ்; 2.

புடைத்தார் கட்டித்; 71.

புடைத்தார் கிட்டித்; 23, 26,
43, 44, 70.

ஓட்டினார்கள்; 41, 45.

III தூக்கினார்; 46—

தூக்கினார்; 10.

சுழற்றினார் மேல்; 1, 2, 9,
10, 18, 19, 21, 25, 40, 41,
45, 52, 54, 60, 61, 62, 71,
74.

சுழற்றி மேன்மேல்; 46—

சுற்றினார் மேல்; 23, 26, 29,
43, 44, 65, 66, 70.

சுற்றினார்; 46—

சுழற்றினார்; 2, 23, 26, 43,
44, 61, 70, 71.

எற்ற வெற்றி, 1, 2, 10, 31,
40, 41, 45, 60, 61.

எற்றி வெற்றி; 46—

எற்றி யெற்ற; 62—

எற்றி யெற்றி; 23, 26, 43,
44, 70.

எற்ற வெற்ற; 41, 45, 54.

எற்ற யெற்ற; 52.

சுற்றி யெற்ற; 9, 19, 21,
25, 29, 65, 66.

IV நெருக்கினார் போய்; 46—

நெருக்கினார் மேல்; 2, 18, 40,
41, 45, 52, 61.

நெருங்கினார் மேல்; 45, 60.

நெருங்கினார் போய்; 23, 26,
43, 44.

நெருக்கினார் போல்; 19, 21,
25, 62.

அருக்கினார் போய்; 1, 10,
11, 74.

நெருக்கினார், 1, 9—11, 41,
45, 74.

நீங்கினார்; 46—

நெருங்கினார்; 18, 23, 26, 40,
41, 43—45, 52, 60, 66.

நீங்கினார் மேல்; 1, 2, 10, 11,
18, 23, 26, 40, 43—45,
52, 60, 61, 74.

ஏங்கினார் மேல்; 46—

நெருங்கினார் மேல்; 9, 19,
21, 23, 54, 62, 65, 66.

வேறுவேறு; 71.

8706

I தழுவினார்; 46—

தடவினார்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

மேற்றுவினார்; 46—

மேற்றுவினார்; 1, 2, 9.

தரையினோடும்; 46—

தரையினோடு; 23, 26, 29,
43, 44, 70.

II கிடைத்தார்; 46—

கிளர்ந்தார்; 19, 21, 29, 62,
65.

வீசிப்; 46—

வேசிப்; 25.

புடைத்தனர்; 9, 19, 21,
23, 26, 43, 44, 52, 54,
65, 70, 71.

புடைத்தவை; 46—

III ஒன்றும்; 46—

என்றும்; 1, 31, 41, 45, 63.

என்னும்; 10.

இறவு; 46—

அறிவு; 1, 10, 11, 40, 60.

இரவு; 31.

இருவர்; 23, 43.

இறைவர்; 26.

யாரும்; 63.

IV ஒட்டினார் மோதி; 23, 26, 43,
44, 70.

ஒட்டினார் மாதி; 46—

ஒட்டினார் மாதிரி; 54.

ஒட்டினார் மாறி; 18, 40, 41,
45, 52.

ஒட்டினார் மாழ்கி; 45.

ஒட்டினார் முட்டிண்; 71.

ஒட்டினார் வீதி; 19, 21, 62,
65, 66, 74.

வட்ட மோடினார்; 46—

ஆரங்கொருவருக்கு; 71.

ஆதி போனார்; 46—

அதி போரானார்; 45.

ஒருவரொல்கார்; 23, 26, 43,
44, 70, 71.

சாரி போனார்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 40, 41, 45, 52,
60—63, 66, 74.

திகிரி போனார்; 45.

வீதி போனார்; 54.

8707

இப் பாடல் 10-ஆம் பிரதி
யில் இல்லை.

I மையொடும்; 40, 41, 45,
52.

மய்யொடு; 46—

மய்யொடும்; 2, 18, 60, 61.

மையொடு; 21, 23, 43.

பகைத்து; 46—

பதைத்து; 11, 19.

நிறத்தினன்; 46—

நிறத்தினன்; 21, 65.

வயிர மார்பில்; 46—

வயிரத் தோண்மேல்; 41,
45.

II பொய்யொடு; 46—

பொய்யொடும்; 2, 41, 45,
61.

புகுந்து மோத; 46—

புகுந்து போத; 74.

புகன்று மோத; 1, 2, 9, 11,
18, 19, 21, 25, 29, 31, 40,
41, 45, 60—63, 65, 66.

III அதனைத் தண்டால்; 46—

தன் கைத்தண்டால்; 52.

வயிரத் தண்டால்; 23, 26,
43, 44, 70.

விலக்கலோடும்; 46—

விலக்கிச் செல்லாக்; 23, 26,
43, 44, 70.

IV கய்யொடு மிற்று; 46—

கையொடுமிற்று; 52.

கையொடு மற்று; 40, 45.

கய்யொடு மற்ற; 1.

கய்யொடு மற்றது; 74.

கய்யொடு மற்று; 9, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
41, 43, 44, 60, 62, 65, 66,
70.

கய்யொடு மியற்றி; 63.
கய்யொடு தண்டும்; 71.

மற்றைக் கதைகளம்; 46—
மற்றக் கதைகளம்; 60.
மற்றக் கதைகளம்; 1, 11,
18, 23, 56, 40, 41,
43—45, 52, 54, 60—63,
70.

மற்றிக் கதைகளம்; 9.

அற்றக் கதைகளம்; 74.

இற்றுப் படைக்களம்; 71.

கண்டதன்றே; 46—
கண்டவன்றே; 23, 26, 29,
43, 44, 70.

கிடந்ததன்றே; 2, 9, 18, 19,
21, 35, 41, 45, 60—63,
65, 66.

கடந்ததன்றே; 40, 52, 71.

8708

இப்பாடல் 10, 44 ஆம் பிரதி
களில் இல்லை.

I கையொடு; 21, 40, 45, 52,
63, 65, 66.

கய்யொடு; 46—

நீங்கக்; 46 —

நீங்கி; 45.

நீக்கி; 41.

கலக்கமுற்று; 46 —

கலக்கமுற்றி; 62.

கலக்கமுற்று; 1, 18, 26, 40,
41, 45, 60, 61, 71.

II மெய்யொடுநின்ற; 46—
மெய்யொடுநின்ற; 18.

மையொடுநின்ற; 54.

மெய்யொன்; 46—

வீரன்; 23, 26, 41, 43—45.

இடக்கையோச்சி; 46—

இடக்கைவீசி; 2, 18, 23, 26,
31, 40, 41, 43, 45, 54, 61,
70, 71.

III ஐயனை; 40, 63, 65, 66.

அய்யனை; 46—

அய்யனது; 54.

அலங்கலாகத்து; 46—

அலங்கல்மார்பத்து; 54.

இலங்கலாகத்து; 2.

தடித்தனன்; 46 —

தடிந்தனன்; 2.

அடித்தவோசை; 11, 21, 29,
52, 54, 65.

அடித்தலோடும்; 46—

அடித்ததப்போர்; 71.

IV ஓய்யென; 46 —

பொய்யென; 65.

மெய்யென; 2, 70.

மெய்யொளி; 40.

மெய்யொளிர்; 18, 60.

மொய்யின; 74.

மொய்யொளிர்; 41, 45, 61.

குன்றத்துருமினேறு; 46—

குன்றத்துருமினம்; 9, 19,
21, 29, 62, 65, 66.

குன்றத்துருமுநின்று; 63.

குன்றினுருமினேறு; 54, 71,
74.

இடித்ததொத்த; 46—

இடித்ததென்ன; 54.

இடித்ததொப்ப; 23, 26, 41,
43, 45, 63, 70, 71.

இடித்தவொத்த; 2.

இடித்தவொத்தான்; 41, 45.

வீழ்ந்ததொத்த; 9, 66.

வீழ்ந்ததொத்தான்; 29, 65.

வீழ்ந்தவொத்த; 21, 62.

வீழ்ந்தவொத்தான்; 19.

8709

II பிடித் துநின்றேயும்; 46—
பிடித்ததங்கிழந்து; 71,

எற்றான்; 46—

என்றான்; 19, 21, 29, 51,
61, 62, 65.

ஆற்றான்; 41, 45.

நின்முன்; 71.

வெறுங்கையான்; 46—

வெறுங்கையின்; 63.

பிழையிற்றென்னு; 46—

பிழையிற்றென்ன; 19, 21,
29, 65, 66.

பிழையிற்றுமால்; 2.

பிழையிதென்ன; 9.

III மடித் துவாய்; 46—

மடித்துவான்; 65, 66, 71.

யடித்தவர்; 11.

மடித்தவன்; 2, 61.

மடித்தவாய்; 74.

இடத்தகையான்; 46—

இடக்கையான்; 41, 45.

இடத்துக்கையான்; 18, 31,
40, 41, 45, 52, 60.

இடதுகையான்; 2, 9, 19,
21, 29, 61, 62, 65, 66, 71.

இடித்தகையான்; 11, 23, 43,
54.

வாயால்; 46—

வாயில்; 1, 9, 10, 18, 19,
21, 29, 40, 41, 45, 63, 65,
66, 74.

IV உமிழ்வானென்னக்; 46—

உமிழ்வனென்னக்; 74.

உமிழ்வான்போல; 19, 21.

உமிழ்வான்போலக்; 9, 25,
29, 40, 41, 45, 65, 66.

கக்கினன்; 46—

கக்கின; 60.

கக்கினான்; 2, 10, 18, 23,
26, 40, 43, 44, 54, 63,
66, 70, 71.

உகுத்தினன்; 19, 21.

குருதிவெள்ளம்; 2, 18, 23,
26, 29, 40, 41, 43—45,
52, 61, 63, 65, 70, 71.

குருதிக்கொள்ளை; 46—

குருதிக்கொள்ள; 41, 45.

8710

I மீட்டும்; 46—

வீட்டும்; 65.

எற்ற; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 23, 26, 40, 41, 43—45,
52, 54, 61, 62, 65, 66, 70,
71, 74.

எற்றி; 46—

வீழ்ந்தான்; 46—

வீழ்ந்த; 54.

வீழ்த்தான்; 31, 41, 45.

வீழ்ந்தான்; 9, 19, 21, 29,
62, 65, 66.

II கூட்டினான்; 46—

கூட்டினார்; 9, 18, 41, 45,
60, 61.

III மாக்கள்; 46

மாக்கோள்; 66.

மாயைக்; 21.

மாவைக்; 19, 25.

கோளரிகண்ட; 46—

கோளரிகண்டது; 10, 19, 21,
25, 29, 45, 54, 65, 71.

கோளரிகொண்டது; 2.

அரிகண்டதென்ன; 66.

என்ன; 46—

ஒப்ப; 71.

அஞ்சி; 66.

IV ஈட்டமுற்று; 46—

ஈட்டின; 66.

வீட்டமுற்று; 11, 23, 26, 43,
44, 70.

வீட்டமுத்து; 10.

வீட்டின; 19, 21, 25, 29, 65.

வீட்டினன்; 9.

எதிர்ந்தவெல்லாம்; 46—

எதிர்ந்ததெல்லாம்; 2, 41, 45.

எதிர்த்தவெல்லாம்; 11.

அரக்கரெல்லாம்; 19, 21, 25, 29, 65, 66.

அவர்களெல்லாம்; 9.

இரிந்தன; 46—

இரிந்தனர்; 9, 19, 21, 25, 29, 65, 66.

திசைகளெங்கும்; 46—

எங்கியெங்கும்; 9, 19, 21, 25, 29, 65, 66.

8711

இப்பாடல்; 1, 9, 19, 21, 25, 52, 54, 62, 66, 74—ஆம் சுவடிகளில் இல்லை.

I மண்மேல்; 46—

மற்ற; 71.

மடிந்தன; 46—

மடிந்தனர்; 10, 70.

நிருதரும்; 74.

நிருதர்சேனை; 46—

மடிந்தார்சில்லோர்; 74.

II மீண்டனர்; 46—

மீண்டன; 2, 41, 45.

காண்டலும்; 71.

குரக்கு வீரர்; 46—

குரங்குவெள்ளம்; 41, 45.

கண்ணிற்காணாது; 71.

விழுந்தன சினக்கைவேழம்; 46—

விழுந்தன சினக்கை வேழம்; 10.

ஓடினார் கலக்கமுற்றே; 71.

III தூண்டின; 46—

தூண்டினன்; 10, 11.

ஆண்டகை; 71.

கொடித்தேரற்றுத்; 46—

கொடித்திண்டேர்கள்; 2, 18, 40, 41, 45, 60, 61, 63.

அடித்தேர்மற்றைத்; 10, 11—

கொடித்தேர் மற்றைத்; 23, 29, 31, 43, 44, 65, 70.

அருமனங்கன்; 71.

துணிந்தன தொடுத்தவாசி; 46—

துளைக்கையம்பொருப்புவாசி; 10, 11, 23, 26, 31, 41, 43, 44, 45, 70.

துணைக்கையம் பொருப்பு வாசி; 65.

துணிந்தன பொருப்புவாசி; 2, 18, 29, 40, 60, 61, 63, 70.

அகன்றிளையோனைக் காணத்; 71.

IV :அம்பால்; 46—

அம்மா; 10, 11.

வேண்டிய மனத்தனாகிக் காற்றினும் விரைந்து சென்றான்; 71.

8712

இப்பாடல் 2, 9, 18, 19, 21, 25, 40, 61-63, 66 ஆகிய சுவடிகளில் இல்லை.

I கேளான்; 46—

கேளா; 26.

ஏற்றைப்; 46—

ஓற்றைப், 26.

II பேர்க்கின்ற; 46—

போக்கின; 26.

போர்க்கின்ற; 1, 11, 31—

பேரொலி; 46—

போரொலி; 1, 10, 11, 31, 45.
கேளான்; 46-
கேளா; 10, 11, 23, 26, 43, 44.
கேள; 70.

வீரர்; 46.

வீரன்; 1, 10, 11, 41, 54.

III யார்க்கின்னலுற்றது; 46—
யார்க்கின்னதுற்றது; 41.
பார்க்கின்றதுற்றது; 23, 26, 43,
70.

நர்க்கின்றதுற்றது; 41, 54.

ஏற்கின்றதுற்றது; 31.

யார்க்கின்னதென்னை; 41.

ஆர்க்கின்றலுற்றது; 10, 11,
29.

ஆர்க்கின்றயுற்றது; 44, 65.

என்பதுணர்ந்திலன்; 41, 45,
52, 54, 71.

என்னுதுணர்ந்திலன்; 46—
என்னுவுணர்கிலன்; 1, 10,
11.

என்னுதறிகிலான்; 41.

என்பதுணர்கிலன்; 23, 26,
29, 31, 43, 44, 65.

உற்றதுணர்ந்திலன்; 41.

என்றதுணர்கிலன்; 70.

இசைப்போரில்லைப்; 46—

இசைப்பாரின்றிப்; 23, 43,
44.

இசைப்பாரில்லைப்; 52.

இயம்பக் கேளான்; 71.

அசைப்பாறின்றி; 70.

IV தோளான்; 46—
தோளின்; 23, 43.

இனையதோர்; 46-

அனையதோர்; 29, 41, 45.

வெய்யதோர்; 31, 41, 52.

பொருமலுற்றான்; 46-

பெருமலுற்றான்; 70.

8713

I வீசினநிருதர் சேனை; 46-
வீசினநிருதர்சேனை; 1, 11,
31.

வீசினநிருந்த சேனை; 54.

வீசினான் நிருதர்சேனை; 41,
45.

வீசிய நிருதர் சேனை; 71.

வீசினார் நிருதர்சேனை; 2, 18,
40, 41, 45, 60.

வேலையிலு; 46-

வேலையுள்; 26, 44, 54, 70,
74.

தென்மேற்றிக்கின்; 46-

தென்மேற்றிக்கில்; 19, 26,
31, 44, 66, 70, 74.

தென்பாற்றிக்கில்; 21, 25,
63, 65.

தென்பாற்றிக்கின்; 62.

II யோசனை; 46-

ஓசனை; 1, 9, 10, 18, 21, 26,
44, 63, 66, 70, 71.

இயோசனை; 2.

ஏழுசென்றான்; 46-

ஏழுத்துசென்றான்; 26, 41,
44, 70.

ஏழும் சென்றான்; 63.

அங்கதன்; 46-

அரிகுலன்; 41.

அதனுக்கு; 46-

அவனுக்கு; 1, 2, 18, 31, 40,
44, 45, 70, 71, 74.

மன்னன்; 41.

அப்பால்; 46-

உப்பால்; 41.

III ஆசையினிரட்டி; 46—

ஆசையிலிரட்டி; 1, 2, 63.

அரிகுலத்தரசன்; 46—

அரிகுலமன்னன்; 2, 18, 40,
41, 52, 60, 61.

அரிகுலத் தலைவன்; 41.

அரிக்குலத்தலைவன்; 54.

அரிக்குலத்தரசன்; 23, 43.
அப்பால்; 46—

மன்னன்; 45.

ஈசனுக்கினாய விரன் இரட்
டிக்கு மிரட்டி சென்றான்;
41.

IV ஈசனுக்கினாயவிரன்; 46—
ஈசரைத்தொலைக்கு நீலன்;
23, 43.

ஈசனைத்தொலைத்த விரன்;
26.

ஈசனைத்தொலைத்து ஈசன்;
44.

நீசரைத்தொலைத்து நீலன்;
41.

இரட்டிக்குமிரட்டிசென்றான்;
46—

இரட்டிக்கு மிரட்டி யென்
ருன்; 29, 65.

ஓசனையாறு சென்றான்; 23,
41, 43, 44.

3714

I யோசனை; 46—

ஓசனை; 9-11, 21, 40, 60-
62.

இயோசனை; 25, 74.

புக்கார்; 46—

சென்றார்; 23, 26, 43, 44,
70.

II வள்ளல்; 46—
வல்வில்; 71.

இலக்குவனின்ற துழல்; 2,
18, 40, 45, 52, 60, 61.

இலக்குவனின்ற கொற்றம்;
46—

இலக்குவனின்ற கொத்து;
11.

இலக்குவனின்ற தொக்க;
26, 44, 70.

இலக்குவனின்ற துழற்கு;
71.

இலக்குவனின்ற கொற்றம்;
1, 10, 19, 21, 23, 25, 29,
31, 41, 43, 54, 62, 63, 65,
66, 74.

இலக்குவனுற்ற கொற்றம்;
41.

III முற்றினனிரண்டு; 46—
முற்றினவிரண்டு; 45.

முற்றியவிரண்டு; 9, 19, 21,
62, 63, 65, 66.

முற்றினனிரண்டு; 54.

உற்றனனிரண்டு; 71.

IV நீர்மேல்; 46—
நீர்மேம்; 21.

பார்மேல்; 65.

பாசியின்; 1, 2, 10, 11, 18,
23, 26, 40, 41, 43-45, 54,
60-63, 70, 71, 74.

பாசிபோல்; 46—

பாசியில்; 9, 19, 21, 25, 29,
65, 66.

மிடைந்து; 1, 2, 10, 18, 23,
26, 43-45, 52, 60, 61, 63,
70, 71.

மிடையும்; 46—

மிடைவு; 10, 11, 74.

அடைந்து; 54.

தொடர்ந்து; 9, 19, 21, 25,
29, 41, 62, 65, 66.

துன்ன; 18, 23, 26, 40, 41,
43-45, 54, 60, 70, 71.

துள்ளி; 46—

துன்னி; 1, 2, 11, 31, 41,
45, 61, 74.

சுற்ற; 9, 19, 21, 25, 29, 52,
62, 65, 66.

சுற்றி; 63.

8715

I எய்து வென்; 46—

எய்துவன்; 25, 26, 29, 40,
44, 60-63, 65, 66, 70, 71,
74.

எய்துவான்; 54.

என்றோர்; 46—

என்றா; 2, 9, 18, 19, 21, 25,
29, 40, 41, 42, 45, 62, 65,
66, 71.

என்றான்; 41, 45, 63.

II உளைவுவந்து; 46—
உளையவந்து; 71.

தூண்ட; 46—

தோன்ற; 9.

காலிற் செல்வான்; 46—

காலிற் செல்வன்; 10, 11.

காற்றிற் செல்வான்; 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

III களைவரும்; 46—
களைவரு; 2, 19, 21, 70, 74.

துன்பம்; 46—

துயரம்; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 63, 65, 66.

நிங்கக்; 46—

நிக்கிக்; 63.

நிங்கிக்; 41, 45.

மன்றோ; 46—

மாதோ; 9, 31, 41, 45, 54,
63.

IV விளைவன; 46—
விளையுமன்; 54.

இளையவன்; 9, 19, 21, 26,
41, 44, 45.

பல்வேறுயின; 46—

பல்வேறுக்கின; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

பல்வேறுன; 19, 21.

குறிகண்மேய; 46—

குறிகண்மேய; 1, 74.

குறியின்மேய; 2.

குறியின்மேயன்; 23, 26,
43, 44, 70.

குறியிதென்ன; 18, 40, 60,
61.

குறியீது என்ன; 41, 45.

குறிகண் மெய்யின்; 41.

குறிகண் ஏய; 41, 45.

மெய்யின்மேய; 45.

8716

II வாரி; 46—

வானின்; 54.

வார; 19, 21, 25, 66.

III அங்குமிங்கும்; 46—

அங்குமிங்கும்; 19.

வழங்குமிங்கும்; 74.

படைக்கலமிளிர; 46—

படைக்கலமிளிர்க; 54.

படைக்கலம் விசிற; 10, 11.

வீசும்; 46—

வீசிப்; 2, 18, 40, 41, 45, 61.

வீசு; 74.

விங்கும்; 31, 41, 45.

வீக்கும்; 54.

வீர்க்கும்; 9, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 40, 41, 43, 44, 62,
63, 65, 66.

(மிளிர) வற்கு (மேனை); 70.

IV பேனவெண்குடைய வாய;
9, 18, 19, 21, 25, 29, 40,
63, 66.

பேனம்வெண்குடைய வாய;
46—

பேனம்வெண்குடையிலாய;
1, 10, 11.

மேனைவெண்குடைவாய்ப்
பாயும்; 70.

பேனம்வெண்குடையவாறு;
41, 45.

ஏனவெண்குடைய வாய;
62.

ஏனைவெண்குடைய வாய;
23, 26, 43, 44.

ஏனைப்பன் குடையவாய;
54.

மோனை வெண்குடையவாய;
41, 45.

ஆனவெண் குடையவாய;
41, 45.

மோனம் வெண்குடைய
வாய; 31.

குருதிப்பேராறு; 46—
குருதிப்பேராறும்; 26.
குருதிபேராறு; 1.

உதிரப்பேராறு; 2, 18, 40,
61.

முதிரப்பேரியாறு; 41, 45.

கானப்பேராறு; 41, 45.

8717

இப்பாடல் 9-ஆம் எண்ணுள்ள
சுவடியில் இல்லை.

I அலைக்கின்ற; 46—
அலைகின்ற; 10, 11, 41, 45,
61, 71.

மலைகின்ற; 41, 45.
மலைக்கின்ற; 31.

அரக்கர்; 46—
அரக்கன்; 10, 11, 41, 45.

தம்மேல்; 46—
தன்மேல்; 10, 11, 41.

II வீசின; 46—
வீசிய; 2, 18, 23, 43, 60,
61.

பகழியற்ற; 18, 23, 40, 43,
45, 54, 60, 61.

பகழிபற்றத்; 46—
பகழியற்றத்; 1, 31, 45, 63,
74.

பகழியெற்றித்; 19, 21, 25,
29, 41, 45, 65, 66.

பகழியத்துத்; 26.

தலைகளற்றத்; 10, 11.

தலையொடும்; 46—
தலையொடு; 10, 11, 18, 54.
தலைகளும்; 41, 45, 63.
திசையொடும்; 23, 25, 43.

முட்டி; 46—
முடி; 23, 26, 43.

III ஓசையின்; 46—

யோசனை; 2.

ஓசையில்; 31.

எங்குமுதிர்வுற; 46—

எங்குமுதிர்கின்ற; 1, 10, 11,
74.

எங்குந்தானிறும்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

எங்குமதிர்வுற; 19, 21, 23,
26, 41, 43, 45, 63, 65, 66.

எங்குந்தாவற; 54.

எங்குமிடைவிடாது; 71.

ஊழிநாளில்; 46—

ஊழினாளிற்; 1.

ஊழிநாளின்; 19, 21, 23, 43,
65, 66.

IV பொழிவபோல்; 46—

பெய்வபோல்; 19, 21, 25, 29,
66.

விழுவ; 46—

வீழுவ; 23, 26, 43, 44.

வீழ்க்; 2, 18, 40, 41, 45.

8718

I மானவேலரக்கர்; 46—

மானவேலரக்கன்; 26, 44.

மானமேலரக்கர்; 21.

படைக்கலம் வானமாறி;
46—

படைக்கலம் மானவாரி; 2,
31, 61, 62.

படைக்கலமானவாரி; 21, 23,
25, 26, 29, 40, 43, 44, 54,
63, 65, 66, 70, 71.

படைக்கலம் வானவாரி; 41.

படைக்கலமான மாரி; 9, 74.

படைக்கலம் ஆனமாரி; 41.

II ஆனவன்; 46—

ஆனவான்; 9.

ஆனவை; 54.

ஆனவொண்; 1, 10, 11, 74.

பகழிசிந்தத்; 46—

பகழிசிந்தித்; 10, 11.

படைகள் சிந்தத்; 71.

பகழிசிந்தப்; 2, 18, 23, 26,
40, 43, 44, 45, 60, 61, 70.

திசையொடும்; 1, 9-11, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 65, 74.

திசைதொறும்; 46—

திசையொடு; 54.

பொறியொடும்; 2, 18, 23,
26, 40, 41, 43-45, 60, 61,
70.

பொறிபோட ற்ற; 46—

பொறியோடற்று; 19, 21, 25,
63, 65, 66.

திசையோடற்ற; 2, 18, 23,
26, 43-45, 60, 61, 70.

III மினினம்; 46—

மினென்; 54.

விசும்பினின்றும்; 46—

விசும்பினின்ற; 54.

இருளுக; 46—

மிளிருவ; 23, 26, 43, 44.

மிளிருக; 54.

மிளர்வன; 66.

மீச்செல; 2, 18, 40, 41, 45,
61.

வீழ்வபோலக்; 46—

விழுவபோலக்; 9, 19, 21, 25,
26, 41, 44, 45, 54, 66.

விழுமாப் போலக்; 10, 11.

விழுமாபோலக்; 1.

விழுமாபோல்; 74.

IV தொடர்ந்த; 46—

தொடர்ந்து; 1, 10, 11, 25,
26, 44, 74.

8719

I குரிசில்; 46—

குருசில்; 54, 63, 65, 74.

வாளி; 46—

வாரி; 44.

அந்தரம்; 46—

பரந்திட; 41, 45.

தாமாய்த்; 46—

தானுய்த்; 1, 9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 40, 41,
43-45, 54, 60, 61, 65, 66,
71.

II தெருளுறத்தொடர்ந்து; 46—

தெருளுறத்துரந்து; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45.

தெருளுறத்தெரிந்து; 54.

தெருளுறுந்துருத்து; 1, 10,
11, 74.

வீச்சிச்செல்வன; 46—

வீச்சச்செல்வன; 18, 26, 40,
41, 44, 45, 60.

III இருளுடைச்; 46—

இருளிடைச்; 21, 25, 29, 41,
66.

அருளுடைச்; 41, 45.

சுடலையாடும்; 46—

சுடலையோடும்; 21, 25, 29,
41, 45, 63, 65.

IV சடையின்; 46—

சடையிற்; 2, 23, 43.

சடையன்; 40.

சுடர்வ; 46—

சுடர்க்; 23, 26, 43, 44.

8720

I நெய்யுறக்; 46—

நெய்யினிற்; 71.

கொளுத்தப்பட்ட; 46—

கொளுத்தப்பட்ட; 23, 26, 40,
43, 44.

கொழுத்தப்பட்ட; 9, 18, 21, 66.

நெருப்பெனப்; 46—

பொருப்பென; 9.

பொருப்பினோங்கும்; 46—

பொருப்பினோங்கி; 19, 21, 25, 29, 65.

பொருப்பினோங்கு; 70.

நெருப்பினோங்கும்; 9.

II மெய்யுறக்; 46—

மெய்யுறு; 19, 21, 25, 29.

விளங்குகின்ற; 46—

விளக்குகின்ற; 1, 10, 11.

விளங்குகின்ற; 18, 40, 45, 52.

விளங்கி நின்றது; 41.

அய்யனைக்; 9, 66.

ஐயனைக்; 52.

அய்யனிக்; 46—

வையகங்; 2, 18, 40, 41, 45, 60, 61.

மாலையரசெனவறிந்து; 46—

மாலையரசெனவறிந்து; 1, 9, 11, 26, 44, 70, 74.

மாலையரியெனவறிந்து; 19, 21, 25, 29, 65, 66.

மாலையரச்செனவறிந்து; 18, 60.

மாலையாச்செனவறிந்து; 40, 41, 45.

மாலையாமென வறிந்து; 41, 45.

மாலைஒன்றவறிந்து; 41, 45.

மாலையரசெனவிளங்கிக்; 54.

காலம்; 46—

காலன்; 18, 40, 41, 45, 60, 61.

வந்து; 19, 21, 25, 26, 29, 41, 44, 45, 65, 66, 70.

IV கைவிளக்கெடுத்ததன்ன; 19, 21.

கய்விளக்கெடுத்த தென்னக்; 46—

கய்விளக்கெடுத்ததன்ன, 9, 29.

கய்விளக்கெடுத்தவன்ன; 26, 44, 70.

கய்விளக்கெடுத்தாலன்ன ; 23, 43.

கைவிளக்கெடுத்ததென்னக்; 18, 40.

காடு; 46—

கணங்கள்; 1, 10, 11, 74.

8721

I அழிந்ததேரும்; 46—

இழந்ததேரும், 1, 2, 10, 18, 23, 26, 40, 41, 43, 45, 54, 61, 70, 71, 74.

ஆடன் மாவும்; 46—

மாண்டமாவும்; 60.

II எண்ணினாலும்; 46—

ஒன்றினாலும்; 61.

தொலைவில; 1, 9-11, 19, 21, 25.

தொலைவிலர்; 46—

தொலையிவன்; 74.

நாதரின்றித்; 46—

நாகரிகத்; 41.

நாகரிகத்; 45.

III தாளெலாம்; 46—

தோளெலாம். 41, 45.

தாங்கலாற்றும்; 46—

தாங்கியாற்றும்; 23, 26, 43, 54.

துரகன்றும்; 41, 45.

IV கோளிலா; 46—

கோளில; 26.

கோளலா; 60.

கோளெல்லா; 74.

கோளுலாம்; 41.

கோளுளாம்; 45.

மன்னனாட்டிற்; 46—
 மன்னனாட்டுக்; 1, 10, 11,
 23, 43, 52, 70, 74.
 மன்னரில்லாக்; 2.
 மன்னநாட்டுக்; 9, 41, 45.
 மன்னர் நாட்டுக்; 54.
 மள்ளனாட்டுக்; 26—

குடியெனக்; 46—
 குடிகள்போற்; 23, 26, 43,
 44, 70.
 குலைவ கண்டான்; 46—
 குலையக் கண்டான்; 11, 66.

8722

I மிடல்கொளும்; 46—
 மிடல்கெழும்; 63.
 மாரி; 46—
 வானின்; 18, 40, 41, 45, 52,
 60.
 வானினுமும்மை; 46—
 வானிலுமும்மை; 1, 10, 11,
 74.
 வானியுமும்மை; 54.
 மாரியின் மும்மை; 18, 19,
 21, 29, 40, 41, 45, 52, 60,
 62, 63, 65, 66.
 வானினு மும்மை; 41.
 வீசி; 46—
 வீச; 2.

II மடல்கொளும்; 46—

அடல்கொளும்; 74.
 மார்பன்; 46—
 மார்வன்; 1.
 மலைந்திட வுலைந்து; 46—
 மலைந்திடத் தொலைந்து, 54.
 மலைந்திட வுலந்து; 41, 45,
 70.
 மலைந்திட வுலைந்தோர்; 41;
 45.
 மலைந்திட அலைந்து; 41, 45.

III உடல்களுமுதிர நீரும்; 46—
 உடல்களுமுதிரந்த நீரும்;
 26.

கடல்களுமுதிர நீரும்; 18.

ஒளிர் படைக்கலமும்; 18, 40,
 41, 45, 52, 60-62.

உடைப் படைக்கலமும்;
 46—

இடை படக்கலமும்; 41, 66,
 71.

இடை படக்கலக்கம்; 1, 9-11,
 19, 21, 29, 61, 63, 65,
 74.

மிடல் படைக்கலமும்; 2, 23,
 26, 41, 45, 43, 44, 70.

முதிர் படைக்கலமும்; 54.

ஒளிப்படக் கலக்கம்; 41.

மிடை படைக்கலமும்; 45.

ஒளிப்படக் கலக்கம்; 45.

முற்ற; 46—

முற்றுக்; 65.

ஒன்றும்; 71.

இற்ற; 31, 45.

IV கானும்; 46—
 வானும்; 41, 45.

8723

I காலிற் றுருவினன்; 46—

காலத்துருமெனத், 2, 18,
 23, 26, 40, 41, 43, 44, 45,
 52, 60, 61, 70.

காற்றிற் றுருவினன்; 1, 10,
 11.

காற்றினுருவினன்; 54.

காற்றில் வருவினன்; 74.

காலத் துருவினன்; 71.

தொடரும்; 46—
தொடர்ந்து; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43, 44, 45, 52, 60, 61,
70, 71.

சுடரும்; 9.

தோன்றல், 46—
தோன்ற; 2, 52.
தோற்றம்; 9, 19, 21, 29,
65, 66.
தோன்றத்; 18, 40, 41, 45,
60, 62, 74.
தோன்றக்; 23, 26, 43, 44,
70.
தேடிக்; 71.

II தமிழ்க்கொண்ட; 9, 19, 21, 31,
41, 45.

தமிழ்க்கொடு; 46—
தமிழ்த்திழி; 1.
தழீஇக்கொடு; 10, 11, 45.
தழீஇக்கொண்ட; 29, 65.
தழீத்தழிக்; 18, 40, 60, 61.
தழிக் கொடக்; 66.
தமிழ் தொடு; 74.

கொழித்திழி; 23, 26, 43, 44,
70, 71.

தழீஇத்தழீஇ; 45.
தழீக்கொடு; 45.
தழிக்கொடு; 41.
தாவுவான்; 46—
தாவிவான்; 40.
தனிப்பேரண்டம்; 46—
தனிபேரண்டம்; 10, 11.

குலாவுமண்டம்; 23, 26, 43,
44, 70.
குலவுமண்டம்; 71.

கிழித்தது; 46—
கிழிந்தது; 45.

III கிழித்ததென்னும்; 46—
கிழிந்ததென்னும்; 23, 26,
43, 44.

பிடித்து வீசும்; 2, 61.

கிழிந்ததென்னும்; 45.

கேட்டான்; 46—
தொட்டான்; 65.

IV அழித்தொழி; 46—
அழித்தொரு; 19, 21, 25, 29,
62, 65.

அழித்தழி; 54.
அழித்தொழில்; 63.

காலத்தார்க்கும்; 46—
காலத்தார்க்கும்; 21.

வீரரார்க்கும்; 41, 45, 63.

8724

I அநுமனெல்லார்; 46—
அநுமனெல்லா; 2, 18, 40,
41, 45, 52, 60, 70, 71.
அநுமனல்லார்; 10, 19, 21,
25, 54, 62, 63, 65, 66.
அநுமனல்லால்; 11, 29.
அநுமனல்லா; 74.
அமலனல்லார்; 9.

கேட்கலாகும்; 46—
கேட்டலாகும்; 41.

II என்றகமகிழ்ந்து; 46—
என்றகமகிழ்ந்த; 9, 19, 21,
25, 62, 63.
என்றுளமகிழ்ந்த; 23, 43.
என்றுளமகிழ்ந்து; 2, 26, 40,
41, 45, 60, 61, 70.
எனவுள மகிழ்ந்து; 71.

III பார்ப்பதன்; 46—
பார்த்தவன்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.
பார்த்தனன்; 9, 19, 21, 25,
29, 52, 62, 65, 66, 71.

முன்னம்; 46—

பாரா; 9, 19, 21, 25, 29, 52,
62, 65, 71.

பார்த்த; 66.

வந்தது; 46—

முன்னம்; 9, 19, 21, 25, 29,
52, 62, 65, 66, 71.

சென்று; 18, 40, 41, 45, 60,
61.

பணிந்தனன்; 2, 18, 23, 26,
40, 41, 43, 44, 45, 60, 61,
70.

வணங்கினன்; 46—

விசயப் பாவை; 46—

விசயப் பாவைத்; 21.

விசையிற் பார்வை; 74.

IV தூர்த்தனை; 46—

தூர்த்தனன்; 23, 26, 41, 43,
44, 45, 52, 70.

தீர்த்தனை; 45.

சீர்த்தனை; 41—

இனைய வீரன்; 46—

இனைய வீரன்; 70.

அனைய வீரன்; 2.

தழுவினன்; 46—

தழுவிநின்று; 9, 19, 25, 26,
29, 31, 41, 44, 45, 54, 61,
63, 65, 66.

8725

I வீரரைய; 46—

வீரரையா; 9, 10, 25, 40,
60-62, 65.

வீரரெங்கே, 63.

வீரராங்கே; 74.

வீரரையர்; 2, 19.

வீரரையார்; 18, 21.

யாண்டையர்; 46—

ஆண்டையார்; 2, 18, 19, 21,
66.

ஆண்டையன்; 65.

ஆண்டையில்; 10, 11.

ஆண்டகை; 31.

யாணகை; 23, 43, 63, 70,
74.

யாண்டையார்; 9, 25, 54, 60,
62.

யாண்டையான்; 40.

II பிரிவுனைச்; 46—

பிரிவினை; 1.

பிரிவினைச்; 2, 9-11, 21, 25,
29, 31, 44, 62, 65, 66, 70,
71.

பிரிவுழைச்; 54.

பிரிவுறச்; 63.

திருவினைச்; 18, 23, 26, 40,
41, 43, 45, 60, 61.

செய்ததெவ்வாறு; 46—

செய்த நிலன்; 26, 41, 44, 45,
70.

செய்ததெங்கே; 1, 10, 11,
19, 21, 29, 62, 63, 65, 66,
74.

செய்ய நிலன்; 2, 18, 40, 60,
61.

பிரிந்தது; 1, 10, 11, 74.

பெயர்ந்தது; 46—

பேர்ந்தது; 41, 45.

III விரியிருட் பரவைச் சேனை;
46—

விரியிருட் பரவை வேலை; 2,
40, 41, 45, 60—62.

விரிதிரைப் பரவை சேனை;
23, 43.

விரியிருட் பரவை சேனை; 1.

விரிதிரைப் பரவைச் சேனை;
26, 44, 70.

வெள்ளத்து; 46—

வெள்ளத்துள்; 10, 11.

வினைந்தன; 23, 26, 43, 44.

வினைந்தது; 46—

வினைந்த; 23, 26, 41, 43, 44,
45, 52, 70.

வினைத்தது; 41.

IV தெரிகிலென்; 46—

தெரிகிலது; 40.

தெரிகிலன்; 18, 19, 21, 23,
25, 29, 43, 44, 60-63, 65, 66.

உரைத்தி; 46—

உணர்த்தி; 74.

என்றான்; 46—

என்னச்; 1, 10, 11, 74.

சென்னிமேல்; 46

சென்னியில்; 18, 40, 41, 45, 61.

கையன் சொல்வான்; 9, 19, 21, 29, 52, 65, 66.

கையன் சொன்னான்; 46—

கையன் சொல்லும்; 54.

சேர்த்த கையான்; 31.

8726

I போயவாறு; 46—

போயவாறும்; 19, 21, 25, 31, 41, 45, 63, 65, 66, 71.

போனவாறும்; 1, 2, 10, 11, 18, 29, 40, 54, 61, 74.

போனவாறு; 44, 60.

போரில்; 46—

போரின்; 9, 19, 21, 62, 66.

போனார்; 23, 43, 70.

II ஆயதொன்றும்; 46—

ஆனவாறும்; 2, 18, 60, 61,

ஆயவொன்றும்; 9, 52.

ஆவதொன்றும்; 19, 21, 65, 66.

ஆனதொன்றும்; 10, 40.

ஆயவாறும்; 41.

ஆயவானும்; 45.

அறிந்திலென்; 46—

அறிந்திலான்; 1.

அறிந்திலன்; 40, 41, 45, 74.

ஐய யாரும்; 46—

ஐயவாரும்; 31.

ஐவர் யாரும்; 54.

அனைய யாரும்; 41, 45.

III மேயினார்; 46 —

மேயினார்; 63.

ஏயினார்; 1, 10, 11, 74.

மேயபோதே; 46—

மேயிப் போதே; 65.

மேயப் போதே; 63.

ஏயபோதே; 1, 10, 11, 74.

தெரிவது; 46—

தெரிவுதும்; 1, 10, 11, 71, 74.

தெரியுதும்; 41, 45, 52.

தெரியலாம்; 18, 40, 41, 45, 61.

வினைந்த தென்றான்; 46—

வினைந்தவென்றான்; 23, 26, 34, 44, 70.

வினைந்த தன்றான்; 63.

விரைந்த தென்றான்; 54.

வினைவதென்றான்; 29, 65.

வினைவி தென்றான்; 19, 21, 65, 66.

IV தாயினான்; 46 —

தாயினன்; 18, 40, 60, 74.

தாவினான்; 29.

ஆயின; 23, 43, 44, 70.

ஆயினான்; 10, 54, 63.

தாயினார்; 41, 45.

வேலையோடு மயிந்திரப்;

46—

வேலையோடு மயிந்திரப்; 65.

வேலையோடும் யெந்திரப்; 71.

பரவையோடும் மயிந்திரப்;

41, 45.

வேலையோடுமிந்தியப்; 41.

வேலையொன்றும் மயிந்திரப்; 41, 45.

தன்னை; 1, 9—11, 18, 21, 23, 29, 40, 41, 43, 44, 45,

52, 60, 65, 66, 70, 71.

தானே; 46—

தானே; 41,

8727

I உணர்வுறு மாலைத்ததுன்;

46—

- உணர்வுறு மாலைத்தாறும்; 2, 18.
 உணர்வுறு மாலைத்தாறும்; 26, 40, 60, 61.
 உணர்வுறு மாலை காறும்; 19, 21, 29, 41, 44, 45.
 உணர்வுறு மாலைத்தாகும்; 23, 43, 70.
 உணர்வுறு மாலைத்தாதுன்; 63.
 உணர்வுறு மாலை யாறும்; 66.
 உணர்வுறு மாலைத்ததுன்; 74.
 உணர்வுறு மாலைத்தாலுன்; 31.
 உணர்வுறு மாலைத் தானும்; 41, 45.
 உணர்வுறு மாலைத் தொன்றும்; 41, 45.
 உணர்த்துவென் மறை நூலாய்ந்த; 52.
 உணரவு மாலைகாறும்; 9.
 உணர்வுறு மாறுகாறும்; 65.
 செயலுறு தருமமாய்ந்து; 54.
- II செய்யற் பாற்றெனிற; 46—
 சேயப் பாற்றெனிற; 74.
 செய்யற் பாற்றினிச்; 41, 45.
 செய்தி; 46—
 தெரிந்து; 71.
 தேவ்வர்; 46—
 தேவர்; 2, 74.
 தேவ; 9, 19, 21, 65, 66.
 தேய்வ; 31
- III தந்திரமிதனைத்; 46—
 தந்திரமதனைத்; 41, 45, 54.
 சந்திரமிதனைத்; 61.
 படைகளாற்; 1, 2, 9—11, 19, 21, 23, 26, 29, 31, 40, 41, 43, 44, 61, 63, 65, 66, 70, 71, 74.
 படையினுற்; 46—
 சமைப்பினல்லால்; 46—
 சமைக்கினல்லால்; 31, 41, 45.

- IV எந்தை நின்னடியர்; 46—
 எந்தை நின்னடியார்; 60-62.
 எந்தை யுன்னடியார்; 74.
 எந்தை யுன்னடியர்; 1, 9—11, 19, 21, 29, 63, 65, 66.
 எய்தலர்; 46—
 எய்திலர்; 19, 21, 23, 26, 43, 44, 66, 70, 74.
 ஏகிலர்; 29, 65.
 எய்திலார்; 71.
 நின்னை; 46—
 உன்னை; 1, 9—11, 19, 21, 23, 26, 29, 43, 44, 54, 63, 65, 66, 70, 74.
 என்ருன்; 46—
 என்ருர்; 2, 10.

8728

- I புரிவேனென்னு; 46—
 புரிவேனென்ன; 18, 40, 60, 61.
 புரிவனென்னு; 26, 29, 44, 52, 54, 63, 65, 66.
 புரிவேனென்னு; 45.
- II வணங்கி; 46—
 தொழுது; 2, 18, 23, 26, 40, 43, 44, 45, 52, 70.
 தெரிந்து; 46—
 தொடுத்துத்; 1, 10, 11.
 தொகுத்துத்; 74.
 தாங்கிப்; 46—
 தாக்கிப்; 54.
 தாழ்வில்; 74.
 தாவில்; 1, 10, 11.
 வாங்கிப்; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 60.
- III பொருந்தப் பற்றி; 1, 2, 9—11, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 45, 52, 54, 60-63, 65, 66, 74.
 பொருந்த வேந்தி; 46—

பொருந்த வாங்கி; 23, 26, 43, 44, 70, 71.

பொருந்த வோதி; 31.

IV மின்னெயிற்றரக்கர்; 46—

இன்னெயிற்றரக்கர்; 61.

ஏவினான்; 2, 23, 26, 40, 41, 43, 45, 52, 54, 60, 61, 71.

வீசினான்; 46—

வீசினன்; 9, 19, 21, 25, 65, 66.

செல்வன்; 46—

செம்மல்; 63.

8729

I முக்கணன்; 46—

முக்கண்ணன்; 9.

படையை முட்டி; 46—

படையைப் பூட்டி; 2, 61.

படையைக் கூட்டி; 63.

படையை நீட்டி; 41.

விடுதலும்; 46—

விடுத்தலும்; 60.

விடுத்தலை; 54.

காட்டில்; 46—

கானில்; 71.

காட்டின்; 63.

II தியிற்; 46—

தியின்; 9.

புறத்தினோருருவும்; 46—

புறத்தினோருருவம்; 74.

புறத்தொன்றுபோகா; 40.

புறத்தினோருருவம்; 54.

புறத்தொன்றும் போகா;

2, 18, 23, 26, 41, 43,

45, 52, 60, 61, 63, 70, 71.

புறத்தினோர்புறத்தின்; 45

போகாது; 46—

வண்ணம்; 2, 18, 23, 26, 40,

41, 43, 44, 45, 52, 60, 61,

63, 70, 71.

போகா; 31, 40, 54.

III அக்கணத் தெரிந்து வீழ்ந்
தது; 46—

அக்கணத் தெரிந்து வீழ்த்
தான்; 2, 23, 43, 70.

அக்கணத் தெரித்து வீழ்த்
தான்; 18, 26, 40, 41, 44,
52, 60, 61, 63.

அக்கணத்தெரித்து வீழ்ந்த;
9.

அக்கணத் தெரிந்து வீழ்ந்த;
54, 71.

அக்கணத் தெரித்து வீழ்ந்
தான்; 45.

சேனை; 46—

படையை; 2, 23, 26, 40, 41,
43, 44, 45, 52, 66, 70.

ஆழித்; 46.

ஆழி; 41, 45.

IV திக்கெலாம்; 46—

திக்கெல்லாம்; 9.

இருளும்; 46—

மருளும், 41, 45.

தீர்ந்த; 46—

தீர்த்தான்; 2, 18, 40, 60, 61..

மயக்கம் தீர்த்தார்; 46—

மயக்கம் தீர்த்தார்; 9.

இடுக்கண் தீர்த்தார்; 2; 18, 40,
41, 45, 52, 61.

I என்பது; 46—

என்பதும்; 41, 45.

8730

II மாவரு; 46—

மாபெருந்; 1, 2, 9, 10, 18, 21,

25, 26, 29, 40, 41, 44, 45,

52, 54, 60, 62, 63, 65, 70.

மாவருந்; 23, 43.

மாவிருந்; 71.

மாபெரு; 41, 45.

மாயை; 46—

தேரில்; 1; 2, 9, 10, 18, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 41, 43,
44, 45, 52, 54, 60, 62, 63,
65, 70, 71.

நிங்கு; 46—

நிற்கும்; 1, 10.

நின்ற; 2, 9, 18, 21, 23, 25,
26, 29, 40, 41, 43—45, 52,
54, 60, 62, 63, 65, 70, 71.

மகோதரன்; 46—

மகோதர; 19.

III ஏவரும் பிரிந்தார்; 1, 10, 11,
54, 63, 74.

யாவருமிரிந்தார்; 46—

ஏவரும் இரிந்தார்; 2, 9.

ஏவரும் மிரிந்தார்; 18, 19, 21,
23, 25, 26, 40, 43, 44, 45,
60, 65, 70, 71.

இனமழை; 46—

என மழை; 2, 18, 60.

இனமழை; 74.

மேன்மழை; 40, 41, 45.

இரிய; 1, 9—11, 19, 21, 25,
29, 41, 54, 65, 74.

கழிய; 46—

கிழிய; 31.

அரிய; 45.

என்ன; 2, 18, 23, 26, 40, 41,
43—45, 52, 60, 61, 63, 70,
71.

IV களிற்றை; 46—

கன்றை; 26, 44, 70.

கூடினாடல் கொண்டார்;
46—

கூடினாடல் கொண்டால்;
25.

கூடினார் குரக்கு வீரர்; 54.

8731

I யாவர்க்கும்; 46—

இயாவர்க்கும்; 26.

ஆவர்க்கும்; 44, 70.

கண்டுகண்டுவகை; 46—

கண்டுவந்துவகை; 1, 2, 9—
11, 18, 19, 21, 23, 25, 26,
29, 40, 41, 43—45, 54, 62,
65, 70, 71, 74.

கண்டு நின்று வகை; 66.

ஏறத்; 46—

எய்தத்; 66.

பொங்கித்; 54.

எய்தித்; 2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43, 44,
60, 62, 63, 65, 70, 71, 74.

III காவற்போர்க்கு; 46—

காவற்பேர்; 31.

குரக்குச்; 46—

குரங்கின்; 1, 2; 9—11, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 45,
54, 60—62, 65, 71, 74.

கடலின்; 23, 26, 43, 44, 70.

சேனை; 46—

சேனைக்; 2, 18, 19, 21, 25,
26, 29, 44, 45, 54, 60—62,
65, 70, 71, 74.

கல்லெனக்; 46—

கடலெனக்; 2, 9—11, 18, 19,
21, 23, 26, 40, 41, 43—45,
52, 62, 63, 65, 70, 71, 74.

கலந்து; 46—

கடந்து; 11.

கடிது; 9, 19, 21, 25, 29, 41,
45, 62, 65, 66.

கிளர்ந்து; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43—45, 52, 54, 61, 63,
70, 71.

புல்லப்; 46—

சுற்றப்; 2, 18, 23, 26, 40, 41,
43—45, 52, 54, 70, 71.
சுற்றிப்; 63.

கூடி; 9.
கூடப்; 19, 21, 25, 29, 41,
45, 62, 65, 66.

IV இமையோர்; 46—
இவையோர்; 21.

பொலிந்தனன்; 2, 9, 18, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 41, 43
45, 52, 60, 62, 65, 66.
பொலிந்தனர்; 46—

8732

I உரைத்தார்; 46—

இசைத்தார்; 9, 19, 21, 25,
29, 65, 66.

நீவிர்; 46—

நீர்கள்; 41, 45.

நீங்கள்; 1, 2, 9, 10, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 31, 41,
43—45, 54, 60—62, 63,
65, 70, 71, 74.

II விலங்கினிர்; 46—

விலங்கினிர்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 25, 26, 29, 44, 70, 71,
74.

போலும்; 46—

போரின்; 1.

நூற்றையோர்; 46—

நூற்றையும்; 41, 45, 54.

வில்லால்; 2, 18, 23, 26, 41,
43—45, 60, 61, 70, 71.

வில்லின்; 46—

வேழக்; 46—

வேள்விக்; 74.

வீரன்; 19, 21, 25, 29, 62,
65.

வீழக்; 2, 18, 41, 45, 60, 61,
63.

III என்னக்; 46—

என்றான்; 9, 19, 21, 29, 65,
66.

IV படையினென்றார்; 46—

படையாலென்றார்; 54.

அன்னதேலாகும்; 46—

அன்னதேயாகும்; 31, 44, 52,
63, 65, 66, 70, 71, 74.

8733

இப்பாடல் 2, 9, 18, 19, 21,
25, 40, 52, 54, 60-63, 66
ஆகிய ஏடுகளில் இல்லை.

I சொன்னான்; 46—

சொன்னோன்; 70.

II ஓடினார்; 46—

ஓடினர்; 23, 26, 29, 43, 44.

சாரர்; 46—

சார; 10, 11, 41, 44, 45, 65.

சாலை; 74.

வல்லை; 46—

வேலை; 74.

எய்தா; 46—

எய்தாய்; 70.

எய்த; 74.

III திலகன்; 46—

திலதன்; 29.

யாண்டை யானிகல் நுமனே

னோர்; 46—

யாண்டையனிலனோன் டனி

லனென்றார்; 74.

ஆண்டையனலனோடனில

னோனோர்; 26, 44.

யாண்டை வனலனோடனில

னென்னோர்; 1.

யாண்டையனலனோடனில

னென்னோர்; 23, 43, 70.

யாண்டையனலனோடனிலன்

மற்றை; 71.

யாண்டை யனலனோடனில

னோனோர்; 10, 11, 29, 41,

45, 65.

IV விடணன்; 46 -
விடணக்; 1, 10, 11, 23, 26,
29, 41, 43, 44, 65, 65, 70,
71, 74.

யாங்கனுள்ளார்; 46—

குரிசில் யாங்கண்; 1, 10, 11,
23, 26, 29, 43-45, 65, 70,
71, 74.

என்றான்; 1, 10, 11, 23, 26,
41, 43-45, 65, 70, 71, 74.

என்றார்; 46—

8734

I வேறோர்; 46—

வேறேன்; 11.

வேற்றோர்; 74.

மலையுளான்; 46—

மலையினன்; 18, 19, 21, 40,
41, 45, 60-62, 65, 66.

மலையினில்; 54.

உந்தை; 46—

உம்பி; 2, 9, 18, 19, 21, 25;
29, 40, 41, 54, 60-62, 65,
66, 71.

உம்பர்; 23, 26, 43, 44, 70.

மாயம்; 46—

மய்ய; 74.

II தந்தன்; 46—

தந்தனன்; 11.

தந்திரம்; 18, 40, 41, 45, 52,
60, 62.

தீர்ப்பான்; 1, 9-11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43-45, 60, 62, 65, 66, 70,
74.

தீர்வான்; 46—

தேரிவான்; 41, 52.

அறிவான்; 2, 61.

உண்பன்; 46—

என்பன்; 23, 26, 43, 44, 70.

உண்பதன்; 71.

நண்பன்; 74.

தமியனென்று; 54.

தாழ்க்கத்; 1, 9—11, 19, 21,
25, 26, 29, 41, 44, 45, 52,
62, 65, 70, 71.

தாழ்ப்பத்; 46—

தாட்பத்; 2.

தாக்கத்; 66.

தாரத்; 74.

உரைக்கக்; 54.

தாழா; 46—

தாழான்; 18, 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.

தாழாது; 1, 2, 10, 11, 26,
40, 41, 44, 45, 52, 70, 74.

தானான்; 9.

கேளா; 54.

III எந்தையீதியன்றது; 1, 2, 9,
10, 11, 18, 19, 21, 26, 29,
40, 41, 44, 45, 52, 66, 70,
74.

எந்தைதீதியன்றது; 46—

எந்தைதீதியன்றது; 41, 45.

எந்தைநங்காலம்; 54.

என்றார்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 29, 41, 45, 52, 65,
74.

என்ன; 46—

என்றான்; 23, 26, 41, 43,
44, 45, 54, 60, 66.

யாண்டனென்றான்; 2, 26.

யாண்டையென்ன; 46—

ஆண்டையென்றான்; 10, 11,
65.

யாண்டையென்றான்; 1, 9,
18, 21, 25, 40, 63, 66, 70,
71.

மாண்டானென்றான்; 54.

இயாண்டையென்ன; 41, 45.

இயாண்டையென்றான்; 74.

IV அந்தரத்திடையானென்ன;
46—

அந்தரத்தொளித்தா
னென்றார்; 23, 43.

அந்தரத்துடையானென்றான்;
74.

அந்தரத்திடையவென்றார்;
41.

அந்தரத்திடையனென்ன;
45.

அந்தரத்திடையனென்றார்;
52.

அந்தரத்திடையனென்றான்;
71.

அந்தரத்திடையாயென்ன;
41, 45.

அந்தரத்திடையா
னென்றான்; 18, 26, 44, 60.

அந்தரத்திடையா
யென்றான்; 9.

அந்தரத்திடையானென்றார்;
2, 19, 21, 25, 40, 66.

அந்திரத்திடையாரென்றான்;
29.

இராவணியழகிது; 26, 44,
70, 71.

இராவணியழகிற்று; 46—

இராவணனழகிது; 2, 18, 19,
21, 23, 25, 29, 40, 41, 43,
45, 54, 61, 62, 66

8735

I காலம்; 46—

கோலம்; 10, 11.

கருதியவிராவணன்; 46—

கருதியிட்டிராவணன்; 41, 45.
காதல்; 46—

சேயன்; 71.

மைந்தன்; 18, 23, 26, 41,
43, 44, 45, 60, 61, 70.

II மாமரஞென்றினை; 46—

மாமரமொன்றினை; 1, 2, 9,
18, 19, 21, 25, 29, 41, 45,
52, 54, 60, 62, 63, 65, 66,
70, 71.

மாமகமொன்றினை; 74.

மாமரஞ்சென்றனைந்து; 23,
26, 43, 44, 70.

விரைவினினைடைந்தான்; 46.

விரைவினிலடைந்தான்; 1, 2,
9, 10, 11, 18, 19, 21, 25,
31, 54, 60, 62, 63, 65, 66,
71, 74.

அமைவினிலிருந்தான்; 23,
26, 43, 44, 70.

III வேண்டுவ; 46—

வேண்டிய; 9.

கலப்பைகண்முறையால்;
46—

கலப்பையன்முறையால்; 66.

கலப்பைகண்முறையிற்;
2, 18, 23, 26, 43, 44, 60,
70.

IV நீங்கிய; 46—

நீங்கலலாற்; 2.

நீங்கிட; 44.

நீங்கிலா; 41, 45.

8736

I அம்பினுற்பெருஞ்; 46—

அம்பினுற்சில; 9, 19, 21, 25,
29, 65.

சமிதைகள்; 46—

சமுதைகள்; 19, 21, 25, 29, 66.

அமைத்தனனனலின்; 9.

அமைத்தனனனலில்; 46—

அரிந்தனனலரித்து; 54.

அமைத்தனனலில்; 1, 10,
11, 25, 40, 41, 45, 66.

அமைத்தனனளவிற்; 2, 18,
41, 45.

அமைத்தனன்னல்லிற்று;
21,?

அமைத்தனன்னல்லிற்று; 19,
29, 62.

அமைத்தனனழலிற்று; 23,
26, 43, 44, 60, 63, 70, 71,
74.

II தூவினன்; 2, 9, 18, 19, 21,

23, 25, 26, 29, 40, 41, 43,
44, 45, 52, 54, 60, 61, 62,
66, 70, 71.

தூவினர்; 46—

இட்டனன்; 1.
 இட்டன; 10, 11.
 சொரிந்தனன்; 74.
 காரிஎள்; 46—
 காரினைள்; 9, 19, 21, 25,
 29, 31, 62, 65, 66.
 காரிஎள்; 40, 52.
 கழறிஎள்; 10, 11.
 சொரிந்தான்; 1, 2, 9, 18, 19,
 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43,
 44, 45, 52, 54, 60, 62,
 65, 66, 70, 71, 74.
 சொரிந்தார்; 52.

III கொம்பு; 46—
 கொம்பர்; 2, 18, 40, 41, 45,
 60.
 பல்லொடு; 46—
 பல்லொடும்; 2, 18, 21, 23,
 26, 29, 43, 44, 60, 65, 66.
 பல்லெழும்; 41, 45.
 புல்லிய; 71.
 வெள்ளாட்டிருங்குருதி; 46—
 வெள்ளாட்டருங்குருதி; 54, 74.
 வெள்ளாட்டொடும் குருதி;
 41, 45.

IV வெம்புவெந்தை; 46—
 வெம்புவெந்திசை; 19, 60.
 வெம்புவெண்டை; 66.
 வெம்புவெந்தை; 63.
 முறையினிட்டு; 46—
 முறையிலிட்டு; 9, 21, 23,
 25, 26, 29, 43, 44, 60, 62,
 66.
 முறையிலாட்டு; 18.
 எண்ணையால்; 46—
 எண்ணையில்; 23, 26, 43,
 44.
 பேட்டான்; 1, 2, 9, 10, 11,
 19, 21, 23, 25, 29, 40,
 41, 43, 45, 52, 60, 63, 66,
 70, 71, 74.
 வேட்டார்; 46—

8737

I வலஞ்சுழித்து; 46—
 வலஞ்சுழிந்து; 19, 25, 29,
 54.

வலஞ்சுரிந்து; 21.
 வந்தெழுந்தெரி; 46—
 வந்தெழுந்தன; 2, 18, 40,
 41, 45, 60, 61.
 வந்தெரிந்தெழு; 9, 19, 21,
 66.
 வந்தெரியெழு; 29.
 வந்தெரிந்தெழும்; 71.
 வந்தெரியெழு; 41, 45.
 வந்தெழுந்தெரிந்து; 23, 43.

நறுவெறி; 46—
 உவகையின்; 2, 18, 40, 41,
 45, 60, 61.

நறைவிரை, 10, 11.
 நறுவரை; 1.

எரிந்ததுவெறி; 23, 43.

வயங்கி; 46.
 வணங்கி; 2, 18, 40, 41, 45,
 60, 61.
 வழங்கி; 1, 9, 10, 11, 19, 21,
 23, 25, 26, 29, 31, 43, 44,
 54, 62, 65, 66, 70, 71, 74.

II நலஞ்சுரந்தன; 46—
 நலஞ்செறிந்தன; 2, 18, 40,
 41, 45, 60, 61.
 நலஞ்சொரிந்தன; 26, 44.
 நலஞ்சிறந்தன; 41, 45.

முறைமையினல்கக்; 45.
 முறைமையினல்கிக்; 19, 21,
 29, 54, 62, 63, 65.

(குறி)யெனநின்றநல்கிக்; 2,
 18, 40, 41, 45, 61.

III குலஞ்சுரந்தெழு; 46—
 குலஞ்சொரிந்தெழு; 26, 44.
 குலஞ்சுரந்தன; 18, 40, 60,
 66.
 குலஞ்சுரந்தனம்; 41, 45.
 கொடுமையான்; 46—
 கொடுமையன்; 2, 40, 52.
 கொடுமையின்; 23, 26, 43,
 44, 70.
 கொடிமையான்; 19, 21, 29,
 62, 65, 66.

கொடிமையை; 74.

முறைமையான்; 9.

முறையினிற்; 46—

முறைமையிற்; 23, 26, 43, 44, 70.

முறைவரன்; 40.

நிறையினிற்; 1, 10, 11, 41, 45, 63.

நிலைமையிற்; 19, 21, 29, 65, 66.

யானிறை; 74.

வரன்முறை; 2, 18, 41, 45, 52, 60, 61.

கொண்டே; 46—

கொண்டான்; 2, 18, 26, 44, 45, 54, 60, 61, 70.

கொண்ட; 10, 11, 41, 45.

IV நிலஞ்சுரந்தெழு; 46—

நிலஞ்சுரந்தமர்; 1, 10, 11, 74.

நிலஞ்சுரந்துயர்; 2, 18, 40, 41, 44, 45, 60, 61, 62.

நிலஞ்சுரந்தது; 9, 19, 21, 25, 29, 66.

நிலஞ்சுமந்துயர்; 23, 43.

நிலஞ்சுமந்துயிர்; 66.

நிலஞ்சுமந்தெழு; 41.

என்றும்பரின்; 46—

என்று வகையின்; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

8738

I விசம்புபோயினன்; 46—

விசம்புபோயின; 74.

பெருமையான்; 46—

பெருமையின்; 70.

பெருமையன்; 71.

மேலைப்; 46—

வேலைப்; 1, 10, 26, 44.

II பசும்பொருட்டவர்; 46—

பசும்பொன்னுட்டவர், 10, 11 31.

பசும்பொருட்டவர்; 40.

நாட்டமுமுள்ளமும்; 46—

உள்ளமுநாட்டமும்; 2, 26, 41, 44, 61.

நாட்டமுள்ளமும்; 23, 43.

படரா; 46—

பட்டார்; 2, 61.

பதைப்ப; 9, 19, 21, 25, 29, 41, 62, 65, 66.

பதைத்தார்; 18, 23, 26, 40, 41, 43, 44, 60, 71.

III அசம்பு; 46—

அசம்பின்; 41.

விசம்பு; 2, 10, 11, 25, 29, 65, 66.

அடங்கினன்; 46—

அடங்கின; 74.

முனிவருமறியார்; 46—

முனிவருமறியாத; 1, 2, 9, 11, 41, 74.

முனிவருமறியா; 10.

IV தசம்புநுண்ணெடுங்; 46—

தசம்பினுண்ணெடுங்; 9, 21, 23, 25, 29, 43, 62, 66, 71.

தசம்புவிண்ணெடுங்; 10, 11, 74.

தசம்புவிண்ணெடு; 26, 44.

தசம்புநுண்ணெடு; 40.

கோளொடு; 46—

காலமும்; 2, 18, 40, 60, 61.

காலொடு; 26, 44, 61.

கோணெடுங்; 19, 21, 25, 29, 66.

கோளொடுங்; 1, 10, 11, 23, 43, 70.

கோலமுங்; 31, 41,...?

காலமும்; 46—

கோலமும்; 1, 26, 44, 61,

கோளொடுங்; 2, 18, 40, 60, 61.

சார; 46—
 சாரா; 1, 70, 74.
 சார்ந்தான்; 63.
 சால; 66.
 சாரார்; 31.
 சோர; 41.

8739

அணையனின்றனன்; 46—
 அணையனின்றன; 2, 9, 10,
 11, 21, 25, 26, 29, 44, 63.
 அணையனின்றவ; 74.
 அணையனின்றவ; 41, 45.
 மகோதரனறிந்தோர்; 46—
 மகோதரனறிந்தோ; 2.
 மகோதரனறிந்தே; 70.

II இந்திரவேடத்தை; 46—
 இந்திரன்வேடத்தை; 25, 26,
 29, 31, 44, 66, 74.

மேவித்; 46—
 மேவாத்; 9, 19, 21, 25, 29,
 41, 45, 65, 66.

III துணைவலத்து; 1, 2, 9—11,
 18, 23, 26, 29, 40, 41, 43—
 45, 52, 60, 61, 65, 66, 71,
 74.

துணைவலத்த; 46—
 துணைமதத்து; 45.
 துணைவதத்து; 19, 21, 25.
 துணைமதத்து; 41.

அயிராவதத்து; 10, 11, 66,
 ஐராவதத்து; 46
 ஐராவதக்; 41, 54, 62.

அயிராவதக்; 9, 19, 21, 25,
 66.

அயிராபதத்து; 1, 40, 74.
 அயிராபதக்; 2, 18, 23, 26,
 29, 41, 43-45, 52, 60, 61,
 65, 71.

எருத்தன்மேற்றோன்றி;
 46—

களிற்றின்மேற் றோன்றி; 2,
 9, 18, 19, 21, 23, 26, 29,
 31, 40, 41, 43, 45, 52, 60,
 61, 65, 66, 71.
 கழுத்தின்மேற்றோன்றி; 41,
 45.
 கழுத்தின்மேற்றோன்ற; 41.
 எருத்த மேற்றோன்றி; 74.

IV முனைவர்; 46—
 முனிவர்; 54, 74.

வானவரெவரோடும்; 46—
 வானவரெவரோடும்; 2, 23,
 40, 41, 43, 45, 70, 71.
 வானவரோடும் போய்ப்; 1,
 26, 44.
 வானவரோடும் போயதிச
 யம்; 41, 45.
 வானவர்யாரோடும்; 54.
 வானவர் தம்மோடும்; 63.
 வானவர்குழ்தரப்; 74.
 போர்செய முண்டான்; 46—
 போயதிசய முற்றார்; 41, 45.

8740

I மாணிடர்; 1, 9, 10, 11, 18,
 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
 41, 43, 44, 45, 52, 60, 62,
 66, 70, 71, 74.
 மானுடன்; 46.
 மாண்டனர்; 2, 61.

அவையெலாமல்லா; 2, 9,
 10, 11, 18, 23, 31, 40, 43,
 60-62, 74.

அவையெலாமல்ல; 46—

இவையெலாமல்லா; 9, 19,
 21, 25, 26, 29, 41, 44, 45,
 65, 66, 71.

II உருக்கள்யாவுள; 46—
 உருக்களாயுள; 2, 18, 40,
 41.
 உருக்களியாவுள; 23, 43.
 உருக்களியாவுள; 25, 45,
 54.
 உருக்களளாயுள; 45, 52,
 60, 61.

உரிக்கொள்யாவுள; 10, 11.
உயிரினியுலகத்தினுழல்வ;
46—

உயிரெனவுலகத்தினுழல்வ;
1, 10, 11, 31, 41, 54.

உயிரினிவ்வுலகத்தினு
ழல்வ; 9.

உயிர்களிவ்வுலகத்தினு
ழல்வ; 19, 21, 25, 29, 65,
66.

உயிரெனுமுலகத்தினுழல;
74.

உயிரெனவுலகினு முலவத்;
45.

யாவையுமுலகத்தினுலாவத்;
18, 41, 45, 60.

யாவையுமுலகத்தினுழல்வ;
2, 23, 26, 41, 43, 44, 52,
61, 71.

யாவையுலகத்தினுழல்; 70.

யாவையுமுலகத்தினுலைலாத்
40.

III தருக்கு; 46—

தருக்கும்; 18, 19, 21, 25,
29, 40, 41, 45, 54, 60, 61,
62, 63, 65, 66, 71.

தரிக்கும்; 23, 26, 43, 44.

வருத்தருக்கு; 74.

வந்துளவாமெனச்; 46—

வந்துளதாமெனச்; 41, 45,
74.

வந்தனவாமெனச், 2, 9, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
43, 44, 54, 60-62, 63, 65,
66, 70, 71.

சமைத்தான்; 46—

சார்ந்தான்; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43, 44, 45, 61, 62, 70.

சார்ந்தான்; 54, 63.

சமைந்தார்; 31.

IV வெருக்கொளப் பெருங்; 46—

வெருக்கொளப்பெருங்; 2, 23,
26, 40, 41, 43, 44, 45.

கவிப்படை; 46—

கவிக்குலம்; 9.

குலைந்தது; 46—

இரிந்தது; 9.

விலங்கி; 46—

விளங்கி; 41, 45.

வெருவி; 9, 41, 45.

8741

I நான்குடைப்பானிறக்; 46—
நான்குடைவானிறக்; 23, 26,
43, 44.

நான்குடைப் பாகடுங்; 41.

நான்குடைப் பாசடுங்; 45.

குன்றமேற் கொண்டான்;
46—

களிற்றின்மேற் கொண்
டான்; 41, 45, 52, 63, 65.

களிற்றைமேல்கொண்டான்;
9, 18, 19, 21, 25, 29, 40,
60-62, 66.

குன்றின்மேற்கொண்டான்;
23, 43, 45, 54.

குன்றைமேற்கொண்டான்;
31.

II இந்திரனல்லவரயாவரும்;
46—

இந்திரனல்லவரியாவரும்;
25, 41.

III சிந்தனை; 46—

சித்தர்கள்; 9, 19, 21, 23, 25,
29, 43, 74.

சித்தர்சன்; 65.

முனிவர்களமர்பொரச்சிறி;
46—

முனிவரமர்பொரச்சிறி; 71.

முனிவர்களமர்போற்சிறி;
10, 11, 26.

IV உற்றதென்கொலோநிப
மென; 46—

உற்றவென்கொலோநிப
மென; 23, 43.

உற்றதென்கொல் சொல்லு
ணர்ந்தெனச்; 65.
உற்றதென்கொலோ வ ர
மென; 45.
உற்றதென்கொலோவாமென;
2, 18, 40, 41, 60, 61
உற்றதென்கொலோவிவ
ரென; 21, 25.
உற்றதென்கொலோவிம்
மென; 19.
உலைந்தார்; 46—
உடைந்தார்; 54.

8742

வாண்முகநோக்கினனாழியை;
46—
வாண்முகனோக்கினனாழியை;
2, 74.
வாண்முகநோக்கினனாழிகை;
23, 43.
வாண்முகநோக்கினனாழியை;
26.

தனுவலங்கொண்ட; 46—
தனுவலிடங்கொண்ட; 2, 23,
26, 41, 43, 44, 45, 61.

III வானவர்; 46—
வானவன்; 62.
வந்ததெய்தயா முயன்ற;
46—
வந்தேயமாமுயன்ற; 2, 18,
40, 41, 45, 60, 62.
வந்தெய்தநாமுயன்ற; 9.
வந்தெய்தமர்முயன்ற; 41,
45.
வந்தேயவாமுயன்ற; 54.
வந்தெய்துயிர்முயன்ற; 74.

IV துனியிதென் கொலோ; 46—
துனிகனென்கொலோ; 2, 8,
9, 19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 60, 61, 65, 66.
துனிகனென்கொலோ; 62.
துனிவிதென்கொலோ; 23,
26, 43, 44.

துனியிதென்கொலோ; 1, 10,
11, 54, 74.

சொல்லுதி; 46—
சொற்றுதி; 1, 10, 11, 74.

உணர்ந்தெனச் சொன்னான்;
1, 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21
23, 25, 26, 29, 40, 60-62,
63, 65, 66, 70, 71, 74.

விரைந்தெனச் சொன்னான்;
46—

புணர்ந்தெனச்; 41.
புணர்த்தெனச்; 45.

8743

I காலையினிலக்குவன்; 46—
காலையிலிலக்குவன்; 1, 2, 9,
10, 11, 18, 21, 23, 25, 29,
40, 43, 60-62, 65, 70, 71,
74.

மேனிமேலெய்தான்; 46.
மேனியிலெய்தான்; 25.

II முன்னை; 46—
முன்ன; 19, 41, 45, 61.

படைக்கலமிமைப்பதன் முன்
னம்; 46—
படைக்கலமிமைவதன் முன்
னம்; 26.

III பொன்னின்மால்வரைக்; 46—
பொன்னின்மால்வரை; 18,
23, 43, 65, 66.
பொன்னின்மேருவைக்; 71.
பொன்னின்வரைச்; 19.

குரீஇயின; 46—

பகுரியின்; 10, 11.

குரியின; 21, 29, 40, 62, 74.
குருதியின்; 23, 26, 43, 70.
குரியன; 44.
குரியன; 65.
குடுமியின்; 63.
குரிசிலை; 41, 45.

தூரியன்; 19, 66.

மொய்ப்பதுபோலப்; 1, 2, 9,
10, 11, 19, 25, 29, 44, 52,
29, 44, 52, 62, 63, 66, 74.

மொய்த்ததுபோலப்; 46—

மொய்ப்பனபோலப்; 40, 41,
45, 60, 61.

மேயதுபோலப்; 23, 26, 41,
43, 45, 70.

IV பன்னலாந்தரமல்லன்; 46—
பன்னலாந்தரப்பல்லன்; 63.

சுடர்க்கணை; 46—

கடுங்கணை; 18, 40, 60.

சுடுசணை; 2, 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 41, 43, 44, 62,
63, 65, 66, 70.

சுடுங்கணை; 41, 45, 61.

8744

I நூரூயிரஞ் சுடர்க்கணை; 1,
2, 9, 11, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 43, 44,
60-62, 65, 66, 70, 71,
74.

நூரூயிரங் கொடுங்கணை;
46—

நூரூயிரஞ் சுடர்க்கணை; 10.

நூரூயிரம் கொடுஞ் சுடர்க்
கணைகள்; 41, 45.

நூரூயிரஞ் சுடுகணை; 41,
45.

II சுற்றின; 46—

சுற்றுற; 1, 2, 10, 11, 74.

ஊடு செய்வதொன்று; 46—

ஊடு செய்குவதொன்று; 74.

உணர்வுபுக் கொடுங்க; 46—

உணர்வு கெட்டொதுங்கி; 9,
19, 21, 25, 29, 63, 65,
66.

உணர்வு கெட்டொடுங்கி;
54, 62.

உணர்வு கெட்டொதுங்க; 41,
45.

IV ஆடன் மாகரி; 46—

ஆடன் மாக்கரி; 2, 10, 11,
18, 19, 23, 25, 26, 29, 40,
43, 44, 52, 60-62.

ஆடல்வாம்பரி; 41, 45.

அமைந்தென; 46—

அணைந்தென; 9, 19, 21, 25,
29.

அயர்ந்தென; 23, 26, 43,
44.

அசைந்தான்; 46—

அயர்ந்தான்; 2, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 41,
43, 44, 52, 60, 61, 62, 65,
66, 74.

அமைந்தான்; 71.

அசந்தான்; 31.

8745

I வந்தவனென்கொலிதமைந்
தான்; 19, 21, 25, 29, 52,
74.

வந்தவனே கொலிதமைந்
தான்; 46—

வந்தவனே கொலிதமைந்
தான்; 9.

வந்தவனே கொலினமைந்
தான்; 1.

வந்தவனே கொலிதமைத்
தான்; 2, 10, 11, 18, 23,
26, 40, 41, 43, 44, 45, 60,
61, 63, 66, 71.

வந்தவனே கொலாமமைந்
தான்; 54.

வந்தவனென் கொலீதமைந்
தான்; 31, 41, 45.

II இனியெனெற்றுவன்; 46—

இனியவன் களிற்றின்; 2,
18, 40, 41, 45, 60, 61,
74.

இனியென் னெற்றுவன்; 9,
70.

இனிதி னெற்றுவன்; 41,
45, 63.

இனியின் றெற்றுவன்; 71.
இனிய னெற்றுவான்; 41.
இனியெனென்றவன்; 23,
43.

III தனுவினாயிர கோடி; 1, 2, 9,
10, 11, 18, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 43, 54, 60-62, 63,
70, 71.

தனுமனாயிர கோடி; 46—
தனுமனாயிரங் கோடி; 31.
தனுவினாயிரங் கோடி; 40,
41, 45, 52, 61, 74.

கடுங்கணை; 46—
கணைபல; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

கொடுங்கணை; 10, 11.

தைக்க; 46—
தைப்ப; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43, 44, 45, 60, 61,
70.

IV நெடுநிலஞ் சேர்ந்தான்; 46—
நெடுநிலமுற்றான்; 18, 40,
41, 45, 60.

நீணிலஞ் சேர்ந்தான்; 26,
44.

8746

I குன்றின் மேலர்ந்த; 2, 18,
23, 26, 40, 43, 44, 52, 60,
61, 70.

குன்றமொன்றலர்ந்த; 46—
குன்றமேலர்ந்த; 71.
குன்றினிலர்ந்த; 41, 45.

II கானகமாமெனக்; 46—
கானமொத்தானெனக்; 9.
கானகம் மாமெனக்; 21, 25,
26, 29, 44, 65, 66.
கானகமொத்தனவாமென;
41, 45.
கானகத் தாமெனக்; 1, 10,
11.

முடுகத் 46—
முடத்; 40, 52, 60.

முடுக்கத்; 23, 43, 44.
முழகத்; 18, 19, 21, 29, 62,
65, 66, 74.
முழ்கி, 9.
முழங்கத்; 41, 45.

III தருக்கி வெஞ்சரந்; 1, 9, 10,
11, 41, 45, 54.

தருக்கின் வெஞ்சரந்; 46—
தருக்கு வெஞ்சரந்; 2, 61.
தருக்கும் வெஞ்சரந்; 18, 40,
60.

தருக்கில் வெஞ்சரந்; 74.
தருக்கின் வெஞ்சரந்; 70.
தலைத்தலை; 46—
தரத்தர; 19, 21, 25, 29, 65,
66.

மயங்கின; 46—
மயங்கினன்; 19, 21, 25, 29,
60, 62, 66.
மயக்குறத்; 41, 45.

தைக்க; 46—
தைப்ப; 18, 23, 26, 40, 41,
43, 44, 45, 60, 61, 70.

IV உருக்கு; 46—
உருக்கும்; 9, 18, 19, 21, 25,
29, 31, 40, 41, 60, 66.
உருக்கின்; 65.

செம்பன்ன; 1, 9, 18, 60, 63.
செம்பென; 46—
செம்பன; 2, 19, 21, 41, 45,
61.

செம்பனக்; 25.
செம்பென்ன; 10, 61.
செப்பன; 66.

கண்ணின னெடு நிலம்; 46—
கண்ணின நெடு நிலம்; 10,
25, 29.

உற்றான்; 46—
முயன்றான்; 74.

8747

I அங்கதன் பதினாயிரம்; 46—
அங்கதன் நெடிதாயிரம்; 18,
60, 61.

அங்கதன் நெடியதாயிரம்;
41, 45...?
அயிற்கணை யழுந்தச்; 46—
அயிற்கணை யழுத்திச்; 10,
11.

II சிங்க வேறிடி; 46—
சிங்க வேறடி; 10, 11.

உண்டென; 46—
உண்டெனச்; 23, 26, 43, 44.
நெடுநிலம்; 46—
செரு நிலம்; 23, 26, 43, 44.

III பெரும்புகழ்ச் சாம்பன்; 46—
பெரும்புகட் சாம்பன்; 1, 54,
66, 74.

சாய்ந்தான்; 46—
சார்ந்தான்; 40.

IV துங்கமார்பையும்; 46—
பங்கமார்பையும்; 10, 11.

வடிக்கணை; 46—
தடிக்கணை; 45.

தொளைக்க; 46—
தொளைப்ப; 19, 21, 23, 26,
43, 44, 45, 63, 65, 66, 70.
தொலைப்ப; 41, 45.
தொலைக்க; 41, 45.

துளைப்ப, 2, 18, 29, 31, 40,
41, 54, 60-62.
துளைக்க; 41, 45.

பாய; 10, 11.

8748

I நீலனாயிரம்; 46—
நீலனாயிர; 10, 11.
வடிக்கணை; 46—
சுடர்க்கணை; 71.
நிறம்புக்கு; 46—
நிறத்துற; 2, 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.
உரம்புக; 1, 10, 11, 74.

நெருங்கக்; 46—
நெருக்கக்; 9, 10.

நிரம்பிக்; 26, 44.

நேரும்; 41, 45.

வழுந்தக்; 19, 21, 25, 29, 62,
65, 66.

II கண்டனனிடபன்; 46—
கண்டனனிடவன்; 18, 60,
62.

கலந்தான்; 46—
கலந்தா; 74.

III ஆலமேயன்ன; 46—
ஞாலமேயன்ன; 74.

ஆலமேயெனப்; 2.
ஆலமேயயன்; 66.
ஆலமேலன்ன; 74.

அயர்ந்தான்; 2, 9, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43, 44, 45, 52, 54, 60,
61, 63, 65, 66, 70, 71.

அசைந்தான்; 46.
அசைத்தான்; 10, 11.
அமைந்தான்; 74.

IV கோலின்; 46—
கோல; 2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43, 44,
45, 52, 60—63, 65, 66,
70.

மேவிய; 46—
மேனிமால்; 2, 18, 23, 26,
40, 43, 44, 45, 60, 61, 70.
மேனியன்; 9, 19, 21, 25,
29, 31, 41, 45, 54, 62, 65,
66.

கூற்றினுள்; 46—
கூற்றன்னுன்; 9.
கூற்றன்ன; 63.
கூற்றன; 54.
கூற்றன்னுன்; 66.

வரையன்ன; 18, 41, 45, 60,
61.

வரையினுன்; 29.

வரையெனக்; 2, 23, 26, 43, 44.

குறைந்தான்; 1, 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43, 44, 45, 52, 54, 60, 61, 62, 66, 74.

குலைந்தான்; 46—

8749

I வேலைதட்டவனாயிரம்; 46—
வேலைகட்டவனாயிரம்; 1, 10, 11, 23, 26, 41, 43, 44, 45, 70, 71.

வேலைகண்டவனாயிரம்; 54.

வேலைகட்டுவனாயிரம்; 74.

வேலைகட்டனோனாயிரம்; 31, 41.

வேலைகட்டினனாயிரம்; 45.

வாலினேர்வலி; 46—

மாலினேர்வலி; 54.

வாலினோர்வலி; 2.

வாலிபோல்வலி; 71.

வாலினேர்வரும்; 41, 45.

மயிந்தனுந் துமிந்தனும்; 46—

மயிந்தனுந்தம்பியும்; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43, 44, 60, 61, 70.

மைந்தனுந்தம்பியும்; 31.

துமிந்தனுந்தம்பியும்; 45.

மடிந்தார்; 46—

மடிந்தான்; 10.

மயர்ந்தார்; 19, 21, 25, 29, 62, 65.

முடிந்தான்; 11.

மாண்டார்; 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.

III கால; 46—

காலின்; 1, 10, 11, 74.

வெந்தொழிற்; 46—

வெந்திறற்; 9, 21, 25, 65.

கவயனும்; 46—

கவையனும்; 18, 40, 74.

கவையினும்; 70.

IV மாலை; 46—

வாலை; 31.

மடிந்தான்; 1, 2, 9, 10, 11, 18, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43, 44, 52, 60-62, 65, 66, 70, 71, 74.

மறைந்தான்; 46—

மறிந்தான்; 54.

8749 (a)

I விண்ணிடைக்; 2.

வாணிடைக்; 23, 26, 41, 43, 44, 45, 70.

கலந்தான்; 18, 26, 40, 41, 44, 45, 52, 60, 61.

கரந்தான்; 2.

அனகனாயின; 18, 23, 40, 41, 43, 44, 45, 52, 60, 61, 70.

II அனகனாந்திறல்; 2.

சங்கனாமக்கணத்தயார்ந்தான்; 2—

சங்கனாமமர்க்களத்தவிந்தான்; 23, 26, 43, 44, 70.

சங்கனாமமர்க்களஞ்சார்ந்தான்; 41.

III முனையின்; 2.

முனையன்; 23, 26, 43, 70.

முனையும்; 41.

வாளையிற்; 2—

வாளியிற்; 18, 23, 26, 40, 41, 43, 45, 52, 60, 61.

சதவலியென்பவன்; 18, 40, 41, 45, 60, 61.

சதவலிமொய்யம்பர்; 2—

IV புனையுமம்பினிற்; 2—

புனையுறம்பனும்; 18, 40, 41, 45, 52, 60.

மௌலியன்; 23, 26, 43, 70.
மைந்நிறத்து; 41.

8750

I விர்தமன்னதோட்; 46—
விர்தமென்னுந்தோட்; 18, 40,
41, 45, 60.

சதவலி; 46—
சரபனிற்; 18, 40, 45, 52,
60.

சுரபனிற, 41.
சுகேசனன்; 74.
சுசேடணன்; 46—

சதவலி; 74.

சுகேசனன்; 1.
சுடேணனன்; 70.

வினதன்; 46—

வீயந்தான்; 23, 26, 43, 44,
70, 74.

II கெந்தமாதனன்; 46—

கந்தமாதனன்; 74.

கெந்தமாகனென்; 23, 43.

இடும்பன்வன்றதிமுகன்;
46—

இடும்பனென்றெரிமுகன்;
23, 43.

இடும்பனென்றெரிமுகனும்,
26, 44.

இடும்பவன்றதிமுகன்; 74.

கிளர; 46—
கிளரும்; 18, 40, 41, 45, 60.
கிளர்த்தார்; 23, 26, 43, 44.
கிளர்த்தான்; 65.

III உந்துவார்கனை; 46—

துங்கவார்கனை; 18, 40, 41,
45, 60.

உடலமுற்றோளிப்பத்; 46—
உடல் முற்றுந்துளைப்ப; 18,
40, 60.

உடலமுற்றோய்ந்து; 23 26,
43, 44.

உலகமுற்றுந்துளைப்ப; 41;
45.

IV ஒடுங்கினர்; 46—

ஒடுங்கிய; 18.

ஒடுங்கிட; 40, 41, 45, 60.

சாய்ந்தார்; 46—

சார்ந்தார்; 1, 74.

8751

மற்றை; 46—

மற்ற; 19, 21, 25, 26, 29, 44,
62, 65, 66, 70.

மற்றும்; 41, 45.

வீரர்கள்; 46—

வீரரும்; 19, 21, 25, 26, 29,
62, 65, 66, 74.

வீரர்களி; 41, 45.

யாவரும்; 46—

ஆவரும்; 74...?

II முற்றும் வீந்தனர்; 46—

இற்றவந்தனர்; 41, 45.

உற்றவந்தனர்; 23, 26, 43,
44, 70.

முற்றும் வீழ்ந்தனர்; 1, 2, 9,
10, 11, 18, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 60, 61, 65, 71,
74.

III எற்றுவான்றிரைக்; 46—

எற்றும்வான்றிரைக்; 10, 11,
25, 26.

கடலொடும்; 46—

கடலொடு; 1, 2, 10, 11.

பொருதுசென்றேற; 46—

பொருந்து சென்றே; 74.

பொருதுசென்றேற்ற; 40,
41.

பொருதுசென்றேறி; 41.

பொருதுசென்றேற்ற; 2, 13,
45, 60, 61, 70, 71.

போதுசென்றெற்ற; 23, 26,
43, 44.

IV வான்கணை; 46—
வான்கணை; 1, 2, 9, 10, 11,
18, 19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 54, 60-62, 65, 71.

குரங்கினையுருட்ட; 46—
குரங்கையுருட்டி; 23, 26,
43, 44, 70.
குரங்கையுருட்ட; 40, 71.

8752

I சதுமுகன்; 46—
திசைமுகன்; 41, 45.

தள்ளி; 46—
தள்ள; 9.

II ஒளிக்க; 46—
ஒளித்து; 74.

உணர்கிலருருமின்; 46—
இல்லெனவுருமின்; 41, 45.
உணர்கிலருருமில்; 1, 10, 11,
31.
உண்கிலருருமின்; 74.

III வளைத்து; 46—
வளைந்து; 45.
வித்திய; 46—
வீக்கிய; 23, 26, 43, 44, 52,
70.
வீழ்த்திய; 54, 71.
வீட்டிய; 41, 45.

மண்ணெடுத்திண்ணை; 46—
மண்ணெடு திண்ணை; 25.
மண்ணெடுத்திண்ணி; 71.
மண்ணெடுத்திண்ணம்; 45.

IV புடைத்தனவொத்தன; 46—
புடைத்தனவாமென; 1, 74.
புடைத்ததுவாமென; 10, 11.
புடைத்தன வானரம்; 54.

வானரமுடிந்த; 46—
வாமென முடிந்த; 45.
முடிந்தன முழுதும்; 54.

8753

I கண்ணினை; 46—
கண்ணினை; 9, 66.
கண்ணியர்; 10, 11, 18, 40,
41, 45, 60, 61, 63.
கண்ணுடை; 23, 26, 41, 43,
45, 70.

வானவர்; 46—
வானர; 2, 29, 40, 52, 60,
61.

கோட்டித்; 46—
கோடி; 23, 26, 40, 41, 43,
44, 45, 60, 70, 71.
கோடித்; 2, 18.

II பாரிடைக் கிடந்தனர்; 46—
பாரிடை கிடந்தது; 9, 11,
25.
பாரிடைக் கிடந்தது; 1, 10,
11, 19, 23, 26, 29, 41, 43,
44, 45, 54, 62, 63, 65, 70,
71, 74.

III திவளக்கீழொடு; 46—
திவளைக்கீழொடு; 54.

பரந்திடை; 46—
புரந்திடை; 10, 11.
செறியப்; 46—
சேர்ப்பப்; 10, 11.

IV காடுடைப்; 46—
காடுடை; 10, 11, 62.
காட்டுடைப்; 18, 40, 60.
காடிடைப்; 54, 61.
காடுறை; 74.

பாற்கடலொத்தப் பரவை;
46—
பாற்கடலொத்தது பரவை;
1, 10, 11.

8754

- I சென்றது; 46—
சென்றதக்; 2.
- II கண்டனர்; 46—
கண்டவர்; 41, 45.
- III பெருங் களிப்பினர்; 46—
பெருங் களிகளோடு; 1, 10,
11, 74.
பெருங் களியினன்; 2, 9, 18,
23, 26, 40, 41, 43, 44, 45,
54, 60.
அளவாளயுகந்தார்; 46—
அளவளாயுவந்தார்; 2, 9, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 60, 66.
அளவளாயுயர்ந்தார்; 23, 26,
43, 44.
அளவளாயுவந்தன; 65...?
அளவளாவுய்த்தார்; 63.
அளவளாவு வந்தார்; 71.
அளவளாவுயர்ந்தார்; 70.
அளவளாவுகந்தார்; 31.
அளவிலருகந்தார்; 54.

- IV செல்லுதிர்; 46—
செல்குதிர்; 31.
தேயென வலித்தார்; 1, 52,
54, 74.
தேயென வலிந்தார்; 46—
தேயெனுமனத்தார்; 2, 9, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43, 44, 45, 60, 61, 62,
63, 65, 70, 71.

8755

- II நீர்படக் கடவீரலீர்; 46—
நீர்படைக் கவலீரலீர்; 66.
நீர்படக் கடவீரல்லீர்; 9.
நீர்படக் கடவீரரை; 74.
- III பேர்படைத்தவர்க்கு; 46—
பேர்படைத்தவர்; 9, 10,
11, 19, 21, 25, 26, 29, 54,
60, 61, 63, 65, 66, 70,
71.

பேர்படைத்தவற்கு; 41, 45.

அடியவர்க்கடியரும்; 46—
அடியருக்கடியரும்; 2, 18,
41, 45, 74.

அடியருக்கடியரும்; 9, 10,
19, 21, 25, 26, 29, 60, 61,
63, 65, 66, 70, 71.

அடியருக் கடிமையும்; 54.

பெறுவார்; 46—

பெறுவார்; 1, 10, 11, 19, 21,
25, 29, 62, 65.

பெறுவீர்; 54.

- IV வெம்பிறவியில்; 2, 9, 23,
25, 26, 4, 41, 43, 45, 60,
63.

வெம்பிறவியால்; 46—

வெம்பிறவியை; 71.

துவக்குண வீடு; 46—

அகற்றிமேல்; 71.

துடக்குண வீடு; 9, 19, 21,
25, 60, 62.

துக்கொண வீடு; 10, 11.

8756

- I நங்கள்; 46—

தங்கள்; 1.

காரியமியற்று வானுல

கிடை; 46—

காரியமியற்று வானிலத்

திடை; 1, 10.

காரியமியற்று வான்

பாரிடை; 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 52, 62, 63, 65,
66.

காரியமியற்றுநொனயிடை;
54.

காரியமிற்று வானிலத்திடை;
74.

நடந்தீர்; 46—

கடந்தீர்; 19.

II உங்கள்; 46—

எங்கள்; 41, 45.

ஆருயிரெம்முயிருடல்; 1, 2, 9, 10, 11, 18, 19, 21, 25, 29, 31, 40, 41, 45, 60, 61, 63, 65, 74.

ஆருயிரும்முயிருடல், 46—
ஆருயிரோருடலம்; 23, 26, 43, 44, 70.

ஆருயிரெமதுயிர்; 54.
ஆருயிரோடுலகம்; 41.

பிறிதுற்றிர்; 46—
பிறவுற்றிர்; 41.

III செங்கனையகற்காகவெம்; 46—

செங்கனையகற்றங்கவெம்;
11...?
செங்கனையகற்காகிவெங்;
54.

களத்திடைத்; 46 —

களத்துயிர்; 1, 2, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43, 44, 60, 61, 62, 63, 65, 66, 70, 71, 74.

களத்தினில்; 9.

களத்திடை; 31.

தீர்த்திர்; 46—

தீர்த்திர்; 74.

IV எங்கனையகர்; 46—

எங்கனையகன்; 54.

எங்கனையகம்; 41, 45.

எங்கனையகர்க்கு; 10, 11.

நீர்களென்றிமையவர்; 46—

நீங்களென்றிமையவர்; 1, 2, 9, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 31, 40, 41, 43, 44, 52, 54, 60, 61, 62, 63, 65, 66, 70, 71, 74.

இங்ஙனென்றிமையவர்; 10, 11.

8757

I குழுவோடு மினாயவன்; 46—

குழவினோடிலக்குவன்; 1, 10, 11, 45, 74.

குழுவோடு மிலக்குவன்; 41.

விளின்தான்; 46—

வீழ்ந்தான்; 2, 18, 40, 41, 45, 60, 61, 66.

விழைத்தான்; 74.

விய்ந்தான்; 23, 43, 54.

II இங்கு; 46—

எங்ஙண்; 2.

வந்தில என்கன்றன னிராம
னென்று; 46—

வந்தில னிராமனிப்
போதெனவ்; 31, 41, 45.

இகழ்ந்தான்; 18, 19, 21, 23, 25, 29, 41-45, 60-62, 65, 71.

இசைத்தார்; 26, 44, 70,

விசைத்தான்; 31, 41, 45.

III சங்கமுதினன்; 46—

சங்கமுதினன்; 65.

தாதையை; 46—

தாதைபால்; 9.

வல்லையிற்; 46—

ஓல்லையிற்; 65, 66.

IV பொருளெலாம்; 46—

பரிசெலாம்; 54.

8758

I இறந்திலன் கொலவ்விராமன்; 46—

இறந்திவன்கொலாமிராமன்;
2, 9, 10, 11, 45, 65, 66.

இறந்திலன் கொலாமிராமன்;
1, 9, 21, 23, 25, 29, 41, 60, 62.

இராவணனிசைத்தான்;
46—

இராவணனிசைக்கித்; 9, 19,
21, 62, 66.

II நீங்கின; 46—
நீங்குவ; 2, 65.
நீங்கில; 41, 45.

III சிதைக்க; 46—
சிதைப்ப; 2, 18, 26, 40, 44,
60, 61, 70.

IV மறந்து; 46—
மறைந்து; 41, 44, 45, 70, 71.

நிற்குமோ, 1, 9, 10, 11, 18, 19,
21, 25, 26, 29, 40, 41, 45,
52, 60, 62, 65, 66, 70, 71,
74.

நிற்குமே; 46—

நீங்குமோ; 2, 61.

நீங்குமே; 31, 41, 45.

போகுமோ; 41.

மற்றவன்றிறனென்றான்;
46—

மற்றவன்றிறமென்னான்;
11, 18, 71, 74.

மற்றவன்றிறமென்னா; 10.

மற்றவன்றிறமென்றான்;
61.

மற்றவன் என்றான்; 19,
21, 25, 29, 65, 66.

வென்றான் தசமுகன்; 23,
26, 43.

வென்றான் நிசைமுகன்;
44, 70.

வென்றான் றசானன்; 41,
45.

8759

I ஆதரித் தமைந்தான்; 46—

அடல் மிகுந்திருந்தான்; 54.

அனாதரித் தமைந்தான்; 41,
45.

ஆதரித்தகன்றான்; 23, 26,
41, 43, 44, 70.

ஆதரித்து வந்தான்; 63.

II மைந்தனுந்தன் பெருங்;
46—

வேலையில் ராவணி பெருங்;
74.

கோயிலைத் துடர்ந்தான்; 1,
2, 9, 10, 11, 18, 21, 23,
25, 26, 29, 43, 44, 60, 61,
62, 65, 66, 74.

கோயிலைச் சூழ்ந்தான்; 46—

கோயிலைத் தொடர்ந்தான்;
40, 41, 45, 52.

III மன்னனேவலின்; 46—

மன்னன்னுணையில்; 10, 11.

மன்னனுதானையிற்; 54.

மன்னனாணையிற்; 18, 21,
21, 25, 29, 40, 61, 65, 71.

மன்னனாணையின்; 1, 23, 26,
41, 43, 44, 45, 52, 66, 70,
74.

மகோதரன்; 46—

போயின; 1, 18, 19, 21, 25,
29, 40, 45, 61, 71.

போயினன்; 9.

போவின; 65.

போயினன்; 46—

போனவன்; 23, 26, 41, 43,
45, 54, 70.

மகோதரன்; 2, 9, 18, 19, 21,
25, 29, 45, 52, 61, 65, 71.

IV என்னை யாளுடை நாயகன்

வேறிடத் திருந்தான்; 46—

என்றநாயகன் வேறிடத்
திருந்தனனிப்பால்; 54.

8759 எ

II போர்க்கின்ற; 46—

போக்கின்ற; 18, 74.

போர்க்கின்ற; 9.

சிலையினுணறிற்; 46—

சிலையில் நாணின்; 9.

பேரொலி கேளான்; 46—

பேரொலி கேளான்; 18, 40.

பேரொலி கேளான்; 66.

III ஆர்கின்னலுற்ற தென்ன; 46—

ஆர்க்கின்ற தென்னையுற்ற; 66.

ஈர்க்கின்ற துற்றதென்னை; 9.

உணர்கி லனிசைப்பாரில்லை; 46—

உணர்கிலேன் இசைப்பா ரில்லை; 19, 21.

அ றி கி லே னி சைப் பே பா ரில்லை; 74.

8760

I சேப்பத்; 46—

சிவப்பத்; 23, 26, 43, 44.

சேயத்; 29, 65.

II தேவர்தம்; 46—

தேய்வவான்; 18, 40, 41, 45, 52, 60.

படைக்கெலாம்; 46—

படைக்கலம்; 23, 26, 29, 43, 44, 70.

படைக்கெல்லாம்; 18.

வரன்முறை; 46—

முறைமுறை; 1, 10, 11, 23, 26, 40, 41, 43, 45, 60, 70, 74.

துரக்கும்; 46—

துரக்க; 18, 40.

III விதிமுறை; 46—

முறைமுறை; 41, 45.

மேல்வீரன்; 45—

வேல்வீரன்; 23, 26, 29, 43, 65.

IV மொய்கொள்; 46—

மெய்கொள்; 26, 70.

எய்துவா மினியென; 46—

எய்துவனினியென; 1, 10, 18, 40, 41, 45, 60, 71, 74.

எய்துவானினியென; 23, 43, 65.

எய்துவானினியென; 26, 29, 44, 70.

8761

I கொள்ளியிற்சுடர்; 46—

கொள்ளியின் சுடர்; 2, 9, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29.

43, 44, 45, 52, 54, 60, 61, 62, 63, 65, 66, 70.

கொள்ளியிற்சுடர்ப்; 40, 41.

அனலிதன்; 46—

அனலியின்; 1, 10, 19, 25, 29, 41, 45, 54, 62, 65, 71, 74.

அனலினின்; 11.

அனலியன்; 21.

அல்லியின்; 66.

அங்கியின்; 26, 44.

கனலியின்; 63.

பகழியின்; 2, 18, 41, 45, 60, 61.

பகழிகைக்கொண்டான்; 46—

அங்கிகைக் கொண்டான்; 2, 18, 41, 45, 60, 61.

II அள்ளிநுங்கலா; 46—

அள்ளிநுக்கலா; 74

அள்ளி நீக்கலா; 41, 45.

ஆரிருட்; 46—

மாரிருட்; 1, 2, 9—11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 31, 40,

41, 43—45, 54, 65, 66, 70, 74.

மாரிதட்; 62.

அழித்தான்; 46—

அளித்தான்; 21.

இறுத்தான்; 54.

III வெள்ள; 1, 18, 23, 26, 41, 43—45, 52, 60, 70, 71.

வெள்ளி; 46—

வெள்ளை; 10, 11.

பரப்பிணைப்; 2, 9, 25, 29, 40,
41, 45, 52, 60—63, 66.

பரப்பினிற்; 46—

பரப்பிடைப்; 54.

பரப்பிணை; 41, 45.

பொருப்பினிற்; 74.

பொருக்கென விழித்தான்;
46—

பொருக்கென விளித்தான்;
19, 21.

விழிமுகத்துதரம்; 41.

விழிமுகத்துதிரம்; 45.

IV தள்ளிருமரைச்; 46—

தள்ளித்தாமரைச்; 1, 2, 9—11,
18, 19, 21, 29, 31, 40, 41,
54, 60—63, 65, 66, 71.

துள்ளித்தாமரைச்; 23, 25,
26, 43, 44, 70.

தள்ளுவானரத்; 41.

சேவடி; 46—

சீறடி; 9, 19, 21, 25, 29, 62,
63, 65.

தலைவரைத்; 41.

நுடங்குறச் சார்ந்தான்; 46—

நுடங்குறத் தளர்ந்தான்; 1,
2, 9—11, 19, 21, 25, 65,
66.

நுடங்கிடத் தளர்ந்தான்; 18,
40, 41, 45, 52, 60, 61, 74.

துளக்குறத்தளர்ந்தான்; 23,
43, 63, 71.

துவக்குறத் தளர்ந்தான்; 26,
44, 70.

துடங்குறத்தளர்ந்தான்; 62.

துளங்குறச் சார்ந்தான்; 54.

8762

I நோக்கினுன்பெரும்; 46—

நோக்கினுனரும்; 54.

நோக்கி; 46—

நோக்கித்; 1, 2, 9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 43, 44,
54, 60—63, 65, 70, 71, 74.

நோக்கின்; 10, 11.

II ஊக்கினுன்றடம்; 46—

ஊக்கினுன்பெரும்; 26.

தூக்கினுன்றடம்; 1, 2, 9, 18,
19, 21, 25, 26, 29, 40, 41,
44, 45, 54, 60—63, 65, 70
71, 74.

தேக்கினுன்றடம்; 23, 43.

நூக்கினுன்றடம்; 41, 45.

தூக்கினுன்றடம்; 31.

திருமுகத்துதிரம்; 46—

திருமுகஞ்சோரம்; 41, 45.

தடமுகத்துதிரம்; 26.

III போக்கினுணிணப்; 46—

போக்கினுணிணைப்; 2, 9—11,
19, 21, 23, 26, 29, 31, 40,
43, 44, 54, 63, 66, 71.

போக்கினுணிணைப்; 1.

பறந்தலையமுவத்துட்; 41,
45, 52.

பங்கபத்தமுவத்துட்; 46—

பங்கயமமுவத்துப்; 1, 10, 45,
54, 63.

பங்கயப்பமுவத்திற்; 44, 70.

பங்கயப் பமுவத்துப்; 9.

பங்கய மமுவத்துள்; 11, 41.

பங்கயத்தமுவத்துப்; 19, 21,
25, 29, 65, 66.

பங்கயம் பமுவத்திற்; 23, 43.

பறந்தலைப் பமுவத்திற்; 2,
61.

பறந்தலையமுவத்திற்; 18, 40,
60.

பறந்தலையமுவத்துப்; 62.

புக்காண்; 46—

புகுந்தான்; 26, 70.

IV காக்கும்; 46—
காக்கு; 40, 45.

தாக்கு; 10, 11.
தாக்கும்; 41, 45.

வானரத்; 2, 18, 19, 21, 25,
40, 44, 52, 60—62, 65, 66,
71.

வன்றுணைத்; 46—
வான்றுணைத்; 1, 10, 11, 29,
41, 45, 54, 74.
வான்பெருந்; 9.

தலைவரைத்; 46—
தலைவரைக்; 11.

துணைவரைத்; 9, 19, 21, 52,
62, 65, 66.

தனித்தனிக் கண்டான்; 46—
தனித்தனிக் கண்டான்; 1, 2,
9, 10, 19, 21, 31, 40, 44,
52, 60—63, 74.

கண்ணிடை கண்டான்; 11.

8763

I சுக்கிரிவனை; 46—
சுக்கிரிபனை; 9—11, 21, 23,
26, 29, 43, 44, 54, 61—
63, 65, 70, 71, 74.

நோக்கித்தன்; 46—
நோக்கினன்; 9, 21, 25, 29,
31, 62, 63, 66.

நோக்கினான்; 41, 45, 65.

துணைக்கண்; 46—
துளைக்கண்; 74.
துணைக்கண்; 21.

II உக்கநீர்த்திரள்; 46—
உக்கணீர்சரத்து; 63.
உக்கு நீர்த்திரள்; 2, 31, 41,
45, 54.

ஒக்க நீர்த்திரை; 62, 66.

நெக்கி நீர்த்திரள்; 26.

நோக்க நீர்த்திரள்; 19, 21, 65,
நோக்குநீர்த்திரள்; 23, 26, 43,
44.

ஒழுகிட; 46—
ஒழுக்கினன்; 54.
ஒழுகின; 74.

III தக்கதோவிது; 46—
தக்கதோவுனக்கு; 2,
தக்கவோவுனக்கு; 18, 40,
60, 61.
தக்கதேயிது; 9, 21, 29, 62,
63, 65.

தக்கவோவிது; 26, 44, 70.
தக்கதோவுது; 41, 45.

நினக்கென்று; 46—
நினக்கெனத்; 9, 19, 21, 29,
52, 62, 63, 65, 66.

நுனக்கென்று; 1, 10, 11.
நுமக்கென்று; 74.

உனக்கென்று; 23, 26, 43,
44, 70.
உனக்கெனத்; 54.

என்றுதன்; 2, 18, 40, 60, 61.
தனிமனம்; 46—
தன்மனம்; 41, 45.
தளர்ந்தான்; 46—
தளர்வான்; 2, 26, 31, 41,
44, 45, 61, 70, 71.

IV பக்கநோக்கினன்; 46—
பக்க நோக்கின; 25.
பக்கம் போக்கினான்; 26.

தன்மையைப்; 46—
தன்மையும்; 2, 18, 40, 45,
54, 60, 61.

8764

I கடல்; 1, 2, 9—11, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 40, 43
—45, 52, 54, 61, 62, 66,
70, 71, 74.

கடர்; 46—

கடந்துபுக்கு; 46—

கடந்துபோய்; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43, 44, 45, 60, 61, 71.

புகுந்து; 41, 45.

அரக்கரைக்; 46—

அரக்கரைத்; 65.

அரக்கரை; 54, 71.

கருவொடும்; 46—

தருவொடும்; 65.

கருமுதல்; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43—45, 52, 60, 61, 70.

காவொடும்; 1, 10, 11, 31.

வெருக்கொளக்; 54.

வேரொடும்; 71.

II கடந்துநான்; 46—

கடந்துபான்; 23, 26, 41, 43, 44, 45.

கடந்துன்; 10, 11.

கடந்தநாம்; 41, 45.

இருக்க நீ; 46—

இருப்ப நீ; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43, 45, 52, 60, 61.

இருக்கை நீ; 10, 11.

இருப்பனீ; 44.

இருக்க நீ; 41, 45.

இருக்கவோ; 9.

நல்கியதிதற்கோ; 46—

நல்கியதிதுவோ; 40, 41, 45, 52, 61.

எய்தியதிதற்கோ; 10, 11.

III உடல்; 1, 2, 9—11, 18, 23, 29, 31, 40, 43, 45, 52, 54, 60—62, 66, 70, 71, 74.

உடர்; 46—

கடந்தனவோவுனை; 2, 26, 44, 45, 52, 60.

கடத்தனவோவுன்னை; 46—
கடந்தனவேயுன்னை; 1.

கடந்தனவேயுனை; 9, 21, 31, 54, 62,

கடந்தவேயுனை; 65.

கரந்தனவோவுனை, 18.

கிடந்தவேயுன்னை; 71.

கிடந்தனவேயுனை; 10, 11.

கிடந்தன வோவுன்னை; 23, 29, 43, 70.

வில்லுதைத்த; 46—

வில்லுதைந்த; 11.

வில்லுதைக்க; 54.

வில்லுரைத்த; 31.

அடல்; 1, 2, 9—11, 23, 29, 31, 40, 43—45, 52, 54, 60, 62, 65, 66, 70, 71, 74.

அடர்; 46—

கடல்; 26.

கடந்த போர்; 46—

கடந்துபோர்; 26, 41, 44, 70, 74.

கிடந்தபோர்; 45, 52.

ஆகுலித்து; 46—

ஆகுலத்து; 66.

ஆர்கலித்து; 10, 11.

அழுதான்; 46—

அயர்ந்தான்; 54.

8765

I முன்னைத்; 46—

முன்னர்த்; 44.

தேவர்தம்; 46—

தேவர்கள்; 9, 19, 21, 25, 62, 66.

முனிவர்தம்; 46—

முனிவர்கள்; 9.

முனிவரர்; 54.

II பின்னைச்; 46—

பின்னர்த்; 18, 26, 44, 70.

பிழைத்தன; 46—

பிழைத்தனன்; 10, 11.

பிறந்த; 46—

பிறிதென்; 23, 26, 41, 43, 44,
45, 52, 70, 71.

III கொடுமையாற்; 46—

கொடிமையாற்; 19, 21, 25,
29, 74.

கொடுமையிற்; 41, 45.

புகழோய்; 46—

புகழோர்; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43-45, 54, 70.

IV போல்பவர்; 46—

போல்வர்; 54.

ஆருளர்; 46—

யாருளர்; 1, 9-11, 19, 21, 23,
43, 44, 54, 61-63, 65, 66,
70, 71.

இயாருளர்; 25, 74.

8766

I புன்றொழிற்புலையரசினை;
46—

புன்றொழிற்புணையரசினை; 18,
23, 26, 43.

பின்றொழிற் புலையரசினை; 74.

வெஃகியென்; 46—

வெஃகினென்; 45, 52.

வெஃகினன்; 9, 19, 21, 23,
25, 29, 43, 54, 62, 65, 66.

வாவினன்; 41.

வரவினன்; 45.

வவ்வினன்; 2, 18, 40, 60,
61.

எய்தினர்; 1, 10, 11.

ஏகினன்; 26.

எஃகினென்; 44, 70.

பூண்டேன்; 46—

பூண்டே; 1, 10, 11, 40, 60,
61.

பூண்ட; 41, 45.

II கொன்றொருக்கினென்; 46—
கொன்றொருக்கினன்; 2, 40,
60.

கொன்றொருக்கினென்; 1, 10,
11, 52.

கொன்றொருக்கினென்; 74.

கொண்டொருக்கினென்; 44.

எந்தை நயச்; 46—

தாதையைச்; 74.

தாதையைச்; 1, 10, 11.

III இன்றொருக்கினென்; 46—

இன்றொருக்கினன்; 60.

இன்றொருக்கினன்; 40.

இத்தனை; 46—

இத்துணை; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43-45, 60.

வீரரையிருந்தேன்; 46—

வீரரையிருந்தே; 44.

வீரையுமிருந்தேன்; 1, 10, 11,
74.

வீரையுமிருந்தே; 45.

வீரரையிழந்தேன்; 31.

(இத்தனை) வோரையுமிழ்ந்
தேன்; 9.

(இத்தனை) யோரையுமிழ்ந்
தேன்; 19, 21, 25, 29, 63, 66.

(இத்தனை) யோரையுமென்னே;
54.

வீரரையுமிருந்தே; 41.

பேரையுமிழ்ந்தேன்; 65.

பேரையுமிருந்தேன்; 71.

IV தொழிற்கொரு; 46—

தொழிற்குமொர்; 2, 18, 40,
45, 54, 60.

தொழிற்குமொர்; 41.

உண்டாய்வரவற்றே; 46—

உண்டாய்வர மற்றே; 41,
45.

உண்டேய் வரவற்றே; 19,
21, 29.

8767

- I தம்பிக்கு; 46—
தம்பியை; 54.
- II நல்கினென்; 46—
நல்கினன்; 18, 40, 60, 61.
நல்கியது; 54, 63.
அவிப்பதற்கமைந்தேன்;
46—
அவிப்பதற்கிருந்தேன்; 1.
வீப்பதாகமைந்து; 41.
வீப்பதாசமைந்து; 45.
அவிப்பதற்கமைந்து; 2, 60,
61.
வீய்ப்பதற்கமைந்து; 40.
இறப்பதற் கிருந்தேன்; 10.
வீய்ப்பதற்கமைந்தேன்; 9,
18, 19, 21, 25, 29, 65, 66.
- III இத்துணை; 46—
இத்தனை; 9, 21, 25, 26, 44,
54, 61, 62, 65, 66.
கண்டேன்; 46—
கண்டே; 1, 74.
- IV சமையுடற்பொறை; 46—
சமையுடைப்பொறை; 2, 9,
54, 65.
எமையுடைப்பொறை; 41,
45.
சமக்கவந்தேனெனச்; 1, 2,
9—11, 18, 19, 21, 23, 25,
26, 31, 40, 41, 43-45, 54,
60, 62, 63, 65, 66, 71, 74.
சமக்கவந்தனெனச்; 46—

8768

- I குலங்களின்; 46—
குலங்களில்; 21, 25, 29, 48,
52, 62.
நடுவனோர்; 46—
நடுவொரு; 1, 2, 9-11, 26, 40,
41, 44, 48, 54, 60, 61.

நடுவொரு; 45.

இடையொரு; 21, 25, 29, 41,
45, 48, 52, 62, 74.

- III படைக்கலங்களைச்; 46—
படைக்கலக்கடல்; 1, 9, 10,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 48,
62, 65, 66.
படைக்கலஞ்சுமந்து; 2, 26,
40, 41, 44, 45, 48, 52, 54,
60, 61, 63, 70, 71.
படைக்கலங்கடல்; 11, 74.
சுமக்கின்ற; 46—
சுரக்கின்ற; 48.
உழல்கின்ற; 2, 26, 40, 41,
44, 45, 48, 52, 54, 60, 61,
63, 70, 71.
பதகனேன்பழிபார்த்து;
46—
பதகனேன் பழியார்த்து; 60.
பதகனேன் பழியாது; 74.
பதகனேன் பழிபாத்தது; 41,
45.
பதகனே பரிந்தின்று; 54.
- VI அழுதான்; 46—
அறைந்தான்; 71.

8769

- I உடலிடைத்தொடர்; 1, 10,
11, 19, 31, 41, 52, 60,
74.
உடரிடைத்தொடர்; 46—
உடரிடைத்துயில்; 9.
உடரிடைத்துயர்; 45.
உடரிடைத்தைத்தன; 41,
45.
உடலிடைத்ததப்; 2.
உடலிடத்துயர்; 21, 25, 41,
62, 66.
உடலிடைத்தைத்த; 18, 40,
61, 63.
உடலிடைத்துயர்; 29, 45,
65.
உடலிடைத்துயிர்; 54,
உடலுடைத்தயர்; 71.

உடலிறைத்தன; 23, 26,
41, 43, 44, 45, 70.

உடலுடைத்தொடர்; 41, 45.

பகழியினொளிர்ததிர்க்; 46—

பகழியினொளிர்ததிர்க்; 9, 65.

பகழியினொளிர்த்திரக்; 44.

பகழியினொளிர்தளிரக்; 26,
41, 45.

பகழியினொளிர்தளிரக்; 70.

பகழியினொளிர்ததிர்க்; 54.

பகழிதன்னொளிர்ததிர்க்; 74.

பகழியன்னொளிர்ததிர்க்; 40.

பகழியென்றோர்கதிர்க்; 10,
11.

பகழியொன்றோர்கதிர்க்; 1.

II சுடருடைப் பெருங்; 46—
சுடருடற்பெருங்; 21, 25, 29,
62.

சுடருறப்பெரும்; 65, 66.

சுடருணைப்பெரும்; 63.

சுடருடைப் பெரும்; 74.

சுடரிடைப் பெரும்; 1, 2, 18,
40, 60, 61.

சுடர்நிறப்பெருங்; 54.

சுடரிற்குழ்பெருங்; 23, 26,
41, 43, 44, 45, 70.

பாம்பெனச்; 46—

பாரம் போல்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

III மிடலுடைப்பணமீமிசைத்
தான்; 1, 10, 11, 18, 25,
29, 31, 40, 45, 60--62, 65,
66, 71.

மிடருடைப்பணமீமிசைத்
தான்; 46—

மிடலுட்பன் மணிபண்
மிசைத்தான்; 23, 26, 43,
44, 70.

மிடலுட்பன் மணிபார்
மிசைத்தான்; 41.

மிடலிடைப்படமீமிசைத்
தான்; 54.

மிடலுடைப்பன் மணிபார்
மிசைத்தான்; 45.

மிடலுடைப்பிணமீமிசைத்
தான்; 41, 52.

மிடலிடைப்படமீமிசைத்
தான்; 54.

மிடலுடைப்பணமீமிசைத்
தன்; 31.

பண்டை; 46—

பண்டு; 9, 23, 26, 43, 44,
70.

பண்ட; 1.

படை; 10, 11, 31, 60, 65.

படு; 54.

வெள்ளைக்; 23, 26, 43, 44.

வெள்ளக்; 46—

கடலிடைத்துயில்; 1, 2, 10,
11, 18, 19, 21, 25, 40, 45,
52, 54, 60--63, 65, 66,
74.

கடரிடைத்துயில்; 46—

கடலுட் கண்டியில்; 23, 26,
43, 44.

கடலுடைத்துயில்; 31.

அன்னதம்பியைக்; 46—

தனதம்பியைக்; 63.

8770

I புகைந்தான்; 46—
புகைத்தான்; 26.

II திருமேனியும்; 46—
திருமேனியும்; 45.
திருமேனிமன்; 11.

மனமெனக்; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 25, 26, 29, 31, 40,
41, 45, 52, 54, 60-63, 65,
66, 70, 71, 74.

அன்னவா; 46—

அன்னவன்; 41.

III தருமநின்றுதன்; 46—
தருமநின்றன்; 1, 2.
தருமநின்றுதன்; 11, 31.
தருமநின்றகண்; 23, 43.
தருமநின்றதன்; 18, 40, 41,
45, 60, 61.

கண்புடைத்தலம்வரச்; 46—
கண்புடைத்தலமரச்; 41, 45,
54.

கண்புதைத்தலமரச்; 40, 60,
61.

கண்புதைத்தலம்வரச்; 2,
18.

புதைத்தனவலம்வரச்; 23,
26, 43.

புதைத்தனவலம்வர; 41, 45.

சாய்ந்தான்; 46—

சார்ந்தான்; 19, 21, 25, 29,
65.

IV உருமினாவிடியுண்டதோர்;
46—

உருமினாவிடியுண்டவோர்;
23, 43, 70.

உருமினாவிடியுண்டவோர்;
26.

உருமினாவிடியுண்டதோர்;
66.

உருமினாவிடிப்புண்டதோர்;
54.

மராமர மொத்தான்; 2, 45,
52, 54, 63, 71.

மாமர மொத்தான்; 46—

மராமர மொப்ப; 1, 9—11,
19, 21, 25, 29, 62, 65.

மாமர மொப்ப; 41, 45, 66.

மராமர மொப்பான்; 18, 23,
26, 40, 43, 44, 60, 61, 70,
74.

மாமர மொப்பான், 41, 45.

8771

I உணர்ந்திலன்; 46—

உணர்விலன்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66.

II வியர்த்திலன்னுடல்; 46—
வியர்த்திலன்னுடன்; 10,
11.

வியர்த்திலனுடல்; 25.

வெயர்த்திலன்னுடன்; 2,
26, 44, 70.

வெயர்த்திலன்னுடல்; 18,
29, 41, 48, 60, 61, 63, 70.
வெயர்ந்திலன்னுடல்; 45.

கண்ணினை; 46—

கண்ணினை; 9, 26, 41, 45,
48, 54.

III அயிர்த்திலன்; 46—

அயர்த்திலன்; 23, 43.

அயிர்த்திலன்; 41.

அயர்த்துன்; 2, 18, 19, 21,
25, 26, 29, 40, 41, 44, 45,
48, 52, 60-63, 65, 70.

அங்கையுந்தானும்; 46—

அங்கையோடாகும்; 54.

அங்கையுந்தானும்; 63.

அங்கையுந்தானும்; 74.

IV பெயர்த்திலன்னுயிர்; 46—
பெயர்த்திலனுயிர்த்திலன்;
41.

பிரிந்திலன்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 43,
44, 45, 52, 60-62, 65, 66,
70, 71.

பிறந்திலன்; 46—

உயிர்த்திலன்; 45.

கருணையாற்பிறந்தான்;
46—

கருணையாய்ப் பிறந்தான்;
9, 19, 21, 25, 54, 62, 66.

கருணையிற் பிறந்தான்; 1,
10, 11, 65.

கருணையாற் பிறந்தோன்;
45.

8772

I தாங்குவாரில்லைத்; 46—

தாங்குவாரில்லைத்; 19, 21, 25,
54, 74.

தழிஇக் கொண்ட; 46—

தழிக் கொண்ட; 18, 19, 21,
40, 45, 70.

தழிக் கொண்டு; 74.

தழுவிக்கொண்டு; 63.

தடக்கை; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43, 44, 45, 48, 52, 60,
61, 70.

தன்னை; 46—

அவனை; 63.

II வாக்கினால்; 46—
வாங்கினால்; 2, 21, 23, 43.

தெருட்டுவாரில்லை; 46—

தெருட்டுவாரில்லைப்; 2, 9—
11, 25, 44, 63, 70.

தெருட்டுவோரில்லை; 29.

I பாங்கராயினார்; 2, 9, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 43,
44, 54, 60-62, 65, 70.

பாங்கராயுள்ளோர்; 46—

பாங்கராயுளர்; 1, 10, 11.

பாங்கராயினர்; 63.

பாங்கராயினோர்; 41, 45, 48,
52.

யாவரும்; 46—

இயாவரும்; 25.

பட்டனர்; 46—

பட்டது; 45.

பட்ட; 46—

பட்டன்று; 11.

பட்டது; 41.

IV திங்குதானிது; 9, 19, 21,
25, 41, 45, 48, 52, 62, 65.

திங்குவாலிது; 46—

திங்குமாலிது; 2.

திங்குமாலிதைத்; 18, 41, 48,
60.

திங்குதானது; 29.

திங்குபாலிது; 26.

திங்குமாலிதை; 45, 61.

திங்குமாலிதைத்; 40.

திங்கினாலிது; 41, 45, 48,
54.

திங்குவாலிது; 11.

யார்துயர்; 46—

யாரிது; 2, 54.

யாரது; 9, 61.

8773

I கவந்தபந்தமும்; 46—

வெந்தபந்தமும்; 10, 11.

கழுதுந்தம்; 46—

கழுதுங்கொள்; 23, 26, 43.

கழுருந்தம்; 18, 21, 25, 29,
40, 60-62, 74.

கழுத்துந்தம்; 31.

காணார்; 46—

காணாச்; 44, 45.

கண்ணாச்; 2.

II சிவந்த; 46—

சிந்து; 10, 11.

கண்ணியர்; 31, 45, 52.

கண்ணினர்; 46—

III உவந்த; 46—

முந்து; 10, 11.

சாதகரிட்டமும்; 1, 2, 9-11,
18, 19, 21, 25, 29, 31, 40,
41, 45, 54, 60-63, 65, 66,
74.

சாதகத்தீட்டமும்; 46—

பாதகரிட்டமும்; 23, 26, 41,
43-45, 70.

ஒழுக்கும்; 46—

ஒழுங்கும்; 23, 26, 41, 43-
45, 52.

ஒழுக்கு; 60, 62.

IV நிவந்தவல்லது; 46—

நிவந்தவல்லவை; 21, 25, 29,
62, 65, 66.

நிந்தவல்லது; 10, 11.

பிறரில்லைக்; 1, 9-11, 41, 45,
52.

பிறரில்லைக்; 46—

பிறிதில்லைக்; 2, 18, 23, 26,
40, 43, 44, 54, 60, 61, 70.

பிறரில்லைக்; 21, 25, 29, 66.

பிறரிலை; 31.

பிறரிது; 62.

நின்றார்; 1, 2, 9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 41, 43—
45, 52, 54, 60--62, 65, 66,
70, 74.

நின்ற; 46—
நின்றான்; 10, 11, 31.

8774

I நாடியர்; 46—
நாட்டியர்; 26, 31, 74.

அழுதகண் மழைநீர்; 46—
அழுதகண் மலிநீர்; 41, 45,
52, 65.

அழுதுகண் மழைநீர்; 18,
40, 60.

அழுகண் மழைநீர்; 31.

II சொரிந்தனர்; 46—
சொரிந்தன; 21, 23, 26, 41,
43-45, 70.

சொரிந்தார்; 1, 9, 21, 23, 25,
29, 31, 40, 41, 43, 45, 52,
63, 65, 74.

சொரிந்தார்; 46.

III திரிபவுமிரங்கின வெவை
யும்; 46—
திரிபவுந்தங்கனமெவையுன்;
44.

திரிபவுமிரங்கின மயங்கின;
41.

இரங்கின வுயிர்களு மெவை
யும்; 23, 26, 43, 70.

இரங்கின மயங்கின வெவை
யும்; 45.

IV ஆகலின்; 46—
ஆதலின்; 1, 2, 9-11, 18, 21,
23, 25, 29, 40, 43, 44, 52,
54, 60, 61, 63, 65, 66, 74.

ஆதலான்; 31, 45.

நடுங்கி; 46—

நடுங்க; 63.

8775

I நாண்மலர்க்கிழவற்கு; 46—
நாண்மலர்க்கிழவர்க்கு; 9.
நாண்முகத்திறைவற்கு; 54.
நமையின்; 63.

II நகையும்; 46—
நகையுள்; 9, 66.

தகையின்; 41, 45.

நீங்கின; 9, 21, 23, 25, 29,
43, 54, 62, 65, 66.

நீங்கிய; 46—

நீக்கிய; 40, 41, 45.

திருமுகம்; 46—

திருமுகக்; 2, 23, 41, 43, 44,
70.

கருணையுநலியத்; 46—

கருணையுணலியத்; 1, 10.

கருணையுநலிந்த; 2, 23, 26,
43, 61, 60.

கருணையினலியத்; 9, 19, 25,
31, 54, 62, 65, 74.

கருணையினலிந்த; 18, 40, 41,
44, 45, 60.

கருணையுண்ணலியத்; 11.

III தொகையின்; 46—
தொகையுள்; 1, 9, 21, 25.
தொகையும்; 10, 11, 19, 29,
44, 52, 70.

நின்றவர்க்குற்றன; 1, 10,
11.

நின்றவர்க்குள்ளது; 46—

நின்றவர்க்குற்றுள; 40, 60.

நின்றவர்க்குற்றது; 9, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 31, 43-
45, 52, 54, 62, 63, 65, 70.

நின்றவர்க்குற்றுளது; 18,
61.

நின்றவற்குற்றுளது; 2.

சொல்லியென்றொடர்ந்த; 46-
சொல்லியென்துரர்; 54.

உணர்த்தியென்றொடர்ந்த;
2, 18, 61.

IV பார்த்தன்று; 2, 9, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 45, 60, 61, 63, 65, 66.

பார்க்கின்ற; 46—

பார்த்தின்று; 1, 10, 11, 74.

ஆர்த்தது; 23, 26, 41, 43—45, 54, 70.

கலுழந்தது; 46—

கலிழந்தது; 11.

கலிழந்தது; 26, 44.

கலுழந்தன; 45.

பரிவால்; 46—

பரிவாய்; 10, 74.

8776

I உணர்வினோடு; 46—

அறிவினோடு; 9, 21, 25, 29, 62, 65.

அயாவுயிர்ப்பணுகி; 46—

அயாவுயிர்த்தணுகி; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65.

அயாவுயிர்ப்பணுகக்; 52, 54.

அயர்வுயிர்ப்பணுகக்; 40.

அயர்வுயிர்ப்பணுகி; 45.

அயவுயிர்ப்பணுகி; 61.

II விழித்தனன்றம்பியைத்; 46—
விழித்தனனம்பியைத்; 54.

தெரிவுறக்; 46—

தெளிவுறக்; 54.

III மீள்கிலன்; 46—

மீள்கலன்; 9, 66, 74.

மீள்கிலென்; 26, 44, 70.

என்றகம்; 46—

என்றுளம்; 9.

எனமனம்; 71.

கின்றகம்; 74.

வெதும்பிப்; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 54, 60, 61, 63.

வெதும்பாப்; 46—

வெதும்பப்; 9, 19, 21, 29, 31, 41, 45, 65.

IV புண்ணினுற்றதோர்; 46—
புண்ணிலுற்றதோர்; 1, 10, 31, 74.

புண்ணியுற்றன்ன; 18.

புண்ணிலுற்றன்ன; 60.

புண்ணினுற்றன; 61.

புண்ணினுற்றன; 41, 45.

புண்ணினுற்றனன்; 40.

புண்ணியுற்றதோர்; 2, 9,

19, 21, 23, 25, 26, 29, 43,

44, 54, 62, 63, 65, 70, 71.

புண்ணியுற்றதோர்; 66.

எரியன்ன; 46—

வேலன்ன; 1, 2, 10, 18, 23,

26, 40, 41, 43, 45, 52, 60,

61, 63, 64, 70, 71.

வேலென; 54.

வேலனத்; 74.

தீயன்ன; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

துயரினன்; 46—

தன்மையன்; 1, 10.

தன்மையிற்; 74.

வருந்தினன்; 54.

புலம்பும்; 46—

புலம்பா; 71.

8777

I இறந்தானென்றும்; 46—
இறந்தான்யானும்; 31, 41, 45, 71.

என்னும்; 2, 41, 45, 54, 60, 61, 70.

என்றும்; 46—

என்று; 1.

தனியல்லேன்; 1, 2, 9—11,

18, 19, 21, 23, 25, 29, 40,

41, 43, 44, 45, 52, 61, 62,

70, 71, 74.

தமியல்லேன்; 46—

தனிகில்லேன்; 54.

தமியில்லேன்; 31.

III கந்தனிருந்தாய்; 1, 10, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43, 44, 45, 60—62-66, 70, 74.

உய்ந்துமிருந்தாய்; 46—

கந்தனிருந்தான்; 2, 9, 54.

நின்றேன்; 46—

நின்றே; 65.

இதுகாணேன்; 1, 9, 10, 19, 21, 25, 29, 54, 62, 65, 66, 74.

உரைகாணேன்; 46—

தனிகாணேன்; 2, 18, 40, 41, 60, 61.

கரைகாணேன்; 23, 26, 41, 43—45, 70.

IV வந்தனெனையா; 46—

வந்தனெனையா; 40, 45, 54, 62.

வந்தனெனையா; 46—

வந்தனெனெம்பீ; 1, 10, 45, 60, 74.

வந்தனெனெந்தாய்; 23, 43, 61, 70.

வந்தனெனென்றான்; 9.

வந்தனெனெந்தாய்; 19, 21, 25, 62, 65, 66.

வந்தனெனையா; 45.

வந்தனெனென்றான்; 54.

வந்தனெனெம்பீ; 40, 41.

இனிவாழேன்; 46—

இனிவாழ்கேன்; 71.

உயிர்வாழேன்; 19, 21, 25, 62, 65, 66.

மறையானான்; 9, 54.

8778

I தாயோ; 46—

தாயும்; 54.

தாயே; 1, 10, 11.

நீயே; 46—

நீயென்; 41, 45, 66.

நீயே; 46—

நீயென்; 45.

II சேயோநீயே; 46—

சேயோநீயென்; 45, 66.

சேயுநீயே; 54.

தம்பியுநீயே; 46—

தம்பியுநீயென்; 45.

செய்பொருள்நீயே; 2, 18, 26, 40, 41, 44, 45, 60, 61.

III போயோ; 46—

பேயோ; 44.

இகந்தாய்; 46—

இகழ்ந்தாய்; 1, 2, 9—11, 18, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43—45, 54, 60—63, 65.

புகழ்பாராய்; 46—

புகழ்பாரா; 1.

IV நீயோ; 46—

நீயே; 44.

நீயா; 41, 45.

நானும்; 1, 9—11, 19, 21, 25, 26, 62, 65, 74.

யானோ; 46—

யானும்; 31, 41, 44, 45.

நின்றனன்; 1, 25, 41, 45, 74.

நின்னிணும்; 46—

நின்றன; 2, 10, 11, 19, 21, 29, 40, 41, 60—62, 65.

நின்றனில்; 9, 41, 45, 66.

நின்றனி; 23, 26, 43, 44.

நின்னிலும்; 31.

நின்றென; 63.

நின்ன; 45.

நின்றதொர்; 54.

நெஞ்சம்; 46—

நெஞ்சம்; 1.

வலியனோ; 46—

வலியேனல்; 41, 45, 52.

வலியேமால்; 24, 41, 45, 60, 61.

8779

I ஊருநின்ற; 46—

ஊருய்நின்ற; 2, 19, 21, 25,
40, 41, 44, 45, 52, 54, 60-
62, 70, 74.

புண்ணுடையாய்ப்பால்; 46—
புண்ணுடையாய்வால்; 1.
புண்ணுடையார்ப்பால்; 2, 44,
61.

புண்ணுடையோர்ப்பால்; 54.
புண்ணிடையப்பா; 31.

II நின்றேன்; 46—

நின்றே; 54.

சுமந்தேயமுகின்றேன்; 46—
சுமந்தேயமுகின்றேன்; 2,
40, 54, 70.

சுமந்தேனமுகின்றேன்; 18,
41, 45, 61.

சுமந்தேனமுகின்றேன்; 1,
9—11, 21, 23, 25, 29, 43
— 45, 60, 62, 71, 74.

III ஏறேயின்னும்; 46—

ஏருவின்னும்; 54.

வேருயின்னும்; 74.

உய்யினும்; 46—

உய்கினும்; 71.

உய்வனும்; 23, 26, 43, 44,
70.

உய்வினும்; 1, 2, 10, 11,
21, 25, 29, 31, 54, 62, 74.

உய்வேன்; 46—

உய்வன்; 1, 2, 9, 21, 23, 25,
26, 29, 31, 43, 44, 54, 62,
65, 66, 70, 71, 74.

இருகூருக்; 46—

இருகூருய்; 31.

இருகூருய்க்; 1, 2, 10, 11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
43, 44, 61, 62, 65, 70, 71,
74.

செயலென்னுக்; 54.

IV கீரு; 46—

கீறேன்; 10, 11.

கீருய்; 74.

சீரு; 40.

பெற்றனென்; 46—

பெற்றனன்; 25, 26, 29, 40,
44, 45, 54, 60—62.

பொன்றினன்; 10, 11.

அன்றே; 46—

அன்றே; 2, 40, 41, 45, 60,
61.

என்றே; 9, 74.

கெடுவேனே; 46—

கெடுவேனான்; 1, 2, 10, 11,
18, 40, 41, 45, 54, 60, 61,
71, 74.

கெடுவேனே; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65.

கெடுவேனியான்; 23, 43.

கெடுவேன்யான்; 26, 44, 70.

8780

I பயிலுங் காலம்; 46—

பயிலுங்காலம்; 19, 21, 62.

பயிலுங்காலம்; 2.

பத்தொடு; 46—

பத்துடன்; 26, 44, 70.

பத்தொரு; 25, 74.

படர்கானத்து; 46—

பயில்கானத்து; 40, 41, 45,
61.

II ஆவன; 46—

ஆவன; 74.

ஆவென; 70.

ஆனவை; 2, 9, 19, 21, 25,
29, 40, 41, 45, 60, 61, 63,
65, 66.

நல்கியயிலாதாய்; 46—

நல்கியயிலாய்; 1.

நல்கியயர்வாயோ; 26.

கோடியலர்ந்தாயோ; 2.

தேடியலைந்தாயோ; 61.

III வெயிலென்றுன்னாய்; 46—
வெயிலென்றுன்னாய்; 23, 31,
43, 44, 61.
வெயிலொன்றுன்னாய்; 1.

தளர்ந்தே; 46—
தளர்ந்தாய்; 1, 9-11, 19, 21,
25, 29, 52, 54, 62, 65,
74.
தளர்ந்து; 18, 40, 41, 45,
60, 61.

IV இன்றிவ் வுறக்கம்; 46—
இன்றியுறக்கம்; 1, 31, 45,
74.

யாவருனக்கிங்கு; 9.

துறவாயோ; 46—
துறவாதாய்; 54.

உறவம்மா; 9.

8781

I நெஞ்சுமாவியும்; 46—
நெஞ்சம்மாவியும்; 29.
நெஞ்சமாவியும்; 26, 70.
நெஞ்சமாவியும்; 31.

எனுமச்சொல்; 46—
எனுமஞ்சொல்; 23, 26, 43.

II பயிராவெல்லை; 46—
பயிராவேலை; 2, 60.
பயிராவேலைப்; 41, 45, 61.
பயிரோவெல்லா; 54.
பயிராவெல்லைப்; 62, 74.
பயிராவெல்லை; 71.
பயிரோவல்லை; 26, 44, 70.
பயிலாவெல்லை; 66.
பாதகனெற்கும்; 46—
பாதகனெற்குப்; 54, 71.
பாதகனெற்கும்; 31.
பாதகனெனக்கும்; 40, 45,
60, 74.

செயிரோவில்லாவுன்னை;
46—
செயிரோவில்லா நின்னை;
61.

செயிராவில்லாவுன்னை; 66.
செயிரோவில்லாய் நின்னை;
2, 18, 23, 26, 40, 43-45,
60, 70.

செயிரோவில்லாய் நின்னை;
41.

இழந்தும்; 46—
இகழ்ந்தும்; 2.

திரிகின்றேன்; 46—
திரியாதேன்; 1, 9, 21, 25,
29, 62, 65, 66.

IV நானே; 46—

யானே; 2, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 40, 43, 60-62, 66,
71.

ஆரினியுன்னோடுறவையா;
46—

ஆரினியுன்னோடுறவம்மா;
65.

யாரினி நின்னோடுறவையா;
26, 44, 54, 70.

யாரினியுன்னோடுறவையா;
23, 43, 61, 70.

யாரினியுன்னோடுறவம்மா;
40.

யாவனெக்கிங்குறவம்மா;
19, 21, 25, 29, 52, 62,
66.

8782

I வேழ்விக்கேகி; 46—
வேழ்விக்கெய்தி; 9, 18, 19,
21, 23, 25, 29, 40, 43-45,
61, 63, 65, 66, 70, 71.

வேள்விக்கெய்தி; 2, 54, 60,
62.

வேள்விக் கேவி; 10, 11.

வில்லுமிறுத்தோர்; 46—

வில்லுமிறுத்தேன்; 74.

வில்லையிறுத்தோர்; 19, 21,
29, 62.

வில்லுமிறுத்தோன்; 54.

விடமம்மா; 46—

மிடலம்பால்; 54.

II வாழ்விக்கும்; 46—

மாள்விக்கும்; 2, 10, 11, 19,
21, 25, 29, 45, 61, 62,
65.

எண்ணினென்முன்னே;
46—

எண்ணினன்முன்னே; 40,
45.

எண்ணிலன் முன்னேன்;
74.

எண்ணிலம் முன்னே; 2.

எண்ணிலன் முன்னே; 1,
10, 11, 45.

எண்ணலன் முன்னே; 19,
21, 23, 25, 29, 43, 44, 61,
62, 65, 70, 71.

III சுற்றினரோடும்; 46—

சுற்றினரோடு; 2.

சுற்றினர் முற்றும்; 54.

சுடுவித்தேன்; 46—

தொலைவித்தேன்; 54.

IV தாழ்வித்தேனோ; 46—

தாழ்வித்தேனான்; 23, 26,
43.

தாழ்வித்தேனியான்; 71.

8783

I காதலின்; 46—

சாதலின்; 21, 25.

மாதா; 46—

மாதர்; 31.

முதலோர்க்குப்; 46—

முதலோர்க்கும்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 60,
62, 63, 65, 71.

முதலோரைப்; 1, 10, 11, 74.

முறையோராய்; 54.

முலையொக்கும்; 66.

II தீநிகர் துன்பம்; 46—

தீய் நிகர் துன்பம்; 44.

தீய் நிகராதும்; 26.

தீயன துன்பம்; 2, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 60-
63, 65.

தீநிகர் இன்பம்; 54.

புகுவித்தேன்; 46—

புரிவித்தேன்; 54.

I I காதலினிப் பேறுகள்; 46—

காதலினிற் பேறுகள்; 2.

காதலிப் பேறுகள்; 1, 10, 11.

IV எண்மேல்; 46—

எண்மேல்; 26.

வைத்தேனென் புகழ் யான்
ருன்; 46—

வைத்தேனென் புகழ் நானே;
54.

வைத்தவென் புகளுந்தான்;
2.

வைத்தவென் புகழன்றால்;
60.

வைத்தவென் புகழ் நன்றால்;
41.

வைத்தவென் புகணன்றால்;
61.

வைத்தவென் புகழ் நன்றால்;
45.

வைத்தேனென் புகழ் நன்
ரூ; 1, 10, 11, 52, 74.

வைத்தேனென் புகழ் நான்
ரூன்; 9, 19, 21, 23, 25,

26, 43, 44, 62, 65, 70.

வைத்தேனென் புகழன்றால்;
40.

8784

I நீயோ; 46—

நீயே; 10, 11, 23, 43, 44, 63,
70, 74.

யானொரு போதும்; 46—

யானொரு போழ்தும்; 71.

நானொரு போதும்; 19, 21,
25, 29, 62, 65.

உயிர் வாழேன்; 46—

உயிர் வாழ்வேன்; 2.

- I ஆண்டா னல்லன்; 46—
ஆண்டானந்தோ; 2, 18, 41,
45, 60, 61.
ஆண்டானல்லேன்; 10, 11,
26, 44, 70, 74.
நானிலம்; 46—
நன்னிலம்; 1, 10, 11, 74.
அந்தோ; 46—
அன்றோ; 2, 9, 40, 41, 45,
61.
- III பூண்டாரெல்லாம்; 46—
பூண்டார் யாரும்; 71.
பொன்னுவர்; 46—
பொன்றினர்; 9.
போதுவர்; 74.
துன்பம் பொறையாற்றார்;
46—
துன்பப் பொறையற்றார்; 9,
54.
துன்பம் பொறையுற்றார்; 26,
44, 70.
துன்பப் பொறையாற்றார்;
41, 45, 71.
அன்றோ பொறையாற்றார்;
19, 25, 29, 65, 66.
- IV வேண்டாவோ நான்; 46—
வேண்டாவோ யான்; 23, 43,
70.
வேண்டாயோ யான்; 44.
வேண்டாயோ நான்; 71.

8785

- I தந்தை; 46—
எந்தாய்; 41.
எந்தை; 45, 48.
மற்றுமெனையல்லால்; 46—
மற்றுமவையெல்லாம்; 9, 65.
மற்றவை யெல்லாம்; 45.
மற்றையனவெல்லாம்; 2, 18,
40, 41, 45, 48, 60, 61.
மற்றையவை யெல்லாம்; 19,
21, 25, 29, 41, 62, 66.

- II துறந்தாயென்று; 46—
துறந்தாயேலும்; 21.
மறந்தாயேலும்; 19, 25, 29,
65.
மறந்தாயன்று; 26.
மறந்தாயேனும்; 66.
மறந்தாயென்றும்; 2, 9, 18,
23, 40, 41, 45, 48, 54, 60,
61, 70, 71.
துறந்தாயென்றும்; 62.
துறந்தாயொன்றும்; 31.
என்னை மருதாய்; 45, 48.
மெய்ம் மறவாதாய்; 46—
மெய்ம் மருதாய்; 52.
மெய்ம் மறவாய் நீ; 10.
மெய்மை மறந்தாய்; 18, 40,
41, 48, 60.
மெய்மை மருதாய்; 61, 66.
என்னை மறந்தாய்; 19, 21,
25, 29, 62, 65.
மெய் மறவாதாய்; 41.
மெய்மை மறந்தேன்; 2.
துணை வந்து; 46—
உடன் வந்து; 1, 9, 10, 18,
23, 26, 31, 40, 41, 43, 44,
48, 54, 60, 61, 63, 66, 70,
74.

III தொடர்ந்தாய்; 46—

- துறந்தாய்; 1.
பிரிவாற்றாய்; 46—
பிரிவற்றாய்; 9, 41, 45, 48,
52.
பிரிவாற்று; 19, 21, 25, 60,
62, 65.
பிரிவாற்றும்; 54.

- IV உன்னைக் கண்டும்; 46—
உன்னை யெய்துவன்; 9.
இருந்தேன்; 46—

இருக்க; 71.

எந்தாய்; 9.

எளியேனே; 46—

எளியேனே; 23, 43, 44, 70.

எளியேனே; 40.

இனியேனே; 9.

8786

I தக்கவரக்கன்; 1, 2, 10, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 29, 31, 40, 41, 43, 45, 52, 54, 60-62, 65, 71, 74.

தக்கதரக்கன்; 46—

தத்தவரக்கன்; 26.

தக்கதரக்கர்; 70.

சிறைவைக்க; 1, 10, 11, 41, 45, 54, 74.

சிறைதட்ட; 46—

சிறைகட்ட; 18, 19, 21, 25, 29, 41, 62.

சிறைகட்டால்; 2.

சிறைவைத்தார்; 23, 43.

சிறைசெய்ய; 41, 45, 66.

சிறைவைத்தான்; 26, 44, 70.

சிறைதட்டால்; 40, 41, 45, 60, 61.

II சொல்லும்; 46—

சொல்ல; 61.

செல்லும்; 74.

நல்லறமன்னான்; 46—

நல்லறமன்னானே; 10, 11, 66.

நல்லறமுன்னான்; 23, 43.

வயமானால்; 46—

வசமானால்; 1, 2, 9-11, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 45, 54, 60-62, 66, 71, 74.

வசமானான்; 31.

உறவாக; 26, 44, 70.

III முன்னாய் நின்ற; 46—
முன்னாய் நின்றாய்; 63.

முன்னுகின்ற; 9.

முன்னுகின்ற; 61.

பேருலகொன்றாய்; 46—

பேருலகொன்றே; 9, 19, 21, 25, 29, 54, 62.

பேருலகொன்றாய்; 61, 66.

முடியாவேல்; 46—

முடியேனால்; 54.

முடியாவால்; 62.

முடிவாற்றல்; 63.

IV தோன்றுவோவென்; 46—
தோன்றுவேயென்; 54.

வில்வலி; 1, 2, 9-11, 19, 21, 25, 26, 29, 31, 40, 41, 45, 54, 60-62, 65, 66, 71, 74.

வில்விலின்; 46—

வீரத்தொழிலம்மா; 46—

தீரத்தொழிலம்மா; 31, 41, 45.

8787

I பள்ளக்குண்ட கழிக்கும்;
46

பள்ளக்குண்ட கழிற்கும்; 70.

பள்ளக்குண்டகழிக்கும்; 2, 25, 29, 61, 62, 66.

பள்ளிக்குண்ட கழிக்கும்; 70.

விராதற்கும்; 46—

விரதிக்கும்; 1, 9-11, 40, 41, 45.

விரிதற்கும்; 74.

II செல்லும்; 46—

செல்லாக்; 1, 2, 10, 11, 23, 40, 41, 43, 45, 60, 61, 65, 74.

செல்லு; 45.

கவந்தனுயிர்க்கும்; 1, 2, 10, 11, 18, 23, 26, 29, 40, 41, 43, 45, 52, 60, 61, 66, 70, 71, 74.

காகமணிக்கும்; 46—

கள்ளியுயிர்க்கும்; 9, 19, 21, 25, 54, 62, 66.

III மூலப்; 46—

மூலைப்; 2.

பொத்தற் செத்த; 46—

பொத்தைச் செற்ற; 10.

பொத்தைச் சொத்தை; 18,

23, 40, 43, 60.

பொத்தைச் சொத்த; 1, 2,

45, 62.

பொத்தைச் செத்த; 19, 21, 25,

29, 41, 65, 66, 71, 74.

பொத்தைச் செத்தை; 63.

பொத்தைப்பெத்த; 61, 62.

பொற்றைச் செத்த; 9, 11,

70.

பொத்தற் சொத்தை; 41, 45.

பொத்தைச் செத்தல்; 54.

முதலுக்கும்; 46—

முரணுக்கும்; 19, 21, 25, 29,

62, 66.

IV ஆயினவாறென், 46—

ஆயினவானம்; 21.

ஆயினவாகம்; 25, 29, 62.

ஆயினவாவென்; 26.

ஆயினவாமென்; 44.

ஆயினவென்றன்; 41

ஆயினவோவென்; 2, 31, 61,

63, 71.

ஆயினதின்றென்; 9, 66.

ஆயினதாறென்; 41, 45.

ஆயினதென்றன்; 40, 60.

8788

I இருந்தேனானல்; 46—

இருந்தேனேனல்; 19, 21, 25,

65, 66.

இருந்தேனாவ; 23, 26, 43,

44, 70.

சித்தே; 46—

சித்து; 9, 19, 21, 25, 65.

முதலாய; 46—

முதலான; 1, 10, 11, 74.

முதலாயப்; 21.

II பெருந்தேராரைக்; 46—

பெருந்தேராரைக்; 1, 2, 10,

11, 26, 29, 40, 44, 61, 70,

71.

பெருந்தோளாரைக்; 65, 66.

பெருந்தேராரைக்; 40.

கொன்று; 46—

கொன்றும்; 10, 11.

பிழைக்கப்; 46—

இழைக்கப்; 10, 11.

பெறுவேனோ; 46—

பெறுவேனோல்; 2, 40, 41,

45, 52, 60, 61.

பெயர்வேனோ; 9.

பெரியோனோ; 10, 11.

பெரியோனோ; 41, 45.

பெறுகோனோ; 54.

பெரியோனோ; 1.

III வருந்தேனியே; 46—

வருந்தேனானல்; 1, 10, 11, 74.

வருந்தேனானல்; 21.

வருந்தேனியே; 52.

மருந்தேனானல்; 29, 40, 54, 60-

62.

மருந்தேனானல்; 2, 9.

மருந்தேனானல்; 25.

மரிந்தேனியே; 23, 26, 43, 44,

70, 71.

மருந்தேனானோ; 65.

மருந்தேனியே, 18, 19, 41,

45, 63, 66.

வருந்தேனானல்; 41, 45.

வெல்லுதியென்னும்; 46—

வெல்லுமதற்கே; 1, 10, 11.

வெல்லுவதற்கே; 54.

வெல்லுமதற்கே; 74.

வெல்லுமதென்றே; 2, 40,

61.

வெல்லுமதன்றே; 41, 45,

60.

வெல்லுவையென்னும்; 71-

நியேவெல்லும்; 65.

IV பொருந்தேனனிப்; 46—
பொருந்தேனன்றே; 2, 40,
41, 45, 60, 61.

பிறவிக்கும்பொறையல்லேன்;
46—

பிறவிக்கும்பொறையில்லேன்;
1, 10, 11, 74.

பிறவிக்குப் பொருளல்லேன்;
2, 18, 40, 41, 45, 54, 61,
70, 71.

பிறவிக்கும் பொருளல்லேன்;
23, 26, 43, 44.

பிறவிக்கும் புரையில்லேன்;
41, 45.

பிறவிக்குப் பொறையல்லேன்;
9, 21, 25, 29, 41, 45, 54,
62, 65, 66.

8789

I மறையோரும்; 46—
மறையோரும்; 71.

II ஏதானுரோவென்று; 46—
ஏதானுரோ என்று; 40.
ஏதானுரோவென்று; 25.

தளர்ந்தேயிறுவாரைத்; 46—
தளர்ந்தேயிறுவாரைத்; 2, 62.
தளர்ந்தேயிறுவாரோ; 63.

நினைந்தேயிறுவாரைத்; 9, 19,
21, 25, 29, 62, 65, 66.

கிளர்ந்தேயிறுவாரைத்; 54.

III தாதாய்; 46—
தாதா; 26, 54.

தூய்தாய்; 10, 11.

நினைந்தேதளர்கின்றேன்; 2,
23, 26, 43, 60, 61, 70, 71.
நினைந்தேன்றரையான்வேம்;
46—

நினைந்தேன்றரையான்
வேம்; 31.

நினைந்தேன்றரையாளப்; 54,
63.

நினைந்தேன்றளர்கின்றேன்;
41, 45, 52.

நினைந்தேன்றரையாழப்; 10,
11.

நினைந்தேன்றரையாழவே;
9, 19, 21, 29, 62, 65.

நினைந்தேன்றரையாழ்
வேன்; 41, 45, 74.

IV போதாயையா; 46—

போதானையா; 2.

போதாவையா; 23, 43, 70.

போதாதையா; 65.

புனைவிப்பான்; 46—

புனைவிக்க; 23, 26, 31, 41,
43, 44, 45, 70.

புனைவிப்பாய்; 40, 41, 45,
60, 74.

8790

I பாசமுமுற்றச்; 46—

பாசமுமுற்றும்; 74.

பாசமுமுற்றச்; 54.

II நாசமுமுற்றிப்; 2, 40, 60,
61.

நாசமுமுற்றப்; 46—

நாசமுமுற்றப்; 1, 9—11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,
43, 44, 62, 63, 65, 66, 70,
71, 74.

நாசமுமுற்றிப்; 41, 45.

நாசமுமுற்றிப்; 41, 45.

நாசமுமுற்றிய; 52.

நாசமுமுற்றப்; 54.

உடனல்லேன்; 46—

உடனில்லேன்; 66.

III நேசமுமற்றார்; 46—

நேசமுமற்றார்; 2, 19, 21,
25, 29, 44, 61, 63, 65, 71,
74.

நேசமுமற்றார்; 40.

நேசமுமற்றார்; 54.

செய்தேநிலைநின்றேன்; 46—

செய்தேநிலைநின்றேன்; 23,
26, 43, 44, 70.

செய்தேநெறியில்லேன்; 19,
21, 25, 29, 62, 65.

செய்தேன் தனிநின்றேன்;
1, 2, 9—11, 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61, 71, 74.

IV தேசமுயற்றென்; 46—
தேசமுமுற்றென்; 41, 45.
தேசம்முற்றக்; 54.

கொற்றநலத்தைத்; 46—
கொற்றநலத்தார்; 54.
கொற்றநலத்தைச்; 2, 23, 26,
40, 41, 43, 44, 45, 52, 54,
60, 61, 63, 70, 71.
சொற்றநலத்தும்; 41, 45.

சிரியாதோ; 2, 23, 26, 43,
44, 60, 61, 63, 70, 71.

தெரியாதோ; 46—
தெரியாதேன்; 21, 25, 29,
65, 66.

சிரியாரோ; 40, 41, 45, 52,
54.

8791

I கொடுத்தேனன்றே; 46
கொடுத்தேனன்றே; 40, 60.
கொடுத்தேனன்றென்; 41,
45.

கொடுத்தேனன்றே; 41, 45.
கொடுத்தனனன்றே; 26,
44, 70.

குலமான; 46—
குலமான; 1, 10, 11.
குலமானம்; 2, 26, 31, 40, 41,
44, 45, 60, 61, 63, 70, 71.
குலம்வாழ; 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.
குலவானம்; 74.

II முடித்தோர்; 46—
முடித்தோர்; 2, 31, 61, 63, 71.
முடித்தேன்; 9.
முடித்தகு; 23, 26, 43, 44.
முடித்தது; 70.

செல்வம் யான்முடியாதே;
46—

செல்வம் நான் முடியாதே;
1, 10, 74.
செல்வம்நாண் முடியாதே;
11.

செல்வம் நாமுடியாதே; 54.
செல்வமியான் முடியாதே;
25.

III படித்தேனன்றே; 2, 9-11,
19, 21, 25, 29, 31, 40, 41,
45, 54, 60, 61, 63, 65.
படித்தோனன்றே; 46—
படித்தானன்றே; 1, 74.
படித்தேரின்றே; 62.
படித்தேனன்றே; 71.
படுத்தேனன்றே; 41, 45.

பிடித்தேனன்றே; 41.
பிடித்தனனன்றே; 23, 26,
43, 44, 70.

ஒடித்தேனன்றே; 45.

பொய்மை; 46—
பொய்ம்மை; 21, 25.

குடிக்குப் பழிபெற்றே; 46—
குடிக்குப் பழிபெற்றேன்; 1,
9, 10, 25, 40, 45, 52, 66,
74.

குடிக்குப் பழியேற்றேன்;
21.
குடிக்குப் பிழைவைத்தேன்;
54.
குடிக்கும் பழிபெற்றே; 71.
குடிக்கும் பழிபெற்றேன்; 61.

IV ஒடித்தேனன்றே; 46—
ஒடித்தேனன்றே; 9.
ஒடித்தனனன்றே; 26, 44.
நானே யுணர்வற்றேன்;
46—

நான்ருனுடையேனே; 9, 19,
21, 25, 41, 45, 62, 65, 66.
யானே உணர்வற்றேன்; 71.

8792

I ஏங்கும் விம்மும்; 46—
ஏங்கி வீமும்; 23, 26, 43, 44,
70.

ஏங்கா விம்மும்; 31, 41, 45, 54.

இடையஃகிச்; 46—

இடை யெய்தச்; 2, 18, 45, 60, 61.

இடையேகச்; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66, 74.

இடையாகிச்; 11, 41, 45.

இடையெண்ணும்; 23, 26, 43, 44, 70.

இடையெய்திச்; 54.

இடையாகச்; 63.

இடையெய்து; 40, 41.

இடையின்கண்; 31.

II சென்றென்றென்றேடு; 46—

சென்றென்றென்றேடு; 31, 74.

சென்றேனன்றேன்; 54.

சென்றேனென்றே; 45.

சென்றென்றென்றே; 44.

இந்தியமெல்லாம்; 46—

இயானவை யெல்லாம்; 54.

சிதை வெய்தப்; 9, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 43, 44, 52, 60, 62, 66, 70, 74.

சிறை யெய்தப்; 46—

சிறை செய்து; 1, 10, 11, 41, 45.

சிறைவெய்தப்; 65.

சிதை வெய்திப்; 71.

சிதைவாகப்; 54.

III என்னுத்; 1, 2, 9—11, 19, 21, 23, 40, 41, 43—45, 54, 60—63, 66, 70, 71, 74.

என்னும்; 46—

என்னத்; 65.

மார்பத்தொடு; 2, 9, 19, 21, 23, 26, 40, 41, 43, 44, 60—63, 66, 70, 71.

ஆர்வத்தொடு; 46—

மார்பத்திடை; 54.

மார்வத்தொடு; 45.

IV பேசான்; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43—45, 52, 60, 61, 70, 71.

தேரூன்; 46—

தோன்றூன்; 54.

துயில் வற்றூன்; 46—

துயிலுற்றூன்; 9, 41, 45.

உணர்வற்றூன்; 54, 63, 66.

8793

I இப் பாடல் 62-ஆம் சுவடியில் இல்லை.

புடைத்தார்; 46—

புதைத்தார்; 2, 54, 61.

புடைத்தே; 23, 26, 43, 44, 70.

புடைத்து; 71.

கலுழ்கின்றார்; 46—

கலிழ்கின்றார்; 54, 70.

II முடிவென்னுத் 46—

முடிவென்னக்; 2, 19, 21, 29, 40, 45, 52, 60, 61.

III அண்டாவையா; 46—

அண்டாவையோ; 19, 21, 29.

அயர்கின்றாய்; 46—

அயர்கின்றா; 44.

IV உன்பால்; 46—

நின்பால்; 71.

எம்பால்; 9.

துன்பென; 46—

துன்பமும்; 2, 26, 40, 41, 44, 45, 60, 61.

அன்பால்; 46—

அன்போடு; 9, 19, 21, 31, 41, 52, 54, 66, 71.

அன்றோ; 40.

என்றோ; 2, 26, 44, 45, 60, 61.

உரை செய்தார்; 46—

உரைசெய்வார்; 19, 21, 25,
29, 65.

8794

I உள்ளபடியறியேம்; 46—
உள்ளபடியறியோம்; 1, 2,
9-11, 18, 19, 21, 23, 25,
29, 31, 40, 43, 45, 54, 60-
63, 65, 66, 74.

படியறிவோம்; 26, 70.
படியறியே; 44.

உலகை; 46—
உலகம்; 2, 26, 41, 44, 45,
48, 60-62, 70, 71
உலகின்; 54.

திறமுள்ளோம்; 46—
திறமுள்ளோம்; 1, 2, 9-11,
41, 45, 52, 74.
திறமுணரோம்; 19, 25, 29,
48, 62, 63, 65, 66.
திறமுணரேம்; 23, 41, 43.
திறமுள்ளோம்; 40, 60, 61,
திறனறியோம்; 31.
திறமறியோம்; 45, 48, 54.
திறமுள்ளாய்; 41, 45.
திறமறிவோம்; 41, 45.

II அறியேமுன்னறியேம்; 46—
அறியோமுன்னறியோம்; 1,
2, 9-11, 18, 19, 21, 25,
31, 40, 52, 60-63, 65, 66,
74.
அறியே முன்னறியோம்; 41,
45.
அறியோ முன்னறியேம்; 45,
48.

இடையுமறியேம்; 46—
இடையுமறியோம்; 1, 2, 10,
11, 18, 19, 21, 31, 45, 48,
52, 60-63, 65, 66, 74.

இடையுநெறியே; 41.
இடையே மறியேம்; 9.

பிறழாமல்; 46—
பிறழாமை; 9, 19, 21, 29, 62,
65.
பிறழ்காலை; 54.

பிறழாத; 63.
பிறவாமல்; 31.

III வணங்கி; 46—
வணங்க; 26.
நெறியினிற்கும்; 46—
நெறியுண்கிற்கும்; 1.
நெறியெனிற்கும்; 2, 18, 19,
21, 23, 25, 29, 40, 43, 48,
60-62, 65, 66.
நெறியுநிற்கும்; 10.
நெறியே வணங்கும்; 9.

அதுவல்லால்; 46—
அவையல்லால்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66.

இதுவல்லால்; 11, 52, 54.
நிலையல்லால்; 23, 26, 43.

IV என்னையடியேம்; 46—
என்னையடியோம்; 1, 10, 11,
31, 52, 60, 74.
என்னையடியம்; 2.
என்னவுரிமை; 62.
என்னவுரிமை; 9, 21, 65,
66.
என்ன வடியேம்; 26, 70, 71.

செயற்பாலவின்ப; 46—
செயற்பாலதின்பத்; 1, 9, 31,
41, 45.
செயற்பாலவின்பத்; 2.
செயற்பாலதின்ப; 10, 11, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 60, 62,
65, 66.
செயற்பாலமின்ப; 41, 45.

இல்லோனே; 46—
இல்லானே; 10, 11, 19, 21,
25, 54, 65, 74.

8795

I வேரறுத் தெம்மல்லனீக்கி;
46—
வேரறுத் தெம்மவலனீக்கி;
23, 43.
அறுத்தெம்மையவலனீக்கி; 1,
10, 11.

அறுத்தெம்மை யல்லனீக்கி;
74.

ஒறுத்தெம்மையடிமையாக்கி;
31.

அருளாயென்று; 46—
அருள்வாயென்று; 52, 71.

II இரக்கவெம்மேல்; 46—
இரக்கவெம்மைக்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65.
இரக்கவேனின்; 54.
இரப்பவெம்மேல்; 23, 26, 43,
44, 70.

கருணையினுலியையா; 46—
கருணையிலேயா; 2, 9, 40,
45, 52, 60.
கருணையினுலெய்தா; 71.
கருணையாலிசையா; 19, 21,
25, 29, 54, 62, 65, 66.
கருணையாலியையா; 1, 10,
11, 74.
கருணையினுலிசையா; 18, 31,
41, 45.

உருவமிஃதெய்திப்; 46—
உருவமிவையெய்திப்; 1, 2,
10, 11, 19, 21, 23, 26, 29,
31, 43-45, 52, 62, 63, 65,
66, 71, 74.
உருவமியைவெய்திப்; 9.
உருவமிதெய்திப்; 45.
உருவந்தனிலெய்திப்; 18, 40,
60, 61.
உருவமிசையெய்திப்; 54.
உருவமிசைவெய்திப்; 41, 45.

III புரக்குமன்னர்; 46—
புரக்கமன்னர்; 40.

போந்தாயறத்தைப்; 46—
போந்தாயறத்தின்; 1, 9-11,
19, 21, 23, 26, 29, 43, 44,
62, 70, 71.
போந்தாயிந்தப்; 40, 41, 45,
60, 61.
பொருந்தாயிந்தப்; 2.
போந்தாவறத்தின்; 74.

பொறைதீர்ப்பான்; 46—
பொறைதீர்ப்பாய்; 1, 10, 11.

புரைதீர்ப்பான்; 74.
புறைதீர்ப்பான்; 44.

VI கரக்கரின்றே; 46—

கரக்கரின்றே; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 40, 41, 45, 60, 62,
63, 65, 71.
கரக்குகின்றே; 26, 44.

நெடுமாயமெமக்கும்; 46—
நெடுமாயையெமக்கும்; 1, 18,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 54,
60, 62, 63, 66, 74.
நெடுமாயையெமக்குக்; 65.
நெடுமாய்கையெமக்கும்; 2;
61.
நெடுமாய்கையெமக்குக்; 10,
11.

கடவாயோ; 46—
கடவாயே; 9.

8796

I ஈன்றெம்மிடுக்கண்; 46—

ஈன்றெம்மிடுக்கண்; 1, 10.
ஈன்றையிடுக்கண்; 2, 40, 41,
45, 52.
ஈன்றேயிடுக்கண்; 9, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 43, 44, 60,
62, 63, 65, 66, 70, 71.
ஈன்றெம் இடுக்கம்; 41.

துடைத்தளிப் பானிரங்கி;
46—

துடைத்தளிப் பாயிரங்கி; 23,
25, 26, 41, 43-45, 70, 71.

அரசரிற் பிறந்தாய்; 46—
அரசரிற் பிறந்தார்; 10, 11.
அரசரிற்பிறந்து; 2, 40, 41,
45, 60, 71.

II முன்றமுலகம்; 46—

முன்றமுலகத்; 18, 40, 41,
45, 60, 61, 74.

முன்னுமுலகில்; 19, 21, 25,
29, 62, 63, 65, 66.

முன்னுமுலகைத்; 41, 45.

முன்றுமுலகைத்; 1, 10, 11.

முன்றுவுலகைத்; 54.

முன்றுதலமும்; 41, 45.

என்னுமாசை; 46—

என்னுமாயை; 54.

என்னவாசை; 21, 25, 29.

முயல்கின்றேம்; 46—

முயல்கின்றோம்; 1, 9-11, 19,

21, 25, 29, 31, 45, 62, 74.

முயல்கின்றாய்; 54.

III ஏன்று மறந்தோம்; 46—

ஏன்று மறந்தோம்; 9, 19, 21,

29, 31, 45, 52, 62, 65, 74.

ஏன்று மறிந்தோம்; 2, 26, 40,
41, 44, 60, 70.

ஏன்றுமறிந்தோன்; 18, 23,
43.

ஏன்றுமிறந்தோன்; 54.

ஏன்று மறிந்தோம்; 45.

ஈன்றுமறந்தோம்; 1, 10, 11.

ஆன்றுமறந்தோம்; 71.

அவனல்லன்; 46—

அவனல்ல; 31.

இவனல்லன்; 9, 19, 29, 65.

மனிதனென்றே; 1, 9-11, 18,

21, 23, 25, 40, 43, 45, 54,

61, 62, 71, 74.

மனிசனென்றே; 46—

மனிதனென்றே; 26, 29, 31,

44, 60, 70.

இதுமாயம்; 46—

இதுமாயப்; 1, 26, 44.

இதுமாயை; 54.

இம்மாயம்; 2, 18, 40, 41, 45,

52, 60, 61, 71.

IV ஆளுடையாய்; 46—

ஆளுடையாய்; 1.

அருளுடையாய்; 9.

8797

I அனைத்துயிரும்; 46—

பல்லுயிரும்; 71.

அகத்தும் புறத்தும்; 46—

அகமும் புறமும்; 71.

அனைத்தும் புறத்தும்; 10,
11.

உளவாக்கி; 46—

உளவாகி; 2, 9-11, 19, 21,

25, 29, 41, 45, 61-63, 65,
74.

அளவாகி; 18, 40, 41, 45,
60.

அளவாக; 54.

II உள்ளும்புறத்தும்; 46—

உள்ளும் பிறம்பு(ம்); 26, 44.

உள்ளும் புறமும்; 45.

அகத்தும் புறத்தும்; 71.

உள்ளும் புறம்பும்; 41.

முனையாகிக்; 46—

முனையாக்கி; 74.

முனையாதி; 2.

உளவாகி; 10, 11, 19, 21, 25,
29, 54, 60-62, 65.

III கொண்டுசிலம்பி; 46—

கொண்டுஞ்சிலம்பி; 18, 40,

41, 45, 60, 61.

கொண்டுசிலந்தி; 23, 26, 43,

44, 70.

தன்வாயில்; 1, 10, 11, 19,

21, 25, 29, 71.

தன்வாயிற்; 46—

தன்வாயின்; 2, 9, 23, 26,

43, 44, 54, 61, 70, 74.

தன்வயிற்றின்; 18, 40, 41,

45, 60.

நூலாலியையக்கூடியற்றிப்;

9, 29.

கூர்நூலியையக்கூடியற்றிப்;

46—

நூலால்மெய்க் கூடியற்றிப்;
1.

நூலால்மெய்க் கூடியற்றிப்
தாய்ப்; 2.

நூலால் மெய்க்கூடியற்றிய
தால்; 10, 11.

நூலால் அமையக்கூடுதேற்
றிப்; 19, 21, 25, 62.

நூலால் அமையக் கூடியற்
றிப்; 65, 66, 74.

நூலால் இயைந்த குடியியற்
றிப்; 23, 43.

நூலால் அமைந்த குடியியற்
றிப்; 26, 44.

நூலால் அமைந்த கூடியற்
றிப்; 70.

நூலால் இழைத்த கோளி
யற்றி; 54.

நூலால் மேயக்கூடியற்றிப்;
41, 45, 61.

நூலால் இயைந்த கூடியற்
றிப்; 71.

நூல்போலியைக் கூடியற்றி;
18, 40, 60.

கூடாமையற்கூடியற்றிப்;
31.

IV பண்டுமின்றும்; 46—

பண்டுமின்றும்; 74.

அமைக்கின்ற; 46—

அமைகின்ற; 23, 26, 41, 43,
44, 45, 54, 71, 74.

உணர்கின்ற; 9, 19, 21, 25,
29, 63, 65, 66.

படியையொருவாய்; 46—

படியையொருவாய்; 1, 10, 11.

படியையொழியாப்; 2, 61.

படியைப்பொருவாய்; 19, 21.

படியையொளிப்பாய்; 23, 26,
43, 44, 70.

படியையநீயோ; 54.

படியையொருவாய்; 40, 45,
60.

படியையொருவாய்; 74.

படியையொருவாய்; 66.

படியைப்பொருவாய்; 9, 25, 29,
62, 63, 65.

படியையொருவாய்; 71.

8798

I துன்ப; 46—

துன்பம்; 2, 19, 21, 25, 41,
62.

வினையாட்டிதுவையும்; 46—

வினையாட்டிதுநின்னைத்; 23,
26, 43, 44, 70.

வினையாட்டிதுவெனினும்;
54.

வினையாட்டி.தெவையும்; 71.

உன்னைத் துன்பந்தொடர்
பின்மை; 46—

உன்னைத் துன்பந்தொடர்
வின்மை; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 54,
65, 66, 71, 74.

உன்னைத்தொடரத் தொடர்
பின்மை; 71.

நின்னைத் துன்பந் தொடர்
பின்மை; 2, 9, 40.

நின்னைத் துன்பந் தொடர்
வின்மை; 60, 61.

துன்பந் தொடராதிது

வின்மை; 23, 26, 43, 44,
70.

II இன்ப; 46—

இன்பம்; 19, 21, 25, 71.

அறியாதோமுக்கிடருற்றால்;
46—

அறியாதோமுக்கிடரிற்றால்;
1.

அறியாதோமுக்கிடருறு
மால்; 62.

அறியாதோமுக்கிடரன்றால்;
9.

அறியாதோமுக்கிடராமால்;
19, 21, 25, 65, 66.

அறியாதோமுக்கிடருற்றால்;
23, 26, 43, 44, 70, 71.

அறியாதோமுக்கிடரியற்
றால்; 74.

அறியாதோருக்கிடருறு
மால்; 2, 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61.
அறியாதோமுக்கிடருறு
மால்; 62.
அறியாதோமுக்கிடருறுமால்;
63.
அறியாதோருக்கிடருற்றால்;
31.
அறியாதோமுக்கிடருற்றால்;
10, 11, 29.

- III** அன்பு வினையும்; 46—
அன்பு வினையும்; 1.
அன்பு வினைவும்; 9.
அன்பு விழையும்; 71.
அன்பின் வினைவும்; 2, 40,
41, 45, 52, 60.
அன்பின் வினையும்; 61.
அருள் வினையும்; 46—
அருள் வினைவும்; 2, 9, 40,
52, 60.
அருள் விழையும்; 71.
அருள்துவும்; 45.
அருளிதும்; 45.
அதுவெல்லாம்; 31.
அறிவு வினையும்; 46—
அறிவின் வினைவும்; 2, 40,
52, 60.
அறிவு வினைவும்; 9.
அறிதல் விழையும்; 71.
அறிவும் வினையும், 1, 10, 11,
44, 70.
அவையெல்லாம்; 46—
அதுவெல்லாம்; 1, 2, 10, 11,
18, 23, 26, 40, 41, 43, 44,
54, 60, 70, 74.
அதுவல்லால்; 9, 19, 21, 25,
29, 65, 66.
அதுவல்லாய்; 71.
இதுவெல்லாம்; 41.
- IV** நடுவில்லாய்; 46—
நடுவில்லான்; 10, 11.
அறிவில்லாய்; 9, 19, 21, 25,
29, 65, 66.
இல்லாதாய்; 23, 26, 43, 44.

முடித்தாலன்றி; 46—
முடிந்தாலன்றி; 1, 18, 41,
45, 60, 61, 71, 74.
முடியாதன்றி; 10, 11.
முடியாவே; 46—
முடியாதால்; 1, 9—11, 18,
19, 21, 25, 40, 41, 60-63,
65, 66, 71, 74.
முடியாதாய்; 23, 26, 31, 43,
44, 70.
முடியாதே; 41, 45, 54.

8799

- I** வருவாய்; 46—
வருவார்; 1, 9-11, 19, 21,
23, 26, 43, 44, 62, 66, 70,
71, 74.
போலவாராதாய்; 46—
போல்வாராதாகி; 74.
என்று; 46—
எங்கள்; 54.
அன்றே; 26, 44, 70.
மனங்கனிப்ப; 46—
மனங்கனித்து; 2, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
43, 44, 45, 60-63, 65, 66,
70, 71.
- II** வெருவாதிருந்தே நீயிடை
யே; 46—
வெருவாதிருந்தோ நீயிடை
யே; 1, 10, 31, 45, 52, 66,
74.
வெருவாதிருந்தோ மதனி
டையே; 54.
விளைக்க; 46—
விளைப்ப; 2, 26, 40, 44, 60,
61, 70.
விளைய; 9-11, 25, 29, 54,
62, 65, 66, 74.
விழைய; 1, 31, 71.
மெலிகின்றேம்; 46—

- மெலிகின்றோம்; 10, 11, 23, 25, 31, 43-44, 52, 54, 62, 65, 66, 70, 74.
- III கருவாயளிக்கும்; 46—
கருவாய் கழிக்கும்; 18, 40, 60, 61.
கருவாய் நிற்கும்; 54.
கருவாயழிக்கும்; 74.
கருவாய் களிக்கும்; 41.
- இதனைக்; 46—
இடரைக்; 2, 40, 41, 45, 52, 60, 61.
- கலையாயேல்; 46—
கலையாயேல்; 74.
காவாயே; 23, 43.
காவாயேல்; 2, 9, 19, 21, 25, 26, 29, 40, 41, 44, 45, 52, 54, 60-63, 65, 66, 70.
- IV மார்ப; 46—
மார்பா; 2, 10, 11, 26, 40, 44, 60, 61, 74.
- நின்மாயை; 46—
நின்மாயம்; 2, 40, 41, 45, 60, 61.
நின்மாய்கை; 10, 11.
- தீர்க்கத் தீருமோ; 46—
தீர்க்கத் தீர்துமோ; 2.
தர்ப்பத் தீருமோ; 23, 26, 43, 44, 70.

8800

- I அருளியதும்; 46—
அருளியவும்; 26, 44.
அளித்ததுவும்; 66.
அயனார் மகனுக்கு; 46—
அயனார் மகனுக்கு; 41, 45, 52.
அரனார் மகனுக்கு; 54.
அளித்ததுவும்; 46—
அளித்தனவும்; 1, 2, 23, 26, 41, 43-45, 60-62, 70, 74.
அருளியதும்; 10, 11, 65.

- II பயப்பதென்றேயேமுறு
வோம்; 10, 11, 74.
பயந்தாயென்றேயேமுறு
வோம்; 46—
பயப்பதென்றேயேமுறு; 1.
பயந்ததாமென்றேமுறு
வோம்; 2, 41, 60, 61.
பயந்ததென்றேயேமுறு
வோம்; 23, 43.
பயந்ததென்றென்றேமுறு
வோம்; 26, 44.
பயந்ததென்றென்றேமுறு
வோம்; 71.
பயந்தையென்றேயேமுறு
வோம்; 25.
பயந்தாயென்றென்றேமுறு
வோம்; 41.
பயந்தாமென்றேயேமுறு
வோம்; 45.
பயந்தையென்றென்றேயே
முறுவோம்; 45.
பயந்தாயெனவேயேமுறு
வோம்; 54.
பயந்தாதென்றென்றேமுறு
வோம்; 70.
பயந்தாலின்றென்றேமுறு
வோம்; 9.
பயந்தாதாமென்றேமுறு
வோம்; 40.
பயந்தாயென்றேயேமுறு
வோம்; 19, 21, 29, 31, 42, 52, 54, 62, 65, 66.

- III வெம்பு; 46—
வெம்பும்; 26, 44.

துயரநியுழக்க; 46—
துயரநியுழக்கில்; 71.
துயரநியுழக்க; 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

காணாது; 46—
காணாதே; 9.

மெலிகின்றோம்; 46—
மெலிகின்றோம்; 1, 10, 11, 19, 21, 25, 42, 45, 52, 62, 63, 66, 74.

IV தம்பி; 46—
தம்பித்; 1, 2, 9, 25, 26, 29,
31, 44, 54, 62, 70, 71,
74.

துணைவாயிதனைத்; 46—
துணைவாவெவ்விடரைத்; 23,
43.

துணைவாயிதனைத்; 1, 2,
9-11, 19, 21, 25, 26, 29,
31, 42, 44, 45, 52, 54, 60,
62, 63, 65, 66, 74.

துணைவா இவ்விடரைத்; 70.
துணையே நீயிதனைத்; 71.

தவிர்த்தெம்முணர்வைத்;
46—

தவிர்த்தெம்முயிரைத்; 19,
21, 25, 29, 62, 63, 65.

தவிர்ந்தெம்முயிரைத்; 9.

தவிர்ந்தெம்முணர்வைத்; 1,
2, 11, 18, 40, 41, 45, 60,
61, 70, 74.

தவிர்ந்தேவுணர்வைத்; 71.

தாராயோ; 46—

தாராயே; 1.

8801

I என்ப; 46—
என்னப்; 66, 74.
என்று; 26, 29, 61, 62, 70.

இமையாதோருமிடருழந்தார்;
46—

இமையாதோருமிடருழந்
தாய்; 1.

இமையாதோருமிடருழந்தே;
41, 45.

இமையாதோருமிடருழந்தே;
40, 60, 61.

இமையாதோருமிடருழந்தார்;
2, 9, 19, 21, 23, 25, 26,
29, 43, 44, 62, 63, 70,
71.

இமையவர்களுமிடருழந்தார்;
11.

இமையோற் கிறைவனிட
ருற்றான்; 54.

II மிகுதியாலையனாவி; 40, 41,
45, 52, 60, 71.

மிகுதியாலையனறிவும்; 46—
மிகுதி தன்னிடுலாவி; 2, 23,
26, 43, 44, 61, 70.

III மனிதர்; 1, 2, 9-11, 19, 21,
23, 25, 29, 31, 40, 43-45,
52, 54, 60-63, 65, 70, 71,
74.

மனிசர்; 46—

மனித்தர்; 18.

கருமமே; 46—

கருமம்போல்; 71.

தருமமே; 19, 21, 62.

புரிய முன்பு துணிந்தமை
யால்; 46—

புரிய முன்னே துணிந்த
மையால்; 1, 31, 41, 45,
54, 74.

புரியு முன்னே துணிந்த
மையால்; 10, 11.

உணரு முன்னே துணிந்த
மையால்; 2, 61.

துணிவு மின்னே துணிந்த
மையால்; 9.

புரியா முன்பே துணிந்த
மையால்; 23, 26, 43, 44, 70.

புகல்வோம் துணிந்து
விரைந்தென்னப்; 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66.

புணர முன்பு துணிந்தமை
யால்; 41, 45.

புணர முன்னே துணிந்த
மையால்; 40, 60.

ஐயன் அறிவு துறந்தமைந்
தான்; 71.

IV நிருதர் பெருந்தாதர்; 46—
நிருதர் பொருந்தாதர்; 29.
நிருதர் பொருந்தாதர்; 54.

நிருதப் பெருந்தாதர்; 1, 10,
11, 70.
நிருதன் பெருந்தாதர்; 21,
25, 62.

போனார்; 46—
போனான்; 44—

அரக்கன்; 46—
அரக்கர்; 1, 10.

இடம் புகுந்தார்; 46—
இடம்புக்கார்; 2, 31, 41, 45,
60, 61, 71.

8802

I நீரென்றாக் கர்க்கிறைவன்;
46 —
நீரெனவரக்கர்க்கிறைவன்;
54.

இயம்ப; 46—
வினவ; 54.

வெறி செருவில்; 46—
வென்றிசேர்; 9, 19, 21, 25,
29, 65, 66.

II மைந்தனது நெடுஞ் சரத்
தால்; 46—
மைந்தன்றன் சரத்தினால்; 9.
மைந்தன்றன் நெடுஞ் சரத்
தில்; 31.
மைந்தன்றன் நெடுஞ் சரத்
தால்; 2, 19, 21, 25, 40,
41, 45, 52, 60-63, 65, 66,
71.

நிலஞ் சேரப்; 46—
நிலஞ் சேர்த்தார்; 2, 18, 26,
40, 41, 44, 45, 60, 61.

III முன்முடிந்த பிழையை
நோக்கிப்; 18, 60.

உயிரிழந்த பிழையை
நோக்கிப்; 46—

முடிந்தான் பின்னவனுக்
காகப்; 1, 74.

முடிந்தான் பின்னவனுக்
காயப்; 10, 11.

முன்முடிந்த பிழையை
நோக்கி; 40, 52.

முன்முடிந்த பிழையை
நோக்கிப்; 41, 45.

உயிரிழந்தான் பீழை
நோக்கிப்; 54.

பின்முடிந்தான் பிழையை
நோக்கிப்; 45.

பெருந்துயரால்; 46—
பெயராத; 61.

பேகணிதது; 74.
பேய்கணிதது; 1, 10, 11.

பின்னவற்காய்; 18, 40, 41,
60.

IV முடிந்தானுன்; 46—
முடிந்தன்னின்; 2.

முடிந்தானுன்; 1, 11, 74.

உயிரிழந்தான்; 19, 21, 29,
62, 65, 66.

பின் முடிந்தான்; 41, 60.

உயிர் முடிந்தான்; 71.

பின் முடிந்தான்; 40.

பகைபோய் முடிந்ததென
மொழிந்தார்; 46—

பகையு முடிந்ததென
மொழிந்தார்; 1, 2, 9-11,
18, 23, 26, 43, 44, 45, 54,
61, 63, 70, 74.

முடிந்ததுன்றன் பகையென்
ருர்; 21, 29, 65, 66.

முடிந்ததுன்றன் பகையென்
ருன்; 19, 62.

பகையு முடிந்ததென
மொழிந்தார்; 41, 60, 71.

பகையு முடிந்ததென
மொழிந்தார்; 40.

22. சீதை களங்காண் படலம்

8003

I தூதரென்பதனாற்; 46—

தூதரென்பதினாற்; 2.

தூதனென்பதனாற்; 66, 74.

உவகையினாய்; 46—

உவகையினாய்; 21, 25, 41, 45, 61, 71.

உவகையினால்; 10, 11.

உவகையினான்; 18, 40, 41, 45, 60.

II மெய்யார்; 46—

வெய்தார்; 54.

நிதியின்; 46—

நிதியம்; 1, 10, 11, 41, 45.

நெதியும்; 74.

பெரு வெறுக்கை; 46—

பெறு வெறுக்கை; 25, 54.

பெரு வேட்கை, 2, 61.

வெறுக்க வீசி வினைந்தபடி; 46—

வெறுக்க வீசி வினைந்த படிக்க; 62, 65.

வெறுக்கவவர் வேண்டு வகொடுத்துக்; 71.

வெறுக்கை வீசிவினைந்தபடி; 10.

வியந்தபடியே மிக வியந்து; 23, 43, 70.

வினைந்தபடியே மிக வியந்து; 2, 61.

வினைந்தபடியே மிக வீந்து; 41, 45.

வியந்தபடியே மிக வியந்து; 26.

வீசி வினைத்தபடியெல்லாம்; 54.

வீசி வினைந்தபடி யறியார்; 63.

III கய்யார்; 46—

கய்யான்; 9.

கையார்; 40, 63, 71, 74.

வரைமேன்முரசேற்றிச்;

46—

வரைமேன்முரசேற்றிக்; 19, 21, 25, 29, 62, 65, 74.

வரைமேன் முரசியற்றி; 23, 26, 41, 43, 44, 70.

வரைமேன்முரசேற்றி; 9, 18, 40, 45.

வரைமின் முரசேற்றி; 2.

சாற்றி நகரங்; 46—

சாற்று நகரங்; 54.

சுற்றி நகரங்; 63.

காட்டி நகரங்; 19, 21, 25, 29, 62, 65.

காரி நகரங்; 74.

நகரமெங்குங்; 2, 18, 23, 26, 40, 41, 43-45, 52, 60, 61, 70.

களி சிறப்ப; 46—

களி சிறக்க; 74.

களிக்கூர; 40, 41, 45.

களிக்கூற; 2, 18, 23, 26, 43, 44, 52, 54, 60, 61, 70.

களி தூங்க; 71.

IV நெய்யாராடல்கொள்

கென்று; 9, 19, 21, 25, 29, 41, 45, 52, 62, 65, 66.

நெய்யாராடலாகென்று; 46—

நெய்யாராடலாட்டென்று; 2, 18, 40, 41, 45, 54, 60, 61.

நெய்யாராட்டலாடுகென்று; 41.

நெய்யாராடலாடுகென்று; 74.

நெய்யாராடல்புரிகென்று; 63.

நெய்யாராடல்புரிதிரென; 71.

நிகழ்த்துகென்றானெறியல் லான்; 46—

நிகழ்த்துகின்றானெறியில் லான்; 2, 41, 45.

நிகழ்த்துமென்றானெறியில் லான்; 1, 10, 40, 41, 45, 54, 60, 74.

நிகழ்ந்தானெஞ்சனெறியில் லான்; 23, 26, 41—45, 70.

நிகழ்த்தயிட்டானெறியில் லான்; 63.

8804

இப்பாடல் 1, 9—11, 19, 21,
25, 29, 54, 62, 63, 65, 66,
74ஆம் பிரதிகளில் இல்லை.

I செய்யவரக்கன்; 46—
செய்யவரசன்; 2, 18, 23, 26,
40, 41, 43—45, 60, 61, 70.

மருத்தன்றனைக்; 46—
மருத்தொ(தோ)ன்றனைக்;
41, 45, 71.

II முந்த; 46—
முந்தி; 23, 43.

நீபோய்; 46—
நீயே; 41, 45, 71.

கடலின்முடுக்கிடுகின்; 46—
கடலின்முடுக்கிவைகின்; 41,
45.

கடலின்முடுக்குகின்; 23,
26, 43, 44.

கடலின்முடுக்கினின்; 40.

கடலின்னிடுதியுன்றன்; 71.

III சிந்தையொழியப்; 46—
சிந்தையொழிந்து; 23, 26,
43, 44, 70.

சிந்தையலது; 71.

பிறரறியிற்சிரமும்; 46—

பிறரறிவிற்செல்லா; 41, 45

பிறரறிகிற்செல்வ; 2.

பிறரறிகிற்செல்வர்; 23, 26,
43, 44, 70.

பிறரறியாவண்ணம்; 71.

வரமுசிந்துவெனென்று; 46—
வரமுஞ்சிந்துவெனென்று, 60,
61.

உன்றன்செயல்கென்று; 41,
45.

முந்திச்செல்கென்று; 23, 26,
43, 44, 70.

விரைவிற்செய்தியென; 71.

IV அரக்கருடன்முழுதுங்; 46—
அரக்கருடலடங்கக்; 26, 41,
44, 45, 52, 70.

அரக்கருடலனைத்தும்; 71.

கடலினுள்ளிட்டான்; 46—

கடலினுதிப்பித்தான்; 23,
41, 43—45, 70, 71.

கடலினுதிப்பித்தான்; 26.

கடலினெடுத்திட்டான்; 2.

8805

I மானத்திடை; 46—
மானத்தேர்; 18, 40, 60, 61.

வானத்திடை; 74.

விமானத்திடை; 9, 23, 26, 31,
41, 43, 44, 52, 54, 63, 70,
71.

விமானத்தேர்; 2, 45.

மனிசர்க்குற்ற; 46—

மனிதர்க்குற்ற; 1, 2, 9—11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
31, 40, 43, 44, 52, 54, 60
—63, 65, 70, 71, 74.

மனிதருற்ற; 66.

II தய்யல்; 46—

தையல்; 41, 45, 54, 65, 70.

காணக்; 46—

அறியக்; 2, 18, 23, 26, 29,
40, 41, 43—45, 60, 61.

காட்டுமின்கள்; 46—

காட்டிடுமின்; 54.

தனதுள்ளத்து; 46—

தன்னுள்ளத்து; 2, 19, 31,
41, 45, 54, 60—62, 65,
66.

I;I அய்யம்; 46—

ஐயம்; 40.

என்றுரைப்ப; 46—

என்றுரைக்க; 31, 41.

எனவுரைப்ப; 9, 19, 21, 25,
41, 45, 62, 66, 71.

மகளிரிரைத்தீண்டி; 2, 18,
19, 21, 23, 25, 29, 40, 41,
43, 52, 60—63, 65, 66.

மகளிரிரைத்தார்ப்ப; 46—
மகளிரிரைத்தார்ப்பர்; 31.
மகளிரிரைத்தார்ப்பார், 1, 10,
11.

மகளிரிரைத்தூண்டி; 74.
மகளிரிரைத்தார்த்து; 54.
மகளிரிரைத்தார்த்தே, 41,
45.

மகளிரிரைத்தீண்டி; 26, 44.
மகளிரிரைத்தீண்டி; 70.
மகளிர்தங்கணவர்; 41, 45.
மகளிரங்கணவர்; 9.

IV உய்யும்; 46—
உய்வும்; 2, 41, 45.
உணர்வுநீத்தானை; 46—
உணர்வுநீங்கானை; 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

உணர்வும்தீர்த்தானை; 10.
உணர்வும்தீர்த்தானை; 1, 41,
63, 71.

உணர்வும்தீரானை; 74.
உணர்வுமற்றானை; 23, 26,
43, 44, 70.

உணர்வுமுற்றானை; 41.

மிசையுய்த்தார்; 9, 19, 21,
25, 29, 41, 52, 62, 65, 66.

இடையுய்த்தார்; 46—
இடையுயர்ந்தார்; 41.

8806

I ஒன்றும், 46 —
என்றும்; 41, 45, 48.

II எனவுடலுமுணர்வுமுயிர்ப்
பும்; 46—
எனவுடமுயிருமுணர்வும்;
9, 54.
எனவிடலுமுணர்வுமுயிர்ப்
பும்; 26, 44.

எனவுடலுமுணர்வுமுயிர்ப்
பும்; 41.

எனவுயிர்த்தாருடலுமுணர்
வும்; 45.

எனவுயிர்த்தாருடலுமுணர்
வும்; 2, 18, 40, 41, 48,
60, 61.

III தன்மை; 46—

புன்மை; 31.

உற்றானை; 46—

ஒத்தான்; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43—45, 48, 60, 61,
63, 70, 71.

தரியாதான்; 46—

தரியாத; 9—11, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43—
45, 48, 54, 62, 63, 65, 66,
70, 74.

தகவுடைய; 71.

IV பீழை; 46—

பீழை; 2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43—
45, 48, 54, 60—62, 65,
66, 70.

பிழைகள்; 10, 11.

துயரம்; 71.

பெரிதன்றோ; 46—

பெரிதன்றே; 18, 19, 40, 41,
45, 48, 54, 60, 61, 63.

பெரிதென்றே; 2, 11.

8807

I அமுலும்; 46—

அமுதான்; 1, 10, 18, 19, 23,
26, 29, 41, 43—45, 48,
54, 62, 63, 65, 66, 70, 74.

மயில்கள்; 46—

மகளிர்; 23, 43.

II பங்கிள்; 46—

பங்கில்; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 31, 40,
43, 44, 54, 60, 61, 63, 65,
70, 74.

பதுமமலர்மேல்; 46—

பதுமமலர்மேன்; 45.

பதுமத்திருந்த; 31, 41, 48,
52, 71.

பார்மேலிருந்த; 54.

மலர்மேற்பாவை; 26, 44,
70.

மலர்மேலிருந்தாள்; 2, 9, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 45,
48, 60—62, 65, 66.

மாதமுதாள்; 46—

பயின்றமுதாள்; 26, 44, 70.

பரிந்தமுதாள்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 48,
60—62, 65, 66.

III கமலத்தடங்கண்ணன்; 46—

கமலத்தடங்கண்ணன்; 2, 9,
18, 19, 23, 29, 40, 43, 54,
60—62, 65, 66.

நாமத்தடங்கண்ணன்; 26,
44, 70.

IV அரக்கிமாருந்தளர்த்தமுதார்; 46—

அரக்கிமாருந்தளர்த்தார்;
41, 45.

அரக்கிமாருந்தாமமுதார்; 31,
48.

அரக்கர் மடவார் தளர்த்தமு
தார்; 18, 21, 25, 62, 65,
66, 70.

8808

இப்பாடல், 2, 9, 19, 21, 25,
31, 54, 60, 63-ஆம் பிரதி
களில் இல்லை.

I குழையாடனை; 46—

குழலாடனை; 71.

புரிந்து; 46—

கசிந்து; 71.

II மறையும்; 46—

மறையும்; 40.

தருமமுமேய்; 46—

தருமமுமே; 1, 10, 11, 23,
26, 29, 43, 44, 65, 70, 74.

குழைந்து குழைந்து; 46—

குழைந்து தளர்ந்து; 71.

குலைந்து குலைந்து; 18, 40,
41, 45, 52, 60, 74.

விழுந்தமுத; 46—

குறித்தமுத; 71.

தளர்ந்தமுத; 1, 10, 11, 23,
41, 43, 45, 52.

தளர்ந்தமுதார்; 26, 29, 44,
65, 70, 74.

III பின்ருதுடற்றும்; 46—

பின்ருவிடத்தும்; 23, 26, 43,
44.

பின்ருவுடற்றும்; 1, 10, 11,
29, 65, 71, 74.

IV நினைப்பு முயிர்ப்பு நீத்திட
டாள்; 46—

நினைப்பு முயிர்ப்பு நீக்கினார்;
41, 45.

நினைப்பு முயிர்ப்பு நீங்கினார்;
45.

நினைப்பு முயிர்ப்பு நீங்கினார்;
18, 40, 41, 45, 52, 60.

நினைப்பு மறப்பு நீத்திட
டாள்; 29, 65.

8809

I நீத்தானை; 46—

நீர்த்தானை; 29, 63, 65.

நீத்திடவும்; 74.

பொழுதின்; 46—

போதில்; 1, 10, 11.

போதின்; 2, 40, 60, 61, 74-

போழ்தின்; 63.

II இனத்தின்; 46—
இனத்தில்; 1, 10, 11, 63, 71.

மடவார்கள்; 46—

நெடுமாதர்; 54.

எடுத்தார்; 46—

எடுத்தான்; 9.

III கனத்தினிறத்தான்; 46—
கணத்தினிறந்தான்; 63.
கனத்த நிறத்தான்; 1, 10,
11, 74.

பெயர்த்தும்; 46—

பெயர்ந்து; 63.

மின்னும்; 2, 9, 18, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 41, 43—45,
54, 60-62, 65, 66, 70.

கயலைக்; 46—

கயிலைக்; 54, 71, 74.

கல்லைக்; 23, 43.

IV சினத்தினலைப்பாளெனக்
கண்ணைச்; 46—
சினத்தினலைப்பாள் போற்
சீதை; 9, 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.

சினத்தினலைத்தாலெனக்
கண்ணைச்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

சினத்தினலைத் தாலிலைய
கணை; 45.

சினத்தினலைத்தாலிலையத்
னைச்; 23, 26, 43, 70.

சினத்தினலைத்தாலினைய
தனைச்; 44.

சினத்திலலைத்தாளிலைய
கணை; 41.

சினத்திலலைத்தாலிலை வயிற்
றைச்; 54.

சினத்தின்றலைப்பாளெனக்
கண்ணைச்; 71.

சினத்தின் மலைப்பாளெனக்
கண்ணைச்; 74.

சினத்தில் மலைப்பாளெனக்
கண்ணைச்; 1.

சினத்தாலலைப்பாளெனக்
கண்ணைச்; 10, 11.

சினத்தாற் சிதையாலிலை
வயிற்றைச்; 41, 45.

சிதையக் கையான் மோதி
னாள்; 46—

சீதை கையான் மோதி
னாள்; 1, 2, 23, 26, 41, 43,
44, 54, 60, 61, 63.

சீதை கண்ணால் மோதினாள்;
10, 11.

கண்ணைக் கையான் மோதி
னாள்; 9, 19, 21, 25, 29, 62,
65, 66.

8810

I தொழுதான்; 46—

விழுந்தான்; 1, 10, 11, 74.

வீழ்ந்த; 46—

வீய்ந்த; 25.

விழித்தான்; 41, 45.

விழுந்த; 2, 18, 23, 31, 43,
60, 61, 63, 70.

II கொடித்தானென்ன; 46—
கொடித்தானென்ன; 71.

குலைவுற்றாள்; 46—

கொலையுற்றாள்; 26, 44, 70.
கொலைவுற்றாள்; 65.

குழைவுற்றாள்; 9.

III துடித்தாண்மின்போல்; 46—
துடித்தாண் மின்போல்; 10,
11, 31, 66.

இடித்தாள் மின்போல்; 54.

நடித்தாள் மின்போல்; 41,
45.

கரப்பச் சோர்ந்தாள்; 46—

வந்தேங்கினாள்; 41.

சுழன்றாள்; 46—

தளர்ந்தாள்; 65.

IV குடித்தாடுயரை; 46—
குடித்தாடுயிரை; 2, 18, 26,
40, 41, 44, 45, 54, 60, 61,
71.

உயிரோடுங்; 46—
உரையோடுங்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61, 71.
உயிரோடக்; 66.

குழைத்தாள்; 46—
குழைந்தாள்; 2, 10, 26, 41,
44, 45, 60, 61, 70.
குடித்தாள்; 65.
குலைந்தாள்; 54.

உழைத்தாள்; 46—
உழைத்த; 2, 40, 41, 45, 60,
61.

உழைந்தாள்; 10.
உலைந்தாள்; 41, 45.
உலைந்தாள்; 26, 41, 44, 45,
54, 70.
உயிர்த்தாள்; 63.

8811

I வியர்த்தாள்; 46—

வெயர்த்தாள்; 2, 9, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 40, 41, 43-
45, 54, 60-63, 65, 66, 70,
74.

வெயிர்த்தாள்; 29.

உயிர்த்தாள்; 46—

அயர்த்தாள்; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 25, 29, 31, 40, 41,
52, 54, 60-63, 65, 66, 71,
74.

அயர்ந்தாள்; 45.

வெதும்பினாள்; 46—

வெய்துயிர்த்தாள்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

மேன்மேலும்; 41, 45.

II மலர்க்கரத்தை; 46—

இருகரத்தை; 41, 45, 54.

தழிகரத்தை; 29, 65.
தளிர்க்கரத்தை; 1, 2, 9, 18,
19, 40, 41, 45, 60-63, 66.

III எவ்வுலகும்; 46—

ஏழுலகும்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

முவுலகும்; 1, 9-11, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 54, 62, 63,
65, 66, 71, 74.

IV சோர்ந்தாள்; 46—

விழுந்தாள்; 54.

தொடங்கினாள்; 46—

துடங்கினாள்; 18, 19, 54.

8812

I உறமேவிய; 46—

உறமேவுறு; 31.

காதலுனக்குடையார்; 46—

காதலுநக்குடையார்; 2.

காதலுடைக்குடையார்;

II புறமேதுமிலாரொடு; 46—

புறமேதுமிலா ரொடும்; 2.

புறமேதுமிலாரொடு; 10, 11.

புறமேது மிலாதவொர்; 26,
70.

புறமேது மிலாவொரு; 23,
43, 44, 54.

புறமேதுயிலாரொடு; 31, 40,
41.

புறமேதுயில்வாரொடும்; 45.

புறமேதுயில்வாரொடு; 45.

புறமேபயில்வாரொடு; 25, 41,
62, 66.

புறமே பயிலாரொடு; 29,
41, 45, 65.

பூணையோ; 71.

பூண்முலையான்; 46—

பூண்முலையார்; 1, 2, 23, 26,
31, 41, 43-45, 54, 61, 63,
70, 74.

பூண்முலையே; 10, 11.

பூமுலையான்; 40, 41, 62.
பூண்கிலாய்; 9, 19, 25, 29,
41, 52, 65.
பூண்கிலா; 21.
பூணுகிலாய்; 66.

IV இதுவோ; 46—
இவையோ; 9, 19, 41, 45,
62, 65, 66.

8813

I முதியார்; 46—
முதியாய்; 2.
முதியோர்; 23, 26, 43, 44,
54, 60, 61.

உணர்வேதமொழிந்தவலால்;
46—
உணர்வேதமொழிந்தவல்
லாற்; 9, 19, 21,
உணர்வேதமொழிந்தகலார்;
18, 40, 41, 45, 60.
உணர்வேதமொழிந்தகலாற்;
61.
உணர்வேதமொழிந்ததல்
லாற்; 2.
உரைவேத மொழிந்ததல்
லாற்; 54.
உளவேத மொழிந்தவல்
லாற்; 11.
உளர்வேத மொழிந்தவ
லாற்; 10.

II இலார் துயர்; 46—
இலர் துயர்; 10, 11, 23, 43,
44, 65.
இல்லார் துயர்; 9.
இலாய் துயர்; 26.
இலாவிது; 54.

காணுதியோ; 46—
காணுதியே; 31.

III மதியேன்; 46—
மதியே; 41, 45, 54, 65.
மதியான்; 41, 45.
மதியேனுனை; 46—
மதியேயுனை; 41, 45.
மதியேனுன; 41.

மதியேனெனும்; 54.

வாய்மையிலா; 1, 2, 9, 10,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 52,
54, 60—62, 65, 66.
வாய்மையினால்; 46—
வாய்மையிலாய்; 23, 26, 43,
44, 70.

IV விதியே; 46—
விதியோ; 60.

கொடியாய்; 46—
கொடியா; 18.

வினையாடுதியோ; 46—
வினையாடுதியே; 1, 2.

8814

I இவை காண்கிலேன்; 46—
இவைகாண்கிலேன்; 45...
இவைகாண்கில(னெ)னேன்;
2, 10, 11, 25, 31.
இவை காணுகவென்; 54.
இது காண்கிலேன்; 71.
உயிர் காண்கிலேன்; 41, 45.

II முடியாய் நமனே; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 60—
62, 65.
முடியாநமனே; 46—
முடியா மனமே; 23, 26, 43,
44, 70.
முடியாய் தவமே; 41, 45.
முடிவாய் நமனே; 74.

III விடியாவிருள்வாயெனை; 46—
விடியா விருளாமென; 9.
விடியாவிருளாயென; 54.
விடியா விருளாகென; 18, 41,
45, 60, 61.
விடியாயிரவாயினை; 62.
விடியாவிர்வாயினை; 19, 21,
25, 29, 65, 66.

வெடியாயிருள்வாயெனை; 1,
10, 11.
வெடியாயிருளாயென; 2.
வெடிவாயிருள்வாயெனை; 74.

வீசினையே; 45, 71.

வீசினையோ; 46—

IV நாயகனே; 46—

நாயகமே; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43—45, 54, 60, 61, 70.

8815

I எண்ணாமயலோடும்; 46—

எண்ணமையினோடும்; 9, 41,
45.

எண்ணமெயினோடும்; 48.

எண்ணமயலேறி; 63.

எண்ணவுயிரோடும்; 19, 21,
25, 29, 41, 45, 48, 62, 65,
66.

இருந்த துநின்; 46—

இருந்தனநின்; 9.

இருந்தனது; 61.

II பொருந்திடவோ; 46—

பொருந்திடுமோ; 61.

பொருந்துறவோ; 2, 23, 26,
41, 43-45, 48, 70.

III மண்ணோர்; 46—

மண்ணார்; 23, 26, 43, 44,
54.

வலியே; 46—

வரமே; 54.

IV கண்ணையமிழ்தே; 46—

கண்ணையமுதே; 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 41, 43,
48, 54, 60-63, 65, 66, 70,
71, 74.

கண்ணைகருணாகரனே
யமிழ்தே; 45, 48.

8816

I மேவிக்கனன்முன்; 46—

மேவிக்கனமுன்; 25.

வேள்(ழ்)விக் கனன்முன்;
41, 45, 63.

மிதிலைத்தலையென்; 46—

மிதிலைத்தலையன்; 1.

மிதிலைப்பதியென்; 2, 40.

மிதுலைப்பதியென்; 18, 54,
60, 61.

மிதுலைப்பதியின்; 23, 26, 43,
44, 70.

மிதுலைத்தலையென்; 19, 29,
62, 63, 65, 66, 74.

II பண்ணவநின்; 46—

பண்ணவநின்; 54.

பண்ணமைநின்; 23, 26, 43,
44.

மன்னவநின்; 45.

III கோள்வரவோ; 46—

கோள்வரவே; 23, 43.

கோள்வரமே; 26.

IV தேவிக்கமிழ்தே; 46—

தேவிக்கமிர்தே; 26.

தேவிக்கமுதே; 18, 19, 21,
23, 25, 29, 40, 43, 52, 54,
60-62, 65, 66, 70.

தேவிக்கரசே; 63.

தெளிவே; 46—

திருவே; 1, 9, 11, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 54, 62, 65, 66,
74.

8817

I உய்யாருயர்; 46—

உய்யாருயர்; 21, 25, 26, 41,
44, 45, 60-62, 66.

உய்யாருயர்; 41, 45.

உய்யாருயர்; 54.

கோசலை தன்னுயிரோ; 46—
கோசலைதன்னுயிரோடு; 10,
11.

கோசலைதன்னுயிரோன்; 1.

கோசலைதன்னுயிரும்; 2, 18,
23, 26, 40, 41, 43-45, 60,
61, 70.

கோசலைதன்னுயிரே; 9, 19,
21, 25, 29, 62, 63, 65, 66.

கோசலை இன்னுயிரோ; 41.

- II** அய்யா வினையோருயிர்; 46—
அய்யா பரதனரசு; 1, 10, 11, 74.
அய்யாவினையோருயிர்; 62.
அய்யாவினையானகர்; 9, 19, 21, 25, 29, 66.
அய்யானினையாரவர்; 41, 45.
எ(வெ)ய்யாளில் சுமித்திரை; 18, 40, 60.
வையாளில் சுமித்திரை; 2, 61.
வையானினையானகர்; 23, 26, 41, 43, 44, 70.
வை(ஐ)யாவினையானகர்; 41.
வை(ஐ)யாளினையானகரு; 71.
வையாதசுமித்திரை; 63.
பையாவினையானகர்; 65.
வாழ்கிலரால்; 46—
வாழ்கலனால்; 9.
வாழ்கிலனம்; 45.
வாழ்கிலனால்; 23, 26, 31, 43, 54, 62, 70.
வாழ்கிலனால்; 63.
மாழ்கிலனால்; 44.
மாநகர்வாய்; 2, 18, 40, 60, 71.
மானகர்வாய்; 61.
ஆகிலனம்; 41.
ஆகிலனால்; 19, 21, 25, 29, 65.
ஆள்கிலான்; 45, 66.
ஆள்கிலனால்; 1, 10, 11, 74.
- III** மெய்யேவினை; 1, 9-11, 19, 21, 23, 25, 29, 31, 41, 43, 44, 63, 65, 66, 70, 71, 74.
மெய்யாவினை; 46—
மெய்யாயினை; 41.
மெய்யேன்வினை; 26.
மெய்யோவினை; 54.
பொய்யாய்வினை; 61.
பொய்யேவினை; 2.
- IV** கய்கேசி; 46—
கைகேசி; 63.

கருத்திதுவோ; 46—
கருத்தகுவோ; 54, 63.

8818

- I** தகைவாணகர் நீ; 46—
தகைவாணகை நீ; 9, 19, 21, 25, 41, 45, 65, 66.
தகைவாளகர் நீ; 45.
தகைவானகர் நீ; 10, 11, 41.
தவிர்வாயெனவும்; 46—
தவிர்வாயெனலும்; 62.
தவிராயெனவும்; 26, 44.
- II** தொடர்ந்தொரு; 46—
துடர்ந்தொரு; 26, 44, 74.
தொடாதொரு; 18.
நயந்தொரு; 45.
மாண்முதலாப்; 46—
மாண்முதலாய்ப்; 2, 9, 19, 21, 25, 40, 41, 45, 54, 60-62, 65, 66.
மாண்முதலார்; 44.
மாண் முதலோர்; 26.
வாள்முதலார்; 23, 43.
வான்முதலாப்; 70.
- III** புகையாடிய; 46—
புகையாகிய; 9, 19, 21, 62, 65, 66.
- IV** பகையாடியவாபரிவேதும்; 46—
பகையாடியவாபரியேதும்; 65.
பகைநாடியயான்பரிவேதும் 45.

8818 (a)

பாடபேதம் இல்லை.

இப்பாடல், 19, 21, 25, 62-ஆம் பிரதிகளில் இல்லை.

8819

- I இன்றிகலையேல்; 46—
 இன்றிய்கலையே; 26, 44.
 இன்றிகலையே; 2, 31.
 இன்றிகலையேல்; 9, 18, 60.
 இன்றிகலையே; 1, 10, 11, 23,
 29, 43, 54, 61, 63, 65, 66,
 74.
 இன்றிகலையோ; 71.
 இன்றிற்கலையே; 66.
 இன்றிகலைமேல்; 40.
 இறவின்விடைமான்; 46—
 இறவின் விடைவாய்ப்; 40.
 பிறரில்லிடைவாய்; 2, 9, 11,
 26, 44, 63, 66, 71, 74.
 பிறரில்லிடைவாய்ப்; 1, 10,
 18, 23, 29, 43, 60, 61, 65,
 70.
 பிறனில்லிடைமான்; 41, 45.

II அன்றி; 46—

பன்றி; 2, 9, 18, 23, 26, 29,
 40, 41, 43-45, 54, 60, 61,
 65, 66, 70.

பின்றி; 1, 10, 11, 71, 74.

எனவே; 41.

எனவும்; 46—

பரிவோடடியேன்; 46—

பரிவோபடியேன்; 26,

பரியேனிடையே; 1.

பரியோடடியேன்; 61.

பரிவோட்டியநான்; 2.

பரிவோடடியேன்; 41, 74.

பரிவோட்டியேன்; 71.

IV கொன்றிவதோர்; 46—

கொன்றிவதோர்; 41.

கொன்றிவது; 18, 40, 60, 63,
 74.

தீமைகுறித்தலினோ; 46—

தீமைகுறித்தலிலோ; 31, 66.

தீமைகுறித்திலிரோ; 10.

தீமைகொடுத்தலிலே; 41.

கொள்கை குறித்தலவே; 54.
 கொள்கை குறித்தலவோ; 71.
 கொள்கை குறித்தலிலே; 45,
 63.

கொள்கை குறித்தலினோ; 40,
 41, 45, 60.

கொள்கை குறித்தலிலோ; 1,
 9, 74.

கொள்கை குறித்தலினோ; 41,
 45, 52.

கொள்கை குறித்தலிரோ; 23,
 26, 41, 43, 44, 70.

கொள்கை குறித்தலிலிரோ; 2,
 45, 61.

கொள்கை குறிக்கலிலோ; 29,
 65.

கொள்கைகுத்தலினோ; 18.

8820

- I மேதாவினையோய்; 46—
 மேதாயினையோய்; 1, 10, 11.
 வேதா வினையோய்; 9, 41.
 வேதா வினைபோய்; 41, 45.
 வேதா வினையோய்; 45.

விதியார்; 46—

விதியோர்; 74.

வினைவால்; 46—

வினைவார்; 23, 43, 63.

II போதா நெறி; 46—

போதே தெறி; 41, 45.

III முதானவன்; 46—

முதானவர்; 1, 10, 11, 41.

முதா விவன்; 41, 45.

முன்னர் முடிந்திடெனும்;
 46—

முன்னர் முடிந்தெடனும்;
 71.

முன்ன முடிந்திடெனும்; 1,
 9, 21, 25, 29, 41, 63, 65,
 66.

முன்ன முடிந்திடென்னும்;
 10, 11.

முன்ன முடிந்திடினும்; 54.

8821

- I தொகு பொங்கணைமேல்;
46—
தொகு பொங்கணையிற்; 41,
45.
தொகு பொங்கணைவாய்;
63.
தொகு பொங்கணையும்; 54.
தகு பொங்கணைமேல்; 2, 23,
41, 43, 45, 61, 62.
தகு பொங்கணையும்; 26, 44,
65.
தரு பொங்கணைமேல்; 41,
45, 71.
தரு பொங்கணையும்; 9, 19,
21, 25, 29.
- II கோவுந்; 46—
கோவின்; 1, 10, 11, 18, 41,
44, 45; 54, 60, 71, 74.
கோமுன்; 2, 41, 45.
துயிலத்; 46—
துயிலித்; 41, 45.
துயிலைத்; 1, 2, 10, 11, 18,
40, 44, 45, 54, 60, 61, 71,
74.
தவிர்வாய் கொடியார்; 1, 2,
10, 11, 18, 23, 26, 40, 43-45,
60, 61, 63, 70, 71, 74.
தருவாய் கொடியார்; 46—
தருவாய் கொடியான்; 41,
45.
தருவா கொடியா; 25.
துயிலாய் கொடியார்; 41,
45.
- III ஏவின்றலை; 46—
ஏவின்றிலை; 74.
ஏவுன்றலை; 2, 41, 45, 61,
70.
ஏவுந்தலை; 19, 21, 23, 26,
29, 43, 44, 62, 65, 66.
வாவுந்தலை; 25.
வந்த விருங் கணையால்; 46—

வந்தவிருங் கணையா; 2, 18,
41, 45.

வந்தவிருங் கணையின்; 31,
41.

வந்தன விங்கணையால்; 54.

- IV மெல்லணை மேவினையோ;
46—
மெல்லணை மேவினையே; 63,
71.
மெல்லன மேவினையோ; 65.

8822

- I நெய்யார் பெருவேள்வி; 46—
நெய்யார் எரி வேள்வி; 23,
26, 41, 43, 44, 63, 70, 71.
நெய்வாரெழில் வேள்வி; 2,
61.
நெய்யா ரழல் வேள்வி; 18,
40, 41, 65.
நெய்யார் புரி வேள்வி; 1, 9-
11, 19, 21, 25, 29, 41, 62,
65, 66, 74.
நிரப்பிநெடும்; 46—
நிரம்பிநெடும்; 10, 54, 62, 65.
எரி நெடும்; 45.
புரி நெடு; 45.
- II புனனாடு; 46—
புனநாடு; 1, 10, 11, 52.
புணநாடு; 2, 61.
திருத்துதியால்; 46—
திருத்துதியா; 1, 2, 10, 31,
41, 45, 60, 61, 63, 74.
திருத்துதியோ; 9, 11, 26, 41,
44, 45, 70, 71.
திருத்துமெனும்; 19, 21, 25,
29, 41, 45, 62, 65, 66.
திருந்துதியோ; 41, 45.
- III வாசகமும் விதியும்; 46—
வாய்மையும் நீதியும் நீ; 40,
41, 45, 60.
வாய்மையும் நிதியும் நீ; 18.
வாய்மையும்விதியும்; 2, 23,
26, 43, 44, 70.

வாய்மையுடைய நிதியும்; 61.

IV பொய்யானவன் மேனி; 46—

பொய்யானவன் மேனி; 45.
பொய்யானதென் மேனி; 9,
18, 19, 21, 25, 29, 62, 65,
66.

பொய்யானன மேனி; 54.
பொய்யாயதென் மேனி; 45.
பொருந்துதலால்; 46—
பொருந்துதலான்; 66.

8823

I உறினும்; 41, 45.

வறினும்; 46—

மனனுண்டு; 46—
மனனேடு; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43—45, 54, 60, 61, 63,
71.

II அமுவேனினி நின்ற; 44. அமுவேனினி யென்; 19, 21, 25, 62, 65, 66. அமுவேனினி யென்று; 31, 45.

அமுவேனினியின்ற; 46—
அமுவேனினியன்று; 9.
அமுவேனென நின்ற; 70.
எழுவாரினி யென்று; 41, 45.
எழுவானென நின்ற; 23, 26,
43.
எழுவானெனினின்ற; 45.
எழுவேனெனிலென்று; 41.
எழுவானெனினென்; 54.
எழுவானெனினென்று; 41.
எழுவேனினியின்ற; 40, 63,
71.
எழுவேனினியென்; 2, 18,
60, 61.

இடராறிடயான்; 46—
இடராறிட நான்; 1, 10, 11,
18, 31, 40, 44, 54, 60, 61,
63, 71, 74.
இடராறிடு நான்; 23, 26, 43,
70.
இடராற்றிடுநான், 41, 45.

இடராறுவன்(னி)யான்; 41,
45.

இடராறுடனான்; 2.

III விழுவேனவன்; 46— விழுவேனவன்; 54. விழுவானவன்; 23, 26, 43. விழுவானவன்; 41, 45, 70. மீதினேன; 46— மீதரென; 21, 29, 62, 65, 66. மீதரென; 2, 9, 61. மீதரெனே; 44. மீதரின; 41. மீதலனே; 26, 70. மீதிலனே; 1. மீதிலென; 29. மீதிலென; 19. மீதிலென; 10, 11, 31, 41, 71, 74. மீதிரென; 54.

IV விலக்கியியம்பினளால்; 46— விலக்கியியம்பினரால்; 41. விலக்கியியம்பினரால்; 45. விலக்கியவன்பினளால்; 74.

8824

I வளைந்து; 46— வளைத்து; 10, 63. வளையெயிற்று; 46— வாளையிற்று; 1, 2, 9—11, 19, 26, 40, 41, 44, 45, 54, 60—62, 66, 70, 71, 74.

II பாடுற நீக்கி நின்ற; 41, 45, 52, 60, 61. பாடுறவற்ற நோக்கிப்; 46— பாடுறவகற்றி நோக்கிப்; 1, 10, 11, 41, 74. பாடுறவகற்றிப் பற்றிப்; 19, 21, 25, 62, 66. பாடுறவங்க நீக்கிப்; 71. பாடுறவவரை நீக்கிப்; 2, 41, 45. பாடுற நீக்கி நின்ற; 41, 45, 52, 60, 61.

பாடுற நீக்க நின்ற; 18, 40.
தழுவிப் பற்றிக்; 46—

தழுவிக்கொண்டு; 2, 18, 19,
21, 25, 26, 29, 40, 44, 45,
60—63, 66, 70, 71.
தழுவி நின்று; 41.

III கூடினன்; 46—
கூடினன்; 41.

செவியிடைக்குறுகிச்; 46—
செவியிடைகுறுகிச்; 65,
செவியிடைகுறுகச்; 1, 9, 10,
26, 44, 62, 63, 70.

செவியினிற்குறுகச்; 54.

IV தவமேயன்ன; 1, 9—11, 41,
45, 62, 66.

தவமேயென்னத்; 46—

தெய்வமன்ன; 23, 26, 40,
41, 43—45, 52, 60, 61,
70.

தெய்வமன்னன்; 2, 18.

திரிசடை; 46—
திருச்சடை; 74.

மறுக்கந்; 46—
மயக்கந்; 47, 71.

8825

II போயமாநாக; 46—

போயநாணாக; 1, 18, 19, 21,
23, 25, 29, 40, 41, 43, 45,
52, 60—62, 65, 66.

போயினாணாக; 2, 54.

போயனாணாக; 10, 11, 26, 44,
70.

போயன்னாநாக; 9.

பிணித்ததுபோனவாறும்;
46—

பிணித்ததுபோன்றவாறும்;
பிணித்ததுபோயவாறும்;
23, 26, 43, 54, 63, 66, 70.

பொதுவுறப்போனவாறும்;
41, 45.

III நியமானினவாய்; 46—
நியமானினய; 74.

நியமானினவாய்; 1, 2, 9, 11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
31, 40, 41, 43—45, 52,
54, 60, 61, 63, 65, 66,
70, 71.

நியமாய்நினவாய்; 10.
நியம்மானினவாய்; 61.

மாள; 46—

மாய; 63.

நினைதியோ; 46—

நினைதியே; 9.

நினைத்தியேல்; 2, 61.

நினைத்தியோ; 1, 10, 11, 18,
23, 26, 40, 41, 43—45,
54, 60, 62, 63, 70, 71, 74.

நெறியிலாரால்; 46—

நெறியிலாதார்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 54,
60, 61, 65, 66, 71.

நெறியிலீர்போல்; 74.

நெறியலாதார்; 63.

நியல்லாரால்; 26.

IV அறிகிலை; 1, 10, 11, 74.

அறிந்திலை; 46—

அஞ்சலை; 9, 19, 21, 29, 41,
52, 62, 63, 66.

அன்னமன்னாய்; 46—

அன்னமன்னு; 60, 61.

அன்னமன்னம்; 41.

போலுமன்னாய்; 45.

8826

I கண்டனகனவும்; 46—

கண்டனன்கனவு; 10, 11.

கண்டவக்கனவும்; 2, 9, 18,
19, 26, 40, 41, 44, 45, 60—
62, 65, 66, 70.

கண்டவக்கனவு; 44, 61.

நினது; 46—

நின்ற; 41, 45.

உனது; 1, 10, 11, 74.

II தண்டவாளரக்கர்; 46—

தண்டவாளியர்தம்; 18, 29,
31, 54, 62, 65, 66.

தண்டவாளியதம்; 21.
தண்டகவிலாதார்; 41, 45.
தண்டகமுறையும்; 41, 45.
தண்டகத்துறையும்; 1, 10,
11, 74.

அண்டவாளியர்தம்; 2.

பாவச்செய்கையுந்; 46 —
பாவத்தன்மையுந்; 19, 21,
29, 62, 65, 66.

பாகச்செல்வமுந்; 2.
காமச்செய்கையுந்; 63.

செய்யுந்தகைமையுந்; 26, 44,
70.

செய்யுந்தகைமையுந்; 18, 23,
40, 41, 43, 45, 60, 61.

நாளிற்செய்கையுந்; 1, 10,
11, 41, 45, 74.

மாயச்செல்வனுந்; 63.

தருமந்தாங்குந்; 46 —
தருமந்தானும்; 54, 63.

III அண்டர்நாயகன்றன்; 46—
அண்டர்நாயகர்தம்; 1, 2,
10, 19, 23, 25, 26, 31, 40,
41, 43—45, 54, 60—62,
65, 66, 70, 74.

விரத்தன்மையுந்; 46—
விரத்தன்மையுந்; 70.
விரத்தகைமையுந்; 2.
விரத்தாண்மையுந், 10, 26,
44.

விரத்திண்மையுந்; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

விரச்செய்கையுந்; 54.

அயர்க்கலாமோ; 46—

அயர்க்கலாமே; 31.

அயர்த்தாய்போலும்; 2, 18,
40, 41, 45, 52, 54, 60, 61,
70.

அயர்த்தாய்போலப்; 26, 44.

அயர்த்தியோகட்; 71.

அயர்ந்தாய்போலும்; 45.

அயரேற்செங்கேட்; 45.

அழிக்கலாமோ; 9.

மறக்கலாமோ; 10, 11.

IV இறுதியிப்புலையர்க்கல்லால்;
46—

இறுதியிப்புலையர்கையால்;
1, 10, 11, 31, 41, 45, 54,
63, 74.

இறுதியிப்புல்லர்கையால்;
41, 45.

இறுதியிப்புலையர்க்கல்லால்;
21, 9, 29, 60—62, 66.

இறுதியிப்புலையர்க்கல்லால்;
65.

மானமப்புலையர்க்கல்லால்;
26, 44.

8827

I ஆக்கைதன்னின்; 46—

ஆக்கைதன்னில்; 71.

ஆக்கைதாக்கி, 19, 29, 41,
54, 62, 65, 66.

ஆக்கைதாங்கி; 9; 45.

ஆக்கைதன்னை; 41, 45.

ஆக்கைநோக்கி; 63.

ஆக்கைகாணாய்; 18, 40,
41, 60, 61.

ஆக்கைபேணி; 2, 23, 26,
41, 43—45, 49, 70.

ஆகம்தன்னை; 45.

ஆகம்தன்னின்; 41.

ஆகம்தாக்கி; 1, 10, 11, 41.

ஒன்றுமுறுகிலாமை; 2, 60,
61.

ஒன்றுமறுக்கிலாமை; 46—

ஒன்றுமறுக்கலாமை; 70.

ஒன்றுமறுத்திலாமை; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 62,
63, 65, 71.

ஒன்றுமறிகிலாமை; 45.

ஒன்றுமறிகில்லாமை; 1.

ஒன்றுமுறுகிலாமை; 2, 60,
61.

ஒன்றுவுறுகிலாமை; 45.

II வதனமின்னும்; 46—

வதனமின்னம்; 2.

III ஒளிர்கின்ற துயிருக்
கின்னல்; 54.

ஒளிர்கின்றவுயிருக்
கின்னல்; 46—

ஒளிர்கின்றவுயிருக்கீனம்;
2, 31.

ஒளிர்கின்றவுயிருக்கூனம்;
63, 71.

ஒளிக்கின்ற துயிருக்கீனம்;
1, 10, 11, 18, 40, 41, 45,
60, 61, 65, 74.

ஒளிர்கின்ற துயிருக்கூனம்;
9, 19, 21, 25, 29, 62, 66.

ஒளிர்கின்றவுருவற்கூனம்;
23, 26, 43, 44, 70.

IV வாழியாற்கில்லை; 46—

வாழியாயில்லை; 71.

வாளாமயங்கலை; 36—

வாளாமயங்கலர்; 41, 45.

வாளாவிரங்கலை; 63.

வாளால்மங்கலை; 10.

மண்ணில்; 9, 18, 19, 21,
25, 29, 40, 41, 45, 52, 62,
65, 66.

வேள்வி; 46 —

மண்ணின்; 60.

8828

I ஓய்ந்துளன்; 2, 18, 40, 41,
45, 52, 60, 61, 74.

வீய்ந்துளன்; 46—

வீய்ந்துளான்; 26.

வீய்ந்தனன்; 19.

வீழ்ந்தனன்; 65.

ஈந்துளன்; 1, 9.

ஈய்ந்துள; 54.

ஈய்ந்துளன்; 10, 11.

ஈர்துளன்; 41, 71.

ஓய்ந்தனன்; 63.

வீரனென்னில்; 46 —

வீரனென்னின்; 54.

இராமனென்னில்; 1, 9, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,
40, 41, 43—45, 52, 60, 62
63, 65, 66, 70, 71, 74.

இராமனென்னின்; 2, 10, 11.

இராமனன்றே; 61,

இராமனெண்ணும்; 41, 45.

ஏழுமேழும்; 46—

ஏழுமேந்தி; 74.

II தீய்ந்துறும்; 46—

தீய்ந்தறும்; 9, 19, 29, 41, 45,
62, 65, 66.

தீர்ந்தறும்; 41, 45.

தீர்ந்திறும்; 71.

தீர்ந்துறும்; 11, 41, 45.

தீத்துறும்; 1, 10.

ஆய்ந்துறும்; 74.

இரவி பின்னும்; 46—

இரவி பின்னைத்; 1, 2, 9—11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43—45, 60-63, 65,
66, 70, 74.

இரவித்திங்கள்; 71.

திரியுமே; 46—

திரியுமோ; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 54, 62, 65, 74.

தீயுமே; 23, 43.

III வீய்ந்துறும்; 2, 31, 40, 41,
52, 54, 61, 63, 71, 74.

ஈய்ந்துள; 46—

ஓய்ந்துறும், 23, 26, 43, 44,
70.

வீய்ந்தது; 9.

வீய்ந்தறு; 1, 10, 11.

வீய்ந்தறும்; 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.

வீய்ந்துறு; 60.

விரிஞ்சன் முன்னு; 2, 9, 19, 21,
21, 25, 40, 61-63, 71, 74.

வெங்கணுன்முன்; 46—

விரிஞ்சன் முன்னும்; 1, 10,
11, 23, 26, 29, 31, 41,
43, 44, 45, 60, 65, 70.

விரிஞ்சன் முன்னோர்; 54, 66.

உயிரெலாம்; 46—

உயிரெல்லாம்; 40, 62, 65,
66.

உருவலாம்; 26.

உருவெலாம்; 23, 43, 44, 70.

வெருவலன்னை; 1, 2, 9—11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,
40, 41, 43-45, 52, 60-63,
65, 66, 70, 71, 74.

வெருவுமன்னை; 46—

வெருவினேனை; 54.

IV ஆய்ந்தவை; 46—

ஆய்ந்தவர்; 2, 9, 18, 31, 40,
41, 45, 60—62, 66.

போதே; 46—

போழ்தே; 71.

அவருளர்; 46—

அவருளார்; 2, 9—11, 23, 26,
29, 40, 43, 44, 60-63, 66,
70.

அவருள்ளார்; 41, 45.

அவருமுண்டு; 54.

அறமுண்டால்; 46—

அறமுமுண்டாம்; 74.

அறமுமுண்டான்; 1.

ஆற்றமுண்டால்; 44.

தவமுமுண்டால்; 10, 11.

8829

II நீங்கல் நிற்பாற்; 10, 11, 41,
63, 74.

நீங்கலானாற்; 46—

நீங்கலுன்பாற்; 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 41, 43-45, 54,
65, 70, 71.

நீங்கல் நின்ற; 1, 31.

நீங்குநிற்பாற்; 2.

நீங்கி நிற்பாற்; 40, 60, 61.

நீங்கிலுன்பாற்; 66.

நீங்கினுன்பாற்; 45.

நீங்கினநிற்பாற்; 41.

கற்புக்கும்; 46—

கற்பிக்கும்; 54.

அழிவுண்டாமோ; 1, 9—11,
21, 23, 26, 43, 44, 54, 63,
65, 66, 70, 71, 74.

அழிவுண்டாமோ; 46—

அழிவுமுண்டோ; 41, 45.

III சிரியதன்றிதொன்றும்; 46—
சிரியதன்றிதொன்றோ; 26,
44, 63, 70, 71.

சிரியதன்றிதொன்று; 66.

சிரியரன்றிதொன்றும்; 41,
45.

சிரியதன்றித் தோன்றும்;
41, 45.

சிரியதன்றேனொன்று; 74.

சிரியதொன்றிதன்றோ; 2,
40, 41, 45, 60.

படையின்; 46—

படையிற்; 2.

IV பிழைப்பதுண்டோ; 46;

மறப்பதுண்டோ; 45.

8830

I கண்டேன்பைம்பொற்; 46—
கண்டேனப்பாற்; 1, 10, 11,
41, 45, 74.

கண்டேனம்பொற்; 54.

கண்டேம்பைம்பொற்; 41,
45.

சிரத்திற்சேர்த்தி; 46—

சிரத்திற் சேர்த்து; 19, 21,
23, 25, 26, 43, 44, 62, 65,
70.

சிரத்தினேந்தி; 52.

சிரத்தினேற்றி; 2, 40, 41,
45, 60, 61.

சிரத்துச் சேர்த்தி; 26.

8831

- II கண்டாலென்ன; 40, 41, 45, 60, 61.
கண்டாரன்ன; 46—
கண்டாரென்ன; 1, 9—11, 21, 23, 25, 26, 29, 43, 44, 54, 62, 63, 65, 66, 70, 71.
கண்டாலன்ன; 2, 52, 74.
இருவரை; 46—
இருவரும்; 41, 45.
- III ஆவலிப் பெய்துகின்றார்; 46—
ஆவலிப்பெய்துகின்றாய்; 10, 11.
ஆவரிப்பெய்தி நின்றார்; 74.
ஆவலிப்பெய்தினின்றார்; 23, 26, 43, 44.
ஆவலிப்பெய்து நின்றார்; 1.
ஆவலிற் பெரிது நின்றார்; 2, 18, 40, 60, 61, 63.
ஆவலி லெய்தி நின்றார்; 41, 45.
அயர்த்தில ரஞ்சலன்னை; 46—
அயர்த்திலவஞ்சலன்னை; 41.
அயர்த்தில வஞ்சலென்னை; 41, 45.
அயர்த்தில வஞ்சிலன்னை; 45.
அயர்க்கிலரஞ்சலன்னை; 1, 19, 29, 65.
அயர்க்கிலரஞ் சலாணைக்; 74.
அயர்கிலரஞ்சலன்னை; 23, 43, 44.
அயர்க்கிலா னஞ்சலன்னை; 10, 11.
அயர்ந்தில ரஞ்சலன்னை; 71.
அயர்ந்திர ன்னையஞ்சல்; 63.
- IV புக்கு; 46—
புக்கும்; 41, 45.
புக்க; 1, 10, 11.
புக்கவ்; 41, 45.
என்றுகொள்ளோல்; 46—
என்று கொள்ளே; 74.
என்றல் கோளே; 41, 45.

- I நீங்கினாரை; 46—
நீக்கினாரை; 1, 10, 41, 45, 61, 62.
வாங்கினாரை; 46—
வாங்கினானும்; 31.
மயங்கினாரை; 66.
- II நங்கையிக்கு; 46—
நங்கையிற்; 10, 11.
தாங்குறு நவையிற்றன்றால்; 46—
தாங்குறு நவையிற்றின்றால்; 41, 45.
தாங்குதல் நயத்தல் செய்யா; 66.
தாங்குதல் நவையிற் சென்றால்; 54.
தங்குதல் நவையிற்றன்றால்; 41, 45.
தாங்கல் (ல) நவையிற்றன்றால்; 1, 10, 11, 41, 45.
தாங்கலா நவையிற் றன்றால் 74.
தாங்குவதவையிற் றேன்றா; 26.
தாங்குலனவையிற்றேன்றால்; 29, 43.
தாங்குதல் நவையிற்றன்றால் 2, 9, 19, 21, 25, 29, 31, 40, 41, 45, 60, 62, 65, 70, 71.
தாங்குதல் நவையிற் றேன்றா; 44, 70.
- III இங்கிவையளவையாக; 46—
இங்கிவையளவையாகல்; 65.
இங்கிவையளவையாகும்; 41 45.
இங்கிவையளவிற்காக; 71.
இங்கிவையுளவையாக; 23, 26, 41, 43—45, 70, 74.
இங்கிவை தெய்வமாக; 45.
இங்கிலையுளவையாக; 11.
நங்கையளவையாக; 41.
இடர்க்கடல் கடத்தியென்றார்; 46—

இத்தனைகாலமுய்ந்தேன்; 45.

IV சங்கையளாய; 1, 2, 10, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 29, 31, 40, 43, 52, 54, 60-63, 65, 66, 70, 71.

செங்கையளாய; 46—
சங்கையளான; 9.
நங்கையளாய; 45.

சுதையல் சிறிதுயிர்; 46—
சுதையல் சிறுதுயிர்; 65.
7ங்கைசிறிதுயிர்; 19, 40, 60, 61, 66.

8832

I அன்னை நீ; 46—
அன்னநீ; 41, 45.
அழிந்திலதாதலானே; 46 -
அழிந்திலதாதலாலே; 1, 9, 19, 21, 25, 29, 54, 65, 66, 70.
அழிந்திலவாதலாலே; 2, 10, 11, 31, 40, 60, 61, 74.
அழிந்திலையாதலாலே; 66.
அழிவிலையாதலானே; 45.
அழிவிலையாதலாலே; 23, 26, 43, 44, 71.

II தெய்வமாகக்கொண்டு; 46—
தெய்வமாக; 1, 2, 9—11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 31, 40, 41, 43—45, 54, 60, 61, 63, 65, 66, 70, 71, 74.

III இன்னமிவ்விருவு; 46—
இன்னமிவ்விருவி; 63.
இன்னமுமிருவு; 2, 9, 54,

IV முன்னமே முடிந்ததன்றே; 46—
முன்னமே முடிந்ததன்றே; 9, 54.
முன்னமே விடிந்தவன்றே; 2.

நீத்தான்; 46—
நீர்த்தான்; 63, 65.
தீர்த்தான்; 41, 45.

8833

I நானெலாந்துறந்தேனில்
லின்; 46—
நானெல்லாந்துறந்தேனில்
லின்; 65.
நானெலாந்துறந்தேனெல்
லின்; 41, 45.
நானெலாந்துறந்தே
தொல்லை; 44, 70.
நானெலாந்துறந்ததொல்லை;
23, 26, 43.
நன்மையினுல்லார்க்கேய்ந்த;
46
நன்மையினலத்தார்க்
கேய்ந்த; 1.
நன்மையினலத்தாற் கேய்த;
10, 11.
நன்மையு நல்லார்க்கேய்ந்த;
74.
நன்மையுநல்லோற்கெய்தும்;
2, 18, 40, 60, 61, 63.
நன்மையும் நல்லார்க்கெய்
தும்; 41, 45.
நன்மைசேர் நல்லார்க்
கேய்ந்த; 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.
நம்மையுநலனுக் கேய்ந்த;
44, 54.
நம்மையுநலனுக்கைய; 23,
26, 43, 70.
அமைவுறநல்லார்க் கேய்ந்த;
9.

ஆண்மையும் துறந்தார்க்
கெல்லாம்; 41, 45.

II பூனெலாந்துறந்தேனென்
றன்; 46—
பூனெலாமாகிநின்ற; 1, 2,
9-11, 19, 21, 23, 25, 26,
29, 40, 41, 43-45, 54, 60-
63, 65, 66, 70, 74.

பொருசிலை மேகந்தன்னைக்;
46—

பொருசிலை பொதுவிற்
போகக்; 18.

குணங்களும் பழுதுபோகக்;
19, 21, 25, 29, 62, 65,
66.

குணங்களும் பொதுவின்
போகக்; 1, 2, 9-11, 23,
26, 40, 41, 43-45, 54, 60,
61, 63, 70.

குணங்களும் பொறையும்
முத்தோற்; 74.

III தடுக்கவென்னுவி; 9-11,
19, 25, 29, 41, 54, 62, 65.

கடுக்கவென்னுவி; 46—

கடுக்கக்கருதி; 45.

கருதியென்னுவி; 2, 18, 40,
41, 60, 61.

தடுக்கவென்னுவி, 1, 31, 63,
71.

தடுக்கவென்னுயிரைக்; 23,
26, 43, 44, 70.

IV ஏணிலா; 46—

ஏணில; 19, 21, 25.

உடலினிங்கல்; 46—

உடலை நீக்கல்; 2, 10, 11,
63.

உடலை நீக்க; 1.

உடல நீக்க; 23, 43, 44, 60,
61.

உடலம் நீக்கல்; 18, 40, 41,
70, 71.

உடல நீங்கல்; 52.

உடலைத்தாங்கி; 41, 45.

உடலு நீத்தல்; 9.

உடலநீத்தல்; 19, 21, 25, 26,
29, 65, 66, 74.

உடல நீத்தற்கு; 41, 45, 54.

எனவுஞ்; 46—

என்று; 1, 2, 10, 11, 18,
40, 60, 61, 63, 71, 74.

என்றுஞ்; 41, 45.

என்ன; 25.

என்னச்; 9, 19, 21, 23, 26,
29, 41, 43-45, 65, 66, 70.

8834

I தய்யலை; 46—

தையலை; 65.

தைத்தவேற்றடங்கண்ணைக்;
46—

தைத்தவேற்றடங்கண்ணை
ளைக்; 1, 9.

தைத்தவாற்றடங்கண்ணை
ளைக்; 2.

தைத்தவாட்டடங்கண்ணைக்;
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
31, 41, 43-45, 54, 60-63,
65, 66, 70, 71, 74.

II கயகளிற்; 46—

கய்களைப்; 9, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 43, 44, 62, 63, 65,
70.

கைகளைப்; 31.

கைகளாற்; 54.

கை(கய்)யினைப்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

கையினிற்; 71.

கொண்டார்; 46—

கொண்டு; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61, 71.

விமானத்தைக்; 46—

மானத்தைக்; 2, 21, 25, 29,
41, 45, 63, 65, 66, 71.

கடாவுதேர்; 23, 26, 43, 44,
70.

கடாவுகின்றார்; 46—

கடவுகின்றார்; 2, 54, 61, 66.

ஏற்றிச் சென்றார்; 23, 26,
43, 44, 70.

III மெய்யுயிர்; 46 —

மெய்யுரை; 41.

உலகத்தாக; 46—

உலகத்தாக்கி; 1, 10, 11.

உலகதாக; 19, 21, 23, 25,
26, 29, 43, 44.

புறத்ததாக; 63.

நல்லதாக; 41.

நல்லாதாக; 45.

விதியையும; 46 —

விதியினை; 23, 26, 43, 44.

உயிரையும்; 41, 45.

வலித்து; 46—

வலிந்து; 1, 2, 9, 21, 23, 25,
26, 31, 41, 43--45, 60--63,
66, 70, 71, 74.

நலிந்து; 41, 45.

மலிந்து; 19, 29, 54, 65.

விண்மேல்; 46—

மண்மேல்; 26.

IV பொய்யுடல்; 46—

பொய்யுயிர்; 26.

செல்லும்; 46—

போகும்; 1, 9-11, 21, 25,
29, 54, 62, 65, 66.

தூதர்போன்றார்; 46 —

தூதர்போனார்; 1, 31, 41, 45,
62.

தூதித்போன்றார்; 41, 45.

தூதுபோன்றார்; 1, 26, 44.

23 மருத்துமலைப் படலம்

8835

I போயினடையல்; 46—

போயினரடைய; 63.

போயினுரடையல்; 74.

போயினளடைய; 41, 45.

போயினனடைய; 45.

போயினடன்னை; 11.

போயினளாண்டை; 2, 18,
40, 41, 45, 60, 61.

இப்பாற்; 46—

அப்பாற்; 66.

புரிகெனப்; 46—

புகுந்தனன்; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 65, 66.

புகுந்துள; 1, 2, 9-11, 23,
26, 41, 43-45, 54, 60, 63,
70, 71, 74.

புகுந்துளன்; 18, 40, 41, 45,
61.

II எய்திய; 46—

எய்தினன்; 45, 74.

எய்தினான்; 54.

ஏகிய; 1, 2, 10, 11, 40, 41,
45, 60, 61.

ஏகின; 9, 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66, 71.

III உணவு; 46—

உணர்வு; 26, 41, 44, 45,
61, 70.

மிண்டவை; 46—

மிண்டிவை; 65.

விட்ட; 46—

விட்டது; 9, 18, 19, 21, 25,
29, 40, 60, 65, 66.

விட்டால்; 41, 45.

வைத்தவ்; 71.

IV ஆயின வாக்கித்; 41, 45, 52,
74.

ஆயின வாகத்; 46—

ஆயின வாகித்; 23, 26, 31,
43, 44.

ஆயின வரக்கர்; 10, 11.

ஆயின தாகத்; 9, 18, 40,
60, 61.

தான்வந்தமர்ப்பெருங்;

46 —

தானவமர்ப்பெருங்; 23, 43.

தானவ்வமர்ப்பெருங்; 1, 10,
11.

தானேவந்தமர்க்; 41, 45.

களத்தனான்; 46—

களத்திலானான்; 11.

களத்தினான்; 1, 9, 10,
41.

களத்தின் வந்தான்; 45, 63.

8836

- I நோக்கினான்; 46—
நோக்கினன்; 25.
உலகங்கள்; 46—
உலகினைப்; 1, 2, 10, 11,
18, 40, 41, 45, 52, 60,
61.
படைக்க; 46—
படைப்ப; 2, 41, 45.
அடங்க; 23, 26, 43, 44, 70.
- III தன்மையை விடத்தைத்;
46—
தன்மையவ்விடத்தைத்; 18,
40, 54, 60, 61.
தன்மையவிடத்தைத்; 23, 41,
43, 45, 66, 70, 74.
- IV தேக்கினுனென்ன நின்று;
46—
தேக்கினு னென்னுனின்னு;
54.
தேக்கினுரென்ன நின்று; 23,
43.
நோக்கினுனென்ன நின்று;
29, 65.
தியங்கினுனுணர்வு; 46—
தியங்கினுனுணர்வும்; 2, 25.
தியக்கினுனுணர்வு; 61.

8837

- I உணர்ந்திலாதான்; 46—
உணர்கிலாதான், 1, 2, 10,
11, 18, 23, 26, 40, 41,
43-45, 60, 70, 71, 74.
ஏங்கினான்; 25, 29, 41, 45,
52, 65.
வீங்கினான்; 46—
வெதும்பினான் மெய்; 46—
வெதும்பினான் மேல்; 9, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 41,
43-45, 65, 66.

- II உயிர்த்தானாவி; 46—
உயிர்த்தனாவி; 65.

என்ன வோய்ந்தான்; 46—
என்னவொ(வோ)த்தான்;
19, 21, 25, 29, 65.
என்னவுய்த்தான்; 9.

- IV இளங் கிளையோடும்; 46—
இளங் கிளையோன் மேற்;
18, 40, 60, 61.
இளங்களிளோடும்; 41, 52.
இளங் களிளோடும்; 45.
இளஞ் செம்மலோடும்; 71.

சாய்ந்த; 46—
சார்ந்த; 29, 65.

இராமனை; 46—

வீரனை; 25.

இடையிற் கண்டான்; 46—
இடையிற் கண்டார்; 11.

எய்திக் கண்டான்; 19, 21,
25, 29, 41, 45, 65.

சென்று கண்டான்; 9.

8838

- I என்பென்பதியாக்கை
யென்பது, 46—
என்பென்பர் யாக்கை
யென்பது; 10, 11.
என்பென்பதுயிரென்
ருயும்; 41, 45.

உயிரென்பதிவைகள்; 46—
உயிரென்பவிவைகள்; 9.

- II பின்பென்பதல்லது; 41, 45—
பின்பென்ப வல்லது; 46—
பின்பென்ப வல்லது; 74.
பின்பென்பதல்ல; 9, 19, 21,
23, 25, 26, 40, 43-45, 54,
62, 65, 66.

என்றும்; 74.

ஏனும்; 46—

என்னும்; 41, 45.

தம்முடை; 46—

தன்னுடை; 1, 9-11, 18, 21,
25, 29, 31, 41, 45, 54, 60,
61, 65, 66.

பேரா; 46—

பேர; 9.

II I முன்பென்பதுள

தென்றாலும்; 74.

முன்பென்பவுள

வென்றாலும்; 46—

முன்பென்றுமுள

தென்றாலும்; 1, 9, 11, 23,

25, 26, 29, 31, 41, 43-45,

52, 54, 63, 65, 66, 70,

71.

முன்பென்று முன்

சென்றாலும்; 10.

முன்பென்னுமுள

வென்றாலும்; 41, 45.

முழுவதும்; 46—

முழுவது; 63.

தெரிந்தவாற்றால்; 46—

தெரித்தவற்றால்; 10, 11.

தெரிந்தவாற்றல்; 74.

தெரித்தவாற்றல்; 9.

தெரியக்காணார்; 41, 45.

தெரியலாற்று; 71.

தெரியலாற்றேன்; 23, 26,

43, 44, 70.

IV ஒன்றின்றன்மை; 46—

ஒன்றின்றிண்மை; 63.

ஒன்றின் நன்மை; 10, 11.

அமரருமறிந்ததின்னால்; 1,

31.

அமரரும்றிந்ததன்னால்;

46—

அமரரும்றிந்ததன்னால்;

63.

அமரருமதித்தன்றே; 18, 40,

41, 45, 52, 54, 60, 61.

அமரருமறிந்ததில்லை; 10,

11.

அமரருமதித்ததன்னால்; 70.

அமரரும் தெரியக் கண்டார்;

9, 19, 21, 25, 29, 65, 66.

8839

I இவருக்கு; 46—

அவருக்கு; 10.

அழிவனும்; 46—

அழிவென்னும்; 9.

அழ(ள)வெனும்; 61.

அதனால்; 46—

இதனால்; 1, 2, 9-11, 18, 41,

45, 60, 61, 74.

II வாயாற்; 46—

என்னுப்; 71.

புலம்பலன்; 46—

புலம்பிலன்; 74.

புலம்பினன்; 19, 21, 25, 26,

41, 45, 65, 66.

புலம்புவன்; 61.

புலம்புவான்; 1, 10, 11, 41,

45, 54.

III தீயினும்; 46—

தீயெனும்; 65.

நெஞ்சின்; 46—

நெஞ்சன்; 1, 2, 9-11, 18, 19,

21, 23, 25, 26, 31, 40, 41,

43-45, 52, 54, 60, 61, 63,

65, 66, 70, 71, 74.

வெருவலாற்றெரிய; 46—

வெருவலாற்றெறிந்து; 54.

வெருவலன் யெறிய; 1, 2,

10, 11, 18, 23, 26, 40, 41,

43-45, 52, 60, 61, 63,

74.

தெரியலன்றெறிய; 9, 66,

71.

தெரியலன் தெரிந்து; 19, 21,

25.

தெரியிலன் தெரிந்து; 29,

65.

IV நாயகன் மேனிக்கு; 46—

நாயக மேனிக்கு; 41, 45.

வடுவென்; 46—

வடுவென்ன; 11.

நடுக்கம்; 46—

மயக்கம்; 9, 19, 21, 62, 65.

8840

I படையால்; 46—

படையில்; 26, 44, 65, 70.

வந்தது; 46—

வந்த; 2.

என்பது மாற்றல் சான்ற;
2, 18, 23, 26, 40, 41,
43-45, 52, 54, 60, 70.

என்பது மாற்றலான்ற;
46—

என்பது மாற்றலான்றன்;
10, 11.

II எய்தான்; 46—

செய்தான்; 1, 54.

இளவற்காக; 46—

இளையோற்காக; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

III என்னு நுண்மையும்; 46—

என்னு நுண்மையான்(ல்);
1, 63.

என்னு நுண்மையை; 18,
60.

என்னு முண்மையை; 26,
44, 54, 66, 70.

என்னு முண்மையும்; 41,
45.

என்னு முணர்வினான்; 45.

என்னுந் தன்மையை; 23,
43.

என்றும் நுண்மையான்; 10,
11.

என்றும் நுண்மையும்; 63,
74.

இன்னு முணர்வினார்; 41.

நொய்து நோக்கிச். 46—

நொய்தின் நோக்கிச்; 9, 18,
31, 40, 41, 45, 52, 60, 61,
71.

நோக்கி நோக்கிச்; 9, 19, 21,
23, 26, 29, 41, 43-45, 63,
65, 66, 70, 74.

எய்த நோக்கிச்; 1, 10, 11.

IV சிந்தையின்; 46—

சிந்தையால்; 63, 74.

சிந்தையுள்; 9, 66.

சிந்தையை; 2.

எண்ணியெண்ணித்; 46—

எண்ணியென்றித்; 74.

எண்ணியங்கிண்
(டர்வதோர்); 71.

எண்ணித்தீர்வன்; 74.

உணரவெண்ணி; 41, 45,
52.

தீர்வதோருபாயம்; 46—

தேர்வதோருபாயம்; 10, 11,
45.

என்பதோருபாயம்; 74.

செய்வதோருபாயம்; 40.

அறிவினாற்றெருண்டான்;
9, 19, 21, 25, 29, 62, 65,
66.

அறிவினாற் கண்டான்; 41,
45.

தேர்வான்; 46—

தேர்ந்தான்; 41, 74.

அன்றே; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 65, 66.

8841

I உள்ளுறு; 46—

உள்ளுறத், 1, 54.

துன்பமுன்ற; 46—

துன்பமுந்த; 74.

துன்பமுற்ற; 31.

துன்பமுற்று; 41, 45.

உற்றன; 46—

உற்றனன்; 1, 2, 9-11, 19,
21, 25, 45, 54, 60, 62, 65,
71.

- உறக்கமன்றே; 46—
 உறக்கமொன்றே; 1, 2, 10,
 11, 26, 31, 40, 41, 44, 54,
 60, 61, 63, 70, 71.
 உறக்கமென்றே; 23, 43, 45,
 74.
 உறக்கமென்றது; 9, 19, 21,
 29, 41, 45, 62, 65, 66.
- II தெள்ளிதினுணர்ந்த; 46—
 தெள்ளிதினுணர்ந்து; 63,
 74.
 தெள்ளிததுணர்ந்த; 45.
 பின்னைச்; 46—
 பின்னர்; 1, 23, 26, 43, 44.
 பின்னர்ச்; 66.
 தெரிவதன்றே; 46—
 தெரிவதன்றால்; 1, 9, 19,
 21, 23, 25, 29, 31, 40, 41,
 43, 45, 54, 62, 65, 66, 70,
 71, 74.
 தெரிவதென்றால்; 26, 44,
 63.
 தெரிவனன்றால்; 2, 18, 45,
 60, 61.
 தெரிவனன்றி; 45.
 தெரிவனன்றே; 52.
- III வள்ளலோ; 46—
 வள்ளலும்; 63, 74.
 மாய; 46—
 மாள; 1, 9—11, 19, 21, 23,
 25, 26, 31, 41, 43-45, 52,
 54, 62, 63, 65, 66, 70, 71,
 74.
 மாளில்; 2, 18, 40, 45, 60, 61.
 வாழ்கிலன் மாய; 46—
 வாழ்கலன் மாய; 9.
 வாழ்கிலேன் மாய; 26, 44,
 70.
 வாழ்கின்றனல்லன்; 2, 18,
 40, 41, 45, 60, 61.
 வாழ்க்கைச்; 46—
 வாட்கைக்; 11, 54, 70.
 வாட்கை; 1.
 வஞ்சக்; 2, 18, 40, 41, 45,

- IV கள்ளனோவென்றான்; 46—
 கள்வரேவென்றான்; 2.
 கள்வரேவென்றார்; 1, 10, 11,
 61.
 கள்வரோவென்றான்; 18.
 கள்வரோவென்றார்; 9, 26,
 40, 41, 54, 60.
 கள்வனேவென்றான்; 71.
 கள்வனோவென்றான்; 23, 43,
 63, 65, 66, 74.
 கள்வனோவென்றார்; 19, 21,
 25, 29, 44, 52, 70.
 என்னு; 46—
 என்ன; 10, 11, 40, 60, 61.
 என்றான்; 9, 19, 21, 25, 29,
 41, 45, 52, 63, 65, 71, 74.

8842

- I போயிற்றோ; 46—
 போயிற்றோ; 1, 10, 11, 26,
 29, 44, 54, 61, 70, 74.
 போயுற்றோ; 19, 21, 25, 65.
 பேரற்றார்; 41, 45.
 பதுமத்தோன்; 46—
 பதுமத்தன்; 19, 21, 25, 29,
 65.
 பதுமத்தான்; 66.
 படையுமின்றே; 46—
 படையுமின்னே; 2, 9, 11,
 18, 19, 21, 23, 29, 40, 41,
 43-45, 52, 54, 60, 61, 63,
 65, 66, 70, 71.
 படையுமன்ன; 74.
 படையுமுன்னே; 25.
- II போய்; 46—
 போம்; 10, 11, 65.
 நடுக்கம்; 46—
 நாசம்; 19, 21, 25, 29, 41,
 45, 52, 62, 65.
- III களத்து; 46—
 களத்துள்; 71.
 களததல்; 18, 23, 26, 43,
 44, 60, 61, 70, 74.
 களத்தின்; 66.

வீழ்ந்த; 46—
வீய்ந்த; 1, 2, 10, 11, 18, 40,
41, 45, 52, 60, 61, 71.

சேனையுமிளும்; 46—
சேனையும் வீழும்; 63.
சேனையுமிள்வர்; 40.

வீரருயிள்வர்; 2, 9, 18, 41,
45, 52, 60, 61.

IV நீசன் போர்; 46—
நீசன் போய்; 23, 26, 43, 44,
70.
நீசம் போர்; 74.
நீசர் போர்; 9, 41, 45, 61.

உண்டோ வென்றுள; 46—
உண்டோ வென்றுள்ள; 31.
உண்டோ வென்றகம்; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 62, 65,
66.

உண்டோ வென்றனன்; 1, 2,
10, 11, 18, 40, 41, 45, 52,
54, 60, 61, 63, 71, 74.

நிலையினின்றான்; 46—
நிலை நின்றான்; 65.
நிலைப்பினின்றான்; 41, 45,
71.

நிலைந்து நின்றான்; 19, 21,
41, 45, 63, 66.

நிலைவினின்றான்; 9, 23, 26,
43, 44, 70.

நெறியினின்றான்; 1, 2, 10,
11, 18, 40, 41, 45, 52, 60,
61.

8843

I முன்னமின்னே; 46—
முன்னரின்னே; 2, 18, 40,
60, 61.

முன்னர் முன்னே; 41, 45.

முன்னே முன்னே; 41, 45.

முன்னே யின்னே; 25, 29,
65.

உதவற்கொத்த; 46—

உதவத்தக்க; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 65.

உணர்தற்கொத்த; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

II துணைவர்கள்; 46—
துணைவரும்; 54.
துஞ்சல்; 46—

அஞ்சல்; 9.

இல்லார்; 46—

செல்வர்; 9.

செல்லார்; 1, 10, 11, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 54, 65.

செய்யார்; 74.

செய்வார்; 63.

தேடிக்; 18, 19, 21, 25, 40,
41, 52, 54, 60, 65, 66.

தோன்றக்; 46—

தோன்றச்; 45.

தோன்றிக்; 1, 2, 10, 11, 31,
41, 45, 61, 63, 71, 74.

III கொணர்குவென்; 46—

கொணர்குவன், 21, 25, 40,
44, 54, 60, 61, 63, 66, 71,
74.

என்னாக்; 46—

என்னக்; 2, 18, 40, 60, 61,
65, 71.

கொள்ளியொன்றங்கை; 46—

கொள்ளியொன்றங்கை; 26.

IV புணரியின் குருதி; 9, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 62, 65, 66.

புணரியினுதிர்; 46—

புணரியிலுதிர்; 26, 44, 70.

புணரியினுதிர்; 74.

வெள்ளத் தொருதனி விரை
விற; 2, 10, 11, 18, 40, 41,
52, 54, 60, 61, 71.

வெள்ளக் கொள்ளத்து விரை
விற; 46—

வெள்ளக் கொள்ளத்துள்
விரைவிற; 26, 44, 70.

வெள்ளக் கொள்ளியொன்று
விரைவிற; 45.

வெள்ளக் கொள்ளையின்
விரைவிற; 19, 21, 25, 29,
65, 66.
வெள்ளத்தொருதனில் விரை
விற; 1.
வெள்ளத்தொருதனிலிரவிற;
74.
வெள்ளப் பொம்மலின் விரை
விற; 9.

8844

II குன்றிற்றிரண்டதோண்;
46—
குன்றின் திரண்டதோண்;
23, 43.
குன்றிற் திரண்டதோர்; 9,
45.

மழையைத் தீண்ட; 46—
மழையைத் தீண்டிப்; 9.
மழையிற்றூண்ட; 41, 45.
மழையிற் றீண்ட; 54.

III ஆயிர கோடி; 46—
ஆயிரங் கோடி; 44, 74.
பேயிரக் கொடிய; 9.
அமளி மேலான்; 46—
அமளி மீதே; 71.
அமளி மேலாக்; 41, 45.
அமளி மேலாய்; 1, 10, 23,
43, 62.
அமளி மேலாய்க்; 9, 11, 25,
26, 29, 44, 54, 65, 66, 70.
அமரின் மேலான்; 74.

IV காய்சினத்தனுமன்; 46—
காசினத்தனுமன்; 54.
கடல் கடந்தாணைக்; 46—
கடல் கடந்ததனைக்; 45, 54.
கடல் கிடந்தாணைக்; 2, 18,
26, 29, 44, 45, 52, 62, 70,
74.
கடல் கிடந்ததனைக்; 1, 9, 10,
19, 21, 31, 41.
கடல் கிளர்ந்ததனைக்; 11.

8845

I கண்களுடுமழை; 46—
கண்களுடுமலை; 1.
கண்களோடுமழை; 9, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 43, 62,
65, 66.

வார; 46—

கால; 9, 19, 21, 25, 29, 41,
45, 52, 62, 65, 66.

சோர; 1, 2, 10, 11, 18, 23,
26, 31, 40, 41, 43-45, 54,
60, 61, 70, 71, 74.

II என்பதுன்னி; 46—
என்னவுன்னி; 2, 41, 45, 60,
61, 74.

உடற்கணை; 46—
உழிகணை; 74.

விண்டநீர்ப்; 1, 2, 18, 40, 41,
52, 60, 61, 63, 74.

III விண்டுதிர்; 46—
விண்டுதிப்; 44, 70.
விண்டுதிப்; 23, 43.
விண்டுதர்; 9.
விண்டுமேல்; 45.

புண்ணிரின்று, 46—
புண்ணிரின்று; 45.

வரைப்புண்ணின்; 45.

மெல்லென; 46—

விரகினின்; 41, 45.

வாங்கிக் கையால்; 1, 2, 10,
11, 18, 54, 60, 61.

விரைவின் வாங்கிக்; 46—
விரகின் வாங்கிக்; 9, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 41, 43-
45, 62, 66, 74.
விரசின் வாங்கிக்; 65.

வாங்கிவேந்தன்; 41, 45.

கையால் வாங்கிக்; 40.

IV கொண்டனீர்; 46—

கொண்டனீர்; 2, 74.

முகந்துகொண்டு; 1, 10, 11, 54.

கொணர்ந்துகோல; 46—

கொணர்ந்துபல்கால்; 74.

முகந்துகோல; 23, 26, 43, 44, 62, 70, 71.

முகந்துபல்கால்; 9, 19, 21, 25, 29, 41, 45, 65, 66.

முகந்துவீரன்; 2, 18, 40, 41, 45, 60, 61.

குளிரச்; 46—

குளிக்கச்; 23-26, 43, 44, 70.

குளிர்ப்புச்; 9, 19, 21, 25, 65, 66, 74.

8846

I உயிர்ப்புமுன்னுதித்த; 46—

உயிர்ப்புமுன்னுயிர்த்த; 11.

உயிர்ப்புமுன்னுதித்த; 1.

பின்னருரோமங்கள்; 46—

பின்னருரோமங்கள்; 25, 26, 29, 44, 60, 61, 65, 66, 70, 74.

சிலிர்ப்பவூறி; 46—

சிலிர்ப்பவூடு; 9, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 43, 44, 65, 66, 71, 74.

சிலிர்ப்பவாறி; 45, 48.

சிலிர்ப்பவூறி; 41, 45, 48.

சிலிர்ப்பவூடு; 2, 18, 40, 41, 52, 60, 61.

சிலிர்த்தவூறி; 54.

சிலிர்த்தவூடு; 1, 10, 11, 31, 63.

II வியர்ப்புளதாகக்; 46—

வியர்ப்புளவாகக்; 10, 11, 40, 41, 60, 61, 65, 66.

வெயர்ப்புளதாகக்; 45, 74.

வெயர்ப்புளவாகக்; 19, 21, 25, 29.

வியர்ப்புறவாகக்; 23, 43.

வியப்புளவரக்கர்; 26.

வியர்த்தனவாக்கை; 54.

விழித்தன; 46—

விழித்தனன்; 1, 19, 21, 23, 41, 43, 45, 48, 65, 66, 70, 71, 74.

மேனிமெல்லப்; 46—

மேனிமெள்ளப்; 31.

மேனியெல்லாம்; 63, 74.

மேனியென்னப்; 41, 45.

மேனியென்ன; 48.

III பெயர்த்துவாய்; 46—

பெயர்த்தும்வாய்; 1, 10, 11, 54.

பெயர்த்துவாய்ப்; 9.

பெயர்ந்துவாய்; 41.

ஊற; 46—

ஊறி; 23, 26, 43, 44, 70.

பிறந்ததாக; 46—

பிறந்ததாகில்; 71.

பிறந்தவாக; 1, 2, 31, 40, 60, 61, 71.

பிறழ்ந்ததாக; 25, 65.

பிறழ்ந்ததாகா; 29.

IV அயர்த்திலன்; 46—

அயிர்த்திலன்; 10, 11, 74.

இராமனாமம்; 46—

இராமன்பாதம்; 66.

இராமநாமம்; 44.

வாழ்த்தினமரரார்தார்;

46—

வாழ்த்தினனனனுமனம்மா; 71.

வாழ்த்திலனமரரார்தார்; 40.

வாழ்த்தினமரரார்தார்; 66, 70.

வாழ்த்தினனரியின் ரூன்
றல்; 1, 74.

வாழ்த்தினனறரியின் ரூன்
றல்; 10, 11.

8847

I உவகையுற்ற; 46—

உவகையூர்; 31.

உவகைபோர்த்து; 74.

ஆர்வங்கூர்து; 46—

ஆகந்தன்னைத்; 54.

II தானுமன்பொடு; 46—

தானுந்தழுவினன்; 9.

தழுவித்தக்கோய்; 46—

தழுவிக்கொண்டான்; 41, 45.

III வழுவிலனன்றே வள்ளல்;

46—

வழுவிலனன்றே வண்ணல்;

71.

வழுவிலனன்றேவண்ணல்;

41, 45.

வழுவிலனன்றே வள்ளல்;

63.

என்றனன்; 46—

என்றன்; 44.

வலியனென்றான்; 46—

வலியவென்றான்; 70.

மயக்கந்தீர்த்தான்; 66.

மறுக்கந்தீர்த்தான்; 19, 21,

25, 29, 62, 65.

IV தொழுதனன்; 46—

தொழுதுதன்; 11.

முன்றும்; 46—

எல்லாம்; 9, 19, 21, 25, 29,

41, 45, 65, 66.

தலையின்மேற்; 46—

சென்னிமேற்; 23, 26, 43,

44, 70.

கொள்ளும்; 46—

சுமக்கும்; 19, 21, 23, 25, 26,

29, 41, 43-45, 62, 65, 66,

70.

சுமந்த; 9.

தூயான்; 46—

கையான்; 9.

தாளான்; 41, 45.

தோளான்; 1, 2, 10, 11, 18,

19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,

40, 41, 43-45, 54, 60, 61,

65, 66, 70, 71, 74.

8848

I மேலதறிவினை; 1, 10, 71.

மேலாத்தறிவினை; 46—

மேலாவறிவினை; 2, 23, 26,

43, 44, 61, 70.

மேலாயறிவினை; 19, 21, 25,

29, 40, 41, 45, 60, 62, 65,

66.

மேலவ்வறிவினை; 9.

மேல்வைத்தறிவினை; 41, 45,

63.

மேலேயறிவினை; 31, 41, 45.

மேலோத்தறிவினை; 41, 45.

II துன்பொருந்துயிலன்; 46—

துன்பொருந்துயில்வன்; 26,

70.

துன்பொருந்துயில்வது; 54.

துன்பவன்றுயிலன்; 1, 10,

11, 41, 45, 63, 70, 74.

துன்பவன்றுயிலின்; 71.

துன்பவந்துயில்வன்; 44.

துன்பவந்துயிலன்; 2.

துன்பினன் துயிலன்; 40,

41, 45, 60, 61.

பின்பவன் துயிலன்; 41, 45.

துன்புறத்துயிலன்; 41, 45.

துன்புறத்துயில்வது; 9, 19,

21, 23, 25, 29, 43, 62, 65,

66.

உணர்வினித் தொடர்ந்த;

46—

உணர்வினித் தொடர்ந்து;

1.

உணர்வினித்துடர்ந்த; 29.

உணர்வினைத் தொடர்ந்த;

2, 9, 41, 45, 60, 61, 74.

உணர்வினைத் துடர்ந்த; 40.
உணர்வினிற் றுடர்ந்த; 41,
45, 54.
உணர்வினிற் றுடர்ந்து; 10,
11.
உணர்வினிற்றொடர்ந்த; 23,
43.

பின்னை; 46—
பின்னர்; 2, 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 31, 40, 41, 43-
45, 54, 60-62, 65, 66, 70,
71.

III எய்தும்; 46—
ஏயும்; 41, 45.

அறிகிலம்; 46—
அறிகிலன்; 1, 2, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 54,
60-62, 66.
அறிந்திலன்; 71.
அறிகிலேன்; 9, 41, 45.

என்றலோடும்; 46—
என்றபோது; 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 62, 65, 66, 71.

IV தன்மைக்கொத்த; 46—
தன்மைக்கேற்ற; 9.
தகைமைக்கொத்த; 2, 23,
26, 43—45, 52, 70.
தாதைக்கொத்த; 1, 10, 11.

சாம்பனெத்தலையன்; 46—
சாம்பனெத்தலத்தன்; 41,
45.

சாம்பனெத்தகைத்தான்;
65.

சாம்பனெத்தலத்தான்; 19,
21, 29, 62, 66, 74.

சாம்பனெத்தகையன்; 2, 9—
11, 18, 23, 40, 41, 43, 45,
54, 60, 61, 63, 70, 71.

சாம்பனென்தகைவன்; 1.
சாம்பனெ தகைவன்; 26,
44.

சாம்பனெ தலைத்தான்; 25.
சாம்பனெ தலைவன்; 41,
45.

8849

I அவனையாண்டும்; 46—
அவனையானும்; 41.
அவனியாண்டும்; 25.

இவனையாண்டும்; 65.

கண்டிலெனுவியாக்கை;
46—

கண்டிலெனுவியாக்கை; 19,
21, 23, 26, 29, 40, 43, 44,
54, 60-63, 65, 66, 70, 71.

கண்டிலெனுவியா தும்; 41.
கண்டிலெனயினாக்கை; 25.
கண்டிலெனயவாக்கை; 74.

II பிறிந்திலனுளனென்று;
46—
பிறிந்திலனுள தென்று; 10,
11.
பிறிந்திலனுள தொன்று; 1,
71.

பிறிந்திலதுள தென்று; 19,
21, 25, 29, 40, 60, 63,
66.

பிறிந்திலதுள தொன்று; 2,
9, 61, 65.

பிறிந்துளதில தென்று; 41.
பிறிந்துளதுள தென்று; 23,
43.

பிறிந்துளதுள தொன்று;
44, 70.

பிறிந்துள தொன்றோடி; 26.
பிறந்திலதுள தொன்று; 74.
பிறந்திலனுளனென்று; 45.

ஒன்றும்; 46—
என்றும்; 9.

தெரிந்திலென்; 46—
தெரிந்திலன்; 40, 60, 71.
தெரிந்தனன்; 61.

என்று; 46—
என்றும்; 10, 11.
என்னும்; 31.

III தார்நிருதர்; 46—
தாணிநிருதர்; 9.
செம்மல்; 46—

தோன்றல்; 1, 2, 10, 11, 18,
40, 41, 45, 60, 61.

IV இறுத்திறமவனுக்கு; 46—
இறுத்திறமவனுக்கு; 1.
இறுத்திறமவனுக்கு; 2, 40,
60, 61.
இறுத்திறமிவனுக்கு; 25.
இன்னுல்; 46—
இல்லை; 1, 2, 9, 10, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 40, 41,
43-45, 52, 54, 60-63, 65,
66, 70, 71, 74.

உண்டோ; 41, 45.

ஏகியென்றான்; 46—
ஏகியென்றார்; 65.

அவனையென்றான்; 1, 10,
54.

8850

I சுண்டால்; 46—
சுண்ட; 71.

ஆணையே யரக்கர்க்கெல்
லாம்; 46—
ஆணையே யரக்கர்க்கோலம்;
41, 45.
ஆணையேவரக்கர்க்கெல்லாம்;
10.

ஆணைய வரக்கர்க்கெல்லாம்;
9, 23, 26, 40, 41, 43—45.
66, 70.

ஆணையவ்வரக்கர்க்கெல்
லாம்; 19, 21, 25, 29, 31,
41, 45, 65.

பொழுத்திலரக்கர்க்கெல்
லாம்; 71.

II மன்னவநம்மை; 9, 18, 19,
21, 23, 25, 29, 40, 43, 45,
52, 60, 63, 66, 70, 71, 74.
மன்னவனம்மை; 46—
மன்னவனம்மை; 2, 26, 31,
44, 54, 61, 65, 70.
மன்னவனம்மை; 41.
மன்னவநம்மை; 45.

ஈண்டு; 1, 2, 9, 10, 41, 45,
54, 63, 65, 66.

மீட்டு; 46—
மீண்டு; 45.
மீண்டும்; 23, 26, 41, 43, 44,
70.
மீள; 74.

இன்று; 71.

எல்லாம்; 18, 40, 41, 45, 60,
61.

உபாயம்; 1, 2, 10, 18, 23,
26, 40, 41, 43-45, 52, 54,
60, 61, 63, 70, 74.

உறுதி; 46—

வல்லான்; 46—
வல்லன்; 1, 2, 9, 10, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 31, 40,
43, 44, 52, 54, 60, 61, 65,
66, 70, 71, 74.

III உய்ந்தோம்; 1, 2, 9, 60, 61,
65, 74.

உய்ந்தேம்; 46—
உயர்ந்தேம்; 23, 26, 43, 44,
70.

உயர்ந்தோம்; 10, 19, 21,
25, 29, 31, 40, 41, 45, 66.

உவந்தேம்; 54.
உவந்தோன்; 41, 45, 71.

ஐயவேகுதும்; 46—
ஐயவேகுதி; 1, 10.
ஐயவேகுவம்; 71.
ஐயாவேகுதும்; 26, 44, 70.

என்றான்; 1, 2, 10, 23, 26,
41, 43—45, 54, 63.

என்னாச்; 46—
என்று; 71.
என்ன; 40, 60, 61.

IV சின்னெறியிருளிற்; 46—
சின்னெறியிருளைச்; 1, 26,
44.

மின்னிறவெளியிற்; 2.

மின்னிறவொளியிற்; 40, 41,
45, 52, 54, 60, 61.

விரைவிற்; 18, 19, 21, 25,
29, 40, 41, 52, 54, 60, 63,
65, 66.

விதியிற்; 46—
விதியாற், 1, 10.

சேர்ந்தார்; 46—

கண்டார்; 2, 18, 40, 41, 52,
60, 61.

8851

I நோவினாலும்; 46—
நோயினாலும்; 31, 71.

புண்ணினாலும்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

ஓய்வினாலும்; 9, 19, 25, 29,
41, 45, 65, 66.

II அரிகின்ற; 46—
இரிகின்ற; 74.

ஆருயிர்ப்பு; 46—
ஆருயிர்; 10, 11, 23, 26, 43—
45, 70.

அடங்கியொன்றும்; 46—
அடங்கியாதும்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 60,
61, 65, 66.

III இல்லாமம்மர்ச்; 46—
இல்லாமம்மர்; 10.
இல்லாமம்மற்; 9, 19, 21.
இல்லாலம்மர்; 11.
இல்லாவல்ல; 71.
இல்லாமற்றைச்; 41, 45.
இல்லாமற்ற; 31.
இல்லாமாயச்; 54.
இல்லைமம்மற்; 2.
இல்லைமம்மர்ச்; 40.
இல்லையம்மா; 41, 45.
இல்லையம்மாச்; 60, 61, 74.
அல்லாமம்மர்ச்; 1.

சிந்தையனென்னும்; 46—

சிந்தையனென்னும்; 25.
சிந்தையனென்னும்; 65.
சிந்தையனென்னும்; 9, 21, 29,
41.

சிந்தையவேனும்; 45.
சிந்தையரென்னும்; 74.
சிந்தையானென்னும்; 10,
26, 44, 54, 70.
சிந்தையானென்னும்; 11.

வீரர்; 2, 40, 45, 52, 60, 61.

செல்வர்; 46—
செல்வா; 41.
செல்வார்; 74.
சேர்வார்; 41, 45.

IV சுவட்டையோர்ந்தான்; 46—
சுவட்டையோர்த்தான்; 41,
45.

சுவட்டையென்றான்; 65.
சுவட்டையெற்றான்; 9, 19,
21, 41, 45, 62, 66.

செவிட்டையோர்ந்தான்; 44.
செவிகளால்; 46—
செவியினால்; 9, 19, 21, 25,
29, 45, 65, 66.

8852

I அன்னலோ; 46—
ஐயனோ; 9.

II அருள; 46—
அருளி; 41, 45.
அருளின்; 41, 63.
ஆள; 23, 41, 43, 45.
இருளில்; 9, 19, 21, 29, 65.
இருளின்; 25, 62, 66, 74.

முனிவரேயோ; 46—
முனிவர்தாமோ; 63, 74.

III அல்லர்மாற்றலர்மலைந்து;
46—
அல்லர்மாற்றலமறிந்து; 19,
41, 45.
அல்லா(லர்)மாற்றவர்
மலைந்து; 41, 45.

அல்லார்மாற்றமர்மலைந்து;
74.

அல்லால்மாற்றலர்மலைந்து;
31.

அல்லால்மாற்றலர்
மறைந்து; 71.

எல்லாமாற்றலர்மலைந்து; 2,
10, 11, 18, 26, 40, 44, 60,
61.

எல்லாமாற்றலர்மறைந்து; 9.

எல்லாமாற்றலால்மலைந்து;
45.

எல்லில்(ன்)மாற்றலர்
மலைந்து; 62.

எல்லில்(ன்)மாற்றலர்
மலைந்து; 41.

எல்லில்(ன்)மாற்றலர்
மறிந்து; 65, 66.

எல்லில்மாற்றலர்அறிந்து;
21.

எல்லில்மாற்றலமறிந்து; 25,
29.

IV புரக்கவுள்ளாரே; 9, 21, 23,
29, 40, 41, 43, 44, 60, 65,
66, 70, 71, 74.

புரக்கவுள்ளாரோ; 46—

புரப்பவர்யாரே; 2, 61.

என்னாக்; 46—

என்னா; 9, 21, 29, 41, 45,
62, 65, 66.

என்னக்; 1, 2, 10, 11, 23,
40, 43, 44, 60, 61, 70, 71,
74.

என்ன; 41.

கருதினன்; 46—

கினைந்தனன்; 9, 21, 29, 41,
45, 62, 65, 66.

பொருமல்; 46—

பொம்மல்; 45.

8853

I வந்தயனின்னு; 46—

வந்தயனின்னு; 31.

வந்தயனின்னூர்; 41, 45.

வந்தவனின்னு; 41, 45, 52.

வந்தவனின்னு; 9, 29, 65.

வந்தவானின்னு; 19, 21.

குன்றின்வார்ந்து; 46—

குன்றில்வார்ந்து; 1.

குன்றின்வந்து;

குன்றில்வந்து; 19, 21.

II சிந்திய; 46—

சிந்திடும்; 71.

கண்ணினீரர்; 46—

கண்ணினீரர்; 74.

கண்ணினீரினன்; 41, 45.

கண்ணினீரால்; 9.

கண்ணினினினூர்; 41, 45.

கண்ணீரெங்கும்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

ஏங்குவார்தம்மைத்; 46—

ஏங்குவார்தம்மை; 40, 41.

ஏங்குவான்றன்னை; 41, 45.

ஏங்குவார்தம்மைத்; 1.

சிந்துவார்தம்மைத்; 2, 61.

சிந்துவார்தம்மை; 18, 60.

தேற்றி; 46—

தேறி; 44.

III குணத்தீர்; 46—

கணத்தீர்; 62.

யாவிரணுகினிர்; 41, 45.

யாவரணுகினிர்; 46—

யாவரணுகினிர்; 1, 2, 9, 31,
60, 61, 63, 66, 71.

யாவரணுகினிர்; 10, 11.

ஐயவணுகினிர்; 26.

ஐயவணுகினிர்; 23, 43, 70.

என்றானைய; 46—

என்கின்றானை; 41, 45.

ஆரையென்றான்; 23, 43.

IV உய்ந்தனம்; 46—

வந்தனன்; 74.

உய்ந்தேதம்; 46—

உய்ந்தோம்; 1, 2, 9, 19, 21, 23, 25, 29, 40, 43, 44, 52, 60—63, 65, 66, 70, 74.

உயர்ந்தோம்; 10, 11.

என்ற; 46—

என்றவ்; 74.

என்ன; 23, 25, 43, 44, 70.

என்து; 19, 21, 29, 41, 45, 62, 65, 66.

என்னும்; 9, 41, 45.

உரையைக் கேட்டான்; 46—

உரைப்பக் கேட்டான்; 63.

உரைப்பதானுன்; 74.

8854

I மற்றயனின்ருன் யாவன்; 46—

மற்றயனின்ருனி யாவன்; 45.

மற்றயனின்ருர் யாவர்; 1, 2, 10, 11, 18, 26, 31, 40, 44, 54, 60, 61, 63, 71, 74.

மற்றயனின்ருர் யாவன்; 23, 43.

மற்றயலே நின்ருர்யார்; 41.

மற்றயலே வீன்ருர்யார்; 45.

மற்றயல் நின்ருரியாவர்; 41, 45.

மற்றவரயனின்ருர் யார்; 9, 19, 21, 29.

மற்றவனின்ருனி யாவன்; 41, 45.

மற்றவனயனின்ருர் யார்; 41, 62, 65.

என்ன; 46—

என; 41, 45.

வாழிக்; 46—

வாழி; 1, 10, 11, 23, 26, 43, 44, 71.

II என்றுகூற; 46—

என்றுகூற(னிற்றலம்); 70.

என்றுகூறி; 74.

என்றுங்கூற; 11.

என்னக்கூற; 1.

III இற்றிலமையவெல்லேம்; 46—

இற்றிலமையவெல்லோம்; 1, 31, 41, 63.

இற்றிலவையமெல்லோம்; 19, 21, 65.

இற்றிலம்வையம்வெல்வோம்; 41, 45.

இற்றிலமையவல்லே; 23, 43, 44.

இற்றிலமைய வெல்லாம்; 54.

இற்றனமைய வெல்லாம்; 2, 18, 61.

இற்றனமைய வெல்லேம்; 41, 45, 52.

இற்றனமைய வெல்லோம்; 40, 41, 60.

இற்றனயயவ ரெல்லாம்; 9.

மற்றிலமையோ வெல்வோம்; 74.

(கூற)னிற்றலமையவல்லே; 70.

விற்றிறலமைய வல்லே; 26.

எழுந்தே மென்து; 46—

எழுந்தே மென்றென்று; 60.

எழுந்தோ மென்றென்று; 2, 61.

எழுந்தோ மென்ன; 63, 66, 74.

எழுந்தோ மென்து; 18, 19, 21, 23, 26, 40, 43, 44, 52, 65, 70.

எழுந்தவென்து; 9.

IV ஓங்கினூற்ற முற்றான்; 46—

ஓங்கினூற்ற முற்றார்; 66.

ஓங்கினூற்ற மிக்கான் 18, 40, 52, 54.

ஓங்கினனூற்ற முற்றான்;
9, 23, 26, 43, 44.
ஓங்கினனூற்ற மிக்கான்;
2, 60, 61.
ஓங்கினருற்றமுற்றான்; 19,
21, 41, 45.
ஓங்கினருற்ற முற்றார்; 65.
ஏங்கினனூற்ற முற்றான்;
70.
பொங்கினனூற்ற முற்றான்;
10, 11.

8855

- I விரிஞ்சன்வெம்; 46—
விரிஞ்சன் தன்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 26, 29, 40, 41, 43—
45, 60-62, 65, 66.
படையென்றாலும்; 46—
படையினாலே; 41, 45.
வேதமன்ன; 46—
நுட்பங் கூறும்; 41, 45, 66.
- II அரிந்த மன்றன்னை; 46—
அரிந்தமந்தன்னை; 74.
அரிந்தவன் தன்னை; 10, 11.
அ(வ)ருஞ்சமம் தன்னை; 23,
26, 43, 45.
வருஞ்சமர் தன்னை; 41.
வ(அ)ருந்தமன் தன்னை; 9,
71.
அருந்தவன்றன்னை; 1, 31.
ஒன்று மாற்றிலது; 46—
ஒன்று மாற்றலது; 2, 18,
19, 23, 26, 29, 31, 40, 41,
43, 44, 52, 60-63, 65, 70,
71, 74.
ஒன்று மாற்றல; 41, 45.
ஒன்று மாற்றலர்; 45.
என்று மணுகிலது; 54.
என்னு மாற்றல்; 46—
என்னு மாற்ற; 41, 70.
என்று மாற்றல்; 45.
வகிறலாமால்; 41, 45.

- III தெரிந்தனென் முன்னே;
46—
தெரிந்தனன் முன்னே; 19,
21, 44, 60-62, 65.
நெரிந்தன முன்னே; 74.
தெரிந்தனம் முன்னே; 1, 10,
11.
தெரிந்தில முன்னே; 54.
அன்னான்; 46—
என்றால்; 26.
என்னச்; 19, 29, 41, 45, 65,
66, 74.
என்னாச்; 54, 60, 61, 63,
71.
என்னா; 2, 18, 19, 44.
என்னாற்; 40, 71.
என்னே; 21, 25, 62.
என்னை; 1, 10.
ஒன்றார்; 23, 43.
செய்த தென்றெரித்தி; 46—
செய்த தென்றெரிதி; 41, 45.
செய்தது தெரித்தி; 25, 29,
41, 45, 62, 66.
செய்தது தெருத்தி; 65.
செய்வதென் றெரித்தி; 54.
என்றான்; 46—
என்னாந்; 54.
- IV பெருந்தகை; 46—
பெருந்தகைத்; 62, 65.
வெள்ளத்துயிலுளான்;
46—
வெள்ளத்துயிலுளான்; 1, 10,
54.
வெள்ளத்திடையுளான்; 41,
45, 66.
வெள்ளத்துயருளான்; 9,
19, 21, 25, 29, 65, 74.
வெள்ளத்துயிருளான்; 23,
26, 43, 44, 70.
வெள்ளத்துயிருளான்; 18.
பெருமவென்றான்; 46—
பெருமாவென்றான்; 62.
பெருமையென்றான்; 41, 45.

பேருமென்றான்; 21, 65, 66.
மேருமென்றான்; 19.

8856

I அன்னவன்றன்மை; 46—
அன்னவன்றன்னைக்; 2, 18,
23, 40, 41, 43, 45, 60, 61,
70, 74.
அன்னவன்றன்மை; 21.

கண்டால்; 46—
கண்டார்; 54.
காண்டல்; 74.

ஆற்றுமோயாக்கை; 46—
ஆற்றுமோயாக்கை; 62, 65.
ஆற்றுமோவாக்கை; 2, 18,
31, 40, 41, 45, 52, 60-62,
71.

எற்றுமோவாக்கை; 54.

II ஒன்றே; 46—
ஒன்றோ; 19, 21, 25, 29, 62,
65.

உண்டே; 44.

என்றே; 10, 11, 23, 26, 43,
66, 70.

ஒருவரேயால்; 46—
ஒருவரேயாய்; 60.
ஒருவரேயான்; 31.

III இன்னது; 46—
இந்நிலை; 31, 41.

அன்னது; 23, 43, 44, 70.

என்னது; 2, 21, 25, 29, 41,
45, 61, 63, 65, 66.
என்னலும்; 9.

கடக்கத்தாழாதிப்பொழுது;
29.

மகிப்பத்தாழாவிங்கினி; 46-
கிடப்பத்தாழாவினியில்லை;
45.

கிடப்பத்தாழாநியினி; 54.

கிடப்பத்தாழாவிங்கினி; 3

கிடப்பத்தாழாநியினியில்லை;
41, 45.

கிடப்பத்தாழாநியினியில்லை; 18,
41.

கடக்கத்தாழாநியினியில்லை;
25.

கிடக்கத்தாழாநியினியில்லை;
9, 19, 21, 62, 65, 66.

கிடக்கத்தாழாநியினியில்லை;
10.

கிடக்கத்தாழாதிப்பொழுது;
71.

கிடக்கத்தாழாவிங்கினி; 52,
கிடக்கத்தாழாவினியில்லை;
1, 11.

கிடக்கத்தாழாநியினி; 63.

கிடக்கத்தாழாநியினியில்லை; 2,
40, 41, 60, 61.

கிடக்கத்தாழாநியினி; 74.

நிகழ்த்தலாநிக்கையுறவு;
44.

நிகழ்த்தலாநிக் கையுறவு;
23, 43.

நிகழ்த்தலாநிக்கையுறவு; 70.

இமைப்பின் முன்னம்; 1, 2,
9—11, 18, 19, 21, 25, 26,
29, 31, 40, 44, 54, 60, 61,
66, 74.

இமைப்பின் முன்னர்க்; 46-

இல்லை முன்னம்; 23, 43, 44,
70.

IV கொன்னியல்; 46—
கொன்னிய்; 10, 11.

பொன்னியல்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 41, 44, 45, 66,
74.

பொன்னிகர்; 54.

8857

I வெள்ளத்தோரும்; 46—

வெள்ளத்தோரும்; 1, 2, 9—11,
18, 19, 21, 23, 25, 40, 43,
44, 60, 61, 63, 66, 70, 71,
74.

II முழுதுமில்; 19, 21, 25, 29, 41, 52, 65, 66.
முழுவதில்; 46—
முழுவதில்; 45.

III வழுவலின்; 46—
வழுவறு; 11.
வழுவில; 2, 54.
வழுவிலா; 18, 29 40, 41, 45, 60, 61.

மறையுமுன்னால்; 46—
மறையின்முன்னால்; 63.

வாழ்ந்தன வாகுமைந்த; 46—
வாழ்ந்தனவாகுமைய; 1, 9—
11, 63, 74.

வாழ்ந்தனவாருமைந்த; 65.
வாழ்ந்தவராகுமைந்த; 60.

வளர்ந்தனவாகுமைந்த; 54.

IV பொழுதிதை தாழாது; 46—
பொழுதுறைவழாது; 74.

என்சொன்னெறிதரக்; 46—
என்சொன்னெறிதரக்; 1.
என்சொன்னெடிதரக்; 10.
என்சொன்னெடிதரக்; 11.
என் சொல்கேட்டியது; 54.
என்சொல்தேருதி; 2, 18, 60, 61.
என்சொல்தேறுதி; 40, 41, 45.
என்கொன்னெடிதரக்; 65.
போதி; 46—
போகி; 66, 74.
போந்; 9, 19, 25, 29, 41, 45, 65, 66.
போனீ; 21.

8358

I பின்புளதிக்; 46—
பின்புளதிக்; 63.
பின்புளதிக்; 19, 21, 25, 74.

பெயர்ந்ததற்பின்; 46—
போந்ததற்பின்; 41, 44.
போந்ததற்பின்; 45.

இயோசனைகள்; 46—

யோசனைகள்; 2, 9, 18, 62, 63, 65.

ஓசனைகள்; 19, 21, 23, 43, 54, 66, 71.

பேச; 46—

பேசா; 2, 41, 45, 60, 61.

பெகி; 19, 21, 25.

நின்ற; 46—

நின்றது; 65.

II எனும்; 46—

என்னும்; 26, 44.

உறுதியுற்றால்; 46—

உறுதியுற்ற; 9, 19, 21, 29, 65, 66.

உறுதியுற்றார்; 26.

உறுதியுற்ற; 25.

இறுதியுற்றால்; 10.

III தன்பெருமை; 46—

பின்பெருமை; 9.

ஆயிரமுளதி யோசனைபின்; 46—

ஆயிரமுளதியோசனையின்; 31.

ஆயிரமுளவோசனையிது பின்; 19, 29.

ஆயிரமுளயோசனையதுபின் 1, 2, 9—11, 18, 40, 41, 45, 60, 61, 63.

ஆயிரமுளயோசினையது பின்; 74.

ஆயிரமுளயோசனையது பின்; 66.

ஆயிரமுளயோசனையிது பின்; 25, 65.

ஆயிரமுளதோசனையது பின்; 23, 43, 44, 54, 70, 71.

ஆமுளவோசனையிதுபின்; 21.

போனால்; 46—

போன; 31.

IV யோசனை; 46—

யோசனை; 74.

ஓசனை; 18, 19, 21, 23, 25,
40, 43, 60, 65, 70.

எல்லாமுற்றினைபொற்; 46—

எல்லாமுற்றினைபாற்; 62.

எல்லாமுற்றினபொற்; 25,
41, 45, 61.

எல்லாமுற்றினைபொற்; 18.

எலாமுற்றினைபொற்; 1.

எல்லாமுற்றுதிபொற்; 2, 54.

எல்லாமுற்றுவபொற்; 71.

கடந்துமுற்றினைபொற்; 10,
11, 41, 45.

சென்றுறுதி; 46—

சேருறுதி; 23, 43, 44, 70.

மொய்ம்ப; 46—

நண்ப; 10, 11.

முன்ப; 1, 2, 9, 18, 31, 40,
41, 45, 60, 61, 63, 71, 74.

முன்பு; 19, 21, 25, 29.

முன்பும்; 65.

முன்னேய்; 54.

8859

I இம்மலைக்கும்; 46 -

அம்மலைக்கும்; 1, 2, 9, 10,
18, 19, 21, 23, 25, 29, 31,
40, 41, 43—45, 54, 60, 61,
63, 65, 66, 71, 74.

அம்மலைக்கு(வொன்பதின்);
70.

உளதால்யோசனையினிட
தம்; 46—

உளதால்யோசனையிலிடபம்;
41, 45.

உளதால்யோசனையினிட
பம்; 74.

உளதால்ஓசனையந் நிடதம்;
23, 26, 43, 44.

உளதால்ஓசனையினகலம்;
54.

உளதாம்யோசனையினிட
தம்; 2.

உளவாம்யோசனையினிட
தம்; 18, 40, 60, 61.

உளவோசனைகளவனிடதம்;
19, 21, 25, 29, 66.

உளவோசனையதனினிட
தம்; 41.

உளவோசனையவனினிடதம்;
41, 45.

உளயோசனையவனி நிடதம்;
9.

உளயோசனையதனில்
நிடதம்; 45.

உளயோசனைகளவனிடதம்;
65.

III செம்மலைக்கும்; 46—

செம்மலையம்; 2, 9, 18, 23,
26, 40, 41, 43, 44, 52, 60,
61, 63, 65, 66, 70, 71.

உளவாய; 46—

அத்தனையே;

அப்பாலும்; 41, 45.

அவதனை; 19, 21, 25, 29,
62.

அளவுரைக்கில்; 1.

மலைக்குமளவு; 2, 9, 18, 23,
26, 40, 41, 43, 44, 52, 60,
61, 63, 65, 70, 71.

மலைக்குமள(வைகளவை);
66.

அத்தனையோசனைகடந்தாற்;
46—

அத்தனையவதுகடந்தாற்; 9—

அத்தனையேயதுகடந்தாற்;
2, 18, 23, 26, 40, 43, 44,
52, 60, 61, 70, 71.

அத்தனையேயதுகடந்தாற்;
65.

அத்துணையதுணை

கடந்தாற்; 41, 45.

அத்துணையேயதுகடந்தாற்;
1.

அத்தகையவதுகடந்தாற்;
41, 45.

அதுகடந்தாலம்மலைக்கும்;
19, 21, 25, 29, 62.

அளவதன்மேலது

கடந்தாற்; 74.

அளவதுவும்பின்னாகச்; 54.

III எம்மலேக்கும்பெரிதாய; 46--

எம்மலேக்குமரசாய; 9, 19,

21, 23, 25, 29, 41, 43, 52,
62, 66, 71.

எம்மலேக்குமரசான; 2, 18,
40, 60, 61.

எம்மலேக்குமாருய; 45.

வடமலேயை; 46—

வடமலேயம்; 18, 40, 60, 61.

வடமலேயை; 25, 26, 44, 63,
65.

வடமலே; 21, 29, 41, 62.

வடமலேயாம்; 31, 74.

வடமலேயாய்; 54.

அம்மலேயினகல மெண்

ணின்; 46—

அம்மலேயிலகலமெண்ணில்;

1, 2, 9, 10.

அம்மலேயிலகலமெண்ணில்;

11.

எம்மலேயினகல

மெண்ணின்; 26.

மலேயின்னதகல

மெண்ணின்; 18.

மலேயினினிதகல

மெண்ணின்; 40, 60, 61.

மலேயகலமெண்ணிலாய; 74.

IV மொய்ம்மலேந்த; 46—

மொய்ம்மலேக்கும்; 54.

மொய்ம்மலேயின்; 23, 25,

26, 41, 43—45, 74.

மொய்ம்மலேத்த; 1, 10, 11, 31.

மொய்ம்மலேய; 2, 18, 19, 21,

29, 41, 45, 60—63, 65.

மொய்ம்மலேயத்; 9.

திரடோளாய்; 46—

திண்டோளாய்; 19, 21, 29,

45, 52, 65.

முப்பத்தீராயிர; 46—

முப்பத்தீராயிரம்; 1, 2, 60
61.

முப்பத்தினதாயிரம்; 9.

முப்பதினாயிரம்; 19, 21, 29,
54, 66.

முப்பதினாயிரமது; 10.

யோசனையின்(ல்)முற்றும்;
46—

யோசனையைமுற்றும்; 10, 11.

இயோசனையின்முற்றும்; 66.

ஓசனையின்முற்றும்; 9, 23,
31, 43, 44, 65, 71.

ஓசனைமுற்றும்; 25.

8860

I அப்பால்; 46—

அப்பார்; 41, 45.

ஒன்பதினாயிரமுள

யோசனையை; 46—

ஒன்பதினாயிரமுள

யோசனையை; 74.

ஒன்பதினாயிரமுள

தோசனையை; 23, 26, 43,
44, 70.

ஒன்பதினாயிரமுள

வோசனையை; 2, 18, 25,
31, 60, 71.

ஒன்பதினாயிரவோசனையை;

19, 21, 29, 62.

ஒன்பதினாயிர

மியோசனையை; 66.

ஒன்பதினாயிரமெனு

மோசனையை; 54.

என்பதினாயிரமுள

யோசனையை; 41, 45.

II நேரணுகுநீல; 2, 9, 19, 21,

25, 29, 41, 45, 54, 60, 61,
65, 66, 70.

நேரணுகுநீல; 46—

நேரணுகுநீல; 1, 10, 11,
31.

நேரணுகுநீல; 74.

ஏரணுகுநீல; 23, 26, 40, 43,
44, 70.

தானிரண்டாயிரமுள
யோசனையின்(ல்); 46—
தானிரண்டாயிரமுள
யோசனையின்; 74.
தானிரண்டாயிரமுள
தோசனையின்; 23, 26, 43,
44, 70.
தானிரண்டாயிர
மோசனையின்; 19, 29.
தானிரண்டாயிர
யோசனையின்; 21.
தானிரண்டாயிரமி
யோசனையின்; 66.
தானிரண்டினாயிரம்
யோசனையின்; 9.

நானிரண்டாயிரமெனு
மோசனையின்; 54.
நாலிரண்டாயிரமுள
யோசனையின்; 63.

III மற்றதற்கு; 46—
மற்றதுக்கு; 9, 25, 29.

யோசனை; 46—
யோசனை; 74.

இயோசனை; 18.

ஓசனை; 1, 9--11, 19, 21, 25,
29, 41.

நாலாயிரத்துமருந்து; 46—
நாலாயிரத்துமருத்து; 41, 45.
நாலாயிரத்தின்(ல்)மருந்து;
19, 21, 25, 45, 54, 65, 66.

IV கார்வரையைக்; 46—
கார்மலையைக்; 9.
காணவித்துயர்க்குக்; 46—
காணவித்துயரங்; 41, 45.
காணவித்துயிற்குங்; 1.
காணவித்துயர்க்குங்; 10, 11,
44.
காணிலித்துயர்க்குக்; 2, 9,
18, 19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 60—62, 65, 66.
காணினித்துயர்க்குக்; 70.
காண்டி; 46—
காண்டி; 74.

8861

I மாண்டாரை; 46—
மாண்டோரை; 71.

மருந்தொன்றுமுடல்; 46—
மருந்தொன்றுவுடல்; 2, 33,
43, 44, 70.
மருந்தொன்றிவ்வுடல், 9,
19, 21, 25, 29, 41, 45,
65.
மருந்தொன்றுமெய்; 42, 52.
மருந்துள தொன்றுடல்;
74.

வகிர்களாகக்; 46—
வகர்களாகிக்; 63.

II பொருந்துவிப்பது; 46—
பொருந்துவிய்ப்பது; 25,
பொருந்துவிக்கும்; 41, 45.
பொருத்துவிப்பது; 9.

மருந்தும்; 46—
மருந்து; 1, 2, 9-11, 23, 25,
26, 29, 42-44, 54, 60, 61,
63, 65, 66, 70, 71, 74.

படைக்கலங்கள்; 46—
படைக்கலன்கள்; 70, 71.

கிளைப்பதொன்றும்; 46—
கிளைப்பதொன்று; 66.
கிளைப்பதொன்று
(வீண்டேயுந்); 54.
கிளைப்பத் தோன்றும்; 23,
43.
கிளைப்பதொன்றும்; 9, 40,
74.

கிளர்ப்பதொன்றும்; 18, 19,
21, 29, 41, 42, 45, 52, 60,
62, 63, 65, 66.

III மீண்டேயும்; 46—
மீண்டாயும்; 66.
மீண்டாலும்; 71.

தம்முருவேயருளவதோர்; 1.
தம்முருவேயருளவதோர்;
46—
தம்முருவேயருள்வதோரு; 2,
60, 61.

தம்முருவையருளவதோர்;
52.
தம்முருவையருள்வதோரு;
40.
தம்முருவையருளுவதோர்;
41, 45.
தம்முருவேயருளுவதோர்;
41.
தம்முயிரையருளுவதோர்;
54.

மெய் மருந்து; 1, 2, 9-11,
18, 19, 21, 25, 31, 40, 42,
52, 60, 61, 63, 65, 66, 71,
74.
மொய்ம் மருந்தும்; 46—
மருந்துறுப்பை; 23, 43, 44,
70.

உளவீர; 46—
உளது வீர; 1, 10, 18, 40,
41, 54, 60, 61, 63, 65,
74.
உளது வீரா; 11.
உளதே வீர, 71.
வெட்டுந் துண்டைப்; 23, 43,
44, 70.

IV கொணர்தி; 46—

குணர்தி; 65.
உரைத்தானறிவின்; 46—
உரைத்தானறிவு; 1.
மொழிந்தானறிவின்; 2.
பூண்டேகமாகவுருப்
புணர்த்துவதோர்
மருந்தென்று புகன்றான்
மன்னோ; 23, 26, 43, 44,
70.

8862

இப்பாடல். 2, 9, 61-ஆம்
பிரதியில் இல்லை.

I நான்கும்; 46—
நான்கு; 74.

கலக்கிய ஞான்றெழுந்த;
46—

கலக்கிய ஞாளெழுந்த; 19, 21,
25, 41, 65, 66.
கலக்கிய ஞாளெழுந்து; 54.
கலக்கியவான் றெழுந்த; 44.

II உன்னியமைத்தனர் மறைக்கும்; 46—

உன்னியமைத்தரு
மறைக்கும்; 62.
உன்னியதித்திரு
மறைக்கும்; 25, 29,
65, 74.
உன்னிய மையத்தொரு
மறைக்கும்; 41.
உன்னிவைத்த
தருமறைக்கும்; 66.

துன்னியமைத்தனர்
மறைக்கும்; 54.

ஓட்டாத; 46—

எட்டாத; 1, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 43, 44, 54, 60,
62, 63, 65, 66, 74.

உலக முன்றும்; 46—

உலகம் யாவும்; 1, 10, 11,
18, 19, 21, 23, 29, 40, 41,
43, 54, 60, 63, 65, 71,
74.
உலகமியாவும்; 25.
உலகையாளும்; 44.
உலகை யாவும்; 70.

III போழ்தின் யான்முரசஞ்; 46—

பொழுது யான் முரசஞ்; 21,
62, 65, 74.
பொழுது யானமுரசஞ்; 25.
பொழுதியான் முரசஞ்; 54.
போதியான் கெருமுரசஞ்;
23, 43.
போழ்தியான் பெரு முரசஞ்;
70.

பொழுதின் பெரு முரசு; 63.

பொழுதில் யான் முரசு; 40, 66.

வேலை; 46—

காலை; 39, 43, 44, 70.

அந்நாள்; 41, 60.

அன்னாள்; 40.

IV அன்னவை; 41, 52.

அன்னது; 46—

கண்டியாவுதலும்; 46—

கண்டியவதலும்; 74.

கண்டியவுதலும்; 1, 10, 11, 19, 21, 25, 29, 65, 66, 71.

கண்டியுறுத்தும்; 71.

கண்டுரைத்தலும்; 18, 40, 41, 60.

தொண்டு முனிவர்; 46—

தான் முனிவர்; 21, 25, 29, 74.

அவற்றியலெற்

கறிவித்தாரால்; 46—

அவற்றியலெற்கறியச்

சொன்னார்;

அதன்திறமெற்

கறிவித்தாரால்; 1, 54, 60, 71.

அதன்திறமெற் கறியச்

சொன்னார்; 19, 21, 25, 29, 63, 65, 66, 74.

அதன்திறமொக்க

வறிவித்தாரால்; 18, 40.

அதுதமியேற் கறிவித்

தாரால்; 23, 26, 43, 44, 70.

8863

I காத்துறையுந்; 1, 2, 10, 11, 18, 40, 41, 45, 52, 54, 60, 61, 71.

காத்துறைவ; 46—

காத்துறைவது; 9, 19, 21, 41, 45, 66, 70, 74.

கரந்துறையுந்; 41, 45.

தெய்வங்கள்; 1, 10, 11, 18, 40, 41, 45, 54, 60, 61, 71.

எண்ணிலவால்; 46—

எண்ணிலரத்; 23, 43.

எண்ணிலவாலிரங்

காயார்க்கும்; 18, 40, 41, 60, 61.

தெய்வங்களிரங்காயார்க்கும்; 46—

தெய்வங்களிரங்காவார்க்கும்; 44, 74.

தெய்வங்களிரங்காதார்க்கும்; 9.

தெய்வங்களிரங்கார் யார்க்கும்; 63.

தெய்வங்களிரங்கி யார்க்கும்; 19, 21, 25, 29, 41, 45, 65, 66.

தெய்வங்களாகுநேய; 23, 43.

தெய்வங்கள்வாற்குதேவ; 70.

எண்ணிலதேனடிக்குஞ் சூழ்ந்து; 71.

எண்ணிலவாலிரங்கா வார்க்கும்; 54.

எண்ணிலவாமிரங்கா யார்க்கும்; 1, 11.

எண்ணிலவாமிரங்கார் யார்க்கும்; 10.

எண்ணிலாலிரங்கா யார்க்கும்; 2.

II நெய்ம்மருங்கு; 46—

நெய்ம்மருங்கும்; 23, 43, 63, 74.

தெய்மிருங்கும்; 70.

படரகில்லா; 46—

படரகிலா; 25, 29, 65, 66.

படரகல்லா; 71.

படரயிலார்; 54.

படர்தாரை; 63.
படர்வேலாய்; 31.

நெடுநேமிப் படையு மவற்
றுடனே; 46—
நெடுமேமிப் படையவற்றி
றுடனே; 74.
நெடுநேமிப் புடையு
மவற்றடனே; 19.
நெமிப்படையுமவற்றுடனே
நிற்குந்; 70.

நிற்கும்; 46—

காக்கும்; 41, 45, 66.

தேராய்; 70.

- III பொய்ம் மருங்கினில்லாதாய்;
41, 45, 52.
பொய்ம் மருங்குமில்லாதாய்;
46—
பொய்ம் மருக்குமில்லார்; 40.
பொய்ம் மருங்கில்நில்லாதார்;
66.
பொய்ம் மருந்துமில்லாதார்;
2.
பொருளை நோக்கிக்; 19, 21,
25, 66.
பொதுமை நோக்கிக்; 46—
பொதுமை நோக்கிற்; 2, 44.
பொதுமை பார்த்து; 71.
பொருளை நோக்கிற்; 41, 45.

- IV கய்ம்மருங்கு தொடர்ந்துன்
னைக்; 46—
கய்ம்மருங்கு தொடர்ந்தெம்
மைக்; 63.
கய்ம்மருந்து தொடர்ந்துன்
னைக்; 1, 10, 11, 23, 43.
44, 70.
கய்ம்மருந்து கொணர்ந்
தெம்மைக்; 71.
கய்ம்மருங்குண்டாம் நின்
னைக்; 9, 25, 52, 65.
கய்ம்மருங்கின் தொடர்ந்
துன்னைக்; 66.
கைமருங்குதொடர்ந்
துன்னைக்; 18, 45.

கைமருங்குண்டா நின்னைக்;
19, 21, 29, 45.

கைம்மருந்து தொடர்ந் துன்
னைக்; 40.

கைம்மருந்து கொணர்ந்தெம்
மைக்; 45.

காவாயென்றப்புறம்

போய்க்; 46—

காவாயென்றப்புறம்பேர்;
26.

காவாயேலிடர்க் கடலிற்; 71.

காவாயேலப்புறம் போய்க்;
31, 45, 74.

காவலாற் புறம்போக்கிக்;
63.

காயாமலப்புறம் போய்க்; 23,
43.

காயாமலப்புறம் பேர்; 44, 70.

காயாவாம் அப்புறம்
போய்க்; 2, 9, 19, 21, 25,
29, 40, 45, 60, 61, 66.

காயாவாம் புறம் போக்கிக்;
1, 10, 11, 18, 52.

காயாவாம் புடை விலங்கி;
54.

காயாவாம் புறம் போய்க்;
65.

கரக்கும்; 2, 9, 45.

காக்கும்; 46—

8864

I ஈங்கிதுவே; 46—

ஈங்கியிது; 25, 40.

பணியாகினிறந்தோரும்;
46—

பணியாகிலிறந்தோரும்; 2, 9,
18, 19, 21, 25, 29, 40, 52,
60, 61, 71, 74.

பணியாகிலிறந்தோறும்; 1,
31, 54.

பணியாகி யிறந்தோரும்; 63,
65, 66.

பணியாயி லிறந்தோரும்; 44,
70.

பணியாயினிறந்தோரும்; 23,
43.

பிறந்தோரே யெங்கோற்கு;
46—

பிறந்தோரே யெங்கோக்கு;
41, 45.

பிறந்தாரே யெங்கோற்கு; 1,
2, 9, 18, 19, 25, 29, 40,
44, 52, 63, 65, 66, 71, 74.

பிறந்தாரே யெங்கோக்கு; 23,
43.

II தீங்கிடைபூறு; 46—
தீங்குடைபூறு; 10, 11.

எய்தாமற் றெருட்டுதிர்; 46—
எய்தாமற் றெருட்டுதி; 19,
74.

இல்லாமற் றெருட்டுதி; 23,
43, 65.

போயெனச்; 46—
போவெனச்; 74.

சொல்லியவரைத்; 46—
சொல்லியவனைத்; 41, 45, 65.
செப்பியவரைத்; 71.

தீர்த்தான்; 46—
தீர்த்தாங்கு; 25, 29, 71.
தீர்த்து; 21.
தீர்த்தங்கு; 44.
தீர்த்தே; 41, 45, 62, 66.
தீர்த்தான்; 65.
தீர; 23, 26, 43, 70.
தீரா; 9.

III ஓங்கினன் வானெடு; 46—
ஓங்கினன் வானொடு; 10, 11.
ஓங்கின வானெடு, 62, 63,
74.

ஓங்கின வானெடு; 9.

ஏங்கினன் வானெடு; 23, 43.

உற்றனன்பொற்றோள்; 46—
உற்றனன் போய்த்தோள்;
19, 21, 54, 66.

உற்றன பொற்றோள்; 9, 40,
41, 61, 74.

உற்றன போய்த்தோள்; 23,
25, 29, 43, 44, 62, 65, 70,
71.

உற்றவை பொற்றோள்; 45

திசையோடொக்க; 46—

திசையோடொப்ப; 2, 18,
40, 41, 45, 60, 61.

திசையோ டோங்கி; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 62, 65,
66.

திசையோடொக்க; 44.

IV வீங்கின வாகாயத்தை; 46—
வீங்கின வாகாசத்தை; 2, 18,
31, 40, 61.

வீங்கினன் வாகாயத்தை;
60.

வீங்கின னாகாசத்தை; 54.

வீங்கின னாகாயத்தை; 63,
65, 74.

விழுங்கினனெயென வளர்ந்
தான்; 46—

விழுங்கினனெயென வெழுந்
தான்; 65.

விழுங்கினவேயென வளர்ந்
தான்; 23, 26, 43, 44, 70.

விழுங்கினனென வளர்ந்
தான்; 54.

8865

I கோளோடு தாரகைகள்; 46—
கோளோடு தாரகை நிலை
யின்; 41, 45.

கோத்தமைத்த; 46—

கோத்தமைத்த; 1, 2, 9, 10,
18, 19, 21, 23, 25, 29, 31,
40, 41, 43, 60, 65, 66, 71.

கோத்தணிந்த; 74.

கோர்த்தமைத்த, 45, 63.

கோர்த்தமைந்த; 54, 61, 62.

மணியாரக்கோவை; 46—

மணியாரக்கோர்வை; 63, 65,
74.

மணிக்கோவை போன்ற; 9,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 62,
66.

போன்ற; 46—

போலத்; 65.

கொற்றத்; 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 62, 66.

- II** தோளகலமாயிர; 46—
 தோளகலமியாயிர; 74.
 தோளகலமாயிரம்; 1, 2, 9,
 18, 19, 21, 23, 25, 29, 40,
 43, 60, 61, 65.
 தோடகள்வுமாயிரம்; 54.
 யோசனையளவு; 46—
 யோசனையளவுவது; 61.
 யோசனையளவுஞ்; 41, 44,
 45, 63, 70, 71.
 யோசனையகலஞ்; 10, 11.
 யோசனையெனவுஞ்; 41, 52,
 62, 66.
 யோசனையகன்ற; 18, 40, 45,
 60, 61.
 யோசினையளவுஞ்; 74.
 இயோசனையளவுஞ்; 1.
 இயோசனையகலஞ்; 2.
 ஓசனையளவு; 9.
 ஓசனையளவுஞ்; 23, 43.
 ஓசனையெனவுஞ்; 19, 21, 25,
 29, 65.
 ஓண்ணு; 46—
 ஓண்ணுத்; 1, 9, 40, 63, 65,
 74.
III பெயர்க்க; 46—
 பேர்க்க; 54.
 பெயர்த்தற்கு; 9, 29.
 பெயர்த்தற்கு; 25, 62, 65,
 66.
 இலதாயினவிலங்கை; 46—
 இலதாயினதிலங்கை; 62, 65,
 66.
 இலதாகினவிலங்கை; 41.
 இலதாகிய விலங்கை; 1, 2,
 18, 40, 41, 45, 60, 61, 74.
 இலதாகியவ்விலங்கை; 63.
 இலவாயினவிலங்கை; 9.
 இலையாயினவிலங்கை; 23,
 43, 44, 70.
 இல்லையென்னுமிருந்; 54.
 இல்லையெனநிமிரத்; 71.
 வீசு; 46 —

- வீசுத்; 9, 19, 21, 62.
 வீசி; 1, 2, 10, 18, 23, 40,
 43, 44, 60, 61, 63, 70, 71,
 74.
 வீசித்; 65, 66.
IV நீளோடு; 46—
 நீளோடத்; 1, 2, 10, 11, 18,
 23, 31, 41, 43—45, 54,
 60, 61, 70, 71, 74.
 நீள்மோடித்; 63.
 தூளோடத்; 9, 66.
 தூளோடித்; 19, 21, 25, 29,
 41, 45, 65.
 போதாவிசைத்தெழுவான்;
 46—
 போதவிசைத்தெழுவான்;
 41, 45, 54, 74.
 போகவிசைத்தெழுந்தான்;
 71.
 போனவிண்ணவர் தம்; 9,
 19, 21, 25, 29, 65, 66,
 உருவத்தினிலையிதம்மா; 46—
 உருவத்தினிலையிதம்மா; 18,
 41, 45, 60, 71.
 உருவத்தினிலையிதம்மா; 1,
 2, 10, 11, 23, 31, 43, 44,
 54, 63, 70, 74.
 பேருலகந்துளங்கிச்சூழ்ந்த;
 9.
 பேருலகந்துளங்கிச்சோர்ந்த;
 19, 21, 25, 29, 65, 66.

8866

- I** விசைத்துக் கைந் நிமிர்த்து;
 46—
 விசைத்துக் கைந்நிமிர்ந்து;
 10.
 வளைத்துக்கைந் நிமிர்த்து;
 23, 26, 41, 43, 45, 70.
 வாயினையும்; 46—
 வாயினவுஞ்; 10.
 சிறிதகலவகுத்து; 10, 11, 31,
 41, 45, 52.

சிறிதகலம் வகுத்து; 46—
சிறிதகலம் உகுத்த; 41, 45.
சிறிதகலம் மடித்து; 18, 23,
26, 40, 41, 43, 44, 60, 61,
70.
சிறிதகலம் விரித்து; 25, 29,
65, 66, 74.
சிறிதகல மடித்து; 2.
சிறிதகலவிரித்து; 9, 19, 21,
62.
சிறிதாக வகுத்து; 54.

II கானிலத்தினிடை; 46—
கானிலத்திலிடை; 10, 11, 63,
74.
கானிலத்தின் மிசை; 23, 26,
43, 44, 70.

காலெநிலத்திடை; 21.

உரநெருக்கிக்; 46—

உரமிருத்திக்; 71.

உரமிறுத்திக்; 1, 10, 11.

உரம் விசைத்துக்; 41, 45.

உரம் விரித்துக்; 9, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 41, 43-
45, 52, 54, 62, 63, 65, 66,
74.

ஒருமித்துக்; 2, 40, 41, 45,
60, 61.

கழுத்தினையும்; 46—

கருத்தினையும்; 74.

சுருக்கிக்காட்டித்; 46—

சுருக்கித்தூண்டித்; 60, 61.

சுருக்கித்தூண்டி; 2, 18, 40,
41, 45.

சுரித்துத்தூண்டி; 52.

சுரித்துக்காட்டித்; 19, 21,
23, 25, 29, 41, 43-45, 65,
66, 70.

சுளித்துக்காட்டித்; 26.

III தோண்மயிர்க்கொந்தளஞ்; 46-
கோல்மயிர்க்கொந்தளஞ்; 23,
43, 70.

தோண்மயிர்க்கொந்தளஞ்;
2, 10, 11, 18, 31, 40, 41,
45, 66.

தோண்மயிர்க்கொந்தளஞ்;
1, 9, 19, 21, 25, 26, 29,
44, 54, 60, 61, 63, 65, 71,
74.

விசைத்தெழுந்தானவ் விலங்
கை; 2, 9—11, 18, 29, 40,
41, 45, 52, 54, 60, 61, 63,
65, 66, 71, 74.

விசைத்தெழுவானவ் விலங்
கை; 46—

விசைத்தெழுந்தானல்லிலங்
கை; 1.

விசைத்தெழுந்தானிகலிலங்
கை; 19, 21, 25, 62.

குரைத்தெழுந்தானவ் விலங்
கை; 23, 43, 44, 70.

துளங்கிச்; 46—

துலங்கிச்; 23, 43.

IV சுரித்துலைய; 46—

சுரிந்துலைய; 45.

சுரித்துலைய; 10.

திரிந்தயர; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 65, 66.

திரிந்துலைய; 2, 26, 41, 44,
45, 60, 61, 70, 71.

திரிந்துலைய; 63.

(போற்)றிருந்தலைய; 74.

பிரிந்துலைய; 23, 43.

8867

I மாமழைக்; 46—

மாமலைக்; 9-11, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 41, 43-45, 54,
63, 70, 71, 74.

கீண்டது நீண்டகல்; 46—

கீண்டது நீண்டது; 10, 11.

கீண்டது நீளகல்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

கீண்டன நீண்டகல்; 2, 23,
26, 40, 43, 44, 54, 60, 61,
70.

கிண்டன நண்பகல்; 18, 41, 45.

கிண்டன நீணைடு; 41, 45, 52.

II பொழிந்தனமின்றோடர்ந் தெழுந்த; 46—

பொழிந்தனமின்றெழுந்த பெரும்; 41, 45.

பொழிந்தனமின்றோடர்ந் தெழுந்த; 2, 9-11, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 60, 61, 63, 65, 66, 74.

பொழிந்தனமின்றோடர்ந் தெழுந்த; 45.

தருக்குலமும்; 46 —
தருக்கலமும்; 44.

பிறவும்; 46—
புறவும்; 11.

பொங்கி; 46—
போக்கி; 2, 41, 45.

III அழிந்தன; 46—
அழிந்தனர்; 41, 45

வானவர்மானம்; 46—

வானகமடங்கா; 54.

வானகமடங்கும்; 74.

வானவநகரம்; 70.

வானவநகரம்; 2, 9, 19, 21, 23, 25, 29, 40, 41, 43—
45, 60—62, 65, 66, 71.

ஆகாயத்திடையினில் பேர்; 41.

ஆகாயத்திடையன பேர்; 46—

ஆகாயத்திடையன போல்; 41, 45.

ஆகாயத்திடையன போய்; 23, 26, 43, 63, 70.

ஆகாயத்திடையன போர்; 41.

ஆகாயத்திடையே போய்; 41, 45.

8868

I பாய்ந்தனனங்கப்பொழுதே; 46—

பாய்ந்தனனப்பொழுதத்தே; 1, 9, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 43, 44, 54, 60-63, 65, 66, 71, 74.

பாய்ந்தனனப்பொழுதகத் தே; 2.

பாய்ந்தனனப் பொழுதறத் தெம்; 10.

பாய்ந்தனப் பொழுதத்தெம்; 1.

காய்ந்தனனப் பொழுதத்தே; 41, 45.

பருவரைகள்; 46—

பருவரையின்; 41, 45, 66.

எனைப்பலவும்வடபாகத்துச்; 46—

எனைப்பலவும் படரப்பார்த் துச்; 25.

எனைப்பலவும் படரவார்த்து; 41, 45, 52.

இனம்பலவும் படர்ந்து பாரிற்; 41, 45, 66.

எனப்பலவும் படரப்பார்த் துச்; 9, 19, 21, 29, 65, 74.

எனப்பலவும்படர்வாகத்திச்; 1.

எனப்பலவும் வடபாகத்துச்; 2, 11, 18, 54, 60, 61.

என்பனவும் வடபாகத்துச்; 23, 26, 43, 44, 62, 70.

யாவுமொரு வடபாகத்துச்; 71.

II பேருடற்பிறந்த; 46—

வன்றுடற்பிறந்த; 63.

சண்டமாருதம் வீசத்; 46—

சண்டமாருதவிசையத்; 9.

சண்டமாருத விசையில்; 1, 10, 11, 18, 23, 40, 41, 43, 45, 52, 60, 70.

சண்டமாருதம் விசையில்; 2,
44, 54, 74.

தாதைசால; 46—
தாதைகாலை; 41, 45.
தாரைசால; 31.

தந்தைசால; 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66, 74.

III ஓய்ந்தனனென்னுரைசெய்ய;
46—

ஓய்ந்தனனெனுருவே
செய்ய; 41.

ஓய்ந்தனென்னுருசெய்ய;
45.

ஓய்ந்தனவென்னுரைசெய்ய;
74.

விசம்பூடு; 46—
விசம்முடு; 74.

IV வேலைகண்மேகம்; 46—
வேலைகண்மோகம்; 10, 11.
வேலைகண்கனலும்; 41, 45.

கணமேகம்; 54.

கரிந்தனவெந்தெரிந்தபெரும்
46—

கரிந்தனவோதெரிந்தபெரும்;
54.

கருகினவெந்தெரிந்தன
வெம்; 74.

ஆகாயத்திடையினிற்
போய்; 2, 41, 54, 71.

ஆகாயத்திடையினிற்போர்;
45, 74.

ஆகாயத்திடைவன போல்;
18.

ஆகாயத்தெழுந்தன பேர்; 9,
66.

ஆகாயத்தெழுந்தன போல்;
19, 21, 25, 29, 62, 65.

ஆகாசத்திடையன பேர்; 1.

ஆகாசத்திடையன போய்;
10, 11, 31.

ஆகாசத்திடையன போர்;
60, 61.

ஆகாசத்திடையினிற்போய்;
2.

ஆகாசத்திடைவன போல்;
40.

IV விழுந்தனநீர்க்; 46—

விழுந்தனநீர்; 10.

விழுந்தனநீர்க்; 26, 44.

வி(இ)ழிந்தனநீர்க்; 2, 61.

வி(இ)ழிந்தனவக்; 71.

வெ(எ)ழுந்தனநீர்க்; 54, 65,
66.

வெ(எ)ழுந்தனமேற்; 9.

கடலழுந்த; 46—

கடலழுந்த; 23, 26, 43, 44,
70.

கடலேழும்; 19, 21, 25, 29,
54, 65, 66, 74.

ஏறினமேற்கிறின போய்த்;
46—

ஏறினமேற்கிறின போல்;
54.

ஏறினமேற்கிறிய போய்த்;
74.

ஏறினபோல்கிறின போய்த்;
65.

ஏறினமீக்கிறின போய்த்;
26.

ஏறினமீக்கிறின போல்; 23,
43, 70.

ஏறினமீக்கேறின போல்;
44.

ஏறினன்மேற்கிறினபோய்த்;
2.

ஏறினன்மேற்கிறின போல்;
61.

8869

I கடன்முன்னே நிமிர்ந்து;
46—

கடன்முன்னேகிளர்ந்து; 23,
26, 43, 44, 70, 71.

கடல்பின்னே நிமிர்ந்து; 31,
41, 45.

கால்பின்னே; 46—

கால்முன்னே; 41.

கான்பின்னே; 70.

தொடர்ந்தோடக்; 46—

கடிதோடக்; 31, 45.

கடிதிற்; 46—

கதியிற்; 2, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 43, 44, 54, 66, 70,
71, 74.

காலிற்; 31, 45.

செல்வான்; 46—

செல்லா; 10, 11.

II உடன்முன்னே; 46—

உடல்பின்னே; 31.

செலவுள்ளம்; 46.

செலுமுள்ளம்; 23, 43, 44,
61, 70.

செலுமுன்னம்; 2.

செல்லுமுளம்; 45.

செல்லுமுள்ளம்; 18, 40, 41,
60.

குழைவால் செலச்செல்வான்;
46—

குழைவால் செலச் செல்லும்;
62.

குழையாய்ச் செலச்செல்வான்;
1, 2, 23, 41, 43-45, 54,
61, 65, 71.

குழையாய்ச் செலச்செல்லும்;
9-11, 19, 21, 25, 29, 66.

குழையாய்ச் செல்லும்; 65.

குழையாய்ச் செல்வான்றன்;
63.

குழையாய்ச் செல்வான்றன்;
74.

குழையாய் வான் செல்வான்;
18, 40, 41, 45, 60.

குழைவாய்ச் செலச்செலவான்;
70.

உருவை நோக்கி; 46—

உருவநோக்கி; 21, 23, 43,
70.

III தொடங்கிய; 46—

தொடக்கிய; 31.

நாளாழ் கடல்துழ்; 46—

நாளாகலிதழ்; 23, 43.

நாளார் கழிதழ்; 70.

எனுமரக்கர்; 46—

எனவரக்கன்; 9.

வைகும்; 46—

வாழும்; 1, 2, 10, 11, 18, 23,
26, 40, 41, 43-45, 52, 60,
61, 63, 70, 74.

IV முந்நீரிடைப்படுத்து; 1, 10,
11.

முந்நீர்க்கிடையறிந்தான்;

46—

முந்நீர்க்கிடையெறிந்தான்;
45.

முந்நீரிடைப்படுத்துப்; 2, 18,
23, 26, 40, 41, 43, 44, 60,
61, 70.

முந்நீரிடைப்படுத்தும்;

முந்நீரிடை மறுத்தும்; 74.

முந்நீரிடைமறித்துப்; 9, 41,
45, 66, 71.

முந்நீரிடையதனில்; 19, 21,
25, 29.

முன்னீரிடைப்படுத்துப்; 40.

முன்னீரிடைமறித்துப்; 63.

முன்னீரிடையதனில்; 65.

முன்னீரிடைமறித்துப்; 54.

மறித்திலன்நம்; 1, 10, 11,
25, 29, 65.

முரிந்ததுந்; 46—

பரிக்கிலன்னம்; 44.

பரித்தனன்னம்; 2, 18.

பறித்தனன்னம்; 40, 60, 61.

பறித்திலன்நம்; 9, 41, 45,
66.

பிரிக்குவனம்; 23, 26, 43.

பிரிக்குவன; 70.
பிறந்தனபோது; 63, 74.
பிறித்தனனம்; 71.
பிறித்திலெனம்; 54.

செல்வமலரேறெழுந்து; 41,
45.

துயரென்றார்; 46—
துயரையென்றார்; 19, 21, 29,
65.

உளவென்றால்; 63.
உளவென்றார்; 74.

என்றார்; 45.

தேவரெல்லாம்; 46—
தேவரயாரும்; 71.

8870

I வெங்கதிருந் தண்கதிருந்;
46—

வெங்கதிருந் தண்கதிரும்; 2.
வெங்கதிருந்தணந்தீரும்; 74.
வெண்கதிருந் தண்கதிரும்;
10, 11, 13, 44, 62, 70.

விரைவிற்; 46—
விரகிற்; 2, 9, 25, 40, 41, 45,
60-62, 65, 66.

விரவிச்; 71.
விலங்கிச்; 54.

II வானமீன்குலம் வழங்கும்;
46—

வானமீன்குலம் வழவும்; 41,
45.

வானமீன்குலம் விளங்கும்;
45, 52, 66, 71.

வானமீன்கும் விளங்கும்; 74.
வான்மீனின் குலம் வழங்
கும்; 23, 43, 44, 70.

வரம்புநீங்கிப்; 46—
வரம்புநீங்கும்; 10, 11.
வரம்பை நீங்கப்; 9.
வரம்பை நீங்கிப்; 19, 21, 25,
29, 45, 62, 63, 65, 66, 74.

வரைப்பு நீங்கிப்; 2, 18, 41,
45, 60, 61.

வரைப்பும் நீங்கிப்; 40.
வரையைவிட்டு; 31, 41, 45.

வைப்பை நீங்கிப்; 23, 26, 43,
44, 70, 71.

III நெறிகடந்தார்; 46—

நெறிகடந்தோர்; 1, 10, 11,
18, 40, 60.

குறிகடந்தோர்; 63.

குறிதுடந்தார்; 71.

குறிதுறந்தார்; 26, 40.

குறிதுறந்தோர்; 23, 31, 43,
44, 70.

குறிதொடர்ந்தோர்; 2, 54,
61, 74.

பிற்படப்; 46 -

புறப்படப்; 31.

IV ஏகத்தந்தணனிருக்கை; 46—

வேகத்தன் றன் னிருக்கை;
71.

வேகத்தனிருக்கையினிச்; 9.
வேகத்தானிருக்கையினிச்;
63.

வேகத்தானிருக்கையினிற்;
74.

வேகத்தான் றன் னிருக்கை;
70.

வேகத்தினிருக்கையினிச்;
65, 66.

வேதத்தனிருக்கையினிச்; 41,
45.

வேதத்தந்தணனிருக்கை; 1,
10, 11.

மிகத்தினிருக்கையினிச்; 21,
25, 62.

மீதத்தினிருக்கையினிச்; 19,
29.

இனிச்சேய்த்தன்ருமென்ன;
46—

இனிச் செயித்ததாமென்று;
2.

இனிச்செயித்ததாமென்ன;
61.
இனிச் செய்த்தன்றாமென்ன;
71.
இனிச் சேர்வார்தாமென்ன;
23, 26, 43, 44, 70.
செய்தகன்றதாமென்ன; 65.
சேய்தாமன்றாமென்ன; 21,
62.
சேய்த்தாமன்றாமென்ன; 9,
19, 25, 29, 66.
சேய்த்தன்றாமென்னவே; 41,
45, 63, 74.
நிற்செயித்தான்நானென்ற;
54.
எழுந்து சென்றான்; 46—
விசம்பிற் சென்றான்; 9, 19,
21, 25, 29, 62, 65.
விசைத்தெழுந்தான்; 2.
இமைப்பிற் சென்றான்; 66.
விரைந்து சென்றான்; 45.

8871

I வானநாட்டு; 46—

ஆவன்னாட்டு; 21.
விசையான்மாயன்; 46—
விசையாற் பகவான்; 54.
விசையன்மாயன்; 62, 65.
விசையின்மாயன்; 9, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 66.
விசையின்மான; 74.

II தானநாட்டு; 46—

தானநாடு; 10.
உறுகின்றான்; 46—
உறைகின்றான்; 1, 10, 54,
74.
உயர்கின்றான்; 41.
உயர்ந்தானென்று; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

எழுகின்றான்; 2, 18, 23, 41,
43, 45, 52, 60, 61, 70,
71.

என்றுரைத்தார்; 46—

உரைத்தார்கள்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

சிலர் சிலர்கள்; 46—
சிலர்கள் சிலர்; 41, 45.

சதுமறையோன்; 41, 45, 66.

விரிஞ்சன்றான்; 46—
விரிஞ்சன்றானே; 1, 10, 11,
41, 45.

விரிஞ்சனான்ற; 74.
விரிஞ்சனன்றால்; 54.
விரிஞ்சனென்பான்; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 65, 66.
விரிஞ்சனென்றார்க்கு; 41, 45.

III ஏனநாட்டெழுகின்றான்; 1, 2,
10.

ஏனநாட்டெழுகின்றான்;
46—
ஏனநாட்டெழுகின்றார்; 60,
66.
ஏனநாட்டுகுகின்றான்; 54.
ஏனநாட்டுறைகின்றான்; 74.
ஆனநாட்டெழுகின்றான்; 9.
ஈசனல்லார்; 46—
ஈசனல்லாற்; 2, 10, 11, 41,
45, 54, 63, 65, 74.

IV நாட்டிடை; 46—

நாட்டிடைப்; 9.
நாட்டவர்; 23, 26, 43, 70.
நாட்டிவை; 54.
நாட்டிறை; 74.
நாட்டெவர்; 44.

வல்லரோ; 46—
வல்லரோ; 9, 19, 21, 25, 29,
54, 65, 66, 71.
வல்லாரோ; 23, 31, 41, 43—
45, 70.

என்றார்; 46—
என்பார்; 31.

8872

- I கொண்டெழுந்து; 46—
கொண்டுவந்து; 9, 19, 25,
29, 41, 45, 65, 66.
கொடுவந்து; 23, 43, 44, 70.
- II திண்டுருவனல்லாத; 46—
திண்டுருவனல்லாது; 23, 26,
43, 44, 70.
திண்டுருவனல்லனேல்; 2,
18, 40, 41, 45, 60, 61.
திண்டுருவனல்லன்; 71.
திண்டுருவமல்லாத; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 65, 66.
திண்டுருவன் தானல்லன்;
1, 10, 11.
திண்டுருவந்தானல்லான்;
41.
திண்டுருவந்தாளல்லான்; 45.
திண்டுரு நான்முகனல்லால்;
41, 45.
என்றார் தெரிய; 46—
என்றன் தெரிய; 40.
என்றார் திரிய; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65.
- III காண்டுமென விமைப்பதன்
முன்; 46—
காண்டுமென நினைப்பதன்
முன்; 9, 19, 21, 25, 29,
65, 66, 71.
காண்டிடுமுன்னிமைப்பதன்
முன்; 1, 2, 10, 11, 26, 40,
44, 60, 63.
காண்டிடுமுன்னிமைப்பதன்
முன்; 18, 23, 43.
கான்றிடுமுன் நினைப்பதன்
முன்; 41, 45, 70.
காண்டிடுமுன் நினைப்பினங்;
61.
காண்டிடு முன்னினிப்பகர்
முன்; 74.
காண்டிடுவ னிமைப்பதன்
முன்; 54.
கட்புலத்தைக்; 46—

கட்புலமுங், 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

மனம் போலக்; 1, 10, 11,
52, 63, 71, 74.

மனம் போகக்; 54.

மனமே போல்; 23, 26, 43,
44.

மனமெம்பால்; 70.

மேலே போல்; 41, 45.

கடந்தகலும்; 46—

கடந்ததலும்; 74.

கடந்தப்பால்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66.

கடந்தாலும்; 31.

கடந்திடுவான்; 54.

இன்னுங்காண்மின்; 46—

இன்னுங்காண்; 10, 11.

இன்னங் காண்மின்; 2, 40,
54.

ஏகம் பின்னும்; 9, 19, 21,
29, 65, 66.

ஏகுமின்னும்; 25, 62.

கடுமை நோக்கி; 71.

IV மீண்டு வருந்தரமல்லன்;
46—

மீண்டுவருந்தரமல்லால்;
41, 45.

மீண்டுவருந்தாமலயன்; 23,
43.

மீண்டுவருந்தாமவனன்; 66.

மீண்டுவருத்தானல்லன்; 54.

மீண்டுவருதரமல்லன்; 70.

மீண்டுருவந்தாமலயன்; 26.

மீண்டுருவந்தரமல்லன்; 65,
74.

வீட்டுலகம்; 46—

விட்டுலகம்; 74.

புகுமென்றார்; 46—

புகுமென்பார்; 9.

மென்மேலுள்ளார்; 46—

விண்ணினுள்ளார்; 74.

23. மருத்துமலைப் படலம்

8873

I சிலர்சிலர்கள்; 46—
சிலர் சிலவர்; 2, 18, 40, 41,
45, 48, 60, 61.
சில சிலர்கள்; 70.

ஒளியென்றார்; 46—
ஒளியென்ன; 41, 48.

சிலர் சிலர்கள்; 46—
சில சிலர்கள்; 70.

ஒளியென்ன; 2, 9, 18, 25,
29, 40, 60-62, 65, 66, 71.

ஒளிருமேனி; 46—
ஒளிருமேனும்; 41, 45, 48,
52, 66.

ஒளிருமேலும்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 60-62, 65.

ஒளியின்மேலும்; 1, 10, 11,
54, 74.

ஒளியின் மேனி; 66.

II அருவென்றார்; 46—

உருவென்றார்; 62.

வருமென்றார்; 10, 11.

சிலர் சிலர்கள்; 46—

சிலர் சிலவர்; 2, 18, 41, 45,
48, 60, 61.

சிலர்கள் சிலர்; 41, 45, 48.

அண்டத்துக்கப்புற நின்று;
46—

அண்டத்துமப்புறத்து; 9,
19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

அண்டத்துக்கப்புறத்தின்;
23, 43, 54.

அண்டத்துக்கப்பானின்று;
41, 45, 48.

அண்டத்தும் புறத்தும்
நின்று; 41, 45, 48, 52.

உலகமாக்கும்; 46—

உலகமார்க்கும்; 74.

உலகங் காக்கும்; 1, 2, 10,
11, 18, 23, 26, 40, 43, 44,
45, 48, 54, 60, 61, 70, 71.

நின்று காக்கும்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

III சிலர் சிலர்கள்; 46—

சிலர் சிலவர்; 2, 18, 40, 41,
60, 61, 63.

காற்றென்றார் சிலர் சிலர்கள்;
46—

காற்றென்றார் அன்றாகிற்; 2.
காற்றென்ற ரன்றாயிற்; 40,
41, 45, 48, 60, 61.

காற்றென்றார் கனலென்றார்;
54.

காற்றே மற்றுமென்றார்; 1,
10, 11,

காற்றேயிதாமென்றார்; 9, 19,
21, 25, 29, 62, 65.

காக்கும் சிலர் சிலர்கள்; 41.

காற்றென்றார் சிலர் சிலவர்;
41.

காற்றென்றார் மற்றென்றார்;
41, 48.

IV செருவென்றார்; 46—

செருவென்றார்; 23, 26, 41,
43, 44, 45, 48, 49, 66, 74,
70, 71.

நிலையொன்றும்; 46—

நிலைபொருவர்; 1, 2, 9-11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 40,
41, 43, 45, 48, 54, 60, 61,
63, 65, 66, 70, 71, 74.

தெரியகிலார்; 46—

தெரிகிலர்கள்; 2, 9, 18, 40,
61, 62, 65.

தெரிகிலார்; 23, 26, 43-45,
63.

தெரிக்கிலர்கள்; 48, 60.

தெரிக்கிலார்; 31, 41, 45, 48,
54, 66, 71, 74.

தெரிகிலார்கள்; 41, 45.

தெரிக்கலார்; 1, 10, 11.

தேர்கிலர்கள்; 19, 21, 25,
29.

உலகனைத் தும்; 46—
உலகனைத்துத்; 9, 18, 19,
21, 25, 29, 62, 63, 65, 66,
74.

தெரியுஞ் செல்வர்; 46—
தெரியுந் தேவர்; 2, 18, 40,
41, 45, 48, 60, 61.
தெரிக்குஞ்சொல்லார்; 54.
திரியுஞ் செல்வர்; 25, 29,
62, 63, 65.

திரியுந் தேவர்; 66, 74.
சொல்வார் தேவர்; 41, 45,
48.

8874

I மலரோன்றன்; 46—
மலரவன்றன்; 1, 2, 10, 11,
18, 40, 41, 45, 60, 61, 63,
74.
மலரயன்றன்; 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 41, 43-45, 54,
62, 65, 66, 70, 71.

இரிந்தன மேல்; 46—
இருந்தன மேல்; 45.
இழிந்தன மேல்; 41, 45.

ரிமிர்ந்தனன் மேல்; 66.
ரிமிர்ந்தான் மேல்; 54, 71.
ரிமிர்ந்தன மேல்; 2, 9, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 45,
52, 60, 61, 65.

விரிந்தன மேல்; 41, 45, 70,
74.
விரிந்தனன் மேல்; 1, 10,
11.

வானமான; 46—
வானமானக்; 10, 11, 41, 44,
45, 65.

II காசமாயினவெல்லாம்; 46—
காசமாயினதெல்லாம்; 1, 2,
9-11, 18, 19, 21, 23, 26,
40, 41, 43-45, 60-62, 65,
66, 70.

காசமாயினதுவெல்லாம்; 63,
74.

காசமாயிதெல்லாம்; 54.

கரந்து தனதுருவிடையே;
46—

கரந்து தனதுருவிடையிற்,
23, 26, 43, 44, 70.

கரந்தன தன்னுருவிடையே;
1, 10, 11, 19, 21.

கரந்த தனதுருவிடையே; 2,
18, 40, 41, 52, 60, 61.

கரந்தன தன்னுருவென்னக்;
63, 74.

கவர்ந்ததுதன்னுருவென்னக்;
41, 45.

கனகத் தோள்கள்; 46—
கனத்த தோள்கள்; 63.

III வீசவான்; 46—
வீசிவான்; 23, 26, 43, 44,
71.
வீசிவான்; 70.

மூசவான்; 9, 19, 21, 29, 65,
66.

விசைத்தெழுவான்; 46—
விசைத்தெழுந்தான்; 54.

உடற்பிறந்த; 46—
உடன் பிறந்த; 9, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 66.

உட்பிறந்த; 10.

IV ஆசை காவலர் தலைகள்;
46—
ஆசை காவலர்கள் தலை; 1,
71.

வாச காவலர் தலைகள்; 1.
வாச காவலர்கள் தலை; 74.
வாசல் காவலர்கள் தலை; 10,
41, 45.

பொதிரெறிந்தார்; 46—
பொதிரெறிந்த; 1, 2, 10, 11,
18, 23, 31, 40, 41, 43-45,
60-62.

பொதிரேறிந்தது; 9, 19, 21,
25, 44, 56, 65, 66, 70,
71.

பொதிரேறிய; 74.

பொதிரேறியப்; 63.

விதிரேறிந்தது; 46—

இடையிழந்த; 54.

இடை பிளந்தது; 2, 9, 18,
19, 21, 23, 25, 40, 41,
43-45, 60-62, 65, 66, 70,
71.

பிதிரேறிந்தது; 1, 10, 11,
63.

8875

I தொடுத்த நாண்; 46—

தொடுத்த மாண்; 61.

கொடுத்த நாண்; 21.

முனிவரே; 46—

முனிவரர்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61, 71.

முனிவரோ; 44, 70.

முதலவர்; 54.

முனிவர் மற்றும்; 41, 45.

முதல; 46—

முதல்வர்; 10, 11.

முனிவர்; 54.

முதலாம், 31, 42.

உள்ளோர்; 41, 45.

சொல்லின்; 23, 26, 43, 44,
70.

தொல்லை; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61, 71.

தொல்லோர்; 46—

நல்லோர்; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43-45, 60, 61, 70, 71.

உள்ளோர்; 41, 45.

II அடுத்தநாண்; 46—

அடுத்தநான்; 2, 9—11, 41,
52.

மறைகளோதி; 46—

மறைகளோடு; 54.

வாழ்த்தவாள்; 1, 63.

ஆய்ந்தநாள்; 46—

வாழ்த்தவாழ்; 10, 11.

வாழ்த்தலால்; 2, 9, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 52,
54, 60—62, 65, 66, 71.

வாழ்ந்தநாள்; 23, 26, 43, 44,
70.

அவுணர்வேந்தன்; 46—

அவுணர்கோமான்; 71.

உணரவேந்தன்; 26, 70.

III கொடுத்தநாளளந்து; 46—

கொடுத்தநாளளந்து; 1, 10,
62.

கொடுத்தநாடந்து; 65.

கொடுத்துநாளளளந்து; 2.

குறளனார்; 46—

குறளனான்; 19, 21, 23, 29,
31, 41, 43—45.

குறளநான்; 25.

குறளன்னான்; 9, 66.

குறிய; 46—

குறித்த; 44.

IV ஒத்ததண்ணல்; 46—

ஒத்தவண்ணல்; 9, 19, 21.

ஒத்ததன்னான்; 41, 45.

எழுந்தநாள்; 46—

ஏகுநாள்; 63.

உலகுக்கெல்லாம்; 46—

உலகமெங்கும்; 1, 10, 11.

உலகமெல்லாம்; 54, 63.

8876

I முனிவர்தாமும்; 46—

முனிவர்தானும்; 66.

II முவுலகு; 46—

முவுகை; 9, 18, 19, 21, 29,
40, 41, 45, 52, 60—62,
65, 66.

இடையுளோரும்; 46—
இடையுளாரும்; 23, 26, 43,
44, 63, 74.

உலகிலுள்ளார்; 66.
உலகினுள்ளார்; 31, 41, 45,
52.
உலகுமுள்ளார்; 9, 19, 21,
29, 62, 65.
உலகுளோரும்; 18, 40, 41,
45, 60, 61.

இடையுமுள்ளார்; 45.

III தூவின; 46—
தூவினர்; 10, 11, 23, 41, 43,
70, 71, 74.

மணியும்; 46—
மலரும்; 1, 10, 11, 23, 26,
41, 43, 44, 45, 70, 71.

சுண்ணமுமணியும்; 1, 10,
11, 18, 23, 26, 40, 43, 44,
63, 71, 74.

சுண்ணமுமலரும்; 46—
சுண்ணமுமரியும்; 41.

தொத்தப்; 9, 18, 29, 40, 41,
45, 52, 54, 60—63, 66,
71.

தொக்குப்; 46—
தொக்கப்; 1, 31, 41, 45.

தொக்கும்; 45.
தொற்றப்; 41, 45.
தொத்தின்; 23, 43.

தொந்தப்; 2.
தொய்த்த; 65.

தொற்றப்; 74.

IV பூவுடை; 46—
பூவிடை; 54.

தருவென; 46—
திருவென; 29, 65.

விசும்பிற்போனான்; 46—
விசும்பிற்போனார்; 66.
விசும்பிப்போனான்; 25.

8877

இப்பாடல் 10—ஆம் எண்
னுள்ள சுவடியில் இல்லை.

I இமையமால்வரையை; 46—
இமயமால்வரையை; 41, 45,
52.

அங்குள; 46—
அங்குறை; 9, 19, 21, 29,
41, 45, 65, 66, 71.

இமைப்பிலோரும்; 46—
இமைப்பினோரும்; 11.

II கமையுடை; 46—
கமையுள; 23, 26, 43, 44,
70.

நவையுறு; 74.

முனிவர்மற்றுமறனெறி; 46—
முனிவர்மற்றுநன்னெறி; 1,
11, 26, 41, 45, 54, 74.

முனிவர்தாமுநன்னெறி; 2.
முனிவர்முற்றுநன்னெறி;
23, 43, 44, 70.

முனிவர்முற்றுமறனெறி;
41, 45.

முனிவர்மற்றுமறநெறி; 45.
முனிவர்தாமுந்தன்னெறி;
18, 40, 41, 45, 60, 61.

கலந்தோரெல்லாம்; 46—
கலந்துளோடும்; 23, 26, 43,
44, 70.

கலந்தோர்யாரும்; 71.
கடந்தோரெல்லாம்; 41, 45.

III அமைகநின்; 46—
அமைகநம்; 54.
அமையுநின்; 65.

கருமமென்று; 46—
கருமமென்ன; 71.

வாழ்த்தினர்; 46—
வாழ்த்தினார்; 1, 11, 18, 19,
21, 25, 29, 31, 40, 54, 60,
61, 65, 71.

- IV உமையொருபாகன்; 46—
 உமையொருகூறன்; 1.
 உமையுருகூறன்; 11.
 கயிலைகண்டு; 46—
 கயிலையம்(கிரியை); 9, 19,
 21, 25, 29, 62, 65, 66.
 உவகையுற்றான்; 46—
 உவந்துபோனான்; 1, 11.
 கிரியையுற்றான்; 9, 19, 21,
 25, 29, 62, 65, 66.

8878

- I வடகுணை; 46—
 வடகுட; 54.
 வடகுன்றத்; 74.
 மழுவலானாண்டு; 46—
 மழுவலான்யாண்டும்; 54.
 மழுவலான்யாண்டும்; 31.
 முறுவலானாண்டு; 63.
 II தடவரையதனை; 46—
 தடவரையரனை; 65.
 தடவரையதனில்; 41, 45.
 தடவரைதன்னை; 54.
 தாமரைச் செங்கை; 46—
 தாமரைக்கைகள்; 9, 19, 21,
 25, 29, 41, 45, 52, 62, 65,
 66.
 III படர்குவான்; 46—
 படர்குவன்; 54.
 அண்ணல்; 9, 19, 21, 25, 29,
 62, 65, 66.
 அன்ன; 46—
 அன்பால்; 1, 2, 10, 11, 18,
 23, 26, 40, 41, 43-45, 52,
 60, 61, 63, 71, 74.
 அப்பால்; 54.
 விரும்பிப்; 9, 19, 21, 29, 62,
 63, 65, 66, 74.
 பரிவிற்; 46—

தெரியப்; 1, 10, 11, 23, 26,
 43, 44, 54, 70.

விசிம்பிற்; 2, 18, 40, 41, 45,
 52, 60, 61.

விசும்பைப்; 41, 45.

அருளிற்; 71.

பார்த்துத்; 46—

பார்த்தான்; 2, 9, 18, 19, 21,
 23, 26, 29, 40, 41, 43-45,
 52, 54, 60-63, 65, 66, 70,
 74.

- IV உமைக்குக்; 46—
 உமைக்கும்; 1.

வாயுவின்றநயன்; 46—

வாயுவின்றனயன்; 40.

வாயுவின்றனயன்; 41, 45,
 52.

வாயுவின்றதலை; 41, 45.

8879

- I என்னவன்; 46—
 என்னிவன்; 1, 2, 9-11, 18,
 19, 21, 23, 25, 29, 40, 41,
 43-45, 52, 54, 60-63, 65,
 66, 70, 71, 74.
 எழுந்ததன்மை; 46—
 ஏகுந்தன்மை; 41, 45, 54,
 71.
 எழுந்ததன்மை; 61.
 பெயர்ந்ததன்மை; 25.
 போந்ததன்மை; 19, 21, 23,
 29, 43, 62, 63, 65, 66, 70,
 74.
 என்னுலகின்றான்; 46—
 என்னுமையவடான்; 41.
 II மருந்தின்மேல்; 46—
 மருத்தின்மேல்; 23, 43.
 வஞ்சர்; 46—
 வஞ்சத்; 74.
 III இலங்கைத்தீமை; 46—

இலங்கைத் தீர்மை; 60.
இலங்கைத் தீய்மை; 70.
இலங்கை தீமை; 40.

தீர்வது; 1, 2, 9-11, 18, 19,
21, 23, 25, 29, 40, 41, 43-
45, 52, 60-63, 65, 66, 70,
71, 74.
தீர்ப்பது; 46—

IV காணுது(ம்); 46—
காணுதி; 61.

என்றான்; 46—
என்றார்; 9-11, 70.

8880

I நாமயோசனைகள்; 46—
நாமயோசினைகள்; 74.
நானயோசனைகள்; 41.
நாமவோசனைகள்; 71.

ஆமயோசனைகள்; 2, 61.

கொண்டதாயிர(ம்); 46—
கொண்டவாயிர(ம்); 23, 43,
44, 70.

கொண்டார்ஆயிர(ம்), 41,
45.

கோடியாயிர(ம்); 1, 9-11,
19, 21, 25, 29, 63, 65, 66,
71, 74.

கோடியாயினு(ம்); 54.

சொன்னவாயிர(ம்); 2, 40,
41, 45, 60-62.

நடுவுநீங்கி; 46—

நடுவுணீங்கி; 2, 61.

நடுவணீங்கி; 1, 10, 11, 71.

நடுவினீங்கி; 23, 43.

II எய்தினின்று; 46—

எய்தினன்; 1, 9-11, 21, 23,
25, 29, 40, 41, 43, 45, 52,
54, 60-63, 65, 66, 70, 71,
74.

எய்தினின்; 41.

இறுதி; 46—

உறுதி; 65.

இல்லாக்; 46—

இல்லான்; 23, 26, 43, 44.

IV நேமியின்; 46—
நேமியில்; 63.

விசையிற் செல்வான்; 45—

விசையிற் சென்றான்; 9.

விசையிற் செல்வன்; 21.

விரைவிற் செல்வான்; 1.

வரையிற் செல்வான்; 10,
11.

நிடதத்தினெற்றி; 46—

நிடபத்தினெற்றி; 41, 45,
61, 63, 74.

நிடபத்தினெறியை; 1, 10,
11.

நிடதத்து நெற்றி; 23, 43.

நிடபத்து நெற்றி; 26, 44,
70, 71.

8881

I அறிவினோர்; 46—

அறிவிலோர்; 54.

அறிவினார்; 63.

அறிவினால்; 74.

அறிவினோடு; 40, 60, 61.

இருந்து; 46—

இமைத்து; 1, 10, 11, 41,
45, 71.

இறைத்து; 2, 9, 18, 19, 21.

இரைத்து; 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43-45, 54, 60-62,
65, 66.

இசைத்து; 63.

இசைந்து; 74.

நோக்கும்; 46—

நோக்கிக்; 74.

II கருதுந்; 1, 2, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 26, 29, 40, 41,
44, 45, 52, 54, 60-62, 65,
66, 70.

கருணைத்; 46—

கருது; 9, 23, 43.

கடிய; 63, 74.

கரந்து; 71.

மனத்திற்கும்; 46—
மனத்துக்கும்; 25, 26, 29,
40, 44, 62, 63, 65.

கடியனாண்; 46—
கடயனாண்; 26.

III மண்ணுக்கும்; 46—
மண்ணிற்கும்; 1, 10, 11, 54.

திசைகள்; 46—
திசையின்; 66.

வரம்பிற்கு; 46—
வரம்புக்கு; 9, 23, 25, 29, 40,
43; 44, 60—62, 65, 66,
70, 71, 74.

IV விண்ணுக்கும்; 46—
விண்ணிற்கும்; 1, 10, 11.

அளவையாய; 46—
அளவையான; 1, 9—11, 19,
21, 25, 29, 40, 52, 54, 60—
63, 65, 66, 74.
அளவேபாய; 2.

மேருவின்மீது; 46—
மேருவின்வீதி; 23, 26, 43,
44.

8882

I யாவது நிலைமைத்தன்மை;
46—
யாவது நினைத்ததன்மை; 9.
யாவது நிலைமை தன்மை;
10, 11.
யாவரு நிலைத்தன்மை; 19,
21.
யாவரு நிலைத்ததன்மை; 25,
62, 66.

ஆவது நிலைமைத் தன்மை;
23, 26, 43, 44, 70.

இன்னதென்று; 46—

என்றுகொண்டு; 63.

இமையா நாட்டத்; 46—
இமையாநாட்டுத்; 23, 26, 43,
70.

இமையோர் நாட்டத்; 2.
இமையார் நாட்டம்; 10, 11.
அறியாநாட்டத்; 41, 45.

II தெரிக்கிலாத்; 46—
தெரிக்கலாத்; 2, 10, 11, 40,
60.

தெரிக்கலாக; 18.
தெரிந்திலாத்; 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 41, 43-45, 52,
62, 65, 66, 70, 71.

தெரித்திலாத்; 54.
தெரிகிலாத்; 63.

உம்பர் சென்றான்; 46—
உம்பர்ச்சென்றான்; 29, 40,
41, 45, 52, 70.

III நாவலம்; 46—
நாவலன்; 2, 11, 26.

தீவென்னு; 46—
தீவென்னும்; 2, 18, 40, 41,
45, 52, 60.

தீவென்ன; 9, 19, 21, 23,
25, 29, 41, 43—45, 61—
63, 65, 66, 70, 71, 74.

தீவன்ன; 31.

நளிர்கடல்; 46—
நளிகடல்; 9, 41, 45, 63, 66.
நளிகடல்; 19, 21, 25, 29,
65.

வைப்பில்; 46—
வைப்பைக்; 1, 10, 11, 23,
43, 44, 54, 70.

IV உலகமோதும்; 46—
உலகுமோதும்; 23, 26, 40,
43, 52.

8883

I அமைத்த; 46—
அமைந்த; 23, 26, 43, 44,
70.

அண்ணல்; 46—

அண்ணன்; 31.

(அ) வண்ண; 23, 26, 43, 44
70.

II தன்னகர்; 31.

நன்னகர்; 46—

நன்னெடு; 1, 9-11, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 41, 43-45,
52, 62, 65, 70.

அதனை; 46—

நகரம்; 1, 9-11, 19, 23, 25,
26, 29, 41, 43-45, 52, 65,
66, 70, 71.

எல்லாம்; 63.

அதனடு; 46—

அதனெடு; 1, 2, 9-11, 19,
21, 25, 29, 62, 63.

அதனுடை; 54.

அதனெடு; 31.

நாப்பனாமப்; 46—

நாப்பனாய; 2, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

நாப்பனும்பர்ப்; 74.

III பொன்மலர்ப்; 46—

பொன்மணிப்; 23, 26, 43,
44, 70.

பொன்மலை; 2, 45.

பொன்மலைப்; 41.

பொலியத்; 46—

பொலிந்து; 1, 2, 10, 11, 40,
41, 45, 54, 60, 61, 74.

தோன்றும்; 46—

தோன்றி; 23, 43.

IV கையால்; 46—

கைகள்; 63, 74.

வணங்கினான்; 46—

வணங்கினன்; 1, 2, 9-11,
18, 19, 21, 25, 40, 60, 61,
66, 71.

கூப்பினன்; 63, 74.

தொழுதனன்; 23, 26, 43, 44
70.

8884

I தருவனமொன்றில்; 1, 9, 10,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 52,
54, 65, 66, 71.

தருவனமொன்று; 46—

தருவனமொன்றி; 2, 23, 26,
31, 40, 41, 43, 45, 60-63.

தருவனமொன்றின்; 44.

தருவனமென்றி; 74.

மயங்கித்; 46—

வணங்கிச்; 9.

வணங்கித்; 19, 21, 25, 29,
44, 54, 62, 65, 66.

தாழ்ப்; 46—

தாழ்ந்து; 2, 40, 41, 45, 60,
61.

தாழ்ந்திப்; 29.

தாழ்ந்த; 41, 45.

தாழாப்; 54.

தூழ்ந்த; 9.

II ஓதைபொங்க; 46—

ஓதையோங்க; 66.

ஓதம்பொங்க; 19, 21, 25, 29,
62, 65.

III மருவிரி; 46—

மருவரி; 74.

மருவரு; 65.

துளவமோலி; 46—

துளவமௌலி; 1, 2, 9-11-
துளபமௌலி; 31, 41, 45,
52.

துளபமவுலி; 66, 71, 74.

துளவமவுலி; 19, 21, 25, 29,
44, 62, 63.

தும்பமாலி; 65.

மானிலக்கிழத்தி; 46—

மானிலக்கிழத்தி; 25, 74.

IV மூலத்தேவையும்; 46—

மூலத்தேவனை; 54, 63, 74.

மூலத்தேவரை; 44.

8885

I ஆயதன்; 46—

ஆயவன்; 9-11, 19, 21, 25,
62, 66.

வடகீழ்பாகத்து; 46—

வடகீழ்பக்கத்து; 9, 19, 21,
23, 25, 29, 43, 66.
வடகீழ்பாயத்து; 74.
வடகீழ்ப்பாகத்து; 48, 52.
வடமேற்பாகத்து; 61.

அருக்கரான்ற; 46—
அருக்கர்கற்றை; 41, 45, 48.
அருக்கர்கான்ற; 9, 21, 23,
29, 41, 43, 54, 61.
அருக்கர்கான்றக்; 25, 44.
அருக்கர்க்கான்ற; 2, 26, 31,
40, 45, 48, 65, 66, 70, 74.
அரக்கர்கான்ற; 60, 62, 63.

II காய்கதிர்; 46—
காய்கதிர்ப்; 25.
பரப்பியைந்து; 46—
பரப்பியஞ்சு; 31, 41, 45, 48.
பரப்பிலஞ்சு; 41, 45, 48.
பரப்பிலைந்து; 2, 9, 26, 44,
54, 61, 66, 70.
பரப்பிலைந்தும்; 71.

கதிர்முகக்; 46—
கதிர்முகங்; 26.
கதிர்முகக்; 54.
காட்டித்; 46—
காமத்; 74.

III தூவிய; 46—
சுருதியும்; 9, 19, 21, 25, 29,
62, 65, 66.

மலரிற் சூழ்ந்த; 46—
மலரிற் சூழ்ந்து; 2, 61.

இறைஞ்சிச் சூழ்ந்த; 9, 19,
21, 25, 29, 62, 65, 66.

பலராற் சூழ்ந்த; 10.
பலரிற் சூழ்ந்த; 44.

அவரிற் சூழ்ந்த; 26, 70.

IV சேயிழை; 46—
சேயிடை; 74.
சேயிழை; 41, 45, 48.
சேயிதட்; 1, 9, 10, 19, 21,
29, 62, 63, 65, 66.
பாகத்தெண்டோள்; 46—

பாகத்திண்டோள், 2, 10, 19,
41, 44, 45, 54, 65, 71.

பாதத்திண்டோள்; 63.

பாதத்தெண்டோள்; 9, 19,
21, 25, 62, 63, 66.

பாதத்தெண்டோன்; 45.

ஒருவனை; 46—

கடவுளை; 9, 25, 29, 62, 65,
66.

செய்தான்; 46—

செய்தார்; 40.

8886

I கொற்றத்; 46—
தோற்றத்; 1, 41, 45.

தனிக்குடை; 46—
தனிக்குடைத்; 2, 10, 11, 61,
63.

தலைமேலோங்கச்; 23, 26, 43,
44, 70.

தலையிற்றுகச்; 46—

தலையதாகச்; 10, 11, 41, 45,
54, 63.

தாயதாகச்; 2, 61.

தலைமேலாகச்; 18, 40, 52,
60.

தாங்கியோங்கச்; 66.

தலையிற்றுக்கச்; 31.

தயங்கியோங்க; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65.

II சுந்தர; 46—

சுந்திர; 74.

சின்துர; 2, 61.

அங்கைச்; 46—

அங்கை; 2, 10, 11.

அங்கைத்; 31.

சாமரை; 46—

சாமரைத்; 1, 2, 9, 54, 60.

சாய்மரை; 10.

தாமரைத்; 31.

தென்றறாவ; 46—
தென்றறாற்ற; 52, 54.

தோன்றறாற்ற; 1, 21.
தோன்றறறாவ; 74.

III அந்தர; 46—

வந்தன; 26, 44, 70.
வந்தனர்; 23, 43.

அடிதொழ; 46—
அடிதொழும்; 65, 74.

8887

I பூவலர்; 46—

பூவெலாம்; 54.
பூவலான்; 61.
பூவில; 41, 45.

மரத்தைப்போல; 1, 10, 11,
41, 45, 63, 71.

மரத்தைப்போர்ப்பப்; 46—
மரத்தையொப்ப; 74.

மரத்தைப்போல்வந்து; 10.

அமைந்தபொற்பிற்; 2, 40,
41, 45, 52, 60, 61.

வனத்தைப்போர்ப்பத்; 9.
வனங்களோடும்; 19, 21, 29,
62, 65, 66.

வனங்களோடு; 25.

மனத்தைப்போர்ப்பத்; 54.
மரத்தைப்போர்ப்ப; 23, 26,
43, 44, 70.

அந்தரம்; 1, 23, 26, 41, 43,
44, 45, 63, 70, 74.

பொற்பகம்; 46—

கிரணங்கள்; 2, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

தந்திரம்; 9, 54.

ஆயிரம்; 10.

பொற்பதம்; 31.

மந்தரம்; 11.

நந்தன; 66.

தருபிரம்; 19, 21, 25, 29, 62,
65.

விரிந்து; 46—

பொலிந்து; 2, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

மறைந்து; 41, 45.

வனங்கள்; 66.

இரிந்து; 10, 11.

பொங்கும்; 46—

பொங்க; 2, 52, 54, 66.

பொங்கித்; 9, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 31, 41, 43—45,
62, 63, 65, 70, 74.

பொங்கத்; 40, 41, 45, 60,
61, 71.

II சிகரவைப்பில்; 1, 2, 23, 26, 40, 41, 43—45, 52, 60, 61, 63, 71, 74.

சிகரச்சேர்ப்பின்; 46—

சிகரமீதில்; 9, 19, 21, 25,
29, 65, 66.

சிகரம்வைப்பின்; 10, 11.

சிகரஞ்சேர்ந்தான்; 54.

சிகரவெற்பில்; 41, 45.

III உலகஞ்சூழ்ந்து; 46—

உலகஞ்சூழ்ந்து; 2, 40, 41,
45, 54, 60, 61.

உலகஞ்சூழ்ந்து; 1, 9—11,
41, 45, 52.

முறையிற்காக்கும்; 1, 2, 9—
11, 19, 21, 23, 25, 29, 40,
43, 44, 52, 54, 60—63, 65,
66, 70, 71, 74.

முறையிற்றங்குக்; 46—

முறையிற்றங்கும்; 31, 41,
45.

முறையிற்றங்கக்; 41, 45.

IV எண்மர்நின்ற; 46—

எண்மர்வைகும்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

எண்மர்ஆகி; 61.

எண்மைநின்ற; 23, 43.

கண்டான்; 46—
கண்டார்; 23, 43.

8888

I அண்ணல்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 26, 40, 41, 45, 54,
60—62, 65, 66, 71.

வள்ளல்; 46—

II உத்தரகுருவை; 46—
உத்தரகிரியை; 61.
உத்திரகுருவை; 29, 44.
உற்றன்; 46—
உற்றோன்; 10.

ஓத்தான்; 71.

கதிர்களுன்றிச்; 46—
கதிர்களுன்றச்; 54.
கதிரையுன்றிச்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

III செற்றிய, 46—
செத்திட; 18, 40, 60.
செத்திய, 52, 71.

இருளின்றக்கி; 46—
இருளிற்குக; 2, 9, 19, 21,
25, 29, 40, 41, 45, 60—
62, 65, 66.

இருளிற்குகி; 23, 26, 31, 43,
44, 54, 63, 71, 74.

இருளற்றுக; 1, 11.
இருளின்றுக; 52.

நோக்கி; 46—
நோக்கா; 19, 21, 29, 62, 65,
66, 71.

IV முடிந்ததென்; 46—
முடிந்தென; 10, 66.
முடிந்தன; 11, 70.

8889

I உணராமுன்னம்; 46—
உணருமுன்னம்; 63, 74.
அல்லில்; 46—
அல்லால்; 41, 45.

II பாதியால்; 46—
பாதியான்; 9, 18, 19, 21, 29,
62, 66.
பாதியா; 71.
பாதியின்; 2, 40, 54, 60, 61.
பாதியில்; 52, 63.

அகற்றுவான்; 46—

ஆற்றுவான்; 2, 40, 41, 45,
54, 61.

பாவித்தேற்குச்; 46—
பாவித்தோர்க்குச்; 74.
பாவித்தேற்கும்; 31.

III சோதியான்; 46—
சோதிமான்; 1.
சோதியின்; 2.

உதயம்; 46—
உதையம்; 25, 40, 44.

செய்தான்; 46—
செய்தால்; 40, 41, 60, 66.
செய்தாய்; 45.

உற்றதோ; 1, 9, 54.
உற்றதோர்; 46—
உற்றது; 2, 40, 41, 45, 52,
61, 63, 71, 74.

துணிதல்; 46—
துணியல்; 66.

ஆற்றேன்; 46—

தேற்றேன்; 2, 40, 41, 45,
60, 61.

IV ஏதியான்; 46—
ஏகியென்; 2.

செய்வது; 46—
செய்வன்; 9, 19, 21, 25, 29,
62.

இணையிலாதான்; 46—
இணையில்லாதான்; 9.
இணையதோரான்; 61.

நினைவிலாதான்; 2.

8890

I காற்றிசை; 46—

காற்றினும்; 63, 74.

சுருங்கச்செல்லும்; 46—

சுருக்கஞ்செல்லும்; 21.

கருத்தாச்செல்லும்; 41, 45.

கடுகிஓடும்; 63, 74.

கடுமையான்; 46—

கடுமையாம்; 10, 11.

கடிமையான்; 19, 21, 25,

29, 62, 65, 66, 71.

கடுமையன்; 74.

II அல்லன்; 46—

அல்லால்; 23, 43.

அல்லல்; 61.

அல்ல; 70.

(இ)நின்று; 63, 74.

(ந)அன்று; 9, 19, 21, 25,

29, 62, 65, 66.

விடிந்ததும்; 46—

விழிந்ததும்; 74.

எழுந்ததும்; 61.

வெடிந்ததும்; 1.

அன்றுமேரு; 46—

அன்றுமேரு; 21, 25, 29,

62.

மனத்திலாரும்; 61.

III மாற்றினன்; 46—

மாற்றின; 11, 19, 21, 23,

25, 43, 65.

மாற்றினால்; 61.

மாற்றினான்; 31, 41, 45,

52.

என்பது; 46—

என்பதை; 63, 74.

மறைகள்வல்லோர்; 46—

மறையின் வல்லோர்; 71.

மறைவல்லோர்கள்; 9, 19,

21, 25, 29, 62.

IV சாற்றினர்; 1, 2, 9-11, 18,

19, 21, 23, 26, 29, 40, 43,

44, 54, 60-63, 65, 66, 70,

71, 74.

சாற்றினார்; 46—

சாற்றினான்; 45.

என்னத்; 46—

என்று; 1, 2, 10, 11, 18, 23,

40, 41, 43-45, 54, 60, 61,

63, 70, 74.

என்றும்; 26.

தணிந்தனன்; 46—

தணித்தனன்; 2, 62.

தவிர்த்தனன்; 1, 10, 11, 23,

26, 41, 43-45, 52, 63, 74.

தவத்தின் மிக்கான்; 46—

தவத்து மிக்கோன்; 31.

தவத்து மிக்கான்; 41, 45,

52.

தருமம்போல்வான்; 9, 19,

21, 25, 29, 62, 65, 66.

8891

I என்றும்; 46—

ஒன்று(ம்); 2.

ஈறிலா; 46—

மீ(ஈ)திலா; 61.

ஆயுளெய்தி; 46—

ஆ(வா)யுவெய்தி; 23, 26,

43, 70.

II ஒருவருள்ளம்; 46—

ஒருவரொன்றும்; 2, 40, 60,

61.

ஒருவரென்றும்; 41, 45.

ஒன்றேயாகிப்; 46—

ஒன்றேயாகப்; 2, 40, 41,

45, 60, 61.

III பொருவருமின்பத்துய்த்துப்;

46—

பொருவருமின்பதுன்பம்;

18, 40, 41, 45.

பொருவருந்துன்பந்துய்த்து;
65.

8892

இப்பாடல் 1-ஆம் எண்ணுள்ள
சுவடியில் இல்லை

I வன்னிநாட்டியபொன்; 46—
வன்னிநாட்டிய பூ; 2, 9, 18,
19, 21, 25, 26, 40, 60-63,
65, 66, 71, 74.
வன்னிநாட்டின பூ; 23, 43.
வன்னிநாட்டினிய; 44, 70.
வன்னிநாட்டிய பூண்; 11.

மௌலி; 46—

மோலி; 18, 40, 44, 60, 66,
70, 71, 74.

வானவன்; 46—

வானவர்; 10, 11.

II கன்னிநாட்டிருவைச்; 46—
கன்னிநாட்டிருந்து; 11.

சேரும்; 46—

சேர்ந்து; 2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 31, 40, 41, 43-
45, 54, 60, 62, 63, 65, 66,
71, 74.

கண்ணனுமானங்; 46—

கண்ணனுமருளங்; 9, 19,
21, 25, 29, 61, 65, 66.

கண்ணனுமானங்; 10, 11.

காணி; 46—

காணிர்; 9, 19, 21.

காணிற்; 25, 29, 66.

காணிச்; 40, 41, 45, 60, 74.

காட்சிச்; 41, 45.

காட்சி; 23, 26, 43, 44, 54,
71.

III சென்னி நாட்டெரியல்; 46—
சென்னி நாட்டெரியில்; 25.
சென்னி நாட்டெரிய; 54.
சென்னி நாட்டெரில்; 74.
சென்னி நாட்டெரியல்; 18.
சென்னிநாட்டெரியல்; 11,
44.

தியாகமாவிநோதன்; 44, 52,
63, 70, 74.

தியாகவிநோதன்; 46—

தியாகவிநோதன்; 40, 41.

தியாகமாவியோகன்; 23, 43.

தியாகமாவிநோதன்; 45.

தெய்வப்; 46—

செல்வப்; 66.

IV உவமைவைப்பைப்; 46—

உவமைவைப்பப்; 10.

உவமைவைப்ப; 11.

உவமைத்தன்மை; 54.

புலன்கொள; 46—

புலங்கொள; 9, 19, 21.

புனல்கொள; 74.

பொலம்கொள; 23, 43, 44.

பொலன்கொள; 18, 40, 41,
45, 54, 60, 63.

8893

I விரியவன்; 46—

விரியவான்; 1, 10, 11, 18,
23, 26, 31, 40, 41, 43-45,
60, 65, 70.

வெற்பினின்; 46—

வெற்பினும்; 1, 2, 9-11, 18,
25, 29, 40, 41, 45, 54, 60,
62, 65, 71.

வெற்பினை; 63, 74.

செல்லும்; 46—

மேவும்; 9, 19, 21, 29, 62,
65, 66.

II பெரியவனயனார்; 46—

பெரியவனயனாற்; 1.

செல்வம்; 46—

தெய்வப்; 10.

பிறப்பும்பேர்(போ)ந்தான்;
2, 18, 41, 45, 52, 60, 61.

பிறப்பிற் போந்தான்; 46—

பிறப்பிற் போந்தான்; 41,
45.

பிறப்பும் போந்தான்; 40.

பிறவிபோந்தான்; 63.

III அளந்தநாள் வளர்ந்து; 46 —
அளந்தநாள் அளந்து; 2, 18,
40, 60.

அளந்தநாள் வளைத்துத்; 70.
அளந்திட வளர்ந்து; 63.

IV நீலமால் வரையைக்; 46 —
நீலமால் மலையைக்; 41, 45.

மேருமால் வரையைக்; 61.

8894

I அற்குன்ற வலங்கு; 46—
அற்குன்றவலங்கு; 1, 10,
11.

அற்குன்ற வலங்கற்; 54.
அற்குன்ற விலங்கு; 41, 45.
அற்குன்ற விளங்கு; 41, 45.
அற்குன்ற மலங்கு; 2.
அற்குன்ற மலங்கு; 18, 40,
41, 44, 45, 60, 71.

அற்குன வலங்கு; 26.
அற்குன்ற மிலங்கு; 61, 63,
74.

அம்மலையகலப்; 46—
அம்மலையகலம்; 18, 40, 54,
60, 61.

அம்மலைக்கும்பற்; 63, 74.

II தோளானோக்கினன்; 46—
தோளானோக்கினன்; 26, 71.
தோளானிருக்கினன்; 1, 9-
11, 19, 21, 25, 29, 62, 63,
65, 66.

தோளாபுலன்றெரி; 54.

புலவன்; 46—
புதல்வன்; 1, 9-11, 19, 21,
25, 29, 62 65, 66.

III உணர்ந்தனன்; 46—

அணுகினன்; 54.

IV எற்குன்றவெறியும்; 46—
எற்குன்ற தெரியும்; 60, 61.
எற்குன்ற மெரியும்; 10, 11.
எற்குன்ற மெறியும்; 52.
எற்குன்ற வெறியும்; 41.

எற்குண்ணவெறியும்; 1.
எற்குன்றோ தெரியும்; 2, 18.
எற்குன்றம் தெரியும்; 44,
70, 71.

எற்குன்றம் தேயும்; 26.
எற்குன்றத் தெரியும்; 74.
எற்குன்றூர் தெரியும்; 41,
45.

என்குன்ற தெரியும்; 40.

தெய்வ; 46—

தேவ; 9, 19, 21, 25, 29.

என்ன; 46—

என்றான்; 41, 45.

அன்ன; 70.

8895

I பாய்தலோடும்; 46 —
பாயலோடும்; 21, 25, 62.

அம்மலை; 46—
அமலை; 23, 43.

பாதலத்துச்; 46—
பாதலத்துள்; 44, 70.
பாதளத்துச்; 40.
பாதாளத்தில்; 71.
பாதாளத்துச்; 1, 2, 9-11,
18, 19, 21, 23, 29, 41, 43,
45, 54, 60, 62, 65, 66, 74.
பாதாளத்துள்; 25, 31.

II சாய்ந்தது; 46—
சாய்ந்தன; 18, 23, 40, 41,
43—45, 60, 61, 70.

காக்கும்; 46—
காற்கும்; 44.

சலித்தன; 46—
சலித்தது; 1, 2, 9—11, 21,
23, 29, 31, 41, 43—45,
54, 62, 63, 65, 66, 71, 74.

கடுத்து; 46—
தடுத்து; 2, 23, 26, 40, 41,
43, 45, 52, 60, 61, 63, 74.
பெயர்ந்து; 54.

III காய்ந்தனை; 46—
காய்ந்தன; 2, 40, 41, 45, 52.
காய்ந்தது; 9, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 43, 44, 62, 63, 65,
66, 70, 71, 74.
காய்ந்தனன்; 45.
காய்ந்தநீ; 41, 45, 54.
நீதான்யாவன்; 46—
நீதான்இயாவன்; 25, 45, 41,
74.

யாவன்ஏது; 54.
யாவனோது; 41, 45.

கருத்தென்கொல்; 46—
கருத்தென்ன; 41, 45, 74.
கருத்தென்னை; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 63.

IV ஆய்ந்தவன்; 46—
ஆய்ந்துதான்; 9, 19, 21, 29,
41, 54, 62, 65.
ஆய்ந்ததுதான்; 45.
வாந்துதான்; 25.

தன்மை; 46—
தண்மை; 74.

எல்லாம்; 2, 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

8896

I கேட்டவை; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 45,
52, 54, 60—63, 65, 66.

கேட்டன; 46—
கேட்டிவை; 74.

ஐயவேண்டிற்(று); 1, 2, 10,
11, 18, 19, 25, 40, 41, 45,
52, 54, 60, 61, 63, 65, 66.

உய்யவேண்டிற்(று); 46—
ஐயவேண்டில்; 9.
ஐயவேண்டின்; 21, 29, 62.

கொடாமலெம்பால்; 46—
கொடாமலென்பால்; 9, 18,
21, 40, 60, 74.
கொடாமலென்பால்; 10, 11.

II உணர்த்தி; 46—
உரைத்து; 2, 40, 41, 45,
52, 60, 61.

கரந்தன; 46—
கரந்தனன்; 2, 9, 41, 45,
காய்ந்தனன்; 21.

III வாட்டலை; 46—
வாட்டட; 1, 10, 11, 54.

மாட்டியல்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66.

மறைந்தது; 46—
மறைந்தன; 2, 40, 41, 45,
60, 61, 74.

மண்ணினின்றும்; 46—
மண்ணினின்று; 10, 11.
மண்மேனின்றும்; 23, 43.

IV தோட்டனன்; 46—
தோட்டினன்; 18, 19, 23,
25, 26, 40, 43, 44, 60, 63,
70.

தோட்டியன்; 65.

அநுமன்; 46—
அனுமன்; 41, 45, 52.

மற்றைக்; 46—
மற்றக்; 1, 9—11, 19, 21,
25, 41, 45, 52, 54, 63, 65,
66, 74.

குன்றினை; 46—
குன்றினை; 61.

தோளால்; 46—
தோளான்; 2, 23, 26, 31,
41, 43, 61, 70.

8897

I இன்னமருந்தென்று; 46—
இன்னமாமருந்தென்று; 18,
23, 26, 40, 41, 43, 45, 60.

அன்னமருந்தென்று; 31.
அன்னமாமருந்தென்று; 70.
அன்னமாமருந்தது; 61.

என்னமாமருந்தென்று; 44.

இம்மருந்தெங்கென்று; 9,
19, 21, 25, 29, 62, 66.

II சிங்குமாற்காலம்; 46—
சிங்கலாங்காலம்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.
சிங்குமாக்காலம்; 23, 26, 43,
44, 61, 63.

தங்குமாம்காலம்; 2, 41, 45.

சிங்குமாங்காலம்; 31, 41,
45.

கங்குலுமகலும்; 74.

உணர்ந்த; 46—

உணரும்; 2, 9, 18, 19, 21,
25, 29, 40, 41, 45, 52, 60,
61, 65, 66.

சிந்தையான்; 46—

தன்மையான்; 2, 41, 45,
61.

III அங்கதை; 9, 19, 21, 29, 62,
66, 71.

அங்கது; 46—

வேரோடும்; 46—

வேரோடும்; 40, 41, 45.

தாக்கினான்; 9, 23, 43.

தாங்கினான்; 46—

IV பொங்கிய; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 40, 41,
43—45, 52, 54, 60, 62, 63,
65, 66, 71, 74.

பொங்குநல்; 46—

பொங்குநன்; 1, 10, 11.

விசும்பிடைக்; 46—

விசும்பிடை; 40.

கடிது; 46—

கடந்து; 18, 40, 41, 45, 60.

போதல்; 63, 74.

போகுவான்; 46—

போகின்றான்; 1, 10, 11.

போதுவான்; 2, 18, 41, 45,
60, 71.

போயினான்; 54, 66.

மேயினான்; 63, 74.

8898

I ஆயிரம்; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 31, 40, 43, 52, 54, 60,
63, 66, 71.

ஆயிர; 46—

யோசனை; 46—

இயோசனை; 1, 25, 26, 29,
41, 44, 45, 65, 74.

ஓசனை; 9, 63, 66, 71.

அகன்றும்துயர்ந்து; 2, 18,
41, 45, 54, 61, 63, 74.

அகலம்துயர்ந்து; 46—

அகலமியுயர்ந்து; 40, 41, 45,
52, 60.

II ஆயிர; 46—

ஆயிரம்; 1, 2, 9—11, 18,
19, 21, 25, 26, 31, 40, 44,
52, 54, 60, 63, 66, 71.

யோசனை; 46—

ஓசனை; 9—11, 63, 66, 71.

இயோசனை; 41, 45, 74.

ஆழ்ந்தது; 46—

ஆழ்ந்த; 2, 23, 26, 40, 41,
43—45, 54, 60, 61, 70,
74.

III ஏந்தினான்; 46—

ஏந்தினன்; 25, 74.

IV தாயினன்; 46—

தாயினும்; 31, 41, 45, 74.

தவழ்ந்த; 46—

தவழும்; 2, 19, 29, 44, 45,
54, 65.

தழுவும்; 18, 23, 26, 40, 41,
43, 60, 61, 70.

தழைத்த; 41, 45, 74.

சீர்த்தியான்; 46—

கிர்த்தியான்; 1, 2, 9-11, 18,
19, 23, 25, 29, 31, 40, 41,
43-45, 54, 60, 61, 63, 70,
71, 74.

8899

I அன்னவன்; 46—

அனையவன்; 41, 45.

அனையனாந்துணை; 1, 9-11,
19, 21, 25, 29, 31, 44, 54.
62, 63, 66, 70, 71, 74.

அனையவாந்துணை; 46—

அனையனாமினான்; 41, 45.

அனையனாமினான்; 2, 18, 40,
52, 60.

அனையவாந்துணை; 41, 45.

II இத்தலை; 46—

இத்தலம்; 74.

விரைவினெய்தினார்; 46—

விரைவினெய்தினர்; 74.

அசையவெய்தினார்; 41, 45.

இசையவெய்தினார்; 2, 40,
41, 45, 52, 60, 61.

இசையவேதினார்; 18—

III காலையின்; 46—

காலையில்; 1, 2, 9-11, 19, 21,
25, 26, 29, 31, 41, 44, 45,
52, 60, 63, 65, 66, 70, 71,
74.

IV உணர்த்துவாமரோ; 46—

உணர்குவாமரோ; 1.

8900

I விண்டன; 1, 23, 26, 31, 43,
54.

வண்டன; 46—

வண்டென; 2, 40, 41, 45,
60, 61.

விண்டென; 10, 11.

விண்டனில்; 9, 19, 21, 25,
29, 65, 66, 74.

II கண்டன; 46—

கண்டனர்; 10, 11.

கண்டனன்; 9, 19, 21, 25,
41, 45, 54, 65, 66, 70, 74.

களவறும்; 1, 10, 11, 71.

கொளவரும்; 46—

களிவரும்; 9, 19, 21, 25, 29,
65, 66, 74.

கெழ்வரும்; 2, 18, 40, 60, 61.

கெழிவரும்; 41, 45, 52.

இருவரும்; 41, 45, 54.

கருணைத்தாமெனக். 46—

கருணைத்தாயெனக்; 23, 26,
43, 44, 70.

கருணைக்கற்பெனக்; 63.

கருணைதாமெனக்; 2, 41, 45,
52.

III கொண்டன; 46—

கொண்டனன்; 54, 63.

வரங்கள்; 46—

வரத்தைக்; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43-45, 60, 70.

வார்த்தை; 61.

அரக்கன்; 54.

கோளிலாப்; 46—

கோதிலாப்; 63.

ஏதிலாப்; 54.

IV புண்டரீகத்துணை; 46—

புண்டரீகத்தடம்; 2, 18, 40,
41, 44, 52, 60, 61, 63, 71.

புண்டரீகத்துணைத்; 9.

புண்டரீகத்தடத்து; 23, 43-

புண்டரீகத்தடத்; 70.

புண்டரீகத்துளி; 74.

புண்டரீகத்தொடும்; 45.

நயனம்; 26, 66.

தருமம்; 4—

கரும்பு; 63.

அரும்பு; 23, 43.

தரும்; 18.

பூத்தன; 46—

பூத்தனன்; 44.

பூத்தென; 1, 18, 40, 45, 52.

பூத்துளான்; 9, 19, 21, 25,

26, 29, 65, 66, 74.

8901

I நோன்புகழ்; 46—

நோன்கழல்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 66.

II நிருதனும்; 46—

இருவர்தாம்; 63.

கண்ணினர்; 46—

கண்ணினன்; 11.

கண்ணினிர்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

கண்ணினார்; 23, 26, 31, 41,
43-45, 52, 63, 70.

கண்ணினிர்; 74.

III தூக்கிய; 46—

தூக்கின; 54.

தூக்கிய; 63.

தலையினர்; 46—

தலையினன்; 63.

கையினர்; 46—

கையினன்; 63.

IV ஏற்றமுற்று; 46—

ஏக்கமுற்று; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 23, 29, 40, 41, 43-
45, 54, 60-63, 65, 66, 70,
71.

அருகிருந்து; 46—

அழுதிருந்து; 19, 21, 29.

இருந்திருந்து; 63.

எழுந்திருந்து; 9.

இரங்குவார்களை; 46—

ஏங்குவார்களை; 41, 45.

20

8902

I எய்தினை; 46—

எய்தினாய்; 54.

வந்தனை; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

II நோவிலை; 46—

நோவலை; 54.

நோவிலை; 1, 10.

வீடணை; 2, 18, 19, 40, 41,
45, 52, 54, 60, 61, 63, 71,
74.

கொல்லென; 46—

வீடணை; 9, 21, 23, 25, 29,
31, 44, 63, 65, 66, 70.

வீடணன்; 1, 10.

என்று; 1, 2, 9-10, 18, 19,
21, 23, 25, 29, 31, 40, 41,
43-45, 52, 54, 60-63, 65,
66, 70, 71, 74.

நோக்கி; 46—

நோக்கிப்பின்; 1, 2, 9, 10,
18, 19, 21, 23, 25, 29, 31,
40, 41, 43-45, 52, 54,
60-63, 65, 66, 70, 71, 74.

வீடணன்; 46—

III சாவரும்; 9, 19, 21, 25, 29,
62, 65.

தாவரும்; 46—

தாழ்வரும்; 41, 45.

பெரும்புகழ்; 46—

பெரும்புகழ்ச்; 40, 41, 45,
52.

பெரும்புகட்; 1, 2, 9, 10, 26,
44.

புகடரச்; 63.

தன்னை நீ; 1, 2, 9, 10, 18,
19, 21, 23, 25, 29, 40, 41,
43-45, 54, 62, 63, 65, 66,
70, 71, 74.

தன்னையும்; 46—

- IV ஆவிவந்தனை; 46—
 ஆவிதந்தனை; 26, 44.
 ஆவிவைத்தனை; 71.
 அருளிஞனரோ; 46—
 அருளிஞரரோ; 1.

8903

- I அய்யன்மீர்; 46—
 அய்யமீர்; 2, 21, 23, 43.
 ஐயமீர்; 26, 44, 70.
 ஐயநீர்; 74.
 ஐயன்மீர்; 40, 41, 45, 52.
 நமக்குற்ற வழிவிதாதலின்;
 46—
 நமக்குற்ற வழிவிதாதலில்;
 1, 9, 19, 21, 63, 65.
 நமக்குற்ற வழிவிலாதலில்;
 10.
 நமக்குற்ற தமிழிதாதலால்;
 2.
 நமக்குற்ற தயர்விதாதலில்;
 23, 43, 70.
 நமக்குற்றதயர்வுற்றதலின்;
 26.
 நமக்குற்ற வளவிதாதலின்;
 66.
 நமக்குற்ற தளவிலாதலால்;
 71.
 நமக்குற வழிவிதாதலால்;
 54.
 நங்குலத் தழுவிதாதலால்;
 18, 40, 60, 61.
 நங்குலத் தழுவிதாதலின்;
 40, 41, 52.
 நாமுற வழிவிதாதலின்; 41,
 45.

- II செய்வகை; 46—
 செய்கையோ; 1, 9, 10, 19,
 21, 29, 41, 44, 45, 54, 62,
 63, 65, 66, 71, 74.
 செய்கையோர்; 23, 26, 41,
 43, 45, 70.
 பிறிதிலை; 46—
 பிறிதிலம்; 1, 9, 10, 19, 21,
 26, 29, 44, 45, 54, 65, 66,
 70, 71.

- பிறிதிலம்; 23, 41, 43.
 பிறிதிலன்; 63.
 பிறிதிய; 45.
 பிறிதிலா; 2, 18, 40, 41, 45,
 60, 61.
 பிறிதிலார்; 41, 45.
 பிறிதிலோம்; 74.

- தீர்ந்தவர்; 46—
 தீர்ந்தவார்; 10, 11.

- III உய்கிலர்; 46—
 உய்கிலம்; 54.
 இனிச் செயற்கு; 46—
 இனிச் செயல்; 2, 18, 40, 41,
 45.

- உண்டெனின்; 46—
 உண்டெனின்; 1, 2, 9-11,
 18, 23, 25, 26, 40, 41, 43,
 45, 63, 66, 71, 74.

- IV பொய்யிலிர்; 46—
 பொய்யிலீர்; 1, 2, 9-11, 18,
 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
 41, 43-45, 52, 60, 61, 63,
 66, 71, 74.
 பொய்யலிர்; 70.
 பொய்யலீர்; 54.

- புகலுதிர்; 46—
 புகலுதிர்; 74.
 புகலுநீர்; 41, 45.
 புகலுநீர்; 2, 18, 23, 40, 41,
 43-45, 70.

8904

- I ஒருத்தியால்; 46—
 ஒருத்திபால்; 1, 54.
 ஒருத்திபார்; 10.
 உள்ளந்தேம்பிய; 46—
 உள்ளந்தீர்விலாப்; 1, 2, 10,
 11, 18, 40, 41, 45, 60, 61.
 உள்ளத்திங்கெலாம்; 23, 26,
 43, 44, 63, 74,
 உள்ளத்தேம்பிய; 65.
- II பேதையென்; 46—

பேதையென்; 41, 45, 52.

பேதையன்; 41, 45.

உற்ற; 46—

இற்ற; 11.

பெற்றிமை; 46—

பெற்றியை; 1, 9—11, 19, 21,
23, 26, 29, 31, 41, 43-45,
52, 54, 62, 63, 65, 66,
71, 74.

பேதைமை; 41, 45.

பேதமை; 2, 18, 40, 60, 61.

III யாதென; 46—

யாதெனது; 19.

உணர்த்துகேன்; 46—

உணர்த்துகேய்; 10, 11.

உணர்த்துவன்; 23, 26, 43,
44, 70.

உலகமோதிடும்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

உலகொடர்வுருக்; 46—

உலகொடர்வுருக்; 1, 11.

உலகொடர்விலாக்; 23, 26,
43, 44, 70.

உலகொடர்வுருக்; 41, 45, 52.

உலகொடர்வுருக்; 41, 45.

உலகொடர்வுருக்; 10.

IV காதைவன்; 46—

காதையென்; 11, 23, 26, 43,
44, 70.

காதலன்; 41, 45.

பழியொடும்; 46—

பழியொடு; 1, 2, 9, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 31, 40, 41,
43—45, 54, 60, 61, 65, 66,
70, 71.

பழிமுறை; 74.

வழியொடு; 41, 45.

திருத்திக்காட்டினேன்; 46—

திருத்துக்காட்டினேன்; 44.

நிறுத்திக்காட்டினேன்; 1, 2,
9, 19, 21, 23, 25, 26,
29, 31, 40, 41, 43—45, 52,
60, 61, 65, 66, 70, 71, 74.

8905

I மாயையிம்; 1, 10, 23, 26,
41, 43-45, 52, 63, 66, 70.

மாயையின்; 46—

மாய்கையிம்; 2.

மாயையை; 74.

வாய்மையால்; 46—

வாய்மையின்; 2.

வாய்மையன்; 18, 40.

வாய்மையான், 41, 52.

வாய்மையான்; 45.

மாயையால்; 44.

II தூயன்; 46—

தூய்மையின்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

உறுதிகள்; 46—

உறுதிதான்; 45.

உறுதிதான்; 41.

உறுதியில்; 74.

உணர்த்தினன்; 41, 45.

உணர்த்தினான்; 2, 18, 40,
60, 61.

சொன்ன சொற்களென்;
46—

சொன்ன சொற்கொளென்;
1, 26.

சொன்ன சொற்களால்; 10,
11.

சொன்ன சொற்களென்;
25.

சொற்ற சொற்கொளென்;
54, 74.

சொற்கொளெனென்ப; 41.

சொற்களெனென்ப; 45.

உணர்த்தச் சொற்கொளென்
18, 40, 41, 60.

உணர்ந்த சொற்கொளென்;
2, 41, 45, 61.

III போயினென்; 46—

போயின; 18, 26, 40, 44.

போயினன்; 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 63, 65, 66, 71,
74.

போகலால்; 46—

போகலில்; 9, 19, 21, 25, 29,
62, 65.

போக்கிலா; 23, 43.

போதலில்; 66.

போதலால்; 1, 2, 10, 11,
18, 31, 40, 54, 60, 61, 63,
71, 74.

போதலில்; 66.

போனதால்; 41, 45, 52.

IV ஆயதிப்; 46—

ஆயின; 9, 19, 21, 29, 65,
66.

பழியுடைமரணம்; 1, 2, 9-
11, 18, 19, 21, 23, 25, 29,
40, 41, 43-45, 52, 60-63,
65, 66, 71.

பழியுடையானி; 46—

பழியுடையறியும்; 54.

பழியுடையாணி; 31.

பழியுடைமாதை; 70.

பழியுடைமாதைப்; 26.

பழியுடைமானம்; 74.

அன்பினிர்; 46—

அன்புனிர்; 71.

பண்பினிர்; 26.

8906

I கண்டனென்; 46—

கண்டனன்; 40, 41, 45, 63,
65.

II புரிந்தனென்; 46—

புரிந்தனன்; 18, 40, 41, 45,
63, 65, 74.

புரிந்திலன்; 41, 45.

புரந்தனன்; 25.

வலியினாலுயிர்; 46—

வலியினாலுயிர்; 19, 21, 25,
65, 66.

வலியினாலுயிர்; 18, 40, 41,
45, 52, 60-62.

வலியன்னாலுயிர்; 9.

III கொண்டிலென்; 46—

கொண்டிலன்; 31, 40, 41,
45, 63, 65.

உறவெலாம்; 46—

உயிரெலாம்; 31, 41, 45, 74.

மாளயான்; 23, 26, 43, 44,
70.

மாளநான்; 46—

மாஸ்கினான்; 63.

மாஸ்கின்றேன்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65, 66.

மாணயான்; 74.

மீளநான்; 41, 45.

8907

II காண்டுமென்று; 46—

காண்மினென்று; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

காண்டியென்று; 9, 19, 21,
25, 29, 31, 41, 45, 62, 66.

கண்டியென்று; 65.

கண்டுமென்று; 74.

சாற்றவும்; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,
40, 41, 43-45, 52, 54, 60,
61, 63, 65, 66, 74.

சாற்றலும்; 46—

III ஆவதை; 46—

ஆவதை; 2, 41, 45, 61.

ஆவது; 54.

இசைந்திலன்; 31, 41, 45.

உணர்ந்திலன்; 46—

உணர்ந்திலென்; 41, 45.

அறிந்திலென்; 2, 18, 40, 60,
61.

அறிந்திலன்; 41, 45.

இசைந்திலென்; 52.

இயைந்திலன்; 71.
இசைத்திலேன்; 9, 19, 21,
25, 29, 62, 65.

நினைந்திலேன்; 54.

உணர்கிலேன்; 44.

அழிவதென்வயின்; 46—
அழிவிதென்வயின்; 9, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 62.

அவையினன்றமர்; 2, 60.

அவையினின்றமர்; 18, 40,
41, 45, 61.

IV உறுவதோர்; 46—

உறுவதோ; 54.

உறுவதே; 11.

விதியின்; 46—

வினையின்; 1, 10, 66.

வெம்மையால்; 46—

வென்றியால்; 1, 10, 41, 45,
52, 54, 63, 74.

மேன்மையால்; 9, 19, 21, 29,
62, 65, 66.

8908

இப்பாடல் 2, 29 ஆம் பிரதி
களில் இல்லை.

I நின்றிலென் 46—

நின்றிலெம்; 65.

நின்றிலன்; 40, 41, 45, 54,
60, 62, 63, 65.

உடனெறி; 46—

உடனெடும்; 1, 9-11, 19, 21,
23, 25, 43-45, 54, 63, 66,
70, 71, 74.

உடனொரு; 18, 40, 41, 45,
60, 61.

உடன்கெடும்; 41.

நெடும்படை; 65.

படைக்கு நீதியால்; 46—

உடனுநீதியால்; 65.

II இயற்ற; 18, 40, 41, 45, 52,
61.

அமைக்க; 46—

மயக்க; 74.

உன்னினேன்; 46—

ஓடினேன்; 9, 19, 25, 62, 66.

வேண்டினேன்; 21.

III பொன்றினர்; 46—

பொன்றினர்; 65.

பொன்றின; 74.

நமரெலாம்; 46—

தமரெலாம்; 23, 31, 41, 43
45, 62, 63, 70, 74.

எமரெலாம்; 54.

போயினான்; 46—

போயினன்; 26, 44, 70.

பொன்றினான்; 54, 71, 74.

IV வென்றிலன்; 46—

வென்றிலென்; 52.

வென்றிலேன்; 41, 45.

அரக்கனை; 46—

அரக்கரை; 1, 9-11, 19, 21,
23, 25, 31, 41, 43-45, 54,
65, 66, 70, 71, 74.

வினையின்; 46—

விதியின்; 1, 10, 11, 18, 23,
40, 41, 43, 45, 52, 54, 60,
61, 65, 74.

மேன்மையால்; 46—

வெம்மையால்; 1, 10, 11, 18,
23, 26, 40, 41, 43-45, 52,
54, 60, 61, 63, 65, 70, 74.

வென்றியான்; 31.

8909

I ஈண்டிருந்து; 1, 9-11, 19, 21,
25, 26, 41, 44, 45, 62, 65,
66, 70, 71.

ஈண்டிவண்; 46—
ஈண்டினி; 63, 74.

இருந்திவை; 46—
இவையிவை; 1, 9-11, 19, 21,
25, 26, 41, 44, 62, 65,
66, 70, 71.

இவணிருந்து; 63.
இவணிருந்து; 74.
இருந்தவை; 41.

அவையிவை; 45.

இயம்பும்; 46—
இயம்பல்; 9, 19, 21, 25, 29,
54, 62, 63, 65, 66, 74.

விளம்பும்; 1, 10, 11.

ஏழைமை; 46—

ஏழைமை; 18, 40, 60.
என்னுயிர்; 74.

II வேண்டுவது; 46—
வேண்டியது; 74.

அன்றினி; 46—
அன்றெனில்; 54, 63, 74.

இன்றினி; 18, 40, 41, 60.
இன்றவை; 45.

அமரின்; 46—
அமரில்; 2.

உயிரின்; 63, 74.

III நாட்டிடைக்; 46—
நாட்டிடை; 2, 70, 71.
நாட்டினில்; 54.

IV நலம் பிற; 46—
நலம் பிறர்; 10, 11.
நலமினிக்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

நலம் பெறக்; 29, 70.

நலம் பிறிது; 63.

நலமதில்; 71.

நலமதுக்; 71.

சலம் பிறர்; 26.

நாம் பிறர்; 74.

கண்டதில்லையால்; 46—

கருமமா மென்றான்; 71.

இல்லை கண்டதால்; 63.

8910

I இழந்த நானினி; 1, 2, 10, 11,
41, 45, 63.

இழந்தப் பாலினி; 46—

இழந்தயானினி; 25, 44, 52,
54, 62, 65, 71, 74.

இழந்து நானினி; 9, 60.

இழந்து யானினி; 18, 19,
21, 29, 40, 45, 61, 66, 70.

இகழ்ந்த யானினி; 70.

II முருக்கி; 46—
முடுகி; 63.

III அம்பினின்; 46—
அம்பினில்; 9, 25, 29, 31, 62,
65.

அம்பினால்; 1, 2, 10, 11, 18,
23, 26, 40, 43, 44, 54,
60, 61, 63, 66, 70, 71,
74.

இராவணனாவி; 46—

அரக்கரை யாவி; 23, 43.

IV உறுவதென்னரோ; 46—
உறுதல் நன்றரோ; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

8911

I எவரு மென்னெனக்; 46—
எவருமென்னன; 61.

எவ்வ மென்னென; 18, 19,
21.

எவ்வமென்னினி; 63.

எவ்வமென்றி நின்; 74.

எவ்வமென்னெனக்; 2, 9,
25, 26, 29, 40, 44, 45, 48,
52, 60, 62, 65, 66, 70.

ஏவமென்னெனக்; 41.

ஏவ மென்னனக்; 41, 45, 48.

ஏவ மென்னென; 1, 10, 11.

- II** களவறு; 46—
 களவது; 23, 43.
 அளவறு; 63.
 அளவறு; 71.
 களவறும்; 71.
 களவுறும்; 41, 45, 48, 70.
 தளவறு; 1, 10, 11, 19.
 சீர்த்தியென்; 46—
 கீர்த்தியென்; 1, 2, 9-11, 19,
 21, 25, 26, 31, 40, 43,
 44, 48, 60-63, 65, 66, 70,
 71, 74.
 அறமென்; 2, 18, 40, 60, 61,
 63.
 அறிவென்; 46—
 அரசென்; 9, 19, 21, 25, 29,
 41, 48, 62, 65, 66, 74.
 அறனென்; 41, 54, 48, 52.
 தவமென்; 41, 45, 48, 71.
- III** கிளையறு; 46—
 கிளையறு; 74.
 கிளையறு; 23, 26, 43, 44, 70.
 சுற்றமென்; 46—
 சுற்றமும்; 74;
 அரசென்; 46—
 அரக்கன்; 45.
 அரக்கன்; 41, 48.
 அளவென்; 23, 26, 43, 44,
 70.
 அறமென்; 31, 41, 45, 48.
 அறிவென்; 9, 19, 21, 25,
 29, 62, 65, 66.
 எளவென்; 74.
 கேண்மையென்; 46—
 கேள்வியென்; 23, 26, 31,
 41, 43-45, 48, 63, 70.
 வேள்வியென்; 74.
- IV** விளையுதானென்; 46—
 விளையுதானெனும்; 23, 26,
 43, 44, 70.

- மெய்ம்மையென்; 46—
 மெய்ம்மையே; 10, 11.
 மெமையென்; 45, 48.
 மேன்மையென்; 9, 19, 21,
 25, 29, 31, 41, 62, 63, 65,
 66.
 வெம்மையென்; 71.
 வேள்வியென்; 2, 18, 23, 41,
 43-45, 49, 60, 61, 70.
 வேழ்வியென்; 40.

8912

- I** பாழ்பட வெம்பி; 46—
 பாழ்படுத் தெம்பி; 54.
- II** வென்று நின்று; 46—
 முருக்கி நின்று; 2, 18, 40,
 41, 45, 48, 60, 61.
 ஆள்வெனேல்; 46—
 ஆள்வனேல்; 40, 41, 48, 60,
 61, 65.
 ஆள்வனே; 41, 45.
 ஆள்வனே; 63, 74.
 ஆமென; 23, 26, 43, 44, 70.
 ஆவனேல்; 10, 11.
- III** மரக்கண்வன்; 46—
 மரக்கணன்; 23, 43.
 மரக்கண; 10, 11.
 அரக்கன்வன்; 74.
 இரக்கமில்; 54.
 கள்வனே; 41, 45, 52.
 கள்வனேன்; 46—
 கள்வனெனறு; 9, 19, 21,
 25, 29, 62, 65.
 வஞ்சகர்; 54.
 வண்டென; 11.
 வனமென; 10.
 தன்மன; 1.
 வஞ்சரென்னிலார்; 1, 10, 11
 வஞ்சனேனினிக்; 46—

உரைப்ப மன்னுயிர்; 65.
உரைப்பர் மன்னுயிர்; 9, 19,
21, 25, 29, 62.

என்னியார் பிறர்; 54.

வருதனேனினிக்; 74.

- IV கரக்குமதல்லதோர்; 46—
கரக்குமதல்லதோர்; 29.
கரக்குவிதல்லதோர்; 10, 11.
கரக்குவிதல்லதோர்; 1.
கரக்குவதல்லதோர்; 2, 9, 19,
45, 48, 52, 60, 61, 63, 74.
கரக்குமல்லதோர்; 21.
கரக்குமாறல்லதோர்; 41.

8913

- I தாதையை; 46—
தாதையும்; 2, 61.
இழந்தபின்; 46—
இழந்துபின்; 9, 23, 26, 41,
43-45, 48, 70.
இழந்துயிர்; 19, 21, 25, 29,
62, 63, 66, 71, 74.
ஈய்ந்துபின்; 65.
வீய்ந்துபின்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66, 71.
இற்றபின்; 46—
வீய்ந்து பின்; 26, 44, 70.
வீழ்ந்துபின்; 54, 63, 74.

- II காதலினின்றுணைவரும்;
46—
காதலின் துணைவரை; 10,
11, 23, 26, 43, 44, 70.
காதலித் துணைவரை; 1.
காதலிற் துணைவரும்; 2, 18,
48.
காதலென்றுணைவரும்; 9,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 62,
65, 66, 71.

முடியக் காத்துழல்; 46—

மடியக் காத்துழல்; 1, 2, 9-11,
18, 23, 26, 41, 43-45, 48,
52, 54, 60, 62, 65, 66, 70,
71.

மடியக் காத்துள; 9, 19, 21,
25, 29.

படியக் காத்துழல்; 41, 45.

- III வினியக்; 46—
மடியக்; 2, 18, 41, 48, 60,
61.
பிரியக்; 45.
பிரியும்; 41.

கோளிலன்; 46—
கோதிலன்; 23, 41, 43, 45,
63.

கோளில; 71.
கோளினான்; 41, 45.

கொள்ளலன்; 54.

- IV சீதையை; 46—
சீதையைப்; 10, 11.
உகந்துளன்; 46—
உகந்துளன்; 1.
உகந்துளான்; 41.
உகந்துளோன்; 31, 45.
உவந்திலன்; 70.
உவந்தனன்; 9, 19, 21, 25,
26, 29, 44, 54, 63, 65, 66,
74.
உவந்துளன்; 2, 18.
உவந்துளான்; 41, 45, 48,
52, 60.

புகழ்ந்துளன்; 10, 11.

என்பர்; 46—
என்ப; 74.

8914

- I வென்றனென்; 46—
வென்றனன்; 41, 45, 48.
வென்றவ; 74.
வென்றவன்; 63.
வென்றிலன்; 54.
அரக்கரை; 46—

அரக்கனை; 41, 45.

வேரும்; 46—

வெருவ; 19, 29, 62.

வெருவி; 9-11, 18, 21, 41, 45, 48, 60, 61, 63, 65, 74.

விரகின்; 66.

வீந்தறக்; 46—

வீய்ந்தறக்; 1, 9-11, 19, 21, 25, 26, 29, 41, 44, 45, 48, 52, 65, 66, 71.

வீழ்ந்தறக்; 63, 74.

தீந்தறக்; 54.

II கொன்றனென்; 46—

கொன்றனன்; 41, 45, 48, 54, 66, 71.

கொன்றிலன்; 54.

கொன்று பின்; 63, 74.

கொண்டனன்; 70.

குறுகினேன்; 46—

குறுகினன்; 2, 18, 48, 60, 61.

குறுகித்தன்; 63.

குறுகுநாட்; 74.

III இன்றுணைத் தம்பியை; 46—

இன்றுணை யெம்பியை; 9, 19, 21, 23, 25, 26, 41, 43-45, 52, 62, 63, 66, 70, 74.

என்றுணைத் தம்பியை; 2, 61.

இன்றுளன் எம்பியை; 54.

இன்றி; 46—

இழந்து; 23, 43, 54.

யானுளேன்; 46—

யானுளன்; 2, 9, 18, 10, 21, 25, 29, 48, 60, 65, 66, 71.

உளோனெனில்; 54.

IV நன்றரசாளுமாசாலம்; 46—

நன்றரசாளுமால்சாலம்; 48.

நன்றரசாள்வது சாலம்; 71.

நன்றரசாளுகை நன்று; 54.

நன்றரசாளமாசாலம், 26, 44, 66, 70.

நன்றரசாளுமா வரசும்; 74.

நன்றரசாளுமவ் வரசு; 9, 25, 29, 41, 45, 62, 63.

நன்றரசாளுமவ் வரசும்; 52.

என்றரசாளுமா சாலம்; 31.

8915

I படியின்மேற் காதலின்; 18, 41, 45, 48, 52, 60, 61.

படியின தாதலின்; 46—

படியின காதலில்; 2.

படியின தாகலின்; 45.

படியின்ன தாதலின்; 31.

படியினைக் காத்தலோ; 9, 19, 21, 25, 29, 41, 45, 62, 65, 66, 71.

படியினைக் காத்தலின்; 23, 43, 44, 70.

படியினைக் காத்திலன்; 54.

படியவன் காதலன்; 1, 10, 11.

யாதும்; 46—

யாது; 1.

இயாதும்; 45.

பார்க்கலன்; 9, 19, 62, 66.

பார்க்கிலன் 46—

பார்க்கிலேன்; 71, 74.

பார்க்கிலேன்; 52.

பார்த்திலம்; 23, 43.

பார்த்திலன்; 26, 44, 54.

பாக்கலன்; 25.

II முடிக்குவென்; 46—

முடிக்குவன்; 9, 31, 41, 45, 48, 60, 63, 71, 74.

உடனென்; 46—

உளனென்; 11.

நானென; 2, 19, 21, 25, 29,
61, 62, 65, 66.

யானென; 9, 31, 41, 45, 48,
60, 63, 74.

உயிரென; 54.

இனியென; 71.

முடியக் கூறலும்; 1, 2, 9,
10, 19, 21, 23, 29, 41,
43-45, 48, 52, 54, 60, 61,
63, 65, 70, 71, 74.

முடுகிக் கூறலும்; 46—

முடுக்கிக் கூறலும்; 41, 45.

மொழியுமெல்லையெ; 66.

III அடியிணை; 46—

அடியிணை; 2, 11, 54, 70.

வணங்கிய; 46—

வணங்கினன்; 74.

வணங்கியச்; 41, 45.

IV நொடிகுவது; 46—

நொடிகுவன்; 74.

8916

I உணர்கிலை; 46—

உணர்ந்தலை; 23, 43, 44,
70.

II முன்னரே; 46—

முன்னமே; 1, 2, 9, 10, 18,
19, 21, 25, 29, 31, 41, 45,
48, 52, 54, 60, 61, 65,
66.

அறிகுவேன்; 46—

அறிகுவன்; 18, 19, 21, 23,
25, 29, 43, 44, 48, 54, 60,
61, 63, 65, 66, 70, 71,
74.

உணர்குவன்; 31, 41, 45.

மொழிதறித்து; 1, 2, 9-11,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
41, 43-45, 48, 52, 60-62,
65, 66, 70.

மொழிதறித்திது; 46—

மொழிதறித்துதான்; 54.

மொழிவறித்துதான்; 63.

மொழிந்தறுத்துவேன்; 74.

மொழிகுவென்னெடுத்து;
71.

III என்னெனின்; 46—

என்னெனில்; 1, 18, 31, 41,
44, 45, 48, 52, 54, 60,
63, 74.

என்னிலங்கு; 71.

என்னிலிது; 26.

என்னிலிது; 23, 43, 70.

என்னினி; 9, 19, 21, 25,
29, 41, 45.

எண்ணுக்கினமாம்; 1, 10,
48, 52, 54, 60, 61, 71.

எண்ணக்கினமாம்; 46—

எண்ணற்கினமாம்; 31.

எண்ணுக்கினமால்; 9, 19,
21, 23, 25, 29, 41, 43—
45, 65, 66, 70.

எண்ணுக்கியந்தன; 63.

எண்ணுக்கேயந்தன; 74.

IV பின்னரே; 46—

பின்னையே; 74.

பின்னையது; 63.

தெரிகுதி; 46—

தெரிகும்; 1.

தெரிகுதும்; 2, 10, 11, 18,
41, 45, 48, 60, 61.

தெரியும்; 45.

அறிகுதி; 9, 19, 21, 23, 25,
29, 43, 44, 54, 62, 63,
65, 66, 70, 71, 74.

தெரிவில்; 46—

தெரியும்; 41, 54, 62.

தெளியும்; 71.

தெளிவில்; 66.

தேய்வில்; 2.

அறியும்; 63, 74.

பெற்றியோய்; 2, 9, 18, 19,
21, 23, 43, 48, 52, 54,
60—62, 65, 66, 71.
பெற்றியாய்; 46—

8917

I அம்புயத்தவன்; 46—
அம்புயத்தயன்; 2, 18, 48,
52, 60, 61.
ஆதறேறினேன்; 46—
ஆதறேறினன்; 2, 18, 41,
45, 48.
ஆதறேறின; 23, 26, 30,
43, 44.
ஆதறேறினேன்; 52.
ஆதறேறிமுன்; 41, 45.
ஆதறேறினம்; 31.

அறிகிலாதுவந்து; 71.
அறிந்துதேறிநீ; 63.
அறிந்துதேறினேன்; 54.

II உம்பியை; 46—

தம்பியை; 41, 45.

உலப்பரும்; 46—
உலப்பெரும்; 70.
உலப்பரு; 70.

அளப்பரும்; 63.

உணர்வழித்து; 71.

வலத்தை; 1, 2, 9, 10, 19,
21, 25, 29, 41, 45, 48, 54,
60—62, 65, 66, 74.

உருவை; 46—

வலத்தின்; 63.
வளப்பில்; 23, 26, 43, 44.

அவலத்து; 71.
அவற்றிலே; 41, 45.

ஒத்தது; 1, 2, 10, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 54, 60—
62, 65, 66.

ஊன்றிட; 46—

ஒத்ததை; 23, 26, 43, 44,
63, 70.

உய்த்தது; 71.

தைத்த; 41, 45.

யோகத்தை; 74.

ஓய்த்தது; 2, 40, 41, 45.
ஓய்ப்பது; 9.

III போர்க்களத்திடை; 2, 18,
23, 26, 40, 41, 43, 44,
52, 60, 61, 70.

வெங்களத்திடை; 46—

விழுத்த; 46—

விழுந்த; 10, 11, 31, 41, 45,
54.

விழுத்தி; 44.

விளிந்த; 71.

விழுதல்; 23, 26, 43, 70.

வீழ்த்த; 2, 18, 19, 21, 25,
29, 40, 41, 45, 52, 60,
62, 65, 66.

விழுத்தது; 74.

மேவும்; 41, 45.

வீழ்த்தது, 63.

வென்றியால்; 46—

வென்றியாய்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65.

என்றியால்; 63.

வென்றியான்; 41, 45, 52.

என்றியாய்; 74.

வென்றிசேர்; 71.

என்றிமா; 23, 26, 43, 70.

IV எம்பெரும்; 46—

எம்பதி; 41, 45.

தலைவவிது; 46—

தலைவரின்; 1, 2, 18, 40, 41,
45.

தலைவரின்; 10, 11, 31, 63, 74.

தலைவரும்; 9, 19, 21, 25, 29, 54, 60 - 62, 65, 66.

தலைவயி து; 52.

தலைவலி து; 41, 45.

தலைவரோடு; 71.

தலைமைநின்; 23, 26, 43, 44, 70.

எண்ணம்; 46—

மெய்மை; 1, 2, 10, 11, 18, 40, 60, 61.

மேன்மை; 63, 74.

இறத்தல்; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65.

இறத்த; 66.

மேலும்; 23, 26, 31, 41, 43-45, 54, 70.

இயைந்த; 71.

உண்மையில்; 46—

உண்மையான்; 45.

மெய்மையால்; 41, 45.

மெய்மையால்; 45.

தன்மையால்; 71.

எய்தலால்; 1, 2, 10, 11, 18, 23, 26, 31, 40, 41, 43-45, 54, 60, 61, 63, 70, 71.

ஆயினார்; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

எய்ததால்; 74.

8918

I படைக்கலமமரர்தானவர்; 46—

படைக்கலமமரர்வேற்று ளார்; 63.

படைக்கலமமரர்வேற்று ளான்; 74.

படைக்கலமமலனல்லது; 1.

படைக்கலமமலவன்னவன்; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

படைக்கலமமலனல்லிது; 10, 11.

படைக்கலமமலகல்லது; 41, 45.

படைக்கலமமலனானவன்; 54.

படைக்கலமாறென் றன்னது; 41, 45.

படைக்கலத்தமரர்தானவர்; 23, 26, 43, 44, 70.

படையவன்மீதுமாங்கது; 71.

II தன்னையும்; 46—

தன்னையே; 41, 45.

விடினுயிர்; 46—

விடவுயிர்; 1, 10, 11, 31.

விடினுயிர்; 2, 9, 18, 19, 21, 26, 40, 44, 60, 61, 63, 66, 70, 71, 74.

குடிக்கும்; 46—

தவிர்க்கும்; 1, 10, 11, 41, 45.

தற்பர; 46—

தப்பற; 54.

தாபர; 66.

தாட்கிலாது; 2.

தாழ்த்திலாது; 18.

தாழக்கிலாது; 40, 41, 45, 60, 61.

சாரதால்; 31.

சாய்விலாது; 41, 45.

சாரலில்; 74.

சாயலால்; 23, 26, 43, 44, 70.

சார்தலால்; 41, 45.

சார்தலில்; 63.

III உன்னையொன்று; 46—

உன்னையென்று; 19, 21.

என்னையொன்று; 23, 26, 43, 44, 70.

இழைக்கிலது; 46—

இழைத்திலது; 2, 9, 19, 21,
23, 25, 29, 31, 40, 41, 43,
45, 52, 54, 60, 61, 63, 65,
70, 71, 74.

இழைத்தில; 18, 66.

ஒழிந்து; 46—

ஒழித்து; 10, 11, 26, 44, 54,
61, 65, 71, 74.

ஒளிந்து; 41, 45.

ஒளித்து; 1, 2, 23, 31, 43,
70.

நீங்கியது; 46—

வீங்கிய; 40, 41, 45.

நீங்கிய; 63.

அளவையொன்று; 9, 19, 21,
25, 29, 63, 65, 66, 70, 71,
74.

IV உவமையொன்று; 46—

உவமைவேறு; 1, 10, 11,
60, 61.

உவகையொன்று; 23, 41,
43, 45, 52.

உவகை வேறு; 18, 40.

உளவையொன்று; 41, 45.

எண்ணவேண்டுமோ; 46—

எண்ணலேயுமோ; 9, 19, 21,
25, 29, 62.

எண்ணப்போகுவான்; 23,
26, 43, 70.

எண்ணலோயுமோ; 66.

எண்ணிலேயுமோ; 65.

எண்ணில் வேண்டுமோ; 41,
45.

என்ன வேண்டுமோ; 74.

இயம்பவேண்டுமோ; 54.

8919

இப்பாடல் 70ஆம் எண்ணுள்ள
சுவடியில் இல்லை.

I பெருந்திறல்; 46—
பொருந்திறல்; 11.

அநுமனிண்டு; 46—

அனுமனிண்டு; 40, 41, 45.

அநுமனிடு; 25.

உணர்வு; 46—

உணர; 61.

பெற்றுளான்; 46—

பெற்றுள்ளான்; 29.

பெற்றுளன்; 9, 19, 21, 25,
62, 63, 66, 74.

பெற்றுத்தன்; 1, 2, 10, 11,
18, 26, 31, 40, 41, 44, 45,
60, 61.

பெற்றனன்; 54.

பெற்றின்ன; 65.

பெற்றுத்தான்; 41, 45.

II முடிக்குறுமளவினாற்றலான்;
46—

முடிக்குறுமளவிலாற்றலன்;
9.

முடிக்குறுமளவிலாற்றலான்;
19, 21, 23, 25, 29, 41, 43,
45.

முடிக்குறுமளவினாற்றுவான்;
63.

அளவிலான் அரற்றுவான்றனை;
1, 10, 11, 71.

அளவிலா வரற்றுவான்றனை;
2, 61.

அளவிலா தாற்றுவாணையான்;
41.

அளவிலாதாற்றுவாளை; 45.

அளவிலாதத்ததுமாற்றலன்;
74.

அளவிலாதரற்றுவாளை
யான்; 18, 40, 52, 60.

முடிப்புறுமளவிலாற்றன்;
54.

முடிப்புறு மளவினாற்ற
லான்; 31,

அளவினா லாற்றுவான்றனை;
41, 45.

முடிவுறு மளவினாற்றலான்;
41.

III பொழுதினிற்; 46—

போதினிற்; 10, 11.

கொணர்குவாயெனப்; 1, 2,
10, 11, 18, 40, 41, 44, 45,
52, 60, 71.

கொணரும் வாய்மொழி; 46—
கொணர்குவானெனப்; 61.
கொணர்குவாயெனப்; 74.
கொண்டுவாவெனப்; 54.

IV வடதிசை; 46—

வடதிசைக்; 9-11, 40, 45.
வடிதிசை; 60.

8920

I பருப்பதங்களின்; 46—

பருப்பதங்களில்; 1, 40.
பருப்பதங்களிற்; 2, 10, 11,
44, 63, 74.

II தனியரசதன்புறந்தவிர்ந்து;
46—

தனியரசதன் புறமதனைச்; 9.
தனியரசதன்புறந்தவிர்ச்சு; 1,
10, 11, 63.

தனியரசதின் புறமதனை; 25,
29, 62, 65, 66.

தனியரசன் புறந்தவிர்ந்து;
31.

தனியரசிதன் புறந்தவிர்ந்து;
41.

தனியரசிதன் புரந்தவிர்ந்து;
41.

தனியரசிதின் புறமதனைச்;
19, 21.

தனியரசின் புறந்தவிர்ச்சு; 40,
41, 45, 52, 54, 60.

தனியரசிறப்புறம் தவிர்ந்து;
74.

தனியரசிறப்பு வந்தவிர்ச்சு; 2.
தனியரசிறப்பவும் தவிர்ச்சு;
23, 26, 43, 44, 61, 70.

தனிவரை சிறப்பவும் தவிர்க்
கச்; 41, 45.

சார்ந்துளான்; 46—

சார்ந்துளான்; 26, 44.

சார்ந்துளன்; 9, 19, 21, 23,
25, 29, 31, 43, 45, 52, 62,
65, 66.

சார்ந்தனன்; 54.

III கணத்தின்வந்து; 46—

கணத்தில் வந்து; 9, 19, 21,
25, 29.

கணத்து வந்து; 1, 10, 11,
23, 26, 43, 44, 70.

எய்துமிண்டுறு; 46

எய்துமிண்டுறும்; 1, 9-11,
19, 21, 25, 29, 41, 45, 52.

எய்துமிண்டவண்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 63, 74.

எய்துமிண்டுவந்து; 23, 26,
43, 62, 65.

எய்தியிண்டுறும்; 54.

எய்தியிண்டு வந்து; 66.

எய்தியிண்டு வந்து; 44.

IV துனிவரு; 46—

துனிவரும்; 1, 9-11, 25, 29,
40, 71, 74.

துன்பி; 46—

துன்பமும்; 1, 10, 11.

துடைத்தி; 46

துறத்தி; 1, 2, 9-11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,

43-45, 52, 54, 60-63, 65,
66, 70, 74.

துறத்தித்; 71.

தொல்லையோய்; 46—

தொல்லையாய்; 1, 10.

நேமியாய்; 41, 45, 63, 74.

8921

I யானலால்; 46—

யானலா; 45;
யானலாது; 10, 11.

ஆனலாது; 44.

ஆனலா; 26.

ஊனலாது; 70.

எந்தையாய்; 46—
எந்தையால்; 2, 40, 41, 60,
61.

தந்தையாம்; 26.

எந்தையா; 10, 11, 54.
எந்தையாம்; 23, 43, 44, 70.

உலகை; 46—
உலகம்; 1, 2, 9-11, 18, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 31,
40, 41, 43-45, 54, 60-63,
65, 66, 70, 71, 74.

என்றுளான்; 46—
என்றவன்; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 43, 44, 54, 60-63,
65, 66, 70, 71, 74.

II தானலாற் சிவனலான்; 46—
தானலாற் சிவனலா; 23, 43.
தானலாற் சிவனல்லா; 9.
தானலான் சிவனலான்; 26,
44.
தாங்கிய; 46—
தாங்கும்; 41, 45.

III கோனலால்; 46—
கோனல்லால்; 9.
எனைவரும்; 1, 2, 10, 11, 18,
41, 45, 52, 63, 74.

யாவரும்; 46—
எனைவரும்; 40, 60, 61.
எனையரும்; 41, 45.
இயாவரும்; 25, 41, 42, 45.

உறைவிடம்; 26, 44, 70.

அறிவரோ; 71.

உணருங் கோளிலர்; 10, 11,
41, 45, 52.

உணருங் கோளிலா; 46—
உணருங் கோளிலார்; 41.

கோளிலார்களால்; 2, 18, 40,
45, 60, 61.

IV வேனலான்; 23, 43, 70, 71.
வேனிலான்; 46—
மேனியாய்; 1, 2, 9, 10, 19,
21, 23, 25, 29, 31, 41-45,
52, 63, 65, 66, 70, 71, 74.
மேனியான்; 46—
மேனியை; 61.
மேனியர்; 60.
மேனியா(ம்); 40, 41, 45.
மேனியா; 41.
மேனிலை; 45.

மருந்தை; 46—
மருந்து; 18, 40, 60.

மெய்யுற; 46—

மேயுற; 41, 45.

8922

(இப்பாடல் 66ஆம் எண்
ணுள்ள சுவடியில் இல்லை)

I கடைந்த நாள்; 46—
கடந்தநாள்; 70.

அமிழ்தின்; 46—
அமிர்தின்; 23, 41, 43-45.
அமுதின்; 1, 2, 10, 11, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 52, 54,
60, 63, 65, 71, 74.

II கார்நிறத் தண்ணறன்; 46—
கார்நிறக் கண்ணன்றன்; 2,
18, 40, 41, 45, 54, 60, 70.

நேமி; 46—

மேனி; 9-11, 41, 45.

III மேருவினுத்தர; 46—
மேருவினுத்திர; 19, 21, 25,
29.

மேருவிற்கரசன்றன்; 44.
மேருவுக்கரசன்றன்; 26, 70.

மேலுள; 46—

மேலுளே; 1, 10, 11.

மேலுளோர்; 2, 9, 19, 21,
25, 26, 29, 40, 41, 44, 45,
60, 61, 63, 70.

மேலது; 41.

மேலுளது; 31, 45, 54.

VI யாகுமுற்று, 9, 19, 21, 41,
44, 45, 52, 65, 71.

யாகுமற்று; 46—

இயாகுமுற்று; 54.

ஆருமற்று; 40.

இயாகுமற்று; 31.

உணர்கிலா வரணம்; 46—

உணர்கிலா மரணம்; 19, 21,
25.

உணர்கிலார் ஆண்மை; 54.

உணர்கிலார் மரணம்; 71.

அணுகிலா வரணம்; 2.

உணர்கிலர் மரணம்; 9.

உணர்கிலர் வானம்; 45.

உணர்விலா வானம்; 23, 43,
44.

உணர்விலார் வானம்; 70.

உண்கிலர் மரணம்; 29.

அணுகலா வரணம்; 40, 41,

45, 52, 60.

உணர்கிலா வானம்; 26, 31,
41, 74.

அணுகலா வாண்மை; 61.

எய்தின; 46—

எய்தினார்; 9, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 31, 43, 44, 65, 70,
71.

எய்தினோர்; 41, 45.

ஓம்புவார்; 63, 74.

8923

I யாகும்; 46—

எவரும்; 1, 10, 11, 23, 26,
43, 44, 70.

ஆரும்; 21, 31.

இயாகும்; 41, 45.

தொட்டில; 46—

தொட்டிலது; 54.

தொட்டிலர்; 9, 10, 19, 21,
26, 29, 44, 74.

தொட்டிலார்; 41, 45, 66.

II ஆன்ற பேரண்ணலே; 46—
ஆன்ற பேரண்ணலம்; 1, 29,
65.

ஆன்ற பேரண்ணலம்; 54.:

ஆன்ற பேரண்ணலம்; 19,
21, 25, 62.

ஆன்ற பேரமுதினங்கு; 45.

ஆன்ற பேரருளன; 63.

ஆன்றபேர் முத்தத்தின்; 71.

ஆன்ற பேரண்ணம்; 74.

ஆன்ற பேரமுதினம்; 2, 18,
40, 41, 60, 61.

ஆன்றபேரெண்ணலம்; 9.

ஆன்றதோருமையாம்; 66.

அவற்றினுற்றல் கேள்; 41,
45, 52.

அதனினுற்றல்கேள்; 46—

அதனினுற்றல் கேள்; 41, 45.

அமுதினுற்றலாம்; 31.

அளவி லாற்றல்; 2.

அளவி னுற்றல்; 18, 40, 41,
45, 60, 61.

அமிர்தினுற்றல்; 23, 26, 43,
44, 70.

அமுதினுற்றல்; 54.

மருந்தின் ஆற்றல்கேள்; 41,
45.

மருந்தினுற்றலால்; 1, 10, 11,
19, 21, 63, 65, 66, 74.

மருந்தினுற்றலான்; 9, 25, 62.

மிக்கவாற்றல் சேர்; 71.

III முன்றென; 46—

முன்றினோடு; 1, 2, 9—11,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 31,
40, 41, 43—45, 54, 60—63,
65, 70, 71, 74.

ஒன்றிய; 46—

ஒன்றுள; 2, 10, 11, 23, 26,
31, 40, 41, 43—45, 54, 60,
61, 63, 70, 71, 74.

ஒன்றிய; 9, 19, 21, 25, 29, 60, 62.

ஒன்றின; 65.

ஒண்ணுள; 1.

எண்ணுறும்; 66.

முன்னநாள்; 46—

முன்னநாள்; 1, 11, 41, 45.

முன்னினுன்; 10.

IV ஈன்றவன்; 46—

ஈன்றவன்; 1.

ஈன்றவர்; 74.

ஈன்றன; 11.

இறப்பினும்; 46.

இறப்பினுன்; 2.

இறப்பிலும்; 21.

அழிப்பினும்; 54.

நிற்பினும்; 74.

ஆவி; 46—

உயிரும்; 2.

உயிரை; 18, 40, 41, 45, 60, 61.

ஈயமால்; 46—

ஈவன்; 1, 10, 11, 23, 26, 43, 44, 54, 63, 66, 71.

ஈய்வன்; 70, 74.

8924

II பொருத்துவ தொன்று; 46—

பொருத்துவதொன்றும்; 74.

பொருந்துவதொன்று; 1, 11, 31, 41, 45, 71.

போயின; 46—

போயினன்; 1, 10, 54.

III நல்குவது; 46—

நல்குவது; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.

ஒன்று; 46—

ஒன்றும்; 9, 21.

21

நன்னிறம்; 46—

நன்னெறி; 70.

IV தொல்லையதாக்குவது; 46—
தொல்லையதாகவே; 31, 41, 45.

ஒன்று; 46—

ஒன்றும்; 74.

தோன்றும்; 31, 41, 45.

8925

I வருமது; 46—

வருவது; 1, 2, 9-11, 18, 19, 21, 41, 44, 45, 52, 54, 60, 61, 63, 65, 66, 70, 71, 74.

திண்ண நீ; 46—

திண்ணமே; 71.

மாருதி; 46—

மாருதிக்கு; 70.

II தருநெறி;

அருநெறி; 70.

காட்டத் தாழ்க்கிலன்; 46—

காட்டத் தாழ்கிலன்; 23, 43, 70.

காட்டத் தாட்கிலன்; 2, 54, 63.

காட்டுந் தாட்கிலன்; 1, 61, 74.

காட்டுந் தாழ்கிலன்; 26, 71.

காட்டுந் தாழ்க்குவன்; 62.

காட்டுந் தாழ்கலன்; 41, 45.

காட்டுந் தாழ்க்கிலன்; 9-11, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 60, 66, 74.

காணமுந் தாழ்கலன்; 41.

கணமுத் தாழ்கலன்; 45.

III அருமையதன்றென; 46—

அருமையதன்றெனல்; 23, 43.

அருமையதென்றென, 66.

அருமையதென்றென; 70.

அருமையென்றென; 25, 70.

அருமையுமன்றென; 74.

- IV துடைப்பவன்; 46—
துறப்பவன்; 18, 40, 45, 60.
துணையவன்; 23, 43, 44, 70.
துறப்பவன்; 41.
ஏம்பல்; 46—
இன்பம்; 9.

8926

- I பொன்மலை; 46—
பொன்வரை; 23, 26, 43, 44,
70.
மீதுபோய்ப்; 46—
மீதுபோய்; 40.
போகப் பூமியின்; 1.
போக பூமியின்; 46—
- II உதுவுமென்று; 46—
எய்துமென்று; 1, 10, 11.
உரைத்த; 46—
உணர்த்த; 60.
நல்லுரைக்கு; 46—
நல்லுரை; 2, 9, 18, 19, 21,
25, 29, 40, 41, 44, 45, 60-
62, 65, 66, 70.
- II அன்மயமில்லை; 46—
அன்வயமே; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65.
அன்வயமில்லை; 18, 40, 41,
45, 52, 60, 61.
அன்மையமில்லை; 41, 45, 74.
அன்மியமில்லை; 70.
என்வயமாம்; 66.
என்றயிர்க்கின்றேனலேன் ;
2, 18, 23, 40, 41, 43—45,
52, 60, 61, 70.
என்றயிர்ப்புநீங்கினேன்; 46-
என்றயிர்க்கிறேனரோ; 1,
31, 41, 45, 63, 71, 74.
என்றயர்க்கின்றேனரோ ;
54.

எனவயிர்க்கின்றே
னென்றான்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65.
எனவறிகிலேனென்றான்;
66.
என்னென்றும்காண்டினி;
10, 11.

- IV என்னலும்; 46—
என்றலும்; 26.

வடதிசை; 46—

விசும்பிடை; 1, 2, 9-11, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 44, 45,
52, 54, 60, 62, 63, 65, 66,
70, 71, 74.

எழுந்ததோங்கொலி; 23, 26,
43, 44, 70, 71.

எழுந்ததங்கொலி; 46—

எழுந்ததீட்டொலி; 2, 18, 40,
41, 52, 60.

எழுந்ததீண்டொலி; 41, 45.

எழுந்ததேங்கொலி; 54, 63.

எழுந்ததாண்டொலி; 41, 45.

8927

- I கிளர்ந்தெழுந்துமேல்; 46—
கிளர்ந்ததுவுமேல்; 74.

கார்வரை; 46—

கான்வரை; 11.

- II இடையிடைபறிந்து; 46—
இடையிடைபறித்து; 23, 43.
இடையிடையெறித்து; 54.
இடையிடைநிமிர்ந்து; 9, 19,
21, 25, 29, 62, 65, 66.
இடைபறிந்துதிர்; 41, 45.
விண்ணேறவிற்றிடை; 46—
விண்ணேறதிற்றிடை; 9.
விண்ணேறவித்துடை; 23,
43.
விண்ணேறியிற்றிடத்; 74.
விண்ணேறவிற்றிடை; 41,
45.
விண்ணேறவிற்றிடை; 54.

- III தடையில துடற்றுறு; 46—
தடையில துடற்றுறு; 1, 10, 11.
தடையிலனுற்றொரு; 2, 18.
தடையிலானுற்றுறு; 41, 45.
தடையிலதியற்றுவுன்; 9.
தடையிலதியற்றுவு; 19, 21, 25, 29, 65, 66.
தடையில துறவொரு; 60.
தடையில துற்றொரு; 40, 61.
தடையில துற்றுறு; 63, 74.
தடையிலா துற்றொரு; 41, 45.
தடையிலா துடற்றுறு; 41, 45.
தடையிலா துடற்றுறு; 52.

- IV வடதிசை; 46—
வடதிசைத்; 1.
தோன்றிய; 46—
தோற்றிய; 65.
வந்ததோர்; 18, 40, 45, 52, 60, 61.
மறுக்கம்; 1, 2, 9—11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 41, 43—45, 52, 54, 60—63, 65, 66, 70, 71, 74.
மயக்கம்; 46—
உற்றதால்; 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.
வந்ததால்; 46.

8928

- I குலைந்துக; 46—
குலைந்திட; 1, 10, 11.
கொலைந்துக; 23, 43.
தொலைந்துக; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.
மண்டிலம்; 46—
மண்டல; 60.
மண்டலம்; 2, 9—11, 18, 19, 21, 23, 25, 29, 40, 43, 44, 54, 62, 63, 65, 66, 71, 74.
II குலைந்துயர்மதி; 46—
குலைந்துயர்மழை; 2, 40, 41, 44, 45, 60, 61, 70, 71.
குலைந்ததுமதி; 63.

- தழுவத்; 46—
தழுவித்; 2, 9, 19, 21, 40, 41, 45, 60, 61, 63, 65, 66, 74.
தவழு; 1.
தன்னுழை; 46—
தன்மழை; 66.
தண்கதிர்; 26, 44, 66, 71.
தண்ணைசை; 41, 45.
தண்ணுழை; 31.

- III மான்குலம்; 46—

வான்குலம்; 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 45, 60—62, 65, 66.

- வெருக்கொளமயங்கி; 46—
வெருக்கொளத்தெற்கு; 2, 18, 41, 45, 60, 61, 63, 74.
வெருக்கொளதெற்கு; 40.
மண்டிவான்; 46—
மண்டிவாழ்; 9, 19, 21, 25, 29, 62, 66.

- IV நறவிற்சென்றவால்; 46—
நறவிற்சென்றதால்; 19, 21, 29, 31, 41, 45, 54, 62, 63, 65, 66, 71, 74.
நறவிற்சென்றவால்; 1, 10, 11.
உற்றதால்; 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.
வந்ததால்; 46—

8929

- I வேர்த்துணர்; 46—
வேர்த்துள; 1, 2, 9, 18, 19, 21, 25, 26, 29, 40, 41, 44, 45, 60—62, 65, 66, 71.
வேர்த்தழை; 23, 43.
வேர்த்துணை; 54.
வேர்த்துணர்ந்து; 63, 74.
வேர்த்தன; 41, 45, 52.
தூரொடு; 46—
தூரொடும்; 1, 2, 9—11, 19, 21, 54, 60—63, 65, 66, 71, 74.
ஊரொடு; 63, 74.

விசும்பை; 46—
விசும்பின்; 71.

மிச்செலப்; 46—
மிச்செலாப்; 74.

மேச்செலப்; 70.

III போர்த்தன; 46—
போர்த்துள; 23, 26, 41, 43-
45, 70.
போர்த்தனன்; 29.
போர்த்தென; 74.

மலையொடுமரனும்; 46—
மலையொடுமவானம்; 2, 18,
40, 45, 60.

மலையொடுவானும்; 74.
மலையொடுவானம்; 41.
மலையொடுமகனும்; 45.
மரமொடுமலையும்; 9, 19, 21,
25, 29.
மரமொடும்மலையும்; 65.

முன்புபோல்; 46—
போல்வன; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43, 45, 60, 70.
போவன; 1, 9—11, 19, 21,
25, 29, 31, 41, 44, 45, 54,
63, 66, 71.

III தூர்த்தன; 46—
தூர்த்தனன்; 40, 41, 60,
63.

IV ஆர்த்தனனையவர்; 46—
ஆர்த்தனனமரர்தம்; 1, 71.
ஆர்த்தனரமரர்தம்; 10, 11.
ஆர்த்தனனையனது; 23, 43.
ஆர்த்தனனையவன்; 41, 45.
ஆர்த்தனனையனது; 26, 44,
70.

அரந்தை; 46—

துயரம்; 54.

ஆவி; 19, 21, 25, 29, 62, 65
66, 74.

அரதி; 41, 45.

8930

I முற்றுமண்; 46—
முற்றும்விண்; 54.
முற்றவும்; 66.
முற்றிமண்; 41.

II உழையவும்; 46—
உழையையும்; 74.
உழைகளும்; 41, 45.
உழையினும்; 21, 25, 29.
உழையுறு; 9.

குழியின; 66.

விசும்பவும்; 46—
விசும்பின்மேல்; 1, 2, 10, 11,
40, 60, 61.
விசும்புபோல்; 9, 21, 25, 29,
62, 65.

விசும்பின்; 41, 45.
விசும்புமொல்; 23, 26, 43,
44, 70.

விசும்புமொத்து; 54, 63.
விசும்பொடு; 74.
விசும்பு; 41, 45.

குமிறின; 66.

ஒலித்தற்கொத்துள; 46—
ஒலிவந்தொத்துள; 2, 40, 60,
61.

ஒலித்தவொத்துள; 54.

மேலொலிதந்துள; 41, 45.

மேலொலிவந்துள; 41, 45.

கொள்கைகொண்டுமண்; 66.

III குழையின; 46—
குழியின; 1, 9—11, 19, 21,
25, 29, 62, 63, 70, 74.

குழைதறின்; 2.
குழைதலின்; 18, 40, 60.
குழியன; 44, 65.

குழியினை; 54.
குழிஇன; 71.
குழிஇயின; 41, 45, 52.

உழையினும்; 66.

8931

குமுறின; 46—
குமிறின; 19, 21, 23, 25, 26,
29, 43, 44, 63, 71.
குமிறன; 19.
குழியன; 2.
குழியின; 18, 60.
குழியின; 31.
குழீன; 40.

துமிறின; 70.

விசும்பினும்; 66.

முற்றின; 54.

கொள்கை; 46—

கொள்ளை; 10, 11.

ஒலித்தது; 66.

கொண்டதால்; 46—

கொண்டவால்; 23, 41, 43,
45, 52.

கொண்டரன்; 18, 40, 60.

கொண்டன; 41, 45.

கண்டதால்; 29, 41, 45, 65.

ஒத்துன; 66.

IV உழுவையின்; 46—

உழுவைவெஞ்; 1, 9-11, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 43, 44,
54, 62, 63, 65, 66, 70, 71,
74.

உழுவையை; 18, 40, 41, 45,
60.

சினத்தவன்; 46—

நிகர்த்தவன்; 2, 18, 40, 41,
45, 60.

சினத்தன; 41.

ஒசையே; 46—

ஒதையே; 2, 9, 23, 26, 43,
44, 63, 70.

ஒசைய; 18.

I எறிதிரைப்; 1, 2, 9-11, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 44, 45,
52, 54, 60-63, 65, 66, 70,
71, 74.

எறிசுடர்ப்; 46—

எறிகுரைப்; 31.

கடைய; 46—

அடைய; 29, 65.

II செறிசுடர்; 46—

செறிதுடர்; 54.

மந்தரந் தருதி; 46—

மந்தரந் திருகிச்; 1, 14, 71.

மந்தரந் தருதிர்; 2, 61.

மந்தரங் கருதி; 18.

மந்தரத் தருகு; 23, 26, 43,
44, 70.

மந்தரத் திருகிச்; 45.

மந்தமத்தருகு; 41, 45.

மந்திரந்தருதி; 63.

மார்தரந் தருதிர்; 54.

சென்றென; 46—

சென்றன; 2, 10, 11, 23,
43.

சென்றனன்; 26, 41, 44, 45.

III வெறிதுகொல்; 46—

வெறிதுலகு; 2, 9, 25, 26,
29, 41, 44, 45, 52, 54,
60-63, 55, 66, 70.

மீச்செலும்; 46—

மேற்செலும்; 1, 10, 11, 18,
26, 40, 41, 45, 60, 61,
70.

IV உறுவலிக்கலுழனே; 46—

உறுழ்வலிக்கலுழனே; 10, 11,
23, 26, 43, 54.

உறுவலைக் கலுழனே; 41,
45.

உறுவலிக் கலுழனே; 70.

உறுவலிக் கலுழனே; 1.

ஒத்துத் தோன்றினான்;
46—

ஒப்பத் தோன்றினான்; 9, 19,
21, 25, 29, 66, 71.

8932

(இப்பாடல் 44, 70. ஆம் எண்
ணுள்ள சுவடிகளில்
இல்லை)

I பூதரத்தரவொடு; 54, 74.
பூதலத்தரவொடு; 46—
பூதலத்தரசொடு; 41, 45.

மலைந்து; 46—

மலிந்து; 41, 45.

ஓதிய; 46—

ஓதியை; 26, 63.

ஓதைய; 74.

வென்றியன்; 46—

வென்றியென்று; 2, 40, 60.

வென்றுமென்று; 26.

வென்றுவேறு; 63; 74.

வென்றியேன்று; 41, 45.

வென்றியர்; 10, 11.

உடற்றுமுற்றத்தன்; 46—

உடற்றுமுற்றத்த; 26.

உடற்றுமுற்றத்தால்; 54.

ஊற்றமுற்றவன்; 41, 45.

உற்றுமுற்றுற; 63.

III ஏதமிலிலங்கையங்; 46—

ஏதமிலங்கையிற்; 74.

ஏதமிலங்கையங்; 41, 45.

கிரிகொடெய்திய; 46—

கிரிகொடேகிய; 74.

கிரியொடெய்திய; 1, 10, 11.

கிரியொடேகிய; 63.

கிரியொடேந்திய; 41, 45.

கிரியையேந்திய; 9, 19, 21,
25, 29, 54, 62, 65, 66.

கிரிகொண்டெய்திய; 18, 40,
60, 74.

கிரிகொடேந்திய; 61.

கரங்கொடெய்திய; 41, 45.

IV ஒத்தனன்; 46—

ஒத்தன; 45.

தற்கிலான்; 2, 18, 40, 41,
45, 52, 60, 61.

தாழ்க்கிலான்; 46—

தாக்கிலான்; 21, 54.

தக்கிலான்; 9, 19, 23, 25,
26, 29, 43, 62, 66, 71,
74.

தப்பிலான்; 1, 31.

8933

I தோன்றினனென்னுமச்;
46—

தோன்றினனென்பதோர்;
2, 18, 40, 41, 45, 52, 60,
61.

முன்றரத்தாவொடும்; 26, 44,
70.

சொல்லின்; 46—

புல்லின்; 26, 44, 70.

முன்னம் வந்து; 40.

முன் வந்து; 46.

II ஊன்றினன்; 46—

ஊன்றின; 26, 31, 44, 70,

நிலத்தடி; 46—

நிலத்தடிக்; 1, 10, 11.

கடவுளோங்கருன்; 46—

கடவுளோங்குருன்; 74.

III வான்றனி நின்றது; 46—

வான்றனினின்றது; 45.

வான்றனில் நின்றது; 41,
52.

வஞ்சருர்வர; 46—

வஞ்சருர்புக; 66.

வஞ்சனூர் வர; 54.

IV ஏன்றிலதாகலின்; 46.

ஏன்றிலதாதலின்; 1, 10, 11,
31, 52, 54, 66, 74.

ஏற்றிலவாதலால்; 2, 18, 60, 61.

ஏற்றிலதாதலால்; 9, 19, 21, 26, 44, 62, 65, 70, 71.

ஏன்றலவாதலால்; 41, 45.

ஏன்றலதாதலின்; 41, 45.

என்றிலவாதலால்; 40.

அநுமனெய்தினான்; 46—

அநுமனேந்தினான்; 19, 21, 25, 29.

அனுமனெய்தினான்; 26, 40, 41, 44, 52, 70.

அனுமனெய்தினன்; 45.

8933 (a)

இப்பாடல் 1, 2, 10, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 43, 44, 52, 54, 60-63, 65, 66, 70, 71, 74 ஆகிய எண்ணுள்ள பிரதிகளில் இல்லை.)

வந்தனன் 46—

வந்தன; 45.

8934

I அசைத்தலும்; 46—

இசைத்தலும்; 2, 9, 19, 21, 25, 29, 62, 65, 66.

அசைதலும்; 23, 26, 43, 70.

அசைதலால்; 54.

கடவுணாட்டவர்; 46—

கடவுநாட்டவர்; 74.

II போற்றிட; 1, 10, 11, 31.

போற்றினர்; 46—

போற்றிய; 26, 44.

போற்றின; 61.

விருந்துவந்திருந்த; 46—

நந்தவந்திருந்த; 41, 45.

III அழகொடெய்தினார்; 46—

அழல் கொடெய்தினார்; 2.

அழகு மெய்தினார்; 41, 45, 63, 71, 74.

IV வென்றுதம்; 46—

வென்றதம்; 21, 25.

உருவும்; 46—

உருவம்; 1, 9-11, 19, 21, 23, 25, 26, 43, 44, 54, 62, 63, 65, 66, 70, 71, 74.

உயிரும்; 2, 18, 40, 41, 45, 60, 61.

8935

I அரக்கர்தம்; 66—

அரக்கரது; 1, 10, 11, 23, 26, 43, 44, 63, 70, 71, 74.

அரக்கர்கள்; 2, 18, 40, 41, 45, 54, 60, 61.

யாக்கைகள்; 46—

ஆக்கைகள்; 1, 2, 9-11, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 40, 41, 43-45, 52, 54, 60-63, 65, 66, 70, 71, 74.

அழிவிலாழியில்; 46—

அளக்கராழியில்; 9, 19, 21, 23, 26, 29, 41, 43-45, 54, 70.

அளக்கராழியின்; 71.

ஆகவாழியில்; 2.

ஆனதாழியில்; 61.

அரக்கராழியில்; 45, 62, 65, 66.

அளவிலாழியில்; 74.

II கரக்கலுற்றொழிந்தன; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61, 63, 71.

கரக்கமற்றொழிந்தன; 46—

கரக்கமற்றொழிய; 23, 26, 43, 44.

கரக்கமற்றொழியவேறு; 70.
கரக்கமற்றொழிந்தன; 31.
கரக்கவேறொழிந்தன; 9, 19,
21, 62, 65.

கரக்கவற்றொழிந்தன; 45,
54.

கரக்கலுற்றொழிந்தன; 74.

கரக்கவுற்றொழிந்தன; 11,
66.

கரக்கவுற்றழிந்தன; 1, 10.

ஒழியக்கண்டன; 46—

ஒழியக்கண்டனன்; 65.

உயிர்கள்கண்டன; 66.

அழியக்கண்டன; 70.

III மரக்கலம்; 46—

மரக்குலம்; 1, 10, 11, 23, 31,
43, 44.

முதலவுமுய்ந்து; 46—

முதலவுமுயர்ந்து; 10, 11,
71.

முதலவுமுவந்து; 2.

முதலியவுய்ந்து; 9.

முதலனவுவந்து; 23, 43.

முதலனவுயர்ந்து; 26.

முதலனவுய்ந்து; 44.

முதலனமுய்ந்து; 70.

IV உய்ந்தது; 46—

உயர்ந்தது; 10, 11, 40.

உற்றது; 23, 26, 41, 43-45,
70.

கூறல்வேண்டுமோ; 46—

கூறவேண்டுமோ; 1, 2, 9-
11, 18, 19, 21, 23, 25, 26,
29, 41, 43-45, 52, 54, 60-
63, 65, 70, 71.

8936

I நெடுங்கணை; 46—

நெடுங்கழை; 74.

கடுங்கணை; 61.

கரந்த; 1, 2, 9, 18, 19, 21,
25, 26, 40, 41, 44, 52, 52,
60, 61, 65, 66, 70.

கழன்ற; 46—

கனன்ற; 74.

கந்த; 63.

II அழன்றன; 46—

அழன்றில; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 26, 29, 40, 41, 44,
45, 52, 54, 60-63, 65, 66,
70, 71, 74.

குளிர்த்தன; 46—

குளிர்த்தன; 40.

குமுந்தன; 19, 21, 29.

III சுழன்றன; 46—

சுழன்றில; 18, 40, 41, 45,
52, 60, 63, 66.

தொழுததோங்கலைக்; 41.

தொழுவதொங்கலின்; 46—

தொழுவதொங்கலிற்; 2, 62,
65.

தொழுதறொங்கலைக்; 11.

தொழுததொங்கலைக்; 1, 10,
71.

தொழுதஓங்கலை; 45.

தொழுததொங்கலிற்; 18,
19, 21, 25, 29, 40, 60,
63.

தொழுததோன்றலைக்; 54.

தொழுததொங்கலி; 74.

தொழுததொங்கலின்; 9, 52,
66.

தொழுவந்தொங்கலிற்; 23,
26, 43, 44, 70.

IV குழன்றபூங்; 2, 9, 18, 19,
25, 29, 31, 40, 41, 45, 52,
54, 60, 62, 63, 65, 66, 70,
74.

குழன்றெழுங்; 46—

குழன்றன்பூங்; 21.

உழன்றெழுங்; 74.

குஞ்சியான்; 46—

குஞ்சியார்; 9, 29, 62, 63,
65.

குஞ்சியர்; 19, 21, 25, 54,
66, 71, 74.

உணர்வும்; 46—

உணர்வு; 1, 2, 9-11, 18, 19,
21, 25, 26, 29, 40, 41, 44,
45, 52, 54, 60, 62, 63, 65,
66, 70, 71, 74.

கூடினான்; 46—

கூடினார்; 1, 9, 19, 21, 25,
29, 54, 62, 63, 65, 66, 71,
74.

8937

I யாவரும்; 46—

ஆவரும்; 44.

இயாவரும்; 26.

எழுந்தனர்; 46—

எழுந்தவர்; 2, 41, 45, 61,
70.

எழுந்துநின்று; 71.

எழுந்துவந்து; 41, 45.

ஆர்த்தவேழ்கடல்; 46—

ஏந்தவேழ்கடல்; 45.

ஏத்தவேழ்கடல்; 1, 10, 11,
18, 40, 41, 45, 60, 61, 65.

ஒத்தவேழ்கடல்; 2.

ஒத்தவார்கலி; 66.

II தாவரும்; 46—

தாவலும்; 74.

தாழ்வரும்; 41, 45, 52.

பேரொலி; 46—

போரொலி; 74.

பெயரொலி; 2, 9.

செவியிற்சார்தலும்; 46—

செவியைச்சார்தலும்; 19, 21,
29, 41, 45, 62, 66.

III தேவர்தம்; 1, 9, 10, 19, 21,
29, 62, 63, 65, 66, 71,
74.

தேவர்கள்; 46—

கேட்டசெங்கனான்; 46—

சேரச்செங்கனான்; 54.

யோகநீங்கினனான்; 1, 2,
9, 11, 19, 21, 29, 40, 41,
52, 60-63, 65, 66, 71.

ஏவநீங்கினனான்; 46—

ஏவரும்வீங்கினார்; 23, 43.

ஏவரும்வீங்கினன்; 26, 44,
70.

யோவநீங்கினனான்; 74.

8938

I தம்பியை; 46—

தம்பியற்கு; 10, 11.

துள்ளுற; 46—

துள்ளுறல்; 70.

II வீங்கிய; 46—

நீங்கிய; 70.

III நீங்கினன்; 46—

நீங்கினான்; 19, 21, 25, 66.

உலகினின்றில; 1, 10, 11,
25, 29, 41, 45, 52, 65,
71.

உலகினின்றல; 46—

உலகினின்றுவர்; 2, 9, 18,
40, 41, 44, 45, 60, 61,
63.

உலகினின்றனன்; 54.

உலகிலின்றவர்; 74.

உலகனின்றலா; 70.

உலகினின்றுள; 41, 45.

IV தீங்குள; 45—

தீங்கிலர்; 9.

தீங்கில; 19, 21, 25.

தீங்கல; 29.

தேவரும்; 46—

தேவர்தம்; 61.

அனைவரும்; 9.

மறுக்கஞ்சிந்தினார்; 46—

மறுக்கஞ்சிந்தினார்; 2, 18,
40, 41, 45, 52, 60, 61.

மயக்கஞ்சிந்தினர்; 63, 74.
மலருஞ் சிந்தினர்; 45.

8939

- I அரம்பையராடினர்; 46—
அரம்பையர் வாழ்த்தொலி;
2, 18, 40, 41, 45, 52, 60,
61.
அமிழ்து; 46—
அமுது; 18, 19, 21, 29, 41,
45, 52, 54, 60, 63, 65, 66,
71, 74.
அமிர்து; 25, 26.
அமுர்து; 61.

- II நரம்பியல்; 46—
நரம்பையர்; 18, 60.
நரம்பினர்; 65.
நரம்பயர்; 40, 41, 45.
நரம்பயில்; 1, 2, 9, 19, 21,
25, 29, 41, 45, 54, 61, 62,
70.
கின்னர; 46—
கின்னரர்; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29, 40,
41, 43-45, 54, 60-62, 65,
66, 70, 74.

முதலநன்மையே; 46—
முதலநாவுறு; 62, 65.
முதலநாணுறு; 31, 41, 45.
முதலநாமுதல்; 9, 19, 21,
25, 71.
முதலநாதங்கள்; 66.
முதலநாதமே; 41, 45.
முதலநான்முகன்; 54.
முதல்வர்நாமநூல்; 63, 74.
முதல்வர்காவுறு; 1, 10, 11.
முதல்வர்நாணுறு; 18, 40,
60.
முதல்வர்நன்மையே; 41.
முதலுநாணுறு; 2, 61.
முதலிவர் நன்மையே; 45.
மிதுனம்பாடினர்; 23, 43.

அமிர்து நாணுறும்; 26, 44,
70.

- III நிரம்பின; 46—
நிரம்பிய; 9, 19, 21, 25,
29, 54, 62, 63, 66, 71,
74.

உலகெலாம்; 46—
உலகென; 41, 45.

நெய்விழாப்; 46—
நெய்தவழ்; 23, 43.
நெய்விழ; 26.

நெய்விழா; 2, 18, 40, 52,
54, 60, 63.

- IV பரம்பின; 46—
பரம்பினர்; 23, 26, 43, 44,
70.

விரும்பின; 2, 18, 40, 41,
45, 52, 54, 60, 61, 63.

முனிவரும்; 1, 2, 9-11, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 41, 45,
52, 54, 60, 61, 63, 65, 66,
74.

முனிவரர்; 46—

8940

- I நின்ருர்த்தன; 46—
நின்ருர்த்தனர்; 41.
நின்ருர்த்தனர்; 45.

வேதவேதியர்; 46—
வேதவேள்வியர்; 9, 19, 21,
25, 41, 45, 66.

வேதவேள்வியாற்; 54.
வேதவேள்விவாய்ப்; 74.
வேள்வியார்த்தன; 71.

- II போதநின்ருர்த்தன; 46—

தாதை நின்ருர்த்தன; 2, 18,
40, 45, 60, 61.

தாதை நின்ருர்த்தனன்; 41.

புகழுமார்த்தன; 46—

தருமமார்த்தன; 2, 9, 18, 40,
60, 61.

தருமம்பூத்தன; 19, 21, 25,
26, 29, 31, 41, 44, 45, 54,
62, 63, 70, 74.

தருமம்பூர்த்தன; 23, 43.

III ஓதவேலையிற்; 2, 18, 40, 45,
52, 60, 61.

ஓதமுள்ளுறச்; 46—
ஓதவேலையிற்; 41.

வேலையுள்ளுறச், 1, 9-11, 19,
21, 25, 29, 54.

உவகையுள்ளுறச்; 63, 74.

IV சீதநின்றூர்த்தன; 46—
சீதநின்றூர்த்தனர்; 10, 11,
45.

சீதைநின்றூர்த்தன; 65.

தேவர்சிந்தனை; 46—
தேவர் சிந்தையில்; 2.
தேவர் சிந்தையே; 54.
தேவர் ஆர்த்தன; 61.
தேவர் ஆர்த்தனர்; 40, 41,
52, 60.

தேவர் சிந்தின; 63.
தேவர்தன் சிந்தனை; 65.

8941

I உந்தினபின்கொலை; 46—
உந்தினவன்கொலை; 66.
உந்தியின்குலையுழி; 2, 61.
உந்தினைபலகொலை; 60.
உந்திநையின்கொலை; 41.
உந்தினைபின்கொலை; 19, 21,
25, 45, 52, 62, 74.
உய்ந்தனனிளிக்கொலை; 41,
45.
உய்ந்தனபின்கொலை; 26,
54.

உந்தனைவன்கொலை; 71.
உந்தனபின்கொலை; 70.

ஒழிவிலுண்மையும்; 46—
ஒழியலுண்மையும்; 71.
ஒழிவதுண்மையும்; 41, 45.

ஒழியவுண்மையும்; 54, 66.
ஒழிவலுண்மையும்; 31.

II தந்தனை; 46—
தந்தன; 44, 63.
தந்தனன்; 26, 41, 45, 70,
71.

முந்துற; 54.

நியது; 46—
நியிது; 10, 11, 18, 40, 60.
நிங்குதி; 63, 74.

இனையது; 41, 45.

உணர்ந்திலேன்; 54.

நினக்குச் சான்றெனச்; 46—
நினக்குச் சான்றெனச்; 9, 19,
21, 25, 29.

நினக்கு சான்றெனச்; 1.
நினக்குஞ் சான்றெனச்; 10,
11.

நிக்குஞ் சான்றெனச்; 65.

துயரந்தானெனச்; 74.
துயரந்தானெனச்; 63.

முனிவுநிங்கெனச்; 54.

III தழவந்து; 46—
தழந்து வந்து; 2.

IV அந்தணன்; 46—
அந்தகன்; 2.
அகன்று போயதால்; 2, 18,
40, 52, 60, 61, 66.
அயர்ந்துபோயதால்; 46—
அயர்ந்துபோனதால்; 1, 10,
11, 65.
அகன்றுபோனதால்; 31, 41,
45.

8942

I ஆயகாலையின்; 46—
ஆயகாலையாய்; 2, 23, 26,
41, 43-45, 61, 63, 70, 74,
ஆயினகாலையில்; 1, 9, 31,
62, 65.

ஆயினகாலையின்; 10, 19, 21,
25, 29, 40, 41, 45, 54, 60,
66, 71.

- II தாயினன்பனைத்; 46—
தாயினன்பரைத்; 2, 26, 44,
61.
தாயிலன்பனைத்; 31.
தாயினுமன்பினிற்; 66.
தாயினுமன்பனைத்; 1, 9-11,
18, 19, 21, 25, 29, 40, 41,
45, 54, 60, 71.

- III நாயகன்பெரும்; 46—
நாயகன்தனித், 23, 43.
நாயகன் பெருந்துணை; 66.

துயரநாமறத்; 46—
துயரின்னுளறத்; 23, 43.
துயரினுளறத்; 26, 70.
துயரகன்றறத்; 41, 45.
துயர்நாளுமறத்; 41, 45.
துயர்நாளுநாமறத்; 1, 10, 11,
18, 19, 21, 25, 29, 40, 54,
60, 62, 65, 71.

நாதனன்பினின்; 66.

- IV தூயகாதலீர்; 46—
தூயினுன்காதலீர்; 41.
தூயவர்காதலீர்; 41, 45.
தூயவனென்னநீர்; 65.
தூயின காலையில்; 54.
தூயினகாதலீர்; 11, 71.
தூயினன்காதலீர்; 1, 10, 18,
19, 21, 25, 29, 40, 45, 60,
62, 66.

துளம்பு; 1.
துளங்கு; 46—
துளம்பும்; 10, 11.
துளங்கும்; 19, 21, 25, 29,
65.
துளங்கு; 70.
துணங்கும்; 74.

சொரியும்; 66.

கண்ணினுன்; 46—
கண்ணினார்; 41, 45.

8943

- I ஏந்துகோடு; 46—
ஏந்துதோடு; 26.

- II மார்பினுன்; 46—
மார்பினன்; 54.
மார்பினில்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 66.

உருகி; 46—
உந்தி; 2, 61.

- III தழுவிநின்றலும்; 46—
தழுவி நின்றலும்; 63, 71,
74.

தழுவியுற்றலும்; 41, 45.
தழுவுகென்றலும்; 1.
தழுவுகின்றலும்; 65.
தழுவகின்றலும்; 10, 11.
தழுவவென்றலும்; 54.
தாழ்ந்து; 46—
தாழ்ந்த; 10, 11.
தளர்ந்து; 65.
தாளுறத்; 46—
தாளுறத்; 2, 61.

- IV இனைய சொல்லினுன்; 46—
இனையசொல்லுவான்; 31, 41,
45, 52.
இனிய சொல்லினுன்; 41,
45.

8944

- I முன்னிற்றேன்றினோர்; 46—
முன்னிற்றேன்றினார்; 9, 23,
26, 43, 44, 70.
முன்னிற்றேன்றினார்; 52,
70.
முறையினிங்கலா; 46—
முறையினிங்கிலாது; 63, 65.
முறையினிங்காலன்; 31, 41,
45.

முறையினின்றிலாது; 41,
45, 48.

முறையுநிங்கலாது; 2.

முறையினிங்கலாது; 26, 40,
41, 44, 45, 52, 54, 60, 61,
63, 65, 66, 70, 71, 74.
முறையினிங்கலார்; 9, 19, 21,
25, 29.

II துயரினின்றுசேர்; 46—
துயரினின்னுசேர்; 74.
துயரமின்றுசேர்; 9, 19, 21, 25,
29.

III தோன்றினேம்; 46—
தோன்றினோம்; 1, 2, 9—11,
19, 21, 25, 31, 40, 41, 45,
48, 52, 60, 63, 65, 66, 74.
தோன்றினோர்; 29, 71.
தோன்றினேன்; 44, 70.

முன்னமாண்டுளோம்; 46—
முன்னமாண்டுளோன்; 44.
முன்னமாண்டுளோர்; 74.
முன்னமாண்டுளோம்; 1, 2,
10, 11, 19, 21, 25, 29, 31,
40, 41, 45, 48, 52, 60, 61,
63, 65.

முதலாமாண்டுளோம்; 48.
முதலமாண்டுளோம்; 41, 45.

IV தோன்றினேம்; 46—
தோன்றினேன்; 26, 44.
தோன்றினோம்; 1, 2, 10, 11,
19, 21, 25, 29, 31, 40, 41,
45, 48, 52, 60, 61, 63, 65,
74.

8945

I உதவியையனே; 46—
உதவிக் கையனே; 41, 45,
48, 52, 63, 74.
உதவியை அய்யனே; 65.

II மொழியுங் காற்றரும்; 46—
மொழியுங் காற்றரு; 41.

உயிரின்; 46—
உயிரும்; 1, 2, 9, 11, 18, 19,
21, 25, 26, 29, 40, 41, 45,
48, 52, 54, 60—63, 65, 66,
71.

முற்றுமோ; 1, 2, 9, 19,
21, 25, 26, 29, 45, 48,
54, 61, 63, 65, 66, 71.

முற்றுமே; 46—
முற்றுமோர்; 62.
முந்துமோ; 11.

காத்தனை; 18, 40, 41, 45, 48,
60.

III காத்தரும்; 46—
காத்து நம்; 2, 40, 60, 61.
காத்து நேர்; 54.
காத்தனை; 41, 45, 48.
காத்தன; 48.
காத்தெமை; 46—
காத்தனை; 2, 9, 40, 41, 45,
48, 60, 61.
காத்ததெம்; 54.
காத்து நம்; 65.
காத்து நல்; 63, 74.
காத்தெமர்; 71.

IV காத்து நன்; 1, 60.
காத்தனை; 46—
காத்து நம்; 2, 18, 40, 41,
45, 48, 52.
காத்து நல்; 74.

மறையும்; 46—
மரபும்; 18, 40, 41, 45, 48, 52.
வழியும்; 74.

காத்தனை; 46—
காத்த நீ; 23, 26, 31, 41, 43,
44, 45, 48, 71.
காத்துளாய்; 19, 21, 25, 29,
54, 62, 66.
காட்டினை; 74.

8946

I தாழ்வும்; 40.
தாழ்வுமிங்கு; 18, 60, 61.
தாழ்வில்; 46—
தாழும்; 2, 23, 43, 70, 74.
தாழ்வுமிங்கு; 41, 45, 52.
தாழ்; 41, 45.

இங்கிறைப்பொழுது; 46—
ஈங்கிறைப்பொழுதும்; 40,
41.

இங்கிறைப்போது; 10, 11.

தாழ்த்ததேல்; 1, 11, 41, 45.

தக்கதே; 46—

தக்கதேவ்; 74.

தாழ்த்தவே; 65.

தாழ்ந்ததேல்; 10.

தாழ்த்தியேல்; 9, 19, 21, 25,
29, 54, 62, 66, 71.

II அன்பு மாட்டவான்; 46—

அன்பு மாட்டிவான்; 18, 40,
41, 45, 60.

அன்பு வாட்டவான்; 63, 74.

அன்பு மாட்டுவான்; 71.

அன்பு மாட்டலால்; 41, 45,
52.

அன்பின் மாயின்வான்; 9,
19, 21, 25, 29, 62, 66.

அன்பு மாட்டிவான்; 2.

அன்பு வாட்டவான்; 31.

அறிவு வாடவான்; 52.

III வியுமென்பகர்வது; 46—

வியுமென்பளவும்; 26, 44,
70.

வியுமென்பனவும்; 23, 43.

வியுமென்பகர்வது; 18, 40,
41, 45, 60.

ஏழுமென் பகர்வது; 2, 61.

எல்லை நாள்; 46—

எல்லை வாழ்; 2, 61.

எல்லையாய்; 40, 41, 45, 52.

எல்லையாய்; 18.

எல்லைநீள்; 54.

எல்லை நீ; 23, 26, 43, 44, 62,
63, 70.

எல்லையின்; 41, 45.

தொல்லை நீ; 71, 74.

IV ஊழி காண நீ; 25, 29, 41,
45.

ஊழிகாணு நீ; 46—

ஊழிகாணன்; 21.

ஊழி காலமும்; 41, 45.

ஊழி தானு நீ; 62.

ஊழி காணுதி; 65.

உதவிஞாயரோ; 46—

உதவிஞானரோ; 10, 11, 54.

8947

I இன்று வீகலாது; 46—

இன்று வீகிலாது; 1, 25, 26,

29, 44, 62, 66, 70, 71.

இன்று வீய்கிலாது; 54, 74.

இன்று வானுளோர்; 63.

என்றும் வீகிலாது; 65.

எம்மொடு; 46—

எம்முடன்; 31, 41, 45.

1. வாழுமா நெடிது; 41, 45, 52.

வாழுகாணெடிது; 46—

நல்கினாய், 46—

நல்கினான்; 65.

III ஒன்று மின்னனோய்; 46—

ஒன்றுமின்னனோர்; 11.

ஒன்றுமின்றி நோய்; 23, 26,

43, 44, 70.

ஒன்றுமன்னனோய்; 61.

ஒன்றுமின்னலன்; 74.

உறுகிலாது நீ; 46—

உறுகிலாத நீ; 11.

உறுகிலானு நீ; 63.

உறுதிலாத நீ; 26.

உறுகலாது நீ; 10, 23, 43,
65.

ஒறுகிலாது நீ; 74.

IV வாழ்த்தியாலினிதென்; 46—

வாழ்த்தியாலினிதின்; 23, 43,

44, 70.

வாழுவா யினிதின்; 41, 45.

வாழ்த்தியா லினிதின்; 26.

வாழ்த்தியா லினிதென்; 40.

வாழியாலினியென்; 2.

வாழியா லினிதென்; 74.

வாழியாயினிதின்; 61.

8948

- I வண்மையால்; 46—
வண்மையர்; 1.
வண்மையால்; 41, 45.
வாய்மையால்; 9, 19, 21, 25,
29, 62, 65, 66.
- II பெற்றவாயுளார்; 46—
பெற்றவாயுளோர்; 2.
பெற்றவாயுளர்; 44.
- III சுற்றுமேயினார்; 46—
சுற்றுமேயினார்; 2, 18, 40,
41, 45, 61.
சுற்றுமேயினார்; 10, 11, 41,
44, 45, 52, 70.
சுற்றுமேயினோர்; 23, 43.
சுற்றுமோயினர்; 41.
வாழ்த்தினார்; 46—
வாழ்த்தினாற்கு, 2, 18, 60,
61, 63, 74.
வாழ்த்தினார்க்கு; 40, 41, 45.
வாங்கினார்; 65.
- IV உணரக்கூறினான்; 1, 2, 10,
11, 18, 40, 41, 45, 52, 60,
61, 63, 65, 71, 74.
உணரக்கூறினன்; 46—
உணரக்கூறினார்; 41, 45,
54, 71.
உணர்த்தத்தேறினார்; 19,
21, 25, 29, 66.

8949

- I மாமருந்து; 46—
நன்மருந்து; 19, 21, 25, 29,
62, 66.
ஒன்னலார்; 46—
ஒன்னலர்; 2.
ஒன்றலாப்; 40, 41, 45, 54,
60.
ஒன்றலான்; 74.
ஒன்னகர்; 41.
ஒன்றலார்; 63.
என்னலார்; 65.

II பொய்த்து; 46—

ஏய்த்து; 74.

சிந்தையார்; 46—
சிந்தையோர்; 54.
சிந்தையால்; 60, 61.
சிந்தையான்; 74.

இறுதல்; 46—

இறுதி; 1, 9 - 11, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 43, 44,
54, 60—63, 65, 66, 70, 71,
74.

பொய்க்குமால்; 46—
பொய்யலா(ம்); 61.

போகாமல்; 41.

போக்குமால்; 9, 18, 19, 21,
25, 29, 31, 40, 41, 45,
52, 54, 60, 65, 66, 74.

போயாரூர்; 2.

III மொய்த்து; 46—

மொய்த்தை; 21.

குன்றையம்; 46—

குன்றையும்; 10, 11, 23, 26,
43, 44, 66, 70, 71, 74.

மூலவழிவாய்; 1, 9—11,
18, 19, 21, 25, 26, 29, 40,
44, 45, 60, 62, 63, 65, 66,
70.

மூலவழின்வாய்; 46—

மூலவழியாய்; 23, 43, 54.
மூலமூழைவாய்; 2, 41, 45,
52.

IV வயத்துமீடியால்; 46—

வயத்துமீள்தியா; 1.
வயத்துமீள்தியால்; 2, 10,
11, 18, 19, 21, 25, 26, 29,
44, 54, 60—63, 65, 66,
70, 71, 74.

வைத்துமீள்தியால்; 40.

வைத்துமீடியால்; 41, 45, 52.

8950

24. கனியாட்டுப் படலம்

8951

- I சாம்பவனியம்ப; 46—
சாம்பனாண்டியம்ப; 2, 9, 18,
19, 21, 25, 26, 29, 40, 41,
44, 45, 52, 60—63, 66,
70, 74.
சாம்பவனியம்ப; 1, 10, 54.
- II சாலவென்றுவந்து; 10, 11,
19, 21, 25, 26, 29, 41, 44,
54, 62, 63, 65, 66, 70.
சாலவென்றென்று; 46—
சாலவென்றெழுந்து; 2.
சாலவென்றுணர்ந்து; 9.
சாலவென்றெழுந்தோர்; 61.
சாலவென்றுவந்தோர்; 52,
74.
சாலவென்றுவந்தோர்; 10,
41, 45.
- III சென்றுமீள்வெனென்று; 46—
சென்றுமீள்வெனென்று; 40,
45.
ஒன்றிமீள்வெனென்று; 41,
45.
ஒன்றில்மீள்வெனென்று;
41, 45.
எழுந்து; 1, 2, 9—11, 18, 19,
21, 25, 29, 40, 41, 45, 52,
54, 60, 62, 63, 65, 66,
71, 74.
உணர்ந்து; 46—
உயர்ந்து; 23, 26, 43, 44.
- IV தாங்கியக்குரிசில்; 46—
தாங்கியக்குருசில்; 44, 54.
தாங்கியகுரிசில்; 10, 11, 25,
41, 45, 60, 61, 65, 74.
தாங்கியேகுரிசில்; 23, 26,
43, 44, 54, 70.
வாங்கியகுரிசில்; 29.

- I இன்னதித்தலையதாக; 46—
இன்னதித்தலையவாக; 2,
18, 40, 41, 45, 61.
இன்னவித்தலையவாக; 74.
பொங்கித்; 46—
போகித்; 26.
- II கடந்து நீண்ட; 46—
கடந்துநின்ற; 44, 74.
கடக்க நீண்ட; 21, 29, 41,
45, 62.
சமைந்த கீதம்; 46—
சமைந்த கீதக்; 2, 61.
சமைத்த கீதம்; 1, 31, 41,
45.
சமைந்து கீதம்; 60.
சமயந்தன்னில்; 41, 45.
- III கின்னரர் முதலோர்; 52.
கின்னர முதல்வர்; 46—
கின்னர முதலோர்; 19, 21,
23, 25, 41, 45, 54, 62, 66,
71.
கின்னர முதலார்; 74.
கின்னர முதலர்; 44.
கின்னரர் முதலர்; 26, 31.
கின்னரர் முதல்வர்; 1, 2,
10, 11, 40, 41, 45, 54, 60,
61, 65, 74.
பாட; 46—
பாடல்; 2, 61.
முகத்திடைக்; 46—
முகத்திடை; 10, 11.
கெண்டைக்; 46—
கெண்டக்; 61.
தென்கட்; 10.
- IV கன்னிநன் மயிலனாரை;
46—
கன்னிநன் மயிலினாரை; 1,
65.

கன்னிகன் மயிலன்னாரை;
11, 40, 41, 44, 45, 52, 60,
61, 66, 71.
கன்னலின் மொழியினாரை;
31.
கன்னின மயிலன்னாரை;
10.
கன்னின மயிலன்னாரை; 21.
கண்ணிகன் மயிலன்னாரை;
25, 26.

8952

- I விஞ்சை மாதர்; 46—
வஞ்சை மாதர்; 21.
அவுணர் மாதர்; 46—
அவுண மாதர்; 11, 41, 45.
- II குரும்பையங் கொங்கை;
46—
குரும்பையங் கொங்கை; 25.
குரம்பையங் கொங்கை; 74.
நாதர்; 46—
மாதர்; 31, 44, 61, 63, 65,
70.
கோதையரியக்கர்; 46—
தோதையரியக்கர்; 41, 45.
கோதில்; 46—
கோலக்; 23, 26, 44, 70.
- III கரும்பினுமினிய சொல்லார்;
46—
கரும்பினுமினிய சொல்லர்;
1.
கரும்பிலுமினிய சொல்லார்;
10.
கன்னிமார்க்கள்; 46—
கன்னிமாதர்; 63.
- IV வரம்பறு சம்மையோர்கள்;
46—
வரம்பெனு முலையின்மாதர்;
74.
வரம்பெனு மகளிர்கூடி; 41,
45, 66.
மருள வந்தார்; 46—
இரியுவந்தார்; 65.

8953

- I விசய வாட்கட்; 46—
விசையைவாட்கட்; 10.
விஞ்சை வாட்கட்; 11, 18,
40, 41, 45, 61.
விளங்கு வாட்கட்; 74.
இலங்கு வாட்கட்; 9, 19, 21,
25, 29, 52, 62, 66.
இலங்கு ஒண்கட்; 41, 45.
இலங்கு வான்கட்; 41.
இலங்கும் வாட்கட்; 41.
திலோத்தமை; 46—
திலோர்த்தமை; 65, 74.
மெல்லென்; 46—
மெல்ல; 26, 44.
மெல்லன்; 45, 66.
மேலென்; 63.
- II தேனகு மழலையின்சொல்;
46—
தேனகு மழலையின்பொய்;
10.
வேனகு மிழலையின்சொல்;
26.
தேனுகு மழலையின் சொல்;
74.
முதலாந்தெய்வ; 2, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 44, 52,
54, 60-62, 66.
முதலதெய்வ; 46—
முதலார்தெய்வ; 41, 45.
- III வானக மகளிர்; 46—
வானவர் மகளிர்; 1, 2, 10,
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 45, 61, 62, 63, 66,
70, 71.
வானவர் மகளிர்; 54, 65,
74.
சில்லரிச்; 46—

சில்லரி; 2, 9, 18, 19, 23, 25,
29, 40, 41, 44, 45, 54, 61-
63, 74.

சில்லரிப்; 41, 45, 66.

சில்லரிக்க; 41.

சல்லரிப்; 45.

மழலையஞ்; 71.

ஆர்வமென்; 41, 45.

சதங்கை; 46—

மழலை; 2, 9, 18, 19, 23, 25,
29, 40, 41, 44, 45, 61-63,
74.

சிலம்பின்; 54.

பாண்டில்; 41, 45, 66.

கோங்கை; 41, 45.

மழலைப்; 41, 45.

பம்ப; 2, 18, 40, 41, 45, 52,
60, 61, 74.

மாழ்கி; 46—

மாழக; 1, 9, 10, 19, 25, 29,
31, 41, 45, 54, 65, 71.

மம்ம; 63.

மாக; 66.

பாட; 23, 26, 44, 70.

பாடல்; 41, 45.

காழ்இ; 45.

வேணு; 41, 45.

IV ஆனக; 46—

வானக; 2, 9, 23, 25, 26,
29, 44, 60, 65, 66.

வானர; 74.

ஆனசர்; 41, 45.

முருட்டொடு மிரட்ட; 46—

முருட்டொடு மிரட்டை; 10,
11.

முருட்டொடு மிரட்டி; 21, 23,
26, 63, 70.

முருட்டொடு மிரட்ட; 41, 45.

முரட்டொடு மிரட்ட; 40.

முரட்டொடு மிரட்டி; 44, 65.

ஆடி; 46—

ஆட; 2, 18, 40, 41, 60, 61.

எங்கும்; 74.

8954

I தூங்கும்; 46—

தூங்கு; 1, 2, 9, 54.

தூங்கும்; 21, 25, 62.

தூண்டு; 61.

தூண்டும்; 40, 41, 45, 60.

சுருளிற்றோன்றும்; 46—

சுருளிற்றோய்ந்த; 1, 10, 11,
45.

சுருளிற்றோய்ந்த; 18, 41, 52,
61, 71.

சுருளிற்றோத்தும்; 19, 21,
25, 29, 41, 62, 66.

சுருளிற்றோற்றும்; 31.

சுருளிற் கோதை; 41.

சுருளிற்றோன்றும்; 63.

குருளிற்றோய்ந்த; 40, 74.

குளிரிற்றோய்ந்த; 2.

குளிர்ச்சி தோய்ந்த; 23, 26,
44, 70.

II ஏடுண்ட; 46—

மேடுண்ட; 1, 10, 11, 44.

தேடுண்ட; 41, 45.

திலகமும், 1, 2, 9, 18, 19,
25, 29, 31, 40, 44, 54, 60,
61, 65, 66, 70.

திலதமும்; 46—

இலவச் செவ்வாய்; 46—

இலகச் செவ்வாய்; 26.

இலங்கச் செவ்வாய்; 31, 41,
45, 54.

III முடுண்ட; 46—

ஊடுண்ட; 1, 2, 10, 11, 26,
41, 44, 45, 54, 60, 61, 65,
66, 71, 74.

முத்து முள்ளுண்ட; 46—
முத்து முள்ளுடைக்; 19, 21,
25, 29, 41, 45, 62, 74.

முத்து மலப்பிலாக; 41, 45.
முற்று முள்ளுண்ட; 1, 26,
70.

முளரிச்; 46—

கமலச்; 1, 10, 11, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 41, 44, 45, 54,
62, 63, 65, 70, 71, 74.

செங்கட்; 46—

செங்கேழ்; 1, 10, 11, 18, 19,
21, 29, 40, 45, 54, 60-63,
65, 71.

செங்கேழ்க்; 41.

சேங்கேழ்க்; 2, 25.

IV காடுண்டு; 46—

காடுண்ட; 1, 65.

புகுந்ததென்ன; 46—

புகுந்தவென்ன; 71.

புகுந்ததென்னப்; 65.

புகுதற்கொத்த; 45.

பரந்ததென்ன; 2, 40, 41, 45,
52, 61.

பரிந்ததென்ன; 18.

கலந்தது; 23, 26, 44.

முனிந்தது; 46—

புகுந்தது; 65.

புகுவமும்; 45.

கறைவெண்டிங்கள்; 46—

கதைவெண்டிங்கள்; 62.

8955

I முளைக்கொழுங்; 46—

முளைக்கொடுங்; 1.

வெண்ணிலவுமூரி; 46—

வெண்ணிலவின்மூரி; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

வெண்ணிலவின் வீசி; 63.

வெண்முளரி மூரி; 11.

II ஒளிப்பிழம்பொழுக்கும்; 46—

ஒளிப்பிழம்பொழுக்கும்; 1,
10, 11, 31.

ஒளிப்பிழம்பொழுகு; 18, 40,
41, 45, 74.

ஒளிப்பிழம்பமைக்கும்; 23,
26, 44, 70.

ஒளிப்பிழம்பொளிக்கும்; 54.

பூணினுமிழிள வெயிலும்;
46—

பூணிநூடுமிழ் வெயிலும்;
1, 9-11, 19, 21, 29, 41,
45, 62, 65, 74.

பூணிலுமிழ்வெயிலுடுவே;
63.

பூணினுமிழ்தருவெயிலும்;
71.

பூணினுதிக்குறுவெயிலும்;
41, 45.

ஒண்பொன்; 46—

போன்ற; 63.

III விளக்கையும்; 46—

விளைக்கையும்; 65.

விளக்குமேனி; 46—

அழைக்குமேனி; 29.

மிளிர்கதிர்ப் பரப்பும்; 46—

மிளிர்கதிர்ப் பரப்பி; 54.

மிளிர்கதிர்ப் பரப்பும்; 65.

விரிகதிர்ப் பரப்பும்; 19, 21,
25, 29, 41, 45, 62, 63, 66.

நிலாக்கதிர்ப் பரப்பும்; 23, 26.

நிலாக்கதிர்ப் பரப்பி; 44, 70.

வீசு; 2, 19, 21, 25, 29, 40,
41, 44, 45, 52, 54, 60, 61,
63, 70, 74.

வீசி; 46—

IV பேரிருளும்; 46—

பேருலகம்; 1, 11, 54, 65, 71.

பேருலகில்; 41.

அறிவென; 46—

அறிவையும்; 1, 11, 41, 45,
65, 71.

மருளுமாதோ; 46—

மருளமாதோ; 1, 11, 44, 65.

மயங்குமாதோ; 18, 40, 60,
61.

மயக்குமாதோ; 41, 45.

மருட்டுமாதோ; 41, 45.

மருட்டமாதோ; 71.

விழுங்குமாதோ; 74.

8956

I கல்விச்செல்வம்; 46—

கல்விச்செவ்வி; 9, 41.

கல்விச்செல்வர்; 74.

கல்விச் செல்வி; 45.

நெறியை; 46—

நெறியில்; 9, 10, 18.

நெறியின்; 23, 25, 40, 41,
44, 54, 60, 61.

நெறியன்; 45.

பொருளின்; 74.

II முற்பயனுணர்ந்த; 46—

முற்பயமுணர்ந்த; 10, 60, 61.

முற்பயனுணர்ந்து; 31, 62,
66, 71.

முற்பயனுணர்த்த; 65.

முற்பதனுணர்ந்த; 63.

தூயோர்; 46—

தீயோர்; 26, 70.

மொழியொடும் பழகி; 46—

மொழியொடும் பகழி; 70.

நெறியொடும் வழியை; 65.

முற்றிப்; 46—

முற்றப்; 65.

III பிற்பயனுணர்தறேற்றப்;
46—

பிற்பயனுணர்தறேற்றப்; 19,
21, 29, 62.

பிற்பயனுணர்தறேற்றம்; 66.

பிற்பயனுணர்தறேற்றப்; 70.

பிற்பயனுணர்தறேற்றப்;
41, 45.

பிற்பயனுணர்ந்த தேற்றப்;
74.

பிற்பயனுணரத் தேற்றப்;
26.

பிற்பயனுணரத் தேற்றப்;
44, 54, 60.

பிற்பயமுணர்தறேற்றப்; 10,
11.

பிற்பயமுணர்தறேற்றப்; 2,
40.

பிற்பதனுணர்தறேற்றப்;
63.

பேதைபால் வஞ்சன் செய்த;
18, 19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 44, 45, 52, 54, 60-
63, 66, 70, 71.

பேதைபோல் வஞ்சன்செய்த;
46—

பேதைபோல் வஞ்சர்செய்த;
1.

பேதைபால் வசனம் செய்த;
9.

பேதைபால் வஞ்சம் செய்த;
74.

பேதையோர் வஞ்சம் செய்த;
65.

பேதைமை வஞ்சன் செய்த;
41, 45.

பேரவஞ்சகர்கள் செய்த; 10.

பாலவஞ்சார்கள் செய்த; 11.

IV ஓடிக்; 46—

மோகம்; 66.

கலந்தது, 46—

கலந்த; 45.

கலந்தன; 2, 9, 18, 40, 41,
60, 65.

கரந்தன; 1, 10.

கரந்தனர்; 11.

களளின் வேகம்; 46—

களளின் வெள்ளம்; 63.

8957

- II பலபடமுறுவல்; 46—
பலபல முறுவல்; 19, 21, 25, 29.
பலபடர் முறுவல்; 26.
பலபலி முறுவல்; 65.
பரந்தன; 23, 26, 41, 44, 45, 52, 70.
பயந்தன; 46—
பணித்தமெய்வேர்; 46—
பணித்த மெய்ய; 19, 21, 25, 65.
பணித்தல் மேய; 74.
வெர்த்த மெய்ய; 45.
வேர்த்த மெய்ய; 41.
பணித்த மெய் வேர்வு; 41, 45.

- II இலவிதழ்; 46—
இலவிழத்; 11.
விலவிதழ்; 40,
வெலவிதழ்; 74.

துடித்த; 46—
வெளுத்த; 41, 45.

முல்லைபெயிறு
வெண்ணிலவை; 46 —
முல்லைபெயிற்று
வெண்ணிலவை; 26.
முல்லை வெற்கள்
வெண்ணிலவை; 45.

- III கொலை பயில்; 46—
கொல் பயில்; 74.

வேலின்; 46—

வேல்கள்; 1, 2, 9-11, 18, 23, 22, 25, 26, 29, 40, 41, 44, 45, 52, 60, 61, 63, 65, 66, 70, 74.
வேற்கள்; 41.

கொழுங்கடை; 46—
கொடுங்கடை; 65.

சிவந்த; 46—
சிவந்து; 26.

- IV சிலைநிகர்; 46—
சிலைநகர்; 45.
சினறுதல்; 74.

புருவநெற்றிக்; 46—
புருவநெற்றி; 1, 9, 65, 66.
புருவம் தெற்றிக்; 31, 40, 41, 60, 61.
புருவ மேற்றிக்; 74.

குனித்தன; 46—
குனித்தன; 44.
குளிர்ந்தன; 45.
குளிர்ந்தன; 41.

விளர்த்த; 46—

வெளிர்ந்த; 2, 61.
வெளுத்த; 18, 21, 23, 25, 26, 31, 40, 41, 44, 45, 54, 60, 74.

வெயர்த்த; 29, 65.

துவர்த்த; 45.

மயக்கம்; 41, 45, 71.

செவ்வாய்; 46—
செவ்வால்; 45.
செய்ய; 41, 71.
செயல்; 45.

8958

- I கொந்தளக் கோலக்; 46—
கொந்தளக் காலக்; 19, 29, 40, 41, 45, 71.
கொந்தளக் காலம்; 65.
கொந்தளக் கால்கள்; 74.
கொந்தளக் கோலம்; 71.
கொந்தளம் பாரக்; 63.

- II அல்குற்றேரை; 46—
அல்குற்றேரின்; 71.
அல்குற்றேர்; 41.

இகந்துபோய்; 46—
இகழ்ந்துபோய்; 10, 11, 23, 26, 31, 41, 44, 63, 74.

இகழ்ந்து தெரின்; 45.
 இழிந்து போய்; 19, 21, 25,
 29, 41, 62, 65, 71.
 இறங்க; 46—
 இறங்கா; 1.
 இறங்கி; 18, 19, 21, 23, 25,
 26, 29, 40, 41, 44, 45, 60,
 62, 74.
 இரங்கி; 65.
 இழிந்து; 45.
 இருங்கை; 63.

III பூந்துகிலோடும்; 46—
 பூந்துகிலோடு; 2, 44.
 பூந்துகிற்படுமாப்; 41, 45.
 பூசன் மேகலை; 46—
 பூசன் மேகலைச்; 26.
 பூசமேகலை; 10, 11.
 சிலம்பு பூண்ட; 46—
 சிலம்பைப் பூண்ட; 1.
 சிலம்பப் பூண்ட; 10, 11, 41,
 45, 71.

IV மாந்தளிரெய்து; 46—
 மாந்தளிரேக; 63.
 மாந்தளிர்நொய்தின், 41, 45.
 மாந்தளிர்ப்பாதம்; 9, 19, 21,
 23, 25, 26, 29, 41, 44, 45,
 62, 65, 66, 70, 74.
 மாந்தரினெய்தி; 1, 10, 11,
 31, 41, 45, 54, 71.

நொய்தின்; 46—

நோக்கி; 9, 19, 21, 23, 25,
 26, 29, 41, 44, 45, 65, 66,
 70, 74.

எய்தி; 41, 45.

மயங்கினர்; 46—
 மயங்கினார்; 9.

சொல்லார்; 46—
 சொல்லோர்; 63.

8959

I கோத்த; 46—
 கோர்த்த; 61, 71.

துகின்மணி; 46—
 துகின்மலிக்; 45.

குறங்கைக்கூடக்; 46—
 குறங்கைக்கூட்டக்; 25.

கோவைகூடக்; 45.
 கோவைக்கூடக்; 41.

II காத்தன; 46—
 கார்த்தவன்; 71, 74.

அற்றமத்தன்மை; 9, 19,
 21, 23, 25, 26, 41, 45, 52,
 62, 66, 71.

அற்றவத்தன்மை; 46—
 அற்றமத்தனிமை; 65.

அற்றமற்றன்மை; 1, 11,
 63.

உற்றவத்தன்மை; 40, 41,
 42, 45, 60, 61.

மற்றவத்தன்மை; 31.

கண்டு; 46—
 கண்ட; 63.

III வேத்தவை, 46—
 வேத்தவண்; 61.
 வேத்தன; 74.
 வேர்த்தனர்; 63.
 வேர்த்தவை; 31.
 வேர்த்தமை; 41.

கீழுளோர்கள்; 19, 21, 25,
 41, 45, 52, 62, 65, 66.

கீழுளோரும்; 46—
 கீழுளாரும்; 41, 45.

கீழினோரும்; 74.

கீழ்மையே; 46—

கீழ்மையை; 1, 10, 11, 23,
 26, 41, 70.

வினைத்தார்; 46—
 வினைப்பார்; 45.

மேலோர்; 46—

மேலாம்; 40, 41, 45, 52,
 61.

IV சீர்த்தவர்செய்யத்தக்க; 46—
 சீர்த்தவர்செய்ததக்க; 1, 10,
 11.

சீர்த்தமைதவிரத்தக்க; 41,
45.

சீர்த்தவைசெய்யத்தக்க;
19, 21, 29, 62, 65, 66.

செய்தாரென்ன; 46—
செய்வாரென்ன; 45.

8960

I பாணியிற்றள்ளிக்; 46—
பாணியிற்றன்னிற்; 11.
பாணியிற்றெள்ளிக்; 44, 70.
பாணியிற்றன்னிக்; 54.

வாணியிற்றள்ளிக்; 2, 18,
21, 23, 25, 29, 41, 45, 60
—62, 65, 66.

வாணியிற்றெள்ளிக்; 26.
வாளியிற்றள்ளிக்; 9.

காலமாத்திரை; 46—
காலமாத்திடை; 2.
காலமாத்திரைப்; 11, 25, 29,
40, 41, 45, 52, 65, 74.
காலமாத்திரை; 26, 44, 70.

படாதுபட்ட; 46—
படாதுவட்ட; 41, 45, 66.
பயந்துபட்ட; 63.
படர்ந்துபட்ட; 26, 44, 60,
61, 70.
படர்ந்துவட்ட; 19, 21, 23,
25, 29, 62, 65.

II நாணியின்; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 25, 26, 29, 40, 41,
44, 45, 52, 60—62, 65,
66, 70, 71, 74.

நாணினை; 46—
நாணியன்; 41, 45.

முறையின்கூடாது; 61.
முறையிற்செல்லாது; 46—
முறையின்கூடாது; 2, 9, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 41,
44, 45, 52, 60, 65, 66,
70, 74.

முனையிற்செல்லாது; 11.
முறையிற்செல்லாது; 54.

ஒழிவழி; 26, 44, 70.
ஒருவழி; 46—

நடையிற்செல்லும்; 46—
நடப்பவான; 41, 45.

மறையிற்செல்லும்; 63.

III ஆணியினழிந்த; 46—
ஆணியினழித்த; 1, 19, 11,
41, 45, 71.

ஆணியினிகழ்ந்த; 54.
ஆணியினழிந்து; 40, 60.
ஆணியின்பாடப்; 45.

நாணியின்பாணியின்; 45.

பாணியினுமிழ்ந்த; 9, 19,
21, 23, 25, 26, 41, 62, 65,
66.

பாணியினழிந்த; 61, 63.

வாணியிலழிந்த; 2.
வாணியினுமிழ்ந்த; 74.

ஆணியினுமிழ்ந்த; 41, 44,
45, 70.

பாடனவின்றனர்; 1, 2, 23,
26, 31, 40, 44, 60, 61,
63, 70, 71, 74.

பாடனறவென; 46—

பாடனவின்றனர்; 52.
பாடனவின்றநாள்; 11.

பாடல்பயின்றனர்; 19, 21,
25, 62, 65, 66.

பாடபயின்றனர்; 41, 45.

பாடலீன்றனர்; 41, 45.

அநங்கவேடன்; 46—
அநங்கவேடன்; 41, 42, 45,
52.

இனங்கவேடன்; 31.

IV தூணியினடைத்த; 46—
தூணியிலடைத்த; 1.
தூணியிலடைந்த; 2, 11, 74.
தூணியினிருந்த; 19, 21, 25,
41, 62, 65, 66.

தூணியினடைத்த; 23, 26,
44, 54, 60, 61, 63, 70.
தூணியினிருந்த; 45.

கொடுந்தொழில்; 46—
கொலைத்தொழில்; 74.
தொடுந்தொழில்; 11.

துறந்த; 46—

வறந்த; 11.

புரிந்த; 23, 26, 29, 41, 44.
45, 54, 70, 71.

புரியும்; 19, 21, 25, 62, 65.

தோற்றும்; 41, 45, 66.

8961

I வங்கியம்; 46—

வங்கிய, 61, 63, 74.

வகுத்தகானம்வயங்கிய; 41,
45, 52.

வகுத்தகானமாறுகோண்;
46—

வகுத்தகானமாறுகொள்;
40—42, 45, 61.

வகுத்தகானமாறுகொண்டு;
63.

வகுத்தநாதம்மாறுகொண்;
19, 21, 25, 29, 41, 54, 62,
65, 66, 74.

வகுத்ததானமாறுகோண்;
31.

வகுத்ததாம்மாறுகோண்;
45.

குருகுற்றென்னமாறு
கோண்; 41, 45.

மழலைவாயர்; 41, 45, 52.

மழலைமாருச்; 46—

மழலைமானச்; 1, 10, 11, 41,
45.

மழலையீருய்ச்; 9, 19, 21, 25,
29, 65, 66.

மழலைவாயார்; 23, 26, 44,
70.

மழலையீருச்; 41.

மழலையீரு; 45.

மழலைமாதர்; 54.

மழலையாருய்ச்; 62.

மழலைமாசை; 31.

மலைத்ததாகச்; 41, 45, 60,
74.

மலைத்தமாருச்; 40.

மதலைத்தாகச்; 2, 18.

அமலைத்தாகச்; 61.

அமலைமாருத்; 63.

II சங்கையில்; 46—

சங்கிழை; 54.

தங்கையில்; 63.

செங்கையில்; 74.

பெரும்பணுற்ற; 1, 2, 10,
11, 23, 26, 40, 41, 44, 45,
52, 60, 61, 70, 71.

பெரும்பாணுற்ற; 46—

பெரும்பால்நீத்த; 19, 21, 25,
29, 65.

பெரும்பானுற்ற; 40.

பெரும்பார்நீத்து; 9.

பெரும்பால்நீத்து; 66.

பெரும்பணித்துத்; 45.

பெரும்பணித்துத்; 41.

கையின்விணை; 54.

திறத்துறை; 23, 26, 44, 63,
74.

நிறத்துறை; 46—

நீர்த்துறை; 1, 71.

துறைதுறை; 9, 19, 21, 25,
29, 65.

துறைதொறும்; 41, 45, 52,
66.

முறைநிறம்; 54.

திறம்பத்; 1, 2, 9—11, 23,
26, 40, 41, 44, 52, 54,
61.

நிரம்பித்; 46—

திறம்பித்; 19, 29, 31, 41,
45, 65, 66, 71.

சிறப்பால்; 74.

தள்ளிச்; 1, 2, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 40, 44, 52, 60,
61, 65, 66, 74.
தள்ளச்; 46—

III சிங்கலின்; 46—

சிங்கலில்; 1, 2, 9, 10, 19,
21, 23, 25, 26, 29, 40, 44,
52, 54, 61—63, 65, 66.

அமிழ்தினோடும்; 46—

அமிர்தினோடும்; 1, 2, 10,
19, 21, 23, 25, 6, 42, 44,
54, 65, 66.

அமுதினோடும்; 31, 40, 41,
45, 52, 61, 63.

மாதினோடும்; 62.

அமிழ்தினோடு; 1, 18, 60.

அமிர்தினோடு; 9.

புனியளாம்; 1, 18, 19, 21,
23, 25, 31, 40, 41, 45, 60,
62, 65, 66.

அளியளி; 46—

அளியதோர்; 44.

அளிப்பதாம்; 54.

இனியதோர்; 74.

எளியதோர்; 26.

அளியதோ; 2, 61, 71.

புனியளாய்த்; 9.

என்ன; 1, 2, 9—11, 19, 21,
23, 25, 31, 40, 41, 42, 45,
52, 54, 60, 61, 63, 65, 66,
71, 74.

அன்ன; 46—

IV வெங்குரலெடுத்த; 46—

வெங்குரலடுத்த; 23, 26, 54.

வெங்குழலடுத்த; 44.

இங்கிசை யமுதப்; 41.

விளித்தனர்; 46—

விளிந்தனர்; 41, 45.

விளிந்தனர்; 31.

விளித்தனர்; 54, 63, 74.

விளிந்தனர்; 9, 19, 21, 25, 29,
41, 45, 62, 65.

வீங்க; 46—

வீங்கி; 41, 71.

8962

I ஏனைய; 46—

ஏனையர்; 41, 45.

பிறவும்; 46—

பலவும்; 74.

கண்டார்க்கு; 46—

கண்டார்; 41, 45.

இந்திரசாலமென்னத்; 46—

இந்திரசாலமென்னத்; 19,
21, 41, 45, 62, 65, 74.

II உருவிற் றோன்றும்; 46—

உருவிற் றேறான்; 41, 45.

உரிவிற் றோன்றும்; 74.

பாவனைத் தகைமை; 46—

பாவனைத் தன்மை; 29, 65.

வாய்மையிற் றன்மை; 74.

சான்றோர்; 46—

சான்ற; 2, 18, 19, 21, 40,
41, 45, 54, 60—62, 65, 66.

III நோக்கினாரை; 46—

நோக்கினார்க்கு; 19, 21, 25,
29, 65, 66.

நோக்கியோங்கும்; 23.

நோக்கினார்க்கும்; 41, 45.

நோக்கி நல்லார்; 1, 10, 11,
54.

மைந்தரைக்; 46—

மஞ்சரைக்; 18.

காட்டி வாயால்; 46—

காட்டி வாயாய்; 70.

காட்ட வாயால்; 21.

IV ஆனையை விளம்பித் தேரை; 46—

ஆனையை விளம்பித் தேனை; 63.

ஆனையைத் தேரைக் காட்டி; 54.

ஆனையை விளம்பி மீள; 31.

ஆனையைக் காட்டித் தேரை; 1, 10, 41.

ஆனையை விளம்பித் தேரை; 74.

அவிநயத்தியற்றி யுற்றார்; 46—

அவிநயந் தெரிக்கலுற்றார்; 2, 18, 41, 45, 52, 60, 66, 74.

அவிநயந் தெரிய வென்றான்; 63.

அவிநயந் தெரியலுற்றார்; 9, 19, 21, 23, 26, 29, 44, 54, 62, 65, 71.

அவிநயந் தெரியலுற்றான்; 70.

அபிநயத் தாற்றியுற்றார்; 41, 45.

அபிநயத்தியற்றியுற்றார்; 31, 42.

அபிநயந் தெரிக்கலுற்றார்; 40, 52.

அபிநயந் தெரிக்கலுற்றார்; 61.

8963

I அழகுவர்; 1, 2, 11, 23, 26, 40, 41, 44, 45, 52, 54, 60—63, 66, 70, 71.

அழகுவார்; 46—

அழகுவர்கள்; 19, 21, 29, 65.

அழகுவார்; 31.

அழகுவர்கள்; 41.

நகுவர்; 1, 2, 11, 19, 21, 23, 26, 29, 40, 44, 52, 54, 60—63, 65, 66, 70, 71.

நகுவார்; 46—

ஆடு வரயனின்ருரைத்; 1, 11, 23, 26, 29, 40, 52, 54, 60, 61, 63, 65, 66, 70, 71.

ஆடுவாராயினுரைத்; 46—

ஆடுவாராயனின்ருரைத்; 2, 18, 19, 21.

ஆடுவரயனின்ருடித்; 44.

ஆடுவாராய் நின்ருரைத்; 74.

ஆடுவாராயனின்ருரைத்; 41, 45.

ஆடுவாராய் நின்றைத்; 31.

II தொழுகுவர்; 1, 2, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 44, 52, 54, 60, 63, 65, 66, 70, 71.

தொழுகுவார்; 46—

துயில்வர்; 1, 2, 19, 21, 23, 25, 29, 40, 44, 52, 54, 60—63, 65, 66, 70, 71.

துயில்வார்; 46—

அதனைத்; 31.

துள்ளித்; 41, 45, 52, 74.

தள்ளித்; 46—

தூங்கித்; 41, 45, 66.

மீளத்; 1, 11, 54, 71.

தூங்குவர்; 2, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 44, 52, 54, 60, 61, 63, 70, 71.

தூங்குவார்; 46—

தள்ளுவார்; 66.

துள்ளுவார்; 41, 45.

தொழுவோர்; 45.

துவர்வாயின்றேன்; 41, 45, 52.

துவர்வாயிற்றேன்; 46—

துவர்வாயின்றே; 1, 11.

துவர்வாயிற்று; 60.

வாயிற்றின்தேன்; 19, 21, 29.

வாயிற்றின்தன்; 65.

வாயிற்றிந்தேன்; 45.

வாயிற்றிந்தேன்; 41, 45.

வாயிற்றின்தேன்; 66.

வாயின்தேறல்; 74.

மீளமீள; 45.

III ஒழுகுவர்; 1, 2, 11, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 40, 44, 52, 54, 61, 65, 66, 70, 71.

ஒழுகுவார்; 46—

எழுகுவர்; 60.

ஒருவர்மேலொருவர் புக்கு; 46—

ஒருவர்மேலொருவர் புக்கி; 74.

ஒருவர் புக்குருகி வாட்கண்; 11.

IV முழுகுவர்; 1, 9, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 40, 44, 52, 54, 65, 66, 70, 71.

முழுகுவார்; 46—

விழுகுவர்; 63.

குருதி; 1, 2, 18, 19, 21, 29, 40, 41, 45, 52, 60, 61, 63, 65, 71.

முரி; 46—

முளரி; 23, 26, 44, 70.

முகிழ்த்திடை; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.

முகிழ்த்திட; 46—

முகத்திடை; 54.

முரிபோவர்; 19, 21, 29, 52, 54, 65, 66.

முரிபோவார்; 46—

முரிப் போவார்; 1, 23.

விழுந்து போவார்; 63.

8964

I உணர்த்தினுருள்ளத்துள் ளது; 46—

உணர்த்தினுருள்ளத்துள் ளத்து; 1, 10, 31.

உணர்த்தினுருள்ள உள்ள; 45.

உணர்த்தினுலுள்ளத்துள் ளது; 54.

உணர்த்தினுலுள்ளத்துள் ளது; 9, 23, 29, 41, 45, 66.

உணர்த்தினுமுள்ளத்துள் ளது; 2, 40, 41, 45, 60, 61.

உணர்த்தின ருள்ளத்துள்ள; 26, 44, 70.

உணர்த்துவா ருள்ளத் துள்ள; 63.

உணர்த்தினுலுள்ள துள்ள; 19, 21, 25, 29, 45, 65.

அயிர்ப்பிலது; 1, 10, 11.

அயிர்ப்பினில்; 46—

அயிர்ப்பினுல்; 2, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 45, 60-62, 74.

அயிர்ப்பிலர்; 44, 54, 70, 71.

அயிர்ப்பினை; 23, 41, 45.

வியர்ப்பினுல்; 65.

அயிர்ப்பிலரே; 26.

அயிர்ப்பினின்; 31.

அறிதிரென்றே; 10, 11, 42, 52.

அற்றதன்றே; 46—

அற்றதென்றே; 41.

அறிதுமன்றே; 45.

அறிதுமென்றே; 41.

அறிதிரன்றே; 1, 18, 40, 45, 60, 61, 74.

அறிதியன்றே; 45.

அறிதியென்றே; 41.

அறிந்துமன்றே; 45.

அறிந்துமென்றே; 41.

அறிஞரன்றே; 71.

அரியதன்றே; 45.

அரியதென்றே; 41.

எதிர் சென்றெய்து; 44.

எதிர் சென்றன்றே; 70.

உற்றெய்து; 26.

நின்றதன்றே; 31.

அறிதிரன்றேல்; 2.

அது களியாட்டமாகச்; 46—

களியாட்டமாகச் செய்யிற்; 26, 44, 70.

III செயிர்ப்பறு; 46—

செயிர்ப்புறச்; 26, 70.

- செயிர்ப்பறச்; 23.
 செயிர்ப்புறு; 44, 63, 71.
 சிந்தைத் தெய்வத்; 46—
 சிந்தை தெய்வத்; 26, 44, 62, 65.
 தெய்வச் சிந்தைத்; 2, 18, 40, 41, 45, 52, 60, 61.
 முனிவர்க்கேயும்; 46—
 முனிவர்க்கேனும்; 74.
 முனிவர் செய்யும்; 10, 11.
- IV பொடித்தது; 46—
 பொடித்தன; 1, 2, 9-11, 18, 19, 40, 41, 45, 52, 60-62.
 பொடித்தன்ன; 21, 65.
 காமவாரி; 46 —
 மதனன்வாளி; 21, 65, 74.
 மதனமாரி; 26, 44.
 மதனவாளி; 9, 19, 23, 29, 41, 45.
 தன்மை வாளி; 62.
 மதுரவாரி; 63.

8965

- I மாபபிறழ்; 46—
 மாப்புறழ்; 61.
 மணி நெடுங்குவளை; 46—
 மணிக்கடும் குவளை; 40, 60.
 மணிக்கரும் குவளை; 18, 41, 45.
- II சேப்புற வரத்தச்; 46—
 சேப்புற வாய்த்த; 9, 18, 19, 21, 23, 29, 40, 41, 54, 65, 66.
 சேப்புற வரத்த; 26.
 சேப்புற வயின்ற; 74.
 சேப்புற வாய்ந்த; 45.
 சேப்புறதுவர்த்த; 41, 45.
 செவ்வாய்ச்; 46—
 வாயார்; 41, 45.
 வெண்மை சேரக்; 46—

வெண்மை தோன்றக்; 19, 21, 29, 41, 45, 54, 62, 65, 66, 71, 74.

- III காப்புறு; 46—
 காப்புறழ்; 2, 18, 19, 21, 25, 29, 40, 41, 45, 60, 61, 65, 66, 74.
 காப்புறப்; 23, 26, 44, 54, 70.
 படைக்கைக்; 46—
 படைக்கை; 31.
 கள்ள நிருதர்க்கோர்; 2, 18, 19, 21, 25, 40, 60, 61, 65, 66, 71.
 கள்வநிருதர்க்கோர்; 46—
 கள்வன் நிருதர்க்கோர்; 23, 31.
 இறுதி காட்டிப்; 46—
 இறுதி காலம்; 9, 19, 21, 29, 62, 65, 66.
 இறுதிக் காலம்; 41, 45.
 ஈறுகாட்டிப்; 1, 11, 23, 26, 44, 54, 70.

- IV பூப் பிறழ்ந்துருவம்; 46—
 பூப் பிறந்துருவம்; 23, 26, 44, 61-63, 70.
 பூப் பிழந்துருவம்; 71.
 பூப் பறத்துருவம்; 21.
 பூப் புறத்துருவம்; 9, 19, 25, 29, 65, 66.
 வேரூய்ப் பொலிந்ததோர்; 46—
 வேரூய் மலர்ந்ததோர்; 1, 2, 9, 11, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 40, 41, 44, 45, 63, 65, 70, 71, 74.
 வேரூய் மலர்ந்தது; 54.
 வேரூ மலர்ந்ததோர்; 60, 62, 66.

தன்மை போன்ற; 46—
 தன்மை போன்றார்; 63.

பழமை போன்ற; 2, 18.

பழனம் போன்ற; 26, 40,
41, 45, 52, 60, 61, 70.

போலுமன்றே; 54.

8966

I கயல்வரு; 46—

கயல்தரு; 2.

கயல் வரும்; 41, 45, 54.

கலைவரு; 26.

தயல்வரு; 70.

காலன்; 46—

காமன்; 41, 45.

கைவேல்; 46—

வைவேல்; 31, 41, 45.

II இயல்வருகிற்கிலாத; 46—

இயல் வருகின்றிலாத; 74.

இயல்வரகிற்கிலாத; 1, 10,
11.

இயல்மருங்குற்றிலாத; 54.

நெடுங்கனூர்; 46—

செங்கனூர்; 63.

இணைமென் கொங்கை; 46—

இணைமென் கொங்கைத்; 41,
45, 52, 65, 74.

இயல்மென் கொங்கை; 23,
26, 44, 70.

III துயல் வருகனாக; 46—

துயல்வன கனாக; 61.

துயில்வரு கனாக; 10, 11.

துயில்வரு கண்கள்; 54.

துகிலும்; 46—

துகிரும்; 63.

துயிலும்; 70, 74.

IV புயல்வரு; 46—

புயல் வரும்; 44, 54, 74.

புயல்பொரு; 41, 45, 52.

கற்றையிற் புணையலுற்றார்;
46—

கற்றைமேல் புணைகின்றாரும்;
74.

8967

I மொழியலாகா; 46—

மொழியலானு(ம்); 1.

பொழியலாகா; 26, 74.

முகிழின; 46—

முகிழ் நிலா; 1, 23, 41, 44,
45, 54.

முகிழ் நகை; 19, 21, 25, 29.

முகிழின; 45.

முகிணகை; 41, 45, 65.

முகிணன்மை; 74.

முகுணிலா; 71.

முகனிலா; 26, 70.

II எய்தனோக்கி; 46—

எய்தனோக்கி; 2, 11, 41, 45,
52, 61, 65, 70, 71.

செய்தனோக்கி; 41, 45, 66.

எல்லை; 46—

வேலை; 2, 40, 41, 45, 60,
63, 66.

III அத்தன்மெய்; 46—

அத்தன்மை; 19, 21, 25, 26,
31, 40, 41, 45, 52, 60, 61,
63, 65, 66, 71.

ஆர்கலி; 46—

ஆர்த்தலில்; 11.

ஓதை; 46—

ஓசை; 2, 9, 18, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 31, 40, 41, 44,
45, 52, 54, 60, 61, 63, 65,
66, 70, 71, 74.

IV மத்தன் மெய்; 46—

மத்தனுள்; 66.

அத்தன் மெய்; 45.

மத்தென; 2.

மயங்க; 46—

மயங்கி; 2, 74.

மயக்க; 9, 18, 40, 41, 45.

மறுக; 1.

நடுங்க; 23, 26, 44, 54, 70.

மடுத்ததன்றே; 2, 9, 18,
19, 21, 25, 26, 40, 41, 44,
45, 52, 53, 60, 61, 63, 65,
66.

மடுத்த மாதோ; 46—
மடுத்தவன்றே; 23, 71.
மறுத்ததன்றே; 29.
மதித்ததன்றே; 74.

8968

I ஆடலும்; 46—

ஆடலின்; 11, 19, 21, 25,
29, 41, 45, 48, 54, 62,
65.

களியின்; 46—

களிப்பின்; 1, 9, 19, 21, 23,
25, 26, 29, 41, 44, 45, 48,
54, 62, 65, 66, 74.

அமிழ்தினுன்ற; 46—

அமிழ்திலான்ற; 1.

அமிழ்திலான்றன்; 10, 11.

அமுதினுன்ற; 41, 45, 48,
52, 54.

அழகுமான்ற; 23, 26, 44,
70.

அழகினுன்ற; 9, 11, 19, 21,
25, 41, 45, 48, 65, 66.

அளவிலாத; 18, 40, 41, 45,
48, 61.

அளவிலாற்றைப்; 63.

அளவிலாநற்; 2.

II முழவின்; 2, 31, 52, 71.

முழுவின்; 46—

முழவும்; 11, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 41, 44, 45, 48, 65,
66, 70.

முழவம்; 74.

அளவில்; 40, 41, 45, 48, 60,
61.

III ஊடலும்; 46—

ஊடலின்; 2, 41, 45, 48,
71.

ஊடலில்; 1, 11.

கடைக்கண்ணோக்கும்; 46—
கடைக்கண்ணோக்கம்; 18,
40, 41, 45, 48, 60.

கடைக்கண்ணோக்கும்; 31, 48.

மழலைவெவ்; 46—

மழலையெவ்; 74.

முதலவெவ்; 2, 18, 19, 21,
40, 41, 45, 48, 61, 63, 65,
66.

எல்லாம்; 46—

எல்லால்; 74.

IV வாடன்மென்மலரே; 46—

வாடியமலரே; 1, 10, 11, 54.

வாடினமலரே; 41, 45, 48,
63.

வாடுமெல்லரவே; 65.

வாடன்மேலரவை; 74.

ஆடுமெல்லரவே; 19, 21, 23,
62.

ஆடும்வல்லரவே; 66.

ஆடுவல்லரவே; 41, 45, 48.

ஆடல்செய்வேவே; 41, 45, 48.

ஒத்த; 46—

ஒத்தது; 54.

வருதலோடும்; 46—

வருத்தலோடும்; 2, 19, 21,
23, 25.

8969

I தறிபொரு; 46—

தறிபொரு; 19, 21, 62, 63.

தறிபொருக்; 66.

தெறுபொருக்; 41, 45.

சேவகம்; 46—

சோர்வுறத்; 74.

சோர்வுற்றுத்; 1, 10, 11,
41, 45.

தள்ளியெங்கத்; 9—11, 18,
19, 21, 23, 25, 26, 29,
40, 41, 44, 45, 52, 54,
60, 61, 62, 65, 70, 71, 74.

தள்ளிப் போங்கத்; 63.

II துறுசுவற்புரவி; 46—
துறுவுவர்ப்புரவி; 45.
துறுசுளிப்புரவி; 54.
தூங்கித்; 1, 2, 11, 18, 19,
23, 26, 29, 40, 41, 44,
45, 52, 60, 61, 65, 66,
70, 71, 74.
தூங்கத்; 46—

தூங்கித்; 21, 25, 62.

துணுக்குற; 46—
துணுக்கென; 63.
துணிக்கிட; 74.

III இருவர்; 46—

நிருபர்; 45.

தெய்வச்; 46—
செய்த; 40, 60, 61.
செய்தச்; 18.
செல்வச்; 2.

பிறந்ததன்றே; 46—
பரந்ததன்றே; 1, 11.
பரப்புஞ்செய்கை; 41, 45.

சிறந்ததன்றே; 2, 18, 19,
21, 25, 40, 41, 45, 61,
62, 65, 66.

சிவந்ததன்றே; 44.

செறிந்ததன்றே; 71.

சேர்ந்ததன்றே; 23, 26, 70.

கடத்ததன்றே; 54.

IV கடைந்தமேனாள்; 46—
கடந்தமேனாள்; 1, 41, 45.
கடையமேனாள்; 26, 44, 54.
70.

கடையமேனாள்; 23.

அடைந்தமேனாள்; 11.

ஓதை; 46—
ஓசை; 2, 41, 52, 54, 63, 71.
ஓலிகொல்; 40, 41, 45, 60,
61.

ஆசை; 45.

8970

I முத்தவாணகையின்; 46—
முத்தவாண்முறுவல்; 2, 61.
முத்தவாணகைத்தால்; 70.
முத்துவாண்முறுவல்; 18,
40, 41, 45, 52.

முத்துவாணகைக்குத்; 1, 19,
21, 25, 29, 31, 54, 62, 65,
66, 74.

முத்துவாணகைத்தால்; 23,
26, 44.

முத்துவாணகைக்கும்; 41,
45.

முத்துவாணகைக்கொப்பு;
71.

முத்தம்வாணகைக்குத்; 41,
45.

முத்துவாணகையின்; 11.

மூரன்முகத்தியர்; 46—
மூரன்மடந்தையர்; 71.

தோற்றமுகத்தியர்; 1, 19,
21, 25, 29, 45, 54, 62, 65,
66, 77.

அன்னமுகத்தியர்; 23, 44,
70.

என்னமுகத்தியர்; 26.

கொற்றமுகத்தியர்; 41, 45.

தோற்குமுகத்தியர்; 31, 41,
45.

இல்லாமுகத்தியர்; 71.

வேலால்; 46—
வேலாற்; 18, 19, 21, 23, 25,
26, 29, 45, 54.

II குத்துவார்; 46—
குத்துவர்; 70.

கூட்டமெல்லாம்; 46—

மகளிரெல்லாம்; 23, 26, 44,
70.

வானரக்; 46—

வானவர்; 11.

III மத்துவாழ்கடலின்; 46—
 மத்துவாழ்கடலில்; 11, 23,
 65, 70.
 மத்துவார்கடலின்; 2, 31,
 40, 41, 45, 52, 71.
 மத்துலாங்கடலின்; 1.
 மறுகுற; 46—
 மறுகிட; 19, 21, 25, 29, 41,
 45, 65, 66.
 மறுகுறு; 26, 44.
 மறுகுறும்; 70.
 மறுக்குற்று; 11.
 மறுக்கிட; 41.
 மறுக்கிட; 45.

IV பத்துவாழ்; 46—
 பத்துவான்; 11, 18, 23, 25,
 26, 40, 41, 45, 54, 66,
 70, 74.
 பத்துவாண்; 1, 41, 45.
 பத்துவாள்; 52.
 மதிக்கும்; 46—
 பதிக்கும்; 11.
 இரவு; 46—
 இரவும்; 2, 18, 19, 21, 23,
 25, 29, 31, 40, 41, 44, 45,
 52, 54, 60—62, 65, 66, 70,
 71.
 பண்பால்; 46—
 பை; 2, 18, 19, 21, 23, 25,
 26, 29, 40, 41, 44, 45,
 54, 60—63, 65, 66, 71,
 74.

8971

I ஈதிடையாக; 46—
 ஈதிடையரக்கர்; 19, 21, 25,
 62, 65.
 ஈதிவணிகமும்; 41, 45, 66.
 மீதிடையரக்கர்; 23.
 மீதிடையாக; 26, 31.
 இலங்கையர்வேந்தன்; 45.
 வந்தார்; 46—

வந்த; 26, 44, 70.
 வந்தாய்; 41, 45, 66

தன்னோடு; 45.

அலங்கன்மீது; 46—
 அலங்கமேல்; 31.

இலங்கைமேல்; 9, 18, 26,
 44, 70.

இலங்கையர்; 41.

அலங்கன்மேல்; 40, 60, 61,
 74.

இராவணன்; 19, 21, 23, 25,
 29, 41, 45, 62, 65, 66.

அலங்கன்மீது; 45.

ஏறினாற்போய்; 46—
 ஏறினாற்போல்; 1, 2, 18, 40,
 41, 44, 52, 54, 61, 71, 74.
 ஏறினாற்மேல்; 9.

வேந்தன்றன்னோடு; 41.

செவியின்மெல்ல; 19, 21,
 23, 25, 29, 45, 62, 65.

செவியின்மெள்ள; 66.

செவியில்மெல்ல; 41.

ஏறனாற்போல்; 45.

II ஊதினார்; 46—

ஓதினார்; 41, 45.

வேய்கள்; 46—

வேயர்; 54.

வண்டினுருவினார்; 46—

வண்டினுருவத்தாய்; 66.

வண்டினுருவத்தாய்; 41, 45.

வண்டிற்றுருவினார்; 41, 45.

வண்டினுருவினார்; 26.

கண்டினுருவினார்; 70.

உற்றவெல்லாம்; 46—

உற்றதெல்லாம்; 1, 9, 11,
 19, 25, 29, 31, 44, 54, 62,
 63, 65, 66, 71, 74.

உற்றதன்மை; 2, 40, 41,
 45, 60, 61.

III தீதிலார்; 46—

தீதிலாப்; 23, 54, 74.

தீதிலர்; 31, 41, 45, 52.

பகைஞர்; 46—

பகைவர்; 2, 18, 40, 60, 61.

திக்கென்ற; 46—

திட்கென்ற; 52.

தீக்கின்ற; 41, 45.

தீர்கின்ற; 54.

தீய்கின்ற; 11.

தீகின்ற; 1, 2, 18, 19, 21,

23, 25, 26, 29, 31, 40, 41,

44, 45, 60-63, 65, 66, 71.

தியங்கிய; 74.

மனத்தன்றெய்வப்; 46—

மனத்தன்றெய்வம்; 45.

மனத்தாற்றெய்வப்; 54.

மனத்தின்றெய்வப்; 63.

மனத்தான்றெய்வப்; 66.

IV போதுகு; 46—

போதிலார்; 74.

போதவழ்; 45.

போதவிழ்; 2, 18, 26, 40, 41,

44, 60, 61, 70.

பந்தர்நின்று; 46—

சோலைநின்று; 2, 18, 40, 41,

45, 60, 61.

சோலைசென்று; 74.

மந்திரத்திருக்கை; 46—

மந்திரவிருக்கை; 1, 2, 18,

23, 26, 40, 41, 44, 45, 52,

54, 60, 61, 66, 70, 74.

மந்திரத்தெல்லை; 41, 45.

மந்திரவிருக்கை; 11.

25. மாயாசீதைப் படலம்

8972

I மைந்தனும்; 46—

மைந்தரும்; 1.

மற்றுள்ளோரும்; 46—

23

மற்றுள்ளோரும்; 62.

மகோதரன்; 46—

மகோதரப்; 2, 18, 40, 41, 45,

52, 60, 61.

மகோதர; 74.

முதலோராய; 46—

முதலோராய்ந்த; 41.

முதல்வராய; 9, 19, 21, 23,

26, 29, 31, 43-45, 54, 62,

63, 65, 66, 70, 74.

பெயரினானும்; 2, 18, 40, 41,

45, 52, 60, 61.

II தந்திரத்; 46—

தத்திரத்; 45.

தலைமையோரும்; 46—

தன்மையோரும்; 2, 18, 40,

41, 45, 60, 61.

முதியரும்; 46—

வருகெனத்; 63.

தழுவத்தக்க; 46—

தழுவித்தக்க; 2.

மந்திரரெவரும்; 2, 9, 18, 19,

21, 23, 26, 29, 40, 41,

43-45, 52, 54, 60-63, 65,

70, 74.

பந்தியரெவரும்; 46—

பந்தியிலெவரும்; 11.

மருங்குறப் படந்தார்; 46—

மருங்குறப் பார்த்தார்; 54.

மருங்குறப் புகுந்தார்; 23, 26,

29, 43, 44, 70.

மருங்குறப் பரந்தார்; 31, 40,

41, 63.

மருங்குறப் பறந்தார்; 61.

மருங்குற வணந்தார்; 19, 21,

62, 65.

மருங்குறவணந்தார்; 66.

மறுகுறப் படந்தார்; 41.

பாங்குற வணந்தார்; 66.

பட்ட; 46—

வந்த; 9, 19, 21, 62, 65.

IV அந்தரபுமுதம்; 46—

தந்திரமெழுந்த; 2, 18, 26,
29, 40, 41, 43-45, 54, 60,
61, 70.

தானே அணையவர்க்கு; 46—
தன்மைதானவர்க்கு; 2, 18,
23, 26, 29, 40, 41, 43, 44,
54, 60, 61, 70.

தன்மைதாளவர்க்கு; 45.
தக்கான் தானவர்க்கு; 63.

சொன்னான்; 46—
சொன்னார்; 2.

8973

I நங்கிளை; 46—

நங்குலம்; 74.
நம்படை; 23, 26, 43, 45, 70.

உலர்ந்ததெல்லாம்; 46—
உவந்ததெல்லாம்; 74.
உலர்ந்ததெல்லாம்; 11, 18, 19,
21, 29, 31, 40, 45, 52, 54,
60-62, 65, 66.

உலர்த்தேயும்; 1, 41.
உலர்த்தேயும்; 45.

வியந்ததெல்லாம்; 23, 43-45,
70.

உய்ந்திட; 46—

உலந்திட; 29.

உய்ந்துயிர்; 66.

நயந்திட; 41, 45.

நணுகுமன்றே; 46—

நண்ணுமென்றே; 23, 26, 43,
44, 70, 74.

நண்ணுமன்றே; 1, 9, 19,
21, 29, 31, 45, 54, 63, 65,
71.

நல்குமன்றே; 66.

II வெங்கொடுத்திமை; 46—

வெங்கொடுத்தியிமை; 44.

வெங்கொடுத்திமை; 23, 43.

வேலையிலு; 46—

வேலைமேல்; 23, 26, 43, 44,
70.

வேலையின்; 41, 45.

இட்டிலேமேல்; 46—

இட்டிலோமேல்; 1, 2, 9, 18,
21, 29, 31, 40, 41, 45, 52,
60-63, 65, 66.

அட்டிலேமேல்; 31.

இட்டலோடும்; 54.

விட்டிலேமேல்; 23, 43.

வீட்டிலேமேல்; 26, 44, 70.

III இங்குளவெல்லாமாடற்கு;
46—

இங்குளவெல்லா மாளதற்கு;
52.

இங்குளவெல்லா மாண்டற்கு;
45.

இங்குளரெல்லாமாடற்கு; 45.

இங்குளதெல்லா மாளதற்கு;
1, 2, 9, 19, 21, 23, 26, 29,
40, 43, 44, 54, 60-63, 65,
66, 70, 71, 74.

இங்குளதெல்லா மாடற்கு; 18,
31, 41.

இல்லைப்; 46—

இல்லை; 41, 45.

IV அண்ணன்மீளாப்; 46—

அண்ணறந்த; 74.

பழுதுற்ற; 46—

பழுதான; 45.

8974

I மேரு; 46—

மேருப்; 1, 9, 31, 40, 41, 45,
54, 60, 61, 63, 65, 66.

பிற்பட விமைப்பிற்பாய்ந்து;
46—

பிற்பட விமைப்பிறற்றாவி; 1,
2.

பிற்பட விமைப்பில் வல்ல;
11.

பிற்பட விமைபிறற்றாவி; 18,
19, 21, 29, 40, 41, 44, 45,
54, 60-62, 65, 66, 71.

பிற்பட விமையிற்றாவி; 74.

பிற்பட்ட விமையிற்றுவி; 63.
பிற்பட்ட வெழுந்துபோகி; 26,
45, 70.
பிற்பட்ட விழுந்துபோகி; 23,
43.

II வலங்கிளர்; 46—

விலங்கிளர்; 74

மருந்து நின்ற; 46—
மருந்து வைகும்; 29, 62, 65,
66.
மலையொடும்; 46—
மலையொடு; 31.
மலையெனும்; 74.
மலையது; 23, 26, 43, 44, 70,
71.

கொணரவல்லான்; 46—

கொணரவல்லா; 63.

குணர வல்லான்; 74.

III அலங்கலம்; 46—

விலங்கலம்; 2.

தடத்தோள்; 46—
தடந்தோள்; 18, 19, 21, 23,
26, 29, 31, 40 - 45, 52, 54,
60, 61, 63, 65, 66.

அண்ணல்; 46 -

வீரன். 1, 11.

மன்ன; 44.

அருமனே; 46—

அனுமனே; 40-42, 52.

ஆதல் வேண்டும்; 46—

ஆக வேண்டும்; 9, 18, 19,
21, 23, 29, 31, 41-43, 45,
54, 65, 66, 71.

IV கலங்கலிலுலகுக்கெல்லாம்;
46—

கலங்கினுலகுக்கெல்லாம்;
63.

கலங்கலிவ் வுலகுக்கெல்லாம்;
54.

கலங்கலினுலகுக்கெல்லாம்;
65, 74.

கலங்கலிலரிகள் உய்ந்த; 66.

8975

I நீரினைக்; 46—

நீரினை; 66.

கடக்க வாங்கி; 46—

கடக்க வோங்கி; 2, 40, 41,
45, 54, 60, 61.

கடக்க வோட்டி; 1, 11, 44.

கிடக்க வாங்கி; 45.

வற்ற வாங்கி; 66.

இலங்கையாய் நின்ற குன்
றைப்; 1, 2, 9, 18, 19, 21,
26, 29, 31, 40, 41, 44,
52, 54, 60-62, 65, 66, 70,
71, 74.

இலங்கையா நின்ற குன்
றைப்; 46—

இலங்கையா நின்ற முதூர்;
45.

நெய்யினை நெருப்பில் விசிப்;
63.

II பாரினிற் கிழிய; 46—

பாரினிற் சுழிக்க; 2.

பாரினிலிடந்து; 66.

பாரினிற் கிளைய; 74.

பாரினைக் கழிக்க; 45.

பாரினைக் கிழிய; 1, 9, 11,
21, 29, 54, 62, 65.

பாரினைச் சுழிக்க; 18, 40, 41,
45, 60, 61.

பாரினைச் சுழிய; 63.

வீசினுளர்; 46—

வீசிலாருளர்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 31, 40, 43,
54, 60-62, 65, 66.

வீசிலாருளர்; 44, 70, 74.

வீசிப்பாருளர்; 63.

வீசிலியாருளர்; 71.

பிழைக்கற் பாலார்; 46—

பிழைக்கப் பாலார்; 29.
பிறரைக் கார்ப்பார்ப்; 74.

III போரினிற்; 46—
போரினைப்; 1, 9, 19, 21, 29,
54, 61-63, 65, 66.
போரினிப்; 18, 26, 40, 41,
44, 45, 52, 70, 71.
போருளைப்; 74.

எங்கே; 46—
என்னே; 9, 19, 21, 29, 62,
65, 66.

அநுமன் பொன்மா; 46—
அநுமன் ருன்பொன்; 26,
44, 45, 70.
அநுமன் போன; 63.
அநுமன் பொன்மா; 40, 41,
52.

IV ஊர்மேல்; 46—
ஊரில்; 2, 18, 40, 41, 45, 61.

இடுமெனின்; 46—
இடுமெனில்; 1, 2, 9, 18, 26,
40, 44, 54, 60-63, 65, 66,
71, 74.

விடுமெனின்; 2, 9, 26, 41, 44,
52, 61.

விலக்கலாமோ; 46—
விலக்கற் பாற்றோ; 9, 19, 21,
71.

விலக்கப் பாற்றோ; 65.
விலங்கப் பாற்றோ; 62.

8976

I முறைகெட வேண்டின்
முன்பு; 46—
முறைகெட வேண்டின்
வேண்டி; 21, 65, 66, 71.
முறைகெட வெண்ணினோர்
கள்; 23, 26, 43-45, 70.
முறைபட வெண்ணார் எண்
னில்; 54.
முறைகெட வெண்ண ரெண்
னில்; 63.
முறைகெட வெண்ண வேண்
டில்; 74.

முறைகெட வெண்ண
வேண்டி; 71.
முறைகெட வேணும் வேண்
டில்; 19.
முறைகெட வனுமன் வேண்
டில்; 9, 21, 29.
முறைகெட வனுமன் வேண்
டின்; 62.
முறைகெட வனுமன்
வேண்டி; 65, 66.
முறைகெடவேணும் வேண்
டில்; 1, 11.
முறைகெடவேணும் வேண்
டின்; 31.
முறைகெடவென்று வேண்
டின்; 40, 41, 45, 52.
முறைகெடவென்று வேண்
டில்; 60, 61.
முறைகெடவென்று
வேண்டி; 2, 18.

நினைந்ததே; 46—
நினைத்ததே; 1, 2, 9, 11, 18,
31, 40, 41, 45, 60, 61, 63,
71, 74.
நினைந்தது; 19, 21, 29, 62,
65, 66.
நினைந்தே; 45.
நினைப்பதை; 54.

முந்தையோர்; 23, 26. 43-45,
70.

முடிப்பன்; 46—
முடிப்பான்; 2, 61, 63, 71,
74.

முடிப்பர்; 54.
முன்று; 23, 26, 43, 44, 70.
முன்பின்; 46—
முன்பிற்; 1, 9, 19, 21, 29,
54, 62, 65, 71, 74.
முன்னிற்; 2, 40, 52, 60, 61.
முன்னிற; 41.

மொய்ம்பன்; 66.

செய்கை; 23, 26, 43, 44, 70.

II குறையிலை; 2, 40, 41, 45,
52, 60, 61.
குறைவிலாக்; 46—

குறையிலாக்; 63, 74.
குணங்கட் சென்னே; 2, 18,
40, 41, 45, 52, 60, 61.
குணங்கட் காங்கோர்; 46—
குணங்கட்கெல்லாம்; 23, 26,
43, 44, 63, 70, 74.
குணங்களாங்கோர்; 54.
குணத்தார் தேரும்; 66.
குணங்கட் தக்கோர்; 19, 21,
62, 65.

இருவரின்னும்; 45.

கோதிலா; 41.

கோதிலர்; 46—

கோளிலா; 1, 2, 18, 19, 21,
23, 26, 29, 40, 41, 43-45,
52, 54, 60-62, 65, 70, 71.

III இறைவர்கள்; 46—
இறையவர்; 1, 9, 11, 19, 21,
54, 62, 65, 66, 71, 74.

என்பது; 46—

என்பர்; 23, 43.

என்பார்; 26, 44, 70.

என்ன; 9, 19, 21, 62, 65,
66.

எண்ணிலாரெண்ணமேதான்;
46—

எண்ணினதெண்ணமோ
தான்; 2.

எண்ணிலாரெண்ணமேதான்;
71.

எண்ணியவெண்ணமெல்
லாம்; 9.

எண்ணிய வெண்ணமென்
னும்; 19, 21, 62, 66.

எண்ணியவெண்ணமென்னு;
65.

எண்ணமோவெண்ணிலந்த;
18, 40, 41, 60, 61.

எண்ணியதெண்ண
மோதான்; 74.

எண்ணிய வெண்ணவோ
தான்; 23, 43.

எண்ணிலாவெண்ணமே
தான்; 26.

எண்ணிலாவேதமோதான்;
44.

எண்ணினு ரெண்ணிலாதார்;
54.

எண்ணிலா வெண்ணமோ
தான்; 31, 70.

எண்ணிலா ரெண்ணமோ
தான்; 1, 11, 63.

IV அநுமனேடு; 46—
அநுமனேடும்; 45, 48.
அனுமனேடு; 40.
அனுமனேடும்; 41, 52.

நால்வரே; 46—

நால்வரோ; 63.

முதல்வரே; 2, 61.

முதல்வரோ; 18, 60.

முதல்வரோர்; 40, 41, 45.

முதல்வரம்மா; 46—

முதல்வராமால்; 9, 19, 21,
62, 65, 66.

நால்வரம்மா; 2, 18, 40, 41
45, 60, 61.

8977

I இறந்தவரிறந்து; 46—
இறந்தனமிறந்து; 9, 18, 21,
65, 71, 74.

இறந்தன பிறந்து; 19, 29,
62, 66.

இறந்தன ரிறந்து; 18, 23, 26,
40, 41, 43-45, 48, 52, 60,
61, 70.

இறந்தன ரிறந்து; 63.

தீரவினியொரு; 46—

தீர்கவினியொரு; 26, 44, 45.

தீர்த்திங்கினியொரு; 19, 21,
29, 62, 65, 66.

வந்து; 46—

ஈண்டு; 9, 19, 21, 29, 62,
65, 66.

II பிறந்தனமாகி; 1, 9, 19, 21,
29, 31, 45, 54, 62, 63, 65,
66, 74.

பிறந்தனமாகின்; 46—
பிறந்தனமாகில்; 18, 23, 26,
40, 43, 44, 60, 61, 71.

உள்ளோ முய்ந்தனம்; 46—
உள்ளோ முய்ந்து நாம்; 54,
62, 65, 66.
உள்ளோ முய்ந்தனம்; 19,
21, 29.
உள்ளோ முய்ந்தனம்; 1,
18, 31, 40, 41, 45, 48, 52,
60, 61, 74.

பிழைக்கும்; 46—
பிறக்கும்; 45.

III மறந்தன மெனிதும்; 46—
மறந்தன மேனும்; 19, 21,
62, 65.
மறந்தன மேலும்; 66.
மறந்திலை யென்னின்; 1.
மறந்தில னெனிதும்; 63.
மறந்தில மென்னில்; 71.
மறந்தில மாகல்; 45.
மறந்தில மெனிதும்; 2, 18,
26, 40, 41, 44, 48, 54,
60, 61, 74.
மறந்தில மெனிதும்; 23, 43,
70.

இன்னம்; 46—

(மி) இன்னும்; 62, 66, 70.
மின்னனார்; 45.

பின்னும்; 54.

இன்றும்; 1.

மரபினிந்தல்; 46—
மரபினியந்தே; 18, 40, 41,
60, 61, 63.
மரபினிந்து; 23, 26, 43, 44.
மரபினியந்து; 54, 70.
மரபினியந்த; 62, 66.
மரபினியந்தல்; 65, 74.
மரபினிந்தே; 45, 48.
மரபிற்றந்த; 9.
மாருமியந்த; 45.

IV சிந்தையோரை; 46—

சிந்தையோருக்கு; 74.
சிந்தையோனை; 45—

புதுதுமைய; 46—
புதுதுமையா; 19, 21, 26, 29,
40, 44, 54, 60-62, 65, 66,
70, 71, 74.
புருந்துமையா; 1.

8978

I குடித்து; 46—
குடித்திவ்; 26, 44, 70, 74.

வாளை மண்ணொடும்; 48,
71.

வாளை மண்ணொடு; 46—
வாளை மண்ணிடை; 9, 19,
21, 62, 65, 66.

வாளை மண்ணொடு; 45.
வான மண்ணொடும்; 41, 45,
52.

வான மண்ணொடு; 18, 40,
41, 54, 60, 61.

பறிக்க வல்ல; 41, 45, 48, 52,
71.

பறிக்க வல்ல; 46—

மறிக்க வல்லார்; 63.
மறைக்க வல்ல; 41, 45.

எடுக்கவல்ல; 54.

II அரக்கரெல்லாம்; 46—
அரக்கரெல்லார்; 74.
அரக்கர் யாரும்; 71.

இறந்தனர்; 46—
இறந்தன; 74.
இலங்கை யூரும்; 46—
இலங்கை யூரிற்; 18, 23, 26,
40, 41, 43-45, 48, 60, 61,
70.

இலங்கை யூரின்; 74.
இலங்கை யூருட்; 54.

III அல்லாலாருளர்; 46—
அல்லாலாருளார்; 19, 21.
அல்லாரியாருளர்; 44.
அல்லாராருளார்; 26.

அல்லார் யாருளார்; 70.
அல்லால் யாளாருர்; 1, 9,
41, 45, 48, 52, 54, 63,
71.

ஒருவர் தீர்தார்; 46—
ஒருவர் தீந்தார்; 63.

தேர்தி தீயோய்; 66.

IV வெறிது நம்; 46—

வறிது நம்; 26, 44, 45, 70.

வீர மென்றான்; 1.

வென்றி யென்றான்; 46—

வென்றி யென்ன; 66.

வென்றி யெந்தாய்; 9, 19,
21, 29, 62, 65, 74.

மாலிமேல்; 46—

வாலிமேல்; 61.

மேல் விளை; 63.

மேலமர்; 9, 19, 21, 29, 62,
65, 74.

விளைவதோர்வான்; 46—

விளைவதேயால்; 9, 19, 21,
29, 62, 65, 74.

விளைவ தோவான்; 70.

விளைவைச் சொன்னான்; 66.

வினைவதோரான்; 45.

விளைவதோரான்; 41.

வருவதோர்வான்; 2, 23,
43-45, 63.

வருவ தோவான்; 26.

8979

I வாளியொன்றால்; 46—

வாளிபென்றால்; 45.

வாரி; 46—

வாரிக்; 9, 74.

முன்னீர்; 45.

II வேலையை வென்று; 46—

வேலையை யெரித்துக்; 45.

கோலியே வென்று; 74.

கோலியோர் துலம்; 66.

கோலியவ் வென்றிக்; 19,
21.

கோலிய வென்றிக்; 9, 62,
65.

கும்பகருணனை; 46—

கும்பகருணனைக்; 9.

கொண்ட கருணனை; 66.

வீட்டினானை; 46—

கொன்றுளானை; 9, 19, 21,
62, 65, 66, 74.

III ஆலியின்; 46—

ஆலின; 60.

அரக்கரோ; 46—

அரக்கரே; 9, 19, 21, 62, 65.

அமரின் வெல்வார்; 46—

அமரில் வெல்வார்; 26, 31,
44, 70, 71.

வல்லரென்றான்; 41, 45.

வெல்வரென்றான்; 74.

IV துளக்கிய; 46—

தூக்கிய; 31, 41, 45, 52,
63.

விசயத் தோளாய்; 46—

விசயத் தோளான்; 61.

விசையத் தோளாய்; 40.

வயிரத் தோளாய்; 45.

8980

இப்பாடல் 2, 9, 18, 19, 21,
40, 60-62, 74 ஆகிய எண்
னுள்ள பிரதிகளில்
இல்லை.

I கூறப்; 46—

கூற; 1, 23, 26, 29, 31, 41,
43, 44, 54, 63, 65, 70,
71.

பிறையெயிற் றெழிலி; 46—

எயிறுடை யெழிலி; 1, 23, 29, 41, 43, 44, 65, 70, 71.

எயிறுடை யெழினி; 31.

எயிலுடை யெழினி; 26.

எயிற்றிள வெழிலின்; 54.

எயிற்றின்மேல் எழிலி; 63.

II மின்றெரிந் தென்ன; 46—

மின்றிரிந் தென்ன; 1, 31, 54, 71.

ஊன்றிரிந்தென்ன; 70.

வெருவர; 46—

வெருவுற; 52.

வெயிலுக; 1, 23, 26, 29, 31, 43, 44, 54, 63, 65, 70, 71.

வெற்புக; 41.

உரப்பிப்பேழ்வாய்; 46—

விழித்துப்பேழ்வாய்; 1, 26, 29, 31, 41, 44, 54, 63, 65, 70, 71.

எயிற்றுப்பேழ்வாய்; 23, 43.

III ஒன்றினொன்றசனி; 46—

ஒன்றொன்றசனி; 23, 26, 41, 43, 44, 63, 65, 70, 71.

என்னவுருத்துநீ; 41, 45, 52.

என்னவுருந்துநீ; 46—

என்னக்கடித்துநீ; 1, 31, 41, 71.

என்னக்கடித்துநின்று; 23, 26, 29, 43, 44, 63, 65, 70.

என்னவடித்துநின்று; 54.

உரைத்தமாற்றம்; 46—

உதிரமாற்றம்; 23, 26, 43, 65.

உறுதிமாற்றம்; 29, 44, 70.

உறுக்கிமாற்றம்; 63.

உருக்கமாற்றம்; 54.

V நலத்தையோரான்; 46—

அரக்கர்நாதன்; 1, 23, 26, 29, 31, 41, 43, 44, 63, 65, 70, 71.

8981

I அதனைக்; 46—

இதனைக்; 1, 44, 45, 74.

கேளாக்; 47—

கேளா; 40.

கேளான்; 63.

கேட்டு; 26, 70.

கேண்மோ; 44.

கதுவநோக்கிப்; 46—

கதுவநோக்கி; 40.

கதுவைநோக்கிப்; 26.

II என்னிற்; 46—

எண்ணில்; 19, 29, 44, 62, 65, 70.

படைத்தவெல்லாம்; 47—

படைத்ததெல்லாம்; 1, 9, 19, 21, 23, 26, 29, 31, 40, 41, 43—45, 54, 60—62, 65, 66, 70, 71, 74.

III கெட்டனவென்னும்; 46—

கெட்டனவென்னில்; 1, 9, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 40, 41, 43, 45, 54, 60—62, 66, 71, 74.

கெட்டனன்வென்னில்; 44.

கெட்டனன்வெண்ணில்; 70.

கெட்டனவெண்ணில்; 65.

வாழ்க்கை; 46—

வாட்கை; 1, 9, 54, 65.

யாக்கை; 23, 26, 40, 41, 43, 45, 60, 61, 70.

கெடாதெனில்; 9, 18, 19.

21, 26, 29, 40, 41, 44, 45, 62, 63, 65, 70, 71.

கெடாதினிக்; 46—

கெடாதருள்; 66.

கெடாதெனக்; 74.

கெடாதுநல்; 41, 45, 52.
கெடாதநல்; 31, 45.

கினியனாளை; 46—
கினியன்னாளை; 9, 71.
கிழியினாளை; 74.

IV எண்ணியோயான்; 46—
எண்ணியோநான்; 1, 9, 18,
19, 21, 26, 29, 31, 40,
41, 44, 45, 52, 54, 61—
63, 65, 66, 70.
எண்ணியோதான்; 74.
எண்ணியோநான்; 23, 43.

பிடித்தது; 46—
எடுத்தது; 66.

வேட்கைவிய; 46—
வேட்கைவீர; 1, 23, 26, 43,
44, 60, 61, 70.
வேட்கைகூர; 71.
வேட்கைவீரம்; 41.
வேட்டைவீர; 45.

8982

I மைந்தனென்; 9, 18, 19, 21,
29, 31, 40, 41, 45, 48,
52, 60, 62, 63, 65, 66, 71.
மைந்தரென்; 46—
மைந்தனே; 2, 61, 74.

மற்றையோரென்; 46—
மற்றையோரே; 2, 61, 74.
மற்றுளாரென்; 9, 19, 21,
29, 45, 60, 62, 66.
மற்றுளோரென்; 54, 65.

எஞ்சினிர்; 46—

அஞ்சினார்; 1.
அஞ்சினார்; 2, 26, 31, 40,
44, 48, 54, 61, 65, 70, 71,
74.
அஞ்சினார்; 9, 18, 19, 21, 23,
29, 43, 62, 63, 66.
அஞ்சினார்; 41, 45, 52.
வாழ்க்கை; 46 —

வாழ்வு; 1, 2, 19, 21, 23,
26, 29, 40, 41, 43—45,
54, 60—62, 65, 66, 70,
71.

வாழ்வும்; 9, 63.
வாழ்வை; 74.
வேட்டிர்; 46—
வேட்டிர்; 9, 26, 29, 31, 41,
44, 45, 48, 52, 62, 63,
65, 66, 70, 71.
வேட்டார்; 1.
வேண்டி; 2, 61, 74.
வேண்டில்; 40, 41, 45, 54,
60.
வேண்டிர்; 21.

II உய்ந்தனார்; 46—
உய்ந்துநீ; 74.
உய்ந்துநீர்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 31, 40, 41,
43—45, 48, 52, 54, 60—
62, 65, 66, 70, 71.

போவிர், 46—
போவார்; 1, 31, 41, 45, 52.
போமின்; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 26, 29, 40, 41, 43—45,
48, 54, 60—63, 65, 66,
70, 71, 74.

தீயினோங்கிச்; 46—
தீயினோக்கிச்; 23, 43.
தீயினோக்கிச்; 74.

III சிந்தனை; 2, 9, 18, 23, 26,
40, 41, 43—45, 60, 61,
63, 70, 71.
சிந்திய; 46—
சிந்திட; 19, 21, 29, 54, 62,
65, 74.

சிந்தின; 66.
சிந்தியம்; 71.
சிந்தினன்; 31, 41, 48.
சிந்தினென்; 45, 52.

மனித்தரோட்க்; 46—
மனித்தரோடும்; 18.
மனிதரோடும்; 2, 9, 18, 40,
54, 60, 61, 74.

மனிதரோடு; 19, 21, 23,
26, 29, 31, 41, 43—45,
62, 63, 65, 66, 70, 71.

மனிசரோடு; 48.

குரங்கினைத்; 46—

குரங்கினில்; 70.

குரங்கினைச்; 45, 71, 74.

குரங்கெலாம்; 71.

தீர்ப்பெனென்றான்; 45, 52.

தீப்பெனென்றான்; 46—

தீய்ப்பெனென்றான்; 1.

தீப்பெனென்றான்; 41.

தீர்ப்பெனென்றான்; 19, 21,
29, 31, 41, 48.

தீர்ப்பானென்றான்; 65.

சிறைப்பெனென்றான்; 45, 71.

சிறைப்பெனென்ன; 74.

தீர்வதென்றான்; 2.

தீர்வலென்றான்; 9.

தீர்வனென்றான்; 18, 40, 60,
61.

தீர்வனென்னை; 26, 70.

தீர்வனென்றான்; 41, 44, 45,
54, 63.

தீர்வனென்ன; 23, 43.

IV வெந்திறலரக்கர் வேந்தன்;
46—

வெந்திறலரக்கன் வேந்தன்;
44, 70.

வெந்தொழிலரக்கர்வேந்தன்;
9, 19, 21, 29, 62, 65, 66.

வெந்திறல்காண்மி
னென்றான்; 2, 18, 40, 60,
61.

விளம்பலுற்றான்; 46—

காண்பினென்றான்; 45.

காண்மினென்றான்; 41.

8933

I நானுணர்த்தற்பாலது; 46—

நானுணர்த்தற்பாலாது; 74.

நானுற்றபாலன்; 2.

நானுணர்த்தற்பாலது; 23, 43,
44, 60, 70.

உணர்ந்தனை; 46—

உணர்ந்தது; 1, 9, 19, 21, 29,
62, 65, 66.

உணர்ந்தன, 23, 26, 43, 44,
54, 70.

உணர்ந்து நீ; 63.

உணர்ந்து நான்; 74.

கோடலுண்டேல்; 46—

கேட்டலுண்டேல்; 54.

II தளமலர்க் கிழவன்; 46—

தளமலர் கிழவன்; 45.

தளமலர்க் கிழவன்; 1, 2,
71.

படைக்கலம்; 46—

சரப்படை, 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

சார்த்தி; 46—

சாத்தி; 1, 9, 18, 40, 41, 45,
62, 65.

சாற்றி; 2, 41, 45, 52.

சாதி; 66.

சேர்த்தி; 23, 26, 43, 44, 45,
70.

காத்தி; 63.

III அளவில தமைய விட்டது;
46—

அளவில சமையம் விட்டது,
70.

அளவில சமையம் வீட்டது;
23, 26, 43.

அளவில வமைய விட்டது;
45, 65.

அளவிலா தமைய விட்டது;
1, 71.

இளையவன் மெய்யில் விட்
டது; 63.

நீக்கியன்றால்; 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 40, 41, 43-
45, 52, 54, 60-62, 65, 66,
70.

அடையாவென்றால்; 46—

அடையவென்றால்; 31.

அணுகவஞ்சி; 71.

நீக்கவஞ்சி; 45.

IV வீட்டியன்றால்; 41.
வீட்டியென்றால்; 1.

நீக்கியென்றால்; 45.

வினாவில தனையன்; 2, 18,
26, 29, 40, 44, 45, 60, 61,
70.

இளவலதனைய; 46—

வினாவிலா தனையன்; 1.
வினாவிலா தவன்றன்; 71.
வினாவில தவன்றன்; 9, 19,
21, 62, 65, 66, 71.
வினாவில தையன்; 41, 52.
வினாவில தனைய; 63.
வினாவலதனைய; 66.

இளவா தனைய; 31.

மேனி; 1, 2, 9, 23, 26, 29,
31, 40, 41, 43, 44, 52, 60-
62, 65, 66, 70, 71.

மேனித்; 46—

தீண்டில; 19, 21, 29, 40, 41,
45, 52, 54, 60, 62, 65, 66,
71.

தீண்டின்றி; 46—
தீண்டன்றி; 9, 63.
தீதன்றி; 23, 43.

ஈண்டில; 61.

மீண்ட தம்மா; 46—
மீண்ட தம்பு; 9, 54, 62, 65,
66.

மீண்டதன்றே; 45.

இழந்த தம்மா; 41, 45.

8984

I மானிடனல்லன்; 9, 19, 21,
29, 31, 41, 42, 45, 52, 62,
65, 66, 71, 74.

மானுடனல்லன்; 46—

மானுயலல்லன்; 45.
மானவனல்லன்; 2, 18, 40,
41, 60, 61, 63.

வானவனல்லன்; 46—
வானவனல்லை; 54.
வாளவனல்லன்; 60.

மற்று; 46—
மற்றும்; 41, 45, 52.

II மேனியான்; 1.
மேனிவர்; 46—
மேனிமிர்; 2, 9, 18, 19, 21,
26, 29, 40, 41, 44, 45, 52,
54, 60, 61, 63, 65, 66, 70-
மேனிகழ்; 71.
மேனியீர்; 74.

முனிவனல்லன்; 46—
முனிவ ரல்லன்; 19, 29, 62,
65.
முனைவனல்லன்; 45.

II யானென தெண்ணல்; 41,
45, 52.

ஏனவ நெண்ணில்; 46—
ஏனைய நெண்ணல்; 19, 21,
29, 62, 66.
ஏனையவெண்ணில்; 44, 70,
74.
ஏனைய வெண்ணித்; 26.
ஏனைய வெண்ணல்; 9.
ஏனையரெண்ணில்; 23, 43.
ஏனையரெண்ணல்; 65.

யானென தெண்ணில்; 1, 2,
31, 41, 45, 54.
யானென தென்னல்; 18,
40, 60, 61.

வானென வெண்ணித்; 63.
வேனவ நெண்ணில்; 42.

யானென தென்பது; 71.

தீர்ந்தார்; 46—
தீர்ந்தான்; 2.

என்றார்; 71.
எண்ணுறும்; 46—
அண்ணலும்; 63.

எண்ணுற; 74.

ஒருவனென்றே; 46—
 ஒருவனன்றே; 1, 31, 40, 41,
 44, 60, 61, 70, 71.
 ஒருவனென்றல்; 9, 19, 21,
 62, 65, 66.
 ஒருவனென்று; 54.
 ஓர்வனென்ற; 74.

IV தேனுகு; 1, 71.

தேனுகு; 46—
 தேனுகு; 2, 18, 26, 40, 41,
 44, 45, 60, 61, 74.
 தேனுகும்; 63.
 தேனிவர்; 9.
 தேனிமிர்; 19, 21, 29, 54, 62,
 65, 66.

தெரியன்மன்னு; 46—
 தெரியன் மார்பா; 71.

அலங்கல் மன்ன; 54.
 அலங்கற்றாராய்; 9, 19, 21,
 29, 62, 65, 66.

சேகறத்; 46—
 சேகறத்; 31.

சிக்கறத்; 19, 21, 26, 29, 62,
 74.

சிக்குறத்; 2, 9, 18, 40, 41,
 44, 45, 60, 61, 63.

சிக்கிறத்; 45.

சிக்கெனத்; 1, 54, 65, 66.

தெரிந்த தன்றே; 46—
 தெளிந்த தன்றே; 63.
 தெளிப்பி னென்றான்; 23, 26,
 43, 44, 70, 71.

8985

I வேறுநிற்க; 1, 2, 9, 18, 19,
 21, 23, 26, 29, 31, 40, 41,
 43-45, 52, 60-63, 65, 70,
 74.

பிறவு நிற்க; 46—

வேறுநிக்கி; 45.

வேறுநின்றது; 54.

பகர்தல் நிற்க; 66.
 வென்றி நிற்க; 41.
 வென்ற நிற்க; 45.
 மனத்திலெண்ணி; 71.
 அன்னது; 46—
 அவனது; 1.

நான்சில; 71.

பகர்தல்; 46—
 பகர்வது; 19, 21, 29, 62, 65,
 66.
 பகரின்; 23, 43, 45, 71.
 பகரல்; 26.

புரிதல்; 54.

புரியல்; 45.

நந்துதல்; 45.

II வினையெனினன்று; 46—
 வினையெனிலன்று; 1, 19, 21,
 29, 31, 44, 54, 62, 63,
 65, 66.
 வினையெனவன்று; 41, 45.
 வினையனெனன்று; 74.
 வினையதன்றே; 71.
 வினையெனலன்று; 23, 43.
 வினையனவன்று; 2, 18, 40,
 41, 52, 60, 61.
 நின்று; 46—
 நன்று; 62, 65, 66.
 நின்ற; 74.

இன்னம்; 71.

வீழ்ந்தவர்; 1, 9, 19, 21, 23,
 26, 29, 40, 41, 43-45, 54,
 60-63, 65, 66, 70, 71, 74.

வீழ்ந்தது; 46—

வீழ்க வீர; 46—

வீழ்க வென்னை; 19, 21, 29,
 62, 65.

வீழ வென்னை; 9.

வீழ்க பின்னை; 54.

வீழ்க வேறு; 66.

விழைக விப்பால்; 71.

விழைவர் வீர; 74.

வினைந்த வீரம்; 63.

வீரருய்க; 23, 26, 43, 44, 71.

- III** இனையனீ முண்டி; 46—
இனையது முண்டு; 45.
எனயது முண்டு; 1.
இனையது பூண்டி; 45.
நினைவது முண்டி; 9, 19, 21,
26, 29, 44, 62, 65, 74.
நினைவது முண்டி; 54, 66.
நினைவது முடிப்பன்; 63.
நினைவதன் முன்னம்; 23,
43, 71.
முனையது முண்டி; 41.
வினையது முண்டி; 2, 40, 41,
60, 61.
இனையனீ முண்டு; 52.
வினையது முண்டி; 31.
யான் போய்; 46 -
நான் போய்; 45.
நிகும்பலை; 46—
நிகப்பலை; 19, 21.
விரைவினெய்தித்; 46—
விறலினைய்தித்; 41, 45.
முன்ன ரெய்தித்; 66.
நெடிதினெய்தித்; 9.
- IV** வல்லைத்; 46—
வல்லை; 1, 2, 9, 40, 41, 45,
52, 61, 63, 65.
தொடங்கினான்; 46—
தொடங்கினால்; 41.
துடங்கினால்; 40.
இயற்றினால்; 41, 45, 52.

8986

- I** அன்னது; 46—
அன்னதும்; 29, 65.
நலத்ததேயால்; 46
நல்லதேயால்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 40, 41, 43-45,
52, 54, 60-63, 66, 71, 74.

இல்லதேயால்; 29, 65.

அமைதி யென்று; 46—
அமைத்தி யென்று; 45.
அமையென; 66, 70.

சொன்னான்; 46—
சொல்ல; 71.

- II** நன்மகனும்பி கூற; 46—
நன்மகனும்பி கூட; 63.
நன்மகனும்பி கூறி; 74.
நன்மகன் பின்னும் சொல்
வான்; 71.
நன்னெறி இயற்றும்
போதின்; 45.
நன்னெறி நம்பி கூற; 45.
நன்னெறியும்பி கூற; 2, 18,
40, 41, 60, 61.
அன்னவை யியற்றும்
போதின்; 23, 26, 43, 70.

- நண்ணலார் கண்டு
நண்ணி; 46 -
நண்ணலார் கண்டு நண்
ணில்; 74.
நண்ணலர் என்னை நண்ணி;
9.
நண்ணலர் ஆண்டு நண்ணி;
23, 43.
நண்ணுவார் ஆண்டு
நண்ணி; 18, 41, 60, 61.
நண்ணுவார் கண்டு நண்ணி;
2.
நண்ணுமா கண்டு நண்ணார்;
71.
நண்ணல ரெண்ண நண்ணி;
19, 21, 29, 62, 65.
நண்ணல ரென்ன நண்ணி;
54.
நண்ணலார் ஆண்டு
நண்ணி; 26, 44, 52, 63,
70, 74.
நண்ணுவான் கண்டு
நண்ணி; 40.
நண்ணலார் ஒல்லை நண்ணி;
66.
அணுகுவானின்ன நண்ணி;
45.

III முயல்வரென்றான்; 2, 23, 43-45, 61, 70.

முயல்வரென்னு; 46—

முயல்வரென்றால்; 9, 19, 21, 26, 29, 62, 65.

முயல்வ னென்றான்; 18, 40, 41, 45, 60.

முயல்வ ரென்றார்; 63, 74.

முயல்வ ரந்த; 66.

முயல்வ ரங்கண்; 71.

முயல்வரானால்; 45.

முயலற் பாலர்; 1.

முயற்றற் பாலர்; 54.

IV என்னவர்; 46—

என்னலர்; 21, 29.

அன்னவர்; 9, 45.

இன்னவர்; 23, 26, 43, 44, 70.

இன்னலர்; 74.

ஓன்னலர்; 19, 62, 65, 66.

உறுதி யென்றான்; 46—

உறுதி யுண்டால்; 9, 19, 21, 29, 62, 65.

வகையீதென்றான்; 23, 26, 43, 44, 70.

உபாய முண்டால்; 66.

உபாய மென்றான்; 45.

உய்தியென்றான்; 54.

முயல்தி யென்றான்; 45.

8987

I உருவமாகச்; 46—

வடிவமாகச்; 2, 40, 41, 45, 54, 60, 61.

வடிவமாகிச்; 63.

சமைத்தவ டன்மை; 46—

சமைத்தவ டன்னைக்; 9, 19, 21, 66, 74.

சமைத்தவ டன்மைக்; 31.

சமைந்தவ டன்மை; 23, 43.

II வானுயரநுமன்; 46—

வானுயரநுமன்; 40, 41, 52.

வானரத் தலைவன்; 21, 62, 66.

வானுறுமநுமன்; 9.

மாவனநுமன்; 65.

வாளினுற் கொன்று; 1, 9, 18, 19, 40, 41, 45, 52, 60, 61, 63, 74.

வாளியிற் கொன்று; 46—

வாளினு லெறிந்து; 21, 29, 62, 65, 66.

வாளினு லறுத்து; 23, 26, 43-45, 54, 70, 71.

வானினிற் கொன்று; 31.

மாற்றி; 46—

நீக்கி; 66.

III எழுந்தே னென்னப்; 46—

எழுந்தே னென்னுப்; 9, 52.

எழுந்த தென்னப்; 2, 63.

எழுந்தா னென்னப்; 70.

எழுந்தா னென்னுப்; 23, 26, 43, 44.

எழுவே னென்னுப்; 74.

எழுவ னென்னுப்; 54, 62, 65, 66, 71.

எழுவ னென்னப்; 19, 21, 29.

எழுகே னென்னப்; 18, 40, 41, 45, 60, 61.

IV புரிவதொன்றும்; 46—

பிரிவதென்றும்; 63.

பிரிவதொன்றும்; 74.

புகுவதொன்றும்; 1.

புகுந்தொன்றும்; 41.

அறிகிலர்; 2.

இலாதவர்; 46—

இலராவர்; 45.

இலரவர்; 9, 19, 21, 54, 65, 66.

இலாரவர்; 71.

இலாதிவர்; 31.

உயர்விலர்; 23, 26, 43, 70.

உணர்விலர்; 44.
உணர்கிலார்; 74.

தெரிகிலர்; 40, 41, 45, 52.
தெரிகிலாத்; 60, 61.

துயரம்; 46—
துன்பம்; 2, 18, 40, 41, 45,
52, 60, 61, 74.

பூண்பர்; 46—
பூண்பார்; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 26, 31, 40, 41, 43-45,
52, 54, 60-62, 66, 70, 71,
74.

8988

I இத்தலைச்; 46—
இத்தலை; 1, 18, 19, 21, 26,
29, 44, 60, 61, 65, 70.

மாண்டாள்; 46—
மாண்டால்; 74.

பயனிவணில்லை; 46—
பயனிவணில்லை; 70, 74.
பயனிவையிலை; 18, 40,
41, 45, 60.

என்பார்; 46—
என்றார்; 45.
என்றே; 19, 21, 29, 62.
என்பர்; 9, 63, 74.
என்கு; 1, 54, 71.

II தாயரு மடுத்துளோரும்; 46—
தாயரு மடுத்துளாரும்; 9, 19,
21, 31, 62, 63, 65, 66,
71.

தாயரு மறிந்துள்ளாரும்;
45.

தாயது மடுத்துளோரும்;
74.

III உத்தம நகருளோரும்; 21,
40, 41, 45, 60-62.
உத்தம நகருமாளும்; 46—
உத்தம நகருளாரும்; 2, 19,
26, 44, 63, 65, 66, 70.
உத்தம நகருள்ளாரும்; 9.

உத்தம தமருமாளும்; 41.
உத்தமத் தமருமாளும்; 1.

முத்த நன்னகருளாரும்; 23,
43.

மொழிவரென்று; 19, 21,
62, 65, 66.

என்பதோர்; 46—

உறுவதோர்; 63.
உள்ளத்துள்ளி; 19, 21, 62,
65, 66.

வருத்த முன்றப்; 46—
வருத்த முன்றிப்; 1.

அச்ச முன்றப்; 2, 18, 40,
41, 45, 52, 60, 61.

துன்ப முற்றப்; 26, 44.

வருத்தமுற்றப்; 71.

துன்பமுள; 45.

துன்ப முன்றப்; 23, 43, 54,
70.

துயர முன்றப்; 9, 45.

IV பொத்திய துன்பமுளச்;
46—

பொத்திய துன்பத்தோடும்;
2, 40, 41, 45, 60, 61.

பொத்துயர்
தூண்டத் தாழார்; 45.

பொத்தியர் துயர மீளத்; 63.

பொத்திய துயர முளச்; 9,
19, 21, 65, 66.

பொத்திய துயரம் பூணச்;
54.

பொத்திய துன்ப முழகச்;
71.

பொத்திய துன்பந்
தாண்டச்; 74.

போய்த்துயர் தூண்டத்
தாழார்; 23, 26, 43, 70.

போய்த்துயர் ஊன்றத்
தாழார்; 44.

தாமும் போவார்; 46—
தாமும் போவர்; 1.

தாமும் போல்வார்; 63.
தானும் போவான்; 74.
தானும் போவார்; 71.

8989

I போகிலர்; 1, 9, 19, 21, 29,
41, 45, 62, 65, 66.

போகலர்; 46—

போகலார்; 26, 44, 63, 70.

போதும்; 46—

போழ்தும்; 1.

அநுமனை; 46—

அனுமனை; 40, 41, 52.

யாண்டுப் போக்கி; 46—

யாண்டு போக்கி; 1, 2, 31,
40, 44, 71, 74.

யாண்டிற் போக்கி; 19, 21,
29, 62, 65, 66.

II ஆகியதறிந்தாலன்றி; 46—
ஆகியலறிந்தாலன்றி; 71.

ஆகிடத்தறிந்து மீண்டு; 23,
26, 43, 44, 70.

அருந்துயராற்றலாற்றார்;
46—

அருந்துயராற்றலாற்றா; 9.

வருந்துனை யாற்றவாற்றார்;
23, 43.

வருந்துனை யாற்றலாற்றார்;
26, 44, 70.

III யானவண்; 46—

யானிவண்; 2, 9, 19, 21, 23,
26, 29, 40, 41, 43-45,
60-62, 65, 66, 70, 71,
74.

யானினை; 63.

IV படையிற் கொன்று; 46—

படையிற் கொண்டு; 1, 23,
43.

படையைக் கொண்டு; 54.

படையாற் கொன்று; 19, 21,
45, 62, 65.

தருகுவென்; 46—

தருகுவன்; 18, 19, 21, 23,
26, 29, 40, 41, 43, 44, 45,
54, 60-62, 65, 66, 70, 71,
74.

வென்றி; 46—

வெற்றி; 18, 45, 60, 61.

8990

I புரிதனன்றென்று; 46—

புரிதனன்றன்று; 65.

புரிகை நன்றென்று; 2.

புரிவை நன்றென்று, 18, 40,
41, 45, 60, 61,

புரிவனன்றென்று; 63,

அமைய வஞ்சொல்; 46—

அமைய வஞ்சப்; 41, 44, 45.

அருளவஞ்சொல்; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

அறைய வஞ்சொல்; 54.

அனைய வஞ்சொல்; 63.

II பொன்னுருவமைக்கும்; 2,
18, 19, 21, 23, 26, 29, 31,
40, 41, 43-45, 52, 54,
60-63, 65, 66, 74.

பொன்னுருக்குவமை; 46—

பொன்னுவமிக்கும்; 9, 71.

மைந்தன்; 19, 21, 23, 26,
29, 31, 40, 41, 43-45, 52,
54, 61-63, 65, 66.

அமைந்து; 46—

III இன்னதித்; 46—

இன்னவித்; 54.

இன்னலித்; 74.

தலையதாக; 46—

தலையவாய; 2, 18.

தலையவாக, 40, 41, 45, 54,
60, 61, 74.

IV தொன்னகரதனை; 46—

தொன்னகர்தன்னை; 2.

தொன்னகரிதனை; 2, 19, 21,
29, 45, 62, 63, 65, 66, 71,
74.

கடிகெடச் சுடுதும்; 46—

கடிதுடன் சுடுமின்; 54.

கடிதுடன் சுடுதும்; 19, 21,
29, 62, 65, 66, 74.

கடிதெனச் சுடுதும்; 63.

கடிதினிற் சுடுதும்; 41, 45.

8991

I அண்ணலுமமைய; 46—

இராமனுமமைய; 2, 9, 18,
19, 21, 23, 26, 29, 43, 44,
52, 62, 63, 66, 70, 74.

இராமனு மறைய; 54, 65.

அண்ணலு மறைய; 45.

அருளினனிராமன்; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

எண்ணித்; 46 —

அண்ணல்; 2, 18, 23, 26, 40,
41, 43-45, 60-61, 63, 70.

அன்றார்; 9, 19, 21, 29, 62,
65, 74.

அங்ஙன்; 66.

II தத்தினனிலங்கை; 46—

தத்தினரிலங்கை; 9, 54, 62,
65, 66.

தத்தினவிலங்கை, 74.

தக்கதென்றிலங்கை; 1.

பத்தியினிலங்கை; 63.

அத்ததனிலங்கை; 26.

முதார்க்; 46—

முதார்; 40.

கோபுரத்தும்பர்ச்சார்ந்தான்;
46—

கோபுரத்தும்பர்ச்சான்றான்; 2.

கோபுரத்துச்சிசார்ந்தார்; 9,
21, 62, 65, 66.

கோபுரத்தும்பர்ச்சார்ந்தார்;
9, 19, 29, 63.

கோபுரத்தும்பர்ச்சார்ந்தார்;

41, 45, 74.

கோபுரத்தும்பர்ச்சார்ந்தான்;

40, 41, 52.

கோபுரத்தூடுசார்ந்தான்; 31-

கோபுரஞ்சார்ந்தான்

சார்ந்தான்; 45.

III பத்துடையேழு; 46—

பத்துடனேழு; 1, 2, 18, 31,
41, 45, 60, 61.

பத்துடனேழும்; 74.

பத்தொடுமேழு; 19, 21, 29,
62, 65, 66.

சான்ற; 46—

சார்ந்த; 71.

வானரப்பரவைபற்றிக்; 46—

வானரப்பரவைபாரக்; 66.

வானரக்குழுவும்பற்றி; 40-

வானரக்குழுவும்பற்றிக்; 2,
18, 41, 45, 60, 61.

வானரப்பரப்பைப்பற்றிக்;

23, 43, 45.

வானரபரவைபற்றிக்; 45.

IV கைத்தலத்தோரோர்; 46—

கைத்தலத்தாலோர்; 2, 18,
40, 41, 45, 60, 61.

எடுத்ததெவ்வுலகுங்காண;

46—

எடுத்தவணலகுங்காண; 54,

8992

I எண்ணின; 46—

எண்ணிலி; 1, 63, 71.

எண்ணில; 2, 23, 26, 29,
31, 40, 41, 43—45, 52,

54, 60—62, 66, 70.

எண்ணுறு; 9, 45.

எண்ணிய; 74.

கோடிப்பல்படை; 46—

கோடிப்பலகவி; 2, 60, 61.

கோடிப்பலகவி; 40, 41, 45-

கோடிப்பலபடை; 45.

பல்கோடிப்படை; 74.

II மண்ணுறு; 46—
மண்ணுற; 70.

காவற்றிண்மதில்; 46—
காவற்றிண்மதின்; 44.
காலிற்றிண்மதிழ்; 9.
காலிற்றிண்மதி; 65.
காலிற்றிண்மதில்; 19, 21,
29, 62.

வாயில்; 46—
வாவி; 63, 71, 74.
தாவி; 2, 18, 40, 41, 45, 60,
61.

III மின்னிணம்; 46—
மின்னின; 2.
மின்னினை; 41, 45.
மின்னென; 9, 23, 29, 43,
44, 62, 63, 65, 66, 70, 74.
விசி; 46—
விச; 66.

IV நண்ணின; 46—
நண்ணினர்; 1, 9, 19, 21,
23, 26, 29, 43, 44, 63,
65, 70, 74.
நண்ணில; 71.
போலத்; 1, 2, 18, 31, 40,
41, 45, 54, 60, 61, 71.
போல்வ; 46—
பேர்த்த; 23, 43.
போதத்; 26, 44.
கொல்லோ; 63.
நண்ணுர்; 19, 21, 29, 62,
65, 66, 70, 74.
நண்ணலர்; 9.
நண்ணி; 41.
நாண; 46—
நாமம்; 18, 40, 41, 63.
நண்ண; 45.
காண; 23, 43, 45, 70.
தாம; 45.
வேவ; 66.

8993

I ஆசைகடோறும்; 46—
ஆசைகமென்றும்; 74.

அள்ளின; 46—
அள்ளினர்; 2.
அள்ளிய; 9, 19, 21, 29, 62,
65, 66, 71.

கொள்ளி; 46—
கொள்ளிக்; 1, 2, 40, 74.

II மாசறுதாணை; 46—
மாசறுதானம்; 63.
மாசறுதாமம்; 45.
மாசறுதாம; 23, 26, 43, 44,
70.
மாசறுகாண; 66, 71.
மாசறுகாணக; 45.

காசறுவீரர்; 1, 41, 45.
காசறுகாவல்; 9, 19, 21, 29,
62, 65.
காசறுகாணு; 74.
காசறுதாணைக்; 40, 60.
காசறுதாணை; 2, 41, 61, 66.
மாசறுதாணைக்; 18, 41.
மர்க்கடவெள்ளம்; 46—
மர்க்கடம்வெள்ளம்; 45.
கார்கடல்வெள்ளம்; 18, 45.
கார்க்கடல்வெள்ளம்; 40, 41,
60.
கற்கடல்வெள்ளம்; 2, 61.
கடாவிடவீழ்வ; 1, 41, 45.

III நாசமிவ்வூருக்கு; 46—
நாசமுமிவ்வூர்க்; 2.

உண்டென; 46—
குன்றென; 44.

நள்ளின்; 46—
நள்ளில்; 23, 26, 43, 44, 70.
நாளின்; 2, 9, 19, 21, 40,
41, 45, 52, 54, 60—63,
65, 66, 74.

IV வீசின; 46—
வீசிய; 1, 23, 26, 43, 44,
70.

வீசினர்; 74.
வானின்; 46—
வான; 9, 29, 62, 65, 66,
71.

மீன்விழலன்ன; 46—
மீன்விழலென்ன; 41, 45.
மீன்விழுமென்ன; 1, 2, 9,
18, 19, 21, 23, 26, 29,
31, 40, 41, 43—45, 52,
54, 60—63, 65, 66, 70, 71,
74.

8994

(இப்பாடல் 9—ஆம் எண்
ணுள்ள பிரதியில் இல்லை)

I வஞ்சனைமன்னன்; 46—
வஞ்சனையன்னவர்; 1, 41,
45.
வஞ்சனையாளன்; 2, 23, 26,
29, 40, 41, 43—45, 54,
60—62, 65, 66, 70, 74.

இலங்கைக்; 46—
இலங்கை; 40.

II குஞ்சரமன்னார்; 46—
குஞ்சரமன்னவர்; 1, 41, 45.
வீசிய; 46—
வீசின; 18, 40, 60, 61.
வீசினர்; 2.

III வண்ணன்; 46—
வண்ணன்; 1.
ஆழியினேவும்; 46—
ஆழியிலேவும்; 1, 2, 18, 40,
41, 45, 52, 60, 71.
ஆழியிலெய்யும்; 23, 26, 43
—45.
ஆழிவில்லேவும்; 31.

IV சென்றன; 46—
சென்றது; 1, 2, 18, 23, 26,
31, 40, 41, 43—45, 60,
61, 70, 74.
மென்மேல்; 46—

மேன்மேல்; 31, 45.
என்மேல்; 45.
மெல்ல; 21.

8995

I கையகலிஞ்சிக்; 26, 29, 40,
44, 45, 52, 60, 61.
கய்யகலிஞ்சிக்; 46—

கையகவிஞ்சிக்; 41.
கையகவஞ்சிக்; 41.
கைமதிலிஞ்சிக்; 45, 54.

கலங்கச்; 1, 2, 18, 23, 40,
41, 43, 45, 52, 60, 61, 63,
71.

இலங்கைச்; 46—

கலங்கிச்; 19, 21, 26, 29,
44, 45, 62, 63, 65, 66, 70,
74.
கலக்கிச்; 9.

II கொழுந்தீச்; 1, 2, 9, 23, 26,
29, 40, 41, 43—45, 52,
60—63, 65, 66, 70, 74.
கொளுந்தீச்; 46—
கொடுந்தீச்; 71
கொழுங்கனல்; 54.

சென்று; 46—
சேர; 23, 26, 43, 44, 70.

நெருங்க; 46—
நெருங்கு; 44.

III அய்யநெடுங்கார்; 46—
அய்யநெடுங்கடல்; 54.
ஐயநெடுங்கார்; 40, 41.
ஐயன்நெடுங்கார்; 41, 45,
52.

அம்பால்; 1, 2, 9, 19, 21,
23, 26, 29, 31, 40, 41, 43
—45, 52, 60—63, 65, 66,
70, 71, 74.

அம்மால்; 46—
அம்மா; 41.

- IV எய்யவெரிந்தால்; 46—
 எய்யவுலந்தால்; 1.
 எய்யவெரிந்ததை; 66.
 எய்யவுலந்தது; 71.
 எய்யவுலந்தால்; 41.
 எய்யவெரிந்தது; 19, 21, 23,
 26, 29, 43, 44, 65, 70.
 எய்தவெரிந்தால்; 63.

ஒத்தது; 46—
 ஒத்த; 63.

8996

(இப்பாடல் 9-ஆம் பிரதியில்
 இல்லை.)

- I பரற்றுறு; 46—
 பரத்துறு; 1, 23, 43, 66, 70.
 பார்த்துறு; 63.
 பாற்றுறு; 74.

தொல்பழுவத்தெரி; 2, 40,
 41, 45, 52, 60, 61.

பல்பழுவத்தெரி; 46—

தொல்பழுவத்தரி; 1, 18.

பல்பழுவத்திடை; 23, 43.

பல்பழுவிற்தெரி; 74.

பல்பழுவந்தெரி; 70.

பல்பழுமரத்தெரி; 45.

போல்பழுவத்தெரி; 71.

பற்ற; 46—

பற்றி; 19, 60, 61, 74.

பற்றிக்; 21, 29, 65, 66.

பற்று; 26, 44.

பற்றன்; 23, 43.

- II நிரற்றுறு; 46—
 நிரத்துறு; 1.

குரற்றுறு; 19, 21, 29, 62,
 65, 66.

நிரைத்துறு; 23, 26, 43, 44.

நிர்த்துறு; 70.

வார்த்துறு; 63.

விரத்து; 74.

பல்பறவைக் குலம்; 46—

மலர்ப் பறவைக் குலம்; 74.

நீளம்; 46—

நெஞ்சில்; 2, 23, 26, 40, 41,
 43, 44, 60, 61, 70.

நெஞ்சின்; 1, 18, 71.

யாவும்; 45.

எல்லாம்; 45, 54, 63, 74.

அஞ்சி; 19, 21, 29, 62, 65,
 66.

- III உரற்றின; 46—

உரத்தின; 1, 23, 43, 74.

உரற்றுறு; 19, 21, 29, 62,
 65, 66.

உரத்தன; 26.

ஊர்த்தின; 70.

மூர்ச்சின; 63.

விண்ணின்; 46—

விண்ணில்; 2, 18, 19, 21,
 40, 60-62, 65, 66.

ஒலித்தெழு வண்ணம்; 46—

ஒலித்தெழும் வண்ணம்; 41,
 45, 52, 63.

ஒலித்தெழும் வாளின்; 45.

ஒலிற்றெரு வண்ணம்; 74.

ஒலித்தெழு வானின்; 23, 26,
 43, 44.

ஒலித்தெழும் வானின்; 70.

ஒலித்தெழு மாபோல்; 66.

- IV அரற்றி; 46—

அரத்தி; 23, 43.

ஆ(மா)ற்றி; 63.

அடங்க; 46—

அடங்கல்; 2, 54, 74.

8997

- I முவுலகத்தவரும்; 1, 2, 9,
 19, 21, 23, 26, 29, 40, 41,
 43-45, 52, 54, 60-63, 65,
 66, 74.

முவுலகத் தெவரும்; 46—

முதலோரும்; 46—

முதலோதும்; 1 44, 54, 74.

முதலோடும்; 26, 70.

II மேவின; 26, 29, 41, 45, 52, 70.

ஏவின; 46—

ஏவல்; 40, 41, 45.

மேவு; 74.

மேவும்; 66.

மேவ; 2, 18.

விற்றொழில்; 46—

வலத்தொழில்; 1, 2, 9, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 40, 41, 43-45, 60-62, 65, 66, 70, 74.

வீரன்; 46—

வீரர்; 74.

III தீவம்; 46—
தீபம்; 1, 2, 9, 25, 26, 40, 41, 44, 45, 62, 65.

செலுத்தக்; 46—

செலுத்தாக்; 66.

IV கோவுர முற்றும்; 46—
கோவுர மிற்று; 41.
கோபுரமிற்று; 2, 26, 41, 44, 52, 70, 71, 74.
கோபுர மற்று; 1.
கோபுர முற்றும்; 9, 23, 29, 31, 40, 41, 43, 45, 54, 60-62, 65, 66.

விழுந்தது; 46—

எரிந்தது; 9, 19, 21, 29, 65, 66.

முறிந்தது; 18, 40, 41, 45, 60, 61, 63.

இரிந்தது; 23, 43, 45.

மறிந்தது; 26, 44, 70.

முறிந்தன; 74.

விழுந்தன; 31.

குன்றின்; 46—

குன்றில்; 2, 9, 18, 19, 21, 29, 31, 60-63, 65, 66.

8998

I இத்தலை; 46—

இத்தகை; 63.

இன்ன நிகழ்ந்திடும்; 46—

இன்னனிகழ்த்திடும்; 63.

இங்ஙன் நிகழ்ந்திடும்; 19, 21, 62, 65, 66.

இங்ஙன் நிகழ்த்திடும்; 29.

எல்லைக்; 46—

ஏல்வைக்; 9, 19, 21, 29, 65.

ஏல்வை; 45, 62, 66.

வேலை; 2, 18, 40, 41, 45, 60, 61.

II கைத்தலையிற் கொடு; 46—
கைத்தல நீற்கொடு; 74.
கைத்தலி னிற்கொடு; 63.
கைத்தல னிற்கொடு; 19, 21, 29, 62, 65, 66.

காலின்; 46—

காலன்; 54.

காவின்; 70, 71.

III உய்த்த பெருங்கிரி; 46—
உய்த்த நெடுங்கிரி; 1, 41, 45.
உற்ற நெடுங்கிரி; 74.
உற்ற பெருங்கிரி; 44.
அத்த பெருங்கிரி; 41, 45.
உப்பால்; 46—
உம்பால்; 23, 43.
உய்ப்பால்; 1, 2.

அப்பால்; 19, 41, 45, 62, 63, 65, 66, 74.

IV வைத்த; 46—
வைத்து; 1, 9, 18, 23, 26, 40, 41, 43-45, 52, 60, 66, 70, 71, 74.

நெடுந்தகை; 46—
நெடுங்கிரி; 2, 18, 40, 45, 60,
61.

8999

- I அறையரவக் கழல்; 46—
அறையரவங் கழல்; 63.
- II உறையரவஞ் செவி யுற்
றுளது; 46—
உறையரவச் செவி யுற்
றுளது; 9, 19, 23, 26, 29,
43, 44, 62, 65, 74.
உறையரவஞ் சிறையுற்
றுளது; 18, 40, 41, 45,
60, 61.
உறையரவஞ் செறிவித்
துளது; 41.
அறையரவச் செவியுற்
றுளது; 54.
அவ்வூர்; 46—
இவ்வூர்; 1, 74.
- III சிறையரவக் கலுழன்கொடு;
2, 23, 26, 29, 40, 41, 43—
45, 52, 60, 61, 65, 66, 70,
71, 74.
சிறையரவைக் கலுழன்
கொடு; 46—
சிறையரவக் கலுழற்கொடு;
9.
சிறையரவின் கழலுன்
தனி; 45.
சிறையரவின் கழலுன்
கொடு; 63.
குறையரவக் கலுழன் கொடு;
62.

- IV இறையரவக் குலம்; 46—
இறையரவின் குலம்; 1, 2,
74.

9000

- I வாயிலை; 46—
வாயிலின்; 74.
வாயலை; 26, 70.

மேவிய; 46—
மேவினன்; 19, 21, 29, 62,
63, 65.
மேயின; 9, 54.
மேயினன்; 9, 54.
மேவின; 2, 18, 40, 45, 60,
61, 74.

வெங்கட்; 46—

வன்கட்; 23, 26, 43-45, 70.

- III மாற்றலின்; 46—
மாற்றிலன்; 66.
மாற்றறு; 74.
மாயம்; 1, 2, 54.
மாயை; 46—
மாய்கை; 61, 63.
வகுக்கும்; 46—
வகுத்த; 9, 19, 21, 23, 29,
43, 45, 54, 62, 63, 66.
வலத்தான்; 46—
வலத்தால்; 29, 62, 65, 66.
மனத்தால்; 23, 26, 43, 44.
மணத்தான்; 45.
- IV வென்றுயர்; 46—
வென்றோரு; 1, 23, 26, 41,
43-45, 54, 71.
வென்றுகு; 19, 21, 65, 74.
வென்றுக; 63, 66.
வென்றுறு; 45.
வெங்குய; 40, 41, 45, 60,
61.
வெல்குய; 9.

9001

- I சானகியாம் வகை; 46—
சானகியா மவை; 45.
சமைத்தோர்; 46—
சமைந்தோர்; 2, 23, 26, 43,
66, 70.
சமைத்த; 18, 40, 41, 45, 52,
60.
சமைந்தோன்; 74.
சமைந்தான்; 45.
சமைத்தம்; 61.

II வடிக்குழல்; 46—
வடற்குழல்; 2.
மலர்க்குழல்; 74.

பற்று; 46—
பற்றி; 2, 19.

III ஊனகு வானொரு; 46—
ஊனகு வானொடு; 71.
ஊனரியானொரு; 26.
ஊனரிவானொரு; 23, 43, 44,
70.

கைக்கொடுருத்தான்; 46—
கைக்கொணுயர்ந்தான்; 23,
43.

கைக்கொடுயர்ந்தான்; 26, 44,
70.

கைக்கொடுருத்தே; 45, 54.

கைக்கொடுகுத்தான்; 74.

கைக்கொடுவந்தான்; 45.
கைக்கொடுருத்தான்; 62, 66.
கையினுயர்ந்தான்; 1.

IV ஆனவன்; 46—
ஆனிவன்; 65.
அந்நிலை; 46—

இன்னன; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 26, 29, 31, 40, 43-45,
52, 54, 60-63, 65, 66, 70,
71, 74.

அன்னவன்; 1.

இன்னன; 1, 41.
இன்னது; 41, 45.

சொற்கள்; 2, 9, 18, 19, 21,
23, 26, 29, 31, 40, 41,
43-45, 52, 54, 60-63, 65,
66, 70, 71, 74.

அறைந்தான்; 46—

சொன்னான்; 1.

9001 (a)

II உந்துயர்; 23.
உய்ந்துயர்; 65.

III ஓப்பில்; 23.
ஓட; 26, 29, 44, 65.

9002

II இகழ்ந்தனன்யானிவன்;
46—

இகழ்ந்தனன்
இயானிவன்; 41, 45.
இகழ்ந்தன னாலிவன்; 63, 74.
இருந்தனன் யானிவன்; 54.

III சிந்துவெனென்று; 46—
சிந்துவெனென்ற; 1.
சிந்துவெனென்று. 23, 26,
29, 40, 41, 43-45, 54,
60—63, 65, 66.

செறுத்துரை; 46—

செறித்துரை; 1.

செலுத்துரை; 23, 26, 43,
70.

சினத்துரை; 66.

IV அஞ்சி யயர்ந்தான்; 46—
அஞ்சி யயர்த்தான்; 31.
அற்ற முணர்ந்தான்; 54.

9003

I இவளென்பது; 46—
இவனென்பது; 54.

கண்டான்; 46—

கொண்டான்; 1, 2, 23,
43-45, 70.

காணு; 26, 62, 66.

II போலுநம்; 46—

போலுளம்; 2.

போலநம்; 74.

போயநம்; 41, 45.

போகநம்; 9, 18, 19, 21, 29,
40, 41, 45, 60, 61, 65, 66,
71.

வாழ்வேன வெந்தான்; 46—
வாழ்வேனவேதான்; 9, 45.

வாழ்வென வேர்த்தான்; 31,
41, 45.

கொண்டிடை; 46—

கொண்டிடை; 61.

கொண்டிடைத்; 41, 45.

தீர்வதோர்; 46—

தீர்வதோர்; 40, 45.

பேர்வதோர்; 2, 9, 19, 21,

29, 65, 66, 71, 74,

போவதோர்; 45.

செய்ததோர்; 54.

IV உயிரோ வென; 46—

உயிரா லென; 1.

வாயுமுலர்ந்தான்; 46—

வாயுமுலர்ந்தான்; 19, 21, 26.

நாவுமுலர்ந்தான்; 18, 40, 41,

45, 52, 60, 61.

9004

I செயலில் லெனவெண்ணு;

1, 9, 18, 19, 21, 40, 45, 52,

54, 61-62, 63, 65, 66, 71,

74.

செயலில்லெனவன்னால்;

46—

செயலில் லென யெண்ணு;

41.

செயலில் லெனயென்னு; 41.

செயலில் லெனவென்னு; 60.

செயலில் லெனலென்னு; 45.

செயல் வேறிலை யென்னால்;

41, 45.

செயவென்றறி வொண்ணு;

70.

செயல் வேறிலையென்னு;

31, 44, 48.

செயல் வேறிலை யெண்ணு;

26.

செயலே தெனவெண்ணு; 23,

43.

II நேரெனவோராக்க; 1, 2, 18,

40, 41, 45, 48, 52, 60, 61,

71.

II நீரெனவோராக்க; 46—

நீரென வோரா; 23, 43.

நீரென வேராளக்க; 45.

நீர்மைய தென்னுக்க; 45.

நன்றென நேராக்க; 54.

நேரென நேராக்க; 9, 19, 21,

62, 63, 66, 74.

நேரென தேராக்க; 29.

நேரெனவோரா; 31, 44.

III குலத்தொரு; 46—

குணத்தொரு; 9, 26, 40, 44,

45, 54, 60, 61, 63, 74.

நீ குணமிக்காய்; 46—

நீ குணமிக்கோய்; 45.

நீ குலமிக்காய்; 45.

IV ஒறுத்தல்; 46—

வதைத்தல்; 2, 9, 21, 29, 40,

41, 45, 60, 62, 65, 66,

74.

உறுத்தி; 44.

உறுத்தில்; 23, 26, 43, 70.

வதைக்கில்; 54.

வசைத்திறமன்றோ; 46—

வசைத்திறமென்றான், 19,

21, 29, 31, 40, 41, 45, 48,

54, 60, 61, 71.

வசைத்திறனென்றான்; 23,

26, 43, 44, 70.

9005

I நால்வரின்; 46—

நால்வரில்; 31.

II நூன்முகமுற்று; 46.

நூன்முகமுற்றும்; 48.

நூன்முகவுற்று; 74.

நுணங்கவுணர்ந்தாய்; 46—

நுணுக்கவுணர்ந்தாய்; 74.

III பான்முகமுற்ற; 46—

பான்முகமுற்ற; 74.

பான்முகமுற்று; 71.

பார்முகமுற்ற; 1.

- IV** மான்முகமுற்றொரு; 46—
மான்முகமுற்றதொர்; 2.
மான்முக மற்றொரு; 23, 41,
43, 48.
மான்முகமுற்றகண்; 71.
வதைத்தல்; 1, 9, 18, 19, 21,
31, 40, 41, 45, 52.
வதைத்தால்; 46—

9006

- I** மண்குலைகின்றது; 46—
மண்கொலைகின்றது; 23, 43.
வானநடுங்கிக்; 46—
வானநடுங்க; 45.
வானுநடுங்கிக்; 40, 41, 45,
48, 52, 61.
- II** கண்குலைகின்றது; 46—
கண்கொலைகின்றது; 23, 43.
காணுதிகண்ணல்; 46—
காணுநலங்கள்; 23, 26, 43,
44, 70.
- III** எண்குலைகின்றது; 26—
எண்கொலைகின்றது; 23, 43.
எண்கலைநெஞ்சில்; 45.
எண்குலை நெஞ்சில்; 18, 19,
21, 29, 40, 48, 52, 61, 65,
66, 71.
எண்குலை நெஞ்சின்; 54, 60,
74.
எண்குணநெஞ்சின்; 9.
இரங்கறுறந்தாய்; 46—
இரங்கல் கலந்தாய்; 2.
நெஞ்சிலிரங்கப்; 41.
- IV** பெண்கொலை; 46—
பெண்குலை; 40.
செய்கை; 46—
செய்தல்; 1, 9, 18, 19, 21, 31,
40, 41, 45, 48, 54, 60, 61,
65, 66, 74.
அன்றோ; 46—
என்றான்; 45, 54.

9007

- I** என்வயினல்கினை; 46—
என்வயினல்குதி; 62, 65.
என்வயினல்கினி; 74.
என்வய நல்கினை; 40, 41.
என்வயனல்கினை; 18, 60.
ஏகுதியென்றால்; 46—
ஏகுதியாகில்; 45.
ஏகினையென்றால்; 18, 40, 41,
45, 60, 61.
- II** நின்வயமா முலகியாவையும்;
46—
நின்வய மாமுல குன்னிலை;
2.
நின்வயமாமுலகு யாவையும்;
52.
நின்வயமுவுலகுநெறி; 9, 19,
21, 62, 65, 66.
நின்வயமுவுலகுன்னிலை; 54;
நின்வயின்முவுலகுன்னெறி.
74.
உன்வயமாமுல காவையும்;
61.
உன்வயமாமுலகியாவையும்;
18, 40, 41, 60, 63.
நீநின்; 46—
நிற்கும்; 2, 9, 19, 21, 45, 54,
62, 63, 65, 66, 74.
- III** அன்வய மேதும்; 46—
அன்வய மெய்தும்; 1.
அன்வய மொன்றும்; 9, 19,
21, 45, 65, 74.
அன்மய மொன்றும்; 40, 41,
60, 61, 66.
அன்மய மேதும்; 18.
- IV** தொடங்கல்; 46—
தூடங்கல்; 40.
புகழ்க் கழிவென்றான்; 46—
புகழ்க் கழிவன்றோ; 2, 18, 40,
41, 45, 52, 54, 60, 61.
புகழ்க் கிழிவன்றோ; 45.

புகழ்க் கிழிவாமால்; 45.
புகழ்ப்பழியென்றான்; 19, 21,
65, 66.
புகழ்ப் பழியன்றோ; 63.

9008

(இப் பாடல் 2, 9, 18, 19, 21,
23, 26, 29, 31, 40, 43, 44,
54, 60-63, 65, 66, 70, 74
ஆகிய பிரதிகளில் இல்லை)

II கேளென தெந்தையும்; 46—
கேளென தென்கையும்; 1.

III இதிற் புகழுண்டே; 46—
இதிற் புகழுண்டோ; 1, 71.
இதிற் புகழுண்டே; 1.

9009

(இப்பாடல் 44, 70 ஆம் பிரதி
களில் இல்லை)

I எந்தையு மிந்த; 46—
எந்தையு வந்த; 9, 18, 19, 21,
29, 40, 41, 45, 52, 60-62,
65, 66, 74.

எந்தை வருந்த; 26.
எந்தையு கழிந்த; 45.
எந்தையுமிந்த; 45.
எந்தையிகழிந்த; 31, 41.
எந்தையும் வந்த; 63.

இலங்கையுளோறும்; 46—
இலங்கையுளாரும்; 1, 63.
இலங்கிழை மாணைத், 9, 18,
19, 21, 26, 29, 40, 41, 45,
60—62, 65, 66.

இலங்கிழையானை; 74.
இலங்கிழைதன்னை; 45, 52.
இலங்கிழைதன்னைத்; 41.
இலங்கையுள்ளோரும்; 54.

விளங்கிழைதன்னை; 31.

II உயந்திட வானவர்; 46—
முந்தையவானவர்; 1.
முந்தயர்கின்ற; 2.

முந்தயல் வானமும்; 63.
முந்துயர்கின்ற; 45.

தந்தனென்று; 9, 18, 19,
21, 26, 29, 31, 40, 41, 45,
60—62, 65, 66.

தந்தனென்னென்று; 52.
தந்தனவென்று; 74.

உந்துவன்வானவர்; 41.

யாவரு மோடச்; 46—

இயாவையுமன்றோ; 63.
இயாவருமோடச்; 41, 45.

தரும்புகழ் உண்டே; 45.
தரும்புகழ் உண்டோ; 9, 18,
19, 21, 26, 29, 31, 40, 41,
55, 60—62, 65, 66, 74.

முழுப்புகழ் உண்டோ; 2.
(உயர்கின்ற) திலுமுயர்
உண்டோ; 45.

III சிந்துவென்; 46—
சிந்துவன்; 26, 29, 40, 45,
54, 60, 61, 63, 66, 71, 74.
சிந்துவை; 65.
சிந்தினன்; 2.

முந்தையர்; 45.

வாளினிலென்று; 46—
வாளினிலிப்பொழுது; 2.
வாளினிலென்று; 61.

மானுயிர் சிந்திய; 74.

வானவர் யாவரும்; 45.

செறுத்தான்; 46—
செயிர்த்தான்; 18, 40, 41,
45, 60, 61.

பின்னும் 74.

என்றான்; 2.

ஒப்பி; 45

IV இந்திர சித்தவன்; 46—
இந்திரசித்தயல்; 9, 19, 21,
29, 62, 63, 65.

இந்திரசித்தியல்; 18, 40, 41, 45, 60, 61.

இந்திரசித்திடி; 26, 66.

இந்திரசித்து மற்று; 71.

இந்திரசித்தினன்; 74.

அந்தமில்மாருதி; 1, 2, 54.

இன்ன; 46—

அஞ்சி; 1, 2, 54.

இன்னன; 9, 18, 19, 21, 29, 31, 40, 41, 45, 60—63, 65, 71, 74.

போல்வன; 26, 66.

இசைத்தான்; 46—

அயர்ந்தான்; 1, 2, 54.

சொன்னான்; 9, 18, 19, 21, 26, 29, 31, 40, 41, 45, 60—63, 65, 66, 71, 74.

9010

I போமினடாவினை; 46—

போமினடாவிவன்; 2, 19, 21, 31, 45, 54, 66.

போமினெடாவிவன்; 9, 40, 41, 60—63, 65.

போமினடாமிவன்; 74.

போயது; 46—

போயின; 1, 23, 43, 44, 70.

போயினன்; 18, 31, 40, 41, 45, 60, 61, 71, 74.

பொன்றினன்; 2, 9, 19, 21, 29, 54, 62, 63, 65, 66.

போலாம்; 46—

அன்றே; 66.

II ஆமெனினின்னும்; 46—

ஆமெனிலின்னும்; 1, 9, 21, 29, 31, 41, 44, 45, 52, 54, 62, 63, 65, 66, 70, 71.

ஆமெனியின்னம்; 18, 60, 61.

ஆமெனியின்னும்; 19.

ஆமெனிலின்னம்; 40, 41, 45, 74.

அண்மிக்; 46—

நண்ணிக்; 18, 40, 41, 45, 60, 61, 65, 74.

நண்ணித்; 54.

III காமினதின்று; 46—

காமினழன்று; 9, 19, 21, 62, 65, 66.

காமினி நின்று; 71, 74.

காமினதன்று; 41.

காமினெடா (கன); 40, 45, 60, 61.

தாமினமின்று; 54.

கனற்கரியாக; 2, 9, 19, 21, 23, 26, 29, 31, 41, 43—45, 52, 62, 63, 65, 66, 70, 71, 74.

களங்கரியாக; 46—

கலங்கரியாக; 45.

தழற்கரியாக; 54.

(கன) லாய்க்கரியாக; 40, 45, 60, 61.

IV வேமிது செய்தினி; 46—

வேமிதுமெய்யினி; 9, 41, 71.

வேமினெடாவினி; 18, 40, 41, 45, 60, 61.

வேமிது செய்துவன்; 74.

வேமினசெய்தினி; 41, 45.

வேமினி மெய்யிது; 26, 44, 70.

வேமினி செய்தினி; 23, 43.

வேமது செய்தின; 2.

வேமது செய்கென; 45.

வேமது மெய்யினி; 45.

வேமது செய்தினி; 19, 21, 29, 31, 41, 52, 62, 63, 65, 66.

மீள்குவெனென்றான்; 46—

மீள்குவதன்றே; 45.

மீள்குவமென்றான்; 29.

மீள்கிலதன்றே; 9, 18, 23, 26, 40, 41, 43—45, 60, 61, 70.

மீள்குவெதென்றான்; 54.

மீள்கிலனன்றே; 63.
மீள்கிலனென்ன; 71.
மீள்கிலனென்றான்; 74.

9011

- I தம்மொடு; 46—
தன்னொடும்; 23, 43.
தாயருமாயோர்; 46—
தாயருமாவோர்; 45.
தாயொடுமாயோர்; 41, 45.
தாய்தமரோடும்; 63.
- II உம்பர்; 46—
உம்பி; 23, 43, 70.
விலக்கிடினும்மினி; 46—
விலக்கிடினுமிவர்; 18, 60.
விலக்கிடினும்மவர்; 61.
விலக்கிடினும்மிவர்; 40, 41,
45.
விலங்கிடினும்மினி; 1, 2, 9,
23, 26, 31, 43, 44, 70.
- III கடுங்கனல்; 46—
சுடுங்கனல்; 45.
- IV அம்புகளோடும்; 46—
அம்புகளொன்றும்; 40, 41,
45.
அவிந்தனர்; 46—
அவிந்திடும்; 66.
அவிந்துணர்; 9.
அவிந்திலர்; 18.
அவிந்துளர்; 19, 21, 29, 31,
41, 62, 63, 65, 74.
அறிந்துளர்; 1, 2, 71.
அறிந்திலர்; 40, 41, 54, 60,
61.
அழிந்துளர்; 44.
அறிந்தில; 45.
அழிந்திலர்; 26, 70.
மகிழ்ந்தலர்; 23, 43.
அம்மா; 46—
அன்றே; 71.
- I கடிதேகுவன்; 46—
கடிதெய்துவன்; 18, 40, 41,
45, 60, 61.

கடிதேகுவன்; 21, 29, 41,
45.

கடிதெய்தினின்; 23, 43, 44,
70.

கடிதெய்தினன்; 26.

கடிதேகுமின்; 54.

யானிப்; 46—

இயானிப்; 41, 44, 45.

II புப்பக; 46—

புப்பக; 23, 43.

மானமதிற் புகுநின்றேன்;
46—

மானமிசைப் புகுகின்றேன்;
2, 23, 43.

வானமிசைப் புகுகின்றேன்;
26, 44, 70.

மீதினில்போகல் புரிந்தேன்;
19, 21, 29, 62, 65, 74.

மீதினில் போரில் புரிந்தேன்;
66.

மீதிடை போகல்புரிந்தேன்; 9.

மானமிடைப்பொரு

போழ்தில்; 1.

மானமிடைப் புகுகின்றேன்;
71.

மானமதிற்கொடுநின்றேன்;
18, 41, 45, 60, 61.

மானமிசைப் புகுகின்றேன்;
40, 45.

மானமிசைப் பொலி
கின்றேன்; 41, 45.

மானத்திற்கொடுநின்றேன்;
45.

மானதில்போதுகுகின்றேன்;
63.

(புப்பக)மேதுறையோ
கொடுபோகில்; 54.

III தப்புவுரையவர்; 46—

தப்பவரெய்தவர்; 2.

தப்பிலரையவர்; 74.

தப்புவுசெய்யவர்; 9.

தப்புவுரெய்துவர்; 23, 43,
70.

தப்புலதேயவர்; 31.
சங்கையிலாவென்; 46—
தாமெனிலென்கை; 2.
தாமெனிலென்கை; 45.
தாமினியென்கை; 1, 18, 23,
26, 40, 41, 43—45, 54,
60, 61, 70.
தண்ணியவோயன்; 9, 19,
21, 31, 62, 63, 66.
தண்ணியவோவென்; 74.
தண்ணளிவேயென்; 65.
தாமெனினிலங்கை; 45.

சங்கையிலாவென்; 45.

- IV வாளிகளின்னு விரைந்தால்;
46—
வாளிகளோட விசைத்தால்;
63.
வாளிகளோடிவிசைத்தால்; 1.
வாளிகளோடி விரைந்தால்;
2, 41, 45, 52, 71.
வாளிகளோட விரைந்தால்;
54.
வாளிகளென்று
விரைந்தான்; 9, 31, 62,
65, 66, 74.
வாளிகளின்னு
விரைந்தான்; 19, 21, 29.
வாளிகளின்னு விளைத்தால்;
41, 45.
வாளிகளோடு விரைந்தால்;
23, 26, 41, 43, 44, 70.
வாளிகளோடும் விரைந்தால்;
40, 45, 60, 61.

9013

- I அருளாயருளாயென்று; 46—
அருளாயருளென்றென்று;
9, 65.
அருளாயெனையாளும்; 63.

- II ஏழைவழங்குறு; 46—
ஏழையவன்புறு; 1, 41.
ஏழையுமின்புறு; 2, 23, 43,
44, 70, 71.
ஏழையரற்றுறு; 9, 19, 21,
29, 65, 74.

ஏழை வணங்குறு; 18, 40,
41, 45, 48, 60, 61.
ஏழை மயங்குறு; 54.
ஏழையளன்புறு; 45.
ஏனையுமின்புறு; 26.

எனினரற்றுறு; 66.

தோளுடை சொல்லுவ; 63.

சொல்லின்; 46—

சொல்லில்; 70.

சொல்லி; 41.

இரங்கான்; 46

இரங்கா; 1, 54, 60, 61, 63.

இரங்க; 2, 23, 41, 43—45,
48, 70, 71.

- III வாளினெறிந்தனன்; 46 —

வாளிலெறிந்தனன்; 1, 44,
71.

வாளினெறிந்துயர்; 9, 19,
21, 29, 54, 62, 65, 66.

வாளிலெறிந்துயர்; 74.

மாகடல் போலும்; 46—

மாகடல் மேலும்; 9, 62, 65,
66.

மால்கடல் போலும்; 18, 45,
60, 61.

- IV சேனையினோடு; 2, 9, 19, 21,
31, 41, 45, 48, 52, 62,
63, 65, 66, 71.

சேனையினோடு; 46—

நிமிர்ந்தான்; 46—

பெயர்ந்தான்; 61.

9014

- I நின்னு; 46 —

நின்றும்; 1, 62, 65, 66, 71,
74.

வடாது திசைக்கட்; 46—

வடாது திசையின்கட்; 45.

வடாது திசையிற்றன்; 19,
21.

வடதிசையிற்றன்; 62, 65,
66.

வடதிசையின்கட்; 74.
வடதிசையின் நிண்; 54.
வடாதிசையின்கட்; 9, 40,
41, 60, 61.

II பொன்றிணி; 46—
பொன்றணி; 26.
பொன்றிகழ்; 18, 19, 21,
40, 41, 45, 52, 60, 61.

புட்பக மேற்கொடு; 46—
புட்பக மேல்கொடு; 9, 31, 41,
45, 60, 61, 65, 66, 74.
புட்பக மேலொடு; 63.
கற்பக மேல்கொடு; 54.

III உணர்ந்திலன்; 46—
அறிந்திலன்; 1, 71.
மாருதியுக்கான்; 46—
மாருதியுக்கா; 9.
மாருதியுட்கா; 18, 19, 21,
40, 41, 45, 54, 60—62,
65, 66, 74.
மாருதியுட்கான்; 26, 29.

IV வென்றி; 46—
வென்றி, 74.
போல விழுந்தான்; 46—
என்ன விழுந்தான்; 45.

9015

I மாறி; 46—
மாற; 2, 45.
மற்ற; 9, 45.
மற்றை; 19, 21, 62, 65, 74.
நிகும்பலை; 46—
நிகும்பிலை; 45.

II நெஞ்சு; 46—
ஆவி; 1, 2, 9, 18, 19, 21,
23, 26, 29, 31, 40, 41,
43—45, 54, 60—63, 65,
66, 70, 71, 74.

துயர்ந்து; 46—
துலைந்து; 1, 18, 61.

தொலைந்து; 23, 26, 40, 41,
43—45, 60, 63, 70, 71.

சுருண்டு; 2, 9, 19, 21, 29,
31, 45, 54, 62, 65, 66, 74.
சுருண்டான்; 46—

தொலைந்தான்; 2, 74.

விழுந்தான்; 9, 19, 21, 29,
45, 54, 62, 63, 65, 66.

III ஓய்வரு; 1, 2, 23, 26, 41,
43—45, 54, 63, 70.
ஓய்வொடு; 46—
ஓய்வொரு; 1, 9, 18, 41, 45,
60, 61.
ஓய்வொர்; 74.
ஓய்வுறு; 9, 21, 29, 65, 66.
ஓயறு; 71.

மாரியொருங்க; 1.

நெஞ்சமொடுங்க; 46—
நெஞ்சினனின்னல்; 21, 65,
66.
நெஞ்சினனின்னது; 19.

காரியொருங்க; 18, 23, 26,
43, 60, 61, 70.

சாரியொருங்க; 2, 40, 41,
71, 74.

தாரியொடுங்க; 9.
தாரினொருங்க; 63.
தாரையொடுங்க; 54.

கேள்வியொருங்க; 44.

மாறியொடுங்க; 31.

உணர்ந்தான்; 1, 2, 9, 18,
23, 26, 31, 40, 41, 43—45,
54, 60, 61, 63, 70, 71, 74.

உலர்ந்தான்; 46—
உழந்தான்; 19, 21, 65, 66.
உலந்தான்; 29.

IV ஏயன பன்னினன்; 46—
ஏயனபன்னின; 45.
ஏயின பன்னினன்; 1, 9, 23,
26, 29, 43, 44, 65, 66,
70.

ஏயென பன்னினன்; 2.
ஏயமனத்தினன்; 74.

ஆயினனின்னன்; 45.

இன்னன சொன்னான்; 46—
இன்னன சொல்வான்; 45.
இன்னது சொன்னான்; 29,
62, 65.

பன்னியழிந்தான்; 45.

9016

I பெண்ணின்; 46—

பொண்ணின்; 9, 19, 21, 23,
43, 54, 62, 65, 66.

அருங்கலக் கலமே; 46—

அருங்கலக் குலமே; 40, 41,
45, 60, 61, 63.

அரும்பெற்றக் கலமே; 9, 19,
21, 23, 43, 62, 65, 66.

அருங்கலப் பொருளே; 54.

அருங்குலக் கலமே; 41, 45,
48, 52, 74.

அருங்கலைக் கலமே; 70.

II என்னமே யென்னும்; 46—

என்னுமே யென்னம்; 61.

இன்னமே யென்னும்; 54.

என்னமே யென்னும்; 9, 63,
65.

யாதுமென்னும்; 46—

யாருமென்னும்; 62, 65, 66.

இயாதுமென்னும்; 54.

III கண்டும்; 46—

கண்டு; 26, 44.

ஆவி; 46—

பாவி; 1, 2, 18, 19, 21, 23,
26, 29, 31, 40, 41, 43-45,
54, 60-63, 65, 66, 70, 71,
74.

ஆயதில்லை; 46—

ஆனதில்லை; 1, 2, 18, 19,
21, 23, 26, 31, 40, 43-45,
54, 60, 61, 63, 65, 66, 71,
74.

பேர்ந்தான்; 46—

தேர்ந்தான்; 45.

9017

I பாயவெண்ணும் பேர்; 46—
பாய்வென்னும் பேர்; 63.

இடரைத் தள்ளி; 46—

இடரிற்றள்ளி; 1, 2, 9, 18,
19, 21, 23, 26, 31, 40, 41,
43-45, 52, 54, 60-62, 65,
66, 71, 74.

II விழுந்து வெய்துயிர்த்து
விம்மி; 1, 23, 26, 31, 43,
44, 52, 63, 71.

விழுந்து வெய்துயிர்த்து
விம்மி; 46—

விழுந்து வெய்துயிர்க்கு
மாவி; 2.

விழுந்து வெய்துயிர்ப்ப
மேனி; 18, 41, 45, 60.

விழுந்து வெய்துயிர்க்கும்
சோறும்; 19, 21, 29, 65.

விழுந்து வெய்துயிர்க்கும்
விம்மும்; 54.

விழுந்து வெய்துயிர்க்கும்
விம்மி; 61.

விழுந்து வெய்துயிர்த்து
விம்மும்; 74.

விழுந்து வெய்துயிர்க்கும்
சோரும்; 62.

விழுந்து வெய்துயிர்ப்ப
மேனி; 40.

விழுந்து வெய்துயிர்த்து
விம்மி; 70.

விழுந்து வெய்துயிர்க்கும்;
9.

விழுந்து வெய்துயிர்க்கும்
சோரும்; 66.

வீங்கும் போய் மெலியும்;
46—

விம்மும் போய் மெலியும்; 2.

விம்மும் போய் மெலியும்; 9,
19, 21.

மெலியும் போயெங்கும்;
74.

III கொழுந்துகளுயிர்க்கும்;

46—

கொழுந்துக அயிர்க்கும்; 40.

கொழுந்துக வயிர்க்கும்; 41,
45, 52.கொழுந்துகண்ணுயிர்க்கும்;
66.கொழுந்தென வயிர்க்கும்;
54.கொழுந்துற வயிர்க்கும்; 1,
31.

யாக்கை; 46—

யாக்கைக், 31.

இயாக்கை; 41, 45.

ஆக்கை; 1, 23, 26, 29, 43.
44, 54, 63, 70, 71.

குலைவுறும்; 46—

குலையுறும்; 63.

குழைவுறும்; 9, 19, 21, 62,
65, 66.

கொலைவுறும்; 23, 43.

தலையே கொண்டுற்று; 1, 2,
9, 19, 21, 23, 26, 29, 40,
41, 43-45, 52, 60, 61, 65,
66, 71.தலைமேற் கொண்டுற்று;
74.

தறையில் மோதும்; 74.

IV உழுந்தரை தன்னைப்; 46—

அழுந்தரை தன்னைப்; 1, 19,
26.

எழுந்து மெய் நடுங்கிப்; 74.

பின்னையினையன; 46—

பின்னுமினையன; 1, 2, 9,
18, 19, 21, 23, 26, 31, 40,
41, 43-45, 52, 60-62, 65,
66, 70, 71, 74.

பின்னுமினையனது; 54.

உரைப்பதானான்; 46—

உரைக்கலுற்றான்; 9, 19, 21,
62, 65, 66.

உரைப்பதானான்; 1, 54.

9018

I முடிந்தது; 46—

முடிந்தன; 2, 45, 54, 61, 74.
முடிந்தனம்; 45, 63.

நந்தமெண்ணும்; 46—

நந்தமெண்ணம்; 1, 9, 18,
21, 23, 26, 29, 31, 40, 41,
43-45, 48, 52, 60, 62, 65,
66, 70, 71.எண்ணமெல்லாம்; 2, 45, 54,
74.

முவுலகிற்குங்கங்குல்; 46—

முவினலகிற்கு முடம்; 1, 41,
45, 48, 63.முவுலகிற்குமுடி; 2, 9, 18,
19, 21, 23, 26, 29, 31, 41,
43, 45, 48, 54, 62, 65, 66,
70.

முவுலகிற்கு மோடி; 44.

முவுலகிருளுங் கங்குல்; 45.

முவுலகுக்கும்முடி; 40, 60,
61, 71, 74.

II விடிந்ததென்றிருந்தேன்; 46—

வெடிந்ததென்றிருந்தேன்;
31.

வெந்துயிரிருளின்; 46—

வெய்துயிரிருளின்; 23, 43.

III படிந்தது; 46—

படர்ந்தது; 23, 43.

அடர்ந்தது; 45.

மடிந்தது; 71.

அடந்தது; 26.

வினையச்செய்கை; 40, 41, 45,
48, 52, 60.

வினையின் செய்கை; 46—

பயந்தது; 1, 40, 41, 44, 45,
48, 52, 60, 61, 63, 74.

பரந்தது; 46—

வஞ்சகப்; 45, 52.

பாவி; 46—

படி.றன்; 45, 52.

IV தடிந்தனன்; 46—

தடிந்தது; 1, 23, 26, 41, 43,
44, 70, 74.

அந்தோ; 46—

அன்றோ; 1, 18, 23, 26, 40,
41, 43, 44, 60, 61, 70, 71.

அன்றே; 2, 31.

என்றே; 41, 54.

என்றோ; 63.

இன்றே; 74.

இன்னே; 9, 21, 65, 66.

தவிர்ந்தது தருமமம்மா; 46—

தவிர்ந்தது கருமமம்மா; 65.

தருமமும் தவிர்ந்ததம்மா;
45.

9019

I பெண்ணினைக் கண்ணிற்
கொல்ல; 46—

பெண்ணினும் கணியைக்
கொல்ல; 54.

பெண்ணினைக் கண்முன்
கொல்ல; 45, 74.

II இருஞ்சிறையற்றபுட்போல்;
9, 19, 29, 31, 41, 54, 65,
66, 74.

இருஞ்சிறகற்றபுட்போல்;
46—

இருஞ்சிறகின்றபுட்போல்;
45.

இருஞ்சிறையின்றபுட்போல்;
18, 40, 41, 60.

இருஞ்சிறையுற்ற புட்போல்;
21, 61—63.

25

அருஞ்சிறகற்ற புட்போல்;
41.

யாதுமொன்று; 46—

இயாதுமொன்று; 23, 41, 43,
45.

III இருஞ்சிறை; 1, 23, 26, 41,
43-45, 52, 64, 70, 74.

பருஞ்சிறை; 46—

பரிஞ்சிறை; 9.

அருஞ்சிறை; 2.

தெருஞ்சிறை; 71.

அழுங்குகின்றேன்; 46—

அழுந்துகின்றேன்; 1, 2, 9,
19, 21, 23, 26, 40, 41,
43-45, 52, 60, 61, 66, 70
71.

அழிந்துகின்றேன்; 74.

இழிந்துகின்றேன்; 63.

அழுதுபட்டே; 54.

IV மீட்ட; 46—

மீண்ட; 23, 40, 43.

பெரிதுமம்மா; 46—

பெரிதுமந்தோ; 63.

பெரிதின்றம்மா; 41, 45.

போலுமம்மா; 45, 54, 74.

9020

I பத்தினித்தவத்துளானைப்;
46—

பத்தினிக்கற்பிணானைப்; 9.

பத்தினிதவத்துளானைப்; 31
41, 45, 66.

II குலத்தின் வந்த; 46—

குலத்தின்வந்து; 1, 9, 19, 21,
63, 65, 66, 71, 74.

குலத்தில் வந்த; 45.

பிழைப்பிலாதானைப்; 46—

பிழைத்திலாதானைப்; 63.

அறம்பிழைத்திலானைப்; 40,
41, 45, 60, 61.

பெண்ணைச்; 46—
பொண்ணைச்; 66.

- III திருவைத்தீண்டிச்; 46—
திருவை நீண்ட; 18, 40, 41,
45, 60, 61.
திருவையீண்டிச்; 23, 26, 43-
45.
திருவைத் தீண்டச்; 71, 74.
திருவையாண்டிச்; 70.
சிறைவைத்த; 46—
சிறைத்தவக்; 9, 19, 21, 65
66.
சில்லரித்; 40, 41, 45, 74.
சிறைத்தவத்; 63.
சில்லெரித்; 18, 60, 61.
தீயோன்சேயே; 46—
அரக்கன் தானே; 1, 2, 23, 26,
31, 41, 43 - 45, 70, 71.
கள்வர்க்கண்டும்; 9, 19, 21.
கள்வர்க்கண்டு; 65, 66.
தடங்கண்ணாளை; 18, 60, 61.
தடங்கணாளை; 74.
தடங்கண்ணாளைக்; 41, 45.
தகவுகண்டு; 63.
செய்யக்கண்டும்; 54.

- IV காதவுங்கண்டு நின்ற; 46.
பேதையிற்பிறந்து நின்
றேன்; 9, 19, 21, 62, 65,
66.
பேதையிற் பிரிந்து நின்
றேன்; 63.
காதலிற் பிரிந்து நிற்பில்;
54.
கருமமே பெருமைத்தம்மா;
41, 45.
கருமமே கருணைத்தம்மா;
46—
கருமமே கருணைத்தாமால்;
18, 40, 41, 45, 60, 61.
கருமமென்பெருமைத்தம்மா;
19, 21, 62, 65.

கருமமென்பெருமைத் தென்
ருன்; 66.

தருமமென் பெரிதிற்றம்மா;
9.
தருமமே கனைத்தம்மா; 54.
பெரியதே கருணையம்மா;
63.
கருமமே கருமம்மா; 74.
தருமமே களைத்தம்மா; 23,
தருமமே பெருமைத்தம்மா;
1.
தருமமே கருணைத்தம்மா;
31, 45, 71.
தருமமே கனைத்தம்மா; 70.
கருமமே கனைத்தம்மா; 2
26, 44.

9021

(இப்பாடல் 2ஆம் எண்ணுள்ள
பிரதியில் இல்லை)

- I நிமிர்ந்த கீர்த்திக்; 46 —
நிமிர்ந்த சீர்த்தி; 45, 74.
மிகுந்த கீர்த்திக்; 45, 54.
தூதனாகிச் 46—
தூதனாகச்; 9.
II சொல்விக்க; 46—
செல்விக்க; 1, 63.
போனேனாயவித்; 46—
போனேன துவல்லால்; 19, 21.
போனேனாதலின்; 45.
பேரந்தேனாதலில்; 40, 60.
பேரந்தேனாவிக்குத்; 23, 26,
43, 44, 70.
பேரந்தேனாயவித்; 1, 45, 71.
போனானது வல்லால்; 9, 65.
போனா னாயவித்; 29.
போனே னாதலில்; 18.
போன்தே னேய்வுறு; 41.
போனேன் துயரது; 74.
போனேனிதனிலித்; 63.
போனேனேய்வுறு; 45.
போனானது வலால்; 62, 66.
போனேனேவிலித்; 31.
போனேன் மிகவலித்; 54.

போனே னேய்விலித்; 41, 45.
போனேனேவுறு; 52.
போனேனாதலில்; 41, 45, 61.

துயர்செய்தாரை; 46—
துயர் செய்தோரை; 54, 63.
துயர்கள் செய்தேன்; 18, 40,
41, 45, 60, 61.

தீரும் வண்ணம்; 74.

- III வெல்விக்க வந்தேனுன்னை;
46—
வெல்விக்க வன்றுநுன்னை;
41, 62, 63, 65, 66.
வெல்விக்க வன்று வுன்னை;
74.
வெல்விக்க வன்று நின்னை;
45.
வெல்விக்க வன்றுனுன்னை;
1, 9, 19, 21, 29.
வெல்விக்க வந்துநின்னை; 18,
40, 41, 45, 52, 60, 61.
வெல்விக்க வன்றிநின்னை;
71.
வெல்விக்க வந்துமுன்னம்;
54.
வெல்விக்க வந்தின்றுன்னை;
23, 26, 43, 44.
மீட்பிக்க வன்று வெய்தின்;
46—
மீட்பிக்க வன்று வெய்கிக்; 1.
மீட்பிக்க வன்று வெய்திற்;
9, 19, 21, 29, 31, 40, 41,
45, 54, 60-62, 65, 66.
மீட்பிக்கவென்று வெய்திற்;
74.
மீட்பிக்கவன்றே வெய்திற்;
71.

- IV வந்தே னென்றோர்; 46—
வந்தே னென்றான்; 23, 26,
43, 44, 70.
வந்தே னென்று; 41, 45.
வந்தேனென்றே; 31, 41, 65.
வந்தே னன்றே; 9, 18, 19,
21, 40, 41, 45, 54, 60, 61,
66.
வந்தேனின்றேன்; 74.

வந்தேனுன்னை; 52.
வந்தனென்றே; 45.

கொடும்பழி; 46—
நெடும்பழி; 1, 23, 26, 43-45,
70, 71.

கூட்டிக்கொண்டேன்; 46—
கூட்டிக் கொண்டான்; 70.

துடிக்கொண்டேன்; 1.
துட்டிக்கொண்டேன்; 60, 71.
தேடிக்கொண்டேன்; 23, 26,
41, 43, 44, 70.

ஈட்டிக்கொண்டேன்; 63.

9022

- I வஞ்சியை யெங்கும்; 46—
வஞ்சியைப் பிரிந்து; 45.
காணு துயரினை; 46—
காணு துயிரிடை; 2, 18, 31,
54, 60, 61.
காணுதுயிரிடை; 9, 19, 21,
65, 66.
கானேனுயிரிடை; 63.
காணு துயரினை; 45.
காணு துயரினை; 23, 26, 43.
காணு துயரிடை; 41.
காணு துயரினை; 44.
காணு துயரினன்; 74.
காணு துயிரினை; 40.
காணு துயிரிடை; 45.
மறந்தானென்னச்; 46—
மறிந்தானென்னச், 19, 21,
65, 66.
மரந்தானென்னச்; 45.
மறைத்தானென்னச்; 23, 26,
43, 44.
மறைந்தாயென்னச்; 70.
மறைத்தான் வல்லே; 45.
மறைந்தானென்னச்; 74.

- II உரவோன்; 46—
உரவோர்; 74.
தேடித்; 46—
ஆடித்; 54.

ஓடித்; 9, 18, 23, 29, 40, 43,
44, 45, 60, 61, 70.

நாடித்; 2, 45, 63, 74.

வாடித்; 19, 21, 41, 62, 65,
66.

திரிகின்றான்; 46—

தளர்கின்றான்; 19, 21, 62,
65, 66.

தேற; 46—

தேரு; 74.

III அஞ்சொலான்; 46—

அஞ்சொலால்; 1, 31.

அஞ்சொல்லால்; 9.

அஞ்சொலி; 63.

இன்சொலான்; 44, 70.

(தேற) விஞ்சொலான்; 23, 43.

என்றயான்; 46—

என்றநான்; 9, 62, 65, 66,
74.

என்றனன்; 1, 18, 23, 26,
40, 41, 43-45, 60, 61, 70,
71.

IV தஞ்சினனென்று; 46—

தஞ்சினனென்றும்; 18, 40,
41, 44, 45, 52, 60, 70.

தஞ்சினனென்று; 1.

தஞ்சினனென்று; 2, 63.

தோன்றினேன்; 46—

தோற்றினேன்; 23, 26, 43,
44, 70.

தோற்றமீதால்; 46—

தோற்றந் தீதோ; 9, 54, 63.

தோற்றந் தீயேன்; 2, 71.

தோற்றத் தீயேன்; 45.

தோற்றந் தீயோன்; 23, 26,
43, 44, 70.

தோற்றந் தீர்த்தேன்; 18, 19,
21, 29, 40, 41, 45, 60-62,
66, 74.

9023

I இவ்வூரை; 46—

அவ்வூரை; 21, 70.

அள்ளெரி; 46—

அல்லது; 74.

அனலெரி; 18, 40, 41, 60,
61, 63.

மடுத்து; 46—

படுத்து; 54, 74.

படுத்து; 19, 21, 45, 62, 63,
65.

ஊட்டி; 18, 40, 41, 45, 60,
61.

வெள்ளை; 46—

வெள்ளம்; 31, 63.

நீசை; 1, 9, 19, 21, 45, 62, 66,
74.

வெய்யோர்; 45.

II கருங்கடல்கட்டி; 46—

கருங்கடல் கட்டு; 45.

கருங்கடலடைத்து; 2, 63,
71.

கருங்கடல் கடந்து; 1, 9, 45,
54, 62, 65, 66, 74.

கருங்கடல் தட்டு; 40.

கருங்கடற் றட்டு; 18, 23, 26,
41, 43, 44, 60, 61, 70.

மருந்து; 46—

மருந்தும்; 9, 19, 29, 54, 61,
66.

III குரங்கினியுன்னோடு; 46—

குரங்கினி லுன்னோடு; 23,
26, 43, 44, 70.

குரங்கினி யென்னோடு; 19,
40, 41, 45, 60, 63, 74.

குரங்கினி லென்னோடு; 9, 21,
29, 65, 66.

குரங்கினிலென்னை; 2.

குரங்கினிலென்னை; 54.

குரங்கினோடொப்பார்; 45.

ஒப்ப தில்லெனக்; 46—
ஒப்ப வில்லெனக்; 62.
ஒப்பாரில் லெனக்; 2, 23,
26, 31, 41, 43—45, 52, 70.
ஒப்பாரில் ரெனக்; 54.

யாரு மில்லெனக்; 45.

IV கோட்டந்; 46—
கோட்டத்; 41, 45.
கோட் பந்; 74.

தேய்த்ததாயதென்; 2, 9,
18, 23, 26, 40, 41, 43-45,
52, 54, 60, 61, 63, 70, 74.

தேய்வையாயதென்; 46—
தேய்வை யொத்ததென்; 41,
45.

தேய்த்ததொத்ததென்; 19,
21, 29, 31, 45, 65, 66.

9024

(இப்பாடல் 2-ஆம் பிரதியில்
இல்லை).

I விண்டு நின்றாக் கை; 46—
விண்டு நின்றாக் கை; 54.

சிந்தப்; 46—
சிந்திப்; 18, 19, 21, 31, 40,
41, 45, 60-62, 65, 66.
சிந்த; 1, 23, 26, 43, 44, 54,
70, 71.

புல்லுயிர்; 46—

என்னுயிர்; 1, 23, 26, 43, 44,
54, 70, 71.

விட்டிலாதேன்; 46—
வீட்டிலாதேன்; 23, 43, 52.

II கொண்டு நின்றனைக்; 46—
கொண்டு நின்றாரைக்; 9.
கொன்று நின்றனைக்; 1, 44.

கூசினேன்; 46—
கூசினன்; 23, 43.

கொல்லக்; 46—
சொல்லக்; 26.

III கண்டு நின்றேன் மற்றின்
னும்; 18, 40, 41, 45, 52,
60, 61.

கண்டு நின்றேனே நன்
றென்; 46—

கண்டு நின்றேன தன்றென்;
1.

கண்டு நின்றேனே யென்
பென்; 41.

கண்டு நின்றேனே யென்
றன்; 31, 45.

கண்டு நின்றேனை யென்
றன்; 63.

கண்டு நின்றேனா னென்
றன், 74.

கண்டு நின்றேனா னென்றே;
44.

கண்டு நின்றேன் கை தன்
னல்; 23, 26, 43, 45, 70.

கண்டு நின்றேனும் யானே;
9, 29, 62, 65, 66.

கண்டு மகன்று நன்றென்;
45.

கண்டு நின்றாவி காத்தேன்;
54.

கையினுற் கணிகள் வெவ்
வேறு; 54.

கையினிற் கலத்தின் வெண்
சோறு; 46—

கையினுற் கலத்து வெண்
சோறு; 1.

கையினுற் கலத்து மென்
சோறு; 44.

கையினிற் கலந்தின வெண்
சோறு; 41.

கையினுற் கலந்து வெண்
சோறு; 71.

கையினுற் கலத்தில் வெண்
சோறு; 74.

கைகளாற் கலத்தில் வெண்
சோறு; 63.

கைகளாற் கலத்தின் வெண்
சோறு; 18, 31, 41.

கைகளாற் கலத்து வெண்
சோறு; 45.

கைகளாற் கணிகள் வெண்
சோறு;

கைகளாற் கணிகள் வெவ்
வேறு; 9, 19, 21, 29, 40,
41, 45, 52, 60-62, 65, 66.

கலத்து மென்றென்ன

பெண்ணோறு; 45.

கலத்து மென்றெண்ணிச்
செஞ்சோறு; 23, 26, 41,
43, 70.

IV எளியெனோ; 46—

எளியனோ; 1, 9, 26, 29, 40,
41, 44, 45, 52, 65, 66, 70.

எளியனோ; 70.

எளியனோன்; 23, 43.

உள்ளோன்; 46 —

அம்மா; 45, 54.

9025

I என்ன நின்று; 46—

என்னரின்று; 2.

என்று நின்று; 26, 44.

எழுவென்; 46—

எழுவன்; 21, 26, 40, 44, 54,
60-62, 65.

II சொன்ன தும்; 46—

சொன்ன சொல்; 18, 40, 41,
45, 60, 61.

செல்லின்; 46—

செல்ல; 23, 26, 43-45, 63,
70.

சொல்லில்(ன்); 1, 2, 18, 40,
45, 54, 60.

III உணர்கிலன்; 46 —

உணர்கிலேன்; 1.

உணர்ந்திலன்; 41, 45, 71,
74.

அறிகிலன்; 2, 54.

யாதென; 63.

வருவ தோரோன்; 46 —

வருவ தோரான்; 2, 9, 18,
19, 21, 29, 31, 41, 44, 45,
54, 62, 65, 66, 71, 74.

IV பின்னினி; 46—

பின்னிது; 40, 41, 45.

பின்னிலும்; 18, 60.

என்னினி; 74.

முடிப்பதியாதென்று; 46 —

முடிப்பதியானென்று; 9.

முடிப்பயாதென்று; 61.

இரங்கினான்; 46 —

இரங்கினன்; 54.

இரங்குவான்; 1, 71.

இயங்குவான்; 23, 26, 43,
44, 70.

எண்ணினன்; 9, 19, 29, 62,
65, 66, 74.

உணர்வு பெற்றான்; 46—

உணர்வுபோ (பேர்)ந்தான்;
18, 40, 41, 45, 60.

உணர்வும்போ (பேர்)ந்தான்;
61.

9026

I பின்னை; 46—

பின்னர்; 2, 19, 21, 29, 54,
62, 65, 66, 71.

ஒருவனோடும்; 46—

ஒருவனோடு; 9, 60.

II இற்றுறினிற்று; 46—

இற்றுறி னின்று; 41, 45.

இற்றுறிலிற்று; 40, 61, 71,
74.

இற்றுறிலுற்று; 23, 26, 43,
44.

இற்றலிலின்று; 63.

இற்றிடிவிற்று; 45, 54, 66.

இற்றிர விற்று; 2.

இற்றிறி விற்று; 1, 31.

இற்றெனிலிற்று; 19, 21, 29,
62, 65.

பொற்றொடிக்குற்ற; 9.

மற்றுதிலிற்று; 60.

மாள்வென்; 46—

மாள்வன்; 18, 19, 21, 23,
26, 29, 31, 40, 41, 43-45,
60-63, 65, 66, 71, 74.

மாள்; 54.

தன்மை; 9.

அன்றெனின்; 46—

அன்றெனில்; 2, 18, 19, 21,
23, 26, 31, 40, 43, 44, 54,
60-63, 65, 66, 70, 71, 74.

புகன்றபின்; 9.

எண்ணமெண்ணிச்; 46—

ஆவி யுண்ணற்; 26, 44.

ஆவி பேணிற்; 74.

என்னை யேவிற்(ன்); 40, 41,
52, 60, 61.

என்னை முன்னாச்; 19, 21, 54,
62, 65.

என்னை யெண்ணிச்; 18.

என்னை யேவி; 45.

ஏவி யென்னை; 63.

ஏவி யண்ணல்; 23, 43, 70.

ஏவி யென்னிற்; 1.

எண்ணமெண்ணிச்; 2, 31,
71.

ஈங்கு நின்று; 66.

பொருவிலாதான்; 9.

III சொற்றது; 2, 18, 19, 21,
23, 26, 41 43-45, 54, 60-
63, 65, 66.

சொற்றது; 46—

செய்வென்; 46—

செய்வன்; 23, 26, 40, 43-45,
54, 60, 61.

செயவும்; 65.

செய்வம்; 19, 21, 62.

வேறோர்; 46—

வேறு; 2, 9, 62, 65.

பிறிதிலென்; 46—

பிறிதிலன்; 23, 26, 43, 44,
63, 70.

பிறிதில; 45.

பிறிதிலைத்; 52, 61, 71.

பிறிதிலை; 41.

பிறிதில்லைத்; 2, 9, 18, 19,
21, 29, 40, 45, 60, 62,
65.

துணிவிலை; 54.

மருந்தில்லைத்; 74.

துணிவி தென்னாப்; 1, 41,
45.

துணிவிற் றென்னாப்; 46—

துணிவ தென்னாப்; 9, 19, 21,
29, 62, 65.

துணிவ தென்னாம்; 40.

துணிவ தென்னாப்; 18, 23,
26, 31, 41, 43, 44, 52, 60,
61, 70, 71, 74.

துணிவ தென்றால்; 45.

துணிவ னென்னாப், 2, 63.

தொடர்வ ரென்னாப்; 45.

பிறிது மென்னாப்; 54.

IV பொற்றடம்; 46—

பொற்புடைத்; 2, 54.

தோளான் வீரன்; 46—

தோளிராமன்; 23, 26, 43,
44, 70.

தடந்தோள் வீரன்; 2, 54.

மருங்கிற்; 46—

மருங்கு; 62.

9027

I அணைய; 46—

அணையான்; 1.

II அங்கமும்; 46—

அங்கவன்; 1, 41, 45.

III வீங்கி; 46—

நீங்கி; 65.

உயிர்ப்பொடு; 46—

உயிர்ப்பொடும்; 1, 2; 18, 19,
21, 23, 40, 41, 43, 45, 52,
54, 60, 61, 65, 74.

உயிரொடும்; 9.

புறத்திற்; 1.

புறத்தைப்; 46—

புறத்துப்; 2, 9.

புறத்தைப்; 41, 45.

போர்ப்ப; 46—

போர்க்க; 63.

IV சோர; 46—

சிந்த; 18, 40, 41, 45, 60, 61,
63.

வரையென்ன; 46—

வரைபோல; 54.

9028

I வினைந்தது விளம்புக; 46—
வினைந்ததை விளம்புக; 63.

வீழ்ந்தாறியம்புக; 74.

என்னுத்; 46—

என்னத்; 18, 40, 60, 74.

தாழ்ந்திரு தடக்கை; 46—

தாழ்ந்திரும் தடக்கை; 23,
43.

தாழ்ந்தன றடக்கை; 61.

தாழ்ந்தனன் றடக்கை; 41,
45.

தாழ்ந்ததன் றடக்கை; 18, 40,
60.

தரிக்கிலாதான்; 46—

தரிக்கலாதான்; 1, 63.

II ஆழ்ந்தமு; 1, 41, 61, 71.

ஆழ்ந்தெழு; 46—

ஆழ்ந்தழி; 2, 9, 19, 21, 23,
29, 41, 43-45, 54, 62,
65, 74.

ஆழ்ந்துழி; 26, 63.

துன்பத்தானை; 46—

துன்பத்தான்; 45.

அரக்கனின்றயில்; 46—

அரக்கனின்னயில்; 45.

அரக்கன்றனயில்; 40, 41,
45, 60, 61.

அரக்கன் சேயயில்; 45.

IV போழ்ந்தனன்; 46—

போழ்ந்தன; 45.

என்னக் கூறிப்; 46—

என்னக் கூறும்; 66.

என்று கூறப்; 45, 74.

என்று கூறும்; 9, 19, 21,
62, 63, 65.

என்று கூறிப்; 1, 23, 26,
29, 43-45, 54, 70, 74.

கூறயென்னப்; 2, 40, 41,
45, 60, 61.

9029

I துடித்திலன்; 46—
துடிக்கிலன்; 60.

உயிர்ப்பு மில்லன்; 46—

உயிர்ப்புமில்லை; 1, 2, 19,
21, 26, 31, 40, 41, 44, 45,
54, 60-63, 65, 66, 71.

இமைக்கிலன்; 46—

இமைத்திலன்; 2, 9, 31, 40,
41, 45, 48, 52, 54, 60, 61,

II பொடித்திலன்யாதும்; 46—
பொடித்திலனியாதும்; 23,
41, 43, 45.

பொடித்திலன் மறந்தும்; 74.

உள்ளம்; 46—

என்றும்; 60.

ஒன்றும்; 40, 41, 45, 61.

III பாரின்; 46—

பாரில்; 2, 19, 21, 23, 26
29, 40, 43, 44, 54, 60-36
65, 66.

வீழ்ந்திலன்; 46—
விழுந்திலன்; 2, 18, 40, 60,
61.

வீழ்ந்தனன்; 19, 21, 62, 65,
71.

வியர்த்தானல்லன்; 46—

வியர்ந்தானல்லன்; 65.

விழித்தானல்லன்; 74.

விளிந்தானல்லன்; 1, 2, 23,
26, 40, 41, 43-45, 60, 61,
63, 70, 71.

வீய்ந்தானல்லன்; 19, 21,
29, 62, 66.

வீழ்ந்தானல்லன்; 41.

வெகுண்டானல்லன்; 45, 54.

IV அடுத்துள; 46—

அடுத்துளான்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

துன்பம் யாவும்; 46—

துன்பமியாவும்; 41.

தன்மையாரும்; 23, 26, 43,
44, 70.

தன்மையாதும்; 9, 19, 21,
54, 62, 63, 65, 66, 74.

தன்மையாவும்; 1, 71.

தன்னையொன்றும்; 2, 18,
40, 41, 45, 60, 61.

அறிந்திலர்; 46—

அறிந்திலன்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

அமரரேயும்; 46—

அமரரந்தோ; 9.

அமலனேயும்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

9030

I சொற்றது; 2, 9, 18, 29, 40,
41, 45, 52, 54, 60-62, 65,
66, 74.

சொற்பதம்; 46—

சொற்பயன்; 71,

கேட்டலோடும்; 46—

கேட்டபோது; 1, 26, 40, 41,
44, 45, 54, 60, 61, 71,
74.

கேட்டபோதும்; 9, 23, 43,
45, 70.

கேட்டபோதே; 19, 21, 29,
62, 65, 66.

கேட்ட போழ்து; 2.

துணுக்குற; 46—

துணுக்குற; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 31, 40, 43-45,
54, 60-63, 65, 66, 70, 71,
74.

சோர; 46—

சோரா; 19, 21, 62, 65.

II மரங்களின்; 46—

மரன்களின்; 63.

செங்கணன்; 70.

நடுக்கமெய்தாக்; 46—

நடுக்குமெய்தாக்; 74.

நடுங்குகின்றார்; 23, 43.

உணர்வு தீர்ந்தான்; 70.

III கருங்கழற்; 46—

பெருங்கழற்; 9.

கனைகழல்; 23, 43.

சுமலக்கான்மேல்; 46—

மலக்கால; 63.

சுமலத்தான்மேல்; 23, 40,
41, 43, 45, 54, 60, 61, 74.

IV வீரரெல்லாம்; 46—

வீர மேன்மேல்; 19, 21, 66

வீரர் மேன்மேல்; 9, 62, 65.

9031

I உற்ற சேவகன்; 46—

உற்ற சேவுகன்; 21.

உற்றசெங்கணன்; 45.

ஒத்தசெங்கணன்; 23, 43.

II மித்திரர் வதனம்; 46—

மித்திரர்தன்னை; 19, 21, 62,
65.

மித்திரர் தம்மை; 9, 66.

வித்தகர் வதனம்; 2, 18, 40, 41, 45, 60.

வித்தகவதனம்; 61.

நோக்கான்; 46—

நோக்கி; 2, 18, 40, 41, 60, 61.

வினவப்; 46—

விளம்பப்; 23, 26, 43, 44, 70.

III பித்தருமிறைபொருத; 1, 2, 18, 31, 40, 41, 45, 52, 54, 60, 61, 63, 71, 74.

பித்தருமிவற்பொருத; 46—

பித்தரினிறைபொருத; 9, 19, 21, 29, 44, 62, 66.

பித்தருமிமைபொருத; 23, 43.

பித்திருமிமைபொருத; 26.

பெத்தியவசைபெருத; 70.

பேரபிமானம்; 46—

பேரழிமானம்; 26.

IV சத்திர; 46—

சித்திர; 61, 63.

சாய்ந்தான்; 46—

சார்ந்தான்; 41, 45.

26-ஆம் பிரதியில், இப் பாடலின் 3, 1, 2, 4-ஆம் அடிகள் முறையே 1, 2, 3, 4-ஆம் அடிகளாக மாறியுள்ளன.

9032

I தமக்குற்ற; 46—

தனக்குற்ற; 2, 18, 19, 21, 29, 40, 41, 45, 60—62, 65, 66.

நமக்குற்ற; 26.

வானரம்; 74.

வானரர்; 45.

நாணம்; 46—

நடுக்கம்; 23, 26, 43 — 45, 70, 74.

பாத்தும்; 46—

பாத்தும்; 63.

கண்டும்; 23, 26, 43, 44, 70.

II ஆயன; 46—

ஆயின; 1, 2, 9, 18, 19, 21, 23, 26, 31, 40, 41, 43—45, 52, 54, 60—62, 65, 71, 74.

கருமம்; 46—

தருமம்; 31, 41, 45.

மீளவழி வுற்ற; 46—

மீளவழி வுற; 63.

அதனைப்பார்த்தும்; 46—

அதனைப்பார்த்து; 23, 43.

அதனைப் பாத்தும்; 26, 44.

இதனைப்பார்த்தும்; 1.

தன்மை பார்த்தும்; 62, 66.

தன்மைபார்த்து; 19, 21, 65.

திறத்தைக்கண்டும்; 45.

III யாக்கையுமயர்ந்து; 46—

இயாக்கையுமயர்ந்து; 41, 45,

யாக்கையும் வறந்து; 19, 21, 65.

யாக்கையு மறந்து, 2, 9, 18, 40, 41, 45, 60.

யாக்கையுமறவும்; 66.

யாக்கையுமிறந்து; 54.

யாக்கையுமறைந்து; 61.

யாக்கையுமயங்கிச்; 45.

யாக்கையுங்கலங்கிச்; 74.

ஆக்கையுமயர்ந்து; 26, 44, 63, 70, 71.

ஆக்கையுமயங்கிச்; 1.

சாம்பித்; 46—

சாம்பத்; 2.

சாய்ந்த; 44, 45, 70.

சாய்ந்து; 1, 23, 26, 43.

சோம்பித்; 74.

மாழ்கித், 71.

வாய்ந்த; 45.

IV இழந்த; 46—
இழந்து; 1, 65.

கன்றிற்(ன்); 46—
கண்ணிற்; 1, 26, 44.

தலத்தனான; 46—
தலத்ததான; 45.
தலத்தினான; 41.

டொழிகண்ணான; 63.

9033

I தொல்லையது; 46—
தொல்லையில்; 45.
தொல்லையின்; 54.

உணரத்தக்க; 46—
உணரத்ததாக; 63.
உணர்வுகுன்ற; 45.

II துன்பமுன்றவிடை; 46—
துன்பமுற்றதிடை; 54.
துன்பமுற்றவிடை; 2, 9,
18, 19, 21, 23, 26, 29,
31, 40, 41, 43—45, 60—
63, 65, 66, 74.

ஒன்றும்; 46 —
ஒன்று; 1.

தெரிகிலாதான்; 2, 23, 26,
31, 43—45, 70, 71, 74.

தெரிக்கிலாதான்; 46—

தெரிகிலாதோர்; 63.

தரிக்கலாதான்; 1.

தெரிக்கலாதான்; 9, 21, 29,
62, 65.

III வெல்லவுமரிது; 46—
வெல்லுவதரிது; 1, 23, 26,
43, 44, 63, 70, 71.
வெல்லுமதரிது; 2, 18, 40,
41, 45, 54, 60, 61.
வெல்லுமிதரிது; 41.

நாச மிவடனால; 46—

நாச மிவடன்னால; 9, 18, 19,
21, 23, 40, 43, 60, 61.

நாசமிடர்வினை; 63.

நாமுமிவடனால; 54.

வினைந்ததென்னாக்; 46—

வினைந்ததீதாற்; 71.

வினைந்ததென்றே; 23, 26,
43—45, 70.

இறக்குமென்னாக்; 54.

IV கொல்வதும்; 46—
கொல்லுவது; 23, 26, 43,
44, 70.
கொல்லவும்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 29, 40, 41, 45, 54,
60, 62, 65, 66, 71, 74.

என்று; 46—

என்னு; 26, 44, 62, 63, 65,
70, 71, 74.

மனத்தின்; 46—

மனத்தில்; 2, 31, 63.

கொண்டான்; 46—

கண்டான்; 31.

9034

I முகத்தினப்பிச்; 46—

முகத்தினப்பில்; 26.

முகத்திலப்பிச்; 2, 9, 19, 21,
29, 62, 63, 65, 71, 74.

தீண்டிப்; 46—

தீண்டில்; 62.

தீண்டப்; 54.

II எய்தற்பால; 46—

எய்தப்பால; 62.

புரிந்து பொற்பூம்; 46—

புரிந்து பூம்பொற்; 1, 2, 9,
18, 19, 21, 29, 31, 40, 41,
45, 60—63, 65, 66, 71,
74.

புரிந்து பூப்பொற்; 23, 26,
43, 54, 70.

புரிந்த பூப்பொற்; 44.
புரிந்து பொன்போற்; 41, 45.

III கையுமெய்யும்; 46—

மெய்யுங் கையும்; 2, 40, 41,
45, 60, 61, 63.

பற்றினன்; 46—
பற்றினான்; 2.

வருடலோடும்; 46—
வருதலோடும்; 9.

IV காண வள்ளல்; 46 — காண வண்ணல்; 9, 19, 21, 29, 62, 65, 66. காண நின்றான்; 63.

விழித்தனன்; 46—
விழித்திலன்; 1.
விழியை; 46—

கண்ணை; 41, 45, 52.

அயிர்ப்பு; 70.

உயிர்ப்பு; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 31, 40,
41, 43—45, 54, 60 63,
65, 66, 71, 74.

மெல்ல; 46—

நீங்க; 2, 23, 31, 43.

வீங்க; 9, 18, 26, 40, 41, 44,
45, 54, 60, 61, 63, 70, 71,
74.

வீங்கி; 1, 19, 21, 29, 62,
65, 66.

9035

I ஊற்றுவார்; 46— ஊற்றிவார்; 45.

கண்ணீரோடும்; 46—
கண்ணினோடும்; 1, 2, 9, 18,
19, 21, 29, 40, 41, 45,
54, 60—63, 65, 66, 74.

II ஆற்றுவா னல்லனாகி; 46— ஆற்றுவா னல்லனாகில்; 54. ஆற்றுவான் போலனாகி; 63.

ஆற்றுவானெ ன் னவாகி; 41.
ஆற்றுவானல்லன் மானம்; 1

அயர்கின்றனெ னினுமை
யன்; 46—

அயர்கின்றன்போலுமை
யன்; 2, 18, 19, 21, 29,
40, 41, 45, 60—62, 65,
66.

அயர்கின்றனெ ன் னுமை
யன்; 54, 74.

அயர்கின்றனெ னிலுமை
யல்; 44.

அயர்க்கின்றனெ னிலுமை
யன்; 9, 31.

அயர்கின்றனெ னினுமை
யன்; 63.

அயர்க்கின்றனெ னினுமை
யன்; 26.

அயர்க்கின்றனெ னிலுமை
யல்; 70.

உயிருக வருந்துமெ ன் னு; 1.

III உயிருகவருந்தும்; 46— உயிருக வந்தது; 41, 66. உயிருகவந்தும்; 54. உயிருற வந்தது; 19, 21, 65. உயிருக்கு வருந்தும்; 63. உயிரொடு மடிந்தது; 9.

IV தேற்றுவானினந்து; 46— தேற்றுவானிருந்த; 1. தேற்றுவானிருந்து; 63. தம்பியிவையிவை; 46— தம்பியினையன்; 9.

நம்பியிவையிவை; 40.

9036

I முடியுநாட்டானே; 46— முடியினாட்டானே; 1. முற்றினுற்றுன்ப முந்நீர்ப்; 46—

முற்றினுற்றுன்ப முந்நீர்;
41, 45.

முற்றினுற்றுன்பமுன்னீர்ப்;
62, 63.

முற்றினுற்றுன்பமுன்னீர்;
9, 54, 66.

முற்றினாற்றுன்ப முற்றப்;
74.

முற்றினாற்றுன்ப முன்னிப்;
1, 70, 71.

முற்றுநாட்டுன்ப முந்நீர்ப்;
18.

முற்றுநாட்டுன்ப முன்னிப்;
2, 40, 41, 45, 60, 61.

- II படியுமாஞ்சிறியோர்; 46—
படியுமாஞ்சிறியோன்; 61.
படியுமாசிறியோர்; 66.
படியுமாற்சிறியோர்; 9, 23,
26, 43, 44, 62, 63, 65, 70.

தன்மை; 46—

தம்மை; 65.

செய்கை; 1, 71.

நினக்கிது; 46—

நினக்கது; 1, 19, 21, 62, 65.

உனக்கிது; 2, 18, 40, 45, 60,
61.

- III என்னினறத்தொடும்; 46—
என்னிலறத்தொடும்; 2, 9,
19, 21, 29, 31, 40, 54, 60-
62, 65, 66, 71.
என்னியறத்தொடும்; 23, 26,
43.
என்னியற்றதோர்; 45.
என்னியறத்தொடும்; 1, 44,
74.

உலகைக்கொன்று; 46—

உலகைக்கொண்டு; 41, 45.

கொள்கைக் கொன்று; 45.

- IV கடியுமாறன்றிச்; 46—
கடியுமாறின்றிச்; 1.
கடியுமானன்றிச்; 65.

சோர்ந்து; 46—

சேர்ந்து; 40.

சார்ந்து; 2, 61.

கழிதியோ; 46—

கழியுமோ; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 31, 40, 41,
43—45, 54, 60—63, 65,
66.

கருத்திலார்போல்; 46—
கருத்திலோர்பால்; 74.

9037

- I தையலைத்; 26, 40, 41, 44,
52, 54, 60—62, 65, 66.

தய்யலைத்; 46—

துணையிலானைத்; 46—

துணையிலானைத்; 9.

துணையினானைத்; 1.

துணையிலாத்; 65.

கற்பின் (தெய்தவந்); 46—

கற்பின் (தெய்வததை); 23,
26, 43, 44, 70.

கற்பிற் (றெய்வதந்); 54.

கற்பிற் (றெய்வததை); 1.

- II மற்றுன்; 46—

உன்றன்; 45, 74.

- III என்றால்; 46—
என்னு; 41.

உழைப்பதின்னுந்; 46—

உழைப்பதினம்; 1, 41, 45,
52, 71.

உழைப்பதெல்லாம்; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.

உழைப்பதென்னே; 54.

அளப்பதினம்; 74.

- IV உய்யவோ கருணையாலோ;
46—

உய்யவோ வெளிமையாலே;
65.

உய்யவோவெளிமையாலோ;
1, 19, 21, 23, 26, 29, 41,
43—45, 54, 62, 70.

உய்யவோ வெளிமைதானோ;
2, 18, 40, 41, 45, 60, 61.

உய்யவோ வேள்வியாலோர்;
74.

உய்யலோடுவமையாலே;
63.

உய்யவோவோருமையா
லோ; 9.

உறவுமுண்டோ; 46—
உறவுண்டாயோ; 2, 18, 63.
உறவுண்டாமோ; 19, 21, 54
61, 62.

9038

- I அமரர் தாமென்; 46—
அமரர்தானென்; 2, 9, 18, 19,
21, 31, 40; 41, 62, 65, 66,
74.
அந்தணர்தாமென்னந்தக்;
46—
அந்தணர்தா மென்னந்தண்;
1.
அந்தணர்தா மென்றந்தக்;
26, 44.
அந்தணர்தாமென்மற்றக்;
54.
அந்தணர்தாமென்மற்றைக்;
62.
அந்தணர்தானென்னந்தண்;
31.
அந்தணர்தானென்னந்தக்;
41, 63.
அந்தணர்தானென்மற்றைக்
9, 19, 21, 65, 66, 74.
அந்தணரியக்கர்தாமென்;
41.

- II முனிவர்தாமென்; 46—
முனிவர்தானென்; 9, 19, 21,
29, 31, 62, 63, 65, 66, 74.

கொள்கைதானென்; 46—
கொள்கைதாமென்; 54.

- III செருக்கினர்; 46—
செருக்கின; 63.
செருக்கினன்; 9, 26, 70.
செருக்கினென்; 23, 43.
செருக்கினர்; 31, 41, 54.
செருக்கினார்; 2, 45, 60.
செருக்கினால்; 61, 74.
செருங்கினர்; 1.

வலியராகி; 46—
வலியராக்கி; 45.
வலியாராகி; 18.

வலியோராகி; 9, 19, 21, 29,
62, 65, 66.

சிதைவரென்றால்; 1, 2, 9,
18, 21, 29, 40, 41, 45, 52,
60-62, 65, 71, 74.

சிதைவரென்னு; 46—
சிதைவரென்ன; 19.
சிதைவரென்னின்; 41.
சிதைவதென்றால்; 23, 26, 43,
44, 54, 63.
சிதைவராகில்; 31.
சிதைவராகின்; 41, 45.

- IV இருக்குமிது; 46—
இருக்குமிது; 1, 2.
இருக்குமது; 18, 19, 21, 23,
26, 29, 40, 41, 43—45, 52,
54, 60—62, 65, 70.
இருக்குவது; 9.
இருக்குமோ; 63.
என்னும்; 46—
என்ன; 65.
என்றால்; 54.
என்றோ; 45.
என்றோ; 18, 23, 26, 40, 41,
43, 44, 60, 61, 70.

முன்று; 63.

இம்முன்றுலகையும்; 46—

முன்று புவனமும்; 71.

லோகமிமைப்பினில்; 63.

எரிமடாதே; 46—

எரிமடாமல்; 45.

எரிமடாதோ; 2, 18, 61.

எரிபடாதே; 29, 45, 65, 71.

எரிபடாதோ; 63.

எரித்திடாதே; 74.

9039

- I உலகமின்ன முறை முறை;
46—
உலகமின்ன முறையினிற்;
18.
உலகுமின்னுமுறை நெறிச்
9.
உலகுமின்னமுறைநெறி; 54

உலகமின்னு முறைநெறி;
19, 21, 29, 62, 65, 66, 74.

உலகமுன்ன முறைமுறை;
63.

உலகோடின்னமுறை நெறி;
45.

உலகோடின்னமுறைமுறை;
1, 23, 26, 41, 43, 44, 70,
71.

உலகோடின்னமுறை செய்கை;
45.

செய்கைமேன் முண்டு; 46—
செய்கைமேல் கொண்டு; 9,
19, 21, 62, 65, 66, 74.

முண்ட செய்கை; 54.

மேன்மேல் முண்டு; 45.

II எழுவதே; 46—

எழுவதென்; 2, 18, 23, 40,
41, 43, 45, 60, 61.

இன்னம்; 46—

இன்னும்; 9, 54, 62, 65, 74.

இருப்பதே; 46—

இருப்பதென்; 2, 18, 23, 41,
43, 45, 60, 61.

என்று; 46—

என்றும்; 74.

III தொழுவதே; 46—

தொழுவதென்; 2, 18, 40, 41,
45, 60, 61.

மேகமாரி; 46—

மேகம் வாரி; 1.

மேக வாரி; 23, 26, 40, 43—
45.

மோக வாரி; 18, 41, 60.

சொரிவதே; 46—

சுமப்பதே; 1.

சுரப்பதென்; 2, 18, 23, 40,
41, 43, 45, 60, 61.

சுரப்பதே; 9, 19, 21, 29, 54,
62, 65, 66, 71, 74.

IV அழுவதே நன்று; 46—

அழுவதே னென்று; 28.

அழுவதென் நன்று; 2, 18,
23, 40, 41, 43-45.

9040

I புக்கிவ்ஹர்; 46—

புக்கஹர்; 54.

முன்னம்; 46—

முன்பு; 54.

அரக்கன்; 46—

அரக்கர்; 1, 2, 9, 18, 19, 21,
40, 41, 45, 54, 60-62, 65,
66.

II சுட்டு வானோர்; 46—

தியத்தியத்; 61.

உலகெலாந் தீர்த்துத்; 1, 60,
70.

உலகெலாந்தீர்த்துத்; 46—

உலகெலாந்தீய்த்துத்; 52.

உலகமுந்தீய்ந்து; 9, 65.

உலகமுந் தீய்த்துத்; 19, 21,
29, 62.

உலகையுந் தீய்த்துத்; 2, 41,
45, 71.

உலகையுந் தீர்த்துத், 23, 26,
41, 43, 44, 54.

உலகையும் சிதைத்துத்; 74.

உலகையும் தீர்த்தும்; 63.

தீதற்று வந்து; 61.

தீரத்; 1, 2, 23, 26, 40, 41,
43-45, 54, 60-62, 70,
71.

தீர்க்கத்; 46—

தியத்; 19, 21, 65.

சிந்த; 9.

தீரா; 63.

III தக்கநாங் கண்ணீராற்றித்;
46—

தக்கநாங்கைகள் நாற்றித்;
2, 9, 18, 19, 21, 31, 40,
41, 45, 54, 60-63, 65, 66.

தக்கநாங்கண்களொற்றித்;
26, 70.

தக்கநாமிருந்துவினே; 74.
தக்கநாம்தனுவுங் கொண்
டும்; 71.

தக்கனாங்கண்களொற்றத்;
23, 43.

இருகை; 46—

இருந்து; 2, 9, 18, 19, 21, 29,
31, 40, 41, 45, 54, 60—
63, 65, 66.

நாற்றித்; 46—
நாமித்; 54, 63.

தாவாத்; 9, 19, 21, 29, 62,
65, 66.

தாவித்; 2, 18, 40, 41, 45,
60, 61.

தாழ்வில்; 31, 41, 45.

IV துக்கமே யுழப்ப மென்றாற்;
46—

துக்கமே யுழைப்ப தெல்லாம்;
45.

துக்கமே யிழைப்ப தென்
ருற்; 9, 65.

துக்கமே யுழப்ப தென்றாற்;
19, 21, 23, 26, 31, 43, 44,
62, 74.

துக்கமா யுழைப்பதெல்லாம்;
2, 18, 40, 41, 60, 61.

துக்கமே யுழைப்பதானால்;
54.

துக்கமே யுழைப்பதென்றாற்;
29, 63.

துக்கமே யுழைப்பமென்றாற்;
71.

சிறுமையாய்த்தோன்றும்;
9, 23, 31, 41, 43, 45, 52,
54, 63, 66, 71, 74.

சிறுமையாத் தோன்றும்;
46—

சிறுமையாற்றோன்றும்; 1,
19, 21, 29, 62, 65.

சிறுமையிற்றோன்றும்; 2,
18, 40, 41, 45, 60, 61.

சிறுமையாய்ச் சொல்லும்; 45.

9041

I அங்குமில்; 46—

அங்குமல்; 63.

அறமே நோக்கி; 46—

அறமேனோக்கி; 74.

அறமேனோக்கி; 9, 19, 21,
62, 65, 66.

II வஞ்சன்; 46—

வஞ்சர்; 1, 23, 43, 44, 54, 63,
70.

பற்ற வரம் பழியாது; 46—

பற்ற வம்பழியாது; 19, 21.

பற்ற வாழ்பழியாது; 26.

பற்றி வரம்பழியாது; 45, 61.

வாழ்ந்தேம்; 46—

வாழ்ந்தே; 54.

வாழ்ந்தோம்; 1, 2, 18, 19,
21, 29, 40, 48, 52, 60—63,
65, 66, 74.

III இத் துன்பமெய்தி; 46—

இத் துன்பநோக்கி; 9, 54.

இவ்வறமே நோக்கி; 71.

இருந்துமே லெளிமை நோக்
கிப்; 46—

இருக்குமேலெளிமை நோக்
கிப்; 19, 21, 29, 62, 65,
66.

இருந்துமேலெளிமை நோக்
கிப்; 44.

இடருழ் திருத்தியென்னிற்;
71.

இடர்சுமந்திருத்தி யென்
னிற்; 54.

IV பொங்குவன்றனையிற்; 9, 41,
45, 48, 52, 54, 62, 66.

பொங்குவான்றனையிற்; 46—

பொங்கு வெந்தனை விற; 60.

பொங்கவன்றனையிற்; 63.

பொங்கு வெந்தனையிற்; 2, 18,
40, 41, 45, 48, 61.

பொங்குவென்றனையிற்; 19,
21, 65.

புகல்வரன்றே; 1, 2, 9, 18,
19, 21, 23, 26, 31, 41, 43-
45, 48, 52, 54, 60-62,
65, 66, 71.
புகல்வனன்றே; 46—
புகுவரன்றே; 40, 70, 74.
புகலவன்றே; 63.
புரின்றேவர; 45.

9042

- I கோதையானைத்; 46—
கோதையானைக்; 63.
கோதையானை; 1, 2, 18, 23,
26, 41, 43-45, 54, 60, 61,
70, 71, 74.
கோதையானும்; 54.
கோதை தன்னை; 9, 19, 21,
62, 65, 66.
கோதை தம்மை; 65.
குழலினானைத்; 74.
தம்மெதிர்; 46—
களமெதிர்; 63.
நம்மெதிர்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 41, 43-45, 54,
60-62, 65, 66, 70, 71, 74.
கொணர்ந்து; 46—
கொண்டு; 74.
வாளின்; 46—
வாளிற்; 1, 2, 9, 18, 19, 21,
23, 26, 29, 31, 40, 41, 43,
44, 54, 60-63, 65, 71, 74.
II கொன்றவர்தம்மைக்; 46—
கொன்றவன்றன்னைக்; 9, 19,
21, 29, 62, 66.
கொன்றவர் தம்மிற்; 23, 26,
43, 44.
கொன்றனன் தன்னைக்; 65.
கோளிலர்; 40, 41, 45, 52.
கோளிலா; 46—
கோளிலார்; 31.
கோளிலை; 65.
கூரப்; 46—
26

கூடாப்; 21, 29, 62, 63, 65,
66.

- III போக்கினார்; 46—
போக்கினுற்; 1, 2, 9, 19, 21,
40, 41, 44, 45, 52, 71, 74.
பார்க்கின்; 46—
பார்க்கில்; 1, 9, 23, 26, 29,
43, 44, 62, 63, 65, 66, 71,
74.

- IV கருமம்; 46—
தருமம்; 18, 40, 41, 45, 60,
61.
என்னி யயர்கின்றது; 46—
என்னி யயர்கின்றது; 62,
66.
என்னி யயிர்க்கின்றது; 74.
என்னி லார்கின்றது; 63.
என்னி லயர்கின்றது; 23, 26,
43, 44, 65, 70.
என்னி ரயர்கின்றது; 19, 21,
41.
என்னி ரயர்கின்றீர்; 60, 61.
என்னி ரயர்கின்றீர்; 2, 18, 40,
45.
என்னி யயர்கின்றீர்; 41, 45-
எண்ணி யயர்கின்றது; 41,
45, 71.

அறிவிலார் போல்; 46—
அறிவிலீர் போல்; 41, 45.
அறிகிலார் போல்; 9, 19, 21,
62, 65, 66.

9043

- I அனையன விளவல்; 46—
அனையன வண்ணல்; 54.
அனையன வள்ளல்; 31.
அனையன னனைய; 63.
அனையன னின்ன; 74.
அனையன னன்ன; 1, 2, 18,
23, 26, 40, 41, 43-45, 60,
61, 71.
சேயயர் கின்றானே; 46—
சேயயர் கின்றானே; 41.
சேயா கின்றானே; 1, 2.

சேயாகிரிநின்றோம்; 54.

சேயாகிரிநின்றோன்; 31, 41, 45.

சேயென்கின்றோர்; 23, 26, 43, 70.

II கண்டனனே யென்னக்;

46—

கண்டனனே யென்ன; 23, 43.

கண்டனவா யென்னக்; 2.

கண்டாரே யென்னக்; 54.

கண்டானே யென்னக்; 61.

கதுமென வெழுந்துகாணும்;

46—

கதுமென வெழுந்து காலு;

74.

கதுமென வழந்து காணும்;

61.

III உண்டே; 46—

உண்டோ; 1, 18, 19, 21, 40, 41, 44, 54, 60, 74.

வல்லை; 46—

வல்லே; 40, 41, 45, 61.

இல்லை; 41.

விளக்கின்; 46—

விளக்கில்; 1, 2, 31.

விட்டிலன்ன; 46—

விட்டி லென்ன; 1, 2, 9, 18, 21, 26, 29, 40, 41, 44, 45, 52, 54, 60-63, 65, 71, 74.

IV மனையிடை; 46—

மனையுடை; 74.

மனையுறை; 2, 40, 41, 45, 52, 60, 61.

வணகழல்; 9, 19, 21, 29, 62, 65, 66.

அரக்கன்; 46—

அரக்கர்; 1, 2, 40, 41, 45, 54, 60, 61.

குதித்து நாம்; 46—

குதித்தும் நாம்; 41, 45, 52.

குதித்து தும்; 41,

குதித்தியாம்; 54.

குதித்து மால்; 2, 19, 21, 29, 31, 41, 62, 65, 66, 71, 74.

குதிக்க நாம்; 2, 61.

குதிக்குதும்; 41.

குதிக்கு நாம்; 40, 45, 60.

குத்து நாம்; 45.

குத்துமால்; 23, 26, 43-45, 70.

(மார்பிற்) றத்துதும்; 63.

வம்மினென்றான்; 46—

வம்மினென்றார்; 2.

வம்பினென்றான்; 74.

அயர்மி னென்றான்; 63.

9044

I இலங்கையை யிடந்து;

46—

இலங்கையிலடந்து; 61.

வெங்கணி ராக்கதர்; 46—

வெங்கண்ணிராக்கதர்; 9.

வன்கணி ராக்கதர்; 54.

என்கின்றாரைப்; 46—

ஆகின்றாரைப்; 63.

II பொலங்குழை; 46—

பொலங்கிழை; 71, 74.

புலம் குழை; 54.

பொலன் குழை; 21, 23, 29, 43, 62, 65, 66.

மகளிரோடும்; 46—

மகளிரோடு; 61.

மகளிரோடும்; 21, 26, 44.

பானுகர்; 46—

அவருடைப்; 41, 45.

III குலங்களோடு; 41.

குலங்களோடு; 46—

கொன்று; 46—

கொன்றும்; 63.

கொடுத்தொழில்; 46—

குறித்தது; 9, 19, 21, 29, 62.
குறிப்பது; 66.

குறித்தது; 65, 74.

புரிது நம்மேல்; 1.

குறித்து நம்மேல்; 46—

செய்து நம்மேல்; 9, 19, 21,
29, 62, 65, 66, 74.

IV விலங்குவார்; 46—
விலங்குவர்; 2, 18, 26, 40,
44, 45, 60, 61, 63, 70, 71.
விலங்குவது; 45.
விலங்கினர்; 1, 9, 19, 21 29,
62, 65, 66.
விலங்கின; 74.

என்னிற் றேவர்; 46—

தேவரென்றால்; 74.

மண்ணில் வீழ்த்தும்; 46—

மண்ணி லெத்தும்; 54.

மண்ணின் வீழ்த்தும்; 74.

நிலத்து வீழ்த்தும்; 31, 41,
45, 52.

9045

I செய்து மென்றே; 2, 40, 41,
45, 52, 60, 61.

செய்து மென்பது; 46—

செய்த லென்பது; 19, 21,
54, 62.

செய்த லொன்பது; 9.

அமைந்தன மாகிலைய; 46—
அமைந்தன மாகிலைய; 9, 19,
21, 23, 29, 43, 45, 60-63,
65, 66, 71.

அமைந்தன மாயிலைய; 26,
44.

அமைந்தன மாசிலையப்; 74.

அமைந்தனையாகிலைய; 1, 2.

II உழைப்பதென்னே; 46—

உழைப்பதென்னிற்; 2.

உழைப்பதென்னிப்; 45, 52,
60, 61.

உழைப்பதெண்ணிப்; 41, 45,
74.

உழைப்பதென்னப்; 18.

உழைப்பதென்னே; 9, 19, 21,
29, 62, 65, 66.

உழைப்பதென்னே; 31.

உரைப்பதென்னே; 41.

உழப்ப தென்னே; 45.

உளைப்பதென்னிப்; 40.

பொருதினிப்; 46—

பொருதிரைப்; 60.

பொருந்துமிப்; 71.

பெருதினிப்; 44.

பொழுதிறைப்; 2, 18, 40,
41, 45, 52, 60, 61.

போதினிப்; 23, 26, 43.

போதினிற்; 74.

III திரிந்து; 46—
திரியும்; 65.

தேவர்; 46—

தெவ்வர்; 74.

குலங்களுங் கட்டும்; 46—

குலங்களைக் கட்டும்; 1, 2, 9,
18, 19, 21, 23, 26, 29, 31,
40, 41, 43—45, 52, 60,
61, 65, 66, 71.

குலங்களைக் காட்டும்; 74.

குலங்களைக் கடிந்தும்; 63.

குலங்களைத்தக் கட்டும்; 62.

9046

I வீரரெல்லாம்; 46—
வீரர்யாரும்; 71.

மன்னனின்; 46—

மன்னரின்; 66.

மன்னனின்; 23, 43.

முன்னம் வாவி; 46—

முன்னம் ஆவி; 45, 63, 66.

முன்னம்தாவி; 2, 18, 40,
41, 45, 52, 60, 61.

முன்னம்வாரி; 41, 45.

- II எற்றுதுமரக்கர்; 46—
எற்றுது மாதர்; 2, 61.
எற்றுது மரக்கர்; 74.
எற்றுது மரக்கர்; 63.

இல்லொடு மெடுத்தென்றே
கல், 9, 52, 62, 66.
இல்லொடு மெடுத்தின்
றேகல்; 46—
இல்லொடு மெடுத்தின்றேக;
23, 26, 31, 43, 44, 70,
71.
இல்லொடு மெடுத்தன்றேக;
1.
இல்லொடுமெடுத்ததன்றேக;
54.
இல்லொடு மடுத்ததன்றே;
74.

இல்லொடு மெடுத்த தன்றே;

எயிலொடு மடுத்ததன்றே;
2.
எயிலொடு மெடுத்ததன்றே;
18, 61.

எயிலொடு மெடுத்தென்றே;
40, 60.
எயிலொடு மெடுத்தென்றே
கல்; 41.
எயிலொடுமெடுத்தின்றே
கல்; 45.

- III உற்றனருறுத லோடும்; 46—
உற்றன வுறுதலோடும்; 23,
26, 43, 44, 70, 71.
உற்றன வருத்தலோடும்;
74.
உளதென்றுன்னுச்; 46—
உளதொன்றுன்னுச்; 9, 54.
உளதுண்டென்னுச்; 19, 29,
62.

- IV வஞ்சன்; 46—

தியோன்; 2, 9, 18, 19, 21,
29, 40, 41, 45, 54, 60-63,
65, 66.

சூழ்ச்சி; 46—

சூட்சி; 23, 43, 54, 60, 61,
74.

9047

- I தவம்புரி நகரம்; 46 —
தவம்புரி நகரம்; 54.
தவம் புரிந்தாரும்; 2, 61.
தவம் புரிந்தோரும்; 18, 40,
41, 45, 60.

சாரப்; 46—

சேரப்; 41, 45.

- II போயினனென்ற, 46—
போயினனென்று; 26, 70.
போயினனென்னும்; 44.
போயினனென்ற (மாற்
றம்); 74.

தொனை; 46 —

துனை; 26, 40, 41, 45, 52,
62, 65, 66.
துளைப்; 2, 61.
துளை; 54, 63.

- III மேயினவடியிலுற்ற; 41, 45.
மேயின வடியினின்ற; 46 —
மேயின வடிவினின்ற; 54,
60.

மேயின வடிவிலுற்ற; 1.
மேயின வடுவினின்ற; 40,
41, 45, 52.

மேயின வடுவினுற்ற; 45.
மேயினவடுவுணின்ற; 2, 18,
23, 43, 60.

மேயின வடுவுநின்ற; 26, 44,
70.

மேயின வடுவனின்ற; 63.
மேயின வறிவுநின்ற; 9, 19,
21.

மேயின னறிவுநின்ற; 29,
62, 65, 66.

மேயின விடையினின்ற; 71,
74.

வேதனைக் கணையவெந்த; 46,
வேதனை கணையவெந்த; 41-
45, 52.

வேதனை யமையவெய்ய; 41, 45.

வேதனைக்கமையவைத்த; 1.

வேதனைக்கமையவெந்த; 45.

வேதனைக் கனலுமுந்த; 71.

வேதனைக் கனலும்வெந்தீத்; 23, 26, 43, 44, 70.

வேதனைக் கடலுள்மிக்க; 66.

வேதனைக் கணையம்வெந்த; 31, 63.

வேதனைக் கிடையேவந்த; 41, 45.

வேதனைக் கிடையேவெந்த; 18, 40, 60.

வேதனைகளையவெந்த; 9, 62, 65.

வேதனை வளையவந்த; 54.

வேதனைக் கனலும்வந்து; 74.

வேதினைக் கிடையேவெந்த; 2, 61.

IV தீயிடைத்; 46—

தீயிடைக்; 44, 45, 70.

தீயிடை; 2, 9, 63, 66.

தணிந்த தென்னச்; 46—

தணிந்ததென்ன; 29.

தணிந்தவென்ன; 31.

தணித்ததென்னச்; 1.

குளித்ததென்னச்; 44, 45, 70.

துணிந்ததென்னச்; 63.

துளித்ததென்னச்; 26.

அவிந்ததென்னச்; 66.

சீதைபாற்றுயரம்; 1, 2, 9,

19, 21, 26, 29, 40, 41,

44, 45, 52, 54, 60, 62,

63, 65, 66, 70, 71, 74.

சீதைபாற்றுன்பம்; 46—

சீதையாற்றுயரம்; 61.

தீர்த்தான்; 1, 19, 21, 26,

29, 40, 41, 44, 45, 52,

54, 60—63, 65, 66, 70,

71, 74.

தீர்த்தான்; 46—

தீர; 2.

தீர்ந்த; 9.

தீர்த்தோன்; 23, 43.

9048

I அனந்தர்நீங்கி; 46—

அனந்தநீங்கி; 29, 74.

அனந்தல்நீங்கி; 9, 19, 54, 61, 65, 66.

II எழுந்தன னென்னத்; 46—

எழுந்தன னென்னத்; 61.

எழுந்தவ னின்ப; 54.

ஏறியாரூக்; 46—

ஏறியாற்றூக்; 1.

III கொழுந்துறு, 46—

கொழுந்துயர்; 18, 23, 43.

கோபத்தீயு நடுக்கமும்; 46—

கோபத்தீயி னடுக்கும்; 45.

கோபத்தீயின் நடுக்கமும்;

23, 41, 43, 44, 54.

கோபத்தீயினோடுமுன்; 41, 45.

கோபத்தீயினோடுமுன்; 2, 40, 60, 61.

தீயினுற்ற நடுக்கமும்; 74.

IV உழுந்துருள் பொழுதும்; 46—

உழுந்துருள் பொழுது; 23, 43.

உழுந்துருள் போதும்; 40.

உழுந்துறு போதும்; 2.

விழுந்துருள் பொழுது; 70.

தாழாவிரைவினான்; 1, 2, 9,

18, 19, 21, 23, 26, 29,

40, 41, 43—45, 60, 61,

65, 66, 70, 71, 74.

தாழா வினையினான்; 46—

தாழான் வினையினால்; 63.

தாழா விழைவினான்; 54.

9049

I என்கிலதன்றென்றீமை; 46—
என்கிலதன்றென்றீமை74;.

என்கிலனதனென்றீமை;63.
என்கின்றதன்றேறீமை;54.

II வேரொடு முடிப்பதாக; 46 —
வேரொடும் முடிப்பதாக; 40,
48.
வேரொடு முளைப்பதாக; 45.

வினைந்தது; 46—
வினைமற்று; 26.
வினைமற்றும்; 23, 43, 70.

வேறு மின்னும்; 46—
வேறு மின்னம்; 1, 2, 18,
21, 23, 31, 40, 41, 43,
45, 54, 60, 61, 63, 70,
71.

வேறு மென்னு; 41, 45.

III யாரொடுத் தொடரும்; 46—
யாரொடு தொடரும்; 1.
ஆரொடுத் தொடரும்; 9, 19,
21, 26, 29, 41, 44, 45,
48, 52, 54, 62, 65, 66,
70.

அறிகிலேன்; 46—
அறிந்திலே(லே)ன்; 1, 19,
21, 23, 26, 29, 43, 44,
52, 54, 62, 65, 70.

அறிந்திலேம்; 71.
அறிந்திலன்; 41, 45.

இதனையைய; 46—
இதனையையா; 26, 44, 70.

அதனையைய; 71.

IV பேருறு கதியும்; 9, 19, 21,
71, 74.

பேரிடவவதி; 46—
பேரிடவரியது; 45.
பேரிடவுலகம்; 70.
பேரிடவுலகம்; 23, 43.
பேரிடவுலகம்; 26, 44, 45.
பேரிடகதியும்; 65.

பேர்வுறுகதியும்; 1, 31, 62.
பேர்வுறுமிறுதி; 63.
பேர்பெறுமுறுதி; 54.
பேருறுமவதி; 41, 45, 52.
பேருறுவவதி; 66.

9050

I முன்பு; 46—
முன்னம்; 1, 9, 19, 21, 23,
26, 29, 41, 43—45, 52,
62, 63, 65, 66, 70, 71,
74.

செல்லுமானத்தினெடிது;46-
செல்லும்விமானத்தினெ
டிது; 74.

செல்லுமானதுணெடிது;18.
செல்லு மானது நொடிது;62.
செல்லு மானத்து ணெடிது;
40, 41, 45.

செல்லு மானத்து நொடிது;
31, 60.

செல்லு மானத்தினெடிதிற்;
23, 43, 70.

போனான்; 2, 9, 21, 23, 26,
29, 40, 41, 43—45, 60-62,
65, 66, 70, 71, 74.

நின்றான்; 46—
சென்றான்; 45, 54.
செல்வான்; 45.

II மீள்கின்றான்; 46—
மீள்வனல்; 71.

III அங்கு; 46—
ஆங்கு; 45, 74.
ஆண்டு; 9, 19, 21, 62, 65,
66, 71.

இங்கு; 2, 45, 61.

ஈங்கு; 63.

மாண்டது; 46—
மாண்டனள்; 23, 26, 43,
44.

மாண்டனன்; 70.

மாண்டன; 2, 40, 41, 45,
60, 61.

மாண்டதன்; 45.

தார மீண்டும்; 46—

தார மீண்டு; 45.

தார மிங்கும்; 74.

சீதை மீண்டும்; 26, 44, 45,
70.

சீதை யீண்டும்; 23, 43.

IV ஏனையன்; 46—
ஏனையனை; 60.

இனையன; 9, 23, 26, 43, 62, 65, 66, 70.

தொடருகின்றது; 46—

தொடருமென்பது; 1, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 43, 44, 52, 54, 62, 65, 66, 70, 71, 74.

தொடங்குமென்பது; 2, 40, 41, 45, 60, 61.

உணர்கிலேன்; 46—

உணர்ந்திலேன்; 1.

அறிகிலேன்; 9, 19, 21, 29, 44, 62, 63, 65, 66, 70.

அறிந்திலேன்; 23, 26, 43.

9051

I சடாயுவான; 46—

சடாயுவாய; 54.

தந்தைக்கும்; 46—

தாதைக்கும்; 41, 45, 48, 52.

தமியளாய; 46—

தமியளான; 2, 9, 18, 19, 21, 23, 26, 29, 40, 43, 44, 60-62, 70, 71, 74.

தமியரான; 1.

II காட்டித்; 46—

காட்டத்; 23, 26, 43-45, 70.

தீர்ந்தில தொருவென்; 18, 40, 41, 45, 48, 52, 63, 74.

தவிர்ந்தில தொருவென்; 46—

தவிர்ந்தில தொருவன்; 54, 61.

தவிர்ந்தில வொருவன்; 29, 62.

தவிர்ந்தில னொருவன்; 65.

தீர்ந்தில தொருவன்; 60.

தீர்ந்தில வொருவென்; 9.

தீர்கில தொருவென்; 23, 26, 43-45, 70.

III பேதைப் பெண் பிறந்து; 46—

பேதைக் கன்பெழுந்து; 45.

தாயர்க்கும்; 46—

தாயரும்; 2.

பிழைப்பிலாத; 46—

பிழைப்பில்லாத; 9, 40, 41, 45, 48.

IV ஊர்க்கு நாட்டிற்கும்; 46—

ஊர்க்கும் நாட்டிற்கும்; 48, 52.

ஊர்க்கு நாட்டுக்கும்; 45, 60, 65, 74.

ஊர்க்கும் நாட்டுக்கும்; 40.

காட்டிற் றன்றே; 46—

காட்டித் தன்றே; 23, 26, 43.

9052

I உற்ற தொன்று; 46—

உற்ற தென்று; 2.

உணர கில்லார்; 46—

உணருகில்லார்; 31.

உணர்கிலாதார்; 1, 2, 26, 40, 41, 44, 45, 54, 60, 61, 63, 70, 71, 74.

உணர்த்திலாதார்; 19, 21, 62.

உணர்ந்திலாதார்; 9, 65, 66.

உணர்ந்து வந்து; 46—

உடன்று வந்து; 9, 19, 21, 62, 65, 66.

அறிவு வந்து; 60.

அறிந்து வந்து; 2, 18, 40, 41, 45, 61.

உருத்தா ரேனும்; 46—

உருத்தா னேனும்; 74.

இறுத்தா ரேனும்; 23, 26, 43, 44, 70.

II பாசம் வீசி; 46—

பாசம் தன்னால்; 1, 9, 19, 21, 29, 62, 65, 66, 71.

விசித்தவன்; 46—

வெய்யவன்; 23, 26, 43, 45, 74.

சிறுவனைக்; 1.

வீழ்த்தால்; 46—

வீழ்ந்தால்; 40.

III மற்றை வெம்; 46—

மற்ற வெம்; 74.

மற்றைய வெம்; 45.

மற்றைய; 41.

வேந்தன்; 46—

வேந்து; 9, 19, 21, 62, 65, 66.

வருகிலன்; 46—

வருவனோ; 63.

மருந்து நல்கக்; 46—

மருந்து வவ்வக்; 9.

மருத்து நல்கக்; 45.

IV மாருதியங்கில்லை; 1, 2, 9, 19, 21, 23, 26, 29, 31, 40, 41, 43-45, 52, 54, 60-62, 65, 66, 70, 74.

மாருதியு மாங்கில்; 46—

மாருதியு மாங்கில்லை; 45.

மாருதியு மில்லை; 71.

மாருதியங் குண்டோ; 63.

கொடுக்கற் பாலார்; 46—

கொடுக்கப் பாலார்; 74.

கொடுத்துக் காப்பார்; 1.

9053

I மாக வாகாயஞ் செல்ல; 46—

மாய வாகாசஞ் சார; 45.

மாகவான் காதஞ் செல்ல; 2.

மாகவான் நகரஞ் சேர; 70.

மாகவான் நகரஞ் செல்ல; 40,

41, 45, 52.

மாகவான் நகரம் சேர; 23,

26, 43, 44, 60, 61.

மாகவான் நகரம் சார; 74.

மாகவான் நகரம் செல்ல;

31.

மாகமா நகரஞ் செல்ல; 1, 9,

18, 19, 21, 29, 54, 65,

71.

மாகமா நகரஞ் செல்ல; 45,

66.

மாகமா நகரஞ் செல்ல; 41.

வல்லையின்; 46—

வல்லையில்; 23, 26, 43, 44,

63, 70.

வல்லிசை; 41, 45.

வல்விசை; 2; 18, 40, 60, 61.

தோளாய்; 46—

தோள்மேல்; 54.

II ஏகுவா னுபாயம்; 46—

ஏகுவா யுபாயம்; 63, 74.

உண்டேலியம் புதி; 46—

உண்டேலியம் புதிர்; 23, 26, 43, 44.

உண்டோவியம் புதி; 74.

நின்ற வெல்லாம்; 46—

நின்ற தெல்லாம்; 1, 2, 26,

29, 31, 40, 41, 44, 45, 54,

60-63, 70, 71, 74.

இயன்றதெல்லால்; 9, 19, 21, 65, 66.

III தவிர்கவச்; 46—

தவிர்கவிச்; 66.

தவிரவச்; 23, 26, 43, 44, 70, 74.

சழக்கன் கண்கள்; 46—

சழக்கன் அக்கண்; 63.

IV முடிப்பெனென்; 46—

முடிப்பெனென்; 21, 23, 26,

29, 41, 43-45, 54, 60, 61,

65, 66.

9054

I அவ்விடத் திளவல்; 46—

அவ்விடத் தளவை; 26, 44, 70.

எவ்விடத் தளவை; 23, 43.

ஐய; 46—

ஐயா; 65.

அமரி னூர்க்க; 46—

அமரி னோர்க்க; 45.

அமரின் வெல்ல; 40, 41, 45, 60, 61.

அமரில் வெல்ல; 2, 18.

அமரிற் றூக்க; 9, 19, 21, 29, 45, 62, 65, 66.

அமரிற் றோர்க்க; 1, 23, 26, 43, 44, 54, 63, 70, 71,

74.

II எவ்விடற் குரியான்; 46—

எவ்விடர்க் குரியான்; 41.

வெவ்விடக் குரியான்; 2.

வெவ்விடற் குரியான்; 26, 44, 60, 61, 70, 71, 74.

வெவ்விடத் துயிரின்; 9.

வெவ்விடத் துரியார்; 66.

வெவ்விடத் துரியான்; 54.

வெவ்விடத் துயிரின்; 29.

வெவ்விடத் துயிரின்; 65.

- இந்திரசித்தே யன்று; 46—
இந்திரசித்தே யாகில்; 45.
இந்திரசித்தே யென்று; 18,
40, 41, 54, 60, 63, 65, 71,
74.
இந்திரசித்தே யென்றும்; 23,
26, 31, 43, 44, 70.
இந்திரசித்தே யென்னும்;
41.
இந்திரசித்தே வென்று; 45.
இந்திரசித்தே யன்று; 41.
- III தெவ்விடத் தமையின்; 23,
26, 41, 43-45, 52, 54, 70,
74.
தெவ்விடத் தமைவின்; 46—
தெவ்விடத் தவரே; 9.
தெவ்விடந் தேவரே; 45.
தெவ்விடந் கிமைப்பின்;
2, 18, 60, 61.
தெவ்விடந் கிமைப்பின்;
41.
வெவ்விடத் தமைவின்; 29.
தீந்தருவோ; 46—
தீந்ததாரு; 65.
தீந்தருதே; 18, 60.
தீத்தருதே; 2, 61.
தீந்தருவே; 31, 62, 66.
தீந்தருவே; 1, 19, 21.
தீந்தருதோ; 23, 43, 44,
74.
தீதருதோ; 26.
தீய்க்குந் தானே; 54, 63.
தீய்நங்கும்; 71.
தீய்ந்தருதே; 40, 41.
- IV வெவ்விடந்; 46—
வெவ்விடந்; 74.
வெவ்வினைக்; 18.
வைகல்; 46—
வைகேல்; 71.
வெய்ய; 18, 26, 44.
கேளென; 46—
சொற்களே; 23, 26, 43, 44.
- 9055
- I தீக்கொண்ட; 46—
தீய்க்கொண்ட; 23, 43, 45.
வீசத் திசை; 46—
வீசத்திசை; 71.

- கஞ்சத் திசை; 45, 74.
பாசந்தீண்ட; 46—
பாசந் தீண்ட; 9, 19, 21, 31,
41, 45, 62, 65, 66.
பாசந்தன்னால்; 54, 74.
- II வீக்கொண்டு; 46—
வீக்குண்டு; 40, 45, 70, 71.
வீய்க்கொண்டு; 74.
வீய்க்குண்டு; 18, 19, 21, 23,
43, 44, 54, 60, 61, 63, 65.
வீழ யானே; 1, 2, 9, 19, 21,
26, 31, 40, 41, 44, 45, 52,
60—62, 65, 66, 70.
வீழ்க யானே; 46—
வீழா யானே; 74.
வீழியானே; 54.
வீழ்வனோதான்; 63.
பரதனும் வெய்ய; 46—
பரதனருன்வெய்ய; 54.
பரதனவ் வெய்ய; 19, 21, 62,
65, 66.
பரதனும் வெய்ய; 18, 41, 60.
பரதனும் வெய்யக்; 45.
- III கூய்க்கொண்டு; 46—
காய்க்கொண்டு; 18.
கூக்கொண்டு; 41, 52, 71.
கூய்க்குண்டு; 2.
குத்துண்டன்னான்; 46—
குத்து மன்னான்; 63.
கொடுத்துண்டன்னான்; 19,
21, 29, 62, 65, 66.
கொடுத்துண்டன்னான்; 45.
நிலத்தனாதல்; 46—
நிலத்தினாதல்; 2, 9, 23, 26,
43, 61, 63.
நிலத்திலாதல்; 44, 70.
நீத்தனாதல்; 19, 21, 29.
தலத்தனாதல்; 54.
- IV போய்க்கண்டு; 46—
போய்க்கொண்டு; 54.
கோடியன்றே; 46—
கோடியென்றான்; 23, 26, 43—
45, 70.
என்றனன்; 46—
என்றவன்; 1.
என்றகம்; 63.
மனமது; 23, 26, 43—45.
புழுங்குகின்றான்; 46—

புழுங்கி நின்றான்; 63.
புகழின்பூணான்; 9, 19, 21,
29, 62, 65, 66.

9056

- I தோளிஞாதல்; 46—
தோளிஞாகத்; 23, 26, 43, 70.
தோளிஞாகக்; 31, 40, 45, 60,
61.
தோளிஞாக; 41.
தோளிலாகக்; 2, 45, 63.
தோளிலாதல்; 54.
தோளின்மீது; 45, 71, 74.
- II கைத்துணைத்தலத்தேயாதல்;
46—
கைத்துணைத் தலத்தேயாக்;
2, 40, 41, 45, 60, 61.
கைக்களை யிளவலோடும்; 74.
கைக்கிணையிளவலோடு; 71.
தக்ககையிரண்டினாக; 23, 26,
43, 70.
தக்க கையிரண்டினாதல்; 44.
கைத்துணைத்தனுவினோடும்;
31, 41, 45.
கைத்துணைத்தனுவைத்தைய;
45.
ஏறுதிர்; 46—
ஏறுதி; 1, 60, 61.
காற்றுந்; 46—
காற்றுத்; 1.
காலந்; 9, 18, 23, 29, 41, 43-
45, 60, 62, 65, 66, 70.
தாழ்; 46—
தாழா; 70.
தாழாது; 9, 18, 19, 21, 23,
40, 41, 43, 45, 54, 60, 62,
65, 66.
- III எய்துவன்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 31, 40, 43-
45, 54, 60, 61, 65, 66, 70,
71, 74.
எய்தினென்; 46—
எய்துவென்; 41, 52.
இடமுண்டு; 46—
(ந) அமருண்டு; 9, 19, 21,
65.
என்னின் (திக்க); 46—

என்னிற் (றிக்; 1, 2, 9, 18,
19, 21, 23, 29, 40, 41, 43,
45, 61, 65, 70, 71.

என்னத் (திக்க); 74.

- IV திக்கனைத்தினிலும்; 46—
திக்கனைத்தினினும்; 40.
திக்கனைத்தினுமேற்; 54.
திக்கனைத்தினிலும்; 74.
செல்வென் யானேபோய்ப்;
46—
செல்வெனி யானேபோய்ப்;
41, 45.
செல்வன் யானேபோய்ப்; 18,
19, 21, 26, 29, 40, 44, 60,
61.
செல்வனி யானேபோய்ப்; 23,
43, 45.
செல்வன் போய்ப்பெரும்; 54.
தீர்வென்; 46—
தீர்வன்; 19, 21, 23, 26, 29,
43, 60, 61, 66, 71.
தீர்வான்; 2, 40.
தீர்ப்பன்; 54.

9057

(இப்பாடல், 2, 9, 19, 21, 23,
26, 29, 43, 44, 61, 62, 65,
66, 70, 74-ஆம்பிரதிகளில்
இல்லை. 45-ல் மிகைப் பாட
லாக உள்ளது)

- I இடந்தென்; 46—
இடந்துன்; 54.
இடந்து; 63.
- II தழுவுற; 46—
உழுவுற; 41.
உரைத்தியேல்; 46—
உரைக்கினும்; 71.
சமைவென்; 46—
சமைவன்; 40.
- III என்னோ; 46—
என்னே; 18, 40, 41, 60.
என்ன; 63.
போதன் முன்னம்; 46—
போகா முன்னம்; 18, 40, 41,
60.
போகு முன்னம்; 1.
போது முன்னம்; 71.

- IV குழுவொடு; 46—
 குழுவொடும்; 1, 40, 41, 45,
 52, 60, 63, 71,
 போவென்; 46—
 தோண்மேற்; 1, 18, 40, 41,
 52, 60, 71.
 சென்று; 54, 63.
 கணத்தினிற்; 1, 18, 41, 52,
 54, 63.
 கணத்தொடு; 46—
 கணத்திடை; 71.
 கொணர்கெனில்; 40, 41, 60.
 குதிப்பென்; 46—
 குதிப்பன்; 40.
 கூற்றின்; 46—
 கூற்றில்; 71.

9058

- I கூறினென்; 46—
 கூறினன்; 19, 21, 23, 26,
 29, 40, 43, 54, 60—62, 65,
 66, 70, 71.
 கொள்வான்; 46—
 கொள்வர்; 74.
 II சொல்லவம் சொல்லி; 1, 9, 29,
 63, 65, 66.
 சொல்லவஞ் சொல்லி; 46—
 சொல்லவஞ் சொல்லிக்; 62,
 65, 66.
 சொல்லவஞ் சொல்ல; 61.
 சொல்லவஞ் சொல்லி; 41, 45.
 சொல்லவம் சொல்லக்; 23, 26,
 43, 44.
 சொல்வன சொல்ல; 54.
 சொல்ல வந்தஞ்சி; 74.
 நின்றேன்; 46—
 கற்றேன்; 23, 26, 43, 44.
 கொண்டான்; 62.
 கொன்றான்; 65, 66.
 கொன்றபின்; 46—
 கொன்றைபின்; 60.
 கொண்டபின்; 70.
 தோற்றபின்; 74.
 என்னை; 46—
 உற்றெ(றே)ன்; 1, 23, 26,
 41, 43—45, 54, 70, 71.
 III வெல்லவுந் தரையின்; 46—

- வெல்லவுந் தரையில்; 1, 23,
 26, 31, 43, 44, 70.
 வெல்ல வெந்தரையின்; 18,
 45.
 வெல்ல வெந்தரையில்; 40, 41,
 60, 61.
 வெல்லவே தரையின்; 74.
 வெல்லவந் தரையின்; 63.
 வீழ்வுற்று; 46—
 வீழ்; 23, 26, 43, 44, 70.
 வீழ்த்த; 74.
 உணர்ந்திலென்; 46—
 உணர்ந்திலன்; 21, 23, 26,
 40, 43, 44, 63.
 உணர்த்திலன்; 74.
 விரைந்து 46—
 விரைவிற்; 1, 23, 26, 43, 44, 70.

- IV இல்லையெல்; 9, 19, 21, 29,
 62, 65, 66.
 இல்லையென்று; 46—
 இல்லையோ; 74.
 உளனெல்; 46—
 உளதேல்; 1, 2, 23, 26, 31,
 40, 41, 43-45, 60, 61, 71.
 உளதென்; 63.
 உளதோ; 70.
 உணரில்; 9, 19, 21, 29, 62,
 65, 66
 உள்ளம்; 74.
 தீயோன்; 46—
 தியான்; 9, 19, 21, 29, 62,
 63, 65, 66.
 பிழைக்குமோ விழுக்கம்;
 46—
 பிழைக்குமோ வழக்கம்; 26.
 பிழைப்பமோ விழுக்கம்; 61.
 உற்றேன்; 2, 18, 40, 41, 45,
 52, 60, 61, 71, 74.
 உற்றான்; 46—
 உற்றால்; 23, 26, 43, 44, 63,
 70.
 உற்றோன்; 45.
 என்னே; 54.

9059

- I மனத்தின்முன்; 46—
 மனத்துமுன்; 1, 23, 26, 43,
 44, 63.

- போனது; 46—
 போயது; 2, 18, 45, 60, 61.
 போவது; 40.
 வழியதாக; 46—
 வழியதாக்கி; 45.
- II எய்தி; 46—
 புக்கு; 2, 40, 41, 45, 60, 61.
 பார்த்து; 46—
 பாத்து; 26, 44.
 நிற்பென்; 46—
 நிற்பன்; 21, 23, 26, 40, 43,
 44 54, 61, 66, 71, 74.
 நிற்பின்; 45.
- III சில தாழ்ப்ப தென்னே; 46—
 சில தாழ்ப்ப தென்னே; 1.
 சில தாழ்ப்பதென்னே; 41,
 45.
 சில தாழ்ப்பனேனே; 26.
 சில பகர்வதென்னே; 45, 74.
 சிலர் தாட்பதென்னே; 9.
 ஏறுதிரண்டு; 46—
 ஏறிதிரண்டு; 74.
 ஏறுதியிரண்டு; 19, 21, 29,
 62.
- IV புனத்துழாய்; 46—
 புனை துழாய்; 44, 70, 74.
 மாலை மார்பீர்; 46—
 மாலை மார்பா; 74.
 அலங்கல் மார்பீர்; 1.
 போதன் முன்னம்; 46—
 போதா முன்னம்; 23, 26, 43,
 44, 70.

9060

- I ஏறுது மென்னு; 46—
 ஏறுது மென்ன; 9, 29, 62,
 65, 66, 74.
 ஏறுது மென்று; 19, 21, 62.
 ஏறுதி ரென்ன; 40, 41, 45.
 ஏறுதி ரென்னு, 60, 61.
 வீர ரெழுதலும்; 46—
 வீரனெழுதலும்; 1, 9, 62,
 65, 66.
 வீர நெழுந்தனன்; 23, 26,
 43, 44, 70.
 ஈண்டுக்; 46—
 இன்று; 74.

- II கூறுவதுளது; 46—
 கூறுவதுனது; 44.
 கூறுவதுண்டு; 9, 19, 21,
 29.
 கோளுறக்; 46—
 கொள்ளுறக்; 71, 74.
- III தேறுவதரிது; 46—
 தேறுவ தருமைச்; 23, 26, 43,
 44, 66, 70.
 தேறுவ தருமை; 1, 9, 18, 19,
 21, 29, 54, 60, 62.
 தேறுவ தரிமை; 31.
 தேறுவ தருமச்; 65.
 தேறுவ தருமம்; 63.
 தேறுவ தன்றிச்; 71.
 தேறுதலரிது; 45, 74.
 தேறுதலருமை; 40, 41, 45.
 தேறுதலருமைச்; 2, 61.
 மயங்கினென்; 46—
 மயங்கினன்; 29, 41, 45, 62,
 65, 66.
 மறந்தனன்; 18, 40, 41, 45,
 60, 61.
- IV ஆறினென்; 46—
 ஆறினன்; 18, 19, 21, 23,
 26, 29, 40, 41, 43-45, 60-
 62, 65, 66.
 ஆறினை; 54.
 அதனை; 46—
 இதனை; 1, 2, 9, 19, 21, 26,
 29, 40, 41, 44, 45, 60-63,
 65, 70, 74.
 ஐய; 46—
 ஐயா; 2, 26, 40, 44, 45, 63,
 70.
 அயிர்க்கின்றேனல்; 46—
 அயிர்த்தே நென்றான்; 1, 9,
 19, 21, 23, 26, 41, 43, 44,
 62, 65, 66, 70.
 அயிர்த்தேனல்; 74.

9061

- I படுத்தபோது; 46—
 படுத்தபோழ்து; 2, 61.
 படுத்தபோழ்தில்; 1.
 படுத்த போதம்; 63.
 படுத்தபோதின்; 9, 19, 21,
 29, 41, 62, 65, 66.

- படுத்தானென்னில்; 74.
கொன்றபோது; 2, 18, 40,
41, 45, 60, 61.
- II முத்திறத் துலகும்; 46—
முத்திறத் துலகம்; 1, 2.
முத்திறத் துலங்கும்; 62.
சாம்பராய்; 46—
சாம்பலாய்; 2, 9, 29, 62, 63, 65.
முடியும்; 46—
முற்றும்; 1, 2, 9, 18, 19, 21,
23, 26, 29, 40, 41, 43-45,
60-63, 65, 66, 70, 71.
- III அத்திறமான தேனும்; 46—
அத்திறமானதேனும்; 74.
இத்திறமானதேனும்; 19, 21.
இத்திறமன்ன தேனும்; 23,
26, 43, 44, 70.
எத்திறமானதேனும்; 29,
62, 65, 66.
வார்த்தை; 23, 26, 43, 44, 70.
தன்மை; 46—
இச்சொல்; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 29, 40, 41, 45, 52, 54,
60-63, 65, 66, 71, 74.
- IV இதனை; 46—
அதனை; 41, 45, 54.
தெரியலாம்; 31, 41, 45, 52.
தெரிகலாம்; 46—
தெரிக்கலாம்; 1, 2, 9, 19, 21,
29, 40, 41, 45, 54, 60-63,
65, 66, 71, 74.
தெரிகிலாம்; 41.
தெரிக்கிலாம்; 26, 44, 70.
சிறிது; 46—
சிலது; 1.
போழ்தின்; 46—
போழ்தில்; 1, 2, 9, 18, 40,
45, 60, 61, 63.
போதில்; 29, 54, 62, 65, 66.
போதின்; 19, 21, 31.

9062

- I இமையிடையாக; 46—
இமையிடையாகி; 41, 45.
இமையிடையானே; 2, 26,
44, 70.
இமையிடை நானே; 23, 43.
இடையிடைப் போதில்; 1.

- இமையிடைப் பொழுதில்; 9,
62, 65.
இமையிடைப் பொழுதின்;
40, 41.
இமையிடை பொழுதில்; 19,
21, 29, 61.
இமையிடை பொழுதின்; 18,
60.
இமைப்பிடையாக; 71.
இடையிடைப் பொழுதின்; 45.
யான் சென்று; 46—
யான் போய்; 18, 31, 40, 41,
45, 52, 60, 61.
சென்றவ்; 23, 26, 43, 44, 70.
சென்றிட்டு; 2.
இருக்கை யெய்தி; 46—
இருக்கை சென்று; 41.
தன்னை யெய்தி; 9, 19, 21,
62, 65, 66.
- II அமைவுற நோக்கி; 46—
அமைவுற நோக்கி; 1.
அமையுற நோக்கி; 61.
அறிந்து வந்து; 46—
அறிந்து னைந்து; 61.
அறிந்து பின்; 41.
அறைந்த பின்னைச்; 46—
அறைந்த பின்னர்; 23, 26,
43, 44.
அறைந்த பின்னைச்; 54.
அறைந்து பின்னார்ச்; 74.
அமைந்த பின்னார்ச்; 45.
அறிந்த பின்னார்ச்; 66, 71.
- III சமைவது; 46—
சமைப்பது; 71.
செய்வதென்று; 46—
செய்வ தொன்று; 1.
செய்கை யென்று; 54.
பின்னரென்று; 74.
- IV அமைவதென்று; 46—
அமைவதொன்று;
அமைக வென்று; 18, 40,
41, 45, 52, 60, 61.
அமைப்ப தென்று; 71.
அமைவ வென்று; 2.
இராமன்; 46—
அண்ணல்; 9, 19, 29, 62, 65.
அந்தரத்தவனும்; 46—
அந்தரமவனும்; 54.

சென்றான்; 46—
போனான்; 9, 18, 19, 21, 29,
40, 41, 60-62, 65, 66, 74.

9063

- I வண்டினது; 46—
வண்டெனும்; 74.
வண்டன; 45.
மானவன்; 46—
மானவன்; 23, 43.
வானவன் 2, 9, 29, 40, 41,
45, 60, 61, 63, 65.
வானவர்; 66.
மனத்திற் போனான்; 46—
மனத்திற் கொண்டான்; 74.
வனத்திற் போனான்; 23, 43,
70.
- III கருத்தாலாவி; 46—
கருத்திலாவி; 1, 2, 9, 18, 19,
21, 23, 26, 29, 31, 40, 41,
43-45, 52, 54, 60-63, 65,
66, 71.
கருத்தினாவி; 74.
- IV என்ன நின்ற; 40, 41, 45,
52, 60, 61.
என்னச் செய்த; 46—
என்னச் சாய்ந்த, 1, 41, 54.
என்னச் சாந்த; 21.
என்னச் சார்ந்த; 9, 19, 29,
62, 65, 66.
என்ன வோய்ந்த; 74.
ஓவிய மொக்கின்றானை; 46—
ஓவிய மென்கின்றானை; 19,
21, 29, 65, 66.

9064

(இப்பாடல் 2-ஆம் பிரதியில்
இல்லை)

- I தீர்ப்பது; 46—
தீர்ப்பரும்; 74.
யானென்; 46—
யானென்று; 45.
இயானென்; 23, 43.
நானென்; 18, 40, 60, 61.
உயிரோடென்று; 46—
உயிரோடு; 45.
உயிரோடும்; 54.

உணர்ந்த; 1, 9, 19, 29, 40
41, 45, 52, 54, 60-62, 65, 66.

உணர்ந்து; 46—

- II பேர்ப்பன; 1, 9, 18, 19, 21,
23, 29, 31, 40, 41, 43, 45,
52, 54, 61, 62, 65, 66.
பேர்ப்பதும்; 46—
ஏற்பன; 26, 70.
பேர்ப்பனி; 60.
போர்ப்பதும்; 41.
போர்ப்பன; 41, 44, 45, 71,
74.
செஞ்சொலாளத்; 18, 23, 26,
40, 41, 43-45, 60, 61, 70,
71, 74.
இன்சொலன்னை; 46—
இன்சொலாளத்; 45.
செஞ் சொலன்னை; 9, 19, 21,
29, 31, 52, 62, 65, 66.
செஞ்சொலன்ன; 54.
பேர்ந்தான்; 31, 41, 45, 52.
போந்தான்; 46—
போந்தான்; 63.
பெயர்த்தான்; 74.
- III வந்து; 46—
வந்த; 63.
கடையுதங்; 46—
கடையுத; 71.
கடையுதக்; 9, 19, 21, 29,
62, 65, 66.
கலந்ததன்ன; 21, 45, 61, 62,
65, 66.
கலந்தவன்ன; 46—
கலந்தவந்த; 41, 45.
கலந்தவென்ன; 41, 63.
கலந்ததென்ன, 9, 26, 40, 41,
44, 45, 52, 70.
கலந்தபின்னார்; 45.
- IV அமிழ்தம்; 46—
அமிர்தம்; 23, 26, 43, 44.
அமுதம்; 18, 19, 21, 29, 40,
41, 45, 52, 54, 60-63, 65,
66, 74.

9065

- I வானுயருவகை; 46—
வானுயருலகை; 65, 74.
வந்துயருவகை; 66.

வைகும்; 46—
வீங்கும்; 54, 71.

II தள்ளுறலொழிந்து; 46—
தள்ளுறலொழிந்தான்; 23, 43.
தள்ளுறவொளிந்து; 74.

III வெஞ்சிலை; 46—
வெஞ்சின; 74.
வேள்வியானென்று; 46—
வேழ்வியானென்று; 40.

IV எஞ்சலில்; 46—
எஞ்சலின்; 74.
அஞ்சலில்; 65.
அரக்கர்; 1, 2, 18, 23, 26, 41,
43—45, 60, 63, 70.
அரக்கன்; 46—
சேனையெழுந்து; 46—
சேனை கடிந்து; 45.
தானையெழுந்து; 1.

9066

I வேழ்விக்கு; 46
வேள்விக்கு; 41, 45, 52.
வேழ்விக்கும்; 63.
வேண்டற்பால; 46—
வேற்றிற்பால; 70, 74.
கலப்பையும்; 46—
தருப்பையும்; 41, 45, 52.
நெய்யும் (வாழ்விக்குந்); 46—
நெய்யும் (மாழ்விக்குந்); 31, 45.
நெய்யும் (மாள்விக்குந்) 41, 52.
நெய்யு (மாழ்விக்குந்) 2, 23,
26, 43—45, 63, 70, 71, 74.
தாழ்விலென்னும்; 46—
தாழ்விலன்ன; 18, 40, 41,
60, 61.
தாழலென்னும்; 26.
தாழிலென்னும்; 23, 43, 44.
தழலிலென்னும்; 63.
தழலினேனும்; 54.
தானி தென்னும்; 74.
தப்பிலன்ன; 45.
வானவர்; 46—
அவரவர்; 63.
மறுக்கங்; 46—
மறுக்கலங்; 45.
கண்டான்; 46—

கேட்டான்; 2, 23, 26, 43-45,
61, 70.

III வண்ண மீதோ; 46—
கரும மீதே; 54, 63.
கொண்டான்; 46—
கண்டான்; 54.

IV தாழ்வித்த; 46—
தாழ்வித்து; 54.
தாழ்விக்கும்; 31, 41, 45.
முடியான்; 46—
முடியன்; 2, 9, 21, 23, 26,
29, 31, 40, 41, 43-45, 52,
60-63, 65, 66, 70, 71, 74.
முடிய; 41, 54.
சார்ந்தான்; 1, 2, 9, 26, 44,
45, 61, 63, 66.
தாழ்ந்தான்; 46—
சேர்ந்தான்; 23, 43.

9067

I எதிர்த்தனென்; 46—
எதிர்த்தனன்; 1, 2, 18, 19,
23, 26, 29, 40, 41, 43, 44,
52, 54, 60, 61, 66, 70, 71.
இருந்தனன்; 9.
கண்டனென்; 45.
கண்டனன்; 74.
என்கனூர; 46—
கண்களானம்; 1, 2, 18, 19,
26, 40, 41, 44, 52, 60, 61, 70.
கண்களான; 23, 43.
கண்களால்; 45.
எங்களாலவ்; 9, 21, 29, 54,
63, 71.
என்களாலவ், 62, 65.
என்றுந் தீரா; 66.

II அருந்ததி; 46—
அருந்ததிக்; 1, 9, 31, 52, 74.
அருந்துதிக்; 62, 63, 65.
அரக்கனம்மை; 46—
அரக்கர் நம்மை; 40.
அரக்கன் மைந்தன்; 45.

III செய்து; 46—
செய்தான்; 54.
மருங்குபுக்கான்; 46—
மருங்கிற்புக்கு; 45.

மருங்கிற்புக்கான்; 74.

IV முருங்கழல்; 46—
முருங்கெரி; 45, 54, 63, 74.

வேள்வி; 46—

வேழ்வி; 40.

முற்றி; 46—

முற்றில்(ன்); 23, 26, 43,
44, 70.

முடிக்க முண்டான்; 46—

முடிக்க மீண்டான்; 2.

முடிக்கைமுண்டான்; 1, 18,
26, 40, 41, 60, 61.

முடிக்கை மீண்டான்; 44, 70.

முடிக்குமென்றான்; 23, 43.

முருக்கி முண்டான்; 63.

9068

I என்றலும்; 46—
என்றனன்; 54.

ஏழுமாத் தீவுமெல்லை; 46—

ஏழுமேற்றியுமெல்லை; 63.

ஏழுமேலறிவுமெல்லை; 74.

ஆர்த்த துதீவுமெல்லை; 66.

இயற்றினவெல்லையாக; 45.

ஏத்தினவெல்லையாக; 2, 18,
23, 26, 31, 40, 41, 43-45,
60, 61, 70, 71.

பெற்றியுமெல்லையாக; 54.

II ஒன்றிய; 46—
வென்றிய; 54.

கடல்களேழும்; 46—

கடல்களெல்லாம்; 45, 54,
63.

ஒருங்கெழுந்து; 46—

உடலெழுந்து; 2.

உடனெழுந்து; 1, 9, 19, 21,
23, 26, 29, 40, 41, 43—
45, 60—62, 65, 66, 70,
74.

ஆர்க்குமோதை; 46—

ஆர்க்குமோசை; 74.

ஆர்த்தவோதை; 9.

III அன்றெனவாகும்; 46—

அன்றெனலாகும்; 45.

அன்றெனவாக; 54.

அன்றெனவாமது; 9, 19,
21, 65, 66.

என்றெனவாகும்; 71, 74.

IV குன்றினமடியத்; 46—

குன்றினமடியத்; 41.

குன்றினமுடியத்; 63, 66.

குன்றினையிடியத்; 74.

குன்றுகள்மடியத்; 1.

குரங்கின் கூட்டம்; 2, 9, 18,
19, 21, 23, 26, 29, 31,
40, 43—45, 54, 60—63,
65, 66, 70, 71, 74.

குரக்கினீட்டம்; 46—

குரக்கின் கூட்டம்; 41, 45,
52.

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதி

அ

அக்கணத் தனுமன்; 9057.
 அக்கணத் தார்த்து; 8610.
 அக்கண நேயயில்; 8439.
 அகம்பனுங் காணக்; 8700.
 அங்கத ரந்தகோடி; 8604.
 அங்கதன் பதினாயிரம்; 8748.
 அங்கதன் றன்மேல்; 8641.
 அங்கத னூர்த்தனன்; 8619.
 அங்கவ னுலத்தலோடும்; 8569.
 அங்குமிவ் வறமே; 9042.
 அஞ்சம மஞ்சி; 8440.
 அஞ்சினிர் மோபன்; 8609
 அடித்தவன் றன்னை; 8710.
 அடித்தான் முலைமேல்; 8811.
 அடியறுந் தேர்முரண்; 8623.
 அடியுண்டவனாவி; 8522.
 அண்டம் பலவும்; 8798.
 அண்ணலும்; 8777.
 அத்தடங் கிரியை; 8889.
 அத்தலை யன்னவன் 8900
 அத்துணை யரக்கன்; 8561.
 அத்தொழில் புரிதல்; 8992.
 அதிரும் வெஞ்செரு; 8487.
 அந்தகன் பெரும்; 8684.
 அந்தணன் படையால்; 88411.
 அந்த நெறியை; 8805.
 அந்தர மொன்றும்; 844.

அப்போதழல் வேள்வி; 8517(a)

அம்பரீடற் கருளிய தும்; 8801.
 அம்பின்மா மழையை; 8599.
 அம்பின் வாயாறு; 8563.
 அம்பினாற் பெரும்; 8737.
 அம்புயக் கண்ணன்; 8552.
 அம்புயத் தவன்படை; 8918.
 அய்யன்மீர் நமக்குற்ற; 8904.
 அயிரா நெஞ்சும்; 8782.
 அயில்படைத் துருமின்; 8564.
 அரக்கர் குலத்தை; 8796.
 அரக்காதம் யாக்கைகள்; 8936.
 அரக்கர் மானிடர்; 8741.
 அரக்க ரென்பதோர்; 8639.

அரக்க ரென்றபேர்; 8488.
 அரக்கரென்ன மரர் தாமென்; 9039.
 அரக்கனோ வென்னை; 8855.
 அரம்பையர் விஞ்சை மாதர்; 8953.
 அரம்பையராடினர்; 8940.
 அரிசுல மன்னன்; 8693.
 அரிசுல வீரரைய; 8727.
 அருக்கன் மாமகன்; 8747.
 அருங்கடல் கடந்து; 9024.
 அருண்முறை யவரும்; 8594.
 அருந்துயர்க் கடவுளான்; 8538.
 அருளுடைக் குரிசில்; 8720.
 அலங்கு பன்மணித்; 8630.
 அவ்விடத் திளவல்; 9055.
 அவ்வுரை மகரக் கண்ணன்; 8539.
 அழியா னாக்கை; 8828.
 அழியுங் காற்றரும்; 8945.
 அமுகவர் நகுவர்; 8964.
 அமுகையோ டுவகை; 8848.
 அமுந்திய பாலின்; 9049.

அளப்பரும் வெள்ளச்; 8433(a)

அற்குன்ற அலங்கு; 8895.
 அற்றத் தொழில்; 8513.
 அற்ற தேர்மிசை; 8640.
 அற்றவர் கூறலும்; 8436.
 அறங்கெடச் செய்தும்; 9046.
 அற்றதாய் தந்தை; 8786.
 அறிந்திலெனவனை; 8850.
 அறுபதாக்கிய; 8637.
 அறுபது வெள்ளம்; 7602.
 அறையரவக்கழல்; 9000.
 அன்புதன்றம்பி; 8849.
 அன்றவனாமின்னான்; 8566.
 அன்னதுகண்ட; 8555.
 அன்னது நல்லதேயால்; 8987.
 அன்னது புரிதல்; 8991.
 அன்னது புரிவென்; 8729.
 அன்னதேயென; 8760.
 அன்னமா மலையின்; 8884.
 அன்னமே யென்னும்; 9017.

அன்னவர் தம்மொடு; 8452.
 அன்னவன் படைக்கலம்; 8919.
 அன்னவன் றன்மை; 8857.
 அன்னவன் றன்னைத்; 8851.
 அன்னை நீ யுரைத்தது; 8833.
 அனுமன் வாண்முகம்; 8743.
 அனுமனங்கதன்; 8658.
 அனுமனிந்திரன்; 8746.
 அனையது வேறு நிற்க; 8986.
 அனையன விளவல் கூற; 9044.
 அனையனின் றன்ன்; 8740.

ஆ

ஆசைகடோறும் அள்ளின; 8994.
 ஆசைகடோறும் சுற்றி; 8718.
 ஆடலுங் களியின்; 8969.
 ஆண்டகைக் கவிக்குலத் தலைவர்;
 8472.

ஆதியானுணரா; 8890.
 ஆயதன் வடகீழ்; 8886.
 ஆயகாலையின்; 8943.
 ஆயிரகோடித் திண்டேர்; 8583.
 ஆயிரகோடித் தேரும்; 8606.
 ஆயிரந்தேர்; 8622.
 ஆயிரந்தேரை; 8601.
 ஆயிரம் டோசனை; 8899.
 ஆயினுமிவருக்கு; 8840.
 ஆர்க்கின்ற குரலும்; 8713.

ஆர்க்கின்ற குரலும்; 8760(a)

ஆர்க்கின்ற குரலும் கேளான்;
 8713.

ஆர்க்கின்ற வமரர்; 8605.
 ஆர்கலி கடந்தநான்; 8923.
 ஆர்த்த சேனையின்; 8659.
 ஆர்த்த பேரமலை; 8725.

ஆர்த்த வானவர்; 8651(a)

ஆர்த்தெதிர் நடந்ததவ்; 8468.
 ஆர்த்தெழுமோசை; 8443.
 ஆரிடையநுமன்; 8608.
 ஆளுடையாய்; 9014.
 ஆளெலா மிழந்த; 8722.
 ஆறின பின்னர்; 8448.
 ஆன்ற வன்னது; 8653.
 ஆன காலையிடு; 8640.
 ஆன காலையிலிராமனும்; 8631.

ஆனையின் கோடும்; 8717.
 ஆனையும் பரியுப; 8435.
 ஆனையென்னும்; 8673.

இ

இகல்படைத் தலைவராய்; 8433(b)

இங்கு நின்றின்னன; 8898.
 இடபன்றனி வெஞ்சமம்; 8520.
 இடித்தானிலம் விசும்போடு;
 8690.

இத்தலைச் சீதை மாண்டாள்;
 8989.

இத்தலையின்ன; 8999.

இந்திரன் பகைஞன்; 8562(a)

இந்திரன் பகைஞனெகல்; 8548.
 இந்திரன் பகையெனும்; 8613.

இந்திரியத்தை; 8537(a)

இப்பகலொன்றினின்; 8450

இப் படையோடும்; 8452(a)

இப்பொழுதே கடிது; 9013.
 இம்மருந்து காத்துறையும்; 8864.
 இம்மலைக்கு மொன்பதியுயிரம்;
 8860.

இமயமால் வரையை; 8878.
 இமைப்பதன் முன்னம்; 8595.
 இமையிடைடாக; 9063.

இரக்கமும் பாழ்பட; 8913.

இரவு நன்பகலும்; 8560.

இருந்தன டேவி; 9068.

இருந்தே னுனல்; 8789.

இருவரே தோன்றி; 8892.

இருவிரென்னெடு; 8633.

இலக்குவனெனும்; 8636.

இலங்கையர் கோனை; 8733.

இலங்கையினின்று; 8975.

இலங்கையை யிடந்து; 9045.

இனைய மைந்தன்மேல்; 8642.

இனைய வனிற்றந்தபின்; 8912.

இனையவனின்ற; 8716.

இறந்தவரிற்றுத்தீர்; 8978.

இறந்தலன் கொல்; 8759.

இன்றிவன் றன்னை; 8705.

இன்றி கலையே; 8820.

இன்று வீகிலா து; 8948.
இன்றாதிய முண்டு; 8533.
இன்ன காலையினிலக்குவன்;
. 8744.
இன்ன காலையினீரைந்து; 8484.
இன்னதித் தலைய து; 8952.

இன்னதில் வழி; 8662(a)

இன்னதே கடி து; 8661.
இன்தோ ருறுப்பு; 8624.
இன்னமருந்தொரு நான்கும்;
8863.

இன்னவராதியர்; 8467(a)

ஈ

ஈங்கிதுவே 'பணியாகில்; 8865.
ஈண்டிருந் திவையிவை; 8910.
ஈதிடையாக; 8972.
ஈன்றெம் மிடுக்கன்; 8797.

உ

உடலிடைத்தொடர்; 8770.
உணர்வதன் முன்னம்; 8844.
உந்தின பின்கொலை; 8942.
உப்புடைக்கடன்; 8485.
உய்த்த மாமருந் து; 8950.
உய்யாளுபர்; 8818.
உயர்ந்திலன் னொருநாழிகை;
8772.
உயிர்ப்புமுன்னுதித்த; 8847.
உயிர்ப்புறத்துற்ற; 8945.
உருமிடித்தென்ன; 8551.
உருமுறை யந்தகோடி; 8557.
உருவென்றார் சிலர்; 8874.
உரைந்த வானரச் சேனை; 8656.
உள்ளுறு துன்பம்; 8842.
உளது நானுணர்த்தற்பாலது;
8984.
உளந்தானினையாத; 8510.
உற்றதை யுணர்த்திப்; 9027.
உற்றதொன்றுணரகில்லார்;
9053.
உறமேவிய காதல்; 8813.
உன்மகனொல்கி; 8449.
உன்னை உள்ளபடி; 8795.

உன்னை யுணகிலை; 8917.
ஊரோடு மடுத்து; 8507.
ஊற்றுவார் கண்ணீரோடும்;
9036.
ஊருநின்ற; 8780.

எ

எண்ண மயலோடும்; 8816.
எண்ணின கோடிப்; 8993.
எண்ணுக்கு மளவிலாத;
எந்தை யிறந்தான்; 8778.

எந்தையுமிந்த; 9002(a)
எந்தையுமிந்த; 9010.
எம்பியைத்; 8911.
எய்திய சேனையை; 8461,
எயிற்றொடு நெடுந்தலை; 8477.

எயிற்றொடு நெடுந்தலை; 8480(a)

எரிகின்ற மூப்பினாலும்; 8852.
எரிந்தெழு பல்படை; 8460.
எரியும் வெங்குன்றின்; 8568.
எல்லி சுற்றிய; 8492.
எழுது குங்குமத்; 8944.
எழுந்தவன் மேலேபாய; 9018.
எழுபது வெள்ளத்தோடு; 9058.
எழுபது வெள்ளத்தோரும்; 8858.
எழுமழுச் சக்கரம்; 8620.
எற்கொணன்முகன்; 8657.
எற்றிப் பெயர்வாளை; 8526.
எற்றின வெறிந்த; 8699.
எறிதிரைப் பெருங்கடல்; 8932.
என்ப பலவும்; 8802.
என்பென்பது; 8839.
என் வந்ததுநீ; 8803.
என்வயினல்கினை; 9008
என்ற காலையின்; 8669.
என்றலு முலகமேழும்; 9069.
என்றலு மெய்தினர்; 8437.
என்றவ ரோடும்; 8484.
என்றனன் மாருதி; 9009.
என்று சாம்பவன்; 8951.
என்று மாலியவான் கூறப்; 8981.
என்றென் றேங்கும்; 8793.
என்ன நின்றிரங்கிக்; 9026.
என்னிவ னெழுந்த தன்மை;
8880.
என்னுடைத் தாதை; 8549.
என்னை யன்னவர்; 8666.

ஏ

ஏகித்தனி மன்னன்; 8534.
 ஏவிய காரியம்; 8903.
 ஏவுண்டு துளக்கம்; 8554.
 ஏற்றமினிச் செயல்; 8438.
 ஏறுதுமென்றா; 9061.
 ஏனைய பிறவும்; 8963.

ஐ

ஐம்பத்தொரு வெங்கணை; 8506.
 ஐயகேள் சிவன்கை; 8461(a)
 ஐயஞ்சமல் வானி; 8506.

ஓ

ஓங்கிய தம்பியை; 8939.
 ஓய்ந்துள னிராமன்; 8829.

க

கட்டுரையதனைக் கேளாக்; 8982.
 கடம்படு கரிபடக்; 8470.
 கடல் கடந்து; 8765.
 கடல் கிளர்ந்தெழுந்து; 8928.
 கடவுளர் படைகள்; 8593.
 கடன்முன்னே; 8870.
 கண்ட கார்முகில்; 8651.
 கண்டவளே யிவள்; 9004.
 கண்டன கனவும்; 8827.
 கண்டார் விண்ணோர்; 8794.
 கண்டாள் கண்ணால்; 8807.
 கண்டுதன் கண்களுடு; 8846.

கண்டு தன் கருத்தில்; 9065(a)

கண்ணிமைப்பதன்; 8652.
 கண்ணிற்கடுகுற்; 8528.
 கண்டனெ னிராவணன்; 8907.
 கதிரயிற் படைக்; 8881.
 கயல்வரு காலன்; 8967.
 கரக்கு மாயமும்; 8683.
 கரசுமுந்திய மலை; 8474.
 கரத்தினிற்றிரியா; 8567.
 கான்மகன் பட்டவாறும்; 8573.
 கல்லெறிந்தன கடை; 8469.
 கல்லொன்று கடாவிய; 8512.

கல்விக்கு நிமிர்ந்த; 9022.
 கவந்தபந்தமும்; 8774.
 கழன்றன நெடுங்கணை; 8937..

கனகனாயிரம்; 8750(a)

கா

காக்கவுங் கிற்றிலன்; 8612.
 காத்தோர் மரம்; 8525.
 கார்மே லினனா; 8526.
 கால்கிளர் தேரொடு; 8456.
 காலமீதெனக்; 836.
 காலவன் படையும்; 8560.
 காலையுமனத்தையும; 8465.
 காற்றன்றிது கனலன்றென; 8684.
 காற்றிசை சுருங்கச்; 8891.
 காற்றுவந் தசைதலும்; 8935.

கி

கிச்சுறு கிரிபடக்; 8478.
 கிடைத்தானிகல்; 8523.
 கிழிந்தன் மாமழைக் குலங்கள்; 8868.
 கிளர்ந்தாரையும்; 8688.

கீ

கீண்டன செவிகள்; 8587.

கு

கும்பகன்னன்; 8685.
 கும்பகன்னனென்று; 8638.
 கும்பிகை திமிலை; 8577.
 குருதியின் கண்ணன்; 8565.
 குலையப் பொருதலன்; 8532.
 குவளைக் கண்ணினை; 8754.
 குன்று கோடியும் 8678.

கூ

கூந்தலம் பாரக்; 8959.
 கூயினனுந்தை; 8574.

கே

கேட்டவையைய; 8897.

கை

கையகலிஞ்சி; 8996.
கையொடு தண்டு; 8709.

கொ

கொடிக்குழியுன; 8672.
கொடியேன்; 8815.
கொடுத்தேனன்றே; 8792.

கொடுமரத்திடை; 8490(a)

கொல்ல வந்தானை; 055.
கொலையொடுங்கா நெடும்; 8471.
கொள்ளியிற் சுடர்; 8762.

கோ

கோடி கோடி; 8670.
கோடி கோடி நூறுயிரம்; 8745.
கோடு நான்குடைப்; 8742.
கோத்த மேகலை; 8960.
கோளோடு தாரகைகள்; 8866.

ச

சங்கத்தின் முழக்கம்; 8586.
சங்கமுதிய; 8650.
சங்கும் பேரியும்; 8676.
சங்கொலி வயிரி னோசை; 8579.
சந்திரனனைய; 8887.
சல்லிய மகற்றுவது; 8925.

சா

சாலியவண் கதிர் நிகர்; 8467.
சான்றோர் மாதைத்; 8787.
சானகியாம் வகை; 9002.
சானகி யுருவமாகச்; 8988.

சி

சிகை நிறக் கனல் பொழி; 8463.
சிங்கவேறனைய வீரன்; 9028.
சித்திரத் தன்மை; 9032.
சிந்துரங்களின்; 8628.
சில்லிப் பொருதேர்; 8503.
சில்லியந் தேர்க் கொடி; 8473.
சில்லியூடறச்; 8629.
சிலவர் தம் பெருங்; 8497.

சீ

சீதரீர் முகத்தினப்பிச்; 9035.
சீதையென் றெருத்தியால்; 8905.

சு

சுக்கிரீவனை நோக்கித்; 8764.
சுடரும் வெள்வனைத்; 8494.
சுழித்தெறி யூழிக்காலின்; 8724.

சூ

சூரியன் பகைஞன்; 8466.
சூரியன் பெரும்; 8482.
சூலம் மெனினன்று; 8509.

செ

செங்கதீர்ச் செல்வன்; 8588.
செஞ்சரத்தொடு; 8655.
செம்பெருங் குருதியிற்; 8626.
செய்கின்றாரிருவர்; 8538.
செய்ய தாமரை; 8761.
சென்றன சென்ற; 8458.
சென்று வெங்களத்தை; 8584.

சொ

சொரிந்தன பகழி மாரி; 8702.
சொரிந்தன பகழியெல்லாம்; 8553.
சொரிவெங்களை; 8517(b)
சொல்வது கேட்டு; 8618.
சொற்றது கேட்டலோடு; 9031.
சொன்ன நூறுடை; 8675.
சொன்னாரவர் சொல்; 8535.

சோ

சோணிதக் கண்ணனோடு; 8541.

த

தகைவாணகர்; 8819.
தட்டினார் தழுவினார்; 8707.
தடித்து மீன் குலம்; 8674.
தடிவன கொடுஞ் சரம்; 8627.
தத்து நீர்க்கடன்; 8486.

தந்தையைக் கண்டு; 8663.
தந்தையர் தேரிடைத்; 8625.
தம்பியர் தம்மொடு; 9012.
தமையனைக் கொன்று; 8768.
தய்யலை இராமன்; 8835.
தய்யலைத் துணையிலானைத்;
9038.

தராதல வேந்தன்; 8572.
தருவன மொன்றில்; 8885.
தளப்பெருஞ் சேனை; 8607.
தளைத்து வைத்தது; 8753.
தறிபொருகளிநல்யானை; 8970.
தன்னுதையை முன்பு; 8519.
தன்னுடைச் சேனை; 8540.
தன்னைக் கால்வது; 8664.

தா

தாக்கினார் வலத்தும்; 8706.
தாங்குவாரில்லைத்; 8773.
தாதைக்குஞ் சடாயுவான; 9052.
தாதையை யிழந்தபின்; 8914.
தாயருந் தம்பிமாரும்; 9048.
தாயோ நீயே; 8779.
தாழ்வு மங்கிறைப்; 8947.
தாளார் மரணிலன்; 8514.

தி

திண்டேரழியச்; 8521.

தீ

தீக் கொண்ட வஞ்சன் வீசத்; 9056
தீயவன் பசுர்து; 8550.
தீர்ப்பது துன்பம்; 9065.
தீருமிசை சீதையோடும்; 9050.

து

துடித்திலனுயிர்ப்பும்; 9030.
துன்ப வினையாட்டு; 8790.

தூ

தூது நடந்த; 8446.
தூமக் கண்ணனும்; 8481.

தெ

தெய்வ மானத்திடை; 8806.
தெய்வ வான்பெரும்; 8662.
தென்றிசை நின்று; 9015.

தே

தேர்நிரைசென்றது; 8454(a)

தேர் போயழிவுற்றவது; 8513 (a)

தேரழிந்திடச்; 8648.
தேரின்மேற் சிலையின்; 8596.
தேரும் யாழையும்; 8491.
தேரொடு களிறுமாவும்; 8698.
தேரொடு மெடுத்தலோடு; 8571.
தேரேறினர் பரியேறினர்; 8692.
தேவர்தம் படைக்கலம்; 8908.
தேவர்தம் படையை; 8731.
தேவரைக் கண்டேன்; 8831.
தேவரு முனிவர் தாமும்; 8877.

தொ

தொகும்படையவுணர்; 8694.
தொடுக்கின்றே னென்பது;
8665.
தொடுத்த நாண்மலை; 8876.
தொல்லைய துணரத்தக்க; 9034.

தோ

தோடவிழலங்கல்; 874.
தோண்ட சுருளும்; 8955.
தோற்றும் மருவொன்று; 8531.
தோன்றிய நாண் முதல்; 8924.
தோன்றின னென்னும்; 8934.

ந

நங்கள் காரியம்; 8757.
நங்கினை யுலந்த; 8974.
நலங்கொணெஞ்சினர்; 8496.
நவைசெய்வன்றலை; 8498.
நற்பெருங் கல்விச்; 8987.

நா

நாணெலாந்துறந்தேன்; 8834.
நாமயோசனைகள்; 8881.
நாயகன்றன்மை; 9033.

நாற்கடலணைய; 8582.
நான்முகனுக்கு; 9006.

நி

நிலந்தவாத; 8490.
நிலைகொள் பேரிருள்; 8489.
நின்றிலெனுடன்; 8909.
நினைப்பும் உயிர்ப்பும்; 8810.
நினைவதன் முன்னம்; 9051.
நின்னுடை முன்னர்; 8614.

நீ

நீர்விரையனான்; 8516.
நீரினைக் கடக்க; 8976.
நீலன் முதலாய்; 8592.
நீலனாயிரம்; 8749.

நூ

நூரூயிர கோடிகொல்; 8527.
நூரூயிரமதமால்கரி; 8691.
நூறும் மிருநூறும்; 8530.

நெ

நெடியன வுலகெலாம்; 8615.
நெய்யழல் வேள்வி; 8453.
நெய்யார் பெரு வேள்வி; 8823.
நெய்யுறக் கொளுத்தப்பட்ட;
8721.

நோ

நோக்கினன் கரடிகட்கரசும்;
8902.
நோக்கினான் கண்டான்; 8837.
நோக்கினான்; 8763.
நோற்றுடைத்தவத்தின்; 8559.

ப

பச்சிமத்தினும்; 8643.
படங்கொள் பாம்பணை; 8647.
படியின்மேற் காதலின்; 8916.
படுகளப் பரப்பை; 8701.
படைக்கலங்களும்; 8671.
படைப் பெருந்தலைவர்; 8589.
படையொடு மேலவர்; 8480.
பண்டரு கிளவிச்; 8580.
பத்தினி தன்னைத்; 9062.

பத்தொரு நாலும்; 8443.
பயிலுங் காலம்; 8781.
பரற்றுறு தொல்பழுவத்து; 8997.
பல்பெரும் பதாகைப்; 8542.
பல்விலங்கொடு; 8632.
பலபட முறுவல்; 8958.

பனசன்னயர் வற்று; 8525(a)

பனிவரை கடந்தனன்; 8921.

பா

பாகசாதனனும்; 8696.
பாசம் போயிற்றோற்; 8943.
பாசமு மிற்றது; 8444.
பாசமு முற்றச்; 8791.
பாணியிற் றள்ளிக்; 8961.
பாதக வரக்கன்; 9021.
பாய்ந்தவன் தோளின்; 9570.
பாய்ந்தனன் பாய்தலோடும்;
8896.
பாய்ந்தன னங்கு; 8869.
பார் படைத்தவன்; 8756.
பாழிப் புயம்; 8502.

பி

பிச்சரிற்றிகைத்தன; 9464.
பிறகு நின்றனன்; 8645.
பின்புளதிக் கடல்; 8859.

பு

புக்கதார்ப் பெரும்; 8677.
புக்கிவ் ஓரிமைப்பின்; 9041.
புரந்தரன் செருவில்; 8585.
புன்றொழிற் புலையரசினை; 8767.

பூ

பூதரத்தரவோடும்; 8933.
பூவலர் மரத்தைப்போல; 8888.
பூவுந்தளிரும்; 8822.

பெ

பெரிய வாட்டடங்; 8495.
பெருஞ்சிறைக் கற்பினுளைப்;
9020.

போ

போரி கலித்தன; 8457.

பொ

பொய்யார் தூதர்; 8804.
பொர நின்ற பணை; 8524(b)
பொருமினனகம்; 8771.
பொறுத்திலனனுமன்; 8900.
பொன்மலை மீது போய்; 8727.

போ

போகிலரென்றபோது; 8990.
போமினடரவினை; 9011.
போயவன் மாறி; 9016.
போயினடையல்; 8836.
போயின திசைகள்; 8558.
போயினார் போயவாறு; 8727.

ம

மங்கல நீங்கினாரை; 8832.
மங்கையழலும்; 8808.
மடிந்தனன் சிங்கன்; 8571(a)
மண்குலைகின்றது; 9007.
மண்மேல் வைத்த; 8784.
மத்தக் கரி நெடுமத்தகம்; 8689.
மத்த மதக்கரி; 8448(b)
மந்திர முளதாலைய; 8728.
மல்லற் றடமார்பன்; 8518.
மலைகளை நோக்கும்; 8600.
மலைப்பெருங் கழுதை; 8695.
மலையிற் பெரியான்; 8504.
மழுவான் உறினும்; 8824.
மழவுந் கலமும்; 8679.
மழைகளுங் கடல்களும்; 8931.
மற்றயனின்குன்; 8855.

மற்றவன் இறத்தலோடும்; 8564(a)

மற்றைய வீரர்; 9047.
மற்றையோர்களும்; 8949.
மற்றையோர் நாலும்; 8715.
மற்றை வீரர்கள்; 8752.

மற்றும் படை வீரர்கள்; 8532, a)

மறிகடல் குடித்து; 8979.
மறைந்துபோய் நின்ற; 8654.

மன்றலங் கோதை; 9043.
மன்னவர் மன்னவ; 8448(a)
மனத்தின் முன் செல்லும்; 9060.

மா

மாக நெடுங்கரம்; 8459.
மாகவாகாயம்; 9054.
மாடுற வனைந்து; 8825.
மாடெரிந்தெழுந்து; 8646.
மாண்டனன் கம்பன்; 8712.
மாண்டாய் நீயோ; 8785.
மாண்டாரை யுய்விக்கும்; 8862.
மாதாவும் நம் சுற்றமும்; 8790.
மாப்பிறழ் நோக்கி; 8966.
மாப்புண்டரவாசியின்; 8529.
மாபக்கனும்; 8505.
மாபெரும் பக்கனோடு; 8434.
மாமாலியு நீலனும்; 8511.
மாயத்தால் வகுத்தான்; 8562.
மாயமான்; 8826.
மாயையிம்மான்; 8906.
மாயை யென்றன்; 8668.
மார்பிடை நின்ற; 8556.
மார்பினுந் தோளின்மேலும்;
8703.
மாரியாக்கிய; 8499.
மாருதிக்கில்லை; 8830.
மாருதியலங்கன்; 8590.
மாற்றமொன்றினையவன்; 8611.
மானவேலரக்கர்; 8719.
மானிடனல்லன்; 8985.

மி

மிடல்கொளும் பகழி; 8723.
மின்போன் மிளிர்வான்; 8515.

மீ

மீட்டுமக் கையால்; 8711.
மீயவர் யாவரும்; 8479.
மீன் குலங் குலைத்துக்; 8929.
மீனெலாம் விண்ணினின்று;
8621.

மு

முக்கனான் படையை; 8730.
முகையினான் மலர்க்; 8776.
முடிந்தது நந்தமெண்ணை; 9019

முடியுநாட்டானே; 9037.

முடிவுற்றனன்; 8524(a)

முத்தன்மைமொழியல்; 8768.

முத்துவாணகையின்; 8971.

முதியாருணர்வேதம்; 8814.

முந்தேயெனதாதையை; 8536.

முளைக்கொழுங்; 8956.

முழங்கினயானே; 8563.

முழுவதே மூலகம்; 9040.

முழைக்குலச்சீயம்; 8462.

முற்கரங்களும்; 8680.

முற்படுகவிக்குலம்; 8476.

முறுவல் வாண்முகத்தினன்; 8617.

முறைகெடவேண்டின்; 8977.

முன் பிறந்த; 8635.

முன்னிற் றேன்றிதோர்; 8945.

முன்னைத் தேவர்தம்; 8766.

மு

முவுலகத்தவரும்; 8998.

மூன்றரத் தாவொடும்; 8932(a)

மெ

மெய்யிற் பட்டன; 8644.

மே

மேகத்தின் பதங் கடந்து; 8871.

மேதா இனையோய்; 8821.

மேருவினைக் கடந்து; 8861.

மேவிக்கனன்முகன்; 8817.

மேற்றிசைவாயிலை; 9001.

மேனகை விசையவாள்; 8954.

மை

மைந்தன்னென்; 8983.

மைந்தனு மற்றுளோரும்; 8973.

மைந்நிற வரக்கர்; 8546.

மைபொடும் பகைத்து; 8708.

வ

வகை நின்றயர்ந்தாள்; 8500.

வங்கியம் வகுத்த; 8962.

வஞ்சனை மன்னன்; 8995.

வஞ்சனை யென்பது; 9066.

வஞ்சியை யெங்குங் காணுது; 9023.

வடகுணதிசையில்; 8879.

வண்டின துருவம்; 9064.

வண்டுலா மலங்கல்; 8547.

வணங்கி நீயைய; 8575.

வணங்கு நுண்ணிடை; 8493.

வந்தயனின் று; 8854.

வந்தனன் மருந்தினை; 8934(a)

வந்திவள் காரண; 9003.

வந்தில னிராமன்; 8735.

வயிறலைத்தோடி; 8603.

வருணன டுங்கினன்; 8442.

வருவது திண்ணம்; 8926.

வருவாய்ப்போல; 8800.

வல்லவனவ்வுரை; 8616.

வலங்கொடு வணங்கி; 8576.

வலஞ்சுழித்து வந்து; 8738.

வன்றீயிடை; 8819(a)

வன்னி நாட்டிய பொன்; 8893.

வா

வாசநாண் மலரோன்; 8875.

வாய் மடித்து; 8845.

வால்விசைத் துகைந் நிமிர்த்து; 8867.

வாலியை வாளி; 8980.

வாழியிலககுவன்; 8445.

வாளிற்றிணை சிலைத்; 8634.

வான நாடியர்; 8775.

வானநாட்டுறைகின்றார்; 8872.

வானர வீரர்; 8545.

வி

விசம்பு போயினன்; 8739.

விசை கண்டுவர்; 8527(a)

விட்டனை யெம்மை; 8451.

விட்டிலை சீதையை; 8447.

விடைக் குலங்களின்; 8769.

விடையின்மேல்; 8591.

விண்டு நின்றாக்கை; 9025.

விண்டன மடந்தையர்; 8901.

விண்ணிற் சென்றது; 8755.

விண்ணை விழுங்கிய; 8455.

விந்தமன்னதோள்; 8751.
 விரிஞ்சன் வெம்படை; 8856.
 விரியன் மேரு; 8894.
 வில்லினாலிவனை; 8704.
 வில்லைச் செலவீசி; 8508.
 வில்லொலி வயவர்; 8581.
 விழுந்தாள் புரண்டாள்; 8812.
 விளைந்தவாறு; 8838.

வீ

வீசின நிருதர் சேனை; 8714.
 வீழ்ந்தவன்றன்னை; 9029.

வெ

வெங்கண் மதமலைமேல்; 8687.
 வெங்கண் வானரக்; 8758.
 வெங்கண் வெள்ளையிற்று; 8483.
 வெய்தினினுற்ற; 8544.
 வெள்ள நூறுடை; 8667.

வெற்றி வெம்படைத்; 8499(a)
 வென்றெனனரக்கரை; 8915.

வே

வேண்டுருவங் கொண்டு; 8873.
 வேத நின் ர்த்தன; 8941.
 வேர்த்துணர் தூரொடு; 8930.
 வேலைதட்டவன்; 8750.
 வேலைப்பள்ளக்; 8788.
 வேள்விககேகி; 8783.
 வேள்விக்கு வேண்டற் பால;
 9067.
 வேள்விப் பகையோடு; 8517.

யா

யாதுமினிச் செயல்; 9005.
 யாவது நிலைமைத் தன்மை; 8883.
 யாவர்க்குந் தீதிலாமை; 8732.
 யாவரங்கிகல்; 8682.
 யாவருமெழுந்தனர்; 8938.
 யான்றடேனென்னின்; 8697.
 யானலாலெந்தையாய்; 8922.
 யானே செல வெண்ணுவன்;
 8537.
 யானைபட்டனவோ; 8597.
 யாளை மேற் பறை; 8578.

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
6	13	ஏவுமி	ஏவுதி
7	17	இந்திரசித்தன து	இந்திரசித்தின து
14	20	கூறற்பாலது	கூரற்பாலது
20	27	யென்றன	சென்றன
25	11	பண்பளி	பண்ணளி
26	4	உணர்ந்தான்	உரைத்தான்
27	25	குரல் தேர் பிரித்து	குரல் தேர் எனவும் பிரித்து:
29	22	சுடற்பொற்	சுடர்பொற்
30	8	சூலியம்	சூலியும்
„	32	அரக்கருங்	அரக்கரும்
31	8	நடுங்கு	நடுங்கி
33	13	அடைமொழி	அடை மொழி.
34	24	முந்திநெடுங்	முந்தின நெடுங்
40	26	சென்றடந்தார்	சென்றடந்தார்
„	28	பெருதார்	பொருதார்
43	21	மத்தகத்தில்	மத்தகத்து
54	31	பிணதை	பிணத்தை
58	18	தூயத்	தூபத்
61	8	ஆம்பின்	அம்பின்
„	28	நிணையாதன	நிணையாத
63	31	ஏற்ற	எற்ற
67	5	8518b	8517b
„	9	8517	8518
„	14	இரும்பகைவன்	இரும்பகைருன்
69	8	எனவும் தனித்தனி	எனவும் கதழ் தேர் எனவும் தனித்தனி
73	8	(a)	8525(a)
„	12	8525	8526
74	7	பாருடுகளந்து	பாருடுகளத்து
75	23	8528	8529
76	7	யாப்பு என்பது	யாப்பு என்பது
77	4	நடந்தனனூல்	கடந்தனனூல்
83	7	மெய்	மொய்

84	20	கடலுளாள்	கடலுளாள்
„	21	கண்ணின்	கண்ணள்
85	19	என்றாள்	என்றன்
94	5	பகைஞனேகொள்?	பகைஞனேகொல்?
95	27	5550	8550
96	3	ஏயது சென்னாய்	ஏயது சொன்னாய்
„	23	படைத்தலைவ	படைத்தலைவன்
97	26	எனனா	என்னா
98	3	உரம்பர்தம்	உம்பர்தம்
„	27	கைற்ற	அகற்றி
103	17	கண்ணண்ணனுக்கு	கண்ணனுக்கு
„	20	திசைளெங்கும்	திசைகளெங்கும்
107	21	தெறிநீந்திலாதான்	தெறிந்திலாதான்
109	22	அரச் கண்	அரக்கன்
110	16	வினைவிக்கப்பட்ட	வினைவிக்கப்பட்ட
„	20	உமிழ்ந்து	உமிழ்ந்து
112	12	வாங்க	வாங்கி
„	27	அல்லாதது	அல்லாதன
114	13	நெருப்பு	நெருப்பு
„	15	தலையின்மேல்	தலையின்மேல்
115	16	அழற்கொழுந்து	அழற்கொழுந்து—
116	3	ஏய்த்து	ஏய்ந்து
„	8	அதைப்பார்த்ததுப்	அதைப் பார்த்துப்
117	24	தாரதல	தாரதல
„	29	பட்டிலதார்	பட்டிலாதார்
125	17	கட்டிலனாகாது	கட்டிலனாகாது
127	22	பிணந்தின்னும்	பிணந்தின்னும்
„	25	பாரின்	போரின்
128	11	திருதிரென்	தருதிரென்
„	19	என்றார்	என்றன்
129	3	இராவணனை	இராவணனை.
„	13	ஏயின்	ஏயின
133	11	துளைக்கருவி	துளைக்கருவி
„	23	மரக்கொடிக்	மாக்கொடிக்
134	10	பொம்கல்	பொம்மல்
135	6	கிளவிக்	கிளவிச்
„	11	வழியறு	வழியுறு
„	12	செவியினுண்ணும்	செவியினுண்ணும்
„	21	அழிந்து	அழிந்து

137	28	தேவமங்கையார்களின்	தேவமங்கையர் களின்
140	19	திண்மபைச்	திண்மையைச்
„	27	தன்மையையுடய	தன்மையையுடைய
141	30	பெண்ணொரு	பெண்ணொரு
142	24	இறந்தொழிமல்லவா	இறந்தொழிந்தோ மல்லவா
143	8	சேனையெல்லாம்	குரங்கினீட்டம்
„	16	சேனை எல்லாம்	குரங்கினீட்டம்
„	19	சூரியனுடைய	சூரியனுடைய
145	27	புதல்வவனாகிய	புதல்வனாகிய
147	7	நீலன்	நீலனை
„	15	நீலன்	நீலனை
„	32	தலைமன்	தலைவன்
„	33	வானுல	வானுலக
148	3	என்றது எனச்	எனச்
„	20	தன்மையில்	தன்மையிற்
149	22	எய்கிற்று	எய்திற்று
151	9	அழிதல்,	அழிதல்.
153	22	வைக்கிருன்	வைகின்றார்
154	22	மேகச்	வேகச்
„	31	வதிர்ந்த	வுதிர்ந்த
156	3	சிலைகலை	சிலைகளை
„	18	கிடைத்தலையும்	கிடத்தலையும்
„	22	செவிகாளற்	செவிகளாற்
157	21	செல்வனவாகில்	செல்வனவாகிய
158	4	வெற்றுவனாறு	வெற்றுவாறு
„	20	வீசு எடுத்து	எடுத்து வீசு
162	4	வல்ல	வல்லா
„	8	பொற்றேர்த்	பொற்றேர்த்
„	9	நன்மேல்	தன்மேல்
„	15	குறுக்குத்	குரக்குத்
„	24	இந்திரசித்தன்பால்	இந்திரசித்தின்பால்
„	29	மாய்தவா	மாய்ந்தவா
163	26	பெருவடிபடைத்த	பெருவடிவு படைத்த
164	8	முதிரங்	டுதிரங்
„	19	அரக்கர்களிற்	அரக்கர்களிற்
„	26	கேள்	கேளா
165	6	வினைப்ப	வினைப்ப

165	9	யென்றவர்	யென்றவர்ச்
„	17	என்று அவர்	என்று அவர்ச்
„	31	சித்தனை	சித்தனை
„	33	வந்தான்	வந்தான்
166	1	இந்திரசித்துடன்	இந்திரசித்துடன்
„	8	மீன்கள்	மீன்கள்
167	3	விவினைவிற்	வனைவிற்
„	12	கையினையுடைய	கையிலையுடைய
168	32	வழியாய்	வாழியாய்
169	15	இயலபான	இயல்பான
170	4	புகழுடையது	புகழுடையது
„	7	முடிவொன்று	முடியவொன்று
171	24	ஈசறும்	ஈசரும்
172	29	சொல்	சொல்
174	11	வீசப்படுவது	வீசப்படுவது
175	7	துமியும்	துமியும்,
177	13	சிலையோடற்றன	சிலையோடற்றன
178	9	முடிவுறு	முடிவறு
„	23	8628	8628
„			x
„	27	இந்தணங்களாய்	இந்தணங்களாய்
179	21	படியப்	மடியப்
„	27	சேர்த்த	கோத்த
180	24	குறுதியின்	குறுதியின்
„	28	தீயிடைக்	தீயிடைக்
181	22	அயில் அமுகப்	அயில்முகப்
183	20	இன்றும்மக்கு	இன்றும்மக்கு
184	19	தூளுற்றேன்	தூளுற்றேன்
„	21	திண்சிலைத்	திண்சிலைத்
185	18	பின்பு	முன்பு
„	28	பிறந்தனால்	பிறந்ததனால்
186	23	புகுந்தடையே	புகுந்திடையே
187	14	எனக்கூறிய	எனக்கூறிய
„	15	கூறிய	கூறிய
188	21	செயவெனெச்சங்கள்	செயவெனெச்
			சங்கள்,
189	8	தமீயேன்	தமீயேன்
„	21	குறைதற்குரிய	குறைத்தற்குரிய
„	21	எளிமையுடையோன்	எளிமையுடை
			யேன்

189	25	அச்சுக்குமாரன்	அக்கக்குமாரன்
190	22	நகரத்தில்	நகரத்தில்
„	32	இறுக்கடனைச்	இறுதிக்கடனைச்
191	19	கொதிப்புறவனாகி	கொதிப்புற்றவனாகி
„	21	முனையற்கொண்ட	முனையிற்கொண்ட
192	7	வெங்கன்	வெங்கண்
„	10	உவப்புஇல	உலப்புஇல
194	18	பாழி	பகழி
„	20	இந்திரசித்து,	இந்திரசித்து.
195	8	கடிதினி	கடிதினில்
196	11	வெந்தன்	வெந்தன
„	34	அம்பினை	அம்பினைக்
197	10	இருவாதம்	இருவர்தம்
199	2	வாய்ப	வாய்ப்
„	6	ஊதுதல்	ஊதுதல்
200	3	கொண்டுச்செல்லும்	கொண்டுசெல்ல
202	1	இராவணன்	இராவணன்
„	7	நாணைத்தெறித்து	நாணைத்தெறித்துப்
204	19	படுக்கும்?	படுக்கும்'
205	21	ஆறுதல்	ஆலுதல்
206	6	அவருடைய	அவருடை
207	29	அதனால்	அதன்
208	7	மோதிநீ	மோதநீ
„	16	இறைத்து	இரைத்து
„	23	கடலின்றும்	கடலினின்றும்
209	11	தொகுத்தற்கு	தொடுத்தற்கு
„	15	னான்மகன்	னான்மகன்
210	13	இந்திரசித்து,	இந்திரசித்து.
„	34	அம்பகனைக்	அம்புகனைக்
211	15	என்பனை	என்பதனை
212	3	முந்திப்படுவப்	முந்திப்
„	16	நண்பகலும்	நன்பகலும்
„	22	தாமித்தது	தாழ்த்தது
215	32	புகழ்	புகச்
217	14	தவத்தோர்	தவத்தர்
218	9	அனையவன்	அன்னவன்
„	16	புரிவன்	புரிவல்
219	31	தியிருட்டு	தியிருட்
220	16	மூவுளகங்களையும்	மூவுலகங்களையும்
221	30	அணிதொறும்	அணிதொறும்

221	31	அணிதொடும்	அணிதொறும்
„	32	தேர்குலம்	தேர்க்குலம்
222	22	8771	8671
226	5	8775	8675
231	7	வெற்பிணங்களை	வெற்பினங்களை
233	14	மனைவிமார்களாய்	மனைவிமார்களாய்
„	26	வஞ்சகமும்	வஞ்சமும்
235	21	கன்னனாண்டு	கன்னனாண்டு
238	31	ஒழுருன்றையும்	ஒருமுன்றையும்
239	2	கிழிந்தான்	கிழித்தான்
241	10	எழுதலால்,	எழுதலால்
„	20	கடுஞ்சோரியின்	கடுஞ்சோரியின்
242	6	பொருந்தியதிய	பொருந்திய
243	18	8693	8693
			*
245	8	இரணியர்	இரணியன்
„	14	ஐஞ்நாற்று	ஐஞ்நாற்று
„	22	மலைப்பெரும்	மலைப்பெரும்
„	34	அவுணர்	அவுணன்
246	31	போர்களத்திற்	போர்க்களத்திற்
247	4	எரித்துப்	எதிர்த்துப்
249	11	மடைகள்	படைகள்
256	15	நெருக்கினார்	நெருங்கினார்
268	29	திக்குகள்	திக்குகள்
269	2	மெருமழை	பெருமழை
„	19	சுடலை	சுடலை
271	18	தாங்கள்	தாங்கல்
„	30	மாட	மா
272	34	குருநீர்ப்	குருதிநீர்ப்
275	4	மகிழ்ந்து	மகிழ்ந்து
„	34	இளிலே	இருளிலே
„	„	பரப்ரு	பரப்
277	19	ததிந்ர	தந்திர
„	22	மெய்தவர்	மெய்தலர்
280	15	சிதைந்த	சிந்தை
285	25	என்புழிப்போல்	என்புழிப்போல்
286	14	இராவணன்	இராவணன்
„	26	வேதியர்களை	வேதியர்களை.
288	31	8639	8739
292	25	விண்ணர்	விண்ணவர்
294	18	பொன்னுல்	பொன்னின்

„	19	மொய்பது	மொய்ப்பது
295	16	நூராயிரம்	நூரூயிரம்
297	25	செய்தெனச்சம்	செய்தெனெச்சம்
302	24	இகந்தொழிந்தார்கள்	இறந்தொழிந்தார் கள்
304	21	திவனுதல்	திவளுதல்
306	29	அத் தொண்டு	அடித் தொண்டு
„	32	இவ்வாராகவும்	இவ்வாருகவும்
315	18	தனிமனத்	தனிமனம்
316	29	கடலை	கடலைக்
317	31	புகழ்கொண்ட	புகழ்கொண்டனை
318	15	அளித அழிவிலாதத்	அளித்த அழிவிலாத
321	17	நடுவன்	நடுவண்
„	29	சுமந்துக்	சுமந்து
322	15	பார்த்தால்	பார்த்தல்
„	16	வாய்ப்	வாய்
„	19	நிலையினாலாகிய	நிலையினனாகிய
„	21	அங்கதனை	அங்கதனை.
„	22	நண்கட்டாய்	நண்கட்டாய்
323	19	பெருங்குறுப்	பெருங்குருதிப்
„	22	ஒளிகதிர்க்	ஒளிர்கதிர்க்
325	34	உடம்பினால்	உடம்பில்
326	12	வினைக்காரண	வினைகாரண
327	2	எருவரு	ஒருவரு
„	5	தாவி	தாங்
329	4	மழையினுடைய	மழையினையுடைய
„	5	இயற்கியற்	இயங்கியற்
„	26	பார்த்தின்று	பார்த்தன்று
330	5	கிழவர்க்கும்	கிழவற்கும்
331	18	வருந்தின	வருத்தின
„	27	வந்தென	வந்தெனெ
332	22	இடையூறின்றி	இடையூறின்றி
„	24	பேருற்றல்	பேராற்றல்
333	11	நிகழ்ந்தனை	திகழ்ந்தனை
„	29	இகழ்ந்தாய்	இகந்தாய்
334	22	புண்ணையுடையாய்	புண்ணையுடையை யாய்
335	20	காவன்	காவன
336	12	காலம் பத்தொடுநாலும்	துயில்
336	22	யுன்னோருறவையா	யுன்னோடுறவையா

337	7	ஆசை	அசை
338	5	உண்டாக்கிவிட்டேன்	சுட்டொழித்து விட்டேன்
„	10	பெற்று	பெற்றுத்
„	33	வைத்து	வைத்த
339	3	ஒன்றென்	ஒன்றன்
344	14	மரத்து	மரத்து
346	8	மகாதரர்	மகாரதர்
347	23	நேசமுமற்றான்	நேசமுமற்றார்
348	3	அல்லதேனாகி	அல்லாதேனாகி
„	22	குலமான	குலமாள
349	13	முடித்தல்	முடிதல்
„	18	டியாதமு	முடியாத
„	32	லன்னை	றன்னை
„	33	றுயில்வற்றான்	றுயில்வுற்றான்
350	27	கூறி	கூறித்
351	33	அடைந்தன	அடைந்தனை
„	35	வேதர்கள்	தேவர்கள்
352	24	ஒழுகுதலையின்றி	ஒழுகுதலையன்றி
„	30	பயன்களாய்	பயன்களாய
353	7	சொற்	செயற்
„	12	எண்ணற்	என்றற்
354	5	வயிர்களைக்	வயிர்களைக்
„	7	அறிந்துப்	அழித்துப்
„	18	திறந்துமறந்து	திறத்து மறைந்து
„	20	காட்ட	காட்டக்
355	5	இடுக்கன்	இடுக்கண்
„	7	துயர்த்தி	துயர்தீர்த்தி
357	1	வாயில்	வாயின்
„	10	கொண்ட	கொண்டு
„	24	பொருளின்றும்	பொருளினின்றும்
„	22	ஓத்த தாலின்	ஓத் தாகலின்
358	28	கிடருற்றால்	கிடரிற்றால்
„	23	வினைய	வினையு
„	30	இடர் உற்றால்	இடரிற்றால்
„	33	நாடு	நடு
360	29	வந்தாம்	வந்தாய்
362	16	சக்கரப் படைத்	சக்கரப் படை
362	34	அருளியது	அருளியது என
363	4	என்பால்	எம்பால்

„	21	போனூரக்கனிடம்	போனூரக்கனிடம்
365	23	நெஞ்சரத்தால்	நெடுஞ்சரத்தால்
368	24	குறிக்கோளாகப்	குறிக்கோள்களைப்
„	27	அதில்	ஆதல்
370	35	நேரில்	நகரில்
371	6	தழைவாது	தணவாது
„	12	மயிலை	மலை
372	3	பின்னா	பின்ரு
„	6	வருந்து	வருத்து
„	15	விறுத்து	விளித்து
„	22	செயச்	செலச்
„	„	அமையத் தேற்ற	அமையத்திற் கேற்ற
„	25	தோழிகள்	தோழிகண்
373	18	நிகழ்ந்து	நிகழ்த்து
375	11	ருற்க	நிற்க
„	19	கடவுதல்	கூவுதல்
376	10	யுய்ந்தார்	யுய்த்தார்
377	16	தரியாதாள்	டரியாதாள்
„	28	வுறுவத்தை	வுருவத்தை
378	5	பொருட்டு	பொருட்கு
„	14	பெரிதென்றோ	பெரிதன்றோ
„	17	பிழை	பீழை
„	18	ஓய்வாளானால்	ஓய்வாளானாள்
„	31	அமுதா	அமுதா
„	32	அமுதாள்	அமுதாள்
379	21	நகையு நீங்கிய	நகையினீங்கின
„	22	நலிந்த	நலிய
„	25	கெற்றவை	கொற்றவை
380	15	வருந்துகின்ற	வருத்துகின்ற
„	22	குறிய	குரிய
„	23	குறிப்புணர்ந்த	குறிப்புணர்த்த
„	26	பொன்றாள்	பொன்றழ்
380	35	கொகையினின்றவர்க்	தொகையுணின்ற வர்க்
381	30	தெளிந்து	தெளித்து
382	25	குழைத்தானு	குழைத்தாளு
383	17	வியர்த்தாரு	வியர்த்தாரு
385	25	அறத்தை	அறத்தை
„	28	புவி	புரி

385	28	வினை	வினை
386	23	என்னும்	என்றும்
387	3	மேலியனாகிய	மேலியனாகிய
„	11	ஒன்றுள் சென்றிரேல்	ஒன்றுண்டென்றி ரேல்
„	13	கணக்	கனக்
„	14	மணக்	மனக்
„	18	இல்லேன்	கில்லேன்
388	17	கிணங்கள்	குணங்கள்
„	19	கண்டால்	கண்டாய்
„	23	கானிய	காணிய
„	26	சம்பனை	சம்பனை
„	30	இவரல்லல்	இவ்வாறல்லல்
„	36	ஆழியானக்கை	ஆழியானாக்கை
389	19	தையும்	தகவும்
„	22	யென்று	யேன்று
„	28	ருயர்போ	ருயர்கோ
390	3	இலரால்	கிலரால்
„	17	முத்தவர் குறித்து	முத்தவர்க் குறித்து
„	19	கொடுங்கைசி	கொடுங்கை கேசி
„	24	முதலாய்	முதலா
391	12	என்பார்	என்பான்
392	13	னடியே	மையே
393	30	தவித்தல்	தவிர்தல்
„	32	மெல்லினை	மெல்லனை
394	10	திருந்துதி	திருத்துதி
395	8	ஏன்	என்
„	12	திண்ணிய	திண்ணிய
„	22	ஏன்	என்
„	24	கைபழி	கைபிழி
„	25	வல்கி	வல்கி
397	25	இலக்குவன்	இலக்குவர்
398	30	அரக்கப்	அரக்கர்
399	3	தின்மை	திண்மை
„	11	புண்டரீன்	புண்டரீகன்
„	24	கோளறி	கோளரி
„	25	புழுவயங்	யுழுவையங்
„	26	மகரி	மதகரி
„	30	வழங்குநர்	வாங்குநர்
400	23	பெருமையுடைய	பெருமையுடைய

400	24	படைக் காலில்	படைச் சாலில்
„	32	துணிந்து	துணிந்தது
401	2	வாழியாள்	வாழியார்
„	14	ஓய்ந்துளான்	ஓய்ந் துளன்
402	17	ரெணிணமும்	ரெண்ணமும்
403	23	ளோக்கு	ளோக்கி
405	2	யாவை	யளவை
„	21	கொள்ளவ	கொண்டவ
407	9	மென்று	மென்னு
„	17	என்றும்	என்னும்
„	19	ஏன்	ஏண்
„	26	தருத்தலால்	தடுத்தலால்
408	13	மீட்டும்	மீட்கும்
410	10	இப்	இல்
411	10	மாலை	மலை
„	17	ஏற்று	ஏற்றுக்
412	16	துன்பொருந்	துன்பொடுந்
„	19	எளவிடத்	எவ்விடத்
„	23	யோங்கிய	யோய்ந்த
„	25	அணுகினி	அணுகினிர்
„	28	கின்றவன்	நின்றவன்
413	5	அங்கு	அங்குத்
„	6	சூரியன்	சூரியர்
414	6	என்றார்	என்றார்
„	8	முடுகிக்	முடியச்
„	20	மனம்	மணம்
„	31	முன்னும்	முன்னம்
416	12	இமவச் சிலை	இமயமலை
„	33	பாகத்தில்	பாதலத்தில்
418	6	உயிராடும்	உயிரொடும்
„	8	திருமறை	திருவுறை
„	35	இங்கு	இங்குக்
419	28	பட்டினம்	பட்டினம்
„	33	இதையே	இதை
„	37	நாட்டை	நாட்டைக்
420	32	நாண்	நாள்
421	12	பட்டினத்தில்	பட்டினத்தில்
„	17	என்ற	என்று
„	18	செவ்வேறும்	செவ்வேளும்
„	24	புல்பு	புலப்

423	20	தாக்கினான்	தாக்கினு
„	26	மாண்டர்	மாண்டார்
424	6	கண்களாய்	கண்களால்
„	13	முற்றுப்	முற்றும்
„	27	பொருட்டு	பொருட்கு
„	32	தெதும்பினான்	வெதும்பினான்
425	6	விளைந்த	வளைந்த
„	13	உயிர் நவப்	உயிர் ஓயப்
„	20	அது	அது
426	5	தின்றோல்	தின்றால்
„	14	அவ்வுடம்	அவ்வுடம்
427	6	இம்மறைப்பில்	இம்மைப்
„	9	என்னும்	என்றும்
„	15	என்னும்	என்றும்
„	21	பெற விருந்திற் கு	பொருந்துதற்கு
„	25	நூலை	நிலை
428	2	என்னும்	என்றும்
„	5	என்னும்	என்றும்
429	6	தொடுத்தது	கொடுத்தது
430	24	செயலை	செயலை மேற்
			கொண்டு
„	5	அறுக்கிலாமை	உறுகிலாமை
„	6	யுள்ளாமை	யுள்ளமை
„	28	பிரமாத் திரத்தால்	பிரமாத் திரத்தால்
			வந்தது
431	21	தெறிவது	தெறிவது
„	34	சொட்டி	சொல்லி
432	5	பொறுந்து	பொருந்து
„	10	அன்பொழுகச்	அன்புளத்தினைச்
„	12	இல்லானே	கில்லானே
436	2	கண்களுடு	கண்களுடு
„	8	கொண்டர்	கொண்டல்
440	6	துன்பொருந்	துன்பொடும்
441	4	இவன்	இலன்
442	19	அவ	ஆ
„	31	ஆருயிர்	ஆருயிர்ப்
443	13	என்னு	எண்ணு
„	„	விரிந்தனன்	விரிந்தன்ன
444	11	மாற்றலார்	மாற்றலர்
„	13	எண்ணுக்	என்னுக்

445	27	பெருகி	பெருக்கி
446	5	தொழுதனன்	தொழுதனென்
447	12	வேகத்தின்	வேதத்தின்
„	30	நின் மறைகள்	நின் மறைகள்
448	7	உனர்கில	உணர்கிலை
„	14	துயிலள்	துயிலல்
„	17	கெண்க்ராக	கொணர்க
„	25	கொணர்த்தி	கொணர்தி
449	23	நானு	நரனு
„	24	யாருமேலக்குமப்	யாமே யிராமலக் குவப்
„	26	அருச்சுனன்	அருச்சுனை
„	31	துன்பொருந்	துன்பொடுந்
450	12	முழுது	முழுதும்
„	14	வழுவினா	வழுவல் இல்
451	25	மலையைச்	மலையைச் சென்று
„	29	ஏமக் கூடம்	ஏம கூடம்
453	29	யோசனை	யோசனைத்
454	5	உறைத்தான்	உரைத்தான்
455	6	பயோத்தி	பயோத்தி
„	15	போன்றும்	போது
„	27	முனியர்	முனிவர்
458	17	தொளொடு	தொளொடு
460	14	பொருப்பினமுந்	பொருப்பினமுந்
„	16	காண்	மான
461	3	நீண்டது	கீண்டது
„	6	நீண்டது	கீண்டது
„	8	யினம்	விமானம்
„	16	உறை	உரை
„	23	வீச	வீசத்
„	27	எரிந்தே	எரிந்த
462	17	வெகும்	வாழும்
464	32	வயு விசை	வல் விசை
„	„	மாயான்	மாயன்
„	33	உறைந்தார்	உரைத்தார்
466	26	வேண்டுருவில்	வேண்டுருவங்
467	2	உருவை	உருவைப்
„	17	இலார்	கிலார்
474	30	மாய	யாய
475	8	ஆன	ஆய
476	30	உலகெலாம்	ருலகெலாம்

477	24	போல்வன்	போல்வான்
481	24	முரட்டிகை	முரட்டிசை
484	4	யுடைய	வுடைய
485	20	மலர்கள் மன்ன	கமல மன்ன
486	4	வைப்பப்	வைப்பைப்
,,	7	செல்வி	செவ்வி
,,	16	சிலையை	இலையை
,,	27	முன்றங் குலோத் துங்கனுக்கு	முன்றங் குலோத்துங் கனுக்கு உரியது
,,	39	உவ்வாறு	இவ்வாறு
488	3	மாவலியால்	மாவலிபால்
,,	,,	மனை	மண்ணை
,,	15	லுணர்ந்தன	னுணர்ந்தன
,,	16	வெறியுந்	வெறியுந்
,,	23	உணர்ந்தணன்	உணர்ந்தணன்
,,	24	எறியும்	எரியும்
,,	34	அகலம்	அகலப்
489	2	நோக்கு னாயச	நோக்கினாய்ச்
,,	3	எறியும்	எரியும்
,,	23	மருந்துள்	மருந்துள்ள
,,	33	பெயர்க்கும்	பெயர்க்குப்
490	10	மன்றைக்	மற்றக்
492	13	கீர்த்தி	சீர்த்தி
,,	,,	கீர்த்தி	சீர்த்தி
,,	18	யுணர்ந்து	யுணர்த்து
493	9	கொடும்பன	கொடுப்பன
494	21	எழுத	தொழுத
,,	33	வர்தனை	வந்தனை
495	7	பிரமாந்திரத்	பிரமாத்திரத்
,,	12	பிரமாந்திரத்	பிரமாத்திரத்
,,	20	உய்சிலறினி	உய்கிலறினி
,,	24	உய்சிலர்	உய்கிலர்
496	28	ஒன்று	என்று
497	2	பேதை	பேதைமை
500	11	கழித்த	கழிந்த
501	17	கேன்மை	கேண்மை
,,	29	பிறர்க்கு	இறக்கு
503	2	புணியாய்	பணியாய்
505	21	தொகுதி	தெரிகுதி
506	7	என்றால் கினி	என்றங் கினி
,,	32	தரத்தன்று	தரத்ததன்று

507	26	அனுமனிண்டு	அனுமனீண்டு
508	13	சிறுமைக்கு	சிறுமைக்குக்
„	28	பகுப்பதங்	பருப்பதங்
509	11	இவ்வுலகை	இவ்வுலகைப்
„	13	எத்தன்மையோடும்	எத்தன்மையோரும்
510	4	ஒரு	ஒடு
511	23	பழியை	வழியை
512	10	விசும்பியை	வடதிசை
514	26	முற்று	மற்று
515	12	குமுறினி	குமுறின
„	34	அனுப்பினா	அனுப்பினார்
516	18	ளோங்கருன்	ளோங்கருன்
„	33	உடையவனும்	உடையவனாய்ப்
517	11	என்பது	என்பதும்
„	22	ஓங்கருன்	ஓங்கருன்
„	24	ஓன்றில	ஏன்றில
519	7	பிரமாத்திரத்தில்	பிரமாத்திரத்தால்
„	24	அகழிவு	அழிவு
„	29	போக	போகக்
„	31	வாழலாயின	எழலாயின
„	„	ஐயறியு	ஐயறிவு
520	8	குளிந்தன	குளிர்ந்தன
„	12	குளிந்தன	குளிர்ந்தன
„	23	சுழன்றன	கழன்றன
„	24	சுரந்தன	கரந்தன
„	34	சுழலுதல்	குழலுதல்
521	18	தாமும்	தாமும்
„	20	துயிலிருந்து	துயிலிலிருந்து
„	„	வாழ்ந்தொலி	வாழ்த்தொலி
„	31	தங்கு	தீங்கு
522	13	அரம்பையை	அரம்பைய
„	31	போதி	போத
„	„	றகழு	புகழு
524	29	உயர்	உயிர்
„	„	யிந்தது	யிருந்தது
526	18	அத்தனாய்	அத்தனாய
„	19	நல்இனை	நல்கினை
„	22	றரு	றரு
„	23	கரத்	காத்
„	27	கரத்து	காத்து

527	10	வலிமைக்கு	வலிமைமிக்கு
„	14	என்னும்	என்றும்
„	„	எம்குடி	வேதநெறி
527	17	இடைநில	இடைநிலை
„	18	தாழ்வுமங்	தாழ்வுமிங்
„	35	அளித்தல்	அழித்தல்
528	6	அனுல்ன்	அனுமன்
„	26	நல்சி	நல்கி
„	27	மலு	மறு
530	22	திரித்து	திரிந்து
532	18	வேகை	வேகம்
538	11	வரட்கட்	வாட்கட்
„	12	யாம்பை	யரம்பை
„	15	வாழ்ந்தார்	வந்தார்
540	28	இருளிங்	இருளுங்
541	12	போய்	போல்
„	22	ஞாயிற்றின்	நிலவொளியும்
			ஞாயிற்றின்
541	37	முற்றிய	முற்றிப்
542	9	மொழியாகும்	மொழியொடும்
„	13	கலந்து	கலந்தது
„	„	கல்லின்	களளின்
„	31	நன்னி	நண்ணி
„	33	ஆணையார்	ஆணையாற்
543	24	வேல்கள்	வேலின்
544	17	நொய்தன்	நொய்தின்
545	8	கிடைக்கு	இடைக்கு
546	26	செயவரனச்சம்	செயவெனச்சம்
„	„	பற்றுதல்	வற்றுதல்
549	7	அசை	இசை
„	16	நாக்கினுரை	நோக்கினுரை
„	22	உறுவில்	உருவில்
„	32	ஆட்டி	காட்டி
550	9	திறையைப்	திறமையைப்
„	24	ஒழுகுபவர்	ஒழுகுவர்
552	4	அந்த	களைந்த
553	13	வெண்ணியும்	வெண்ணிறம்
„	23	சேப்புறலாறும்	சேப்புற லாலும்
554	9	பெற்றார்	லுற்றார்
„	11	உவமையாய்	உவமையாம்
„	17	மிறட்சியில்	பிறட்சியில்

„	25	யிடற்றி	மிடற்றி
557	30	விருப்பதை	விருப்பத்தை
558	8	முத்துவார்	குத்துவார்
„	21	இரவை	பகலை
559	5	துயரை	தயிரை
„	10	முகங்கள்	முகங்களை
„	19	நிகழ்ந்தறிந்த	நிகழ்ந்ததறிந்த
565	22	உண்மையாய்!	ஆளுடையாய்
569	28	துணி	துணி
573	32	தம்	நம்
577	12	வலிமையினால்	வலிமையினால்
„	31	பிறந்தனர்	பிறந்தனம்
579	14	வெருவிது	வெறுவிது
580	23	ஆலி	தலி
581	5	உரைத்தான்	உரைத்தனன்
583	25	கழவன்	கிழவன்
585	28	கேடு	சேகு
587	33	லெழுந்த	லெழுந்தே
591	12	வல்லத்	வல்லைத்
593	31	அள்ளிவாய்	அள்ளினவாய்
595	3	கை	கய்
597	22	உரையா	உறையர
„	23	சிறையா	சிறையர
„	24	இறையா	இறையர
599	10	பெயர்களால்	பெயர்களாய்
„	26	சானகியாய்	சானகியாம்
600	10	செலுத்து	செறுத்து
„	17	வெருளுதல்	வெகுளுதல்
„	22	இல்லான்	கில்லான்
„	31	இல்லாத	கில்லாத
601	28	உபாயம்	உபாயம்
602	31	எளியனை	எளியனை
605	17	மீண்டுவென்	மீள்குவென்
609	20	பின்னமே	பின்னமே
613	15	என்று	என்றது
„	27	வருந்துவதைப்	வருந்துவது
614	22	கொள்ளுதற்கு	கொல்லுதற்கு
616	3	துன்பங்களைத்	துன்பங்களை
„	9	கொல்	சொல்
„	12	துயிரினை	துயிரினை
„	30	இருந்தால்	இருந்தாள்

617	28	தேய்த்து	தேய்த்தது
621	5	இற்றுழின்	இற்றுறின்
„	31	பணியும்	பணிவும்
„	37	இறப்புத்	சிறப்புத்
623	16	தரிக்கு	தரிக்கி
624	12	அருந்துள	அடுத்துள
„	32	இல்லா	கில்லா
626	29	யுற்றதை	யுற்றது
627	2	வினவும்	வினவவும்
629	9	இசை	இடை
„	15	அழுத்துதலால்	அழுத்துதலால்
630	25	மேனி	மேனி எனப்
632	10	நினக்குது	நினக்கிது
633	8	கூறுவம்	கூறுவதும்
636	16	சொறிதலும்	சொரிதலும்
„	27	தக்க நாவ்	தக்கநாங்
„	29	யுழ்ப்ப	யுழப்ப
737	27	புகல்வன்றே	புகல்வரன்றே
638	25	மென்னி	மென்னீ
„	31	பொற்றினர்	பொன்றினர்
640	23	வீட்டில்	விட்டில்
„	24	வீட்டில்	விட்டில்
„	29	குலங்கயோடு	குலங்களோடு
646	15	என்பதுபால	என்பது போல
649	37	துருந்தா ரேனும்	துருத்தா ரேனும்
652	19	இடர் கடலில்	இடர்க் கடலில்
„	27	எவிடற்கு	ஏவிடற்கு
654	12	வேறுதிர்	லேறுதிர்
655	21	மிடந்து	யிடந்து
656	6	குறிப்பென்	குதிப்பென்
657	17	அறிது	அரிது
„	18	இழுக்கலுற்றேன்	இழுக்கமுற்றேன்
„	25	யேறுதி	யேறுதிர்
„	32	இனிசில	இனிச் சில
660	21	சித்திரமில்இது	சித்திரமிங்கிது
662	32	திரிசசை	திரிசடை
663	23	என்றான்	என்றான்
667	2	9668	9669
668	2	9669	9670

குறிப்பு : இதன் பாடவேறுபாடு பற்றிய பிற் சேர்க்கையில் பக்கம் 86 தொடங்கி 416 முடிய 8569 முதல் 9068 வரை உள்ள எண்களை 8570 முதல் 9069 வரையுள்ள எண்ணாக முறையே ஒவ்வொரு எண் கூட்டித் திருத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

